

Corpus Indicum Graecorum et Latinorum Scriptorum

Kyle P. Johnson

February 15, 2015

Contents

Contents	ii
1 Introduction	1
2 Pre-classical Greek sources	3
2.1 Aesopus et Aesopica	3
2.2 Dionysius Chalcus	4
3 Classical Greek sources	7
3.1 Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med.	7
3.2 Anonymi Medici Med.	9
3.3 Hellanicus of Mytilene	10
3.4 Hecataeus	12
3.5 Aeschylus	13
3.6 Democritus	14
3.7 Aristocrates	15
3.8 <i>Scholia In Aeschylum</i>	15
3.9 Hecataeus	16
3.10 Orphica, <i>Lithica kerygmata</i>	17
3.11 Herodotus	18
3.12 Ctesias of Cnidus	34
3.13 Ephippus Comic	51
3.14 Menander	52
3.15 Clearchus of Soli	52
3.16 Eudoxus of Cnidus	53
3.17 Aristoxenus	54
3.18 Aristoteles et Corpus Aristotelicum	54
3.19 Megasthenes	59

CONTENTS

4	Hellenistic Greek sources	81
4.1	Posidonius Phil.	81
4.2	Historia Alexandri Magni	88
4.3	Claudius Ptolemaeus	125
4.4	Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293)	138
4.5	Adespota Papyracea (SH), Epigrammata	138
4.6	Dionysius Scytobrachion	139
4.7	Vettius Valens	140
4.8	Apollodorus of Artemita	142
4.9	<i>Scholia In Homerum</i>	143
4.10	Timon	144
4.11	<i>Lyrice Adespota</i>	145
4.12	Theopompus	145
4.13	Anaxarchus	146
4.14	Speusippus	147
4.15	Callixenus of Rhodes	148
4.16	Paradoxographus Vaticanus	149
4.17	Theophrastus	150
4.18	Ephraem the Syrian	154
4.19	<i>Artaxerxis Epistulae</i>	154
4.20	Polemon Periegetes	154
4.21	Phylarchus	155
4.22	Demosthenes	156
4.23	<i>Scholia In Apollonium Rhodium</i>	157
4.24	Philochorus	157
4.25	Aristodemus	158
4.26	<i>Scholia In Euclidem</i>	158
4.27	Ephorus	159
4.28	Lycophron (scholia in)	161
4.29	Phaenias of Eresus	162
4.30	Berosus	163
4.31	<i>Scholia In Theocritum</i>	163
4.32	Megasthenes, <i>Indica</i>	164
4.33	Hipparchus	195
4.34	Nicander	197
4.35	Aristophanes of Byzantium	197
4.36	Callisthenes	204

CONTENTS

4.37	Duris of Samos	206
5	Roman empire, Greek and Latin sources	209
5.1	Flavius Josephus Hist.	209
5.2	Achilles Tatius Scr. Erot.	212
5.3	Claudius Aelianus Soph.	213
5.4	Pausanias Perieg.	232
5.5	Oppianus Epic.	236
5.6	Dionysius Periegetes	238
5.7	Galenus	242
5.8	Arrian	261
5.9	Origen	312
5.10	Pseudo-Scymnus	317
5.11	Cassius Dio	318
5.12	Hippolytus Scr. Eccl	321
5.13	Nicolaus of Damascus	325
5.14	Philo of Alexandria	326
5.15	De bello Parthico	329
5.16	Clemens Alexandrinus	329
5.17	Eutropius / Paeanii translatio	334
5.18	Longus	335
5.19	Pseudo-Apollodorus	336
5.20	<i>Periplus Maris Erythraei</i>	337
5.21	Strabo	349
5.22	Manetho	382
5.23	Eusebius	383
5.24	Pseudo-Galenus	394
5.25	Theophilus of Antioch	395
5.26	Basil of Caesarea	396
5.27	<Perictione>	397
5.28	Polybius	398
5.29	Diogenes Laertius	399
5.30	Juba II Rex Mauretaniae	400
5.31	Diophantus	401
5.32	Diogenianus	402
5.33	Polyaenus	403
5.34	Dionysius Periegetes	405
5.35	<Damigeron Magus>	408

CONTENTS

5.36 Favorinus	408
5.37 Chrysermus of Alexandria	409
5.38 Athenaeus Mechanicus	409
5.39 Oppian of Apamea	410
5.40 <i>Physiologus</i>	412
5.41 Cornelius Alexander Polyhistor	413
5.42 Julius Pollux	414
5.43 Thessalus of Tralles	416
5.44 Xenophon of Ephesus	418
5.45 Pausanias	419
5.46 Philo Mech.	419
5.47 Philostratus Major	420
5.48 Pseudo-Dioscorides	420
5.49 Evagrius Scholasticus	421
5.50 Porphyrius	423
5.51 Harpocraton	425
5.52 Alexander of Aphrodisias	426
5.53 Pseudo-Sosthenes	428
5.54 Dionysius Halicarnassensis	429
5.55 Apollonius Phil.	430
5.56 Ammonius Saccas	432
5.57 Agathemerus	432
5.58 Celsus	434
5.59 Ephraem Syrus	436
5.60 Aelius Herodianus	436
5.61 Archigenes	447
5.62 Herodian	449
5.63 Arrian of Nicomedia	450
5.64 Nicolaus of Damascus	550
5.65 Augustus	552
5.66 Aretaeus of Cappadocia	553
5.67 Plutarch	554
5.68 Appian	554
5.69 Dio Cassius	556
5.70 Testamentum Salomonis	558
5.71 Himerius	559
5.72 Oribasius	561
5.73 Philumenus	569

CONTENTS

5.74	Cephalion	570
5.75	Athanasius	570
5.76	Aelius Aristides	574
5.77	Ptolemaeus VIII Euergetes II <Hist.>	576
6	Late Antique	579
6.1	Hesychius Lexicogr.	580
6.2	Paulus Silentiarius Poeta	585
6.3	Socrates Scholasticus Hist.	586
6.4	Alexander Med.	588
6.5	Sopater Rhet.	589
6.6	Menander Rhet.	589
6.7	Procopius Rhet., Scr. Eccl.	590
6.8	Nonnus	592
6.9	Asclepius of Tralles	651
6.10	Acta Philippi	652
6.11	Calani Epistula (date ?)	652
6.12	Corpus Hermeticum	653
6.13	Hippiatrica	653
6.14	Cyril of Alexandria	656
6.15	Acta Thomae	660
6.16	Pseudo-Nonnus	666
6.17	Joannes Malalas	667
6.18	Alexander romance	671
6.19	Joannes Stobaeus	673
6.20	Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia (?)	677
6.21	Flavius Claudius Julianus Imperator	677
6.22	Asterius of Amasea	680
6.23	Stephanus Med.	681
6.24	Joannes Philoponus	682
6.25	Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria	685
6.26	Philostorgius	686
6.27	John of Damascus	689
6.28	<i>Chronicon Paschale</i>	692
6.29	Choricus of Gaza	695
6.30	Eutecnius	696
6.31	Mantissa Proverbiorum	698
6.32	Marcian of Heraclea	698

CONTENTS

6.33	Aëtius	705
6.34	Anonymi De Astrologia Dialogus	714
6.35	Timotheus of Gaza	715
6.36	Salaminius Hermias Sozomenus	716
6.37	Papyri magicae	719
6.38	Procopius	719
6.39	Proclus Phil.	722
6.40	Agathias Scholasticus	723
6.41	Olympiodorus the Younger	723
6.42	Basilus	725
6.43	Theodoretus	726
6.44	Paulus (med.)	732
6.45	Nonnosus	738
6.46	Epiphanius	740
6.47	Stephanus Gramm.	745
6.48	Scholia In Demosthenem	751
6.49	Joannes Chrysostomus	752
6.50	Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (date?)	762
6.51	Anonymi In Aristotelis (date ?)	764
7	Byzantine	767
7.1	Cosmas Indicopleustes Geogr.	768
7.2	Theognostus Gramm.	776
7.3	Joannes Scylitzes Hist.	778
7.4	Pseudo-Zonaras Lexicogr.	779
7.5	Zosimus Hist.	780
7.6	Apomasar Astrol.	783
7.7	Theodore (? Abu-Qurrah) (? of Nicaea)	786
7.8	Georgius Acropolites	788
7.9	Testamenta XII Patriarcharum	789
7.10	Geoponica	789
7.11	Constantine VII	791
7.12	Patria of Constantinople	801
7.13	Joannes Rhet (?)	802
7.14	Michael Apostolius	803
7.15	Pseudo-Macarius	806
7.16	Michael Attaleiates	808
7.17	George Pachymeres	810

CONTENTS

7.18	Anthologia Graeca	811
7.19	Theophanes Continuatus	813
7.20	Manuel Philes	814
7.21	Joannes Zonaras	816
7.22	<i>Scholia In Clementem Alexandrinum</i>	820
7.23	Phalaridis Epistulae	821
7.24	Theodorus Scutariota	821
7.25	Nikephoros I of Constantinople	822
7.26	Josephus Genesius	823
7.27	Nicephorus Gregoras	825
7.28	Anthologiae Graecae Appendix	827
7.29	Nicetas Choniates	828
7.30	Pseudo-Codinus	828
7.31	Chronicon Paschale	830
7.32	Laonicus Chalcocondyles Hist.	831
7.33	Etymologicum Gudianum	834
7.34	Nikephoros Bryennios	835
7.35	Pseudo-Sphrantzes	837
7.36	<i>Encomium Heraclii ducis</i>	837
7.37	Joannes VI Cantacuzenus	838
7.38	Constantinus Manasses	838
7.39	Michael Glycas	840
7.40	Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni	842
8	Unsorted entries	843
8.1	Vitae Dionysii Periegetae, Vita Dionysii	843
8.2	Apomasar Astrol.	843
8.3	[Clitophon] Hist.	845
8.4	Georgius Syncellus Chronogr.	845
8.5	Plutarchus Biogr.	848
8.6	Eustathius	857
8.7	Pytheas Perieg.	857
8.8	Maximus Confessor Theol.)	858
8.9	Sextus Empiricus Phil.	858
8.10	Eustathius Philol., Scr. Eccl.	860
8.11	Scholia In Aristotelem	876
8.12	Uranus Hist.	876
8.13	Scholia In Lucianum	877

CONTENTS

8.14 (H)eren(n)ius Philo Gramm.	877
8.15 Dionysius Hist.	877
8.16 Antenor Hist.	878
8.17 Julianus Scr. Eccl.	878
8.18 Simplicius Phil.	879
8.19 Pseudo-Symeon Hist.	879
8.20 Joannes Antiochenus Hist.	882
8.21 Clemens Romanus et Clementina Theol.	882
8.22 Philosophus Christianus Alchem.	885
8.23 Scholia In Dionysium Periegetam	886
8.24 Hephaestion Astrol.	888
8.25 Etymologicum Genuinum	891
8.26 Scholia In Pindarum	891
8.27 Eratosthenes et Eratosthenica Philol.	892
Appendix A Sri Lanka: Ταπροβάνη	893
A.1 Periplus Maris Erythraei	893
A.2 Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil.	893
A.3 Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet.	894
A.4 Strabo Geogr.	894
A.5 Claudius Ptolemaeus Math.	895
A.6 Claudius Aelianus Soph.	897
A.7 Aristophanes Gramm.	898
A.8 Alexander Rhet.	898
A.9 Pytheas Perieg.	899
A.10 Epiphanius Scr. Eccl.	899
A.11 Theon Math.	899
A.12 Joannes Stobaeus Anthologus	900
A.13 Philostorgius Scr. Eccl.	900
A.14 Palladius Scr. Eccl.	901
A.15 Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol.	901
A.16 Joannes Camaterus Astrol., Astron.	902
A.17 Laonicus Chalcocondyles Hist.	902
A.18 Marcianus Geogr.	902
A.19 Stephanus Gramm.	904
A.20 Cosmas Indicopleustes Geogr.	904
A.21 Eustathius Philol., Scr. Eccl.	906
A.22 Paraphrases In Dionysium Periegetam	907

CONTENTS

A.23 Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol.	907
A.24 Scholia In Dionysium Periegetam	908

Chapter 1

Introduction

This corpus is simple. It offers every reference to India in Classical Greek and Latin literature. More specifically, it collects the context of every occurrence of 'Ἰνδ' in the TLG and 'Ind' in the PHI5 corpora.

Chapter 2

Pre-classical Greek sources

2.1 Aesopus et Aesopica

Aesop's Fables or the Aesopica is a collection of fables credited to Aesop, a slave and story-teller believed to have lived in ancient Greece between 620 and 560 BCE. Of diverse origins, the stories associated with Aesop's name have descended to modern times through a number of sources. They continue to be reinterpreted in different verbal registers and in popular as well as artistic mediums. (From Wikipedia¹)

Aesopus et Aesopica Scr. Fab., Fabulae tabulis ceratis Assendelftianis servatae (0096: 003) "Corpus fabularum Aesopicarum, vol. 1.2, 2nd edn.", Ed. Hausrath, A., Hunger, H. Leipzig: Teubner, 1959. Fable 1, line 5

τοιγ(α)ροῦν ἀλώπηξ κατὰ τὴν ἐαυτῆς ἀγχίνοιαν (ἐνό)ησε τὰς ἐνέδρας καὶ οὔτ(ω)ς ἐαυτὴν ἥρμο- σεν, ἵνα καὶ τὴν χά(ριν) ἀναπληρώσῃ καὶ (τὸν) κ[1ίνδυν)ον ἐκφύγῃ.

Aesopus et Aesopica Scr. Fab., Fabulae Aphthonii rhetoris (0096: 006) "Corpus fabularum Aesopicarum, vol. 1.2, 2nd edn.", Ed. Hausrath, A., Hunger, H. Leipzig: Teubner, 1959. Fable 6bis, line 2

λέγει δὲ (Αἰσωπος ὁ μυθοποιός), ὅτι ὁ πριάμενος τὸν Ἴνδον ἐδυσχέραине πρὸς τὴν χροιάν.

Aesopus et Aesopica Scr. Fab., Fabulae Aphthonii rhetoris Fable 6bis, line 6

ὥς δὲ αὐτῷ τὸ μὲν χρῶμα ἔμενεν ἀκραιφνές, τὸ δέρμα δὲ ἐξετρίβετο, φιλονεικῶν [δὲ] κατέμαθε μόλις, ὅτι ἡ χροιά φύσις ἦν τῷ Ἴνδῳ καὶ ὅτι ῥᾶον αὐτοῦ τὴν

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Aesop%27s_Fables

CHAPTER 2. PRE-CLASSICAL GREEK SOURCES

ψυχὴν ἢ τὴν μελανίαν ἀφαιρήσεσθαι. ΜΥΘΟΣ Ο ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΛΕΟΝΤΟΣ ΗΔΟΝΩΝ ΑΠΟΤΡΕΠΩΝ

λέων ἦρα παρθένου καὶ προσελθὼν τῷ πατρὶ τῆς παιδὸς ἐγγυῆσαι τὴν κόρην
πρὸς γάμον ἐδεῖτο.

Aesopus et Aesopica Scr. Fab., Fabulae Syntipae philosophi (0096: 009)
“Corpus fabularum Aesopicarum, vol. 1.2, 2nd edn.”, Ed. Hausrath, A., Hunger,
H. Leipzig: Teubner, 1959. Fable 41, line t

ΑΙΘΙΟΨ ΙΝΔ*ΟΣ ΛΟΥΤΟΜΕΝΟΣ

ἀνὴρ τις ἑωρακὼς Αἰθίοπά τινα Ἴνδὸν λουόμενον ἐν τῷ ποταμῷ ἔφη πρὸς αὐτόν·
“μὴ συνταράσσης καὶ θολοποιῆς τὸ ὕδωρ.

2.2 Dionysius Chalcus

Confirm person. Date?

tion, search

Dionysius Chalcus (Greek: Διονύσιος ὁ Χαλκοῦς) was an ancient Athenian poet and orator. According to Athenaeus, he was called Chalcus (“brazen”) because he advised the Athenians to adopt a brass coinage (xv. p. 669). His speeches have not survived, but his poems are referred to and quoted by such authors as Plutarch (Nicias, 5), Aristotle (Rhetoric, iii. 2), and Athenaeus (xv, p. 668, 702; x, p. 443; xiii, p. 602). The extant fragments are chiefly elegies on symposiac subjects and are characterized by extravagant metaphors.

Plutarch credits Dionysius Chalcus with leading the band of Athenian colonists who founded Thurii in 443 BC. (From Wikipedia²)

Dionysius Epic., Fragmenta (1326: 001) “Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, vol. 1, 2nd edn.”, Ed. Heitsch, E. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1963. Fragment 5b, line 2

ἐν δέ τε Κάσπειροι ποσσικλυτοί, ἐν δ’ Ἀριηνοί, Κοσσαῖος γενεὴν Κασπειρό-
θεν, οἳ ρά τε πάντων Ἰνδῶν, ὅσσοι ἔασιν, ἀφάρτερα γούνατ’ ἔχουσιν· ὅσσον γάρ
τ’ ἐν ὄρεσσιν ἀριστεύουσι λέοντες, ἢ ὅποσον δελφίνες ἔσω ἄλδος ἡχρήσεως, αἰετὸς
εἶν ὄρνισι μεταπρέπει ἀγρομένοισι ἵπποι τε πλακόμεντος ἔσω πεδίοιο θέοντες, τόσ-
σον ἐλαφροτάτοις περιπροφέρουσι πόδεσσιν Κάσπειροι μετὰ φύλα, τά τ’ ἄφθιτος
ἔλλαχεν ἡώς.

2. http://en.wikipedia.org/wiki/Dionysius_Chalcus

2.2. DIONYSIUS CHALCUS

Dionysius Epic., Fragmenta Fragment 9v, line 29

φῆ καὶ μέσσον ὄρουσεν ἀνὰ στρατὸν, ἐν[θα μάλιστα] Κηθαῖοι πυρίκαυτον ἐπὶ
μύθηον ἐχλο[νέοντο,] [ς]τάς [δ'] ὃ γε Δηριαδῆα καὶ ἄλ[λου]ς ἴαχ[εν αὐδῶν] [ῶ]δ'
ἄρα νῦν φράζεσθε γυναικ[ῶ]ν ἀτμέ[νες Ἴνδοί,] [Δ]ηριάδῃ δ' ἐκπαγλὸν ἐ[πιστά]μενος
τ[άδε φράζω·] ο[ὗ] γάρ κεν πρὶν τοῦτο κατὰ [στ]ένος αἶθο[πος ὁρμήν] οἴνου ἐρω-
ήσαιτε καὶ ἐκ κακότητα φύ[γοιτε,] πρὶν κε θοῇ ἐνὶ νυκτὶ διάλλυδις εἰρύς[σαντες]
ὠμάδια κρέα θηρὸς ἀπὸ ζωοῖο φάγη[τε].

Dionysius Epic., Fragmenta Fragment 11r, line 9

[μμεναι ἄλ] [κ]ατεναντίον [] Φηρῶν ἄσχετον ὕβριν ἀ[λ]υσκά[ζ] οἱ δ' ἄμα Πορ-
θάωνος ἀτασθαλί[η] Αἴθιππος Προκῶν τε Τυρηθ[] ἥδ' ἐ λιπῶ[ν] Μοτύης τε θεῶν []
ἐζόμενο[. κ]ονίησιν ἀφελκε[] ἔστι δ[....]υοεντος ὑπὲρ πεδί[οιο] μεσση[όθι τύμ]βος ἐρε-
μνὸς α.[] ..χα[.....]σος ἱερὰ.[] Ἴνδι[.....]ικ..[] τοί δ' α[....]ε..[...]ιρν[] γαῖαν ὄσσην
Γάγγης τε π[] ἔνθα δὲ κῆρα φυγόντες ἀπ[] Πεισίνοος τε Δάμας τε Πολ[] τῶν οἱ μὲν
σιγῇ δεδμη[μένοι] τρεῖς ἔσαν ὅτι ἐ πρόσθε[] αὐτὰρ ὁ καὶ μύθοισι καὶ α[] Παρπαδίκης
Κόχα[λός τε?] Πεισίνοος προφέρ[ιστος]

Chapter 3

Classical Greek sources

3.1 Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med.

The Hippocratic Corpus (Latin: Corpus Hippocraticum), or Hippocratic Collection, is a collection of around 60 early Ancient Greek medical works strongly associated with the physician Hippocrates and his teachings. They are, however, varied in content, age, and style, and are largely of unknown authorship.

Of the texts in the corpus, none is proven to be by Hippocrates himself.[1] The works of the corpus range from Hippocrates' time and school to many centuries later and rival points of view. Franz Zacharias Ermerins identifies the hands of at least nineteen authors in the Hippocratic Corpus.[2] However, the varied works of the corpus have gone under Hippocrates' name since antiquity. The corpus may be the remains of a library of Cos, or a collection compiled in the third century B.C. in Alexandria. It was not, however, only the Coan school of Ancient Greek medicine that contributed to it; the Cnidian did, too.[3][4] Only a fraction of the Hippocratic writings have survived. The lost medical literature is sometimes referred to in the surviving treatises, as at the beginning of Regimen.[5] Some Hippocratic works are known only in translation. "Hippocratic" texts survive in Arabic, Hebrew, Syriac, and Latin.

The majority of the works in the Hippocratic Corpus date from the Classical period, the last decades of the 5th century BC and the first

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

half of the 4th century BC. Among the later works, *The Law*, *On the Heart*, *On the Physician*, and *On Sevens* are all Hellenistic, while *Precepts* and *On Decorum* are from the 1st and 2nd centuries AD.[5]

Some of the earliest works of the corpus (mid-fifth century) are connected to the Cnidian school: *On Diseases II–III* and the early layer within *On the Diseases of Women I–II* and *On Sterile Women*. [6] *Prorrhethics I* is also mid-fifth century. [6] In the second half of the fifth century, a single author likely produced the treatises *On Airs, Waters, Places*; *Prognostics*; *Prorrhethics II*; and *On the Sacred Disease*. [6] Other fifth-century works include *On Fleshes*, *Epidemics I* and *III* (ca. 410 BC), *On Ancient Medicine*, *On Regimen in Acute Diseases*, and Polybus’ *On the Nature of Man/Regimen in Health* (410–400 BC). [6]

At the end of the fifth or the beginning of the fourth century, one author likely wrote *Epidemics II–IV–VI* and *On the Humors*. The coherent group of surgical treatises (*On Fractures*, *On Joints*, *On Injuries of the Head*, *Surgery*, *Mochlicon*) is of similar date. [6]

The gynecological treatises *On the Nature of the Woman*, *On the Diseases of Women*, *Generation*, *On the Nature of the Child*, and *On Sterile Women* constitute a closely related group. Hermann Grensemann (de) identified five layers of material in this group, from the mid-fifth century to the mid-fourth century. [7] The oldest stratum is found in *On the Nature of the Woman* and *On the Diseases of Women II*. [7] *Generation* and *On the Nature of the Child* constitute a single work by a late-fifth-century author, [8] who may also be identified as the author of *On Diseases IV* and of sections of *On the Diseases of Women I*. [8] The latest layer is *On Sterile Women*, which was composed after the other gynecological treatises were in existence. [7]

A single fourth-century author probably wrote *On Fistulae* and *On Hemorrhoids*. [6] (From Wikipedia¹)

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., *De mulierum affectibus* i–iii (0627: 036) “Oeuvres complètes d’Hippocrate, vol. 8”, Ed. Littré, É. Paris: Bail- lière, 1853, Repr. 1962. Section 81, line 13

Ἡ κόκκους ἐκλέψαντα ὅσον τρεῖς ἰνδικοῦ φαρμάκου, τοῦ τῶν ὀφθαλμῶν, ὃ καλέεται πέπερι, καὶ τοῦ στρογγύλου, τρία ταῦτα λεῖα τρίβειν, καὶ οἴνω παλαιῶ χλιηρῶ διεῖς, βαλάνιον περὶ πτερὸν ὄρνιθος τιθέναι, καὶ ὥδε προσάγειν.

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Hippocratic_Corpus

3.2. ANONYMI MEDICI MED.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De mulierum affectibus i-iii Section 158, line 13

Ἡ ἐκλέψας κόκκους πεντεκαίδεκα, ἔστω δὲ καὶ ἰν- δικοῦ ποσόν, ἣν δοκέη δεῖν, ἐν γάλακτι δὲ γυναικὸς κουροτρόφου τρίβειν, καὶ παραμίσγειν ἐλάφου μυελὸν καὶ τᾶλλα ὁκόσα εἴρηται, καὶ μέλιτι ὀλίγῳ μίσγειν· τὸ δὲ εἴριον μαλθακὸν καθαρὸν ἔστω, καὶ προστίθεσθαι τὴν ἡμέρην· ἣν δὲ βούλῃ ἰσχυρότερον ποιέειν, σμύρ- νης σμικρόν τι παραμίσγειν· ἄριστον δὲ ὡς τὸ πυρρὸν καὶ αἰγὸς στέαρ καὶ μέλι καὶ ἔλαιον ῥόδινον, τουτέοισιν ἀναφυρῆν, παραχλιδ- νειν δὲ παρὰ τὸ πῦρ καὶ τὸ ἀποστάζον εἰρίῳ ξυλλέγειν καὶ προστιθέ- ναι.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De mulierum affectibus i-iii Section 185, line 15

Τοῦτο τὸ φάρμακον ὀδόντας καθαίρει καὶ εὐώδεις ποιέει· καλέεται δὲ ἰν- δικὸν φάρμακον.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De mulierum affectibus i-iii Section 205, line 13

Ἅτερον προσθετόν· ἐκλέψας κόκκους τριήκοντα, τὸ ἰνδικόν, ὃ καλέουσιν οἱ Πέρσαι πέ- περι, καὶ ἐν τουτέῳ ἐνι στρογγύλῳ, ὃ καλέουσι μυρτίδανον, ξὺν γά- λακτι γυναικείῳ ὁμοῦ τρίβειν καὶ μέλιτι διέναι· ἔπειτα εἴριον μαλ- θακὸν καὶ καθαρὸν ἀναφυρήσας, περὶ πτερὸν περιελίξας προσθεῖναι, καὶ τὴν ἡμέρην ἐῆν· ἣν δὲ ἰσχυρότερον βούλῃ ποιῆσαι, σμύρναν ὀλί- γην παραμίσγειν ὅσον τριτημόριον, καὶ εἴριον μαλθακὸν καθαρὸν ἢ ἡμίρρυπον.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., Epistulae (0627: 055) “Oeuvres complètes d’Hippocrate, vol. 9”, Ed. Littré, É. Paris: Baillière, 1861, Repr. 1962. Epistle 18, line 8

Ὅκόσα γὰρ ἰνδαλμοῖσι διαλλάττοντα ἀνὰ τὸν ἡέρα πλάζει ἡμέας, ἃ δὴ κόσμῳ ζυνεώραται καὶ ἀμειψιρυσμέοντα τέτευχε, ταῦτα νόος ἐμὸς φύσιν ἐρευνήσας ἀτρεκέως ἐς φάος ἤγαγεν· μάρτυρες δὲ τουτέων βίβλοι ὑπ’ ἐμοῖο γραφεῖσιν.

3.2 Anonymi Medici Med.

Anonymi Medici Med., De urinis secundum Syros (0721: 012) “Physici et medici Graeci minores, vol. 2”, Ed. Ideler, J.L. Berlin: Reimer, 1842, Repr. 1963. Section 1, line 10

πιέτω δὲ τὴν διὰ κρόκου ἢ μάννα μετὰ ὕδατος ἢ φοίνικας ἰνδικὰς καὶ τὰς βιόλας τὰς συν- θέτους ἢ τὸ χεράβιν τῶν βιόλων καὶ εἰ ἕαρ ἔστι καὶ γέ- ρων ὑπάρχη, κενωσάτω αἷμα διότι πλησμονὴ αἵματός ἐστιν.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Anonymi Medici Med., De urinis in febris (0721: 016) “Physici et medici Graeci minores, vol. 2”, Ed. Ideler, J.L. Berlin: Reimer, 1842, Repr. 1963. Volume 2, page 324, line 21

εἰ δὲ καὶ ὁ κάμνων ὑπάρχει ἐπίσημος, πρόσθεες τὸ μέλι τοῦ μέλανος καλάμου τοῦ ἰνδικοῦ στάθμην οὐγγίας εἴ LL ἢ καὶ ζ΄ καὶ πῖετω καὶ μετὰ τὴν κένωσιν λαβέτω δῖαιταν ἐκ τῶν προειρημέ- νων λαχάνων.

Anonymi Medici Med., De urinis in febris Volume 2, page 325, line 29

πότιζε δὲ αὐτὸν καθ’ ἡμέραν τὸ ὀξυσάχαρ μετὰ τῆς πτισάνης καὶ ἀπόφυγε τὰ θερμὰ ἀπὸ τε διαίτης καὶ θεραπείας, διότι ἐὰν θρέ- ψῃς αὐτὸν μετὰ τῆς θερμῆς διαίτης καὶ τῆς ἰατρείας, ἐξέρχεται εἰς ἵκτερον ὁ λεγόμενος χρυσιασμός ἀσκός καὶ λύρα, βλάπτεται τὸ ὅλον σῶμα, καὶ οἱ ὀφθαλμοί, καὶ τὸ κλοκίον κίτρινον, καὶ ὁ ἀφρός αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἴδῃς τὸ τοι- οὔτον κλοκίον, εἰπὲ ἵκτερον ἔχει καὶ ἀρμόζει ἰατρεύεσθαι ὥς τριταῖος, πινέτω δὲ τὸν χυλὸν τῶν ἰνδίων ἐξαφρισμέ- νον καὶ τοῦ στρύχνου μετὰ ὀξυμέλιτος καὶ πᾶν ὄξυνον φαγέτω, ἐκτός τῶν ἀλμυρῶν καὶ φλεβοτόμησον, εἰ πλη- θωρικὸν σῶμα ἔχει ὁ κάμνων καὶ δύναιμι, καὶ ἡλικίαν καὶ δύναιμι, κενούται γὰρ ἡ χολή.

3.3 Hellanicus of Mytilene

Confirm person.

Hellanicus of Lesbos (Ancient Greek: Ἑλλάνικος) was an ancient Greek logographer who flourished during the latter half of the 5th century BC. He was born in Mytilene on the isle of Lesbos in 490 BC and is reputed to have lived to the age of 85. According to the Suda, he lived for some time at the court of one of the kings of Macedon, and died at Perperene, a city in Aeolis on the plateau of Kozak near Pergamon, opposite Lesbos.

His work includes the first mention of the legendary founding of Rome by the Trojans; he writes that the city was founded by Aeneas when accompanying Odysseus on travels through Latium. However, he supported the idea that the Etruscans lay behind the origins of the Pelasgians, an ancient Greek people who were thought to have antedated the great Achaean invasions.

Some thirty works are attributed to him—chronological, historical and episodic. Mention may be made of:

3.3. HELLANICUS OF MYTILENE

The Priestesses of Hera at Argon: a chronological compilation, arranged according to the order of succession of these functionaries The Carneonikae: a list of the victors in the Carnean games (the chief Spartan musical festival), including notices of literary events An Atthis, giving the history of Attica from 683 to the end of the Peloponnesian War (404), which is referred to by Thucydides (1.97), who says that he treated the events of the years 480-431 briefly and superficially, and with little regard to chronological sequence Phoronis: chiefly genealogical, with short notices of events from the times of Phoroneus, primordial king in Peloponnesus. Troica and Persica: histories of Troy and Persia.

Hellanicus authored works of chronology, geography, and history, particularly concerning Attica, in which he made a distinction between what he saw as Greek mythology from history. His influence on the historiography of Athens was considerable, lasting until the time of Eratosthenes (3rd century BC).

He transcended the narrow local limits of the older logographers, and was not content to merely repeat the traditions that had gained general acceptance through the poets. He tried to give the traditions as they were locally current, and availed himself of the few national or priestly registers that presented something like contemporary registration.

He endeavoured to lay the foundations of a scientific chronology, based primarily on the list of the Argive priestesses of Hera, and secondarily on genealogies, lists of magistrates (e.g. the archons at Athens), and Oriental dates, in place of the old reckoning by generations. But his materials were insufficient and he often had recourse to the older methods.

On account of his deviations from common tradition, Hellanicus is often called an untrustworthy writer by the ancients themselves, and it is a curious fact that he appears to have made no systematic use of the many inscriptions which were ready to hand. Dionysius of Halicarnassus censures him for arranging his history, not according to the natural connection of events, but according to the locality or the nation he was describing; and undoubtedly he never, like his contemporary Herodotus, rose to the conception of a single current of events wider than the local distinction of race. His style, like that of

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

the older logographers, was dry and bald. (From Wikipedia²)

Hellanicus Hist., Testimonia (0539: 001) “FGrH #4, #323a, #687a”. Volume-Jacoby'-T 1a,4,T, fragment 19, line 3

STRABON I 2, 35: Θεόπομπος (II) δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ, κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας (III) καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες (III). AVIEN.

Hellanicus Hist., Fragmenta (0539: 002) “FGrH #4, #323a, #601a, #608a, #645a, #687a”. Volume-Jacoby'-F 1a,4,F, fragment 87, line 16

.. καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις θεὸν ἀσώματον πτέρυγας ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντα χρυσᾶς, ὃς ἐν μὲν ταῖς λαγόσι προσπεφυκυίας εἶχε ταύρων κεφαλὰς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δράκοντα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰνδαλλόμενον’.

Hellanicus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,4,F, fragment 154b, line 5

Κράτης δὲ Ἑρεμνοὺς γράφει καὶ ἀποδίδωσι τοὺς Ἰνδοὺς, ἐπεὶ μέλανες οὗτοι.

Hellanicus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,4,F, fragment 185, line 5

.. ἐν ἀριστερᾷ δὲ οἱ πρὸς ἔω Σκύθαι νομάδες καὶ οὗτοι μέχρι τῆς ἐώιας θαλάττης καὶ τῆς Ἰνδικῆς παρατείνοντες.

Hellanicus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,4,F, fragment 190, line 1

ροηδ. 36: Ἑλλάνικος ἐν Ἰνδοῖς εἶναι φησι κρήνην Σίλλην καλουμένην, ἐφ’ ἧς καὶ τὰ ἐλαφρότατα καταποντίζεται.

3.4 Hecataeus

Hecataeus of Miletus (c. 550 BC – c. 476 BC[1]) (Greek Ἑκαταῖος), named after the Greek goddess Hecate, was an early Greek historian of a wealthy family. He flourished during the time of the Persian invasion. After having travelled extensively, he settled in his native city, where he occupied a high position, and devoted his time to the composition of geographical and historical works. When Aristagoras held a council of the leading Ionians at Miletus to organize a revolt against the Persian rule, Hecataeus in vain tried to dissuade his countrymen from the undertaking.[2] In 494 BC, when the defeated Ionians were obliged to sue for terms, he was one of the ambassadors to the Persian satrap Artaphernes, whom he persuaded to restore the constitution of the Ionic cities.[3] Hecataeus is the first known Greek historian,[4] and

2. http://en.wikipedia.org/wiki/Hellanicus_of_Mytilene

3.5. AESCHYLUS

was one of the first classical writers to mention the Celtic people.
(From Wikipedia³)

of Miletus?

Hecataeus Hist., Fragmenta (0538: 002) “FGrH #1”. Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 33, line 4

.. καὶ αὐτοῖς παίδευμα τὴν φρουρὰν <ἔχειν> οὐ κατανυστάζουσι· διδάσκονται γάρ τοι σοφαί τι νῆ Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 294a, line 1
> (es folgt F 292 b). – s. Γανδάραι· Ἰνδῶν ἔθνος.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 296, line 1
u 70 β: (φ 292a) καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 297, line 1
s. Ἀργάντη· πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 298, line 1
– s. Καλατίαι· γένος Ἰνδικόν.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 299, line 1
– s. Ὀπίαι· ἔθνος Ἰνδικόν.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 299, line 2
Ἑκαταῖος Ἀσίαι «<ἐν δ' αὐτοῖς οἰκέουσιν ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν Ὀπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλῆιον.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 299, line 4
ἀπὸ δὲ τούτου ἐρημίη μέχρις Ἰνδῶν.

3.5 Aeschylus

“” (From Wikipedia⁴)

Aeschylus Trag., Supplices (0085: 001) “Aeschyli tragoediae, 2nd edn.”, Ed. Murray, G. Oxford: Clarendon Press, 1955, Repr. 1960. Line 284

καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν, Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις εἰκῶς πέπληχται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων· Ἰνδὰς τ' ἀκούω νομάδας ἵπποβάμοσιν εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσας χιθόνα, παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.

Aeschylus Trag., Fragmenta (0085: 008) “Die Fragmente der Tragödien des Aischylos”, Ed. Mette, H.J. Berlin: Akademie-Verlag, 1959. Tetralogy 10, play A, fragment 74a, line 6

3. http://en.wikipedia.org/wiki/Hecataeus_of_Miletus

4.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Ξενοφῶντα δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν ‘χλούνην’ εἶναι, καθάπερ καὶ <παρ’ Αἰσχύλῳ ἐν Ἡδωνοῖς> ‘μακροσκελὴς μὲν.

3.6 Democritus

Democritus (Greek: Δημόκριτος, Dēmokritos, "chosen of the people") (ca. 460 BC – ca. 370 BC) was an Ancient Greek philosopher born in Abdera, Thrace, Greece.[1] He was an influential pre-Socratic philosopher and pupil of Leucippus, who formulated an atomic theory for the universe.[2]

His exact contributions are difficult to disentangle from those of his mentor Leucippus, as they are often mentioned together in texts. Their speculation on atoms, taken from Leucippus, bears a passing and partial resemblance to the nineteenth-century understanding of atomic structure that has led some to regard Democritus as more of a scientist than other Greek philosophers; however their ideas rested on very different bases.[3] Largely ignored in ancient Athens, Democritus was nevertheless well known to his fellow northern-born philosopher Aristotle. Plato is said to have disliked him so much that he wished all his books burned.[1] Many consider Democritus to be the "father of modern science".[4]

He traveled to Asia, and was even said to have reached India and Ethiopia.[10] (Cicero, de Finibus, v.19; Strabo, xvi). (From Wikipedia⁵)

Democritus Phil., Testimonia (1304: 001) "Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn.", Ed. Diels, H., Kranz, W. Berlin: Weidmann, 1952, Repr. 1966. Fragment 1, line 15

τοῖς τε Γυμνοσοφισταῖς φασὶ τινες συμμῖξαι αὐτὸν ἐν Ἰνδαίᾳ καὶ εἰς Αἰθιοπίαν ἐλθεῖν.

Democritus Phil., Testimonia Fragment 2, line 5

SUIDAS Δημόκριτος Ἡγησιστράτου (οἱ δὲ Ἀθηνοκρίτου ἢ Δαμασίππου) γεγὼνώς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος κατὰ τὴν <οζ> ὀλυμπιάδα [472 – 469] (οἱ δὲ κατὰ τὴν <π> [460 – 457] φασίν). Ἀβδηρίτης ἐκ Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς κατὰ

5. <http://en.wikipedia.org/wiki/Democritus>

3.7. ARISTOCRATES

τινας Ἀναξαγόρου καὶ Λευκίππου, ὥς δέ τινες, καὶ μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν· ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους καὶ τὰ παρ' ἐκάστοις ἐπαιδεύθη σοφά.

Democritus Phil., Testimonia Fragment 16, line 4

ἦκεν οὖν πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ πρὸς τοὺς μάγους καὶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν.

Democritus Phil., Testimonia Fragment 40, line 3

Δαμασίππου Ἀβδηρίτης πολλοῖς συμβαλὼν γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἱερεῦσιν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀστρολόγοις καὶ ἐν Βαβυλῶνι μάγοις.

3.7 Aristocrates

Aristocrates (in Greek Αριστοκρατης; lived 4th century BC) was a person against whom Demosthenes wrote an oration, still extant, entitled Against Aristocrates (Κατὰ Αριστοκρατους). He wrote it shortly before 352 BC for Euthycles, who accused Aristocrates of proposing an illegal decree in relation to Charidemus, a Euboean adventurer who acted as chief minister for the Thracian prince Cersobleptes and desired to assume with Athenian help full control of king Cotys former dominions. (From Wikipedia⁶)

Aristocrates Hist., Fragmenta (1189: 003) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 2, line 2

Plutarch. Lyc. c. 4: Ὅτι δὲ καὶ Λιβύην καὶ Ἰβη-ρίαν ἐπῆλθεν ὁ Λυκοῦργος, καὶ περὶ τὴν Ἰνδικὴν πλανήθεις τοῖς γυμνοσοφισταῖς ὠμίλησεν, οὐδένα πλὴν Ἀριστοκράτη τὸν Ἰπάρχου Σπαρτιάτην εἰρηκότα γινώσκωμεν.

3.8 *Scholia In Aeschylum*

“” (From Wikipedia⁷)

Scholia In Aeschylum, Scholia in Aeschylum (scholia vetera) (5010: 001) “Scholia Graeca in Aeschylum quae exstant omnia, vols. 1 & 2.2”, Ed. Smith,

6. http://en.wikipedia.org/wiki/Aristocrates_of_Athens

7.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

O.L. Leipzig: Teubner, 1:1976; 2.2:1982. Play Supp, hypothesis-epigram-scholion 559, line 1

χιονόβοσκον] φασὶ γὰρ λυομένης χιόνος παρὰ Ἰνδοῖς πληροῦσθαι αὐτόν.

Scholia In Aeschylum, Scholia in Prometheum vinctum (scholia vetera) (5010: 005) “The older scholia on the Prometheus bound”, Ed. Herington, C.J. Leiden: Brill, 1972. Vita-argumentum-scholion-epigram sch, verse 844b, line 3

A. PPd (post 844a) et Ya (iuxta Prom. 852): Ἰστέον δὲ ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδῷ ῥέων ποταμός.

Scholia In Aeschylum, Scholia in Prometheum vinctum (scholia vetera) Vita-argumentum-scholion-epigram sch, verse 844b, line 6

ἄρδει γὰρ καὶ οὗτος τὰ ἐκεῖσε πεδία, διαφέρει δέ τι τοῦ Νεῖλου· μετὰ δὲ τὸ ἄρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδῷ οἰκοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίους μετὰ κυμβά- λων καὶ ἤχων ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμ- πουσι.

Scholia In Aeschylum, Scholia in Aeschylum (scholia recentiora) (5010: 009) “Aeschyli tragoediae superstites et deperditarum fragmenta, vol. 3 [Scholia Graeca ex codicibus aucta et emendata]”, Ed. Dindorf, W. Oxford: Oxford University Press, 1851, Repr. 1962. Play Pr, hypothesis-verse of play 851, line 5

O.P. Ἰστέον δὲ ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδῷ ῥέων ποταμός.

Scholia In Aeschylum, Scholia in Aeschylum (scholia recentiora) Play Pr, hypothesis-verse of play 851, line 7

μετὰ δὲ τὸ ἄρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδῷ οἰ- κοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίους μετὰ κυμβάλων καὶ ἤχων ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμ- πουσι.

3.9 Hecataeus

Hecataeus of Miletus (c. 550 BC – c. 476 BC[1]) (Greek Ἑκαταῖος), named after the Greek goddess Hecate, was an early Greek historian of a wealthy family. He flourished during the time of the Persian invasion. After having travelled extensively, he settled in his native city, where he occupied a high position, and devoted his time to the composition of geographical and historical works. When Aristagoras held a council of the leading Ionians at Miletus to organize a revolt against the Persian rule, Hecataeus in vain tried to dissuade his countrymen from

3.10. ORPHICA, *LITHICA KERYGMATA*

the undertaking.[2] In 494 BC, when the defeated Ionians were obliged to sue for terms, he was one of the ambassadors to the Persian satrap Artaphernes, whom he persuaded to restore the constitution of the Ionic cities.[3] Hecataeus is the first known Greek historian,[4] and was one of the first classical writers to mention the Celtic people. (From Wikipedia⁸)

Correct Hecataeus?

Hecataeus Hist., Fragmenta (1390: 002) “FGrH #264”. Volume-Jacoby'-F 3a,264,F, fragment 25, line 620

(2) ἔπειτ' εἰς μὲν τὴν Ἑρυθρὰν θάλατταν ἀπέστειλε στόλον νεῶν τετρακοσίων, πρῶτος τῶν ἐγγυρίων μακρὰ σκάφη ναυπηγησάμενος, καὶ τὰς τε νήσους τὰς ἐν τοῖς τόποις κατεκτήσατο, καὶ τῆς ἡπει- ρου τὰ παρὰ θάλατταν μέρη κατεστρέψατο μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως πεζῇ τὴν πορείαν [διὰ Συρίας] ποιησάμενος κατεστρέψατο πᾶσαν τὴν Ἀσίαν.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3a,264,F, fragment 25, line 624

(4) καὶ γὰρ τὸν Γάγγην ποταμὸν διέβη, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐπῆλθε πᾶσαν ἕως ὠκεανοῦ, καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἔθνη μέχρι Τα- νάιδος ποταμοῦ τοῦ διορίζοντος τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας· ὅτε δὴ φασὶ τῶν Αἰγυ- πτίων καταλειφθέντας περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην συστήσασθαι τὸ τῶν Κόλχων ἔθνος.

3.10 Orphica, *Lithica kerygmata*

Orphica, Fragmenta (0579: 010) “Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 1, 6th edn.”, Ed. Diels, H., Kranz, W. Berlin: Weidmann, 1951, Repr. 1966. Fragment 13, line 20

.. καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις <θεὸν ἀσώματον,> πτέρυγας ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντα χρυσᾶς, ὃς ἐν μὲν ταῖς λαγόσι προσπεφυκυίας εἶχε ταύρων κεφαλᾶς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δράκοντα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰδαλλόμενον .

Orphica, Lithica kerygmata (0579: 012) “Les lapidaires grecs”, Ed. Halleux, R., Schamp, J. Paris: Les Belles Lettres, 1985. Section 8, line 3

Γεννᾶται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Orphica, Lithica kerygmata Section 26, line 11

Οὗτος ὁ λίθος γεννᾶται ἐν Ἰνδίᾳ, ὅπου ὁ Φισῶν ποταμὸς ἐκ τοῦ παραδείσου ἔρχεται.

Orphica, Lithica kerygmata Section 29, line 14

8. http://en.wikipedia.org/wiki/Hecataeus_of_Miletus

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Γίνεται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅπου καὶ οἱ προγεγραμμένοι.

Orphica, Lithica kerygmata Section 32, line 1

Οὗτος ἐν τῇ Ἰνδικῇ γίνεται λευκὰς ζώνας πλείστας ἔχων ἐν ἑαυτῷ ἀεριζούσας.

3.11 Herodotus

3.11.1 About Herodotus

Herodotus (/hiˈrɒdətəs/; Ancient Greek: Ἡρόδοτος Hēródotos) was an ancient Greek historian who was born in Halicarnassus, Caria (modern day Bodrum, Turkey) and lived in the fifth century BC (c.484 – 425 BC). He has been called the "Father of History", and was the first historian known to collect his materials systematically, test their accuracy to a certain extent and arrange them in a well-constructed and vivid narrative.[1] The Histories—his masterpiece and the only work he is known to have produced—is a record of his "inquiry" (or ἱστορία historia, a word that passed into Latin and acquired its modern meaning of "history"), being an investigation of the origins of the Greco-Persian Wars and including a wealth of geographical and ethnographical information. Although some of his stories were fanciful, he claimed he was reporting only what had been told to him. Little is known of his personal history. (From Wikipedia)

On gold-digging ants:

His accounts of India are among the oldest records of Indian civilization by an outsider.[56]

Discoveries made since the end of the 19th century have both added to and detracted from his credibility. His description of Gelonus, located in Scythia, as a city thousands of times larger than Troy was widely disbelieved until it was rediscovered in 1975. The archaeological study of the now-submerged ancient Egyptian city of Heracleion and the recovery of the so-called "Naucratis stela" give extensive credibility to Herodotus's previously unsupported claim that Heracleion was founded during the Egyptian New Kingdom.

3.11. HERODOTUS

Other claims he made are inconsistent with archeological and cuneiform document evidence. For instance, his account of the Medes appears to accord poorly with Assyrian and Babylonian records and with archeological evidence.[citation needed]

One of the most recent developments in Herodotus scholarship was made by the French ethnologist Michel Peissel. On his journeys to India and Pakistan, Peissel claims to have discovered an animal species that may finally illuminate one of the most bizarre passages in Herodotus's *Histories*. In Book 3, passages 102 to 105, Herodotus reports that a species of fox-sized, furry "ants" lives in one of the far eastern, Indian provinces of the Persian Empire. This region, he reports, is a sandy desert, and the sand there contains a wealth of fine gold dust. These giant ants, according to Herodotus, would often unearth the gold dust when digging their mounds and tunnels, and the people living in this province would then collect the precious dust. Now, Peissel says that in an isolated region of northern Pakistan, on the Deosai Plateau in Gilgit-Baltistan province, there exists a species of marmot, (the Himalayan marmot), (a type of burrowing squirrel) that may have been what Herodotus called giant "ants". Much like the province that Herodotus describes, the ground of the Deosai Plateau is rich in gold dust. According to Peissel, he interviewed the Minaro tribal people who live in the Deosai Plateau, and they have confirmed that they have, for generations, been collecting the gold dust that the marmots bring to the surface when they are digging their underground burrows. The story seems to have been widespread in the ancient world, because later authors like Pliny the Elder mentioned it in his gold mining section of the *Naturalis Historia*.

Even more tantalizing, in his book, *The Ants' Gold: The Discovery of the Greek El Dorado in the Himalayas*, Peissel offers the theory that Herodotus may have become confused because the old Persian word for "marmot" was quite similar to that for "mountain ant". Because research suggests that Herodotus probably did not know any Persian (or any other language except his native Greek), he was forced to rely on a multitude of local translators when travelling in the vast multi-lingual Persian Empire. Therefore, he may have been the unwitting victim of a simple misunderstanding in translation. As Herodotus never claims to have himself seen these "ant/marmot" creatures, it is likely that he was simply reporting what other travellers were telling

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

him, no matter how bizarre or unlikely he personally may have found it to be. In the age when most of the world was still mysterious and unknown and before the modern science of biology, the existence of a giant ant may not have seemed so far-fetched. The suggestion that he completely made up the tale may continue to be thrown into doubt as more research is conducted.[57][58]

With that said, Herodotus did follow up in passage 105 of Book 3, with the claim that the "ants/marmots" are said to chase and devour full-grown camels; again, this could simply be dutiful reporting of what was in reality a tall tale or legend told by the local tribes to frighten foreigners from seeking this relatively easy access to gold dust. On the other hand, the details of the "ants" seem somewhat similar to the description of the camel spider (Solifugae), which are said to chase camels, have lots of hair bristles, and could quite easily be mistaken for ants. On account of the fear of encountering one, there have been "many myths and exaggerations about their size".[59] Images of camel spiders[60][61] could give the impression that this could be mistaken for a giant ant, but certainly not the size of a fox. (From Wikipedia)

3.11.2 Histories

Text: Herodotus Hist., *Historiae* (0016: 001) "Hérodote. Histoires, 9 vols.", Ed. Legrand, Ph.-E. Paris: Les Belles Lettres, 1:1932; 2:1930; 3:1939; 4 (3rd edn.): 1960; 5:1946; 6:1948; 7:1951; 8:1953; 9:1954, Repr. 1:1970; 2:1963; 3:1967; 5:1968; 6:1963; 7:1963; 8:1964; 9:1968. Book 1, section 192, line 18

Κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσοῦτο δὴ τι πλῆθος ἐτρέφετο ὥστε τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι, τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτελέες, τοῖσι κυσὶ προσετείχαστο σιτία παρέχειν.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 3, section 38, line 15

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλλατίας, οἳ τοὺς γονέας κατ-εσθίουσι, εἶρετο, παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι' ἑρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξάιατ' ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 3, section 94, line 7

Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρωσι καὶ Μοσσυνοῖκοισι καὶ Μαρσὶ τριηκόσια τάλαντα προείρητο· νομὸς εἵνατος καὶ δέκατος οὗτος Ἰνδῶν δὲ πλῆθος τε πολλῷ πλεῖστόν ἐστι πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς

3.11. HERODOTUS

πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστὸς οὗτος.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 97, line 9

.. οἱ περὶ τε Νύσῃν τὴν ἱρὴν κατοίκηνται καὶ τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς· [οὔτοι οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοις σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ Καλλαντίαι Ἴνδοί, οἰκήματα δὲ ἔκτληνται κατάγαια]· οὔτοι συναμφοτέροι διὰ τρίτου ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμέο, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 1

Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἴνδοί, ἀπ' οὗ τὸ ψήγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρημένον κομίζουσι, τρόπῳ τοιῷδε κτῶνται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 3

Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ψάμμος· τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἡῶ καὶ ἡλίου ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἴνδοί· Ἰνδῶν γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἐρημίη ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 8

Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνη Ἰνδῶν καὶ οὐκ ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσί, οἱ δὲ οὗ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ καὶ ἰχθύς σιτέονται ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμώμενοι· καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιεῖται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 12

Οὔτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνην· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμῆσωνται καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον καταπλέξαντες ὥς θώρηκα ἐνδύνουσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 99, line 1

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἡῶ οἰκέοντες τούτων νομάδες εἰσί, κρεῶν ἐδεσται ὠμῶν, καλέονται δὲ Παδαῖοι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 100, line 1

Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον οὔτε τι σπεύρουσι οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι ποιηφάγουσί τε, καὶ αὐτοῖσι <ὄσπριόν τι> ἐστὶ ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ τῇ κάλυκι ἔψουσί τε καὶ σιτέονται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 2

Μίξις δὲ τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφανής ἐστὶ κατὰ περ τῶν προβάτων, καὶ τὸ χροῖμα φορέουσι ὅμοιον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοφι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 7

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Οὔτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἑκαστέρῳ τῶν Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότου ἀνέμου καὶ Δαρείου βασιλέος οὐδαμὰ ὑπήκουσαν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 2

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλι καὶ τῇ Πακτυϊκῇ χώρῃ εἰσὶ πρόσοικοι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ βορέῳ ἀνέμου κατοικημένοι τῶν ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτρίοισι παραπλησίην ἔχουσι δίαι- ταν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 5

Οὔτοι καὶ μαχιμώτατοί εἰσι Ἰνδῶν καὶ οἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοί εἰσι οὔτοι· κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστι ἐρημὴ διὰ τὴν ψάμμον.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 16

Ἐπὶ δὴ ταύτην τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἰνδοί, ζευξάμενος ἕκαστος καμήλους τρεῖς, σειρη- φόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θήλεαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ αὐτὸς ἀναβαίνει, ἐπιτηδεύσας ὅκως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας ζεύξει· αἱ γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἥσσονες ἐς ταχυτήτά εἰσι· χωρὶς δὲ ἄχθεα δυνατώτεραι πολλὸν φέρειν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 1

Οἱ δὲ δὴ Ἰνδοὶ τρόπῳ τοιούτῳ καὶ ζεύξι τοιαύτῃ χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσὸν λελογίς- μένως ὅκως [ἄν] καυμάτων τῶν θερμωτάτων ἐόντων ἔσον- ται ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ γῆν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 12

Θερμώτατος δὲ ἐστὶ ὁ ἥλιος τοῦτοις τοῖσι ἀνθρώποισι τὸ ἐωθινόν, οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις μεσαμβρίας, ἀλλ' ὑπερτείλας μέχρις οὗ ἀγορῆς δια- λύσιος· τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει πολλῷ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτω ὥστε ἐν ὕδατι λόγος αὐτοῦς ἐστὶ βρέχεσθαι τηνικαῦτα· μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς <τε> ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς· ἀποκλινομένης δὲ τῆς μεσαμ- βρίας γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ὁ ἐωθινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἀπίων ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς δ' ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν καὶ τὸ κάρτα ψύχει.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 1

Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χῶρον οἱ Ἰνδοὶ ἔχοντες θυλάκια, ἐμπλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω· αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες ὁδμῇ, ὡς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 6

Εἶναι δὲ ταχυτήτα οὐδενὶ ἐτέρῳ ὅμοιον, οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προλαμ- βάνειν τοὺς Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγε- σθαι, οὐδένα ἄν σφραγίσαι ἀποσώζε- σθαι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 12

Τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἰνδοὶ κτῶνται, ὡς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιώτερός ἐστι ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

3.11. HERODOTUS

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 4

Τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ ἐσχάτη τῶν οἰκεο- μένων ἢ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγω πρότερον εἴρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν τὰ ἔμψυχα, <τὰ> τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινά, πολλῶ μέρω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χωρίοις ἐστι, πά- ρεξ τῶν ἵππων (οὔτοι δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων δὲ καλεσμένων ἵππων), τοῦτο δὲ χρυσὸς ἄπλετος αὐτόθι ἐστί, ὁ μὲν ὀρυσσόμενος, ὁ δὲ καταφορεόμενος ὑπὸ [τῶν] ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσήμενα ἄρπαζόμενος.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 12

Τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι Ἴνδοι ἀπὸ τούτων τῶν δένδρεων χρέωνται.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 40, line 7

Μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς οἰκέεται [ἡ] Ἀσίη· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης ἔρημος ἤδη τὸ πρὸς τὴν ἡῶ, οὐδὲ ἔχει οὐδεὶς φράσαι οἶον δὴ τι ἐστί.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 2

Τῆς δὲ Ἀσίης τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη, ὃς βουλόμενος Ἴνδὸν ποταμόν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέναι τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοί, πέμπει πλοίοις ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθείην ἐρέειν καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 12

Μετὰ δὲ τούτους περιπλώσαντας Ἴνδούς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος καὶ τῇ θαλάσῃ ταύτῃ ἐχρᾶτο.

Herodotus Hist., Historiae Book 5, section 3, line 1

Θρηίκων δὲ ἔθνος μέγιστόν ἐστι μετὰ γε Ἴνδούς πάντων ἀνθρώπων· εἰ δὲ ὑπ' ἐνὸς ἄρχοιτο ἢ φρονέοι κατὰ τῷυτό, ἅμαχόν τ' ἂν εἴη καὶ πολλῶ κράτιστον πάντων ἐθνέων κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν· ἀλλὰ γὰρ τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μὴ κοτε ἐγγένηται· εἰσὶ δὴ κατὰ τοῦτο ἀσθενέες.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 9, line 6

Καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ Ἴνδούς καὶ Αἰθίοπας τε καὶ Ἀσσυρίους ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα, ἀδικήσαντα Πέρσας οὐδέν, ἀλλὰ δύναιμι προσκτᾶσθαι βουλόμενοι, καταστρεφάμενοι δούλους ἔχομεν, Ἑλλήνας δὲ ὑπάρξαντας ἀδικίης οὐ τιμωρησόμεθα.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 1

Βακτρίων δὲ καὶ Σακῶν ἤρχε Ὑστάσπης ὁ Δαρείου τε καὶ Ἀτόσσης τῆς Κύρου. Ἴνδοι δὲ εἴματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ οἷστους καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἴνδοί, προσετετάχματο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ Ἀρταβάτῳ.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 4

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Ἴνδοι δὲ εἵματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ οἷστοὺς καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἴνδοί, προσετετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ Ἀρταβάτῳ.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 3

Τῶν μὲν δὴ ὑπὲρ Αἰγύπτου Αἰθιοπῶν καὶ Ἀραβίων ἦρχε Ἀρσάμης, οἱ δὲ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων Αἰθίοπες (διῆτοι γὰρ δὴ ἐστρατεύοντο) προσετετάχατο τοῖσι Ἴνδοῖσι, διαλλάσσοντες εἶδος μὲν οὐδὲν τοῖσι ἑτέροις, φωνὴν δὲ καὶ τρίχωμα μοῦνον· οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ ἡλίου Αἰ- θίοπες ἰθύτριχες εἰσι, οἱ δ' ἐκ τῆς Λιβύης οὐλότατον τρί- χωμα ἔχουσι πάντων ἀνθρώπων.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 7

Οὗτοι δὲ οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας Αἰθίοπες τὰ μὲν πλέω κατὰ περ Ἴνδοι ἐσεσάχατο, προμε- τωπίδια δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι σύν τε τοῖσι ὥσι ἐκδεδαρμένα καὶ τῇ λοφιῇ· καὶ ἀντὶ μὲν λόφου ἡ λοφιὴ κατέχρα, τὰ δὲ ὦτα τῶν ἵππων ὀρθὰ πεπηγότα εἶχον· προ- βλήματα δὲ ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 86, line 2

Μῆδοι δὲ τὴν περ ἐν τῷ πεζῷ εἶχον σκευήν· καὶ Κίσσιοι ὡσαύτως. Ἴνδοι δὲ σκευὴ μὲν ἐσεσάχατο τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῷ πεζῷ, ἡλαυνον δὲ κέλητας καὶ ἄρματα· ὑπὸ δὲ τοῖσι ἄρμασι ὑπῆσαν ἵπποι καὶ ὄνοι ἄγριοι.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 187, line 5

Γυναικῶν δὲ σιτοποιῶν καὶ παλλακῶν καὶ εὐνούχων οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀτρεκέα ἀριθμόν· οὐδ' αὖ ὑποζυ- γίων τε καὶ τῶν ἄλλων κτηνέων τῶν ἀχθοφόρων καὶ κυνῶν Ἰνδικῶν τῶν ἐπομένων, οὐδ' ἂν τούτων ὑπὸ πλήθους οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀριθμόν.

Herodotus Hist., Historiae Book 8, section 113, line 12

Ὡς δὲ ἀπίατο ἐς τὴν Θεσσαλίην, ἐνθαῦτα Μαρδόνιος ἐξελέγετο πρώτους μὲν τοὺς μυρίους Πέρσας τοὺς Ἀθανάτους καλεομένους, πλὴν Ὑδάρνεος τοῦ στρατη- γοῦ (οὗτος γὰρ οὐκ ἔφη λείψεσθαι βασιλέος), μετὰ δὲ τῶν ἄλλων Περσέων τοὺς θωρηκοφόρους καὶ τὴν ἵππον τὴν χιλὴν, καὶ Μήδους τε καὶ Σάκας καὶ Βακτρίους [τε] καὶ Ἰνδοὺς, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὴν ἵππον.

Herodotus Hist., Historiae Book 9, section 31, line 19

Μετὰ δὲ Βακτρίους ἔστησε Ἰνδοὺς· οὗτοι δὲ ἐπέσχον Ἑρμιονέας τε καὶ Ἑρε- τριέας καὶ Στυρέας τε καὶ Χαλκιδέας.

3.11. HERODOTUS

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

3.11.3 νομός Ἰνδῶν

(94) Παρικάνιοι δὲ καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας τετρακόσια τάλαντα ἀπαγίνεον· νομὸς ἑβδομος καὶ δέκατος οὗτος. Ματιηνοῖσι δὲ καὶ Σάσπειροι καὶ Ἀλαροδίοισι διηκόσια ἐπετέτακτο τάλαντα· νομὸς ὄγδοος καὶ δέκατος οὗτος. Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρωσι καὶ Μοσσυνοίοισι καὶ Μαρσί τριηκόσια τάλαντα προεί-
5 ρητο· νομὸς εἵνατος καὶ δέκατος οὗτος Ἰνδῶν δὲ πλῆθός τε πολλῷ πλεῖστόν ἐστι πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστὸς οὗτος.

(95) Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον τὸ Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοϊκὸν συμβαλλόμενον τάλαντον γίνεται τεσσαράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακισχίλια τάλαντα. Τὸ δὲ
10 χρυσίον τρισκαίδεκάσταςιν λογιζομένων, τὸ ψῆγμα εὐρίσκεται ἐδὼν Εὐβοϊκῶν τάλαντων ὀγδώκοντα καὶ ἐξακοσίων καὶ τετρακισχιλίων. Τούτων ὦν πάντων συντιθέμενον τὸ πλῆθος Εὐβοϊκὰ τάλαντα συνελέγετο ἐς τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρείῳ μύρια καὶ τετρακισχίλια καὶ πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα· τὸ δ' ἐτι τούτων ἔλασσον ἀπιεῖς οὐ λέγω. (96) Οὗτος Δαρείῳ προσήιε φόρος ἀπὸ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγα-
15 χόθεν· προϊόντος μέντοι τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ νήσων προσήιε ἄλλος φόρος καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέχρι Θεσσαλίας οἰκημένων. Τοῦτον τὸν φόρον θησαυρίζει βασιλεὺς τρόπῳ τοιῷδε· ἐς πίθους κεραμένους τήξας καταχέει, πλήσας δὲ τὸ ἄγγος περιαιρέει τὸν κέραμον· ἐπεὰν δὲ δεηθῇ χρημάτων, κατακόπτει τοσοῦτο ὅσου ἂν ἐκάστοτε δέηται.

(97) Αὕται μὲν νυν ἀρχαί τε ἦσαν καὶ φόρων ἐπιτάξεις. Ἡ Περσίς δὲ χώρα μούνη μοι οὐκ εἴρηται δασμοφόρος· ἀτελέα γὰρ Πέρσαι νέμονται χώραν. Οἷδε δὲ φόρον μὲν οὐδένα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον· Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰ-
γύπτῳ, τοὺς Καμβύσης ἐλαύνων ἐπὶ τοὺς μακροβίους Αἰθίοπας κατεστρέψατο, ... οἱ περὶ τε Νύσῃν τὴν ἱρὴν κατοίκηνται καὶ τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς· [οὔτοι
25 οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοις σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ Καλλανταῖοι Ἰνδοί, οἰκήματα δὲ ἔκتهνται κατάγαια]· οὔτοι συναμφοτέροι διὰ τρίτου ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμέο, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι. Κόλχοι δὲ ταξάμενοι ἐς τὴν δωρεὴν καὶ οἱ προσεχέες μέχρι Καυκάσιος
30 ὄρεος (ἐς τοῦτο γὰρ τὸ ὄρος ὑπὸ Πέρσῃσι ἄρχεται, τὰ δὲ πρὸς βορρῇν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος Περσέων οὐδὲν ἐτι φροντίζει), οὔτοι ὦν δῶρα τὰ ἐτάξαντο ἐτι καὶ ἐς ἐμὲ

3.11. HERODOTUS

0.0.1 Law of the Indians

(94) The Paricanians and Ethiopians in Asia brought in four hundred talents: this is the seventeenth division. To the Matienians and Saspeirians and Alarodians was appointed a tribute of two hundred talents: this is the eighteenth division. To the Moschoi and Tibarenians and Macronians and Mossynoicoi and Mares three hundred talents were ordered: this is the nineteenth division. Of the Indians the number is far greater than that of any other race of men of whom we know; and they brought in a tribute larger than all the rest, that is to say three hundred and sixty talents of gold-dust: this is the twentieth division. 5R

(95) Now if we compare Babylonian with Euboïc talents, the silver is found to amount to nine thousand eight hundred and eighty 82 talents; and if we reckon 10R the gold at thirteen times the value of silver, weight for weight, the gold-dust is found to amount to four thousand six hundred and eighty Euboïc talents. These being all added together, the total which was collected as yearly tribute for Dareios amounts to fourteen thousand five hundred and sixty Euboïc talents: the sums which are less than these 83 I pass over and do not mention. (96) This 15R was the tribute which came in to Dareios from Asia and from a small part of Libya: but as time went on, other tribute came in also from the islands and from those who dwell in Europe as far as Thessaly. This tribute the king stores up in his treasury in the following manner:—he melts it down and pours it into jars of earthenware, and when he has filled the jars he takes off the earthenware jar 20R from the metal; and when he wants money he cuts off so much as he needs on each occasion.

(97) These were the provinces and the assessments of tribute: and the Persian land alone has not been mentioned by me as paying a contribution, for the Persians have their land to dwell in free from payment. The following moreover 25R had no tribute fixed for them to pay, but brought gifts, namely the Ethiopians who border upon Egypt, whom Cambyses subdued as he marched against the Long-lived Ethiopians, those 84 who dwell about Nysa, which is called "sacred," and who celebrate the festivals in honour of Dionysos: these Ethiopians and those who dwell near them have the same kind of seed as the Callantian Indians, and 30R they have underground dwellings. 85 These both together brought every other year, and continue to bring even to my own time, two quart measures 86 of unmelted gold and two hundred blocks of ebony and five Ethiopian boys and twenty large elephant tusks. The Colchians also had set themselves among those

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

διὰ πεντετηρίδος ἀγίνεον, ἑκατὸν παῖδας καὶ ἑκατὸν παρθένους. Ἀράβιοι δὲ χίλια
τάλαντα ἀγίνεον λιβανωτοῦ ἀνὰ πᾶν ἔτος. Ταῦτα μὲν οὗτοι δῶρα πάρεξ τοῦ φόρου
βασιλεῖ ἐκόμιζον.

- 35 (98) Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἴνδοί, ἀπ' οὗ τὸ ψῆγμα τῷ βασιλεῖ τὸ
εἰρημένον κομίζουσι, τρόπῳ τοιῷδε κτῶνται. Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον
ἀνίσχοντα ψάμμος· τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ πέρι ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι
πρὸς ἡῶ καὶ ἡλίου ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἴνδοί· Ἰνδῶν γὰρ
τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἐρημίη ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον. Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνηα Ἰνδῶν καὶ οὐκ
40 ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσὶ, οἱ δὲ οὐ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέ-
ουσι τοῦ ποταμοῦ καὶ ἰχθυὺς σιτέονται ὤμους, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων
ὀρμώμενοι· καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται. Οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν
φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνην· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωνται καὶ κόψωσι, τὸ
ἐνθεῦτεν φορμῶν τρόπον καταπλέξαντες ὥς θώρηκα ἐνδύνουσι. (99) Ἄλλοι δὲ τῶν
45 Ἰνδῶν πρὸς ἡῶ οἰκέοντες τούτων νομάδες εἰσὶ, κρεῶν ἐδεσται ὤμων, καλέονται δὲ
Παδαῖοι. Νομαίοισι δὲ τοιοισίδε λέγονται χρᾶσθαι. Ὃς ἂν κάμη τῶν ἄστῶν, ἣν τε
γυνὴ ἦν τε ἀνὴρ, τὸν μὲν ἄνδρα ἄνδρες οἱ μάλιστά οἱ ὁμιλέοντες κτείνουσι, φάμε-
νοι αὐτὸν τηρόμενον τῇ νούσῳ τὰ κρέα σφίσι διαφθείρεσθαι· ὁ δὲ ἄπαρνός ἐστι
μὴ μὲν νοσέειν, οἱ δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι ἀποκτείναντες κατευωχέονται· ἡ δὲ ἂν
50 γυνὴ κάμη, ὡσαύτως αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναιῖκες ταῦτά τοῖσι ἀνδράσι ποιεῦσι.
Τὸν γὰρ δὴ ἐς γῆρας ἀπικόμενον θύσαντες κατευωχέονται. Ἐς δὲ τούτου λόγον
οὐ πολλοὶ τινες αὐτῶν ἀπικνέονται· πρὸ γὰρ τοῦ τὸν ἐς νοῦσον πίπτοντα πάντα
κτείνουσι. (100) Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν
ἔμψυχον οὔτε τι σπείρουσι οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι ποιηφαγέουσιν τε, καὶ
55 αὐτοῖσι <ὄσπριόν τι> ἔστι ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς
γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ τῇ κάλυκι ἔψουσιν τε καὶ σιτέονται. Ὃς δ' ἂν
ἐς νοῦσον αὐτῶν πέσῃ, ἐλθὼν ἐς τὴν ἔρημον κεῖται· φροντίζει δὲ οὐδεὶς οὔτε ἀπο-
θανόντος οὔτε κάμνοντος. (101) Μίξις δὲ τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων
ἐμφανής ἐστι κατὰ περ τῶν προβάτων, καὶ τὸ χρῶμα φορέουσι ὅμοιον πάντες καὶ
60 παραπλήσιον Αἰθίοφι. Ἡ γονὴ δὲ αὐτῶν, τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας, οὐ κατὰ περ
τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐστὶ λευκή, ἀλλὰ μέλαινα κατὰ περ τὸ χρῶμα· τοιαύτην δὲ καὶ

3.11. HERODOTUS

who brought gifts, and with them those who border upon them extending as far as the range of the Caucasus (for the Persian rule extends as far as these mountains, but those who dwell in the parts beyond Caucasus toward the North Wind regard the Persians no longer),—these, I say, continued to bring the gifts which they had fixed for themselves every four years 87 even down to my own time, that is to say, a hundred boys and a hundred maidens. Finally, the Arabians brought a thousand talents of frankincense every year. Such were the gifts which these brought to the king apart from the tribute. 35R 40R

(98) Now this great quantity of gold, out of which the Indians bring in to the king the gold-dust which has been mentioned, is obtained by them in a manner which I shall tell:—That part of the Indian land which is towards the rising sun is sand; for of all the peoples in Asia of which we know or about which any certain report is given, the Indians dwell furthest away towards the East and the sunrising; seeing that the country to the East of the Indians is desert on account of the sand. Now there are many tribes of Indians, and they do not agree with one another in language; and some of them are pastoral and others not so, and some dwell in the swamps of the river 88 and feed upon raw fish, which they catch by fishing from boats made of cane; and each boat is made of one joint of cane. These Indians of which I speak wear clothing made of rushes: they gather and cut the rushes from the river and then weave them together into a kind of mat and put it on like a corslet. (99) Others of the Indians, dwelling to the East of these, are pastoral and eat raw flesh: these are called Padaians, and they practise the following customs:—whenever any of their tribe falls ill, whether it be a woman or a man, if a man then the men who are his nearest associates put him to death, saying that he is wasting away with the disease and his flesh is being spoilt for them: 89 and meanwhile he denies stoutly and says that he is not ill, but they do not agree with him; and after they have killed him they feast upon his flesh: but if it be a woman who falls ill, the women who are her greatest intimates do to her in the same manner as the men do in the other case. For 90 in fact even if a man has come to old age they slay him and feast upon him; but very few of them come to be reckoned as old, for they kill every one who falls into sickness, before he reaches old age. (100) Other Indians have on the contrary a manner of life as follows:—they neither kill any living thing nor do they sow any crops nor is it their custom to possess houses; but they feed on herbs, and they have a grain of the size of millet, in a sheath, which grows of 50R 55R 60R 65R

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Αἰθίοπες ἀπίενται θορήν. Οὗτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἑκαστέρῳ τῶν Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότου ἀνέμου καὶ Δαρείου βασιλέος οὐδαμὰ ὑπήκουσαν. (102) Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλι καὶ τῇ Πακτυϊκῇ χώρῃ εἰσὶ πρόσοικοι, πρὸς ἄρκτου
65 τε καὶ βορέω ἀνέμου κατοικημένοι τῶν ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτρίοισι παραπλησίην ἔχουσι δίαίταν. Οὗτοι καὶ μαχιμώτατοί εἰσι Ἰνδῶν καὶ οἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοι εἰσι οὗτοι· κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστι ἔρημῇ διὰ τὴν ψάμμον.

Ἐν δὴ ὧν τῇ ἔρημῇ ταύτῃ καὶ τῇ ψάμμῳ γίνονται μύρμηκες μεγάθεα ἔχοντες κυ-
νῶν μὲν ἐλάσσῳ, ἄλωπέκων δὲ μέζῳ· εἰσὶ γὰρ αὐτῶν καὶ παρὰ βασιλείῃ τῷ Περσέων
70 ἐνθεῦτεν θηρευθέντες. Οὗτοι ὧν οἱ μύρμηκες ποιεύμενοι οἴκησιν ὑπὸ γῆν ἀναφέ-
ρουσι [τὴν] ψάμμον κατὰ περ οἱ ἐν τοῖσι Ἑλλήσι μύρμηκες κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον,
εἰσὶ δὲ καὶ τὸ εἶδος ὁμοιότατοι· ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσίτις. Ἐπὶ δὴ
ταύτην τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἰνδοί, ζευζάμενος ἕκαστος καμή-
λους τρεῖς, σειρη- φόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενά παρέλκειν, θήλεαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ
75 ταύτην δὴ αὐτὸς ἀναβαίνει, ἐπιτηδεύσας ὅπως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας
ζεύξει· αἱ γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἤσσανες ἐς ταχυτήτά εἰσι· χωρὶς δὲ ἄχθεα
δυνατώτεραι πολλὸν φέρειν. (103) Τὸ μὲν δὴ εἶδος ὁκοῖόν τι ἔχει ἡ κάμηλος, ἐπι-
σταμένοισι τοῖσι Ἑλλήσι οὐ συγγράφω· τὸ δὲ μὴ ἐπιστέεται αὐτῆς, τοῦτο φράσω·
κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηρούς καὶ γούνατα τέσσερα,
80 τὰ τε αἰδοῖα διὰ τῶν ὀπισθίων σκελέων πρὸς τὴν οὐρὴν τετραμμένα. (104) Οἱ δὲ δὴ
Ἰνδοὶ τρόπῳ τοιούτῳ καὶ ζεύξει τοιαύτῃ χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσὸν λελο-
γισμένως ὅπως [ἄν] καυμάτων τῶν θερμοτάτων ἐόντων ἔσονται ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ
γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ γῆν. Θερμότατος δὲ ἐστὶ ὁ
ἥλιος τοῦτοισι τοῖσι ἀνθρώποισι τὸ ἐωθινόν, οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοισι μεσαμβρίας,
85 ἀλλ' ὑπερτείλας μέχρις οὗ ἀγορῆς διαλύσιος· τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει πολλῶ
μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτω ὥστε ἐν ὕδατι λόγος αὐτοὺς ἐστὶ βρέχε-
σθαι τηνικαῦτα· μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρῃ σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς <τε> ἄλλους
ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς· ἀποκλινομένης δὲ τῆς μεσαμβρίας γίνεται σφι ὁ ἥλιος

3.11. HERODOTUS

itself from the ground; this they gather and boil with the sheath, and make it 70R
their food: and whenever any of them falls into sickness, he goes to the desert
country and lies there, and none of them pay any attention either to one who is
dead or to one who is sick. (101) The sexual intercourse of all these Indians of
whom I have spoken is open like that of cattle, and they have all one colour of 75R
skin, resembling that of the Ethiopians: moreover the seed which they emit is
not white like that of other races, but black like their skin; and the Ethiopians
also are similar in this respect. These tribes of Indians dwell further off than
the Persian power extends, and towards the South Wind, and they never became
subjects of Dareios. (102) Others however of the Indians are on the borders of
the city of Caspatyros and the country of Pactyike, dwelling towards the North 80R
91 of the other Indians; and they have a manner of living nearly the same as that
of the Bactrians: these are the most warlike of the Indians, and these are they
who make expeditions for the gold.

For in the parts where they live it is desert on account of the sand; and in
this desert and sandy tract are produced ants, which are in size smaller than 85R
dogs but larger than foxes, for 92 there are some of them kept at the residence of
the king of Persia, which are caught here. These ants then make their dwelling
under ground and carry up the sand just in the same manner as the ants found
in the land of the Hellenes, which they themselves 93 also very much resemble
in form; and the sand which is brought up contains gold. To obtain this sand 90R
the Indians make expeditions into the desert, each one having yoked together
three camels, placing a female in the middle and a male like a trace-horse to
draw by each side. On this female he mounts himself, having arranged carefully
that she shall be taken to be yoked from young ones, the more lately born the
better. For their female camels are not inferior to horses in speed, and moreover 95R
they are much more capable of bearing weights. (103) As to the form of the
camel, I do not here describe it, since the Hellenes for whom I write are already
acquainted with it, but I shall tell that which is not commonly known about it,
which is this:—the camel has in the hind legs four thighs and four knees, 94 and
its organs of generation are between the hind legs, turned towards the tail. (104) 100R
The Indians, I say, ride out to get the gold in the manner and with the kind of
yoking which I have described, making calculations so that they may be engaged
in carrying it off at the time when the greatest heat prevails; for the heat causes
the ants to disappear underground. Now among these nations the sun is hottest

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

κατά περ τοῖσι ἄλλοισι ὁ ἑωθινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἀπιὼν ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς ὃ
90 ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν καὶ τὸ κάρτα ψύχει. (105) Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χῶρον οἱ Ἴνδοι
ἔχοντες θυλάκια, ἐμπλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω·
αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες ὀδμῇ, ὥς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι. Εἶ-
ναι δὲ ταχυτῆτα οὐδενὶ ἐτέρῳ ὅμοιον, οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προλαμβάνειν τοὺς Ἴνδους
τῆς ὁδοῦ ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγεσθαι, οὐδένα ἂν σφραγίσαι ἀποσώζεσθαι. Τοὺς
95 μὲν νυν ἔρσενας τῶν καμήλων, εἶναι γὰρ ἥσσονας θέειν τῶν θηλέων, παραλύεσθαι
ἐπελκομένους, οὐκ ὁμοῦ ἀμφοτέρους· τὰς δὲ θηλέας ἀναμιμνησκομένας τῶν ἑλι-
πον τέκνων ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν. Τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἴνδοι
κτῶνται, ὥς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιότερός ἐστι ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

(106) Αἱ δ' ἐσχατιαί κως τῆς οἰκεομένης τὰ κάλλιστα ἔλαχον, κατά περ ἡ Ἑλλάς
100 τὰς ὥρας πολλόν τι κάλλιστα κεκρημένας ἔλαχε. Τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ ἐσχάτη
τῶν οἰκεομένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγῳ πρότερον εἴρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν
τὰ ἔμψυχα, <τὰ> τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινά, πολλῷ μὲζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι
χωρίοισι ἐστι, πάρεξ τῶν ἵππων (οὗτοι δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων
δὲ καλεομένων ἵππων), τοῦτο δὲ χρυσὸς ἄπλετος αὐτόθι ἐστί, ὁ μὲν ὀρυσσόμενος,
105 ὁ δὲ καταφορεόμενος ὑπὸ [τῶν] ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσήμηνα ἀρπαζόμενος. Τὰ δὲ
δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν
ἀπὸ τῶν ὄϊων· καὶ ἐσθῆτι Ἴνδοι ἀπὸ τούτων τῶν δένδρεων χρέωνται.

3.11. HERODOTUS

in the morning hours, not at midday as with others, but from sunrise to the time 105R
of closing the market: and during this time it produces much greater heat than at
midday in Hellas, so that it is said that then they drench themselves with water.
Midday however has about equal degree of heat with the Indians as with other
men, while after midday their sun becomes like the morning sun with other men,
and after this, as it goes further away, it produces still greater coolness, until at 110R
last at sunset it makes the air very cool indeed. (105) When the Indians have
come to the place with bags, they fill them with the sand and ride away back as
quickly as they can, for forthwith the ants, perceiving, as the Persians allege, by
the smell, begin to pursue them: and this animal, they say, is superior to every
other creature in swiftness, so that unless the Indians got a start in their course, 115R
while the ants were gathering together, not one of them would escape. So then
the male camels, for they are inferior in speed of running to the females, if they
drag behind are even let loose 95 from the side of the female, one after the other;
96 the females however, remembering the young which they left behind, do not
show any slackness in their course. 97 Thus it is that the Indians get most part 120R
of the gold, as the Persians say; there is however other gold also in their land
obtained by digging, but in smaller quantities.

(106) It seems indeed that the extremities of the inhabited world had allotted
to them by nature the fairest things, just as it was the lot of Hellas to have its
seasons far more fairly tempered than other lands: for first, India is the most 125R
distant of inhabited lands towards the East, as I have said a little above, and
in this land not only the animals, birds as well as four-footed beasts, are much
larger than in other places (except the horses, which are surpassed by those of
Media called Nessaian), but also there is gold in abundance there, some got by
digging, some brought down by rivers, and some carried off as I explained just 130R
now: and there also the trees which grow wild produce wool which surpasses in
beauty and excellence that from sheep, and the Indians wear clothing obtained
from these trees.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

3.12 Ctesias of Cnidus

3.12.1 About Ctesias

Ctesias of Cnidus (/'ti:zəs/; Ancient Greek: Κτησίας) was a Greek physician and historian from Cnidus in Caria. Ctesias, who lived in the 5th century BC, was physician to Artaxerxes Mnemon, whom he accompanied in 401 BC on his expedition against his brother Cyrus the Younger.

Ctesias was the author of treatises on rivers, and on the Persian revenues, of an account of India entitled *Indica* (which is of value as recording the beliefs of the Persians about India), and of a history of Assyria and Persia in 23 books, called *Persica*, written in opposition to Herodotus in the Ionic dialect, and professedly founded on the Persian royal archives. (From Wikipedia)

About *Indica*:

A record of the view of Persians of India, under the title *Indica* includes descriptions of god like people, philosophers, artisans, unquantifiable gold, among other riches and wonders.[3] The book only remains in fragments and in reports made about the book by later authors. (From Wikipedia)

3.12.2 Ἰνδ– appearing in testimonia and fragmenta

Text: Ctesias Hist., Med., Testimonia (0845: 001) “FGrH #688”. Volume-Jacoby'-T 3c,688,T, fragment 10, line 1

Bibl. 72 p. 45 a 20: ἀνεγνώσθη δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ Ἰνδικὰ ἐν ἐνὶ βιβλίῳ, ἐν οἷς μᾶλλον ἰωνίζει.

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby'-T 3c,688,T, fragment 11b, line 3

– 1, 2, 35: Θεόπομπος (115 F 381) δὲ ἐξομολογεῖται φήσας ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἔρεϊ κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες.

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby'-T 3c,688,T, fragment 11f, line 1

3.12. CTESIAS OF CNIDUS

8, 28 p. 606a 8: ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ, ὡς φησι Κτησίας (F 45ka), οὐκ ὦν ἀξιόπιστος.

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby'-T 3c,688,T, fragment 11h, line 2

Verae narr. 1, 3: Κτησίας ὁ Κτησιόχου ὁ Κνίδιος, ὃς συνέγραψεν περὶ τῆς Ἰνδῶν χώρας καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀ μήτε αὐτὸς εἶδεν μήτε ἄλλου ἀληθεύοντος ἤκουσεν.

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby'-T 3c,688,T, fragment 13, line 6

τῶν μέντοι γε μύθων, ἐν οἷς ἐκείνῳ λαιδορεῖται, οὐδ' οὗτος ἀφίσταται (T 11), καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐπιγραφόμενοις αὐτῷ Ἰνδικά'.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta (0845: 002) "FGrH #688". Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 37

(2) οὕτω δὲ τῶν πραγμάτων τῷ Νίνῳ προχωρούντων, δεινὴν ἐπιθυμίαν ἔσχε τοῦ καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν ἅπασαν τὴν ἐντὸς Τανάιδος καὶ Νείλου· ὡς ἐπίπαν γὰρ τοῖς εὐτυχοῦσιν ἢ τῶν πραγμάτων ἐπίρροια τὴν τοῦ πλείονος ἐπιθυμίαν παρίστησι· διόπερ τῆς μὲν Μηδίας σατράπην ἕνα τῶν περὶ αὐτὸν φίλων κατέστησεν, αὐτὸς δ' ἐπῆμει τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἔθνη καταστρεφόμενος· καὶ χρόνον ἑπτακαίδεκαετῇ καταναλώσας πλὴν Ἰνδῶν καὶ Βακτριανῶν τῶν ἄλλων ἀπάντων κύριος ἐγένετο.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 431

(2) πυνθανομένη δὲ τὸ τῶν Ἰνδῶν ἔθνος μέγιστον εἶναι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην καὶ πλείστην τε καὶ καλλίστην χώραν νέμεσθαι, διανοεῖτο στρατεῦειν εἰς τὴν Ἰνδικήν, ἥς ἐβασίλευε μὲν Σταβρο-βάτης κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, στρατιωτῶν δ' εἶχεν ἀναρίθμητον πλῆθος· ὑπῆρχον δ' αὐτῷ καὶ ἐλέφαντες πολλοὶ καθ' ὑπερβολήν, λαμπρῶς κεκοσμη- μένοι τοῖς εἰς τὸν πόλεμον καταπληκτικοῖς.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 436

(3) ἡ γὰρ Ἰνδικὴ χώρα διάφορος οὖσα τῷ κάλλει καὶ πολλοῖς διειλημμένη ποταμοῖς, ἀρδεύεται τε πολλαχοῦ, καὶ διττοὺς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐκφέρει καρπούς· διὸ καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων τοσοῦτον ἔχει πλῆθος, ὥστε διὰ παντὸς ἀφθονον ἀπόλαυσιν τοῖς ἐγγχωρίοις παρέχεσθαι· λέγεται δὲ μηδέποτε κατ' αὐτὴν γεγονέναι σιτοδείαν ἢ φθορὰν καρπῶν διὰ τὴν εὐκρασίαν τῶν τόπων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 446

ὕπερ ὦν τὰ κατὰ μέρος ἢ Σεμίραμις ἀκούσασα προήχθη μηδὲν προαδικηθεῖσα τὸν πρὸς Ἰνδοὺς ἐξενεγχεῖν πόλεμον.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 454

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

(7) ὁ γὰρ Ἰνδὸς ποταμός, μέγιστος ὢν τῶν περὶ τοὺς τόπους καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς ὀρίζων, πολλῶν προσεδεῖτο πλοίων πρὸς τε τὴν διάβασιν καὶ πρὸς τὸ τοὺς Ἰνδοὺς ἀπὸ τούτων ἀμύνασθαι· περὶ δὲ τὸν ποταμὸν οὐκ οὔσης ὕλης, ἀναγκαῖον ἦν ἐκ τῆς Βακτριανῆς πεζῇ παρακομίζεσθαι τὰ πλοῖα.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 460

(8) θεωροῦσα δ' ἡ Σεμίραμις ἑαυτὴν ἐν τῇ τῶν ἐλεφάντων χρεῖαι πολὺ λειπομένην, ἐπενοήσατο ἵτι κατασκευάζειν ἰδίωμα τούτων τῶν ζώων, ἐλ- πίζουσα καταπλήξεσθαι τοὺς Ἰνδοὺς διὰ τὸ νομίζειν αὐτοὺς μὴδ' εἶναι τὸ σύνολον ἐλέφαντας ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 471

(10) οἱ δὲ ταῦτα κατασκευάζοντες αὐτῇ τεχνῖται προσεκα- τέρουσαν τοῖς ἔργοις ἐν τινι περιβόλῳ περιωικοδομημένῳ καὶ πύλας ἔχοντι τηρουμένας ἐπιμελῶς, ὥστε μὴδένα μὴτε τῶν ἔσωθεν ἐξιέναι τεχνιτῶν μὴτε τῶν ἔξωθεν εἰσιέναι πρὸς αὐτούς· τοῦτο δ' ἐποίησεν, ὅπως μὴδεὶς τῶν ἔξωθεν ἴδῃ τὸ γινόμενον μὴδὲ διαπέσῃ φήμη πρὸς Ἰνδοὺς περὶ τούτων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 483

.... (4) ὁ δὲ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Σταβροβάτης πυνθανόμενος τὰ τε μεγέθη τῶν ὀνομαζομένων δυνάμεων καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῆς, ἔσπευδεν ἐν ἅπασιν ὑπερθέσθαι τὴν Σεμίραμιν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 486

(5) καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ καλάμου κατεσκεύασε πλοῖα ποτάμια τετραχισχίλια· ἡ γὰρ Ἰνδικὴ παρά τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ἐλώδεις τόπους φέρει καλάμου πλῆθος, οὗ τὸ πάχος οὐκ ἂν ῥαϊδίως ἄνθρωπος περιλάβοι· λέγεται δὲ καὶ τὰς ἐκ τούτων κατασκευαζομένας ναῦς διαφόρους κατὰ τὴν χρεῖαν ὑπάρχειν, οὔσης ἀσῆπτου ταύτης τῆς ὕλης.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 491

(6) ποιησάμενος δὲ καὶ τῆς τῶν ὄπλων κατασκευῆς πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ πᾶσαν ἐπελθὼν τὴν Ἰνδικήν, ἤθροισε δύναιμι πολὺ μείζονα τῆς Σεμίραμιδι συναχθείσης.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 502

(2) ἡ δὲ Σεμίραμις ἀναγνοῦσα τὴν ἐπιστολὴν καὶ καταγέλασσα τῶν γεγραμμένων, διὰ τῶν ἔργων ἔφησε τὸν Ἰνδὸν πειράσεσθαι τῆς περὶ αὐτὴν ἀρετῆς.

3.12. CTESIAS OF CNIDUS

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 503

ἐπεὶ δὲ προάγουσα μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν παρεγενήθη, κατέλαβε τὰ τῶν πολεμίων πλοῖα πρὸς μάχην ἔτοιμα.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 512

μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ μὲν τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἀπήγαγε τὴν δύναμιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, προσποιούμενος μὲν ἀναχωρεῖν διὰ φόβον, τῇ δ' ἀληθείαι βουλόμενος τοὺς πολεμίους προτρέψασθαι διαβῆναι τὸν ποταμόν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 518

(6) ἡ δὲ Σεμίραμις κατὰ νοῦν αὐτῇ τῶν πραγμάτων προχωρούντων, ἔξευξε τὸν ποταμὸν κατασκευάσασα πολυτελῆ καὶ μεγάλην γέφυραν, δι' ἧς ἄπασαν διακομίσασα τὴν δύναμιν ἐπὶ μὲν τοῦ ζεύγματος φυλακὴν κατέλιπεν ἀνδρῶν ἐξακισμυρίων, τῇ δ' ἄλλῃ στρατιᾷ προῆγεν ἐπιδιώκουσα τοὺς Ἰνδοὺς, προηγουμένων τῶν εἰδώλων, ὅπως οἱ τῶν πολεμίων κατάσκοποι τῷ βασιλεῖ ἀπαγγείλωσι τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτῇ θηρίων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 521

(7) οὐ διεφύεσθαι δὲ κατὰ γὰρ τοῦτο τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ κατασκοπὴν ἐκπεμφθέντων τοῖς Ἰνδοῖς ἀπαγγελλόντων τὸ πλῆθος τῶν παρὰ τοῖς πολεμίοις ἐλεφάντων, ἅπαντες διηποροῦντο πόθεν αὐτῇ συνακολουθεῖ τοσοῦτο πλῆθος θηρίων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 528

(8) οὐ μὲν ἔμεινέ γε τὸ ψεῦδος πλείω χρόνον κρυπτόμενον· τῶν γὰρ παρὰ τῇ Σεμιράμιδι στρατευομένων τινὲς κατελήφθησαν νυκτὸς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ῥαιθυμοῦντες τὰ περὶ τὰς φυλακὰς, φοβηθέντες δὲ τὴν ἐπακολουθοῦσαν τιμωρίαν ἡτόμολησαν πρὸς τοὺς πολέμιους καὶ τὴν κατὰ τοὺς ἐλέφαντας πλάνην ἀπήγγειλαν· ἐφ' οἷς θαρρήσας ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς καὶ τῇ δυνάμει διαγγείλας τὰ περὶ τῶν εἰδώλων, ἐπέστρεφεν ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους διατάξας τὴν δύναμιν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 531

(19) τὸ δ' αὐτὸ καὶ τῆς Σεμιράμιδος ἐπιτελοῦσης, ὥς ἤγγισαν ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα, Σταβροβάτης ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς προαπέστειλε πολὺ πρὸ τῆς φάλαγγος τοὺς ἱππεῖς μετὰ τῶν ἄρμάτων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 534

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

(2) δεξαμένης δὲ τῆς βασιλίσσης εὐρώστως τὴν ἔφοδον τῶν ἱππέων, καὶ τῶν κατεσκευασμένων ἐλεφάντων πρὸ τῆς φάλαγγος ἐν ἴσοις διαστήμασι τεταγμένων, συνέβαινε πτύρεσθαι τοὺς τῶν Ἰνδῶν ἵππους.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 536

(3) τὰ γὰρ εἶδωλα πόρρωθεν μὲν ὁμοίαν εἶχε τὴν πρόσοψιν τοῖς ἀληθινοῖς θηρίοις, οἷς συνήθεις ὄντες οἱ τῶν Ἰνδῶν ἵπποι τεθαρρηκότως προσίππευον· τοῖς δ' ἐγγίσασιν ἢ τε ὁσμὴ προσέβαλλεν ἄσυνήθης, καὶ τᾶλλα διαφορὰν ἔχοντα πάντα παμμεγέθη τοὺς ἵππους ὀλοσχερῶς συνετάραττε· διὸ καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν ἐπὶ τὴν γῆν ἔπιπτον, οἱ δὲ τῶν ζώων ἀπειθούντων τοῖς χαλινοῖς ὥς ἐτύγχανεν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξέπιπτον μετὰ τῶν κομιζόντων αὐτοὺς ἵππων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 542

(4) ἡ δὲ Σεμίραμις μετὰ στρατιωτῶν ἐπιλέκτων μαχομένη καὶ τῷ προτερήματι δεξιῶς χρησαμένη, τοὺς Ἰνδοὺς ἐτρέψατο· ὧν φυγόντων πρὸς τὴν [τῶν Ἰνδῶν] φάλαγγα, Σταβροβάτης ὁ βασιλεὺς οὐ καταπλαγεῖς ἐπήγαγε τὰς τῶν πεζῶν τάξεις, προηγούμενων τῶν ἐλεφάντων, αὐτὸς δ' ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρατος τεταγμένος καὶ τὴν μάχην ἐπὶ τοῦ κρατίστου θηρίου ποιούμενος ἐπήγαγε καταπληκτικῶς ἐπὶ τὴν βασιλίσσαν κατ' αὐτὸν τυχικῶς τεταγμένην.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 554

(7) τραπέντος οὖν τοῦ πλήθους παντός, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν ἐπ' αὐτὴν ἐβιάζετο τὴν Σεμίραμιν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 562

(8) πάντων δὲ φυγόντων ἐπὶ τὴν σχεδίαν, καὶ τοσοῦτου πλήθους εἰς ἓνα καὶ στενὸν βιαζομένου τόπον, οἱ μὲν τῆς βασιλίσσης ὑπ' ἀλλήλων ἀπέθνησκον, συμπατούμενοι καὶ φυρόμενοι παρὰ φύσιν ἀναμιξί ἱππεῖς τε καὶ πεζοί, τῶν δὲ Ἰνδῶν ἐπικειμένων, ὥσμὸς ἐγένετο βίαιος ἐπὶ τῆς γεφύρας διὰ τὸν φόβον, ὥστε πολλοὺς ἐξωθουμένους ἐφ' ἑκάτερα μέρη τῆς γεφύρας ἐμπίπτειν εἰς τὸν ποταμόν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 567

(9) ἡ δὲ Σεμίραμις ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀπὸ τῆς μάχης διασωζόμενων διὰ τὸν ποταμὸν ἔτυχε τῆς ἀσφαλείας, ἀπέκοψε τοὺς συνέχοντας δεσμοὺς [τὴν γέφυραν]· ὧν λυθέντων, ἡ μὲν σχεδία κατὰ πολλὰ διαιρεθεῖσα μέρη καὶ συχνοὺς ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τῶν διωκόντων Ἰνδῶν ὑπὸ τῆς τοῦ ῥέυματος σφοδρότητος ὥς ἔτυχε κατηνέχθη, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν Ἰνδῶν διέφθειρε, τῇ δὲ Σεμιράμιδι πολλὴν ἀσφάλειαν παρεσκεύασε, καλύσασα τὴν τῶν πολεμίων ἐπ' αὐτὴν διάβασιν.

3.12. CTESIAS OF CNIDUS

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 570

(10) μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ μὲν τῶν Ἰνδῶν βασιλεύς, διοσημείων αὐτῷ γενομένων, καὶ τῶν μάντεων ἀποφαινομένων σημαίνεσθαι τὸν ποταμὸν μὴ διαβαίνειν, ἥσυχίαν ἔσχεν, ἡ δὲ Σεμίραμις ἀλλαγὴν ποιησαμένη τῶν αἰχμαλώτων, ἐπανῆλθεν εἰς Βάκτρα, δύο μέρη τῆς δυνάμεως ἀποβεβληκυῖα.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 586

αὕτη μὲν οὖν βασιλεύσασα τῆς Ἀσίας ἀπάσης πλην Ἰνδῶν ἐτελεύτησε τὸν προ-
εξημέριον τρό- πον, βίωσασα μὲν ἔτη ἐξήκοντα καὶ δύο, βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς
τοῖς τεττα- ράκοντα.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 9, line 67

καὶ πίπτει καὶ αὐτὸς Κῦρος ἐκ τοῦ ἵππου, καὶ Ἰνδὸς ἀνὴρ – συνεμάχουν γὰρ καὶ
Ἰνδοὶ τοῖς Δερβίκεσιν, ἐξ ὧν καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἔφερον – οὗτος ὁ Ἰνδὸς πεπτωκότες
Κῦρον βάλλει ἀκοντίῳ ὑπὸ τὸ ἰσχίον εἰς τὸν μηρόν· ἐξ οὗ καὶ τελευτᾷ.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 11, line 2

s.v. Δυρβαῖοι· ἔθνος καθήκον εἰς Βάκτρος καὶ τὴν Ἰνδικήν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 11, line 3

<Κτησίας ἐν Περσικῶν <ι>· «χώρα δὲ πρὸς νότον πρόσκειται Δυρβαῖοι, <πρὸς
τὴν Βακτρίαν καὶ Ἰνδικὴν κατα- τείνοντες>.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 11, line 5

οὗτοι εὐδαίμονες ἄνδρες καὶ πλούσιοι καὶ κάρτα δίκαιοι εἰσι> [πρὸς τὴν Βακτρίαν
καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες]· <οὗτοι οὐτε ἀδικοῦσιν οὐτε ἀποκτεννύουσιν ἀνθρώπων
οὐδένα· ἐὰν δέ τι εὗρωσι ἐν τῇ ὁδῷ χρυσίον ἢ ἱμάτιον ἢ ἀργύριον ἢ ἄλλο τι, οὐδὲν
ἀποκινήσειαν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 33, line 4

Bibl. 72 p. 45 a 1 – 4: (76) ἀπὸ Ἐφέσου μέχρι Βάκτρων καὶ Ἰνδικῆς ἀριθμὸς
σταθμῶν, ἡμερῶν, παρασαγγῶν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 3

Bibl. 72 p. 45 a 21 – 50 a 4: (T 10) λέ- γει περὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ μὲν
στενὸν αὐτοῦ τὸ εὖρος <μ> σταδίων εἶναι, τὸ δὲ πλατύτα- τον καὶ διακοσίων.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 7

(2) λέγει περὶ αὐτῶν τῶν Ἰνδῶν, ὅτι πλείους σχεδὸν συμπάντων ἀνθρώπων (cf. F 49).

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 10

(5) ὅτι οὐκ ὕει, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ποτίζεται ἡ Ἰνδική.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 28

καὶ περὶ τοῦ ὀρνέ- ου τοῦ βιττάκου, ὅτι γλῶσσαν ἀν- θρωπίνην ἔχει καὶ φωνήν, μέγεθος μὲν ὅσον ἱέραξ, πορφύρεον δὲ πρό- σωπον· καὶ πώγωνα φέρει μέλανα, αὐτὸ δὲ κυάνεόν ἐστιν ὡς τὸν τρά- χηλον ὥσπερ κιννάβαρι· διαλέγεσθαι δὲ αὐτὸ ὥσπερ ἄνθρωπον Ἰνδιστί, ἀν δὲ Ἑλληνιστί μάθημι, καὶ Ἑλληνιστί.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 39

(10) περὶ τῶν κυνῶν τῶν Ἰνδικῶν ὅτι μέγιστοί εἰσιν, ὡς καὶ λέοντι μάχεσθαι.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 47

(14) ὅτι ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ῥέων διὰ πεδίων καὶ δι' ὀρέων ῥεῖ, ἐν οἷς καὶ ὁ λεγόμενος Ἰνδικὸς κάλαμος φύεται, πάχος μὲν ὅσον δύω ἄνδρες περιωργυι- ωμένοι <μόλις> περιλάβοιεν, τὸ δὲ ὕψος ὅσον μυριοφόρου νεῶς ἱστός· εἰσὶ καὶ ἔτι μείζους καὶ ἐλάττους, οἷους εἰκὼς ἐν ὄρει μεγάλῳ.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 121

ἔστι δὲ πολλὰ ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 126

(16) περὶ τῶν Ἰνδῶν ὅτι δικαιοτάτοι· καὶ περὶ τῶν ἐθνῶν καὶ νομίμων αὐτῶν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 131

(18) ὅτι βρονταὶ καὶ ἀστρα- παὶ καὶ ὑετοὶ οὐκ εἰσιν ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἀνεμοὶ δὲ πολλοὶ καὶ πρηστῆρες πολλοί· καὶ ἀρπάζουσιν ὅ τι ἂν λάβωσιν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 133

ὁ δὲ ἥλιος ἀνίσχων τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας ψύχος ποιεῖ, τὸ δ' ἄλλο λίαν ἀλεεινὸν ἐν τοῖς πλείστοις τῶν τῆς Ἰνδικῆς τόπων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 134

3.12. CTESIAS OF CNIDUS

(19) ὅτι οἱ Ἴνδοι οὐχ ὑπὸ τοῦ ἡλίου εἰσι μέλανες (§ 44) ἀλλὰ φύσει· εἶναι γάρ φησιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας λευκοτάτους πάντων, εἰ καὶ ἐπ' ἔλαττον· ἰδεῖν δὲ καὶ αὐτὸν τοιαύτας Ἴνδᾶς δύο γυναῖκας καὶ πέντε ἄνδρας.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 137

(20) ὅτι πιστῶσαι τὰ περὶ τοῦ ἡλίου βουλόμενος ὥς ἐν <λε> ἡμέραις ἐν Ἰνδαίᾳ ψύχει, λέγει ὅτι καὶ τὸ πῦρ ἐκ τῆς Αἵτνης ῥέον τὸν μέσον χῶρον, ἅτε δικαίων ἀνδρῶν ὄντων, οὐ φθείρει, φθειρόν τὰ ἄλλα· καὶ ἐν Ζακύνθῳ κρηνίδας ἰχθυοφόρους εἶναι, ἐξ ὧν αἴρεται πίσσα· καὶ ἐν Νάξῳ κρήνην, ἐξ ἧς οἶνος ἐνίοτε ῥεῖ καὶ μάλα ἡδύς· καὶ ὅτι πῦρ ἐστὶν ἐγγὺς Φασήλιδος ἐν Λυκίᾳ ἀθάνατον, καὶ ὅτι αἶψα καίεται ἐπὶ πέτρας καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὕδατι μὲν οὐ σβέννυται, ἀλλὰ ἀναφλέγει, φορυτῶι δὲ σβέννυται.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 147

(21) ὅτι <ἐν> μέσῃ Ἰνδικῇ ἀνθρωποὶ εἰσι μέλανες – κα- λοῦνται Πυγμαῖοι – ὁμόγλωσσοι τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 177

(23) ἔπονται δὲ τῶι βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν τού- των τῶν Πυγμαίων ἄνδρες τρισχίλιοι· σφόδρα γάρ εἰσι το- ξόται.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 182

δικαιότατοι δὲ εἰσι, καὶ νόμοισι χρῶνται ὥσπερ καὶ οἱ Ἴνδοί.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 203

ἔστι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρᾳ, οὐκ ἐν τοῖς ποτα- μοῖς εὕρισκόμενος καὶ πλυνόμενος, ὥσπερ ἐν τῶι Πακτωλῶι ποτα- μῶι, ἀλλ' ὄρη πολ- λὰ καὶ μεγάλα, ἐν οἷς οἰκοῦσι γρύ- πες, ὄρνεα

τετρά-

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 226

(27) ὅτι τὰ πρό- βατα τῶν Ἰνδῶν καὶ αἱ αἴγες μελ- ζους ὄνων εἰσί.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 239

ὅς δὲ οὔτε ἡμερος οὔτε ἄγριός ἐστιν ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 241

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

(28) οἱ δὲ φοίνικες οἱ ἐν Ἰνδοῖς καὶ οἱ τοῦ- των βάλανοι τρι- πλάσιοι τῶν ἐν Βα- βυλῶνι.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 255

(32) ὅτι φησὶν ὡς Ἰνδῶν οὐδεὶς κεφαλαλγεῖ οὐδὲ ὀφθαλμιᾶι οὐδὲ ὀδονταλ- γεῖ οὐδὲ ἐλκοῦται τὸ στόμα οὐδὲ σηπεδόνα οὐδεμίαν ἴσχει.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 320

(36) ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς διαρρέων διὰ τῆς Ἰνδικῆς, οὐ μέγας μὲν ἀλλ' ὡς ἐπὶ δύο σταδίους τὸ εὖρος· ὄνομα δὲ τῷ ποταμῷ Ἰνδιστὶ μὲν Ὑπαρ- χος (?), Ἑλληνιστὶ δὲ φέρων πάντα τὰ ἀγαθὰ.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 330

τῷ δένδρῳ δὲ τούτῳ ὄνομά ἐστιν Ἰνδιστὶ σιπταχόρα, <ὅπερ> Ἑλληνιστὶ σημαίνει γλυκύ, ἥδύ· κάκεῖθεν οἱ Ἰνδοὶ συλλέγουσι τὸ ἥλεκ- τρον.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 344

οἰκοῦ- σι δὲ ἐν τοῖς ὄρεσι μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 346

μέλανες δὲ εἰσι καὶ δίκαιοι πάνυ (§ 43), ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι Ἰνδοί (§ 30), οἷς καὶ ἐπιμίγνυνται.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 352

καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν Καλύστριοι, ὅπερ ἐστὶν Ἑλληνιστὶ Κυνοκέφαλοι.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 369

ταῦτα οὖν τὰ θηρία τρίβοντες οἱ Ἰνδοὶ βάπτουσι τὰς φοινικίδας καὶ τοὺς χιτῶνας καὶ ἄλλο ὃ τι ἂν βούλωνται· καὶ εἰσι βελτίω τῶν παρὰ Πέρσας βαμμάτων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 388

(41) οἱ δὲ Κυνοκέφαλοι σχεδὶαν ποιησάμενοι καὶ ἐπιθέντες ἀπάγουσι φόρτον τούτου καὶ τῆς πορφύρας, τὸ ἄνθος καθαρὸν ποιήσαντες, [καὶ τοῦ ἡλέκτρου] <ξ> καὶ <σ> τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ ὅτωι τὸ φοινίκιον βάπτεται, τοῦ φαρμάκου ἕτερα τοσαῦτα· καὶ ἡλέκτρου χίλια τάλαντα ἀπάγουσι κατ' ἐνιαυτὸν τῷ Ἰνδῶν βασιλεῖ.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 389

3.12. CTESIAS OF CNIDUS

καὶ ἕτερα δὲ κατὰγοντες πωλοῦσι τοῖς Ἰνδοῖς πρὸς ἄρτους καὶ ἄλφιτα καὶ ξύλινα ἱμάτια.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 410

οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι μέλανες μὲν εἰσιν ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἰνδοί (§ 19), ἐργάζονται δὲ οὐδέν, οὐδὲ ἐσθίουσι σῖτον, οὐδὲ πίνουσιν ὕδωρ, πρόβατα δὲ πολλὰ τρέφουσι καὶ βοῦς καὶ αἰγας καὶ ὄις, πίνουσι δὲ τὸ γάλα, ἄλλο δὲ οὐδέν· ὅταν δὲ γένηται τινι αὐτῶν παιδίον, οὐ τέτρηται τὴν πυγὴν οὐδὲ ἀποπατεῖ, ἀλλὰ τὰ μὲν ἰσχία ἔχει, τὸ δὲ τρῆμα συμπέφυκε· διὸ ἀποπατοῦσι μὲν οὐ, οὐρεῖν δὲ ὥσπερ τυρὸν αὐτοὺς φασιν οὐ πάνυ παχὺν ἀλλὰ θολερόν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 420

(45) ὅτι εἰσὶν ὄνοι ἄγριοι ἐν τοῖς Ἰνδοῖς, ἴσοι ἵπποις καὶ μείζους.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 473

(46) ὅτι ἐν τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ σκώληξ (§ 3) γίνεται, τὸ μὲν εἶδος οἷον περ ἐν ταῖς συκαῖς εἴωθε γίνεσθαι, τὸ δὲ μῆκος πήχεις ἑπτὰ, καὶ μείζους δὲ καὶ ἐλάτους· τὸ δὲ πάχος δεκαετέα παῖδα μόλις φασὶ ταῖς χερσὶ περιλαβεῖν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 511

ὅταν δὲ παρέλθωσιν αἱ τριάκοντα ἡμέραι, ἀπορρίπτουσι τὸν σκώληκα, καὶ τὸ ἔλαιον ἀσφαλίσάμενοι ἄγουσι τῷ βασιλεῖ μόνω τῶν Ἰνδῶν· ἄλλω δὲ οὐκ ἔξεστιν ἐξ αὐτοῦ ἔχειν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 519

(47) ὅτι ἐστὶ δένδρα ἐν Ἰνδοῖς ὑψηλὰ ὥσπερ κέδρος ἢ κυπάριττος, τὰ δὲ φύλλα ὥσπερ φοῖνιξ, ὀλίγον πλατύτερα· καὶ μασχαλίδας οὐκ ἔχει.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 521

ὀνομάζεται δὲ Ἰνδιστὶ μὲν κάρπιον, Ἑλληνιστὶ δὲ μυροδόδα.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 526

καὶ ἔπεμψεν ὁ Ἰνδῶν τῷ Περσῶν βασιλεῖ, καὶ <φησιν ἰδεῖν αὐτὸ Κτησίας,> καὶ ὁσφρανθῆναι ὁσμῆς οἷας οὔτε εἰπεῖν ἦν οὔτε εἰκάσαι.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 530

> (49) ὅτι κρήνην ἐν Ἰνδοῖς φησιν, ὅσον πέντε ὀργυιῶν ἢ περίμετρος, τετραγώνος δέ.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 536

λούονται δὲ ἐν αὐτῷ οἱ ἐπι- σημότατοι τῶν Ἰνδῶν καὶ ἄνδρες καὶ παῖδες καὶ γυναικες, κολυμβῶσι δὲ ἐπὶ πόδας ῥίπτοντες ἑαυτούς· ὅταν δὲ εἰς- πηδῶσιν, ἐκβάλλει αὐτούς τὸ ὕδωρ ἄνω.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 550

καλεῖται δὲ Ἰνδιστὶ βαλλάδῃ, Ἑλληνιστὶ δὲ ὠφελίμῃ.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 552

(50) εἰσὶν ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἰνδικοῖς, ὅπου ὁ κάλαμος (§ 15) αὐτῶν φύεται, ἄνθρωποι τὸ πλῆθος αὐτῶν ἄχρι καὶ τριῶν μυριάδων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 564

εἰσὶ δὲ σφόδρα πολεμισταί, καὶ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν ἔπονται τοξόται τούτων πεντακισχίλιοι, καὶ ἀκοντισταί.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45a, line 4

Dion. Per. 1143): Κτησίας μὲν δὴ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν (T 11g), ἵνα μὲν στενότατος αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδὸς ἐστὶ, τεσσαράκοντα σταδίου <λέγει> ὅτι διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν· τὸ πολὺ δὲ εἶναι αὐτοῦ τὸ μέσον τούτοις.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45b, line 1

17, 29: τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως ἐλαύνοντος ἐπὶ τοὺς πολεμίους δέκα μυριάδες ἐλεφάντων προ- ηγοῦνται μαχίμων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45b, line 11

ἰδεῖν δὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁ αὐτὸς λέγει> τοὺς φοίνικας αὐτορρίζους ἀνατρεπομένους ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐμπιπτόντων τῶν θηρίων αὐτοῖς βιαιότατα· δρῶσι δ' ἄρα, ἃν ὁ Ἰνδὸς ὁ πωλεύων αὐτοὺς κελεύσῃ δρᾶσαι τοῦτο αὐτοῖς.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45c, line 4

Chil. 7, 738: εἰ θαῦμα δὲ νομίζοι τις Ἀρράβων τοὺς καλάμους (Uranios 675 F 21), / ὁ Τζέτζης λέγει, τοὺς Ἰνδῶν καλάμους τῷ Κτησίᾳ / ὡς διοργυίους γράφοντι τὸ πλάτος τίς πιστεύσει;

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Alpha, line 4

3.12. CTESIAS OF CNIDUS

ἔστι δέ τι, <εἰ δεῖ πιστεῦσαι Κτησίαι> ἐκεῖνος γὰρ τὸ ἐν Ἰνδοῖς θηρίον, ὧι ὄνομα εἶναι μαρτιχόραν, τοῦτ' ἔχειν ἐπ' ἀμφοτέρᾳ φησι τριστοίχους τοὺς ὀδόντας.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 2

4, 21 (PHILES De an. propr. 38): θηρίον Ἰνδικὸν βίαιον τὴν ἀλκὴν, μέγεθος κατὰ τὸν λέοντα τὸν μέγιστον, τὴν δὲ χροῶν ἐρυθρόν, ὡς κιννάβαριν εἶναι δοκεῖν, δασὺ δὲ ὡς κύνες· φωνῇ τῇ Ἰνδῶν μαρτιχόρας ὠνόμασται.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 23

<λέγει δ' ἄρα Κτησίας, καὶ φησιν ὁμολογεῖν αὐτῷ τοὺς Ἰνδοὺς> ἐν ταῖς χώραις τῶν ἀπολυομένων ἐκείνων κέντρων ὑπανα- φύεσθαι ἄλλα, ὡς εἶναι τοῦ καχοῦ τοῦδε ἐπιγονήν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 32

ὅτι δὲ κρεῶν ἀνθρωπείων ἐμπιμ- πλάμενον τόδε τὸ ζῷον ὑπερήδεται, κατηγορεῖ καὶ τὸ ὄνομα νοεῖται γὰρ τῇ Ἑλλήνων φωνῇ ἢ Ἰνδῶν ἀνθρωπο- φάγον αὐτὸ εἶναι· ἐκ δὲ τοῦ ἔργου καὶ κέκληται.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 35

τὰ βρέφη δὲ τῶνδε τῶν ζώων Ἰνδοὶ θηρῶσιν ἀκέντρους τὰς οὐρὰς ἔχοντα· καὶ λί- θωι δὲ ἔτι διαθλῶσιν αὐτάς, ἵνα ἀδυνατῶσι τὰ κέντρα ἀναφύειν· φωνὴν δὲ σάλπιγγος ὡς ὅτι ἐγγυτάτω προίεται.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 39

λέγει δὲ <καὶ ἐωρακέναι τόδε τὸ ζῷον ἐν Πέρσαις Κτησί- σίας ἐξ Ἰνδῶν κοιμ- σθὲν δῶρον τῷ Περσῶν βασιλεῖ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι ὑπὲρ τῶν τοιούτων Κτησί- σίας>.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Gamma, line 2

PAUSAN. 9, 21, 4: θηρίον δὲ <τὸ> <ἐν τῷ Κτησίου λόγῳ τῷ ἐς Ἰνδοὺς> – μαρτι<χ>όρα ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφάγον λελέχθαι – εἶναι πεί- θομαι τὸν τίγριν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Gamma, line 8

ὀδόντας δὲ αὐτὸ τριστοίχους κατὰ ἐ<κα>- τέραν τὴν γένυν καὶ κέντρα ἐπὶ ἄκρας ἔχειν τῆς οὐρᾶς· τούτοις δὲ τοῖς κέντροις ἐγγύθεν ἀμύνεσθαι καὶ ἀποπέμ- πειν ἐς τοὺς πορρωτέρω τοξότου ἀνδρὸς οἷσιν ἴσον, ταύτην οὐκ ἀληθῆ τὴν φήμην οἱ Ἰνδοὶ δέξασθαι δοκοῦσί μοι παρ' ἀλλήλων ὑπὸ τοῦ ἄγαν ἐς τὸ θηρίον δείματος.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45f*,Alpha, line 3

De an. 2, 67 (Suppl. Aristot. I 1 ed. Lambros p. 53, 27): εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς οἱ Πυγμαῖοι καλοῦνται.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45f*,Alpha, line 5

χώρα δ' αὐτῶν πολλή μέση ἐν τῇ Ἰνδικῇ, καὶ ἄνθρωποι εἰσι μέλανες ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἰνδοὶ καὶ ὁμόγλωσσοι ἐκείνοις, μικροὶ δὲ κάρτα· καὶ οἱ μακρότατοι αὐτῶν εἰσι πῆ- χεων δύο, οἱ δὲ πλείστοι πῆχεος καὶ ἡμίσεος, ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45f*,Alpha, line 28

αὐτοὶ δὲ εἰσι σιμοὶ τε καὶ αἰσχροὶ καὶ οὐδὲν ἐοικότες τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς· εἰσὶ δὲ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν μικραὶ καὶ αἰσχραί, ὥσπερ οἱ ἄνδρες.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45g, line 2

4, 26: τοὺς λαγῶς καὶ τὰς ἀλώπεκας θηρῶσιν οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον· κυνῶν ἐς τὴν ἄγραν οὐ δέονται, ἀλλὰ νεοττοὺς συλλαβόντες ἀετῶν καὶ κοράκων καὶ ἰκτίνων προσέτι τρέφουσι καὶ ἐκπαιδεύουσι τὴν θήραν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45h, line 2

4, 27: τὸν γρυῖπα ἀκούω τὸ ζῶιον τὸ Ἰνδικὸν τετράπουν εἶναι κατὰ τοὺς λέοντας, καὶ ἔχειν ὄνυχας καρτεροὺς ὥς ὅτι μάλιστα, καὶ τούτους μέντοι τοῖς τῶν λεόντων παραπλησίους.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45h, line 13

καὶ Βάκριοι μὲν γειννιῶντες Ἰνδοῖς λέγουσιν αὐτοὺς φύλακας εἶναι τοῦ χρυσοῦ <τοῦ> αὐτόθι· καὶ ὀρύττειν τε αὐτόν φασιν αὐτοὺς καὶ ἐκ τούτου τὰς καλίας ὑποπλέκειν, τὸ δὲ ἀπορ- ρέον Ἰνδοὺς λαμβάνειν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45i,Beta, line 3

De an. 2, 556 (Suppl. Aristot. I 1 p. 139, 13): <ἐκ τοῦ Κτησίου· «τὰ πρό- βατα τῶν Ἰνδῶν αἱ τε αἴγες μείζονες ὄνων τῶν μεγίστων εἰσὶ.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45k,Alpha, line 2

8, 28 p. 606 a 8: ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ, <ὥς φησι Κτησίας οὐκ ὦν ἀξιόπιστος,> οὐτ' ἄγριος οὔτε ἡμερος ὤς, τὰ δ' ἄναμα καὶ τὰ φολιδωτὰ πάντα μεγάλα.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45k,Beta, line 3

3.12. CTESIAS OF CNIDUS

3, 3: ἴδια δὲ ἄρα φύσεως ζώων καὶ ταῦτα ἦν· ὅν οὔτε ἄγριον οὔτε ἡμερον ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι <λέγει Κτησίας>.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45k,Gamma, line 3

De an. 2, 572 (Suppl. Arist. I 1) p. 143, 17: <ἐκ τοῦ Κτησίου· «ὅς οὔτε ἡμερός ἐστιν οὔτε ἄγριος ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὅλως γῆι, οὐδ' ἂν φάγοι Ἰνδῶν οὐδεις ὕδς κρέας οὐδέν περ μᾶλλον ἢ ἀνθρώπου»>.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45l*, line 1

4, 36: ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, <φασὶν αὐτὴν οἱ συγγραφεῖς> πολυφάρμακόν τε καὶ τῶν βλαστημάτων τῶνδε δεινῶς πολύγονον εἶναι· καὶ τὰ μὲν σώζειν αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν κινδύνων ῥύεσθαι τοὺς ὑπὸ τῶν δακέτων ὁμοῦ τῷ θανάτῳ ὄντας (πολλὰ δὲ ἐκεῖθι τοιαῦτα), τὰ δὲ ἀπολλύναι καὶ διαφθείρειν ὀξύτατα, ὧν ἓν περ καὶ τὸ ἐκ τοῦ ὄφρεως <τοῦ πορφυροῦ> γινόμενον εἶη ἄν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45l*, line 14

ὁδόντων δὲ ἄγονός ἐστιν ὁ ὄφις οὗτος· εὗρίσκεται δ' ἐν τοῖς πυρωδεστάτοις τῆς Ἰνδικῆς χωρίοις.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 2

4, 41: γένος ὀρνίθων Ἰνδικῶν βραχυτάτων καὶ τοῦτο εἶη ἄν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 6

καὶ Ἰνδοὶ μὲν αὐτὸ φωνῇ τῇ σφετέραι δίκαιρον φιλοῦσιν ὀνομάζειν, Ἑλληνες δέ, <ὥς ἀκούω,> δίκαιον.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 13

σπουδῇ δὲ ἄρα τὴν ἀνωτάτω τίθενται Ἰνδοὶ ἐς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ· κακῶν γὰρ αὐτὸ ἐπίληθον ἡγοῦνται τῷ ὄντι.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 16

καὶ οὖν καὶ ἐν τοῖς δώροις τοῖς μέγα τιμίῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ ὁ Ἰνδῶν πέμπει καὶ τοῦτο· ὁ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων προτιμᾷ λαβῶν, καὶ ἀποθησαυρίζει κακῶν ἀνιάτων ἀντίπαλόν τε καὶ ἀμυντήριον, εἰ ἀνάγκη καταλάβοι.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 22

☒καὶ διὰ ταῦτα ἀντικρίνοντες βασανίσωμεν τῶν φαρμάκων τοῦ τε Ἰνδικοῦ καὶ τοῦ Αἰγυπτίου ὁπότερον ἦν προτιμότερον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἐφ' ἡμέραν αὐτὴν ἀνεῖχε

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

τε καὶ ἀνέστελλε τὰ δάκρυα τὸ Αἰγύπτιον, τὸ δὲ λήθην κακῶν παρείχεν αἰώ- νιον τὸ Ἰνδικόν· καὶ τὸ μὲν γυναικὸς δῶρον ἦν, τὸ δὲ ὄρνιθος ἡ ἀπορρήτου φύσεως, δεσμῶν τῶν ὄντως βαρυ- τάτων ἀπολυούσης δι' ὑπηρετοῦ τοῦ προειρημένου· καὶ Ἰνδοὺς κτήσασθαι αὐτὸ εὐτυχήσαντας, ὡς τῆς ἐνταυθοῖ φρουρᾶς ἀπολυθῆναι ὅταν ἐθέλωσιν☒.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45n,Alpha, line 2

Hist. mir. 17: <Κτησίας παρ' Ἰνδοῖς ξύλον γίνεσθαί φησιν,> ὃ καλεῖται πάρηβον.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Beta, line 3

Chil. 7, 713: <καὶ ὁ Κτησίας ἐν Ἰνδοῖς> εἶναι τοιαῦτα <λέγει,> / ἡλεκ- τρο- φόρα δένδρα τε καὶ τοὺς Κυνοκε- φάλους· / δικαίους πάνυ δέ φησι, ζῆν δ' ἐκ τῶν ἀγρευμάτων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma, line 2

4, 46: ἐν Ἰνδοῖς γίνεται θηρία τὸ μέγεθος ὅσον γένοιντο ἂν οἱ κύνθαιοι, καὶ ἐστὶν ἐρυθρά· κινναβάρι δὲ εἰκά- σαις ἂν, εἰ πρῶτον θεάσαιο αὐτά.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma, line 11

θηρῶσι δὲ αὐτὰ οἱ Ἰνδοὶ καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ ἐξ αὐτῶν βάπτουσι τάς τε φοινικί- δας καὶ τοὺς ὑπ' αὐταῖς χιτῶνας καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ἐθέλωσιν ἄλλο ἐς τήνδε τὴν χροᾶν ἐκ- τρέφει τε καὶ χρῶσαι.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma, line 24

γίνονται δὲ ἐνταῦθα τῆς Ἰνδικῆς ἔνθα οἱ κύνθαιοι καὶ οἱ καλούμενοι Κυνο- κέφαλοι, οἷς τὸ ὄνομα ἔδωκεν ἡ τοῦ σώματος ὄψις τε καὶ φύσις· τὰ δὲ ἄλλα ἀνθρώπων ἔχουσι, καὶ ἡμφιεσμένοι βαδίζουσι δορὰς θηρίων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma, line 32

καὶ εἰσι δί- καιοι, καὶ ἀνθρώπων λυποῦσιν οὐδένα· καὶ φθέγγονται μὲν οὐδέν, ὠρύονται δέ, τῆς γε μὴν Ἰνδῶν φωνῆς ἐπαίουσι.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 3

4, 52: ὄνους ἀγρίους οὐκ ἐλάττους ἵππων τὰ μεγέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι πέπυσμαι.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 12

ἐκ δὴ τῶνδε τῶν ποικίλων κεράτων πίνειν Ἰνδοὺς ἀκούω, καὶ ταῦτα οὐ πάντας ἀλλὰ τοὺς τῶν Ἰνδῶν κρατίστους, ἐκ δια- στημάτων αὐτοῖς χρυσὸν περιχέαντας,

3.12. CTESIAS OF CNIDUS

οἶονεἰ ψελλίοις τισὶ κοσμήσαντας βραχίονα ὠραῖον ἀγάλματος.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 27

πεπίστευται δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν ὄνους καὶ ἡμέρους καὶ ἀγρίους καὶ τὰ ἄλλα τὰ μώνυχα θηρία ἀστραγάλους οὐκ ἔχειν οὐδὲ μὴν ἐπὶ τῷ ἥπατι χολήν, ὄνους δὲ τοὺς Ἰνδοὺς <λέγει Κτησίας> τοὺς ἔχοντας τὸ κέρασ ἀστραγάλους φορεῖν καὶ ἀχόλους μὴ εἶναι.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 40

διατριβαὶ δὲ τοῖς ὄνοις τῶν Ἰνδι- κῶν πεδίων τὰ ἐρημότατα.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 42

ἐπιόντων δὲ τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ τὴν ἄγραν αὐτῶν, τὰ μὲν ἀπαλὰ καὶ ἔτι νεαρὰ ἑαυτῶν νέμεσθαι κατόπιν ἔωσιν, αὐτοὶ δὲ ὑπερμαχοῦσι, καὶ ἴασι τοῖς ἱππεῦσιν ὁμόσε, καὶ τοῖς κέρασι παίουσι.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 60

ζῶντα μὲν οὖν τέλειον οὐκ ἂν λάβοις, βάλλονται δὲ ἀκοντίοις καὶ ὀιστοῖς, καὶ τὰ κέρατα οὕτω τὰ ἐξ αὐτῶν Ἰνδοὶ [νεκρῶν] σκυλεύσαντες ὥς εἶπον περιέπουσιν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 62

ὄνων δὲ Ἰνδῶν ἄβρωτόν ἐστι <τὸ> κρέας· τὸ δὲ αἷτιον, πέφυκεν εἶναι πικρότατον.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45r, line 2

5, 3: ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἄθνηρός ἐστι, μόνος δὲ ἐν αὐτῷ τίκεται σκώ- ληξ φασί.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45r, line 42

τοῦτο δὴ τὸ ἔλαιον βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν κομίζουσι, σημεῖα ἐπιβάλλοντες· ἔχειν γὰρ αὐτοῦ ἄλλον οὐδὲ ὅσον ῥανίδα ἐφεῖται.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45r, line 51

τούτῳ τοί φασι τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα καὶ τὰς πόλεις αἰρεῖν τὰς ἐς ἔχθραν προελθούσας οἱ, καὶ μήτε κριοὺς μήτε χελώνας μήτε τὰς ἄλλας ἐλεπόλεις ἀναμένειν, ἐπεὶ καταπιμπρὰς ἤρρηκεν· ἀγγεῖα γὰρ κεραμεῖ ὅσον κοτύλην ἕκαστον χωροῦντα ἐμπλήσας αὐτοῦ καὶ ἀποφράζας ἄνωθεν ἐς τὰς πύλας σφενδοναῖ, ὅταν τε τύχηι <τῶν> θυρί- δων, τὰ μὲν ἀγγεῖα προσαράττεται καὶ ἀπερράγη, καὶ τὸ ἔλαιον κατώλισθε, καὶ

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

τῶν θυρῶν πῦρ κατε- χύθη, καὶ ἄσβεστόν ἐστι· καὶ ὅπλα δὲ κάει καὶ ἄν- θρώπους μαχομένους, καὶ ἄπλητόν ἐστι τὴν ἰσχύν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45s,Alpha, line 4

Hist. mir. 150: περὶ δὲ λιμνῶν <Κτησίαν μὲν ἱστορεῖν> λέγει (scil. Καλλίμαχος [F 407 XXII Pf.]) τῶν ἐν Ἰνδοῖς λιμνῶν τὴν μὲν τὰ εἰς αὐτὴν ἀφιέμενα <μὴ> καταδέχεσθαι, καθάπερ τὴν ἐν Σικελίᾳ καὶ Μήδοις, πλὴν χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ χαλκόν· καὶ ἄν τι ἐμπέσῃ πλάγιον, ὀρθὸν ἐκβάλλειν· ἰᾶσθαι δὲ τὴν καλουμένην λεύκην.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45s,Beta, line 2

φλορ. 3: κρήνη ἐν Ἰν- δοῖς, ἥ τοὺς κολυμβῶντας ἐπὶ τὴν γῆν ἐκβάλλει ὥς ἀπ' ὀργάνου, <ὥς ἱστορεῖ Κτησίας.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 46a, line 2

16, 31: <λέγει δὲ ἄρα Κτησίας ἐν λόγοις Ἰνδικοῖς> τοὺς καλουμένους Κυναμολγούς τρέφειν κύνας πολλοὺς κατὰ τοὺς Ὑρκανοὺς τὸ μέγεθος, καὶ εἶναι γε ἰσχυρῶς κυνοτρόφους.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 46b, line 3

POLLUX 5, 41: οἱ δὲ Κυναμολγοὶ κύνες εἰσὶ περὶ τὰ ἔλη τὰ μεσημ- βρινά, γάλα δὲ βοῶν ποιοῦνται τὴν τροφήν· καὶ τοὺς ἐπιόντας τοῦ θέρους τῷ ἔθνει βοῦς Ἰνδικοὺς καταγωνίζονται, ὥς ἱστορεῖ Κτησίας.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 47a, line 1

Hist. mir. 146: (F 1 l α) τὴν δ' ἐν τοῖς Ἰνδοῖς κρήνην <Σ>ίλαν οὐδὲ τὸ κουφότατον τῶν <ἐμ>βληθέντων ἔαν ἐπιμένειν, ἀλλὰ πάντα· καθέλκειν· καὶ ταῦτα δὲ πλείους εἰρήκασιν καὶ ἐπὶ πλειόνων ὑδάτων.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 49a, line 1

Ind. 3, 6: Κτησίης δὲ ὁ Κνίδιος τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσην τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 49b, line 2

STRABON 15, 1, 12: Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 50, line 2

Od. σ 3): Κτησίας δὲ παρ' Ἰνδοῖς φησιν οὐκ εἶναι τῷ βασιλεῖ μεθυσοῦσθαι.

3.13. EPHIPPUS COMIC

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 51b, line 2

TZETZ. Chil. 7, 629: Καρυανδέως Σκύλακος (709 F 7) ὑπάρχει τι βιβλίον / περὶ τὴν Ἰνδικὴν γράφον ἀνθρώπους πεφυκέναι, / οὕσπερ φασὶ Σκιάποδας καὶ γε τοὺς Ὠτολίκ- νους / .

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 63, line 4

De mens. 4, 14: ἡ γένεσις τοῦ πιπέρεως <κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον> τοιαύτη· ἔθνος ἐστὶ κατὰ τὴν Ἀζού- μην, Βησσάδαι τοῦνομα, σώμασι σμικροῖς καὶ ἀδρανεστάτοις κεχρημένοι, κε- φαλαῖς μεγάλαις καὶ ἀκάρτοις καὶ παρὰ τὴν Ἰνδῶν φύσιν ἀπλόθριζιν· σπηλαίοις δὲ ἐνοικοῦσιν ὑπογείοις, καὶ κρημνοβατεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τὴν τοῦ τόπου συν- τροφίαν.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 63, line 7

ὁ δὲ Μάξιμος φησι· «φυτόν ἐστὶ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ πρῶτον μὲν ἀνάκανθον, φυτου- γούμενον δὲ ὡς ἄμπελος ἀναδενδρὰς ἢ ὑπὸ χάρακα, φέρει δὲ τὸν καρπὸν βοτρυώδη ὡς τερέβινθος, ἔχει δὲ φύλλον κισσῶδες ὑπόμακρον.

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 71, line 2

TZETZ. Chil. 8, 985/92: Ἡρόδοτος (3, 110/2), Διόδωρος (2, 49), <Κτησίας,> πάντες ἄλλοι / λέγουσι τὴν Εὐδαίμονα τυγχάνειν Ἀραβίαν, / ὥσπερ καὶ γῆν τὴν Ἰνδικήν, εὐωδεστάτην ἄγαν, / ἀρώμασιν ἐκπνέουσιν ὡς καὶ τὴν γῆν ἐκείνης, / καὶ λίθους κοπτο- μένους δὲ ταύτης ἀρωματίζειν.

3.13 Ephippus Comic

Ephippus (Ephippos) of Athens was an Ancient Greek comic poet of the middle comedy.

We learn this from the testimonies of Suidas and Antiochus of Alexandria[1], and from the allusions in his fragments to Plato, and the Academic philosophers,[2] and to Alexander of Pherae and his contemporaries, Dionysius the Elder, Cotys, Theodorus[disambiguation needed], and others.[3] (From Wikipedia⁹)

9. http://en.wikipedia.org/wiki/Ephippus_of_Athens.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Ephippus Comic., Fragmenta (0450: 002) “Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 3”, Ed. Meineke, A. Berlin: Reimer, 1840, Repr. 1970. Play Ger, fragment 1, line 7

καὶ περιοίκους εἶναι ταύτης Ἰνδοῦς, Λυκίους, Μυγδονιώτας, Κραναοὺς, Παφίους.

3.14 Menander

Menander (Greek: Μένανδρος, Menandros; c. 341/42– c. 290 BC) was a Greek dramatist and the best-known representative of Athenian New Comedy.[1] He was the author of more than a hundred comedies, and took the prize at the Lenaia festival eight times.[2] His record at the City Dionysia is unknown but may well have been similarly spectacular. (From Wikipedia¹⁰)

Menander Comic., Fragmenta (0541: 045) “Menandri quae supersunt, vol. 2, 2nd edn.”, Ed. Körte, A., Thierfelder, A. Leipzig: Teubner, 1959. Fragment 24, line 3

εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως· ἐκ Κυῖνδων χρυσίον, Περσικαὶ στολαὶ δ' ἐκεῖναι πορφυρᾶ τε στρώματα ἔνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτήρι' <Ἰν>δι<κ>ά <τε> τορεύματα καὶ χτυπωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λαβρώνια.

3.15 Clearchus of Soli

Clearchus of Soli (Greek: Κλέαρχος, Klearkhos) was a Greek philosopher of the 4th-3rd century BCE, belonging to Aristotle's Peripatetic school. He was born in Soli in Cyprus.

He wrote extensively on eastern cultures, and is thought to have traveled to the Bactrian city of Ai-Khanoum (Alexandria on the Oxus) in modern Afghanistan. Writings

Clearchus wrote extensively around 320 BCE on eastern cultures, from Persia to India, and several fragments from him are known.

10. <http://en.wikipedia.org/wiki/Menander>

3.16. EUDOXUS OF CNIDUS

His book "Of Education" (Greek: Περὶ παιδείας, *Peri paideiās*) was preserved by Diogenes Laertius.

Clearchus in particular expressed several theories on the connection between western and eastern religions. In "Of Education", he wrote that "the gymnosophists are descendants of the Magi". In another text, quoted by Josephus, Clearchus reported a dialogue with Aristotle, where the philosopher states that the Hebrews were descendants of the Indian philosophers:

"Jews are derived from the Indian philosophers; they are named by the Indians Calami, and by the Syrians Judaei, and took their name from the country they inhabit, which is called Judea; but for the name of their city, it is a very awkward one, for they call it Jerusalem." Josephus, *Contra Apionem*, I, 22.[1] (From Wikipedia¹¹)

Clearchus Phil., *Fragmenta* (1270: 001) "Klearchos", Ed. Wehrli, F. Basel: Schwabe, 1969; *Die Schule des Aristoteles*, vol. 3, 2nd edn.. Fragment 6, line 15

κάχεϊνος τοίνυν τὸ μὲν γένος ἦν Ἰουδαῖος ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας, οὗτοι δ' εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἐν Ἰνδοῖς φιλοσόφων.

Clearchus Phil., *Fragmenta* Fragment 6, line 16

καλοῦνται δέ, ὥς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι, τοῦνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου.

3.16 Eudoxus of Cnidus

Eudoxus /'ju:dəksəs/ of Cnidus (Greek: Εὐδοξος ὁ Κνίδιος *Eúdoxos ho Knídios*; 408 BC – 355 BC) was a Greek astronomer, mathematician, scholar and student of Plato. All of his works are lost, though some fragments are preserved in Hipparchus' commentary on Aratus's poem on astronomy.[1] Theodosius of Bithynia's important work, *Sphaerics*, may be based on a work of Eudoxus. (From Wikipedia¹²)

Eudoxus Astron., *Fragmenta* (1358: 001) "Die Fragmente des Eudoxos von Knidos", Ed. Lasserre, F. Berlin: De Gruyter, 1966. Fragment 240, line 2

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Clearchus_of_Soli

12. http://en.wikipedia.org/wiki/Eudoxus_of_Cnidus

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

PARAPEGMA MILES. 456 D I 1 [Χηλαὶ ἐσπέραι δύνου]υσιν κατ' Εὐ[δοξον, κατὰ δὲ Ἰνδῶν Καλλανέα [die insequenti Χηλαὶ ἐς- π]έραι δύνουσιν.

3.17 Aristoxenus

Aristoxenus of Tarentum (Greek: Ἀριστόξενος; fl. 335 BC) was a Greek Peripatetic philosopher, and a pupil of Aristotle. Most of his writings, which dealt with philosophy, ethics and music, have been lost, but one musical treatise, *Elements of Harmony*, survives incomplete, as well as some fragments concerning rhythm and meter. The *Elements* is the chief source of our knowledge of ancient Greek music.[1] (From Wikipedia¹³)

Aristoxenus Mus., *Fragmenta* (0088: 006) “Aristoxenos”, Ed. Wehrli, F. Basel: Schwabe, 1967; *Die Schule des Aristoteles*, vol. 2, 2nd edn.. Fragment 53, line 3 ... φησὶ δ' Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς Ἰνδῶν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον.

Aristoxenus Mus., *Fragmenta* Fragment 53, line 6 τοῦ δ' εἰπόντος, ὅτι ζητῶν περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, καταγελάσαι τὸν Ἰνδόν, λέγοντα μὴ δύνασθαι τίνα τὰ ἀνθρώπινα κατιδεῖν ἀγνοοῦντά γε τὰ θεῖα.

3.18 Aristoteles et Corpus Aristotelicum

Aristotle (Ancient Greek: Ἀριστοτέλης [aristotélɛːs], Aristotélēs) (384 BC – 322 BC)[1] was a Greek philosopher and polymath, a student of Plato and teacher of Alexander the Great. His writings cover many subjects, including physics, metaphysics, poetry, theater, music, logic, rhetoric, linguistics, politics, government, ethics, biology, and zoology. Together with Plato and Socrates (Plato's teacher), Aristotle is one of the most important founding figures in Western philosophy. Aristotle's writings were the first to create a comprehensive system of Western philosophy, encompassing ethics, aesthetics, logic, science, politics, and metaphysics. (From Wikipedia¹⁴)

13. <http://en.wikipedia.org/wiki/Aristoxenus>

14. <http://en.wikipedia.org/wiki/Aristotle>

3.18. ARISTOTELES ET CORPUS ARISTOTELICUM

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De caelo (0086: 005) “Aristote. Du ciel”, Ed. Moraux, P. Paris: Les Belles Lettres, 1965. Bekker page 298a, line 11

Διὸ τοὺς ὑπολαμβάνοντας συν- ἄπτειν τὸν περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας τόπον τῷ περὶ τὴν Ἰνδικήν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἶναι τὴν θάλατταν μίαν, μὴ λίαν ὑπολαμβάνειν ἄπιστα δοκεῖν· λέγουσι δὲ τεχμαιρόμενοι καὶ τοῖς ἐλέφασιν, ὅτι περὶ ἀμφοτέρους τοὺς τόπους τοὺς ἐσχάτους ὄντας τὸ γένος αὐτῶν ἐστίν, ὡς τῶν ἐσχάτων διὰ τὸ συνάπτειν ἀλλήλοις τοῦτο πεπονθότων.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Ethica Eudemia (0086: 009) “[Aristotelis ethica Eudemia]”, Ed. Susemihl, F. Leipzig: Teubner, 1884, Repr. 1967. Bekker page 1226a, line 29

διὸ οὐ βου- λευόμεθα περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς, οὐδὲ πῶς ἂν ὁ κύκλος τετρα- γωνι- σθείη.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De generatione animalium (0086: 012) “Aristotelis de generatione animalium”, Ed. Drossaart Lulofs, H.J. Oxford: Clarendon Press, 1965, Repr. 1972. Bekker page 746a, line 34

σπάνια μὲν οὖν γίγνεται τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῶν ἄλλων, γίγνεται δὲ καὶ ἐπὶ κυνῶν καὶ ὀλωπέκων καὶ λύκων <καὶ θύων>· καὶ οἱ Ἰνδικοὶ δὲ κύ- νες ἐκ θηρίου τινὸς κυνώδους γεννῶνται καὶ κυνός.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium (0086: 014) “Aristote. Histoire des animaux, vols. 1–3”, Ed. Louis, P. Paris: Les Belles Lettres, 1:1964; 2:1968; 3:1969. Bekker page 499b, line 19

Μονοκέρατα δὲ καὶ μύ- νυχα ὀλίγα, οἷον ὁ Ἰνδικὸς ὄνος.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 499b, line 20

Καὶ ἀστράγαλον δ' ὁ Ἰνδικὸς ὄνος ἔχει τῶν μωνύχων μόνον· ἡ γὰρ ὕς, ὥσπερ ἐλέχθη πρότερον, ἐπαμφοτερίζει, διὸ καὶ οὐ καλλιαστράγαλόν ἐστιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 501a, line 26

Ἔστι δέ τι, εἰ δεῖ πιστεῦσαι Κτησίᾳ· ἐκεῖνος γὰρ τὸ ἐν Ἰνδοῖς θηρίον, ᾧ ὄνομα εἶναι μαρτιχόραν, τοῦτ' ἔχειν ἐπ' ἀμφοτέρᾳ φησι τριστοίχους τοὺς ὀδόντας· εἶναι δὲ μέγεθος μὲν ἡλίκον λέοντα καὶ δασὺ ὁμοίως, καὶ πόδας ἔχειν ὁμοί- ους, πρόσωπον δὲ καὶ ὦτα ἀνθρωποειδές, τὸ δ' ὄμμα γλαυκόν, τὸ δὲ χρῶμα κινναβάρινον, τὴν δὲ κέρκον ὁμοίαν τῇ τοῦ σκορπίου τοῦ χερσαίου, ἐν ᾗ κέντρον ἔχειν καὶ τὰς ἀπο- φυάδας ἀπακοντίζειν, φθέγγεσθαι δ' ὅμοιον φωνῇ ἅμα σύριγγος καὶ σάλπιγγος, ταχὺ δὲ θεῖν οὐχ ἥττον τῶν ἐλά- φων, καὶ εἶναι ἄγριον καὶ ἀνθρωποφάγον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 571b, line 34

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Ἐξαγριαίνονται δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες περὶ τὴν ὀχείαν, διόπερ φασὶν οὐκ ἔαν αὐτοὺς ὀχεύειν τὰς θηλείας τοὺς τρέφοντας ἐν τοῖς Ἴνδοις· ἐμμανεῖς γὰρ γινομένους ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀνατρέπειν τὰς οἰκήσεις αὐτῶν ἅτε φαύλως ὠκοδομημένας, καὶ ἄλλα πολλὰ ἐργάζεσθαι.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Historia animalium* Bekker page 597b, line 27

Ὅλως δὲ τὰ γαμφώνυχα πάντα βραχυτράχηλα καὶ πλατύγλωττα καὶ μιμητικά· καὶ γὰρ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἢ ψιττάκη, τὸ λεγόμενον ἀνθρώπου πόγλωπτον, τοιοῦτόν ἐστι· καὶ ἀκολαστότερον δὲ γίνεται, ὅταν πῖν οἶνον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Historia animalium* Bekker page 606a, line 8

Ἐν δὲ Λιβύῃ πάσῃ οὔτε σὺς ἄγριός ἐστιν οὔτ' ἔλαφος οὔτ' αἰξ ἄγριος· ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ, ὡς φησὶ Κτησίας οὐκ ὦν ἀξιόπιστος, οὔτ' ἄγριος οὔτε ἡμερος ὕς, τὰ δ' ἄναιμα καὶ τὰ φολιδωτὰ πάντα μεγάλα.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Historia animalium* Bekker page 607a, line 4

Φασὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ τίγριος καὶ κυνὸς γίνεσθαι τοὺς Ἰνδικούς, οὐκ εὖ· θὺς δ' ἄλλ' ἐπὶ τῆς τρίτης μίξεως· τὸ γὰρ πρῶτον γεννηθὲν θηριῶδες γίνεσθαι φασιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Historia animalium* Bekker page 607a, line 34

Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὀφειδίον τι, οὗ μόνου φάρμακον οὐκ ἔχουσιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Historia animalium* Bekker page 610a, line 19

Χρῶνται δ' οἱ Ἰνδοὶ πολεμιστηρίοις, καθάπερ τοῖς ἄρρεσι, καὶ ταῖς θηλείαις· εἰσὶ μέντοι καὶ ἐλάττονες αἱ θήλειαι καὶ ἀψυχότεραι πολὺ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Magna moralia* (0086: 022)
“Aristotle, vol. 18 (ed. G.C. Armstrong)”, Ed. Susemihl, F. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1935, Repr. 1969. Book 1, chapter 17, section 4, line 6
πολλάκις γὰρ διανοοῦμεθα ὑπὲρ τῶν ἐν Ἰνδοῖς, ἀλλ' οὐτι καὶ προαιρούμεθα.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Meteorologica* (0086: 026)
“Aristotelis meteorologicorum libri quattuor”, Ed. Fobes, F.H. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1919, Repr. 1967. Bekker page 350a, line 25

ρεῖ δὲ καὶ ὁ Ἰνδὸς ἐξ αὐτοῦ, πάντων τῶν ποταμῶν ῥεῦμα πλεῖστον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Meteorologica* Bekker page 362b, line 21

τὸ γὰρ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τοῦ ἐξ Αἰθιοπίας πρὸς τὴν Μαιῶτιν καὶ τοὺς ἐσχατεύοντας τῆς Σκυθίας τόπους πλέον ἢ πέντε πρὸς τρία τὸ

3.18. ARISTOTELES ET CORPUS ARISTOTELICUM

μέγεθός ἐστιν, ἐάν τέ τις τοὺς πλοῦς λογίζεται καὶ τὰς ὁδοὺς, ὥς ἐνδέχεται λαμβάνειν τῶν τοιούτων τὰς ἀκριβείας.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Meteorologica Bekker page 362b, line 28

τὰ δὲ τῆς Ἰνδικῆς ἔξω καὶ τῶν στηλῶν τῶν Ἡρακλείων διὰ τὴν θάλατταν οὐ φαίνεται συνείρειν, τῷ συνεχῶς εἶναι πᾶσαν οἰκουμένην). ἐπεὶ δ' ὁμοίως ἔχειν ἀνάγκη τόπον τινὰ πρὸς τὸν ἕτερον πόλον ὥσπερ ὃν ἡμεῖς οἰκοῦμεν πρὸς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν, δῆλον ὡς ἀνάλογον ἔξει τὰ τ' ἄλλα καὶ τῶν πνευμάτων ἢ στάσις. ὥστε καθάπερ ἐνταῦθα βορέας ἐστίν, καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ἄρκτου τις ἄνεμος οὕτως ὢν, ὃν οὐδὲν δυνατὸν διέχειν δεῦρο, ἐπεὶ οὐδ' ὁ βορέας οὗτος εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκουμένην πᾶσάν ἐστιν. ἔστιν γὰρ ὥσπερ ἀπόγειον τὸ πνεῦμα τὸ βορείον [ἔως ὁ βορέας οὗτος εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκουμένην]

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Mirabilium auscultationes (0086: 027) “Aristotelis opera, vol. 2”, Ed. Bekker, I. Berlin: Reimer, 1831, Repr. 1960. Bekker page 834a, line 1

Φασὶ δὲ καὶ ἐν Ἰνδοῖς τὸν χαλκὸν οὕτως εἶναι λαμπρὸν καὶ καθαρὸν καὶ ἀνίωτον, ὥστε μὴ διαγινώσκεισθαι τῇ χροῇ πρὸς τὸν χρυσόν, ἀλλ' ἐν τοῖς Δαρείου ποτηρίοις βατιακάς εἶναι τινὰς καὶ πλείους, ἃς εἰ μὴ τῇ ὁσμῇ, ἄλλως οὐκ ἦν διαγινώσκειν πότερόν εἰσι χαλκαῖ ἢ χρυσαῖ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Mirabilium auscultationes Bekker page 835a, line 6

Θαυμαστὸν δὲ τί φασιν ἐν Ἰνδοῖς περὶ τὸν ἐκεῖ μόλυβδον συμβαίνειν. ὅταν γὰρ τακεῖς εἰς ὕδωρ καταχυθῇ ψυχρόν, ἐκπηδᾷ ἐκ τοῦ ὕδατος.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Mirabilium auscultationes Bekker page 835b, line 5

Ἐν Ἰνδοῖς ἐν τῷ Κέρατι καλουμένῳ ἰχθύδι φασὶ γίνεσθαι ἃ ἐν τῷ ξηρῷ πλανᾶται καὶ πάλιν ἀποτρέχει εἰς τὸν ποταμόν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo (0086: 028) “Aristotelis qui fertur libellus de mundo”, Ed. Lorimer, W.L. Paris: Les Belles Lettres, 1933. Bekker page 393b, line 3

Πρὸς γε μὴν ταῖς ἀνασχέσεσι τοῦ ἡλίου πάλιν εἰς ῥέων ὁ Ὀκεανός, τὸν Ἰνδικόν τε καὶ Περσικὸν διανοίξας κόλπον, ἀναφαίνει συνεχῇ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν διειληφώς.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo Bekker page 393b, line 15

Τούτων δὲ οὐκ ἐλάττους ἢ τε Ταπροβάνη πέραν Ἰνδῶν, λοξῇ πρὸς τὴν οἰκουμένην, καὶ ἡ Φεβὸλ καλουμένη, κατὰ τὸν Ἀραβικὸν κειμένη κόλπον.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo Bekker page 397b, line 18

Διὸ καὶ τῶν παλαιῶν εἰπεῖν τινες προήχθησαν ὅτι πάντα ταῦτά ἐστι θεῶν πλέα τὰ καὶ δι' ὀφθαλμῶν ἰνδαλλόμενα ἡμῖν καὶ δι' ἀκοῆς καὶ πάσης αἰσθήσεως, τῇ μὲν θείᾳ δυνάμει πρέποντα καταβαλλόμενοι λόγον, οὐ μὴν τῇ γε οὐσίᾳ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo Bekker page 398a, line 28

Τὴν δὲ σύμπασαν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας, περατουμένην Ἑλλησπόντω μὲν ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέραν μερῶν, Ἰνδοῦ δὲ ἐκ τῶν πρὸς ἕω, διειλήφεσαν κατὰ ἔθνη στρατηγοὶ καὶ σατράπαι καὶ βασιλεῖς, δοῦλοι τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἡμεροδρόμοι τε καὶ σκοποὶ καὶ ἀγγελιαφόροι φρυκτωριῶν τε ἐποπτῆρες.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De partibus animalium (0086: 030) “Aristote. Les parties des animaux”, Ed. Louis, P. Paris: Les Belles Lettres, 1956. Bekker page 643b, line 6

Πάντα γὰρ ὡς εἰπεῖν, ὅσα ἡμερὰ καὶ ἄγρια τυγχάνει ὄντα, οἷον ἄνθρωποι, ἵπποι, βόες, κύνες ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὕες, αἴγες, πρόβατα· ὧν ἕκαστον, εἰ μὲν ὁμώνυμον, οὐ διήρηται χωρὶς, εἰ δὲ ταῦτα ἐν εἴδει, οὐχ οἷόν τ' εἶναι διαφορὰς τὸ ἄγριον καὶ τὸ ἡμερον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De partibus animalium Bekker page 663a, line 19

Ἔστι δὲ τὰ πλεῖστα τῶν κερατοφόρων διχαλά, λέγεται δὲ καὶ μώνυχον, ὃν καλοῦσιν Ἰνδικὸν ὄνον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De partibus animalium Bekker page 663a, line 23

Τὰ μὲν οὖν πλεῖστα, καθάπερ καὶ τὸ σῶμα διήρηται τῶν ζώων οἷς ποιεῖται τὴν κίνησιν, δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, καὶ κέρατα δύο ἐφύκεν ἔχειν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην· ἔστι δὲ καὶ μονοκέρατα, οἷον ὃ τε ὄρυξ καὶ ὁ Ἰνδικὸς καλούμενος ὄνος.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Politica (0086: 035) “Aristotelis politica”, Ed. Ross, W.D. Oxford: Clarendon Press, 1957, Repr. 1964. Bekker page 1332b, line 24

εἰ μὲν τοίνυν εἴησαν τοσοῦτον διαφέροντες ἄτεροι τῶν ἄλλων ὅσον τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἥρωας ἡγούμεθα τῶν ἀνθρώπων διαφέρειν, εὐθύς πρῶτον κατὰ τὸ σῶμα πολλὴν ἔχοντας ὑπερβολήν, εἴτα κατὰ τὴν ψυχὴν, ὥστε ἀναμφισβήτητον εἶναι καὶ φανεράν τὴν ὑπεροχὴν τοῖς ἀρχομένοις τὴν τῶν ἀρχόντων, δῆλον ὅτι βέλτιον αἰ τοὺς αὐτοὺς τοὺς μὲν ἄρχειν τοὺς δ' ἄρχεσθαι καθάπαξ· ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐ ῥᾶδιον λαβεῖν οὐδ' ἔστιν ὥσπερ ἐν Ἰνδοῖς φησι Σκύλαξ εἶναι τοὺς βασιλέας τοσοῦτον διαφέροντας τῶν ἀρχομένων, φανερόν ὅτι διὰ πολλὰς αἰτίας ἀναγκαῖον πάντας ὁμοίως κοινωνεῖν τοῦ κατὰ μέρος ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι.

3.19. MEGASTHENES

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Problemata* (0086: 036) “Aristotelis opera, vol. 2”, Ed. Bekker, I. Berlin: Reimer, 1831, Repr. 1960. Bekker page 895b, line 25

καὶ γὰρ ἄνθρωποι που φαίνονται ἄγριοι ὄντες καὶ κύνες ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἵπποι ἄλλοθι, ἀλλ’ οὐ λέοντες ἡμεροὶ οὐδὲ παρδάλεις οὐδ’ ἔχεις οὐδ’ ἄλλα πολλά.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Sophistici elenchi* (0086: 040) “Aristotelis topica et sophistici elenchi”, Ed. Ross, W.D. Oxford: Clarendon Press, 1958, Repr. 1970 (1st edn. corr.). Bekker page 167a, line 8

ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρὰ τὸ πῆ καὶ τὸ ἀπλῶς· οἷον ὁ Ἰνδός, ὅλος μέλας ὢν, λευκός ἐστι τοὺς ὁδόντας· λευκός ἄρα καὶ οὐ λευκός ἐστίν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Topica* (0086: 044) “Aristotelis topica et sophistici elenchi”, Ed. Ross, W.D. Oxford: Clarendon Press, 1958, Repr. 1970 (1st edn. corr.). Bekker page 116a, line 38

ἐστὶ δὲ τοῦτο ταῦτο τῷ πρὸ αὐτοῦ, διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ· τὸ μὲν γὰρ τοὺς φίλους δικαίους εἶναι δι’ αὐτὸ αἰρούμεθα, καὶ εἰ μὴδὲν ἡμῖν μέλλει ἔσεσθαι, καὶ ἐν Ἰνδοῖς ὥσιν· τὸ δὲ τοὺς ἐχθροὺς δι’ ἕτερον, ὅπως μὴθὲν ἡμᾶς βλάπτωσιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Fragmenta varia* (0086: 051) “Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta”, Ed. Rose, V. Leipzig: Teubner, 1886, Repr. 1967. Category 1, treatise title 3, fragment 35, line 4

γεγενῆσθαι γὰρ παρὰ μὲν Πέρσαις μάγους, παρὰ δὲ Βαβυλωνίοις ἢ Ἀσσυρίοις Χαλδαίους, καὶ γυμνο- σοφιστὰς παρ’ Ἰνδοῖς, παρὰ τε Κελτοῖς καὶ Γαλάταις τοὺς καλουμένους δρυΐδας καὶ σεμνοθέους, καθά φησιν <Ἀριστο- τέλης> ἐν τῷ μαγικῷ καὶ Σωτίων ἐν εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς δια- δοχῆς.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Fragmenta varia* Category 6, treatise title 37, fragment 263, line 1

c. 49: φασὶ δὲ καὶ ἐν Ἰνδοῖς τὸν χαλκὸν οὕτως εἶναι λαμπρὸν καὶ καθαρὸν καὶ ἀνίωτον, ὥς μὴ διαγινώσκεισθαι τῇ χροῇ πρὸς τὸν χρυσόν, ἀλλ’ ἐν τοῖς Δα- ρείου ποτηρίοις βατιάκας εἶναι τινὰς καπῆλους, ἃς εἰ μὴ τῇ ὁσμῇ, ἄλλως οὐκ ἦν διαγινῶναι πότερόν εἰσι χαλκαῖ ἢ χρυσαῖ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Fragmenta varia* Category 6, treatise title 37, fragment 264, line 7

(61) θαυμαστὸν δὲ τι φασὶν ἐν Ἰνδοῖς περὶ τὸν ἐκεῖ μόλυβδον συμβαίνειν· ὅταν γὰρ ταχεὶς εἰς ὕδωρ καταχυθῇ ψυχρόν, ἐκπηδᾷ ἐκ τοῦ ὕδατος.

3.19 Megasthenes

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Megasthenes[pronunciation?] (Μεγασθένης, ca. 350 – 290 BCE) was a Greek ethnographer and explorer in the Hellenistic period, author of the work *Indica*. He was born in Asia Minor (modern day Turkey) and became an ambassador of Seleucus I of the Seleucid dynasty possibly to Chandragupta Maurya in Pataliputra, India. However the exact date of his embassy is uncertain. Scholars place it before 298 BC, the date of Chandragupta's death.

Arrian explains that Megasthenes lived in Arachosia, with the satrap Sibyrtius, from where he visited India:

"Megasthenes lived with Sibyrtius, satrap of Arachosia, and often speaks of his visiting Sandracottus, the king of the Indians." Arrian, *Anabasis Alexandri* [1]

We have more definite information regarding the parts of India Megasthenes visited. He entered the subcontinent through the district of the Pentapotamia, providing a full account of the rivers found there (thought to be the five affluents of the Indus that form the Punjab region), and proceeded from there by the royal road to Pataliputra. There are accounts of Megasthenes having visited Madurai (then, a bustling city and capital of the Pandyas), but he appears not to have visited any other parts of India.

At the beginning of his *Indica*, he refers to the older Indians who know about the prehistoric arrival of Dionysus and Hercules in India, which was a story very popular amongst the Greeks during the Alexandrian period. Particularly important are his comments on the religions of the Indians. He mentions the devotees of Heracles and Dionysus but he does not mention Buddhists, something that gives support to the theory that the latter religion was not widely known before the reign of Ashoka.[2]

His *Indica* served as an important source for many later writers such as Strabo and Arrian. He describes such features as the Himalayas and the island of Sri Lanka. He also describes a caste system different from the one that exists today, which shows that the caste system may to some extent be fluid and evolving. However, it might be that, being a foreigner, he was not adequately informed about the caste system. His description follows:

The first is formed by the collective body of the Philosophers, which in point of number is inferior to the other classes, but in point of

3.19. MEGASTHENES

dignity preeminent over all. The philosopher who errs in his predictions incurs censure, and then observes silence for the rest of his life. The second caste consists of the Husbandmen, who appear to be far more numerous than the others. They devote the whole of their time to tillage; nor would an enemy coming upon a husbandman at work on his land do him any harm, for men of this class, being regarded as public benefactors, are protected from all injury. The third caste consists of the Shepherds and in general of all herdsmen who neither settle in towns nor in villages, but live in tents. The fourth caste consists of the Artizans. Of these some are armourers, while others make the implements that husbandmen and others find useful in their different callings. This class is not only exempted from paying taxes, but even receives maintenance from the royal exchequer. The fifth caste is the Military. It is well organized and equipped for war, holds the second place in point of numbers, and gives itself up to idleness and amusement in the times of peace. The entire force—men-at-arms, war-horses, war-elephants, and all—are maintained at the king's expense. The sixth caste consists of the Overseers. It is their province to inquire into and superintend all that goes on in India, and make report to the king, or, where there is not a king, to the magistrates. The seventh caste consists of the Councillors and Assessors,—of those who deliberate on public affairs. It is the smallest class, looking to number, but the most respected, on account of the high character and wisdom of its members; for from their ranks the advisers of the king are taken, and the treasurers, of the state, and the arbiters who settle disputes. The generals of the army also, and the chief magistrates, usually belong to this class.

Later writers such as Arrian, Strabo, Diodorus, and Pliny refer to Indica in their works. Of these writers, Arrian speaks most highly of Megasthenes, while Strabo and Pliny treat him with less respect. Indica contained many legends and fabulous stories, similar to those we find in the Indica of Ctesias.

Megasthenes' Indica is the first well-known Western account of India and he is regarded as one of the founders of the study of Indian history in the West. He is also the first foreign Ambassador to be mentioned in Indian history.

Megasthenes also comments on the presence of pre-Socratic views among the Brahmans and Jews. Five centuries later Clement of

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Alexandria, in his Stromateis, may have misunderstood Megasthenes to be responding to claims of Greek primacy by admitting Greek views of physics were preceded by those of Jews and Indians. Megasthenes, like Numenius of Apamea, was simply comparing the ideas of the different ancient cultures.[3] (From Wikipedia¹⁵)

Megasthenes Hist., Fragmenta (1489: 003) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment t1-43, line 1

INΔ*!KA.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 1
(ΕΠΙΤΟΜΗ.)

Diodorus II, 35: Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρος οὕσα τῷ σχήματι, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσιν πλευρὰν καὶ τὴν πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἡ μεγάλη πε- ριέχει θάλαττα, τὴν δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους τὸ Ἡμωδὸν ὅρος διείργει τῆς Σκυθίας, ἣν κα- τοικοῦσι τῶν Σκυθῶν οἱ προσαγορευόμενοι Σάκαι· τὴν δὲ τετάρτην τὴν πρὸς δύσιν ἐστραμμένην διείληφεν ὁ Ἰνδὸς προσαγορευόμενος ποταμὸς, μέγιστος ὢν σχεδὸν τῶν ἀπάντων μετὰ τὸν Νεῖλον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 9

(2) Τὸ δὲ μέγεθος τῆς ὅλης Ἰνδικῆς φασιν ὑπάρ- χειν ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν πρὸς δύσιν διςμυρίων ὀκτακίς- χιλίων σταδίων, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν τριςμυρίων διςχιλίων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 15

Τηλικαύτη δὲ οὕσα τὸ μέγεθος δοκεῖ μάλιστα τοῦ κόσμου περιέχειν τὸν τῶν θερι- νῶν τροπῶν κύκλον, καὶ πολλαχῇ μὲν ἐπ’ ἄκρας τῆς Ἰνδικῆς ἰδεῖν ἔστιν ἀσπίους ὄντας τοὺς γνώμονας, νυκτὸς δὲ τὰς ἄρκτους ἀθεωρήτους· ἐν δὲ τοῖς ἐσχά- τοις οὐδ’ αὐτὸν τὸν ἄρκτοῦρον φαίνεσθαι· καθ’ ὃν δὴ τρόπον φασὶ καὶ τὰς σκιάς κεκλίσθαι πρὸς μεσημ- βρίαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 20

3. Ἡ δ’ οὖν Ἰνδικὴ πολλὰ μὲν ὄρη καὶ μεγάλα ἔχει δένδρεσι παντοδαποῖς καρ- πίμοις πληθύνοντα, πολλὰ δὲ πεδία καὶ μεγάλα καρποφόρα, τῷ μὲν κάλλει διάφορα, ποταμῶν δὲ πλήθει διαιρούμενα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 31

(4) Καὶ πλείστους δὲ καὶ μεγίστους ἐλέφαντας ἐκτρέφει, χορηγοῦσα τὰς τροφὰς ἀφθόνηως, δι’ ἃς ταῖς ῥώμαις τὰ θηρία ταῦτα πολὺ προέχει τῶν κατὰ τὴν Λιβύην γεν- νωμένων· διὸ καὶ πολλῶν θηρευο- μένων ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν καὶ πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ἀγῶνας κατασκευαζομένων μεγάλας συμβαίνει γίνεσθαι ῥοπὰς πρὸς τὴν νίκην.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 46

15. <http://en.wikipedia.org/wiki/Megasthenes>

3.19. MEGASTHENES

(7) Χωρίς δὲ τῶν δημητριακῶν καρπῶν φύεται κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πολλή μὲν κέγχρος, ἀρδευομένη τῇ τῶν ποταμίων ναμάτων δαφιλείᾳ, πολὺ δὲ ὄσπριον καὶ διάφορον, ἔτι δὲ ὄρυζα καὶ τὸ προσαγορευόμενον βόσπορον, καὶ μετὰ ταῦτ' ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς διατροφήν χρη- σίμων· καὶ τούτων τὰ πολλὰ ὑπάρχει αὐτοφυῆ· οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ἄλλους ἐδωδίσιμους καρποὺς φέρει δυνα- μένους τρέφειν ζῶα, περὶ ὧν μακρὸν ἂν εἴη γράφειν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 53

(8) Διὸ καὶ φασὶ μηδέποτε τὴν Ἰνδικὴν ἐπισχεῖν λιμὸν ἢ καθόλου σπάνιν τῶν πρὸς τροφήν ἡμερον ἀνηκόντων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 61

Διττῶν γὰρ ὄμβρων ἐν αὐτῇ γινομένων καθ' ἕκαστον ἔτος, τοῦ μὲν χειμερινοῦ, καθὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁ σπό- ρος τῶν πυρίνων γίνεται καρπῶν, τοῦ δ' ἐτέρου κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν, καθ' ἣν σπεῖρεσθαι συμβαίνει τὴν ὄρυζαν καὶ τὸ βόσπορον, ἔτι δὲ σήσαμον καὶ κέγχρον, κατὰ [δὲ] τὸ πλεῖστον ἀμφοτέροις τοῖς καρποῖς οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἐπιτυγχάνουσι· πάντων δὲ (μὴ) τελεσφο- ρουμένων, θατέρου τῶν καρπῶν οὐκ ἀποτυγχάνουσιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 73

(10) Συμβάλλονται δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τὰ νόμιμα πρὸς τὸ μηδέποτε ἔνδειαν τροφῆς παρ' αὐτοῖς εἶναι· παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις οἱ πολέμιοι καταφθει- ροντες τὴν χώραν ἀγεώργητον κατασκευάζουσι· παρὰ δὲ τούτοις τῶν γεωρ- γῶν ἱερῶν καὶ ἀσύλων ἐωμένων, οἱ πλησίον τῶν παρα- τάξεων γεωργοῦντες ἀνεπαίσθη- τοι τῶν κινδύνων εἰσίν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 85

XXXVII. 11. Ἔχει δὲ καὶ ποταμοὺς ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν πολλοὺς καὶ μεγάλους πλωτοὺς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος, ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 100

Καὶ γὰρ Ἀλέ- ξανδρος ὁ Μακεδὼν ἀπάσης τῆς Ἀσίας κρατήσας μό- νους τοὺς Γανδαρίδας οὐκ ἐπολέμησε· καταντήσας γὰρ ἐπὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως, καὶ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς καταπολεμήσας, ὥς ἐπύθετο τοὺς Γανδαρίδας ἔχειν τετραχιχιλίους ἐλέφαντας πο- λεμικῶς κεκοσμημένου, ἀπέγνω τὴν ἐπ' αὐτοὺς στρα- τεῖαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 104

(14) Ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγη ποταμὸς, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδός, ἀρχε- ται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν· πολλὴν δὲ διεξιὼν πεδιάδα χώραν δέχε- ται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτοὺς, ἐπιφα- νεστάτους δὲ Ὑπανιν καὶ Ὑδάσπην καὶ Ἀχεσίνον.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 114

(16) Τοῦ δὲ κατὰ τοὺς ποτα- μούς πλήθους καὶ τῆς τῶν ὑδάτων ὑπερβολῆς αἰ- τίαν φέρουσιν οἱ παρ' αὐτοῖς φιλόσοφοι καὶ φυσικοὶ τοιαύτην· τῆς Ἰνδικῆς φασι τὰς περικειμένας χώρας, τὴν τε Σκυθῶν καὶ Βακτριανῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἀριανῶν, ὑψη- λοτέρας εἶναι τῆς Ἰνδικῆς· ὥστε εὐλόγως εἰς τὴν ὑποκειμένην χώραν πανταχόθεν συρρεούσας τὰς λιβά- δας ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ποιεῖν τοὺς τόπους καθύγρους καὶ γεννᾶν ποταμῶν πλήθος.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 120

(17) Ἴδιον δέ τι συμ- βαίνει περὶ τινὰ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν τὸν ὀνο- μαζόμενον Σίλλαν, ῥέοντα δὲ ἔκ τινος ὁμωνύμου κρήνης· ἐπὶ γὰρ τούτου μόνου τῶν ἀπάντων ποταμῶν οὐδὲν τῶν ἐμβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιπλεῖ, πάντα δ' εἰς τὸν βυθὸν καταδύεται παραδόξως.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 125

XXXVIII. 18. Τὴν δ' ὅλην Ἰνδικὴν οὖσαν ὑπερμε- γέθη λέγεται κατοικεῖν ἔθνη πολλὰ καὶ παντοδαπά, καὶ τούτων μηδὲν ἔχειν τὴν ἐξ ἀρχῆς γένεσιν ἔπηλυν, ἀλλὰ πάντα δοκεῖν ὑπάρχειν αὐτόχθονα, πρὸς δὲ τούτοις μήτε ξενικὴν ἀποικίαν προσδέ- χεσθαι πώποτε μήτε εἰς ἄλλο ἔθνος ἀπεσταλκέναι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 139

20. Μυθολογοῦσι δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ λογιώτατοι περὶ ὧν καθήκον ἂν εἴη συντόμως· διελθεῖν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 144

Φασὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, παρ' αὐτοῖς ἔτι τῶν ἀνθρώπων κωμηδὸν οἰκούντων, παραγενέσθαι τὸν Διόνυσον ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέρας τόπων ἔχοντα δύναμιν ἀξιόλογον· ἐπελθεῖν δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν, μηδεμιᾶς οὔσης ἀξιολόγου πόλεως τῆς δυναμένης ἀντιτάξασθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 158

(22) Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς παραθέσεως τῶν καρ- πῶν ἐπιμεληθέντα μεταδιδόναι τοῖς Ἰνδοῖς, καὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸν βίον χρη- σίμων παραδοῦναι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 169

Βασιλεύσαντα δὲ πάσης τῆς Ἰνδικῆς ἔτη δύο πρὸς τοῖς πεντήκοντα γήρα τε- λευτῆσαι· διαδεξαμέ- νους δὲ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀεὶ τοῖς ἄφ' ἑαυτῶν ἀπολιπεῖν τὴν ἀρχήν· τὸ δὲ τελευταῖον πολ- λαῖς γενεαῖς ὕστερον καταλυθείσης τῆς ἡγεμονίας δη- μοκρατηθῆναι τὰς πόλεις.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 177

XXXIX. 24. Περὶ μὲν οὖν τοῦ Διονύσου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ τοιαῦτα μυ- θολογοῦσιν οἱ τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰνδικῆς κατοικοῦντες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 185

3.19. MEGASTHENES

(25) Γαμήσαντα δὲ πλείους γυναικάς, υἱοὺς μὲν πολλοὺς, θυγατέρα δὲ μίαν γεννῆσαι· καὶ τούτων ἐνηλίκων γενομένων, πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν διελόμενον εἰς ἴσας τοῖς τέκνοις μερίδας ἅπαντας τοὺς υἱοὺς ἀποδεῖξαι βασιλέας, μίαν δὲ θυγατέρα θρέψαντα καὶ ταύτην βασίλισσαν ἀποδεῖξαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 201

(28) Νομίμων δ' ὄντων παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐνίων ἐξηλλαγμένων θαυμασιώτατον ἄν τις ἡγήσαιτο τὸ κατὰδειχθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρ' αὐτοῖς φιλοσόφων· νενομοθετῆται γὰρ παρ' αὐτοῖς δοῦλον μηδένα τὸ παρὰ τὴν εἴη, ἐλευθέρους δ' ὑπάρχοντας τὴν ἰσότητα τιμᾶν ἐν πᾶσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 211

XL. 29. Τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν Ἰνδῶν εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται, ὧν ἓστι τὸ μὲν πρῶτον σύστημα φιλοσόφων, πλήθει μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λειπόμενον, τῇ δ' ἐπιφανείᾳ πάντων πρωτεύον· ἀλειτούργητοι γὰρ ὄντες οἱ φιλόσοφοι πάσης ὑπουργίας οὐθ' ἐτέρων κυριεύουσιν οὐθ' ὑφ' ἐτέρων δεσπόζονται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 222

(30) Παραλαμβάνονται δὲ ὑπὸ μὲν τῶν ἰδιωτῶν εἰς τε τὰς ἐν τῷ βίῳ θυσίας καὶ εἰς τὰς τῶν τετελευτηκότων ἐπιμελείας, ὡς θεοῖς γεγόνότες προσφιλέστατοι καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄδου μάλιστα ἐμπείρως ἔχοντες, ταύτης τε τῆς ὑπουργίας δῶρά τε καὶ τιμὰς λαμβάνουσιν ἀξιολόγους· τῷ δὲ κοινῷ τῶν Ἰνδῶν μεγάλας παρέχονται χρεῖας παραλαμβάνομενοι μὲν κατὰ τὸ νέον ἔτος ἐπὶ τὴν μεγάλην σύνοδον, προλέγοντες δὲ τοῖς πλήθεσι περὶ αὐχμῶν καὶ ἐπομβρίας, ἔτι δὲ ἀνέμων εὐπνοίας καὶ νόσων καὶ τῶν ἄλλων τῶν δυναμένων τοὺς ἀκούοντας ὠφελῆσαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 244

Τῆς δὲ χώρας μισθοὺς τελοῦσι τῷ βασιλεῖ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν βασιλικὴν εἶναι, ἰδιώτῃ δὲ μηδενὶ γῆν ἐξεῖναι κεκτηθῆναι· χωρὶς δὲ τῆς μισθώσεως τετάρτην εἰς τὸ βασιλικὸν τελοῦσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 253

34. Τρίτον δ' ἔστι φῶλον τὸ τῶν βουκόλων καὶ ποιμένων καὶ καθόλου πάντων τῶν νομέων, οἳ πόλιν μὲν ἢ κώμην οὐκ οἰκοῦσι, σκηνίτη δὲ βίῳ χρῶνται· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ κυνηγοῦντες καθαρὰν ποιοῦσι τὴν χώραν ὀρνέων καὶ θηρίων· εἰς ταῦτα δὲ ἀσκοῦντες καὶ φιλοπονοῦντες ἐξημεροῦσι τὴν Ἰνδικὴν, πλήθουσιν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν θηρίων τε καὶ ὀρνέων τῶν κατεσθιόντων τὰ σπέρματα τῶν γεωργῶν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 268

37. Ἑκτον δ' ἔστι τὸ τῶν ἐφόρων· οὗτοι δὲ πολυπραγμονοῦντες πάντα καὶ ἐφορῶντες τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἀπαγγέλλουσι τοῖς βασιλεῦσιν, ἐὰν δὲ ἡ πόλις αὐτῶν ἀβασίλευτος ᾖ, τοῖς ἀρχουσιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 278

39. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς διηρημένης πολιτείας παρ' Ἰνδοῖς σχεδὸν ταῦτά ἐστιν.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 282

XLII. 40. Ἐχει δ' ἡ τῶν Ἰνδῶν χώρα πλείστους καὶ μεγίστους ἐλέφαντας, ἀλκῇ τε καὶ μεγέθει πολὺ διαφέροντας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 292

41. Εἰσὶ δὲ παρ' Ἰνδοῖς καὶ ἐπὶ τοὺς ξένους ἄρχοντες τεταγμένοι καὶ φροντίζοντες ὅπως μηδεὶς ξένος ἀδικῇται· τοῖς δ' ἄρρωστοῦσι τῶν ξένων ἰατροὺς εἰσάγουσι καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιοῦνται, καὶ τελευτήσαντας θάπτουσιν, ἔτι δὲ τὰ καταλειφθέντα χρήματα τοῖς προσήκουσιν ἀποδιδόασιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 300

Περὶ μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀρχαιολογουμένων ἀρκεσθῆσόμεθα τοῖς ῥηθεῖσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 3

Γ, 6, 2: Τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὖ τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν τῶν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης τε καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνὴν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας· πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλαχίστην δὲ ὄσσην ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμεναι, αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβάλειν· ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἕω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔσπε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς

ἀπείρ-

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 15

Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλαχίστην δὲ ὄσσην ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμεναι, αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβάλειν· ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἕω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔσπε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείργειν τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἔσπε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα ἔσπε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτέμνεται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 31

... Εἰ δὴ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις, καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοὶ, ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι, ἐς θάλασσαν προχεόμενοι, ὁπότε ἰλὺν καταφέροιεν καὶ πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων, ἔνθεν περ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδίον τε ἡ πολλή ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πεδίον ἔχει προσκεχωσμένον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 36

Ἐρμον μὲν γὰρ καὶ Κάϋστρον καὶ Κάϊκόν τε καὶ Μαϊάνδρον ἢ ὅσοι πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδοῦσιν, οὐδὲ ζύμπαντας ξυντε-

3.19. MEGASTHENES

θέντας ἐνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἔνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε Νείλου ὕδωρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπην ῥέων ἄξιοι ξυμβαλεῖν· ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκεῖνοί γε πάντες ξυμμιχθέντες ἐς ἴσον ἔρχονται· ὃς μέγας τε εὐθύς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει, καὶ πεντεκαίδεκα ποταμοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παραλαβὼν, καὶ τῇ ἑπωνυμίᾳ κρατήσας, οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 45

Ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λε- λέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν ξυγ- γραφήν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 3, line 1

Strabo XV: Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἰμαον καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ πρὸς- εῶν πλευρὸν πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα προπέπτω- κεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μειζόνων πλευρῶν ἑκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν τρισχιλίοις

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 3, line 16

Τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὁρῶν ἐπὶ τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχιλίοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβο- λῶν αὐτοῦ· ὥστ' ἀπεναντίον ἡ ἑωθινὴ προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίου ἐστὶ μυρίων καὶ ἑξα- χισχιλίων σταδίων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 3, line 34

.. Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίῳ μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρί- τον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τετ- τάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου, Μεγασθένης δὲ καὶ Δηϊμάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ διςμυρίους τιθέασιν σταδίου, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 4, line 4

Strabo II.: Φησὶν ὁ Ἱππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ Ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἑρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρὸν, τοῦ μὲν Μεγασθένης λέγοντος στα- δίων μυρίων ἑξαχισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμέ- νου.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 6, line 2

Arrian. Ind. 3, 7: Μεγασθένης δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατο- λέων ἐς ἐσπέρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὃ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιέουσι· καὶ λέγει Μεγασθένης, μυρίων καὶ ἑξαχισχιλίων σταδίων εἶναι, ἵνα περ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 7a, line 3

Strabo II: Μεγασθένης φησάντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀπο- κρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 7b, line 2

Δημάρχου φησαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντι- πίπτειν τὰς σκιάς ὅπερ ὑπέληφεν ὁ Μεγασθένης.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 9, line 2

Plinius H. N. VII, 22, 6: Ab iis in interiore situ Mo- nedes et Suari, quorum mons Maleus, in quo umbrae ad septemtrionem cadunt hieme, aestate in austrum, per senos menses. Septemtriones eo tractu semel in anno apparere, nec nisi quindecim diebus, Baeton auctor est: hoc idem pluribus locis Indiae fieri, Megasthenes. Strabo XV: Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαι- μονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαί- νεται τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ δίφορον, καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινόν, τὸν δὲ θερινόν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσκεσθαι φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστε εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς οὕσης· τοὺς τε ξυλίνους καρ- πούς γενναῖσθαι πολλοὺς, καὶ τὰς ῥίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει καὶ ἐψῆσει, χλαινομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς, καὶ τοῦ ποταμοῦ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 11, line 2

Aelian. N A. XVII, 39: Ἐν τῇ Πραξιακῇ χώρᾳ, Ἰνδῶν δὲ αὕτη ἐστίν, Μεγασθέ- νης φησὶ πιθήκους εἶναι τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους, ἔχειν δὲ καὶ οὐράς πη- χῶν πέντε· προσπεφυκέναι δὲ ἄρα αὐτοῖς καὶ προκόμια, καὶ πώγωνας καθειμένους καὶ βαθεῖς· καὶ τὸ μὲν πρὸς- ὤπον εἶναι πᾶν λευκοῦς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν, ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρωποτάτους, καὶ τὸ τοῖς ἄλλα- χόθι πιθήκοις συμφυῆς οὐκ ἔχειν τὸ κακότηδες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 12, line 2

Aelian. N. A. XVI, 41: Μεγασθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορπίους γίνε- σθαι πτερωτοὺς μεγέθει με- γίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγχρίπτειν τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλησίως· γίνεσθαι δὲ καὶ ὄφεις αὐτόθι, καὶ τούτους πτηνοῦς· ἐπιφοιτᾶν δὲ οὐ καθ' ἡμέραν, ἀλλὰ νύκτωρ, καὶ ἀφιέναι ἐξ αὐτῶν οὖρον, ὅπερ οὖν ἐὰν κατὰ τινος ἀποστάξῃ σώματος, σῆψιν ἐργάζεται παραχρῆμα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 4

Aelianus XVI, 20: Ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς ἐν Ἰνδίᾳ, λέγω δὴ τοῖς ἐνδοτάτω, ὄρη φασὶν εἶναι δύσβατά τε καὶ ἐνθηρά· καὶ ἔχειν ζῶα ὅσα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τρέφει γῆ, ἄγρια δέ· καὶ γάρ τοι καὶ τὰς οἷς τὰς ἐκεῖ φασιν εἶναι καὶ ταύτας θηρία, καὶ κύνας καὶ αἶγας καὶ βοῦς, αὐτόνομά τε ἀλᾶσθαι καὶ ἐλεύθερα, ἀφειμένα νομευτικῆς ἀρχῆς.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 11

3.19. MEGASTHENES

Πλήθη δὲ αὐτῶν καὶ ἀριθμοῦ πλείω φασὶν οἱ τούτων συγγραφεῖς, καὶ οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγιοι· ἐν δὴ τοῖς καὶ τοὺς Βραχμᾶνας ἀριθμεῖν ἄξιον, καὶ γάρ τοι καὶ ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶνδε ὁμολογοῦσι τὰ αὐτά.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 36

Νομὰς δὲ ἐρήμους ἀσπάζεται καὶ πλανᾶται μόνον· ὥρα δὲ ἀφροδίτης τῆς σφετέρας συνδυασθεὶς πρὸς τὴν θήλειαν πεπράϋνται, καὶ μέντοι καὶ συννόμω ἐστόν· εἴτα ταύτης παραδραμούσης καὶ τῆς θηλείας κυούσης, ἐκθηριοῦται αὖθις, καὶ μονίας ἐστὶν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρτάζωνος.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 42

c. 21: Ὑπερελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειννιῶντα τοῖς Ἰνδοῖς κατὰ τὴν ἐνδοτάτην πλευρὰν φανοῦνται, φασὶν, αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖται γε ὑπ' Ἰνδῶν ὁ χῶρος Κόρουδα· ἀλῶνται δὲ ἄρα, φασὶν, ἐν τοῖσδε τοῖς αὐλῶσι ζῶα Σατύροις ἐμφερῇ τὰς μορφάς, τὸ πᾶν σῶμα λάσια, καὶ ἔχει κατὰ τῆς ἰξύος ἵππουριν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 15, line 2

Plinius VIII, 14, 1: Megasthenes scribit in India serpentes in tantam magnitudinem adolere, ut solidos hauriant cervos taurosque. Aelian. N. A. VIII, 7: Μεγασθένης ἀκούω λέ- γοντος περὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν θάλατταν γίγνεσθαι τι ἰχθύδιον, καὶ τοῦτο μὲν ὅταν ζῇ, ἀθέατον εἶναι, κάτω που νηρόμενον καὶ ἐν βυθῷ, ἀποθανὸν δὲ ἀναπλεῖν· οὗ τὸν ἀψάμενον λειποθυμεῖν καὶ ἐκθνήσκειν τὰ πρῶτα, εἴτα μέντοι καὶ ἀποθνήσκειν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 17, line 2

Plinius H. N. VI, 24: Megasthenes flumine dividi (Taprobanen insulam tradit) incolasque palaeogonos appellari, aurique margaritarumque fertiliores quam Indos. Antigonus Hist. Mirab. c. 147: Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γε- γραφῶτα ἱστορεῖν, ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ δένδρεα φύεσθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 2

Arrianus Ind. 4, 2 – 13: Αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγί- στοιν ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγ- γεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης ἀνέγραψεν, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· (3) αὐτόν τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς αὐτὸν τὸν τε Καῖνὰν ποταμὸν, καὶ τὸν Ἑρानνοβόαν καὶ τὸν Κοσσόανον, πάντας πλωτοὺς· ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλω- τοὺς.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 14

(4) Ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγόρανιν καὶ Ὠμαλιν· ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμενάσης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδῶματις ἐξ ἔθνεος Ἰνδικοῦ τοῦ Μανδιαδινῶν ῥέων· (5) καὶ ἐπὶ τούτοισιν Ἄμυστις παρὰ πόλιν Καταδούπην, καὶ Ὀξύ- ματις ἐπὶ Παζάλαισι καλου- μένοισι, καὶ Ἑρρένυσις ἐν Μάθαισιν, ἔθνεϊ Ἰνδικῷ, ξυμβάλλει τῷ Γάγγῃ.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 26

(8) Τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταῦτόν ἔρχεται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 33

(10) Ὁ δὲ Ἀχεσίνης ἐν Μαλλοῖς ξυμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀχεσίνην ἐκδιδόι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 36

Τούτων ὁ Ἀχεσίνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἐωϋτοῦ ἤδη οὐνόματι ἐσβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν· (11) Κω- φὴν δὲ ἐν Πευκελαιήτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μαλάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαρροῖαν, ἐκδιδόι ἐς τὸν Ἰνδόν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 41

(12) Καθύπερθε δὲ τούτων Πάρενος καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ διέχοντες, ἐμβάλλουσι ἐς τὸν Ἰνδόν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18b, line 2

Τὸ δὲ αἴτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός τε καὶ μεγέθεος τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοή ἀναγεγράφθω.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18b, line 5

Ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα Μεγασθένης ἀνέγραψεν, οἱ ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδούσιν ἐς τὸν ἐϋόν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω πόντον· ὥστε τοὺς πάντας ὀκτῶ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοὶ ναυσίποροι πάντες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18b, line 9

Ἄλλ' οὐδὲ Μεγασθένης πολλὴν δοκέει μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλὴν γε ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελθόντες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 19a, line 2

Arrianus Ind. 6, 2: Καὶ τότε λέγει Μεγασθένης ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ οὐνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπωνύμου τῷ ποταμῷ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλέων, καὶ τούτων ἐπωνύμων τοῦ ποταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης· (3) τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοῖόνδε· οὐδὲν εἶναι ὅτεω ἀντέχει τὸ ὕδωρ, οὔτε τι νήχεσθαι ἐπ' αὐτοῦ οὔτε τι ἐπιπλέειν, ἀλλὰ πάντα γὰρ ἐς βυσσὸν δύνειν· οὕτω τι ἀμενηνότερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἥροειδέστερον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 2

E LIBRO SECUNDO.

Strabo XV: Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου ἢ τῆς Σεμιράμιδος;

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 5

Συναποφαίνεται δὲ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, κελεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιάν,

3.19. MEGASTHENES

οὐτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆσαι, πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 16

Ἰδάνθυρσον δὲ τὸν Σκύθην ἐπι- δραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς Ἰνδικῆς δὲ μηδένα τούτων ἄψασθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 19

Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὑδρακας· ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον, ἥνίκα Κῦρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 2

Arrianus Ind. 5, 4: Οὗτος ὢν ὁ Μεγασθένης λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἀνθρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους· (5) ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι· (6) Ἰνδάθυρσιν δὲ τὸν Σκύθεα ἐκ Σκυθίας ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα κατα- στρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν κρα- τέοντα· (7) Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρεῖν, μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖσι βουλευμασιν· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 12

οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους· (5) ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι· (6) Ἰνδάθυρσιν δὲ τὸν Σκύθεα ἐκ Σκυθίας ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα κατα- στρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν κρα- τέοντα· (7) Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρεῖν, μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀπο- θανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖσι βουλευμασιν· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπὶ Ἰνδοὺς μοῦνον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 14

(8) Καὶ πρὸ Ἀλεξάν- δρου Διονύσου μὲν περί πολλὸς λόγος κατέχει, ὥς καὶ τούτου στρατεύσαντος ἐς Ἰνδοὺς, καὶ καταστρεψαμένου Ἰνδούς· Ἡρακλέος δὲ περί οὐ πολλός.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 18

(9) Διονύσου μὲν γε καὶ Νύσσα πόλις μνημα οὐ φαῦλον τῆς στρατη- λασίης καὶ ὁ Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ φύεται· καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνων τε καὶ κυμβάλων στελλόμενοι ἐς τὰς μάχας· καὶ ἐσθῆς αὐτοῖσι κατάστικτος ἐοῦσα, καθάπερ τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· (10) Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνήματα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 30

(12) Καὶ ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῶ γενεῇ, ὅτι δορὰς ἀμπεχομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέος στρατηλασίης ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

γάρ καὶ σκυτάλην φέρουσί τε οἱ Σίβαι, καὶ τοῖς βουσὶν αὐ- τῶν ῥόπαλον ἐπικέκαυται· καὶ τοῦτο ἐς μνήμην ἀνέφε- ρον τοῦ ῥοπάλου τοῦ Ἡρακλέος.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 22a, line 8

<Καὶ Μεγασθένης> δὲ <ἐν τῇ δ΄> (l. δευτέρᾳ) <τῶν Ἰνδικῶν> μνημονεύει αὐτῶν, δι' ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τοῦτον τὸν βασιλέα τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ μεγέ- θει τῶν πράξεων ὑπερβεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· κατα- στρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 22a, line 14

Καὶ Διοκλῆς δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως, καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς αὐτοῦ καὶ Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗ- τος ὁ βασιλεὺς ἐπολιόρκησε Τύρον ἕτεσι τρισὶ καὶ δέκα, βασιλεύοντος κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν Ἰθωβάλου τῆς Τύρου.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 22b, line 3

Syncellus: Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' (l. δευτέρᾳ) τῶν Ἰν- δικῶν Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὃς ἀνδρείᾳ μεγάλῃ Λιβύης τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβηρίας κα- τεστρέψατο.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 1

Arrianus Ind. c. 7: Ἐθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τι ἅπαντα λέγει <Μεγα- σθένης> δυοῖν δέοντα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 3

[Καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς ξυμφέ- ρομαι Μεγασθένηϊ· τὸ δὲ ἄτρεχες οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμιζίης πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 8

Πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοὺς κατάπερ Σκυ- θέων τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλανώ- μενοι ἄλλοτε ἄλλην τῆς Σκυθίας ἀμείβουσιν, οὔτε πό- λιας οἰκέοντες οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες· οὕτω μὲν Ἰνδοῖσι πόλιας εἶναι μὲν ἱερὰ θεῶν δεδομημένα· ἀλλ' ἀμπέχεσθαι μὲν δορὰς θηρίων ὅσων κατακτάνοιεν· σι- τέεσθαι δὲ τῶν δένδρεων τὸν φλοιόν· καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν φωνῇ <Τάλα·> καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν κατάπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν οἷά περ τολύπας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 19

Σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 20

Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερὸς ἐγένετο Ἰνδῶν, πόλιας τε οἰκῆσαι καὶ νόμους θέσθαι τῇσι πόλισιν, οἴνου τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατάπερ Ἑλλήσι, καὶ σπεῖρειν διδάξαι τὴν γῆν διδόντα αὐτὸν σπέρματα· ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπεῖρειν τὴν γῆν πᾶσαν, ἢ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος

3.19. MEGASTHENES

Διόνυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέ-
ρου·
βόας τε ὑπ' ἄροτρω ζεῦξαι Διόνυσον πρῶτον, καὶ ἄροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι
Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσαι ὅπλοισι τοῖσιν ἀρηίοισι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 33

Καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἑωυτὸν κυμβα-
λίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκ- διδάξαι τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα
παρ' Ἑλλήσι κα- λεόμενον· καὶ κομᾶν Ἰνδοὺς τῷ θεῷ, μιτρηφορέειν τε ἀναδείξαι
καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ
τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 37

C. 8. Ἀπλέοντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὥς οἱ ταῦτα κε- κοσμέατο, καταστῆσαι
βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος
δὲ Σπατέμβαν τὴν βασιλὴν ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα· καὶ τὸν μὲν
πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα· τὸν δὲ παῖδα εἵκοσιν ἔτεα·
καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιλὴν Κρα- δεύαν· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ
μὲν κατὰ γένος ἀμεί- βειν τὴν βασιλὴν, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενον· εἰ δὲ
ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην

καθίστα-

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 47

κοσμέατο, καταστῆσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακ-
χωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπατέμβαν τὴν βασιλὴν ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν
τούτου παῖδα· καὶ τὸν μὲν πενήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα·
τὸν δὲ παῖδα εἵκοσιν ἔτεα· καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιλὴν Κρα- δεύαν·
καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμεί- βειν τὴν βασιλὴν, παῖδα παρὰ
πατρὸς ἐκδεκόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστα-
σθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 48

Ἡρακλέα δὲ, ὄντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κα- τέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι
γηγενέα λέγεσθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 51

Τοῦ- τον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρε- σθαι Ἰνδικοῦ ἔθνεος,
ἵνα δύο πόλεις μεγάλαι Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα, καὶ ποταμὸς Ἰωβάρης πλωτὸς
διαρ- ρέει τὴν χώραν αὐτῶν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 55

Τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρα- κλῆς ἦντινα ἐφόρει, <Μεγασθένης> λέγει ὅτι
ὁμοίην τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεΐ, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται· καὶ τούτῳ ἄρσενας μὲν
παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, (πολλῇσι γὰρ δὴ γυναιξίν ἐς γάμον
ἐλ- θεῖν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρακλέα,) θυγατέρα δὲ μουνο- γενέην· οὕνομα δὲ εἶναι τῇ

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

παιδί Πανδαίην, καὶ τὴν χώραν ἵνα τε ἐγένετο καὶ ἥστινος ἐπέτρεψεν αὐτὴν ἄρ- χειν Ἑρακλέης, Πανδαίην, τῆς παιδὸς ἐπώνυμον· καὶ ταύτῃ ἐλέφαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐς πεν- τακοσίους, ἵππον δὲ ἐς τετρακισχιλὴν, πεζῶν δὲ ἐς τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 64

Καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἑρακλέος λέγουσιν· ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὃ τι περ κακὸν κίναδος, ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσσῃ κόσμον γυναικῆιον· [ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι· καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέανοι καὶ εὐδαίμονες, μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεύονται·] τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον, οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ καλεόμενον· τὸν γὰρ Ἑρακλέα, ὡς καλὸν οἱ

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 75

περὶ Ἑρακλέος λέγουσιν· ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὃ τι περ κακὸν κίναδος, ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσσῃ κόσμον γυναικῆιον· [ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι· καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέανοι καὶ εὐδαίμονες, μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεύονται·] τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον, οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ καλεόμενον· τὸν γὰρ Ἑρακλέα, ὡς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυ- γατρὶ τῇ ἑωυτοῦ εἶναι κόσμον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 87

Καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυ- σίον τὸ ἅπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὄρυς- σόμενον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 94

Καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρ' Ἰνδοῖσιν· Ἑρακλέα, ὀψιγόνου οἱ γενομένης τῆς παιδὸς, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἑωυτῷ εὐῶσαν τὴν τελευτήν, οὐκ ἔχοντα ὅτεω ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν παῖδα ἑωυτοῦ ἐπαξίω, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπατέτει εὐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κάκεινης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 119

Ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἡρίθμεον Ἰνδοὶ ἐς Σανδράκοττον τρεῖς καὶ πεν- τήκοντα καὶ ἑκατόν· ἕτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἐξακισχίλια· ἐν δὲ τού- τοις τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ** τὴν δὲ καὶ ἐς τριη- κόσια· τὴν δὲ εἴκοσί τε ἑτέων καὶ ἑκατόν (*)· πρεσβύ- τερόν τε Διόνυσον Ἑρακλέος δέκα καὶ πέντε γενεῇ- σιν Ἰνδοὶ λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καί- τοι ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέστα- τον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίην βασιλέων γενόμενον τὸν

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 132

3.19. MEGASTHENES

Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινα ἔξω τῆς οἰκῆς σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην.
Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 2

Arrian. Ind. c. 10: Λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημῆα ὅτι Ἰνδοὶ τοῖς τελευτήσασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρε- τὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι, καὶ τὰς ψυχὰς αἱ αὐτοῖσιν ἐπάρδονται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 6

(2) Πο- λίων δὲ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέως ἀναγράψαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλήθους· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐ- τέων ἢ παραθαλάσσια, ταύτας μὲν ξυλῖνας ποιεέσθαι· (3) οὐ γὰρ εἶναι ἐκ πλίνθου ποιεομένας διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἔνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλλοντες ὑπὲρ τὰς ὀχθὰς ἐμπι- πλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 14

(4) Ὅσαι δὲ ἐν ὑπερδε- ξίοισι τε καὶ μετεώροισι τόποισι καὶ τούτοις ὑψηλοῖσιν, ὥκισμέναι εἰσι, ταύτας δὲ ἐκ πλίνθου τε καὶ πηλοῦ ποιεέσθαι· (5) μεγίστην δὲ πόλιν ἐν Ἰνδοῖσιν εἶναι Παλίμ- βοθρα καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίων γῆ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσι τοῦ τε Ἑραννοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεως· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· ὁ δὲ Ἑραννοβόας τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος· ἀλλὰ συγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγει, ἐπει- δὴν ἐμβάλλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 28

(8) Εἶναι δὲ καὶ τόδε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδέ τινα δοῦλον εἶναι Ἰνδόν· τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοισιν ἐς ταῦτό συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 32

(9) Λακεδαιμονίοισι μὲν γε οἱ εἰλωτες δοῦλοί εἰσι καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται· Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦλός ἐστι μήτι γε Ἰνδῶν τις.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 27, line 2

Strabo XV: Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαιταν οἱ Ἰνδοὶ πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὀχλῶ περιττῷ χαίρουσι· διόπερ εὐκοσμοῦσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 27, line 46

Δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι· [Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει κτλ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 28, line 2

Athenaeus IV: <Μεγασθένης ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν> τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ δελπνῷ παρατίθεσθαι ἐκάστῳ τράπεζαν, ταύτην δ' εἶ- ναι ὁμοίαν ταῖς ἐγγυθήκαις· καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ τρυβλίον χρυσοῦν, εἰς δ' ἐμβαλεῖν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν ὀρυζαν ἐφθῆν, ὥς ἂν τις ἐψῆσειε χόνδρον, ἔπειτα ὅσα πολλὰ κεχειρουργημένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίας.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 29, line 2

Strabo II: Ἀπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγό- νασι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δημίαχος· τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ Νέαρχος καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραψελλίζοντες ἤδη.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 34, line 2

praeterea locustis eos ali et esse pernices.] Man- dorum nomen iis dedit Cli- tarchus et <Megasthenes>, trecentosque eorum vi- cos annumerat. Feminas septimo aetatis anno parere, senectam quadragesimo accidere. Plutarch. De fac. in luna c. 24: Τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ῥίζαν, ἣν φησι <Μεγασθένης> μήτ' ἐσθίωντας μήτε πίνοντας ἀλλ' ἀστόμους ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμῖαν καὶ τρέφεσθαι τῇ ὁσμῇ, πό- θεν ἄν τις ἐκεῖ φυομένην λάβοι μὴ βρεχομένης τῆς σελήνης;

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 2

E LIBRO TERTIO.

Arrian. Ind. c. 11: Νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἴνδοι ἐς ἑπτὰ μάλιστα γενεάς· ἐν μὲν αὐτοῖσιν οἱ σο- φισταί εἰσι, πλήθει μὲν μείους τῶν ἄλλων, δόξη δὲ καὶ τιμῇ γεραρώτατοι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 8

(2) Οὔτε γάρ τι τῷ σώματι ἐργά- ζεσθαι ἀναγκαίη σφὶν προσκίεεται, οὔτε τι ἀποφέρειν ἀπ' ὅτου πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν· οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖσι σοφιστῆσιν, ὅτι μὴ θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰνδῶν· (3) καὶ δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητῆς αὐτῷ τῆς θυσίης τῶν τις σοφιστέων τούτων γίνεται, ὥς οὐκ ἂν ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖσι θύσαντας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 12

(4) Εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαν- τεύεσθαι ὅτι μὴ σοφῶ ἀνδρί.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 32

9. <Δεύτεροι> δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοί εἰσιν· πλήθει πλεῖστοι Ἰνδῶν ἐόντες· καὶ τούτοις οὔτε ὄπλα ἐστὶν ἀρήια οὔτε μέλει τὰ πολέμια ἔργα, ἀλλὰ τὴν χώραν οὔτοι ἐργάζονται· καὶ τοὺς φόρους τοῖσι τε βασι- λεῦσι καὶ τῆσι πόλισιν, ὅσαι αὐ- τόνομοι, οὔτοι ἀποφέ- ρουσι· (10) καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφὶν ἄπτεσθαι, οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν τάμνειν· ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμέουσι καὶ κατακαίνουσιν ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀροῦσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδοῦσιν ἢ θερίζουσιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 42

11. <Τρίτοι> δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νομέες, οἱ τε καὶ βουκόλοι, καὶ οὔτοι οὔτε κατὰ πόλιας οὔτε ἐν τῇσι κώμησιν οἰκέουσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 55

3.19. MEGASTHENES

2. <Πέμπτον> δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δεύτερον μετὰ τοὺς γεωργούς, πλείστη δὲ ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον· καὶ οὗτοι ἀσκηταὶ μούνων τῶν πολεμικῶν ἔργων εἰσὶ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 67

5. <Ἐκτοι> δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπίσκοποι καλεόμενοι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 70

Οὗτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ τὰς πόλεις· καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, ἵνα περ βασιλεύονται Ἰνδοί, ἢ τοῖσι τέλεσιν, ἵνα περ αὐτόνομοι εἰσὶ· καὶ τούτοις οὐ θέμις ψεῦδος ἀγγεῖλαι οὐδέν· οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 36, line 2

Strabo XV: (1) <Φησὶ> δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διηρῆσθαι, καὶ πρῶτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἐκάστῳ τοὺς θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὃ τι ἂν ἕκαστος αὐτῶν συντάξῃ τῶν χρησίμων, ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων καὶ περὶ πολιτείας, προσφέρει τοῦτο εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρις ἐψευσμένος ἄλῳ, νόμος ἐστὶ σιγᾶν διὰ

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 36b, line 2

Aelianus XIII, 9: Ἴππον δὲ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παντὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππεῖαν πεπαιδευμένων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38a, line 2

Arrianus Ind. c. 13: Θηρῶσι δὲ Ἰνδοὶ τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία, κατάπερ καὶ Ἕλληνες· ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφὶν θήρη οὐδὲν τι ἄλλῃ ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοις θηρίοις ἐπέοικεν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38a, line 66

(2) Ἀγοντες δὲ εἰς τὰς κώμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλάμου καὶ τῆς ποίης τὰ πρῶτα ἐμπαγεῖν ἔδοσαν· (3) οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περιϊστάμενοι οἱ Ἰνδοὶ ὠδαῖσί τε καὶ τυμπάνοις καὶ κυμβάλοισιν ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπάδοντες κατευνάζουσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38a, line 94

Ταῦτα παρ' Ἰνδοῖσιν ἐστὶν αὐτοῖσιν ἰήματα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38b, line 1

Aelianus N. A. XII, 44: Ἐν Ἰνδοῖς ἂν ἄλῳ τέλειος ἐλέφας, ἡμερωθῆναι χαλεπός ἐστι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ποθῶν φονεῖ· ἐὰν δὲ αὐτὸν καὶ δεσμοῖς διαλάβῃς, ἔτι καὶ μᾶλλον ἐς τὸν θυμὸν ἐξάπτεται, καὶ δεσπότην οὐχ ὑπονέμει.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38b, line 5

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Ἄλλ' οἱ Ἴνδοι καὶ ταῖς τροφαῖς κολακεύουσιν αὐ- τὸν, καὶ ποικίλοις καὶ ἐφολκοῖς δελέασι πραύνειν πει- ρῶνται, παρατιθέντες, ὡς πληροῦν τὴν γαστέρα καὶ θέλγειν τὸν θυμόν· ὁ δὲ ἄχθεται αὐτοῖς, καὶ ὑπερορᾷ· Τί οὖν ἐκεῖνοι κατασοφίζονται καὶ δρῶσι;

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38c, line 2

Idem XIII, 6: Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰῶν- ται τὰ τραύματα οἱ Ἴνδοι τὸν τρόπον τοῦτον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 39a, line 4

Strabo XV: Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φησὶν, ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνει μεγάλῳ τῶν προσέφων καὶ ὀρεινῶν Ἴνδῶν, ὁροπέδιον εἶη τρισχιλίων πῶς τὸν κύ- κλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσαυρυχείων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρίων ἁλωπέκων οὐκ ἐλάττους, τάχος ὑπερφυῆς ἔχοντες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θή- ρας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 39b, line 9

Arrianus Ind. c. 5, 4: Μεγασθένης δὲ καὶ ἀτρεκέας εἶναι ὑπὲρ τῶν μυρμήκων τὸν λόγον ἱστορεῖ, τούτους εἶναι τοὺς τὸν χρυσὸν ὀρύσσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ χρυ- σοῦ ἔνεκα, ἀλλὰ φύσι γὰρ κατὰ τῆς γῆς ὀρύσσουσιν, ἵνα φωλεόιεν· κατάπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ σμικροὶ μύρμηκες ὀλί- γον τῆς γῆς ὀρύσσουσιν· (6) ἐκείνους δὲ, εἶναι γὰρ πέκων μέζονας, πρὸς λόγον τοῦ μεγέθεος σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσίτιν εἶναι, καὶ ἀπὸ ταύ- της γίνεσθαι Ἴνδοῖσι τὸν χρυσόν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 41a, line 3

Clem. Alex. Strom. I: Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι συμβεβιωκῶς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ᾧδε γράφει· »Ἄπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλο- σοφοῦσι, τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 41b, line 8

Clemens l. 1.: Διττὸν δὲ τούτων τὸ γένος· οἱ μὲν Σαρμαῖναι αὐτῶν, οἱ δὲ Βρα- χμαῖναι καλούμενοι· καὶ τῶν Σαρμανῶν οἱ Ὑλόβιοι προσαγο- ρευόμενοι οὔτε πό- λεις οἰκοῦσιν οὔτε στέγας ἔχουσιν, δένδρων δὲ ἀμφιέννυνται φλοιοῖς, καὶ ἀκρόδρυα σιτοῦν- ται καὶ ὕδωρ ταῖς χερσὶ πίνουσιν· οὐ γάμον, οὐ παιδο- ποιῶν ἴσασιν, [ὥσπερ οἱ νῦν Ἑγκρατῆται καλούμενοι, εἰσὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ τοῖς Βούττα πειθόμενοι παραγ- γέλμασιν, ὃν δι' ὑπερβολὴν σεμνότητος ὡς θεὸν τετιμή- κασι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 42, line 16

καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος, καὶ ταῖς Ἄλε- ξάνδρου τραπέζαις δεδου- λωμένος· τοῦτον μὲν οὖν φέ- γεσθαι, τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινέσθαι, ὃς τῶν τοῦ Ἄλε- ξάνδρου ἀγγέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν, πειθομένῳ τε δῶρα ἔσε- σθαι ὑπισχνουμένων, ἀπει- θοῦντι δὲ κόλασιν· μήτε ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱὸν, ὅς γε

3.19. MEGASTHENES

ἄρχει μὴδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς γῆς· μὴδὲ αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ὥς οὐδεὶς κόρος· μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ὥς ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἶη τροφὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθανόντι δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς σαρκὸς ἀπὸ γήρως τετραυχωμένης, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον· ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

Chapter 4

Hellenistic Greek sources

Up to conquest of the eastern Mediterranean by Rome.

4.1 Posidonius Phil.

Posidonius (Greek: Ποσειδώνιος, Poseidonios, meaning "of Poseidon") "of Apameia" (ὁ Ἀπαμεύς) or "of Rhodes" (ὁ Ῥόδιος) (c. 135 BCE – c. 51 BCE), was a Greek[1] Stoic[2] philosopher, politician, astronomer, geographer, historian and teacher native to Apamea, Syria.

He was acclaimed as the greatest polymath of his age. His vast body of work exists today only in fragments.

Posidonius's fame beyond specialized philosophical circles had begun, at the latest, in the eighties with the publication of the work "about the ocean and the adjacent areas". This work was not only an overall representation of geographical questions according to current scientific knowledge, but it served to popularize his theories about the internal connections of the world, to show how all the forces had an effect on each other and how the interconnectedness applied also to human life, to the political just as to the personal spheres.

In this work, Posidonius detailed his theory of the effect on a people's character by the climate, which included his representation of the "geography of the races". This theory was not solely scientific, but also had political implications—his Roman readers were informed that the

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

climatic central position of Italy was an essential condition of the Roman destiny to dominate the world. As a Stoic he did not, however, make a fundamental distinction between the civilized Romans as masters of the world and the less civilized peoples.

Posidonius calculated the Earth's circumference by reference to the position of the star Canopus. As explained by Cleomedes, Posidonius observed Canopus on but never above the horizon at Rhodes, while at Alexandria he saw it ascend as far as $7\frac{1}{2}$ degrees above the horizon (the meridian arc between the latitude of the two locales is actually 5 degrees 14 minutes). Since he thought Rhodes was 5,000 stadia due north of Alexandria, and the difference in the star's elevation indicated the distance between the two locales was $1/48$ th of the circle, he multiplied 5,000 by 48 to arrive at a figure of 240,000 stadia for the circumference of the earth.[12]

Translating stadia into modern units of distance can be problematic, but it is generally thought that the stadium used by Posidonius was almost exactly $1/10$ of a modern statute mile. Thus Posidonius's measure of 240,000 stadia translates to 24,000 miles, not much short of the actual circumference of 24,901 miles.[12]

Posidonius was informed in his approach to finding the Earth's circumference by Eratosthenes, who a century earlier used the elevation of the sun at different latitudes to arrive at a figure of 250,000 stadia, a result which he rounded to 252,000 so that it would be divisible by 60. Both men's figures for the Earth's circumference were uncannily accurate, aided in part in each case by mutually compensating errors in measurement.

Strabo noted that the distance between Rhodes and Alexandria is 3,750 stadia, and reported Posidonius's estimate of the Earth's circumference to be 180,000 Stadia, or 18,000 miles.[13] Pliny the Elder mentions Posidonius among his sources and without naming him reported his method for estimating the Earth's circumference. He noted, however, that Hipparchus had added some 26,000 stadia to Eratosthenes's estimate. The smaller value offered by Strabo and the different lengths of Greek and Roman stadia have created a persistent confusion around Posidonius's result. Ptolemy used Posidonius's lower value of 180,000 stades (about 33

Like Pytheas, Posidonius believed the tide is caused by the moon.

4.1. POSIDONIUS PHIL.

Posidonius was, however, wrong about the cause. Thinking that the moon was a mixture of air and fire, he attributed the cause of the tides to the heat of the moon, hot enough to cause the water to swell but not hot enough to evaporate it.

He recorded observations on both earthquakes and volcanoes, including accounts of the eruptions of the volcanoes in the Aeolian Islands, north of Sicily. (From Wikipedia¹)

Posidonius Phil., Fragmenta (1052: 001) “Posidonios. Die Fragmente, vol. 1”, Ed. Theiler, W. Berlin: De Gruyter, 1982. Fragment 2, line 5

τὸ μὲν γὰρ ἑωθινὸν πλευρόν, τὸ κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ τὸ ἐσπέριον, τὸ κατὰ τοὺς Ἰβήρας καὶ τοὺς Μαυρουσίους, περιπλεῖται πᾶν ἐπὶ πολὺ τοῦ τε νοτίου μέρους καὶ τοῦ βορείου· τὸ δὲ λειπόμενον ἄπλουν ἡμῖν μέχρι νῦν τῷ μὴ συμμῖξαι μηδένας ἀλλήλοις τῶν ἀντιπεριπλεόντων οὐ πολὺ, εἴ τις συντίθῃσιν ἐκ τῶν παραλλήλων διαστημάτων τῶν ἐφικτῶν ἡμῖν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 3a, line 11

ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρ’ Ἰνδοῖς οἰκεῖν ἢ παρ’ Ἰβήρσιν· ὧν τοὺς μὲν ἑώρους μάλιστα, τοὺς δὲ ἐσπερίους, τρόπον δέ τινα καὶ ἀντίποδας ἀλλήλοις ἴσμεν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 138

τυχεῖν δὴ τινα Ἰνδὸν κομισθέντα ὡς τὸν βασιλέα ὑπὸ τῶν φυλάκων τοῦ Ἀραβίου μυχοῦ, λεγόντων εὐρεῖν ἡμιθανῆ καταχθέντα μόνον ἐν νηί, τίς δ’ εἶη καὶ πόθεν, ἀγνοεῖν, μὴ συνιέντας τὴν διάλεκτον.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 141

τὸν δὲ παραδοῦναι τοῖς διδάξουσιν ἐλληνίζειν· ἐκμαθόντα δὲ διηγῆσασθαι, διότι ἐκ τῆς Ἰνδικῆς πλέων περιπέσοι πλάνη καὶ σωθείη δεῦρο, τοὺς σύμπλους ἀποβαλὼν λιμῶ.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 143

ὑποληφθέντα δὲ ὑποσχέσθαι τὸν εἰς Ἰνδοὺς πλοῦν ἡγήσασθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως προχειρισθεῖσι· τούτων δὲ γενέσθαι τὸν Εὐδοξον.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 173

καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δικαιαρχίαν, εἴτ’ εἰς Μασσαλίαν ἐλθεῖν, καὶ τὴν ἐξῆς παραλίαν μέχρι Γαδείρων, πανταχοῦ δὲ διακωδωνίζοντα ταῦτα καὶ χρηματιζόμενον κατασκευάσασθαι πλοῖον μέγα καὶ ἐφόλκια δύο λέμβοις ληστρικοῖς ὅμοια, ἐμβιβάσαι τε μουσικὰ παιδισκάρια καὶ ἰατροὺς καὶ ἄλλους τεχνίτας, ἔπειτα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν μετέωρον ζεφύροις συνεχέσι.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 182

1. <http://en.wikipedia.org/wiki/Posidonius>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Ἀφέντα δὴ τὸν ἐπὶ Ἰνδοὺς πλοῦν ἀναστρέφειν· ἐν δὲ τῷ παράπλῳ νῆσον εὐυδρον καὶ εὐδενδρον ἐρήμην ἰδόντα σημειώσασθαι.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 209

Τίς γὰρ ἡ πιθανότης πρῶτον μὲν τῆς κατὰ τὸν Ἰνδὸν περιπετείας;

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 213

οὐκ εἰκὸς δ' οὕτ' ἔξω που τὸν πλοῦν ἔχοντας εἰς τὸν κόλπον παρωσθῆναι τοὺς Ἰνδοὺς κατὰ πλάνην (τὰ γὰρ στενὰ ἀπὸ τοῦ στόματος δηλώσειν ἔμελλε τὴν πλάνην), οὕτ' εἰς τὸν κόλπον ἐπίτηδες καταχθεῖσιν ἔτι πλάνης ἢν πρόφασις καὶ ἀνέμων ἀστάτων.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 222

ὁ δὲ δὴ σπονδοφόρος καὶ θεωρὸς τῶν Κυζικηνῶν πῶς ἀφείς τὴν πόλιν εἰς Ἰνδοὺς ἔπλει;

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 270

Ὑπονοεῖ δὲ τὸ τῆς οἰκουμένης μῆκος ἑπτὰ που μυριάδων σταδίων ὑπάρχον ἥμισυ εἶναι τοῦ ὅλου κύκλου, καθ' ὃν εἴληπται, ὥστε, φησὶν, ἀπὸ τῆς δύσεως εὐρὼ πλέων ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἔλθοι ἂν εἰς Ἰνδοὺς.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 287

Ἐπαινῶν δὲ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν τῶν ἡπείρων, οἷα νῦν ἐστι, παρα- δείγματι χρῆται τῷ τοῦς Ἰνδοὺς τῶν Αἰθιοπῶν διαφέρειν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ· εὐερνεστέρους γὰρ εἶναι καὶ ἥττον ἔψεσθαι τῇ ξηρασίᾳ τοῦ περιέ- χοντος.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 298

ἐπειθ' Ὅμηρος οὐ διὰ τοῦτο διαιρεῖ τοὺς Αἰθίοπας, ὅτι τοὺς Ἰνδοὺς ἥδει τοιοῦτους τινὰς τοῖς σώμασιν (οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν εἰδέναι τοὺς Ἰνδοὺς εἰκὸς Ὅμηρον, ὅπου γε οὐδ' ὁ Εὐεργέτης κατὰ τὸν Εὐδόξειον μῦθον ἥδει τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικήν, οὐδὲ τὸν πλοῦν τὸν ἐπ' αὐτήν), ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ὑφ' ἡμῶν πρότερον διαίρεσιν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 26, line 50

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς Ἰνδικῆς στρατείας ὄρια βωμοὺς ἔθετο ἐν τοῖς τόποις εἰς οὓς ὑστάτους ἀφίκετο τῶν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς Ἰνδῶν, μιμού- μενος τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Διόνυσον· ἦν μὲν δὴ τὸ ἔθος τοῦτο.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 26, line 56

οὐ γὰρ νῦν οἱ Φιλαίνων βωμοὶ μένουσιν, ἀλλ' ὁ τόπος μετείληφε τὴν προση- γορίαν· οὐδὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ στήλας φασὶν ὁραθῆναι κειμένους οὐθ' Ἡρακλέ- ους, οὔτε Διονύσου, καὶ λεγομένων μέντοι καὶ δεικνυμένων τῶν τόπων τινῶν οἱ Μακεδόνες ἐπίστευον τούτους εἶναι στήλας, ἐν οἷς τι σημεῖον εὕρισκον ἢ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἱστορουμένων ἢ τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 26, line 82

4.1. POSIDONIUS PHIL.

τὸ δὲ ἐπ' αὐτὰς ἀναφέρειν τὰς ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλας τῷ ἐνθάδε ἦττον εὐλογον, ὥς ἐμοὶ φαίνεται· οὐ γὰρ ἐμπόρων, ἀλλ' ἡγεμόνων μᾶλλον ἀρξάντων τοῦ ὀνόματος τούτου, κρατῆσαι πιθανὸν τὴν δόξαν, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰνδικῶν στηλῶν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 37, line 4

Strabo 5,2,6 Τοῦτό τε δὴ παράδοξον ἢ νῆσος ἔχει καὶ τὰ ὀρύγματα ἀναπληροῦσθαι πάλιν τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλευθέντα, καθάπερ τοὺς πλαταμῶνάς φασι τοὺς ἐν Ῥόδῳ καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτραν τὴν μάρμαρον καὶ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς ἄλλας, οὓς φησι Κλείταρχος.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 66, line 17

ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἄν, εἰ ἄρα, τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 68a, line 10

πρῶτος δὲ Δημόκριτος (Vors. 68 B 15) πολύπειρος ἀνὴρ συνείδεν, ὅτι προμήκης ἐστὶν ἡ γῆ, ἡμιόλιον τὸ μῆκος τοῦ πλάτους ἔχουσα· συνήνεσε τούτῳ καὶ Δικαίταρχος ὁ Περιπατητικὸς (109 Wehrli)· Εὐδοξος (276a Lasserre) δὲ τὸ μῆκος διπλοῦν τοῦ πλάτους, ὁ δὲ Ἐρατοσθένης πλεῖον τοῦ διπλοῦ· Κράτης (8a Mette) δὲ ὡς ἡμικύκλιον, Ἰππαρχος δὲ τραπεζοειδῆ, ἄλλοι οὐροειδῆ, Ποσειδώνιος δὲ ὁ Στωϊκὸς σφενδονοειδῆ καὶ μεσόπλατον ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν, στενὴν πρὸς ἑω καὶ δύσιν, τὰ πρὸς εὐρον δ' ὅμως πλατύτερα <τὰ> πρὸς τὴν Ἰνδικήν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 78, line 71

διὰ δὲ τὰς αὐτὰς αἰτίας κατὰ μὲν τὴν Αἴγυπτον τοὺς τε κροκοδείλους φύεσθαι καὶ τοὺς ποταμίους ἵππους, κατὰ δὲ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν τῆς Λιβύης ἔρημον ἐλεφάντων τε πλῆθος καὶ παντοδαπῶν ὀφειῶν τε καὶ τῶν ἄλλων θηρίων καὶ δρακόντων ἐξηλλαγμένων τοῖς τε μεγέθεσι καὶ ταῖς ἀλκαῖς, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐλέφαντας, ὑπερβάλ- λοντας τοῖς τε ὄγκοις καὶ πλήθεσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἀλκαῖς.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 78, line 116

ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ κατὰ τὰς ἄλλας χώρας τῆς γῆς τὰς κατὰ τὴν ὁμοίαν κλίσιν κειμένας, λέγω δ' Ἰνδικὴν καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν, ἔτι δὲ Αἰθιοπίαν καὶ τινὰ μέρη τῆς Λιβύης.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 113, line 3

Diodor 33,18 18. Ὅτι ὁ Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς ἐπιείκειαν καὶ φιланθρωπίαν ζηλώσας αὐτομάτην ἔσχε τὴν ἐπίρροιν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλεόν ἡὔξησε· μέχρι <γὰρ> τῆς Ἰνδικῆς διατείνας τῆς ὑπὸ τὸν Πῶρον γενομένης χώρας ἐκυρίευσεν ἀκινδύνως.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 133, line 69

τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ <ὁ> Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, ☒τὸ μὲν παλαιὸν☒ Ζάμολξ Πυθαγόρειός τις, ☒καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστῃ θεσπίζων Δεκαίνεος☒· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπο- ρηνοῖς

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Ἀχάικαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ Μάγοι καὶ νεκυομάντεις καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντεις καὶ ὑδρομάντεις, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ ἱεροσκόποι.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 310, line 59

☒τὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἰνδικὴν δράκοντάς φασι πάσχειν· ἀνέρποντας γὰρ ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν ζώων, ἐλέφαντας, περὶ νῶτα καὶ νηδὺν ἅπασαν εἰλεῖσθαι, φλέβα δ' ἣν ἂν τύχη διελόντας ἐμπίνειν τοῦ αἵματος, ἀπλήστως ἐπισπωμένους βιάῳ πνεύματι καὶ συντόνῳ ῥοίζῳ· μέχρι μὲν οὖν τινος ἐξαναλουμένους ἐκείνους ἀντέχειν ὑπ' ἀμνηχανίας ἀνασκιρτῶντας καὶ τῇ προνομίᾳ τὴν πλευρὰν τύπτοντας ὡς καθιζομένους τῶν δρακόντων, εἶτα αἰε κενουμένου τοῦ ζωτικοῦ, πηδᾶν μὲν μηκέτι δύνασθαι, κραδαιομένους δ' ἐστάναι, μικρὸν δ' ὕστερον καὶ τῶν σκελῶν ἐξασθενησάντων, κατασει- σθέντας ὑπὸ λιφαϊμίας ἀποψύχειν, πεσόντας δὲ τοὺς αἰτίους τοῦ θανάτου

Posidonius Phil., Fragmenta (1052: 003) “FGrH #87”. Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 106

τυχεῖν δὴ τίνα Ἰνδὸν κοιμισθέντα ὡς τὸν βασιλέα ὑπὸ τῶν φυλάκων τοῦ Ἀραβίου μυχοῦ, λεγόντων εὐρεῖν ἡμιθανῆ καταχθέντα μόνον ἐν νηί, τίς δ' εἶη καὶ πόθεν, ἄγνοεῖν, μὴ συνιέντας τὴν διάλεκτον· τὸν δὲ παραδοῦναι τοῖς διδάξουσιν ἐλληνίζειν.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 109

ἐκμαθόντα δὲ διηγῆσασθαι, διότι ἐκ τῆς Ἰνδικῆς πλέων περι- πέσοι πλάνηι καὶ σωθείη δεῦρο, τοὺς σύμπλους ἀποβαλὼν λιμῶι.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 111

ὑπο- ληφθέντα δὲ ὑποσχέσθαι τὸν εἰς Ἰνδοὺς πλοῦν ἡγήσασθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως προχειρισθεῖσι τούτων δὲ γενέσθαι τὸν Εὐδοξον.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 141

καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δικαιαρχίαν, εἶτ' εἰς Μασσαλίαν ἐλθεῖν καὶ τὴν ἐξῆς παραλίαν μέχρι Γαδείρων· πανταχοῦ δὲ διακιδωνίζοντα ταῦτα καὶ χρηματι- ζόμενον κατασκευάσασθαι πλοῖον μέγα καὶ ἐφόλκια δύο λέμβοις ληιστρι- κοῖς ὅμοια, <οἷς> ἐμβιβάσασθαι μουσικὰ παιδισκάρια καὶ ἱατροὺς καὶ ἄλλους τεχνίτας, ἔπειτα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν μετέωρον ζεφύροις συνε- χέσει.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 150

ἀφέντα δὴ τὸν ἐπὶ Ἰνδοὺς πλοῦν ἀναστρέφειν· ἐν δὲ τῷ παράπλῳ νῆσον εὐυδρον καὶ εὐδενδρον ἐρήμην ἰδόντα σημειώσασθαι.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 191

εἰκάζει δὲ καὶ τὴν τῶν Κίμβρων καὶ τῶν συγγενῶν ἐξανάστασιν ἐκ τῆς οἰκείας γενέσθαι κατὰ θαλάττης ἔφοδον, οὐκ ἀθρόαν συμβᾶσαν (F 31). ὑπονοεῖ δὲ τὸ τῆς οἰκουμένης μῆκος ἑπτὰ πού μυριάδων σταδίων ὑπάρχον ἥμισυ εἶναι τοῦ ὅλου κύκλου,

4.1. POSIDONIUS PHIL.

καθ' ὃν εἴληπται, <«ὥστε»>, φησίν, <«ἀπὸ τῆς δύσεως εὐρῶι πλέων ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἔλθοι ἂν εἰς Ἴνδους».

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 208

οὐ γὰρ φύσει Ἀθηναῖοι μὲν φιλόλογοι, Λακε- δαιμόνιοι δ' οὐ καὶ οἱ ἔτι ἐγγυτέρῳ Θηβαῖοι, ἀλλὰ μάλλον ἔθει· οὕτως οὐδὲ Βαβυ- λῶνιοι φιλόσοφοι φύσει καὶ Αἰγύπτιοι, ἀλλ' ἀσκήσει καὶ ἔθει· καὶ ἵππων τε καὶ βοῶν ἀρετὰς καὶ ἄλλων ζώων οὐ τόποι μόνον ἀλλὰ καὶ ἀσκήσεις ποιοῦσιν· ὁ δὲ συγγεῖ ταῦτα. ἐπαινῶν δὲ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν τῶν ἡπείρων, οἷα νῦν ἐστὶ, παραδείγματι χρῆται τῷ τοῦς Ἴνδους τῶν Αἰθιοπῶν διαφέρειν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ· εὐερνεστέρους γὰρ εἶναι καὶ ἥττον ἔψεσθαι τῇ ξηρασίᾳ τοῦ περιέχοντος.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 53, line 43

..... Ἀλέξαν- δρος δὲ τῆς Ἰνδικῆς στρατείας ὄρια βωμοὺς ἔθετο .

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 70, line 66

(39) ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀλη- θείας ἔχει, παρὰ γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντιες ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες, καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίης, 'τῷ καὶ τεθνεῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια οἶωι πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσι' (Od. κ 495). τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ <ὁ> Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις Πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίσται θεσπίζων Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ Μάγοι καὶ νεκυομάντιες καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντιες καὶ ὕδρο- μάντιες, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρη- νικοὶ † ὠροσκόποι.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 80, line 17

ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἂν, εἰ ἄρα, τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 98a, line 8

...· Εὐδοξος δὲ τὸ μῆκος διπλοῦν τοῦ πλάτους· ὁ δὲ Ἐρατοσθένης (V) πλεῖον τοῦ διπλοῦ· Κράτης δὲ ὡς ἡμικύκλιον· Ἱππαρχος δὲ τραπεζοειδῆ· ἄλλοι οὐροειδῆ· Ποσειδώνιος δὲ ὁ Στωικὸς σφενδονοειδῆ καὶ μεσόπλατον ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν, στενὴν πρὸς ἑὸν καὶ δύσιν, τὰ πρὸς εὐρον δ' ὅμως πλατύτερα <τὰ> πρὸς τὴν Ἰνδικήν.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 114, line 64

(4) διὰ δὲ τὰς αὐτὰς αἰτίας κατὰ μὲν τὴν Αἰγύπτου τοὺς τε κροκοδείλους φύεσθαι καὶ τοὺς ποταμίους ἵππους· κατὰ δὲ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν τῆς Λιβύης ἔρημον ἐλεφάντων τε πλῆθος καὶ παντοδαπῶν ὀφειῶν τε καὶ τῶν ἄλλων θηρίων καὶ δρακόντων ἐξηλλαγμένων τοῖς τε μεγέθεσι καὶ ταῖς ἀλκαῖς· ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς περὶ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

τὴν Ἰνδικὴν ἐλέφαντας ὑπερβάλλοντας τοῖς τε ὄγκοις καὶ πλήθεσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἀλκαῖς.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 114, line 103

(3) ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ κατὰ τὰς ἄλλας χώρας τῆς γῆς τὰς κατὰ τὴν ὁμοίαν κρᾶσιν κειμένας, λέγω δ' Ἰνδικὴν καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν, ἔτι δὲ Αἰθιοπίαν καὶ τινὰ μέρη τῆς Λιβύης.

4.2 Historia Alexandri Magni

“” (From Wikipedia²)

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta (1386: 001)
“Historia Alexandri Magni, vol. 1”, Ed. Kroll, W. Berlin: Weidmann, 1926. Book 2, chapter 7, section 9, line 3

ὥστε καὶ σὺ μετάπεμψαι τῆς ὅλης ἡπείρου τοὺς σατράπας· ἔστι γάρ σοι ἔθνη Περσῶν καὶ Πάρθων καὶ Ἑλυμαίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ τῶν κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν Ἰλλυρίαν χώραν, ἵνα μὴ σοι τὰ Βάκτρων καὶ τὰ Ἰνδῶν ἢ τῶν Σεμιράμεως μελάνθρων εἴπω.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 2, chapter 12, section 1, line 2

Γράφει δὲ καὶ τῷ Πώρῳ δεόμενος βοηθείας· λαβὼν δὲ ὁ Πῶρος γράφει· ‘Πῶρος βασιλεὺς Ἰνδῶν Δαρείῳ βασιλεῖ Περσῶν χαίρειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 2, chapter 19, section 1, line 3

Ἦδη δὲ πάλιν ὁ Δαρεῖος ἐστέλλετο πρὸς ἑτέραν συμβολήν· καὶ γράφει Πώρῳ ἐπιστολὴν περιέχουσαν οὕτως· [Ἐπιστολὴ Δαρείου Πώρῳ βασιλεῖ Ἰνδῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 2, chapter 22, section 17, line 2

Θύσας δὲ τοῖς ἐγγχωρίοις θεοῖς καὶ ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν μαθὼν Πῶρον συμμαχήσοντα Δαρείῳ τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο πρὸς Ἰνδοὺς.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 1, section 3, line 1

τί ἄρτι κάμνομεν πορευόμενοι πρὸς Ἰνδοὺς εἰς θηριώδεις τόπους μὴ προσήκοντας τῇ Ἑλλάδι;

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 2, section 1, line 1

2.

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Καὶ μεθ' ἡμέρας εἰς τοὺς τῆς Ἰνδικῆς <ὅρους> ἐγένοντο· ὑπήντησαν δὲ αὐτῷ γραμματεφόροι Πώρου καὶ ἐπέδωκαν αὐτῷ [τὰ] γράμματα.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 2, section 2, line 1

ὁ δὲ ἀνεγίνωσκεν οὕτως· [Ἐπιστολὴ Πώρου βασιλέως Ἰνδῶν Ἀλεξάνδρῳ.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 2, section 2, line 2

Βασιλεὺς Πῶρος Ἰνδῶν Ἀλεξάνδρῳ τῷ τὰς πόλεις λεηλατοῦντι προστάττω.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 2, section 3, line 1

ἐγὼ γὰρ ἀήττητός εἰμι, οὐ μόνον ἀνθρώπων βασιλεὺς ὢν, ἀλλὰ καὶ θεῶν· παρόντα γὰρ ὃν λέγουσι Διόνυσον ἀπῆλασαν τῇ ἰδίᾳ δυνάμει οἱ Ἰνδοί.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 2, section 9, line 1

ἔτι προθυ- μοτέρους ἡμᾶς ἐποίησας εἰς μάχην σοι ὀτρυνθῆναι, λέγων τὴν Ἑλλάδα μηδὲν ἄξιον ἔχειν τῆς Ἰνδῶν χώρας, ὑμᾶς δὲ τοὺς Ἰνδοὺς πάντα κεκτῆσθαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 3, section 2, line 1

Οὕτως γράψας ἐκπέμπει· Πῶρος δὲ ὠτρύνθη ἀναγνοὺς τὰ γράμματα <καὶ> συν- ἀγει τὰ πλήθη καὶ πλείστους ἐλέφαντας καὶ ἕτερα γενναῖα θηρία, ἅτινα συνεμάχοντο τοῖς Ἰνδοῖς.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 3, section 5, line 1

Οἱ δὲ Πέρσαι μᾶλλον καταδυναστεύουσι τοὺς Ἰνδοὺς καὶ τούτους ἀπε- διώκον τοξοβολίαις καὶ ἵππομαχίαις· πολλὴ δὲ αὐτῶν γίνεται μάχη ἀναι- ρούντων καὶ ἀναι- ρουμένων.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 4, section 5, line 2

Ἦρξαντο δὲ αἱ στρατιαὶ πρὸς ἄλληλα πολεμεῖν· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος εἶπεν· ‘Τάλανες Ἰνδοί, τίνι πολεμεῖτε τοῦ βασιλέως ὑμῶν ἀναιρεθέντος;

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 4, section 7, line 2

Ταῦτα εἶπεν, ὅτι οὐκ ἀνη- λόγει τὸ στράτευμα αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 4, section 8, line 1

[Ἵπετάξατο δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ τοὺς λοιποὺς τόπους τῆς Ἰνδικῆς βασιλείας, ἐχειρώσατο δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Παυσανίαν Ἰνδοὺς.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 4, section 10, line 4

ἐκελεύσατο κατασκευασθῆναι πασσάλους σιδηροῦς καὶ τούτους ἐμπαγῆναι εἰς τοὺς κρημνοὺς, δι' ὧν ἀναβαίνοντες οἱ Μακεδόνες † ὠχυρωμένοι τοῖς ὑπερμαχομένοις Ἰνδοῖς ἴσχυσαν καταλαβέσθαι τὴν πέτραν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 4, section 12, line 3

ἐνθεν <δέ> τις καταμάθη τὴν εὐτολμίαν μάλιστα αὐτοῦ, ἣν πόλις τῆς Ἰνδικῆς, εἰς ἣν πολλοὶ πεφευγότες ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων ἐληλύθεισαν ὥς ἂν μεγίστην καὶ ὀχυρωτάτην.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 2, line 2

τὸ συμβεβηκὸς ἡμῖν παρὰ-δοξὸν ἐπὶ τῆς Ἰνδικῆς χώρας ἀναγκαῖον ἐξειπεῖν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 2, line 3

παραγενομένων γὰρ ἡμῶν εἰς τὴν Πρασιακὴν πόλιν, ἥτις ἐδόκει μητρόπολις εἶναι τῆς Ἰνδικῆς χώρας, κατελάβομεν παρ' αὐτὴν ἐναργὲς ἀκρωτήριον τῆς θαλάσσης.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 26, line 1

γενομένου δὲ <τούτου> καί μου τὰ περίξ κατὰ φύσιν οἰκονομῆσαντος καὶ τῶν Ἰνδῶν προθύμως συνελθόντων ἔλεγόν μοι· 'Βασιλεῦ Ἀλέξανδρε, λήψη πόλεις καὶ βασιλείας καὶ ὄρη καὶ ἔθνη, εἰς ἃ οὐδεὶς τῶν ζώντων ἐπέβη <ποτὲ βασιλεύς>.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 33, line 2

καὶ προσκαλοῦμαι ἐκ τῶν συνακολουθησάντων μοι Ἰνδῶν, ἵνα ἐρμηνείας τύχω παρ' αὐτῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 33, line 4

.. ἅμα τῷ δῦναι τὸν ἥλιον φωνὴ ἠγέχθη Ἰνδικὴ ἐκ τοῦ δένδρου, ἣ ἐρμηνεύθη μοι ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν τῶν ὄντων σὺν ἡμῖν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 34, line 2

καὶ φοβούμενοι οὐκ ἤθελον μεθερμηνεῦσαι· σύννους ἐγενάμην καὶ εἵλκυσα αὐτοὺς κατὰ μόνας, καὶ εἶπον τοῦτο οἱ Ἰνδοί· 'Ταχὺ ἀπολέσθαι ἔχεις ὑπὸ τῶν ἰδίων.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 38, line 5

.. περιλύπου δέ μου διακειμένου καὶ λίαν δυσφοροῦντος ὃ τε Παρμενίων καὶ ὁ Φίλιππος παρεκάλουν με περὶ τὸν ὕπνον γενέσθαι· μὴ βουληθέντος δέ μου ἀναστὰς

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

ὥρθηρσα <καί> περὶ τὴν ἀνατολὴν σὺν τοῖς ἰ φίλοις καὶ τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς Ἰνδοῖς πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν ἀπελθὼν καὶ διαστολὰς δοὺς προσελθὼν τε εἰς τὸ ἱερὸν σὺν τῷ ἱερεῖ καὶ ἐπιθεις τὴν χεῖρα πρὸς τὸ δένδρον ἐπηρώτησα λέγων· ‘Εἰ πεπλήρωταί μοι τὰ τῆς ζωῆς ἔτη, τοῦτο βούλομαι παρ’ ὑμῶν μαθεῖν, εἰ ἀνακομισθήσομαι εἰς Μακεδονίαν καὶ ἀσπάζομαι τὴν μητέρα μου καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τότε † ἀπαναλῦσαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 22, section 12, line 1

ὁ Περσολέτης, ὁ Ἰνδο-λέτης, ὁ καθελὼν τρόπαια Μήδων καὶ Πάρθων νῦν χωρὶς πολέμων καὶ στρατείας ὑποχείριος ἐγίνου Κανδάκη βασιλίσση· ὥστε γίνωσκε, Ἀλέξανδρε, ὅτι ὅστις δοκεῖ τῶν ἀνθρώπων φρονεῖν μέγα, ἄλλος μείζονα τούτου τὴν φρόνησιν σχῆ’.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 25, section 3, line 2

ἐκεῖθεν δὲ εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ἐστρατεύσαμεν καὶ εὐρόντες τοὺς † ἐπομένους αὐτῷ βασιλεῖς, ὄντας δὲ καὶ γυμνοσοφιστάς, καὶ λαβόντες φόρον παρ’ αὐτῶν ἀφήκαμεν ἐπὶ τῶν ἰδίων τόπων μένειν παρακαλέσαντας ἡμᾶς καὶ ἐν εἰρήνῃ τὴν χώραν κατεστήσαμεν, ὥστε ἡδέως ἡμᾶς προσδέξασθαι καὶ θυσίαν ὑπὲρ ἡμῶν ποιῆσαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 26, section 7, line 18

ταῦτα ἀκούσας ὁ φρενήρης Ἀλέξανδρος προνομεύσας τὴν παραποταμίαν καὶ τὴν ἄλλην χώραν τῶν Ἰνδῶν καὶ οὕτω βωμοὺς κτίσας ἐμπύρους διὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ θυσίας τοῖς θεοῖς ἐτελείωσεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 26, section 7, line 26

ἐν γὰρ τῇ τῶν Ἰνδῶν χώρᾳ δις καὶ πλεονάκις εἰς χειμῶνας εἰσπεσὼν διεσώθης· εἰς δὲ ἐκείνην τὴν χώραν ἂν τις εἰσελθεῖν τολμήσῃ, ἐπιφανῶν καὶ θαυμαστῶν ἔργων δόξαν λήψεται.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 28, section 4, line 2

.. προσπλεύσαντες οὖν εὗρομεν πόλιν τοῦ Ἡλίου, ἥς ἦν περίμετρον σταδίων ρκ’ [Ἡλιοπολίτης], πύργοι δὲ ἦσαν ἰδ’ χρυσῷ καὶ σμαράγδῳ ὠκοδομημένοι· τὸ δὲ τεῖχος ἐκ λίθου Ἰνδικοῦ.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 33, section 21, line 1

Ἀποδείκνυσσι βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Ἰνδικῆς βασιλέα τῆς μὲν παρατει- νούσης παρὰ τῷ Ὑδάσπῃ ποταμῷ Ταξίλην, τῆς δὲ περιεχομένης ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου <μέχρις Ἰνδοῦ> ποταμοῦ Πῶρον, ἐπὶ δὲ Παροπανισαδῶν Ὁξυδράκην τὸν Βακτριανὸν τὸν Ῥωζάνης πατέρα τῆς Ἀλεξάνδρου γυναικός.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio β (1386: 002) “Der griechische Alexanderroman. Rezension β”, Ed. Bergson, L. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1965. Book 1, section 2, line 8

εἰσὶ γὰρ οἱ ἐπερχόμενοι ἡμῖν Ἴνδοι καὶ Νοκυμαῖοι, Ὀξύδρακες, Ἰβηρες, Καύχωνες, Ἀέλαπες, Βόσποροι, Βασταρνοί, Ἀζανοί, Χάλυβες καὶ ὅσα ἄλλα ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς παράκεινται ἔθνη μεγάλα, ἀναριθμήτων ἀνδρῶν στρατόπεδα ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐπερχόμενα.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 2, section 7, line 29

ὥστε οὖν καὶ σύ, βασιλεῦ, <μετάπεμψαι> τοιούτους σατράπας καὶ ὅσα ἔθνη σοὶ ἐστὶ Περσῶν καὶ Πάρθων καὶ Μήδων καὶ Ἑλυμαίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ τῶν κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ Ἰλλύρων χώραν, ἵνα μὴ σοὶ λέγω τὰ Βάκτρων καὶ τὰ Ἰνδῶν ὀνόματα.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 2, section 11, line 20

ἔγραψε δὲ καὶ Πῶρῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν δεόμενος βοηθείας τυχεῖν παρ’ αὐτοῦ.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 2, section 12, line 3

Δεξάμενος δὲ Πῶρος ὁ βασιλεὺς τὰ γράμματα Δαρείου καὶ ἀναγνοὺς τὰς συμφορὰς τὰς γινομένας αὐτῷ ἐλυπήθη καὶ ἀντιγράφει αὐτῷ οὕτως· “Πῶρος βασιλεὺς Ἰνδῶν βασιλεῖ Περσῶν Δαρείῳ χαίρειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 2, section 19, line 2

καὶ γράφει Πῶρῳ βασιλεῖ Ἰνδῶν οὕτως· “Βασιλεὺς Δαρεῖος βασιλεῖ Ἰνδῶν Πῶρῳ χαίρειν”.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 1, line 2

Μετὰ δὲ ταῦτα πάντα τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο Ἀλέξανδρος ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν αὐτοῦ πρὸς Πῶρον βασιλέα τῶν Ἰνδῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 1, line 6

τί οὖν κάμνομεν πορευόμενοι πρὸς Ἰνδοὺς εἰς θηριώδεις τόπους μὴ προσήκοντας τῇ Ἑλλάδι;

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 2, line 2

Καὶ παραγενομένου αὐτοῦ σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτοῦ εἰς τοὺς ὅρους τῆς Ἰνδικῆς χώρας ὑπήντησαν αὐτῷ γραμματοφόροι σταλέντες παρὰ Πῶρου βασιλέως Ἰνδῶν καὶ ἐπέδωκαν αὐτῷ τὰ γράμματα Πῶρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 2, line 5

καὶ λαβὼν Ἀλέξανδρος ἀνέγνω ἐπὶ τῶν στρατοπέδων αὐτοῦ περιέχοντα οὕτως· “Βασιλεὺς Πῶρος Ἰνδῶν Ἀλεξάνδρῳ πόλεις λεηλατοῦντι· προστάσσω σοὶ ἀναχωρεῖν· ἄνθρωπος γὰρ ὢν τί δύνασαι πρὸς θεόν;

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 2, line 14

εἰ γὰρ χρεῖαν εἶχομεν τῆς Ἑλλάδος, πάλαι πρὶν Ξέρξου κατεδουλωσάμεθα αὐτὴν Ἴνδοι.

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 2, line 30

ἔτι μᾶλλον περισσοτέρως ἡμᾶς προθύμους ἐποίησας πρὸς μάχην σοι ὀτρυνθῆναι λέγων τὴν Ἑλλάδα μηδὲν ἄξιον ἔχειν βασιλικῆς θεωρίας, ἀλλ' ὑμᾶς τοὺς Ἴν-δοὺς πάντα κεκτηῖσθαι καὶ χώρας τε καὶ πόλεις.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 3, line 3

Πῶρος δὲ δεξάμενος τὰ γράμματα Ἀλεξάνδρου καὶ ἀναγνοὺς ὠτρύνθη σφόδρα καὶ εὐθέως συνήγαγε τὰ πλήθη τῶν βαρβάρων καὶ ἐλέφαντας καὶ ἕτερα πολλὰ θηρία, ἅτινα συνεμάχοντο τοῖς Ἰνδοῖς.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 3, line 8

οἱ δὲ Ἴνδοι τοῦτον θεασάμενοι εὐθέως παρέστησαν αὐτὸν Πῶρῳ τῷ βασιλεῖ.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 3, line 24

οἱ δὲ Πέρσαι κατεδυνάστευον τοὺς Ἴν-δοὺς καὶ τούτους ἐπεδίωκον τοξοβολίαις καὶ ἵππομαχίαις.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 4, line 12

ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κυλλάνας τοὺς πόδας [Πῶρου] ἐμπηδᾷ εἰς αὐτὸν καὶ ἐντίθησι τὸ ξίφος αὐτοῦ εἰς τὰς λαγόνas αὐτοῦ, καὶ παραυτίκα ἀναιρεῖ Πῶρον τὸν βασιλέα Ἰνδῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 4, line 14

ὁ οὖν Ἀλέξανδρος λέγει πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς· “τάλαντες Ἰνδοί, τίνα πολεμεῖτε τοῦ βασιλέως ὑμῶν ἀναιρεθέντος;

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 4, line 19

ταῦτα δὲ εἶπεν εἰδὼς ὅτι οὐκ ἀναλογεῖ τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ πρὸς τὸ τῶν Ἰνδῶν μάχεσθαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 3

Καὶ τούτου γενομένου ὑπεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν ὁ Ἀλέξανδρος ὑποστρέψας εἰς τὴν κατὰ φύσιν ὁδὸν τὴν φέρουσιν εἰς τὴν Πρασιακὴν πόλιν, ἣτις δοκεῖ μητρό-πολις εἶναι τῆς Ἰνδικῆς χώρας, ἐνθα Πῶρος ἦν βασιλεύων.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 5

καὶ πάντα κατὰ φύσιν διοικονομήσαντος καὶ τῶν Ἰνδῶν προθύμως συνελθόντων ἔλεγόν τινες ἐξ αὐτῶν τῷ Ἀλεξάνδρῳ· “μέγιστε βασιλεῦ, λήψη πόλεις θαυμαστάς καὶ βασιλείας καὶ ὄρη, εἰς ἃ οὐδεὶς τῶν ζώντων ἐπέβη ποτὲ βασιλεύς.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 28

προσκαλεῖται οὖν ἐκ τῶν συνακολουθησάντων αὐτῷ Ἰνδῶν, ἵνα ἐρμηνείας τύχη παρ' αὐτῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 31

Ἐγένετο δὲ ἅμα τῷ δῦναι τὸν ἥλιον, φωνὴ ἠνέχθη Ἰνδικὴ ἀπὸ τοῦ δένδρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 32

οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ Ἴνδοι φοβούμενοι οὐκ ἠθέλησαν μεθερμηνεῦσαι.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 44

περίλυπος δὲ γενόμενος Ἀλέξανδρος ἀναστὰς ὀρθρου σὺν τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ τοῖς Ἰνδοῖς πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν εἰσῆλθεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 53

καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἐκίνησεν ἀναχωρῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς, καὶ παραγίνεται ἐν Περσίδι.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 22, line 31

ὁ Περσολέτης, ὁ Ἰνδολέτης, ὁ καθελὼν τρόπαια Μήδων καὶ Πάρθων καὶ ὅλην τὴν ἀνατολὴν καταβαλὼν νῦν χωρὶς πολέμου καὶ στρατιᾶς ὑποχείριος γέγονας Κανδάκης.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 22, line 43

ἐὰν γὰρ γνῶσωσί σε ὄντα Ἀλέξανδρον, ἀναιροῦσί σε εὐθέως, ὅτι σὺ Πῶρον τὸν βασιλέα Ἰνδῶν ἀνῆρησας.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 25, line 6

τὴν μὲν πρὸς Δαρεῖον μάχην οἶμαι ὑμᾶς ἀκηκοέναι, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ἐπεστρατεύσαμεν καὶ ἡττήσαμεν τοὺς ἡγούμενους αὐτῶν καὶ κατεδουλώσαμεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἄνω προνοίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 28, line 11

τὸ δὲ τεῖχος τῆς πόλεως ἐκείνης Ἰνδικὸν ἦν.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 1) (1386: 003) “Der griechische Alexanderroman. Rezension γ. Buch I”, Ed. von Lauenstein, U. Meisenheim am Glan: Hain, 1962; Beiträge zur klassischen Philologie 4. Section 2, line 11

εἰσὶ γὰρ οἱ ἐπερχόμενοι ἡμῖν Ἰνδοὶ καὶ Νοκημαῖοι Ὀξύδρακες Ἰβηροὶ Καύχονες Ἀέλαπες Βοσπορηνοὶ Βαστρανοὶ Ἀζανοὶ Χάλυβες καὶ ὅσα ἄλλα ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς παράκεινται ἔθνη.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) (1386: 004) “Der griechische Alexanderroman. Rezension γ. Buch II”, Ed. Engelmann, H. Meisenheim am Glan: Hain, 1963; Beiträge zur klassischen Philologie 12. Section 11, line 21

ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν πρὸς Πῶρον, βασιλέα τῶν Ἰνδῶν, περιέχουσιν οὕτως· τῷ ἐν θεοῖς θεῷ μεγάλῳ βασιλεῖ Πῶρῳ χαίρειν Δαρεῖος ὁ δυστυχής· τὰ περὶ τῶν ἡμετέρων δυστυχημάτων καὶ γράφειν ἀδύνατον· οἶμαι δὲ σὲ τὸν ἐμὸν δεσπότην ἀκηκοέναι τῶν πολλῶν ὀλίγα, ὥς παῖς εἰς ἡμᾶς Μακεδόνων ἐπιβὰς ληστρικῶς καταναγκάζει μετανάστας τῶν οἰκείων γενέσθαι, τὴν δουλίαν ἡθετηκῶς τύχην· δεσποτικῶς ἡμᾶς σπουδάζει διατεθῆναι καὶ τὴν τῆς ἐφ’ ἡμῶν ἀρχὴν ταῖς δυσμαῖς παραπέμψαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 11, line 34

ἐπίσταμαι γὰρ ἀκαταμάχητον εἶναι τὸ τῶν Ἰνδῶν στίφος· ἐπικάμφητι δὴ μου τοῖς γράμμασιν καὶ τὴν ἐκ ψυχῆς αἵτησιν πλήρωσον καὶ τοὺς κατεπείγοντάς με

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Μακεδόνας ἀμύνασθαι θέλησον.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 12, line 11

γράφει δὲ καὶ ἐπιστολὴν πρὸς Δαρεῖον περιέχουσιν οὕτως· Πῶρος βασιλεὺς Ἰνδῶν βασιλεῖ Περσῶν Δαρεῖω χαίρειν· ἀναγνοὺς τὰ γεγραμμένα ἡμῖν ὑπὸ σοῦ ἐλυπήθη· σφόδρα καὶ ἀπορῶ θέλων σοὶ συντυχεῖν καὶ βουλευσασθαι περὶ τῶν συμ- φερόντων· κωλύομαι δὲ ὑπὸ τῆς συνεχούσης με σωματικῆς νό- σου· εὐθύμως οὖν διάγε, ὥς ἡμῶν συμπαρόντων σοὶ καὶ μὴ δυ- ναμένων στέργειν τὴν ὕβριν ταύτην.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 19, line 2

ὁ δὲ Δαρεῖος ἡτρεπίζετο εἰς ἕτερον πόλεμον, γράφει δὲ καὶ Πῶρω, βασιλεῖ Ἰνδῶν, οὕτως· βασιλεὺς Δαρεῖος βασιλεῖ Ἰνδῶν Πῶρω χαίρειν· < > < > ἐπὶ τῇ γενομένῃ καταστροφῇ τοῦ οἴκου μου ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπειδὴ ἐπιβὰς ὁ Μακεδὼν θηρὸς ἀγρίου τύ- χην ἔχων οὐ βούλεται τὴν μητέρα μου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα ἀποδοῦναι· ἐμοῦ δὲ ἐπαγγειλαμένου καὶ θησαυροὺς καὶ ἄλλα τινὰ πλείονα παρασχεῖν αὐτῷ οὐ πείθεται.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 35a,44, line 11

ἀλλὰ καὶ ἐν ὀλί- γῃ πορφύρᾳ στιλβούσῃ ἐν ἱματίῳ ἐναβρύνεσθε μεγάλως, τῶν Ἰν- δῶν ὀλοπορφύρων ὄντων καὶ τῶν δούλων αὐτῶν ὀλοπόρφυρα φοροῦν- των· καὶ ὑμεῖς ἐπὶ κάλον ἡγεῖσθε τὴν πορφύραν καὶ ὀλίγη χρῆσθε.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 35a,57, line 2

σὺ δὲ, βασιλεῦ Ἀλέξανδρε, τὰ ἡμέτερα φρονεῖν παραγενό- μενος εἰς Ἰνδοὺς καὶ Βραγμᾶνας ἰδὼν ἐπ' ἐρημίας οἴκησον γυμνός· ἄλλως γὰρ σε οὐ δυνάμεθα ἡμεῖς δέξασθαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὰς ἀρχὰς ἀπορρίψῃς ἀπὸ σεαυτοῦ, ἐφ' οἷς νῦν γέγηθας καὶ μέγα φρονεῖς· ἄφρονται δὲ σοὶ προνοίας λόγοι, οὐσπερ πρότερον εἰρήκειν σοὶ· καὶ ἀγαπήσεις ἐκ καρδίας σου πάντα, ὅσα τότε ἐπήνεσας θαυμάσας· καὶ εἰ ἐμοὶ πεισθῆς καὶ ποιή- σης ταῦτα, οὐδεὶς ὅλως οὐκέτι πολεμήσει σε οὐδ' ἀφελέσθαι σου τίς τι δυνήσεται ποτε λοιπόν, ὣν οὐ κέκτησαι· ἐὰν γὰρ ἐμοὶ πεισθῆς κατὰ κράτος καὶ ἀσφαλῶς, οὐδεὶς οὐδὲν τοῦ ὑμετέρου βίου εὐρήσει παρά σοι· ὕλαι γὰρ σε θρέψουσιν, λοι-

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 43, line 78

τανῶν δὲ Πῶρον τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα εὐτρεπιζόμεθα πολεμῆσαι καὶ ὅσα περὶ ἡμῶν ἡ θεία εὐοδώσειεν πρόνοια.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 44, line 2

ἀπάρας οὖν τῶν ἐκεῖ ὥρμησεν κατὰ Ἰνδῶν· καὶ δὴ τὴν Ἥλιου καταλαβόμενος χώραν εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) (1386: 005) “Der griechische Alexanderroman. Rezension γ. Buch III”, Ed. Parthe, F. Meisenheim am Glan: Hain, 1969; Beiträge zur klassischen Philologie 33. Section 2, line 2

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

τῶν ἐκεῖσε οὖν διελθόντων ἡμῶν ἄγγελοι ἤλθοσαν Πύρου τῶν Ἰνδῶν βασιλέως πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολὴν κομισάμενοι περιέχουσιν οὕτως· ἐπειδήπερ, Ἀλέξανδρε, ἡ κατὰ Δαρείου νίκη εἰς ὑπεροψίαν μείζονά σε ἐθράσυνε, καὶ κατὰ θεὸν ἡρας τὸ δόρυ σου, ἀπει- ρως ἔχων ὅση παρ' ἐμοὶ δύναμις καὶ ὅτι τῷ θυμῷ τῷ ἐμῷ οὐχ ὑποστήσεται ἢ ὑπὸ οὐρανόν· σὺ γὰρ ἄνθρωπος ὢν τί δύνα- σαι πρὸς θεόν;

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 2, line 20

εἰ γὰρ χρεῖαν εἶχομεν τῆς Ἑλλάδος, πάλαι <ἂν> πρὶν Ξέρξου κατεδουλωσάμεθα αὐτὴν οἱ Ἰνδοί.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 3

Πῶρος δεξάμενος τὰ γράμματα Ἀλεξάνδρου καὶ ἀναγνοὺς ὠτρύνθη σφόδρα καὶ εὐθέως συνήγαγε τὰ πλήθη τῶν βαρβάρων καὶ ἐλέφαντας καὶ ἕτερα πολλὰ θηρία, ἅτινα τοῖς Ἰνδοῖς συνεμάχοντο.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 8

τί οὖν κάμνομεν εἰς Ἰνδοὺς εἰς θηριώδεις τόπους, μὴ προσήκοντας τῇ Ἑλλάδι;

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 21

τοῦτο μέντοι ὑμᾶς ὑπομνήσω, ὥς ὅτι κάκεινους τοὺς πολέμους ἐγὼ μόνος ἐνί- κησα· καὶ ὅσους βούλομαι λαβεῖν τῶν Ἰνδῶν, πάλιν ἐγὼ μόνος νικήσω· ἐμοῦ γὰρ ἐν βούλημα πρὸς τὸν πόλεμον τὰς ψυχὰς πάντων ἐθάρσυνε ἤδη ἀδρανοῦντας πρὸς τὰ Δαρείου πλήθη.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 34

εἰς τοὺς ὅρους τῆς Ἰνδικῆς χώρας ὥς δὲ ἤλθον ἐγγὺς οἱ Μακεδόνες καὶ Πέρσαι, ἰδὼν Ἀλέξανδρος τὴν παρατάξιν Πύρου ἐφοβήθη οὐ τοὺς ὄχλους, ἀλλὰ τοὺς θῆρας· θεωρήσας γὰρ τὸ ξένον τῶν θηρίων ἐθαύμασεν· ἀνθρώποις γὰρ εἶχεν ἔθος μάχεσθαι καὶ οὐ θηρίοις.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 41

οἱ δὲ Ἰνδοὶ τοῦτον θεασάμενοι εὐθέως παρέστησαν αὐτὸν Πύρῳ τῷ βασιλεῖ.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 62

ὥς δὲ τὸν πόλεμον συνεκρότησαν, γενναίως ἀντίκεινται Πέρσαι καὶ Μακεδόνες τῷ Ἰνδικῷ στρατεύματι· καὶ τούτους ἐπεδίωκον τοξοβολίαις καὶ ἵππομαχίαις.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 66

τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ πολέμου συγκροτηθέντος ἄφνω ἐλέφαντες ἤλθοσαν τῇ τῶν Ἰνδῶν παρατάξει ξυλίνους ἐπιφερόμενοι τείχεσι· καὶ ἐπ' αὐτοὺς ἄνδρες ἐνοπλοὶ ἴσταντο καὶ δόρατα ταῖς χερσὶν ἔχοντες.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 84

ναί, ναί, κτείνετε δὴ με, πάντας ἱκετεύω, εἴ γε βούλεσθε Ἰνδοῖς παραδοῦναι.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 96

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

† καὶ δὴ ἡμέρας καταλαβούσης τὸ Ἰνδικὸν εἰς μάχην ἐξήει στρατόπεδον· εἰς ἐλέφαντας δέ, ὡς προεῖπον, ἐπιβεβηκότες δίκην περιπατοῦσαι πόλεις ἐφαίνοντο τοῖς τείχεσι κατωχυ- ρωμένοι.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 106

καὶ δειλία Ἰνδοῖς ἐκ τούτου ἐπέπεσεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 110

τούτων οὕτως γενομένων, ὁ πόλεμος πάλιν συνεκροτεῖτο καὶ ὑπερισχύουσιν Ἰνδοὶ τῷ στρατοπέδῳ Ἀλεξάνδρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 112

ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐκεῖσε θαυμαστῶς ἐμαχήσατο, καὶ μόλις τὸ Ἰνδικὸν ἠδυνήθη ἀποστρέψαι στίφος, ὥστε παρ' Ἰνδῶν κυκλωθέντα μόλις ἡ πρόνοια τῷ Βουκεφάλῳ ἵππῳ ἐπιβάντα διέσωσε.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 4, line 23

ὡς δὲ κύριος Ἀλέξανδρος καὶ Ἰνδοῖς ἐγεγόνει, τὸ σκυθρωπὸν Μακεδόνων ῥα- δίως ἐθεράπευσεν καὶ ἀμνήμων ἦν τῶν ἐναγῶν βουλευμάτων.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 3

ἔδοξεν οὖν αὐτῷ τὸ καταβόρειον μέρος ὑπεξελεθεῖν καὶ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν Πρασιακὴν, ἣτις δοκεῖ μητρόπολις εἶναι τῆς Ἰνδικῆς χώρας, ἔνθα ἦν Πῶρος βασιλεύων.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 5

καὶ πάντα κατὰ φύσιν διοικονομήσαντος καὶ τῶν Ἰνδῶν προθυμῶς συν- ελθόντων, ἔλεγόν τινες τῷ Ἀλεξάνδρῳ· “μέγιστε βασιλεῦ, λήψει πόλεις θαυμαστάς καὶ βασιλείας καὶ ὄρη, εἰς ἃ οὐδεὶς τῶν ζώντων ἐπέβη ποτὲ βασιλεύς.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 37

συνῆλθον δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἄνδρες ἱκανοί, καὶ κελεύει καθοπεῦσαι τὸν τόπον κύκλῳ· προσκαλεῖται οὖν ἐκ συνακολουθησάντων αὐτῷ Ἰνδῶν, ἵνα ἐρμηνείας τύχη παρ' αὐτῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 40

ἐγένετο ἅμα τὸ δῦναι τὸν ἥλιον, φωνὴ ἠνέχθη Ἰνδικὴ ἀπὸ τοῦ δένδρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 41

οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ Ἰνδοὶ φοβούμενοι οὐκ ἠθέ- λησαν μεθερμηνεῦσαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 46

οἱ δὲ εἶπον· “Ἀλέξανδρε βασιλεῦ, ἐν τάχει ἀπολέσθαι ἔχεις ἀπὸ τῶν † Ἰνδῶν †.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 58

περίλυπος δὲ γενόμενος Ἀλέξανδρος ἀναστὰς ὄρθρου σὺν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ φί- λοις αὐτοῦ <καὶ> τοῖς Ἰν- δοῖς πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν εἰσῆλθε καὶ προσευξάμενος προσ- ῆλθε σὺν τῷ ἱερεῖ.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 67

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ταῦτα ἀκούσας περίλυπος σφόδρα γέγονε· καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἐκίνησεν ἀναχω-
ρῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 20, line 2

ταῦτα δὲ ἀκούσας Ἀντίοχος ἐξῆλθε παραλαβὼν τὸν Κανδάβλην καὶ χιλιάδας
ἐκατὸν ἀπὸ τε Περσῶν, Ἰνδῶν καὶ Μακεδόνων καὶ ὥρμησεν ἐπὶ Εὐαγρίδην.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 22, line 41

ὁ Περσολέτης, ὁ Ἰνδολέτης, ὁ καθελὼν τρόπῳ Μήδους καὶ Πάρθους καὶ ὅλην
τὴν ἀνατολὴν καταλαβὼν, νῦν χωρὶς πολέμου καὶ στρατιᾶς ὑποχείριος γέγονας Καν-
δάκης· ὥστε νῦν γίνωσκε, Ἀλέξανδρε, ὅτι ὅστις δοκεῖ τῶν ἀνθρώ-
πων ὑπερφρονεῖν μέγα, καὶ ἄλλος μείζονα τούτου φρονήσει.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 25, line 6

ἐκεῖθεν δὲ εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ἐπεστρατεύσαμεν καὶ ἡττήσαμεν τοὺς ἡγουμένους
αὐτῶν· καὶ κατεδουλώσαμεθα αὐτοὺς διὰ τῆς ἄνω προνοίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 28, line 9

ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ ἐκείνου ἀποπλεύσαντες ἤλθομεν εἰς νῆσόν τινα μεγάλην·
καὶ εὗρομεν ἐκεῖ πόλιν τὴν τοῦ Ἥλιου καλουμένην, ἐν ἣ πύργοι ἦσαν δώδεκα ἀπὸ
χρυσίου καὶ σμαράγδων ὠκοδομημένοι· τὸ δὲ τεῖχος τῆς πόλεως ἐκείνης Ἰνδικὸν ἦν·
ἐν μέσῳ δὲ ταύτης ἦν βωμὸς χρυσεῖ καὶ σμαράγδῳ ὠκοδομημένος ἔχων ἀναβαθμοὺς
ἐπτὰ· ἐπάνω δὲ ἴστατο ἄρμα ἵππων καὶ ὁ ἱππηλάτης ἐκ χρυσίου καὶ σμαράγδου
ὠκοδομημένα· τὸ δὲ τεῖχος αὐτῆς ὑψηλόν.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 30aC, line 9

ἐδόκει δέ μοι περὶ τῆς ἄνω προνοίας βελτίον δηλῶσαι σε, καὶ τὰ ἐμοὶ συμβάντα
ἐν ταύτῃ ἀνάγνωθι τῇ ἐπιστολῇ· καθὼς γὰρ πρῶτόν σοι εἶπον, ὅτι εἰς τὴν Ἰνδίαν
παραγενόμενοι ἐν τρισὶ συμβολαῖς τοὺς Ἰνδοὺς ἐπολεμήσαμεν, τὸ δὲ τελευταῖον
μετὰ Πῶρου τοῦ βασιλέως μονομαχήσας τοῦτον ἀπέκτεινα καὶ πᾶσαν τὴν Ἰνδίαν πα-
ραλαβὼν καὶ ὁμόνοιαν Μακεδόσιν καὶ Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς ποιησάμενος τοὺς πάντας
ἀνέλαβον.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 33, line 13

ἀνθυποστραφεῖς δὲ Πῶρον ἀπέκτεινα τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 33C, line 60

εἴθ' οὕτως διανέμει τὴν ἀρχὴν ὁ Ἀλέξανδρος τοῖς ἑαυτοῦ ἄρχουσι, ἡγουν Σε-
λεύκῳ, Πτολεμαίῳ τῷ Φιλίππῳ, Ἀντιόχῳ, Φίλωνι τῷ Βύζῃ· Σέλευκον μὲν Πέρσαις
καὶ Ἰνδοῖς βασιλεύ-
ειν, Φίλιππον δὲ τὸν καὶ Πτολεμαῖον Αἴγυπτον ἄρχειν, Ἀντίοχον
δὲ τὴν μέσῃν γαῖαν τῶν Ἀσσυρίων, Φίλωνα δὲ τὸν καὶ Βύζαντα τὴν Μακεδονικὴν
διέπειν ἀρχήν, τὰ περὶ Ὀλυμπιάδος πλεῖστα παραινέσας αὐτῷ.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 35, line 36

ονας, Κανζιότας, Κανζήτας, Ῥυσπηρήτας, Χαρουρίτας, Ὀφιομάγους, Ὀφιό-
ποδας, Ἐλεφαντινόποδας, Σκηβρυότας, Ἐξαμάρους, Λογγιβάρδους, Λεβεσεντια-

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

νούς, Ἐβρίδας, Δερματησίους, Ἀβάσγους, Ἀρμενίους, Ῥουσίου, Ὀχλους, Σαρακηνοὺς, Σύρους, Ἀλανούς, Ἐβρεπάους, Ἐβρεζάους, Ἐξαχείρους, Ἐξαστίχους, Λωροπόδους, Ὑποφαλαγγίους, Πρίσκους, Λακούς, Πολύποδας, Πατησόφους, Λέβεις, Λυκοκρά- νους, Κυοκεφάλους (sic), Λοκομίτας, Ὀστρικούς, Πανζήτας, Δελεήμας, Σανδαλεῖς, Κανσάδεις, Κασανδριώτας, Αἰγιώτας, Ὑποβιώτας, Ὑποβοτίους, Ἰνδούς, Σινδιανούς, Σουγδάους, Βαρμαίους, Αἰγυπτίους <σὺν> τοῖς κατοικοῦσιν τοῖς σκοτεινοῖς τόποις, Ἐβραίους, Θρυμβήτας, Κούσκους, Χα- ζάρους, Βουλγάρους, Χουνάβους, Πίνσας, Αἰθίοπας καὶ Ῥωμαίους τοὺς νικητορας στρατιώτας.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε (1386: 006) “Anonymi Byzantini vita Alexandri regis Macedonum”, Ed. Trumpf, J. Stuttgart: Teubner, 1974. Chapter 17, section 4, line 2

Δαρεῖος δὲ μετ’ ὀλίγων ἱππέων φυγῶν διασώζεται καὶ γράψας ἐπιστολὴν πρὸς Πῶρον τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα, ὃς ἦν αὐτῷ προσφιλέως, περιέχουσιν τάδε· Τῷ ἐν θεοῖς θεῷ μεγάλῳ βασιλεῖ Πάρῳ Δαρεῖος ὁ δυστυ- χῆς χαίρειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 17, section 4, line 18

ἐπίσταμαι γὰρ ἀκαταμάχητον εἶναι τὸ τῶν Ἰνδῶν στίφος ὥς καὶ σε ἴσα θεοῖς ὄντα πάντα τὰ δοκούμενα δυνατά.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 17, section 6, line 2

μαθὼν δὲ τὴν τῶν Ἰνδῶν ἔλευσιν Δαρεῖος ὀλίγον τι ἀνέθορε καὶ πρὸς ἐλπίδα ἦλθε.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 17, section 6, line 6

καὶ δὴ τῶν Ἰνδῶν ἐν Περσίδῃ φθασάντων καὶ τῶν ἀμφοτέρων λαῶν εἰς ἐνότητα γενομένων καὶ εἰς πλήθη ἅπειρα γεγονότα ὥρμησαν κατὰ Ἀλεξάνδρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 17, section 7, line 1

Οἱ δὲ τῶν Ἰνδῶν στρατηγοὶ ἀποστέλλουσί <τινας> κα- τασκοπεῦσαι Ἀλέξανδρον, οἵτινες παρὰ τῶν ἔξω βιγλῶν ἐκρα- τήθησαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 17, section 7, line 20

οἱ δὲ τὴν φάλαγγα φυλάσσοντες Μακεδόνες φασὶ τοῖς κατασκόποις· Ἰδοὺ καὶ τὸ Μακεδονικὸν ληστήριον· εἰ οὐκ αὐταρκες τῷ Ἰνδικῷ καὶ Περσικῷ μάχεσθαι στρατοπέ- δω, ἰδοὺ τὰς φάλαγγας ἡμῶν βλέπετε.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 18, section 1, line 7

φόβος δὲ καὶ τρόμος πᾶσιν ἐγένετο Πέρσαις ὁμοῦ καὶ Ἰν- δοῖς, ἰδρῶτες δὲ περὶ αὐτοὺς ἐγένοντο.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 18, section 5, line 3

Ἀκούσας δὲ ταῦτα κελεύει Σέλευκον τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ ἀπελθόντα πρὸς τὸ Περσικὸν στράτευμα, εἰπὼν αὐτῷ· Τοὺς Ἰνδοὺς ἀπόστειλον ἀπελθεῖν εἰς τὰ ἴδια ἀφαιρεθέντων τῶν ἰδίων ὄπλων.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 32, section 4, line 4

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ἀνακαλεῖται σοι ἡ ἀνατολή καὶ Πώρου τῶν Ἰνδῶν βασιλεία, ἣν νικήσεις.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 34, section 9, line 1

Τανῦν δὲ πρὸς Πῶρον τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα εὐτρεπι- ζόμεθα πολεμῆσαι, καὶ ὅσα περὶ ἡμῶν ἡ θεία εὐοδώσειε πρό- νοια.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 35, section 1, line 2

ἀπάρας τῶν ἐκεῖ ὥρμησε κατὰ Ἰνδῶν, καὶ δὴ τὴν Ἥλιου καταλαβόμενος χώραν εἰσελθὼν ἐν τῇ πό- λει, ἱερὸν ἐλέγετο ἐκεῖσε τοῦ ἡλίου εἶναι καὶ ἱερά τινα δένδρα.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 4, line 2

Ὡς δὲ τὸν πόλεμον συνεκρότησαν, γενναίως ἀντίκεινται Πέρσαι καὶ Μακεδόνες τῷ Ἰνδικῷ στρατεύματι.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 4, line 5

ἐπὶ τούτοις ἄφνω ἐλέφαντες ἐμφαίνονται τῇ Ἰνδῶν παρα- τάξει ξύλινα τείχη ἐπιπερόμενοι, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄνδρες ἔνοπλοι ἦσαν λίθους καὶ δόρατα ταῖς χερσὶν ἔχοντες.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 5, line 12

ναί, ναί, κτείνατε δὴ με πάντες ἱκετεύω, εἰ καὶ βούλεσθε Ἰνδοῖς παραδοῦναι.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 6, line 1

Καὶ δὴ ἡμέρας καταλαβούσης τὸ Ἰνδικὸν εἰς μάχην ἐξῆει στρατόπεδον.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 6, line 11

καὶ δειλία Ἰνδοῖς ἐκ τούτου ἐπέπεσε καί· ὦ ἡμῖν ἀπὸ τοῦδε, εἶπον, τοῦ μειρακίου, καὶ τοὺς λέοντας ἀπέ- στρεψε καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἀπεδίωξε, ποία δὲ λοιπὸν ἐλπίς ἡμῶν;

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 6, line 15

– ἐπὶ τούτοις πάλιν πόλεμος συγκεκρότηται καὶ ὑπερις- χύουσιν Ἰνδοὶ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου φάλαγγος.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 6, line 16

ἐκεῖ πλεῖστα Ἀλέξανδρος ἐμαχήσατο, καὶ μόλις τὸ Ἰνδικὸν ἠδυνήθη ἀπο- στρέψαι στίφος, ὥστε καὶ παρ' Ἰνδῶν κυκλωθέντα μόλις ἡ πρόνοια τῷ Βουκεφάλῳ ἵππῳ ἐποχούμενον διεσώσατο.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 37, section 1, line 5

εἶπεν οὖν αὐτὸν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πάντως ἐτοίμως ἔχειν ἀποθανεῖν ὡς μονομαχή- σοντα ἐν λόγῳ τοιῷδε· ἐπὰν τὸ Ἰνδι- κὸν ἐπελθὼν θεασώμεθα στρατόπεδον, Πῶρῳ τάδε πρὸ τῆς συμβολῆς φητέγξομαι, τούτῳ ἐμφανισθεῖς πρὸς μονομαχίαν· εἰ μὲν ἐπελθὼν πατάξει με, ἔστε ὑμεῖς αὐτῷ εἰς δουλείαν, εἰ δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τεθνήξεται, ἔσσονται ἡμῖν καὶ Ἰνδοὶ εἰς δουλείαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 37, section 2, line 4

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

ἡ δὲ Ἀλεξάνδρου παράταξις τοιαύτη ἦν· ῥομβοειδῆς καὶ φοβερὰ ὥς οὐπώποτε ἐνεφαίνετο ὥστε καὶ λίαν ἐπ’ αὐτῇ δυσχεραίνειν Ἰνδοὺς καί· τίς γε τοιαύτης, εἰπεῖν, περι- γενέσθαι δυνήσεται φάλαγγος;

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 37, section 2, line 6

– καὶ δὴ πλησίον γενομένων, Ἀλέξανδρος ἐξεληθὼν Ἰνδοῖς ἐξεφώνησεν· εἶπατε Πῶρῳ ἐξεληθόντι μονομαχῆσαι μετ’ ἐμοῦ.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 37, section 2, line 12

– ὁ δὲ λόγος ἔδοξεν ἀρέσαι ἐνώπιον Ἰνδῶν καὶ Πῶρου τοῦ βασιλέως.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 41, section 1, line 2

Ταῦτα ἀκούσας ἐξῆλθε παραλαβὼν τὸν Κανδαύλην καὶ χιλιάδας ἑκατὸν ἀπὸ τῶν Περσῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Μακεδόνων καὶ ὥρμησεν κατὰ τοῦ Εὐαγρίδου.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 45, section 1, line 13

ἀνθυποστραφεῖς δὲ Πῶρον ἀπέκτεινα τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα, καὶ μέχρι τῆς ἐσχάτου διώδυσσα θᾶ- λάσσης ἔνθα Ἡλίου ὀνομάζεται χώρα.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 46, section 1, line 3

Σέλευκον μὲν Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς κυριεύειν, Φίλιππον δὲ Αἰ- γύπτου ἄρχειν, Ἀντίοχον δὲ τὴν μέσσην γαῖαν τῶν Ἀσσυρίων, Φίλωνα δὲ τὸν καὶ Βύζαντα τὴν Μακεδονικὴν διέπειν ἀρχήν, τὰ περὶ Ὀλυμπιάδος πλεῖστα παραινέσας αὐτῷ.

Historia Alexandri Magni, Recensio λ (lib. 3) (1386: 007) “Die Rezension λ des Pseudo-Kallisthenes”, Ed. van Thiel, H. Bonn: Habelt, 1959. Page 37, line 3

Τούτου δὲ γενομένου ὑπέστρεψεν Ἀλέξανδρος καὶ ἤρξατο τῆς ὁδοῦ τῆς φερούσης εἰς τὴν Πρασιακὴν πόλιν, ἥτις δοκεῖ εἶναι μητρόπολις τῆς <Ἰνδικῆς> χώρας.

Historia Alexandri Magni, Recensio λ (lib. 3) Page 39, line 1

ὁ δὲ γέρων λέγει· “τὸ μὲν [ἐν] δένδρον ὃ ἥλιος ἄρχεται βαρβαρικῶς τῷ λόγῳ, ἐν δὲ τῷ τέλει Ἑλληνικῶς πληροῖ, τὸ δὲ [ἕτερον] δένδρον ἢ σελήνη ἄρχεται μὲν Ἑλληνικῶς, τελεῖται δὲ Ἰνδικῶς.

Historia Alexandri Magni, Recensio λ (lib. 3) Page 48, line 13

ὁ Περσολέτης, ὁ Ἰνδο- λέτης, ὁ καθελὼν τρόπαια μεγάλων βασιλέων Δαρείου καὶ Πῶρου, Πάρθων καὶ Μήδων, καὶ ὅλην τὴν ἀνατολὴν καταλαβὼν νῦν δὲ χωρὶς πολέμου καὶ στρατῶν ὑποχείριος γέγονας μιᾶς γυναικός.

Historia Alexandri Magni, Recensio λ (lib. 3) Page 57, line 15

ὁ δὲ Πτολεμαῖος εἶπεν· “οὐχ οὕτως ἀρμόζει <βασιλεῦ>, ἀλλὰ πορευσώμεθα μετὰ τῶν στρατοπέδων [καὶ] τὰ τῶν Ἰνδῶν βασι- λεια ἀφανῆσαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio λ (lib. 3) Page 60, line 8

μᾶλλον δὲ φρενήρης ὢν, ἐξελθε πρὸς τοὺς υἱοὺς μου καὶ εἰρήνευσον αὐτούς, διότι ὁ υἱός μου ὁ πρεσβύτερος ὀργίζεται κατὰ σου, διότι ἀνείλες Πῶρον τὸν βασιλέα Ἰνδῶν.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio β (e cod. Paris. gr. 1685 et cod. Messinensi 62) (1386: 011) “Der griechische Alexanderroman. Rezension β”, Ed. Bergson, L. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1965. Book 3, section 29, line 41

εὖρον δὲ ἐκεῖ καὶ Κανδαύλην τὸν υἱὸν Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Ἰνδικῆς χώρας σὺν τῇ αὐτοῦ γυναικὶ ἐν οἴκῳ ἡσφαλισμένους.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) (1386: 012) “Ps.-Kallisthenes. Zwei mittelgriechische Prosa-Fassungen des Alexanderromans, 2 vols.”, Ed. Lolos, A., Konstantinopulos, V.L. Meisenheim am Glan: Hain, 1983; Beiträge zur klassischen Philologie 141 & 150. Chapter 52, section 6, line 5

Καὶ εἶπεν· “Ἐλα, Ἀλέξανδρε, μὲ ἀγάπην καὶ προσκύνει τὸ θεὸν τὸ Σα- βαὼν καὶ πάντοτε καὶ νύκταν καὶ ἡμέραν παρακάλει τὸν θεὸν εἰς βοήθειάν σου καὶ τὴν δύναμιν ὅλην τῆς Περσίας θέλεις χαλάσειν· καὶ ἐσὺ ὑπηγαίνεις εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ θέλεις τὴν ἐπάρειν· καὶ τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας θέλεις σκοτώσειν· καὶ εἰς ἀσθένειαν με- γάλην θέλεις πέσειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 65, section 3, line 5

Καὶ ὥς ἤκουσεν ἡ στρατία τῆς Ἰνδίας τοὺς λόγους, ἐδειλίασεν πολλὰ καὶ ὥσάν καταστανέον εἰς τὸν πό- λεμον ἔρχονται.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 66, section 1, line 2

Τόμου ἐμαζώκθησαν τὰ δύο φουσάτα, ὁ ἥλιος ἀπὸ τὸν κορ- νιακτὸν ἐσκοτίσθη· φόβος εἰς τὸ φουσάτον τῆς Ἰνδίας καὶ εἰς τοὺς Μακεδόνas ἐσέβην.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 66, section 2, line 2

Τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα καὶ τῶν Μακεδόνων καὶ τῆς Περσίας ἐσέβην φό- βος μέγας καὶ αὐτὴν τὴ νύκταν ἀρχέρισαν οἱ Πέρσοι νὰ φεύγουν· ἰδόντας τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα ἔφυγαν καὶ αὐτοὶ καὶ ἐποίησαν πλεον ἐντροπὴν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 66, section 3, line 1

Τῆς Ἰνδίας οἱ στρατηγοὶ ἰδόντας τὸν Ἀλέξανδρον καὶ οἱ Πέρσοι ὅτι ἔφθασεν ἀπὸς τοῦ ὁ βασιλεὺς ἔδωκαν νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 86, section 3, line 2

Καὶ ἀπ’ αὐτοῦ ἐσηκώθη καὶ ἐπερπάτησεν ἑξὶ ἡμέρες καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σύνορον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 87, section t, line 2

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Περὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὸν τόπον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 89, section 1, line 21

Καὶ ὅσον ἔλθεις μὲ πολὺ πλῆθος φουσάτον τόσον ἐγὼ μὲ πολλὴν ἀνδρείαν σὲ θέλω τζακίσειν καὶ οὐδὲ εἰς τὸν κόσμον ὅλον σὲ θέλω διώξειν, μόνον εἰς τὴν Ἰνδιαν σὲ θέλω φάειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 91, section 3, line 6

Ὡ ἡγαπημένοι μου καὶ ἀνδρειωμένοι μου Μακεδόνες, ἅ- πὸ ὅλες τὲς γλῶσσες ἐνδοξότατοι καὶ τιμημένοι καὶ πρωτοκαβαλ- λαραῖοι χρυσοπτερνιστῆράτοι, τὸ πῶς ὅλον τὸν κόσμον ἐπαράλαβε- τε καὶ ὅλην τὴν οἰκουμένην ἐπατάξετε μὲ τὴν δεξιὰ σας χεῖρα, καὶ τὴν σήμερον ἡμέραν ἐστιάσθητε ἀπὸ τοὺς ἀνάνδρους καὶ σκια- σταραίους καὶ οὐδετιποτέϊνους τοὺς Ἰνδιῶτες;

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 92, section 1, line 7

Νὰ ἡ- ξεύρης ὅτι ὅλον τὸν κόσμον ἐπαράλαβα καὶ ἐξεβήκαμεν γεροὶ καὶ θέλομε νὰ πολεμήσωμεν μὲ τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας τὸν Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 92, section 1, line 9

Καὶ τόμου ἰδεῖς τὴν γραφή μου, αὐτὴν τὴν ὥρα μὲ ὅλα τὰ φουσά- τα τῆς Δύσης νὰ φθάσης εἰς τὴν Ἰνδιαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 93, section 2, line 3

Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Πῶρος, ἦλθεν εἰς τὸ φουσάτον του καὶ ἔκραξεν ὅλους, ὅπου εἶχεν, καὶ εἶπεν τοὺς· “Ὡ ἀνδρειωμένοι καὶ μεγιστάνοι στρατιῶτες τῆς Ἰνδίας, μὲ τοὺς Μακεδόνους ἐ- πολεμήσαμεν καὶ ἐσκοτώθησαν πολὺ πλῆθος ἀπὸ ἐμᾶς καὶ ζημία με- γάλην ἐγίνη.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 94, section 2, line 11

Καὶ αὐτοῦ στέκει ὁ Σελεύκιος ὁ Φιλόνης καὶ εἶπε τοῦ Ἀλεξάνδρου· “Ἡγα- πένε καὶ ἐνκαρδιακὲ μου ἀφέντη καὶ ὀλονοῦ τοῦ κόσμου βασι- λεύς, βασιλέα ὑψηλό- τατε καὶ μέγα χονκιάρη καὶ κάστρον τῆς οἰ- κουμένης ὀλονῆς, Ἀλέξανδρε βασιλέα, οὐδὲν πρέπει ἐσέναν ἀν- τίκρυτα νὰ ἐστέκεσαι μὲ τῆς Ἰνδίας τὸν Πῶρον· καὶ μηδὲν ἄρ- γῆς, ἀμὴ ἔτζι σύρε καταπάνου τοὺς ἐγλήγορα, ὅτι τὸ φουσάτο μας ἔ- ναι πολλὰ δυνατόν, ὅπου δὲν εἶδαν τοὺς πολέμους σας καὶ θέλο- με τοὺς τζακίσειν”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 94, section 3, line 3

Καὶ οἱ Ἰνδιῶτες ὡς ἤκουσαν, φόβος καὶ τρόμος τοὺς ὑπόπεσεν πολλὰ.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 95, section 1, line 12

Καὶ πρέπει ἐγὼ νὰ πολεμήσω, ὅπου κρατῶ τὸ βασίλειον τῆς Περσίας καὶ εἶμαι
μὲ τὸ ριζικόν σου αὐθέντης τῆς Περσίας, καὶ ὁ Πῶρος ἔναι τῆς Ἰνδίας”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 96, section 2, line 3

Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔπεσεν εἰς τὸ πέσιμον τοῦ Πῶρου μὲ τὸ φουσάτον του καὶ
ἀπόστειλεν κουρσατόρους καὶ ἐκούρσειφεν τὸν τόπον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 98, section 1, line 9

Ἄμῃ ἐσὺ ἔχεις μανί- αν καὶ κάκητα ὀληνῆς τῆς Ἰνδίας· δείχνεσαι ἄτός σου ἀπὸ
τὸ ἔργον σου.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 98, section 1, line 11

Καὶ ἐὰν τοὺς στρατιῶτες τῆς Ἰνδίας οὐδὲν ποθῆς καὶ ἀγαπᾷς, ἐγὼ πολλὰ πονῶ
καὶ θέλω τοὺς Μακεδόνas.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 98, section 1, line 18

Καὶ ἂν σκο- τώσης ἐσὺ ἐμένα, νὰ εἶσαι νοικοκύρης εἰς ὅλον μου τὸ φουσάτον, νὰ
ἔναι δικό σου· εἰ δὲ σκοτώσω ἐσέναν, ἐγὼ αὐτὸ μὲ τὸ δι- καιο <νὰ εἶμαι> αὐθέντης
ὀληνῆς τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 99, section 1, line 4

Καὶ ἐχάρην ὅλος ὁ λαὸς τῆς Ἰνδίας καὶ ἐπαρπαρῆθη πολλὰ ὁ Πῶρος καὶ ἐχάρη
ἡ Οὐλιού- πονλη, καὶ εἶπεν· “Ἐσὺ εἶσαι ὁ Φιλόνης, τῆς Περσίας ἀφέντης;

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 99, section 1, line 13

Καὶ ἃς εἶσαι ἐδικός μου καὶ ἀφέντευε τὴν Περσίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἰνδιαν νὰ σοῦ
δίδω τὸ τέταρτον μερτικόν”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 101, section 1, line 2

Θεέ μου ὑψηλότατε, ὅπου ἀναπεύεσαι εἰς τοὺς ἀγίους, γενοῦ βοηθός μου τὴν
σήμερον ἡμέραν εἰς τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 102, section 1, line 14

Καὶ τῆς Ἰνδίας ὡς εἶδαν τὰ φουσάτα, ἔδωκαν τὸ φυγίον νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 102, section 2, line 3

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Ἡ βασίλισσα ἡ Κλετεμήτρα τὰ μαλλία της ἀπόλυκεν ἕως τὴν γῆν καὶ τὸ πολυ-
τίμητον φόρεμα ἔσκισεν καὶ με δέκα χιλιά- δες ἀρχόντισσες τῆς Ἰνδίας ἦλθεν καὶ
ἐσυναπάντησε με κλαυθ- μὸν καὶ με δαρμὸν πολλὸν τὸ κορμὶ τοῦ Πῶρου, καὶ με
θλίψιν με- γάλην καὶ θρῆνον ἐσυναπάντησαν τὸν βασιλέα τὸν Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 103, section 2, line 16

Καὶ ἤφεραν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἑκατὸ χιλιάδες φαρία τοῦ στάβλου τῆς Ἰνδίας ὅλο
ἄρματωμένα με κουβέρτες ἀπὸ σύρμα.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 103, section 2, line 29

Ἀλέξανδρος τὸν ἐδικὸν του τὸν βοεβόντα τὸν Ἀντίοχον ἐ- ποίησεν αὐθέντη τῆς
Ἰνδίας ὅλης.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 111, section 1, line 3

Καὶ ὅρισεν ὁ Ἀντίοχος καὶ ἐδώρισαν τοῦ Κανταυλούσῃν ἀπα- νωφόριν μακεδο-
νίτικον πολυτίμητον καὶ φαριν ἀπὸ τὴν Ἰνδία ἀ- ποκάτου κουβερτιασμένον ἀπὸ τὸν
κορκόνδειλον.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 113, section 3, line 6

Καὶ αὐτὸς τὸν εἶπεν· “Ἐγὼ ἤμουν ὁ Σωνσόχος ὁ βασι- λεὺς τῆς Ἰνδίας, ὁποῦ
οὐκάποτες ἠπῆρα τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ἀπὸ τὴν παραφρασίαν μου τὴν πολλὴν πολλὰ
ὑψώθηκα καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν εἰς τὴν ἄκραν τῆς γῆς ἤθελα νὰ ὑπηγάινω.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 114, section 1, line 18

Καὶ ὁ Τάρειος τὸν εἶπεν· “Σύρε παραπίσω· αὐτοῦ θέλεις ἰδεῖν τὸν Πῶρον τῆς
Ἰνδίας τὸν βασι- λέαν”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 115, section 1, line 2

Ὁ Ἀλέξανδρος τὸν βασιλέαν τὸν Πῶρον εἶδεν καὶ εἶπεν του “ὦ μεγαλειότατε
Πῶρε τῆς Ἰνδίας, μίαν βολὰν ἴσα με τὸν θεὸν ὀνομάζουσιν, καὶ τώρα ὡσὰν ἕνας
ἄτυχος ἄνθρωπος κολάζεσαι ἐ- δῶ”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 117, section 4, line 25

Ὁ Δορυφόρος τὴν μη- τέρα του οὐδὲν ἤκουσεν, ἀμὴ ἔλεγεν· “Ἐναν ἄνθρωπον
τοῦ Ἀλε- ξάνδρου οὐδὲν με ἀφήνετε νὰ σκοτώσω, ὅτι αὐτὸς πολλὰς χιλιάδες ἐδι-
κές μας λαὸν ἐσκότωσε ἀνθρώπους, καὶ τὸν πεθερόν μου τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας
ἐσκότωσεν.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 117, section 5, line 22

Καὶ ὁ αὐθέντης τοῦ τὸν λαλὸν τὸν πεθερόν σου, τὸν Πῶρον, μὲ ἓνα σπαθὶν τὸν ἔσφαξεν τῆς Ἰνδίας τὸν βασιλέαν”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 119, section 1, line 6

Ἀρχὴ τὸν Ἀντίοχον ἔδωκεν τὴν Ἰνδιαν ὅλη νὰ ἀφεντεύῃ ὅρισεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 124, section 3, line 3

Καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Ἀριστοτέλην τὸν ἐδικὸν τοῦ ἐδώρισεν ἓναν στέμμα καὶ ἀπανωφόριν μέγαν τοῦ Πώρου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας καὶ δέκα χιλιάδες χρυσὰ τάλαντα καὶ τρεῖς χιλιάδες μόδια μαργαριτάριν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 125, section 5, line 8

Καὶ αὐτοῦ ἀρχίρισεν ὁ Ἀλέξανδρος νὰ δείχνῃ τοὺς πολέμους τοὺς μεγάλους, ὁποῦ εἶχεν ποιήσῃν μὲ τὸν Τάρειον τῆς Περσίας τὸν βασιλέαν καὶ μὲ τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας τὸν βασιλέαν καὶ μὲ τοὺς ἄλλους βασιλεῖς τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσης.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 125, section 11, line 12

Ὁ-λοι οἱ Πέρσηδες ἐθαύμασαν τὴν φρόνεσίν του καὶ τὰ ποιήματά του, καὶ τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἀποκάτου τὸν ἥλιον ἐτρόμαξεν, ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις, Ἄρ<κ>τος καὶ Μεσημβρία.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) (1386: 013)
“Ps.–Kallisthenes. Zwei mitteligriechische Prosa–Fassungen des Alexanderromans, 2 vols.”, Ed. Lolos, A., Konstantinopulos, V.L. Meisenheim am Glan: Hain, 1983; Beiträge zur klassischen Philologie 141 & 150. Chapter 52, section 6, line 5

Ἐλα, Ἀλέξανδρε, μὲ ἀγάπην καὶ προσκύνησον τὸν θεὸν τὸν Σαβαώθ καὶ πάντοτε νύκταν καὶ ἡμέραν παρακάλειέ τον εἰς τὴν βοήθειάν σου καὶ τὴν δύναμιν τῆς Περσίας θέλει χαλάσει· καὶ ἐσὺ πῆγαινε εἰς τὴν Αἴγυπτον, θέλεις τὴν παραλάβει· καὶ τὸν Πῶρον τῆς Ἰ<ν>δίας θέλεις σκοτώσει· καὶ αὐθέντης μέγας θέλεις γίνει.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 59, section 1, line 5

Ὁ Ἀλέξανδρος αὐτὴν τὴν νύκταν ἐφάνην του εἰς τὸν ὕπνον τοῦ ὁ προφήτης Ἱερεμίας μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἀρχιερέων, ὅταν ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν ἁγίαν Σιών καὶ εἶπε του· “Ἀνθρωπέ μου Ἀλέξανδρε, γίνου ἄτός σου ἀποκρισάρης καὶ τὸν βασιλέα τὸν Τάρειον καταπάτησε καὶ ἰδὲς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα, ὁποῦ φέρνει καταπάνω σου, καὶ νὰ ἰδῇς ἄτός σου τὰ φουσάτα μὲ τὴν καρδίαν σου· καὶ ἂν

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

σὲ ἐγνωρίσουν ἐκεῖ εἰς τὸν Τάρειον, ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ Σαβαώθ νὰ σὲ ἐβγάλη καλὰ ἀπ' ἐκεῖ· ἀμὴ οὐδὲν ἔχης ἔγνοιαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 64, section t, line 2

Περὶ ὅταν ἔστειλεν ὁ Τάρειος εἰς τὸν Πῶρον τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας <ἐπιστολὴν>.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 64, section 1, line 5

Εἰς τριάντα ἔξι βασιλεία ἤμουν καὶ ἐ- γὼ ὁκάποτες, ὡσὰν τὸ ἤκουσεν ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐσὺ εἶσαι τῆς Ἰνδίας ὁ θεὸς καὶ ἡ δεξιὰ σου ἡ στερεὰ ἐνὶ εἰς ὅλα τὰ βασιλεία τοῦ κόσμου ὁλουνοῦ, τῆς Ἰνδίας ὑψηλότετε βασιλέα.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 64, section 4, line 2

Πάντοτε ἐνὶ τιμημένον τῆς Ἰν- δίας τὸ φουσάτον, ὑψηλότετε, καὶ ἐσὺ ὁμοιος τὸν θεὸν καὶ ἔλε- ἠμόνησε τὴν παρακάλεσίν μου καὶ στείλε μου φουσάτον καὶ ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τοὺς λωλοὺς καὶ ἀνελεήμονας Μακεδόνας καὶ οὐδὲν πρέπει νὰ κακοπαθῶ, ὅπου ἐνὶ ἡ δύναμὶς σου ἡ φρικτὴ, ὅπου ἔχεις.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 64, section 7, line 1

Ὡς ἤκουσεν ὁ Τάρειος ὅτι ἤλθαν τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας ἤλθεν ἀπὸ τὴν μεγάλην θλίψιν εἰς χαράν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 64, section 7, line 5

Καὶ ὄρισαν τοὺς Πέρσας καὶ ἐμαζώχθησαν καὶ ἤρρε τὸ φουσάτον τοῦ δέκα φορὲς ἀπὸ ἑκατὸ χιλιάδες· καὶ ἔτξι ἐκίνησεν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον μὲ ὅλους τοὺς βοηβοντάδες τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 65, section 2, line 5

Καὶ οἱ βοηβοντάδες τῆς Ἰνδίας τοὺς ἐρωτῆσαν περὶ τὸ φουσάτον τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀπεκρίθησαν “Ἡμεῖς ὅσον ἠδυνήθημεν καὶ ἐγρυκῆ- σαμεν νὰ σᾶς ὁμολογήσωμεν· εἶδαμεν φουσάτον πολὺν καὶ ἀνδρειωμένον καὶ δυνατὰ ἔρχονται καταπάνω σας· ἔγνοιαν καμμίαν οὐδὲν ἔχουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 65, section 3, line 5

Καὶ ὡς ἤκουσαν οἱ στρατιῶτες τῆς Ἰνδίας, ἐδειλίασαν πολ- λὰ καὶ ὡσὰν ἀπο- στανέον εἰς τὸν πόλεμον ἔρχονται.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 1, line 2

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Τόμου ἐμαζώχθησαν τὰ δύο φουσατά, ὁ ἥλιος ἀπὸ τὸν κο- νιαρτὸν ἐσκοτίσθη· φόβος εἰς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσατά καὶ εἰς τῆς Μακεδονίας ἐσέβη.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 2, line 1

Εἰς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσατά καὶ εἰς τῆς Μακεδονίας ἐσέβη καὶ εἰς τῆς Περσίας ἐσέβη μέγας φόβος ἀπὸ τὸ δὸς καὶ λάβε· καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀρ- χίνισαν νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 3, line 1

Τῆς Ἰνδίας οἱ στρατηγοὶ ἰδόντες τὸν Ἀλέξανδρον καὶ οἱ Πέρσηδες ὅτι ἔφθασεν ἀτός του ἔδωκαν καὶ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 6, line 3

Ὁ Ἀλέξανδρος ἔκραξεν ἕναν ἀπὸ τοὺς ἰδικούς του τοὺς μεγιστάνους, τὸ ὄνομά του Φοῖνιξ, καὶ εἶπε τον· “Σύρε εἰς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσατά καὶ ἕως τῆς Περσίας καὶ εἴπετέ τους· “Νὰ ἡ- ξεύρετε ὅτι ὁ βασιλεὺς ὁ ἰδικός σας ἐσκοτώθη· καὶ στέκεστε <καὶ> μηδὲν φεύγετε! Εἰ δὲ ἀρχινίσετε νὰ φεύγετε, τὴν σήμερον ἡμέραν θέλετε ἀποθάνει ἐκ τὸ σπαθὶν μου.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 7, line 2

Τὸν Σελευκούσῃν ἔστειλεν εἰς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσατά νὰ ἐπάρῃ τὰ ἄλογα καὶ τὰ ἄρματά τους καὶ “αὐτουνοὺς ζωντανοὺς νὰ τοὺς στείλετε εἰς τὸν βασιλέαν τους.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 7, line 6

Ὅλα τὰ φλάμπουρα τοῦ Πώρου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας καὶ οἱ τρουμπέ- τες οἱ μεγάλες διακοσίες, ὅπου ἦσαν, ἔδωκαν <νὰ φεύγουν> καὶ οἱ ἄλλες τόσες ἀνακα- ράδες τὰ ἄλογά τους ὅλα καὶ τὰ ἄρματά τους ἐπαρέδω- καν τοῦ Φιλόνῃ· καὶ ἐπῆραν συμπάθιον καὶ ὑπῆγαν πρὸς τὸν τόπον τους.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 9, line 1

Οἱ Πέρσηδες ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῆς Ἰνδίας τὸ φου- σάτον καὶ ἐζύγωσαν καὶ προσεκύνησαν τὸν Φιλόνῃ ἀντίτοπα τὸν Ἀ- λέξανδρον καὶ ἐσμίχθησαν μὲ τοὺς Μα- κεδόνες καὶ ἐχάρηκαν χαρὰν μεγάλην, τὸ πὼς τοὺς ἐπαρέδωκεν ὁ θεὸς νὰ δουλεύουν τὸν Ἀλέξαν- δρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 82, section 1, line 6

Ἄμῃ σύρε ἐγλήγορα, ὅτι σὲ ἀκαρτερεῖ τὸ φουσατόν σου τῆς Ἰνδίας καὶ τοῦ Πώρου ἢ αὐθεντία καὶ ὁ μέγας βασιλεὺς ὁ Πῶρος· καὶ αὐτοῦ τὴν δύναμιν θέλεις

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

χαλάσει παντελῶς καὶ τὸν θέλεις σκοτώσει.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 86, section 3, line 2

Καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐσηκώθη καὶ ἐπερπάτησεν ἡμέρες Ϝ' καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σύνορον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 87, section t, line 2

Περὶ ὅταν εἰσῆλθεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὸ σύνορον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 88, section 1, line 1

Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Πῶρος ὅτι ἔρχεται ὁ Ἀλέξανδρος, ἔ- στειλεν ἐπιστολάτορα μὲ ἐπιστολήν· ἔγραφεν οὕτως· “Πῶρος ὁ τρανὸς καὶ ὑψηλότατος βασιλεὺς, τῆς Ἰνδίας ὁ θεός, τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Μακεδονίας γράφω.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 89, section 1, line 22

Καὶ ὅσον θέλεις ἔλθει ἐσὺ μὲ πληθὺς φουσάτον, τόσον θέλω καὶ ἐγὼ μὲ πολλὴν ἀνδρείαν σὲ θέλω τζακίσει καὶ σὲ θέλω διώξει, μόνον εἰς τὴν Ἰνδιαν σὲ θέλω φάει.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 90, section 2, line 1

Καὶ ἦλθα εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας ἥ νὰ σκοτώσῃ αὐ- τὸς ἐμένα ἥ ἐγὼ νὰ σκοτώσω αὐτὸν καὶ νὰ τοὺς παραλάβωμεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 90, section 10, line 2

Καὶ ἐξέβηκα δεξιὰ καὶ διὰ ἓνα χρόνον ἐξέβηκα εἰς τὴν οἰκουμένην, εἰς τῆς Ἰνδίας τὸν Πῶρον τὸν βασιλέα, καὶ θέλομεν νὰ πολεμήσωμεν μετ' αὐτόν, διότι νὰ γένῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ γληγορότερα.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 91, section 1, line 1

Ὁ Πῶρος, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰνδίας, ὅλον τὸν κόσμον ἐσύ- ναξε καὶ ἄλλα βασίλεια, φουσάτα πολλὰ ἀναρίθμητα, καὶ ἔγραψε τὰ φουσάτα του καὶ ἠῦρε ἐννενήντα φορὲς ἀπὸ χίλιες χιλιάδες καὶ εἶχεν καὶ δέκα χιλιάδες λέοντας, ὅπου ἦσαν μαθημένοι εἰς τὸν πόλεμον.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 91, section 3, line 6

Ὡ ἡγαπημένοι καὶ ἀνδρειωμένοι Μακεδόνες, ἀπὸ ὅλον τὸ γένος ἐνδοξότατοι καὶ τετιμημένοι καβαλλαραῖοι χρυσοπτερινιστη- ράτοι, ὅλον τὸν κόσμον ἐπαραλάβετε καὶ ὅλην τὴν οἰκουμένην ἐ- πατάξατε μὲ τὴν δεξιάν σας χεῖρα, καὶ τὴν σήμερον ἡμέραν

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ἐσκι- αστήκετε ἀπὸ τοὺς ἄτυχους ἄνδρας καὶ σκιασταραίους καὶ οὐδετι- ποτείνους τοὺς Ἰνδιῶτες;

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 91, section 4, line 6

Οἱ Μακεδόνες ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἔκλαυσαν πολλὰ καὶ εἶπαν τοῦ βασιλέως· “ὦ βασιλεῦ Ἀλέξανδρε καὶ μέγα αὐθέντη χρυσοκέφαλε, κάλλιον ἔνι νὰ ἀποθάνωμεν ὅλοι ἀντάμα παρὰ νὰ ζήσωμεν πολὺ· ἀμὴ ἡ δημηγερσία ἐτούτῃ οὐδὲν ἔ- νι ἀπὸ ἡμᾶς, ἀμὴ οἱ δημηγέρτες καὶ οἱ σκιασταραῖοι οἱ Πέρση- δες καὶ <οἱ> ἄνθρωποι οἱ γειτόνοι τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα, ἤθελαν νὰ μᾶς σκιάσουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 91, section 4, line 7

Ἀμὴ ἐμεῖς καλὰ σᾶς ἐγνωρίσαμεν τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα, ὅ- ταν εἶχεν στείλει εἰς τὴν Περσίαν τὰ φουσάτα τοῦ ὁ Πῶρος εἰς βοήθειαν τοῦ Ταρείου τοῦ βασιλέως”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 93, section 2, line 4

Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Πῶρος τὴν ἀπώλειαν τοῦ πολέμου, ἤλθεν εἰς τὸ φουσάτον καὶ ἔκραξε τοὺς αὐθέντας καὶ βασιλεῖς, ὅπου εἶ- χεν, καὶ εἶπεν τοὺς· “ὦ πολυανδρειω- μένοι στρατιῶτες τῆς Ἰν- δίας, μὲ τοὺς Μακεδόνας ἐπολεμήσαμεν καὶ ἐσκοτώθηκεν πολὺ πλη- θος ἀπ’ ἐμᾶς καὶ ζημία μεγάλη ἐγίγνετο.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 94, section 2, line 12

Καὶ αὐτοῦ ἔστεκεν ὁ Σελευκούσης ὁ Φιλόνης καὶ εἶπεν τοῦ Ἀλεξάνδρου· “ὦ ἡγαπημένε μου καὶ ἐγκαρδιαχέ μου αὐθέντη, ὅλουνό τοῦ κόσμου βασιλεῦ, βασιλεῦ ὑψηλότατε καὶ αὐθέντη χρυσοκέφαλε καὶ κάστρον τῆς οἰκουμένης ὅλης, Ἀλέξανδρε βασιλέα, οὐδὲν πρέπει ἐσὺ νὰ στέκεσαι ἀντίκρυς τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας, τὸν Πῶρον· καὶ μηδὲν ἀργῆς καὶ ἔττι σύρε ἀπάνω του ἐγλήγορα, ὅτι τὸ φουσάτον μας τώρα ἔνι δυνατόν, ὅτι οὐδὲν εἶδαν τὸν πόλεμον”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 94, section 3, line 4

Καὶ οἱ Ἰνδιῶτες ὡς ἤκουσαν, εἰς φόβον μέγαν καὶ εἰς τρόμον ἔπεσαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 95, section 1, line 11

Καὶ πρέπει ἐγὼ νὰ πολεμήσω, ὅπου κρατῶ τὸ βασίλειον τῆς Περσίας, καὶ ὁ Πῶρος ἔνι τῆς Ἰνδίας”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 95, section 1, line 25

Καὶ τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα πολλὰ ἐπολέμι- ζαν.

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 96, section 2, line 3

Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔπεσε εἰς τὸ πέσιμον τοῦ Πώρου μὲ τὰ φουσάτα του καὶ ἀπέστειλαν κουρσάτορας καὶ ἐκούρσευαν τὸν τόπον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 97, section 2, line 2

Καὶ ὥς ἤκουσαν τοῦ Πώρου τὲς ἐπιστολές, ὅπου ἦσαν εἰς τοῦ Βορέως τὸ μέρος, ἦλθαν εἰς βοήθειαν τοῦ Πώρου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 98, section 1, line 8

Ἄ- μὴ ἐσὺ ἂν ἔχης μανίαν καὶ κάκηταν ὅλης τῆς Ἰνδίας, δείχνεσαι ἀτός σου ἀπὸ τὸ ἔργον σου.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 98, section 1, line 10

Καὶ ἂν ἐσὺ τοὺς στρατιώτας τῆς Ἰνδίας οὐδὲν ποθῆς καὶ ἀγαπᾷς, ἐγὼ ποθῶ καὶ θέλω τοὺς Μακεδόνας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 98, section 1, line 16

Εἰ δὲ ἐγὼ σκοτώσω πάλι ἐσένα, νὰ εἶμαι αὐθέντης ὅλης τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 99, section 1, line 4

Καὶ ἐχάρηκεν ὁ λαὸς ὅλος τῆς Ἰν- δίας καὶ ἐπαρεπάρθην πολλὰ ὁ Πῶρος καὶ ἐχάρηκε πολλὰ καὶ εἶπεν· “Εσὺ εἶσαι ὁ Φιλόνης τοῦ Ταρείου ὁ ἀντίτοπος τῆς Περσίας ὁ αὐθέντης;

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 99, section 1, line 12

Καὶ ἃς εἶσαι ἰδικός μου καὶ αὐθέντευσεν τὴν Περσίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν νὰ σὲ δώσω τὸ τέταρτον μερδικόν”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 99, section 1, line 15

Καὶ ὁ Φιλόνης τὸν ἀπεκρίθη· “Εγὼ τὴν σήμερον ἡμέραν εἶμαι αὐθέντης τῆς Περσίας καὶ ἐσὺ μὲ δίδεις τὸ τέταρτον μερτικὸν ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 99, section 1, line 16

Ὁ Ἀλέξανδρος ὅλην τὴν Ἰνδίαν μοῦ ἔδωκεν ὅταν τὴν περιλάβῃ νὰ μὲ κάμῃ αὐθέντην τῆς Ἰνδίας”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 99, section 1, line 23

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Καὶ ὁ Πῶρος τὸν ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πάλε τοῦ Φι- λόνη· “Γένου ἰδικός μου καὶ νὰ σοῦ δώσω τὴν θυγατέραν μου καὶ εἰς τὸν θάνατόν μου νὰ σὲ κάμω αὐθέντην εἰς τὴν Ἰνδιαν ὅλην”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 101, section 1, line 2

Καὶ ἔτσι ἀρχί- νισεν ὁ Ἀλέξανδρος νὰ παρακαλῇ τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς Σαβαώθ· “Θεέ μου ὑψηλότατε, ὅπου ἀναπαύεσαι εἰς τοὺς ἁγίους, γένου βοηθός μου τὴν σήμερον εἰς τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 102, section 1, line 15

Καὶ τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα ἔδωκαν εἰς τὸ φυγίον νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 102, section 2, line 3

Καὶ λ’ χιλιάδες ἀρχόντισσες τῆς Ἰνδίας ἤλθαν καὶ ἐσυναπάντησαν <μέ> τὸν κλαυθμὸν καὶ δάκρυα πολλὰ τὸ κορμὶν τοῦ Πῶρου, καὶ μεθ’ ἑαυτῶν καὶ θρῆνον ἐ- συναπάντησαν τὸν Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 103, section 2, line 12

Καὶ ἤφεραν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἑκατὸν φαρία τοῦ στάβλου τῆς Ἰνδίας ὅλα ἀρμα- τωμένα καὶ κουβέρτες ἀπὸ σύρμα.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 103, section 2, line 24

Ὁ Ἀλέξανδρος τὸν ἡγαπημένον τὸν ἰδικόν του τὸν βοῖβόντα του τὸν Ἀντίοχον ἐποίησεν αὐθέντην τῆς Ἰνδίας ὅλης.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 111, section 1, line 3

Καὶ ὅρισεν ὁ Ἀντίοχος καὶ ἐδώρισαν τὸν Καταυλούσην ἀ- πανωφόριν μακεδονί- τικον καὶ φαριν ἀπὸ τὴν Ἰνδιαν ἀποκάτω κουβε- ρ- τισμένον ἀπὸ κορκόνδειλον.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 113, section 3, line 5

Καὶ αὐτὸς τὸν εἶπεν· “Εγὼ εἶμαι ὁ Σωχὸν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 114, section 1, line 17

Καὶ ὁ Τάρειος τὸν εἶπεν· “Σύρε παραπέσω καὶ αὐτοῦ θέλεις ἰδεῖ τὸν Πῶρον τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 115, section 1, line 2

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Πῶρον τὸν βασιλέα εἶδε τον καὶ εἶδε του· “ὦ μεγαλειότατε Πῶρε τῆς Ἰνδίας, ἐσὺ μὲ τὸν θεὸν ἴσια ὀνομάζεις, καὶ τώρα ὡσὰν ἓνας <ἄτυχος ἄνθρωπος> κολάζεσαι ἐ- δῶ”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 117, section 4, line 26

Ὁ Δορυφόρος τὴν μητέρα του οὐδὲν τὴν ἤκου- σεν, ἀμὴ ἔλεγεν· “Ἐναν ἄνθρωπον τοῦ Ἀλεξάνδρου οὐδὲν μὲ ἀφή- νετε νὰ σκοτώσω· αὐτὸς πολλοὺς ἀνθρώπους ἰδικούς μου ἐσκότωσεν, χιλιάδες καὶ μυριάδες, καὶ τὸν πεθερόν μου τὸν Πῶρον, τῆς Ἰν- δίας τὸν βασιλέα, ἐσκότωσεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 117, section 5, line 23

Καὶ ὁ αὐθέντης του τὸν λωλὸν τὸν πεθερόν σου, τὸν Πῶ- ρον, διὰ τὴν ἐπαρσίαν του καὶ τὴν κακὴν του φρόνεσιν μὲ μίαν σπαθέα τὸν ἐθανάτωσε τῆς Ἰνδίας τὸν βασιλέα”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 119, section 1, line 7

Ἀρχὴ τὴν Ἰνδιαν ὅλην τὴν ἔδωκεν τοῦ Ἀντιόχου νὰ αὐθεντεύη καὶ νὰ τὴν ὀρίζη.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 120, section 4, line 12

Καὶ ἦσαν καὶ πλεώτεροι, ὅπου ἤβλεπαν, ἕως χιλιάδες ἑκατὸν ἄνθρωποι μαζωμέ- νοι· ἀρχὴ οἱ Πέρσηδες, τῆς Ἰν- δίας τὰ φουσάτα, οἱ Σιριάνηδες καὶ οἱ Ἑβραῖοι, οἱ Δῆδες, Φοινικαῖοι, Γελφοί, Ἀλαμπετάνοι, πολλοὶ ἐκ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τῆς Ἰνδίας ἦσαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 123, section 2, line 2

Καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἤφεραν ἓναν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν Ἰν- διαν δεξιῶτην εἰς τὸν Ἀλέξανδρον καὶ ἔλεγον ὅτι τέτοιος δεξι- ῶτης ἐνι, ὅτι ἐκ τὸ δακτυλίδιν διαβάζει τὴν σαΐταν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 124, section 3, line 3

Καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀλέξανδρος τὸν ἰδικόν του τὸν Ἀριστοτέ- λην ἐδώρισέν τον ἓνα στέμμα καὶ τὸ ἀπανωφόριν τοῦ Πῶρου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας καὶ δέκα χιλιάδες χρυσὰ τάλαντα καὶ δέκα χιλιάδες μόδια μαργαριτάριν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 125, section 5, line 8

Καὶ αὐτοῦ ἀρχίνισεν ὁ Ἀλέξανδρος νὰ δείχνη τοὺς πολέμους τοὺς μεγάλους, ὅπου ἐποίησε μὲ τὸν Τάρειον τῆς Περσίας τὸν βα- σιλέα καὶ μὲ τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσης.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 125, section 11, line 11

“Ολοι οἱ Πέρσηδες ἐθαύμασαν καὶ τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα καὶ ὁ- λος ὁ κόσμος ἀποκάτω τὴν Ἰνδιαν καὶ τοῦ ἡλίου ἐτρόμαξαν, ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις, Ἄρκτος καὶ Μεσημβρία.

Historia Alexandri Magni, Recensio V (cod. Vind. theol. gr. 244) (1386: 014) “Der byzantinische Alexanderroman nach dem Codex Vind. Theol. gr. 244”, Ed. Mitsakis, K. Munich: Institut für Byzantinistik und neugriechische Philologie der Universität, 1967; *Miscellanea Byzantina Monacensia* 7. Page 72, line 20

Ὁ Ἀλέξανδρος αὐτὴν τὴν ὥραν, ἤγουν τὴν νύκταν, εἶδεν ὄνειρον ὅτι ἦλθεν ὁ προφήτης Ἱερεμίας καὶ ἦτον ἐντυμένος ἀρχιε- ρατικὴν στολὴν καὶ εἶπεν του· «Ἐγλήγορα, τέκνον Ἀλέξανδρε, σῦρε καὶ γένου ἀποκρισιάρης εἰς τὸν Δάρειον καὶ καταπάτησέ τον αὐτὸν καὶ τὰ φουσάτα του καὶ τῆς Ἰνδίας ὅπου φέρνει κατα- πάνου σου· καὶ ἐὰν σὲ ἐγνωρίσουν εἰς τὸν Δάρειον, ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς Σαβαώθ σὲ θέλει φυλάξει καὶ θέλεις σωθῆ ἄβλαβῆς ἀπέκει.

Historia Alexandri Magni, Recensio V (cod. Vind. theol. gr. 244) Page 79, line 23

Καὶ οὕτως ὁ Ἀλέξανδρος ὄρθω- σεν καὶ ὑπῆγεν εἰς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα, ἤγουν εἰς τὸν βασιλέα.

Historia Alexandri Magni, Recensio V (cod. Vind. theol. gr. 244) Page 79, line 24

Ὁ Πῶρος καὶ μέγας καὶ ὑψηλότατος βασιλέας τῆς Ἰνδίας ὅλης», τοιούτως λέγει ἡ γραφή, «ὅτι κάτι ἤκουσα, Ἀλέξανδρε, ὅτι τὸν Δάρειον ἐσκότωσης καὶ ὑψώθης πολλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνα- γνωσίαν σου τὴν πολλὴν ἦλθες εἰς τὸ σύνορόν μου νὰ χαθῇς.

Historia Alexandri Magni, Recensio V (cod. Vind. theol. gr. 244) Page 82, line 9

Καὶ τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα ὡς εἶδαν, ἔδωκαν νὰ φεύγουν· Ὁ Ἀλέξανδρος κατό- πισθεν τοὺς ἐδίωχεν καὶ [f. 42v] ἐσκότωσεν τρεῖς χιλιάδες.

Historia Alexandri Magni, Recensio V (cod. Vind. theol. gr. 244) Page 83, line 2

Ὁ Ἀλέξανδρος τὸ βοηθόντα τὸν Ἀντίο- χον ἔκαμεν αὐθέντην τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ (1386: 016) “H φυλλάδα τοῦ μεγάλῃαν- τρου. Διήγησις Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνο”, Ed. Veloudis, G. Athens: Hermes, 1977; *Νέα Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη* 39. Section 103, line 11

Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας θέλεις σκοτώσει· καὶ εἰς ἀσθένειαν θέλεις πέσει· καὶ ὁ Θεὸς θέλει σὲ βοηθήσει καὶ θέλεις γένει ὅλου τοῦ κόσμου βασιλεὺς· καὶ εἰς τὸν Παράδεισον κοντὰ θέλεις ὑπάγει καὶ θέλεις εὖρει ἐκεῖ ἄνδρες καὶ γυναῖκες εἰς

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

ἓνα νησί φυλακωμένους, ὅπου εἶναι τὸ φαγί τους παρικὰ καὶ τὸ ὄνομά τους εἶναι Μακάριοι· καὶ θέλουν σοῦ ὁμολο- γήσει διὰ τὴν ζωὴν σου καὶ διὰ τὸν θάνατόν σου.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 136, line 9

Αὐτὴν τὴν νύκτα εἶδεν ὁ Ἀλέξανδρος ὄνειρον ὅτι ἦλθεν ὁ προφήτης Ἱερεμίας καὶ ἦτον ἐνδεδυμένος ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡσὰν τὸν εἶδεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπε του: Ὅγλήγορα ὕπαγε εἰς τὸν Δάρειον ἀποκρισάρης καὶ καταπάτησέ τον, ὁμοίως καὶ τὰ στρα- τεύματα τῆς Ἰνδίας, ὅπου ἔρχονται κατεπάνω σου· καὶ ἐὰν σὲ γνω- ρίσουν, ὁ Θεὸς θέλει σὲ φυλάξει.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 148, line 9

Καὶ ὅρισε νὰ γράψουν χαρτὶ παραπονετικὸν εἰς τὸν Πῶρον, τὸν βα- σιλέα τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 148, line 13

Εἰς τὸν βασιλέα τὸν ὑψηλότατον παρὰ ὅλους τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅπου εἶσαι κύριος τῶν αὐθεντάδων τῆς οἰκουμένης καὶ ἐπίγειος θεὸς τῆς Ἰνδίας, ἡ δεξιὰ σου εἶναι στε- ρεὰ εἰς ὅλα τὰ βασίλεια τῆς γῆς.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 150, line 12

Καὶ ἐκίνησαν τὰ φου- σάτα τῆς Ἰνδίας εἰς βοήθειαν τοῦ Δαρείου.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 150, line 13

Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Δά- ρειος ὅτι ἦλθαν τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας, ἐσύναξε καὶ αὐτὸς τὰ φουσάτα του τῆς Περσίας καὶ ἔγραψέ τα καὶ ἤϊρε τα χίλιες χιλιάδες.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 151, line 13

Καὶ ἐρώτησάν τους οἱ ἄρχοντες τῆς Ἰνδίας διὰ τὰ φουσάτα τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ αὐτοὶ εἶπαν: Ἡμεῖς καθὼς εἶδαμεν, ἔτζι μαρτυροῦμεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 152, line 3

Καὶ ὡσὰν ἤκουσαν τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας, ἐδειλίασαν καὶ ὡσὰν ἐγγαρεμένοι ἤρχονταν εἰς τὸν πόλεμον.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 152, line 12

Καὶ αὐτὴν τὴν ὥραν δὲν ἐγνωρί- ζετο τίς εἶναι Πέρσης ἢ Ἰνδῆς ἢ Μακεδών.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 153, line 2

Καὶ ὡσὰν ἐνύκτωσεν, ἐφοβήθησαν οἱ Ἰνδοὶ καὶ οἱ Πέρσαι καὶ ἄρχισαν νὰ φύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 153, line 4

Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὁ Ἀλέξανδρος ὅτι ἐγύρισαν οἱ Ἰνδαι, δὲν ἠμπόρεσε νὰ βαστάξῃ, μόνον εἰσέβη εἰς τὸ στράτευμα τῆς Ἰνδίας μὲ τὸ τάγμα του, ἑκατὸν χιλιάδες, ὅπου ἦσαν ὅλοι διαλεκτοί, καὶ ἔκαμε μεγάλους φόνους καὶ πολλούς.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 153, line 7

Καὶ οἱ Ἰνδαι, ὡσὰν εἶδαν τὸν Ἀλέξανδρον, ἔδωκαν νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 153, line 9t

Φυγὴ τῶν Ἰνδῶν.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 153, line 10

Καὶ ὥσάν εἶδαν οἱ Πέρσαι τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας πῶς φεύγουν, ἄρχισαν καὶ αὐτοὶ νὰ φεύγουν, μὲ τὸ νὰ μὴν δύνωνται νὰ πολεμοῦν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 155, line 3

Ἐστειλε καὶ τὸν Φι- λόνην εἰς τὸ φουσάτον τῆς Ἰνδίας νὰ πάρῃ τὰ ἄλογά τους καὶ αὐτοῦ- νοὺς νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν αὐθέντην τους τὸν Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 155, line 6

Καὶ ὑπῆγεν ὁ Φιλόνης καὶ εἶπε τὸν ὀρισμὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τοὺς Ἰνδοὺς.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 155, line 14

Καὶ οἱ Πέρσαι ἐξε- χωρίσθησαν ἀπὸ τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Φι- λόνην καὶ ἦλθαν εἰς μίξιν μὲ τὰ φουσάτα τῆς Μακεδονίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 187, line 5

Μόνον κάμε ἐτοῦτο ὁποῦ σοῦ λέγομεν καὶ γύρισε ὀπίσω δεξιὰ καὶ σύρε πάλιν νὰ ἀκολουθῇ- σης τοὺς συνηθισμένους σου πολέμους, ὅτι καρτερεῖ σε καὶ ὁ βα- σιλεὺς τῆς Ἰνδίας νὰ πολεμήσετε.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 192, line 4

Καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐπεριπάτησεν ἡμέρας ἑξ καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σύνορον τῆς Ἰνδίας καὶ ἐξέβη εἰς τὸν κόσμον.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 192, line 10

Ἐμαθεν δὲ ὁ Πῶρος, ὁ βα- σιλεὺς τῆς Ἰνδίας, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὸ σύνορόν του καὶ τοῦ ἔγραψεν ἐπιστολὴν τοιαύτην: Ἐπιστολὴ Πῶρου πρὸς Ἀλέξανδρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 193, line 2

Ὁ Πῶρος, ὁ μέγας βασιλεὺς τῆς Ἰνδίας, ὁποῦ λάμπει ὥσάν θεός, εἰς τὸν Ἀλέξανδρον τὸν βασιλέα.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 194, line 9

Ἀλέξανδρος, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλέων, ὅχι μὲ τὸ ἐδικόν μου θέλημα, ἀμὴ μὲ τοῦ παντοκράτορος Σαβαώθ, ὁποῦ ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας Πῶρον, ὁποῦ λέγει πῶς λάμπει ὥσάν ὁ ἥλιος καὶ γίνεται θεὸς ἐπίγειος, ὁ οὐτιδανός, ὁ γαῖ- δαρος, ὁ τρελός, ὁ ἄτυχος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ὅλου.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 195, line 2

Καὶ αὐτὸς τέτοιας λογῆς ἐθεοποιεῖτο εἰς ὅλην τὴν Περσίαν, ὥσάν καὶ ἐσένα τώρα εἰς τὴν Ἰνδίαν, καὶ ἐγὼ τὸν ἐσχότωσα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ παντο- κράτορος Σαβαώθ.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 196, line 6

Ἀκόμῃ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους βασιλεῖς τῆς Ἰνδίας στείλετε γράμματα νὰ ἔλ- θουν ὅλοι.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 197, line 8

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Καὶ ὥς τὸ ἤκουσεν ὁ Ἀλέξανδρος, ὅρισε καὶ ἐσυμμαζώχθησαν τὰ φουσάτα του ὅλα ἔμπροσθέν του καὶ εἶπε: Ὡς ἡγαπημένοι μου Μακεδόνες καὶ ἀπὸ ὅλες τὶς γενεὰς ὑψηλότεροι, τὸν κόσμον ὅλον ἐπήραμεν καὶ τὴν οἰκουμένην ἐπεριλάβαμεν καὶ τὴν σήμερον ἐφο- βηθήκατε ἀπὸ τοὺς ἀνάνδρους Ἰνδοὺς.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 200, line 6

Ἄς ἡξεύρετε πὼς ὅλον τὸν κόσμον εἶδαμεν καὶ ἐγυρίσαμεν ὑγιεῖς καὶ ἥλθαμεν εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ θέλο- μεν νὰ πολεμήσωμεν μετὰ τὸν Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 200, line 9

Καὶ τὴν ὥραν ὅπου νὰ ἰδῇτε τὴν γραφὴν μου, νὰ φθάσετε τὸ ὀγληγορώτερον μετὰ ὅλα τῆς Δύσεως τὰ φουσάτα εἰς τὴν Ἰνδίαν».

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 204, line 9

Καὶ ἐστάθη ὁ Φιλόνης καὶ ὁ Σέλευκος καὶ εἶ- παν: «Ὡς ἡγαπημένε αὐθέντη καὶ τοῦ κόσμου ὅλου βασιλεῦ, δὲν πρέπει νὰ στέκης ἀντίκρυ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας νὰ τὸν βλέπης, ἀλλὰ σὺρε κατεπάνω του καὶ μὴν ἀργῇς, ὅτι ὁ Πῶρος ἔχει φουσάτα πολλὰ παρὰ ἡμᾶς.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 205, line 9

Καὶ δὲν πρέπει ἐσένα νὰ πολεμήσης μετὰ τὸν Πῶρον, ὅτι ἐσὺ εἶσαι τῆς οἰκουμένης ὅλης βασιλεὺς, ἀλλὰ νὰ πολε- μήσω ἐγώ, ὅπου εἶμαι μετὰ τὸ ἐδικόν σου ῥιζικὸν αὐθέντης τῆς Περσίας καὶ αὐτὸς εἶναι τῆς Ἰνδίας καὶ εἵμεσθεν παρόμοιοι.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 206, line 8

Καὶ ἐπολέμησαν τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας πολλὰ ἀνδρειωμένα καὶ ὕστερον ἐνίκη- θησαν καὶ ἄρχισαν νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 207, line 8

Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἦλθεν εἰς τὸ κονάκι τοῦ Πῶρου καὶ ἔστειλε τὰ φουσάτα του καὶ ἐκούρσευσαν τὸν τό- πον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 209, line 13

Ἀλλὰ ὥσάν βλέπω, ἐσὺ ἔχεις ἔχθρητα τῶν στρατιωτῶν τῆς Ἰνδίας καὶ θέλεις νὰ τοὺς χάσης ὅλους.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 210, line 12

Καὶ ὥς ἤκουσεν ὅλον τὸ φουσάτον τῆς Ἰνδίας, ἐχάρη.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 212, line 8

Καὶ ὥσάν εἶδεν τὸν θάνατον τοῦ Πῶρου τῆς Ἰνδίας τὸ φου- σάτον, ἔδωκαν νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 213, line 1

Καὶ ἡ βασίλισσα ἡ Κλυταιμνή- στρα ἀπέλυσε τὰ μαλλιά της ἕως τὴν γῆν καὶ τὸ πολῦτιμόν της φό- ρεμα ἔσχισεν καὶ μετὰ δέκα χιλιάδες ἀρχόντισσες τῆς Ἰνδίας ἦλθε καὶ ἐσυναπάντησε τὸ λείψανον τοῦ Πῶρου μετὰ κλαυθμὸν καὶ ὀδυρμὸν καὶ μετὰ θλίψιν μεγάλην.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 215, line 4

Ἦκούσατε πῶς τὸν Δάρειον, τὸν βασιλέα τῆς Περσίας, ἀφάνισα, ὁμοίως καὶ τὸν φρικτὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας καὶ πολλοὺς βασιλεῖς ὅπου ἐδούλωσα καὶ τοὺς ἕκαμα διὰ νὰ μὲ ἔχουν ὅλοι αὐθέντην τοὺς καὶ νὰ μοῦ δίδουν ὅλοι χαράτzion.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 239, line 1

Καὶ ὁ Δάρειος τοῦ εἶπε· Σύρε παρεμπρὸς νὰ ἰδῇς καὶ τὸν Πῶρον, τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 248, line 14

ὁ Δορυφόρος εἶπε· Ἄφρησόν με, μητέρα μου, νὰ σκοτώσω ἓνα ἄνθρωπον τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅπου αὐτὸς πολλὰς χιλιάδας λαὸν μοῦ ἐσκότωσεν, ἀκόμη καὶ τὸν πενθερόν μου Πῶρον, τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας, καὶ ὅπου ἡ γυναῖκα μου κλαίει μερόνυχτον διὰ τὸν θάνατόν του· καὶ πιστεύσόν με ὅτι ὁ Ἀντίοχος πλέον ζῶν δὲν ἔχει.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 265, line 2

Καὶ ἀνεγίνωσκε τὴν ἐπιστολὴν ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐκάθετο εἰς ἓναν θρόνον, ὅπου εἶχε βήματα δώδεκα, ἐγκοσμημένος· ὁ ὁποῖος ἦτον τοῦ Πύρου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 268, line 10

Καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἤφεράν τον ἓναν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν Ἰνδιάν, καὶ ἔλεγεν ὅτι τέτοιος τοξότης εἶναι, ὅπου ἀπὸ τὴν μέσση τοῦ δακτυλιδίου διαβαίνει τὴν σαίτταν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 285, line 1

Προσέτι ἀφῆνω τοῦ Πτολεμαίου ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν· Σελεύκου τὴν Περσίαν καὶ Βαβυλώνα· Ἀντιγόνου τὴν Κιλικίαν· Φίλωνος τὴν Μηδίαν· Πύθωνος τὴν Φρυγίαν καὶ Λυδίαν· Μελεάγρου τὴν Παφλαγονίαν· Εὐμενίου τὴν Καππαδοκίαν· Κασσάνδρου τὴν Λυκίαν καὶ Ἑλλάσποντον· Λυσιμάχου τὴν Θράκην· Ἀντιπάτρου τὴν Ποντικήν· Ὁξύартου τὴν Βακτριανήν· Φιλίππου τὴν Δραγαίνην· Ἀντιόχου τὴν Ἰνδιάν· Φραταφέρνου τὴν Παρθίαν καὶ τὴν Ὑρκανίαν· τὴν δὲ Περσίαν καὶ Μεσοποταμίαν ἀφῆνω τοῦ Ὁβλίου.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) (1386: 018) “Das byzantinische Alexandergedicht nach dem codex Marcianus 408 herausgegeben”, Ed. Reichmann, S. Meisenheim am Glan: Hain, 1963; Beiträge zur klassischen Philologie 13. Line 96

Ἐπέρχεται γὰρ μέγιστον ἔθνος ἡμῖν βαρβάρων, οὐχ ἓν ὑπάρχον τὸ φανέν, πολλὰ δὲ μυριάδες ἡμῖν κατεπερχόμεναι· πρῶτον Ἰνδῶν τὰ γένη, Ἰβηρες Ὀξυδόρκες σὺν Νοημαίοις πᾶσιν, Βοσπόροι καὶ Νοκίμαροι, Χάλβαι, πολὺ τι πλῆθος, ὅσα τε πρὸς ἀνατολὴν ἔθνη Περσῶν ὑπάρχει, ἀναριθμήτοις μαχηταῖς, ἀνδράσι μεγιστάνοις, αὐτὴν πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον βουλόμενοι συστρέψαι.

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 2971

Ὅταν ἐπέμφθην παρὰ σοῦ,» προσείρηκε σατράπης, »πρὸς τὸν πατέρα Φίλιππον
τούτου τοῦ Μακεδόνος λαβέσθαι φόρους παρ' αὐτοῦ, εἶδον αὐτὸν ἐκεῖσε· ἔγνων
γὰρ τούτου φρόνησιν, ἰσχὺν καὶ χαρακτῆρα· εἶπερ οὖν δέχη συμβουλὴν ἐμοῦ τοῦ
σοῦ σατράπου, τοὺς Πέρσας ἅπαντας ἐλθεῖν ἐκ πάσης οἰκουμένης μετὰ σπουδῆς σὺ
πρόσταξον, ὡσαύτως ἔθνη πάντα τὰ δουλικῶς συνόντα σοι, φημί Βαβυλωνίων, τῶν
Ἑλιμαίων, Πάρθων τε καὶ Μεσοποταμίων, τῶν Ἰλαυρίων, Χωρανῶν, Βάκτρων, Ἰν-
δῶν τῶν ἔσω, ἀλλὰ καὶ τοὺς τὰ μέλειθρα ταῦτα Σεμιραμέως, (ἔστι σοι δ' ὀγδοήκοντα
σὺν ἑκατὸν τὰ γένη,) στράτευσον ἅπαντας αὐτοὺς Θεῶν τῇ συμμαχίᾳ, καὶ Μακε-
δόσιν Ἑλλήσιν ἀντιπαραταχθῶμεν· κἂν μὲν μὴ πάρεσμεν αὐτοὶ δυνάμει μαχεσθῆναι
καὶ πολεμῆσαι τοῖς ἐχθροῖς, ἀλλ' οὖν γε τούτους μᾶλλον τῷ πλήθει προσφοβήσομεν
ποιήσαντες φυγάδας.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 3287

Μαθὼν δὲ Πῶρος ἅπαντα τὰ παρὰ τοῦ Δαρείου τούτῳ γραφέντα δυστυχῶς, πλη-
ροῦται λύπη πλείστη, αὐτῷ δὲ προσαντέγραψεν ἐπιστολὴν τοίανδε· »Πῶρος Ἰνδῶν ὁ
βασιλεὺς τῷ βασιλεῖ Δαρείῳ Περσῶν, προσαγορεύω σοι καὶ προσλαλῶ σοι χαίρειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 3323

Αὐτὴν δὲ τὴν ἐπιστολὴν πᾶσαν ἰδὼν Δαρεῖος ἐδάκρυσεν ἀναμνησθεὶς μητρός,
συζύγου, τέκνων, ὁμοῦ προσπαρασόμενος ψυχὴν τε καὶ καρδίαν, καὶ χώραν Βα-
κτηριανὴν καὶ πᾶσαν τὴν Ἰνδιάν ὅλην προσεκαλέσατο πρὸς μάχην Ἀλεξάνδρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 3804

Δαρεῖος ἠὲ τρεπίζετο καὶ πάλιν εἰς τὴν μάχην καὶ πολεμεῖν Ἀλέξανδρον ὁ δυστυ-
χῆς ἐκ τρίτου· ὅθεν Ἰνδῶν τῷ βασιλεῖ τῷ Πώρῳ γράφει ταῦτα· »Δαρεῖος βασιλεὺς
Περσῶν ἄνακτι Πώρῳ χαίρειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 3822

Λοιπὸν αὐτὸς συνάθροισον Ἰνδῶν πάντα τὰ γένη εἰς Πύλας τὰς Κασπιακὰς καὶ
τοῖς συνερχομένοις ἀνδράσι σὺ χορήγησον χρυσὸν πολὺν καὶ σῖτον καὶ πλείστα τὰ
χορτάσματα· πάντα γοῦν τῶν λαφύρων ἔσται σοι τὰ ἡμίσεια· χαρίσομαί σοι μᾶλλον
τὸν ἵππον τὸν Βουκέφαλον ὃν οὗτος ἐποχεῖται, ὁ Μακεδόνων τύραννος, ὡσαύτως
δίδωμί σοι τὴν πανοπλίαν τὴν αὐτοῦ σὺν παλλαχαῖς ταῖς τούτου.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 3832

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Λαβὼν οὖν σὺ τὰ γράμματα μετὰ σπουδῆς τῆς πλείστης ἄθροισον πᾶσαν στρατιὰν καὶ στεῖλον ἡμῖν τάχει· ἔρρωσο, Πῶρε, βασιλεῦ μέγιστε τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4475

Μετὰ δὲ ταῦτ' Ἀλέξανδρος ἐποίει τὴν πορείαν, τῶν Μακεδόνων ἅπαντα παραλαβὼν τὰ πλήθη, πρὸς βασιλέα τῶν Ἰνδῶν, τὸν προρρηθέντα Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4482

Πολλὴν οὖν ἔρημον ὁδὸν καὶ τόπους διελθόντες ἀνύδρους, φαραγγώδεις τε καὶ φοβερούς, κρημνώδεις, πρὸς Μακεδόνας ἔλεγον ἅπαντες οἱ σατράπαι· »Μέχρι Περσίδος ἀρκετὸν ἡμᾶς ποιῆσθαι μάχην καὶ τὸν Δαρεῖον καθελεῖν, ὥς ἀπαιτοῦντα φόρους ἡμᾶς καὶ πάντας Ἑλληνας· κάμωμεν τί γὰρ ἄρτι ἐρχόμενοι πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς εἰς θηριώδεις τόπους, Ἑλλάδι μὴ προσήκοντας, ἡγριωμένους ὄντας;

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4498

Λοιπὸν ὑπόμνησιν ὑμῖν ταύτην ἐγὼ ποιήσω· ὥς τοὺς πολέμους ἔγωγε τοὺς δυνατοὺς ἐκείνους μόνος αὐτὸς ἐνίκησα, τὴν τῶν Ἰνδῶν δὲ μάχην ἐγὼ κατατροπώσομαι καλλίστῃ συμβουλίᾳ.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4518

Ἀλέξανδρος οὖν τάχιστα πρὸς τῶν Ἰνδῶν τὴν χώραν ἀνδρείως εἰσελήλυθε σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει, καὶ προσυπῆντησαν αὐτῷ Πῶρου γραμματοφόροι ἐπιστολάς κομίζοντες· ἃς καὶ λαβὼν εἰς χεῖρας προσέταξε μέσον στρατοῦ ταύτας ἀναγνωσθῆναι.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4524

Ἐλεγον δὲ τὰ γράμματα κατὰ λεπτὸν τοιαύδε· »Πῶρος Ἰνδῶν ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας Ἀλεξάνδρῳ, τῷ πόλεις καταστρέφοντι, λεηλατοῦντι ταύτας.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4530

Νομίζεις εἶναι σθεναρὸς ὑπὲρ Ἰνδοὺς καὶ μέγας· γίνωσκε γοῦν, Ἀλέξανδρε, μείζων τυγχάνω πάντων, μὴ μόνον μέγας βασιλεὺς ὢν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, ἀλλ' ἔχω καὶ Διόνυσον Θεὸν προσσυμμαχοῦντα, ὃν καὶ πατέρα τῶν Θεῶν λέγουσι πάντες εἶναι.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4544

Ἄν δὲ καὶ χρεῖαν εἴχομεν Ἑλλάδος, σῆς πατρίδος, Ἰνδοὶ καθυπετάξασι πρῶτοι παρὰ τὸν Ξέρξην, ἀλλ' ὥς μηδὲν κατέχοντας ἄξιον θεωρίας βασιλικῆς ἢ γνώσεως,

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

μᾶλλον δ' ἄχρεϊον ἔθνος, προσαπεστράφημεν ὑμᾶς, μή που καὶ μινανθῶμεν· τὸ κρεῖττον πᾶς ἐπιθυμεῖ καὶ σπεύδει συλλαβέσθαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4569

Περισσοτέρως μᾶλλον σὺ προθύμους ἀπειργάσω πρὸς μάχην ὅτρυνθῆναί σοι τοὺς τῶν Ἑλλήνων παῖδας, ὥς τὴν Ἑλλάδα λέγοντα μηδὲν χρηστὸν κατέχειν θεώρημα βασιλικόν, ὑμᾶς δ' Ἰνδοὺς κεκτῆσθαι πάντα τὰ τιμιώτερα, πόλεις χρηστὰς καὶ χώρας.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4602

Ὡς δὲ πλησίον ἤλθοσαν τούτων οἱ Μακεδόνες, Πέρσαι καὶ πάντες Ἕλληνες, Ἀλέξανδρος προσβλέψας μεγάλην τὴν παράταξιν τοῦ Πύρου, ἐφοβήθη οὐ στρατιώτας τοὺς αὐτοῦ, τούτου δὲ μᾶλλον θήρας· ξένον γὰρ ἦν θεώρημα τῶν φοβερῶν θηρίων· οὐκ ἦν ἡ μάχη πρὸς Ἰνδοὺς, ἀλλὰ πρὸς τὰ θηρία.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4606

Σχῆμα δὲ στρατιωτικὸν περιβαλὼν εἰσῆλθεν, Ἰνδοῖς δόξας ὀψώνια τροφὰς ἐξαγοράσαι· ὄντινα τάχος βασιλεῖ τῷ Πύρῳ παριστῶσι.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4634

Κατετροποῦντο δὲ λοιπὸν Ἰνδοὺς οἱ Μακεδόνες καὶ τούτους κατεδίωκον σφάττοντες κατὰ κράτος, ἔχοντες Πέρσας ἰσχυροὺς συμμάχους καὶ βαρβάρους, βάλλοντες τούτους βέλεσι, πυκναῖς τοξοβολίαις, πολλὴ δὲ γέγονεν αὐτοῖς ἡ μάχη τοῦ πολέμου.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4639

Νῶτα δεδώκασιν Ἰνδοὶ πᾶσι τοῖς Μακεδόσιν, αὐτὸ δὲ στράτευμα Περσῶν γενναίως ἠνδραγάθει· ἀλλ' ἵππος ὁ Βουκέφαλος ἐξασθενήσας πίπτει καὶ λύπην προεξένησε μεγάλην Ἀλεξάνδρῳ· λοιπὸν χαῦνος ὁ πόλεμος ὕστερον ἐγεγόνει.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4644

Ἡμέραις τοίνυν εἴκοσιν Ἰνδοὶ σὺν Μακεδόσι καὶ τοῖς Πέρσαις ἅπασι μάχην πολλὴν ἰστώντες καὶ πόλεμον ἀθροίζοντες ἅπαντες κατ' ἀλλήλων, οὐκ ἴσχυεν Ἀλέξανδρος Ἰνδοὺς κατατροπῶσαι· πολὺ γὰρ ἦν τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἰνδῶν καὶ μέγα· ὄθεν καὶ δειλιάσαντες Πέρσαι σὺν Μακεδόσι σαυτοὺς κατεβουλεύσαντο τῷ Πύρῳ προδιδόναι.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4655

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Εἶθ' οὕτως ἔγραψεν αὐτὸς ἐπιστολὴν τῷ Πῶρῳ, λέγων· «Οὐκ ἔστι, βασιλεῦ, τοῖς σοῖς Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις καὶ πᾶσι Μακεδόσι μου χρηστὰ τὰ τοῦ πολέμου· πάντες γὰρ οὗτοι φθείρονται μαχόμενοι κακίστως.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4673

Ἔσπευδεν οὖν Ἀλέξανδρον ὁ Πῶρος θανατῶσαι· τὰ πλήθη δὲ παρέστασαν πάντα τῶν στρατευμάτων ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν, Ἰνδῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4685

Ἦρξαντο γοῦν ἀμφοτέρα τὰ πλήθη στρατευμάτων μάχην ποιεῖν πρὸς ἄλληλα καὶ πολεμεῖν καὶ πάλιν· καὶ δοὺς Ἀλέξανδρος φωνὴν αὐτοῖς Ἰνδοῖς προσέφη· »ὦ τάλανες καὶ δυστυχεῖς Ἰνδεῖς, τί πολεμεῖτε;

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4694

Εἶπε δ' Ἀλέξανδρος αὐτοῖς· «Παύσασθε πολεμοῦντες· ἀπελευθέρους γὰρ ὑμᾶς ὥς ἀναιτίους ἔχω· ἀπέλθετε, συστράφητε, μή τινα φόβον σχόντες· οὐ γὰρ κατετολήσατε πρὸς τὸ στρατόπεδόν μου· Πῶρος γὰρ κατηνάγκασεν Ἰνδοὺς μαχέσασθαι με.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4811

Αἱ δὲ γυναῖκες πόρρωθεν εἰσὶν ἀποικισμέναι πλησίον Γάγγου ποταμοῦ τοῖς Ἰνδοῖς τοῖς τόποις· οἱ γοῦν Βραχμαῖνοι πρὸς αὐτὰς περῶσι τὰς γυναῖκας καθ' ὃν καιρὸν τὰ πρὸς βορρᾶ ἥλιος ἀνατρέχει, ἐν Ἰουλίῳ τῷ μηνί, τῷ μετ' αὐτὸν Αὐγούστῳ· οἳτινες εὐκρατότεροι γενόμενοι, Βραχμαῖνοι πρὸς οἷστρον διεγείρονται, μιγνύμενοι γυναῖκας.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4909

Εἶθ' οὕτως ἀνεχώρησαν ἀμφοτέρα τὰ μέρη· ὑπέστρεψεν Ἀλέξανδρος ὁδὸν τὴν κατ' εὐθείαν τὴν ἐπὶ πρόσω φέρουσαν Πρασιακὴν τὴν πόλιν, ἣτις ἐστὶ μητρόπολις τῆς Ἰνδικῆς τῆς χώρας, εἰς ἣν καὶ Πῶρος πρότερον ἔτυχε βασιλεύων.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4914

Αὐτῶν δὲ πάντα τῶν Ἰνδῶν καλῶς οἰκονομήσας, ἦλθον τινὲς ἐντόπιοι λέγοντες χρησμολόγοι πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Ἰνδεῖς τὰ μέλλοντα συμβῆναι· »Μέγιστε πάντων βασιλεῦ, λήψη μεγάλας πόλεις, ἀναριθμήτους, θαυμαστάς, ὄρη καὶ βασιλείας, ἅπερ οὐδεὶς τῶν ἑκπαλαι κατήρξε βασιλέων.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4934

4.2. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Ἐχάλουν οὖν ὀνόματα δένδροις δυσὶν ἐκείνοις, τοῖς φθεγγομένοις τὴν φωνὴν ὁμοίαν τῶν ἀνθρώπων, τὸ πρῶτον ἄρσεν ἥλιον, τὸ θῆλυ δὲ σελήνην· Ἴνδεῖς δὲ ταῦτα λέγουσι μουθεαμάθους κλησιν.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4961

Εἴθ' οὕτως ἦλθε σὺν αὐτοῖς ἔσωθεν τῶν ἀδύτων, ἄνδρας κατέχων ἱκανούς· ὅθεν κελεύει κύκλῳ τούτους τὸν τόπον κατιδεῖν καὶ πάντα κατοπτεῦσαι· καὶ τινὰς δ' ἀπὸ τῶν Ἰνδῶν ἐκεῖ προσεκαλεῖτο καταμαθέσθαι παρ' αὐτῶν πάντα τὰ κεκρυμμένα.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4968

Τοῦ δῦναι δὲ τὸν ἥλιον, ὡς σύνηθες, τὸ δένδρον φωνὴν Ἰνδῶν ἐφώνησε φθεγγόμενον ἀρίστως· οἱ δὲ συνόντες σὺν αὐτῷ, πάντα τὰ λαληθέντα καλῶς κατανοήσαντες καὶ σφόδρα φοβηθέντες, οὐκ ἤθελον τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς φωνῆς μαθέσθαι· σύννους οὖν οὗτος γεγονώς καὶ τούτους κατὰ μόνας παραλαβὼν ἠρώτησε· «Τίς ἡ φωνὴ τοῦ δένδρου;

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4975

Κρυφίως δ' οὗτοι πρὸς αὐτόν, «Ἀλέξανδρε», προσεῖπον, »ἔχεις κακῶς ἐκ τῶν Ἰνδῶν τὸν βίον ἐξελεθεῖν σε.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 4984

Ἀνατελλούσης δὲ λοιπὸν ὡς ἔθος τῆς σελήνης, τὸ δένδρον προσεφώνησεν ἐλληνικῇ τῇ γλώσσῃ· »Ἐν Βαβυλῶνί σε θανεῖν, Ἀλέξανδρε, προλέγω· σὺ φονευθεὶς ἐκ τῶν Ἰνδῶν καὶ μᾶλλον οὐ δυνήσῃ, γῆν Μακεδόνων κατιδεῖν ἢ τὴν Ὀλυμπιάδα.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 5006

Ἄμα δὲ τὴν ἀνατολὴν ἡλίου γενομένην καὶ τὴν αὐγὴν ἐλθῆναί τε πρὸς τὴν μορφὴν τοῦ δένδρου, ὅξεῖα φωνὴ γέγονε λέγουσα διαρρήδην· »Ἀλέξανδρε, πεπλήρωται σὸς χρόνος ὁ τοῦ βίου, πλὴν οὐ ταφῆς σὺ πρὸς τὴν γῆν τὴν σὴν Μακεδονίαν ἢ κατιδεῖν μητέρα σὴν οὐκ ἔχεις, ἀλλ' ἐν ταύτῃ τῇ Βαβυλῶνι πρὸς μικρὸν κακῶς καταφθάρῃς, καὶ μετ' ὀλίγον μήτηρ σή, σύζυγός σου Ῥωξάνη μέλλουσιν αὔται παρ' Ἰνδῶν δεινῶς ἀποκτανθῆναι· λοιπὸν ἐμὲ τοῖς ἔμπροσθεν πλέον μὴ διενόχλει· οὐ γὰρ ἀκούσης ἕτερον· ἄπελθε γοῦν τῶν ὧδε.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 5010

Περίλυπος δὲ γεγονώς Ἀλέξανδρος καὶ πάλιν, ἐκεῖθεν ἀνεχώρησεν Ἰνδῶν ἐάσας χώραν, καὶ πρὸς τὰ Σεμιράμεως ἀνάκτορα κατῆλθεν.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 5024

Εἰς Αἴγυπτον ἐρχόμενος σὺν πάσῃ μου δυνάμει, κατέμαθον μέσον ὁδοῦ τῶν ἀρετῶν ἐνεῖναι βωμὸν ἐν τόποις τοῖς ὑμῶν, ὡς μέγα τοῦτον τέρας· ὡσαύτως προσ-
ανέμαθον εἶναι Θεοῦ μνημεῖον ἐν πεδιάσιν ἰνδικοῖς, μέγιστον ἥρωεῖον, ἅπερ ἰδεῖν
ἐπιθυμῶ καλῶς καὶ κατοπτεῦσαι, καὶ ταῦτα λέξαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς πάμπολυν τὸν χρό-
νον ὑμεῖς ἐκυριεύσατε πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου, τυραννικῶς κατάρχοντες τόπους
τοὺς ἀλλοτρίους.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 5031

Εἰ δ' οὐ, πρὸς μάχην ἔρχομαι κακῶς ἐξολοθρεῦσαι χώραν ὑμῶν τὴν τῶν Ἰνδῶν
αὐτὴν τὴν ἐσωτέραν.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 5292

ὁ τῶν Περσῶν καὶ τῶν Ἰνδῶν ὀλέσας δυναστείαν, ὁ στήσας πολλὰ τρόπαια
Μήδων τε καὶ τῶν Πάρθων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν ἐκπορθήσας, ὁ
κόσμον ἐκνενικηκώς, χωρὶς αὐτοῦ πολέμου καὶ πάσης ἄλλης στρατιᾶς, γέγονας τῆς
Κανδάκης τῆς χήρας ὑποχείριος· λοιπὸν μὴ φρόνει μέγα.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 5317

ἥτις καὶ πρὸς αὐτόν φησιν· «Ἀλέξανδρε, καὶ τοῦτο γενναῖον καὶ βασιλικὸν κακῶς
προσεβουλεύσω· ἀλλὰ μηδὲν ἀγωνιᾷς· μὴ φοβηθῇς, ὦ τέκνον· ὥσπερ γὰρ σὺ μου τὸν
υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα τούτου ἐκ τῶν Βεβρύκων ἔσωσας μεγίστη σου φρονήσῃ, οὕτω
κἀγὼ φυλάξω σε πάλιν ἐπανελθεῖν σε πρὸς τὰ στρατόπεδα τὰ σά, φόβον μὴ σχῶν
μηδένα, σὲ προσφωνοῦσ' Ἀντίγονον· εἰ γὰρ καὶ γνωριοῦσιν εἶναί σε τὸν Ἀλέξανδρον,
ἀποκτενοῦσι ξίφει, ὡς Πῶρον ἀποκτείναντα τὸν τῶν Ἰνδῶν δεσπότην· ἡ γὰρ γυνὴ
θυγάτηρ μου τέκνου, θυγάτηρ Πώρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 5471

Κατεδουλώσαμεν Ἰνδοὺς, καὶ βασιλέας τούτων σὺν ἡγουμένοις τοῖς αὐτῶν, με-
γάλα καυχώμενους, ἠττήσαμεν, τῆς ἄνωθεν Προνοίας συμμαχούσης· ὅθιν καὶ φό-
ρους παρ' αὐτῶν λαβόντες οὐκ ὀλίγους, πρὸς τοὺς Βραχμάνους ἤλθομεν καὶ γῆν
τῶν μακροβίων, καὶ τούτους κατοπτεύσαντες μεθ' ἱλαροῦ τοῦ τρόπου, καὶ πᾶσαν
χώραν τὴν αὐτῶν καὶ πάντα βίον τούτων ἀναμαθόντες ἀκριβῶς, πολλὰ δ' ὠφεληθέν-
τες, καὶ τούτους καταστήσαντες, μή τι λαβόντες τούτων (οὐ πράγματα γὰρ πάρεισιν
ἐκεῖνοις τοῖς ἀνδράσιν,)

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 5600

4.3. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Εἴτ' ἀποπλεύσαντες ἡμεῖς τοῦ ποταμοῦ ταχίστως, νῆσον μεγάλην εὕρομεν ἀπέχουσαν ἡπείρου ἐκμετρητοὺς πρὸς ἑκατὸν εἴκοσι τοὺς σταδίους· εἰς ἣν ἐλθόντες εἶδομεν πόλιν αὐτὴν Ἡλίου, ἔχουσαν πύργους δώδεκα χρυσεούς σμαραγδίνους· τὰ τείχη δὲ τῆς πόλεως ἐξ ἰνδικοῦ χρυσοῦ.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408)
Line 6120

Ἐγράφη δὲ πρὸς ἔτεσι τοῖς ἑξακισχιλίους ἕξ σὺν τοῖς ἐνενήκοντα καὶ τοῖς ὀκτακοσίοις, Ἰνδικτιῶνος ἐν αὐτοῖς τρεχούσης ἐνδεκάτης.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) (1386: 019) “Διήγησις τοῦ Ἀλεξάνδρου. The tale of Alexander. The rhymed version”, Ed. Holton, D. Thessalonica: n.p., 1974; Βυζαντινὴ καὶ Νεοελληνικὴ βιβλιοθήκη. Line 1769

Εἰς ἕξι μέρες τὸ λοιπὸν στὰ ὄρη Ἰνδῶν σώνουν, ἐκεῖ γὰρ ἀπεζεύσασι ὅλοι τοὺς καὶ τεντώνουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 1996

Νὰ γράψω ἐπεθύμησα ἐσένα τί ἐγίνη στήν χώραν γὰρ τὴν Ἰνδικήν, ὁπδοκαμὴν ἐκεῖνοι.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 2026

Ἐλέφαντας ἠύρισκαμεν καὶ ὅλοι καβαλικέψαν, στὴ χώρα γὰρ τὴν Ἰνδικὴν ἐπῆγαν καὶ ἐπεζέψαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 2031

Στὴν Ἰνδικὴν ἐδιάβημαν καὶ περικαρτεροῦμε, στὴν ἔρημον κινήσαμε τότε καὶ περπατοῦμε.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 2094

Οἱ ἐντόπιοι μᾶς ὀδηγοῦν καὶ ἐπήγαμε μὲ κόπον, μὲ βία γὰρ ἐσώσαμε στῆς Ἰνδικῆς τὸν τόπον.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 2095

Κ' ἦλθασι ὁκ τοὺς Ἰνδικοὺς ὁμπρὸς μου νὰ σταθοῦσι καὶ εἴπασιν· ‘Δὼ ἠύρισκονται δένδρα ὅπου λαλοῦσι.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 2114

Καὶ βασιλεύει ἥλιος, τὰ δένδρη γὰρ λαλοῦσι, καὶ ἡ φωνὴ τοὺς ἰνδικῆς, δὲν ξεύρω τί μιλοῦσι.

4.3 Claudius Ptolemaeus

Claudius Ptolemy (/ˈtɒləmi/; Greek: Κλαύδιος Πτολεμαῖος, Klaudios Ptolemaios, pronounced [kláwdios ptolémé:os]; Latin: Claudius Ptole-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

maeus; c. AD 90 – c. AD 168) was a Greco-Roman writer of Alexandria, known as a mathematician, astronomer, geographer, astrologer, and poet of a single epigram in the Greek Anthology.[1][2] He lived in the city of Alexandria in the Roman province of Egypt, wrote in Greek, and held Roman citizenship.[3] Beyond that, few reliable details of his life are known. His birthplace has been given as Ptolemais Hermiou in the Thebaid in an uncorroborated statement by the 14th century astronomer Theodore Meliteniotes.[4] This is very late, however, and there is no other reason to suppose that he ever lived anywhere else than Alexandria,[4] where he died around AD 168.[5] (From Wikipedia³)

Claudius Ptolemaeus Math., *Apotelesmatica* (= *Tetrabiblos*) (0363: 007) “*Claudii Ptolemaei opera quae exstant omnia*, vol. 3.1”, Ed. Boll, F., Boer, E. Leipzig: Teubner, 1940, Repr. 1957. Book 2, chapter 3, section 22, line 3

τοῦ δὲ δευτέρου τεταρτημορίου τοῦ κατὰ τὸ νότιον μέρος τῆς Μεγάλης Ἀσίας τὰ μὲν ἄλλα μέρη τὰ περι- ἔχοντα Ἰνδικὴν Ἀριανὴν Γεδρουσίαν Παρθίαν Μηδίαν Περσίδα Βαβυλωνίαν Μεσοποταμίαν Ἀσσυρίαν καὶ τὴν θέσιν ἔχοντα πρὸς νοταπηλιώτην τῆς ὅλης οἰκουμένης εἰκότως καὶ αὐτὰ συνοικεῖται μὲν τῷ νοταπηλιωτικῷ τριγώνῳ Ταύρου καὶ Παρθένου καὶ Αἰγόκερω· οἰκοδε- σποτεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ τοῦ Κρόνου ἐπὶ ἐφώνων σχημάτων.

Claudius Ptolemaeus Math., *Apotelesmatica* (= *Tetrabiblos*) Book 2, chapter 3, section 28, line 6

τῇ δὲ Παρθένῳ καὶ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ τὰ περὶ τὴν Βαβυλωνίαν καὶ Μεσοπο- ταμίαν καὶ Ἀσσυρίαν, διὸ καὶ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα τὸ μαθηματικὸν καὶ παρατηρητικὸν τῶν πέντε ἀστέρων ἐξάριετον συνέπεσε, τῷ δὲ Αἰγόκερῳ καὶ τῷ τοῦ Κρόνου τὰ περὶ τὴν Ἰνδικὴν καὶ Ἀριανὴν καὶ Γεδρουσίαν, ὅθεν καὶ τὸ τῶν νεμομένων τὰς χώρας ἐκείνας ἄμορφον καὶ ἀκάθαρτον καὶ θηριῶδες.

Claudius Ptolemaeus Math., *Geographia* (lib. 1–3) (0363: 009) “*Claudii Ptolemaei geographia*, vol. 1.1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1883. Book 1, chapter 7, section 6, line 5

Φησὶ γὰρ, «ὅτι καὶ οἱ μὲν τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Λιμυρικὴν πλέοντες, ὥς φησι Διόδωρος ὁ Σάμιος ἐν τῷ τρίτῳ, ἔχουσι τὸν Ταῦρον μεσουρανοῦντα καὶ τὴν Πλειάδα κατὰ μέσην τὴν κεραίαν· οἱ δ' εἰς τὴν Ἀζανίαν ἀπὸ τῆς Ἀραβίας ἀναγόμενοι εὐθύνουσι τὸν πλοῦν πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὸν Κάνωβον ἀστέρα, ὅστις ἐκεῖ λέγεται Ἴππος καὶ ἐστὶ νοτιώτατος.

3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Ptolemy>

4.3. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 9, section 1, line 3

Ἐπειτα καὶ κατὰ τὸν μεταξὺ τῶν Ἀρωμάτων καὶ τῶν Ῥάπτων πλοῦν, «Διογένη μὲν τινὰ φησι τῶν εἰς τὴν Ἰνδικὴν πλεόντων ὑποστρέφοντα τὸ δεύτερον, ὅτε ἐγένετο κατὰ τὰ Ἀρώματα, ἀπωσθῆναι ἀπαρκτία, καὶ ἐν δεξιᾷ ἔχοντα τὴν Τρωγλοδυτικὴν ἐπὶ ἡμέρας εἴκοσι πέντε παραγενέσθαι εἰς τὰς λίμνας, ὅθεν ὁ Νεῖλος ῥεῖ, ὧν ἐστὶ τὸ τῶν Ῥάπτων ἀκρωτήριο ὀλίγω νοτιώτερον. Θεόφιλον δὲ τινὰ τῶν εἰς τὴν Ἀζανίαν πλεόντων ἀπὸ τῶν Ῥάπτων ἀναχθῆναι νότῳ, καὶ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ ἐληλυθέναι εἰς τὰ Ἀρώματα.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 13, section 1, line 3

Στοχάσαιτο δ' ἂν τις τηλικούτον εἶναι τὸ μῆκος καὶ δι' ὧν ἐκτίθεται διαστημάτων κατὰ τὸν πλοῦν τὸν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τοῦ τῶν Σινῶν κόλπου καὶ Καττιγάρων, ἔαν τὸ παρὰ τὰς κολπώσεις καὶ τὰς ἀνωμαλίας τῶν πλῶν καὶ ἔτι τὰς θέσεις ἐπιλογίζηται κατὰ συνεγγισμὸν τῶν ἐπιβολῶν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 14, section 7, line 2

Ἄλλ' ὁ μὲν διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μεσημβρινὸς ὀλίγω δυτικώτερός ἐστι τοῦ βορείου τῆς Ταπροβάνης ἀκρωτηρίου κατὰ τὸν Μαρίνον, ὅπερ ἀντίκειται τῷ Κῶρυ· τούτου δ' ἀφέστηκεν ὁ διὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαίτιος ποταμοῦ ὠριαῖα διαστήματα ἢ, μοίρας δὲ ρκ', καὶ ἔτι ὁ διὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαίτιος τοῦ διὰ τῶν Μακάρων νήσων μοίρας ε'. ὥστε καὶ ὁ μὲν διὰ τοῦ Κῶρυ μεσημβρινὸς ἀπέχει τοῦ διὰ τῶν Μακάρων νήσων μικρῷ πλέον μοιρῶν ρκε', ὁ δὲ διὰ Καττιγάρων

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 16, section 1, line 10

Παρήλθε δὲ τινὰ αὐτὸν καὶ κατὰ τοὺς περριορισμούς, ὡς ὅταν τὴν μὲν Μυσίαν πᾶσαν ἀπ' ἀνατολῶν ὀρίζῃ τῇ Ποντικῇ θαλάσσῃ, τὴν δὲ Θράκην ἀπὸ δυσμῶν Μυσία τῇ ἄνω, καὶ τὴν μὲν Ἰταλίαν ἀπ' ἄρκτων μὴ Ῥαιτία καὶ Νωρικῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ Παννονία, τὴν δὲ Παννονίαν ἀπὸ μεσημβρίας Δαλματία μόνῃ καὶ μηκέτι τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ τοὺς μὲν μεσογείους Σογδιανούς καὶ τοὺς Σάκας γειτνιάζειν ἀπὸ μεσημβρίας τῇ Ἰνδικῇ, τοὺς δὲ βορειότερους τοῦ Ἰμάου ὄρους, ὃ ἐστὶν ἀρκτικώτατον τῆς Ἰνδικῆς, δύο παραλλήλους τὸν τε δι' Ἑλλησπόντου καὶ τὸν διὰ Βυζαντίου μὴ γράφῃ διὰ τῶν εἰρημένων ἐθνῶν, ἀλλὰ πρῶτως τὸν διὰ μέσου Πόντου.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 16, section 1, line 11

ριορισμούς, ὡς ὅταν τὴν μὲν Μυσίαν πᾶσαν ἀπ' ἀνατολῶν ὀρίζῃ τῇ Ποντικῇ θαλάσσῃ, τὴν δὲ Θράκην ἀπὸ δυσμῶν Μυσία τῇ ἄνω, καὶ τὴν μὲν Ἰταλίαν ἀπ' ἄρκτων μὴ Ῥαιτία καὶ Νωρικῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ Παννονία, τὴν δὲ Παννονίαν ἀπὸ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

μεσημβρίας Δαλματία μόνη καὶ μηκέτι τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ τοὺς μὲν μεσογείους Σογδιανούς καὶ τοὺς Σάκας γειτνιάζειν ἀπὸ μεσημβρίας τῇ Ἰνδικῇ, τοὺς δὲ βορειοτέρους τοῦ Ἰμάου ὄρους, ὃ ἐστὶν ἀρκτικώτατον τῆς Ἰνδικῆς, δύο παραλλήλους τὸν τε δι' Ἑλλησπόντου καὶ τὸν διὰ Βυζαντίου μὴ γράφη διὰ τῶν εἰρημένων ἐθνῶν, ἀλλὰ πρῶτως τὸν διὰ μέσου Πόντου.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 17, section 3, line 2

Καὶ πάλιν τὰ Σήμυλλα τὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐμπόριον μὴ μόνον τοῦ Μαρέως ἀκρωτηρίου δυτικώτερον ὑπ' αὐτοῦ τεθειμένον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ· μόνον γὰρ μεσημβρινώτερον ὁμολογεῖται τῶν στομάτων εἶναι τοῦ ποταμοῦ παρά τε τῶν ἐντεῦθεν εἰσπλευσάντων καὶ χρόνον πλεῖστον ἐπελθόντων τοὺς τόπους καὶ παρὰ τῶν ἐκεῖθεν ἀφικομένων πρὸς ἡμᾶς, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Τίμουλα· παρ' ὧν καὶ τὰ τε ἄλλα τὰ

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 17, section 4, line 2

τοῦ Μαρέως ἀκρωτηρίου δυτικώτερον ὑπ' αὐτοῦ τεθειμένον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ· μόνον γὰρ μεσημβρινώτερον ὁμολογεῖται τῶν στομάτων εἶναι τοῦ ποταμοῦ παρά τε τῶν ἐντεῦθεν εἰσπλευσάντων καὶ χρόνον πλεῖστον ἐπελθόντων τοὺς τόπους καὶ παρὰ τῶν ἐκεῖθεν ἀφικομένων πρὸς ἡμᾶς, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Τίμουλα· παρ' ὧν καὶ τὰ τε ἄλλα τὰ περὶ τὴν Ἰνδικὴν μερικώτερον καὶ κατ' ἐπαρχίας ἐμάθομεν καὶ τὰ ταύτης τῆς χώρας ἐνδοτέρω μέχρι τῆς Χρυσῆς Χερσονήσου καὶ ἐντεῦθεν ἕως τῶν Καττιγάρων, τὸ μὲν ὅτι πρὸς ἀνατολάς ἐστιν ὁ πλοῦς εἰσπλεόντων καὶ πάλιν ἐξιόντων πρὸς δυσμὰς συνιστορούντων, τὸ δ' ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον τοῦ χρόνου τῶν διανύσεων προσομολογούντων, καὶ ὅτι ὑπέρκειται τῶν Σινῶν ἢ τε τῶν Σηρῶν χώρα καὶ ἡ μητρόπολις, καὶ τὰ ἀνατολικώτερα τούτων ἄγνωστος

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 17, section 4, line 17

ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον τοῦ χρόνου τῶν διανύσεων προσομολογούντων, καὶ ὅτι ὑπέρκειται τῶν Σινῶν ἢ τε τῶν Σηρῶν χώρα καὶ ἡ μητρόπολις, καὶ τὰ ἀνατολικώτερα τούτων ἄγνωστος ἐστὶ γῆ λίμνας ἔχουσα ἐλώδεις, ἐν αἷς κάλαμοι μεγάλοι φύονται καὶ συνεχεῖς οὕτως, ὥστε ἐχομένους αὐτῶν ποιεῖσθαι τὰς διαπεραιώσεις· καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τὴν Βακτριανὴν ἐντεῦθεν ἐστὶν ὁδὸς διὰ τοῦ Λιθίνου πύργου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν διὰ Παλιμβόθρων· ἡ δὲ ἀπὸ τῆς μητροπόλεως τῶν Σινῶν ἐπὶ τὸν ὄρμον τὰ Καττίγαρα πρὸς δυσμὰς ἐστὶ καὶ μεσημβρινὰ, ὥς διὰ τοῦτο μὴ πίπτειν αὐτὴν κατὰ τὸν διὰ τῆς Σήρας καὶ τῶν Καττιγάρων μεσημβρινόν, ἐξ ὧν φησιν ὁ Μαρίνος, ἀλλὰ κατὰ τινὰ τῶν ἀνατολικωτέρων.

4.3. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) (0363: 014) “Claudii Ptolemaei geographia, vols. 1-2”, Ed. Nobbe, C.F.A. Leipzig: Teubner, 1:1843; 2:1845, Repr. 1966.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 2, line 4

Ἡ Καρμανία περιορίζεται ἀπὸ μὲν <ἄρκτων> τῇ ἐκτεθειμένῃ μεσημβρινῇ πλευρᾷ τῆς Ἑρήμου Καρμανίας, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> Γεδρωσίᾳ παρὰ Περσι- καὶ ὄρη κατὰ τὴν δι’ αὐτῶν ἐπιζευγνυμένην μεσημβρινήν γραμμὴν, ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Ἑρήμῳ πέρατος μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους κατὰ θέσιν ἐπέχουσιν μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 6, line 1

..... Ϛ<δ> κ<β> ☐· ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους τῷ μέχρι τοῦ εἰρημένου πέρατος, οὗ ἡ περιγραφή ἔχει οὕτως· Μετὰ τὴν Καρπέλαν ἄκραν ἐν τῷ Παράγοντι κόλπῳ, Κανθάτις πόλις .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 10, line 1

..... <ρ>γ δ’ <κ> Ϛ· μεθ’ ἃ τὸ εἰρημένον μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους πέρας ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 16, line 1

..... Ϛ<ε> γ’ κ<ε> ☐· ἐν δὲ τῷ Ἰνδικῷ πελάγει Πάλλα ἢ Πόλλα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 12, section 6, line 4

..... Ϛ<γ> <μ>δ γ’ Ἰνδιομορδᾶνα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 15, section 1, line 9

..... <ρ>ξ λ<ε> ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσιν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα κατὰ παράλληλον γραμμὴν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 16, section 1, line 10

..... <ρ>π λε ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> τῷ τε λοιπῷ μέρει τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῆς διὰ τῆς αὐτῆς παραλλήλου γραμμῆς μέχρι πέρατος, οὗ ἡ θέσις ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 18, section 1, line 4

Οἱ Παροπανισάδαι περιορίζονται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Ἀρείᾳ παρὰ τὴν εἰρημένην πλευράν, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> τῷ ἐκτεθειμένῳ μέρει τῆς Βακτριανῆς, ἀπὸ δὲ <ἀνατο-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

λῶν>20 Ἰνδικῆς μέρει τῇ ἀπὸ τῶν πηγῶν τοῦ Ὠξοῦ ποταμοῦ διὰ τῶν Καυκασίων ὁρῶν ἐκβαλλομένη μεσημβρινῇ γραμμῇ μέχρι πέρατος, οὗ ἡ θέσις ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 20, section 1, line 4

Ἡ Ἀραχωσία περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Δραγγιανῇ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> Παροπανισάδαις κατὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν πλευρὰς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν>20 Ἰνδικῆς μέρει κατὰ μεσημβρινὴν γραμμὴν τὴν ἐκβαλλομένην ἀπὸ τοῦ πρὸς τοῖς Παροπανισάδαις ὁρίου μέχρι πέρατος, οὗ ἡ θέσις ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 20, section 2, line 2

Ἐμβάλλει δὲ εἰς τὴν χώραν ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκτρεπόμενος, οὗ αἱ πηγαὶ ἐπέχουσι μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 1, line 5

Ἡ Γεδρωσία περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Καρμανίᾳ κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην μέχρι θαλάσσης μεσημβρινὴν γραμμὴν, ἀπὸ δὲ ἄρκτων Δραγγιανῇ καὶ Ἀραχωσίᾳ παρὰ τὰς διωρισμένας αὐτῶν μεσημβρινὰς γραμμὰς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν>20 Ἰνδικῆς μέρει παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν κατὰ τὴν ἐκβαλλομένην γραμμὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Ἀραχωσίᾳ ὁρίου μέχρι τοῦ ἐπὶ θαλάσσης πέρατος, ὃ ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 1, line 9

.... <ρ>θ <κ> ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, οὗ ἡ περιγραφὴ ἔχει οὕτως· μετὰ τὸ πρὸς τῇ Καρμανίᾳ πέρας Ἀράβιος ποταμοῦ ἐκβολαί .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 3, line 5

..... ρι<γ> <κ>ε ☒ ἀφ' ὧν εἰς τὸν Ἰνδὸν ἐμβάλλουσί τινες ποταμοί, ὧν τοῦ ἐνὸς ἡ πηγὴ .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 4, line 9

Τὰ μὲν οὖν ἐπὶ θαλάσσης τῆς χώρας κατέχουσιν <Ἀρβιτῶν> κῶμαι, τὰ δὲ παρὰ τὴν Καρμανίαν <Παρσίδαι> (ἢ Παρσίραι), τὰ δὲ παρὰ τὴν Ἀραχωσίαν <Μουσαρναῖοι>, ἡ δὲ μέση τῆς χώρας πᾶσα καλεῖται <Παραδηνή>, καὶ ὑπ' αὐτὴν <Παρισηνή>, μεθ' ἣν τὰ πρὸς τῷ Ἰνδῷ κατέχουσι <Ράμναι>. Πόλεις δὲ καὶ κῶμαι τῆς Γεδρωσίας καταλέγονται αἵδε· Κοῦνι .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter C, section 1, line 1

4.3. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

[Πίναξ δέκατος] Ἰνδικῆς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ· [Πίναξ ἐνδέκατος] Ἰνδικῆς τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ· Σινῶν· [Πίναξ δωδέκατος] Ταπροβάνης νήσου καὶ τῶν περὶ αὐτήν· Ὑπογραφή κεφαλαιώδης τοῦ τῆς οἴκου- μένης πίνακος· Κρικωτῆς σφαίρας μετὰ τῆς οἰκουμένης κατα- γραφή·

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section T, line 1

Τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς θέσις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 1, line 1

Ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Παροπανισά- δαις καὶ Ἀραχωσίᾳ καὶ Γεδρωσίᾳ παρὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν ἀνατολικὰς πλευράς, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> Ἰμάῳ ὅρει παρὰ τοὺς ὑπερ- κειμένους αὐτοῦ Σογδιαίους καὶ Σάκας· ἀπὸ δὲ <ἀνα- τολῶν> τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> καὶ ἔτι <δύσεως> μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, οὗ ἡ παρα- λία ἔχει περιγραφὴν τοιαύτην· Συραστηνῆς ἐν κόλπῳ, καλουμένῳ Κάνθι, ναύσταθμον ὅρμος .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 2, line 3

..... ρ<θ> ☒ <κ> τὸ δυσμικώτατον τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ στόμα, ὃ καλεῖται Σάγαπα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 2, line 5

..... ρ<ι> γ' ι<θ> ☒ γ' τὸ ἐφεξῆς αὐτοῦ τοῦ Ἰνδοῦ, ὃ κα- λεῖται Σίνθων .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 19, line 2

. ρμ<η> ☒ <ι>η δ' Ὅρη δὲ ὀνομάζεται ἐν τῷ καλουμένῳ τμή- ματι τῆς Ἰνδικῆς τά τε Ἀπόκοπα, ἃ καλεῖται Ποινὰ Θεῶν, ὧν τὰ πέρατα ἐπέχει μοίρας.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 26, line 1

Ἡ δὲ τάξις τῶν εἰς τὸν Ἰνδὸν ῥεόντων πο- ταμῶν ἀπὸ τοῦ Ἰμάου ὅρους οὕτως ἔχει· Κῶα ποταμοῦ πηγαί .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 26, line 5

..... ρκ<β> ☒ λ<ε> τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ πηγαί .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 27, line 2

..... ρλ<α> λ<ε> ☒· Ζαράδρου ποταμοῦ πηγαί ρλ<β> λ<ε> συμβολὴ Κῶα καὶ Ἰνδοῦ .

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 27, line 4

... ρκ<β> ☒ λ<α> γο' συμβολή Ζαράδρου καὶ Ἰνδοῦ .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line 1

.. ρκ<ε> ☒ λ<α> ☒ συμβολή Βιδάσπου καὶ Σανδαβάλ ρκ<ε> γο' λ<β> γο' ἐκτροπή ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ εἰς τὸ Οὐῖνδιον ὄρος .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line 4

..... ρκ<ζ> κ<ζ> ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὴν Ἀραχω- σίαν .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line 9

..... ρι<ε> κ<δ> ☒ ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὰ Ἀρβιτα ὄρη ρι<ζ> κ<ε> ε' ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τοὺς Παρο- πανισάδας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line 12

..... ρκ<δ> ☒ λ<α> γ' ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὸ Σάγαπα στόμα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line 14

..... ρι<γ> γο' κ<γ> δ' ἀπὸ δὲ τοῦ Σάγαπα εἰς τὸν Ἰνδὸν ρι<α> κ<α> ☒ ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὸ Χρυσοῦν στόμα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line 17

..... ρι<β> ☒ κ<β> ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὸ Χαρίφου στόμα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 42, line 7

Ἡ δὲ τῶν ἐν τούτῳ τῷ τμήματι χωρῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῷ πόλεων ἡ καμῶν τάξις ἔχει τὸν τρόπον τοῦτον· ὑπὸ μὲν γὰρ τὰς τοῦ Κῶα πηγὰς ἴδρυνται <Λαμβάται>, καὶ ἡ ὀρεινὴ αὐτῶν ἀνατείνει μέχρι τῆς τῶν Κωμηδῶν, ὑπὸ δὲ τὰς τοῦ Σουάστου ἡ <Σουαστηνῆ>, ὑπὸ δὲ τὰς τοῦ Ἰνδοῦ <Δαράδραι>, καὶ ἡ ὀρεινὴ αὐτῶν ὑπέρεκται· ὑπὸ δὲ τὰς τοῦ Βιδάσπου καὶ τοῦ Σανδαβάλ καὶ τοῦ Ἀδριος πηγὰς ἡ <Κασπειρία>, ὑπὸ δὲ τὰς Βιβάσιος καὶ τοῦ Ζαράδρου καὶ τοῦ Δια- μούνα καὶ τοῦ Γάγγου ἡ <Κυλινδρινῆ>, καὶ ὑπὸ μὲν τοὺς Λαμβάτας καὶ τὴν Σουαστηνὴν ἡ <Γωρυαῖα>, καὶ πόλεις αἶδε· Καίσινα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 44, line 1

..... ρ<κ> ☒ <λ>β ☒ μεταξὺ δὲ τοῦ Σουάστου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ <Γαν- δάραι> καὶ πόλεις αἶδε· Προκλαίς .

4.3. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 45, line 1

..... ρκ<δ> γ' <λ>γ γ' μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Βιδάσπου πρὸς μὲν τῷ Ἰνδῷ ἡ <Ἄρσα> χώρα καὶ πόλεις αἴδε· Ἰθάγουρος .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 49, line 5

..... ρκ<η> <λ> ☒ Ἀρδόνη ρ<κ>ε δ' <λ> ε' Ἰνδάβαρ .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 55, line 2

Πάλιν ἡ μὲν παρὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ Ἰνδοῦ πᾶσα καλεῖται κοινῶς μὲν <Ἰνδοσκυθία>, ταύτης δὲ ἡ μὲν παρὰ τὸν διαμερισμὸν τῶν στομάτων <Παταληνὴ>, καὶ ἡ ὑπερκειμένη αὐτῆς <Ἀβιρία>, ἡ δὲ περὶ τὰ στόματα τοῦ Ἰνδοῦ καὶ ἡ περὶ τὸν Κάνθι κόλπον <Συραστηρηνή>· καὶ πόλεις τῆς Ἰνδοσκυθίας αἴδε· ἀπὸ μὲν <δύσεως> τοῦ ποταμοῦ ἄποθεν· Ἀρτοάρτα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 62, line 1

Τῆς δὲ Ἰνδοσκυθίας τὰ ἀπὸ ἀνατολῶν, τὰ μὲν ἀπὸ θαλάσσης κατέχει ἡ <Λαρική> χώρα, ἐν ἣ μεσόγειοι ἀπὸ μὲν δύσεως τοῦ Ναμάδου ποταμοῦ πόλεις ἦδε· Βαρύγαζα ἐμπόριον .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 64, line 4

Τὰ δὲ ὑπερκειμένα κατανέμονται <Πουλῖνδαι Ἀγριοφάγοι>, καὶ ὑπὲρ αὐτοὺς ἔτι <Χατριᾶι>, ἐν οἷς ἀπὸ δύσεως καὶ ἀπ' ἀνατολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ πόλεις αἴδε· Νιγρανίγραμμα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 83, line 6

..... <ρ>κ <κ> δ' Ταβασώ ρκ<α> ☒ <κ> γο' Ἰνδη .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 94, line 1

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῷ ἐκκειμένῳ τῆς Ἰνδικῆς μέρει, ἐν μὲν τῷ Κάνθι κόλπῳ, Βαράκη .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section T, line 1

Τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῆς θέσις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 1, line 1

Ἡ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> τοῖς ἐκτεθειμένοις μέρεσι τῆς τε Σκυθίας καὶ τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

<ἀνατολῶν> τοῖς τε Σίναις κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Σηρικῇ πέρατος ἐκβαλλομένην με- σημβρινὴν γραμμὴν μέχρι τοῦ καλουμένου Μεγάλου κόλπου, καὶ αὐτῷ τῷ κόλπῳ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> τῷ τε Ἰνδικῷ πελάγει καὶ μέρει τῆς Πρασώδους θα- λάσσης, ἥτις ἀπὸ τῆς Μενουθιάδος νήσου διατείνει κατὰ παράλληλον γραμμὴν μέχρι τῶν ἀντικειμένων

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 18, line 5

Πάλιν δὲ μεταξὺ τοῦ Βηπύρρου ὄρους καὶ τῶν Δαμάσσων ὁρέων τὰ μὲν ἀρκτι- κώτατα κατέχου- σιν <Ἀνινάχαι> (ἢ Ἀμι- νάχαι), ὑπὸ δὲ τούτους <Ἰνδαπρᾶθαι>, μεθ' οὓς <Ἰβηρίγγαι>, εἶτα <Δαβάσαι> (ἢ Δα- μάσσαι?).

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 20, line 6

ὃ σημαίνει <γυμνῶν κόσμος>· καὶ μεταξὺ τῶν Δαμάσσων ὁρῶν καὶ τοῦ πρὸς τοὺς Σίνας ὁρίου ἀρκτικώτατοι <Κάκοβαι>· καὶ ὑπὸ τούτους <Βασανᾶραι>· εἶτα ἡ <Χαλχίτις> χώρα, ἐν ἣ πλεῖστα μέταλλα χαλκοῦ· ὑπὸ δὲ ταύτην μέχρι τοῦ Με- γάλου κόλπου <Κουδοῦται> καὶ <Βάρραι> μεθ' οὓς <Ἰνδοί>, εἶτα <Δοᾶναι> παρὰ τὸν ὁμώνυμον ποταμόν· καὶ μετὰ τούτους ὁρεινὴ συνάπτουσα τῇ τῶν <Λη- στῶν> χώρα, τίγρεις ἔχουσα καὶ ἐλέφαντας· αὐτοὺς δὲ τοὺς τῶν Ληστῶν χώραν κατανεμομένους θηριώδεις τε εἶναι λέγουσι καὶ ἐν σπηλαίοις οἰκοῦν- τας καὶ τὸ δέρμα ἔχοντας παραπλήσιον <ἵππων> πο- ταμίων, ὥς μὴ διακόπτεσθαι βέλεσιν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 26, line 2

Νῆσοι δὲ φέρονται κατὰ τοῦ ἐκκειμένου τῆς Ἰν- δικῆς τμήματος αἵδε· Βαζακάτα

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 3, section 1, line 4

Οἱ Σῖναι περιορίζονται ἀπὸ μὲν <ἄρκτων> τῷ ἐκτεθειμένῳ μέρει τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> καὶ <μεσημβρίας> ἀγνώστῳ γῆ, ἀπὸ δὲ <δύσεως> τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ κατὰ τὴν διωρισμένην μέχρι τοῦ Μεγάλου κόλπου γραμμὴν, καὶ αὐτῷ τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ καὶ τοῖς ἐφεξῆς αὐτῷ κειμένοις, τῷ τε καλου- μένῳ Θηριώδει καὶ τῷ τῶν Σινῶν, ὃν περιοικοῦσιν <Ἰχθυοφάγοι Αἰθίοπες>, κατὰ περιγραφὴν τοι- αύτην· μετὰ τὸ πρὸς τῇ Ἰνδικῇ τοῦ κόλπου ὄριον, Ἀσπίθρα ποταμοῦ ἐκβολαί .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 4, section 1, line 1

Τῷ δὲ Κῶρυ ἀκρωτηρίῳ, τῷ τῆς Ἰνδικῆς, ἀν- τίκειται τὸ τῆς Ταπροβάνης νήσου ἄκρον, ἥτις ἐκαλεῖ- το πάλαι Σιμούνδου, νῦν δὲ Σαλίχη· καὶ οἱ κατέχον- τες αὐτὴν κοινῶς <Σάλαι>, μαλλοῖς γυναικεῖς εἰς ἅπαν ἀναδεδεμένοι.

4.3. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 2, line 6

Τῆς γῆς τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην μέρος περιορίζεται ἀπὸ μὲν <ἀνα-
τολῶν> ἀγνώστῳ γῆ τῇ παρακειμένη τοῖς ἀνατολικοῖς ἔθνεσι τῆς Μεγάλης Ἀσίας
Σίναις τε καὶ τοῖς ἐν τῇ Σηρικῇ, ἀπὸ δὲ <με-
σημβρίας> ὁμοίως ἀγνώστῳ γῆ νῆ
περικλειούσῃ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος καὶ τῇ περιεχούσῃ τὴν ἀπὸ μεσημ-
βρίας τῆς Λι-
βύης Αἰθιοπίαν Ἀγίσυμβα χώραν καλου-
μένην, ἀπὸ δὲ <δυσμῶν> τῇ τε ἀγνώστῃ
γῆ τῇ περι-
λαμβανούσῃ τὸν Αἰθιοπικὸν κόλπον τῆς Λιβύης, καὶ τῷ ἐφεξῆς δυτικῷ
Ὠκεανῷ, παρακειμένῳ τοῖς τῆς Λι-
βύης καὶ τῆς Εὐρώπης δυσμικωτάτοις μέρεσιν,
ἀπ' <ἄρκτων> δὲ τῷ συνημμένῳ ὠκεανῷ, τῷ περιέχοντι τὰς Βρετανικὰς νήσους καὶ
τὰ βορειότατα τῆς Εὐρώπης, καλουμένῳ δὲ Δουηκαλυδονίῳ τε καὶ Σαρματικῷ καὶ
τῇ ἀγνώστῳ γῆ παρακειμένη ταῖς ἄρκτικωτάταις

χώ-

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 4, line 4

Ἡ δὲ Ὑρκανία ἢ καὶ Κασπία θάλασσα πάντοθεν ὑπὸ τῆς γῆς περικέκλεισται
νήσῳ κατὰ τὸ ἀντικείμενον παραπλησίως· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ περὶ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος
πᾶσα μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ κόλπων παρὰ τε τὸν Ἀράβιον κόλπον καὶ τὸν Περσι-
κὸν, καὶ τὸν Γαγγητικὸν, καὶ τὸν ἰδίως καλούμενον Μέγαν κόλπον, περιεχομένη καὶ
αὕτῃ πάντοθεν ὑπὸ τῆς γῆς.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 5, line 5

Διὸ καὶ τῶν τριῶν ἡπείρων ἡ μὲν <Ἀσία> συν-
άπτει τῇ τε Λιβύῃ, καὶ διὰ
τοῦ κατὰ τὴν Ἀραβίαν αὐχένος, ὃς καὶ χωρίζει τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἀπὸ τοῦ
Ἀραβικοῦ κόλπου, καὶ διὰ τῆς περιεχούσης τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἀγνώστου γῆς.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 9, line 3

Ὅμοίως δὲ καὶ τῶν εἰρημένων ἐμπεριέχεσθαι τῇ γῇ <θαλασσῶν>, πρώτη μὲν
ἐστὶ μεγέθει πάλιν ἡ κατὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, δευτέρα δὲ ἡ καθ' ἡμᾶς, τρίτη δὲ ἡ
Ὑρκανία ἢ καὶ Κασπία.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 1, section 3, line 2

Παρὰ γὰρ ταύτην τὴν αἰτίαν τὸ μὲν Ἰνδικὸν πέλαγος μετὰ τὴν Ταπρο-
βάνην ἐπὶ
τὰς ἄρκτους ἀπέστρεψαν, ἐνστάντος αὐτοῖς τοῦ πίνακος πρὸς τὴν ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς
προχώρησιν, ἐπεὶ μηδὲν εἶχε τοιοῦτον ἐπὶ τῆς ὑπερκειμένης κατὰ τὸ βόρειον Σκυθίας
ἀντιπαραγράφειν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 1, section 4, line 4

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Τὸν δὲ δυτικὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τὰς ἀνατολάς ἀπέστρεψαν πάλιν, ἐνσπάντος αὐτοῖς τοῦ πίνακος ἐπὶ τὴν μεσημβρινὴν διάστασιν, ἐπεὶ μὴδ' ἐνταῦθα τὸ τῆς ἐντὸς Λιβύης βάθος ἢ τὸ τῆς Ἰνδικῆς εἶχε τι δυνάμε- νον κατὰ τὸ συνεχὲς ἀντιπαρασταθῆναι τῇ δυτικῇ παραλίῳ· ὥς καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα τὴν περὶ τοῦ περιῶ- ρεῖσθαι τὴν γῆν ὅλην τῷ Ὠκεανῷ δόξαν ἄρξασθαι μὲν ἀπὸ γραφικῶν ἀμαρτημάτων, καταστρέψαι δὲ εἰς ἀσύστατον ἱστορίαν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 16, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> Ἀραβίῳ κόλπῳ καὶ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ Βαρβαρικῷ πελάγει καὶ μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> ἀγνώστῳ γῆ, καὶ ἀπὸ <δύσεως> ἀγνώστῳ γῆ καὶ δυτικῷ Ὠκεανῷ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> ταῖς τε δυσι Μαυριτανίαις καὶ Ἀφρικῇ καὶ Κυρηναϊκῇ καὶ Αἰγύπτῳ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 22, section 2, line 2

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> Γεδρωσίᾳ καὶ Ἰνδικῷ πελάγει, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> αὐτῷ τῷ Ἰνδικῷ πελάγει καὶ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἀπὸ δὲ <δύσεως> Ἀραβικῷ κόλπῳ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> ταῖς δυσὶν Ἀραβίαις τῇ τε Πετραίᾳ καὶ τῇ Ἐρήμῳ καὶ τῷ Περσικῷ κόλπῳ καὶ τῇ Ἐρήμῳ Καρμανίᾳ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 23, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> τῇ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους Σκυθίᾳ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> τῷ τε ὑπὲρ τὴν ἐντὸς τε καὶ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴν Ἰμάῳ ὄρει καὶ Παροπανισάδαις καὶ Ἀρείᾳ τῇ τε Παρθίᾳ καὶ μέρει τῆς Ὑρκανίας θαλάσσης, ἀπὸ δὲ <δύσεως> μέρει τε Μηδίας καὶ Ὑρκανίας θαλάσσης καὶ τῇ ἐν Ἀσίᾳ Σαρματίᾳ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> ἀγνώστῳ γῆ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 24, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἄρκτων> καὶ <ἀνατολῶν> ἀγνώστῳ γῆ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> Σίναις τε καὶ μέρει τῆς Ἰνδικῆς, ἀπὸ δὲ <δύσεως> τοῖς τε Σάκαις καὶ τῇ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους Σκυθίᾳ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 25, section 2, line 2

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> 20 Ἰνδικῇ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> 20 Ἰνδικῷ πελάγει, ἀπὸ δὲ <δύσεως> ταῖς δυσι Καρμανίαις καὶ Παρθίᾳ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> Μαργιανῇ καὶ Βακτριανῇ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 26, section 1, line 2

4.3. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Ὁ δέκατος πίναξ τῆς Ἀσίας περιέχει τὴν ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ <Ἰνδικὴν> σὺν ταῖς παρακειμέναις αὐτῇ νήσοις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 26, section 2, line 2

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τε τοῦ Γαγγητικοῦ κόλπου καὶ Ἰνδικῷ πελάγει, ἀπὸ δὲ <δύσεως> Γεδρωσία καὶ Ἀραχωσία καὶ τοῖς Παροπανισάδαις, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> τῷ ὑπὸ τοὺς Σογδιανοὺς καὶ Σάκας Ἰμάω ὄρει.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 27, section 1, line 2

Ὁ ἐνδέκατος πίναξ τῆς Ἀσίας περιέχει τὴν ἐκτὸς Γάγγου <Ἰνδικὴν> καὶ <Σίναν> σὺν ταῖς παρακειμέναις νήσοις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 27, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> ἀγνώστῳ γῇ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τοῦ Γαγγητικοῦ κόλπου καὶ Ἰνδικῷ πελάγει καὶ Μεγάλῳ κόλπῳ, ἔτι ἀγνώστῳ γῇ, ἀπὸ δὲ <δύσεως> τῇ ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῇ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> μέρει τε Σακῶν καὶ Σκυθία τῇ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους καὶ Σηρικῇ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 27, section 3, line 1

Τῶν οὖν ἐν τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ διασήμεων πόλεων ἡ μὲν <Τάκωλα> τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὥρῶν ι<β> δ', καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς ἑὼ ὥραις <τ> καὶ γο' λαμβάνει δὲ τὸν ἥλιον δις τοῦ ἔτους κατὰ κορυφὴν, ἀπέχοντα τῆς θερινῆς τροπῆς ἐφ' ἑκάτερα μοίρας <ο>θ' ☐'.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 28, section 2, line 1

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ πάντοθεν Ἰνδικῷ πελάγει.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 29, section 26, line 2

Ἀρεία Παροπανισάδαι Δραγγιανὴ Ἀραχωσία Γεδρωσία· πίναξ ι'. Ἰνδικὴ ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ· πίναξ ια'.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 29, section 27, line 2

Ἰνδικὴ ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ· πίναξ ια'. Ἰνδικὴ ἡ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Σινῶν χώρα· πίναξ ιβ'.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 30, section 26, line 4

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Ὁ δωδέκατος καὶ τελευταῖος ἀπὸ μοιρῶν ρ<ι>τ ἕως μοιρῶν ρλ<ε>. γίνεται μῆκος μοιρῶν <ι>θ· πλάτος ἀπὸ βορείων μοιρῶν <ι>β ☒ ἢ διὰ τὴν Κῶρυ ἀκρωτηρίου καταγραφὴν ὡς ἂν φαινόμενον τῆς πρὸς τὴν Ἰνδικὴν σχέσιν τῆς Ταπροβάνης ἐμφαίνῃ μοιρῶν ι<γ> γ· ἀπὸ δὲ νοτίων μοιρῶν <τ> ☒· ὡς συνάγεσθαι πλάτος μοιρῶν <ι>θ ☒ γ ἢ ὅλων εἴκοσι.

4.4 Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293)

Source Date: 1st century BC (From Wikipedia⁴)

Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293) (1139: 002) “FGrH #40”. Volume-Jacoby-F 1a,40,F, fragment 1a, line 36
/ Ἡρακλῆς δ’ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ἦλθε / ποταμὸν καὶ πόλιν Ἡράκλειαν / τὰν ἐν Σίβαις οἰκίζει.

4.5 Adespota Papyracea (SH), Epigrammata

“” (From Wikipedia⁵)

Adespota Papyracea (SH), Epigrammata (2648: 003) “Supplementum Hellenisticum”, Ed. Lloyd-Jones, H., Parsons, P. Berlin: De Gruyter, 1983. Fragment 977, line 1

οὐκ ἐμὰ τ[....[βάρβαρον εἶσιδε τοῦτο[ουκικατονφοι.ονο.ι[οὔριον ὀλκάδι λαῖφον..
τίς σε τὸν ευ..τηρα κ-

οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα οἱ τρισσοί σοι ταῦτα ☒ Ἰνδὸν ὃδ’ ἀπύει τύμβος Ταύρωνα θανόντα κεῖσθαι, ὃ δὲ κτείνας πρόσθεν ἐπεῖδ’ Αἶδαν· θῆρ ἅπερ ἄντα δραχεῖν, συὸς ἢ ῥ’ ἀπὸ τᾶς Καλυδῶνος λείψανον, εὐχάρποις ἐμ πεδίοις τρέφετο Ἀρσινόας ἀτίνακτον, ἀπ’ αὐχένος ἀθρόα φρίσσων λ[όχμα]ισ καὶ γε[ν]ύων ἀφρόν ἀμεργόμενος· σὺν δὲ πεσὼν σκύλακος τόλμαι στήθη μὲν ἐτοίμως ἠλόχισ’, οὐ μέλλων δ’ αὐχέν’ ἔθηκ’ ἐπὶ γᾶν, δρ[α]ξάμενος γὰρ ὁμοῦ λοφιᾷ μεγάλοιο τένοντος ο[ὐ] πρ[ι]ν ἐμυσεν ὀδόντ’ ἔσθ’ ὑπέθηκ’ Αἶδαι.

Adespota Papyracea (SH), Epigrammata Fragment 977, line 22

4. <http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-jacoby/anonymus-history-of-herakles-tabula-albana-ig-14-1293-heraclis-historia-40-a40>

5.

4.6. DIONYSIUS SCYTOBRACHION

ἄλλο

☒ σκύλαξ ὁ τύμβωι τῶιδ' ὕπ' ἐκτερισμένος Ταύρων, ἐπ' αὐθένταισιν οὐκ ἀμήχανος· κάπρῳ γὰρ ὡς συνῆλθεν ἀντίαν ἔριν, ὁ μὲν τις ὡς ἄπλατος οἰδήσας γένυν στῆθος κατηλόκιζε λευκαίνων ἀφρῶι· ὁ δ' ἀμφὶ νώτῳ δισσοὺς ἐμβαλὼν ἵχνος ἐδράξατο φρίσσοντος ἐκ στέρνων μέσων καὶ γᾶι συνεσπείρασεν· Αἶδαι δὲ δοὺς τὸν αὐτόχειρ' ἔθναισκεν, Ἴνδὸν ὡς νόμος.

4.6 Dionysius Scytobrachion

Era? “” (From Wikipedia⁶) Dionysius Scytobrachion Gramm., Fragmenta (1881: 002) “FGrH #32”. Volume-Jacoby'-F 1a,32,F, fragment 8, line 108

(4) γηγενὲς γὰρ ὑπάρχον καὶ φυσικῶς ἐκ τοῦ στόματος ἄπλατον ἐκβάλλον φλόγα τὸ μὲν πρῶτον φανῆναι περὶ τὴν Φρυγίαν καὶ κατακαῦσαι τὴν χώραν, ἣν μέχρι τοῦ νῦν Κατακεκαυ- μένην Φρυγίαν ὀνομάζεσθαι· ἔπειτ' ἐπελθεῖν τὰ περὶ τὸν Ταῦρον ὄρη συνεχῶς καὶ κατακαῦσαι τοὺς ἐξῆς δρυμοὺς μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐπὶ θάλατταν τὴν ἐπάνοδον ποιησάμενον περὶ μὲν τὴν Φοι- νίκην ἐμπρῆσαι τοὺς κατὰ τὸν Λίβανον δρυμούς, καὶ δι' Αἰγύπτου πορευθεὶς ἐπὶ τῆς Λιβύης διελθεῖν τοὺς περὶ τὴν ἐσπέραν τόπους καὶ τὸ τελευταῖον εἰς τοὺς περὶ τὰ Κεραύνια δρυμούς ἐγκατασκήψαι.

Dionysius Scytobrachion Gramm., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,32,F, fragment 8, line 236

(7) τὸν δ' οὖν Διόνυσόν φασὶ τὴν κατάβασιν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν θάλατταν ποιησάμενον καταλαβεῖν ἅπαντας τοὺς Τιτᾶνας ἡθροικώτας δυνάμεις καὶ διαβεβηκώτας εἰς Κρήτην ἐπ' Ἀμμωνα.

Dionysius Scytobrachion Gramm., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,32,F, fragment 13, line 2

ρ ι 904: ὦκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοᾶς ποταμοῖο ἤλυθον, ἔνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσηῖον υἱά Ἰνδῶν ἡνίκα φύλα λιπὼν κατενάσσατο Θήβας, ὀργιάσαι] ποταμὸς Παφλαγονίας ἱερὸς Διονύσου περὶ Ἡράκλειαν, οὗ μέμνηται καὶ Καλλιμάχος (F 100c Schn.) .

Dionysius Scytobrachion Gramm., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,32,F, fragment 13, line 5

ὅτι δὲ κατε- πολέμησεν Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος Διονύσιός φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων (III) καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς Περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστορίαις (II) .

6.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

4.7 Vettius Valens

Vettius Valens (February 8, 120 – c. 175) was a 2nd-century Hellenistic astrologer, a somewhat younger contemporary of Claudius Ptolemy.

Valens' major work is the *Anthology*, ten volumes in Greek written roughly within the period 150 to 175. The *Anthology* is the longest and most detailed treatise on astrology which has survived from that period. A working professional astrologer, Valens includes over a hundred sample charts from his case files in the *Anthology*.

Although originally a native of Antioch, he appears to have traveled widely in Egypt in search of specific astrological doctrines to bolster his practice. At the time Alexandria was still home to a number of astrologers of the older Babylonian, Greek and Egyptian traditions. He published much of what he learned from the tradition and through his practice in his *Anthology*, written in an engaging and instructional style. The *Anthology* is thus of great value in piecing together actual working techniques of the time.

Valens' work is also important because he cites the views of a number of earlier authors and authorities who would otherwise be unknown. The fragments from works attributed to the alleged pharaoh Nechepso and the high priest Petosiris, pseudopigraphal authors of the 2nd century BC, survive mainly through direct quotations in Valens' work.

The three manuscripts of the *Anthology* all date from 1300 or later.[1] The text, however, appears to be fairly reliable and complete, although disorganized in places.

Although Ptolemy, the astronomer, mathematician, astrologer of ancient Alexandria and author of *Tetrabiblos* (the most influential astrological text ever written), was generally regarded as the colossus of Hellenistic-period astrology in the many centuries following his death, it is most likely that the actual practical astrology of the period resembled the methods elaborated in Valens' *Anthology*. Modern scholars tend to counterpoise the two men, since both were roughly contemporary and lived in Alexandria; yet Valens' work elaborated the more practical techniques that arose from ancient tradition, while Ptolemy,

4.7. VETTIUS VALENS

very much the scientist, tended to focus more on creating a theoretically consistent model based on his Aristotelian causal framework. The balance given by Valens' Anthology is therefore very instructive. No other Hellenistic author has contributed as much to our understanding of the everyday, practical astrological methods of the early Roman/late Hellenistic era.

Deciding that the traditional religion was useless, he found in fate a substitute religion. For him absolute determination gave emotional satisfaction and aroused an almost mystical feeling. Knowing that everything was already predetermined gave one a sense of freedom from anxiety and a sense of salvation. (From Wikipedia⁷)

Vettius Valens Astrol., Anthologiarum libri ix (1764: 001) "Vettii Valentis anthologiarum libri", Ed. Kroll, W. Berlin: Weidmann, 1908, Repr. 1973. Page 7, line 24

Ἔστι δὲ τὰ ὑποτεταγμένα κλίματα· κατὰ τὴν κεφαλὴν Μηδία καὶ οἱ συνεχεῖς τόποι· <τῷ δὲ στήθει Βαβυλωνία· τὰ πρὸς τῷ Ἡνιόχῳ δεξιὰ, Σκυθία>· ἡ Πλειάς, [ἡ] Κύπρος· τὰ ἀριστερά, Ἀραβία καὶ οἱ περίξ τόποι· κατὰ τοὺς ὤμους Περσίς καὶ τὰ Καυκάσια ὄρη, ὑπὸ τὸ κύρτωμα † ἄρχονται· ὑπὸ τὴν ὀσφὺν Αἰ-θιοπία· ὑπὸ τὸ μέτωπον Ἐλυμαῖς· ὑπὸ τὰ κέρατα Καρχηδονία· μέσοις μέρεσιν Ἀρμενία, Ἰνδική, Γερμανία.

Vettius Valens Astrol., Anthologiarum libri ix Page 8, line 20

Ἔστι δὲ Διδύμοις ὑποτεταγμένα κλίματα τάδε· ἐμπρόσθια, Ἰνδική καὶ οἱ συνεχεῖς τόποι καὶ Κελτική· στήθος, Κιλικία, Γα-λατία, Θράκη καὶ [ἡ] Βοιωτία.

Vettius Valens Astrol., Anthologiarum libri ix Page 12, line 29

Πρόσκειται δὲ αὐτῷ κλίματα τάδε· ἐμπρόσθια, Συρία· μέσα, Εὐφράτης καὶ Τίγρις, Αἴγυπτος καὶ Λιβύη καὶ οἱ συνεχεῖς Αἴγυ-πτίων ποταμοὶ καὶ Ἰνδὸς ποταμός· κατὰ δὲ τὸ μέσον τῆς Κάλπης Τάναϊς καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ ἐκ τοῦ † ὑπὸ τοὺς πόδας ῥέοντες πρὸς νότον καὶ ζέφυρον.

Vettius Valens Astrol., Anthologiarum libri ix Page 13, line 17

πρόσκειται δὲ κλίματι τῆς Ἐρυθρᾶς θα-λάσσης, ἔχον νήσους οὐκ ὀλίγας παρ' ἑαυτό, ὃς ὑπέρκειται ἡ Ἰνδία καὶ ὁ λεγόμενος Ἰνδικὸς ὠκεανός· ἐν δὲ τοῖς ἀπηλιωτικοῖς αὐτοῦ μέρεσι τὴν Παρθίαν ἔχει καὶ τὴν Ἰνδικὴν χώραν κατὰ θίξιν καὶ τὸν Ἀπηλιωτικὸν ὠκεανόν, ἐκ τῶν βορείων αὐτοῦ μερῶν τὴν Σκυ-θικὴν χώραν· ἐκ δὲ τῶν πρὸς λίβα αὐτοῦ μερῶν ψαύει προσκλύ-ζον Μυοσόρμου, Ὀρθοῦ ὄρμου καὶ τῶν περίξ πόλεων.

Vettius Valens Astrol., Anthologiarum libri ix Page 14, line 7

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Vettius_Valens

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

μέσα, Συρία, Ἐρυθρὰ θάλασσα· [τὰ ἐμπρόσθια] Ἰνδική μέση, Περσίς καὶ οἱ συνεχεῖς τόποι, Ἀραβικὴ θάλασσα καὶ Ἐρυθρὰ καὶ Βορυσθένης ποταμός.

4.8 Apollodorus of Artemita

Apollodorus of Artemita (Greek: Ἀπολλόδωρος Ἀρτεμιτηνός) (c. 130–87 BCE) was a Greek writer of the 1st century BCE.

Apollodorus wrote a history of the Parthian Empire, the *Parthika* (Greek: τὰ Παρθικά), in at least four books. He is quoted by Strabo and Athenaeus. Strabo stated that he was very reliable. Apollodorus seems to have used the archives of Artemita and Seleucia on the Tigris for his work. Some information on Greco-Bactrians are preserved in Strabo's work:

"The Greeks who caused Bactria to revolt grew so powerful on account of the fertility of the country that they became masters, not only of Ariana, but also of India, as Apollodorus of Artemita says: and more tribes were subdued by them than by Alexander—by Menander in particular (at least if he actually crossed the Hypanis towards the east and advanced as far as the Imaus), for some were subdued by him personally and others by Demetrius, the son of Euthydemus the king of the Bactrians; and they took possession, not only of Patalena, but also, on the rest of the coast, of what is called the kingdom of Saraostus and Sigerdis. In short, Apollodorus says that Bactriana is the ornament of Ariana as a whole; and, more than that, they extended their empire even as far as the Seres and the Phryni." (Strabo, *Geographia*, 11.11.1)

He is also quoted for his general geographical knowledge of Central Asia:

"Accordingly, if the distance from Hyrcania to Artemita in Babylonia is eight thousand stadia, as is stated by Apollodorus of Artemita, and the distance from there to the mouth of the Persian Sea another eight thousand, and again eight thousand, or a little less, to the places that lie on the same parallel as the extremities of Ethiopia, there would remain of the above-mentioned breadth of the inhabited world the distance which I have already given,¹⁴ from the recess of the

4.9. SCHOLIA IN HOMERUM

Hyrceanian Sea to the mouth of that sea” (Strabo, Geographia, 11.11.1)
(From Wikipedia⁸)

Apollodorus Hist., Fragmenta (1164: 002) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 5, line 6

Τοσοῦτον δὲ ἰσχυσαν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνες αὐτὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, ὥστε τῆς τε Ἀριανῆς ἐπε- κράτουν καὶ τῶν Ἰνδῶν, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀρ- τεμιτηνός, καὶ πλείω ἔθνη κατεστρέψαντο ἢ Ἀλέξαν- δρος, καὶ μάλιστα Μέναν- δρος (εἶγε καὶ τὸν Ὑπανιν διέβη, πρὸς ἔω, καὶ μέχρι τοῦ Ἰσάμου προ- ἤλθε)· τὰ μὲν γὰρ αὐτὸς, τὰ δὲ Δημήτριος ὁ Εὐθυ- δήμου υἱὸς τοῦ Βακτρίων βασιλέως· οὐ μόνον δὲ τὴν Πατταληνὴν κατέσχον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παραλίας τὴν τε Σαραόστου καλουμένην, καὶ τὴν Σιγέρδιδος βασιλείαν.

Apollodorus Hist., Fragmenta Fragment 6, line 5

Strabo XV: Ἀπολλόδωρος γοῦν, ὁ τὰ Παρθικὰ ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασι- λέων, τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐ- τοὺς αὐξηθέντας ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδό- νας καταστρέψασθαι λέγων.

4.9 Scholia In Homerum

“” (From Wikipedia⁹)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera) (5026: 001) “Scholia Graeca in Homeri Iliadem (scholia vetera), vols. 1–5, 7”, Ed. Erbse, H. Berlin: De Gruyter, 1:1969; 2:1971; 3:1974; 4:1975; 5:1977; 7:1988. Book of Iliad 17, verse 213-4, line of scholion 1

b(BE3)

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) (5026: 007) “Scholia Graeca in Homeri Odysseam, 2 vols.”, Ed. Dindorf, W. Oxford: Oxford University Press, 1855, Repr. 1962. Book 1, hypothesis-verse 23, line 2

Η. διχθὰ δεδαΐαται] ἀπὸ μεσημβρίας διερχόμενος ὁ Νεῖλος διορίζει τοὺς Αἰθίοπας, ἐκ μὲν ἀνατολῆς ἔχων τοὺς Ἰνδοὺς, ἐκ δυσμῶν δὲ νομάδας καὶ Βλέμυας.

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) Book 4, hypothesis-verse 84, line 7

τινὲς δὲ γράφουσιν Ἑρεμνοὺς, ὃ ἐστὶ τοὺς Ἰνδοὺς, οἱ δὲ τοὺς εἰς τὴν ἔραν δύνοντας διὰ τοὺς καύσωνας, οὓς καὶ Τρωγλοδύτας φασί.

8. http://en.wikipedia.org/wiki/Apollodorus_of_Artemita

9.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) Book 4, hypothesis-verse 84, line 13

ρ. Ἐρεμβοὺς τοὺς Τρωγλοδύτας τοὺς Σαρακηνοὺς παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν δύνειν· οἱ δὲ τοὺς Ἴνδοὺς παρὰ τὸ ἔρεβος, μέλανες γὰρ, ὅθεν καὶ Κράτης τοὺς Ἐρεμνοὺς γράφει· οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος.

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) Book 4, hypothesis-verse 84, line 19

οἱ δὲ τοὺς Ἴνδοὺς παρὰ τὸ ἔρεβος, μέλανες γὰρ, ὅθεν καὶ Κράτης Ἐρέμνους γράφει.

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam 1.1–309 (scholia vetera) (5026: 008) “Scholia in Homeri Odysseae α 1–309 auctiora et emendatiora”, Ed. Ludwig, A. Königsberg: Hartung, 1888–1890, Repr. 1966. Hypothesis-verse of Odyssey 23, line of scholion 10

H Ma P Q V. ἀπὸ μεσημ- βρίας διερχόμενος ὁ Νεῖλος διορίζει τοὺς Αἰθίοπας, ἐκ μὲν ἀνατολῆς ἔχων τοὺς Ἴνδοὺς, ἐκ δυσ- μῶν δὲ Νομάδας καὶ Βλέμυας.

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera) (= D scholia) (5026: 017) “Homeri Ilias, 2 vols.”, Ed. Heyne, C.G. Oxford: Oxford University Press, 1834. Book of Iliad 6, verse 133, line of scholion 7

Ἡ δὲ Νύσσα ἐν μὲν τισι χώραις ὄρος, ὥς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Θράκῃ, καὶ Ἀρα- βίᾳ, καὶ Ἰνδικῇ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Νάξῳ.

4.10 Timon

Timon of Phlius, 17th-century engraving

Timon of Phlius (Greek: Τίμων, gen.: Τίμωνος; c. 320 BC – c. 230 BC) was a Greek skeptic philosopher, a pupil of Pyrrho, and a celebrated writer of satirical poems called Silloi (Greek: Σίλλοι). He was born in Phlius, moved to Megara, and then he returned home and married. He next went to Elis with his wife, and heard Pyrrho, whose tenets he adopted. He also lived on the Hellespont, and taught at Chalcedon, before moving to Athens, where he lived until his death. His writings were said to have been very numerous. He composed poetry, tragedies, satiric dramas, and comedies, of which very little remains. His most famous composition was his Silloi, a satirical account of famous philosophers, living and dead, in hexameter verse.

4.11. *LYRICA ADESPOTA*

The Silloi has not survived intact, but it is mentioned and quoted by several ancient authors. (From Wikipedia¹⁰)

Ἰνδαλμοί?

Timon Phil., *Fragmenta et tituli* (1735: 003) “*Supplementum Hellenisticum*”, Ed. Lloyd-Jones, H., Parsons, P. Berlin: De Gruyter, 1983. Fragment 841-843(+844), line t

νῦν δέ με λευγαλέαις ἔρισιν εἵμαρτο δαμῆναι καὶ πενίῃ καὶ ὅσ’ ἄλλα βροτοὺς κηφῆνας ἐλαστρεῖ. Ἰνδαλμοί

τοῦτό μοι, ὦ Πύρρων, ἱμείρεται ἥτορ ἀκοῦσαι, πῶς ποτ’ ἱανηροταγεις† ῥῆστα μεθ’ ἡσυχίης αἰεὶ ἀφροντίστως καὶ ἀκινήτως κατὰ ταῦτά μὴ προσέχων δίνοις ἡδυλόγου σοφίης, μούνος δ’ ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύεις, ὃς περὶ πᾶσαν ἐλῶν γαῖαν ἀναστρέφεται, δεικνὺς εὐτόρνου σφαίρης πυρिकाύτορα κύκλον.

4.11 *Lyrice Adespota*

“” (From Wikipedia¹¹)

Lyrice Adespota (CA), *Fragmenta lyrica* (0230: 001) “*Collectanea Alexandrina*”, Ed. Powell, J.U. Oxford: Clarendon Press, 1925, Repr. 1970. Fragment 2, line 90

[Βά]ρβαρον ἀνάγω χορὸν ἄπλετον, θεὰ Σελή[νη], πρὸς ῥυθμὸν ἀνετον βήματι βαρ-
βάρω [προβαίνων]. Ἰνδῶν δὲ πρόμοι πρὸς ἰ[ε]ρόθρουν δότε [τυπανισμόν, [Σ]ηρικὸν
ἰδίως θεαστικὸν βῆμα παραλ[ιάξ].

4.12 Theopompus

Theopompus (Ancient Greek: Θεόπομπος) (born c. 380 BC) was a Greek historian and rhetorician

The works of Theopompus were chiefly historical, and are much quoted by later writers. They included an *Epitome of Herodotus's History* (Whether this work is actually his is debated[1]), the *Hellenics*, the *History of Philip*, and several panegyrics and hortatory addresses, the chief of which was the *Letter to Alexander*. (From Wikipedia¹²)

10. [http://en.wikipedia.org/wiki/Timon_\(philosopher\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Timon_(philosopher))

11.

12. <http://en.wikipedia.org/wiki/Theopompus>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Theopompus Hist., Fragmenta (0566: 002) “FGrH #115”. Volume-Jacoby'-F 2b,115,F, fragment 340, line 2

– V 42: ἔνδοξος δὲ καὶ ὁ Ἑπειρωτικὸς Κέρβερος καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου Περίτας, τὸ θρέμμα τὸ Ἰνδικόν· ἐκράτει δ' οὗτος λέοντος, ἑκατὸν μνῶν ἐωνημένος.

Theopompus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2b,115,F, fragment 371, line 1

– – s. Ἰνδάρᾳ Σικανῶν πόλιν.

Theopompus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2b,115,F, fragment 381, line 3

ι 2, 35: Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας (III) καὶ Ἑλλάνικος (4) καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες (III). – VII 7, 5: <τῶν μὲν οὖν Ἑπειρωτῶν ἔθνη φησὶν εἶναι Θεόπομπος τετταρεσκαίδεκα.

4.13 Anaxarchus

Anaxarchus (play /ˌænəgˈzɑrkəs/; Greek: Ἀνάξαρχος; c. 380 - c. 320 BC) was a Greek philosopher of the school of Democritus. Together with Pyrrho, he accompanied Alexander the Great into Asia. The reports of his philosophical views suggest that he was a forerunner of the Greek skeptics.

Anaxarchus was born at Abdera in Thrace. He was the companion and friend of Alexander the Great in his Asiatic campaigns. According to Diogenes Laertius, in response to Alexander's claim to have been the son of Zeus-Ammon, Anaxarchus pointed to his bleeding wound and remarked, "See the blood of a mortal, not ichor, such as flows from the veins of the immortal gods." [1] Diogenes Laertius also says that Nicocreon, the tyrant of Cyprus, commanded him to be pounded to death in a mortar, and that he endured this torture with fortitude and Cicero relates the same story. [2]

Plutarch tells a story that at Bactra, in 327 BC in a debate with Calisthenes, he advised all to worship Alexander as a god even during his lifetime, is with greater probability attributed to the Sicilian Cleon.

When Alexander was trying to show that he is divine so that the Greeks and Macedonians would perform proskynesis to him,

4.14. SPEUSIPPUS

Anaxarchus said that Alexander could "more justly be considered a god than Dionysus or Heracles" (Arrian, 104) Philosophy

Very little is known about his philosophical views. It is thought that he represents a link between the atomism of Democritus, and the skepticism of Pyrrho.

Anaxarchus is said to have studied under Diogenes of Smyrna, who in turn studied under Metrodorus of Chios, who used to declare that he knew nothing, not even the fact that he knew nothing.[2] According to Sextus Empiricus, Anaxarchus "compared existing things to a scene-painting and supposed them to resemble the impressions experienced in sleep or madness." [3] It was under the influence of Anaxarchus that Pyrrho is said to have adopted "a most noble philosophy, . . . taking the form of agnosticism and suspension of judgement." [4] Anaxarchus is said to have praised Pyrrho's "indifference and sang-froid." [5] Anaxarchus is said to have possessed "fortitude and contentment in life," which earned him the epithet eudaimonikos ("fortunate"), [1] which may imply that he held the end of life to be eudaimonia. (From Wikipedia¹³)

Anaxarchus Phil., Testimonia (0714: 001) "Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn.", Ed. Diels, H., Kranz, W. Berlin: Weidmann, 1952, Repr. 1966. Fragment 2, line 3

.. ἤκουσε Βρύωνος τοῦ Στίλπωνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς [fr. 146 FHG III 243], εἶτα Ἀναξάρχου ξυνακολουθῶν πανταχοῦ, ὡς καὶ τοῖς Γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδίαι συμμῖξαι καὶ τοῖς Μάγοις .

Anaxarchus Phil., Testimonia Fragment 2, line 5

τοῦτο δὲ ποιεῖν ἀκούσαντα Ἰνδοῦ τινος ὀνειδίζοντος Ἀναξάρχῳ, ὡς οὐκ ἂν ἕτερόν τινα διδάξαι οὗτος ἀγαθόν, αὐτὸς αὐτὰς βασιλικὰς θεραπεύων.

4.14 Speusippus

Speusippus (c. 408 – 339/8 BC[1]) was an ancient Greek philosopher. Speusippus was Plato's nephew by his sister Potone. After Plato's death, Speusippus inherited the Academy and remained its head for

13. <http://en.wikipedia.org/wiki/Anaxarchus>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

the next eight years. However, following a stroke, he passed the chair to Xenocrates. Although the successor to Plato in the Academy, he frequently diverged from Plato's teachings. He rejected Plato's Theory of Forms, and whereas Plato had identified the Good with the ultimate principle, Speusippus maintained that the Good was merely secondary. He also argued that it is impossible to have satisfactory knowledge of any thing without knowing all the differences by which it is separated from everything else. (From Wikipedia¹⁴)

Speusippus Phil., Fragmenta (1692: 005) "Speusippus of Athens", Ed. Tarán, L. Leiden: Brill, 1981; *Philosophia Antiqua* 39. Fragment 67, line 63

πάντα γὰρ ὡς εἰπεῖν, ὅσα ἡμερα καὶ ἄγρια τυγχάνει ὄντα, οἷον ἄνθρωποι, ἵπποι, βόες, κύνες ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὕες, αἴγες, πρόβατα· ὧν ἕκαστον, εἰ μὲν ὁμώνυμον, οὐ διήρηται χωρὶς, εἰ δὲ ταῦτα ἐν εἴδει, οὐχ οἷόν τ' εἶναι διαφορὰς τὸ ἄγριον καὶ τὸ ἡμερον.

4.15 Callixenus of Rhodes

Callixenus of Rhodes was a Hellenistic author from Rhodes. He was a contemporary of Ptolemy II Philadelphus [309 BCE – 246 BCE]. He wrote two works, both of which are lost. "Peri Alexandreias"

This consisted of at least four books, and was much used by Athenaeus (Athen. v. p. 196, &c., ix. p. 387, xi. pp. 472, 474, 483; Harpocrat. s. v. *eggythike*). It contained the main account of the *tessarakonteres*. Title unknown

This seems to have been a catalogue of painters and sculptors (*zografonte kai andriantopoion anagrafe*), of which Sopater, in the twelfth book of his *Eclogae* had made an abridgement. (Phot. Bibl. Cod. 161 ; comp. Preller, *Polem. Fragm.* p. 178, &c.) (From Wikipedia¹⁵)

Callixenus Hist., Fragmenta (1240: 003) "FHG 3", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 118

Κατεναντίον δὲ τούτου ἄλλο συμπόσιον πολυ- τελὲς περίπτερον· οἱ γὰρ κίονες αὐτοῦ ἐκ λίθων Ἰνδικῶν συνέκειντο.

14. <http://en.wikipedia.org/wiki/Speusippus>

15. http://en.wikipedia.org/wiki/Callixenus_of_Rhodes

4.16. PARADOXOGRAPHUS VATICANUS

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 247

Ἐπὶ δὲ ἄλλης τετρακύκλου, ἣ περιεῖχε τὴν ἐξ Ἰνδῶν κάθοδον Διονύσου, Διώνυσος ἦν δωδεκάπηγος, ἐπ' ἐλέφαντος κατακείμενος, ἡμφιεσμένος προφυρίδα, καὶ στέφανον κισσοῦ καὶ ἀμπέλου χρυσοῦν ἔχων, εἶχεν ἐν ταῖς χερσὶ θυρσόλογχον χρυσοῦν· ὑπεδέδετο δ' ἐμ- βάδας χρυσογραφεῖς.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 278

Αὗται δ' εἶχον σκηναὶς βαρβαρικὰς, ἐφ' ὧν ἐκάθηντο γυναῖκες Ἰνδαὶ καὶ ἕτεραι, κεκοσμη- μέναι ὡς αἰχμάλωτοι.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 288

Ἦγοντο δὲ καὶ κύνες δισχίλιοι τετρακό- σιοι, οἱ μὲν Ἰνδοὶ, οἱ λοιποὶ δὲ Ὑρκανοὶ καὶ Μολοσσοὶ καὶ ἐτέρων γενῶν.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 296

Εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ καταλέξας ζώων ἀγέλας, ἐπιφέρει· »Πρόβατα Αἰθιοπικὰ ἑκατὸν τριάκοντα, Ἀράβια τριακόσια, Εὐβοϊκὰ εἴκοσι, ὀλόλευκοὶ βόες Ἰνδικοὶ εἴκοσι ἕξ, Αἰθιοπικοὶ ὀκτώ, ἄρκτος μὲν λευκὴ μεγάλη μία, παρδάλεις τεσσαρεσκαίδεκα, πάνθηρες ἑκαταίδεκα, λυγκία τέσσαρα, ἄρκηλοι τρεῖς, καμηλοπάρδαλις μία, ῥινόκερος Αἰθιοπικὸς εἷς.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 3d, line 5

Οὕτως γὰρ καὶ Πολέμων κ. τ. λ. Harpocration v. ἐγγυθήκη: Εἴη δ' ἂν σκευδὸς τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ τι τοιούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον εἶναι, ὡς Καλλίξενός τε ἐν δ' Περί Ἀλεξανδρείας ὑποσημαίνει, καὶ Δαίμαχος ὁ Πλαταιεύς ἐν β' Περί Ἰνδικῆς.

4.16 Paradoxographus Vaticanus

Paradoxographoi (griechisch παραδοξογράφοι) oder Paradoxographien sind antike listenartige Sammlungen von wunderbaren Tatsachen. Die Bezeichnung selbst stammt nicht aus der Antike, sondern wurde nach ersten Belegen im zwölften Jahrhundert erst im neunzehnten Jahrhundert zur Sammelbezeichnung der Gattung.

Paradoxographische Schriften sind eine antike Literaturgattung. Als Erfinder der Gattung gilt Kallimachos. Bei vielen Paradoxographien handelt es sich um anonyme oder pseudepigraphische Schriften. Letzteres gilt etwa von der Aristoteles zugeschriebenen Schrift Περί θαυμασίων ἀκουσμάτων („Über Dinge, die wunderbar zu hören sind“).

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Zu den ersteren gehören die anonymen Sammlungen von Exzerpten älterer Paradoxographien: Paradoxographus Florentinus, Vaticanus und Palatinus.

Paradoxographische Schriften sind dadurch von z. B. mythologischen Schriften unterschieden, dass ihre Autoren davon ausgehen, dass es sich bei den berichteten außergewöhnlichen Ereignissen oder Gegebenheiten (die „Mirabilien“) um zwar seltsame, aber doch empirische Tatsachen handelt. Inhaltlich überwiegen Tier- und Wassermirabilien, es finden sich aber auch Berichte über (aus der Sicht der Verfasser) bemerkenswerte Eigentümlichkeiten fremder Völker. (From Wikipedia¹⁶)

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda (0582: 001) “Paradoxographorum Graecorum reliquiae”, Ed. Giannini, A. Milan: Istituto Editoriale Italiano, 1965. Section 34, line 1

Περὶ τὴν Ἰνδικὴν ἔστι λίμνη, ἣτις πάντα ἰδέχεται† πλὴν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda Section 35, line 1

Ἑλλάνικος ἐν Ἰνδοῖς εἶναί φησι κρήνην Σίλαν καλουμένην, ἐφ’ ἧς καὶ τὰ ἐλαφρότατα καταποντίζεται.

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda Section 42, line 1

Ἐν Παδαίοις, Ἰνδικῶ ἔθνει, ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν· αἰτεῖται δὲ παρὰ τῶν θεῶν οὐδὲν ἄλλο πλὴν δικαιοσύνης.

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda Section 53, line 1

Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἥ ὀφθαλμὸν θανάτῳ ζημιοῦται.

4.17 Theophrastus

Theophrastus (Greek: Θεόφραστος; c. 371 – c. 287 BC[1]), a Greek native of Eresos in Lesbos, was the successor to Aristotle in the Peripatetic school. He came to Athens at a young age, and initially studied in Plato’s school. After Plato’s death he attached himself to Aristotle. Aristotle bequeathed to Theophrastus his writings, and designated him as his successor at the Lyceum. Theophrastus presided over the Peripatetic school for thirty-six years, during which time the school

16. <http://en.wikipedia.org/wiki/Paradoxography>

4.17. THEOPHRASTUS

flourished greatly. After his death, the Athenians honoured him with a public funeral. His successor as head of the school was Strato of Lampsacus.

The interests of Theophrastus were wide-ranging, extending from biology and physics to ethics and metaphysics. His two surviving botanical works, *Enquiry into Plants*[2] and *On the Causes of Plants*, were an important influence on medieval science. There are also surviving works *On Moral Characters*, *On Sensation*, *On Stones*, and fragments on *Physics* and *Metaphysics* all written in Greek. In philosophy, he studied grammar and language, and continued Aristotle's work on logic. He also regarded space as the mere arrangement and position of bodies, time as an accident of motion, and motion as a necessary consequence of all activity. In ethics, he regarded happiness as depending on external influences as well as on virtue, and famously said that "life is ruled by fortune, not wisdom." (From Wikipedia¹⁷)

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* (0093: 001) "Theophrastus. *Enquiry into plants*, 2 vols.", Ed. Hort, A. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1916, Repr. 1:1968; 2:1961. Book 1, chapter 7, section 3, line 1

Ἰδία δὲ ῥίζης φύσις καὶ δύναμις ἡ τῆς Ἰνδικῆς συκῆς· ἀπὸ γὰρ τῶν βλαστῶν ἀφίησι, μέχρι οὗ ἂν συνάψῃ τῇ γῇ καὶ ῥιζωθῇ, καὶ γίνεται περὶ τὸ δένδρον κύκλῳ συνεχὲς τὸ τῶν ῥιζῶν οὐχ ἀπτόμενον τοῦ στελέχους ἀλλ' ἀφροστηκός.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 1, line 5

Ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ παρ' ἐκάστοις ἴδι' ἄττα τυγχάνει· τὰ μὲν γὰρ φέρουσιν αἱ χῶραι τὰ δ' οὐ φέρουσιν· οἷον κιττὸν καὶ ἐλάαν οὗ φασι εἶναι τῆς Ἀσίας ἐν τοῖς ἄνω τῆς Συρίας ἀπὸ θαλάττης πένθ' ἡμερῶν· ἀλλ' ἐν Ἰνδοῖς φανῆναι κιττὸν ἐν τῷ ὄρει τῷ Μηρῷ καλουμένῳ, ὅθεν δὴ καὶ τὸν Διόνυσον εἶναι μυθολογοῦσι.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 4, line 1

Ἡ δὲ Ἰνδικὴ χώρα τήν τε καλουμένην ἔχει συκῆν, ἣ καθίησιν ἐκ τῶν κλάδων τὰς ῥίζας ἂν' ἕκαστον ἔτος, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· ἀφίησι δὲ οὐκ ἐκ τῶν νέων ἀλλ' ἐκ τῶν ἔνων καὶ ἔτι παλαιότερων· αὗται δὲ συνάπτουσαι τῇ γῇ ποιοῦσιν ὥσπερ δρύφακτον κύκλῳ περὶ τὸ δένδρον, ὥστε γίνεσθαι καθάπερ σκηνήν, οὗ δὴ καὶ εἰώθασι διατρίβειν.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 5, line 3

Ἔστι δὲ καὶ ἕτερον δένδρον καὶ τῷ μεγέθει μέγα καὶ ἡδύκαρπον θαυμαστῶς καὶ μεγάλος καρπὸν· καὶ χρῶνται τροφῇ τῶν Ἰνδῶν οἱ σοφοὶ καὶ μὴ ἀμπεχόμενοι.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 11, line 8

17. <http://en.wikipedia.org/wiki/Theophrastus>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ταῦτα μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 14, line 3

Περιττότερα δὲ τῶν φυομένων καὶ πλεῖστον ἐξηλλαγμένα πρὸς τὰ ἄλλα τὰ εὖοσμα τὰ περὶ Ἀραβίαν καὶ Συρίαν καὶ Ἰνδοὺς, οἷον ὃ τε λιβανωτὸς καὶ ἡ σμύρνα καὶ ἡ κασία καὶ τὸ ὀποβάλαμον καὶ τὸ κινάμωμον καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· περὶ ὧν ἐν ἄλλοις εἴρηται διὰ πλειόνων.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 7, section 3, line 1

Οἱ δέ, ὅτε ἀνάπλους ἦν τῶν ἐξ Ἰνδῶν ἀποστα- λέντων ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ φυόμενα, μέχρι οὗ μὲν ἂν ἦ ἐν τῷ ὑγρῷ, χρωμὰ φασιν ἔχειν ὅμοιον τοῖς φυκίοις, ὁπόταν δ' ἐξ- ενεχθέντα τεθῇ πρὸς τὸν ἥλιον, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐξομοιοῦσθαι τῷ ἁλί.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 7, section 8, line 1

Γίνεται δὲ τοῦτο καὶ ἐν Ἰνδοῖς, ὥσπερ ἐλέχθη, καὶ ἐν Ἀραβίᾳ.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 11, section 13, line 6

.. Ὁ δὲ Ἰνδικὸς ἐν μεγίστῃ διαφορᾷ καὶ ὥσπερ ἕτερον ὅλως τὸ γένος· ἔστι δὲ ὁ μὲν ἄρρην στερεός, ὁ δὲ θήλυς κοῖλος· διαιροῦσι γὰρ καὶ τοῦτον τῷ ἄρρενι καὶ θήλει.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 7, chapter 13, section 8, line 11

μεγίστῃ δὲ καὶ ἰδιωτάτῃ διαφορὰ τῶν ἐριοφόρων· ἔστι γάρ τι γένος τοιοῦ- τον, ὃ φύεται μὲν ἐν αἰγιαλοῖς ἔχει δὲ τὸ ἔριον ὑπὸ τοὺς πρώτους χιτῶνας, ὥστε ἀνὰ μέσον εἶναι τοῦ τε ἐδωδίου τοῦ ἐντὸς καὶ τοῦ ἔξω· ὑφαίνεται δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ πόδεια καὶ ἄλλα ἱμάτια· δι' ὃ καὶ ἐριῶδες τοῦτο καὶ οὐχ ὥσπερ τὸ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶδες.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 8, chapter 4, section 2, line 15

διαφορὰ δὲ μεγάλη καὶ τὸ παραβλαστητικὴν εἶναι, καθάπερ εἵπομεν τὴν Ἰνδικήν.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 1, section 2, line 10

Ἡ δ' ὑγρότης τῶν μὲν πάχος ἔχει μόνον, ὥσπερ τῶν ὀπωδῶν· τῶν δὲ καὶ δα- κρυώδης γίνεται, καθά- περ ἐλάτης πεύκης τερεβίνθου πίτυος ἀμυγδαλῆς κεράσου προύμνης ἀρχεύθου κέδρου τῆς ἀκάνθης τῆς Αἰγυπτίας πετέλας, καὶ γὰρ αὕτη φέρει κόμμι πλὴν οὐκ ἐκ τοῦ φλοιοῦ ἀλλ' ἐν τῷ κωρύκῳ, ἔτι δὲ ἀφ' ὧν ὁ λίβανος καὶ ἡ σμύρνα, δάκρυα γὰρ καὶ ταῦτα, καὶ τὸ βάλαμον καὶ <ἡ> χαλβάνη καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον, οἷον φασὶ τὴν ἄκανθαν τὴν Ἰνδικήν, ἀφ' ἧς γίνεται τι ὅμοιον τῇ σμύρνῃ· συνίσταται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σχίνου καὶ ἐπὶ τῆς ἀκάνθης τῆς ἰξίνης καλουμένης, ἐξ ὧν ἡ μαστίχη.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 7, section 2, line 12

τὰ δὲ ἄλλα πάντα τὰ εὖοσμα οἷς πρὸς τὰ ἀρώματα χρῶνται, τὰ μὲν ἐξ Ἰνδῶν κομίζεται κακείθεν ἐπὶ θάλατταν καταπέμπεται, τὰ δ' ἐξ Ἀραβίας, οἷον πρὸς τῷ κινάμῳ καὶ τῇ κασίᾳ καὶ κώμακον· ἕτερον δ' εἶναι τὸ κώμακον καρπὸν· τὸ δ' ἕτερον παραμῖς- γουσιν εἰς τὰ σπουδαιότατα τῶν μύρων.

4.17. THEOPHRASTUS

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 7, section 2, line 18
τὸ δὲ καρδάμωμον καὶ ἄμωμον οἱ μὲν ἐκ Μηδείας, οἱ δ' ἐξ Ἰνδῶν καὶ ταῦτα καὶ
τὴν νάρδον καὶ τὰ ἄλλα ἢ τὰ πλεῖστα.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 15, section 2, line 10
ἐν Ἰνδοῖς δὲ καὶ ἕτερα γένη πλείω, περιττότατα δέ, εἴπερ ἀληθῆ λέγουσιν, ἢ τε
δυνα- μένη τὸ αἷμα διαχεῖν καὶ οἷον ὑποφεύγειν, καὶ πάλιν ἢ συνάγουσα καὶ πρὸς
ἑαυτὴν ἐπισπωμένη, ἃ δὴ φασιν εὐρῆσθαι πρὸς τὰ τῶν ὀφιδίων τῶν θανατηφόρων
δήγματα.

Theophrastus Phil., *De lapidibus* (= fr. 2, Wimmer) (0093: 004)
“Theophrastus. *De lapidibus*”, Ed. Eichholz, D.E. Oxford: Clarendon Press, 1965.
Section 36, line 5

γίνεται δὲ ἐν ὀστρεῖω τινὶ παραπλησίω ταῖς πίνναις <πλὴν ἐλάττονι· μέγεθος δὲ
ἡλίκον ἰχθύος ὀφθαλμὸς εὐμεγέθης>, φέρει δ' ἢ τε Ἰνδικὴ χώρα καὶ νῆσοί τινες
τῶν ἐν τῇ Ἑρυθρᾷ.

Theophrastus Phil., *De lapidibus* (= fr. 2, Wimmer) Section 38, line 3
τρόπον δέ τιν' οὐ πόρρω τούτου τῇ φύσει καὶ ὁ Ἰνδικὸς κάλαμος ἀπολελιτωμέ-
νος.

Theophrastus Phil., *Physicorum opiniones* (0093: 008) “*Doxographi Graeci*”,
Ed. Diels, H. Berlin: Reimer, 1879, Repr. 1965. Section 12, line 50

τὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἰνδικὴν δράκοντάς φασι πάσχειν.

Theophrastus Phil., *Fragmenta* (0093: 010) “Theophrasti Eresii opera, quae
supersunt, omnia”, Ed. Wimmer, F. Paris: Didot, 1866, Repr. 1964. Fragment
171, section 2, line 2

Τὰ δ' ἐν Ἰν- δοῖς ἰχθύδια τὰ ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὴν γῆν ἐξιόντα καὶ πηδῶντα
καὶ πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀπιόντα, καθάπερ οἱ βάτραχοι, θαυμαστὰ μὲν οὖν, οὐχ ὁμοίως
δὲ τούτοις, ὅσῳ τὸ ὀλίγον χρόνον ἢ πολὺν καὶ τελευταῖον ἤττον θαυμαστόν· ἢ δ'
ὅψις ὁμοία τούτων τοῖς μαζίναις καλουμένοις.

Theophrastus Phil., *De causis plantarum* (lib. 2–6) (0093: 014) “Theophrasti
Eresii opera, quae supersunt, omnia”, Ed. Wimmer, F. Paris: Didot, 1866, Repr.
1964. Book 2, chapter 10, section 2, line 8

Ἐπεὶ καὶ τὰ μικρόκαρπα πάνθ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ μείζω καὶ τὰ εἰς μέγεθος ὥρ-
μημένα μικροκαρπότερα καθάπερ καὶ ἡ Ἰνδικὴ συκῇ καλουμένη.

Theophrastus Phil., *De causis plantarum* (lib. 2-6) Book 3, chapter 3, section
3, line 7

Τάχα δὲ καὶ ἡ ὀρμὴ γίνεται διὰ τὸ πε- ριέχον· ὅπου δ' αὖ θερινὸς ὄμβρος πολὺς
ὥσπερ ἐν Αἰ- θιοπία καὶ ἐν Ἰνδοῖς ἢ περὶ Αἴγυπτον ὁ Νεῖλος ἐνταῦθα δὴ πρὸ τούτων
ἢ μετὰ τούτους εἶδος τὴν φυτεῖαν ἀρ- μόττειν· τηνικαῦτα γὰρ ἡ τοῦ ἄερος κρᾶσις
σύμμε- τρος.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

4.18 Ephraem the Syrian

Ephrem the Syrian (Syriac: ܡܪܝܢ ܥܦܪܝܡܐ, ܡܪܝܢ ܥܦܪܝܡܐ Mār Efrēm Sûryāyâ;[1] Greek: Ἐφραίμ ὁ Σŷρος; Latin: Ephraem Syrus; ca. 306 – 373) was a Syriac deacon and a prolific Syriac-language hymnographer and theologian of the 4th century.[2][3][4][5] His works are hailed by Christians throughout the world and many denominations venerate him as a saint. He has been declared a Doctor of the Church in Roman Catholicism. He is especially beloved in the Syriac Orthodox Church. (From Wikipedia¹⁸)

Ephraem Hist., Poeta, Chronicon (3170: 001) “Ephraemius”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1840; Corpus scriptorum historiae Byzantinae.

Ephraem Hist., Poeta, Chronicon Line 3137

Μουχοῦμετ ἀνὴρ ἡγεμὼν τῆς Περσίδος ἤρατο μάχην κατὰ Βαβυλωνίων Ἰνδῶν
θ', ἐαυτῷ δυσμενῶν ἀντιπάλων, δι' ὧν τροποῦται τοὺς ἐχθροὺς κατὰ κράτος.

4.19 Artaxerxis Epistulae

“” (From Wikipedia¹⁹)

Artaxerxis Epistulae, Epistulae (0045: 001) “Epistolographi Graeci”, Ed. Hercher, R. Paris: Didot, 1873, Repr. 1965. Epistle 1, line 1

Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑπτὰ καὶ εἴκοσι
καὶ ἑκατὸν σατραπειῶν ἄρχουσι τάδε γράφει.

4.20 Polemon Periegetes

Polemon (2nd century BCE) was a Stoic philosopher and geographer. Of Athenian citizenship, he is known as Polemon of Athens, but he was born either in Ilium, Samos, or Sicyon, and is also known as Polemon of Ilium and Polemon Periegetes. He travelled throughout Greece, and wrote about the places he visited. He also compiled a collection of

18. <http://en.wikipedia.org/wiki/Ephraem>

19.

4.21. PHYLARCHUS

the epigrams he saw on the monuments and votive offerings. None of these works survive, but many later writers quote from them.

In his travels, Polemon collected the epigrams he found into a work *On the inscriptions to be found in cities* (Greek: *Περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων*).^[4] In addition, other works of his are mentioned, upon the votive offerings and monuments in the Acropolis of Athens, at Lacedaemon, at Delphi, and elsewhere, which no doubt contained copies of numerous epigrams. His works may have been a chief source of the *Garland of Meleager*. Athenaeus and other writers make very numerous quotations from his works. They were chiefly descriptions of different parts of Greece; some are on paintings preserved in various places, and several are controversial, among which is one against Eratosthenes.

Sir James Frazer considered him the most learned of all Greek antiquaries. "His acquaintance both with the monuments and with the literature seems to have been extensive and profound. The attention which he bestowed on inscriptions earned for him the nickname of the 'monument-tapper.'"^[5] (From Wikipedia²⁰)

Polemon *Perieg.*, *Fragmenta* (0586: 001) "FHG 3", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1853. Fragment 92, line 1

Idem II: Καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν.

Polemon *Perieg.*, *Fragmenta* Fragment 92, line 6

Καὶ Σκύλαξ δὲ ἡ Πο- λέμων γράφει· «εἶναι μὲν τὴν γῆν ὑδροηλὴν κρήνησι καὶ ὀχετοῖσιν, ἐν δὲ τοῖς οὖρεσι πέφυκε κυνάρα καὶ βοτάνη ἄλλη,» καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· «ἐντεῦθεν δὲ ὄρος παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὑψηλὸν τε καὶ δασὺ ἀγρίῃ ὕλῃ καὶ ἀκάνθῃ κυνάρα.

4.21 Phylarchus

Phylarchus (Greek: Φύλαρχος, Phylarkhos; lived 3rd century BC) was a Greek historical writer whose works have been lost, but not before having been considerably used by other historians whose works have survived. (From Wikipedia²¹)

20. http://en.wikipedia.org/wiki/Polemon_of_Athens

21. <http://en.wikipedia.org/wiki/Phylarchus>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Phylarchus Hist., Fragmenta (1609: 002) “FGrH #81”. Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 35a, line 2

ηist. mir. 18: Φύλαρχος ἐν <κ> τῶν Ἱστοριῶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς φησιν ἐνεχθῆναι λευκὴν ῥίζαν, ἣν κόπτοντας μεθ' ὕδατος καταπλάττειν τοὺς πόδας, τοὺς δὲ καταπλασθέντας ἄνδρας τῆς συνουσίας λήθην ἴσχειν καὶ γίγνεσθαι ὁμοίους εὐνούχοις.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 35b, line 2

ι 32 p. 18 D E: Φύλαρχος δὲ Σανδρόκοπτον φησι τὸν Ἰνδῶν βασιλέα Σελεύκῳ μεθ' ὧν ἔπεμψε δώρων ἀποστεῖλαι τινὰς δυνάμεις στυτικὰς τοιαύτας ὥς ὑπὸ τοὺς πόδας τιθεμένας τῶν συνουσιαζόντων οἷς μὲν ὀρμὰς ἐμποιεῖν ὀρνίθων δίκην, οὓς δὲ καταπαύειν.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 36, line 5

γράφει δὲ οὕτως· <«τοῦτωι δὲ τῶι ἐλέφαντι συνε- τρέφετο θήλεια ἐλέφας, ἣν Νίκαιαν ἐκάλουν· ἣι τελευ- τῶσα ἡ τοῦ τρέφοντος Ἰνδοῦ γυνὴ παιδίον αὐτῆς τριακοσταῖον παρακατέθετο.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 41, line 15

τάς δὲ χρυσᾶς πλατάνους καὶ τὴν χρυσὴν ἄμπελον, ὅφ' ἣν οἱ Περσῶν βασι- λεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι, σμαραγδίνους βότρυς ἔχουσιν καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀνθρώπων ἄλλων τε παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόντων ταῖς πολυτελείαις, ἐλάττω φησὶν ὁ Φύλαρχος φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἐκάστοτε γινομένης παρ' Ἀλεξάνδρῳ δαπάνης.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 78, line 4

et os. 29 p. 362 βξ: οὐ γὰρ ἄξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν, ἐν οἷς λέγεται Χάροπος μὲν τοῦ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγάτηρ Ἰοῖς, Αἰακοῦ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὁ Τυφών· οὐδὲ Φυ- λάρχου μὴ καταφρονεῖν γράφοντος, ὅτι πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἐξ Ἰνδῶν Διόνυσος ἤγαγε δύο βοῦς, ὧν ἦν τῶι μὲν Ἄπις ὄνομα τῶι δ' Ὅσιρις.

4.22 Demosthenes

“” (From Wikipedia²²)

Demosthenes Orat., Epistulae (0014: 063) “Demosthenis orationes, vol. 3”, Ed. Rennie, W. Oxford: Clarendon Press, 1931, Repr. 1960. Epistle 4, section 7, line 5

καὶ ἐὼ Καππαδόκας καὶ Σύρους καὶ τοὺς τὴν Ἰνδικὴν χώραν κατοικοῦντας ἀνθρώ- πους ἐπ' ἔσχατα γῆς· οἷς ἅπασι συμβέβηκε πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθέναι καὶ χαλεπά.

22.

4.23 *Scholia In Apollonium Rhodium*

“” (From Wikipedia²³)

Scholia In Apollonium Rhodium, Scholia in Apollonii Rhodii Argonautica (scholia vetera) (5012: 001) “Scholia in Apollonium Rhodium vetera”, Ed. Wendel, K. Berlin: Weidmann, 1935, Repr. 1974. Page 80, line 1

Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτη ἐμίγη αὐτῷ καὶ ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐμίγη τῷ Ἀδώνιδι.

Scholia In Apollonium Rhodium, Scholia in Apollonii Rhodii Argonautica (scholia vetera) Page 193, line 20

οὕτω δὲ κέκληται ὁ ποταμὸς ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον αὐτόθι στήσαι χορόν, ὅτε ἀπὸ Ἰνδῶν ὑπέστρεφε.

Scholia In Apollonium Rhodium, Scholia in Apollonii Rhodii Argonautica (scholia vetera) Page 193, line 21

ὅτι δὲ ἐπολέμησεν Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος, Διονύσιός (32 fg 13 J.) φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν α΄ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων (fg VII Radtke Herm. 36, 1901, 54) καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς Περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαις (137 fg 17 J.), προσιστορῶν, ὅτι καὶ Νύσα ὄρος ἐστὶν ἐν Ἰνδικῇ καὶ κισσῷ προσόμοιον φυτὸν φυτεύεται ἐκεῖ, ὃ προσαγορεύεται σκινδαψός.

4.24 Philochorus

Philochorus, of Athens, Greek historian during the 3rd century BC, (d. circa 261 BCE), was a member of a priestly family. He was a seer and interpreter of signs, and a man of considerable influence.

He was strongly anti-Macedonian in politics, and a bitter opponent of Demetrius Poliorcetes. When Antigonos Gonatas, the son of the latter, besieged and captured Athens (261), Philochorus was put to death for having supported Ptolemy Philadelphus, who had encouraged the Athenians in their resistance to Macedonia.

His investigations into the usages and customs of his native Attica were embodied in an Atthis, in seventeen books, a history of Athens from the earliest times to 262 BC. Considerable fragments are preserved in the lexicographers, scholiasts, Athenaeus, and elsewhere.

23.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

The work was epitomized by the author himself, and later by Asinius Pollio of Tralles (perhaps a freedman of the famous Gaius Asinius Pollio).

Philochorus also wrote on oracles, divination and sacrifices; the mythology and religious observances of the tetrapolis of Attica; the myths of Sophocles; the lives of Euripides and Pythagoras; the foundation of Salamis, Cyprus. He compiled chronological lists of the archons and Olympiads, and made a collection of Attic inscriptions, the first of its kind in Greece. (From Wikipedia²⁴)

Philochorus Hist., Fragmenta (0583: 002) “FGrH #328”. Volume-Jacoby’-F 3b,328,F, fragment 7a, line 2

p. 307, 1 Bonn.): Διονύσου πράξεις καὶ τὰ περὶ Ἰνδούς, Λυκοῦργόν τε καὶ Ἀκταίωνα καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περσεΐ συστὰς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὥς φησι Δείναρχος ὁ ποιητής, οὐχ ὁ ῥήτωρ.

4.25 Aristodemus

Who is this?

Aristodemus Hist., Myth., Fragmenta (1875: 002) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1d, line 2

ΘΗΒΑΙΚΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

E LIBRO PRIMO.

Schol. Apoll. Rhod. II, 904: Ὅτι κατεπολέμη- σεν Ἰνδούς ὁ Διόνυσος, Διονύσιος φησὶ καὶ Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων.

4.26 *Scholia In Euclidem*

Euclid (play /ˈjuːklɪd/ EWK-lid; Ancient Greek: Εὐκλείδης Eukleides), fl. 300 BC, also known as Euclid of Alexandria, was a Greek mathematician, often referred to as the “Father of Geometry”. He was active in Alexandria during the reign of Ptolemy I (323–283 BC). His Elements is one of the most influential works in the history of mathematics, serving as the main textbook for teaching mathematics

24. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philochorus>

4.27. EPHORUS

(especially geometry) from the time of its publication until the late 19th or early 20th century.[1][2][3] In the Elements, Euclid deduced the principles of what is now called Euclidean geometry from a small set of axioms. Euclid also wrote works on perspective, conic sections, spherical geometry, number theory and rigor. (From Wikipedia²⁵)

Scholia In Euclidem, Scholia in Euclidis elementa (scholia vetera et recentiora) (5022: 001) “Euclidis opera omnia, vols. 5.1–5.2, 2nd edn.”, Ed. Stamatis, E.S. (post J.L. Heiberg) Leipzig: Teubner, 1977. Book 9, scholion 11, line 1

Ad prop. 8

Δῆλον ἐκ τῶνδε, διὰ τί ἐν τῇ Ἰνδικῇ ψήφῳ ἐν ταῖς τῶν πλευρῶν τῶν τετραγώνων λήψεσιν ἀνά μείζονα τὸ γίνεται, οὐ γίνεται, γίνεται, οὐ γίνεται λέγομεν, διότι ἡ τε μονὰς τετράγωνός ἐστι καὶ ὁ τρίτος ἀπ’ αὐτῆς καὶ ὁ πάλιν τρίτος μετ’ αὐτὸν καὶ ἕξῃς.

Scholia In Euclidem, Scholia in Euclidis elementa (scholia vetera et recentiora) Book 10, scholion 9, line 66

ἡ ἐπειδὴ τὰ μέτρα θέσει ἕξ ἡμῶν αὐτῶν λαμβάνεται καὶ οὐ φύσει, καὶ εἰκός ἐστι παρ’ ἡμῖν, εἰ οὕτως ἔτυχε, τὸν πῆχυν δέκα δακτύλων εἶναι, παρ’ ἄλλοις δὲ οἷον Ἰνδοῖς ὀκτὼ δακτύλων καὶ παρ’ ἄλλοις ἄλλων, διὰ τοῦτο πρόσκει- ται τὸ δεῖν αἰτῆσαι πηλικότητα πήχεως, ὥς εἰ ἐλέγομεν· δεῖ λαβεῖν τὴν πηλικότητα τοῦ πήχεως ὠρισμένην, ὥσπερ καὶ τὸν πῆχυν ἡμᾶς ἔροισι τις, πόσων ἐστὶ δακτύλων, δεῖ αἰτῆσαι τὸ πηλικὸν αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ ὁ δάκτυλος οὐδ’ ὁ ποῦς οὐδ’ ὁ μέδιμνος οὐδ’ ἄλλο οὐδὲν παρὰ πᾶσιν ἐστὶ τὰ αὐτά, ὥς εἴρηται.

4.27 Ephorus

of Cyme in Aeolia, in Asia Minor, was an ancient Greek historian. Information on his biography is limited; he was the father of Demophilus, who followed in his footsteps as a historian, and to Plutarch’s claim that Ephorus declined Alexander the Great’s offer to join him on his Persian campaign as the official historiographer.[1] Together with the historian Theopompus, he was a pupil of Isocrates, in whose school he attended two courses of rhetoric.[citation needed] But he does not seem to have made much progress in the art, and it is said to have been

25. <http://en.wikipedia.org/wiki/Euclid>.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

at the suggestion of Isocrates himself that he took up literary composition and the study of history.[citation needed] (From Wikipedia²⁶)

Ephorus Hist., Fragmenta (0536: 003) “FGrH #70”. Volume-Jacoby’-F 2a,70,F, fragment 30a, line 4

> STRABON I 2, 28: μηνύει δὲ καὶ Ἑφορος τὴν παλαιὰν περὶ τῆς Αἰθιοπίας δόξαν, ὅς φησιν ἐν τῷ περὶ τῆς Εὐρώπης λόγῳ, τῶν περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τόπων εἰς τέσσαρα μέρη διηρημένων, τὸ πρὸς τὸν ἀπηλιώτην Ἰνδοὺς ἔχειν, πρὸς νότον δὲ Αἰθιοπας, πρὸς δύσιν δὲ Κελτούς, πρὸς δὲ βορρᾶν ἄνεμον Σκύθας.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2a,70,F, fragment 30b, line 1

> KOSMAS INDIKOPL.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2a,70,F, fragment 30b, line 3

<«τὸν μὲν γὰρ ἀπηλιώ- την καὶ τὸν ἐγγὺς ἀνατολῶν τόπον Ἰνδοὶ κατοικοῦσι· τὸν δὲ πρὸς νότον καὶ μεσημβρίαν Αἰθίοπες νέμονται· τὸν δὲ ἀπὸ ζεφύρου καὶ δυσμῶν Κελτοὶ κατέχουσι· τὸν δὲ κατὰ βορρᾶν καὶ τοὺς ἄρκτους Σκύθαι κατοικοῦσιν.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2a,70,F, fragment 30b, line 9

ἔστιν μὲν οὖν οὐκ ἴσον ἕκαστον τούτων τῶν μερῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν Σκυθῶν καὶ τῶν Αἰθιοπῶν μεῖζον, τὸ δὲ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν Κελτῶν ἔλαττον.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2a,70,F, fragment 30b, line 11

καὶ παραπλήσιον ἕκα- τέρων ἀλλήλοις ἔχει τοῦ τόπου τὸ μέγεθος· οἱ μὲν γὰρ <Ἰνδοί> εἰσι μεταξὺ θερινῶν καὶ χειμερινῶν ἀνατολῶν· Κελτοὶ δὲ τὴν ἀπὸ θερινῶν μέχρι χειμερινῶν δυσμῶν χώραν κατέχουσι· καὶ τοῦτο μὲν ἴσόν ἐστιν ἐκείνῳ τῷ διαστήματι καὶ μάλιστα πῶς ἀντικείμενον.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2a,70,F, fragment 30b, line 19

<<NOTOS XEIMEPINH ANATOLH <ΑΙΘΙΟΠΕΣ> XEIMEPINH ΔΥΣΙΣ> <<ΑΠΗΛΙΩΤΗΣ <ΙΝΔ*ΟΙ>> <<ΚΕΛΤΟΙ> ΖΕΦΥΡΟΣ>> <ΘΕΡ- PINH ANATOLH <ΣΚΥΘΑΙ> ΘΕΡΙΝΗ ΔΥΣΙΣ ΒΟΡΡΑΣ>> ἀκριβῶς ὁ Ἑφορος καὶ λόγῳ καὶ τῇ καταγραφῇ.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2a,70,F, fragment 30c, line 4

| τὴν μὲν γὰρ ἐντὸς ἀνατολῶν πᾶσαν σχεδὸν | οἰκοῦσιν Ἰνδοί, τὴν δὲ πρὸς μεσημβρίαν | Αἰθίοπες ἐγγὺς κείμενοι νότου πνοῆς· | τὸν ἀπὸ ζεφύρου Κελτοὶ δὲ μέχρι δυσμῶν τόπον | θερινῶν ἔχουσιν, τὸν δὲ πρὸς βορρᾶν Σκύθαι.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2a,70,F, fragment 191, line 22

παραταχ[θεί|ς]ας δὲ πολὺν χρόν[ο]ν | πολλὰς μὲν τῶν χ[ι]ν[ι]δυνευουσῶν βαρ- βα[ρ]ι[κ]ῶν νεῶν διέφθε[ι|ρ]εν, ἕκατὸν δ’ αὐτοῖς | ἀνδράσιν εἶλε ζωγρή[σας τ]ὸν π[ρ]ο[τ]έ[ρ]ων. col. II v. 77 – 83 zeilenanfänge. frg. 11: τὸν μὲν | [στρατηγὸ]ν αὐτῶν | [Φερενδάτη]ν (F 192) ἀδελ[φ]οδ[ι]οῦν ὄντ[α] τοῦ βασι[λ]εύς ἐν τῇ[ι] σκηνῇ. frg.

26. <http://en.wikipedia.org/wiki/Ephorus>.

4.28. LYCOPHRON (SCHOLIA IN)

12 – 13 col. I 89 – 90: – col. II]ε | [..]διετέλ[ουν ὁ]ντες· | [ὥστ]ε νομίζον-
τες ἀ|πὸ τῆς ἡπείρ[ου] τὴν | ἔφοδον αὐτ[οῖς γεγ]ο|νέναι τῶν π[ο]λεμίων πρὸς τὰ[ς]
γαῦ[ς] ἔ|φευγον, ὑπολαμβάνοντες αὐτοῖς εἶναι | φιλίας.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 208, line 5

(2) ἐπεὶ δὲ αἱ τε παρ' Ἰνδῶν καὶ τινων ἄλλων ἐθνῶν καθυστέρουν διὰ τὸ μακρὰν
ἀφρεστάναι τοὺς τόπους, μετὰ τῆς συναχθείσης στρατιᾶς ὥρμησεν ἀπαντήσων τῷ
Κύρῳ.

4.28 Lycophron (scholia in)

a Hellenistic Greek tragic poet, grammarian, and commentator on comedy, to whom the poem *Alexandra* is attributed (perhaps falsely).

One poem traditionally attributed to him, *Alexandra* or *Cassandra*,^[1] has been preserved in its complete form, running to 1474 iambic trimeters. It consists of a prophecy uttered by Cassandra and relates the later fortunes of Troy and of the Greek and Trojan heroes. References to events of mythical and later times are introduced, and the poem ends with a reference to Alexander the Great, who was to unite Asia and Europe in his world-wide empire.

The style obtained for the poem's author, even among the ancients, the title of "obscure"; one modern scholar says the *Alexandra* "may be the most illegible piece of classical literature, one which nobody can read without a proper commentary and which even then makes very difficult reading."^[2] The poem is evidently intended to display the writer's knowledge of obscure names and uncommon myths; it is full of unusual words of doubtful meaning gathered from the older poets, and long-winded compounds coined by the author. It was probably written as a show-piece for the Alexandrian school, rather than as straight poetry. It was very popular in the Byzantine period, and was read and commented on very frequently; the manuscripts of the *Cassandra* are numerous. Two explanatory paraphrases of the poem survive, and the collection of scholia by Isaac and John Tzetzes is very valuable (much used by, among others, Robert Graves in his *Greek Myths*). (From Wikipedia²⁷)

27. .

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) (5030: 001) “Lycophronis Alexandra, vol. 2”, Ed. Scheer, E. Berlin: Weidmann, 1958. Scholion 174, line 9

οἱ δὲ Κόλχοι Ἰνδικοὶ Σκύθαι εἰσὶν οἱ καὶ Λαῖοι καλούμενοι πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν τῶν πρὶν Μασσαγετῶν †Τ ὦν Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθημερινὸν ἀναιροῦσιν.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 175, line 96

ὕστερον δὲ τῷ Θησεῖ ἐπιβουλεύσασα ἐκβάλλεται τῆς πατρίδος μετὰ τοῦ παιδός, ὃς βαρβάρων ἐπικρατήσας τὴν ὑπ’ αὐτὸν Μηδείαν ἐκάλεσε καὶ στρατεύσας ἐν Ἰνδοῖς τελευτᾷ.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 254, line 2a

* Τ τὸ <ἰνδάλλεται> οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ὀψεως, ἀλλὰ καὶ ἀκοῆς τέταχε.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 254, line 5b

ss3 <ἰνδάλλεται> ἀπεικάζεται ὁμοιοῦται καταχρηστικῶς· κυ- ρίως γὰρ ἐπ’ ὀφθαλμοῖς λέ- γομεν τὸ ἰνδάλλειν.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 595, line 3

ss3 <οἱ θαλασσίαν>· οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους ἔρω- διοὶ ἢ λάροι γενόμενοι <αἰνήσουσι> τὴν ἐν θαλάσσει δια- γωγὴν καὶ <δίχην> τῶν <πορκέων> καὶ ἀλιέων <ἰνδαλθέν- τες> καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν <δομήν> καὶ δέμας κατὰ μετα- πλασμὸν <κύκνοις εὐγλήνοισ> καὶ εὐοφθαλμοῖς.

4.29 Phaenias of Eresus

Phaenias of Eresus (Ancient Greek: Φαινίας ὁ Ἐρέσιος, Phainias; also Phantias) was a Greek philosopher from Lesbos, important as an immediate follower of and commentator on Aristotle. He came to Athens about 332 BCE, and joined his compatriot, Theophrastus, in the Peripatetic school. His writings on logic and science appear to have been commentaries or supplements to the works of Aristotle and Theophrastus. He also wrote extensively on history. None of his works have survived. (From Wikipedia²⁸)

28. http://en.wikipedia.org/wiki/Phaenias_of_Eresus.

4.30. BEROSSUS

Phaenias Phil., Fragmenta (1578: 001) “Phainias von Eresos. Chamaileon. Praxiphanes”, Ed. Wehrli, F. Basel: Schwabe, 1969; Die Schule des Aristoteles, vol. 9, 2nd edn.. Fragment 12, line 16

ib. XXIII 422 d: ἐλέγχει δ’ αὐτὸν (sc. τὸν ξένον) ὁ τῶν κόσμων ἀριθ- μὸς οὐκ ὢν Αἰγύπτιος οὐδ’ Ἰνδὸς ἀλλὰ Δωριεὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἱμεραίου τοῦνομα Πέτρωνος.

Phaenias Phil., Fragmenta Fragment 45, line 7

ὕφαινεται δ’ ἐξ αὐτοῦ καὶ πόδεια καὶ ἄλλα ἱμάτια”, ὡς καὶ Φαινίας φησί: “τὸ δὲ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶ- δές ἐστι.

4.30 Berossus

Berossus (play /bəˈrɒsəs/) or Berosus (play /bəˈrɒʊsəs/; Akka- dian: Bēl-rē’ušu, “Bel is his shepherd”; Greek: Βήρωσος[1]) was a Hellenistic-era Babylonian writer, a priest of Bel Marduk[2] and as- tronomer writing in Greek, who was active at the beginning of the 3rd century BC. Versions of two excerpts of his writings survive, at several removes. (From Wikipedia²⁹)

Beros(s)us Astrol., Hist., Fragmenta (1222: 003) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 14c, line 15

Περὶ τούτων γοῦν συμφωνεῖ καὶ Φιλόστρα- τος ἐν ταῖς Ἱστορίαις, μεμνημένος τῆς Τύρου πολιορ- κίας, καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν, δι’ ἧς ἀποφαί- νειν πειρᾶται τὸν προειρημένον βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων Ἡρακλέους ἀνδρεία καὶ μεγέθει πρά- ξεων διενηνοχέναι· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτὸν φησι καὶ Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

4.31 *Scholia In Theocritum*

I have no idea of the date of this.

Scholia In Theocritum, Scholia in Theocritum (scholia vetera) (5038: 001) “Scholia in Theocritum vetera”, Ed. Wendel, K. Leipzig: Teubner, 1914, Repr. 1967. Prolegomenon-anecdote-poem 17, section-verse 106/107, line 5 περὶ δὲ τῶν μυρμήκων τῶν μεταλλευόντων χρυσὸν ἐν Ἰνδικοῖς πολλοὶ ἱστορήκασιν.

29. <http://en.wikipedia.org/wiki/Berossus>.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

4.32 Megasthenes, *Indica*

4.32.1 About Megasthenes

Megasthenes (Μεγασθένης, ca. 350 – 290 BCE) was a Greek ethnographer and explorer in the Hellenistic period, author of the work *Indica*. He was born in Asia Minor (modern day Turkey) and became an ambassador of Seleucus I of the Seleucid dynasty possibly to Chandragupta Maurya in Pataliputra, India. However the exact date of his embassy is uncertain. Scholars place it before 298 BC, the date of Chandragupta's death.

Arrian explains that Megasthenes lived in Arachosia, with the satrap Sibyrtius, from where he visited India: "Megasthenes lived with Sibyrtius, satrap of Arachosia, and often speaks of his visiting Sandracottus, the king of the Indians." Arrian, *Anabasis Alexandri* [1]

We have more definite information regarding the parts of India Megasthenes visited. He entered the subcontinent through the district of the Pentapotamia, providing a full account of the rivers there (thought to be the five affluents of the Indus that form the Punjab region), and proceeded from there by the royal road to Pataliputra. There are accounts of Megasthenes having visited Madurai (then, a bustling city and capital of the Pandyas), but he appears not to have visited any other parts of India.

At the beginning of his *Indica*, he refers to the older Indians who know about the prehistoric arrival of Dionysus and Hercules in India, which was a story very popular amongst the Greeks during the Alexandrian period. Particularly important are his comments on the religions of the Indians. He mentions the devotees of Heracles (Lord Krishna) and Dionysus (Lord Shiva or King Lord Indra), but he does not mention Buddhists, something that gives support to the theory that the latter religion was not widely known before the reign of Ashoka.[2]

His *Indica* served as an important source for many later writers such as Strabo and Arrian. He describes such features as the Himalayas and the island of Sri Lanka. He also describes a caste system different from the one that exists today, which shows that the caste system may to some extent be fluid and evolve. However, it might be that,

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

being a foreigner, he was not adequately informed about the caste system. His description follows:

“The first is formed by the collective body of the Philosophers, which in point of number is inferior to the other classes, but in point of dignity preeminent over all. The philosopher who errs in his predictions incurs censure, and then observes silence for the rest of his life.

“The second caste consists of the Husbandmen, who appear to be far more numerous than the others. They devote the whole of their time to tillage; nor would an enemy coming upon a husbandman at work on his land do him any harm, for men of this class, being regarded as public benefactors, are protected from all injury.

“The third caste consists of the Shepherds and in general of all herdsmen who neither settle in towns nor in villages, but live in tents.

“The fourth caste consists of the Artizans. Of these some are armourers, while others make the implements that husbandmen and others find useful in their different callings. This class is not only exempted from paying taxes, but even receives maintenance from the royal exchequer.

“The fifth caste is the Military. It is well organized and equipped for war, holds the second place in point of numbers, and gives itself up to idleness and amusement in the times of peace. The entire force—men-at-arms, war-horses, war-elephants, and all—are maintained at the king’s expense.

“The sixth caste consists of the Overseers. It is their province to inquire into and superintend all that goes on in India, and make report to the king, or, where there is not a king, to the magistrates.

“The seventh caste consists of the Councillors and Assessors,—of those who deliberate on public affairs. It is the smallest class, looking to number, but the most respected, on account of the high character and wisdom of its members; for from their ranks the advisers of the king are taken, and the treasurers, of the state, and the arbiters who settle disputes. The generals of the army also, and the chief magistrates, usually belong to this class.

Later writers such as Arrian, Strabo, Diodorus, and Pliny refer to *Indica* in their works. Of these writers, Arrian speaks most highly of Megasthenes, while Strabo and Pliny treat him with less respect.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Indica contained many legends and fabulous stories, similar to those we find in the Indica of Ctesias.”

Megasthenes’ Indica is the first well-known Western account of India and he is regarded as one of the founders of the study of Indian history in the West. He is also the first foreigner Ambassador to be mentioned in the Indian history.

Megasthenes also comments on the presence of pre-Socratic views among the Brahmans and Jews. Five centuries later Clement of Alexandria, in his Stromateis, may have misunderstood Megasthenes to be responding to claims of Greek primacy by admitting Greek views of physics were preceded by those of Jews and Indians. Megasthenes, like Numenius of Apamea, was simply comparing the ideas of the different ancient cultures.[3] (From Wikipedia)

4.32.2 *Indica*

Text: Megasthenes Hist., Fragmenta (1489: 003) | “FHG 2”, Ed. Müller, K. | Paris: Didot, 1841–1870.

ΙΝΔΙΚΑ. (ΕΠΙΤΟΜΗ.) 1.1 Diodorus II, 35: Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρος οὔσα τῷ σχήματι, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσαν πλευρὰν καὶ τὴν πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἢ μεγάλην περιέχει θάλαττα, τὴν δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους τὸ Ἡμωδὸν 1.5 ὄρος διείργει τῆς Σκυθίας, ἣν κατοικοῦσι τῶν Σκυθῶν οἱ προσαγορευόμενοι Σάκαι· τὴν δὲ τετάρτην τὴν πρὸς δύσιν ἐστραμμένην διείληφεν ὁ Ἰνδὸς προσαγορευόμενος ποταμὸς, μέγιστος ὢν σχεδὸν τῶν ἀπάντων μετὰ τὸν Νεῖλον. (2) Τὸ δὲ μέγεθος τῆς ὅλης Ἰνδικῆς φασιν ὑπάρχειν ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν πρὸς δύσιν δις μυρίων ὀκτακισχιλίων σταδίων, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν τρισμυρίων δις χιλίων. Τηλικαύτη δὲ οὔσα τὸ μέγεθος δοκεῖ μάλιστα τοῦ κόσμου περιέχειν τὸν τῶν θηρίων τροπῶν κύκλον, καὶ πολλαχῇ μὲν ἐπ’ ἄκρας τῆς 1.15 Ἰνδικῆς ἰδεῖν ἔστιν ἀσπίδας ὄντας τοὺς γινώμονας, νυκτὸς δὲ τὰς ἄρκτους ἀθεωρήτους· ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις οὐδ’ αὐτὸν τὸν ἄρκτοῦρον φαίνεσθαι· καθ’ ὃν δὴ τρόπον φασὶ καὶ τὰς σκιάς κεκλίσθαι πρὸς μεσημβρίαν. 1.20 3. Ἡ δ’ οὖν Ἰνδικὴ πολλὰ μὲν ὄρη καὶ μεγάλα ἔχει δένδρεσι παντοδαποῖς καρπίμοις πληθύνοντα, πολλὰ δὲ πεδία καὶ μεγάλα καρποφόρα, τῷ μὲν κάλλει διάφορα, ποταμῶν δὲ πλήθει διαιρούμενα. Τὰ πολλὰ δὲ τῆς χώρας ἀρδεύεται, καὶ διὰ τοῦτο διττοὺς ἔχει τοὺς κατ’ 1.25 ἔτος καρπούς· ζῶων τε παντοδαπῶν γέμει διαφόρων τοῖς μεγέθεσι καὶ ταῖς ἀλκαῖς, τῶν μὲν χερσαίων, τῶν δὲ καὶ πτηνῶν. (4) Καὶ πλείστους δὲ καὶ μεγίστους ἐλέφαντας ἐκτρέφει, χορηγοῦσα τὰς τροφὰς ἀφθόνως, δι’ ἃς ταῖς ῥώμας τὰ θηρία ταῦτα πολὺ προέχει τῶν 1.30 κατὰ τὴν Λιβύην γεννωμένων· διὸ καὶ πολλῶν θηρευσμένων ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν καὶ πρὸς τοὺς

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

πολεμικούς ἀγῶνας κατασκευαζομένων μεγάλας συμβαίνει γίνεσθαι ῥοπὰς πρὸς τὴν νίκην. XXXVI. 5. Ὅμοίως δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἢ πο- 1.35 λυκαρπία τρέφουσα τοῖς τε ἀναστήμασι τῶν σωμά- των καὶ τοῖς ὄγκοις ὑπερφέροντας κατασκευάζει· εἶ- ναι δὲ αὐτοὺς συμβαίνει καὶ πρὸς τὰς τέχνας ἐπιστή- μονας, ὥς ἂν ἄερα μὲν ἔλκοντας καθαρὸν, ὕδωρ δὲ λε- πτομερέστατον πίνοντας. (6) Ἡ δὲ γῆ πάμφορος οὕσα 1.40 τοῖς ἡμέροις καρποῖς ἔχει καὶ φλέβας καταγείους πολλῶν καὶ παντοδαπῶν μετάλλων· γίνεται γὰρ ἐν αὐτῇ πολὺς μὲν ἄργυρος καὶ χρυσός, οὐκ ὀλίγος δὲ χαλκός καὶ σί- δηρος, ἔτι δὲ καττίτερος καὶ τᾶλλα τὰ πρὸς κόσμον τε καὶ χρεῖαν καὶ πολεμικὴν παρασκευὴν ἀνήκοντα. 1.45 (7) Χωρὶς δὲ τῶν δημητριακῶν καρπῶν φύεται κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πολλὴ μὲν κέγχρος, ἀρδευομένη τῇ τῶν ποταμίων ναμάτων δαψιλείᾳ, πολὺ δὲ ὄσπριον καὶ διά- φορον, ἔτι δὲ ὄρυζα καὶ τὸ προσαγορευόμενον βόσπορον, καὶ μετὰ ταῦτ' ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς διατροφὴν χρη- 1.50 σίμων· καὶ τούτων τὰ πολλὰ ὑπάρχει αὐτοφυῆ· οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ἄλλους ἐδωδίμους καρποὺς φέρει δυνα- μένους τρέφειν ζῶα, περὶ ὧν μακρὸν ἂν εἴη γράφειν. (8) Διὸ καὶ φασὶ μηδέποτε τὴν Ἰνδικὴν ἐπισχεῖν λιμὸν ἢ καθόλου σπάνιν τῶν πρὸς τροφὴν ἡμερον ἀνηκόντων. 1.55 Διττῶν γὰρ ὄμβρων ἐν αὐτῇ γινομένων καθ' ἕκαστον ἔτος, τοῦ μὲν χειμερινοῦ, καθὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁ σπό- ρος τῶν πυρίνων γίνεται καρπῶν, τοῦ δ' ἐτέρου κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν, καθ' ἣν σπεῖρεσθαι συμβαίνει τὴν ὄρυζαν καὶ τὸ βόσπορον, ἔτι δὲ σήσα- μον καὶ κέγχρον, 1.60 κατὰ [δὲ] τὸ πλεῖστον ἀμφοτέροις τοῖς καρποῖς οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἐπιτυγχάνουσι· πάντων δὲ (μὴ) τελεσφο- ρουμένων, θατέρου τῶν καρπῶν οὐκ ἀποτυγχάνουσιν. (9) Οἱ τε αὐτοματίζοντες καρποὶ καὶ αἱ κατὰ τοὺς ἐλώ- δεις τόπους φυόμεναι ῥίζαι διάφοροι ταῖς γλυκύτησιν 1.65 οὕσαι πολλὴν παρέχονται τοῖς ἀνθρώποις δαψιλειαν· πάντα γὰρ σχεδὸν τὰ κατὰ τὴν χώραν πεδία γλυκεῖαν ἔχει τὴν ἀπὸ τῶν ποταμῶν ἰκμάδα καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ θέρει [γινομένων] κατ' ἐνιαυ- τὸν κυκλικῇ τινι πε- ριόδῳ παραδόξως εἰωθότων γίνεσθαι δαψιλειαν, χλιαρῶν 1.70 πιπτόντων ὑδάτων ἐκ τοῦ περιέχοντος ἁέρος, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἔλεσι ῥίζας ἔψοντος τοῦ καύματος, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων. (10) Συμβάλλονται δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τὰ νόμιμα πρὸς τὸ μηδέποτε ἔνδειαν τροφῆς παρ' αὐτοῖς εἶναι· παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις 1.75 ἀνθρώποις οἱ πολέμιοι καταφθείροντες τὴν χώραν ἀγεώργητον κατασκευάζουσι· παρὰ δὲ τούτοις τῶν γεωρ- γῶν ἱερῶν καὶ ἀσύλων ἐωμένων, οἱ πλησίον τῶν παρα- τάξεων γεωργοῦντες ἀνεπαίσθητοι τῶν κινδύνων εἰσίν. Ἀμφοτέ- ροι γὰρ οἱ πολεμοῦντες ἀλλήλους μὲν ἀποκτεί- 1.80 νουσιν ἐν ταῖς μάχαις, τοὺς δὲ περὶ τὴν γεωργίαν ὄντας ἐῶσιν ἀβλαβεῖς, ὥς κοινούς ὄντας ἀπάντων εὐεργέτας, τὰς τε χώρας τῶν ἀντιπολεμούντων οὕτ' ἐμπυρίζουσιν οὔτε δεινροτομοῦσιν. XXXVII. 11. Ἐχει δὲ καὶ ποταμοὺς ἢ χώρα τῶν 1.85 Ἰνδῶν πολλοὺς καὶ μεγάλους πλωτοὺς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος, ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. (12) Οὗτος δὲ τὸ πλάτος γενόμενος σταδίων

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

1.90 τριάκοντα φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου πρὸς μεσημ- βρίαν, ἐξερεύγεται δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἀπολαμβάνων εἰς τὸ πρὸς ἕω μέρος τὸ ἔθνος τὸ τῶν Γανδαριδῶν (Γαγ- γαριδῶν?), πλείστους ἔχον καὶ μεγίστους ἐλέφαντας. (13) Διὸ καὶ τῆς χώρας ταύτης οὐδεὶς πώποτε βασιλεὺς 1.95 ἔπηλυσ ἐκράτησε, πάντων τῶν ἀλλοεθνῶν φο- βουμένων τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν θηρίων. Καὶ γὰρ Ἀλέ- ξανδρος ὁ Μακεδὼν ἀπάσης τῆς Ἀσίας κρατήσας μό- νους τοὺς Γανδαρίδας οὐκ ἐπολέμησε· καταντήσας γὰρ ἐπὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως, 1.100 καὶ τοὺς ἄλλους Ἰν- δοὺς καταπολεμήσας, ὡς ἐπύθετο τοὺς Γανδαρίδας ἔχειν τετρακισχιλίους ἐλέφαντας πο- λεμικῶς κεκοσμημένου, ἀπέγνω τὴν ἐπ’ αὐτοὺς στρα- τείαν. (14) Ὁ δὲ παρα- πλήσιος τῷ Γάγγη ποταμὸς, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδὸς, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ 1.105 τῶν ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν· πολλὴν δὲ διεξιὼν πεδιάδα χώραν δέχε- ται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτοὺς, ἐπιφανεστάτους δὲ Ὑπανιν καὶ Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσῖνον. (15) Χωρὶς δὲ τούτων ἄλλο πλῆθος ποτα- μῶν παντοδαπῶν διαρρεῖ, 1.110 καὶ ποιεῖ κατάφυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν. (16) Τοῦ δὲ κατὰ τοὺς ποτα- μοὺς πλήθους καὶ τῆς τῶν ὑδάτων ὑπερβολῆς αἰτίαν φέρουσιν οἱ παρ’ αὐτοῖς φιλόσοφοι καὶ φυσικοὶ τοιαύτην· τῆς Ἰνδικῆς φασὶ τὰς περικειμένας χώρας, τὴν τε 1.115 Σκυθῶν καὶ Βακτριανῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἀριανῶν, ὑψηλοτέρας εἶναι τῆς Ἰνδικῆς· ὥστε εὐλόγως εἰς τὴν ὑπο- κειμένην χώραν πανταχόθεν συρρεούσας τὰς λιβά- δας ἐκ τοῦ κατ’ ὀλίγον ποιεῖν τοὺς τόπους καθύγρους καὶ γεννᾶν ποταμῶν πλῆθος. (17) Ἴδιον δέ τι συμ- 1.120 βαίνει περὶ τινὰ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικήν ποταμῶν τὸν ὀνομαζόμενον Σίλλαν, ῥέοντα δὲ ἐκ τινος ὁμωνύμου κρήνης· ἐπὶ γὰρ τούτου μόνου τῶν ἀπάντων ποταμῶν οὐδὲν τῶν ἐμβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιπλεῖ, πάντα δ’ εἰς τὸν βυθὸν καταδύεται παραδόξως. 1.125 XXXVIII. 18. Τὴν δ’ ὅλην Ἰνδικὴν οὖσαν ὑπερμε- γέθη λέγεται κατοικεῖν ἔθνη πολλὰ καὶ παντοδαπά, καὶ τούτων μὴδὲν ἔχειν τὴν ἐξ ἀρχῆς γένεσιν ἔπηλυν, ἀλλὰ πάντα δοκεῖν ὑπάρχειν αὐτόχθονα, πρὸς δὲ τούτοις μήτε ξενικὴν ἀποικίαν προσ- δέχεσθαι πώποτε μήτε εἰς 1.130 ἄλλο ἔθνος ἀπεσταλκέναι. (19) Μυθολογοῦσι δὲ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἀνθρώπους τροφαῖς μὲν κεχρῆσθαι τοῖς αὐτομάτως φυομένοις ἐκ τῆς γῆς καρποῖς, ἐσθῆσι δὲ ταῖς δοραῖς τῶν ἐγχωρίων ζώων, καθάπερ καὶ παρ’ Ἑλλησιν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τεχνῶν τὰς εὐρέσεις καὶ 1.135 τῶν ἄλλων τῶν πρὸς βίον χρησίμων ἐκ τοῦ κατ’ ὀλίγον γενέσθαι, τῆς χρείας αὐτῆς ὑφηγουμένης εὐφυεῖ ζώῳ καὶ συνεργοῦς ἔχοντι πρὸς ἅπαντα χεῖρας καὶ λόγον καὶ ψυχῆς ἀγχίνουσαν. 20. Μυθολογοῦσι δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ λογιώτατοι 1.140 περὶ ὧν καθήκον ἂν εἴη συντόμως· διελθεῖν. Φασὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, παρ’ αὐτοῖς ἔτι τῶν ἀνθρώπων κωμηδὸν οἰκούντων, παραγενέσθαι τὸν Διόνυσον ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέρας τόπων ἔχοντα δύναιμιν ἀξιόλογον· ἐπελθεῖν δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, μηδεμιᾶς 1.145 οὔσης ἀξιολόγου πόλεως τῆς δυναμένης ἀντιτάσσασθαι. (21) Ἐπιγενομένων δὲ καυ- μάτων μεγάλων, καὶ τῶν τοῦ Διονύσου στρατιωτῶν λοιμικῇ νόσῳ διαφθειρομένων,

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

συνέσει διαφέροντα τὸν ἡγεμόνα τοῦτον ἀπαγαγεῖν τὸ στρατόπεδον ἐκ τῶν πεδινῶν τόπων εἰς τὴν ὀρεινὴν· 1.150 ἐνταῦθα δὲ πνεόντων ψυχρῶν ἀνέμων καὶ τῶν ναματιαίων ὑδάτων καθαρῶν ρεόντων πρὸς αὐταῖς ταῖς πηγαῖς, ἀπαλλαγῆναι τῆς νόσου τὸ στρατόπεδον· ὀνομάζεσθαι δὲ τῆς ὀρεινῆς τὸν τόπον τοῦτον Μηρόν, καθ' ὃν ὁ Διόνυσος ἐξέτρεψε τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς νόσου· ἀφ' οὗ 1.155 δὴ καὶ τοὺς Ἕλληνας περὶ τοῦ θεοῦ τούτου παραδεδωκέναι τοῖς μεταγενεστέροις τετράφθαι τὸν Διόνυσον ἐν μηρῷ. (22) Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς παραθέσεως τῶν καρπῶν ἐπιμεληθέντα μεταδιδόναι τοῖς Ἰνδοῖς, καὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸν βίον χρῆσιμων 1.160 σίμων παραδοῦναι. Πρὸς δὲ τούτοις πόλεων τε ἀξιολόγων γεννηθῆναι κτίστην, μεταγαγόντα τὰς κώμας εἰς τοὺς εὐθέτους τόπους, τιμᾶν τε καταδειξάμενος τὸ θεῖον καὶ νόμους εἰσηγήσασθαι καὶ δικαστήρια, καθόλου δὲ πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων εἰσηγητὴν γενόμενον θεὸν νομίσθαι καὶ τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν. (23) Ἱστοροῦσι δ' αὐτὸν καὶ γυναικῶν πλῆθος μετὰ τοῦ στρατοπέδου περιάγεσθαι, καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις παρατάξεις τυμπάνοις καὶ κυμβάλοις κεχρησθαι, μήπω σάλπιγγος εὐρημένης. Βασιλεύσαντα δὲ πάσης τῆς Ἰνδικῆς ἔτη 1.170 δύο πρὸς τοῖς πεντήκοντα γῆρα τελευτήσαι· διαδεξαμένους δὲ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀεὶ τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν ἀπολιπεῖν τὴν ἀρχήν· τὸ δὲ τελευταῖον πολλὰς γενεαῖς ὕστερον καταλυθείσης τῆς ἡγεμονίας δημοκρατηθῆναι τὰς πόλεις. 1.175 XXXIX. 24. Περὶ μὲν οὖν τοῦ Διονύσου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ τοιαῦτα μυθολογοῦσιν οἱ τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰνδικῆς κατοικοῦντες. Τὸν τε Ἡρακλέα φασὶ παρ' αὐτοῖς γεγενῆσθαι, καὶ παραπλησίως τοῖς Ἕλλησι τό τε ῥόπαλον καὶ τὴν λεοντὴν αὐτῷ προσάπτουσι· τῇ

1.180 δὲ τοῦ σώματος ῥώμη καὶ ἀλκὴ πολλῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διενεγκεῖν, καὶ καθαρὰν ποιῆσαι τῶν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. (25) Γαμήσαντα δὲ πλείους γυναικάς, υἱοὺς μὲν πολλοὺς, θυγατέρας δὲ μίαν γεννήσαι· καὶ τούτων ἐνηλίκων γενομένων, πᾶσαν τὴν 1.185 Ἰνδικὴν διελόμενον εἰς Ἰσας τοῖς τέκνοις μερίδας ἅπαντας τοὺς υἱοὺς ἀποδειξάμενος βασιλέας, μίαν δὲ θυγατέρα θρέψαντα καὶ ταύτην βασίλισσαν ἀποδειξάμενος. (26) Κτίστην τε πόλεων οὐκ ὀλίγων γενέσθαι, καὶ τούτων τὴν ἐπιφανεστάτην καὶ μεγίστην προσαγορεύσαι Παλί· 1.190 βοῦρα· κατασκευάσαι δ' ἐν αὐτῇ καὶ βασίλεια πολυτελὴ καὶ πλῆθος οἰκητόρων καθιδρῦσαι· τὴν τε πόλιν ὀχυρῶσαι τάφροις ἀξιολόγοις ποταμίαις ὑδασι πληρομέναις. (27) Καὶ τὸν μὲν Ἡρακλέα τὴν ἐξ ἀνθρώπων μετὰστασιν ποιησάμενον ἀθανάτου τυχεῖν τιμῆς· τοὺς 1.195 δ' ἀπογόνους αὐτοῦ βασιλεύσαντας ἐπὶ πολλὰς γενεὰς καὶ πράξεις ἀξιολόγους μεταχειρισμένους μήτε στρατεῖαν ὑπερόριον ποιήσασθαι, μήτε ἀποικίαν εἰς ἄλλο ἔθνος ἀποστεῖλαι. Ὑστερον δὲ πολλοῖς ἔτεσι τὰς πλείστας μὲν τῶν πόλεων δημοκρατηθῆναι, τινῶν δὲ ἐθνῶν 1.200 τὰς βασιλείας διαμεῖναι μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου διαβίσεως. (28) Νομίων δ' ὄντων παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐνίων ἐξηλλαγμένων θαυμασιώτατον ἂν τις ἡγήσαιτο τὸ κατὰδειχθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρ' αὐτοῖς φιλοσόφων·

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

νενομοιέται γὰρ παρ' αὐτοῖς δοῦλον μηδένα τὸ πα- 1.205 ράπαν εἶναι, ἐλευθέρους δ' ὑπάρχοντας τὴν ἰσότητα τιμᾶν ἐν πᾶσι. Τοὺς γὰρ μαθόντας μὴθ' ὑπερέχειν μὴθ' ὑποπίπτειν ἄλλοις κράτιστον ἔξιν βίον πρὸς ἀπάσας τὰς περιστάσεις· εὐήθες γὰρ εἶναι νόμους μὲν ἐπ' ἴσης τιθέναι πᾶσι, τὰς δ' ἔξουσίας ἀνωμάλους κα- 1.210 τασκευάζειν. XL. 29. Τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν Ἰνδῶν εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται, ὧν ἐστὶ τὸ μὲν πρῶτον σύστημα φιλοσόφων, πλήθει μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λειπόμενον, τῇ δ' ἐπιφανείᾳ πάντων πρωτεύον· ἀλειτούργητοι γὰρ ὄντες οἱ 1.215 φιλόσοφοι πάσης ὑπουργίας οὐθ' ἑτέρων κυριεύουσιν οὐθ' ὑφ' ἑτέρων δεσπόζονται. (30) Παραλαμβάνονται δὲ ὑπὸ μὲν τῶν ἰδιωτῶν εἰς τε τὰς ἐν τῷ βίῳ θυσίας καὶ εἰς τὰς τῶν τετελευτηκόντων ἐπιμελείας, ὡς θεοῖς γεγο- νότες προσφιλέστατοι καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄδου μάλιστα 1.220 ἐμπείρως ἔχοντες, ταύτης τε τῆς ὑπουργίας δῶρά τε καὶ τιμὰς λαμβάνουσιν ἀξιολόγους· τῷ δὲ κοινῷ τῶν Ἰνδῶν μεγάλας παρέχονται χρεῖας παραλαμβάνοντες μὲν κατὰ τὸ νέον ἔτος ἐπὶ τὴν μεγάλην σύνοδον, προ- λέγοντες δὲ τοῖς πλῆθεσι περὶ αὐχμῶν καὶ ἐπομβρίας, 1.225 ἔτι δὲ ἀνέμων εὐπνοίας καὶ νόσων καὶ τῶν ἄλλων τῶν δυναμένων τοὺς ἀκούοντας ὠφελεῖν. (31) Τὰ μέλλοντα γὰρ προακούσαντες οἱ τε πολλοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκπλη- ροῦσιν αἰεὶ τὸ μέλλον ἐκλείπειν καὶ προκατασκευάζου- σιν αἰεὶ τι τῶν χρησίμων· ὁ δὲ ἀποτυχὼν τῶν φιλοσόφων 1.230 ἐν ταῖς προρρήσεσιν ἄλλην μὲν οὐδεμίαν ἀναδέχεται τιμωρίαν ἢ βλασφημίαν, ἄφωνος δὲ διατελεῖ τὸν λοιπὸν βίον. 32. Δεύτερον δ' ἐστὶ μέρος τὸ τῶν γεωργῶν, οἱ τῷ πλήθει τῶν ἄλλων πολὺ προέχειν δοκοῦσιν· οὗτοι δὲ 1.235 πολέμων καὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας ἀφειμένοι περὶ τὰς γεωργίας ἀσχολοῦνται· καὶ οὐδεὶς ἂν πολέμιος περιτυ- χὼν γεωργῷ κατὰ τὴν χώραν ἀδικήσειεν, ἀλλ' ὥς κοι- νοὺς εὐεργέτας ἡγούμενοι πάσης ἀδικίας ἀπέχονται. Διόπερ ἀδιάφθορος ἡ χώρα διαμένουσα καὶ καρποῖς 1.240 βρίθουσα πολ- λὴν ἀπόλαυσιν παρέχεται τῶν ἐπιτηδείων τοῖς ἀνθρώποις. (33) Βιοῦσι δ' ἐπὶ τῆς χώρας μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν γεωργοὶ, καὶ τῆς εἰς τὴν πόλιν καταβάσεως παν- τελῶς ἀφεστήκασι. Τῆς δὲ χώρας μισθοὺς τελοῦσι τῷ βασιλεῖ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν 1.245 βασιλικὴν εἶναι, ἰδιώτῃ δὲ μηδενὶ γῆν ἐξεῖναι κεκτῆσθαι· χωρὶς δὲ τῆς μισθώσεως τετάρτην εἰς τὸ βασιλικὸν τελοῦσι. 34. Τρίτον δ' ἐστὶ φύλον τὸ τῶν βουκόλων καὶ ποι- μένων καὶ καθόλου πάντων τῶν νομέων, οἱ πόλιν μὲν 1.250 ἢ κώμην οὐκ οἰκοῦσι, σκηνίτῃ δὲ βίῳ χρῶνται· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ κυνηγοῦντες καθαράν ποιοῦσι τὴν χώραν ὀρνέων καὶ θηρίων· εἰς ταῦτα δὲ ἀσχοῦντες καὶ φιλο- πονοῦντες ἐξημεροῦσι τὴν Ἰνδικήν, πλήθουσιν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν θηρίων τε καὶ ὀρνέων τῶν κατεσθιόν- 1.255 των τὰ σπέρματα τῶν γεωργῶν. XLI. 35. Τέταρτον δ' ἐστὶ μέρος τὸ τῶν τεχνιτῶν· καὶ τούτων οἱ μὲν εἰσὶν ὀπλοποιοὶ, οἱ δὲ τοῖς γεωργοῖς ἢ τισὶν ἄλλοις τὰ χρήσιμα πρὸς ὑπηρεσίαν κατασκευά- ζουσιν· οὗτοι δὲ οὐ μόνον ἀτε- λεῖς εἰσιν, ἀλλὰ καὶ 1.260 σιτομετρίαν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ λαμβάνουσι. 36. Πέμπτον δὲ στρατιωτικὸν, εἰς τοὺς πολέμους εὐθετοῦν, τῷ μὲν πλήθει δεύτερον, ἀνέσει δὲ καὶ παι- διᾶ πλείστη χρώμενον ἐν ταῖς εἰρήναις. Τρέφεται δ' ἐκ τοῦ βασιλικοῦ πᾶν

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν 1.265 πολεμιστῶν ἵππων τε καὶ ἐλεφάντων. 37. Ἐκτον δ' ἐστὶ τὸ τῶν ἐφόρων· οὗτοι δὲ πολυ-πραγμονοῦντες πάντα καὶ ἐφορῶν-τες τὰ κατὰ τὴν Ἰν-δικὴν ἀπαγγέλλουσι τοῖς βασιλεῦσιν, ἐὰν δὲ ἡ πόλις αὐτῶν ἀβασίλευτος ᾖ, τοῖς ἄρχουσιν.

1.270 38. Ἐβδομον δ' ἐστὶ μέρος τὸ βουλευθῆναι μὲν καὶ συν-εδρεῦθαι τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευομένοις, πλήθει μὲν ἐλάχιστον, εὐγενεῖα δὲ καὶ φρονήσει μάλισ-τα θαν-μαζόμενον· ἐκ τούτων γὰρ οἱ τε σύμβουλοι τοῖς βασι-λεῦσιν εἰσιν οἱ τε διοικηταὶ τῶν κοινῶν καὶ οἱ δικασταὶ 1.275 τῶν ἀμφισβητουμένων, καὶ καθόλου τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐκ τούτων ἔχουσι. 39. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς διηρημένης πολιτείας παρ' Ἰνδοῖς σχεδὸν ταῦτά ἐστιν. Οὐκ ἔξεστι δὲ γα-μεῖν ἐξ ἄλλου γένους ἢ προαιρέσεις ἢ τέχνας μεταχει- 1.280 ρίζεσθαι, οἷον στρατιώτην ὄντα γεωργεῖν ἢ τεχνίτην ὄντα φιλοσοφεῖν. XLII. 40. Ἐχει δ' ἡ τῶν Ἰνδῶν χώρα πλείστους καὶ μεγίστους ἐλέφαντας, ἄλκιρ τε καὶ μεγέθει πολὺ διαφέροντας. Ὀχεύεται δὲ τοῦτο τὸ ζῷον οὐχ, ὥσπερ 1.285 τινὲς φασιν, ἐξηλλαγμένως, ἀλλ' ὁμοίως ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις τετραπόδοις ζώοις· κύουσι δὲ τοὺς μὲν ἐλα-χίστους μῆνας ἑκατάδεκα, τοὺς δὲ πλείστους ὀκτωκαί-δεκα. Τίκτουσι δὲ καθάπερ ἵπποι κατὰ τὸ πλεῖστον ἓν, καὶ τρέφουσι τὸ γεννηθὲν αἱ μητέρες ἐπ' ἔτη ἑξ. 1.290 Ζῶσι δ' οἱ πλείστοι καθάπερ ὁ μακροβιώτατος ἄνθρω-πος, οἱ δὲ μάλιστα γηράσαντες ἔτη διακόσια. 41. Εἰσὶ δὲ παρ' Ἰνδοῖς καὶ ἐπὶ τοὺς ξένους ἄρχον-τες τεταγμένοι καὶ φροντίζοντες ὅπως μη-δεὶς ξένος ἀδικῇται· τοῖς δ' ἄρρωστοῦσι τῶν ξένων ἰατροὺς εἰσά- 1.295 γουσι καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιοῦνται, καὶ τελευ-τήσαντας θάπτουσιν, ἔτι δὲ τὰ καταλει-φθέντα χρήματα τοῖς προσήκουσιν ἀποδιδόασιν. (42) Οἱ τε δικασταὶ τὰς κρίσεις παρ' αὐτοῖς ἀκριβῶς διαγινώσκουσι, καὶ πικρῶς τοῖς ἁμαρτάνουσι προσφέρονται. Περὶ μὲν οὖν 1.300 τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀρχαιολογουμένων ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ῥηθεῖσι. t2-20.1

E LIBRO PRIMO.

2.1 Arrianus Exp. Al. V, 6, 2: Τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῆ αὐτὴ τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν τῶν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένους τε καὶ Μεγασθένους, ὃς ξυνὴν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας· 2.5 πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλάχιστην δὲ ὄσσην ὁ Εὐφράτης ποτα-μὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειρ-γόμεναι, αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ 2.10 ξυμβαλεῖν· ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἕω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔστε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείρ-γειν τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἔστε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα 2.15 ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀπο-τέμνεται. Καί ἐστι πεδῖον ἡ πολλὴ αὐτῆς· καὶ τοῦτο, ὡς εἰκάζουσιν, ἐκ τῶν ποταμῶν προσκεχωσμένον· εἶναι γὰρ οὖν καὶ τῆς ἄλλης χώρας ὅσα πεδία οὐ πρόσω

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

θαλάσσης τὰ πολλὰ τῶν ποταμῶν παρ' ἐκάστοις ποιή- 2.20 ματα, ὥστε καὶ τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν τοῖς ποτα- μοῖς ἐκ παλαιοῦ προσκεῖσθαι, καθάπερ Ἑρμοῦ τέ τι πεδῖον λέγεσθαι, ὃς κατὰ τὴν Ἀσίαν γῆν ἀνίσχων ἐξ ὅρους Μητρὸς Δινδυμῆνης παρὰ πόλιν Σμύρναν Αἰο- λικὴν ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν· καὶ ἄλλο Καῦστρου πεδῖον 2.25 Λυδίου ποταμοῦ, καὶ Καίικου ἄλλο ἐν Μυσίᾳ, καὶ Μαιάνδρου τὸ Καρικὸν ἔσπε ἐπὶ Μίλητον πόλιν Ἰωνι- κήν Εἰ δὴ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις, καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοί, ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι, ἐς θάλασσαν προχεόμενοι, ὅποτε ἰλὺν καταφέροιεν καὶ 2.30 πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων, ἔνθενπερ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδῖον τε ἡ πολλή ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ποτα- μῶν τὸ πεδῖον ἔχει προσκεχωσμένον. Ἑρμον μὲν γὰρ καὶ Κάυστρον καὶ Κάϊκόν τε καὶ Μαίανδρον ἢ ὅσοι 2.35 πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδοῦσιν, οὐδὲ ζύμπαντας ζυντεθέντας ἐνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἔνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε Νείλου ὕδωρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπην ῥέων 2.40 ἄξιοι ξυμβαλεῖν· ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκεῖνοί γε πάντες ξυμμιχθέντες ἐς ἴσον ἔρχονται· ὃς μέγας τε εὐθύς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει, καὶ πεντεκαίδεκα ποτα- μοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζοντας παραλαβὼν, καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας, οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν. 2.45 Ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λε- λέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν συγ- γραφήν. 3.1 Strabo XV: Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἰμαον 3.5 καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προς- εῶρον πλευρὸν πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα προπέπτω- κεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μειζόνων πλευρῶν ἑκατέρου 3.10 πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν τρισχιλίους σταδίους, ὅσον ἐστὶ τὸ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἐωθινής

παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, ἔξω προπεπτωκὸς ἐξ ἴσης ἐφ' ἑκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἡϊόνα. Τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὁρῶν ἐπὶ 3.15 τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχιλίοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβο- λῶν αὐτοῦ· ὥστ' ἀπεναντίον ἡ ἐωθινὴ προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔσται μυρίων καὶ ἑξά- κισχιλίων σταδίων. Τοῦτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώ- 3.20 ρας τό τ' ἐλάχιστον, καὶ τὸ μέγιστον. Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἔω· τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων ἔχοι τις ἂν βεβαιωτέως εἰπεῖν· καταμε- μέτρηται γὰρ σχοινίοις, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικὴ σταδίων μυρίων· τὰ 3.25 δ' ἐπέκεινα στοχασμῷ λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Πα- λιβόθρων· εἴη δ' ἂν σταδίων ἑξακισχιλίων. Ἔσται δὲ τὸ πᾶν, ἢ βραχύτατον, μυρίων ἑξακισχιλίων, ὥς ἐκ τε τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταθμῶν τῆς πεπιστευμένης μάλιστα 3.30 λαβεῖν Ἑρατοσθένους φησί· καὶ ὁ <Μεγασθένης>

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

οὕτω συναποφαίνεται· Πατροκλῆς δὲ χιλίοις ἑλαττόν φησι ... Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρι- 3.35 τον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τετ- τάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δηϊμάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον. 4.1 Strabo II.: Φησὶν ὁ Ἰππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ Ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ 4.5 βόρειον πλευρὸν, τοῦ μὲν Μεγασθένους λέγοντος στα- δίων μυρίων ἑξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμένου. 5.1 Strabo II.: δυοῖν ἀντιμαρτυροῦντων αὐτῷ Δηϊμάχου τε καὶ Μεγασθένους, οἱ καθ' οὓς μὲν τόπους δισμυρίων τὸ διάστημά φασι τὸ ἀπὸ τῆς κατὰ 5.5 μεσημβρίαν θαλάττης, καθ' οὓς δὲ καὶ τρισμυρίων. Τούτους γε δὴ τοιαῦτα λέγειν καὶ τοὺς ἀρχαίους πίνα- κας τούτοις ὁμολογεῖν. 6.1 Arrian. Ind. 3, 7: Μεγασθένης δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατο- λέων ἐς ἐσπέρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὃ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιέουσι· καὶ λέγει Μεγασθένης, μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων εἶναι, ἵνα περ τὸ βραχύτατον 6.5 αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίην, τοῦτο δὲ αὐτῷ μῆκος γίνεται, καὶ ἐπέχει τριηκοσίους καὶ δισχιλίους, ἵνα περ τὸ στεινότατον αὐτοῦ. 7a.1 Strabo II: Μεγασθένης φήσαντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τάς τε ἄρκτους ἀπο- κρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιὰς ἀντιπίπτειν. 7b.1 Strabo II.: Δηϊμάχου φήσαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντι- πίπτειν τὰς σκιὰς ὅπερ ὑπέληφεν ὁ Μεγασθένης. 8.1 Plinius H. N. VII, 22, 6: Ab iis in interiore situ Mo- nedes et Suari, quorum mons Maleus, in quo umbrae ad septemtrionem cadunt hieme, aestate in austrum, 8.5 per senos menses. Septemtriones eo tractu semel in anno apparere, nec nisi quindecim diebus, Baeton auctor est: hoc idem pluribus locis Indiae fieri, Megasthenes. 9.1 Strabo XV: Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαι- μονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ δίφορον, καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινὸν, τὸν δὲ θερινὸν, καὶ ὄμβρον 9.5 ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσχεσθαι φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστε εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς οὕσης· τοὺς τε ξυλίνους καρ- ποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς, καὶ τὰς ῥίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει 9.10 καὶ ἐψήσει, χλιανομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς, καὶ τοῦ ποταμίου. Τρόπον δὲ τίνα λέγειν βούλεται, διότι ἡ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγο- μένη πέψις καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν παρ' ἐκείνοις ἔφη- σίς ἐστι· καὶ κατεργά- ζεται τοσοῦτον εἰς εὐστομίαν, 9.15 ὅσον καὶ ἡ διὰ πυρός· διὸ καὶ τοὺς κλάδους φησὶν εὐ- καμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων, ἐξ ὧν οἱ τροχοί· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον. 10.1 Strabo XV: Καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρα- σίοις φησὶν ὁ Μεγασθένης γίνεσθαι μεγίστους, σχεδὸν δέ τι καὶ διπλασίους λεόντων· δυνατοὺς δὲ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ὥστε τῶν ἡμέρων τινὰ, ἀγόμενον ὑπὸ τεττάρων, τῷ ὀπισθίῳ σκέ- 10.5 λει δραζάμε-
νον ἡμιόνου, βιάσασθαι καὶ ἐλκύσαι πρὸς ἑαυτόν. Κερκοπιθήκους δὲ μείζους τῶν
μεγίστων κυνῶν, λευκοὺς πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν· παρ' ἄλλοις δ'
ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους μείζους δυοῖν πήχεων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοήθεις
περὶ ἐπιθέ-

10.10 σεις καὶ κλοπάς. Λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους, γλυκυτέρους σύ-
κων ἢ μέλιτος. Ἀλλαχοῦ δὲ διπήχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους ὥσπερ αἱ νυκτερίδες, καὶ
τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, σταλαγμοὺς ἀφιέντας οὖρων, τοὺς δὲ ἰδρώτων, δια-
σήποντας τὸν χροῶτα τοῦ μὴ φυλαῶ- 10.15 μένου· καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοὺς,
ὑπερβάλλοντας μεγέθεσι· φύεσθαι δὲ καὶ ἔβενον· εἶναι δὲ καὶ κύνας ἀλκίμους, οὐ
πρότερον μεθιέντας τὸ δηχθὲν πρὶν εἰς τοὺς ῥώθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι· ἐνίοις δ'
ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ δῆγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλ- 10.20 μούς, τοῖς δὲ καὶ
ἐκπίπτειν· κατασχεθῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνὸς καὶ ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀπο-
θανεῖν κρατούμενον τοῦ ῥύγχους πρότερον ἢ ἀφειθῆναι. 11.1 Aelian. N. A. XVII,
39: Ἐν τῇ Πραξιακῇ χώρᾳ, Ἰνδῶν δὲ αὕτη ἐστίν, Μεγασθένης φησὶ πιθήκους εἶναι
τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους, ἔχειν δὲ καὶ οὐράς πη- χῶν πέντε· προσπεφυκέναι
δὲ ἄρα αὐτοῖς καὶ προκόμια, 11.5 καὶ πώγωνας καυθιμένους καὶ βαθεῖς· καὶ τὸ μὲν
πρός- ωπον εἶναι πᾶν λευκούς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν, ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρω-
ποτάτους, καὶ τὸ τοῖς ἄλλα- χόθι πιθήκοις συμφυεῖς οὐκ ἔχειν τὸ κακότηδες. 12.1
Aelian. N. A. XVI, 41: Μεγασθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορπίους γίνεσθαι
περωτοὺς μεγέθει με- γίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγχρίπτειν τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλη-
σίως· γίνεσθαι δὲ καὶ ὄφεις αὐτόθι, καὶ τούτους 12.5 πτηνοὺς· ἐπιφοιτᾶν δὲ οὐ καθ'
ἡμέραν, ἀλλὰ νύκτωρ, καὶ ἀφιέναι ἐξ αὐτῶν οὖρον, ὅπερ οὖν ἔαν κατὰ τινος ἀπο-
στάξῃ σώματος, σῆψιν ἐργάζεται παραχρῆμα. Καὶ τὰ μὲν τοῦ Μεγασθένης ταῦτα.
13a.1 Strabo XV: Φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερώ γυναιξὶ
μίσγεσθαι καὶ σαρκοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα· πετροκυλιστὰς δ' εἶναι κερ-
κοπιθήκους, οἱ λίθους κατα- 13a.5 κυλίουσι κρημνοβατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώκοντας,
τά τε παρ' ἡμῖν ἡμερὰ ζῶα τὰ πλεῖστα παρ' ἐκείνοις ἄγρια εἶναι· ἵππους τε λέγει
μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους· κα- λάμους δὲ μῆκος μὲν τριάκοντα ὀργυῶν τοὺς ὀρ-
θίους, τοὺς δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα· πάχος δὲ, ὥστε τὴν 13a.10 διάμετρον τοῖς
μὲν εἶναι τριπλήχη, τοῖς δὲ διπλασίαν. 13b.1 Aelianus XVI, 20: Ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς
ἐν Ἰνδίᾳ, λέγω δὴ τοῖς ἐνδοτάτῳ, 13b.5 ὄρη φασὶν εἶναι δύσβατά τε καὶ ἐνθηρα·
καὶ ἔχειν ζῶα ὅσα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τρέφει γῆ, ἄγρια δέ· καὶ γάρ τοι καὶ τὰς οἷς τὰς
ἐκεῖ φασιν εἶναι καὶ ταύτας θηρία, καὶ κύνας καὶ αἴγας καὶ βοῦς, αὐτόνομά τε ἀλᾶ-
σθαι καὶ ἐλεύθερα, ἀφειμένα νομευτικῆς ἀρχῆς. Πλήθη δὲ αὐτῶν 13b.10 καὶ ἀριθμοῦ
πλείω φασιν οἱ τούτων συγγραφεῖς, καὶ οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγιοι· ἐν δὴ τοῖς καὶ τοὺς
Βραχμᾶνας ἀριθμεῖν ἄξιον, καὶ γάρ τοι καὶ ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶνδε ὁμολογοῦσι τὰ αὐτά.
Λέγεται δὲ καὶ ζῶον ἐν τούτοις εἶναι μονόκερων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ὀνομάζεσθαι καρτά-

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

13b.15 ζωνον· καὶ μέγεθος μὲν ἔχειν ἵππου τοῦ τελείου, καὶ λόφον, καὶ λάχνην ἔχειν ξανθὴν, ποδῶν δὲ ἄριστα εἶλη- χέναι, καὶ εἶναι ὤκιστον, καὶ τοὺς μὲν πόδας ἀδιαρ- θρώτους τε καὶ ἐμφερεῖς ἐλέφαντι συμπεφυκέναι, τὴν δὲ οὐρὰν συός· μέσον δὲ τῶν ὀφρύων ἔχειν ἐκπεφυκός 13b.20 κέρας, οὐ λεῖον, ἀλλὰ ἐλιγμούς ἔχον τινὰς καὶ μάλα αὐτοφυεῖς, καὶ εἶναι μέλαν τὴν χροάν· λέγεται δὲ καὶ ὀξύτατον εἶναι τὸ κέρας ἐκεῖνο· φωνὴν δὲ ἔχειν τὸ θηρίον ἀκούω τοῦτο πάντων ἀπηχεστάτην τε καὶ γεγωνοτάτην· καὶ τῶν μὲν ἄλλων αὐτῷ ζῶων προσιόντων φέρειν, καὶ 13b.25 πρῶον εἶναι, λέγουσι δὲ ἄρα πρὸς τὸ ὁμόφυλον δύσεριν εἶναι πως. Καὶ οὐ μόνον φασὶ τοῖς ἄρρεσιν εἶναι τινα συμφυῇ κύριζιν τε πρὸς ἀλλήλους καὶ μάχην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς θηλείας ἔχουσι θυμὸν τὸν αὐτὸν, καὶ προάγειν τε τὴν φιλονεικίαν καὶ μέχρι θανάτου ἡττηθέντα ἐξά- 13b.30 γουσαν· ἔστι μὲν οὖν καὶ διὰ παντός τοῦ σώματος ῥω- μαλέον, ἀλκή δὲ οἱ τοῦ κέρατος ἄμαχος ἐστί. Νομάς δὲ ἐρήμους ἀσπάζεται καὶ πλανᾶται μόνον· ὥρα δὲ ἀφροδίτης τῆς σφετέρας συνδυασθεὶς πρὸς τὴν θήλειαν πεπράϊνται, καὶ μέντοι καὶ συννόμω ἐστὸν· εἴτα ταύτης 13b.35 παραδραμούσης καὶ τῆς θηλείας κυούσης, ἐκθηριοῦται αὐθις, καὶ μονίας ἐστὶν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρτάζωνος. Τούτων οὖν πώλους πάνυ νεαροὺς κομίζεσθαι φασὶ τῷ τῶν Πραισίων βασιλεῖ, καὶ τὴν ἀλκὴν ἐν ἀλλή- λोις ἀποδεῖ- κνυσθαι κατὰ τὰς πανηγυρικός· τέλειον δὲ ἄλῶναι ποτε 13b.40 οὐδεὶς μέμνηται. Id. c. 21: Ὑπερελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειτνιῶντα τοῖς Ἰνδοῖς κατὰ τὴν ἐνδο- τάτην πλευρὰν φανοῦνται, φασὶν, αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖται γε ὑπ' Ἰνδῶν ὁ χῶρος Κόρουδα· ἄλῶνται δὲ ἄρα, φασὶν, ἐν 13b.45 τοῖσδε τοῖς αὐλῶσι ζῶα Σατύ- ροις ἐμπερῆ τὰς μορφάς, τὸ πᾶν σῶμα λάσια, καὶ ἔχει κατὰ τῆς ἰξύος ἵππουριν. Καὶ καθ' ἑαυτὰ μὲν μὴ ἐνοχλούμενα διατρίβειν ἐν τοῖς δρυμοῖς ὑλοτραγοῦντα, ὅταν δὲ αἰσθῶνται κυνηγετῶν κτύπου, καὶ ἀκούσωσι κυνῶν ὑλακῆς, ἀναθέουσιν εἰς 13b.50 τὰς ἀκρωρείας αὐτὰς ἀμηχάνῳ τῷ τάχει· καὶ γάρ εἰσι ταῖς ὀρειβασίαις ἐντριβεῖς. Καὶ ἀπομάχονται πέτρας τινὰς κυλινδοῦντες κατὰ τῶν ἐπιόντων, καὶ καταλαμ-

βανόμενοι γε πολλοὶ διαφθείρονται. Καὶ ἐκ τούτων εἰσὶν ἐκεῖνοι δυσάλωτοι· καὶ μόλις ποτὲ καὶ διὰ μακροῦ 13b.55 τινὰς αὐτῶν <εἰς Πραισίους> κομίζεσθαι λέ- γουσι· καὶ τούτων μέντοι ἢ τὰ νοσοῦντα ἐκομίσθη, ἢ θήλεά τινα καὶ κυοῦντα· καὶ συνέβη γε θηραθῆναι τοῖς μὲν διὰ τὴν νωθείαν, ταῖς δὲ διὰ τὸν τῆς γαστρὸς ὄγ- κον. 14.1 Plinius VIII, 14, 1: Megasthenes scribit in India serpentes in tantam magnitudinem adollescere, ut solidos hauriant cervos taurosque. 15.1 Aelian. N. A. VIII, 7: Μεγασθένους ἀκούω λέ- γοντος περὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν θάλατταν γίγνεσθαι τι ἰχθύ- διον, καὶ τοῦτο μὲν ὅταν ζῇ, ἀθέατον εἶναι, κάτω που νηχόμενον καὶ ἐν βυθῷ, ἀποθανὸν δὲ ἀναπλεῖν· οὗ τὸν 15.5 ἀψάμενον λειποθυμεῖν καὶ ἐκθνήσκειν τὰ πρῶτα, εἴτα μέντοι καὶ ἀποθνήσκειν. 16.1 Plinius H. N. VI, 24: Megasthenes flumine dividi (Taprobanen insulam tradit) incolasque palaeogonos appellari, aurique margaritarumque fertiliores quam Indos. 17.1 Antigonus Hist. Mirab. c. 147: Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγραφότα ἱστορεῖν, ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

θαλάττη δένδρεα φύεσθαι. 18a.1 Arrianus Ind. 4, 2 – 13: Αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης ἀνέγραψεν, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· (3) αὐτὸν 18a.5 τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς αὐτὸν τὸν τε Καϊνὴν ποταμὸν, καὶ τὸν Ἑραννοβόαν καὶ τὸν Κοσσόανον, πάντας πλωτοὺς· ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλω- 18a.10 τούς. (4) Ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγόρανιν καὶ Ὠμαλιν· ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμενάσης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδώματις ἐξ ἔθνους Ἰνδικοῦ τοῦ Μανδιαδινῶν ῥέων· (5) καὶ ἐπὶ 18a.15 τούτοις Ἀμυστις παρὰ πόλιν Καταδοῦπην, καὶ Ὀξύματις ἐπὶ Παζάλαισι καλουμένοισι, καὶ Ἑρρένυσις ἐν Μάθαισιν, ἔθνεϊ Ἰνδικῷ, ξυμβάλλει τῷ Γάγγῃ. 18a.20 (6) Τούτων λέγει Μεγασθένης οὐδένα εἶναι τοῦ Μαιάνδρου ἀποδέοντα, ἵνα περ ναυσίπορος ὁ Μαιάνδρος. (7) Εἶναι ὦν τὸ εὖρος τῷ Γάγγῃ, ἔνθα περ αὐτὸς ἐωῦτοῦ στενότητος, εἰς ἑκατὸν σταδίους· πολλαχῇ δὲ καὶ λιμνάζειν, ὥς μὴ ἀποπτον εἶναι τὴν πέρην χώραν, ἵνα περ 18a.25 χθαμαλὴ τε ἐστὶ καὶ οὐδαμῇ γηλόφοισιν ἀνεστηκυῖα. (8) Τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταῦτον ἔρχεται. Ὑδραῶτης μὲν Καμβισθόλοισι παρειληφώς τὸν τε Ὑφρασιν ἐν Ἀστροβαίσι καὶ τὸν Σαράγγην ἐκ Κηκέων καὶ τὸν Νεῦ- 18a.30 δρον ἐξ Ἀττακηνῶν, ἐς Ἀχεσίνην ἐμβάλλουσιν. (9) Ὑδάσπης ἐν δὲ Ὀξυδράκαισιν ἄγων ἅμα οἱ τὸν Σίναρον ἐν Ἀρίσπαισι, ἐς τὸν Ἀχεσίνην ἐκδιδόι καὶ οὗτος. (10) Ὁ δὲ Ἀχεσίνης ἐν Μαλλοῖς ξυμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀχεσίνην ἐκδιδόι. Τούτων 18a.35 ὁ Ἀχεσίνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἐωῦτοῦ ἤδη οὐνόματι ἐσβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν· (11) Κωφὴν δὲ ἐν Πευκελαιήτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μαλάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαρροῖαν, ἐκδιδόι ἐς τὸν Ἰνδόν. (12) Καθύπερθε δὲ τούτων Πάρενος 18a.40 καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ διέχοντες, ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν. Σόανος δὲ, ἐκ τῆς ὀρεινῆς τῆς Ἀβισσαρέων, ἔρημος ἄλλου ποταμοῦ, ἐκδιδόι ἐς αὐτόν. Καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς Μεγασθένης 18a.45 λέγει, ὅτι πλωτοὶ εἰσιν. 18b.1 Τὸ δὲ αἴτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός τε καὶ μεγέθεος τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοῇ ἀναγεγράφθω. Ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα Μεγασθένης ἀνέγρα- 18b.5 ψεν, οἱ ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδούσιν ἐς τὸν ἑῶν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω πόντον· ὥστε τοὺς πάντας ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσιν Ἰνδοὶ ποταμοὶ ναυσίποροι πάντες. Ἀλλ' οὐδὲ Μεγασθένης πολλὴν δοκέει μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλήν 18b.10 γε ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελθόντες. Συγγενέσθαι γὰρ Σανδρακόττω λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ καὶ Πώρῳ, ἔτι τούτου μέζονι 18c.1 Strabo XV: Λέγουσιν οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοῦλάχιστον πλάτος, οἱ δὲ καὶ τριῶν· Μεγασθένης δὲ, ὅταν ἦ μέτριος, καὶ ἐς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυῶν τοῦλάχιστον. Ἐπὶ 18c.5 δὲ συμβολῇ τούτου κτλ. 19a.1 Arrianus Ind. 6, 2: Καὶ τότε λέγει Μεγασθένης ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ οὐνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

κρήνης ἐπωνύμου τῷ ποταμῷ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλέων, καὶ τούτων ἐπωνύμων τοῦ ποταμοῦ τε καὶ 19a.5 τῆς κρήνης· (3) τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοῖόνδε· οὐδὲν

εἶναι ὅτεω ἀντέχει τὸ ὕδωρ, οὔτε τι νήχεσθαι ἐπ' αὐτοῦ οὔτε τι ἐπιπλέειν, ἀλλὰ πάντα γὰρ ἐς βυσσὸν δύνειν· οὕτω τι ἀμεννότερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἡεροειδέστερον. 19b.1 Strabo XV: Ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ Σιλίαν ποταμὸν εἶναι, ὃ μὴδὲν ἐπιπλεῖ· Δημόκριτον μὲν οὖν ἀπιστεῖν ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας πεπλανημένον· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ 19b.5 ἀπιστεῖ.

E LIBRO SECUNDO.

20.1 Strabo XV: Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου ἢ τῆς Σεμιράμιδος; Συναποφαίνεται δέ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ 20.5 τούτῳ, κελεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιάν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆσαι, πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων. Καίτοι Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον καὶ 20.10 Τεάρχωνα τὸν Αἰθίοπα ἕως Εὐρώπης προελθεῖν, Ναβοκοδρόσορον δὲ τὸν παρὰ Χαλδαίοις εὐδοκιμήσαντα, Ἡρακλέους μᾶλλον, καὶ ἕως Στηλῶν ἐλάσαι· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρχωνα ἀφικέσθαι· ἐκεῖνον δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θράκην καὶ τὸν Πόντον 20.15 ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν. Ἰδάνθυρσον δὲ τὸν Σκύθην ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς Ἰνδικῆς δὲ μὴδένα τούτων ἄψασθαι. Καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως. Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὑδρακας· ἐκεῖ δὲ μὴ 20.20 στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον, ἥνίκα Κύρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας. Καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθένης μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται· τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείους, ὧν ἐστὶ καὶ Ἐρατοσθένης, ἄπιστα καὶ μὴ 20.25 θώδη, καθάπερ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν. 21.1 Arrianus Ind. 5, 4: Οὗτος ὢν ὁ Μεγασθένης λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἀνθρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους· (5) ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν 21.5 πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι· (6) Ἰδάνθυρσιν δὲ τὸν Σκύθηα ἐκ Σκυθίας ὁρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα καταστρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν κρατέοντα· (7) Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρέειν, 21.10 μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖσι βουλευμασιν· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπὶ Ἰνδοὺς μοῦνον. (8) Καὶ πρὸ Ἀλεξάνδρου Διονύσου μὲν περί πολλὸς λόγος κατέχει, ὥς καὶ τούτου στρατεύσαντος ἐς Ἰνδοὺς, καὶ καταστρεψαμένου 21.15 Ἰνδοὺς· Ἡρακλέος δὲ περί οὐ πολλός. (9) Διονύσου μὲν γε καὶ Νύσσα πόλις μνημα οὐ φαῦλον τῆς στρατηλασίης καὶ ὁ Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ φύεται· καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνων τε καὶ κυμβάλων στελλόμενοι ἐς τὰς μάχας· καὶ ἐσθῆς 21.20 αὐτοῖσι κατάστικτος ἐοῦσα, καθάπερ τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· (10) Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνήματα. Ἀλλὰ τὴν Ἄορνον γὰρ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

πέτρην, ἥντινα Ἀλέξανδρος βίη ἐχειρώσατο, ὅτι Ἡρακλῆς οὐ δυνατὸς ἐγένετο ἐξελεῖν, Μακεδονικὸν δοκέει μοί τι κόμπασμα, κατάπερ καὶ τὸν 21.25 Παραπάμισον Καύκασον ἐκάλεον Μακεδόνες, οὐδέν τι προσήκοντα τοῦτον τῷ Καυκάσῳ. (11) Καὶ τι καὶ ἄντρον ἐπιφρασθέντες ἐν Παραπαμισάδαισι, τοῦτο ἔφρασαν ἐκεῖνο εἶναι τοῦ Προμηθέως τοῦ Τιτῆνος τὸ ἄντρον, ἐν ὅτεω ἐκρέματο ἐπὶ τῇ κλοπῇ τοῦ πυρός. (12) Καὶ 21.30 ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῷ γένει, ὅτι δορὰς ἀμπεχομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέος στρατηλασίης ἔφρασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ καὶ σκυτάλην φέρουσί τε οἱ Σίβαι, καὶ τοῖς βουσὶν αὐτῶν ῥόπαλον ἐπικέκαυται· καὶ τοῦτο ἐς μνήμην ἀνέφε- 21.35 ρον τοῦ ῥοπάλου τοῦ Ἡρακλέος. 22a.1 Josephus Ant. Iud. X, 11, 1: [Ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τούτοις ἀναλήμματα λίθινα ἀνοικοδομήσας (scil. ὁ Ναβουχοδονόσορος), καὶ τὴν ὄψιν ἀποδοὺς ὁμοιότητην τοῖς ὅρεσι καταφυτεύσας δένδρεσι παντοδαποῖς ἐξείρ- 22a.5 γάσατο, διὰ τὸ τὴν γυναικα αὐτοῦ ἐπιθυμεῖν τῆς οἰκείας διαθέσεως ὡς τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ Μηδίαν τόποις.] <Καὶ Μεγασθένης> δὲ <ἐν τῇ δ΄> (1. δευτέρᾳ) <τῶν Ἰνδικῶν> μνημονεύει αὐτῶν, δι' ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τοῦτον τὸν βασιλέα τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ μεγέ- 22a.10 θει τῶν πράξεων ὑπερβεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· καταστρέφασθαι γὰρ αὐτόν φησι Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν. Καὶ Διοκλῆς δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως, καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς αὐτοῦ καὶ Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗ- 22a.15 τος ὁ βασιλεὺς ἐπολιόρχησε Τύρον ἔτεσι τρισὶ καὶ δέκα, βασιλεύοντος κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Ἰθωβάλου τῆς Τύρου. 22b.1 Syncellus: Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ΄ (1. δευτέρᾳ) τῶν Ἰνδικῶν Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὅς

ἀνδρείᾳ μεγάλῃ Λιβύης τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβηρίας κα- 22b.5 τεστρέψατο. Συμφωνεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἱστορίαις, ἔνθα καὶ περὶ τῆς Τύρου πολιορκίας καὶ τῶν Φοινίκων πάλαι, αἵτινες ἱστορίαι φέρονται περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὅτι Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ πᾶσαν τὴν Φοινίκην κατεστρέψατο πολέμοις. 22c.1 Euseb. Pr. Ev. IX: Εὐρον δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀβυδηνοῦ Περί Ἀσσυρίων γραφῇ περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ταῦτα· Μεγασθένης δὲ φησι Ναβουχοδρόσο- ρον Ἡρακλέος ἀλκιμώτερον γεγονότα ἐπὶ τε Λιβύην 22c.5 καὶ Ἰβηρίην στρατεῦσαι· ταύτας δὲ χειρωσάμενον ἀπο- δασμὸν αὐτέων εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου κατοικίσαι. 23.1 Arrianus Ind. c. 7: Ἐθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τι ἅπαντα λέγει <Μεγασθένης> δυοῖν δέοντα. [Καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς ξυμφέ- ρομαι Μεγασθένει· τὸ δὲ ἀτρε- κές οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως 23.5 ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμειζίης πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους.] Πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοὺς κατάπερ Σκυ- θέων τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλανώ- 23.10 μενοι ἄλλοτε ἄλλην τῆς Σκυθίης ἀμείβουσιν, οὔτε πό- λιας οἰκέοντες οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες· οὕτω μὲν Ἰνδοῖσι πόλιας εἶναι μὲν ἱερὰ θεῶν δεδομημένα· ἀλλ' ἀμπέχεσθαι μὲν δορὰς θηρίων ὅσων κατακτάνοιεν· σι- τέεσθαι δὲ

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

τῶν δενδρέων τὸν φλοιόν· καλέεσθαι δὲ τὰ 23.15 δένδρεα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν φωνῇ <Τάλα> καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν κατάπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν οἷά περ τολύπας. Σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν δὲ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν. Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερός 23.20 ἐγένετο Ἰνδῶν, πόλιάς τε οἰκῆσαι καὶ νόμους θέσθαι τῇσι πόλισιν, οἴνου τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατάπερ Ἑλλήσι, καὶ σπεῖρειν διδάξαι τὴν γῆν διδόντα αὐτὸν σπέρματα· ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπεῖρειν τὴν γῆν πᾶσαν, 23.25 ἢ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Διόνυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέ- ρου· βόας τε ὑπ' ἀρότρω ζεῦξαι Διόνυ- σον πρῶτον, καὶ ἀροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσαι ὀπλοισι τοῖσιν ἀρηίοισι. Καὶ θεοὺς σέβειν 23.30 ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἐωυτὸν κυμβαλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκ- διδάξαι τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα παρ' Ἑλλήσι κα- λεόμενον· καὶ κομᾶν Ἰνδοὺς τῷ θεῷ, μιτρηφορέειν τε ἀναδεῖξαι καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς 23.35 Ἀλέ- ξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο. C. 8. Ἀπρόντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὥς οἱ ταῦτα κε- κοσμέατο, καταστῆσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχιδέστατον· τελευτήσαντος δὲ 23.40 Σπατέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα· καὶ τὸν μὲν πεντή- κοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα· τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα· καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κρα- δεύαν· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμεί- 23.45 βειν τὴν βασιληίην, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὲ ἀριστίνδην καθίστα- σθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας. Ἡρακλέα δὲ, ὅντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κα- τέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι. Τοῦ- 23.50 τον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρε- σθαι Ἰνδικοῦ ἔθνεος, ἵνα δύο πόλιες μεγάλαι Μέθορά τε καὶ Κλεισόβωρα, καὶ ποταμὸς Ἰωβάρης πλωτὸς διαρ- ρέει τὴν χώραν αὐτῶν. Τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρα- κλῆς ἦντινα ἐφόρεε, <Μεγασθένης> λέγει ὅτι ὁμοίην 23.55 τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται· καὶ τούτῳ ἄρσενας μὲν παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, (πολλῇσι γὰρ δὴ γυναιξίν ἐς γάμον ἐλ- θεῖν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρακλέα,) θυγατέρα δὲ μουνό- γενέην· οὕνομα δὲ εἶναι τῇ παιδί Πανδαίην, καὶ τὴν 23.60 χώ- ρην ἵνα τε ἐγένετο καὶ ἥστινος ἐπέτρεψεν αὐτὴν ἄρ- χειν Ἡρακλέης, Πανδαίην, τῆς παιδὸς ἐπώνυμον· καὶ ταύτῃ ἐλέφαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐς πεν- ταχοσί- ους, ἵππον δὲ ἐς τετρακισχίλιν, πεζῶν δὲ ἐς τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας. Καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν 23.65 περὶ Ἡρακλέος λέγουσιν· ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὃ τι περ κακὸν κίναδος, ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ κόσμον γυναικῆιον· [ὅντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκχομίζουσι· 23.70 καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέανοι καὶ εὐδαίμονες, μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεονται·] τὸν

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον, οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσση καλεόμενον· τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰν- 23.75 δῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυ- γατρὶ τῇ ἐωυτοῦ εἶναι κόσμον. Καὶ λέγει <Μεγασθένης> (*), θηρεύεσθαι αὐτοῦ τὴν κόγχην δικτύοις, νέμεσθαι δ' ἐν τῇ θαλάσῃ κατ' αὐτὸ πολλὰς κόγχας, κατὰπερ τὰς μελίσσας· καὶ εἶναι

23.80 γὰρ καὶ τοῖσι μαργαρίτησι βασιλέα ἢ βασίλισσαν, ὡς τῇσι μελισσίῃσι. Καὶ ὅστις μὲν ἐκεῖνον κατ' ἐπιτυχίην συλλάβοι, τοῦτον δὲ εὐπετέως περιβάλλειν καὶ τὸ ἄλλο σμῆνος τῶν μαργαριτέων· εἰ δὲ διαφύγοι σφᾶς ὁ βασι- λεύς, τούτῳ δὲ οὐκέτι θηρατοὺς εἶναι τοὺς ἄλλους· τοὺς 23.85 ἁλόντας δὲ περιορᾷν κατασαπῆναι σφισι τὴν σάρκα, τῷ δὲ ὁστέῳ ἐς κόσμον χρῆσθαι. Καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὄρυς- σόμενον. 23.90 C. 9. Ἐν δὲ τῇ χώρῃ ταύτῃ, ἵνα ἐβασίλευσεν ἡ θυγά- τηρ τοῦ Ἡρακλέος, τὰς μὲν γυναῖκας ἐπταέτεας ἐούσας ἐς ὥρην γάμου ἰέναι, τοὺς δὲ ἄνδρας τεσσαράκοντα ἔτεα τὰ πλεῖστα βιώσκεισθαι *. Καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρ' Ἰνδοῖσιν· Ἡρακλέα, ὀψιγόνου 23.95 οἱ γενομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἐωυτῷ ἐοῦσαν τὴν τελευταίην, οὐκ ἔχοντα ὅτεω ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν παῖδα ἐωυτοῦ ἐπαξίῳ, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπτατέτῃ ἐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κακείνης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας. Ποιῆσαι ὦν αὐτὴν Ἡρακλέα ὠραίην γάμου· 23.100 καὶ ἐκ τοῦδε ἅπαν τὸ γένος τοῦτο ὅτου ἡ Πανδαίη ἐπῆρξε, ταῦτο τοῦτον γέρας ἔχειν παρὰ Ἡρακλέος [Ἐμοὶ δὲ δοκέει, εἴπερ ὦν τὰ ἐς τοσόνδε ἄτοπα Ἡρακλέης οἶός τε ἦν ἐξεργάζεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀποφῆναι μα- κροβιώτερον, ὡς ὠραίῃ μιγῆναι τῇ παιδί. Ἀλλὰ γὰρ εἰ 23.105 ταῦτα ὑπὲρ τῆς ὥρης τῶν ταύτῃ παίδων ἀτρεκέα ἐστίν, ἐς ταῦτόν φέρειν δοκέει ἔμοιγε ἐς ὃ τι περ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἡλικίης ὅτι τεσσαρακοντούτεες ἀποθνήσκουσιν οἱ πρεσβύτατοι αὐτῶν. Οἷς γὰρ τό τε γῆρας τοσῶδε ταχύτερον ἐπέρχεται καὶ ὁ θάνατος ὁμοῦ τῷ γῆραϊ, 23.110 πάντως που καὶ ἡ ἀκμὴ πρὸς λόγον τοῦ τέλεος ταχυ- τέρη ἐπανθίει· ὥστε τριακοντούτεες μὲν ὠμογέροντες ἄν που εἶεν αὐτοῖσιν οἱ ἄνδρες, εἵκοσι δὲ ἔτεα γεγονότες οἱ ἔξω ἥβης νεηνίσκοι· ἡ δὲ ἀκροτάτῃ ἥβῃ ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτεα· καὶ τῇσι γυναῖξιν ὥρῃ τοῦ γάμου 23.115 κατὰ λόγον ἂν οὕτω ἐς τὰ ἐπτὰ ἔτεα συμβαίνει.] Καὶ γὰρ τοὺς καρπούς ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ πεπαίνεσθαι τε ταχύτερον μὲν τῆς ἄλλης, αὐτὸς οὗτος <Μεγασθένης> ἀνέγραψε, καὶ φθίνειν ταχύτερον. Ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἡρίθμεον Ἰνδοὶ ἐς 23.120 Σανδράκοττον τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· ἔτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τοῦ- τοις τρις τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ** τὴν δὲ καὶ ἐς τριη- κόσια· τὴν δὲ εἵκοσι τε ἐτέων καὶ ἑκατόν (*)· πρεσβύ- τερόν τε Διόνυσον Ἡρακλέος δέκα καὶ πέντε γενεῇ- 23.125 σιν Ἰνδοὶ λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καί- τοι ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ ἅλλα πολυπραγμονέστα- τον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίην βασιλέων γενόμενον τὸν Κῦρον· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ ἐλθεῖν τε

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

καὶ κρατῆσαι 23.130 πάντων τοῖς ὅπλοις, ὅσους γε δὴ ἐπῆλθε· καὶ ἂν καὶ πάντων κρατῆσαι, εἰ ἢ στρατιῇ ἤθελεν. Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινα ἔξω τῆς οἰκίτης σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην. 24.1 Phlegon Mirab. c. 33: Μεγασθένης δέ φησιν, τὰς ἐν Παλαιᾷ κατοικοῦσας γυναῖκας ἐξαετῆς γινομένης τίκτειν. 25.1 Strabo XV: Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου (τοῦ Γάγγου) τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ Παλίβοθρα ἰδρῦσθαι (sc. Μεγασθένης φησὶ) σταδίων ὀγδοήκοντα τὸ μῆκος, πλάτος δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλο- 25.5 γράμμῳ σχήματι, ξύλινον περίβολον ἔχουσιν κατατετρημένον, ὥστε διὰ τῶν ὀπῶν τοξεύειν· προκεῖσθαι δὲ καὶ τάφρον φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀπορροίων. Τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὕτη, καλεῖσθαι Πρασίους, διαφορώτατον τῶν πάντων· τὸν 25.10 δὲ βασιλεύοντα ἐπώνυμον δεῖ τῆς πόλεως εἶναι Παλί- βοθρον καλούμενον, πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνό- ματι, καθάπερ τὸν Σανδρόκοττον, πρὸς ὃν ἦκεν ὁ Με- γασθένης πεμφθεὶς. 26.1 Arrian. Ind. c. 10: Λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημῆα ὅτι Ἰνδοὶ τοῖς τελευτήσασιν οὐ ποιεοῦσιν, ἀλλὰ τὰς ἄρε- τὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι, καὶ τὰς ᾧδὰς αἱ αὐτοῖσιν ἐπᾶδονται. (2) Πο- 26.5 λίων δὲ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέως ἀναγράφαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλήθος· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐ- τέων ἢ παρθαλάσσαι, ταύτας μὲν ξυλίνας ποιεέσθαι· (3) οὐ γὰρ εἶναι ἐκ πλίνθου ποιεομένης διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἕνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ὅτι οἱ 26.10 ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλλοντες ὑπὲρ τὰς ὀχθὰς ἐμπι- πλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία. (4) Ὅσαι δὲ ἐν ὑπερδε- ξίοισι τε καὶ μετεώροισι τόποισι καὶ τούτοις ὑψηλοῖσιν, ᾧκισμέναι εἰσὶ, ταύτας δὲ ἐκ πλίνθου τε καὶ πηλοῦ ποιεέσθαι· (5) μεγίστην δὲ πόλιν ἐν Ἰνδοῖσιν εἶναι Παλίμ- 26.15 βοθρα καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίων γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσι τοῦ τε Ἐρανοβοῦ ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεως· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· ὁ δὲ Ἐρανοβοῦς τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος· ἀλλὰ συγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγῃ, ἐπει- 26.20 δὲ ἐμβάλλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ. (6) Καὶ λέγει Μεγα-

σθένης, μῆκος μὲν ἐπέχειν τὴν πόλιν κατ' ἑκατέρην τὴν πλευρὴν ἵναπερ μακροτάτῃ αὕτῃ ἑωυτῆς ᾧκισται ἐς ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ δὲ πλάτος ἐς πεντεκαίδεκα· (7) τάφρον δὲ περιβεβλησθαι τῇ πόλει τὸ εὖρος ἑξάπλε- 26.25 θρον, τὸ δὲ βάθος τριήκοντα πήχεων· πύργους δὲ ἐβδο- μήκοντα καὶ πεντακοσίους ἐπέχειν τὸ τεῖχος καὶ πύλας τέσσαρας καὶ ἐξήκοντα. (8) Εἶναι δὲ καὶ τόδε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδέ τινα δοῦλον εἶναι Ἰνδόν· τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοισιν 26.30 ἐς ταῦτόν συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι. (9) Λακεδαιμονίοισι μὲν γε οἱ εἰλωτες δοῦλοὶ εἰσι καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται· Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦλός ἐστι μήτι γε Ἰνδῶν τις. 27.1 Strabo XV: Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίκαιαν οἱ Ἰνδοὶ πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὅλῳ περιττῷ χαίρουσι· διόπερ εὐκοσμοῦσι. Πλεί- στη δ' ἐπιχειρία περὶ τὰς κλοπὰς. Γενομένους 27.5 δ' οὖν ἐν τῷ Σανδρόκοττου στρατοπέδῳ φησὶν ὁ <Μεγασθένης,> τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἰδρυμένου, μηδε-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

μίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνηνεγμένα κλέμματα πλειόνων ἢ διακοσίων δραχμῶν ἄξια, ἀγράφοις καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένοις. (2) Οὐδὲ γὰρ γράμ- 27.10 ματα εἰδέναι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖ- σθαι (*). εὖ πράττειν δ' ὅμως διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν· οἶνόν τε γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ' ἐν θυσίαις μόνον· πίνειν δ' ἀπ' ὀρύζης ἀντὶ κριθίνου συντιθέντας. Καὶ σιτία δὲ τὸ πλεόν ὄρυζαν εἶναι ῥοφητήν. (3) Καὶ 27.15 ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις τὴν ἀπλότητα ἐλέγγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι· οὐτε γὰρ ὑπο- θήκης οὐτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας· οὐδὲ μαρτύρων, οὐδὲ σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν πα- ραβαλλομένους· καὶ τὰ οἴκοι δὲ τὸ πλεόν ἀφρουρεῖν. 27.20 Ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά. Τᾶλλ' οὐδ' ἄν τις ἀποδέ- ξαιτο· τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ, καὶ τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὥραν κοινήν δείπνου τε καὶ ἀρίστου, ἀλλ' ὅπως ἐκάστω φίλον. Πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν πολιτι- κὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον 27.25 4. Γυμνάσιον δὲ μάλιστα τρίψιν δοκιμάζουσι, καὶ ἄλλως καὶ διὰ σκυταλίδων ἐβενίνων λείων ἐξομαλίζον- ται τὰ σώματα. Λιταὶ δὲ καὶ αἱ ταφαί, καὶ μικρὰ χώ- ματα. Ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται. Χρυ- σοφοροῦσι γὰρ καὶ διαλίθω κόσμῳ χρῶνται, σιν- 27.30 δόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς καὶ σκιαδία αὐτοῖς ἔπεται· τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες ἀσκοῦσιν ὅσα καλλωπίζει τὴν ὄψιν· ἀλγήθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται· διόπερ οὐδὲ τῇ ἡλικίᾳ τῶν γε- ρόντων προνομίαν διδόα- σιν, ἂν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. Πολλὰς δὲ 27.35 γαμοῦσιν ὦνητάς παρὰ τῶν γονέων, λαμβάνουσί τε ἀντιδιδόντες ζεῦγος βοῶν· ὦν τὰς μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεχνίας· εἰ δὲ μὴ σωφρο- νεῖν ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεστι. Θύει δὲ οὐδείς ἐστεφανωμένος οὐδὲ σπένδει, οὐδὲ σφάττουσι τὸ ἱερεῖον 27.40 ἀλλὰ πνίγουσιν, ἵνα μὴ λελωβημένον ἀλλ' ὀλόκληρον διδῶται τῷ θεῷ. 5. Πseudoμαρτυρίας δ' ὁ ἄλοὺς ἀκρωτηριάζεται· ὃ τε πηρώσας οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειροκοπεῖται· ἐὰν δὲ καὶ τεχνίτου χεῖρα ἢ ὀφθαλ- μὸν 27.45 ἀφέληται, θανατοῦται. Δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι· [Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει κτλ.]. 6 Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἐστίν, ὦνητῶν καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· 27.50 ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύλακες καὶ τὸ λοιπὸν στρατιωτικόν· μεθύοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλέα γέ- ρας ἔχει συνεῖναι τῷ ἐκείνῳ διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες. Οὐδ' ὑπνοῖ μεθ' ἡμέραν ὁ βασιλεὺς, καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὥραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάτ- 27.55 τεῖν διὰ τὰς ἐπιβουλὰς. 7. Τῶν γε μὴ κατὰ πόλεμον ἐξόδων μία μὲν ἐστίν ἡ ἐπὶ τὰς κρίσεις, ἐν αἷς διημερεῖ διαχοῦων οὐδὲν ἤττον, κἂν ὥρα γένηται τῆς τοῦ σώματος θεραπείας· αὕτη δ' ἐστίν ἡ διὰ τῶν σκυταλίδων τρίψις· ἅμα γὰρ 27.60 καὶ διαχοῦει καὶ τρίβεται τεττάρων περιστάντων τρι- βέων. Ἐτέρα δ' ἐστίν ἡ ἐπὶ τὰς θυσίας ἐξοδος. Τρίτη δ' ἐπὶ θήραν βακχική τις, κύκλῳ γυναικῶν περιχεχυ- μένων, ἔξωθεν δὲ τῶν δορυφόρων· παρεσχοίνισται δ' ἡ ὁδός· τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς μέχρι γυναικῶν θά- 27.65 νατος· προηγοῦνται δὲ τυμπανισταὶ καὶ κωδωνοφόροι. Κυνηγετεῖ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμασιν ἀπὸ βήματος

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

τοξεύων· παρεστᾶσι δ' ἔνοπλοι δύο ἢ τρεῖς γυναῖκες· ἐν δὲ ταῖς ἀφράκτοις θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ γυναῖ- κες αἱ μὲν ἐφ' ἄρμάτων, αἱ δ' ἐφ' ἵππων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' 27.70 ἐλεφάντων, ὥς καὶ συστρατεύουσιν, ἡσκημένοι παντὶ ὄπλῳ. [Ἐχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὴν ἀήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν· ἔτι μέντοι μᾶλλον τὰ τοιάδε.] Φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερωῷ γυναιξὶ 27.75 μίσγεσθαι, καὶ σαρκο- φαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα. Πετροκυλιστὰς δ' εἶναι κερκοπιθήκους κτλ. 28.1 Athenaeus IV: <Μεγασθένης ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν> τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ

δείπνῳ παρατίθεσθαι ἐκάστῳ τράπεζαν, ταύτην δ' εἶ- ναι ὁμοίαν ταῖς ἐγγυθή- καις· καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ 28.5 τρυβλίον χρυσοῦν, εἰς δ' ἐμβαλεῖν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν ὄρυζαν ἐφθῆν, ὥς ἂν τις ἐψήσειε χόνδρον, ἔπειτα ὅσα πολλὰ κεχειρουρηγη- μένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. 29.1 Strabo II: Ἄπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγό- νασιν, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δη- ῖμαχος· τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ Νέαρχος καὶ ἄλλοι 29.5 τοιοῦτοι παραψελλίζοντες ἤδη. Καὶ ἡμῖν δ' ὑπῆρξεν ἐπὶ πλεον κατιδεῖν ταῦτα, ὑπομνηματιζομένοις τὰς Ἀλε- ξάνδρου πράξεις· διαφερόντως δ' ἀπιστεῖν ἄξιον Δη- μάχῳ τε καὶ Μεγασθένει. Οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ τοὺς Ἑνωτοκοίτας καὶ τοὺς Ἀστό- μους καὶ Ἄρρινας ἱστοροῦν- 29.10 τες, Μονοφθάλμους τε καὶ Μακροσκελεῖς καὶ Ὀπισθο- δακτύλους· ἀνεκαίνισαν δὲ καὶ τὴν Ὀμηρικὴν τῶν Πυγμαλίων γερανομα- χίαν, τριspiθάμους εἰπόντες· οὗτοι δὲ καὶ τοὺς χρυσωρύχους μύρμηκας καὶ Πᾶνας σφηνο- κεφάλους ὄφεις τε καὶ ἐλάφους σὺν κέρασι καταπίνον- 29.15 τας· περὶ ὧν ἕτερος τὸν ἕτερον ἐλέγχει, ὅπερ καὶ Ἑρατοσθένης φησὶν. Ἐπέμφθησαν μὲν γὰρ εἰς τὰ Πα- λίμβοθρα, ὁ μὲν Μεγασθένης πρὸς Σανδρόκοττον, ὁ δὲ Δημάχος πρὸς Ἀλλιτροχάδην τὸν ἐκείνου υἱὸν κατὰ πρεσβείαν· ὑπομνήματα δὲ τῆς ἀποδημίας κα- τέλιπον 29.20 τοιαῦτα, ὑφ' ἡσδῆποτε αἰτίας προαχθέντες. Πατρο- κλῆς δὲ ἥκιστα τοιοῦτος· καὶ οἱ ἄλλοι δὲ μάρτυρες οὐκ ἀπίθανοι, οἷς κέχρηται ὁ Ἑρατοσθένης. 30.1 Strabo XV: Ὑπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ μυ- θῶδες πενταspiθάμους ἀνθρώπους λέγει καὶ τριspiθά- μους, ὧν τινες ἀμύκτηρας, ἀναπνοὰς ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ στόματος· πρὸς δὲ τοὺς τριspiθάμους πόλε- 30.5 μον εἶναι ταῖς γεράνοισ (ὃν καὶ Ὀμηρον δηλοῦν) καὶ τοῖς πέρδιξιν, οὓς χηνομεγέθεις εἶναι· τούτους δ' ἐκλέ- γειν αὐτῶν τὰ ὧὰ καὶ φθείρειν· ἐκεῖ γὰρ ὠτοκεῖν τὰς γεράνους· διόπερ μηδαμοῦ μηδ' ὧὰ εὐρίσκεσθαι γερά- νων, μήτ' οὖν νεόττια· πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον 30.10 χαλκῇν ἔχουσαν ἀκίδα ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. Ὅμοια δὲ καὶ τὰ περὶ τῶν Ἑν- ωτοκοιτῶν καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ἄλλων τερατωδῶν. Τοὺς μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανδρόκοττον· ἀποκαρτερεῖν γάρ (*)· ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρνας πρόσθεν, τοὺς δὲ ταρσοὺς 30.15 ὀπισθεν καὶ τοὺς δακτύλους. Ἀστόμους δὲ τινες ἀχτῆ- ναι, ἀνθρώπους ἡμέρους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Γάγγου· τρέφεσθαι δ' ἀτμαῖς ὀπτῶν κρεῶν καὶ καρπῶν καὶ ἀνθέων ὁσμαῖς, ἀντὶ τῶν στομάτων ἔχοντας

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ἀνα- πνοάς· χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι, καὶ διὰ τοῦτο 30.20 περιγίνεσθαι μόλις καὶ μάλιστα ἐν στρατοπέδῳ. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων διηγείσθαι τοὺς φιλοσόφους Ὀκύποδός τε ἱστοροῦντας ἵππων μᾶλλον ἀπιόντας· Ἐνωτοκοίτας δὲ ποδῆρη τὰ ὦτα ἔχοντας, ὥς ἐγκαθεύδειν, ἰσχυροὺς δ' ὥστ' ἀνασπᾶν δένδρα καὶ ῥήττειν νευράν· Μονομμά- 30.25 τοὺς δὲ ἄλλους, ὦτα μὲν ἔχοντας κυνὸς, ἐν μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλμόν, ὀρθοχαίτας, λασίους τὰ στήθη τοὺς δὲ Ἀμύκτηρας εἶναι παμφάγους, ὠμοφάγους, ὀλι- γοχρονίους, πρὸ γήρως θνήσκοντας· τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω προχειλότερον εἶναι πολύ. Περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν 30.30 Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδη καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. [Μῦθος δὲ καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαγέ- νους λεχθὲν, ὥς ὅτι χαλκὸς ὕιοιτο σταλαγμοῖς χαλκοῖς καὶ σύροιο. Ἐγγυτέρῳ δὲ πίστεώς φησιν ὁ <Μεγα- σθένης,> ὅτι οἱ ποταμοὶ καταφέροιεν ψῆγμα χρυσοῦ, καὶ 30.35 ἀπ' αὐτοῦ φόρος ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ· τοῦτο γὰρ καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ συμβαίνει.] 31.1 Plinius VII, 2, 14: In monte, cui nomen est Nulo, (Nullo v. l.), homines esse aversis plantis, octonos digitos in singulis habentes, auctor est <Me- gasthenes>. (15) In multis autem ontibus genus 31.5 hominum capitibus caninis ferarum pellibus velari, pro voce latratum edere, unguibus armatum venatu et aucupio vesci. [Horum supra centum viginti millia fuisse prodente se Ctesias scribit, et in quadam gente Indiae feminas semet in vita 31.10 parere genitosque confestim canescere, etc.] 32.1 Solinus 52, 36: Ad montem, qui Nulo dicitur, habitant, quibus adversae plantae sunt et octoni digiti in plantis singulis. <Megasthenes> per di- versos Indiae montes sees scribit nationes capitibus 32.5 caninis, armatas unguibus, amictas vestitu tergo- rum, ad sermonem humanum nulla voce sed latra- tibus tantum sonantes, asperis rictibus. [Apud Ctesiam legitur, quasdam feminas ibi semel parere natosque canos illico fieri, etc.] 33.1 Plinius VII, 2, 18: <Megasthenes> gentem inter Nomadas Indos narium loco foramina tantum ha- bentem, anguium modo loripedem, vocari Scyritas. Ad extremos fines Indiae ab oriente circa fontem 33.5 Gangis Astomorum gentem sine ore, corpore toto hirtam vestiri frondium lanugine, halitu tantum viventem et odore, quem naribus trahant. Nullum iis cibum nullumque potum tantum radicum flo- rumque varios odores et silvestrium malorum, quae

33.10 secum portant itinere, ne desit olfactus: graviore paulo odore haud difficulter exanimari. 19. Supra hos extrema in parte montium Tri- spithami Pygmaeique narrantur, ternas spithamas longitudine, hoc est, ternos dodrantes non exce- 33.15 dentes, salubri caelo semperque vernante, montibus ab aquilone oppositis: quos a gruibus infestari Homerus quoque prodidit. Fama est, insidentes arietum caprarumque dorsis, armatos sagittis veris tempore universo agmine ad mare descendere et 33.20 ova pullosque earum alitum consumere: ternis ex- peditionem eam mensibus confici, aliter futuris gre- gibus non resisti. Casas

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

eorum luto pennisque et ovorum putaminibus construi. [Aristoteles in cavernis vivere Pygmaeos tradit: cetera de his, ut 33.25 reliqui.] 22. [Ctesias gentem ex his, quae appelle- tur Pandore, in convallibus sitam, annos ducenos vivere, in iuventa candido capillo, qui in senectute nigrescat. Contra alios quadragenos non 33.30 excedere annos iunctos Macrobiis, quorum feminae semel pariant: idque et Agatharchides tradit; praeterea locustis eos ali et esse pernices.] Man- dorum nomen iis dedit Cli- tarchus et <Megasthenes>, trecentosque eorum vi- 33.35 cos annumerat. Feminas septimo aetatis anno parere, senectam quadragesimo accidere. 34.1 Plutarch. De fac. in luna c. 24: Τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ῥίζαν, ἣν φησι <Μεγασθένης> μήτ' ἐσθίωντας μήτε πίνοντας ἀλλ' ἀστόμους ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμῖαν καὶ τρέφεσθαι τῇ ὁσμῇ, πό- 34.5 θεν ἂν τις ἐκεῖ φυομένην λάβοι μὴ βρεχομένης τῆς σελήνης; t35-43.1

E LIBRO TERTIO.

35.1 Arrian. Ind. c. 11: Νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐς ἑπτὰ μάλιστα γενεάς· ἐν μὲν αὐτοῖσιν οἱ σοφισταὶ εἰσι, πλήθει μὲν μείους τῶν ἄλλων, δόξῃ δὲ καὶ τιμῇ γε- ραρώτατοι. (2) Οὔτε γάρ τι τῷ σώματι ἐργά- 35.5 ζεσθαι ἀναγκαίη σφιν προσχέεται, οὔτε τι ἀποφέρειν ἀπ' ὅτου πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν· οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖσι σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰνδῶν· (3) καὶ δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητῆς αὐτῷ τῆς θυσίης τῶν τις σοφιστέων 35.10 τούτων γίνεται, ὥς οὐκ ἂν ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖσι θύσαντας. (4) Εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαντεύεσθαι ὅτι μὴ σοφῷ ἀνδρὶ. (5) Μαντεύουσι δὲ ὅσα ὑπὲρ τῶν ὥρέων ἔτεος καὶ εἴ τις ἐς τὸ κοινὸν συμφορὰ καταλαμβάνει· 35.15 τὰ δὲ ἴδια ἐκάστοισιν οὐ σφιν μέλει μαντεύεσθαι, ἢ ὥς οὐκ ἐξικνεομένης τῆς μαντικῆς ἐς τὰ σμικρότερα, ἢ ὥς οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτοις πο- νέεσθαι. (6) Ὅστις δὲ ἐς τρις μαντευσάμενος, τούτῳ δὲ ἄλλο μὲν κακὸν γί- νεσθαι οὐδὲν, σιωπᾶν δὲ εἶναι ἐπ' ἀνάγκης τοῦ λοιποῦ· 35.20 καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐξαναγκάσει τὸν ἄνδρα τοῦτον φωνῆσαι, ὅτου ἡ σιωπὴ κατακέχριται. (7) Οὔτοι γυμνοὶ διαιτῶνται οἱ σοφισταί, τοῦ μὲν χειμῶνος ὑπαίθριοι ἐν τῷ ἡλίῳ, τοῦ δὲ θέρεος ἐπὴν ὁ ἥλιος κατέχη, ἐν τοῖσι λειμῶσι καὶ τοῖσιν ἔλειςιν ὑπὸ δένδροις μεγάλοισιν· ὧν 35.25 τὴν σκιὴν Νέαρχος λέγει ἐς πέντε πλέθρα ἐν κύκλῳ ἐξικνέεσθαι, καὶ ἂν καὶ μυρίους ἀνθρώπους ὑπὸ ἐνὶ δένδρεϊ σκιάζεσθαι· τηλικαῦτα εἶναι ταῦτα τὰ δένδρεα. (8) Σιτέονται δὲ ὥραῖα καὶ τὸν φλοιὸν τῶν δένδρεων, γλυκύν τε ὄντα τὸν φλοιὸν καὶ τρόφιμον οὐ μῆλον ἥπερ 35.30 αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων. 9. <Δεύτεροι> δ' ἐπὶ τούτοιςιν οἱ γεωργοὶ εἰσιν· πλήθει πλεῖστοι Ἰνδῶν ἐόντες· καὶ τούτοιςιν οὔτε ὄπλα ἐστὶν ἀρήγῃα οὔτε μέλει τὰ πολέμια ἔργα, ἀλλὰ τὴν χώραν οὔτοι ἐργάζονται· καὶ τοὺς φόρους τοῖσι τε βασι- 35.35 λεῦσι καὶ τῇσι πόλισιν, ὅσαι αὐτόνομοι, οὔτοι ἀποφέρουσι· (10) καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφιν ἄπτεσθαι, οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν τάμνειν· ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμέουσι

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

καὶ κατακαίνουσι ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον 35.40 αὐτῶν κατ' ἡσυχίην ἀροῦσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδοῦσιν ἢ θερίζουσιν. 11. <Τρίτοι> δέ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νομέες, οἱ τε καὶ βουκόλοι, καὶ οὗτοι οὔτε κατὰ πόλιας οὔτε ἐν τῇσι κώμησιν οἰκέουσι. Νομάδες τέ εἰσι καὶ ἀνὰ τὰ 35.45 οὖρεα βιοτεύουσι· φόρον δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ τῶν κτηνέων ἀποφέρουσι· καὶ θηρεύουσιν οὗτοι ἀνὰ τὴν χώραν ὄρνι- θὰς τε καὶ ἄγρια θηρία. Cap. XII. <Τέταρτον> δέ ἐστι τὸ δημιουργικόν τε καὶ καπηλικὸν γένος. Καὶ οὗτοι λειτουργοὶ εἰσι, καὶ 35.50 φόρον ἀποφέρουσιν ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σφετέρων, πλήν γε δὴ ὅσοι τὰ ἀρχία ὄπλα ποιέουσιν· οὗτοι δὲ καὶ μισθὸν ἐκ τοῦ κοινοῦ προσλαμβάνουσιν. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ γένει οἱ τε ναυπηγοὶ καὶ οἱ ναῦται εἰσιν, ὅσοι κατὰ τοὺς πο- ταμοὺς πλώουσι. 35.55 2. <Πέμπτον> δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δεύτερον μετὰ τοὺς γεωργοὺς, πλείστη δὲ

ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον· καὶ οὗτοι ἀσκη- ταὶ μούνων τῶν πολεμικῶν ἔργων εἰσί. (3) Τὰ δὲ ὄπλα ἄλλοι αὐτοῖσι ποιέουσιν, καὶ ἵππους ἄλλοι παρέχουσι· καὶ 35.60 διακονέουσιν ἐπὶ στρατοπέδῳ ἄλλοι, οἱ τοὺς τε ἵππους αὐτοῖσι θεραπεύουσι καὶ τὰ ὄπλα ἐκκαθαίρουσι καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἄγουσι καὶ τὰ ἄρματα κοσμέουσι τε καὶ ἡνιοχεύουσιν. (4) Αὐτοὶ δὲ, ἔστ' ἂν μὲν πολεμέει πολεμέουσιν, εἰρήνης δὲ γενομένης εὐθυμέονται· καὶ σφιν 35.65 μισθὸς ἐκ τοῦ κοινοῦ τοσόσδε ἔρχεται, ὡς καὶ ἄλλους τρέφειν ἀφ' αὐτοῦ εὐμαρέως. 5. <Ἑκτοι> δέ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπίσκοποι καλεόμε- νοι. Οὗτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ τὰς πόλιας· καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, 35.70 ἵνα περ βασιλεύονται Ἰνδοί, ἢ τοῖσι τέλεσιν, ἵνα περ αὐ- τόνομοι εἰσί· καὶ τούτοισιν οὐ θέμις ψεῦδος ἀγγεῖλαι οὐ- δέν· οὐδὲ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι. 6. <Ἑβδομοι> δέ εἰσιν οἱ ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευό- μενοι ὁμοῦ τῷ βασιλεῖ, ἢ κατὰ τὰς πόλιας ὅσαι αὐτόνομοι 35.75 σὺν τῇσιν ἀρχῇσι. (7) Πλήθει μὲν ὀλίγον τὸ γένος ἐστι, σοφίῃ δὲ καὶ δικαιο- τητι ἐκ πάντων προκεκριμένον· ἐνθεν οἱ τε ἄρχοντες αὐτοῖσιν ἐπιλέγονται καὶ ὅσοι νο- μάρχαι καὶ ὑπαρχοὶ καὶ θησαυροφύλακές τε καὶ στρα- τοφύλακες, ναύαρχοί τε καὶ ταμίαι, καὶ τῶν κατὰ 35.80 γεωργίην ἔργων ἐπιστάται. 8. Γαμέειν δὲ ἐξ ἐτέρου γένεος οὐ θέμις, οἷον τοῖσι γεωργοῖσιν ἐκ τοῦ δημιουργικοῦ, ἢ ἔμπαλιν· οὐδὲ δύο τέχνας ἐπιτηδεύειν τὸν αὐτὸν, οὐδὲ τοῦτο θέμις· οὐδὲ ἀμείβειν ἐξ ἐτέρου γένεος εἰς ἕτερον, οἷον γεωργικὸν ἐκ 35.85 νομέος γενέσθαι, ἢ νομέα ἐκ δημιουργικοῦ. (9) Μοῦνον σφίσιν ἀνεῖται σοφιστὴν ἐκ παντὸς γένεος γενέσθαι. ὅτι οὐ μαλθακὰ τοῖσι σοφιστῇσιν εἰσὶ τὰ πρήγματα, ἀλλὰ πάντων ταλαιπωρότατα. 36.1 Strabo XV: (1) <Φησὶ> δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διηρῆσθαι, καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἐκάστῳ τοὺς 36.5 θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὃ τι ἂν ἕκαστος αὐτῶν συντάξῃ τῶν χρη- σίμων, ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων 36.10 καὶ περὶ πολιτείας, προφέρει

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

τοῦτο εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρεῖς ἐψευσμένος ἄλλῳ, νόμος ἐστὶ σιγᾶν διὰ βίου· τὸν δὲ κατορθώσαντα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρί- νοуси. 2. Δεύτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν γεωργῶν, οἳ πλεῖ- 36.15 στοί τέ εἰσι καὶ ἐπιεικέστατοι, οἳ ἐν ἀστρατεία καὶ ἀδείᾳ τοῦ ἐργάζεσθαι πόλει μὴ προσιόντες, μηδ' ἄλλη χρεία, μηδ' ὀχλήσει κοινῇ· πολλάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ, τοῖς μὲν παρατετάχθαι συμβαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολεμίους· οἳ δ' ἄροῦσιν, 36.20 ἢ σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάχους ἔχοντες ἐκείνους. Ἔστι δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα· μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν. 3. Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἷς μό- νοις ἔξεστι θηρεύειν καὶ θρεμματοτροφεῖν, ὧνά τε πα- 36.25 ρέχειν καὶ μισθοῦ ζεύγη· ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐλευθε- ροῦν θηρίων καὶ τῶν σπερμολόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως σῖτον, πλάνητα καὶ σκηνήτην νεμό- μενοι βίον. Περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων τοσαῦτα λέγεται· ἐπανιών- 36.30 τε δ' ἐπὶ τὸν <Μεγασθνήν> λέγωμεν τὰ ἐξῆς, ὧν ἀπε- λίπομεν. 4. Μετὰ γὰρ τοὺς θηρευτὰς καὶ τοὺς ποιμένας <τέ- τартόν> φησιν εἶναι μέρος τοὺς ἐργαζομένους τὰς τέχνας καὶ τοὺς καπηλικούς καὶ οἷς ἀπὸ τοῦ σώματος ἡ ἐργα- 36.35 σία· ὧν οἳ μὲν φόρον τελοῦσι καὶ λειτουργίας παρέ- χονται ταχτάς· τοῖς δ' ὀπλοποιοῖς καὶ ναυπηγοῖς μισθοὶ καὶ τροφαὶ παρὰ βασιλέως ἐκκείνται· μόνῳ γὰρ ἐργά- ζονται. Παρέχει δὲ τὰ μὲν ὄπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρα- τοφύλαξ, τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλέουσιν 36.40 ὁ ναύαρχος καὶ τοῖς ἐμπόροις. 5. <Πέμπτον> ἐστὶ τὸ τῶν πολεμιστῶν, οἷς τὸν ἄλλον χρόνον ἐν σχολῇ καὶ πότοις ὁ βίος ἐστίν, ἐκ τοῦ βασι- λικοῦ διαιτωμένοις, ὥστε τὰς ἐξόδους, ὅταν εἴη χρεία, ταχέως ποιῆσθαι, πλὴν τῶν σωμάτων μηδὲν ἄλλο κο- 36.45 μίζοντας παρ' ἑαυτῶν. 6. <Ἑκτοι> δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι· τούτοις δ' δέδοται τὰ πραττόμενα, καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ βασιλεῖ, συνεργοὺς ποιουμένοις τὰς ἐταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει τὰς ἐν τῇ πόλει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ 36.50 τὰς αὐτόθι· καθίστανται δ' οἱ ἄριστοι καὶ πιστό- τατοι. 7. <Ἑβδομοι> δ' οἱ σύμβουλοι καὶ σύνεδροι τοῦ βασι- λέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα καὶ δικαστήρια καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὅλων. Οὐκ ἔστι δ' οὔτε γαμεῖν ἐξ ἄλλου γένους, 36.55 οὔτ' ἐπιτήδευμα οὔτ' ἐργασίαν μεταλαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν, πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἐᾶσθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετὴν.

Strabo XV: Τῶν δ' ἀρχόντων οἳ μὲν εἰσὶν ἀγορανόμοι, οἳ δ' ἀστυνόμοι, οἳ δ' ἐπὶ τῶν στρατιω- τῶν· ὧν οἳ μὲν ποταμοὺς ἐξεργάζονται, καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλειστὰς διώρυχας 36a.5 ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύ- εται τὸ ὕδωρ, ἐπισκο- ποῦσιν ὅπως ἐξ ἴσης πᾶσιν ἡ τῶν ὑδάτων παρείη χρῆσις. Οἳ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ τιμῆς καὶ κολάσεως εἰσὶ κύριοι τοῖς ἐπαξίοις· καὶ φορολογοῦσι δὲ, καὶ τὰς τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν, 36a.10 ὑλοτόμων, τεκτόνων, χαλκέων, μεταλλευτῶν· ὁδοποιοῦσι δὲ, καὶ κατὰ δέκα στάδια στήλην τιθέασιν, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήματα δηλοῦσαν. Οἳ δ' ἀστυνόμοι εἰς ἑξ πεντάδας διήρηνται· καὶ οἳ μὲν τὰ δημιουργικὰ σκοποῦ- σιν, οἳ δὲ ξενοδοχοῦσιν· καὶ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

γάρ καταγωγὰς νέμουσιν, 36a.15 καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι, παρέδρους δόντες· καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτοὺς, ἢ τὰ χρήματα τῶν ἀποθα- νόντων· νοσοῦντων τε ἐπιμε- λοῦνται, καὶ ἀποθανόν- τας θάπτουσι. Τρίτοι δ' εἰσὶν, οἳ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσι, πότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων 36a.20 χάριν, καὶ ὅπως μὴ ἀφανεῖς εἴεν αἱ κρεῖττους καὶ χεί- ρους γοναί, καὶ θάνατοι. Τέταρτοι οἱ περὶ τὰς καπη- λείας καὶ μεταβολάς· οἷς μέτρων μέλει καὶ τῶν ὥραίων, ὅπως ἀπὸ συσσήμου πωλοῖτο. Οὐκ ἔστι δὲ πλείω τὸν αὐτὸν μεταβάλλεσθαι, πλὴν εἰ διττοὺς ὑποτελοίη φό- 36a.25 ρους. Πέμπτοι δ' οἱ προεστῶτες τῶν δημιουργουμένων, καὶ πωλοῦντες ταῦτα ἀπὸ συσσή- μου, χωρὶς μὲν τὰ καινὰ, χωρὶς δὲ τὰ παλαιά· τῷ μιγνύντι δὲ ζημία. Ἐκτοὶ δὲ καὶ ὕστατοι οἱ τὰς δεκάτας ἐκλέγοντες τῶν πωλουμένων· θάνατος δὲ τῷ κλέψαντι τὸ τέλος. Ἰδία 36a.30 μὲν ἕκαστοι ταῦτα, κοινῇ δ' ἐπιμελοῦνται τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ τῆς τῶν δημοσίων ἐπισκευῆς τιμῶν τε καὶ ἀγορᾶς καὶ λιμένων, καὶ ἱερῶν. Μετὰ δὲ τοὺς ἀστυνόμους τρίτη ἐστὶ συναρχία <ἢ περὶ τὰ στρατιωτικά>, καὶ αὕτη ταῖς πεντάσιν ἐξαχῇ 36a.35 διωρισμένη· ὧν <τὴν μὲν> μετὰ τοῦ ναυάρχου τάττουσι, <τὴν δὲ> μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν βοϊκῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὁρ- γανα κομίζεται καὶ τροφή αὐτοῖς τε καὶ τοῖς κτήνεσι καὶ τὰ χρήσιμα τῆς στρατείας. Οὗτοι δὲ καὶ τοὺς δια- κόνους παρέχουσι τυμπανιστὰς καὶ (τοὺς) κωδωνοφό- 36a.40 ρους, ἔτι δὲ καὶ ἵπποκόμους καὶ μηχανοποιούς καὶ τοὺς τούτων ὑπηρετάς· ἐκπέμπουσί τε πρὸς κώδωνας τοὺς χορτολόγους, τιμῇ καὶ κολάσει τὸ τάχος κα- τασκευαζόμενοι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. <Τρίτοι> δὲ εἰσὶν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι· <τέταρτοι> δ' οἱ τῶν 36a.45 ἵππων· <πέμπτοι> δ' ἄρμάτων· <ἐκτοὶ> δὲ ἐλεφάν- των. Βασιλικοὶ τε σταθμοὶ καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις· βα- σιλικὸν δὲ καὶ ὄπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ στρα- τιώτης τὴν τε σκευὴν εἰς τὸ ὄπλοφυλάκιον καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἱππῶνα καὶ τὸ θηρίον ὁμοίως. Χρῶνται 36a.50 δ' ἀχαλινώτοις· τὰ δ' ἄρματα ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἔλκουσιν· οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβιᾶς ἄγονται τοῦ μὴ παρεμπίπρα- σθαι τὰ σκέλη μηδὲ τὸ πρόθυμον αὐτῶν ὑπὸ τοῖς ἄρ- μασις ἀμβλύνεσθαι. Δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἄρματι παρα- βάται πρὸς ἡνιόχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλέφαντος ἡνιόχος τέταρτος, 36a.55 τρεῖς δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες. 36b.1 Aelianus XIII, 9: Ἴππον δὲ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παντὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππεῖαν πεπαιδευ- 36b.5 μένων. Τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἔστιν ἐν ἔθει, χαλινῷ ἄρχειν αὐτῶν καὶ ῥυθμίζειν αὐτοὺς καὶ ἰθύνειν· κημοῖς δὲ ἄρα κεντρωτοῖς ἀκόλαστον τε ἔχουσι τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν ὑπερώαν ἀβασάνιστον· ἀναγκάζουσι δὲ αὐτοὺς ὁμῶς οἶδε οἱ τὴν ἱππεῖαν σοφισταὶ περικυκλεῖν καὶ περιδι- 36b.10 νεῖσθαι ἐς ταῦτὸν στρεφομένους, καὶ ἥπερ εἶδον ἀστό- μους. Δεῖ δὲ ἄρα τῷ τοῦτο δράσοντι καὶ ῥώμης χειρῶν, καὶ ἐπι- στήμης εὖ μάλα ἱππικῆς. Πειρῶνται δὲ οἱ προή- κοντες εἰς ἄκρον τῆσδε τῆς σοφίας καὶ ἄρμα οὕτως πε- ρικυκλεῖν καὶ περιάγειν· εἴη δ' ἂν ἄθλος οὐκ εὐκαταφρό- 36b.15 νητος, ἀδηφάγων ἵππων τέτρωρον περιστρέφειν ῥαδίως. Φέρει δὲ τὸ ἄρμα παραβάτας καὶ δύο. Ὁ δὲ στρατιώτης ἐλέφας ἐπὶ τοῦ καλουμένου θωρακίου, ἢ καὶ νῆ Δία τοῦ

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

νώτου γυμνοῦ καὶ ἐλευθέρου, πολεμιστὰς μὲν τρεῖς, παρ' ἑκάτερα βάλλοντας, καὶ τὸν τρίτον κατόπιν· τέ- 36b.20 τартон δὲ τὸν τὴν ἄρπην κατέχοντα διὰ χειρῶν, καὶ ἐκείνη τὸν θῆρα ἰθύνοντα, ὡς οἶασι ναῦν κυβερνητικὸν ἄνδρα καὶ ἐπιστάτην τῆς νεώς. 37.1 Strabo XV, 704: Ἴππον δὲ καὶ ἐλέφαντα τρέφειν οὐκ ἔξεστιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ' ἑκάτερον νενόμισται τὸ κτῆμα, καὶ εἰσὶν αὐτῶν ἐπιμεληταί. 37.5 Θῆρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε. Χωρίον ψιλὸν ὅσον τεττάρων ἢ πέντε σταδίων τάφρῳ περιχαράξαντες βαθεία, γεφυροῦσι τὴν εἴσοδον στενωπάτῃ γεφύρᾳ· εἴτ' εἰσαφιᾷσι θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς ἢ τέτταρας· αὐτοὶ δ' ἐν καλυβίοις κρυπτοῖς ὑποκά- θηνται λοχῶντες· 37.10 ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσίασιν οἱ ἄγριοι· νύκτωρ δ' ἐφ' ἓνα ποιοῦνται τὴν εἴσοδον· εἰσιόντων δὲ, κλείουσι τὴν εἴσοδον λάθρα· εἴτα τῶν ἡμέρων ἀθλητῶν τοὺς ἀλκιμω- τάτους εἰσάγοντες, διαμάχονται πρὸς αὐτοὺς, ἅμα καὶ λιμῶ καταπονοῦντες· ἥδη δὲ καμνόντων οἱ εὐθαρσέστατοι

37.15 τῶν ἡνιόχων λάθρα καταβαίνοντες, ὑποδύνουσιν ἕκαστος τῇ γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀχήματος· ὀρμώμενος δ' ἐνθένδε, ὑποδύνει τῷ ἀγρίῳ, καὶ σύμποδα δεσμεῖ· γενομένου δὲ τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασοῖς, τύπτειν τοὺς συμπο- δισθέντας, ἕως ἂν πέσωσιν εἰς τὴν γῆν· πεσόντων 37.20 δ' ὠμοβοῖνοις ἱμάσι προσλαμβάνονται τοὺς αὐχένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασῶν· ἵνα δὲ μὴ σειόμενοι τοὺς ἀναβαίνειν ἐπ' αὐτοὺς ἐπιχειροῦντας ἀποσειοῖντο, τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐμβάλλονται κύκλῳ τομάς, καὶ κατ' αὐτὰς τοὺς ἱμάντας περιτιθέασιν, ὥσθ' ὑπ' ἀλγηδόνων 37.25 εἴκειν τοῖς δεσμοῖς, καὶ ἡσυχάζειν· τῶν δ' ἁλόντων ἀπο- λέξαντες τοὺς πρεσβυτέρους ἢ νεωτέ- ρους τῆς χρείας, τοὺς λοιποὺς ἀπάγουσιν εἰς τοὺς σταθμούς· δῆσαντες δὲ τοὺς μὲν πόδας πρὸς ἀλλήλους, τοὺς δὲ αὐχένας πρὸς κίονα εὖ πεπηγότα, δαμάζουσι λιμῶ· ἔπειτα χλόῃ 37.30 καλάμου καὶ πόας ἀναλαμβάνουσι· μετὰ δὲ ταῦτα πει- θαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν διὰ λόγου, τοὺς δὲ με- λισμῶ τινι καὶ τυμπανισμῶ κηλοῦν- τες· σπάνιοι δ' οἱ δυστιθάσευτοι· φύσει γὰρ διάκεινται πρῶως καὶ ἡμέ- ρως, ὥστ' ἐγγυὲς εἶναι λογικῶ ζῶν· τινὲς γὰρ καὶ 37.35 ἐξαίμους τοὺς ἡνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι πεσόντας ἀνελό- μενοι σώζουσιν ἐκ τῆς μάχης· οἱ δὲ καὶ ὑποδύντας με- ταξὺ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ὑπερμαχόμενοι διέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφόρων καὶ διδασκάλων εἴ τινα παρὰ θυμὸν ἀπέκτειναν, οὕτως ἐπιποθοῦσιν, ὥσθ' ὑπ' ἀνίας ἀπέ- 37.40 χεσθαι τροφῆς· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν. Βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσιν ὡς ἵπποι τοῦ ἑα- ρος μά- λιστα· καιρὸς δ' ἔστι τῷ μὲν ἄρρενι, ἐπειδὴν οἴστρω κατέχεται καὶ ἀγριαίνῃ· τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀνίσχιν, ἣν ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους· ταῖς 37.45 δὲ θηλείαις, ὅταν ὁ αὐτὸς οὗτος πόρος ἀνεωγῶς τυγχάνῃ. Κύουσι δὲ τοὺς μὲν πλείστους ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ' ἑκκαίδεκα· τρέφει δ' ἡ μήτηρ ἐξ ἔτη. Ζῶσι δ' ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι οἱ πολλοί, τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατεί- νουσιν ἔτη, πολύνοσοι δὲ 37.50 καὶ δυσίατοι. Ἄκος δὲ πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσκλυζόμενον, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, τραύμασι δὲ ποτὸν μὲν βούτυ- ρον, ἐξάγει γὰρ τὰ σιδήρια· τὰ δ' ἔλκη σαρκὶν ὑελαίς

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

πυριῶσιν. 38a.1 Arrianus Ind. c. 13: Θηρῶσι δὲ Ἴνδοι τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία, κατὰπερ καὶ Ἑλ- ληνες· ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφιν θήρη οὐδέν τι ἄλλη ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοισι θη- 38a.5 ρίοισιν ἐπέοικεν. (2) Ἀλλὰ τόπον γὰρ ἐπιεξάμενοι καὶ καυματώδεα ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσουσιν, ὅσον μεγάλῳ στρατοπέδῳ ἐπαυλίσασθαι. Τῆς δὲ τάφρου τὸ εὖρος ἐς πέντε ὀργυιάς ποιέονται, βάθος τε ἐς τέσσαρας. (3) Τὸν δὲ χόον ὄντινα ἐκβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὀρύγματος, 38a.10 ἐπὶ τὰ χεῖλεα ἐκάτερα τῆς τάφρου ἐπιφορήσαντες, ἀντὶ τείχεος διαχρέονται· (4) αὐτοὶ δὲ ἐπὶ τῷ χώματι τοῦ ἐπιχειλέος τοῦ ἔξω τῆς τάφρου σκηνάς σφιν ὀρυκτὰς ποιέονται, καὶ διὰ τουτέων ὅπας ὑπολείπονται· δι' ὧν φῶς τε αὐτοῖσι συνεισέρχεται καὶ τὰ θηρία προσάγοντα 38a.15 καὶ ἐσελαύνοντα ἐς τὸ ἔρκος σκέπτονται. (5) Ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ ἔρκους καταστήσαντες τῶν τινος θηλέων τρεῖς ἢ τέσσαρας, ὅσαι μάλιστα τὸν θυμὸν χειροήθεις, μίαν εἴσοδον ἀπολιμπάνουσι κατὰ τὴν τάφρον, γεφυρώσαντες τὴν τάφρον· καὶ ταύτῃ χόον τε καὶ ποίην πολλὴν ἐπιφέ- 38a.20 ρουσι τοῦ μὴ ἀρίδην εἶναι τοῖσι θηρίοισι τὴν γέφυραν, μὴ τινα δόλον οἴσθῳσιν. (6) Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκποδῶν σφᾶς ἔχουσι κατὰ τῶν σκηνέων τῶν ὑπὸ τῇ τάφρῳ δε- δυκότες. Οἱ δὲ ἄγριοι ἐλέφαντες ἡμέρης μὲν οὐ πελά- ζουσι τοῖσιν οἰκεομένοισι, νύκτωρ δὲ πλα- νῶνται τε 38a.25 πάντῃ καὶ ἀγελήδον νέμονται τῷ μεγίστῳ καὶ γενναίῳ τάτῳ σφῶν ἐπόμενοι, κατὰπερ αἱ βόες τοῖσι ταύροισιν. (7) Ἐπεὰν ὦν τῷ ἔρκει πελάσωσι, τὴν τε φωνὴν τῶν θηλέων καὶ τῇ ὁσμῇ αἰσθανόμενοι, δρόμῳ ἵενται ὡς ἐπὶ τὸν χώρον τὸν πεφραγμένον· ἐκπεριελθόντες δὲ 38a.30 τῆς τάφρου τὰ χεῖλεα εὖτ' ἂν τῇ γεφύρῃ ἐπιτύχωσι, κατὰ ταύτην ἐς τὸ ἔρκος ὠθέονται. (8) Οἱ δὲ ἄνθρωποι αἰσθόμενοι τὴν ἔσοδον τῶν ἐλεφάντων τῶν ἀγρίων, οἱ μὲν αὐτῶν τὴν γέφυραν ὀξέως ἀφεῖλον, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πέλας κώμας ἀποδραμόντες ἀγγέλλουσι τοὺς ἐλέφαντας 38a.35 ὅτι ἐν τῷ ἔρκει ἔχονται· (9) οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐπιβαί- νουσι τῶν κρατίστων τε τὸν θυμὸν καὶ τῶν χειροήθε- στάτων ἐλεφάντων, ἐπιβάντες δὲ ἐλαύνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ ἔρκος, ἐλάσαντες δὲ οὐκ αὐτίκα μάχης ἄπτονται, ἀλλ' ἐῷσι γὰρ λιμῷ τε ταλαιπωρηθῆναι τοὺς ἀγρίους ἐλέ- 38a.40 φαντας καὶ ὑπὸ τῷ δίψῃ δουλωθῆναι. (10) Εὖτ' ἂν δὲ σφίσι κακῶς ἔχειν δοκέωσι, τῆνικαῦτα ἐπιστήσαντες αὖθις τὴν γέφυραν ἐλαύνουσί τε ὡς ἐς τὸ ἔρκος, καὶ τὰ μὲν πρῶτα μάχῃ ἴσταται κρατερὴ τοῖσιν ἡμέροισι τῶν ἐλεφάντων πρὸς τοὺς ἐαλωκότας· ἔπειτα κρατέονται 38a.45 μὲν κατὰ τὸ εἶκος οἱ ἄγριοι ὑπὸ τε τῇ ἀθυμίῃ καὶ τῷ λιμῷ ταλαιπωρεύμενοι. (11) Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων καταβάντες παρειμένοισιν ἤδη τοῖσιν ἀγρίοισι τοὺς πόδας ἄκρους συνδέουσιν· ἔπειτα ἐγκελεύονται τοῖσιν ἡμέροισι πληγῇσι σφᾶς κολάζειν πολλῇσι, ἔστ' ἂν 38a.50 ἐκεῖνοι ταλαιπωρεύμενοι ἐς γῆν πέσωσι· παραστάντες

δὲ βρόχους περιβάλλουσιν αὐτοῖσι κατὰ τοὺς αὐχένους, καὶ αὐτοὶ ἐπιβαίνουσι κει- μένοισι. (12) Τοῦ δὲ μὴ ἀπο- σείσθαι τοὺς ἀμβάτας μηδέ τι ἄλλο ἀτάσθαλον ἐργά- ζεσθαι, τὸν τράχηλον αὐτοῖσιν ἐν κύκλῳ μαχαιρίῳ ὀξεί 38a.55 ἐπιτέμνουσι, καὶ τὸν βρόχον κατὰ τὴν τομὴν περι- δέουσιν, ὡς ἀτρέμα ἔχειν τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸν

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

τρά- χηλον ὑπὸ τοῦ ἔλκεος. (13) Εἰ γὰρ περιστρέφονται ὑπὸ ἀτασθαλίας, τρίβεται αὐτοῖσι τὸ ἔλκος ὑπὸ τῷ κάλῳ· οὕτω μὲν ὦν ἀτρέμα ἴσχουσι, καὶ αὐτοὶ γνωσιμα- χέοντες 38a.60 ἤδη ἄγονται κατὰ τὸν δεσμὸν πρὸς τῶν ἡμέρων. Cap. XIV. Ὅσοι δὲ νήπιοι αὐτῶν ἢ διὰ κακότητα οὐκ ἄξιοι ἐκτῆσθαι, τούτους ἐῷσιν ἀπαλλάττεσθαι ἐς τὰ σφέτερα ἦθεα. (2) Ἄγοντες δὲ εἰς τὰς κώμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλάμου καὶ τῆς ποίης τὰ πρῶτα 38a.65 ἐμφαγεῖν ἔδοσαν· (3) οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περιϊστάμενοι οἱ Ἴνδοι ὠδαῖσί τε καὶ τυμ- πάνοισι καὶ κυμβάλουσιν ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπάδοντες κατευνάζουσι. (4) Θυμόσοφον γὰρ εἶπερ τι ἄλλο θηρίον ὁ ἐλέφας· καὶ τινες ἤδη αὐτῶν τοὺς 38a.70 ἀμβάτας σφῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας ἄραντες αὐτοὶ ἐξήνεγκαν ἐς ταφὴν, οἱ δὲ καὶ ὑπερήσπισαν κειμένους, οἱ δὲ καὶ πεσόντων προεκινδύνευσαν· ὁ δὲ τις πρὸς ὀρ- γὴν ἀποκτείνας τὸν ἀμβάτην ὑπὸ μετανοίης τε καὶ ἀθυμίας ἀπέθανεν. (5) [Εἶδον δὲ ἔγωγε καὶ 38a.75 ἤδη ἐλέφαντα καὶ ἄλλους ὀρχεομένους, κυμβάλουσιν τῷ κυμβαλί- ζοντι πρὸς τοῖν σκελοῖν τοῖν ἔμπροσθεν προς- ηρτημένοι, καὶ πρὸς τῇ προβοσκίδι καλεομένη ἄλλο κύμβαλον· (6) ὁ δὲ ἐν μέρει τῇ προβοσκίδι ἔκρουε τὸ κύμβαλον ἐν ῥυθμῷ πρὸς ἑκατέροιν τοῖν σκελοῖν· οἱ δὲ 38a.80 ὀρχεόμενοι ἐν κύκλῳ τε ἐχόρευον, καὶ ἐπαίροντές τε καὶ ἐπικάμπτοντες τὰ ἔμπροσθεν σκέλεα ἐν τῷ μέρει ἐν ῥυθμῷ καὶ οὕτοι ἔβαινον, κατότι ὁ κυμβαλίζων σφίσιν ὑφηγέετο]. (7) Βαίνεται δὲ ἐλέφας ἥρος ὥρη, κατὰπερ βοῦς ἢ ἵππος, ἐπεὰν τῇσι θηλέησιν αἱ παρὰ τοῖσι κρο- 38a.85 τάφοισιν ἀναπνοαὶ ἀνοιχθεῖσαι ἐκπνέωσι· κύει δὲ τοὺς ἐλαχίστους μὲν ἐκκαίδεκα μῆνας, τοὺς πλείστους δὲ ὀκτωκαίδεκα· τίκει δὲ ἐν, κατὰπερ ἵππος· καὶ τοῦτο ἐκ- τρέφει τῷ γάλακτι ἐς ἔτος ὀγδοόν. (8) Ζῶσι δὲ φάντων οἱ πλείστα ἔτεα ζῶντες ἐς διηκόσια· πολλοὶ δὲ 38a.90 νούσῳ προτελευτῶσιν· γήραϊ δὲ ἐς τόσον ἔρχονται. (9) ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἱῆμα τὸ βόειον γάλα ἐγχεόμενον, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας νούσους ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι τὰ ὕεια κρέα ὀπτώ- μενα καὶ καταπασσόμενα. Ταῦτα παρ' Ἰνδοῖσιν ἐστὶν αὐτοῖσιν 38a.95 ἰήματα. 38b.1 Aelianus N. A. XII, 44: Ἐν Ἰνδοῖς ἂν ἄλῳ τέλειος ἐλέφας, ἡμερωθῆναι χαλεπὸς ἐστὶ, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ποθῶν φονᾷ· ἐὰν δὲ αὐτὸν καὶ δεσμοῖς διαλάβῃς, ἔτι καὶ μᾶλλον ἐς τὸν θυμὸν ἐξάπτεται, καὶ δεσπότην οὐχ ὑπο- 38b.5 νέμει. Ἄλλ' οἱ Ἴνδοι καὶ ταῖς τροφαῖς κολακεύουσιν αὐ- τὸν, καὶ ποικίλοις καὶ ἐφολκοῖς δελέασι πράυνειν πει- ρῶνται, παρατιθέντες, ὥς πληροῦν τὴν γαστέρα καὶ θέλγειν τὸν θυμὸν· ὁ δὲ ἄχθεται αὐτοῖς, καὶ ὑπερορᾷ· Τί οὖν ἐκεῖνοι κατασοφίζονται καὶ δρῶσι; Μοῦσαν αὐ- 38b.10 τοῖς προσάγουσιν ἐπιχώριον, καὶ κατὰδουσι αὐτοὺς ὀργάνῳ τινὶ καὶ τούτῳ συνήθει· καλεῖται δὲ σκινδαφὸς τὸ ὄργανον· ὁ δὲ ὑπέχει τὰ ὦτα καὶ θέλγεται, καὶ ἡ μὲν ὀργὴ πράυνεται, ὁ δὲ θυμὸς ὑποστέλλεται τε καὶ θόρνυται, κατὰ μικρὰ δὲ καὶ ἐς τὴν τροφήν ὀρᾷ· εἶτα 38b.15 ἀφρεῖται μὲν τῶν δεσμῶν, μένει δὲ τῇ μούσῃ δεδεμέ- νος, καὶ δειπνεῖ προθύμως ἀβρὸς δαιτυμῶν καταδεδεμένος· πόθῳ γὰρ τοῦ μέλους οὐκ ἂν ἔτι ἀποσταίῃ. 38c.1 Idem XIII, 6: Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰῶν- ται τὰ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

τραύματα οἱ Ἴνδοι τὸν τρόπον τοῦτον. Καταιο- νοῦσι μὲν αὐτὰ ὕδατι χλιαρῷ, ὥσπερ οὖν τὸ τοῦ Εὐρυ- πύλου παρὰ τῷ καλῷ Ὁμήρῳ ὁ Πάτροκλος· εἶτα μὲν- 38c.5 τοι διαχρίουσι τῷ βουτύρῳ αὐτά· ἐὰν δὲ ἡ βαθέα, τὴν φλεγμονὴν πραῦνουσιν, ὕεια κρέα, θερμὰ μὲν, ἔναιμα δὲ ἔτι, προσφέροντες καὶ ἐντιθέντες. Τὰς δὲ ὀφθαλμίας θεραπεύουσιν αὐτῶν, βόειον γάλα ἀλεαίνοντες, εἶτα αὐ- τοῖς ἐγγέχοντες· οἱ δὲ ἀνοίγουσι τὰ βλέφαρα καὶ ὥφε- 38c.10 λούμενοι ἥδονταί τε καὶ αἰσθάνονται ὥσπερ ἄνθρωποι· καὶ εἰς τοσοῦτον ἐπικλύζουσιν, εἰς ὅσον ἂν ὑποπαύσων- ται λημῶντες· μαρτύριον δὲ τοῦ παύσασθαι τὴν ὀφθαλ- μίαν τοῦτό ἐστι. Τὰ δὲ νοσήματα ὅσα αὐτοῖς προσπί- πτει ἄλλως, ὁ μέλας οἶνός ἐστιν αὐτοῖς ἄκος· εἰ δὲ μὴ 38c.15 γένοιτο ἐξάντης τοῦ κακοῦ τῷ φαρμάκῳ τῷδε, ἄσωστά οἱ ἐστίν. 39a.1 Strabo XV: Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φησὶν, ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνει μεγάλῳ τῶν προσεφών καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὀροπέδιον εἶη τρισχιλίων πῶς τὸν κύ- 39a.5 κλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσωρυχείων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρίων ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττους, τάχος ὑπερφυῆς ἔχοντες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θή- ρας. Ὀρύττουσι δὲ χειμῶνι τὴν γῆν· σωρεύουσί τε πρὸς τοῖς στομίοις, καθάπερ οἱ ἀσπάλακες· ψῆγμα 39a.10 δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἐψήσεως δεόμενον· τοῦθ' ἵπποζυ- γίοις μετίασιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα· φανερώς γὰρ δια- μάχονται, καὶ διώκουσι φεύγοντας· καταλαβόντες δὲ

διαχρῶνται καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ ὑποζύγια. Πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν κρέα θήρεια προστι- θέασιν κατὰ μέρη· περισπας- 39a.15 θέντων δ' ἀναιροῦνται τὸ ψῆγμα, καὶ τῷ τυχόντι τῶν ἐμπόρων ἀργὸν διατίθενται, χωνεύειν οὐκ εἰδότες. 39b.1 Arrianus Ind. c. 5, 4: Μεγασθένης δὲ καὶ ἀτρεκέας εἶναι ὑπὲρ τῶν μυρμήκων τὸν λόγον ἱστορεῖ, τού- τους εἶναι τοὺς τὸν χρυσὸν ὀρύσσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ χρυ- σοῦ ἔνεκα, ἀλλὰ φύσι γὰρ κατὰ τῆς γῆς ὀρύσσουσιν, ἵνα 39b.5 φωλεύοιεν· κατάπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ σμικροὶ μύρμηκες ὀλί- γον τῆς γῆς ὀρύσσουσιν· (6) ἐκείνους δὲ, εἶναι γὰρ πέκων μέζονας, πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσίτιν εἶναι, καὶ ἀπὸ ταύ- της γίνεσθαι Ἰνδοῖσι τὸν χρυσόν. (7) Ἀλλὰ Μεγασθένης 39b.10 ἀκοὴν ἀπηγέεται. 40.1 Strabo XV.: Περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγων (sc. <Μεγασθένης>) τοὺς μὲν ὀρεινοὺς αὐτῶν φησὶν ὑμνητὰς εἶναι τοῦ Διονύσου, δεικνύντας τεκμήρια τὴν ἀγρίαν ἄμπελον παρὰ μόνοις αὐτοῖς φυομένην καὶ 40.5 κιττὸν καὶ δάφνην καὶ μυρρίνην καὶ πύξον καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν, ὧν μηδὲν εἶναι πέραν τοῦ Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις σπάνια καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμε- λείας σωζόμενα. Διονυσιακὸν δὲ καὶ τὸ σινδονοφορεῖν καὶ τὸ μιτροῦσθαι καὶ μυροῦσθαι καὶ βάπτεσθαι ἄνθηνα 40.10 καὶ τοὺς βασιλέας κωδωνοφορεῖσθαι καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους. Τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλέα τιμᾶν. [Ταῦτα μὲν οὖν μυθώδη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλεγ- χόμενα, καὶ μάλιστα [τὰ] περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου, πέραν γὰρ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐστὶ πολλή· 40.15 καὶ ἡ Μεσοποταμία ὅλη καὶ ἡ Μηδία ἐξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τούτων δὲ τῶν ἐθνῶν ἐκάστου πολὺ μέρος εὐάμπελον καὶ εὐοῖνον λέγεται.] Ἄλλην δὲ διαίρεσιν ποιεῖται περὶ τῶν φιλοσόφων, δύο γένη

4.32. MEGASTHENES, *INDICA*

φάσκων, ὧν τοὺς μὲν Βραχμᾶνας καλεῖ, τοὺς δὲ 40.20 Σαρμάνας. Τοὺς μὲν οὖν Βραχμᾶ- νας εὐδοκιμεῖν μᾶλλον, μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν· ἤδη δ' εὐθύς καὶ κυομένους ἔχειν ἐπιμελητάς, λογίους ἄνδρας· οὓς προσιόντας λόγον μὲν ἐπάδειν δο- κεῖν καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν κυόμενον εἰς εὐτεκνίαν· τὸ 40.25 δ' ἀληθές, σωφρονικάς τινας παραινέσεις καὶ ὑποθήκας διδόναι· τὰς δ' ἥδιστα ἀκρω- μένας, μᾶλλον εὐτέκνους εἶναι νομίζεσθαι. Μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους διαδέχεσθαι τὴν ἐπιμέλειαν, αἰετῆς μερίζονος ἡλικίας χαριεστέρων τυγχανούσης δι- δασκάλων. Διατρίβειν δὲ 40.30 τοὺς φιλοσόφους ἐν ἄλλῃ πρὸ τῆς πόλεως, ὑπὸ περιβόλῳ συμμέτρῳ, λιτῶς ζῶντας ἐν στιβάσι καὶ δοραῖς, ἀπε- χομένους ἐμφύχων καὶ ἀφροδισίων, ἀκρωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόντας καὶ τοῖς ἐθέλουσι· τὸν δ' ἀκρο- ώμενον οὐτε λαλῆσαι θέμις, οὐτε χρέμψασθαι, ἀλλ' 40.35 οὐδὲ πτύ- σαι· ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὡς ἀκολασταίνοντα. Ἔτη δ' ἐπτά καὶ τριά- κοντα οὕτως ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν ἕκαστον, καὶ ζῆν ἀδεῶς καὶ ἀνειμένως μᾶλλον, σινδονο- φοροῦντα καὶ χρυσοφοροῦντα με- τρίως ἐν ταῖς χερσὶ 40.40 καὶ τοῖς ὠσὶ, προσφερόμενον σάρκας τῶν μὴ πρὸς τὴν χρεῖαν συνεργῶν ζώων, δριμέων καὶ ἀρτυτῶν ἀπεχόμε- νον· γαμεῖν δ' ὅτι πλείστας εἰς πολυτεκνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι ἢ· ἀδούλοις οὐσί- τε τὴν ἐκ τέκνων ὑπηρεσίαν ἐγγυτάτω οὐσαν πλείω 40.45 δεῖν παρασκευάζεσθαι. Ταῖς δὲ γυναῖξι ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσοφεῖν τοὺς Βραχμᾶνας· εἰ μὲν μοχθηρὰ γένοιντο, ἵνα μὴ τι τῶν οὐ θεμιτῶν ἐκφέροιεν εἰς τοὺς βεβήλους, εἰ δὲ σπουδαῖαι, μὴ καταλείποιεν αὐτούς· οὐδένα γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου καταφρονοῦντα, ὡς δ' αὖ- 40.50 τως ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλῃν ὑφ' ἑτέρῳ εἶναι· τοιοῦτον δ' εἶναι τὸν σπουδαῖον καὶ τὴν σπουδαίαν. Πλείστους δ' αὐτοῖς εἶναι λόγους περὶ θανάτου· νο- μίζειν γὰρ δὴ τὸν μὲν ἐνθάδε βίον ὡς ἂν ἀκμήν κυομέ- νων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον καὶ 40.55 τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασιν· διὸ τῇ ἀσκήσει πλεί- στη χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐτοιμοθάνατον· ἀγαθὸν δὲ ἢ κα- κὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἄχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυ- πνιώδεις ὑπολήψεις ἔχοντας, καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς 40.60 τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι, τοτὲ δ' αὖ χαίρειν μεταβαλλομέ- νους. Τὰ δὲ περὶ φύσιν, τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν φησὶν· ἐν ἔργοις γὰρ αὐτοὺς κρείττους ἢ λόγοις εἶναι, διὰ μύθων τὰ πολλὰ πιστουμένους· περὶ πολλῶν δὲ τοῖς Ἑλλήσιν ὁμοδοξεῖν· ὅτι γὰρ γεννητὸς ὁ κό- 40.65 σμος καὶ φθαρτὸς, λέγειν κάκεινους, καὶ ὅτι σφαιροειδής· ὃ τε διοικῶν αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι' ὅλου διαπεφοί- τηκεν αὐτοῦ· ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, τῆς δὲ κοσμοποιίας τὸ ὕδωρ· πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοι- χείοις πέμπτη τίς ἐστι φύσις, ἐξ ἧς ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ 40.70 ἄστρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἵδρυται τοῦ παντός· καὶ περὶ σπέρματος δὲ καὶ ψυχῆς ὁμοία λέγεται, καὶ ἄλλα πλείω· παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὥσπερ καὶ Πλά- των περὶ τε ἀφθαρσίας ψυχῆς, καὶ τῶν καθ' ἄδου κρίσεων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων ταῦτα λέγει. 40.75 Τοὺς δὲ Σαρμάνας, τοὺς μὲν ἐντιμοτάτους

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Ἑλlobίους φησὶν ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ φλοιῶν δεν-

δρείων, ἀφροδισίων χωρὶς καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων πυκνυνομένοις περὶ τῶν αἰτίων, 40.80 καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ λιτανεύουσι τὸ θεῖον. Μετὰ δὲ τοὺς Ἑλlobίους δευτερεύειν κατὰ τιμὴν τοὺς ἰατρικοὺς, καὶ ὡς περὶ τὸν ἄνθρωπον φιλοσόφους, λι- τοὺς μὲν, μὴ ἀγρὰύλους δὲ, ὀρύζην καὶ ἀλφίτοις τρεφο- μένους, ἃ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα καὶ 40.85 ὑποδεξάμενον ξενίᾳ· δύνασθαι δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν, καὶ ἄρρενογόνους, καὶ θηλυγόνους διὰ φαρμακευτικῆς· τὴν δὲ ἰατρείαν διὰ σιτίων τὸ πλεον, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι· τῶν φαρμάκων δὲ μάλιστα εὐδοκιμεῖν τὰ ἐπίχριστα καὶ τὰ καταπλάσματα· τᾶλλα δὲ κα- 40.90 κουργίας πολὺ μετέχειν. Ἀσκεῖν δὲ καὶ τούτους καὶ κείνους καρτερίαν, τὴν τε ἐν πόνοις καὶ τὴν ἐν ταῖς ὑπομοναῖς, ὥστ' ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην. Ἄλλους δ' εἶναι τοὺς μὲν μαντικούς καὶ ἐπωδοὺς καὶ τῶν περὶ τοὺς κατοικομένους λόγων 40.95 καὶ νομίμων ἐμπείρους, ἐπαιτοῦντας καὶ κατὰ κώμας καὶ πόλεις· τοὺς δὲ χαριεστέρους τῶν καθ' ἑαυτοὺς ἄνθρωπων, ὅσα δοκεῖ πρὸς εὐσέβειαν καὶ ὁσιότητα· συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναῖκας, ἀπεχομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων. 41a.1 Clem. Alex. Strom. I: Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι συμβεβιωκὼς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ὧδε γράφει· »Ἀπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς 41a.5 ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλο- σοφοῦσι, τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.» 41b.1 Clemens l. 1.: Διττὸν δὲ τούτων τὸ γένος· οἱ μὲν Σαρμαῖναι αὐτῶν, οἱ δὲ Βραχμαῖναι καλούμενοι· καὶ τῶν Σαρμανῶν οἱ Ἑλlobίοι προσαγο- ρευόμενοι οὔτε πόλεις οἰκοῦσιν οὔτε στέγας ἔχουσιν, 41b.5 δένδρων δὲ ἀμφιέννυνται φλοιοῖς, καὶ ἀκρόδρυα σιτοῦν- ται καὶ ὕδωρ ταῖς χερσὶ πίνουσιν· οὐ γάμον, οὐ παιδο- ποιῶν ἴσασιν, [ὥσπερ οἱ νῦν Ἑγκρατεῖται καλούμενοι, εἰσὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ τοῖς Βούττα πετιθόμενοι παραγ- γέλμασιν, ὃν δι' ὑπερβολὴν σεμνότητος ὡς θεὸν τιμή- 41b.10 κασι.] 42.1 Strabo XV: <Μεγασθένης> δ' ἐν μὲν τοῖς φιλοσόφοις οὐκ εἶναι δόγμα φησὶν ἑαυτοὺς ἐξάγειν· τοὺς δὲ ποιοῦντας τοῦτο, νεανικοὺς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς τῇ φύσει φερομένους ἐπὶ πληγὴν ἢ κρημνὸν, 42.5 τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθὸν, τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγχο- μένους, τοὺς δὲ πυρώδεις εἰς πῦρ ὠθουμένους, οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος, καὶ ταῖς Ἄλε- ξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος· τοῦτον μὲν οὖν ψέ- γεσθαι, τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινέσθαι, ὃς τῶν τοῦ Ἄλε- 42.10 ξάνδρου ἀγγέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν, πεπιθόμενῳ τε δῶρα ἔσσεσθαι ὑπισχνουμένων, ἀπει- θοῦντι δὲ κόλασιν· μήτε ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱὸν, ὃς γε ἄρχει μηδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς γῆς· μηδὲ αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ὃ οὐδεὶς κόρος· μήτε 42.15 δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ὃ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τρο- φὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθανόντι δὲ ἀπαλλάττατο τῆς σαρκὸς ἀπὸ γήρως τετραχωμένης, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον·

4.33. HIPPARCHUS

ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι. 43.1 Arrian. Exp. Alex. VII, 2, 4: Οὐκοῦν οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἐπιχειρῆσαι βιάσασθαι, γνόντα ἐλεύθερον ὄντα τὸν ἄνδρα· ἀλλὰ Κάλανον γὰρ ἀναπει- σθῆναι τῶν ταύτῃ σοφιστῶν, ὅντινα μάλιστα δὴ αὐτοῦ 43.5 ἀκράτορα Μεγασθένης ἀνέγραψεν· αὐτοὺς τε τοὺς σο- φιστὰς λέγειν κακίζοντας τὸν Κάλανον, ὅτι ἀπολιπὼν τὴν παρὰ σφίσι εὐδαιμονίαν, ὁ δὲ δεσπότην ἄλλον ἢ τὸν θεὸν ἐθεράπευε. 43.8

4.33 Hipparchus

4.33.1 About Hipparchus

Hipparchus/hɪˈpɑːrkəs/ of Nicaea, or more correctly Hipparchos (Greek: Ἱππαρχος, Hipparkhos; c. 190 BC – c. 120 BC), was a Greek astronomer, geographer, and mathematician of the Hellenistic period. He is considered the founder of trigonometry but is most famous for his incidental discovery of precession of the equinoxes.³⁰ (From Wikipedia)

4.33.2 Fragmenta geographica

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica (1431: 002) “The geographical fragments of Hipparchus”, Ed. Dicks, D.R. London: Athlone Press, 1960. Fragment 13, line 3

Strabo, 69 – 70 ἔτι φησὶν ὁ Ἱππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρόν, τοῦ μὲν Μεγασθένη λέγοντος σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίους λείπειν φαμένον· ἀπὸ γὰρ τινος ἀναγραφῆς σταθμῶν ὁρμηθέντα τοῖς μὲν ἀπιστεῖν διὰ τὴν διαφωνίαν, ἐκεῖνη δὲ προσέχειν.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 13, line 11

εἰ οὖν διὰ τὴν διαφωνίαν ἐνταῦθα ἄπιστος ὁ Πατροκλῆς, καίτοι παρὰ χιλίους σταδίους τῆς διαφορᾶς οὔσης, πόσω χρή μᾶλλον ἀπιστεῖν ἐν οἷς παρὰ ὀκτακισχιλίους ἢ διαφορὰ ἐστίν, πρὸς δύο καὶ ταῦτα ἄνδρας συμφωνοῦντας ἀλλήλοις, τῶν μὲν λεγόντων τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος δισμυρίων σταδίων, τοῦ δὲ μυρίων καὶ δισχιλίων;

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 14, line 3

30. <http://en.wikipedia.org/wiki/Hipparchus>.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Strabo, 71 ὥστ' οὐδ' ἐκεῖνο εὖ λέγει τὸ ἐπειδὴ οὐκ ἔχομεν λέγειν οὔθ' ἡμέρας μεγίστης πρὸς τὴν βραχυτάτην λόγον οὔτε γνώμονος πρὸς σκιὰν ἐπὶ τῇ παρωρεῖα τῇ ἀπὸ Κιλικίας μέχρι Ἰνδῶν, οὐδ' εἰ ἐπὶ παραλλήλου γραμμῆς ἐστὶν ἡ λόξωσις, ἔχομεν εἰπεῖν, ἀλλ' ἔαν ἀδιόρθωτον, λοξὴν φυλάξαντες, ὡς οἱ ἀρχαῖοι πίνακες παρέχουσι.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 15, line 2

ὅρα γάρ, εἰ τοῦτο μὲν μὴ κινοίη τις τὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς τὰ μεσημβρινὰ ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, μηδὲ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸ στόμα τὸ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ὅτι ἐστὶ περὶ μυρίους σταδίους καὶ ὀκτακισχίλιους, ποιοίη δὲ τρισμυρίων τὸ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν Ἰνδῶν μέχρι τῶν ὀρῶν, ὅσα ἂν συμβαίη ἄτοπα.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 17, line 1

Strabo, 77 νυνὶ μὲν οὖν ὑποθέμενοι τὰ νοτιώτατα τῆς Ἰνδικῆς ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, ὅπερ εἰρήκασιν πολλοὶ καὶ πεπιστεύκασιν, ἐπεδείξαμεν τὰ συμβαίνοντα ἄτοπα.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 17, line 14

τὸ μὲν οὖν κατὰ Μερόην κλίμα Φίλωνά τε τὸν συγγράψαντα τὸν εἰς Αἰθιοπίαν πλοῦν ἱστορεῖν, ὅτι πρὸ πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἡμερῶν τῆς θερινῆς τροπῆς κατὰ κορυφὴν γίνεται ὁ ἥλιος, λέγειν δὲ καὶ τοὺς λόγους τοῦ γνώμονος πρὸς τε τὰς τροπικὰς σκιὰς καὶ τὰς ἡμερινάς, αὐτόν τε Ἑρατοσθένη συμφωνεῖν ἔγγιστα τῷ Φίλωνι, τὸ δ' ἐν τῇ Ἰνδικῇ κλίμα μηδὲνα ἱστορεῖν, μηδ' αὐτόν Ἑρατοσθένη.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 17, line 18

εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ ἄρκτοι ἐκεῖ ἀμφοτέραι, ὡς οἶονται, ἀποκρύπτονται, πιστεύοντες τοῖς περὶ Νέαρχον, μὴ δυνατὸν εἶναι ἐπὶ ταύτου παραλλήλου κεῖσθαι τὴν τε Μερόην καὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 21, line 4

βουλόμενος γὰρ βεβαιοῦν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ὅτι οὐ μεταθετέον τὴν Ἰνδικὴν ἐπὶ τὰ νοτιώτερα, ὥσπερ Ἑρατοσθένους ἀξιοῖ, σαφὲς ἂν γενέσθαι τοῦτο μάλιστα φησὶν ἐξ ὧν αὐτὸς ἐκεῖνος προφέρεται· τὴν γὰρ τρίτην μερίδα κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν εἰπόντα ἀφορίζεσθαι ὑπὸ τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην γραμμῆς σταδίων μυρίων οὔσης, μετὰ ταῦτα ἐπιφέρειν ὅτι τὸ νότιον πλευρὸν τὸ ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς τοὺς ὅρους τῆς Καρμανίας μικρῶ πλειόνων ἐστὶν ἢ ἐννακισχιλίων, τὸ δὲ πρὸς δύσει πλευρὸν ἀπὸ Θαψάκου παρὰ τὸν Εὐφράτην ἐστὶν εἰς Βαβυλῶνα τετρακισχίλιοι ὀκτακόσιοι στάδιοι, καὶ ἐξῆς ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τρισχίλιοι, τὰ δὲ πρὸς ἄρκτον ἀπὸ Θαψάκου, τὸ μὲν ἀπομεμέτρηται μέχρι χιλίων ἑκατόν, τὸ λοιπὸν δ' οὐκέτι.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 24, line 17

ὑποθέσεις ταύτας τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν μεσημβρινὴν γραμμὴν ἐπὶ τοῦ διὰ Βαβυλῶνος καὶ Σούσων παραλλήλου δυσμικωτέραν ἔχειν τὴν κοινὴν τομὴν τῆς κοινῆς τομῆς τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου καὶ τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν καθηκούσης εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὅρους τοὺς τῆς Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος πλείοσι τῶν τετρακισχιλίων καὶ

4.34. NICANDER

τετρα- κοσίων· σχεδὸν δὴ τι πρὸς τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν μεσημβρινὴν γραμμὴν ἡμισειαν ὀρθῆς ποιεῖν γωνίαν τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν καὶ τῶν ὄρων τῆς τε Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος, καὶ νεύειν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μέσα τῆς τε μεσημβρίας καὶ τῆς ἰσημερινῆς ἀνατολῆς· ταύτη δ' εἶναι παράλληλον τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ὥστε καὶ τοῦτον ἀπὸ τῶν ὄρων οὐκ ἐπὶ μεσημβρίαν ῥεῖν, ὥς φησιν Ἑρατοσθένης, ἀλλὰ μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς ἰσημερινῆς ἀνατολῆς, καθάπερ ἐν τοῖς ἀρχαίοις πίναξι καταγέγραπται.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 25, line 2

Strabo, 87 χωρὶς δὲ τούτων κάκεῖνος εἴρηκεν, [φησὶν], ὅτι ῥομβοειδὲς ἐστὶ τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς· καὶ καθάπερ ἡ ἑωθινὴ πλευρὰ παρέσπασται πολὺ πρὸς ἔω, καὶ μάλιστα τῷ ἐσχάτῳ ἀκρωτηρίῳ, ὃ καὶ πρὸς μεσημβρίαν προπίπτει πλέον παρὰ τὴν ἄλλην ἡμόνα, οὕτω καὶ ἡ παρὰ τὸν Ἰνδὸν πλευρά.

4.34 Nicander

Nicander of Colophon (Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος, 2nd century BC), Greek poet, physician and grammarian, was born at Claros, (Ahmetbeyli, Izmir in modern Turkey), near Colophon, where his family held the hereditary priesthood of Apollo. He flourished under Attalus III of Pergamum. (From Wikipedia³¹)

Nicander Epic., Theriaca (0022: 001) “Nicander. The poems and poetical fragments”, Ed. Gow, A.S.F., Scholfield, A.F. Cambridge: Cambridge University Press, 1953.

Nicander Epic., Theriaca Line 890

εἰ δέ, σύ γ' ἐκ ποίης ἀβληχρέος ἔγχλοα ῥίζαν θηρὸς ἰσαζομένην τμηξαις ἰο-
ειδεῖ κέντρῳ σκορπίου, ἥε σίδας Ψαμαθίδας, ἃς τε Τράφεια Κῶπαί τε λιμναῖον
ὑπεθρέψαντο παρ' ὕδωρ, ἥπερ Σχοινῆός τε ῥόος Κνώποιό τε βάλλει, ὅσσα θ' ὑπ'
Ἰνδὸν χεῦμα πολυφλοίσβοιο Χοάσπεω πιστάκι' ἀκρεμόνεσσιν ἀμυγδαλόεντα πέφραν-
ται· καυκαλίδας, σὺν δ' αἰθὰ βάλοις φιμώδεα μύρτα, κάρφεά θ' ὀρμίνιοι καὶ ἐκ
μαράθου βρυόεντος, εἰρύσιμόν τε καὶ ἀγροτέρου σπερμεῖ' ἐρεβίνθου σὺν χλοεροῖς
θάμνοισι βαλὼν βαρυώδεα ποίην.

4.35 Aristophanes of Byzantium

31. <http://en.wikipedia.org/wiki/Nicander>.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Aristophanes (Greek: Ἀριστοφάνης) of Byzantium (c. 257 BC – c. 185–180 BC) was a Greek scholar, critic and grammarian, particularly renowned for his work in Homeric scholarship, but also for work on other classical authors such as Pindar and Hesiod. Born in Byzantium about 257 BC, he soon moved to Alexandria and studied under Zenodotus, Callimachus, and Dionysius Iambus. He succeeded Eratosthenes as head librarian of the Library of Alexandria at the age of sixty. (From Wikipedia³²)

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* (0644: 001) “Excerptorum Constantini de natura animalium libri duo. *Aristophanis historiae animalium epitome*”, Ed. Lambros, S.P. Berlin: Reimer, 1885; *Commentaria in Aristotelem Graeca*, suppl. 1.1. Chapter 2, section 46, line 6

“Οτι τῶν στενῶν ἐπέκεινα, φησί, τῶν συγκλειόντων τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν ἀπέναντι χώραν νῆσοι κεῖνται σποράδες, ταπειναὶ πᾶσαι, μικραὶ τῷ μεγέθει, τὸ πλῆθος ἀμύθητοι, καρπὸν οὐδένα γεννῶσαι πρὸς τὸν βίον, οὔτε ἡμερον οὔτε ἄγριον, ἀπέχουσαι μὲν τῆς εἰρημένης ἡπείρου σταδίους ὡς ἑβδομήκοντα, τετραμμέναι δὲ πρὸς τὸ δοκοῦν πέλαγος παρεκτείνειν τὴν Ἰνδικὴν καὶ Γεδρωσίαν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 59, line 5

οὔτοι κομῆται μὲν εἰσι καὶ πώγωνας φέρουσιν ἐξαισίους, κύνας δὲ τρέφουσι πολλοὺς καὶ μεγάλους, ὁμοίως τοῖς Ὑρκανοῖς, καὶ τοὺς ἐπιφοιτῶντας αὐτῶν τῇ χώρᾳ Ἰνδικοὺς βόας δι’ αὐτῶν θηρῶσι, πλῆθος ἐπιφαινομένους ἀμύθητον ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν ἕως μέσου χειμῶνος· εἴτα καὶ τὰς τῶν κυνῶν θηλείας ἀμέλγοντες τῷ γάλακτι τρέφονται, καὶ ἐξ ἄλλων δὲ θήρας ζώων.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 67, line 1

Εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς οἱ Πυγμαῖοι καλοῦνται.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 67, line 2

χώρα δ’ αὐτῶν πολλὴ μέση ἐν τῇ Ἰνδικῇ καὶ ἄνθρωποι εἰσι μέλανες, ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἰνδοὶ καὶ ὁμόγλωσσοι ἐκεῖνοις, μικροὶ δὲ κάρτα, καὶ οἱ μακρότατοι αὐτῶν εἰσι πῆχεων δύο, οἱ δὲ πλεῖστοι πῆχεος <ένδος> καὶ ἡμίσεος, ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 67, line 16

αὐτοὶ δὲ εἰσι σιμοὶ τε καὶ αἰσχροὶ καὶ οὐδὲν εἰσικότες τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς.

32. http://en.wikipedia.org/wiki/Aristophanes_of_Byzantium.

4.35. ARISTOPHANES OF BYZANTIUM

Aristophanes Gramm., Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis Chapter 2, section 91, line 1

πλήν ἐν Ἰνδοῖς ἐὰν ἀλῶ τέλειος ἐλέφας χαλεπός ἐστιν ἡμερωθῆναι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ποθῶν φονεῖ.

Aristophanes Gramm., Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis Chapter 2, section 91, line 4

εἰ δὲ καὶ δεσμοῖς αὐτὸν διαλάβῃς, ἔτι καὶ μᾶλλον εἰς τὸν θυμὸν ἐξάπτεται <καὶ> δουλοσύνην οὐχ ὑπομένει. ἀλλ' Ἰνδοὶ καὶ τροφαῖς κολακεύουσιν αὐτὸν καὶ ποικίλοις δελείας πρᾶναι πειρῶνται.

Aristophanes Gramm., Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis Chapter 2, section 92, line 1

Διώκονται οὖν παρ' Ἰνδῶν ἔνεκεν ὁδόντων, διὸ τοὺς νωδοὺς πρὸ τῆς φάλαγγος ἱστᾶσιν, ὥσπερ ἀπατῶντες ὅτι οὐκ ἔχουσι τὸ ζητούμενον.

Aristophanes Gramm., Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis Chapter 2, section 100, line 1

Ἀποτρέπονται δὲ τὴν ἐν Ἰνδοῖς ἄρουραν <τὴν> κεκλημένην Φα- λάκραν καὶ οὐκ ἐσθίουσι.

Aristophanes Gramm., Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis Chapter 2, section 101, line 1

Ὅταν μέντοι ὑπὸ Ἰνδῶν ἀναγκάζονται αὐτόρριζα δένδρα ἐκ- σπάσαι, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσι πρὶν διασεῖσαι, εἰ ἄρα ἀνατραπῆναι οἷόν τ' ἐστὶν ἢ μή.

Aristophanes Gramm., Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis Chapter 2, section 110, line 10

εἰ μὲν οὖν ἔμελλον τὴν ἐν Ἰνδοῖς αὐτῶν εὐπείθειαν καὶ εὐμαθίαν ἢ τὴν ἐν Αἰθιοπία ἢ τὴν ἐν Λιβύῃ γράφειν, ἴσως καὶ μῦθον ἐδόκουν τινὰ συμπλάσας κομπάζειν, εἴτα ἐπὶ φήμῃ τοῦ θηρίου τῆς φύσεως καταψεύδεσθαι. ὅπερ ἐχρῆν δρᾶν φιλοσοφοῦντα ἄνδρα ἥκιστα καὶ ἀληθείας ἐραστὴν διάπυρον.

Aristophanes Gramm., Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis Chapter 2, section 111, line 1

Οἱ Ἰνδοὶ τέλειον μὲν ἐλέφαντα συλλαβεῖν ῥαδίως ἀδυνατοῦσιν (οὔτε γὰρ τοσαῦτα δράσουσιν οὔτε τοσοῖδε παρέσονται), εἰς δὲ τὰ ἔλη φοιτῶντες τὰ γειτνιῶντα τῷ ποταμῷ, εἴτα μέντοι λαμβάνουσιν αὐτῶν τὰ βρέφη.

Aristophanes Gramm., Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis Chapter 2, section 113, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς, ὡς ἀκούω, ἐλέφας καὶ δράκων ἐστὶν ἔχθιστα.

Aristophanes Gramm., Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis Chapter 2, section 115, line 6

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

οἱ τοίνυν πηρωθέντες τὸν ἕτερον ἐπὶ μετώπου ἐστᾶσι, τῶν λοιπῶν προβαλ- λομέ- νων αὐτούς, ἵνα οἱ μὲν ὑποδέχωνται τὴν πρώτην ὀρμὴν, οἱ δὲ ἀμύνωσιν ἀκεραίῳ τῇ τῶν ὀδόντων ῥώμῃ καὶ ἰσοπαλεῖ, ἴσως δὲ τῶν Ἰνδῶν καὶ κατα- φιλοσοφοῦντες καὶ ἐπιδεικνύντες αὐτοῖς ὅτι ἄρα οὐχ ὑπὲρ μεγάλου τοῦ ἄθλου κινδυνεύοντες ἤχουσι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 117, line 1

Πῶρου τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως ὁ ἐλέφας ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον μάχῃ τετρωμένου πολλὰ ἥσυχῃ καὶ μετὰ φειδοῦς τῇ προβοσκίδι ἐξήρει τὰ ἀκόντια, καὶ μέντοι καὶ αὐτὸς τετρωμένος πολλὰ οὐ πρότερον εἶξε, πρὶν ἢ συνιέναι, ὅτι ἄρα ὁ δεσπότης αὐτῷ [ὅτι] διὰ τὴν ῥοὴν τοῦ αἵματος τὴν πολλὴν παρεῖται καὶ ἐκθνήσκει.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 124, line 7

ταύτῃ τοίνυν ἡ τοῦ τρέφοντος αὐτὸν γυνὴ παιδίον ἔτυχε τεκοῦσα πρὸ ἡμερῶν τριάκοντα καὶ παρακατέθετο φωνῇ τῇ Ἰνδῶν, ἥς ἀκούουσιν ἐλέφαντες.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 125, line 6

καὶ τοῦτο μὲν Ἰνδικὸν τὸ ἔργον, ἐκεῖθεν δὲ ἐξεφοίτησε δεῦρο· ἀκούω δὲ καὶ ἐπὶ Τόπου Ῥωμαίων βασιλεύοντος, ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, ἐν τῇ Ῥώμῃ ταῦτο γεγονέναι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 126, line 1

Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰῶνται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 127, line 14

κατασπείρει δὲ καὶ τοῦ χώρου ἔνθα αὐλίζεται τῶν ἀνθέων πολλά, ἡδυσμένον αἰρεῖσθαι γλιχόμενος ὕπνον. Ἰνδοὶ δὲ ἐλέφαντες ἦσαν ἄρα πηχῶν ἐννέα τὸ ὕψος, πέντε δὲ τὸ εὖρος.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 128, line 1

Τὸν Ἰνδῶν βασιλέα προϊόντα ἐπὶ δίκας προσκυνεῖ ὁ ἐλέφας πρῶτος, δεδιδαγμένος τοῦτο, καὶ μάλα γε δρῶν μνημόνως τε καὶ εὐπειθῶς αὐτό.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 128, line 10

τέσσαρες δὲ καὶ εἴκοσι τῷ βασιλεῖ φρουροὶ παραμένουσιν ἐλέφαντες ἐκ διαδοχῆς, ὥσπερ οὖν οἱ φύλακες οἱ λαμπροί, καὶ αὐτοῖς παίδευμα τὴν φρουρὰν οὐ κατανυστά- ζειν· διδάσκονται γὰρ σοφίᾳ τινὶ Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 132, line 1

4.35. ARISTOPHANES OF BYZANTIUM

Ὅτι ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ τοὺς ἐλέφαντας ἔχει τοὺς μεγίστους καὶ ὑπερφουεστάτους, ὥς ἐκ τῶν ὀδόντων δῆλον τῶν ἐκεῖθεν κομιζομένων, καὶ δὴ καὶ τοὺς ταυρελέφαντας λεγομένους.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 156, line 1

Λέοντες δὲ ἐν Ἰνδοῖς οὐ γίνονται μέγιστοι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 196, line 3

αἱ δὲ Ὑρκανοὶ κύνες λεοντό- ποδές εἰσιν, εὐστερνοὶ καὶ εὐτράχηλοι, βρυχοειδές ὑλακτοῦσαι καὶ πρὸς λέοντας μαχόμεναι· ἀπὸ δὲ Ἰνδῶν εἰς Ὑρκανίαν τὸ γένος ἦλθεν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 205, line 1

Ἐν δὲ τοῖς Ἰνδικοῖς κύνες εἰσὶ μέγιστοι πάσης γῆς· καὶ πρὸς λέοντας ἕτεροι μὲν κύνες οὐ τολμῶσι προσιέναι, οἱ δὲ Ἰνδικοὶ κύνες ὁμόσε χωροῦσι, καὶ μάχονται αὐτοῖς, καὶ πολλὰ κακὰ κύων Ἰνδικὸς λέοντι παρασχών ἡσσᾶται ὑπὸ λέοντος.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 205, line 5

ἤδη μέντοι τινὰ εἶδον λέοντα ὑπὸ κυνὸς Ἰνδικοῦ διαφθαρέντα ἐν θήρᾳ.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 269, line 1

Εἰσὶ γε μὴν κατὰ τὴν Ἰνδίαν παρδάλεις ξανθαί τε καὶ κυαναὶ καὶ μέλαιναι καὶ λευκαί, πάσας δὲ γραμμαῖς τινες εὐκυκλοί τε καὶ μέλαιναι περιβάλλουσιν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 271, line 2

ἄνθρω γὰρ Ἰνδὸς διὰ Γάζης, φησί, τῆς ἐμῆς διῆλθε, δύο θήρας τοιούσδε κομίζων δῶρον τῷ βασιλεῖ· Ἀναστάσιος δὲ οὗτος ἦν· καὶ ἦσαν μέγεθος μὲν κατὰ κάμηλον, τὸ δέρμα δὲ ἀτεχνῶς πάρδαλις· εὐρεῖα χηλή, [πόδες, μέγεθος μὲν κατὰ κάμηλον] πόδες μακροί, ἡσσονες δὲ οἱ ὀπίσθιοι καὶ ὑποκλάζειν ἄρα δοκοῦντες.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 273, line 8

καὶ κυνὶ δὲ Ἰνδῷ τίγρις καὶ ἵπποι τόνδε τὸν τρόπον ὄνοις συνῆλθον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 278, line 1

Ἡ καμηλοπάρδαλις παρ' Ἰνδοῖς ἐστὶ μάλιστα γινομένη· ἐστὶ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ἔλαφος μεγίστη <εἰς> καμήλου ὕψος ἀφικνουμένη, διαφέρει δὲ τῷ τε ἄκρως εἶναι καὶ τὸν αὐχένα μήκιστον καὶ ὑπὲρ τὴν ἀναλογίαν τοῦ λοιποῦ σώματος ἔχειν εἰς ὕψος ἀνορθούμενον, καὶ τὴν δορὰν ἅπασαν ἀπὸ κεφαλῆς ἄκρας ἕως ποδῶν ἐσχάτων

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

παρδάλει μάλιστα τῇ ποικιλίᾳ παρεμφερεστάτην, καὶ τοὺς ἔμπροσθεν πόδας τῶν ὀπισθίων ὑψηλοτέρους.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 280, line 1

Ὅτι τοὺς πάνθηρας ἐν Ἰνδίᾳ θηρεύουσι τίγρεις.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 282, line 1

Καὶ ἄλλος δὲ πάνθηρ ἐστὶν ἐν Ἰνδοῖς μύρου κατάπλεως· ὅς γε ἡνίκα αὐτὸν ὁ λιμὸς αἰρεῖ, τοῦ φωλεοῦ πρόεισι, καὶ ξυνέρχεται τοῖς θηρίοις· τὰ δὲ τῇ ὁσμῇ κηλούμενα ἡδέως τούτῳ συνομιλεῖ· πρὸς δὲ καὶ ἡρέμα θέλγων ἄγει πρὸς τὴν εὐνὴν, καὶ αὐτὰ συλλαμβάνων ἐσθίει.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 365, line 2

καὶ ἄλλο δέ τι μυῶν γένος τῇ τῶν Ἰνδῶν ἐντρέφεται γῆ, ὧν ἡδίστη μὲν πνοὴ τοῦ σώματος ἔξεισι, τὸ χρῆμα δὲ περιμάχητόν ἐστι τοῖς πολίταις· τούτου γὰρ ἔνεκα καὶ νεκρὸν ἂν ἴδοις μῦν ἐσθῆτι † πλομίου φιλοτίμως καθαπτόμενον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 467, line 3

ἀμέλει τοι καὶ Ἰνδοὶ μακρὰν ἀνύοντες τρίβον καθάπερ ὁδηγοῖς ταύταις ἑαυτοὺς ἐπιτρέψαντες εἶτα τὴν χρυσῆν ἐκεῖθεν τῶν μυρμύκων ἀποσυλῶσι γῆν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς ταπίδες γίνονται κάλλιστα καὶ ποικιλώταται ἐκ τῶν ἐρίων ὧν αἱ κάμηλοι φέρουσιν [ἐξ αὐτῶν] ἐπὶ <τε> τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τῶν μηρῶν ἐπὶ τε τοῦ ἄλλου σώματος παντός.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 4

καὶ οὐ βέβαπται· παντο- δαπά δὲ ἄνθη τῶν ἐρίων φύουσιν αἱ κ<άμη>λοι αἱ Ἰνδικαὶ πλὴν πορφυροειδοῦς καὶ πρασίνου καὶ φοι<ν>κίνου, τὰ δ' ἄλλα ἔχουσιν ἐρίων χρώματα αὐτοφυῆ αἱ κάμ<η>λοι.> αἱ μὲν γὰρ σφόδρα λευκὰ φέρουσι τὰ ἔρια αὐτόθι, αἱ δὲ σφόδ<ρα μέ>λανα καὶ μαλακά, αἱ δὲ κυάνεα, αἱ δὲ ὥσπερ ὄνου τὴν χρ<όαν>, αἱ δὲ πέλια, αἱ δὲ πυρρά, αἱ δὲ κροκοειδῆ, αἱ δὲ ἀτρέμας ὑπόχλωρα· ὥς δὲ τὸ σύμπαν εἰπεῖν, ἔρια παντοδαπά φύουσιν Ἰνδικαὶ κάμηλοι πλὴν τῶν εἰρημένων χρωμάτων.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 15

οἶμαι δὲ ὅτι οὐδαμοῦ γῆς γίνονται παρομοίας φύσεως, οὐδὲ ζῶα ποικιλώτερα καὶ ὀρθότερα ἔχουσι ταπίδες † ἢ ἐν Ἰνδοῖς τὰ ἐκ τῶν καμήλων ποιοῦσιν ἔρια.

4.35. ARISTOPHANES OF BYZANTIUM

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 17

ἄγουσι δὲ καὶ εἰς Πέρσας τούτων τῶν ταπίδων οἱ ἔμποροι [καὶ] οἱ Βάκτριοι καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐμπορευόμενοι εἰς τὴν Ἰνδικὴν γῆν ἐπὶ τῶν καμήλων, καὶ πωλοῦσι τὰς τοιαύτας διαγεγραμμένας ταπίδας μάλα τιμίας, καὶ περὶ πολλοῦ αὐτὰς ποι- οῦνται οἱ Πέρσαι, καὶ ὁ Ἰνδῶν βασιλεὺς δῶρα πέμπει τῷ Περσῶν βασιλεῖ τούτων τῶν ταπίδων.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 20

εἰσὶ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων ταπίδες ἐν τοῖς Ἰνδοῖς γινόμεναι, οἷαι περ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Σάρδεσι ποιοῦνται, καὶ βάπτουσι κάκεῖνα καὶ ποικίλλουσιν, ἄλλ' οὐδὲν ὅμοιά εἰσι ταῖς ἐκ τῶν καμήλων ταπίσι γι- νομέναις.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 503, line 3

ἐπεπίστευτο δὲ πρὸ τοῦδε τοῦ ζώου τῆς Ἰνδῶν μόνης φωνῆς ἐπαῖειν τοὺς ἐλά- φους.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 518, line 1

Ὅτι τὰ ἐν Ἰνδοῖς πρόβατα οὐρὰς πήχεως λέγει Κτησίας ἔχειν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 539, line 2

ἐν Ἰνδοῖς δὲ Κωῦθὰ τις κόμη λέγεται, καὶ ταῖς αἰξὶ ταῖς <ἐπιχω>ρί<ο>ις οἱ νομεῖς ἰχθύας ξηροὺς παραβάλλουσιν ὡς χιλόν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 544, line 1

Προβατεῖται <δὲ Ἰ>νδῶν ὅποῖα μαθεῖν ἄξιον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 544, line 4

τὰς αἶγας [δὲ] καὶ τὰς ὄις ὄνων <τῶν μ>εγίστων μεζονας ἀκούω καὶ ἀποκύνει τέτταρα ἐκάστην· μεί<ω γε μὴν> τῶν τριῶν οὔτε αἰξ Ἰνδική οὔτ' ἂν ὄις ποτὲ τέκοι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 553, line 1

Ἦεται Ἰνδῶν ἡ γῆ δ<ιὰ τοῦ ἥρος μέλιτι> ὑγρῷ καὶ ἔτι πλέον ἡ Πραισίων χώρα, ὅπερ οὖν ἐμπ<ῖπ>τον <ταῖς πό>αις καὶ ταῖς τῶν ἐλείων καλάμων κόμαις, νομάς τοῖς <βουσί> καὶ τοῖς προβάτοις παρέχει θαυμαστάς, καὶ τὰ μὲν ζ<ῶα ἐστιᾶ>ται τήνδε τὴν ἡδίστην τροφήν· μάλιστα γὰρ ἐνταῦθα οἱ νο<μεῖς ἄγους>ιν αὐτά, ἐνθα καὶ μᾶλλον ἡ δρόσος ἡ γλυκεῖα κάθηται πε- σοῦσα, ἀντεφεστιᾶ δὲ καὶ τὰ ζῶα τοὺς νομέας· ἀμέλγουσι γὰρ περιγλύκιστον γάλα, καὶ οὐ δέονται ἀναμίξαι αὐτῷ μέλι, ὅπερ δρῶσιν Ἕλληνες.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 556, line 1

Τὰ πρόβατα τῶν Ἰνδῶν αἶ τε αἶγες μεί- ζονες ὄνων τῶν μεγίστων εἰσὶ καὶ <τίκτει ἐκά>στη ὅις καὶ αἶξ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ· τριῶν δὲ <οὔτε τις ὅις οὔτε αἶξ> ἐλάσσω τίκτει· αἱ δὲ πλεῖσται τέσ<σαρα>.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 572, line 2

Ἵς οὔτε ἡμερός ἐστιν οὔτε ἄγριος ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὅλως γῆ, οὐδ' ἂν φάγοι Ἰνδῶν οὔδεις ὕος κρέας οὐδέν περ μᾶλλον ἢ ἀνθρώπου.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 597, line 1

Οἱ δὲ Ἄραβες οἱ πρὸς τῷ ὄρει τῆς Ἰνδικῆς ὄντες ὑψάυχενοί εἰσι καὶ ποδώχεις, ὀξεῖς καὶ κούφως πηδῶντες, γοργοὶ τὸ βλέμμα, πρὸς τὸ καῦμα μὴ ἀπαγορεύοντες, ἱπποφυρίας γέμοντες ἀληθῶς.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 612, line 1

Ἵππους μονοκέρους γῆ Ἰνδικῇ τίκτει.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 623, line 1

Ἵππον δὲ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παντὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππεῖαις πεπαιδευμένων.

4.36 Callisthenes

Callisthenes of Olynthus (in Greek Καλλισθένης; ca. 360-328 BC) was a Greek historian. He was the son of Hero (niece of Aristotle), the daughter of Proxenus of Atarneus and Arimneste, which made him the great nephew of Aristotle by his sister Arimneste. They first met when Aristotle tutored Alexander the Great. Through his great-uncle's influence, he was later appointed to attend Alexander the Great on his Asiatic expedition as a professional historian.

Fate of Callisthenes

During the first years of Alexander's campaign in Asia, Callisthenes showered praises upon the Macedonian conqueror. As the king and army penetrated further into Asia, however, Callisthenes' tone began to change. He began to sharply criticize Alexander's adoption

4.36. CALLISTHENES

of Persian customs, with special scorn for Alexander's growing desire that those who presented themselves before him perform the servile ceremony of proskynesis. Callisthenes was later implicated in a treasonous conspiracy and thrown into prison, where he died from torture or disease.

His death was commemorated in a special treatise (*Callisthenes or a Treatise on Grief*) by his friend Theophrastus, whose acquaintance he made during a visit to Athens. There are nevertheless several different accounts of how he was executed. Crucifixion is the method suggested by Ptolemy, but Chares of Mytilene and Aristobulos agree that he died of natural causes while in prison.[1] Writings of Callisthenes

Callisthenes wrote an account of Alexander's expedition up to the time of his own execution, a history of Greece from the Peace of Antalcidas (387) to the Phocian war (357), a history of the Phocian war, and other works, all of which have perished. However, his account of Alexander's expedition was preserved long enough to be mined as a direct or indirect source for other histories that have survived. Polybius scolds Callisthenes for his poor descriptions of the battles of Alexander.[2]

A quantity of the more legendary material coalesced into a text known as the *Alexander Romance*, the basis of all the Alexander legends of the Middle Ages, originated during the time of the Ptolemies, but in its present form belongs to the 3rd century AD. Its author is usually known as pseudo-Callisthenes, although in the Latin translation by Julius Valerius Alexander Polemius (beginning of the 4th century) it is ascribed to a certain Aesopus; Aristotle, Antisthenes, Onesicritus and Arrian have also been credited with the authorship.

There are also Syrian, Armenian and Slavonic versions, in addition to four Greek versions (two in prose and two in verse) in the Middle Ages (see Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Literatur*, 1897, p. 849). Valerius's translation was completely superseded by that of Leo, arch-priest of Naples in the 10th century, the so-called *Historia de Preliis*. (From Wikipedia³³)

Callisthenes Hist., Testimonia (0534: 001) "FGrH #124". Volume-Jacoby'-T 2b,124,T, fragment 7, line 74

33. <http://en.wikipedia.org/wiki/Callisthenes>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

... ἀποθανεῖν δὲ αὐτὸν οἱ μὲν ὑπ' Ἀλεξάνδρου κρεμασθέντα λέγουσιν (Ptolem. 138 F 17), οἱ δὲ ἐν πέδαις δεδεμένον καὶ νοσήσαντα (Aristob. 139 F 33). Χάρης (125 F 15) δὲ μετὰ τὴν σύλληψιν ἑπτὰ μῆνας φυλάττεσθαι δεδεμένον, ὥς ἐν τῷ συνεδρίῳ κρινεῖται παρόντος Ἀριστοτέλους, ἐν αἷς δὲ ἡμέραις Ἀλέξανδρος ἐν Μαλλοῖς Ὀξυδράκαις ἐτρώθη περὶ τὴν Ἰνδίαν, ἀποθανεῖν ὑπέρπαχυν γενόμενον καὶ φθειρίσσαντα.

4.37 Duris of Samos

Duris of Samos (Greek Δοῦρις); c. 350 BC – after 281 BC) was a Greek historian and was at some period tyrant of Samos.

Writings

Duris was the author of a narrative history of events in Greece and Macedonia from the battle of Leuctra (371 BC) down to the death of Lysimachus. This work, like all his others, is lost; over thirty fragments are known through quotations by other authors, including Plutarch. It was continued in the Histories of Phylarchus. Other works by Duris included a life of Agathocles of Syracuse, which was a source for books 19-21 of the Historical Library of Diodorus Siculus. Duris also wrote historical annals of Samos arranged according to the lists of the priests of Hera; and a number of treatises on literary and artistic subjects.

List of Works

For the surviving fragments see the editions by Müller and Jacoby.

Histories (also listed as Macedonica and Hellenica; 33 fragments) On Agathocles (also listed as Libya; 13 fragments) Annals of Samos (22 fragments) On Laws (2 fragments) On Games (4 fragments) On Tragedy (and perhaps On Euripides and Sophocles; 2 fragments) On Painters (2 fragments) On Sculpture (1 fragment) (From Wikipedia³⁴)

Duris Hist., Fragmenta (1339: 005) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 71, line 2

Etym. M. v. Θώραξ: Δοῦρις ὁ Σάμιος ἐν τῷ Περὶ νόμων φησὶν, ὅτι Διόνυσος ἐπιστρατεύσας Ἰνδοῖς καὶ μὴ δυνάμενος αὐτοὺς χειρώσασθαι κρατῆρα οἴνου πλη-

34. <http://en.wikipedia.org/wiki/Duris>

4.37. DURIS OF SAMOS

ρώσας πρὸ τῆς χώρας αὐτῶν ἔθηκεν· οἱ δὲ ἐμφορηθέντες τοῦ πόματος, ἀσυνήθεις ὄντες, οὕτως ἐχειρώθησαν μεθύσθεις.

Chapter 5

Roman empire, Greek and Latin sources

Contents

2.1	Aesopus et Aesopica	3
2.2	Dionysius Chalcus	4

5.1 Flavius Josephus Hist.

Flavius Josephus Hist., *Antiquitates Judaicae* (0526: 001) “Flavii Iosephi opera, vols. 1–4”, Ed. Niese, B. Berlin: Weidmann, 1:1887; 2:1885; 3:1892; 4:1890, Repr. 1955. Book 1, chapter 38, line 5

καὶ Φεισῶν μὲν, σημαίνει δὲ πληθὺν τοῦνομα, ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν φερόμενος ἐκδίδωσιν εἰς τὸ πέλαγος ὑφ’ Ἑλλήνων Γάγγης λεγόμενος, Εὐφράτης δὲ καὶ Τίγρις ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν ἀπίασι θάλασσαν· καλεῖται δὲ ὁ μὲν Εὐφράτης Φοράς, σημαίνει δὲ ἥτοι σκεδασμὸν ἢ ἄνθος, Τίγρις δὲ Διγλάθ, ἐξ οὗ φράζεται τὸ μετὰ στενότητος ὀξύ· Γηὼν δὲ διὰ τῆς Αἰγύπτου ῥέων δηλοῖ τὸν ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἀναδιδόμενον ἡμῖν, ὃν δὴ Νεῖλον Ἑλληνες προσαγορεύουσιν.

Flavius Josephus Hist., *Antiquitates Judaicae* Book 1, chapter 143, line 2

Σημᾶ δὲ τῷ τρίτῳ τῶν Νώχου υἱῶν πέντε γίνονται παῖδες, οἳ τὴν μέχρι τοῦ κατ’ Ἰνδὶαν ὠκεανοῦ κατοικοῦσιν Ἀσίαν ἀπ’ Εὐφράτου τὴν ἀρχὴν πεποιημένοι.

Flavius Josephus Hist., *Antiquitates Judaicae* Book 1, chapter 147, line 4

οὗτοι ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτῇ Σηρίας τινὰ κατοικοῦσι.

Flavius Josephus Hist., *Antiquitates Judaicae* Book 8, chapter 164, line 4

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἀρμοζούσης εἰς τὰς ναῦς δωρεᾶς παρ' Εἰρώμου τοῦ Τυρίων βασιλέως· ἄνδρας γὰρ αὐτῷ κυβερνήτας καὶ τῶν θαλασσίων ἐπιστήμονας ἔπεμψεν ἱκανούς, οἷς ἐκέλευσε πλεύσαντας μετὰ τῶν ἰδίων οἰκονόμων εἰς τὴν πάλαι μὲν Σώφειραν νῦν δὲ χρυσῆν γῆν καλουμένην, τῆς Ἰνδικῆς ἐστὶν αὕτη, χρυσὸν αὐτῷ κομίσαι.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 10, chapter 227, line 1

καὶ Μεγασθένης δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν μνημονεύει αὐτῶν δι' ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τοῦτον τὸν βασιλέα τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ μεγέθει τῶν πράξεων ὑπερβεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 10, chapter 228, line 2

καὶ Διοκλῆς δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς καὶ Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπολιόρχησε τὴν Τύρον ἔτεσι τρισὶ καὶ δέκα βασιλεύοντος κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν Ἰθωβάλου τῆς Τύρου.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 33, line 4

Τῷ δὲ πρώτῳ τῆς βασιλείας ἔτει Δαρεῖος ὑποδέχεται λαμ- πρῶς καὶ μετὰ πολλῆς παρασκευῆς τοὺς τε περὶ αὐτόν καὶ τοὺς οἴκοι γεγονότας καὶ τοὺς τῶν Μήδων ἡγεμόνας καὶ σατράπας τῆς Περσίδος καὶ τοπάρχας τῆς Ἰνδικῆς ἄχρι τῆς Αἰθιοπίας καὶ τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπειῶν.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 186, line 2

παραλαβὼν γὰρ τὴν βασιλείαν ὁ Ἀρταξέρξης καὶ καταστήσας ἀπὸ Ἰνδίας ἄχρι Αἰθιοπίας τῶν σατραπειῶν ἑκατὸν καὶ εἰκοσιεπτὰ οὐσῶν ἄρχοντας, τῷ τρίτῳ τῆς βασιλείας ἔτει τοὺς τε φίλους καὶ τὰ Περσῶν ἔθνη καὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ὑποδεξάμενος ἐστιᾷ πολυτελῶς, οἷον εἰκὸς παρὰ βασιλεῖ τοῦ πλούτου παρασκευαζομένῳ τὴν ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, ἐπὶ ἡμέρας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 216, line 1

τυχὼν δὲ ὧν ἐπεθύμει Ἀμάνης παραχρῆμα πέμπει διά- ταγμα ὥς τοῦ βασιλέως εἰς ἅπαντα τὰ ἔθνη περιέχον τοῦτον τὸν τρόπον· “βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σατραπειῶν ἄρχουσι τάδε γράφει.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 272, line 3

μεταπεμφθέντας οὖν τοὺς βασιλικοὺς γραμματεῖς ἐκέλευσε γράφειν τοῖς ἔθνεσι περὶ τῶν Ἰουδαίων τοῖς τε οἰκονόμοις καὶ ἄρχουσιν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπειῶν ἡγουμένοις.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 13, chapter 251, line 2

μάρτυς δὲ τούτων ἡμῖν ἐστὶν καὶ Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς οὕτως ἱστορῶν· “τρόπαιον δὲ στήσας Ἀντίοχος ἐπὶ τῷ Λύκῳ ποταμῷ νικήσας Ἰνδάνην τὸν Πάρθων

5.1. FLAVIUS JOSEPHUS HIST.

στρατηγὸν αὐτόθι ἔμεινεν ἡμέρας δύο δεηθέντος Ἑρχανοῦ τοῦ Ἰουδαίου διὰ τινὰ ἐορτὴν πάτριον, ἐν ᾗ τοῖς Ἰουδαίοις οὐκ ἦν νόμιμον ἐξοδεύειν.

Flavius Josephus Hist., *Contra Apionem* (= *De Judaeorum vetustate*) (0526: 003) “*Flavii Iosephi opera*, vol. 5”, Ed. Niese, B. Berlin: Weidmann, 1889, Repr. 1955. Book 1, section 144, line 3

περὶ τούτων γοῦν συμφωνεῖ καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς ἱστορίαις μεμνημένος τῆς Τύρου πολιορκίας, καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν, δι’ ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τὸν προειρημένον βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων Ἑρακλέους ἀνδρεῖα καὶ μεγέθει πράξεων διενηνοχέναι· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι καὶ Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

Flavius Josephus Hist., *Contra Apionem* (= *De Judaeorum vetustate*) Book 1, section 179, line 2

οὗτοι δὲ εἰσιν ἀπόγονοι τῶν ἐν Ἰνδοῖς φιλοσόφων, καλοῦνται δέ, ὥς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι τοῦνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου· προσ- ἀγορεύεται γὰρ ὃν κατοικοῦσι τόπον Ἰουδαία.

Flavius Josephus Hist., *De bello Judaico libri vii* (0526: 004) “*Flavii Iosephi opera*, vol. 6”, Ed. Niese, B. Berlin: Weidmann, 1895, Repr. 1955. Book 2, section 385, line 2

καὶ τί δεῖ πόρρωθεν ὑμῖν τὴν Ῥωμαίων ὑποδεικνύναι δύναμιν παρὸν ἐξ Αἰγύπτου τῆς γειτνιώσης, ἣτις ἐκτεινομένη μέχρις Αἰθιοπῶν καὶ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ὄρμος τε οὖσα τῆς Ἰνδικῆς, πεντήκοντα πρὸς ταῖς ἐπτακοσίαις ἔχουσα μυριάδας ἀνθρώπων δίχα τῶν Ἀλεξάνδρειαν κατοικούντων, ὥς ἔνεστιν ἐκ τῆς καθ’ ἐκάστην κεφαλὴν εἰσφορᾶς τεκμήρασθαι, τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν οὐκ ἄδοξεῖ, καίτοι πηλίκον ἀποστάσεως κέντρον ἔχουσα τὴν Ἀλεξάνδρειαν πλήθους τε ἀνδρῶν ἕνεκα καὶ πλούτου πρὸς δὲ μεγέθους· μῆκος μὲν γε αὐτῆς τριάκοντα σταδίων, εὖρος δ’ οὐκ ἔλαττον δέκα, τοῦ δὲ ἐνιαυσιαίου παρ’ ὑμῶν φόρου καθ’ ἓνα μῆνα πλέον Ῥωμαίοις παρέχει καὶ τῶν χρημάτων ἔξωθεν τῇ Ῥώμῃ σίτον μηνῶν τεσσάρων· τετελείσται δὲ πάντοθεν ἢ δυσβάτοις ἐρημίαις ἢ θαλάσσαις ἀλιμένοις ἢ

ποτα-

Flavius Josephus Hist., *De bello Judaico libri vii* Book 7, section 351, line 4

ἔδει μὲν οὖν ἡμᾶς οἴκοθεν πεπαιδευμένους ἄλλοις εἶναι παράδειγμα τῆς πρὸς θάνατον ἐτοιμότητος· οὐ μὴν ἄλλ’ εἰ καὶ τῆς παρὰ τῶν ἄλλοφυλῶν δεόμεθα πίστεως, βλέψωμεν εἰς Ἰνδοὺς τοὺς σοφίαν ἀσχεῖν ὑπισχνουμένους.

Flavius Josephus Hist., *De bello Judaico libri vii* Book 7, section 357, line 1

ἄρ’ οὖν οὐκ αἰδούμεθα χεῖρον Ἰνδῶν φρονοῦντες καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀτολμίας τοὺς πατέριους νόμους, οἱ πᾶσιν ἀνθρώποις εἰς ζῆλον ἤκουσιν, αἰσχυρῶς ὑβρίζοντες;

5.2 Achilles Tatius Scr. Erot.

Achilles Tatius (Greek: Ἀχιλλεὺς Τάτιος) of Alexandria was a Roman era Greek writer whose fame is attached to his only surviving work, the ancient Greek novel or romance *The Adventures of Leucippe and Clitophon*.

The Adventures of Leucippe and Clitophon (in Greek τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα), written by Achilles Tatius, is one of the five surviving Ancient Greek romances, notable for its many similarities to Longus' *Daphnis and Chloe*, and its apparent mild parodic nature. (From Wikipedia¹)

Achilles Tatius Scr. Erot., *Leucippe et Clitophon* (0532: 001) “Achilles Tatius. *Leucippe and Clitophon*”, Ed. Vilborg, E. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1955. Book 2, chapter 14, section 9, line 1

ἀλλὰ καὶ λίμνη Λιβυκὴ μιμεῖται γῆν Ἰνδικήν, καὶ ἴσασιν αὐτῆς τὸ ἀπόρρητον αἱ Λιβύων παρθένοι, ὅτι τὸ ὕδωρ ἔχει πλούσιον.

Achilles Tatius Scr. Erot., *Leucippe et Clitophon* Book 3, chapter 7, section 5, line 6

ποδῆρης χιτῶν, λευκὸς ὁ χιτῶν· τὸ ὕφασμα λεπτόν, ἀραχνίων ἐοικὸς πλοκῇ, οὐ κατὰ τὴν τῶν προβατείων τριχῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἐρίων τῶν πτηνῶν, οἷον ἀπὸ δένδρων ἔλκουσαι νήματα γυναῖκες ὑφαίνουσιν Ἰνδαί.

Achilles Tatius Scr. Erot., *Leucippe et Clitophon* Book 3, chapter 9, section 2, line 5

καὶ ἅμα πλήρης ἦν ἡ γῆ φοβερῶν καὶ ἀγρίων ἀνθρώπων· μεγάλοι μὲν πάντες, μέλανες δὲ τὴν χροιάν (οὐ κατὰ τὴν τῶν Ἰνδῶν τὴν ἄκρατον, ἀλλ’ οἷος ἂν γένοιτο νόθος Αἰθίοψ), φιλοὶ τὰς κεφαλὰς, λεπτοὶ τοὺς πόδας, τὸ σῶμα παχεῖς· ἐβαρβάριζον δὲ πάντες.

Achilles Tatius Scr. Erot., *Leucippe et Clitophon* Book 4, chapter 3, section 5, line 4

καὶ γὰρ δεύτερος φαίνεται εἰς ἀλκὴν ἐλέφαντος Ἰνδοῦ.

Achilles Tatius Scr. Erot., *Leucippe et Clitophon* Book 4, chapter 4, section 8, line 2

ὁ δὲ ἄνθρωπος ἔλεγεν ὅτι καὶ μισθὸν εἶη δεδωκὼς τῷ θηρίῳ· προσπνεῖν γὰρ αὐτῷ καὶ μόνον οὐκ ἄρωμάτων Ἰνδικῶν· εἶναι δὲ καὶ κεφαλῆς νοσοῦσης φάρμακον.

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Achilles_Tatius

5.3. CLAUDIUS AELIANUS SOPH.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 1, line 3

“Ὅτι,” ἔφη Χαρμίδης, “τοιαύτην ποιεῖται καὶ τὴν τροφήν. Ἰνδῶν γὰρ ἡ γῆ γείτων ἡλίου· πρῶτοι γὰρ ἀνατέλλοντα τὸν θεὸν ὁρῶσιν Ἰνδοί, καὶ αὐτοῖς θερμότερον τὸ φῶς ἐπικάθεται, καὶ τηρεῖ τὸ σῶμα τοῦ πυρὸς τὴν βαφήν.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 1, line 4

Ἰνδῶν γὰρ ἡ γῆ γείτων ἡλίου· πρῶτοι γὰρ ἀνατέλλοντα τὸν θεὸν ὁρῶσιν Ἰνδοί, καὶ αὐτοῖς θερμότερον τὸ φῶς ἐπικάθεται, καὶ τηρεῖ τὸ σῶμα τοῦ πυρὸς τὴν βαφήν.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 2, line 2

γίνεται δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἄνθος Αἰθίοπος χροιάς· ἔστι δὲ παρ’ Ἰνδοῖς οὐκ ἄνθος ἀλλὰ πέταλον, οἷα παρ’ ἡμῖν τὰ πέταλα τῶν φυτῶν· ὃ μὲν κλέπτει τὴν πνοὴν καὶ τὴν ὁσμὴν οὐκ ἐπιδείκνυται· ἡ γὰρ ἀλαζονεύεσθαι πρὸς τοὺς εἰδότες ὀκνεῖ τὴν ἡδονὴν ἢ τοῖς πολίταις φθονεῖ· ἂν δὲ τῆς γῆς μικρὸν ἐξοικήσῃ καὶ ὑπερβῇ τοὺς ὄρους, ἀνοίγει τῆς κλοπῆς τὴν ἡδονὴν καὶ ἄνθος ἀντὶ φύλλου γίνεται καὶ τὴν ὁσμὴν ἐνδύεται.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 3, line 1

μέλαν τοῦτο ῥόδον Ἰνδῶν· ἔστι δὲ τοῖς ἐλέφασιν σιτίον, ὥς τοῖς βουσι παρ’ ἡμῖν ἡ πῶα.

5.3 Claudius Aelianus Soph.

Claudius Aelianus (Greek: Κλαύδιος Αἰλιανός;[1] c. 175 – c. 235 CE), often seen as just Aelian (/ˈiːliən/), born at Praeneste, was a Roman author and teacher of rhetoric who flourished under Septimius Severus and probably outlived Elagabalus, who died in 222. He spoke Greek so perfectly that he was called “honey-tongued” (meliglossos); Roman-born, he preferred Greek authors, and wrote in a slightly archaizing Greek himself.[2]

His two chief works are valuable for the numerous quotations from the works of earlier authors, which are otherwise lost, and for the surprising lore, which offers unexpected glimpses into the Greco-Roman world-view.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

On the Nature of Animals ("On the Characteristics of Animals" is an alternative title; Greek: *Περὶ Ζῴων Ἰδιότητος*; usually cited, though, by its Latin title: *De Natura Animalium*), is a curious collection, in 17 books, of brief stories of natural history, sometimes selected with an eye to conveying allegorical moral lessons, sometimes because they are just so astonishing:

"The Beaver is an amphibious creature: by day it lives hidden in rivers, but at night it roams the land, feeding itself with anything that it can find. Now it understands the reason why hunters come after it with such eagerness and impetuosity, and it puts down its head and with its teeth cuts off its testicles and throws them in their path, as a prudent man who, falling into the hands of robbers, sacrifices all that he is carrying, to save his life, and forfeits his possessions by way of ransom. If however it has already saved its life by self-castration and is again pursued, then it stands up and reveals that it offers no ground for their eager pursuit, and releases the hunters from all further exertions, for they esteem its flesh less. Often however Beavers with testicles intact, after escaping as far away as possible, have drawn in the coveted part, and with great skill and ingenuity tricked their pursuers, pretending that they no longer possessed what they were keeping in concealment."

The Loeb Classical Library introduction characterizes the book as

"an appealing collection of facts and fables about the animal kingdom that invites the reader to ponder contrasts between human and animal behavior."

Aelian's anecdotes on animals rarely depend on direct observation: they are almost entirely taken from written sources, often Pliny the Elder, but also other authors and works now lost, to whom he is thus a valuable witness.^[3] He is more attentive to marine life than might be expected, though, and this seems to reflect first-hand personal interest; he often quotes "fishermen". At times he strikes the modern reader as thoroughly credulous, but at others he specifically states that he is merely reporting what is told by others, and even that he does not believe them. Aelian's work is one of the sources of medieval natural history and of the bestiaries of the Middle Ages; in some ways an allegory of the moral world, an Emblem Book.

The text as it has come down to us is badly mangled and garbled and replete with later interpolations.^[4] Conrad Gessner (or Gesner), the

5.3. CLAUDIUS AELIANUS SOPH.

Swiss scientist and natural historian of the Renaissance, made a Latin translation of Aelian's work, to give it a wider European audience. An English translation by A. F. Scholfield has been published in the Loeb Classical Library, 3 vols. (19[]-59). (From Wikipedia²)

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* (0545: 001) "Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta, vol. 1", Ed. Hercher, R. Leipzig: Teubner, 1864, Repr. 1971. Book 2, section 11, line 15

εἰ μὲν οὖν ἔμελλον τὴν ἐν Ἴν-δοῖς αὐτῶν εὐπείθειαν καὶ εὐμάθειαν ἢ τὴν ἐν Αἰ-θιοπία ἢ τὴν ἐν Λιβύῃ γράφειν, ἴσως ἂν τῷ καὶ μῦθον ἐδόκουν τινὰ συμπλάσας κομπάζειν, εἴτα ἐπὶ φήμῃ τοῦ θηρίου τῆς φύσεως καταψεύδεσθαι· ὅπερ ἐχρῆν δρᾶν φιλοσοφοῦντα ἄνδρα ἥμισυ καὶ ἄλη-θείας ἐραστὴν διάπυρον.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 2, section 34, line 1

Εἰ σαφῆ ταῦτα καὶ μὴ ἀμφίλογα, Ἰνδῶν λόγοι πειθέτωσαν· ἃ δὲ νῦν ἐρῶ, τῆς ἐκεῖθεν φήμης δια-κομιζούσης, ταῦτά ἐστιν.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 2, section 34, line 6

καὶ τὸν μὲν ὄρνιν κομίζειν τὸ φερῶ-νυμον τοῦτο δὴ φυτὸν ἐς Ἰνδοὺς, εἰδέναι δὲ ἄρα τοὺς ἀνθρώπους ὅπου τε καὶ ὅπως φύεται οὐδὲ ἔν.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 3, section 3, line 2

ὣν οὔτε ἄγριον οὔτε ἡμέρον ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι λέγει Κτησίας, πρόβατα δὲ τὰ ἐκείνων οὐρὰς πῆχεως ἔχειν τὸ πλάτος πού φησιν.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 3, section 4, line 1

Οἱ μύρμηκες οἱ Ἰνδικοὶ οἱ τὸν χρυσὸν φυλάττον-τες οὐκ ἂν διέλθοιεν τὸν καλούμενον Καμπύλινον ποταμόν.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 3, section 34, line 1

Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ φασὶν ἐξ Ἰνδῶν κέρας ἐκομίσθη, καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 3, section 41, line 1

Ἴππους μονόκερος γῆ Ἰνδικὴ τίκτει, φασί, καὶ ὄνους μονόκερος ἢ αὐτὴ τρέφει, καὶ γίνεται γε ἐκ τῶν κεράτων τῶνδε ἐκπώματα.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 3, section 46, line 2

Ἐλέφαντος πωλίῳ περιτυγχάνει λευκῷ πωλευτῆς Ἰνδός, καὶ παραλαβὼν ἔτρεφεν ἔτι νεαρόν, καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηνε χειροθήτη, καὶ ἐπωχεῖτο αὐτῷ, καὶ ἦρα τοῦ κτήματος καὶ ἀντηρᾶτο, ἀνθ' ὧν ἔθρεψε τὴν ἀμοιβὴν κομιζόμενος ἐκεῖνος.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 3, section 46, line 6

ὁ τοίνυν βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθόμενος ἤτει λαβεῖν τὸν ἐλέφαντα.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 3, section 46, line 11

2. http://en.wikipedia.org/wiki/Claudius_Aelianus

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἀγανακτεῖ ὁ βασιλεύς, καὶ πέμπει κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀφαιρεσομένους καὶ ἅμα καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐπὶ τὴν δίκην ἄζοντα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 46, line 16

καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα· ἐπεὶ δὲ βληθεὶς ὁ Ἰνδὸς κατώλισθε, περιβαίνει μὲν τὸν τροφέα ὁ ἐλέ- φας κατὰ τοὺς ὑπερασπίζοντας ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τῶν ἐπιόντων πολλοὺς ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἄλλους ἐτρέψατο· περιβαλὼν δὲ τῷ τροφεῖ τὴν προβοσκίδα, αἶρει τε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ αὐλῖα κομίζει, καὶ παρέ- μεινεν ὡς φίλῳ φίλος πιστός, καὶ τὴν εὐνοίαν ἐπε- δείκνυτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 19, line 1

Κύνες Ἰνδικοί, θηρία καὶ οἷδε εἰσὶ καὶ ἀλκὴν ἄλκιμα καὶ ψυχὴν θυμοειδέστατα καὶ τῶν πανταχό-θεν κυνῶν μέγιστοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 19, line 4

καὶ τῶν μὲν ἄλλων ζώων ὑπερ- φρονούσι, λέοντι δὲ ὁμόσε χωρεῖ κύων Ἰνδικός, καὶ ἐγκείμενον ὑπομένει, καὶ βρυχωμένῳ ἀνθυλακτεῖ, καὶ ἀντιδάκνει δάκνοντα· καὶ πολλὰ αὐτὸν λυπήσας καὶ κατατρώσας, τελευτῶν ἡττᾶται ὁ κύων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 19, line 8

εἷη δ' ἂν καὶ λέων ἡττηθεὶς ὑπὸ κυνὸς Ἰνδοῦ, καὶ μέν-τοι καὶ δακῶν ὁ κύων ἔχεται καὶ μάλα ἐγκρατῶς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 1

Θηρίον Ἰνδικὸν βίαιον τὴν ἀλκὴν, μέγεθος κατὰ τὸν λέοντα τὸν μέγιστον, τὴν δὲ χροῖαν ἐρυθρόν, ὡς κινναβάρινον εἶναι δοκεῖν, δασὺ δὲ ὡς κύνες, φωνὴ τῇ Ἰνδῶν μαρτιχόρας ὠνόμασται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 25

λέγει δὲ ἄρα Κτησίας καὶ φησιν ὁμολο-γεῖν αὐτῷ τοὺς Ἰνδοὺς, ἐν ταῖς χώραις τῶν ἀπολυο-μένων ἐκείνων κέντρων ὑπαναφύεσθαι ἄλλα, ὡς εἶναι τοῦ κακοῦ τοῦδε ἐπιγονήν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 37

τὰ βρέφη δὲ τῶνδε τῶν ζώων Ἰνδοὶ θηρῶσιν ἀκέντρους τὰς οὐ-ρὰς ἔχοντα, καὶ λίθῳ γε διαθλῶσιν αὐτάς, ἵνα ἄδυ-νατῶσι τὰ κέντρα ἀναφύειν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 41

λέγει δὲ καὶ ἑορακέναι τόδε τὸ ζῷον ἐν Πέρσαις Κτησίας ἐξ Ἰνδῶν κομισθέν δῶρον τῷ Περσῶν βασιλεῖ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς τεκμη-ριῶσαι ὑπὲρ τῶν τοιούτων Κτησίας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 24, line 1

Οἱ Ἰνδοὶ τέλειον μὲν ἐλέφαντα συλλαβεῖν ῥαδίως ἀδυνατοῦσιν, ἐς δὲ τὰ ἔλη φοιτῶντες τὰ γειτνιῶντα τῷ ποταμῷ εἴτα μέντοι λαμβάνουσιν αὐτῶν τὰ βρέφη.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 26, line 1

Τοὺς λαγῶς καὶ τὰς ἀλώπεκας θηρῶσιν οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον.

5.3. CLAUDIUS AELIANUS SOPH.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 27, line 1

Τὸν γρυῖπα ἀκούω τὸ ζῶον τὸ Ἰνδικὸν τετράπουον εἶναι κατὰ τοὺς λέοντας, καὶ ἔχειν ὄνυχας καρτεροὺς ὥς ὅτι μάλιστα, καὶ τούτους μέντοι τοῖς τῶν λεόντων παραπλησίους· κατάπτερον δὲ εἶναι, καὶ τῶν μὲν νωτιαίων πτερῶν τὴν χροάν μέλαιναν ᾄδουσι, τὰ δὲ πρόσθια ἐρυθρά φασι, τὰς γε μὴν πτέρυγας αὐτὰς οὐκέτι τοιαύτας, ἀλλὰ λευκάς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 27, line 14

καὶ Βάκτριοι μὲν γειτνιῶντες Ἰνδοῖς λέγουσιν αὐτοὺς φύλακας εἶναι τοῦ χρυσοῦ τοῦ αὐτόθι, καὶ ὁρύττειν τε αὐτόν φασιν αὐτοὺς καὶ ἐκ τούτου τὰς καλίας ὑποπλέκειν, τὸ δὲ ἀπορρέον Ἰνδοὺς λαμβάνειν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 32, line 1

Προβατεῖται δὲ Ἰνδῶν ὅποῖαι μαθεῖν ἄξιον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 32, line 4

τὰς αἰγας καὶ τὰς οἷς ὄνων τῶν μεγίστων μερίζοντας ἀκούω καὶ ἀποκύειν τέτταρα ἐκάστην· μείω γε μὴν τῶν τριῶν οὔτ' αἰζ' Ἰνδική οὔτ' ἂν οἷς ποτε τέκοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 36, line 1

Ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, φασὶν αὐτὴν οἱ συγγραφεῖς πολυφάρμακόν τε καὶ τῶν βλαστημάτων τῶνδε δει- νῶς πολύγονον εἶναι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 36, line 14

ὁδόντων δὲ ἄγονός ἐστιν ὁ ὄφις οὗτος· εὐρίσκεται δ' ἐν τοῖς πυρωδεστάτοις τῆς Ἰνδικῆς χωρίοις.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 1

Γένος ὀρνίθων Ἰνδικῶν βραχυτάτων καὶ τοῦτο εἶη ἄν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 5

καὶ Ἰνδοὶ μὲν αὐτὸ φωνῇ τῇ σφετέρᾳ δίκαιρον φιλοῦσιν ὄνο- μάζειν, Ἕλληνες δὲ ὥς ἀκούω δίκαιον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 15

σπουδῇ δὲ ἄρα τὴν ἀνωτάτω τίθενται Ἰν- δοὶ ἐς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ· κακῶν γὰρ αὐτὸ ἐπί- ληθον ἡγοῦνται τῷ ὄντι· καὶ οὖν καὶ ἐν τοῖς δώροις τοῖς μέγα τιμίους τῷ Περσῶν βασιλεῖ ὁ Ἰν- δῶν πέμπει καὶ τοῦτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 24

καὶ διὰ ταῦτα ἀντικρίνοντες βασανίσωμεν τῶν φαρμά- κων τοῦ τε Ἰνδικοῦ καὶ τοῦ Αἰγυπτίου ὁπότερον ἦν προτιμότερον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἐφ' ἡμέραν ἀνεῖργέ τε καὶ ἀνέστελλε τὰ δάκρυα τὸ Αἰγύπτιον, τὸ δὲ λήθην κακῶν παρεῖχεν αἰώνιον τὸ Ἰνδικόν· καὶ τὸ μὲν γυ- ναικὸς δῶρον ἦν, τὸ δὲ ὄρνιθος ἢ ἀπορρήτου φύσεως δεσμῶν τῶν ὄντως βαρυτάτων ἀπολουούσης δι' ὑπὲρ- ρέτου τοῦ προειρημένου.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 30

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ Ἰνδοὺς κτήσασθαι αὐτὸ εὐτυχήσαντας, ὡς τῆς ἐνταυθοῖ φρουρᾶς ἀπολυθῆναι ὅταν ἐθέλωσιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 42, line 11

ταῖς δὲ Ἰνδαλμά τε καὶ σπέρμα τοῦ τότε πένθους ἐντακῆναι, καὶ ἐς νῦν ἔτι Μελέαγρόν τε ἀναμέλπειν, καὶ ὡς αὐτῷ προσήκουσιν ἄδειν καὶ τοῦτο μέντοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς γίνεται θηρία τὸ μέγεθος ὅσον γένοιτο ἂν οἱ κύνθαιοι, καὶ ἔστιν ἐρυθρά· κινναβάρει δὲ εἰκάσειας ἂν, εἰ πρῶτον θεάσαιτο αὐτά.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 7

θηρῶσι δὲ αὐτὰ οἱ Ἰνδοὶ καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ ἐξ αὐτῶν βάπτουσι τάς τε φοινικίδας καὶ τοὺς ὑπ' αὐταῖς χιτῶνας καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ἐθέλωσιν ἄλλο ἐς τήνδε τὴν χρόαν ἐκτρέψαι τε καὶ χρῶσαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 17

Γίνονται δὲ ἐνταῦθα τῆς Ἰνδικῆς, ἔνθα οἱ κύνθαιοι, καὶ οἱ καλούμενοι κυνοκέφαλοι, οἷς τὸ ὄνομα ἔδωκεν ἡ τοῦ σώματος ὄψις τε καὶ φύσις· τὰ δὲ ἄλλα ἀνθρώπων ἔχουσι, καὶ ἡμφιεσμένοι βαδίζουσι δορὰς θηρίων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 23

καὶ εἰσι δίκαιοι, καὶ ἀνθρώπων λυποῦσιν οὐδένα, καὶ φθέγγονται μὲν οὐδὲ ἓν, ὠρύονται δέ, τῆς γε μὴν Ἰνδῶν φωνῆς ἐπαῖουσι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 2

Ὅνους ἀγρίους οὐκ ἐλάττους ἵππων τὰ μεγέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι πέπυσμα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 9

ἐκ δὴ τῶνδε τῶν ποιῶν κίλων κεράτων πίνειν Ἰνδοὺς ἀκούω, καὶ ταῦτα οὐ πάντας, ἀλλὰ τοὺς τῶν Ἰνδῶν κρατίστους, ἐκ διαστημάτων αὐτοῖς χρυσὸν περιχέαντας, οἷονεὶ ψελίοις τισὶ κοσμήσαντας βραχίονα ὠραῖον ἀγάλματος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 22

περίσσευται δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν ὄνους καὶ ἡμέρους καὶ ἀγρίους καὶ τὰ ἄλλα μώνυχα θηρία ἀστραγάλους οὐκ ἔχειν, οὐδὲ μὴν ἐπὶ τῷ ἥπατι χολήν, ὄνους δὲ τοὺς Ἰνδοὺς λέγει Κτησίας τοὺς ἔχοντας τὸ κέρασ ἀστραγάλους φορεῖν, καὶ ἀχόλους μὴ εἶναι· λέγονται δὲ οἱ ἀστράγαλοι μέλανες εἶναι, καὶ εἴ τις αὐτοὺς συντρίψειν, εἶναι τοιοῦτοι καὶ τὰ ἔνδον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 32

διατριβαὶ δὲ τοῖς ὄνοις τῶν Ἰνδικῶν πεδίων τὰ ἐρημώτατά ἐστιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 33

ἰόντων δὲ τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ τὴν ἄγραν αὐτῶν, τὰ μὲν ἀπαλὰ καὶ ἔτι νεαρὰ ἑαυτῶν νέμεσθαι κατόπιν ἔδωκεν, αὐτοὶ δὲ ὑπερμαχοῦσι, καὶ ἴασι τοῖς ἵππεῦσιν ὁμόσε, καὶ τοῖς κέρασι παίουσι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 48

5.3. CLAUDIUS AELIANUS SOPH.

ζῶντα μὲν οὖν τέλειον οὐκ ἂν λάβοις, βάλλονται δὲ ἄκοντίοις καὶ οἰστοῖς, καὶ τὰ κέρατα ἐξ αὐτῶν Ἴνδοι νεκρῶν σκυ- λεύσαντες ὡς εἶπον περιέπουσιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 49

ὄνων δὲ Ἰνδῶν ἄβρωτόν ἐστι τὸ κρέας· τὸ δὲ αἷτιον, πέφυκεν εἶναι πικρότατον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 3, line 1

Ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἄθηρός ἐστι, μόνος δὲ ἐν αὐ- τῷ τίκεται σκώληξ φασί.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 3, line 41

τοῦτο δὴ τὸ ἔλαιον τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν κομίζουσι, σημεῖα ἐπιβαλόντες· ἔχει γὰρ αὐτοῦ ἄλλον οὐδὲ ὅσον ῥανίδα ἐφεῖται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 3, line 49

τούτῳ τοί φασι τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα καὶ τὰς πό- λεις αἰρεῖν τὰς ἐς ἔχθραν προελθούσας οἱ, καὶ μήτε κριοὺς μήτε χελώνας μήτε τὰς ἄλλας ἐλεπόλεις ἀνα- μένειν, ἐπεὶ καταπιμπράς ἤρηκεν· ἀγγεῖα γὰρ κερα- μεᾶ ὅσον κοτύλην ἕκαστον χωροῦντα ἐμπλήσας αὐτοῦ καὶ ἀποφράζας ἄνωθεν ἐς τὰς πύλας σφενδονᾶ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 21, line 41

Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μακεδὼν ἐν Ἰνδοῖς ἰδὼν τούσδε τοὺς ὄρνιθας ἐξε- πλάγη, καὶ τοῦ κάλλους θαυμάσας ἠπείλησε τῷ κα- ταθύσαντι ταῶν ἀπειλὰς βαρυτάτας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 51, line 4

ὁ γοῦν Σκύθης ἄλλως φθέγγεται καὶ ὁ Ἰνδὸς ἄλλως, καὶ ὁ Αἰθίοψ ἔχει φωνὴν συμφυᾶ καὶ οἱ Σάκαι· φωνὴ δὲ Ἑλλὰς ἄλλη, καὶ Ῥωμαία ἄλλη.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 55, line 1

Ἐν τοῖς Ἰνδοῖς οἱ ἐλέφαντες, ὅταν τι τῶν δέν- δρων αὐτόρριζον ἀναγκάζωσιν αὐτοὺς οἱ Ἴνδοι ἐκ- σπάσαι, οὐ πρότερον ἐμπηδῶσιν οὐδὲ ἐπιχειροῦσι τῷ ἔργῳ πρὶν ἢ διασεῖσαι αὐτὸ καὶ διασκέψασθαι ἄρα γε ἀνατραπῆναι οἷόν τέ ἐστιν ἢ παντελῶς ἀδύνατον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 6, section 21, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς, ὡς ἀκούω, ἐλέφας καὶ δράκων ἐστὶν ἔχθιστα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 7, section 37, line 1

Πώρου τοῦ τῶν Ἰνδῶν βασιλέως ὁ ἐλέφας ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον μάχῃ τετρωμένου πολλὰ ἡσυχῇ καὶ μετὰ φειδοῦς τῇ προβοσκίδι ἐξήρει τὰ ἀκόντια, καὶ μέντοι καὶ αὐτὸς τετρωμένος πολλὰ οὐ πρότερον εἶξε πρὶν ἢ συνεῖναι ὅτι ἄρα ὁ δεσπότης αὐτῷ διὰ τὴν ῥοὴν τοῦ αἵματος τὴν πολλὴν παρεῖται καὶ ἐκ- θνήσκει.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 1

καὶ τοῦτο ἀκουέτω Ἑρατοσθένη τε καὶ Εὐφορίωνος καὶ ἄλλων περιηγουμένων αὐτό. Ἰνδιχοὶ λόγοι διδάσκουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκεῖνα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 21

Ἀλεξάνδρῳ γοῦν τῷ Φιλίππου πεῖραν ἔδοσαν οἱ Ἰν- δοὶ τῆς τῶν κυνῶν τῶνδε ἀλκῆς τὸν τρόπον τοῦτον.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 29
ὁ τοίνυν Ἰνδὸς ὁ τὴν θεὰν τῷ βασιλεῖ τήνδε παρέχων κάλλιστα εἰδὼς τοῦ κυνὸς τὸ καρτερικόν, προσέταξέν οἱ τὴν οὐρὰν ἀποκοπῆναι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 32
προσέταξεν οὖν ὁ Ἰνδὸς καὶ τῶν σκελῶν ἐν ἀποκόψει, καὶ ἀπεκόπη· ὃ δὲ ὥς ἐξ ἄρ- χῆς ἐνέφυ εἶχετο, καὶ οὐκ ἀνίει, ὥσπερ οὖν ἄλλο- τρίου κοπτομένου σκέλους καὶ ὀθνεῖου.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 46

ἰδὼν οὖν ὁ Ἰνδὸς αὐτὸν ἀνιῶμενον, τέτ- ταρας ὁμοίους ἐκείνῳ κύνας ἔδωκέν οἱ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 7, line 2

Μεγασθένους ἀκούω λέγοντος περὶ τὴν τῶν Ἰν- δῶν θάλατταν γίνεσθαι τι ἰχθύδιον, καὶ τοῦτο μὲν ὅταν ζῇ ἀθέατον εἶναι, κάτω που νηρόμενον καὶ ἐν βυθῷ, ἀποθανὼν δὲ ἀναπλεῖν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 15, line 12

Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἰνδοῖς ἄρουρα, καὶ κέκληται Φα- λάκρα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 9, section 30, line 2

Λέων ὅταν βαδίζῃ, οὐκ εὐθύωρον πρόεισιν, οὐδὲ ἐξ τῶν ἰχνῶν ἑαυτοῦ ἀπλᾶ εἶναι τὰ ἰνδάλματα, ἀλλὰ πῇ μὲν πρόεισι, πῇ δὲ ἐπάνεισι, καὶ αὖ πάλιν τοῦ πρόσω ἔχεται, καὶ μέντοι καὶ ἵεται ἐς τοῦμπαλιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 9, section 58, line 10

λέγει δὲ ὁ Ἰόβας γενέσθαι μὲν αὐ- τοῦ τῷ πατρὶ πολυετῇ Λίβυν ἐλέφαντα κατιόντα ἐκ τῶν ἄνω τοῦ γένους· καὶ Πτολεμαίῳ δὲ τῷ Φιλα- δέλφῳ Αἰθίοπα, καὶ ἐκείνον ἐκ πολλοῦ βιώσαντα γενέσθαι πραότατον καὶ ἡμερώτατον τὰ μὲν ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συντροφίας, τὰ δὲ πωλευθέντα· Σελεύκου τε τοῦ Νικάτορος κτῆμα ᾄδει Ἰνδὸν ἐλέ- φαντα, καὶ μέντοι καὶ διαβιῶναι τοῦτον μέχρι τῆς τῶν Ἀντιόχων ἐπικρατείας φησὶν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 10, section 13, line 5

αἱ τε γὰρ ἀκρίδες καὶ οἱ ὄφεις, χρυσοειδῆ ἰνδάλματα καὶ ἐπ' αὐτῶν κατέστικται· οἱ δὲ ἰχθῦς ἔτι καὶ πλέον τῆς πολυκόσμου χροᾶς μετεिल्γότες εἴτα ἰδεῖν ἐκπληκτικοί εἰσι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 14, line 10

ταύτη τοίνυν ἡ τοῦ τρέφοντος αὐτὸν γυνὴ παιδίον, ὃ ἔτυχε τεκοῦσα πρὸ ἡμερῶν τριάκον- τα, παρακατέθετο φωνῇ τῇ Ἰνδῶν, ἧς ἀκούουσιν ἐλέφαντες.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 15, line 12

καὶ τοῦτο μὲν Ἰνδικὸν τὸ ἔργον, ἐκεῖθεν δὲ ἐξεφοί- τησε δεῦρο· ἀκούω δὲ καὶ ἐπὶ Τίτου ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἐν τῇ Πρώμῃ ταῦτον γεγονέναι· προστι- θέασι δὲ ὅτι ἄρα ὁ ἐνθάδε ἐλέφας ἀπέκτεινεν ἀμφο- τέρους, καὶ ἱματίῳ κατεκάλυψε, καὶ

5.3. CLAUDIUS AELIANUS SOPH.

ἐλθόντι τῷ τροφεῖ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον κειμένους ἀλλήλων πλησίον ἀπέδειξε, καὶ τὸ κέρας δέ, ὥπερ οὖν διέπει- ρεν αὐτούς, καὶ τοῦτο ἡμαγμένον ἑωρᾶτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 25, line 4

ἐπεπίστευτο δὲ πρὸ τοῦδε τοῦ ζώου τῆς Ἰνδῶν μόνης φωνῆς ἐπαίειν τοὺς ἐλέφαντας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 33, line 1

Ταῶν δὲ Ἰνδικὸν δῶρον λαβὼν ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ταῶνων ἰδεῖν μέγιστόν τε καὶ ὠραιότατον, οὐκ ἄξιοι σὺν τοῖς ἀγελαίοις τρέφειν, ὥς οἰκίας ἄθυρμα αὐτὸν εἶναι ἢ γαστρὸς χάριν, ἀλλὰ ἀνάπτει τῷ Πολιεῖ Δίῃ, κρίνας ἀνάθημα ἐπάξιον τῷ θεῷ τὸν ὄρνιν τὸν προειρημένον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 32, line 1

Ἡ Ἰνδῶν γῆ φέρει πολλὰ καὶ ποικίλα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 32, line 19

καὶ ταῦτα μὲν αὐτοῖς ἐς ἐπικουρίαν τὴν ἀναγκαίαν καὶ μάλα εὐπόρως ἀνίσχιν ἢ χώρα καὶ ἀφθόνως· ὅφισ δὲ ὃς ἂν ἀποκτείνῃ ἄνθρωπον, ὥς Ἰνδοὶ λέγουσιν (καὶ μάρτυρας ἐπάγονται Λιβύων πολ- λούς καὶ τοὺς περὶ Θήβας οἰκοῦντας Αἰγυπτίων), οὐκέτι καταδύναι καὶ ἐσερπύσαι ἐς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἔχει, τῆς γῆς αὐτὸν μὴ δεχομένης, ἀλλ' ἐκβαλλούσης τῶν οἰκείων ὥς ἂν εἴποις φυγάδα κόλπων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 41, line 1

Ὁ Γάγγης ὁ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ῥέων ὑπαρχόμενος μὲν ἐκ τῶν πηγῶν βαθύς ἐστιν ἐς ὀργυιὰς εἴκοσι, πλατὺς δὲ ἐς ὀγδοήκοντα σταδίους· ἔτι γὰρ αὐθιγε- νεῖ τῷ ὕδατι πρόεισι καὶ ἀμιγεῖ πρὸς ἕτερον· προΐων δὲ τῶν ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐμπιπτόντων καὶ ἀνακοινου- μένων οἱ τὸ ὕδωρ ἐς βάθος μὲν ἤκει καὶ ἐξήκοντα ὀργυιῶν, πλατύνεται δὲ καὶ ὑπερεκχεῖται ἐς σταδίους τετρακοσίους.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 44, line 1

Λόγω δὲ ἄρα τῷδε Ἰνδὸς καὶ Λίβυς τὸ γένος δια- φόρῳ ἐρεῖ δὲ ὁ μὲν Ἰνδὸς τὰ ἐπιχώρια, ὁ δὲ Λίβυς ὅσα οἶδε καὶ ἐκεῖνος· ἃ δ' οὖν ἄδετον ἄμφω τῷ λόγῳ ἐστὶν ἐκεῖνα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 44, line 4

ἐν Ἰνδοῖς ἐὰν ἀλῶ τέλειος ἐλέφας, ἡμερωθῆναι χαλεπός ἐστι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν πο- θῶν φονᾷ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 44, line 8

ἀλλ' οἱ Ἰνδοὶ καὶ ταῖς τρο- φαῖς κολακεύουσιν αὐτόν, καὶ ποικίλοις καὶ ἐφορκῶς δελέασι πραύνειν πειρῶνται, παρατιθέντες ὅσα πλη- ροῖ τὴν γαστέρα καὶ θέλγει τὸν θυμόν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 7, line 2

Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰῶνται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 8, line 19

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

κατασπείρει δὲ καὶ τοῦ χώρου ἔνθα αὐλίζεται τῶν ἀνθέων πολλά, ἥδυσμένον αἰρεῖσθαι γλιχόμενος ὕπνον. Ἴνδοι δὲ ἐλέφαντες ἦσαν ἄρα πήχεων ἐννέα τὸ ὕψος, πέντε δὲ τὸ εὖρος.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 13, section 9, line 1

Ἴππον δὲ ἄρα Ἴνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παντὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππείαν πεπαιδευμένων.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 13, section 18, line 1

Ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τοῖς Ἰνδικοῖς, ἔνθα ὁ μέγιστος τῶν βασιλέων διαιτᾶται τῶν ἐκεῖθι, πολλά μὲν καὶ ἄλλα ἐστὶ θαυμάσαι ἄξια, ὥς μὴ αὐτοῖς ἀντικρίναι μήτε τὰ Μεμνόνεια Σοῦσα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πολυτέλειαν μήτε τὴν ἐν τοῖς Ἐκβατάνοις μεγαλοῦργίαν· ἔοικε γὰρ κόμπος εἶναι Περσικὸς ἐκεῖνα, εἰ πρὸς ταῦτα ἐξετάζοιτο.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 13, section 18, line 19

καὶ τὸ σεμνότερον τῆς ὥρας τῆς ἐκεῖθι, τὰ δένδρα αὐτὰ τῶν ἀειθαλῶν ἐστὶ, καὶ οὔποτε γηρᾶ καὶ ἀπορρεῖ τὰ φύλλα· καὶ τὰ μὲν ἐπιχώριά ἐστι, τὰ δὲ ἀλλαχόθεν σὺν πολλῇ κομισθέντα τῇ φροντίδι, ἅπερ οὖν κοσμεῖ τὸν χώρον καὶ ἀγλαΐαν δίδωσι, πλὴν ἐλαίας· οὐ γὰρ αὐτὴν ἡ Ἰνδῶν φέρει, οὔτε αὐτή, οὔτε ἤκουσαν ἀλλαχόθεν τρέφει.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 13, section 18, line 24

σιτεῖται δὲ Ἰνδῶν οὐδὲ εἷς ψιττακόν, καίτοι παμπόλλων ὄντων τὸ πλῆθος· τὸ δὲ αἴτιον, ἱεροὺς αὐτοὺς εἶναι πεπιστεύκασιν οἱ Βραχμᾶνες, καὶ μέντοι καὶ τῶν ὀρνίθων ἀπάντων προτιμῶσι.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 13, section 22, line 1

Τὸν Ἰνδῶν βασιλέα προϊόντα ἐπὶ δίκαις προσκυνεῖ ὁ ἐλέφας πρῶτος, δεδιδαγμένος τοῦτο, καὶ μάλα γε δρῶν μνημόνως τε καὶ εὐπειθῶς αὐτό (παρέστηκε δὲ καὶ ἐκεῖνος, ὅσπερ οὖν ἐνδίδωσιν οἱ τοῦ παιδέυματος τὴν ὑπόμνησιν τῇ ἐκ τῆς ἄρπης κρούσει καὶ φωνῇ τινι ἐπιχωρίῳ, ἥσπερ οὖν ἐλέφαντες ἐπαίνειν εἰλήχασιν φύσει τινὶ ἀπορρήτῳ καὶ μάλα γε ἰδίᾳ τοῦ ζώου τοῦδε)· καὶ μέντοι καὶ κίνησιν τινα ὑποκινεῖται πολεμικήν, οἷον ἐνδεικνύμενος ὅτι καὶ τοῦτο τὸ μάθημα ἀποσώζει.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 13, section 22, line 14

τέτταρες δὲ καὶ εἴκοσι τῷ βασιλεῖ φρουροὶ παραμένουσιν ἐλέφαντες ἐκ διαδοχῆς, ὥσπερ οὖν οἱ φύλακες οἱ λοιποί, καὶ αὐτοῖς παιδεύματα τὴν φρουρὰν ἔχειν οὐ κατανυστάζουσι· διδάσκονται γάρ τοι σοφίᾳ τινὶ Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 13, section 25, line 2

Ἴππους καὶ ἐλέφαντας ἅτε ζῶα καὶ ἐν ὅπλοις καὶ ἐν πολέμοις λυσιτελεῖ τιμῶσιν Ἴνδοί, καὶ μάλα γε ἰσχυρῶς.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 13, section 25, line 9

οὐκ ἀτιμάζει δὲ οὐδὲ τὰ ἄλλα ζῶα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα προσίεται δῶρά οἱ κομιζόμενα. Ἴνδοι γὰρ οὐκ ἐκφραλίζουσι ζῶον οὔτε ἡμερον οὔτε μὴν ἄγριον οὐδέν.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 13, section 27, line 4

5.3. CLAUDIUS AELIANUS SOPH.

ταύτης οὖν τὴν δεξιὰν πτέρυγα εἰ ὑποθείης ἀνθρώ-
πῳ καθεύδοντι, εὖ μάλα
ἐκταράξεις αὐτόν· δέα γάρ τινα καὶ ἰνδάλματα καὶ φάσματα ὄψεται, καὶ ἐνύπνια ἕτερα
οὐδαμῶς εὐμενῇ καὶ φίλα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 14, section 13, line 2

ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπιδόρπια σιτεῖται ταῦτα, οἷα δὴπου Ἕλληνες ἐντραγεῖν
αἰτοῦσι, φοινίκων τῶν χαμαιζήλων· ἐκεῖνος σκώληκά τινα ἐν τῷ φυτῷ τικτό-
μενον
σταθευτὸν ἐπιδειπνεῖ γλύκιστον, ὥς Ἰνδῶν λέγουσι λόγοι, καὶ φασιν οἱ τὴν ἡδονὴν
τὴν τοσαύτην ἐκ τοῦ σιτεῖσθαι ** καὶ ἐμέ γε αἰροῦσι λέγοντες.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 14, section 13, line 13

τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐ μέμφομαι αὐτῷ, κύκνων γε μὴν Ἀπόλλωνι μὲν λατρευόντων
ᾧδικωτάτων δὲ ὥς ἡ φήμη διαρρέουσα λέγει ἐπιβουλεύειν ἐκγόνοις καὶ διαφθείρειν
τὰ ῥά, ὧ Ἰνδοὶ φίλοι, οὐκέτι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 7, line 1

Ἦεται ἡ Ἰνδῶν γῆ διὰ τοῦ ἥρος μέλιτι ὑγρῷ, καὶ ἔτι πλέον ἡ Πρασίῳ χώρᾳ, ὅπερ
οὖν ἐμπύπτον ταῖς πόαις καὶ ταῖς τῶν ἐλείων καλάμων κόμαις, νομάς τοῖς βουσί καὶ
τοῖς προβάτοις παρέχει θαυμαστάς, καὶ τὰ μὲν ζῶα ἐστιάται ἡδίστην τὴνδε ἐστίαν
(μάλιστα γὰρ ἐνταῦθα οἱ νομεῖς ἄγουσιν αὐτά, ἐνθα καὶ μᾶλλον ἡ δρόσος ἡ γλυκεῖα
κάθηται πεσοῦσα), ἀνθεστιᾷ δὲ καὶ τὰ ζῶα τοὺς νομέας· ἀμέλγουσι γὰρ περιγλύκι-
στον γάλα, καὶ οὐ δέονται ἀναμιῆσαι αὐτῷ μέλι, ὅπερ οὖν δρῶσιν Ἕλληνες.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 1

Ὁ δὲ Ἰνδὸς μάργαρος (ἄνω γὰρ εἶπον περὶ τοῦ Ἐρυθραίου) λαμβάνεται τρόπῳ
τοιῷδε.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 23

ἄριστος δὲ ἄρα ὁ Ἰνδικὸς γίνεται καὶ ὁ τῆς θαλάττης τῆς Ἐρυθρᾶς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 29

γίνεσθαι δὲ φησιν Ἰόβας καὶ ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῷ, καὶ τοῦ Βρεττα-
νικοῦ ἡττάσθαι αὐτόν, τῷ δὲ Ἰνδῷ καὶ τῷ Ἐρυθραίῳ μὴδὲ τὴν ἀρχὴν ἀντικρίνεσθαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 30

ὁ δὲ ἐν Ἰνδίᾳ χερ-
σαῖος οὐ λέγεται φύσιν ἔχειν ἰδίαν, ἀλλὰ ἀπογέννημα εἶναι
κρυστάλλου, οὐ τοῦ ἐκ τῶν παγετῶν συνιστα-
μένου, ἀλλὰ τοῦ ὀρυκτοῦ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 14, line 1

Κομίζουσι δὲ ἄρα τῷ σφετέρῳ βασιλεῖ οἱ Ἰνδοὶ τίγρεις πεπωλεμένους καὶ
τιθασοὺς πάνθηρας καὶ ὄρυγας τετράκερως, βοῶν δὲ γένη δύο, δρομικούς τε καὶ
ἄλλους ἀγρίους δεινῶς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 15, line 1

καὶ περιστερὰς ὠχρὰς κομίζουσιν, ἅσπερ οὖν καὶ λέγουσι μήτε ἡμεροῦσθαι μήτε
ποτὲ प्राῦνε-
σθαι, καὶ ὄρνιθας δέ, οὓς κερκορώνους φιλοῦσιν ὄνο-
μάζειν, καὶ κύνας
γενναίους, ὑπὲρ ὧν ἄνω μοι λέ-
λεκται, καὶ πιθήκους λευκοὺς καὶ μελαντάτους

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἄλ- λους· τοὺς γάρ τοι πυρροὺς ὥς γυναιμανεῖς ἐς τὰς πόλεις οὐκ ἄγουσιν, ἀλλὰ καὶ ποθεν ἐπιπηδήσαντες ἀναιροῦσιν, ὥς μοιχοὺς μεμισηκότες. Ἰνδῶν δὲ ὁ μέγας βασιλεὺς μιᾷς ἡμέρας ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀγωνίας προτίθησι τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις εἶπον ἐτέρωθι, ἐν δὲ τοῖς καὶ ζώοις ἀλόγοις, ἀλλὰ ἐκείνοις γε ὦν ἐκπέφυκε κέρατα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 21, line 1

Ὅτε Ἀλέξανδρος τὰ μὲν ἐδόνει τῆς Ἰνδῶν γῆς τὰ δὲ ἥρει, πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ζώοις ἐνέτυχεν, ἐν δὲ τοῖς καὶ δράκοντι, ὃνπερ οὖν ἐν ἄνθρωπῳ τινὶ νομίζοντες ἱερὸν Ἰνδοὶ μετὰ πολλοῦ τοῦ θειασμοῦ προσετρέποντο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 21, line 5

οὐκοῦν παντοῖοι ἐγένοντο οἱ Ἰνδοὶ δε- όμενοι τοῦ Ἀλεξάνδρου μηδένα ἐπιθέσθαι τῷ ζῳῳ· ὁ δὲ κατένευσε.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 24, line 1

ἐπιφανεῖς δὲ ὁ Ἀπόλλων τὴν μὲν κόρην ἀρπάζει, τὴν δὲ ναῦν λίθον ἐργάζεται, τὸν δὲ Πομπίλον ἐς τὸν ἰχθὺν τοῦτον μετέβαλεν. Ἰνδοὶ δὲ ἄρα καὶ περὶ τοὺς βοῦς τοὺς δρομικοὺς τίθενται σπουδὴν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 2, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς μανθάνω σιττακοὺς ὄρνεις γίνεσθαι, ὥνπερ οὖν καὶ ἀνωτέρω μνήμην ἐποιησάμην· ἃ δὲ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν οὐκ εἶπον, ταῦτά μοι λεχθῆναι νῦν δοκεῖ πρεπωδέστατα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 2, line 10

γίνονται δὲ καὶ ταῶς ἐν Ἰνδοῖς τῶν πανταχόθεν μέγιστοι, καὶ πελειάδες χλωρόπτιλοι· φαίη τις ἂν πρῶτον θεασάμενος καὶ οὐκ ἔχων ἐπιστήμην ὀρνι- θογνώμονα, σιττακὸν εἶναι καὶ οὐ πελειάδα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 2, line 22

χρόαν δὲ ἔχει τὰ πτερὰ τῶν Ἰνδῶν ἀλεκτρούνων χρυσωπὸν τε καὶ κυα- ναυγῆ κατὰ τὴν σμάραγδον λίθον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 3, line 1

Γίνεται δὲ ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἄλλο ὄρνεον, καὶ ἔχει τὸ μέγεθος κατὰ τοὺς ψᾶρας, καὶ ἔστι ποικίλον, καὶ μουσωθὲν ἀνθρώπου φωνὴν εἶτα μέντοι τῶν σιττα- κῶν ἔστι λαλίστερόν τε καὶ θυμοσοφώτερον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 3, line 8

καλοῦσι δὲ αὐτὸ οἱ Μακεδόνων Ἰνδοῖς ἐποικήσαντες ἐν τε Βουκεφάλοις πόλει καὶ τῇ περὶ ταύτην καὶ τῇ καλουμένῃ Κύρου πόλει καὶ ταῖς ἄλλαις, ἃς ἀνέστησεν Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, κερκίωνα· ἔσχε δὲ ἄρα τὸ ὄνομα τήνδε τὴν γένεσιν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ διασεῖει τὸν ὄρρον, ὥσπερ οὖν καὶ οἱ κίγκλοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 4, line 1

Γίνεσθαι δὲ ἐν Ἰνδοῖς καὶ κήλαν ἀκούω ὄρνιν· καὶ τὸ μέγεθος τριπλασίων ὠτίδος ἔστί, καὶ τὸ στόμα ἔχει γενναῖον δεινῶς καὶ μακρὰ τὰ σκέλη· φέρει δὲ καὶ

5.3. CLAUDIUS AELIANUS SOPH.

πρηγορεῶνα καὶ ἐκεῖνον μέγιστον προσεμεφερῇ κωρύκῳ, φθέγμα δὲ ἔχει καὶ μάλα ἀπηχές.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 1

Ἀκούω δὲ ἔγωγε καὶ Ἰνδὸν ἔποπα διπλασίονα τοῦ παρ' ἡμῖν καὶ ὠραιότερον ἰδεῖν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 4

καὶ Ὅμηρος μὲν λέγει βασιλεῖ κεῖσθαι ἄγαλμα Ἑλληνι χαλινὸν καὶ κόσμον ἵππου, ὁ δὲ ἔποψ οὗτος Ἰνδῶν βασιλεῖ ἄθυρμά ἐστι, καὶ διὰ χειρῶν αὐτὸν φέρει, καὶ ἥδεται αὐτῷ, καὶ συνεχὲς ἐνορᾷ τὴν ἀγλαίαν τεθηπῶς τοῦ ὄρνιθος καὶ τὸ κάλλος τὸ αὐτοφυές.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 9

παῖς ἐγένετο Ἰνδῶν βασι- λεῖ, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν, οἵπερ οὖν ἀνδρωθέντες ἐκ- δικώτατοί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 39

ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνιθος, ἐπιρρεῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλησιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 42

Ὡγύ- γιον γάρ τι μῆκος χρόνου λέγουσι Βραχυμᾶνες, ἐξ οὗ ταῦτα τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῷ ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι καὶ παιδὶ τὴν γε ἡλικίαν ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 6, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς γίνεται ζῶον κροκοδείλῳ χερσαίῳ πα- ραπλήσιον ἰδεῖν· μέγεθος δὲ αὐτῷ κυνιδίου Μελι- ταίου εἴη ἄν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 8, line 1

Ἡ δὲ Ἰνδῶν θάλαττα ὕδρους θαλαττίους τίχτει πλατεῖς τὰς οὐράς· τίχτουσι δὲ καὶ λίμναι μεγίστους ὕδρους.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 9, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς ἵππων τε ἀγρίων καὶ ὄνων τοιούτων εἰσὶν ἀγέλαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 10, line 1

Ἐν Πρασίοις δὲ τοῖς Ἰνδικοῖς εἶναι γένος πιθή- κων φασὶν ἀνθρωπόνουν, ἰδεῖν δὲ εἰσι κατὰ τοὺς Ὑρκανοὺς κύνας τὸ μέγεθος, προκομία τε αὐτῶν ὁρᾶται συμφυής· εἴποι δ' ἂν ὁ μὴ τὸ ἀληθὲς εἰδὼς ἀσκητὰς εἶναι αὐτάς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 10, line 12

φοι- τῶσι δὲ ἄθροοι ἐς τὰ τῆς Λατάγης προάστεια (πόλις δέ ἐστιν Ἰνδῶν ἡ Λατάγη), καὶ τὴν προτεθειμένην αὐτοῖς ἐκ βασιλέως ἐφθὴν ὄρουζαν σιτοῦνται· ἀνὰ πᾶσαν δὲ ἡμέραν ἥδε ἡ δαῖς αὐτοῖς εὐτρεπὴς πρό- κειται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 11, line 1

Ποηφάγον ἐν Ἰνδοῖς ζῶόν ἐστι, καὶ πέφυκέ γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 11, line 5

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

οὐράν δὲ ἔχει δασυ- τάτην καὶ μελαίνης ἀκράτως χρώας, καὶ εἶεν αὐταὶ αἱ τρίχες καὶ τῶν ἀνθρωπείων λεπτότεραι ἄν, καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γάρ τοι παραπλέκονται ἐξ αὐτῶν καὶ κοσμοῦνται μάλα ὠραίως, ταῖς πλοκαμίσι ταῖς συμφύτοις καὶ ταύτας ὑποδέουσαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 11, line 25
καὶ δείρας τὸ πᾶν σῶμα (ἀγα- θὸν γὰρ καὶ ἡ δορά) ἀφῆκε τὸν νεκρόν· σαρκῶν γὰρ τῶν ἐκείνου δέονται Ἰνδοὶ οὐδὲ ἔν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 12, line 1
Κήτη δὲ ἦν ἄρα ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν θαλάττῃ πεν- ταπλασίονα τὸ μέγεθος ἐλέφαντος τοῦ μεγίστου.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 13, line 1
καὶ αἰροῦσιν οἱ γεωργοῦντες αὐτοὺς ἀσθενεῖ τῇ νήξει χρωμένους, ἅτε μὴ ἐν βυθῷ φερο- μένους ἀλλὰ ἐπιπολῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὀλίγου ὕδατος ἀγαπητῶς καὶ μόλις ἀποζῶντας. Ἰνδῶν δὲ ἰχθύων ἴδια καὶ ἐκεῖνα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 13, line 3
βατίδες γίνον- ται παρ' αὐτοῖς οὐδέν τι μείους Ἀργολικῆς ἀσπίδος ἐκάστη, καρίδες δὲ καὶ μεῖζους καράβων αἱ Ἰνδῶν εἰσίν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 13, line 7
αἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθέουσαι διὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου χηλὰς μεγίστας ἔχουσι καὶ τραχείας θιγεῖν, τάς γε μὴν ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς ἐκπι- πτούσας ἐς τὸν Ἰνδὸν λείας ἔχειν πέπυσμαι τὰς ἀκάνθας, προμήκεις γε μὴν καὶ βοστρυχώδεις τὰς ἀπηρτημένας ἑλικας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 14, line 1
Χελώνη δὲ ἐν Ἰνδοῖς ποταμία τὸ χελώνιον ἔχει σκάφης οὐ μείον τελείας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 15, line 2
Θυμόσοφα δὲ καὶ παρ' ἡμῖν ζῷά ἐστιν, οὐ μὴν ὅσα ἐν Ἰνδοῖς ἀλλὰ ὀλίγα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 15, line 5
ἐκεῖ δὲ ὃ τε ἐλέφας τοι- οὔτός ἐστι καὶ ὁ σιτταχὸς καὶ αἱ σφίγγες καὶ οἱ κα- λούμενοι σάτυροι· σοφὸν δὲ ἄρα ἦν καὶ ὁ μύρμηξ ὁ Ἰνδός.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 15, line 9
οἱ μὲν οὖν ἡμεδαποὶ τὰς ἑαυτῶν χειὰς καὶ ὑποδρομάς ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύττουσι, καὶ φωλεοὺς τινὰς κρυπτοὺς ἀποφαίνουσι γεωρυχοῦντες, καὶ με- ταλλείαις ὥς εἰπεῖν τισὶν ἀπορρήτοις καὶ λανθανού- σαις καταζαίνονται· ἀλλὰ οἳ γε Ἰνδοὶ μύρμηκες οἰκί- σκους τινὰς συμφορητοὺς ἐργάζονται, καὶ τούτους γε οὐκ ἐν χωρίοις ὑπταίοις καὶ λείοις καὶ ἐπικλυζομένοις ῥᾶστα, ἀλλὰ μετεώροις καὶ ὑψηλοῖς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 15, line 31
καὶ μυρμήκων μὲν Ἰνδῶν περί· Ἰόβα πάλαι, ἐμοὶ δὲ νῦν ἐς τοσοῦτον λελέχθω.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 16, line 1

5.3. CLAUDIUS AELIANUS SOPH.

Παρά τοῖς Ἀριανοῖς τοῖς Ἰνδικοῖς χάσμα Πλού- τωνός ἐστι, καὶ κάτω τινὲς ἀπόρρητοι σύριγγες καὶ ὁδοὶ κρυπταὶ καὶ διαδρομαὶ ἀνθρώποις μὲν ἀθέατοι, βαθεῖαι δ' οὖν καὶ ἐπὶ μήχιστον προήκουσαι· γενό- μεναι δὲ πῶς καὶ ὀρωρυγμένοι τρόπῳ τῷ, οὔτε Ἰνδοὶ λέγουσιν, οὔτε ἐγὼ μαθεῖν πολυπραγμονῶ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 16, line 7

ἄγουσιν οὖν Ἰνδοὶ καὶ ὑπὲρ τὰ τρισμύρια ἐνταῦθα κτήνη προβάτων τε καὶ αἰγῶν καὶ βοῶν καὶ ἵππων· καὶ ἕκαστος τῶν ἢ ἐνύπνιον ἢ ὅτταν τινὰ ἢ φήμην ἢ ὄρνιν οὐκ εὐεδρον ὑφορωμένων ἀντὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ἐμβάλλει κατὰ τὴν οἰκοθεν δύναμιν, ἑαυτὸν λυτρούμενος καὶ διδοὺς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς τὴν τοῦ ζώου.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 20, line 1

Ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς ἐν Ἰνδίᾳ (λέγω δὲ τοῖς ἐν- δοτάτω) ὄρη φασὶν εἶναι δύσβατά τε καὶ ἔνθηρα, καὶ ἔχειν ζῶα ὅσα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τρέφει γῆ, ἄγρια δέ· καὶ γάρ τοι καὶ τὰς οἷς τὰς ἐκεῖ φασὶν εἶναι καὶ ταύ- τας θηρία, καὶ κύνας καὶ αἴγας καὶ βοῦς, αὐτόνομά τε ἁλᾶσθαι καὶ ἐλεύθερα, ἀφειμένα νομευτικῆς ἀρχῆς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 20, line 8

πλήθῃ δὲ αὐτῶν καὶ ἀριθμοῦ πλείω φασὶν οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγιοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 20, line 34

εἴτα ταύτης παραδραμούσης καὶ τῆς θηλείας κυούσης, ἐκθηριοῦται αὐθις, καὶ μονίας ἐστὶν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρτάζωνος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 21, line 2

Ἵπερελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειννιῶντα τοῖς Ἰν- δοῖς κατὰ τὴν ἐνδοτάτω πλευρὰν φανοῦνται φασὶν αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖται γε ὑπ' Ἰνδῶν ὁ χώρος Κόλουνδα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 22, line 1

Ἔστι δὲ καὶ Σκιρᾶται πέραν Ἰνδῶν ἔθνος καὶ τοῦτο, καὶ εἰσὶ σιμοὶ τὰς ῥίνας, εἴτε οὕτως ἐκ βρε- φῶν ἀπαλῶν ἐνθλάσει τῇ τῆς ῥίνος διαμείναντες, εἴτε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τίκτονται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 31, line 1

Λέγει δὲ ἄρα Κτησίας ἐν λόγοις Ἰνδικοῖς τοὺς καλουμένους Κυναμολγοὺς τρέφειν κύνας πολλοὺς κατὰ τοὺς Ὑρκανοὺς τὸ μέγεθος, καὶ εἶναι γε ἰσχυ- ρῶς κυνοτρόφους.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 33, line 5

Λιβύων δὲ ἄρα τῶν γειννιώντων Ἰνδοῖς ὀπισθονόμων βοῶν ἀγέλας εἶναι τινὰς ἀκούω.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 35, line 2

ὅσπερ οὖν ἐν Ἰνδοῖς λόγοις φησὶ Κώυθα μὲν οὕτως εἶναι κόμην τὸ ὄνομα λαβοῦσαν, ταῖς δὲ αἰετὶ ταῖς ἐπιχω- ρίοις ἔνδον ἐν τοῖς σηκοῖς παραβάλλειν τοὺς νομέας ἰχθυὺς ξηροὺς χιλόν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 37, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Παρά γε τοῖς Ψύλλοις καλουμένοις τῶν Ἰνδῶν (εἰσὶ γὰρ καὶ Λιβύων ἕτεροι) οἱ ἵπποι γίνονται τῶν κριῶν οὐ μείζους, καὶ τὰ πρόβατα ἰδεῖν μικρὰ κατὰ τοὺς ἄρνας, καὶ οἱ ὄνοι δὲ τοσοῦτοι γίνονται τὸ μέγεθος καὶ οἱ ἡμίονοι καὶ οἱ βοῦς καὶ πᾶν κτήνος ἕτερον ὃ τι οὖν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 37, line 6

Ὦν δὲ ἐν Ἰνδοῖς οὐ φασι γίνεσθαι οὔτε ἡμερον οὔτε ἄγριον· μουσάττονται δὲ καὶ ἐσθλὴν τοῦδε τοῦ ζώου Ἰνδοί, καὶ οὐκ ἂν γεύσαιντό ποτε ὑείων, ὥσπερ οὖν οὐδὲ ἀνθρωπείων οἱ αὐτοί.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 39, line 1

Ὀνησίκριτος ὁ Ἀστυपालαιεύς λέγει ἐν Ἰνδοῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ παιδὸς Φιλίππου ἀνάβασιν γενέσθαι δράκοντας δύο, οὓς Ἀβισάρης ὁ Ἰνδὸς ἔτρεφεν, ὧν ὁ μὲν ἦν πήχεων τετταράκοντα καὶ ἑκατόν, ὁ δὲ ὀγδοήκοντα· καὶ φησι ἐπιθυμῆσαι δεινῶς Ἀλέξανδρον θεάσασθαι αὐτούς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 41, line 1

Μεγασθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορπίους γίνεσθαι περωτοὺς μεγέθει μεγίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγχρίμπειν τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλησίως.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 2, line 1

Κλείταρχος ἐν τῇ περὶ τὴν Ἰνδικὴν φησὶ γίνεσθαι ὄφεις πήχεων ἑκατάδεκα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 6, line 21

περὶ δὲ τὴν Γεδρωσίῳ χώραν (ἔστι δὲ μοῖρα τῆς γῆς τῆς Ἰνδικῆς οὐκ ἄδοξος) Ὀνησίκριτος λέγει καὶ Ὀρθαγόρας γίνεσθαι κήτη ἡμισυ ἔχοντα σταδίου τὸ μῆκος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 22, line 2

λέγει δὲ Κλείταρχος ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι ὄρνιν, καὶ εἶναι σφόδρα ἐρωτικόν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ λέγει ὠρίωνα εἶναι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 23, line 1

Κατρέα τὸ ὄνομα, Ἰνδὸν τὸ γένος, τῇ φύσει ὄρνιν λέγει Κλείταρχος εἶναι τὸ κάλλος ὑπερήφανον· τὸ μέγεθος γὰρ εἶη ἂν κατὰ τὸν ταῶν, τὰ δὲ ἄκρα τῶν πτερῶν ἔοικε σμαράγδῳ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 23, line 13

ἔχει δὲ καὶ φώνημα εὐμουσον καὶ κατὰ τὴν ἀηδὸνα τορόν. Ἰνδοὶ δὲ ἄρα τὴν ἐξ ὀρνίθων τροφὴν ** εἶχον, ἵνα καὶ οἱ ὀρώντες ἐστιᾶν τὴν ὄψιν δύνωνται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 25, line 1

Λέγει δὲ Κλείταρχος πιθήκων ἐν Ἰνδοῖς εἶναι γένη ποικίλα τὴν χροάν, μεγέθει δὲ μέγιστα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 25, line 20

κατόπτρῳ δὲ χρησάμενος ὁ Ἰνδὸς ὀρώντων ἐκείνων, οὐκ εἰσὶ δ' ἔτι τὰ κάτοπτρα, ἀλλὰ ἕτερα προστιθέντες· εἶτα καὶ τούτοις ἔρματα ἰσχυρὰ ὑποπλέκουσι· καὶ μέντοι καὶ τοιαῦτά ἐστιν.

5.3. CLAUDIUS AELIANUS SOPH.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 25, line 28
εἴρηται μὲν ὑπὲρ πιθήκων καὶ ἄλλα, Ἰνδῶν τε καὶ οὐκ Ἰνδῶν· καὶ ταῦτα δὲ ἔχει
τινὰ τῷ συνιέντι οὐκ ἀσπούδαστα, οὐ μὰ Δία.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 26, line 1
Λέοντας ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι μεγίστους οὐ δια- πορῶ· τὸ δὲ αἴτιον, τῶν ζώων τῶν
ἐτέρων ἢδε ἢ γῆ μήτηρ ἐστὶν ἀγαθή.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 29, line 1
Τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως ἐλαύνοντος ἐπὶ τοὺς πολε- μίους δέκα μυριάδες ἐλεφάντων
προηγοῦνται μαχί- μων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 29, line 11
ἰδεῖν δὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁ αὐτὸς λέγει τοὺς φοίνικας αὐτορρίζους ἀνατρεπομένους
ὑπὸ τῶν ἐλε- φάντων τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐμπιπτόντων τῶν θηρίων αὐτοῖς βιαιότατα·
δρῶσι δὲ ἄρα, ἂν ὁ Ἰνδὸς ὁ πω- λεύων αὐτοὺς κελεύσῃ δρᾶσαι τοῦτο αὐτοῖς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 33, line 9
Κάσπιος δὲ ἄρα καὶ οὗτος ὄρνις ἢ Ἰνδὸς μᾶλλον (λέγεται γὰρ καὶ ἐκεῖνη τὸ
γένος οἱ καὶ ταύτῃ), καὶ εἴη τὸ μέγεθος κατὰ χῆνα ἄν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 35, line 13
λέγει δὲ ὁ Ἀντήνωρ καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ἰδὴν τὴν Κρησσαν ἐκείνου τοῦ γένους
τῶν μελιττῶν εἶναι ἰν- δάλματα, οὐ πολλὰ μὲν, εἶναι δ' οὖν, καὶ πικρὰ ἐν- τυχεῖν, ὥς
ἐκεῖναι ἦσαν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 39, line 1
Ἐν τῇ Πρασιακῇ χώρᾳ, (Ἰνδῶν δὲ αὕτη ἐστὶ) Μεγασθένης φησὶ πιθήκους εἶναι
τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους, ἔχειν δὲ οὐράς πῆχεων πέντε· προς- πεφυκέναι δὲ
ἄρα αὐτοῖς καὶ προκόμια καὶ πώγωνας καθειμένους καὶ βαθεῖς· καὶ τὸ μὲν πρόσωπον
πᾶν εἶναι λευκούς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν, ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρωποτάτους, καὶ
τὸ τοῖς ἀλλαχόθι πιθήκοις συμφυῆς οὐκ ἔχειν τὸ κακότηδες.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 40, line 1
Ἐν Ἰνδοῖς ἐστὶ χώρα περὶ τὸν Ἀσταβόρραν πο- ταμὸν ἐν τοῖς καλουμένοις
Ῥιζοφάγοις.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 40, line 6
κατὰ μέντοι τὴν λίμνην τὴν καλουμένην Ἀορατίαν (Ἰνδῶν δὲ ἄρα καὶ αὕτη·
πλησίον δὲ ἐστὶ τοῦ προειρημένου ποταμοῦ) τοῦτο μὲν τὸ θηρίον τὸν κώνωπα
ἐπιπολάζειν· ἔρημον δὲ καὶ εἶναι τὸν χώρον καὶ καλεῖσθαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 40, line 10
τὴν δὲ αἰτίαν ἐκείνην Ἰνδοὶ φασιν οἱ κύκλῳ περιοικοῦντες, τὸν χώρον τὸν
προειρημένον οὐκ ἄνωθεν οὐδὲ ἐξ ἀρχῆς ἄγονον ἀνθρώπων γενέσθαι, σκορπίους
δὲ ἐπιπολάσαι πλῆθος ἄμαχον, καὶ φαλαγγίων τινὰ ἐπιφοιτῆσαι φοράν, φαλαγγίων
δὲ ἃ καλοῦσι τετράγναθα.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* (0545: 002) “Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta, vol. 2”, Ed. Hercher, R. Leipzig: Teubner, 1866, Repr. 1971. Book 1, section 15, line 21

εἰ δέ τι Καλλιμάχῳ χρὴ προσέχειν, φάτταν καὶ πυραλλίδα καὶ περιστερὰν καὶ τρυγὸνα φησὶ μηδὲν ἀλλήλαις ἐοικέναι. Ἴνδοι δέ φασι λόγοι περιστερὰς ἐν Ἴνδοις γίνεσθαι μηλίνας τὴν χρόαν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 1, section 15, line 22

Ἴνδοι δέ φασι λόγοι περιστερὰς ἐν Ἴνδοις γίνεσθαι μηλίνας τὴν χρόαν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 2, section 31, line 7

οὐδεὶς γοῦν ἔννοιαν ἔλαβε τοιαύτην, οἷαν Εὐήμερος ὁ Μεσσήνιος ἢ Διογένης ὁ Φρύξ ἢ Ἴππων ἢ Διαγόρας ἢ Σωσίας ἢ Ἐπίκουρος οὔτε Ἴνδος οὔτε Κελτὸς οὔτε Αἰγύπτιος.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 2, section 41, line 15

καὶ Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μακεδὼν ἐπὶ Καλανῶ τῷ Βραχμᾶνι, τῷ Ἰνδῶν σοφιστῇ, ὅτε ἑαυτὸν ἐκεῖνος κατέπρησεν, ἄγωνά μουσικῆς καὶ ἱππέων καὶ ἀθλη- τῶν διέθηκε.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 2, section 41, line 17

χαριζόμενος δὲ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τι ἐπι- χώριον αὐτῶν ἀγώνισμα ἐς τιμὴν τοῦ Καλανοῦ συγ- κατηρίθησε τοῖς ἀθλοῖς τοῖς προειρημένοις.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 3, section 23, line 5

Καλὰ μὲν οὖν Ἀλεξάνδρου τὰ ἐπὶ Γρανίκῳ καὶ τὰ ἐπὶ Ἰσσοῦ καὶ ἡ πρὸς Ἀρβήλοις μάχη καὶ Δαρεῖος ἡττημένος καὶ Πέρσαι δουλεύοντες Μακεδόσι· καλὰ δὲ καὶ τὰ τῆς ἄλλης ἀπάσης Ἀσίας νενικημένης, καὶ Ἴνδοι δὲ καὶ οὗτοι Ἀλεξάνδρῳ πειθόμενοι· καλὸν δὲ καὶ τὸ πρὸς τῇ Τύρῳ καὶ τὰ ἐν Ὀξυδράκαις καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 3, section 29, line 8

καὶ ὅμως ἐπὶ τούτοις μέγα ἐφρόνει οὐδὲν ἥττον ἢ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῇ τῆς οἰκουμένης ἀρχῇ, ὅτε καὶ Ἴνδους ἐλὼν ἐς Βαβυλῶνα ὑπέστρεψεν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 3, section 39, line 3

Ὅτι βαλάνους Ἀρκάδες, Ἀργεῖοι δ’ ἀπίους, Ἀθη- ναῖοι δὲ σῦκα, Τιρύνθιοι δὲ ἀχράδας δεῖπνον εἶχον, Ἴνδοι καλάμους, Καρμανοὶ φοίνικας, κέγχρον δὲ Μαιῶται καὶ Σαυρομάται, τέρμινθον δὲ καὶ κάρδα- μον Πέρσαι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 4, section 1, line 9

Ὅτι Δαρδανεῖς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰλλυρίδος ἀκούω τρις μόνον λούεσθαι παρὰ πάντα τὸν ἑαυτῶν βίον, ἐξ ὠδίνων καὶ γαμοῦντας καὶ ἀποθανόντας. Ἴνδοι οὔτε δανείζουσιν οὔτε ἴσασι δανείζεσθαι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 4, section 1, line 10

ἀλλ’ οὐδὲ θέμις ἄνδρα Ἰνδὸν οὔτε ἀδικῆσαι οὔτε ἀδικηθῆναι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 4, section 20, line 6

5.3. CLAUDIUS AELIANUS SOPH.

ἦκεν οὖν καὶ πρὸς τοὺς Χαλ- δαίους ἐς Βαβυλῶνα καὶ πρὸς τοὺς μάγους καὶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 5, section 6, line 1

Ἄξιον δὲ καὶ τὸ Καλανοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τέλος ἐπαινέ-σαι· ἄλλος δ' ἂν εἶπεν ὅτι καὶ ἀγασθῆναι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 5, section 6, line 3

Καλανὸς ὁ Ἰνδῶν σοφιστῆς μακρὰ χαί- ρειν φράσας Ἀλεξάνδρῳ καὶ Μακεδόσι καὶ τῷ βίῳ, ὅτε ἐβουλήθη ἀπολῦσαι αὐτὸν ἐκ τῶν τοῦ σώματος δεσμῶν, ἐνένηστο μὲν ἡ πυρὰ ἐν τῷ καλλίστῳ προ-αστείῳ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἦν τὰ ξύλα αὐὰ καὶ πρὸς εὐωδίαν εὖ μάλα ἐπίλεκτα κέδρου καὶ θύου καὶ κυ-παρίττου καὶ μυρσίνης καὶ δάφνης· αὐτὸς δὲ γυμνα-σάμενος γυμνάσιον τὸ εἰωθός (ἦν δὲ αὐτὸ δρόμος), ἀνελθὼν ἐπὶ μέσῃ τῆς πυρᾶς ἔστη ἐστεφανωμένος καλάμου κόμῃ.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 6, section 14, line 14

ὁ δὲ διέστησεν ἄλλους ἄλλη, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ τῆς Ἰνδικῆς ὅρια ἀπέπεμψε, τοὺς δὲ ἐπὶ τὰ Σκυθικά.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 7, section 18, line 3

παρὰ Ἰνδοῖς δὲ αἱ γυναῖκες τὸ αὐτὸ πῦρ ἀποθανοῦσι τοῖς ἀνδράσιν ὑπο-μένουσι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 8, section 7, line 18

ἦσαν δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς θαυ-ματοποιοὶ διαπρέποντες, καὶ ἔδοξαν δὲ αὐτοὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων τῶν ἀλλαχόθεν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 10, section 14, line 3

καὶ μαρτύριον ἔλεγεν ἀνδρειοτάτους καὶ ἐλευθεριοτάτους Ἰνδοὺς καὶ Πέρσας, ἀμφοτέρους δὲ πρὸς χρηματισμὸν ἀργοτάτους εἶναι· Φρύγας δὲ καὶ Λυδοὺς ἐργαστικωτάτους, δουλεύειν δέ.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 12, section 48, line 1

Ὅτι Ἰνδοὶ τῇ παρά σφισιν ἐπιχωρίῳ φωνῇ τὰ Ὀμήρου μεταγράψαντες ἄδουσιν οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς, εἴ τι χρή πιστεύειν τοῖς ὑπὲρ τούτων ἱστοροῦσιν.

Claudius Aelianus Soph., *Fragmenta* (0545: 004) “Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta, vol. 2”, Ed. Hercher, R. Leipzig: Teubner, 1866, Repr. 1971. Fragment 85, line 1

οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροὶ τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα ἐκόπασαν, καὶ τὸ κῦμα ἐστορέσθη· πνεῦμα δὲ κεκρι-μένον κατὰ πρύμναν ἐπέρρει, καὶ τὰ ἱστία ἐπλήρου. ἰνδάλματα εἰκασμένα κυσὶν ἐκ τινος θείας ὁρμῆς τοῦτον ἐπιπηδήσαντα, οἰκτρῶς, ὅσα ἰδεῖν, διέξυεν.

Claudius Aelianus Soph., *Fragmenta* Fragment 99, line 8

καὶ ἔστι τὸ ἰνδάλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργές.

Claudius Aelianus Soph., *Fragmenta* Fragment 106, line 18

ὁφίς οὖν ἰνδάλματος ἱεροῦ ὄναρ ἐπιστᾶσα λέγει ποιήσασθαι μεταβολὴν βίου.

5.4 Pausanias Perieg.

Pausanias (/pɔːˈseɪniəs/; Greek: Πανσανίας Pausanías; c. AD 110 – c. 180) was a Greek traveler and geographer of the 2nd century AD, who lived in the times of Hadrian, Antoninus Pius and Marcus Aurelius. He is famous for his *Description of Greece* (Ἑλλάδος περιήγησις *Helados Periegesis*) a lengthy work that describes ancient Greece from firsthand observations, and is a crucial link between classical literature and modern archaeology.

Pausanias' *Description of Greece* is in ten books, each dedicated to some portion of Greece. He begins his tour in Attica, where the city of Athens and its demes dominate the discussion. Subsequent books describe Corinth (2nd book), Laconia (3rd), Messenia (4th), Elis (5th and 6th), Achaia (7th), Arcadia (8th), Boetia (9th), Phocis and Ozolian Locris (10th). He famously leaves out key portions of Greece such as Crete. The project is more than topographical; it is a cultural geography. Pausanias digresses from description of architectural and artistic objects to review the mythological and historical underpinnings of the society that produced them. As a Greek writing under the auspices of the Roman empire, he found himself in an awkward cultural space, between the glories of the Greek past he was so keen to describe and the realities of a Greece beholden to Rome as a dominating imperial force. His work bears the marks of his attempt to navigate that space and establish an identity for Roman Greece.

He is not a naturalist by any means, though he does from time to time comment on the physical realities of the Greek landscape. He notices the pine trees on the sandy coast of Elis, the deer and the wild boars in the oak woods of Phelloe, and the crows amid the giant oak trees of Alalcomenae. It is mainly in the last section that Pausanias touches on the products of nature, such as the wild strawberries of Helicon, the date palms of Aulis, and the olive oil of Tithorea, as well as the tortoises of Arcadia and the "white blackbirds" of Cyllene.

Pausanias is most at home in describing the religious art and architecture of Olympia and of Delphi. Yet, even in the most secluded regions of Greece, he is fascinated by all kinds of depictions of gods, holy relics, and many other sacred and mysterious objects. At Thebes he views

5.4. PAUSANIAS PERIEG.

the shields of those who died at the Battle of Leuctra, the ruins of the house of Pindar, and the statues of Hesiod, Arion, Thamyras, and Orpheus in the grove of the Muses on Helicon, as well as the portraits of Corinna at Tanagra and of Polybius in the cities of Arcadia.

Pausanias has the instincts of an antiquary. As his editor Christian Habicht has said,

In general he prefers the old to the new, the sacred to the profane; there is much more about classical than about contemporary Greek art, more about temples, altars and images of the gods, than about public buildings and statues of politicians. Some magnificent and dominating structures, such as the Stoa of King Attalus in the Athenian Agora (rebuilt by Homer Thompson) or the Exedra of Herodes Atticus at Olympia are not even mentioned.[5]

Pausanias' *Periegesis*, unlike a Baedeker guide, stops for a brief excursus on a point of ancient ritual or to tell an apposite myth, in a genre that would not become popular again until the early 19th century. In the topographical part of his work, Pausanias is fond of digressions on the wonders of nature, the signs that herald the approach of an earthquake, the phenomena of the tides, the ice-bound seas of the north, and the noonday sun which at the summer solstice casts no shadow at Syene (Aswan). While he never doubts the existence of the gods and heroes, he sometimes criticizes the myths and legends relating to them. His descriptions of monuments of art are plain and unadorned. They bear the impression of reality, and their accuracy is confirmed by the extant remains. He is perfectly frank in his confessions of ignorance. When he quotes a book at second hand he takes pains to say so.

The work left faint traces in the known Greek corpus. "It was not read," Habicht relates— "there is not a single mention of the author, not a single quotation from it, not a whisper before Stephanus Byzantius in the sixth century, and only two or three references to it throughout the Middle Ages." [6] We came perilously close to losing it altogether, in fact: the only manuscripts of Pausanias are three 15th-century copies, full of errors and lacunae, which all appear to depend on a single manuscript that survived to be copied. Niccolò Niccoli had this archetype in Florence in 1418; at his death in 1437 it went to the library of San Marco, Florence, then disappeared after 1500.[7] Until

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

20th century archaeologists found that Pausanias was a reliable guide to the sites they were excavating,[8] Pausanias was largely dismissed by 19th- and early 20th-century classicists of a purely literary bent, who followed the authoritative Wilamowitz in discrediting him, as a purveyor of literature quoted at second-hand, who, it was suggested, had not actually visited most of the places he described. Habicht 1985 describes an episode in which Wilamowitz was led astray by misreading Pausanias, in front of an august party of travellers, in 1873, and attributes to it Wilamowitz' lifelong antipathy and distrust of Pausanias. The experience of a century of archaeologists, however, has fully vindicated Pausanias. (From Wikipedia³)

Pausanias *Perieg.*, *Graeciae descriptio* (0525: 001) "Pausaniae Graeciae descriptio, 3 vols.", Ed. Spiro, F. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1:1967. Book 1, chapter 12, section 3, line 5

ἐλέφαντας δὲ πρῶτος μὲν τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης Ἀλέξανδρος ἐκτῆσατο Πῶρον καὶ τὴν δύναμιν καθελὼν τὴν Ἰνδῶν, ἀποθανόντος δὲ Ἀλεξάνδρου καὶ ἄλλοι τῶν βασιλέων καὶ πλείστους ἔσχεν Ἀντίγονος, Πύρρῳ δὲ ἐκ τῆς μάχης ἐγεγόνει τῆς πρὸς Δημήτριον τὰ θηρία αἰχμάλωτα· τότε δὲ ἐπιφανέντων αὐτῶν δεῖμα ἔλαβε Ῥωμαίους ἄλλο τι καὶ οὐ ζῶα εἶναι νομίσαντας.

Pausanias *Perieg.*, *Graeciae descriptio* Book 1, chapter 12, section 4, line 5

ἐλέφαντα γάρ, ὅσος μὲν ἐς ἔργα καὶ ἀνδρῶν χεῖρας, εἰσὶν ἐκ παλαιοῦ δῆλοι πάντες εἰδότες· αὐτὰ δὲ τὰ θηρία, πρὶν ἢ διαβῆναι Μακεδόνας ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, οὐδὲ ἐωράκεσαν ἀρχὴν πλὴν Ἰνδῶν τε αὐτῶν καὶ Λιβύων καὶ ὅσοι πλησιόχωροι τοῦτοις.

Pausanias *Perieg.*, *Graeciae descriptio* Book 2, chapter 28, section 1, line 8

τὸ δὲ αὐτὸ εὐρίσκω καὶ ἄλλαις χώραις συμβεβηκός· Λιβύη μὲν γε μόνη κροκοδείλους τρέφει χερσαίους διπήχεων οὐκ ἐλάσσοντας, παρὰ δὲ Ἰνδῶν μόνων ἄλλα τε κομίζεται καὶ ὄρνιθες οἱ ψιττακοί.

Pausanias *Perieg.*, *Graeciae descriptio* Book 2, chapter 28, section 1, line 11

τοὺς δὲ ὄφεις οἱ Ἐπιδάυριοι τοὺς μεγάλους ἐς πλεον πηχῶν καὶ τριάκοντα προήκοντας, οἳ παρὰ τε Ἰνδοῖς τρέφονται καὶ ἐν Λιβύῃ, ἄλλο δὲ τι γένος φασὶν εἶναι καὶ οὐ δράκοντας.

Pausanias *Perieg.*, *Graeciae descriptio* Book 3, chapter 12, section 4, line 2

ἀργύρου γὰρ οὐκ ἦν πω τότε οὐδὲ χρυσοῦ νόμισμα, κατὰ τρόπον δὲ ἔτι τὸν ἀρχαῖον ἀντεδίδοσαν βοῦς καὶ ἀνδράποδα καὶ ἀργὸν τὸν ἄργυρον καὶ χρυσόν· οἱ δὲ ἐς τὴν Ἰνδικὴν ἐσπλέοντες φορτίων φασὶν Ἑλληνικῶν τοὺς Ἰνδοὺς ἀγώγιμα ἄλλα

3. http://en.wikipedia.org/wiki/Pausanias_%28geographer%29

5.4. PAUSANIAS PERIEG.

ἀνταλλάσσεσθαι, νόμισμα δὲ οὐκ ἐπίστασθαι, καὶ ταῦτα χρυσοῦ τε ἀφθόνου καὶ χαλκοῦ παρόντος σφίσι.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 4, chapter 32, section 4, line 5

ἐγὼ δὲ Χαλδαίους καὶ Ἰνδῶν τοὺς μάγους πρώτους οἶδα εἰπόντας ὡς ἀθάνατός ἐστιν ἀνθρώπου ψυχὴ, καὶ σφισι καὶ Ἑλλήνων ἄλλοι τε ἐπείσθησαν καὶ οὐχ ἥμισυ Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος· εἰ δὲ ἀποδέχεσθαι καὶ οἱ πάντες ἐθελήσουσιν, ἐκεῖνό γε ἀντειπεῖν οὐκ ἔνεστι μὴ οὐ τὸν πάντα αἰῶνα Ἀριστομένει τὸ μῖσος τὸ ἐς Λακεδαιμονίους ἐνεστάχθαι.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 4, chapter 34, section 2, line 7

θηρία δὲ ἐς ὅλεθρον ἀνθρώπων οὐ πεφύκασιν οἱ Ἑλλήνων ποταμοὶ φέρειν, καθάπερ γε Ἰνδὸς καὶ Νεῖλος ὁ Αἰγύπτιος, ἔτι δὲ Ῥῆνος καὶ Ἰστρος Εὐφράτης τε καὶ Φᾶσις· οὐ τοι γὰρ δὴ θηρία ὅμοια τοῖς μάλιστα ἀνδροφάγα αὐξοῦσι, ταῖς ἐν Ἑρμῷ καὶ Μαιάνδρῳ γλάνισιν ἐοικότα ἰδέας πλήν χροῶς τε μελαντέρας καὶ ἀλκῆς· ταῦτα δὲ αἱ γλάνεις ἀποδέουσιν.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 4, chapter 34, section 3, line 1

ὁ δὲ Ἰνδὸς καὶ ὁ Νεῖλος κροκοδείλους μὲν ἀμφοτέροι, Νεῖλος δὲ παρέχεται καὶ ἵππους, οὐκ ἔλασσον ἢ ὁ κροκόδειλος κακὸν ἀνθρώποις.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 5, chapter 12, section 3, line 13

ὁ μὲν δὴ ἐλέφας παρὰ τὰ λοιπὰ ζῶα διάφορον καὶ τὴν ἔκφυσιν παρέχεται τῶν κεράτων, ὥσπερ γε καὶ τὸ μέγεθος ἐστὶν αὐτῷ καὶ εἶδος οὐδὲν ἐοικότα ἐτέρῳ θηρίῳ· φιλότιμοι δὲ ἐς τὰ μάλιστά μοι καὶ ἐς θεῶν τιμὴν οὐ φειδωλοὶ χρημάτων γενέσθαι δοκοῦσιν οἱ Ἕλληνες, οἷς γε παρὰ Ἰνδῶν ἤγετο καὶ ἐξ Αἰθιοπίας ἐλέφας ἐς ποίησιν ἀγαλμάτων.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 6, chapter 26, section 9, line 9

οὗτοι μὲν δὴ τοῦ Αἰθιοπῶν γένους αὐτοὶ τέ εἰσιν οἱ Σῆρες καὶ ὅσοι τὰς προσεχεῖς αὐτῇ νέμονται νήσους, Ἀβασαν καὶ Σακαίαν· οἱ δὲ αὐτοὺς οὐκ Αἰθίοπας, Σκύθας δὲ ἀναμειγμένους Ἰνδοῖς φασὶν εἶναι.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 8, chapter 23, section 9, line 5

ἄγει μὲν δὴ ὁ Σόρων τὴν ἐπὶ Ψωφίδος· θηρία δὲ οὗτός τε καὶ ὅσοι δρυμοὶ τοῖς Ἀρκάσιν εἰσὶν ἄλλοι παρέχονται τοσάδε, ἀγρίους ὕς καὶ ἄρκτους καὶ χελώνας μεγίστας μεγέθει· λύρας ἂν ποιήσαιο ἐξ αὐτῶν χελώνης Ἰνδικῆς λύρα παρισουμένης.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 8, chapter 29, section 4, line 7

τοῦτον τὸν νεκρὸν <ὁ> ἐν Κλάρῳ [ὁ] θεός, ἀφικομένων ἐπὶ τὸ χρηστήριον τῶν Σύρων, εἶπεν Ὀρόν· τὴν εἶναι, γένους δὲ αὐτὸν εἶναι τοῦ Ἰνδῶν.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 8, chapter 29, section 4, line 11

εἰ δὲ τὴν γῆν τὸ ἀρχαῖον οὔσαν ὑγρὰν ἔτι καὶ ἀνάπλεων νοτίδος θερμαίνων ὁ ἥλιος τοὺς πρώτους ἐποίησεν ἀνθρώπους, ποίαν εἰκός ἐστιν ἄλλην χώραν ἢ προ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τέραν τῆς Ἰνδῶν ἢ μείζονας ἀνεῖναι τοὺς ἀνθρώπους, ἢ γε καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι καὶ ὄψεως τῷ παραλόγῳ καὶ μεγέθει διάφορα ἐκτρέφει θηρία;

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 21, section 3, line 1

εἶδον δὲ καὶ ταύρους τοὺς τε Αἰθιοπικούς, οὓς ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι ὀνομάζουσι ῥινό- κερως, ὅτι σφίσιν ἐπ' ἄκρα τῇ ῥίνι ἐν ἐκάστω κέρασ καὶ ἄλλο ὑπὲρ αὐτὸ οὐ μέγα, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς οὐδὲ ἀρχὴν κέρατά ἐστι, καὶ τοὺς ἐκ Παιόνων – οὗτοι δὲ οἱ ἐκ Παιόνων ἔς τε τὸ ἄλλο σῶμα δασεῖς καὶ ἀμφὶ τὸ στέρνον μάλιστά εἰσι καὶ τὴν γένυν – καμήλους τε Ἰνδικὰς χρῶμα εἰκασμένας παρδάλειν.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 21, section 4, line 2

θηρίον δὲ <τὸ> ἐν τῷ Κτησίῳ λόγῳ τῷ ἐς Ἰνδοὺς – μαρτιχόρα ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφάγον λελέχθαι – εἶναι πείθομαι τὸν τίγριν· ὁδόντας δὲ αὐτὸ τριστοίχους καθ' ἐκατέραν τὴν γένυν καὶ κέντρα ἐπὶ ἄκρας ἔχειν τῆς οὐρᾶς, τούτοις δὲ τοῖς κέντροις ἐγγύθεν ἀμύνεσθαι καὶ ἀποπέμπειν ἐς τοὺς πορρωτέρω τοξότου ἀνδρὸς οἷσιν ἴσον, ταύτην οὐκ ἀληθῆ τὴν φήμην οἱ Ἰνδοὶ δέξασθαι δοκοῦσί μοι παρ' ἀλλήλων ὑπὸ τοῦ ἄγαν ἐς τὸ θηρίον δείματος.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 21, section 5, line 7

δοκῶ δέ, εἰ καὶ Λιβύης τις ἢ τῆς Ἰνδῶν ἢ Ἀράβων γῆς ἐπέρχοιτο τὰ ἔσχατα ἐθέλων θηρία ὅποσα παρ' Ἑλλήσιν ἐξευρεῖν, τὰ μὲν οὐδὲ ἀρχὴν αὐτὸν εὐρήσειν, τὰ δὲ οὐ κατὰ ταῦτά ἔχειν φανεῖσθαι οἱ· οὐ γὰρ δὴ ἄνθρωπος μόνον ὁμοῦ τῷ ἄερι καὶ τῇ γῇ διαφόροις οὔσι διάφορον κτᾶται καὶ τὸ εἶδος, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τὸ αὐτὸ ἂν πάσχοι τοῦτο, ἐπεὶ καὶ τὰ θηρία αἱ ἀσπίδες τοῦτο μὲν ἔχουσιν αἱ Λίβυσσαι παρὰ τὰς Αἰγυπτίας τὴν χρόαν, τοῦτο δὲ ἐν Αἰθιοπία μελαίνας τὰς ἀσπίδας οὐ μείον ἢ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἢ γῇ τρέφει.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 40, section 9, line 9

μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀλέξανδρος, οὐκ ἀναστήσας οὔτε ἐπὶ Δαρείῳ τρόπαια οὔτε ἐπὶ ταῖς Ἰνδικαῖς νίκαις.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 10, chapter 29, section 4, line 5

τὴν δὲ Ἀριάδνην ἢ κατὰ τινὰ ἐπιτυχῶν δαίμονα ἢ καὶ ἐπίτηδες αὐτὴν λοχήσας ἀφείλετο Θησέας ἐπιπλεύσας Διόνυσος στόλῳ μείζονι, οὐκ ἄλλος κατὰ ἐμὴν δόξαν, ἀλλὰ ὁ πρῶτος μὲν ἐλάσας ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεία, πρῶ- τος δὲ Εὐφράτην γεφυρώσας ποταμόν· Ζεῦγμά τε ὦνο- μάσθη πόλις καθ' ὃ τι ἐζεύχθη τῆς χώρας ὁ Εὐφρά- τος, καὶ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ κάλως καὶ ἐς ἡμᾶς ἐν ᾧ τὸν ποταμὸν ἔζευσεν, ἀμπελίνους ὁμοῦ πεπλεγμένους καὶ κισσοῦ κλήμασι.

5.5 Oppianus Epic.

5.5. OPPIANUS EPIC.

Oppian (Ancient Greek: Ὀππιανός, Oppianós; Latin: Oppianus), also known as Oppian of Anazarbus, of Corycus, or of Cilicia, was a 2nd-century Greco-Roman poet during the reign of the emperors Marcus Aurelius and Commodus. He was actually born in Caesarea (now known as Anazarbus), but was mistakenly placed in Corycus by Suidas; both cities were in the Roman province of Cilicia. He composed a series of didactic poems in Greek hexameter: one on hunting (Κυνηγετικά, Kynēgetiká), one on fishing (Ἀλιευτικά, Halieutiká), and one on bird catching (Ἰξευτικά, Ixeutiká). The surviving work on hunting is now believed to be the work of a different Oppian and the surviving prose paraphrase of the work on birding is now thought to describe a work composed by the Dionysus whom the Suda mention as the author of a treatise on rocks (Λιθιακά, Lithiaká).

According to an anonymous biographer, Oppian's father, having incurred the displeasure of a colleague of Marcus Aurelius named Lucius Verus by neglecting to pay his respects to him when he visited Rome, was banished to Malta. Oppian, who had accompanied his father into exile, returned after the death of Verus (AD 169) and presented his poems to Marcus Aurelius, who was so pleased with them that he gave the author a piece of gold for each line, took him into favor, and pardoned his father. Oppian subsequently returned to his native country but died of the plague shortly afterwards at the early age of thirty. His contemporaries erected a statue in his honor, with an inscription which is still extant, containing a lament for his premature death and a eulogy of his precocious genius.

His poem on fishing, the Halieutica, is still extant. It is about 3500 lines and bears a dedication to Marcus Aurelius and his son Commodus, placing it to the time of their joint rule. (From Wikipedia⁴)

Oppianus Epic., Halieutica (0023: 001) "Oppian, Colluthus, Tryphiodorus", Ed. Mair, A.W. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1928, Repr. 1963. Book 2, line 233

Πουλυπόδων δ' οὐπω τιν' ὁῖομαι ἔμμεν' ἄπυστον τέχνης, οἱ πέτρησιν ὁμοῖοι
ἰνδάλλονται, τὴν κε ποτιπτύξωσι περὶ σπείρης τε βάλονται.

Oppianus Epic., Halieutica Book 5, line 17

ὄσσους μὲν κατ' ὄρεσφι βίην ἄτρεστον ἔχοντας θήρας ὑπερφιάλους βροτὸς ἔσβει-
σεν· ὅσσα δὲ φύλα οἰωνῶν νεφέλησι καὶ ἥερι δινεύοντα εἶλε, χαμαΐζηλόν περ ἔχων

4. <http://en.wikipedia.org/wiki/Oppian>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

δέμας· οὐδὲ λέοντα ῥύσατ' ἀγνηορίη διμηθήμεναι, οὐδ' ἐσάωσεν αἰετὸν ἠνεμόεις πτερύγων ῥόθος, ἀλλὰ καὶ Ἴνδον θῆρα κελαινόρινον ὑπέρβιον ἄχθος ἀνάγκη κλῖναν ἐπιβρίσαντες, ὑπὸ ζεύγλῃσι δ' ἔθηκαν οὐρήων ταλαεργὸν ἔχειν πόνον ἐλκυστήρα.

5.6 Dionysius Periegetes

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem (4174: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 36-42, line 2

Ὅπου δὲ τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀνατέλλει τοῖς ἀνθρώποις τὸ πρὸς ἑω μέρος, ἡῶν καὶ Ἰνδικὸν κα- λεῖται τὸ κύμα ἐκεῖνο τῆς θαλάσσης, τουτέστι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ὠκεανοῦ.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 570-579, line 17

Οὐδαμῶς γὰρ οὕτως ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς Θρακικῆς Ἀψύνθου οἱ Βιστονίδες, τουτέστιν οἱ Θρᾷκες, τὸν ἐρίβρομον Εἰραφιώτην, τουτέστι τὸν Βάκχον τὸν ῥαφθέντα ποτὲ ἐν τῷ τοῦ Διὸς μηρῷ, ἢ ἀπὸ πόλεως Εἰραφίας καλουμένης οὕτως λεγόμενον καλοῦσιν, ἐν τοῖς μυ- στηρίοις αὐτοῦ μέγαν ἦχον διεγείροντες· οὐδὲ οὕτω σὺν τοῖς παισὶν αὐτῶν κατὰ τὸν Γάγγην ποταμὸν τὸν μελαίνας στροφὰς ἔχοντα τῷ μεγαλόηχῳ Διονύσῳ οἱ Ἴνδοι τὸν κῶμον ἄγουσιν, ὥς κατὰ ταύτην τὴν χώ- ραν αἱ γυναῖκες τῶν Ἀμνιτῶν τὸ εὐοῖ Βάκχε, τουτέστι τὸν ὕμνον τὸν εἰς τὰ Διονύσια τελούμενον, λέγουσιν.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 580-588, line 13

Τῆνι- καῦτα γὰρ λοξότερος ὁ ἥλιος φέρεται καὶ τὸν ὀρίζοντα ἐκκλινόμενος, κατὰ εὐθειᾶν τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ ἐρχο- μένων· μυλοειδῶς γὰρ αὐτὴν περιστρέφεται καὶ εἰς αὐτὴν ἐφορᾷ καθ' ὅλον τὸν κύκλον, ἕως ὅτου πάλιν ἔλθῃ ἐπὶ τοὺς τὰ νότια μέρη, ἡγουν τὸ ἀντικείμενον νότιον ἡμικύκλιον, κατοικοῦντας Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίο- πας.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 620-626, line 11

Τὸ δὲ σχῆμα καὶ ἡ μορφή τῆς Ἀσίας ἐστὶν ὁ ῥυσμός, τουτέστιν ἡ ἑκτασις καὶ ἡ περιγραφὴ, τῶν ἀμφοτέρων ἡπείρων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ Λιβύης, ὅμοιον δέ ἐστι τὸ σχῆμα καὶ παραπλήσιον κῶνῳ, ὅπερ ἐστὶ σχῆμα στροβιλοειδές, κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ἢ τὸ ἐναντίον ἐλκόμενον κατὰ μικρὸν, καὶ ἀποξυνόμενον πρὸς τὸ ἔσχατον πέρας τῆς ἀνατολῆς, τῶν ἐτέρων δύο ἡπείρων πρὸς τὴν δύσιν κειμένων· ὅπου καὶ τοῦ ἐν Θήβῃ γεννηθέντος Διονύσου αἱ στῆλαι περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ ὠκεανοῦ ἴστανται ἐν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῶν Ἰνδῶν, ὅπου ὁ Γάγγης τὸ Νυσσαῖον λευκὸν ὕδωρ ἢ τὸ ἀπὸ Νύσσης κατερχόμενον ἐπὶ τὸν πλαταμῶνα κυλίνει.

5.6. DIONYSIUS PERIEGETES

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 636-651, line 5

Ἀμφοτέρων δὲ τῶν δύο τούτων κόλπων ἄπειρος ἰσθμὸς μέσον διαχωρίζει, ἔνθα κάκεισε εἰς πολλὰ μέρη τοῖς πεδίοις περιτεινόμενος, εἰς τὰ μέσα δὲ ἀπάσης τῆς Ἀσίας ὄρος ἐπιβέβηκεν ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Παμφυλίας μέχρι τῶν Ἰνδῶν, ἄλλοτε μὲν λοξὸν καὶ κυρτὸν, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερον ἰχνῶν, Ταῦρον δὲ κα- λοῦσιν αὐτὸ, διότι ταυροφανὲς ἐστὶ καὶ ὀξυκέφαλον, ὥστε λοφοῦσθαι εἰς ὕψος πολυσχιδὲς, ὃ ἐστὶ εἰς πολλὰ μέρη διασχιζόμενον· εἰς γὰρ τὰς ἐξοχὰς αὐτοῦ κέρατα ταύρου μιμεῖται ἔνθα κάκεισε τοῖς ἐκτεταμένοις ὄρεσιν.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 695-705, line 9

Ἐπὶ δὲ τούτῳ τῷ ἰσθμῷ τὸ ἀνατολικὸν ἔθνος κατοικεῖ τῶν Ἰβήρων (οἵτινές ποτε Ἰβηρες ἀπὸ τῆς Πυρήνης, ἤγουν τῆς ἐσπερίας ἢ δυτικῆς Ἰβηρίας ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν παρεγένοντο, τοῖς Ὑρκανίοις ἄν- δρασι μεγάλην ἔχθραν συμβαλόντες), καὶ τὸ μέγα ἔθνος τῶν Καμαριτῶν, οἵτινές ποτε τὸν Διόνυσον ἀπὸ τοῦ πολέμου τῶν Ἰνδῶν προσδεξάμενοι ἐξενόδοχῆσαν, καὶ ἱερὸν χορὸν, ὃ ἐστὶ μέγαν, μετὰ τῶν Βακχῶν ἐ- στησαν, ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ τοῖς στήθεσιν αὐτῶν περιβαλόμενοι, εὖ οἱ εὖ ἀν λέγοντες.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 887-893, line 6

Ἐπὶ γὰρ τοῖς προλεχθεῖσι παρ' ἐμοῦ εἰπόντος ἀκούσας ἐπίστασαι Ταῦρον τὸ ὄρος πᾶσαν τὴν Ἀσίαν διαχωρίζειν ἢ μέσῃν διατέμνειν μέχρι τῶν Ἰνδῶν.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 887-893, line 10

Καὶ τοῦτο μὲν τὸ ὄρος ἐν τῷ τετραπλεύρῳ τὸ βορειό- τερον ἔστω· ὁ δὲ Νεῖλος ποταμὸς τὸ ἐσπέριον ἢ δυτι- κώτερον πλεῦρον ὑπαρχέτω· τὸ δὲ ἑῷον, ἥτοι τὸ ἀνα- τολικώτερον, ὃ Ἰνδικὸς ὠκεανός· τὸ δὲ νότιον ἢ Ἐρυθρὰ θάλασσα ἢ τὸ κύμα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1063-1079, line 15

Καὶ ταύτην μὲν πολλοὶ ποταμοὶ ἄρδουσι καὶ περισσῶς πιαίνουσιν, ἔνθα κάκεισε ταῖς σχολιαῖς προχύσεσιν ἐλαυνόμενοι· χωρὶς μὲν ἐστὶν ὁ μέγας Κόρος, χωρὶς δὲ ὁ Χόασπις, ὅς ἐστιν ἀπόρροια τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, Ἰνδικὸν ὕδωρ ἔλκων καὶ τὴν τῶν Σούσων γῆν παραρρέων.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1086-1106, line 4

Ἐφ' οἷσιν ἐθνέσι πρὸς τὴν ἀνατολὴν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν οἱ νότιοι Σκύ- θαι, οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι καλούμενοι, κατοικοῦσιν, ὅστις Ἰνδὸς κατεναντίον τῆς Ἐρυ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

θηρᾶς θαλάσσης κατέρχεται, ταχὺν ῥοῦν ὀρθὸν ἐπὶ νότον ἐλαύνων, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ὄρους Καυκάσου πρῶτον ἀρξάμενος.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107-1113, line 1

Πρὸς ἀνατολὰς δὲ ἡ τῶν Ἰνδῶν ἐπέραστος γῆ ἐκτείνεται πασῶν ἐσχάτη περὶ τὰ χεῖλη, ἥτοι τὸν αἰγιαλὸν, τοῦ ὠκεανοῦ, καθ' ἣν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἔργα ἀνερχόμενος, τουτέστιν ἀνατέλλων, πρώταις ἀκτῖσιν ἐπιλάμπει.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1114-1127, line 1

Τῶν Ἰνδῶν δὲ οἱ μὲν τοῦ χρυσοῦ μέ- ταλλα ἐργάζονται, εὐκαμπέσι μακέλλαις τὴν γῆν σκάπτοντες, οἱ δὲ τοὺς ἐκ τοῦ λίνου κατασκευασθέντας ἱστοὺς ὑφαίνουσιν, οἱ δὲ τοὺς λευκοὺς ὀδόντας τῶν ἐλε- φάντων πρισθέντας ἀποξύνουσιν, ἄλλοι δὲ ἐπὶ ταῖς προό- δοις ἢ ἐκβολαῖς τῶν ξηροποτάμων ἢ τὴν γλαυκὸν λίθον τοῦ βηρύλλου ἢ τὸν τιμιώτατον καὶ διαυγῆ ἀδάμαντα ἱχνεύουσιν, ἢ τὴν χλωρῶς διαυγάζουσιν ἱάσπιν, ἢ καὶ τὸν γλαυκὸν λίθον τοῦ θαλασσοειδοῦς τοπάζου, καὶ τὴν γλυκερὰν ἀμέθυστον ἡσύχως πῶς καὶ μετρίως

πορφυ-

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1128-1140, line 3

Καὶ αὐτὴ μὲν ἡ Ἰνδία ἐπὶ ταῖς τρισσαῖς πλευραῖς ἀπάσαις οὖσαις λοξαῖς ἤρμοσεν, ὁμοία τῷ εἶδει ῥόμβου· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐσπέρια ὕδατα ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς γείτων ὑπάρχων διαχωρίζει, καὶ τὸ κύμα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὸ νότιον, ὁ δὲ Γάγγης εἰς τὴν ἀνατολήν, καὶ ὁ Καύκασος τὰ ἀρκτῶα τοῦ οὐρανοῦ μέρη.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1128-1140, line 12

Οἱ μὲν Δαρδανέες ἔγγιστα τοῦ μεγίστου καὶ ἀπείρου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅθεν ὁ Ὑδάσπης ναυσίπορος ποταμὸς τὸν Ἀκεσίνην ποταμὸν ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν σκοπέλων συρόμενον εἰσδέχεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1152-1166, line 11

Τούτου χάριν τὴν μὲν ὁδὸν Νυς- σαίαν ἐκάλεσαν, κοσμίως δὲ καὶ ἐπιστημόνως σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν πάντα ἐτέλεσαν τὰ μυστήρια, ὅποτε αὐτὸς τὰ ἔθνη τῶν μελάνων Ἰνδῶν ὥλεσε καὶ τῶν Ἡμωδῶν ὀρῶν ἐπέβη, ἀφ' ὧν τινων ὀρῶν βάσιν ὁ μέγας ῥοῦς τοῦ ἀνατολικοῦ ὠκεανοῦ φέρεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem (4174: 002) “Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos, vol. 2”, Ed. Ludwig, A. Leipzig: Teubner, 1885, Repr. 1971. Section 37, line 1

5.6. DIONYSIUS PERIEGETES

ὅπου δὲ τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀνατέλλει τοῖς ἀνθρώποις τὸ πρὸς ἑω μέρος, ἡῶν καὶ Ἰνδικὸν καλοῦσι τὸ κύμα τῆς θαλάττης ἐκείνης – τουτέστι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ὠκεανοῦ – .

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1073, line 2

χωρὶς μὲν ἐστὶν ὁ μέγας Κόρος, χωρὶς δὲ ὁ Χόασπις – ὅς ἐστιν ἀπόρροια ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ – Ἰνδικὸν ἔλκων ὕδωρ παραρρέων τε τὴν γῆν τῶν Σούσων – οὐδεὶς δὲ ἐξ αὐτοῦ, ὥς μυθεύεται, τοῦ Χοάσπιδος πίνει, εἰ μὴ μόνος ὁ βασιλεύς – .

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 2

πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν τούτων τῶν Γεδρωσῶν – ἅπερ εἰσὶν ἔθνη – ἡ γῆ ἔλκεται τοῦ μεγακίτεος ὠκεανοῦ γείτων, ἐφ' οἷσιν ἔθνεσι πρὸς τὰς αὐγὰς παρὰ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ οἱ νότιοι Σκύθαι – οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι καλούμενοι – κατοικοῦσιν, ὅστις Ἰνδικὸς κατέναντι τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατέρχεται ταχὺν ῥοὴν ἐπὶ τὸν νότον ὀρθὸν ἐλαύνων, ἀπὸ τοῦ ἡνεμόεντος, ὃ ἐστὶν ὑψηλοῦ, ὄρους Καυκάσου τὸ πρῶτον ἀρζάμενος – ὅθεν καὶ ὁ Εὐφράτης κατέρχεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1093, line 2

δύο δὲ στόματα αὐτοῦ ὑπάρχει· μέση δὲ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσει – ὥς ἀπὸ τῶν στομάτων καὶ τοῦ ὠκεανοῦ – ποιῶν νῆσον κατέδραμεν, ἣν καὶ Παταλήνην καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι – οὕτως καὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ Πάταλα ὀνομάζουσιν – .

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1096, line 2

ἐκεῖνος δὲ ὁ ποταμὸς πολλῶν ἀνδρῶν ἔθνη ἀποτεμένεται· δύνοντος μὲν ἐπὶ τὴν κλίσιν, ἥτοι τὴν δύσιν, τοῦ ἡλίου τοὺς τε Ὀρεῖτας καὶ Ἀριβας – Ἀριβες δὲ καὶ Ὀρεῖται οἱ αὐτοί, οἱ καὶ δυτικώτεροι ὄντες τοῦ Ἰνδοῦ – καὶ τοὺς λινᾶς χλαίνας ἔχοντας Ἀραχῶτας – οὗτοι δὲ μᾶλλον βορειότεροι τῶν Ὀρειτῶν εἰσι – καὶ τοὺς Σατραΐδας καὶ ὅσους παρὰ τῇ ἐξοχῇ τοῦ Παρνασσοῦ, κοινῶς δ' ὁμοῦ μάλα πάντας ἐπωνύμως Ἀριηνοὺς λέγουσιν – εἶπε καὶ γὰρ ἄνωθεν ἐρυθραίων Ἀριηνῶν – , οὐκ ἐπέραστον δὲ καὶ καλὴν γῆν κατοικοῦντες, ἀλλ' ὑπὸ τὴν πλήθουσιν λεπτῇ

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 1

πρὸς δ' ἀνατολὰς ἡ ἐπέραστος τῶν Ἰνδῶν ἐπὶκείται γῆ, πασῶν ἐσχάτη, παρὰ τοῖς χείλεσι τοῦ ὠκεανοῦ, καθ' ἣν ἐπὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν τὰ ἔργα ὁ ἥλιος ἀνερχόμενος ταῖς πρώταις ἀκτῖσιν αὐτοῦ ἐπιφλέγει.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1132, line 3

ἀλλὰ τοῖς ἐσπερίοις μὲν ὕδασι τὴν γῆν ἀποτμήγει, ὃ ἐστὶ διαχωρίζει, ὁμοῦριος,

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἀντὶ τοῦ γείτων, ὁ Ἰνδὸς ὑπάρχων, καὶ τὸ κύμα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὸ νότιον, ὁ δὲ Γάγγης εἰς τὰς αὐγὰς, καὶ ὁ Καύκασος ἐπὶ τοῖς ἀρκτώοις μέρεσι.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1137, line 2

καὶ ταύτην μὲν πολλοὶ καὶ πλούσιοι ἄνδρες κατοικοῦσιν, οὐχ ὁμώνυμοι καὶ ὁμοῦ ὄντες, ἀλλ' ἀμφοτέρωθεν κεχωρισμένοι, οἱ μὲν Δαρδανέες ἔγγιστα τοῦ ἀπείρου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅθεν ἀπὸ τῶν σκοπέλων – δηλονότι τῶν ὑψηλῶν τόπων, ἀφ' ὧν ἔστι κατασκοπήσασθαι – ὁ ναυσίπορος Ὑδάσπης λοξὸν συρόμενον τὸν Ἀχεσίην εἰσδέχεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1161, line 2

τούτου χάριν τὴν μὲν ὁδὸν Νυσσαίαν ἐκάλεσαν, κοσμίως δὲ καὶ ἐπιστημόνως σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν πάντα ἐτέλεσαν τὰ μυστήρια, ὅποτε αὐτὸς τὰ ἔθνη τῶν μελάνων Ἰνδῶν ὥλεσε καὶ τῶν Ἡμωδῶν ὁρέων ἐπέβη, ὑφ' ὧν τινων ὁρῶν βάσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ὠκεανοῦ ὁ μέγας ῥοῦς φέρεται.

5.7 Galenus

“” (From Wikipedia⁵)

Galenus Med., De temperamentis libri iii (0057: 009) “Galenus de temperamentis libri iii”, Ed. Helmreich, G. Leipzig: Teubner, 1904, Repr. 1969. Kühn volume 1, page 618, line 6

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν καὶ Ἀραβες καὶ Ἰνδοὶ καὶ πᾶν τὸ ξηρὰν καὶ θερμὴν χώραν ἐποικοῦν ἔθνος μελαίνας τε καὶ δυσσυχεῖς καὶ ξηρὰς καὶ οὐλας καὶ κραύρας ἔχουσι τὰς τρίχας.

Galenus Med., De anatomicis administrationibus libri ix (0057: 011) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 2”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1821, Repr. 1964. Volume 2, page 544, line 13

ἐὰν οὖν ποτ' ἴδῃς ζῶον, εἴτ' ἐξ Ἰνδίας ἢ καὶ Λι- βύης, εἴτε Σκυθίας ἤκον, ὃ μὴ πρόσθεν ἐθεάσω, προσφε- ρόμενον τροφήν φρυγανώδη, μεγάλην τούτῳ καὶ τραχεῖαν ἴσθι παρεσκευασμένην κοιλίαν· εἰ δὲ καὶ τοὺς ἄνωθεν ὀδόντας οὐκ ἔχοι, γαστέρας ἐξ ἀνάγκης τούτῳ πλείους ὑπάρχειν, ὥστ' εἰς μὲν τὴν πρώτην εὐθὲως καταπίνειν τὴν νομὴν, αὐθις δ' ἐκ ταύτης ἐπανεμοῦν κατεργάζεσθαι τῷ στόματι, καὶ μετὰ ταῦτα καταπίνειν αὐθις εἰς ἑτέραν γαστέρα, καῖπειτ' ἐκ ταύτης πάλιν εἰς ἑτέραν μεταβάλλειν, εἴτ' ἐξ ἐκείνης αὐθις εἰς ἄλλην.

5.

5.7. GALENUS

Galenus Med., De usu partium (0057: 017) “Galenus de usu partium libri xvii”, Ed. Helmreich, G. Leipzig: Teubner, 1:1907; 2:1909, Repr. 1968. Kühn volume 3, page 30, line 7

οὕτως οὖν καὶ μά- χαιραν ἀρίστην εἶναί φαμεν οὐ τὴν ἐκ κραύρου σιδή- ρου γεγεννημένην, οἷος ὁ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐστὶ μάλιστα, καίτοι τάχιστα γε τέμνουσαν, ἀλλὰ τὴν εἰς τοσοῦτον ἤκουσαν σκληρότητος, ὥς μήτ’ αὐτὴν θραύεσθαι ῥαδίως καὶ τέμνειν ἐτοίμως.

Galenus Med., Thrasybulus sive utrum medicinae sit an gymnasticae hygieine (0057: 033) “Claudii Galeni Pergameni scripta minora, vol. 3”, Ed. Marquardt, J., Müller, I., Helmreich, G. Leipzig: Teubner, 1893, Repr. 1967. Kühn volume 5, page 867, line 16

φημί δὴ σοι καθόλου περὶ τῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τούτων ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὐδὲν ἔχειν εἰπεῖν σοφόν, ἀλλ’ εἴτ’ ἐκ τῆς τῶν Ἀσσυρίων εἴη φωνῆς τοῦ- νομα, παρὰ τῶν Ἀσσυρίων αὐτῶν μανθάνειν χρῆναι τὸ πρᾶγμα, καθ’ οὗ τὸ ὄνομα λέγουσιν, εἴτ’ ἐκ τῆς τῶν Περσῶν ἢ Ἰνδῶν ἢ Ἀράβων ἢ Αἰθιοπῶν ἢ ὅλως ὠντινω- νοῦν, ἐκείνων πυνθάνεσθαι.

Galenus Med., De sanitate tuenda libri vi (0057: 036) “Galenus de sanitate tuenda libri vi”, Ed. Koch, K. Leipzig: Teubner, 1923; Corpus medicorum Graecorum, vol. 5.4.2. Kühn volume 6, page 90, line 6

ὅπως οὖν ταῦτα γίνοιτο, χρὴ προθερμάναντα μετρίως ἀνατρίψαντά τε ζινδόνι τὸ σύμπαν σῶμα κάππειτα δι’ ἐλαίου τρίβειν.

Galenus Med., De sanitate tuenda libri vi Kühn volume 6, page 95, line 4

ἐπειδὴν δὲ τὰς μὲν τῷ μετὰ πλείονος ἐλαίου, τὰς δὲ τῷ μετὰ ἐλάττονος ἢ παντά- πασιν ἐλαίου χω- ρίς, ἥτοι διὰ τῶν χειρῶν μόνον ἢ μετὰ κόνεως ἢ διὰ ζινδόνων, καὶ τούτων ἥτοι σκληρῶν ἢ μαλακῶν γίνεσθαι διαφέρειν ἀλλήλων λέγωσι τὰς τρίψεις, αἰτίων καταρίθμησιν ποιοῦνται τῶν ἥτοι σκληρὰν ἢ μαλα- κὴν ἀπεργαζομένων τὴν τρίψιν.

Galenus Med., De sanitate tuenda libri vi Kühn volume 6, page 187, line 1

πρῶτον μὲν | οὖν ἀνατριβέσθω ζινδόσιν ἐπι- πλέον ἢ πρόσθεν· ἔστωσαν δὲ καὶ σφοδρότεροι νῦν μᾶλλον ἢ πρό- σθεν αἱ τρίψεις καὶ διὰ σκληροτέρων ὀθονίων· εἰ δὲ καὶ χειρῖδας ῥαπτὰς περιθέμενοι ταῖς χερσὶν οἱ προγυμναστὰι τρίβοιεν, ὥς ὁμαλω- τέραν γενέσθαι τὴν ἐνέργειαν, οὐδὲν ἂν εἴη χεῖρον.

Galenus Med., De sanitate tuenda libri vi Kühn volume 6, page 230, line 12

τὰς δ’ ἐπὶ πλέοσι ποτοῖς ὑγρότητας τρίψεις ξηραὶ μόναι θεραπεύουσι διὰ τε ζινδό- νων ἢ χειριδίων ἐπιτελούμεναι καὶ αὐτῶν μόνων ἐνίοτε τῶν χειρῶν ἢ χωρὶς λίπους παντὸς ἢ σὺν ἐλαίῳ ἐλαχίστῳ τινί.

Galenus Med., De sanitate tuenda libri vi Kühn volume 6, page 418, line 9

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐγὼ γοῦν παχύν τινα ἱκανῶς ὀλίγῳ χρόνῳ συμμέτρως εὖσαρκον εἰργασάμην ὃξεῖ δρόμῳ χρῆσθαι καταναγκάζων, εἴτ' ἀπομάττων μὲν τὸν ἰδρωτα σινδόσιν ἥτοι λίαν μαλακαῖς ἢ λίαν τραχείαις, ἐφεξῆς δὲ τρίβων ἐπὶ πλεῖστον ἀλείμμασι διαφορητικοῖς, ἃ καλοῦσιν ἤδη συνήθως οἱ νεώτεροι τῶν ἱατρῶν »ἄκοπα».

Galenus Med., De sanitate tuenda libri vi Kühn volume 6, page 448, line 7

παραφυλάττειν ἔφην χρῆναι τοὺς τῇ τοιαύτῃ κατασκευῇ σώματος ἐνοχλουμένους, ἥνικα μάλιστα φαίνονται πλῆθος ἡθροικέναι σπέρματος ἀποκρίσεως δεόμενον, ἐν ἡμέρᾳ τινὶ διαιτηθέντας εὐχύμως τε καὶ μετρίως χρῆσθαι μὲν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τρεπομένους εἰς ὕπνον τῇ συνουσίᾳ· κατὰ δὲ τὴν ἐξῆς ἡμέραν, ὅταν αὐτάρκως ἔχωσιν ὕπνου, διαναστάντας ἀνατρίψασθαι σινδόνι, μέχρις ἂν ἔρευθός τι σχῇ τὸ δέρμα· κάπειτά τινα δι' ἐλαίου τρίψει συμμέτρως χρησαμένους, εἴτα μὴ πολὺ διαλείποντας ἄρτον ἄζυμον κριβανίτην καθαρὸν ἐξ οἴνου κεκραμένου προσενεγκαμένους, οὕτως ἐπὶ τὰς συνήθεις ἔρχεσθαι πράξεις· ἐν δὲ τῷ μεταξύ τῆς δι' ἐλαίου τρίψεως καὶ τῆς δι' ἄρτου προσφορᾶς, εἰ χωρίον ἔχει τι πλησίον ἐπιτήδειον, ἐμπεριπατῆσαι τούτῳ, πλὴν εἰ κρύος εἴη χειμέριον· ἄμεινον γὰρ ἔνδον μένειν τηνικαῦτα.

Galenus Med., Ad Glauconem de medendi methodo libri ii (0057: 067) "Claudii Galeni opera omnia, vol. 11", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1826, Repr. 1965. Volume 11, page 110, line 5

ἦν δ' ἐκεῖνα τὰ δι' ἀψινθίου κόμης καὶ μυροβαλάνου πιέσματος καὶ νάρδων ἀμφοτέρων Ἰνδικῆς τε καὶ Κελτικῆς, ἔτι δὲ κρόκου καὶ οἰνάνθης καὶ μαστίχης Χίας καὶ μύρων τῶν διὰ ναρδοστάχους σκευαζομένων, ἔτι δὲ μαστιχίνου καὶ σχινίνου καὶ μηλίνου καὶ οἰνανθίνου.

Galenus Med., De purgantium medicamentorum facultate (0057: 072) "Galenus de purgantium medicamentorum facultate", Ed. Ehlert, J., 1959; Diss. Göttingen. Kühn volume 11, page 331, line 3

ταῦτα εἰ μὲν ἐν Ἰνδοῖς τις ὢν γράφων προσεκαλεῖτο, χαλεπὸν ἦν ἐξελέγχειν αὐτόν.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi (0057: 075) "Claudii Galeni opera omnia, vols. 11–12", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1826, Repr. 1965. Volume 11, page 405, line 6

τὴν ἀρχὴν γὰρ, οὐδὲ μεταβάλλεται πρὸς τῆς ἐν ἡμῖν θερμασίας, ἵνα ἀντιθερμάνῃ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταθραυσθῆναι χνοωδῶς· ἐπεὶ ὁ γε κάλαμος ὁ ἐξ Ἰνδίας, ὃν καὶ ἀρωματίτην ὀνομάζουσιν, τῷ κοπτεσθῆναι τε καὶ διασπᾶσθαι καὶ ὅλως τῷ καταθραύεσθαι, μᾶλλον τοῦ παρ' ἡμῖν ἐναργῶς φαίνεται θερμαίνων, ὥς καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἡμῶν ἱατροῖς ὁμολόγηται πᾶσιν.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 11, page 821, line 18

5.7. GALENUS

ἀρίστη δὲ καὶ ἡ κατὰ τὴν Ἰνδιάν, ἥς ὁπὸς ἐστὶν τὸ κοιμζόμενον ἐνταυθοῖ τοῦτο φάρμακον ἢ ἀλόη προσαγορευομένη, χρεῖαν παμπόλ- λην παρεχόμενον ἐκ τοῦ ξη- ραίνειν ἀδήχτως.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 64, line 11

τὸ δ' ἕτερον, τὸ Ἰνδικόν, ἰσχυρότερόν ἐστιν εἰς ἅπαν.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 66, line 6

Μάχερ φλοιός ἐστὶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κοιμζόμενος, ἐν μὲν τῷ γεύεσθαι στρυφνὸς ἰκα- νῶς, μετὰ τινος βραχείας δριμύτητος ἀρωματιζούσης· ὁσμώ- μενος δὲ ἡδὺς ὁμοίως τοῖς πλείστοις ἀρώμασι τοῖς Ἰνδικοῖς.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 71, line 3

καὶ τὸ σάκχαρ δὲ καλούμενον, ὅπερ ἐξ Ἰνδίας τε καὶ τῆς εὐδαίμο- νος Ἀραβίας κοιμίζεται, περιπῆγνυται μὲν, ὥς φασι, καλὰ- μοις, ἔστι δὲ τι καὶ αὐτὸ μέλιτος εἶδος.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 85, line 2

ἰσχυρότερα δ' ἐστὶν ἡ Ἰνδικὴ προσαγορευομένη, μελαντέρα τῆς Συριακῆς καλουμέ- νης ὑπάρχουσα.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 152, line 12

ἀρωματώδης πῶς ἐστὶν ἡ τῇσδε τῆς πόας ῥίζα, νάρδῳ παραπλησία τὴν δύναμιν, ἀλλ' εἰς μὲν τὰ πλεῖστα καταδεεστέρα, προτρέπει δ' οὖρα τῆς μὲν Ἰνδικῆς καὶ Συρι- ακῆς νάρδου μᾶλλον, ὁμοίως δὲ τῇ Κελτικῇ.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 207, line 2

Περὶ χλωροῦ ἰάσπεός τε καὶ ὁμφατίτεως καὶ ἱε- ρακίτου καὶ Ἰνδικοῦ.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 207, line 16

ἀλλ' ἔξω τῆς κατὰ μέθοδον χρήσεως αἱ τοιαῦται δυνάμεις εἰσὶν, ὥσπερ γε καὶ τοῦ ἱερα- κίτου τε καὶ Ἰνδικοῦ τὸ ἐκ τῶν αἱμορροΐδων ἰστώντος αἷμα.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 215, line 18

προσθήσῃ δὴ τι τῷ κατ' αὐτὸ λόγῳ χρήσιμον οὐ περὶ διφρυγοῦς μό- νον γινώ- σκειν, ἀλλὰ καὶ περὶ Λημνίας σφραγίδος καὶ πομ- φόλυγος καὶ ὀποβαλσάμου καὶ λυκίου τοῦ Ἰνδικοῦ.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 216, line 8

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

διὰ τοῦτο τοιγαροῦν ἕς τε Λῆμον καὶ Κύπρον καὶ τὴν Παλαιστίνην Συρίαν ἑσπού-
δασα πορευθεὶς ἐκάστου τῶν φαρμάκων τούτων πολὺ πλη-
θος εἰς ὅλον ἑαυτοῦ παραθέσθαι τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὸ λύκιον τὸ Ἰνδικὸν ἄρτίως ἐνηνεγμένον
ἐς Φοινίκην ἅμα τῇ Ἰνδικῇ ἀλόῃ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον εὐτύχησα λαβεῖν, ἥνικα
τὴν ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης ὁδὸν ἐπανήειν, αὐτῷ τε τῷ κεκομίσθαι διὰ τῶν καμήλων,
σὺν τῷ παντὶ φορτίῳ, πεισθεὶς Ἰνδικὸν ὑπάρχειν αὐτὸ καὶ τῷ τὸ νοθευόμενον οὐ
δύνασθαι πρὸς τῶν κομιζόντων γινώσκεισθαι, τῆς ὕλης ἐξ ἧς σκευάζεται κατὰ τοὺς
τόπους ἐκεῖνους μὴ γεννωμένης.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
(0057: 076) “Claudii Galeni opera omnia, vols. 12–13”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig:
Knobloch, 12:1826; 13:1827, Repr. 1965. Volume 12, page 458, line 3

καὶ εἰ πλουσίοις σκευά-
ζοις, ἐμβαλεῖς στάχυος νάρδου τῆς τε Ἰνδικῆς καὶ τῆς
Κελτικῆς καὶ τῆς ὀρείας καὶ γῆς Ἐρετριάδος, ἐμβαλεῖς δὲ καὶ μαλαβάθρου καὶ
φύλλου μαλαβάθρου καὶ ἀμώμου καὶ σμύρ-
νης καὶ κρόκου καὶ κόστου καὶ ἡδυκρόου.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 589, line 11

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 632, line 7

☒ νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 636, line 14

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 636, line 18

λυκίου Ἰνδικοῦ, κυτίνων ῥοιᾶς, ῥόδων ἄνθους ἀνὰ ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 660, line 8

λυκίου Ἰνδικοῦ γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 680, line 7

ἐὰν δὲ ἡ παλαιὰ καὶ ὄξος παλαιὸν πρόσμισγε ἡ θεῖον λεῖον, καὶ δριμύ-
ν ὄξος εἰς στενόστομον ἀγγεῖον βαλὼν, προστίθει τῇ ἀναπνοῇ αὐ-
τῶν ἐφ' ἱκανὸν, εἴτα
μίστος κυπρίου καὶ νάρδου Ἰνδικῆς τὸ ἥμισυ μετὰ χίου οἴνου λεάνας, μέχρι μελιτῶδες
γέννηται, πτερῶν διάχριε τοὺς πόρους καὶ ἐρίῳ ἔμφρασσε.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 713, line 15

5.7. GALENUS

τοιαῦτα δέ ἐστι κρόκος καὶ σμύρνα καὶ λύκιον Ἰνδικόν, καὶ καστόριον δὲ καὶ λιβανωτὸς ἄνευ τοῦ στύφειν πέττει τε ἄμα καὶ διαφορεῖ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 719, line 15

εὐδηλον δ' ὅτι λύκιον λέγω τὸ Ἰνδικόν, οὐ τοῦτ' ἐστὶ καὶ τοῖς παρ' ἡμῶν ἔθνεσι γινόμενον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 723, line 1

ῥυπτικὸν δέ τι καὶ τὸ καλούμενον Ἀρμένιον ἔχει, καθάπερ καὶ τὸ καλούμενον Ἰνδικόν μέλαν, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἀφλεγμάντοις ἔλκεσιν ἀλύπως ὁμιλεῖ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 730, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 731, line 9

νάρδου Ἰνδικῆς δρα- χμᾶς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 733, line 15

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 734, line 15

νάρδου Ἰνδικῆς, λιβάνου ἄρρενος, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ δραχμὴν μίαν, φοινικοβαλάνων ὅστέα δέκα, πάντα βαλὼν εἰς ἄγγος κεραμεοῦν ὅπτα φιλοπόνως, ἔπειτα εἰς θυίαν κατεράσας καὶ τρίψας ἐπίβαλε ὀποβαλσάμου κοχλιά- ρια δύο, ἔπειτα ἀνακόψας καὶ ξηγάνας χρῶ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 735, line 7

νάρδου Ἰν- δικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 735, line 13

νάρδου Ἰνδικῆς, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ δραχμὴν μίαν, μέλιτος Ἀττικοῦ κύαθον α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 743, line 11

☒ Ἀλόης, λυκίου Ἰνδικοῦ, ῥόδων χλω- ρῶν, κρόκου, ὀπίου, σμύρνης, ἐκάστου τὸ ἴσον, οἶνω φυ- ράσας ἀνάπλασσε τροχίσκους καὶ ξήραινεν ἐν σκιᾷ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 747, line 16

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

λυκίου Ἰνδι- κοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 748, line 7

λυ- κίου Ἰνδικοῦ ☒ ιβ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 753, line 8

ἀλόης Ἰνδικῆς ☒ η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 753, line 17

σμήνης δραχμὴν μίαν, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 754, line 15

λυκίου Ἰνδικοῦ δραχμὰς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 755, line 5

νάρδου Ἰνδικῆς δραχμὰς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 755, line 5

λυκίου Ἰνδικοῦ δραχμὰς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 756, line 3

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α' ☒'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 756, line 8

λυκίου Ἰνδικοῦ δραχμὰς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 756, line 9

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 757, line 3

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ β' ☒'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 757, line 3

νάρδου Ἰνδι- κῆς δραχμὰς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 765, line 4

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ στ'.

5.7. GALENUS

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 765, line 17

νάρδου Ἰνδικῆς ὀβολὸν α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 766, line 4

νάρδου Ἰνδικῆς ὀβολὸν ἓνα, κόμμεως δραχμὰς γ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 767, line 2

ἀκακίας δραχμὴν μίαν, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 768, line 2

νάρδου Ἰνδικῆς δραχμὰς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 772, line 13

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 774, line 7

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 780, line 18

[Κολλῦριον Ἰνδικὸν ἄερνον ἐπιγραφόμενον προκατα- ληπτικὸν ἀπάσης ὀφθαλμίας, ποιεῖ πρὸς ἀμβλυωπίας καὶ ψωρώδεις διαθέσεις καὶ πρὸς βεβρωμένους κανθοὺς καὶ οὐ- λὰς ἀποσμήχει.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 781, line 6

μέλανος Ἰνδικοῦ δραχμὰς η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 781, line 13

μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ ιστ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 781, line 18

μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ ιστ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 782, line 6

τὸ ὑγρὸν χυλῷ μαράθρου. [Ἰνδικὸν βασιλικὸν ἐπιγραφόμενον, ποιεῖ πρὸς ἀρχὰς ὑποχύσεως καὶ πᾶσαν ἀμβλυωπίαν καὶ οὐλὰς ἀπο- σμήχει.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 782, line 9

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

μέλανος Ἰνδικοῦ δραχμὰς στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 787, line 8

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 790, line 3

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ ιβ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 825, line 18

κόστον Ἰνδικὸν κόψας καὶ σήσας λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ, ἀναλάμβανε αἰγεία χολῇ καὶ ποιήσας κηρωτῆς τὸ πάχος, ἐπίχριε τοὺς ἰόνθους περὶ ἐσπέραν, καὶ πρωτὶ ἀναστὰς κέλευε γάλακτι τῷ παθόντι προσκλύζεσθαι τὸ πρόσωπον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 826, line 13

☒ ὠκίμου σπέρματος, νίτρου ἐρυθροῦ, γλήχωνος χλωροῦ, σχιστῆς, κόστου Ἰνδικοῦ, κόψας, σήσας, ὁμοῦ ἀναλαβὼν στέατι χηνεῖῳ ἢ ὀρνιθείῳ, ὥστε κηρωτῶδες ἔχειν τὸ πάχος, ἐκ τούτου ἔμπλασσε εἰς ὀθόνιον καὶ ἐπιτίθει μέχρι παν- τελοῦς ἀπαλλαγῆς.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 923, line 15

καὶ μέντοι καὶ πολυτελέστερον ἐθέ- λης ποιῆσαι τὸ φάρμακον, ἐμβαλεῖς καὶ κασσίας φλοιὸν ἢ νάρδον Ἰνδικὴν ἢ τὸ τοῦ μαλαβάθρου φύλλον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 924, line 12

ὀνομάζεται δὲ οὕτω φλοιός τις ἀρωματικὸς ἐκ τῆς Ἰνδίας κομιζόμενος, ἱκανῶς θερμαίνων τε καὶ στυ- φων, ἀλλὰ καὶ ὁ Κυρηναῖος ὁπὸς εἰς διαφόρησιν τῶν σκλη- ρυνομένων φλεγμονῶν ἐπιτήδειος, ὥσπερ γε καὶ ὁ Μηδικὸς ἢ τις τῶν μετ' αὐτοὺς.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 934, line 1

ὀμφακίου τριώβολον, κρόκου τριώβολον, νάρδου Ἰνδικῆς τριώβολον, τούτοις πρόσμιγε μέλιτος κοτύλην μίαν, καὶ οὕτω προσεμβαλὼν τὸν χυλὸν, ἐπὶ μαλθακοῦ πυρὸς κι- νῶν, ἔψε ἕως συστραφῆ, καὶ χρῶ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 936, line 6

νάρδου Ἰν- δικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 938, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς, ἀμώμου ἀνὰ γο ☒'.

5.7. GALENUS

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 942, line 13

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 945, line 8

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 946, line 11

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 946, line 18

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 962, line 11

καὶ τούτων δὲ αὐτῶν μέτρια μὲν ἐστὶ τὰ ξηρὰ ῥόδα καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ἀκρέμονές τε ξηρανθέντες, ὧν ἄρτι διήλθον φυτῶν, ὑποκυστίς τε καὶ ῥῆον, ὃ τε τῶν σκυ- τέων λίθος, ὃ λαμπρύνουσι τὰ τῶν γυναικῶν ὑποδήματα, καλεῖται δὲ ἀγήρατος, ἀλόη τε καὶ κύπρος, ἄνθος τε σχίνου καὶ ῥίζα νάρδου τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς παρ' ἡμῖν ὀρείας.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 12, page 991, line 8

πρὸς ἄφθας λύκιον Ἰνδικὸν σὺν οἴνῳ λεανθὲν περιχρίμενον, ποιεῖ καὶ ἐρείκης καρπὸς λεῖος ἢ ῥόδα ξηρὰ σὺν μέλιτι.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 17, line 8

νάρ- δου Ἰνδικῆς δραχμὰς γ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 22, line 18

☒ νάρδου Ἰν- δικῆς δραχμὰς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 27, line 9

νάρδου Ἰν- δικῆς ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 52, line 16

νάρδου Ἰνδι- κῆς, τερμινθίνης ἀνὰ ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 53, line 17

νάρδου Ἰνδικῆς, ῥόδων ξηρῶν ἀνὰ ☒ δ'.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 57, line 9

νάρδου Ἰνδικῆς δραχμὰς στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 76, line 14

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 76, line 17

☒ κρόκου Κιλικίου, σμύρνης, ἱρεως, νάρδου Ἰνδικῆς, λιβάνου, ἀκακίας ἀνὰ γο
α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 77, line 9

νάρδου Ἰνδι- κῆς γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 80, line 3

λυκίου Ἰνδικοῦ γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 90, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 92, line 15

νάρδου Ἰνδικῆς τετρώβολον, ὕδατι ἀνάπλαττε τροχίσκους δυοβολιαίους.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 98, line 16

πίσσης ὕγρᾶς βρυτίας τὸ ἴσον, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης, λιβάνου, πε-
πέρεως λευκοῦ, ἐκάστου ἀνὰ ☒ η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 127, line 3

☒ σχοίνου ἄνθους, ξυλοβαλσάμου, μα- στίχης, κρόκου, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀσάρου,
κινναμώμου ἀνὰ ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 133, line 9

καὶ ἔψε ἕως τὸ ἥμισυ λειφθῇ καὶ διήθησον καὶ λαβὼν ἀλόης Ἰν- δικῆς λίτραν α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 137, line 15

ἀλόης Ἰν- δικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 145, line 16

5.7. GALENUS

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 159, line 2

νάρδου Ἰνδικῆς γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 166, line 10

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 170, line 12

ἢ οἰνάνθην ὁμοίως τρίψας μετὰ νάρ- δου Ἰνδικῆς δὸς πιεῖν.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 185, line 3

μελιώτου, ἀμώμου, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης, λιβά- νου, ξυλοκινναμώ- μου ἀνὰ ☒ κε'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 185, line 17

φύλλων μαλαβάθρου, κασσίας ῥοδιζούσης, πάνακος, ὀποβαλ- σάμου, νάρδου Ἰνδικῆς ἀνὰ γο γ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 187, line 9

νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης ἀνὰ μνᾶς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 202, line 18

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 204, line 3

νάρδου Ἰνδικῆς καὶ Κελτικῆς ἀνὰ ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 205, line 12

☒ νάρδου Ἰνδικῆς ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 213, line 15

ῥήρου Ποντικοῦ τῆς ῥίζης, σχοίνου ἄνθους, βαλσάμου καρποῦ, κεδρίδων, ἀνίσου, νάρ- δου Ἰνδικῆς, κρόκου, κινναμώμου, κασσίας, φοῦ, ἄσάρου, πε- τροσελίνου, χα- μαιπίτυος ἀνὰ ☒ α' ☒'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 214, line 8

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

☒ Χαμαιπίτυος, πρασίου, πετροσελίνου σπέρματος, γεντιανῆς, ἄγνου σπέρματος, ἄρκτου χολῆς, νάπυος, σικύου σπέρματος, σκολοπενδρίου, πάνακος, μίλτου Λημνίας, ἐρυθροδάνου, κράμ- βης σπέρματος, ἀριστολοχίας, πεπέρεως, νάρδου Ἰνδικῆς, κόστου, σελίνου σπέρματος, εὐζώμου σπέρματος, ἥρυγγίου, πολίου, ἐχίου, εὐπατορίου, ἀρκευθίδων ἀνὰ ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 233, line 5

νάρδου Ἰνδικῆς, ἀσάρου ἀνὰ ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 241, line 2

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 266, line 5

☒ Κρό- κου, ὀπίου, ὀποπάνακος, σμύρνης, ἱρεως, ἀκόρου, μανδρα- γόρου, ἀσά- ρου, κόστου, νάρδου Ἰνδικῆς, δαύκου Κρητικοῦ, μήου ἀνὰ ☒ η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 272, line 4

ἐνιοι δὲ οὐ τὴν Κρητικὴν χώραν, ἀλλὰ τὴν Ἰνδικὴν εἰρησθαί φασιν, ἐξ ἧς ὁ ἐλέφας φέρεται.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 275, line 5

ἔστι μὲν οὖν ἡ Κελτικὴ νάρδος ἀγαθὸν φάρμακον εἰς ὅσα περ ἂν καὶ ἡ Ἰνδική, λείπεται δὲ αὐτῆς πάμπλου, καθάπερ γε καὶ ταύτης ἡ ὄρειος.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 276, line 18

νάρδου Ἰνδικῆς ἴσον, καστορίου ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 278, line 10

πετροσελίνου, νάρδου Ἰνδικῆς, πεπέρεως λευκοῦ καὶ μακροῦ ἀνὰ ☒ γ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 280, line 18

καστορίου, κόστου, ὀπίου, μανδραγόρου φλοιοῦ, νάρ- δου Ἰνδικῆς, ἀσάρου, Ἰλ- λυρίδος, ἀκόρου, σμύρνης ἀνὰ ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 287, line 11

☒ Κράμβης ἀγρίας σπέρ- ματος, φοῦ, κινναμώμου, ἱρεως Ἰλλυρικῆς, ἀκόρου, ἀσά- ρου, ὀποπάνακος, σμύρνης, νάρδου Ἰνδικῆς, ὀπίου, κόστου, μαν- δραγόρου χυλοῦ, καστορίου ἀνὰ ☒ στ'.

5.7. GALENUS

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 288, line 4

☒ κρόκου, ὀπίου, ὀπο- πάνακος, σμύρνης, ἱρεως, ἀκόρου, μανδραγόρου, ἀσάρου, κό- στου, νάρδου Ἰνδικῆς, δαύκου Κρητικοῦ, μήου ἀνὰ ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 289, line 3

ἀρνογλώσσου σπέρματος ἴσον καὶ τοῦ χυλοῦ ἴσον, λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 290, line 9

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 290, line 15

σμύρνης, ὑποκυστίδος χυλοῦ, ἀλόης, ὀπίου, τραγακάνθης, λυκίου Ἰνδικοῦ, κη- κίδος, ἀνίσου, ἀκακίας, πε- πέρεως, ῥήου Ποντικοῦ ἀνὰ ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 292, line 9

☒ Σμύρνης, λιβάνου, ἀλόης, κρόκου, ὀπίου, ῥοῦ Συριακοῦ καὶ τοῦ βυρσοδεψι- κοῦ, λυκίου Ἰνδι- κοῦ, ἀκακίας, σιδίων, ὑποκυστίδος χυλοῦ, κηκίδος, βαλαυ- στίων, ἐκάστου τὸ ἴσον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 299, line 8

λυ- κίου Ἰνδικοῦ ἴσον, ὀποῦ μήκωνος ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 303, line 13

νάρδου Ἰνδικῆς, ἀνίσου, ἐκά- στου τὸ ἴσον, σμύρνης ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 303, line 14

ἀλόης Ἰνδικῆς, ὑποκυστίδος χυλοῦ, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας χυλοῦ, ὀποῦ μή- κωνος, κηκί- δων ὀμφακιτίδων, τραγακάνθης, πεπέρεως λευκοῦ, ἐκάστου τοσόνδε, οἶνω ἀναλάμβανε, ἀνάπλασσε τροχίσκους, δίδου τρι- ὠβολον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 305, line 13

σανδαράχης, ἄρσενικοῦ, λεπίδος χαλκοῦ, σχιστῆς, ὀμφακίου, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας χυλοῦ, ὑποκυστίδος χυλοῦ, ἀσβέστου ἀνὰ ☒ ε'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 308, line 4

☒ Λυκίου Ἰν- δικοῦ γο β'.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 308, line 9

λυκίου Ἰνδικοῦ γο β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 324, line 8

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ ιστ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x
Volume 13, page 330, line 14

λιβανωτίδος ὀρεινῆς, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου Κιλικίου, πετροσελίνου, πολίου, πηγάνου ἀγρίου σπέρματος, δικτάμνου Κρητικοῦ, ἐκάστου τὸ ἴσον, γλυκυρρίζης, λίθου Συριακοῦ ἄρρενος ἀνὰ ☒ ιστ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii (0057: 077) "Claudii Galeni opera omnia, vol. 13", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 13, page 494, line 2

ἀλόης Ἰνδικῆς ☒ ιβ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 650, line 18

ἀλόης Ἰνδικῆς ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 741, line 13

ἡ Ἰνδὴ Θαρσέου χειρουργοῦ πρὸς τὰς προειρημένους διαθέσεις.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 806, line 15

ἀλόης Ἰνδικῆς οὐγγίας δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 808, line 4

ἀλόης Ἰνδικῆς ☒ ιβ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 822, line 6

Ἰοῦ δὲ χαλκοῦ καὶ ἀλόης Ἰνδικῆς, Χαλκοῦ τε κεκαυμένου καὶ διφυργοῦς καλοῦ Ἐκκαίδεχ' ἥμισυ ἐξ ἐκάστου μίγματος, Εἴκοσι δραχμὰς δὲ χαλβάνης καὶ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 826, line 9

☒ ἀριστολοχίας Κρητικῆς στρογγύλης, κυτίνων, χαλκίτεως ὀπτῆς, λιβάνου, σμύρνης, χαλκάνθου, κροκομάγματος, ἀλόης Ἰνδικῆς, χολῆς ταυρείας ἀνὰ ☒ η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 831, line 11

5.7. GALENUS

☒ λυκίου Ἰνδικοῦ, ἄλότης Ἰνδικῆς, σμύρνης, χαλκοῦ, στυπτηρίας σχιστῆς, χαλ-
κάνθου, κυτίνων, λιβάνων ἀνὰ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume
13, page 907, line 9

ἄλότης Ἰνδικῆς ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume
13, page 981, line 11

κας- σίας, κινναμώμου, ἁμμωνιακοῦ θυμιάματος, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρ-
νης ἀνὰ μνᾶς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume
13, page 983, line 6

ἄλότης Ἰνδικῆς ☒ ι'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume
13, page 986, line 7

κινναμώμου, κρόκου Κιλικίου, σμύρνης, κασσίας, νάρδου Ἰνδικῆς, σχοίνου ἄν-
θους, καλάμου ἄρωματικοῦ, ἁμώ- μου, πεπέρεως, ῥόδου χυλοῦ, χελώνης θαλασσίας
αἵματος, ἄν- δροσαίμου βοτάνης, πυρέθρου, ἐκάστου ἀνὰ ☒ λε'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume
13, page 1039, line 16

νάρδου Ἰνδικῆς λίτρας β'.

Galenus Med., De antidotis libri ii (0057: 078) "Claudii Galeni opera omnia,
vol. 14", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page
8, line 10

καθάπερ γε τὸ κα- λούμενον Ἰνδικὸν Λύκιον, ἕτερά τε πολλὰ δυσκολωτάτην
ἔχοντα διάγνωσιν ἀπὸ τῶν νενοθυμένων, ἃ χρηὶ παρὰ τῶν εἰς τὰ χωρία πορευομέ-
νων, ἐπιτρόπων τε καὶ συγκλητι- κῶν ἄρξάντων τῆς χώρας ἀθροίζειν, ἢ καὶ τῶν
κατοικούν- των ἐν αὐτοῖς φίλων, ὥσπερ ἐμὲ ποιοῦντα τεθέασθε.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 40, line 3

Τοῖς δ' ἐπὶ κιννάμωμον ἰσάζεο, μηδὲ σε λήθη Ἀγαρικὸν τούτοις ἰσοβαρὲς θέμεναι,
Ἥ ἔτι καὶ σμύρνης καὶ εὐόδμου κόστοιο Καὶ κρόκου, ὃν ἄντρον θρέψατο Κωρύκιον,
Καὶ κασίην, Ἰνδὴν τε βάλοις εὐώδεα νάρδον, Καὶ σχοῖνον νομάδων θαῦμα φέροις
Ἀράβων, Καὶ λίβανον μίσγοιο, καὶ ἀγλαΐην στήσαιο Ἀμμίγα κυανέῳ κατθέμενος
πεπέρει, Δικτάμνου τε κλῶνας, ἥδὲ χλοεροῦ πρασίοιο, Καὶ ῥῆον.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 43, line 8

σμύρνης, κρόκου, ζιγγιβέρεως, ῥήου Ποντικοῦ, πεν- ταφύλλου ῥίζης, νεπέτου,
οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι τὴν καλαμίν- θην ὀνομάζουσι, πρασίου, πετροσελίνου, στοιχά-
δος, κόστου, πεπέρεως λευκοῦ, καὶ μακροῦ, δικτάμνου Κρητικοῦ, σχοίνου ἄνθους,
λιβάνου, τερμινθίνης, κασσίας σύριγγος, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀνὰ ☒ στ'.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 52, line 11

Σμύρνης θ' ἔξ δραχμᾶς, καὶ φύλλου μαλαβάθροιο, Ἴσον δ' αὖ Ἰνδῆς νάρδου ξανθοῦ τε κρόκοιο.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 73, line 16

ἐφεξῆς δὲ τῆς προγεγραμμένης ὁ Ἀνδρόμαχος Ἰνδικὴν νάρδον κελεύει βαλεῖν, ἥνπερ καὶ στάχυν ὀνομάζομεν νάρδου, καίτοι ῥίζαν οὔσαν, ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς ἀστάχους ὁμοιότητος κατὰ τὴν μορφήν, ἐφ' ἧς φυλάττεσθαι χρή, μή πως ἀποδῶ τις ἡμῖν τὴν ἐκπλυτον ὀνομαζομένην.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 83, line 17

αἱ ῥίζαι δὲ τῶν δε, ζιγγιβέρεως, ἱρεως, ῥήου, πενταφύλλου, κόστου, νάρδου Ἰνδικῆς, νάρδου Κελτικῆς, γεντιανῆς, μήου, ἀκόρου, φοῦ, ἀριστολοχίας λεπτῆς.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 96, line 17

Καὶ δὴ ἐπὶ ταύταις, καὶ ῥόδων ξηρῶν ἴσας, Καὶ κινναμώμου, καὶ ὀποβαλσάμου χαλοῦ, Ἦς τ' Ἴλλυριοὶ πέμπουσιν ἴσας ἱρεως, Λευκοῦ τ' ἀγαρικοῦ, βουνιάδος τοῦ σπέρματος, Τούτων ἑκάστου τὰς ἴσας δυνάδεκα, Καὶ Κρητικὸν σκόρδιον ἐνὶ τούτων ἴσον, Σμύρνης, κρόκου, ῥᾶ, πετροσελίνου, στοιχάδος, Ξηρᾶς καλαμίνθης, πενταφύλλου ῥιζίων, Καὶ τοῦ πρασίου σπέρματος τῶν σφαιρίων, Λευκοῦ πεπέρεως καὶ μακροῦ, τῆς Ἰνδικῆς Νάρδου στάχυος, λιβάνου τε καὶ τερμινθίνης, Κόστου τε λευκοῦ, καὶ ἔτι δικτάμνου πόας, Σχοίνου τε, μὴ τῶν καρφίων, τοῦ δ' ἄνθεος, Ξηροῦ τ' ἀβρέκτου ζιγγιβέρεως τὰς ἴσας, Κασίας μελαίνης τοῦ φλοιοῦ, τούτων πάλιν Δις τρεῖς ἑκάστου μίγματος δραχμῆς σταθμῶ, Πολίου τε καὶ φοῦ Ποντικοῦ, καὶ θλάσπεως, Χαμαίδρυός τε καὶ στύρακος, καὶ κόμμεως, Καὶ γεντιανῆς, καὶ ἀκόρου, μήου τ' ἔτι

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 101, line 10

Τερμίνθου δ' ἀπὸ ῥητίνην, νάρδοιό τε ῥίζαν Ἰνδῆς, καὶ κασίης σῦριγξ, λιβάνιό τ' ἀμήτου Χόνδροι, σπέρμα τε λεπτὸν ἐν οὔρεσιν ἀλδήσκοντος, Πετροσελίνου μίσγε δραχμᾶς στ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 102, line 10

Σμύρνης δ' ἔξ δραχμᾶς καὶ φύλλα μαλαβάθροιο, Ἴσον δ' αὖτ' Ἰνδῆς νάρδου, ξανθοῦ τε κρόκοιο.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 107, line 17

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 109, line 3

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 109, line 14

[Ἀντίδοτος ἢ Ὀρβανοῦ λεγομένη τοῦ Ἰνδοῦ, πρὸς τὸ τὰ ἐντὸς βρέφη ἐκβάλλειν.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 109, line 16

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ ιστ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 111, line 14

5.7. GALENUS

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ ια'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 128, line 4

στάχυος Ἰνδικῆς δραχμὰς, Σμύρνης τε χρηστῆς, καὶ ὀπίου, μηχανεύου, Ὑποκυστίδος τε χυλοῦ, καὶ ὀποβαλσάμου, Ὀποπάνακός τε τοῦ καθαροῦ καὶ προσφάτου, Καὶ καστορίου καὶ λιβάνου πάντων ἴσα, Ἀνὰ ιβ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 148, line 13

κόστου, μήρου, ἀσάρου, ἀκόρου, δαύκου Κρητικοῦ σπέρματος, πετροσελίνου, νάρδου Ἰνδικῆς, λίθου νηστωρίτου ἀνὰ ☒ δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 150, line 17

νάρδου Ἰνδικῆς, σμύρνης Τρωγλοδύτιδος, σχοίνου ἄνθους, κινναμώμου, χαρκίου, κόστου προσφάτου, πεπέρεως μακροῦ, ὑποκυστίδος, πολλίου, πεπέρεως περεατικοῦ, σκορδίου, μήρου Κρητικοῦ, καρδαμώμου ἀνὰ ☒ δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 158, line 16

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 168, line 4

☒ Λυκίου Ἰνδικοῦ ὡς καλλίστου δίδου ὀβολοὺς γ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 180, line 12

☒ Ὀποῦ Κυρηναϊκοῦ, δαύκου Κρητικοῦ σπέρματος, ἡδυόσμου ξηροῦ, νάρδου Ἰνδικῆς, ἐκάστου τὸ ἴσον, ἀνάπλασσε δι' ὄξους, καὶ δίδου ☒ α'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 188, line 15

κάγχρυος καὶ σμύρνης, πεπέρεως, σεσέλεως Μασσαλεωτικοῦ, νάρδου Ἰνδικῆς, καστορίου, κινναμώμου μέλανος, ὡς λεπτοτάτου, πεπέρεως μακροῦ, Κυρηναϊκοῦ ὀποῦ, ἱριδος, πηγάνου ἀγρίου σπέρματος, ἀνὰ ☒ β'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 197, line 5

Λυκίου κρατίστου Παταρικοῦ τριώβολον, Τοῦ δ' Ἰνδικοῦ βέλτιστον ἂν ἦ σοι παρὸν, Διδόναι προσέταττεν ἡμέρας δυσὶν εἴκοσι, Νήστεσι δι' ὕδατος, ὥσπερ εἶπον ἄρτίως.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 208, line 6

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De theriaca ad Pisonem (0057: 079) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 263, line 1

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ ιστ'.

Galenus Med., De theriaca ad Pisonem Volume 14, page 292, line 15

μαλαβάθρου φύλλων Ἰνδικοῦ γο.

Galenus Med., In Hippocratis de victu acutorum commentaria iv (0057: 087) “Galenus in Hippocratis de victu acutorum commentaria iv”, Ed. Helmreich, G.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Leipzig: Teubner, 1914; Corpus medicorum Graecorum, vol. 5.9.1. Kühn volume 15, page 862, line 7

έχουσιν, ἥ οἱ μέγιστοι σύνδεσμοι καταπεφυκότες εἰς πόδας ἀποτελευτῶσι, τῷ τοιῷδε, ἤν μὴ πυρετὸς καὶ ὕπνος ἐπι- γένηται καὶ τὰ ἐπόμενα οὖρα πέψιν ἔχοντα ἔλθῃ καὶ ἰδρῶ- | τες κριτικοί, πίνειν οἶνον κίρρον οἰνώδεα καὶ ἄλητον ἐφθὸν ἐσθίειν καὶ κηρωτῇ ἀλείφειν καὶ ἐγγρίειν τά τε σκέλεα περι- ελίσσειν ἕως τῶν ποδῶν, θερμῷ προβρέχων ἐν σκάφῃ, καὶ βραχίονας ἕως δακτύλων κατελίσσειν καὶ ὁσφὺν ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἕως τῶν ἰσχίων, σίalon ἐγκηρώσας, ὅπως καὶ τὰ ἔμπροσθεν περιέξει, καὶ διαλιπὼν πυρία τοῖσιν ἀσκίοισι, θερ- μὸν ὕδωρ ἐγγέων, καὶ περιτείνων ζινδόνιον ἐπανάκλινε αὐ- τόν.

Galenus Med., In Hippocratis librum vi epidemiarum commentarii vi (0057: 091) “Galenus in Hippocratis sextum librum epidemiarum commentaria i-vi”, Ed. Wenkebach, E. Leipzig: Teubner, 1940; Corpus medicorum Graecorum, vol. 5.10.2.2. Kühn volume 17a, page 886, line 3

τὰ δὲ ἐντὸς οὕτως ἐκαίετο, ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ ζινδονίων τὰς ἐπιβολάς, μηδ’ ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέχεσθαι.

Galenus Med., In Hippocratis librum vi epidemiarum commentarii vi Kühn volume 17a, page 902, line 12

τοὺς μὲν γὰρ ὑποιδόν τε καὶ ὑδερικὴν ἔχοντας ὅλην τὴν ἔξιν τοῦ σώματος <σκλη- ρύνομεν> διὰ τε ζινδόνων προανατρίβοντες καὶ σκληρῶ τρίψει χρώμενοι καὶ γυμνά- ζοντες ἐν κόνῃ.

Galenus Med., In Hippocratis librum vi epidemiarum commentarii vi Kühn volume 17b, page 196, line 11

τῆς γὰρ <ψυχρᾶς κοίτης> σημαίνουσας οὐ μόνον ὑποστορέσματα ψυχρὰ καὶ περιβλήματα, ἀπερ ἐκ ζινδόνων πυκνῶν καὶ τριβάκων ἱματίων τε τοι- ούτων γίνεται, <ἀλλὰ καὶ χωρίον ψυχρόν>, προσέρχεται τι μέγιστον ἕτερον ἐπανόρθωμα τῆς τε κατὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν φυσικὴν κρᾶσιν ἀμετρίας <τὸ> διὰ τῆς εἰσπνοῆς ψυχρᾶς οὔσης ἐμφύχεσθαι τὸ σῶμα.

Galenus Med., Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio (0057: 106) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 19”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1830, Repr. 1965. Volume 19, page 105, line 13

ἡμερωθεῖσαι: ἀνδρὶ μιγεῖσαι, ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπιθυμίας τυ- χοῦσαι· ἀνδρὶ μιγεῖσαι. Ἰνδικόν: οἱ μὲν γράψαντες τὰς ὀνομασίας τῶν φαρμάκων, καθάπερ Μενεσθεύς τε καὶ Ἀνδρέας ὁ τοῦ Χρύσαρος καὶ Ξενοκράτης καὶ Διοσκουρίδης ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἰνδικὸν ὀνομάζουσι τὸ ζιγγίβερι, πλανηθέντες ἐκ τοῦ τινος οἴε- σθαι ῥίζαν αὐτὸ τοῦ πεπέρεως ὑπάρχειν· ἀλλὰ Διοσκου- ρίδης ὁ Ἀναζαρβεὺς σαφῶς διώρισέ τε καὶ ἀπεφάνητο περὶ ζιγγιβέρεως καὶ πεπέρεως· ὁ τοίνυν Διοσκουρίδης ὁ νεώτερος ὁ γλωττογράφος, φυτὸν εἶναι φησιν ἐν Ἰνδία παραπλήσιον τῷ τοῦ πεπέρεως, οὐ ὁ

5.8. ARRIAN

καρπὸς ὀνομάζεται μυρτίδανον ὅτι μύρτῳ ἔοικεν.

Galenus Med., *Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio*
Volume 19, page 105, line 15

Ἰνδικόν: οἱ μὲν γράψαντες τὰς ὀνομασίας τῶν φαρμάκων, καθάπερ Μενεσθεύς τε καὶ Ἀνδρέας ὁ τοῦ Χρύσαρος καὶ Ξενοκράτης καὶ Διοσκουρίδης ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἰνδικὸν ὀνομάζουσι τὸ ζιγγίβερι, πλανηθέντες ἐκ τοῦ τινος οἷε- σθαι ῥίζαν αὐτὸ τοῦ πεπέρεως ὑπάρχειν· ἀλλὰ Διοσκου- ρίδης ὁ Ἀναξαρχεὺς σαφῶς διώρισέ τε καὶ ἀπεφήνατο περὶ ζιγγιβέρεως καὶ πεπέρεως· ὁ τοίνυν Διοσκουρίδης ὁ νεώτερος ὁ γλωττογράφος, φυτὸν εἶναι φησιν ἐν Ἰνδίᾳ παραπλήσιον τῷ τοῦ πεπέρεως, οὗ ὁ καρπὸς ὀνομάζεται μυρτίδανον ὅτι μύρτῳ ἔοικεν.

Galenus Med., *Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio*
Volume 19, page 141, line 14

στρογγύλου: τοῦ Μυρτιδάνου, αὐτὸς γὰρ οὕτως γράφει καὶ τὸ Ἰνδικὸν ὃ καλοῦσι Πέρσαι πέπερι.

5.8 Arrian

Arrian of Nicomedia (/ˈæriən/; Latin: Lucius Flavius Arrianus Xenophon; Greek: Ἀρριανός c. AD 86 – c.160) was a Roman (ethnic Greek)[3] historian, public servant, military commander and philosopher of the 2nd-century Roman period. As with other authors of the Second Sophistic, Arrian wrote primarily in Attic (Indica is in Herodotus' Ionic dialect, his philosophical works in Koine Greek) .

The *Anabasis* of Alexander is perhaps his best-known work, and is generally considered one of the best sources for the campaigns of Alexander the Great. (It is not to be confused with *Anabasis*, the best-known work of the Athenian military leader and author Xenophon from the 5th-4th century BC.) Arrian is also considered as one of the founders of a primarily military-based focus on history. His other works include *Discourses of Epictetus* and *Indica*. (From Wikipedia⁶)

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* (0074: 001) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 1”, Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1967 (1st edn. corr.). Book 3, chapter 8, section 3, line 1

6. <http://en.wikipedia.org/wiki/Arrian>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Βεβοηθήχασαν γὰρ Δαρείῳ Ἰνδῶν τε ὅσοι Βακτρίοις ὁμοροὶ καὶ αὐτοὶ Βάκτριοι καὶ Σογδιανοί· τούτων μὲν πάντων ἡγεῖτο Βῆσσος ὁ τῆς Βακτρίων χώρας σατράπης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 8, section 4, line 2

Βαρσαέ<ν>της δὲ Ἀραχωτῶν σατράπης Ἀραχωτούς τε ἤγε καὶ τοὺς ὀρείους Ἰνδοὺς καλουμένους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 8, section 6, line 6

ἐλέγετο δὲ ἡ πᾶσα στρατιὰ ἡ Δαρείου ἱππεῖς μὲν ἐς τετρακισμυρίους, πεζοὶ δὲ ἐς ἑκατὸν μυριάδας, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια, ἐλέφαντες δὲ οὐ πολλοί, ἀλλὰ ἐς πεντεκαίδεκα μάλιστα Ἰνδοῖς τοῖς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 11, section 5, line 3

κατὰ τὸ μέσον δέ, ἵνα ἦν βασιλεὺς Δαρεῖος, οἳ τε συγγενεῖς οἱ βασιλέως ἐτετάχατο καὶ οἱ μηλοφόροι Πέρσαι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καλούμενοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται· Οὔξιοι δὲ καὶ Βαβυλώνιοι καὶ οἱ πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ Σιττακηνοὶ εἰς βάθος ἐπιτεταγμένοι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 13, section 1, line 3

Ὡς δὲ ὁμοῦ ἤδη τὰ στρατόπεδα ἐγίνετο, ὥφθη Δαρεῖός τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτόν, οἳ τε μηλοφόροι Πέρσαι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Ἀλβανοὶ καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται, κατ' αὐτόν Ἀλέξανδρον τεταγμένοι καὶ τὴν ἱλὴν τὴν βασιλικήν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 14, section 5, line 2

καὶ ταύτῃ παραρραγείσης αὐτοῖς τῆς τάξεως κατὰ τὸ διέχον διεκπαίουσι τῶν τε Ἰνδῶν τινες καὶ τῆς Περσικῆς ἵππου ὥς ἐπὶ τὰ σκευοφόρα τῶν Μακεδόνων· καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖ καρτερὸν ἐγίνετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 15, section 1, line 8

καὶ πρῶτα μὲν τοῖς φεύγουσι τῶν πολεμίων ἱππεῦσι, τοῖς τε Παρθυαίοις καὶ τῶν Ἰνδῶν ἔστιν οἷς καὶ Πέρσαις τοῖς πλείστοις καὶ κρατίστοις ἐμβάλλει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line 6

Βαρσαέντης δέ, ὃς τότε κατεῖχε τὴν χώραν, εἷς ὢν τῶν ξυνεπιθεμένων Δαρείῳ ἐν τῇ φυγῇ, προσιόντα Ἀλέξανδρον μαθὼν ἐς Ἰνδοὺς τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἔφυγε.

5.8. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line 8

ξυλλαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἴνδοι παρ' Ἀλέξανδρον ἀπέστειλαν, καὶ ἀπο-
θνήσκει πρὸς Ἀλεξάνδρου τῆς ἐς Δαρεῖον ἀδικίας ἔνεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 28, section 1, line 5

ἐπῆλθε δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν τοὺς προσχώρους Ἀραχώταις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 29, section 2, line 5

ὁ δὲ Ὅζος ῥέει μὲν ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ Καυκάσου, ἔστι δὲ ποταμῶν μέγιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅσους γε δὴ Ἀλέξ-
ανδρος καὶ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπῆλθον, πλὴν τῶν Ἰν-
δῶν ποταμῶν· οἱ δὲ Ἴνδοι πάντων ποταμῶν μέγιστοί εἰσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 15, section 6, line 2

αὐτῷ δὲ τὰ Ἰνδῶν ἔφη ἐν τῷ τότε μέλειν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 3, line 2

Ἐκ Βάκτρων δὲ ἐξήκοντος ἤδη τοῦ ἥρος ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν προὔχῳ ὥς ἐπ' Ἰνδοὺς, Ἀμύνταν ἀπολιπὼν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Βακτρίων καὶ ξὺν αὐτῷ ἱππέας μὲν τρισχιλίους καὶ πεντακοσίους, πεζοὺς δὲ μυρίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line 4

ἀφ-
ικόμενος δὲ ἐς Νίκαιαν πόλιν καὶ τῇ Ἀθηνᾶ θύσας προὔχῳ ὥς ἐπὶ τὸν Κωφῆνα, προπέμψας κήρυκα ὥς Ταξίλην τε καὶ τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, κελεύσας ἀπαντᾶν ὅπως ἂν ἐκάστοις προχωρῇ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line 7

καὶ Ταξίλης τε καὶ οἱ ἄλλοι ὕπαρχοι ἀπήντων, δῶρα τὰ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς νομιζόμενα κομίζοντες, καὶ τοὺς ἐλέφαντας δώσειν ἔφασκον τοὺς παρὰ σφίσιιν ὄντας, ἀριθμὸν ἐς πέντε καὶ εἴκοσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 7, line 3

Ἐνθα δὴ διελὼν τὴν στρατιὰν Ἡφαιστίωνα μὲν καὶ Περδίκχαν ἐκπέμπει ἐς τὴν Πευκελαῶτιν χώραν ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔχοντας τὴν τε Γοργίου τάξιν καὶ Κλείτου καὶ Μελεάγρου καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων τοὺς ἡμίσεας καὶ τοὺς μισθοφόρους ἱππέας ξύμπαντας, προστάξας τὰ τε κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν ἢ ὁμολογίᾳ παρίστασθαι καὶ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἀφικομένους παρασκευάζειν ὅσα ἐς τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ ξύμφορα.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 8, line 2

καὶ οὗτοι ὡς ἀφίκοντο πρὸς τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔπρασσον ὅσα ἐξ Ἀλεξάνδρου ἦν τεταγμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 3, line 1

Τὸν δὲ ἡγεμόνα αὐτὸν τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου πρὸς τινι ἤδη γηλόφῳ ὄντα κατιδὼν καὶ τῶν ὑπασπιστῶν ἔστιν οὓς ἄμφ' αὐτὸν ζῦν πολὺ ἐλάττωσιν αὐτὸς ὢν ὁμως ἐδίωκεν ἔτι ἐκ τοῦ ἵππου· ὡς δὲ χαλεπὸς ὁ γήλοφος τῷ ἵππῳ ἀναδραμεῖν ἦν, τοῦτον μὲν αὐτοῦ καταλείπει παραδούς τινι τῶν ὑπασπιστῶν ἄγειν, αὐτὸς δὲ ὡς εἶχε πεζὸς τῷ Ἰνδῷ εἶπετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 4, line 3

καὶ ὁ μὲν Ἰνδὸς τοῦ Πτολεμαίου διὰ τοῦ θώρακος παῖει ἐκ χειρὸς ἐς τὸ στῆθος ξυστῷ μακρῷ, καὶ ὁ θώραξ ἔσχε τὴν πληγὴν· Πτολεμαῖος δὲ τὸν μηρόν διαμπαῖ βαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ καταβάλλει τε καὶ σκυλεύει αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 5, line 8

καὶ οὗτοι ἐπιγενόμενοι μόγις ἐξέωσαν τοὺς Ἰνδοὺς ἐς τὰ ὄρη καὶ τοῦ νεκροῦ ἐκράτησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 25, section 3, line 3

καὶ γίνεταί καὶ τούτοις μάχη καρτερὰ τοῦ χωρίου τῇ χαλεπότητι καὶ ὅτι οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ βαρβάρους οἱ Ἰνδοί, ἀλλὰ πολὺ δὴ τι ἀλκιμώτατοι τῶν προσχώρων εἰσίν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 1, line 4

ὡς δὲ προσῆγεν ἤδη τοῖς τείχεσι, θαρρήσαντες οἱ βάρβαροι τοῖς μισθοφόροις τοῖς ἐκ τῶν πρόσω Ἰνδῶν, ἦσαν γὰρ οὗτοι ἐς ἑπτὰ-κισχιλίου, ὡς στρατοπεδευομένους εἶδον τοὺς Μακεδόνας, δρόμῳ ἐπ' αὐτοὺς ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 4, line 4

οἱ δὲ Ἰνδοὶ τῷ τε παραλόγῳ ἐκπλαγέντες καὶ ἅμα ἐν χερσὶ γεγεννημένης τῆς μάχης ἐγκλίναντες ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 4

ἐπαγαγὼν δὲ τὰς μηχανὰς τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μὲν τειχῶν τι εὐμαρῶς κατέσεισε, βιαζομένους δὲ ταύτῃ τοὺς Μακεδόνας ἢ παρέρρηκτο τοῦ τείχους οὐκ ἀτόλμως οἱ

5.8. ARRIAN

Ἰνδοὶ ἡμύνοντο, ὥστε ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἀνεκαλέσατο τὴν στρατιάν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 9

τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τῶν τε Μακεδόνων αὐτῶν ἡ προσβολὴ καρτερωτέρα ἐγίγνετο καὶ πύργος ἐπήχθη ξύλινος τοῖς τείχεσιν, ὅθεν ἐκ- τοξεύοντες οἱ τοξόται καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἀφίεμενα ἀνέστελλον ἐπὶ πολὺ τοὺς Ἰνδοὺς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 2, line 1

Καὶ οἱ Ἰνδοί, ἕως μὲν αὐτοῖς ὁ ἡγεμὼν τοῦ χωρίου περιῆν, ἀπεμάχοντο καρτερῶς· ὥς δὲ βέλει ἀπὸ μηχανῆς τυπεῖς ἀποθνήσκει ἐκεῖνος, αὐτῶν τε οἱ μὲν τινες πεπτωκότες ἐν τῇ ξυνεχεῖ πολιορκίᾳ, οἱ πολλοὶ δὲ τραυματίαι τε καὶ ἀπόμαχοι ἦσαν, ἐπεκρη- κεύοντο πρὸς Ἀλέξανδρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 3

τῷ δὲ ἀσμένῳ γίνεται ἄνδρας ἀγαθοὺς διασῶσαι· καὶ ξυμβαίνει ἐπὶ τῷδε Ἀλέξανδρος τοῖς μισθοφόροις Ἰνδοῖς ὥς καταταχθέντας ἐς τὴν ἄλλην στρατιάν ξὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 9

νυκτὸς δὲ ἐπενόουν δρασμῷ διαχρησάμενοι ἐς τὰ σφέτερα ἦθη ἀπαναστῆναι οὐκ ἐθέλοντες ἐναντία αἵρεσθαι τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς ὅπλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 4, line 3

καὶ ταῦτα ὥς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, περιστήσας τῆς νυκτὸς τῷ γηλόφῳ τὴν στρατιάν πᾶσαν κατα- κόπτει τοὺς Ἰνδοὺς ἐν μέσῳ ἀπολαβῶν, τὴν τε πόλιν αἰρεῖ κατὰ κράτος ἐρημωθεῖσαν τῶν προμαχομένων, καὶ τὴν μητέρα τὴν Ἀσσακάνου καὶ τὴν παῖδα ἔλαβεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 2, line 1

εἰ μὲν δὴ καὶ ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο ὁ Ἡρακλῆς ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος ἢ ὁ Αἰγύπτιος ἐς οὐδέτερα ἔχω ἰσχυρίσασθαι· μᾶλλον δὲ δοκῶ ὅτι οὐκ ἀφίκετο, ἀλλὰ πάντα γὰρ ὅσα χαλεπὰ οἱ ἄνθρωποι ἐς τοσόνδε ἄρα αὖξουσιν αὐτῶν τὴν χαλεπότητα, ὥς καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἂν ἄπορα γενέσθαι μυθεύειν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 5, line 4

καὶ οἱ ἀμφὶ Ἡφαι- στίωνά τε καὶ Περδίκκαν αὐτῷ ἄλλην πόλιν ἐκτειρί- σαντες, Ὀροβάτις ὄνομα τῇ πόλει ἦν, καὶ φρουρὰν καταλιπόντες ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἦεσαν· ὥς δὲ ἀφίκοντο, ἔπρασσον ἤδη ὅσα ἐς τὸ ζεῦξαι τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐτέτακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 2

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς μὲν χώρας τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ σατράπην κατέστησε Νικάνορα τῶν ἐταίρων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 3

αὐτὸς δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦγε, καὶ πόλιν τε Πευκελαῶτιν οὐ πόρρω τοῦ Ἰνδοῦ ὤκισμένην ὁμολογίᾳ παρεστήσατο καὶ ἐν αὐτῇ φρουρὰν καταστήσας τῶν Μακεδόνων καὶ Φίλιππον ἐπὶ τῇ φρουρᾷ ἡγεμόνα, ὃ δὲ καὶ ἄλλα προσηγάγετο μικρὰ πολίσματα πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ὤκισμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 3, line 5

ὥς δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἄπορον τὴν προσβολὴν κατέμαθον οἱ βάρβαροι, ἀναστρέψαντες τοῖς ἀμφὶ Πτολεμαῖον αὐτοὶ προσέβαλλον· καὶ γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Μακεδόνων μάχη καρτερά, τῶν μὲν διασπάσαι τὸν χάρακα σπουδὴν ποιουμένων, τῶν Ἰνδῶν, Πτολεμαίου δὲ διαφυλάξαι τὸ χωρίον· καὶ μείον σχόντες οἱ βάρβαροι ἐν τῷ ἀκροβολισμῷ νυκτὸς ἐπιγενομένης ἀπεχώρησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 4, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ τῶν Ἰνδῶν τινα τῶν αὐτομόλων πιστόν τε ἄλλως καὶ τῶν χωρίων δαήμονα ἐπιλεξάμενος πέμπει παρὰ Πτολεμαῖον τῆς νυκτὸς, γράμματα φέροντα τὸν Ἰνδόν, ἵνα ἐνεγέγραπτο, ἐπειδὴ αὐτὸς προσβάλλῃ τῇ πέτρᾳ, τὸν δὲ ἐπιέναι τοῖς βαρβάροις κατὰ τὸ ὅρος μηδὲ ἀγαπᾶν ἐν φυλακῇ ἔχοντα τὸ χωρίον, ὥς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένους τοὺς Ἰνδοὺς ἀμφιβόλους γίγνεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 6, line 2

ἔστε μὲν γὰρ ἐπὶ μεσημβρίαν ξυνεστήκει καρτερὰ μάχη τοῖς τε Ἰνδοῖς καὶ τοῖς Μακεδόσιν, τῶν μὲν ἐχθιαζομένων ἐς τὴν πρόσβασιν, τῶν δὲ βαλλόντων ἀνιόντας· ὥς δὲ οὐκ ἀνίσταν οἱ Μακεδόνες, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐπιόντες, οἱ δὲ πρόσθεν ἀναπαυόμενοι, μόγις δὴ ἀμφὶ δαίτην ἐκράτησαν τῆς παρόδου καὶ ξυνέμιξαν τοῖς ξὺν Πτολεμαίῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 1, line 3

ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν οἳ τε σφενδονῇται σφενδονῶντες ἐς τοὺς Ἰνδοὺς ἐκ τοῦ ἤδη κεχωσμένου καὶ ἀπὸ τῶν μηχανῶν βέλη ἀφιέμενα ἀνέστελλε τῶν Ἰνδῶν τὰς ἐκδρομὰς τὰς ἐπὶ τοὺς χωννύοντας.

5.8. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 2, line 1

Οἱ δὲ Ἴνδοι πρὸς τε τὴν ἀδιήγητον τόλμαν τῶν ἐς τὸν γήλοφον βιασαμένων Μακεδόνων ἐκπλαγέντες καὶ τὸ χῶμα ξυνάπτον ἤδη ὀρώντες, τοῦ μὲν ἀπο- μάχεσθαι ἔτι ἀπείχοντο, πέμψαντες δὲ κήρυκας σφῶν παρὰ Ἀλέξανδρον ἐθέλειν ἔφασκον ἐνδοῦναι τὴν πέτραν, εἴ σφισι σπένδοιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 4, line 8

εἵχετό τε Ἀλεξάνδρῳ ἡ πέτρα ἡ τῷ Ἡρακλεῖ ἄπορος γενομένη καὶ ἔθυεν ἐπ' αὐτῇ Ἀλέξανδρος καὶ κατεσκεύασε φρούριον, παραδοὺς Σισικόττῳ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φρουρᾶς, ὃς ἐξ Ἴνδων μὲν πάλαι ἠϋτομολῇκει ἐς Βάκτρα παρὰ Βῆσσον, Ἀλεξ- ἀνδρου δὲ κατασχόντος τὴν χώραν τὴν Βακτρίαν ξυνεστράτευέ τε αὐτῷ καὶ πιστὸς ἐς τὰ μάλιστα ἐφάνετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 1

Αὐτὸς δὲ ὡς ἐπὶ τὸν Ἴνδον ποταμὸν ἤδη ἦγε, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ ὠδοποιεῖ τὸ πρόσω ἰοῦσα ἄπορα ἄλλως ὄντα τὰ ταύτῃ χωρία.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 5

ἐνταῦθα ξυλλαμβάνει ὀλίγους τῶν βαρβάρων, καὶ παρὰ τούτων ἔμαθεν, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ Ἴνδοι παρὰ Ἀβισάρῃ ἀποπεφευγότες εἶεν, τοὺς δὲ ἐλέφαντας ὅτι αὐτοῦ κατέλιπον νέμεσθαι πρὸς τῷ ποταμῷ τῷ Ἴνδῳ· καὶ τούτους ἠγγήσασθαι οἱ τὴν ὁδὸν ἐκέλευσεν ὡς ἐπὶ τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 8, line 2

εἰσὶ δὲ Ἴνδων πολλοὶ κυνηγέται τῶν ἐλεφάντων, καὶ τούτους σπουδῇ ἄμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος, καὶ τότε ἐθήρα ξὺν τούτοις τοὺς ἐλέφαντας· καὶ δύο μὲν αὐτῶν ἀπόλλυνται κατὰ κρημνοῦ σφᾶς ῥίψαντες ἐν τῇ διώξει, οἱ δὲ ἄλλοι ξυλληφθέντες ἔφερόν τε τοὺς ἀμβάτας καὶ τῇ στρατιᾷ ξυνετάσσοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 9, line 4

καὶ αὖται κατὰ τὸν Ἴνδον ποταμὸν ἤγοντο ὡς ἐπὶ τὴν γέφυραν, ἥντινα Ἡφαιστίων καὶ Περδίκκας αὐτῷ ἐξ- ωκοδομηκότες πάλαι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 1, line 2

ARPIANOY AΛEΞANΔPOY ANABASEΩΣ BIBΛION ΠEΜΠTON

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἥντινα μετὰ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἴνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξαν- δρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὠκίσθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διο-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

νύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἦ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [δς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἤκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 3

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἦντινα μεταξὺ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξαν- δρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὠκίσθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἦ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [δς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἤκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἔξετασθὴν χρὴ εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θείου ἐκ παλαιοῦ μεμυθευμένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 6

Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξαν- δρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὠκίσθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἦ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [δς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἤκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἔξετασθὴν χρὴ εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θείου ἐκ παλαιοῦ μεμυθευμένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 5, line 3

Διόνυσος γὰρ ἐπειδὴ χειρωσάμενος τὸ Ἰνδῶν ἔθνος ἐπὶ θάλασσαν ὀπίσω κατήει τὴν Ἑλληνικὴν, ἐκ τῶν ἀπο- μάχων στρατιωτῶν, οἱ δὴ αὐτῷ καὶ βάρκιοι ἦσαν, κτίζει τὴν πόλιν τήνδε μνημόσυνον τῆς αὐτοῦ πλάνης τε καὶ νίκης τοῖς ἔπειτα ἐσόμενον, καθάπερ οὖν καὶ σὺ αὐτὸς Ἀλεξάνδρειάν τε ἔκτισας τὴν πρὸς Καυκάσῳ ὄρει καὶ ἄλλην Ἀλεξάνδρειαν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ γῇ, καὶ ἄλλας πολλὰς τὰς μὲν ἔκτικας ἤδη, τὰς δὲ καὶ κτίσεις ἀνὰ χρόνον, οἷα δὴ πλείονα Διονύσου ἔργα ἀποδειξάμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 6, line 9

καὶ ἐκ τούτου ἔλευ- θέραν τε οἰκοῦμεν τὴν Νῦσαν καὶ αὐτοὶ αὐτόνομοι καὶ ἐν κόσμῳ πολιτεύοντες· τῆς δὲ ἐκ Διονύσου οἰκίσεως καὶ τότε σοι γενέσθω τεκμήριον·

5.8. ARRIAN

κιττός γὰρ οὐκ ἄλλη τῆς Ἰνδῶν γῆς φυόμενος παρ' ἡμῖν φύεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 2, section 6, line 3

καὶ τοὺς Μακεδόνας ἡδέως τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα δὴ διὰ μακροῦ ὀφθέντα (οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ Ἰνδῶν χώρα κισσόν, οὐδὲ ἵνα περ αὐτοῖς ἄμπελοι ἦσαν) στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ποιεῖσθαι, ὥς καὶ στεφανώσασθαι εἶχον, ἐφυμνοῦντας τὸν Διόνυσόν τε καὶ τὰς ἐπωνυμίας τοῦ θεοῦ ἀνακαλοῦντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 3, line 3

τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἕω μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παραπαμισαδῶν χώραν ὥς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετάγειν τῷ λόγῳ τοὺς Μακεδόνας, Παραπάμισον ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύκασον τῆς Ἀλεξάνδρου ἕνεκα δόξης, ὥς ὑπὲρ τὸν Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 4, line 2

ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βοῦς ἰδόντας ἐγκεκαυμένας ῥόπαλον τεκμηριουῖσθαι ἐπὶ τῷδε, ὅτι Ἑρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 5, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ ὥς ἀφίκετο ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, καταλαμβάνει γέφυράν τε ἐπ' αὐτῷ πεποιημένην πρὸς Ἑφαιστίωνος καὶ πλοῖα πολλὰ μὲν σμικρότερα, δύο δὲ τριακοντόρους, καὶ παρὰ Ταξίλου τοῦ Ἰνδοῦ δῶρα ἤκοντα ἀργυρίου μὲν τάλαντα ἐς διακόσια, ἱερεῖα δὲ βοῦς μὲν τρισχιλίας, πρόβατα δὲ ὑπὲρ μύρια, ἐλέφαντας δὲ ἐς τριάκοντα· καὶ ἵππεῖς δὲ ἐπτακόσιοι αὐτῷ Ἰνδῶν ἐς ζυμμαχίαν παρὰ Ταξίλου ἤκον· καὶ τὴν πόλιν Τάξιλα, τὴν μεγίστην μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου, ὅτι αὐτῷ Ταξίλης ἐνδίδωσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line 1

Ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμὸς ὅτι μέγιστος ποταμῶν ἐστὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσιν αὐτῷ ἐπὶ τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου, καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὥς ἐπὶ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφότεραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον καὶ τοῦτο Πάταλα καλεῖται τῇ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line 11

τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποτα-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

μοῦ, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσιν αὐτῷ ἐπὶ τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου, καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφοτέραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον καὶ τοῦτο Πάταλα καλεῖται τῇ Ἰνδῶν φωνῇ, ταῦτα μὲν ὑπὲρ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ μάλιστα οὐκ ἀμφίλογα καὶ ἐμοὶ ἀναγεγράφθω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 2, line 3

ἐπεὶ καὶ ὁ Ὑδάσπης καὶ Ἀκεσίνης καὶ Ὑδραώτης καὶ Ὑφασις, καὶ οὗτοι Ἰνδοὶ ποταμοὶ ὄντες, τῶν μὲν ἄλλων τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν πολὺ τι κατὰ μέγεθος ὑπερφέρουσι, τοῦ Ἰνδοῦ δὲ μείονές εἰσιν καὶ πολὺ δὴ μείονες, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Ἰνδὸς τοῦ Γάγγου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 2, line 8

Κτησίας μὲν δὴ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν, ἵνα μὲν στενότατος αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδὸς ἐστι, τεσσαράκοντα σταδίους <λέγει> ὅτι διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν· τὸ πολὺ δὲ εἶναι αὐτοῦ τὸ μέσον τούτοις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 3, line 1

Τοῦτον τὸν ποταμὸν τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ τὴν ἔω διέβαινε ζὺν τῇ στρατιᾷ Ἀλέξανδρος ἐς τῶν Ἰνδῶν τὴν γῆν· ὑπὲρ ὧν ἐγὼ οὔτε οἴσισι νόμοις διαχρῶνται ἐν τῇδε τῇ συγγραφῇ ἀνέγραψα, οὔτε ζῶα εἰ δὴ τινα ἄτοπα ἢ χώρα αὐτοῖς ἐκφέρει, οὔτε ἰχθύας ἢ κήτη ὅσα ἢ οἶα ὁ Ἰνδὸς ἢ ὁ Ὑδάσπης ἢ ὁ Γάγγης ἢ οἱ ἄλλοι Ἰνδῶν ποταμοὶ φέρουσιν, οὐδὲ τοὺς μύρμηκας τοὺς τὸν χρυσὸν σφισιν ἐργαζομένους, οὐδὲ τοὺς γρυῖπας τοὺς φύλακας, οὐδὲ ὅσα ἄλλα ἐφ' ἥδονῃ μᾶλλον τι πεποιήται ἢ ἐς ἀφήγησιν τῶν ὄντων, ὡς τά γε κατ'

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 4, line 4

ἀλλὰ Ἀλέξανδρος γὰρ καὶ οἱ ζὺν τούτῳ στρατεύσαντες τὰ πολλὰ ἐξήλεγξαν, ὅσα γε μὴ καὶ αὐτῶν ἔστιν οἱ ἐψεύσαντο· ἀχρύσους τε εἶναι Ἰνδοὺς ἐξήλεγξαν, ὅσους γε δὴ Ἀλέξανδρος ζὺν τῇ στρατιᾷ ἐπῆλθε, πολλοὺς δὲ ἐπῆλθε, καὶ ἥμισυ χλιδῶντας κατὰ τὴν δίαίταν, ἀλλὰ μεγάλους μὲν τὰ σώματα, οἷους μεγίστους τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, πεντα- πῆχεις τοὺς πολλοὺς ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας, καὶ μελαν- τέρους τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν Αἰθιοπῶν, καὶ τὰ πολέμια πολὺ τι γενναιοτάτους τῶν γε δὴ τότε ἐποίκων τῆς Ἀσίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 5, line 5

τὸ γὰρ Περσῶν τῶν πάλαι, ζὺν οἷς ὀρμηθεὶς Κῦρος ὁ Καμβύσου Μῆδους τε τὴν

5.8. ARRIAN

ἀρχὴν τῆς Ἀσίας ἀφείλετο καὶ ἄλλα ἔθνη τὰ μὲν κατεστρέψατο, τὰ δὲ προσχωρήσαντά οἱ ἐκόντα κατέσχευεν, οὐκ ἔχω ἀτρεκῶς ὥς γε δὴ πρὸς τὰ Ἰνδῶν συμβαλεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 1, line 1

Ἀλλὰ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδίᾳ μοι γεγράφεται ὅσα πιστότατα ἐς ἀφήγησιν οἱ τε ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες καὶ ὁ ἐκπεριπλεύσας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ κατ' Ἰνδοῦς Νέαρχος, ἐπὶ δὲ ὅσα Μεγασθένης τε καὶ Ἐρατοσθένης, δοκίμῳ ἄνδρε, ξυνεγγραφάτην, καὶ νόμιμα ἅττα Ἰνδοῖς ἐστί καὶ εἰ δὴ τινα ἄτοπα ζῶα αὐτόθι φέρεται καὶ τὸν παράπλουν αὐτὸν τῆς ἕξω θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 4, line 2

ὁ δὲ Καύκασον ἐκάλουν οἱ Ἀλεξάνδρῳ ξυστρατεύσαντες Μακεδόνες, ὥς μὲν λέγεται τὰ Ἀλεξάνδρου αὖξοντες, ὅτι δὲ καὶ ἐπέκεινα ἄρα τοῦ Καυκάσου κρατῶν τοῖς ὅπλοις ἦλθεν Ἀλέξανδρος· τυχὸν δὲ καὶ ξυνεχὲς τυγχάνει ὃν τοῦτο τὸ ὄρος τῷ ἄλλῳ τῷ Σκυθικῷ Καυκάσῳ, καθάπερ οὖν αὐτῷ τούτῳ ὁ Ταῦρος· καὶ ἐμοὶ αὐτῷ πρότερόν ποτε ἐπὶ τῷδε λέλεκται Καύκασος τὸ ὄρος τοῦτο καὶ ὕστερον τῷδε τῷ ὀνόματι κληθήσεται· τὸν δὲ Καύκασον τοῦτον καθήκειν ἔστε ἐπὶ <τὴν> μεγάλῃν τὴν πρὸς ἕω τε καὶ Ἰνδοῦς θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 5, line 2

τοὺς οὖν ποταμούς, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντας τοὺς μὲν ὥς ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχειν τὸ ὕδωρ, καὶ τούτων τοὺς μὲν ἐς τὴν λίμνην ἐκδιδόναι τὴν Μαιῶτιν, τοὺς δὲ ἐς τὴν Ὑκρανίαν καλουμένην θάλασσαν, καὶ αὐτὴν κόλπον οὔσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης, τοὺς δὲ ὥς ἐπὶ νότον ἄνεμον τὸν Εὐφράτην τε εἶναι καὶ τὸν Τίγρητα καὶ τὸν Ἰνδόν τε καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ Ἀχεσίην καὶ Ὑδραώτην καὶ Ὑφασιν καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ ἐς θάλασσαν καὶ οὗτοι ἐσβάλλουσιν ἢ εἰς τενάγη ἀναχόμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 3

τῆς δὲ ὥς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὖ τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν τὴν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης τε καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνῆν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας, πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράχοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα, ἐλαχίστην δὲ ὄσσην ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπείργει ὥς πρὸς τὴν ἐντὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 9

δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμεναι αἱ δύο

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξια τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβαλεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 3, line 2

ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἔω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔστε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείργειν τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἔστε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ ὡς πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν ὃ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτέμνεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 6, line 6

εἰ δὴ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοὶ ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι ἐς θάλασσαν προχεόμενοι, ὁπότε ἰλὺν καταφέρουεν καὶ πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων ἐνθενπερ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδίον τε ἢ πολλή ἐστι καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πεδίον ἔχει προσκεχωσμένον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 7, line 4

Ἑρμον μὲν γὰρ καὶ Κάυστρον καὶ Κάϊκόν τε καὶ Μαϊάνδρον ἢ ὅσοι πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδούσιν οὐδὲ σύμπαντας ξυντεθέντας ἐνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἕνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε <τὸ> τοῦ Νείλου ὕδαρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπην ῥέων ἄξιοι ξυμβαλεῖν, ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκεῖνοί γε πάντες ξυμμιχθέντες ἐς ἴσον ἔρχονται, ὃς μέγας τε εὐθύς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει καὶ πεντε- καίδεκα ποταμοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παρα- λαβὼν καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 8, line 6

ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λελέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν ξυγγραφήν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 7, section 1, line 1

Τὸ δὲ ζεῦγμα τὸ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὅπως μὲν ἐποιήθη Ἀλεξάνδρῳ οὔτε Ἀριστόβουλος οὔτε Πτολεμαῖος, οἷς μάλιστα ἐγὼ ἔπομαι, λέγουσιν· οὐδὲ αὐτὸς ἔχω ἀτρεχῶς εἰκάσαι, πότερα πλοίοις ἐξεύχθη ὁ πόρος, καθάπερ οὖν ὁ Ἑλλήσποντός τε πρὸς Ξέρξου καὶ ὁ Βόσπορος τε καὶ ὁ Ἰστρος πρὸς Δαρείου, ἢ γέφυρα κατὰ τοῦ ποταμοῦ διηνεκῆς ἐποιήθη αὐτῷ· δοκεῖ δ' ἔμοιγε πλοίοις μᾶλλον ζευχθῆναι· οὐ γὰρ ἂν δέξασθαι γέφυραν τὸ βάθος τοῦ ὕδατος, οὐδ' ἂν ἐν τοσῷδε χρόνῳ ἔργον οὕτως ἄτοπον ξυντελεσθῆναι.

5.8. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 1, line 2

Ῥωμαίοις μὲν δὴ οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιοῦ ἐπήσκηται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐξεύχθη ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μηδὲ οἱ συστρατεύσαντες αὐτῷ εἶπον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 2

ὥς δὲ διέβη πέραν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐνταῦθα αὖ θύει κατὰ νόμον Ἀλέξανδρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 3

ἄρας δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς Τάξιλα ἀφίκετο, πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, τὴν μεγίστην τῶν μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 7

καὶ ἐδέχετο αὐτὸν Ταξίλης ὁ ὑπαρχος τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ οἱ τῆδε Ἰνδοὶ φιλίως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 3

ἦκον δὲ ἐνταῦθα παρ' αὐτὸν καὶ παρὰ Ἀβισάρου πρέσβεις τοῦ τῶν ὀρείων Ἰνδῶν βασιλέως ὃ τε ἀδελφὸς τοῦ Ἀβισάρου καὶ ἄλλοι ξὺν αὐτῷ οἱ δοκιμώτατοι, καὶ παρὰ Δοξάρεως νομάρχου ἄλλοι, δῶρα φέροντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 8

καὶ ἀπο-δείξας σατράπην τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Φίλιππον τὸν Μαχάτα φρουρὰν τε ἀπολείπει ἐν Ταξιλοῖς καὶ τοὺς ἀπομάχους τῶν στρατιωτῶν διὰ νόσον· αὐτὸς δὲ ἦγεν ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 4, line 5

ταῦτα ὥς ἔγνω Ἀλέξανδρος, Κοῖνον μὲν τὸν Πολεμοκράτους πέμψας ὀπίσω ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν τὰ πλοῖα ὅσα παρ-εσκέυαστο αὐτῷ ἐπὶ τοῦ πόρου τοῦ Ἰνδοῦ ξυντεμόντα κελεύει φέρειν ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 5, line 8

αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ἦν τε δύναμιν ἔχων ἦκεν ἐς Τάξιλα καὶ πενταχισχιλίους τῶν Ἰνδῶν, οὓς Ταξίλης τε καὶ οἱ ταύτῃ ὑπαρχοὶ ἦγον, ἦει ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line 2

ἄλλως τε ἐν μὲν τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ῥεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἥ μετὰ τροπὰς μάλιστα

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

<τάς> ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτη δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἐνθενπερ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαί εἰσι, κατατηκόμεναι αὖξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι, πλὴν γε δὴ τοῦ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line 12

τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ῥεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἢ μετὰ τροπὰς μάλιστα <τάς> ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτη δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἐνθενπερ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαί εἰσι, κατατηκόμεναι αὖξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι, πλὴν γε δὴ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Γάγγου καὶ τυχὸν καὶ ἄλλου του· ἀλλ' ὁ γε Ὑδάσπης περατὸς γίνεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 11, section 3, line 8

καὶ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο ἐπὶ στρατο- πέδου τὴν τε αὐτοῦ ἔχων ἱππαρχίαν καὶ τοὺς ἐξ Ἀραχωτῶν καὶ Παραπαμισαδῶν ἱππέας καὶ τῆς φάλαγ- γος τῶν Μακεδόνων τὴν τε Ἀλκέτου καὶ τὴν Πολυ- πέρχοντος τάξιν καὶ τοὺς νομάρχας τῶν ἐπὶ τάδε Ἰνδῶν καὶ τοὺς ἅμα τούτοις τοὺς πεντακισχιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 12, section 1, line 7

ἐν μέσῳ δὲ τῆς νήσου τε καὶ τοῦ μεγάλου στρατοπέδου, ἵνα αὐτῷ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο, Μελέαγρός τε καὶ Ἀτταλὸς καὶ Γοργίας ζῦν τοῖς μισθοφόροις ἱππεῦσί τε καὶ πεζοῖς ἐτετάχατο· καὶ τούτοις διαβαίνειν παρηγγέλλετο κατὰ μέρος, διελόντας τὸν στρατόν, ὅποτε ξυνεχομένους ἤδη ἐν τῇ μάχῃ τοὺς Ἰνδοὺς ἴδοιεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 2, line 6

γνώμην δὲ ἐπεποίητο, ὥς εἰ μὲν προσμίζειαν αὐτῷ οἱ ἀμφὶ τὸν Πῶρον ζῦν τῇ δυνάμει ἀπάσῃ, ἢ κρατήσιν αὐτῶν οὐ χαλεπῶς τῇ ἵππῳ προσβαλὼν ἢ ἀπομαχεῖσθαι γε ἔστε τοὺς πεζοὺς ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιγενέσθαι· εἰ δὲ πρὸς τὴν τόλμαν τῆς διαβάσεως ἄτοπον γενομένην οἱ Ἰνδοὶ ἐκπλαγέντες φεύγοιεν, οὐ πόρρωθεν ἔξεσθαι αὐτῶν κατὰ τὴν φυγὴν, ὥς πλείονα ἐν τῇ ἀποχωρήσει τὸν φόνον γενόμενον ὀλίγον ἔτι ὑπολείπεσθαι αὐτῷ τὸ ἔργον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 3, line 6

Ἀριστόβουλος δὲ λέγει τὸν Πῶρου παῖδα φθάσαι ἀφικόμενον σὺν ἄρμασιν ὥς

5.8. ARRIAN

ἐξήκοντα πρὶν τὸ ὕστερον ἐκ τῆς νήσου τῆς μικρᾶς περᾶσαι Ἀλέξανδρον· καὶ τοῦτον δυνηθῆναι ἂν εἶρξαι Ἀλέξανδρον τῆς διαβάσεως χαλεπῶς καὶ μηδενὸς εἰργοντος περαιω- θέντα, εἶπερ οὖν καταπηδήσαντες οἱ Ἰνδοὶ ἐκ τῶν ἄρμάτων προσέκειντο τοῖς πρώτοις τῶν ἐκβαινόντων· ἀλλὰ παραλλάξαι γὰρ ζὺν τοῖς ἄρμασι καὶ ἀκίνδυνον ποιῆσαι Ἀλεξάνδρῳ τὴν διάβασιν· καὶ ἐπὶ τούτους ἀφεῖναι Ἀλέξανδρον τοὺς ἵπποτοξότας, καὶ τραπῆναι αὐτούς οὐ χαλεπῶς, πληγὰς λαμβάνοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 4, line 2

οἱ δὲ καὶ μάχην λέγουσιν ἐν τῇ ἐκβάσει γενέσθαι τῶν Ἰνδῶν τῶν ζὺν τῷ παιδί τῷ Πύρου ἀφιγμένων πρὸς Ἀλέξανδρον τε καὶ τοὺς ζὺν αὐτῷ ἱππείας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 15, section 2, line 1

ὥς δὲ κατέμαθεν ἀτρεκῶς τὸ πλῆθος τὸ τῶν Ἰνδῶν, ἐνταῦθα δὴ ὀξέως ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ζὺν τῇ ἅμφ' αὐτὸν ἵππῳ· τοὺς δὲ ἐγκλῖναι, ὥς Ἀλέξανδρον τε αὐτὸν κατεῖδον καὶ τὸ στίφος ἅμφ' αὐτὸν τῶν ἱππέων οὐκ ἐπὶ μετώπου, ἀλλὰ κατ' ἵλας ἐμβεβληκός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 1, line 2

Ἀλέξανδρος δὲ ὥς ἤδη καθεώρα τοὺς Ἰνδοὺς ἐκτασσομένους, ἐπέστησε τοὺς ἱππείας τοῦ πρόσω, ὥς ἀναλαμβάνειν τῶν πεζῶν τοὺς αἰὶ προσάγοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 2, line 1

ὥς δὲ τὴν τάξιν κατεῖδε τῶν Ἰνδῶν, κατὰ μέσον μὲν, ἵνα οἱ ἐλέφαντες προεβέβληντο καὶ πυκνὴ ἢ φάλαγξ κατὰ τὰ διαλείποντα αὐτῶν ἐπετέτακτο, οὐκ ἔγνω προάγειν, αὐτὰ ἐκεῖνα ὀκνήσας ἅπερ ὁ Πῶρος τῷ λογισμῷ ζυνηθεὶς ταύτῃ ἔταξεν· ἀλλὰ αὐτὸς μὲν ἅτε ἱπποκρατῶν τὴν πολλὴν τῆς ἵππου ἀναλαβὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας τῶν πολεμίων παρήλαυνεν, ὥς ταύτῃ ἐπιθησόμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 4, line 2

Ἦδη τε ἐντὸς βέλους ἐγίγνετο καὶ ἐφῆκεν ἐπὶ τὸ κέρας τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν τοὺς ἵπποτοξότας, ὄντας ἐς χιλίους, ὥς ταράξαι τοὺς ταύτῃ ἐφεστηκότες τῶν πολεμίων τῇ πυκνότητί τε τῶν τοξευμάτων καὶ τῶν ἵππων τῇ ἐπελάσει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line 1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ τε Ἰνδοὶ τοὺς ἱππείας πάντοθεν ζυναλίσαντες παρίππευον Ἀλεξάνδρῳ ἀντιπαρεξάγοντες τῇ ἐλάσει, καὶ οἱ περὶ Κοῖνον, ὥς παρήγγελτο, κατόπιν αὐτοῖς ἐπεφαίνοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line 4

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ταῦτα ξυνιδόντες οἱ Ἴνδοι ἀμφίστομον ἡναγκάσθησαν ποιῆσαι τὴν τάξιν τῆς ἵππου, τὴν μὲν ὡς ἐπ' Ἀλέξανδρον τὴν πολλὴν τε καὶ κρατίστην, οἱ δὲ ἐπὶ Κοϊνόν τε καὶ τοὺς ἅμα τούτῳ ἐπέστρεφον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 2, line 2

τοῦτό τε οὖν εὐθύς ἐτάραξε τὰς τάξεις τε καὶ τὰς γνώμας τῶν Ἰνδῶν καὶ Ἀλέξανδρος ἰδὼν τὸν καιρὸν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπὶ θάτερα ἐπιστροφῇ τῆς ἵππου ἐπιτίθεται τοῖς καθ' αὐτόν, ὥστε οὐδὲ τὴν ἐμβολὴν ἐδέξαντο τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἰππέων οἱ Ἴνδοί, ἀλλὰ κατηρ[ρ]άχθησαν ὥσπερ εἰς τεῖχος τι φίλιον τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 3, line 9

καὶ ἦν τὸ ἔργον οὐδενὶ τῶν πρόσθεν ἀγώνων ἐοικός· τά τε γὰρ θηρία ἐπεκτιθέοντα ἐς τὰς τάξεις τῶν πεζῶν, ὅπῃ ἐπιστρέψειεν, ἐκεραίῳζε καίπερ πυκνὴν οὔσαν τὴν τῶν Μακεδόνων φάλαγγα, καὶ οἱ ἵππεῖς οἱ τῶν Ἰνδῶν τοῖς πεζοῖς ἰδόντες ξυνεστηκὸς τὸ ἔργον ἐπιστρέψαντες αὐθις καὶ αὐτοὶ ἐπήλαυνον τῇ ἵππῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 4, line 7

καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἡ ἵππος Ἀλεξάνδρῳ ἐς μίαν ἵλην ἤδη ξυνηγμένη, οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλὰ ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῷ ἐς τήνδε τὴν τάξιν καταστᾶσα, ὅπῃ προσπέσοι τῶν Ἰνδῶν ταῖς τάξεσι, ξὺν πολλῷ φόνῳ ἀπελύοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 6, line 7

ἀλλ' οἱ μὲν Μακεδόνες, ἅτε ἐν εὐρυχωρίᾳ τε καὶ κατὰ γνώμην τὴν σφῶν προσφερόμενοι τοῖς θηρίοις, ὅπῃ μὲν ἐπιφέροιντο εἶκον, ἀποστραφέντων δὲ εἶχοντο ἐσακοντίζοντες· οἱ δὲ Ἴνδοι ἐν αὐτοῖς ἀναστρεφόμενοι τὰ πλείω ἤδη πρὸς ἐκείνων ἐβλάπτοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 7, line 8

καὶ οὕτως οἱ μὲν ἵππεῖς τῶν Ἰνδῶν πλὴν ὀλίγων κατεκόπησαν ἐν τῷ ἔργῳ· ἐκόπτοντο δὲ καὶ οἱ πεζοὶ πανταχόθεν ἤδη προσκειμένων σφίσι τῶν Μακεδόνων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 1, line 6

καὶ οὗτοι οὐ μείονα τὸν φόνον ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῶν Ἰνδῶν ἐποίησαν, ἀκμῆτες ἀντὶ κεκμη- κότες τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἐπιγενόμενοι τῇ διώξει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 2, line 1

Ἀπέθανον δὲ τῶν Ἰνδῶν πεζοὶ μὲν ὀλίγον ἀπο- δέοντες τῶν δισμυρίων, ἵππεῖς δὲ ἐς τρισχιλίους, τὰ δὲ ἅρματα ξύμπαντα κατεκόπη· καὶ Πώρου δύο παῖδες ἀπέθανον

5.8. ARRIAN

καὶ Σπιτάκης ὁ νομάρχης τῶν ταύτη Ἰνδῶν καὶ τῶν ἐλεφάντων καὶ ἄρμάτων οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ ἱπάρχαι καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς στρατιᾶς τῆς Πώρου ξύμπαντες .

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 5, line 1

Πῶρος δὲ μεγάλα ἔργα ἐν τῇ μάχῃ ἀποδειξάμενος μὴ ὅτι στρατηγοῦ, ἀλλὰ καὶ στρατιώτου γενναίου, ὡς τῶν τε ἱπέων τὸν φόνον κατεῖδε καὶ τῶν ἐλεφάντων τοὺς μὲν αὐτοῦ πεπτωκότας, τοὺς δὲ ἐρήμους τῶν ἡγεμόνων λυπηροὺς πλανωμένους, τῶν δὲ πεζῶν αὐτῷ οἱ πλείους ἀπολώλεσαν, οὐχ ἥπερ Δαρεῖος ὁ μέγας βασιλεὺς ἐξάρχων τοῖς ἄμφ' αὐτὸν τῆς φυγῆς ἀπεχώρει, ἀλλὰ ἔστε γὰρ ὑπέμενέ τι τῶν Ἰνδῶν ἐν τῇ μάχῃ ξυνεστηκός, ἐς τοσόνδε ἀγωνισάμενος, τετρωμένος δὲ τὸν δεξιὸν ὦμον, ὃν δὴ γυμνὸν μόνον ἔχων ἐν τῇ μάχῃ ἀν- εστρέφετο (ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος ἤρκει αὐτῷ τὰ βέλη ὁ θώραξ περιττός ὢν κατὰ τε τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἁρμονίαν, ὡς ὕστερον καταμαθεῖν θεωμένοις ἦν), τότε δὴ καὶ αὐτὸς ἀπεχώρει ἐπιστρέψας τὸν ἐλέφαντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 6, line 4

πέμπει δὴ παρ' αὐτὸν πρῶτα μὲν Ταξίλην τὸν Ἰνδόν· καὶ Ταξίλης προς- ιπεύσας ἐφ' ὅσον οἱ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο τῷ ἐλέφαντι ὃς ἔφερε τὸν Πῶρον ἐπιστῆσαι τε ἡξίου τὸ θηρίον, οὐ γὰρ εἶναι οἱ ἔτι φεύγειν, καὶ ἀκοῦσαι τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου λόγων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 7, line 7

Ἀλέξανδρος δὲ οὐδὲ ἐπὶ τῷδε τῷ Πῶρῳ χαλεπὸς ἐγέ- νετο, ἀλλ' ἄλλους τε ἐν μέρει ἔπεμπε καὶ δὴ καὶ Μερόην ἄνδρα Ἰνδόν, ὅτι φίλον εἶναι ἐκ παλαιοῦ τῷ Πῶρῳ τὸν Μερόην ἔμαθεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line 2

καὶ Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ λόγῳ ἡσθεῖς τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πῶρῳ τῶν τε αὐτῶν Ἰνδῶν ἔδωκεν καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι οὔσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν προσέθηκεν· καὶ οὕτως αὐτός τε βασιλικῶς κεχρημένος ἦν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ ἐκείνῳ ἐκ τούτου ἐς ἅπαντα πιστῷ ἐχρήσατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line 8

τοῦτο τὸ τέλος τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Πῶρόν τε καὶ τοὺς ἐπέκεινα τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ Ἰνδοῦς Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο ἐπ' ἄρχοντος Ἀθηναίους Ἡγήμονος μηνὸς Μουνυχιῶνος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 4, line 3

καὶ τὴν μὲν Νίκαιαν τῆς νίκης τῆς κατ' Ἰνδῶν ἐπώ- νυμον ὠνόμασε, τὴν δὲ Βουκεφάλαν ἐς τοῦ ἵππου τοῦ Βουκεφάλα τὴν μνήμην, ὃς ἀπέθανεν αὐτοῦ, οὐ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

βληθείς πρὸς οὐδενός, ἀλλὰ ὑπὸ καύματος τε καὶ ἡλικίας (ἦν γὰρ ἄμφι τὰ τριάκοντα ἔτη) καματηρὸς γενόμενος, πολλὰ δὲ πρόσθεν ξυγκαμῶν τε καὶ συγκινδυνεύσας Ἀλεξάνδρῳ, ἀναβαινόμενός τε πρὸς μόνου Ἀλεξάνδρου [ὁ Βουκεφάλας οὗτος], ὅτι τοὺς ἄλλους πάντας ἀπηξίου ἀμβάτας, καὶ μεγέθει μέγας καὶ τῷ θυμῷ γενναῖος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 2, line 5

Κρατερὸν μὲν δὴ ξὺν μέρει τῆς στρατιᾶς ὑπελείπετο τὰς πόλεις ἄστινας ταύτη ἔκτιζεν ἀναστήσοντά τε καὶ ἐκτειχοῦντα· αὐτὸς δὲ ἤλαυνεν ὥς ἐπὶ τοὺς προσχώρους τῇ Πύρου ἀρχῇ Ἰνδούς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 6, line 2

ἦκον δὲ καὶ παρὰ τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' Ἀλέξανδρον καὶ παρὰ Πύρου ἄλλου τοῦ ὑπάρχου Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 8, line 3

τούτου τοῦ Ἀχεσίνου τὸ μέγεθος μόνου τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἀνέγραψεν· εἶναι γὰρ ἵνα ἐπέρασεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῶν πλοίων τε καὶ τῶν διφθερῶν ξὺν τῇ στρατιᾷ τὸ μὲν ῥεῦμα ὁξὺ τοῦ Ἀχεσίνου πέτραις μεγάλαις καὶ ὄξεiais, καθ' ὧν φερόμενον βίβη τὸ ὕδωρ κυμαίνεσθαι τε καὶ καχλάζειν, τὸ δὲ εὖρος σταδίους ἐπέχειν πεντεκαίδεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 10, line 3

εἴη ἂν οὖν ἐκ τοῦδε τοῦ λόγου ξυντιθέντι τεκμηριοῦσθαι, ὅτι οὐ πόρρω τοῦ ἀληθοῦς ἀναγέγραπται τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ μέγεθος, ὅσοις ἐς τεσσαράκοντα σταδίους δοκεῖ τοῦ Ἰνδοῦ εἶναι τὸ εὖρος, ἵνα μέσως ἔχει αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδός· ἵνα δὲ στενότητάς τε καὶ διὰ στενότητα βαθύτατος ἐς τοὺς πεντεκαίδεκα ξυνάγεσθαι· καὶ ταῦτα πολλαχῇ εἶναι τοῦ Ἰνδοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 1, line 5

Περάσας δὲ τὸν ποταμὸν Κοῖνον μὲν ξὺν τῇ αὐτοῦ τάξει ἀπολείπει αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὀχθῇ προστάξας ἐπιμελεῖσθαι τῆς ὑπολελειμμένης στρατιᾶς τῆς διαβάσεως, οἱ τὸν τε σῖτον αὐτῷ τὸν ἐκ τῆς ἥδη ὑπηκόου τῶν Ἰνδῶν χώρας καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια παραχομίζειν ἔμελλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 2, line 2

Πῶρον δὲ ἐς τὰ αὐτοῦ ἦθη ἀποπέμπει, κελεύσας Ἰνδῶν τε τοὺς μαχιμωτάτους ἐπιλεξάμενον καὶ εἴ τινας παρ' αὐτῷ ἔχοι ἐλέφαντας, τούτους δὲ ἀναλαβόντα[ς] ἰέναι παρ' αὐτόν.

5.8. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 4, line 2

Ἐπὶ τοῦτον ἐλαύνων Ἀλέξανδρος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ὑδραῶτην ποταμόν, ἄλλον αὖ τοῦτον Ἰνδὸν ποταμόν, τὸ μὲν εὖρος οὐ μείονα τοῦ Ἀχεσίνου, ὁξύτητι δὲ τοῦ ῥοῦ μείονα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 5, line 7

ἐνταῦθα Ἡφαιστίωνα μὲν ἐκπέμπει δούς αὐτῷ μέρος τῆς στρατιᾶς, πεζῶν μὲν φάλαγγας δύο, ἱππέων δὲ τὴν τε αὐτοῦ καὶ τὴν Δημητρίου ἱππαρχίαν καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας, ἐς τὴν Πώρου τοῦ ἀφεστηκότος χώραν, κελεύσας παραδιδόναι ταύτην Πώρῳ τῷ ἄλλῳ, καὶ εἰ δὴ τίνα πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδραῶτου ποταμοῦ αὐτόνομα ἔθνη Ἰνδῶν νέμεται, καὶ ταῦτα προσαγαγόμενον τῷ Πώρῳ ἄρχειν ἐγχειρίσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 1, line 2

Ἐν τούτῳ δὲ ἐξαγγέλλεται Ἀλεξάνδρῳ τῶν αὐτο- νόμων Ἰνδῶν ἄλλους τέ τινας καὶ τοὺς καλουμένους Καθαῖους αὐτούς τε παρασκευάζεσθαι ὡς πρὸς μάχην, εἰ προσάγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύτως αὐτόνομα, καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τὴν τε πόλιν ὀχυρὰν πρὸς ἥ ἐπενόουν ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμότατοί τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὁξυδράκαι, ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρόσθεν στρατεύσαντας ἐπ’

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 2, line 8

εἰ προσάγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύτως αὐτόνομα, καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τὴν τε πόλιν ὀχυρὰν πρὸς ἥ ἐπενόουν ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμότατοί τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὁξυδράκαι, ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρόσθεν στρατεύσαντας ἐπ’ αὐτούς Πῶρόν τε καὶ Ἀνισάρην ξύν τε τῇ σφετέρᾳ δυνάμει καὶ πολλὰ ἄλλα ἔθνη τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ἀναστήσαντας οὐδὲν πράξαντας τῆς παρασκευῆς ἄξιον ξυνέβη ἀπελθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 3, line 4

καὶ δευτεραῖος μὲν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑδραῶτου πρὸς πόλιν ἦκεν ἥ ὄνομα Πίμπραμα· τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο τῶν Ἰνδῶν Ἀδραῖσται ἐκαλοῦντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 5, line 6

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἀλέξανδρος δὲ τό τε πλῆθος κατιδὼν τῶν βαρβάρων καὶ τοῦ χωρίου τὴν φύσιν, ὡς μάλιστα πρὸς τὰ παρόντα ἐν καιρῷ οἱ ἐφαίνετο παρετάσσετο· καὶ τοὺς μὲν ἵπποτοξότας εὐθύς ὡς εἶχεν ἐκπέμπει ἐπ’ αὐτούς, ἀκροβολίζεσθαι κελεύσας παριππεύοντας, ὡς μήτε ἐκδρομὴν τινα ποιήσασθαι τοὺς Ἰνδοὺς πρὶν ξυνταχθῆναι αὐτῷ τὴν στρατιὰν καὶ ὡς πληγὰς γίγνεσθαι αὐτοῖς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐντὸς τοῦ ὅχρωματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 7, line 8

καὶ τούτων τοὺς μὲν ἱππέας ἐπὶ τὰ κέρατα διελὼν παρήγαγεν, ἀπὸ δὲ τῶν πεζῶν τῶν προσγενομένων πυκνότεραν τὴν ξύγκλεισιν τῆς φάλαγγος ποιήσας αὐτὸς ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεταγμένην παρήγαγεν ἐπὶ τὰς κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν ἀμάξας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 1, line 2

Ὡς δὲ ἐπὶ τὴν ἵππον προσαγαγοῦσαν οὐκ ἐξέδραμον οἱ Ἰνδοὶ ἔξω τῶν ἀμαξῶν, ἀλλ’ ἐπιβεβηκότες αὐτῶν ἀφ’ ὑψηλοῦ ἠκροβολίζοντο, γνοὺς Ἀλέξανδρος ὅτι οὐκ εἴη τῶν ἱππέων τὸ ἔργον καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου πεζὸς ἐπῆγε τῶν πεζῶν τὴν φάλαγγα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 2, line 3

καὶ ἀπὸ μὲν τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακεδόνες τοὺς Ἰνδοὺς· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παραταξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ πυκνότεροί τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ’ εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τὰς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα αὐτῶν ὡς ἐκάστοις προὔχῳρεϊ ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὅμως ἐξώσθησαν οἱ Ἰνδοὶ βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 3, line 1

τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακεδόνες τοὺς Ἰνδοὺς· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παραταξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ πυκνότεροί τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ’ εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τὰς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα αὐτῶν ὡς ἐκάστοις προὔχῳρεϊ ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὅμως ἐξώσθησαν οἱ Ἰνδοὶ βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 4, line 5

καὶ Ἀλέξανδρος ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιστρατοπέδευσε τοῖς πεζοῖς τὴν πόλιν ὅσα γε ἡδυνήθη αὐτῷ περιβαλεῖν ἢ φάλαγξ· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐπέχον τὸ τεῖχος

5.8. ARRIAN

τῷ στρατοπέδῳ κυκλώ-
σασθαι οὐ δυνατὸς ἐγένετο· κατὰ δὲ τὰ διαλείποντα αὐτοῦ,
ἵνα καὶ λίμνη οὐ μακρὰν τοῦ τείχους ἦν, τοὺς ἱππέας ἐπέταξεν ἐν κύκλῳ τῆς λίμνης,
γνοὺς οὐ βαθεῖαν οὕσαν τὴν λίμνην καὶ ἅμα εἰκάσας ὅτι φοβεροὶ γενό-
μενοι οἱ Ἴνδοι ἀπὸ τῆς προτέρας ἥττης ἀπολείψουσι τῆς νυκτὸς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 6, line 7

αὐτομολήσαντες δὲ αὐτῷ τῶν ἐκ τῆς πόλεως τινες φράζουσιν, ὅτι ἐν νῷ ἔχοιεν
αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πόλεως οἱ Ἴνδοι κατὰ τὴν λίμνην, ἵναπερ
τὸ ἐκλίπες ἦν τοῦ χάρακος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 4, line 2

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Πῶρος ἀφίκετο τοὺς τε ὑπολοί-
πους ἐλέφαντας ἅμα οἱ ἄγων
καὶ τῶν Ἴνδῶν ἐς πεντα-
κισχιλίου, αἱ τε μηχαναὶ Ἀλεξάνδρῳ
ξυμπεπηγμέναι ἦσαν
καὶ προσήγοντο ἤδη τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 5, line 2

καὶ ἀποθνήσκουσι μὲν ἐν τῇ καταλήψει τῶν Ἴνδῶν ἐς μυρίους καὶ ἑπτακισχιλίου,
ἐάλωσαν δὲ ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ μυριάδας καὶ ἄρματα τρια-
κόσια καὶ ἵπποι πεντακόσιοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 6, line 8

Θάψας δὲ ὡς νόμος αὐτῷ τοὺς τελευτήσαντας Εὐμενῇ τὸν γραμματέα ἐκπέμπει
ἐς τὰς δύο πόλεις τὰς ξυναφεστώσας τοῖς Σαγγάλοις δοὺς αὐτῷ τῶν ἱππέων ἐς
τριακοσίους, φράσσοντα[ς] τοῖς ἔχουσι τὰς πόλεις τῶν τε Σαγγάλων τὴν ἄλωσιν καὶ
ὅτι αὐτοῖς οὐδὲν ἔσται χαλεπὸν <ἐξ> Ἀλεξάνδρου ὑπομένουσί τε καὶ δεχομένοις
φιλίως Ἀλέξανδρον· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἄλλοις τισὶ γενέσθαι τῶν αὐτονόμων Ἴνδῶν ὅσοι
ἐκόντες σφᾶς ἐνέδοσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 4

ὥς δὲ ἀπέγνω διώκειν τοῦ πρόσω τοὺς φεύγοντας, ἐπανελθὼν ἐς τὰ Σάγγαλα
τὴν πόλιν μὲν κατέσκαψε, τὴν χώραν δὲ τῶν Ἴνδῶν τοῖς πάλαι μὲν αὐτονόμοις, τότε
δὲ ἐκουσίως προσχωρήσασι προσέεθηκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 9

καὶ Πῶρον μὲν ζῦν τῇ δυνάμει τῇ ἅμφ' αὐτὸν ἐκπέμπει ἐπὶ τὰς πόλεις αἱ προσκε-
χωρήκεσαν, φρουρὰς εἰσάξοντα εἰς αὐτάς, αὐτὸς δὲ ζῦν τῇ στρατιᾷ ἐπὶ τὸν Ὑφρασιν
ποταμὸν προῦχῶρει, ὥς καὶ τοὺς ἐπέκεινα Ἰνδοῦς καταστρέψαιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 2, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Τὰ δὲ δὴ πέραν τοῦ Ὑφάσιος εὐδαίμονά τε τὴν χώραν εἶναι ἐξηγγέλλετο καὶ ἀνθρώπους ἀγαθοὺς μὲν γῆς ἐργάτας, γενναίους δὲ τὰ πολέμια καὶ ἐς τὰ ἴδια δὲ σφῶν ἐν κόσμῳ πολιτεύοντας (πρὸς γὰρ τῶν ἀρίστων ἄρχεσθαι τοὺς πολλοὺς, τοὺς δὲ οὐδὲν ἕξω τοῦ ἐπιεικοῦς ἐξηγεῖσθαι), πληθὸς τε ἐλεφάντων εἶναι τοῖς ταύτῃ ἀνθρώποις πολὺ τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς, καὶ μεγέθει μεγίστους καὶ ἀνδρεία.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 5, line 7

καὶ Αἴγυπτος ζὺν τῇ Λιβύῃ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ Ἀραβίας ἔστιν ἃ καὶ Συρία ἣ τε κοίλῃ καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν, καὶ Βαβυλῶν δὲ ἔχεται καὶ τὸ Σουσίων ἔθνος καὶ Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ ὅσων Πέρσαι καὶ Μῆδοι ἐπῆρχον, καὶ ὅσων δὲ οὐκ ἦρχον, τὰ ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, τὰ ἐπέκεινα τοῦ Καυκάσου, ὁ Τάναϊς, τὰ πρόσω ἐτι τοῦ Ταναΐδος, Βακτριανοί, Ὑρκάνιοι, ἡ θάλασσα ἡ Ὑρκανία, Σκύθας τε ἀνεστείλαμεν ἔστε ἐπὶ τὴν ἔρημον, ἐπὶ τούτοις μέντοι καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς διὰ τῆς ἡμετέρας ρεῖ, ὁ Ὑδάσπης διὰ τῆς ἡμετέρας, ὁ Ἀκεσίνης, ὁ Ὑδραώτης, τί ὀκνεῖτε καὶ τὸν Ὑφασιν καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος γένη προσθεῖναι τῇ ἡμετέρᾳ Μακεδόνων τε ἀρχῇ;

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 26, section 2, line 3

καὶ ἐγὼ ἐπιδείξω Μακεδόσι τε καὶ τοῖς συμμαχοῖς τὸν μὲν Ἰνδικὸν κόλπον ξύρρουν ὄντα τῷ Περσικῷ, τὴν δὲ Ὑρκανίαν <θάλασσαν> τῷ Ἰνδικῷ· ἀπὸ δὲ τοῦ Περσικοῦ εἰς Λιβύην περιπλευσθήσεται στόλῳ ἡμετέρῳ τὰ μέχρι Ἡρακλέους Στηλῶν· ἀπὸ δὲ Στηλῶν ἡ ἐντὸς Λιβύῃ πᾶσα ἡμετέρα γίγνεται καὶ ἡ Ἀσία δὴ οὕτω πᾶσα, καὶ ὄροι τῆς ταύτῃ ἀρχῆς οὕσπερ καὶ τῆς γῆς ὅρους ὁ θεὸς ἐποίησε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 27, section 7, line 9

σὺ δὲ νῦν μὴ ἄγειν ἄκοντας· οὐδὲ γὰρ ὁμοίοις ἔτι χρῆσις ἐς τοὺς κινδύνους, οἷς τὸ ἐκούσιον ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀπέσται· ἐπανελθὼν δὲ αὐτός [τε], εἰ δοκεῖ, ἐς τὴν οἰκ<ε>ίαν καὶ τὴν μητέρα τὴν σαυτοῦ ἰδὼν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων καταστησάμενος καὶ τὰς νίκας ταύτας τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἐς τὸν πατρῶον οἶκον κομίσας οὕτω δὴ ἐξ ἀρχῆς ἄλλον στόλον στέλλεσθαι, εἰ μὲν βούλει, ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τὰ πρὸς τὴν ἔω ὤκισμένα Ἰνδῶν γένη, εἰ δὲ βούλει, ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον, εἰ δέ, ἐπὶ Καρχηδόνᾳ καὶ τὰ ἐπέκεινα Καρχηδονίων τῆς Λιβύης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 29, section 4, line 4

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν Ἀρσάκης τε ὁ τῆς ὁμόρου Ἀβισάρῃ χώρας ὑπαρχος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀβισάρου καὶ οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι, δῶρά τε κομίζοντες ἃ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς καὶ τοὺς παρ' Ἀβισάρου ἐλέφαντας, ἀριθμὸν ἐς τριάκοντα· Ἀβισάρην γὰρ νόσῳ ἀδύνατον γενέσθαι ἐλθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section

5.8. ARRIAN

2, line 1

πρότερον μὲν γε ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ κροκοδείλους ἰδὼν, μόνῳ τῶν ἄλλων ποταμῶν πλήν Νείλου, πρὸς δὲ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἀχεσίνου κυάμους πεφυκότας ὁποίους ἡ γῆ ἐκφέρει ἡ Αἰγυπτία, καὶ [ὁ] ἀκούσας ὅτι ὁ Ἀχεσίνης ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ἔδοξεν ἐξευρεῖν κέναι τοῦ Νείλου τὰς ἀρχάς, ὥς τὸν Νεῖλον ἐνθένδε ποθὲν ἐξ Ἰνδῶν ἀνίσχοντα καὶ δι' ἐρήμου πολλῆς γῆς ῥέοντα καὶ ταύτῃ ἀπολλύοντα τὸν Ἰνδὸν τὸ ὄνομα, ἔπειτα, ὁπόθεν ἄρχεται διὰ τῆς οἰκουμένης χώρας ῥεῖν, Νεῖλον ἤδη πρὸς Αἰθιοπῶν τε τῶν ταύτῃ καὶ

Αἰγυ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 4, line 2

καὶ δὴ καὶ πρὸς Ὀλυμπιάδα γράφοντα ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν τῆς γῆς ἄλλα τε γράψαι καὶ ὅτι δοκοίη αὐτῷ ἐξευρηκέναι τοῦ Νείλου τὰς πηγάς, μικροῖς δὴ τισι καὶ φαύλοις ὑπὲρ τῶν τηλικούτων τεκμαίρο- μενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 5, line 2

ἐπεὶ μέντοι ἀτρεκέστερον ἐξήλεγξε τὰ ἀμφὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, οὕτω δὴ μαθεῖν παρὰ τῶν ἐπι- χωρίων τὸν μὲν Ὑδάσπην τῷ Ἀχεσίνῃ, τὸν Ἀχεσίνην δὲ τῷ Ἰνδῷ τό τε ὕδωρ ξυμβάλλοντας καὶ τῷ ὀνόματι συγχωροῦντας, τὸν Ἰνδὸν δὲ ἐκδιδόντα ἤδη ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, δίστομον τὸν Ἰνδὸν ὄντα, οὐδέ<ν> τι αὐτῷ προσῆκον τῆς γῆς τῆς Αἰγυπτίας· τηνικαῦτα δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν μητέρα τοῦτο <τὸ> ἀμφὶ τῷ Νεῖλῳ γραφὲν ἀφελεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 1, line 4

αὐτὸς δὲ ξυναγαγὼν τοὺς τε ἐταίρους καὶ ὅσοι Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' αὐτὸν ἀφιγμένοι ἦσαν βασιλέα μὲν τῆς ἐαλωκυίας ἤδη Ἰνδῶν γῆς ἀπέδειξε Πῶρον, ἐπτὰ μὲν ἐθνῶν τῶν ξυμπάντων, πόλεων δὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τὰς δισχιλίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 3, line 2

Φιλίππῳ δὲ τῷ σατράπῃ τῆς ἐπέκεινα τοῦ Ἰνδοῦ ὡς ἐπὶ Βακτρίους γῆς διαλιπόντι τρεῖς ἡμέρας παρήγγελτο ἔπεσθαι ξὺν τοῖς ἀμφ' αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 1, line 9

καὶ ἐπιβάς τῆς νεῶς ἀπὸ τῆς πρῶρας ἐκ χρυσῆς φιάλης ἔσπενδεν ἐς τὸν ποταμόν, τὸν τε Ἀχεσίνην ξυνεπικαλούμενος τῷ Ὑδάσπῃ, ὄντινα μέγιστον αὖ τῶν ἄλλων ποταμῶν ξυμβάλλειν τῷ Ὑδάσπῃ ἐπέπυστο καὶ οὐ πόρρω αὐτῶν εἶναι τὰς ξυμ- βολάς, καὶ τὸν Ἰνδόν, ἐς ὄντινα ὁ Ἀχεσίνης ξὺν τῷ Ὑδάσπῃ ἐμβάλλει.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 3

ἐνδιδόντων τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ εἰρεσίᾳ καὶ τῶν ἐρετῶν ὁπότε ἀνθρώποι ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὔσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοήν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ηὔξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ πού καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμφει τοῦ κτύπου καὶ αὐταὶ ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνητο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 4

καὶ τῶν ἐρετῶν ὁπότε ἀνθρώποι ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὔσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοήν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ηὔξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ πού καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμφει τοῦ κτύπου καὶ αὐταὶ ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνητο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 2

ἀντέπεμπον, καὶ πού καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμφει τοῦ κτύπου καὶ αὐταὶ ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνητο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γε- νόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 5

5.8. ARRIAN

φιλωδοὶ γάρ, εἴπερ τινὲς ἄλλοι, Ἰνδοὶ καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου ἔτι καὶ τῶν ἄμα Διονύσῳ βακχευσάντων κατὰ τὴν Ἰνδῶν γῆν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 2, line 5

προσορμιζόμενος δὲ ὅπη τύχοι ταῖς ὄχθαις τοὺς προσοικοῦντας τῷ Ὑδάσπῃ Ἰνδοὺς τοὺς μὲν ἐνδιδόντας σφᾶς ὁμο- λογίαις παρελάμβανεν, ἥδη δὲ τινὰς καὶ ἐς ἄλκην χωρήσαντας βίᾳ κατεστρέψατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 3, line 3

αὐτὸς δὲ ὡς ἐπὶ τὴν Μαλλῶν τε καὶ Ὀξυδρακῶν γῆν σπουδῇ ἔπλει, πλεί- στους τε καὶ μαχιμωτάτους τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν πυνθανόμενος καὶ ὅτι ἐξηγγέλλοντο αὐτῷ παῖδας μὲν καὶ γυναικας ἀποτεθεῖσθαι εἰς τὰς ὀχυρωτάτας τῶν πόλεων, αὐτοὶ δὲ ἐγνωκέναι διὰ μάχης ἰέναι πρὸς αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 1, line 5

Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τοὺς ὑπασπιστάς τε καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας καὶ τῶν πεζεταίρων καλου- μένων τὴν Πείθωνος τάξιν καὶ τοὺς ἵπποτοξότας τε πάντας καὶ τῶν ἱππέων τῶν ἐταίρων τοὺς ἡμίσεας διὰ γῆς ἀνύδρου ὡς ἐπὶ Μαλλοὺς ἦγεν, ἔθνος Ἰνδικὸν Ἰνδῶν τῶν αὐτονόμων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 4, line 5

ὥς δὲ τάχιστα οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο, Περδίκχαν μὲν τὴν τε αὐτοῦ ἱππαρχίαν ἔχοντα καὶ τὴν Κλείτου καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας πρὸς ἄλλην πόλιν ἐκπέμπει τῶν Μαλλῶν, οἳ ξυμπεφευγότες ἦσαν πολλοὶ τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, φυλάσσειν τοὺς ἐν τῇ πόλει κελεύ- σας, ἔργου δὲ μὴ ἔχεσθαι ἔστ' ἂν ἀφίκηται αὐτός, ὡς μὴδὲ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως διαφυγόντας τινὰς αὐτῶν ἀγγέλους γενέσθαι τοῖς ἄλλοις βαρβάροις ὅτι προσάγει ἥδη Ἀλέξανδρος· αὐτὸς δὲ προσέβαλλεν τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 7, section 6, line 3

εἵχετό τε ἥδη ἡ ἄκρα, καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν καὶ ἐν αὐταῖς ἐγκαταλαμβάνόμενοι ἀπέθνησκον, οἱ πολλοὶ δὲ μαχόμενοι αὐτῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 4, line 4

ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐξέλι- πον οἱ Ἰνδοὶ ὡς προσάγοντα Ἀλέξανδρον ἔμαθον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 6, line 5

ὥς δὲ κατεῖδον ἱππέας μόνους, ἐπι- στρέψαντες οἱ Ἰνδοὶ καρτερῶς ἐμάχοντο πλῆθος ὄντες ἐς πέντε μυριάδας.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 1

καὶ Ἀλέξανδρος ὡς τὴν τε φάλαγγα αὐτῶν πυκνὴν κατεῖδε καὶ αὐτῷ οἱ πεζοὶ ἀπῆσαν, προσβολὰς μὲν ἐποιεῖτο ἐς κύκλους παριππεύων, ἐς χεῖρας δὲ οὐκ ἦει τοῖς Ἰνδοῖς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 5

καὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοῦ σφισι πάντων τῶν δεινῶν προσκειμένων ἀποστρέψαντες ἤδη προτροπάδην ἔφευγον ἐς πόλιν ὀχυρωτάτην τῶν πλησίον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 1, line 4

καὶ ἐν τούτῳ οὐ δεξάμενοι οἱ Ἰνδοὶ τῶν Μακεδόνων τὴν ὁρμὴν τὰ μὲν τείχη τῆς πόλεως λείπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκραν ξυνέφευγον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 4, line 3

ἤδη τε πρὸς τῇ ἐπάλξει τοῦ τείχους ὁ βασιλεὺς ἦν καὶ ἐρείσας ἐπ' αὐτῇ τὴν ἀσπίδα τοὺς μὲν ὥθει εἴσω τοῦ τείχους τῶν Ἰνδῶν, τοὺς δὲ καὶ αὐτοῦ τῷ ξίφει ἀποκτείνας γεγυμνώκει τὸ ταύτῃ τείχος· καὶ οἱ ὑπασπισται ὑπέρφοβοι γενόμενοι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως σπουδῇ ὠθούμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα συντρίβουσιν αὐτήν, ὥστε οἱ μὲν ἤδη ἀνιόντες αὐτῶν κάτω ἔπεσον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἄπορον ἐποίησαν τὴν ἄνοδον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 5, line 3

Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ τείχους στὰς κύκλῳ τε ἀπὸ τῶν πλησίον πύργων ἐβάλλετο, οὐ γὰρ πελάσαι γε ἐτόλμα τις αὐτῷ τῶν Ἰνδῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πόλεως, οὐδὲ πόρρῳ τούτων γε ἐσακοντιζόντων (ἔτυχε γάρ τι καὶ προσκεχωσμένον ταύτῃ πρὸς τὸ τείχος), δῆλος μὲν ἦν Ἀλέξανδρος ὢν τῶν τε ὅπλων τῇ λαμπρότητι καὶ τῷ ἀτόπῳ τῆς τόλμης, ἔγνω δὲ ὅτι αὐτοῦ μὲν μένων κινδυνεύσει μηδὲν ὃ τι καὶ λόγου ἄξιον ἀποδεικνύμενος, καταπηδήσας δὲ εἴσω τοῦ τείχους τυχὸν μὲν αὐτῷ τούτῳ ἐκπλήξει τοὺς Ἰνδοὺς, εἰ δὲ μή, καὶ κινδυνεύειν δέοι, μεγάλα ἔργα καὶ τοῖς ἔπειτα πυθέσθαι ἄξια ἐργασάμενος οὐκ ἀσπουδεῖ

ἀποθανεῖ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 6, line 3

ἐνθα δὲ ἐρεισθεὶς πρὸς τῷ τείχει τοὺς μὲν τινὰς ἐς χεῖρας ἐλθόντας καὶ τὸν γε ἡγεμόνα τῶν Ἰνδῶν προσφερόμενόν οἱ θρασύτερον παίσας τῷ ξίφει ἀποκτείνει· ἄλλον δὲ πελάζοντα λίθῳ βαλὼν ἔσχε καὶ ἄλλον λίθῳ, τὸν δὲ ἐγγυτέρῳ προσάγοντα τῷ ξίφει αὖθις.

5.8. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 1, line 1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἔκτεινον τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ἀπέκτεινάν γε πάντας οὐδὲ γυναῖκα ἢ παῖδα ὑπ- ελείποντο, οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπί-δος κακῶς ἔχοντα, οὐπω γιγνώσκοντες βιώσιμον ὄντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 3, line 3

Αὐτίκα ἐν Ὁξυδράκαις τὸ πάθημα τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ ὁ πᾶς λόγος κατέχει· τὸ δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνει αὐτονόμῳ Ἰνδικῷ ξυνέβη, καὶ ἡ τε πόλις Μαλλῶν ἦν καὶ οἱ βαλόντες Ἀλέξανδρον Μαλλοί, οἳ δὴ ἐγνώ-κεσαν μὲν ξυμμιζαντες τοῖς Ὁξυδράκαις οὕτω δια-γωνίζεσθαι, ἔφθη δὲ διὰ τῆς ἀνύδρου ἐπ' αὐτοὺς ἐλάσας πρὶν τινα ὠφέλειαν αὐτοῖς παρὰ τῶν Ὁξυδρα-κῶν γενέσθαι ἢ αὐτοὺς ἐκεῖνοις τι ἐπωφελῆσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 13, section 3, line 10

οἱ δὲ ἐπέλαζον ἄλλος ἄλλοθεν, οἱ μὲν χειρῶν, οἱ δὲ γονάτων, οἱ δὲ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς ἀπτόμενοι, οἱ δὲ καὶ ἰδεῖν ἐγγύθεν καὶ τι καὶ ἐπευφημήσαντες ἀπελθεῖν· οἱ δὲ ταινίαις ἔβαλλον, οἱ δὲ ἄνθεσιν, ὅσα ἐν τῷ τότε ἡ Ἰνδῶν γῆ παρείχε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 1, line 6

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο παρὰ Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν τῶν ὑπολειπομένων πρέ-σβεις ἐνδιδόντες τὸ ἔθνος, καὶ παρὰ Ὁξυδρακῶν οἳ τε ἡγεμόνες τῶν πόλεων καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ καὶ ἄλλοι ἅμα τούτοις ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐτοκράτορες περὶ σπονδῶν δῶρά τε ὅσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζοντες καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 2, line 5

συγγνωστὰ δὲ ἁμαρτεῖν ἔφασαν οὐ πάλαι παρ' αὐτὸν πρεσβευσά-μενοι· ἐπιθυμεῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐλευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἣντινα ἐλευ-θερίαν ἐξ ὅτου Διόνυσος ἐς Ἰνδοὺς ἤκε σώαν σφίσι εἶναι ἐς Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ δοκοῦν ἐστίν, ὅτι καὶ Ἀλέξανδρον ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι λόγος κατέχει, σατράπην τε ἀναδέξεσθαι, ὄντινα τάττοι Ἀλέξανδρος, καὶ φόρους ἀποίσειν τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέξανδρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 3, line 4

ὁ δὲ χιλίους ἤτησε τοὺς κρατιστεύοντας τοῦ ἔθνους, οὓς, εἰ μὲν βούλοιτο, ἀντὶ ὁμήρων καθέξειν, εἰ δὲ μή, ξυστρατεύοντας ἔξειν ἔστ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line 1

Ὡς δὲ ταῦτα αὐτῷ κεκόσμητο καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος πολλὰ προσεναυπη- γητο, ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς τῶν μὲν ἐταίρων ἱππέας ἑπτακοσίους καὶ χιλίους, τῶν ψιλῶν δὲ ὅσουςπερ καὶ πρότερον, πεζοὺς δὲ ἐς μυρίους, ὀλίγον μὲν τι τῷ Ὑδραῶτι ποταμῷ κατέπλευσεν, ὡς δὲ συνέμιξεν ὁ Ὑδραῶτης τῷ Ἀκεσίνῃ, ὅτι ὁ Ἀκεσίνης κρατεῖ τοῦ Ὑδραῶτου [ἐν] τῇ ἐπωνυμίᾳ, κατὰ τὸν Ἀκεσίνην αὖ ἔπλει, ἔστε ἐπὶ τὴν ζυμβολὴν τοῦ Ἀκεσίνου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἦκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line 2

τέσσαρες γὰρ οὗτοι μεγάλοι ποταμοὶ καὶ ναυσίποροι οἱ τέσσαρες εἰς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν τὸ ὕδωρ ζυμβάλλουσιν, οὐ ζὺν τῇ σφετέρᾳ ἕκαστος ἐπω- νυμία, ἀλλὰ ὁ Ὑδάσπης μὲν ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐμβάλλει, ἐμβαλὼν δὲ τὸ πᾶν ὕδωρ Ἀκεσίνην παρέχεται καλοῦ- μενον· αὖτις δὲ ὁ Ἀκεσίνης οὗτος ζυμβάλλει τῷ Ὑδραῶτι, καὶ παραλαβὼν τοῦτον ἔτι Ἀκεσίνης ἐστί· καὶ τὸν Ὑφρασιν ἐπὶ τούτῳ ὁ Ἀκεσίνης παραλαβὼν τῷ αὐτοῦ δὴ ὀνόματι ἐς τὸν Ἰνδὸν ἐμβάλλει· ζυμβαλὼν δὲ ζυγχωρεῖ δὴ τῷ Ἰνδῷ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line 10

ἐνθεν δὴ ὁ Ἰνδὸς πρὶν ἐς τὸ Δέλτα σχισθῆναι οὐκ ἀπιστῶ ὅτι καὶ ἐς ἑκατὸν σταδίους ἔρχεται καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν τυχόν, ἵναπερ λιμνάζει μᾶλλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 2

Ἐνταῦθα ἐπὶ ταῖς ζυμβολαῖς τοῦ Ἀκεσίνου καὶ Ἰνδοῦ προσέμενεν ἔστε ἀφίκετο αὐτῷ ζὺν τῇ στρατιᾷ Περδίκκας καταστρεψάμενος ἐν παρόδῳ τὸ Ἀβαστανῶν ἔθνος αὐτόνομον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 7

ἐν τούτῳ δὲ ἄλλαι τε προσγίγνονται Ἀλεξάνδρῳ τριακόντοροι καὶ πλοῖα στρογγύλα ἄλλα, ἃ δὴ ἐν Ξάθροις ἐναυπηγήθη αὐτῷ, καὶ <Σόγδοι> ἄλλο ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον προσεχώρησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 8

καὶ παρὰ Ὀσσαδίων, καὶ τούτου γένους αὐτονόμου Ἰνδικοῦ, πρέσβεις ἦκον, ἐνδιδόντες καὶ οὗτοι τοὺς Ὀσσαδίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 2, line 3

5.8. ARRIAN

Φιλίππῳ μὲν δὴ τῆς σατραπείας ὅρους ἔταξε τὰς συμβολὰς τοῦ τε Ἀχεσί-
νου καὶ Ἰνδοῦ καὶ ἀπολείπει ξὺν αὐτῷ τοὺς τε Θρᾶκας πάντας καὶ ἐκ τῶν τάξεων ὅσοι ἐς
φυλακὴν τῆς χώρας ἱκανοὶ ἐφαίνοντο, πόλιν τε ἐνταῦθα κτίσαι ἐκέλευσεν ἐπ’ αὐτῇ
τῇ ξυμβολῇ τοῖν ποταμοῖν, ἐλπίσας μεγάλην τε ἔσεσθαι καὶ ἐπιφανῇ ἐς ἀνθρώπους,
καὶ νεωσοίκους ποιηθῆναι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section
4, line 3

Ἐνθα δὴ διαβιβάσας Κρατερόν τε καὶ τῆς στρα-
τιᾶς τὴν πολλὴν καὶ τοὺς ἐλέ-
φαντας ἐπ’ ἀριστερὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅτι εὐπορώτερά τε ταύτῃ τὰ παρὰ τὸν
ποταμὸν στρατιᾷ βαρεῖα ἐφαίνετο καὶ τὰ ἔθνη τὰ προσοικοῦντα οὐ πάντῃ φίλια ἦν,
αὐτὸς κατέπλει ἐς τῶν Σόγδων τὸ βασιλεῖον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section
4, line 9

τῆς δὲ ἀπὸ τῶν ξυμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ Ἀχεσίνου χώρας ἔστε ἐπὶ θάλασσαν
σατράπην ἀπέδειξε[ν Ὀξυάρτην καὶ] Πείθωνα ξὺν τῇ παραλίᾳ πάσῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section
5, line 4

Καὶ Κρατερόν μὲν ἐκπέμπει αὐθις ξὺν τῇ στρατιᾷ [διὰ τῆς Ἀραχωτῶν καὶ Δραγ-
γῶν γῆς], αὐτὸς δὲ κατέπλει ἐς τὴν Μουσικανοῦ ἐπικράτειαν, ἥντινα εὐδαιμονεστά-
την τῆς Ἰνδῶν γῆς εἶναι ἐξηγγέλλετο, ὅτι οὐπω οὔτε ἀπηντήκει αὐτῷ Μουσικανὸς
ἐνδιδοὺς αὐτόν τε καὶ τὴν χώραν οὔτε πρέσβεις ἐπὶ φιλίᾳ ἐκπέμπει, οὐδέ τι οὔτε
αὐτὸς ἐπεπόμφει ἃ δὴ μεγάλῳ βασιλεῖ εἰκός, οὔτε τι ῥήτῃ ἐξ Ἀλεξάνδρου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section
6, line 7

οὕτω δὴ ἐκπλαγεὶς κατὰ τάχος ἀπήντα Ἀλεξάνδρῳ, δῶρά τε τὰ πλείστου ἄξια
παρ’ Ἰνδοῖς κομίζων καὶ τοὺς ἐλέφαντας ξύμπαντας ἄγων καὶ τὸ ἔθνος τε καὶ αὐτόν
ἐνδιδοὺς καὶ ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ὅπερ μέγιστον παρ’ Ἀλεξάνδρῳ ἦν ἐς τὸ τυχεῖν ὦν
τις δέοιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section
2, line 7

ὁ δὲ τὴν μὲν λείαν τῇ στρατιᾷ δίδωσι, τοὺς ἐλέφαντας δὲ ἅμα οἱ ἦγε· καὶ <αἱ>
ἄλλαι δὲ πόλεις αὐτῷ αἱ ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐνεδίδοντο ἐπιόντι οὐδέ τις ἐτρέπετο ἐς
ἄλκην· οὕτω καὶ Ἰνδοὶ πάντες ἐδεδοῦλωντο ἤδη τῇ γνώμῃ πρὸς Ἀλεξάνδρου τε καὶ
τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section
3, line 1

Ὁ δὲ ἐπὶ Σάμβρον αὖ ἦγε τῶν ὀρειῶν Ἰνδῶν σατράπην ὑπ’ αὐτοῦ κατασταθέντα,
ὃς πεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο ὅτι Μουσικανὸν ἀφειμένον πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐπύ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

θετο καὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ ἄρχοντα· τὰ γὰρ πρὸς Μουσικανὸν αὐτῷ πολέμια ἦν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line 2

ὁ δὲ καὶ ἄλλην πόλιν ἐν τούτῳ ἀποστᾶσαν εἶλεν καὶ τῶν Βραχμάνων, οἳ δὴ σοφισταὶ τοῖς Ἰνδοῖς εἰσιν, ὅσοι αἵτιοι τῆς ἀποστάσεως ἐγένοντο ἀπέκτεινεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line 4

ὕπερ ὧν ἐγὼ τῆς σοφίας, εἰ δὴ τίς ἐστιν, ἐν τῇ Ἰνδικῇ συγγραφῇ δηλώσω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 2, line 7

ἀφίκετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Πατάλων τῆς χώρας ἄρχων, ὃ δὴ τὸ Δέλτα ἔφην εἶναι τὸ πρὸς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ποιούμενον, μεῖζον ἔτι τοῦ Δέλτα τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ οὗτος τὴν τε χώραν αὐτῷ ἐνεδίδου πᾶσαν καὶ αὐτόν τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἐπέτρεψεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 4, line 5

.... Ἡφαιστίων ἐπετάχθη, Πείθωνα δὲ τοὺς τε ἵππακοντιστὰς ἄγοντα καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας ἐς τὴν ἐπέκεινα ὄχθην τοῦ Ἰνδοῦ διαβιβάσας, οὐχ ἥπερ Ἡφαιστίων τὴν στρατιὰν ἄγειν ἤμελλε, τάς τε ἐκ- τετειχισμένας ἤδη πόλεις ξυνοικίσαι ἐκέλευσε καὶ εἰ δὴ τίνα νεωτερίζοιτο πρὸς τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν καὶ ταῦτα ἐς κόσμον καταστήσαντα ξυμβάλλειν οἱ ἐς τὰ Πάταλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 2, line 1

Περὶ δὲ τοῖς Πατάλοις σχίζεται τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὕδωρ ἐς <δύο> ποταμοὺς μεγάλους, καὶ οὗτοι ἀμφοτέροι σῶζουσι τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὄνομα ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 4, line 2

οὐκ ἔχοντι δὲ αὐτῷ ἡγεμόνα τοῦ πλοῦ, ὅτι πεφεύγεσαν οἱ ταύτῃ Ἰνδοί, ἀπορώτερα τὰ τοῦ κατάπλου ἦν· χειμῶν τε ἐπιγίγνεται ἐς τὴν ὑστεραίαν ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆς καὶ ὁ ἄνεμος τῷ ῥόῳ πνέων ὑπεναντίος κοῖλόν τε ἐποίει τὸν ποταμὸν καὶ τὰ σκάφη διέσειεν, ὥστε ἐπόνησαν αὐτῷ αἱ πλεῖσται τῶν νεῶν, τῶν δὲ τριακοντόρων ἔστιν αἱ καὶ πάντῃ διελύθησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 5, line 4

καὶ τῶν ψιλῶν τοὺς κουφοτάτους ἐκπέμψας ἐς τὴν προσωτέρω τῆς ὄχτης χώραν ξυλ- λαμβάνει τινὰς τῶν Ἰνδῶν, καὶ οὗτοι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐξηγοῦντο αὐτῷ τὸν πόρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 19, section 5, line 1

5.8. ARRIAN

αὐτὸς δὲ ὑπερβαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς ἐς τὸ πέλαγος ἀνέπλει, ὥς μὲν ἔλεγεν, ἀπιδεῖν εἴ ποὺ τις χώρα πλησίον ἀνίσχει ἐν τῷ πόντῳ, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, οὐχ ἥμισυ ὥς πεπλευκέναι τὴν μεγάλην τὴν ἔξω Ἰνδῶν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 1, line 9

Ἡφαιστίων μὲν δὴ ἐτάχθη παρασκευάζειν τὰ πρὸς τὸν ἐκτειχισμὸν τε τοῦ ναυστάθμου καὶ τῶν νεωσοίκων τὴν κατασκευὴν· καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα ἐπενόει στόλον ὑπολείπεσθαι νεῶν οὐκ ὀλίγων πρὸς τῇ πόλει τοῖς Πατάλοις, ἵναπερ ἐσχίζετο ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 2, line 1

Αὐτὸς δὲ κατὰ τὸ ἕτερον στόμα τοῦ Ἰνδοῦ κατ- ἐπλει αὐθις ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὥς καταμαθεῖν, ὅπῃ εὐπορωτέρα ἢ ἐκβολὴ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς τὸν πόντον γίγνεται· ἀπέχει δὲ ἀλλήλων τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς σταδίους μάλιστα ὀκτακοσίους καὶ χιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 4, line 3

προσορμισθεὶς οὖν κατὰ τὴν λίμνην ἵναπερ οἱ καθηγεμόνες ἐξηγοῦντο, τῶν μὲν στρατιωτῶν τοὺς πολλοὺς καταλείπει σὺν Λεοννάτῳ αὐτοῦ καὶ τοὺς κερκούρους ξύμπαντας, αὐτὸς δὲ ταῖς τριακοντόροις τε καὶ ἡμιολίαις ὑπερβαλὼν τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰνδοῦ καὶ προελθὼν καὶ ταύτῃ ἐς τὴν θάλασσαν εὐπορωτέραν τε κατέμαθεν τὴν ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολὴν καὶ αὐτὸς προσορμισθεὶς τῷ αἰγιαλῷ καὶ τῶν ἱππέων τινὰς ἅμα οἱ ἔχων παρὰ θάλασσαν ἦει στα- θμοὺς τρεῖς, τὴν τε χώραν ὁποία τις ἐστὶν ἢ ἐν τῷ παράπλῳ ἐπισκεπτόμενος καὶ φρέατα ὀρύσσεσθαι κελεύων, ὅπως ἔχοιεν ὑδρεύεσθαι οἱ πλέοντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 21, section 3, line 11

ἐκεῖθεν δὲ ἀναλαβὼν τῶν ὑπασπιστῶν τε καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας καὶ τῶν πεζε- ταίρων καλουμένων τὰς τάξεις καὶ τῆς ἵππου τῆς ἐταιρικῆς τό τε ἄγῃμα καὶ ἵλην ἅφ' ἐκάστης ἱππαρχίας καὶ τοὺς ἱπποτοξότας ξύμπαντας ὥς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐς ἀριστερὰ ἐτράπετο, ὕδατά τε ὀρύσσειν, ὥς κατὰ τὸν παράπλουν ἄφθονα εἶη τῇ στρατιᾷ τῇ παραπλεύουσῃ, καὶ ἅμα ὥς τοῖς Ὀρεῖταις τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς αὐτονόμοις ἐκ πολλοῦ οὖσιν ἄφνω ἐπιπείσειν, ὅτι μηδὲν φίλιον αὐτοῖς ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν στρατιὰν ἐπέπρακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 2, line 5

οὐ μὴν ἀγνοήσαντα Ἀλέξανδρον τῆς ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα ταύτῃ ἐλθεῖν, τοῦτο μὲν μόνος Νέαρχος λέγει ὧδε, ἀλλὰ ἀκούσαντα γὰρ ὅτι οὕτω τις πρόσθεν διελθὼν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ταύτη ξὺν στρατιᾷ ἀπεσώθη, ὅτι μὴ Σεμίραμις ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 3, line 2

ἐλθεῖν γὰρ δὴ καὶ Κῦρον ἐς τοὺς χώρους τούτους ὡς ἐσβαλοῦντα ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν, φθάσαι δὲ ὑπὸ τῆς ἐρημίας τε καὶ ἀπορίας τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀπολέσαντα τὴν πολλὴν τῆς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 25, section 4, line 4

ὔεται γὰρ ἡ Γαδρωσίων γῆ ὑπ' ἀνέμων τῶν ἐτησίων, καθάπερ οὖν καὶ ἡ Ἰνδῶν γῆ, οὐ τὰ πεδία τῶν Γαδρωσίων, ἀλλὰ τὰ ὄρη, ἵνα περ πρὸς- φέρονται τε αἱ νεφέλαι ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ ἀνα- χέονται, οὐχ ὑπερβάλλουσιν τῶν ὁρῶν τὰς κορυφάς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line 3

ἤδη τε ἐπὶ Καρμανίας προῦ- χώρει ὁ βασιλεὺς καὶ ἀγγέλλεται αὐτῷ Φίλιππον τὸν σατράπην τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπιβουλευθέντα πρὸς τῶν μισθοφόρων δόλῳ ἀποθανεῖν, τοὺς δὲ ἀποκτείναντας ὅτι οἱ σωματοφύλακες τοῦ Φιλίππου οἱ Μακεδόνες τοὺς μὲν ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, τοὺς δὲ καὶ ὕστερον λαβόντες ἀπέκτειναν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line 8

ταῦτα δὲ ὡς ἔγνω, ἐκπέμπει γράμματα ἐς Ἰνδοὺς παρὰ Εὐδαμόν τε καὶ Ταξι- λην ἐπιμελεῖσθαι τῆς χώρας τῆς πρόσθεν ὑπὸ Φιλίππῳ τεταγμένης ἔστ' ἂν αὐτὸς σατράπην ἐκπέμψῃ ἐπ' αὐτῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 2, line 2

Ἦδη δὲ τινες καὶ τοιάδε ἀνέγραψαν, οὐ πιστὰ ἔμοι λέγοντες, ὡς συζεύξας δύο ἄρμαμάξας κατακεί- μενος ξὺν τοῖς ἐταίροις καταυλούμενος τὴν διὰ Καρ- μανίας ἦγεν, ἡ στρατιὰ δὲ αὐτῷ ἐστεφανωμένη τε καὶ παίζουσα εἶπετο, προῦκειται δὲ αὐτῇ σῖτά τε καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τρυφὴν παρὰ τὰς ὁδοὺς συγκεκομισμένα πρὸς τῶν Καρμα- νίων, καὶ ταῦτα πρὸς μίμησιν τῆς Διονύσου βακχείας ἀπεικάσθη Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου λόγος ἐλέγετο καταστρεφόμενον Ἰνδοὺς Διόνυσον οὕτω τὴν πολλὴν τῆς Ἀσίας ἐπελθεῖν, καὶ Θριάμβόν τε αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸν Διόνυσον καὶ τὰς ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς ἐκ πολέμου πομπὰς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τούτῳ θριάμβους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 3, line 3

ἀλλὰ ἐκεῖνα ἤδη Ἀριστοβούλῳ ἐπόμενος ξυγγράφῳ, θῆσαι ἐν Καρμανίᾳ Ἀλέ- ξανδρον χαριστήρια τῆς κατ' Ἰνδῶν νίκης καὶ ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς, ὅτι ἀπεσώθη ἐκ Γαδρωσίων, καὶ ἀγῶνα διαθεῖναι μουσικόν τε καὶ γυμνικόν· καταλέξαι δὲ καὶ Πευ- κέστην ἐς τοὺς σωματοφύλακας, ἤδη μὲν ἐγνωκότα σατράπην κατα- στῆσαι τῆς

5.8. ARRIAN

Περσίδος, ἐθέλοντα δὲ πρὸ τῆς σατρα- πείας μὴδὲ ταύτης τῆς τιμῆς καὶ πίστεως ἀπείρατον εἶναι ἐπὶ τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔργῳ· εἶναι δὲ αὐτῷ ἐπτά εἰς τότε σωματοφύλα- κας, Λεοννάτον Ἀντέου, Ἡφαι- στίωνα τὸν Ἀμύντορος, Λυσίμαχον Ἀγαθοκλέους, Ἀρι- στόνουν Πεισαίου, τούτους μὲν Πελλαίους, Περδίκκην

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 6, line 4

τοῦτον μὲν δὴ καταπέμπει αὐθις ἐκπερι- πλεύσοντα ἔστε ἐπὶ τὴν Σουσιανῶν τε γῆν καὶ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ τὰς ἐκβολάς· ὅπως δὲ ἐπλεύσθη αὐτῷ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τὸ στόμα τοῦ Τίγρητος, ταῦτα ἰδίᾳ ἀναγράφω αὐτῷ Νεάρχῳ ἐπόμενος, ὥς καὶ τήνδε εἶναι ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου Ἑλληνικὴν τὴν συγγραφὴν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 29, section 2, line 3

ὥς δὲ ἐπὶ τοῖς ὅροις ἦν τῆς Περσίδος, Φρασαόρτην μὲν οὐ κατέλαβε σατραπεύ- οντα ἔτι (νόσω γὰρ τε- τελευτηκῶς ἐτύγχανεν ἐν Ἰνδοῖς ἔτι Ἀλεξάνδρου ὄντος), Ὁρξίνης δὲ ἐπεμέλετο τῆς Περσίδος, οὐ πρὸς Ἀλεξ- άνδρου κατασταθεῖς, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπηξίωσεν αὐτὸν ἐν κόσμῳ Πέρσας διαφυλάττειν Ἀλεξάνδρῳ οὐκ ὄντος ἄλλου ἄρχοντος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 2, line 1

ARRIANOY ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας τε καὶ ἐς Περσέπολιν ἀφίκετο Ἀλέξανδρος, πόθος λαμ- βάνει αὐτὸν κατα- πλεῦσαι κατὰ τὸν Εὐφράτην τε καὶ κατὰ τὸν Τίγρητα ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τῶν τε ποταμῶν ἰδεῖν τὰς ἐκβολὰς τὰς ἐς τὸν πόντον, καθάπερ τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τὴν ταύτη θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 5, line 2

καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσιν ἔστιν οὓς κατα- ληφθέντας ὑπ' Ἀλεξάνδρου ὑπαιθρίους ἐν λειμῶνι, ἵναπερ αὐτοῖς διατριβαὶ ἦσαν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ποιῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιᾶς, κρούειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν ἐφ' ἧς βεβηκότες ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 2, line 4

ἐπεὶ καὶ ἐς Τάξιλα αὐτῷ ἀφικομένῳ καὶ ἰδόντι τῶν σοφι- στῶν <τῶν]2 Ἰνδῶν τοὺς γυμνοὺς πόθος ἐγένετο ξυν- εἶναι τινα οἱ τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὅτι τὴν καρτερίαν αὐτῶν ἐθαύμασε· καὶ ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν σοφιστῶν, ὅτου ὁμιληταὶ οἱ ἄλλοι ἦσαν, Δάνδαμις ὄνομα, οὔτε αὐτὸς ἔφη παρ' Ἀλεξάνδρον ἦξειν οὔτε τοὺς ἄλλους εἶα, ἀλλὰ ὑποκρίνασθαι γὰρ λέγεται ὥς Διὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἶη, εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὅτι οὐτε δέοιτό του τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου, ἔχει<ν> γάρ οἱ εὖ τὰ παρόντα, καὶ ἅμα ὁρᾶν τοὺς ξὺν αὐτῷ πλανωμένους τοσαύτην γῆν καὶ θάλασσαν ἐπ' ἀγαθῷ οὐδενί, μηδὲ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 4, line 1

οὐτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτὸς ὅτου κύριος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι, οὐτε αὖ δεδιέναι, ὅτου κρατοίη ἐκεῖνος, ἔστιν οὗ εἴργεσθαι· ζῶντι μὲν γάρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξ-αρκεῖν φέρουσαν τὰ ὠραῖα, ἀποθανόντα δὲ ἀπαλ-λαγήσεσθαι οὐκ ἐπιεικοῦς ξυνοίκου τοῦ σώματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 5

αὐτῷ δὲ παρασκευασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσαι ἀδυνάτως εἶχεν ὑπὸ τῆς νόσου· οὐ μὴν δυνηθῆναι γε οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐπιβῆναι, ἀλλὰ ἐπὶ κλίνης γάρ κοιμισθῆναι φερόμενον, ἐστεφανωμένον τε τῷ Ἰνδῶν νόμῳ καὶ ᾄδοντα τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 6

οἱ δὲ Ἰνδοὶ λέγουσιν ὅτι ὕμνοι θεῶν ἦσαν καὶ αὐτῶν ἔπαινοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 6, line 8

ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀναγεγράφασιν, οὐκ ἀχρεῖα πάντα ἐς ἀνθρώπους, ὅτῳ γινῶναι ἐπιμελές, [ῥτι] ὥς καρτερόν τέ ἐστι καὶ ἀνίκητον γνώμη ἀνθρω-πίνη ὃ τι περ ἐθέλοι ἐξεργάσασθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 4, section 2, line 4

πολλὰ μὲν δὴ ἐπεπλημμέλητο ἐκ τῶν κατεχόντων τὰς χώρας ὅσαι δορίκνητοι πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐγένοντο ἕς τε τὰ ἱερὰ καὶ τάφους καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπηκόους, ὅτι χρόνιος ὁ εἰς Ἰνδοὺς στόλος ἐγεγένητο τῷ βασιλεῖ καὶ οὐ πιστὸν ἐφαίνετο ἀπονοστήσειν αὐτὸν ἐκ τοσῶνδε ἐθνῶν καὶ τοσῶνδε ἐλεφάντων, ὑπὲρ τὸν Ἰνδὸν τε καὶ Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ Ὑφασιν φθειρόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 5, line 2

καὶ ἐστεφάνωσε χρυσοῖς στεφάνοις τοὺς ἀνδραγαθία διαπρέποντας, πρῶτον μὲν Πευκέσταν τὸν ὑπερασπίσαντα, ἔπειτα Λεοννάτον, καὶ τοῦτον ὑπερασπίσαντα, καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς κινδύ-νους καὶ τὴν ἐν Ὠροῖς νίκην γενομένην, ὅτι παραταξά-μενος σὺν τῇ ὑπολειφθείσῃ δυνάμει πρὸς τοὺς νεωτερί-ζοντας τῶν τε Ὠρειῶν καὶ τῶν πλησίον τούτων ὤχισμένων τῇ τε μάχῃ ἐκράτησε καὶ τὰ ἄλλα καλῶς ἔδοξε τὰ ἐν Ὠροῖς κοσμήσαι.

5.8. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 6, line 2

ἐπὶ τούτοις δὲ Νέαρχον ἐπὶ τῷ περίπλῳ τῷ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς κατὰ τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐστεφάνωσε· καὶ γὰρ καὶ οὗτος ἤδη ἀφιγμένος ἐς Σοῦσα ἦν· ἐπὶ τούτοις δὲ Ὀνησίκριτον τὸν κυβερνήτην τῆς νεῶς τῆς βασιλικῆς· ἔτι δὲ Ἡφαιστίωνα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς σωματοφύλακας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 9, section 8, line 6

σατράπας τοὺς Δαρείου τὴν τε Ἰωνίαν πᾶσαν τῇ ὑμετέρᾳ ἀρχῇ προσέθηκα καὶ τὴν Αἰολίδα πᾶσαν καὶ Φρύγας ἀμφοτέρους καὶ Λυδοὺς, καὶ Μίλητον εἶλον πολιορκίᾳ· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐκόντα προσχωρήσαντα λαβὼν ὑμῖν καρποῦσθαι ἔδωκα· καὶ τὰ ἐξ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης ἀγαθὰ, ὅσα ἀμαχεὶ ἐκτησάμην, ὑμῖν ἔρχεται, ἥ τε κοίλη Συρία καὶ ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν ὑμέτερον κτῆμά εἰσι, καὶ Βαβυλῶν καὶ Βάκτρα καὶ Σοῦσα ὑμέτερα, καὶ ὁ Λυδῶν πλοῦτος καὶ οἱ Περσῶν θησαυροὶ καὶ τὰ Ἰνδῶν ἀγαθὰ καὶ ἡ ἔξω θάλασσα ὑμέτερα· ὑμεῖς σατράπαι, ὑμεῖς στρατηγοί, ὑμεῖς ταξιάρχαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 6, line 6

βούλεσθε, ἅπιτε πάντες, καὶ ἀπελθόντες οἵκοι ἀπαγ- γείλατε ὅτι τὸν βασιλέα ὑμῶν Ἀλέξανδρον, νικῶντα μὲν Πέρσας καὶ Μήδους καὶ Βακτρίους καὶ Σάκας, καταστρεφόμενον δὲ Οὐξίους τε καὶ Ἀραχωτοὺς καὶ Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους καὶ Χορας- μίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, ὑπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὅξον τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀχεσίην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρα τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἥ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρεϊ- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 3

Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους καὶ Χορας- μίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, ὑπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὅξον τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀχεσίην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρα τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γα-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

δρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἥ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἷχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 8

Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀχεσίην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἥ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἷχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 2, line 5

πόθος γὰρ εἶχεν αὐτὸν καὶ ταύτην ἐκμαθεῖν τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν τε καὶ Ὑρκανίαν καλουμένην ποῖα τινὶ ξυμβάλλει θαλάσση, πότερα τῇ τοῦ πόντου τοῦ Εὐ- ξείνου ἢ ἀπὸ τῆς ἐώας τῆς κατ' Ἰνδοὺς ἐκπεριερχομένη ἢ μεγάλη θάλασσα ἀναχεῖται εἰς κόλπον τὸν Ὑρκάνιον, καθάπερ οὖν καὶ τὸν Περσικὸν ἐξεῦρε, τὴν Ἐρυθρὰν δὲ καλουμένην θάλασσαν, κόλπον οὖσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 3, line 6

οὐ γὰρ πω ἐξεύρηντο αἱ ἀρχαὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, καίτοι ἐθνῶν τε αὐτὴν <περι>οικούντων οὐκ ὀλίγων καὶ ποταμῶν πλοῖμων ἐμβαλλόντων ἐς αὐτήν· ἐκ Βά- κτρων μὲν Ὅξος, μέγιστος τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν, πλήν γε δὴ τῶν Ἰνδῶν, ἐξίησιν ἐς ταύτην τὴν θάλασ- σαν, διὰ Σκυθῶν δὲ Ἰαξάρτης· καὶ τὸν Ἀράξην δὲ τὸν ἐξ Ἀρμενίων ῥέοντα ἐς ταύτην ἐσβάλλειν ὁ πλείων λόγος κατέχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section 1, line 5

Ἐπεὶ καὶ τοῖόνδε τινὰ λόγον Ἀριστόβουλος ἀνα- γέγραφεν, Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀμφιπολίτην τῶν ἐταίρων τῶν Ἀλεξάνδρου, στρατηγὸν τῆς στρατιᾶς ἦν παρὰ Μα- ζαίῳ τῷ Βαβυλῶνος σατράπῃ ἀπέλιπεν Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ συνέμιξεν ἐπανιόντι αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν, ὁρῶντα πικρῶς τιμωρούμενον τοὺς σατράπας ὅσοι ἐπ' ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ χώρᾳ τεταγμένοι ἦσαν, ἐπιστεῖλαι Πειθαγόρᾳ τῷ ἀδελφῷ, μάντιν γὰρ εἶναι τὸν Πειθαγόραν τῆς ἀπὸ σπλάγχχνων μαντείας, μαντεύσασθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς σωτηρίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section

5.8. ARRIAN

6, line 1

καὶ μὲν δὴ καὶ ὑπὲρ Καλάνου τοῦ σοφιστοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τοῖόςδε τις ἀναγέγραπται λόγος, ὁπότε ἐπὶ τὴν πυρὰν ἦει ἀποθανούμενος, τότε τοὺς μὲν ἄλλους ἐταίρους ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Ἀλεξάνδρῳ δὲ οὐκ ἐθελῆσαι προς- ελθεῖν ἀσπασόμενον, ἀλλὰ φάναι γὰρ ὅτι ἐν Βαβυλῶνι αὐτῷ ἐντυχὼν ἀσπάζεταιται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 19, section 1, line 5

Παρελθόντι δ' αὐτῷ ἐς Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον, ὑπὲρ ὧν μὲν ἕκαστοι πρεσ- βευόμενοι οὐκ ἀναγέγραπται, δοκεῖν δ' ἔμοιγε αἱ πολλαὶ στεφανούντων τε αὐτόν ἦσαν καὶ ἐπαινούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδι- καῖς, καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει χαίρειν φα- σκόντων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 6

Λόγος δὲ κατέχει ὅτι ἤκουεν Ἀραβας δύο μόνον τιμᾶν θεούς, τὸν Οὐρανὸν τε καὶ τὸν Διόνυσον, τὸν μὲν Οὐρανὸν αὐτόν τε ὀρώμενον καὶ τὰ ἄστρα ἐν οἷς ἔχοντα τὰ τε ἄλλα καὶ τὸν ἥλιον, ἀφ' οὗτου μεγίστη καὶ φανοτάτη ὠφέλεια ἐς πάντα ἦκει τὰ ἀνθρώπεια, Διόνυσον δὲ κατὰ δόξαν τῆς ἐς Ἰνδοὺς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 10

οὐκ οὖν ἀπαξιοῦν καὶ αὐτόν τρίτον ἂν νομισθῆναι πρὸς Ἀράβων θεόν, οὐ φαυλό- τερα ἔργα Διονύσου ἀποδειξάμενον, εἴπερ οὖν καὶ Ἀράβων κρατήσας ἐπι- τρέψειεν αὐτοῖς, καθάπερ Ἰνδοῖς, πολιτεύειν κατὰ τὰ σφῶν νόμιμα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 2, line 7

τῆς τε χώρας ἡ εὐδαιμονία ὑπεκρίνει αὐτόν, ὅτι ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κασίαν γίνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιβανωτόν, ἐκ δὲ τῶν θάμνων τὸ κιννάμω- μον τέμνεσθαι, οἱ λειμῶνες δὲ ὅτι νάρδον αὐτόματοι ἐκφέρουσι· τό <τε> μέγεθος τῆς χώρας, ὅτι οὐκ ἐλάτ- των ἢ παράλιος τῆς Ἀραβίας ἤπερ ἢ τῆς Ἰνδικῆς αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, καὶ νῆσοι αὐτῇ προσκειῖσθαι πολλαί, καὶ λιμέ- νες πανταχοῦ τῆς χώρας ἐνεῖναι, οἷοι παρασχεῖν μὲν ὄρμους τῷ ναυτικῷ, παρασχεῖν δὲ καὶ πόλεις ἐνοικισθῆναι καὶ ταύτας γενέσθαι εὐδαίμονας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 8, line 8

ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ προστεταγμένον περιπλεῦσαι τὴν χερρόνησον τὴν Ἀράβων πᾶ- σαν ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν πρὸς Αἰγύπτῳ τὸν Ἀράβιον τὸν καθ' Ἡρώων πόλιν· οὐ μὴν ἐτόλμησέ γε τὸ πρόσω ἐλθεῖν, καίτοι ἐπὶ τὸ πολὺ παραπλεύσας τὴν Ἀράβων γῆν· ἀλλ' ἀναστρέψας γὰρ παρ' Ἀλέξαν- δρον ἐξήγγειλεν τὸ μέγεθος τε τῆς χερ- ρονήσου θαυ- μαστόν τι εἶναι καὶ ὅσον οὐ πολὺ ἀποδέον τῆς Ἰνδῶν γῆς, ἄκραν τε

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἀνέχειν ἐπὶ πολὺ τῆς μεγάλης θαλάσσης· ἦν δὴ καὶ τοὺς σὺν Νεάρχῳ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς πλέοντας, πρὶν ἐπικαμψαί ἐς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, οὐ πόρρω ἀνατείνουσιν ἰδεῖν τε καὶ παρ' ὀλίγον ἐλθεῖν διαβαλεῖν ἐς αὐτήν, καὶ Ὀνησικρίτῳ τῷ κυβερνήτῃ ταύτῃ δοκοῦν· ἀλλὰ Νεάρχος λέγει ὅτι αὐτὸς διεκώλυσεν, ὥς ἐκπερι- πλεύσας τὸν κόλπον τὸν Περσικὸν ἔχοι ἀπαγγεῖλαι Ἀλεξάνδρῳ ἐφ' οἷσινσι πρὸς αὐτοῦ ἐστάλη· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ πλεῦσαι τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐστάλθαι, ἀλλ'

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica (0074: 002) "Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2", Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.). Chapter t, section 1, line 1

ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐμεμψάμην ἔστιν ἃ ἐν τῇ συγγραφῇ τῶν Ἀλεξάνδρου ἔργων, ἀλλὰ αὐτόν γε Ἀλέξανδρον οὐκ αἰσχύνομαι θαυμάζων· τὰ δὲ ἔργα ἐκεῖνα ἐκάκισα ἀληθείας τε ἔνεκα τῆς ἐμῆς καὶ ἅμα ὠφελείας τῆς ἐς ἀνθρώπους· ἐφ' ὅτῳ ὠρμήθην οὐδὲ αὐτὸς ἄνευ θεοῦ ἐς τήνδε τὴν συγγραφὴν. INΔ*IKH

Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ πο- ταμὸν Κωφῆνα Ἀστακηνοὶ καὶ Ἀσσακηνοί, ἔθνεα Ἰνδικά, ἐποικέουσιν, ἀλλ' οὔτε μεγάλοι τὰ σώματα, καθάπερ οἱ ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ ὠκισμένοι, οὔτε ἀγαθοὶ ὡσαύτως τὸν θυμὸν οὐδὲ μέλανεσ ὡσ- αύτως τοῖς πολλοῖς Ἰνδοῖσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 1, line 1

INΔ*IKH

Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ πο- ταμὸν Κωφῆνα Ἀστακηνοὶ καὶ Ἀσσακηνοί, ἔθνεα Ἰνδικά, ἐποικέουσιν, ἀλλ' οὔτε μεγάλοι τὰ σώματα, καθάπερ οἱ ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ ὠκισμένοι, οὔτε ἀγαθοὶ ὡσαύτως τὸν θυμὸν οὐδὲ μέλανεσ ὡσ- αύτως τοῖς πολλοῖς Ἰνδοῖσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 4, line 1

Νυσαῖοι δὲ οὐκ Ἰνδικὸν γένος ἐστίν, ἀλλὰ τῶν ἅμα Διονύσῳ ἐλθόντων ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδῶν, τυχὸν μὲν [καὶ] Ἑλλήνων, ὅσοι ἀπόμαχοι αὐτῶν ἐγέ- νοντο ἐν τοῖς πολέμοις οὔστινας πρὸς Ἰνδοὺς Διόνυσος ἐπολέμησε, τυχὸν δὲ καὶ τῶν ἐπιχωρίων τοὺς ἐθέλοντας τοῖς Ἑλλησι συνώκισε, τὴν τε χώραν Νυσαῖαν ὠνόμασεν ἀπὸ τῆς τροφοῦ τῆς Νύσης Διόνυσος καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν Νῦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 8, line 4

ταῦτα μὲν οἱ ποιηταὶ ἐπὶ Διονύσῳ ἐποίησαν, καὶ ἐξηγείσθων αὐτὰ ὅσοι λόγιοι Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων· ἐν Ἀσσακηνοῖσι δὲ Μάσσακα, πόλις μεγάλη, ἵναπερ καὶ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐστὶ τῆς Ἀσσακίης· καὶ ἄλλη πόλις Πευκελαῖτις, μεγάλη καὶ αὐτή, οὐ μακρὰν τοῦ Ἰνδοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 8, line 5

ταῦτα μὲν ἔξω τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὠκισται πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ τὸν Κωφῆνα· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς ἔσω, τοῦτό μοι ἔστω ἢ Ἰνδῶν γῆ καὶ Ἰνδοὶ οὔτοι ἔστωσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 1, line 3

5.8. ARRIAN

ὄροι δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς πρὸς μὲν βορέου ἀνέμου ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 5, line 2

τὰ πρὸς ἐσπέρην δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἀπείργει ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἵνα περ αὐτὸς κατὰ δύο στόματα ἐκδιδῷ, οὐ συνεχέα ἀλλήλοισι τὰ στόματα, κατάπερ τὰ πέντε τοῦ Ἰστροῦ ἐστὶ συνεχέα, ἀλλ' ὥς τὰ τοῦ Νείλου, ὑπ' ὧν τὸ Δέλτα ποιεῖται τὸ Αἰγύπτιον, ὧδέ τι καὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς Δέλτα ποιεῖ ὁ Ἰνδὸς ποταμός, οὐ μείον τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ τοῦτο Πάταλα τῇ Ἰνδῶν γλῶσση καλεῖται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 7, line 3

τὸ δὲ πρὸς νότου τε ἀνέμου καὶ μεσαμβρίας αὐτὴ ἡ μεγάλη θάλασσα ἀπείργει τὴν Ἰνδῶν γῆν, καὶ τὰ πρὸς ἑω ἡ αὐτὴ θάλασσα ἀπείργει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 8, line 2

τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίας κατὰ Πάταλά τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς ὥφθη πρὸς τε Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων καὶ πολλῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ πρὸς ἑω Ἀλέξανδρος μὲν οὐκ ἐπῆλθε τὰ [δὲ] πρόσω ποταμοῦ Ὑφάσιος, ὀλίγοι δὲ ἀνέγραψαν τὰ μέχρι ποταμοῦ Γάγγεω καὶ ἵνα τοῦ Γάγγεω αἱ ἐκβολαὶ καὶ πόλις Παλίμβοθρα μεγίστη Ἰνδῶν πρὸς τῶν Γάγγη.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 2, line 2

οὗτος ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ταύρου, ἵνα τοῦ Ἰνδοῦ αἱ πηγαί, παρ' αὐτὸν <τὸν>2 Ἰνδὸν ποταμὸν ἰόντι ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς μυρίους σταδίους καὶ τρισχιλίους τὴν πλευρὴν λέγει ἐπέχειν τῆς γῆς τῆς Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 3, line 6

ταυτησὶ δὲ ἀντίπορον πλευρὴν ποιεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους παρὰ τὴν ἑωθὴν θάλασσαν, οὐκέτι ταύτῃ τῇ πλευρῇ ἴσην, ἀλλὰ ἄκρην γὰρ ἀνέχειν ἐπὶ μέγα εἴσω εἰς τὸ πέλαγος, ἐς τρισχιλίους σταδίους μάλιστα ἀνατείνουσιν τὴν ἄκρην· εἴη ἂν ὦν αὐτῷ ἡ πλευρὴ τῆς Ἰνδῶν γῆς <ἡ> πρὸς ἑω μυρίους καὶ ἑξαχισχιλίους σταδίους ἐπέχουσα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 4, line 1

τοῦτο μὲν αὐτῷ πλάτος τῆς Ἰνδῶν γῆς συμβαίνει, μῆκος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρης ἐπὶ ἑω ἔστε μὲν ἐπὶ πόλιν Παλίμβοθρα μεμετρημένον σχοίνοισι λέγει ἀναγράφειν καὶ – εἶναι γὰρ ὁδὸν βασιλικήν – τοῦτο ἐπέχειν ἐς μυρίους σταδίους· τὰ δὲ ἐπέχεινα οὐκέτι ὡσαύτως ἀτρεκέα· φήμας δὲ ὅσοι ἀνέγραψαν, ζὺν τῇ ἄκρῃ τῇ ἀνεχούσῃ ἐς τὸ πέλαγος ἐς μυρίους σταδίους μάλιστα ἐπέχειν λέγουσιν· εἶναι δὲ ἂν ὦν τὸ μῆκος τῆς Ἰνδῶν γῆς σταδίων μάλιστα διςμυρίων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 6, line 1

<Κτησίης> δὲ ὁ Κνίδιος τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσην τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει, οὐδὲν λέγων, οὐδὲ <Ὀνησίκριτος>, τρίτην μοῖραν τῆς πάσης γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 7, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

<Νέαρχος> δὲ μηνῶν τεσσάρων ὁδὸν τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς Ἰνδῶν γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 7, line 2

<Μεγασθένης> δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐς ἐσπέ- ρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὅ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιέουσι· καὶ λέγει <Μεγασθένης> μυρίων καὶ ἑξακισχι- λίων σταδίων εἶναι ἵναπερ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 9, line 1

ποταμοὶ δὲ τοσοῖδε εἰσὶν ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὅσοι οὐδὲ ἐν τῇ πάσῃ Ἀσίῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 9, line 3

μέγιστοι μὲν ὁ Γάγγης τε καὶ ὁ Ἰν- δός, ὅτου καὶ ἡ γῆ ἐπώνυμος, ἄμφω τοῦ τε Νείλου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Ἰστροῦ τοῦ Σκυθικοῦ, καὶ εἰ ἐς ταῦτό συνέλθωι αὐτοῖσι τὸ ὕδωρ, μέζονες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 10, line 4

δοκέειν δὲ ἔμοιγε, καὶ ὁ Ἀχεσίνης μέζων ἐστὶ τοῦ τε Ἰστροῦ καὶ τοῦ Νείλου, ἵναπερ παραλαβὼν ἅμα τὸν τε Ὑδάσπεα καὶ τὸν Ὑδραῶτα καὶ τὸν Ὑφασιν ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ὥς καὶ τριάκοντα αὐτῷ στάδια τὸ πλάτος ταύτῃ εἶναι· καὶ τυχόν καὶ ἄλλοι πολλοὶ μέζονες ποταμοὶ ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ῥέουσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 2, line 2

αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν <Μεγασθένης> ἀνέγραψε, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· αὐτόν τε γὰρ μέγαν ἀνίς- χειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς ἑωυτὸν τὸν τε Καῖνᾶν ποταμὸν καὶ τὸν Ἑραννοβόαν καὶ τὸν Κοσσό- ανον, πάντας πλωτοὺς, ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλωτοὺς, ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγό- ρανιν καὶ Ὠμαλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 5, line 1

ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμινά- σης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀν- δώματις ἐξ ἔθνεος Ἰνδικοῦ τοῦ Μαδυανδινῶν ῥέων, καὶ ἐπὶ τού- τοις Ἀμυστις παρὰ πόλιν Καταδούπην, καὶ Ὀξύμαγισ ἐπὶ <τοῖσι> Παζάλαις καλουμένοισι· καὶ Ἑρέννεσις ἐν Μάθαις, ἔθνη Ἰνδικῶ, συμβάλλει τῷ Γάγγῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 8, line 1

τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταῦτόν ἔρχεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 10, line 2

ὁ δὲ Ἀχεσίνης ἐν Μαλλοῖς ξυμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀχε- σίνην ἐκδιδοῖ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 11, line 1

τούτων ὁ Ἀχεσίνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἑωυτοῦ ἥδη ὀνόματι ἐς- βάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 12, line 1

5.8. ARRIAN

Κωφὴν δὲ ἐν Πευκελαΐτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μαλάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαροϊάν, ἐκ- διδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 12, line 3
καθ' ὑπερθε δὲ τουτέων Πάρεννος καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ διέχοντες, ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 13, line 2
οὐκ οὐκ ἀπιστίαν χρὴ ἔχειν ὑπὲρ τε τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω μηδὲ συμβλητοὺς εἶναι αὐτοῖσι τὸν τε Ἰστρον καὶ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 15, line 3
ἐς μὲν γε τὸν Νεῖλον οὐδένα ποταμὸν ἐκδι- δόντα ἴσμεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ διώρυχας τετμημένας κατὰ τὴν χώραν τὴν Αἰγυπτίην· ὁ δὲ Ἰστρος ὀλίγος μὲν ἀνίσχει ἀπὸ τῶν πηγέων, δέχεται δὲ πολλοὺς ποταμούς, ἀλλὰ οὔτε πλήθει ἴσους τοῖς Ἰνδῶν ποταμοῖσιν, οἱ ἐς τὸν Ἰνδόν καὶ τὸν Γάγγην ἐκδιδούσιν, πλωτοὺς δὲ δὴ καὶ κάρτα ὀλίγους, ὧν τοὺς μὲν αὐτὸς ἰδὼν οἶδα, τὸν Ἐνον τε καὶ τὸν Σάον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 1, line 2
τὸ δὲ αἴτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός τε καὶ μεγέθεος τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοῇ ἀναγεγράφθω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 2, line 3
ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα <Μεγασθένης> ἀνέγραψεν, οἱ ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδούσιν ἐς τὸν ἑῷόν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω πόντον, ὥστε τοὺς πάντας ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοί, ναυσίποροι πάντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 3, line 2
ἀλλ' οὐδὲ <Μεγασθένης> πολλὴν δοκέει μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλήν γε <δὴ> ὅτι πλεῖνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελθόντες· συγγενέσθαι γὰρ Σανδροκόττῳ λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ Ἰνδῶν, καὶ Πώρου ἔτι τούτῳ μέizonι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 4, line 2
οὗτος ὢν ὁ <Μεγασθένης> λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἀνθρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους, ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψά- μενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι, Ἰδάνθυρσον δὲ τὸν Σκύ- θεα ἐκ Σκυθίας ὁρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα καταστρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν κρατέοντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 7, line 2
Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρεῖν μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς βουλευμασιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 8, line 1
ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπ' Ἰνδοὺς μοῦνον.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 8, line 3

καὶ πρὸ Ἀλεξάνδρου Διονύσου μὲν περὶ πολλὸς λόγος κατέχει ὥς καὶ τούτου στρατεύσαντος ἐς Ἰνδοὺς καὶ καταστρεφάμενου Ἰνδούς, Ἡρακλέος δὲ περὶ οὐ πολλός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 9, line 3

Διονύσου μὲν γε καὶ Νῦσα πόλις μνήμα οὐ φαῦλον τῆς στρατηλασίης, καὶ ὁ Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ φύεται, καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνων τε καὶ κυμβάλων στελλόμενοι ἐς τὰς μάχας, καὶ ἐσθῆς αὐτοῖσι κατὰστικτος ἐοῦσα, κατάπερ τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνήματα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 12, line 1

καὶ δὴ καὶ ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῶ γένει, ὅτι δορὰς ἀμπεχομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέους στρατηλασίης ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ καὶ σκυτάλην φορέουσιν τε οἱ Σίβαι καὶ τῇσι βουσὶν αὐτῶν ῥόπαλον ἐπικέκασται, καὶ τοῦτο ἐς μνήμην ἀνέφερον τοῦ ῥοπάλου τοῦ Ἡρακλέους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 13, line 4

εἰ δέ τῳ πιστὰ ταῦτα, ἄλλος ἂν οὗτος Ἡρακλέης εἴη, οὐχ ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος [οὔτος] ἢ ὁ Αἰγύπτιος, ἢ τις καὶ κατὰ τὴν ἄνω χώραν οὐ πόρρω τῆς Ἰνδῶν γῆς ὠκισμένος μέγας βασιλεύς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 1, line 3

ταῦτα μὲν μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου ἐς τὸ μὴ πιστὰ φαίνεσθαι ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος ποταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγραψαν· (ἔστε γὰρ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν οἱ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατηλασίης μετασχόντες οὐ πάντῃ ἄπιστοὶ εἰσιν)· ἐπεὶ καὶ τότε λέγει <Μεγασθένης> ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ ὄνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπωνύμου τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλαίων, καὶ τούτων ἐπωνύμων τοῦ ποταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης, τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοιόνδε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 4, line 1

ὔεται δὲ ἡ Ἰνδῶν γῆ τοῦ θέρους, μάλιστα μὲν τὰ ὄρεα, Παραπάμισός τε καὶ ὁ Ἡμωδὸς καὶ τὸ Ἱμαῖκὸν ὄρος, καὶ ἀπὸ τουτέων μεγάλοι καὶ θολεροὶ οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 5, line 1

ὔεται δὲ τοῦ θέρους καὶ τὰ πεδία τῶν Ἰνδῶν, ὥστε λιμνάζει τὰ πολλὰ αὐτέων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 8, line 2

ὔεσθαι δὲ κατάπερ τὰ Ἰνδῶν οὐκ ἔξω ἐστὶ τοῦ εἰκότος, ἐπεὶ καὶ τᾶλλα <ἡ>2 Ἰνδῶν γῆ οὐκ ἀπέουκε τῆς Αἰθιοπίας καὶ οἱ ποταμοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοίως τῷ Νεῖλῳ τῷ Αἰθιοπήῳ τε καὶ Αἰγυπτίῳ χροκοδείλους τε φέρουσιν, ἔστιν δὲ οἱ αὐτῶν καὶ ἰχθύας καὶ ἄλλα κήτεα ὅσα ὁ Νεῖλος πλὴν ἵππου τοῦ ποταμίου, – <Ὀνησίκριτος> δὲ καὶ

5.8. ARRIAN

τοὺς ἵππους τοὺς ποταμίους λέγει ὅτι φέρουσι – τῶν τε ἀν-θρώπων αἱ ἰδέαι οὐ πάντῃ ἀπάδουσιν αἱ Ἰνδῶν τε καὶ Αἰθιοπῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 9, line 3

οἱ μὲν πρὸς νότου ἀνέμου Ἰνδοὶ τοῖς Αἰθίοψι μᾶλλον τι ἐοίκασι μέλανές τε ἰδέσθαι εἰσὶ καὶ ἡ κόμη αὐτοῖς μέλαινα, πλήν γε δὴ ὅτι σιμοὶ οὐχ ὠσαύτως οὐδὲ οὐλόκρανοι ὡς Αἰθίοπες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 1, line 1

ἔθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἵκοσι καὶ ἑκατὸν τὰ ἅπαντα λέγει <Μεγασθένης>, δυοῖν δέ-οντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 1, line 3

καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς συμφέρομαι <Μεγασθένει>, τὸ δὲ ἄτρεχές οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμ-ξίης πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 2, line 2

πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδούς, καθάπερ Σκυθῶν τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλανώμενοι ἄλλοτε ἄλ-λην τῆς Σκυθίης ἀμείβουσιν, οὔτε πόληας οἰκέοντες οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 3, line 1

οὕτω μὴδὲ Ἰνδοῖσι πόληας εἶναι μὴδὲ ἱερὰ θεῶν δεδομημένα, ἀλλ' ἀμπίσχεσθαι μὲν δο-ράς θηρίων ὅσων κατακάνοιεν, σιτέεσθαι δὲ τῶν δεν-δρέων τὸν φλοιόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 3, line 5

καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν φωνῇ τάλα, καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν, κατάπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν, οἷά περ τολύπας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 5, line 1

σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν γε δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 5, line 2

Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερὸς ἐγένετο Ἰνδῶν, πόληάς τε οἰκίσαι καὶ νό-μους θέσθαι τῇσι πόλεσιν, οἴνου τε δο-τῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατάπερ Ἑλλήσι, καὶ σπεῖρειν δι-δάξαι τὴν γῆν διδόντα αὐτὸν σπέρματα, ἣ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτο-λέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπεί-ρειν τὴν γῆν πᾶσαν, ἣ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Διό-νυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέρου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 7, line 3

βόας τε ὑπ' ἄροτρον ζεύξαι Διόνυσον πρῶτον καὶ ἀροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσαι ὅπλοισι τοῖσιν ἀρηίοισι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 9, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἑαυτὸν κυμβα-
λίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκδιδάξαι τὴν σατυρικήν, τὸν κόρδακα
παρ' Ἑλλήσι καλούμενον, καὶ κομᾶν [Ἰνδοὺς] τῷ θεῷ μιτρηφορέειν τε ἀναδεΐξαι
καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ
τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 1, line 1

ἀπιόντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὥς οἱ ταῦτα κεκοσμέατο, καταστῆσαι βασιλέα
τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ
Σπατέμβα τὴν βασιλήϊν ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 2, line 1

καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα, τὸν δὲ παῖδα
εἴκοσιν ἔτεα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 3, line 4

καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιλήϊν Κραδεύαν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ
πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμείβειν τὴν βασιλήϊν, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενον· εἰ δὲ
ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστασθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 4, line 1

Ἡρακλέα δέ, ὄντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κατέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι
γηγενέα λέγεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 5, line 3

τοῦτον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρεσθαι, Ἰν- δικοῦ ἔθνεος,
ἵνα δύο πόλεις μεγάλαι, Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα· καὶ ποταμὸς Ἰωμάνης πλω-
τὸς διαρρεῖ τὴν χώραν αὐτῶν· τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἦντινα ἐφόρει
<Μεγασθένης> λέγει ὅτι ὁμοίην τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 6, line 4

καὶ τούτῳ ἄρσε- νας μὲν παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ –
πολλῇσι γὰρ δὴ γυναιξὶν ἐς γάμον ἐλθεῖν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρακλέα – , θυγατέρα δὲ
μουνογενέην.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 8, line 1

καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέους λέγουσιν, ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν
γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὃ τι περ κακόν, καινὸν εἶδος ἐξευρεῖν ἐν τῇ θα-
λάσῃ κόσμου γυναικίῳ, ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ
ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι, καὶ Ἑλλήνων δὲ πά-
λαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέανοι καὶ εὐδαίμονες μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνέονται,
τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ καλεόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 10, line 2

τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς
τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυγατρὶ τῇ ἑαυτοῦ εἶναι

5.8. ARRIAN

κόσμον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 13, line 2

καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὀρυσσόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 2, line 2

καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρὰ Ἰνδοῖσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 2, line 6

Ἡρακλέα, ὁψιγόνου οἱ γε- νομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἑαυτῷ ἐοῦσαν τὴν τελευτήν, οὐκ ἔχοντα ὅτῳ ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν παῖδα ἑωυτοῦ ἐπαξίῳ, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπταέτει ἐούσῃ, ὥς γένος ἐξ οὗ τε κἀκείνης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 9, line 1

ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἡρίθμεον Ἰνδοὶ ἐς Σανδρόκοττον τρεῖς καὶ πεν- τήκοντα καὶ ἑκατόν, ἔτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοις τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ***, τὴν δὲ καὶ ἐς τριακό- σια, τὴν δὲ εἴκοσιν τε ἐτέων καὶ ἑκατόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 10, line 2

πρεσβύτερόν τε Διόνυσον Ἡρακλέος δέκα καὶ πέντε γενεῇσιν Ἰνδοὶ λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καίτοι ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ ἄλλα πολυπραγμονέστατον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλέων γενόμενον τὸν Κῦρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 12, line 1

οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινὰ ἔξω τῆς οἰκείης σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 1, line 1

λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημεῖα ὅτι Ἰνδοὶ τοῖς τελευ- τήσασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι καὶ τὰς ὥδ' αἱ αὐτοῖσιν ἐπάδονται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 2, line 2

πόλεων δὲ καὶ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέες ἀναγράφαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλή- θεος· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐτέων ἢ παραθαλάσσιαι, ταύτας μὲν ξυλίνας ποιέεσθαι· οὐ γὰρ ἂν ἐκ πλίνθου ποιούμενας διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἔνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλ- λοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐμπιπλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 5, line 1

μεγίστην δὲ πόλιν Ἰνδοῖσιν εἶναι <τὴν> Παλίμβοθρα καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίῳ γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσι τοῦ τε Ἐραννοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· ὁ δὲ Ἐραννοβόας τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ποτα- μῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος, ἀλλὰ ξυγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγῃ, ἐπειδὴν ἐμβάλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 8, line 2

εἶναι δὲ καὶ τόδε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδὲ τινα δοῦλον εἶναι Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 9, line 2

τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοι- σιν ἐς ταῦτ' συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 9, line 4

Λακεδαιμονίοις μὲν γε οἱ εἴλωτες δοῦλοί εἰσιν καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται, Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦλός ἐστι, μήτι γε Ἰνδῶν τις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 1, line 1

γενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐς ἑπτὰ μάλιστα γένηα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 3, line 1

οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖς σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ <τῶν>2 Ἰνδῶν· καὶ ὅστις δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητῆς αὐτῷ τῆς θυ- σίης τῶν τις σοφιστῶν τούτων γίνεται, ὥς οὐκ ἂν ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς θύσαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 4, line 2

εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαν- τεύ- εσθαι ὅτι μὴ σοφιστῇ ἀνδρί.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 9, line 2

δεύτεροι δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοὶ εἰσιν, οὔτοι πλή- θει πλείστοι Ἰνδῶν ἐόντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 10, line 1

καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφιν ἅπτεσθαι οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν τέμνειν, ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμοῦσι καὶ κα- τακτείνουσιν ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀροῦσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδῶσιν ἢ θερίζουσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 11, line 1

τρίτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νομέες, οἱ ποιμένες τε καὶ βουκόλοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 2, line 1

πέμπτον δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δεύτερον μετὰ τοὺς γεωργούς, πλείστη δὲ ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 5, line 1

ἔκτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπίσκοποι καλεόμενοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 5, line 4

οὔτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, ἵνα περ βα- σιλεύονται Ἰνδοί, ἢ τοῖς τέλεσιν, ἵνα περ αὐτό- νομοί εἰσι.

5.8. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 5, line 6
καὶ τούτοις οὐ θέμις ψευδὸς ἀγγεῖλαι οὐδέν, οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 13, section 1, line 1
θηρῶσι δὲ Ἰνδοὶ τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία κατάπερ καὶ Ἕλληνες, ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφιν θήρα οὐδέν τι ἄλλη ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοις θηρίοις ἐπέοικεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 14, section 3, line 3
ἀγ<αγ>όν-τες δὲ εἰς τὰς κόμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλὰ-μου καὶ τῆς πρύας τὰ πρῶτα ἐμφαγεῖν ἔδοσαν, οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περι-στάμενοι οἱ Ἰνδοὶ ὠδαῖσι τε καὶ τυμπάνοις καὶ κυμβά-λοις ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπάδοντες κατευνά-ζουσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 14, section 9, line 5
καὶ ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἴαμα τὸ βόειον γάλα ἐγχεόμενον, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας νόσους ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι τὰ ὕγια κρέα ὀπτάμενα καὶ καταπλασσόμενα· ταῦτα παρ' Ἰνδοῖσιν ἔστιν αὐτοῖσι ἰάματα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 1, line 2
τοῦ δὲ ἐλέφαντος τὴν τίγριν πολλόν τι ἀλκιμωτέραν Ἰνδοὶ ἄγουσι.
Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 1, line 3
τίγριος δὲ δορὴν μὲν ἰδεῖν λέγει <Νέαρ-χος>, αὐτὴν δὲ τίγριν οὐκ ἰδεῖν· ἀλλὰ τοὺς Ἰνδοὺς γὰρ ἀπηγγέεσθαι, τίγριν εἶναι μέγεθος μὲν ἡλίκον τὸν μέγιστον ἵππον, τὴν δὲ ὠκύτητα καὶ ἀλκὴν οἴην οὐδενὶ ἄλλῳ εἰκάσαι· τίγριν γὰρ ἐπεὰν ὁμοῦ ἔλθῃ ἐλέφαντι, ἐπιπη-δᾶν τε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλέφαντος καὶ ἄγχειν εὐπετέως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 4, line 3
ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ τῶν μυρμηκῶν λέγει <Νέαρχος> μύρμηκα μὲν αὐτὸς οὐκ ἰδέειν, ὁποῖον δὲ τινὰ μετεξέτεροι διέγραψαν γίνεσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, δορὰς δὲ καὶ τούτων ἰδεῖν πολλὰς ἐς τὸ στρατόπεδον κατακο-μισθείσας τὸ Μακεδονικόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 7, line 1
ἐκείνους δὲ – εἶναι γὰρ ἄλωπεκέων μέζονας – πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσίτιν εἶναι, καὶ ἀπὸ ταύτης γίνεσθαι Ἰνδοῖσι τὸν χρυσόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 8, line 2
σιτταχοὺς δὲ <Νέαρχος> μὲν ὡς δὴ τι θαῦμα ἀπηγγέεται ὅτι γίνονται ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, καὶ ὁποῖος ὄρνις ἐστὶν ὁ σιτταχός, καὶ ὅπως φωνὴν ἵει ἀνθρωπίνην.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 9, line 4
ἐγὼ δὲ ὅτι αὐτὸς τε πολλοὺς ὀπώπεα καὶ ἄλλους ἐπισταμένους ἤδεα τὸν ὄρνιθα, οὐδὲν ὡς <ὑπέρ> ἀτόπου δῆθεν ἀπηγγέσθαι· οὐδὲ ὑπὲρ τῶν πιθήκων τοῦ μεγέθους, ἢ ὅτι καλοὶ παρ' Ἰνδοῖς πίθηκοί εἰσιν, οὐδὲ ὅπως θηρῶνται ἐρέω.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 10, line 4
αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἰνδοὺς πολὺ μείζονας τούτων λέγειν εἶναι τοὺς μεγίστους ὄφρας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 11, line 2
ὅσοι δὲ ἱητροὶ Ἑλλήνες, τούτοισιν οὐδὲν ἄκος ἐξεύρητο ὅστις ὑπὸ ὀφρας δη-
χθεῖη Ἰνδικοῦ· ἀλλ' αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ ἰῶντο τοὺς πληγέντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 11, line 5
καὶ ἐπὶ τῷδε <Νέαρχος> λέγει <ὅτι> συλλελεγμένους ἅμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέ-
ξανδρος Ἰνδῶν ὅσοι ἱητρικὴν σοφώτατοι, καὶ κεκήρυκτο ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ὅστις
δηχθεῖη, ἐπὶ τὴν σκηνὴν φοιτᾶν τὴν βασιλέως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 12, line 2
οὐ πολλὰ δὲ ἐν Ἰνδοῖσι πάθεα γίνεται, ὅτι αἱ ὥραι σύμμετροί εἰσιν αὐτόθι· εἰ δέ
τι μείζον καταλαμβάνοι, τοῖσι σοφιστῆσιν ἀνεκοινοῦντο· καὶ ἐκεῖνοι οὐκ ἄνευ θεοῦ
ἐδόκεον ἰῆσθαι ὅ τι περ ἰήσιμον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 1, line 1
ἐσθῆτι δὲ Ἰνδοὶ λινὴν χρέονται, κατάπερ λέγει <Νέ- αρχος>, λίνου τοῦ ἀπὸ τῶν
δενδρέων, ὑπὲρ ὧν μοι ἤδη λέλεκται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 3, line 1
καὶ ἐνώτια Ἰνδοὶ φορέου- σιν ἐλέφαντος ὅσοι κάρτα εὐδαίμονες· οὐ γὰρ πάντες
Ἰνδοὶ φορέουσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 4, line 2
τοὺς δὲ πώγωνας λέγει <Νέαρχος> ὅτι βάπτονται Ἰνδοί, χροίην δὲ ἄλλην καὶ
ἄλλην <βάπτον- ται>, οἱ μὲν ὥς λευκοὺς φαίνεσθαι οἷους λευκοτάτους, οἱ δὲ κυ-
ανέους, τοῖς δὲ φοινικέους εἶναι, τοῖς δὲ καὶ πορφυρέους, ἄλλοις πρασοειδέας· καὶ
σκιᾶδια ὅτι προ- βάλλονται τοῦ θέρους ὅσοι οὐκ ἡμελημένοι Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 6, line 1
ὀπλίσιος δὲ τῆς Ἰνδῶν οὐκ ὡς εἰς τρόπος ἀλλ' οἱ μὲν πεζοὶ αὐτοῖσι τόξον τε
ἔχουσι, ἰσόμενες τῷ φο- ρέοντι τὸ τόξον, καὶ τοῦτο κάτω ἐπὶ τὴν γῆν θέντες καὶ
τῷ ποδὶ τῷ ἀριστερῷ ἀντιβάντες, οὕτως ἐκτοξεύουσι, τὴν νευρὴν ἐπὶ μέγα ὀπίσω
ἀπαγαγόντες· ὁ γὰρ ὁιστὸς αὐτοῖσιν ὀλίγον ἀποδέων τριπλήχεος, οὐδέ τι ἀντέχει
τοξευθὲν πρὸς Ἰνδοῦ ἀνδρὸς τοξικοῦ, οὔτε ἀσπίς οὔτε θώραξ οὔτε <εἰ> τι <τὸ
κάρτα> καρτερόν ἐγένετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 9, line 4
μάχαιραν δὲ πάντες φορέουσι, πλατεῖν δὲ καὶ τὸ μῆκος οὐ μείω τριπλήχεος· καὶ
ταύτην, ἐπεὰν συστάδην καταστῇ αὐτοῖ- σιν ἡ μάχη – τὸ δὲ οὐκ εὐμαρέως Ἰνδοῖσιν ἐς
ἀλλή- λους γίνεται – ἅμφοιν τοῖν χεροῖν καταφέρουσιν ἐς τὴν πληγὴν, τοῦ καρτερὴν
τὴν πληγὴν γενέσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 1, line 1

5.8. ARRIAN

τὰ δὲ σώματα ἰσχυροὶ τέ εἰσιν Ἴνδοι καὶ εὐμήκεες, καὶ κοῦφοι πολλόν τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 1, line 3

ὄχη- ματα δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς Ἰνδῶν κάμηλοι εἰσιν καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι, τοῖς δὲ εὐδαίμοσιν ἐλέφαντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 2, line 2

βασιλικὸν γὰρ ὄχημα ἐλέφας παρ' Ἰνδοῖς ἐστι, δεύτερον δὲ τιμῇ ἐπὶ τούτῳ τὰ τέθριππα, τρίτον δὲ αἱ κάμηλοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 3, line 4

αἱ γυναῖκες δὲ αὐτοῖσιν, ὅσαι κάρτα σώφρονες, ἐπὶ μὲν ἄλλῳ μισθῷ οὐκ ἄν τι διαμάρτοιεν, ἐλέφαντα δὲ λαβοῦσα γυνὴ μίσγεται τῷ δόντι· οὐδὲ αἰσχρὸν Ἴνδοι ἄγουσι τὸ ἐπὶ ἐλέφαντι μι- γῆναι, ἀλλὰ καὶ σεμνὸν δοκέει τῇσι γυναιξὶν ἀξίην τὸ κάλλος φανῆναι ἐλέφαντος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 5, line 2

σιτοφάγοι δὲ καὶ ἀροτῆρες Ἴνδοί εἰσιν, ὅσοι γε μὴ ὄρειοι αὐτῶν· οὗτοι δὲ τὰ θήρεια κρέα σιτέονται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 6, line 1

ταῦτά μοι ἀπόχρη δεδηλῶσθαι ὑπὲρ Ἰνδῶν, ὅσα γνω- ριμώτατα <Νέαρχος> τε καὶ <Μεγασθένης>, δοκίμῳ ἄνδρε, ἀνεγραψάτην, ἐπεὶ οὐδὲ ἡ ὑπόθεσις μοι τῇσδε τῆς συγ- γραφῆς τὰ Ἰνδῶν νόμιμα ἀναγράψαι ἦν, ἀλλ' ὅπως γὰρ παρεκομίσθη Ἀλε- ξάνδρῳ ἐς Πέρσας ἐξ Ἰνδῶν ὁ στόλος· ταῦτα δὲ ἐκβολή μοι ἔστω τοῦ λόγου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 18, section 11, line 6

ὥς δὲ ταῦτα ἐκεκόσμητο Ἀλεξάνδρῳ, ἔθυσε τοῖς θεοῖσιν ὅσοι τε πατέριοι ἢ μαντευ- τοὶ αὐτῷ καὶ Ποσειδῶνι καὶ Ἀμφι- τρίτῃ καὶ Νηρηΐσι καὶ αὐτῷ τῷ Ὀκεανῷ, καὶ τῷ Ὑδάσπῃ ποταμῷ, ἀπ' ὅτου ὠρμᾶτο, καὶ τῷ Ἀχεσίνῃ, ἐς ὅντινα ἐκδιδοῖ ὁ Ὑδάσπης, καὶ τῷ Ἰνδῷ, ἐς ὅντινα ἄμφω ἐκδι- δοῦσιν· ἀγῶνές τε αὐτῷ μουσικοὶ καὶ γυμνικοὶ ἐποιεῦντο, καὶ ἱερεῖα τῇ στρατιῇ πάσῃ κατὰ τέλεα ἐδίδοτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 19, section 9, line 3

ὁ δὲ λόγος ὅδε τοῦ παρά- πλου μοι ἀρήγησίς ἐστιν, ὃν Νέαρχος σὺν τῷ στόλῳ παρέπλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὁρμηθεὶς κατὰ τὴν θάλασσαν τὴν με- γάλην ἔσπε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, ἣν δὴ Ἐρυθρὴν θάλασσαν μετεξέτεροι καλέουσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 20, section 2, line 1

πό- θον μὲν εἶναι Ἀλεξάνδρῳ ἐκπεριπλῶσαι τὴν θάλασσαν τὴν ἀπὸ Ἰνδῶν ἔσπε ἐπὶ τὴν Περσικὴν, ὁκνέειν δὲ αὐτὸν τοῦ τε πλόου τὸ μῆκος καὶ μὴ τινι ἄρα χώρῃ ἐρήμῳ ἐγκύρσαντες ἢ ὁρμῶν ἀπόρῳ ἢ οὐ ξυμμέτρως ἐχούσῃ τῶν ὠραίων, οὕτω δὴ διαφραγῇ αὐτῷ ὁ στόλος, καὶ οὐ φαύλῃ κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοισιν αὐτοῦ τοῖσι

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

μεγάλοισιν ἐπιγενομένη τὴν πᾶσαν εὐτυχίην αὐτῷ ἀφανίσῃ· ἀλλὰ ἐκνικῆσαι γὰρ αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίην τοῦ καινόν τι αἰεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάζεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 20, section 10, line 3

πολὺ δὲ δὴ συνεπιλαβέσθαι ἐς εὐθυμίην τῇ στρατιῇ τὸ δὴ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ὀρμηθέντα κατὰ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἀμφοτέρω ἐκπλῶσαι ἐς τὸν πόντον σφάγια τε τῷ Ποσειδῶνι ἐντεμεῖν καὶ ὅσοι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι, καὶ δῶρα μεγαλοπρεπέα τῇ θαλάσσῃ χαρίσασθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 21, section 2, line 3

ἄραντες δὲ ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου τῇ πρώτῃ ἡμέρῃ κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ὀρμίζονται πρὸς διώρυγι μεγάλῃ, καὶ μένουσιν αὐτοῦ δύο ἡμέρας· Στοῦρα δὲ ὄνομα ἦν τῷ χώρῳ· στάδιοι ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου ἐς ἑκατόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 21, section 5, line 3

ἐνθὲνδε ὀρμηθέντες ἔπλεον οὐκ ἐπὶ πολλόν· ἔρμα γὰρ ἐφάνη αὐτοῖσι κατὰ τὴν ἐκβολὴν τὴν ταύτῃ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τὰ κύματα ἐρρόχθει πρὸς τῇ ἡϊόνι, καὶ ἡ ἡϊὼν αὕτη τραχεῖα ἦν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 21, section 8, line 1

προσοικέει δὲ ταύτῃ ἔθνος Ἰνδικόν, οἱ Ἀράβιες καλούμενοι, ὧν καὶ ἐν τῇ μέζονι συγγραφῇ μνήμην ἔσχον, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐπώνυμοι ποταμοῦ Ἀράβιος, ὃς διὰ τῆς γῆς αὐτῶν ῥέων ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, ὀρίζων τούτων τε τὴν χώραν καὶ τὴν Ὠρειτέων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 22, section 10, line 4

μέχρι μὲν τοῦδε Ἀράβιες, ἔσχατοι Ἰνδῶν ταύτῃ ὤκισμένοι, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε Ὠρεῖται ἐπεῖχον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 25, section 2, line 2

Ὠρεῖται δὲ ὅσοι ἄνω ἀπὸ θαλάσσης οἰκέουσιν, ἐσταλμένοι μὲν κατάπερ Ἰνδοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐς πόντον ὡσαύτως παραρτέονται· γλῶσσα δὲ ἄλλη αὐτοῖσι καὶ ἄλλα νόμια.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 25, section 4, line 1

παραπλεόντων δὲ τὴν Ἰνδῶν γῆν (τὸ ἐντεῦθεν γὰρ οὐκέτι Ἰνδοὶ εἰσι) λέγει <Νέαρχος> ὅτι αἱ σκιαὶ αὐτοῖσιν οὐ ταῦτ' ἐποίουν· ἀλλὰ ὅπου μὲν ἐπὶ πολὺ τοῦ πόντου ὥς πρὸς μεσημβρίαν προχωρήσειαν, αἱ δὲ καὶ αὐταὶ [αἱ σκιαὶ] πρὸς μεσημβρίην τετραμμέναι ἐφάνιντο· ὁπότε δὲ τὸ μέσον τῆς ἡμέρης ἐπέχῃ ὁ ἥλιος, ἥδη δὲ καὶ ἔρημα σκιῆς πάντα ὥφθη αὐτοῖσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 25, section 8, line 1

εἰκὸς ὧν καὶ ἐν Ἰνδοῖσιν, ἅτε πρὸς μεσημβρίην ὤκισμένοι, τὰ αὐτὰ δὴ πάθεα ἐπέχειν, καὶ μάλιστα δὴ κατὰ τὸν πόντον τὸν Ἰνδικόν, ὅσω μᾶλλον αὐτοῖσιν ἢ θάλασσα πρὸς μεσημβρίην κέκλιται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 38, section 3, line 4

5.8. ARRIAN

ὑπὸ δὲ τὴν ἔω ἐς ἄλλην νῆσον πλεύσαντες ὁρμίζονται οἰκουμένην, ἵνα καὶ μαρ-
γαρίτην θηρᾶσθαι λέγει <Νέαρχος> κατάπερ ἐν τῇ Ἰν- δῶν θαλάσσῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 42, section 10, line 2

οὕτω μὲν ἀπεσώθη Ἀλεξάν- δρω ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὁρμηθεὶς ὁ στρα-
τός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Tactica (0074: 005) “Flavii Arriani quae exstant
omnia, vol. 2”, Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.).
Chapter 2, section 2, line 4

καὶ τῆς δευτέρας ιδέας τὸ μὲν ἱππικόν, ὅπερ ἵπποις χρῆται, τὸ δ’ ἐπὶ ἐλεφάντων,
καθάπερ τὰ Ἰνδῶν στρατόπεδα καὶ τὰ Αἰ- θιοπικά, χρόνῳ δ’ ὕστερον καὶ Μακεδόνες
καὶ Καρχη- δόνιοι καὶ πού καὶ Ῥωμαῖοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Tactica Chapter 19, section 6, line 3

ἀλλὰ ξύμπαντα ταῦτα τὰ ἀσκήματα ἐκλέ- λειπται, καὶ ἡ τῶν ἐλεφάντων δὲ χρεία ἐς
τούς πο- λέμους ὅτι μὴ παρ’ Ἰνδοῖς τυχὸν ἢ τοῖς ἄνω Αἰθίοφιν καὶ αὕτη ἐκλέλειπται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia successorum Alexandri (fragmenta ap.
Photium, Bibl. cod. 92) (0074: 011) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2”,
Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.). Fragment 1,36,
line 5

Ἀρείων δὲ καὶ τῆς Δραγ- γηνῶν χώρας Στάσανδρον καθίστη ἡγεμόνα, τῆς δὲ
Βακτριανῆς καὶ Σογδιανῆς Στασάνορα τὸν Σόλιον, Ἀρα- χωτῶν δὲ Σιβύρτιον· καὶ
Παραπαμισάδας Ὀξυάρτη τῷ Ῥωξάνης πατρί· τῆς δὲ Ἰνδῶν γῆς τὰ μὲν ξύνορα Πα-
ραπαμισάδαις Πεΐθωνι τῷ Ἀγήνορος, τὰς δὲ ἐχομένας ξατραπείας τὴν μὲν παρὰ τὸν
Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ Πά- ταλα τῶν ἐκείνῃ Ἰνδῶν πόλεων τὴν μεγίστην Πώρῳ τῷ
βασιλεῖ ἐπεχώρησε, τὴν δὲ παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν Ταξίλῃ, καὶ τούτῳ Ἰνδῷ,
ἐπεὶ μὴδὲ ῥᾶδιον μετακινῆσαι αὐτοὺς ἐξ Ἀλεξάνδρου τε ἐπιτετραμμένους τὴν ἀρχὴν
καὶ δύναμιν ἱκανὴν ἔχοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia successorum Alexandri (fragmenta ap.
Photium, Bibl. cod. 82) (0074: 016) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2”,
Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.). Section 5, line
2

ἦσαν δὲ ἄρχοντες Ἰνδῶν μὲν ἀπάντων Πῶ- ρος καὶ Ταξίλης, ἀλλ’ ὁ μὲν Πῶρος οἷ
ἐν μέσῳ Ἰν- δοῦ ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου νέμονται, Ταξίλης δὲ τῶν λοιπῶν· Πεΐθων
δέ τις τῶν τούτοις ὁμόρων ἡγεῖτο, πλὴν Παραπαμισαδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia successorum Alexandri (fragmenta ap.
Photium, Bibl. cod. 82) Section 5, line 10

οἱ δὲ συνάπτοντες Ἰνδοῖς, ὅσοι ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι νέμονται, Ὀξυάρτη
τῷ Βακτρίῳ, ὃς ἦν Ῥωξά- νης πατήρ, εἰς ἀρχὴν ἀπε- νεμήθησαν – ἥς ἐτέχθη παῖς

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου θάνατον, ὥ τὸ Μακεδόνων πλῆθος τοῦ πατρὸς τὴν προσηγορίαν

Flavius Arrianus Hist., Phil., Fragmenta (0074: 018) “FGrH #156”. Volume-Jacoby'-F 2b,156,F, fragment 9, line 132

(36) Ἀρείων δὲ καὶ τῆς Δραγγηνῶν χώρας Στάσανδρον καθίστη ἡγεμόνα· τῆς δὲ Βα- κτριανῆς καὶ Σογδιανῆς Στασάνορα τὸν Σόλιον· Ἀραχῶτων δὲ Σιβύρτιον· καὶ Παραπαμισάδας Ὀξυάρτη τῷ Ῥωζάνης πατρί· τῆς δὲ Ἰνδῶν γῆς τὰ μὲν ξύνορα Παραπαμισάδαις Πίθωνι τῷ Ἀγήνορος· τὰς δὲ ἐχομένας ξατραπείας, τὴν μὲν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ Πάταλα τῶν ἐκείνηι Ἰνδῶν πόλεων τὴν μεγίστην Πώρῳ τῷ βασιλεῖ ἐπεχώρησε· τὴν δὲ παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν Ταξίληι, καὶ τούτῳ Ἰνδῶι, ἐπεὶ μὴδὲ ῥάδιον μετα- κινήσαι αὐτοὺς ἐξ Ἀλεξάνδρου τε ἐπιτετραμμένους τὴν ἀρχὴν καὶ δύναμιν ἱκανὴν ἔχοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2b,156,F, fragment 175b, line 17

(12) Βραχυᾶνες καὶ αὐτοὶ Ἰνδοὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ ταῦτα λέγουσιν· ὁρε- γόμενος σοφίας ἦλθες πρὸς ἡμᾶς Ἀλέξανδρε, ὅπερ προθυμότερον ἀποδεχόμεθα Βραχυᾶνες· ὅτι ἐστὶ βασιλικώτερον ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν, τοῦτο γὰρ ἠθέλησας μαθεῖν, βασιλεῦ Ἀλέξανδρε.

5.9 Origen

Origen (/ˈɒrɪdʒən/; Greek: Ὠριγένης Ōrigénēs), or Origen Adaman- tius (184/185 – 253/254),[1] was a scholar, early Christian theologian and Church Father,[2] who was born and spent the first half of his career in Alexandria. He was a prolific writer in multiple branches of theology, including textual criticism, biblical exegesis and hermeneu- tics, philosophical theology, preaching, and spirituality. Some of his reputed teachings, such as the pre-existence of souls, the final reconcil- iation of all creatures, including perhaps even the devil (the apokatas- tasis),[3] and the subordination of the Son of God to God the Father, later became controversial among Christian theologians. Origen was declared anathema in 553 AD by the Second Ecumenical Council of Constantinople and by three subsequent ecumenical councils. For this reason Origen was and is not called a saint in either the Catholic or Orthodox churches. (From Wikipedia⁷)

7. <http://en.wikipedia.org/wiki/Origen>

5.9. ORIGEN

Origenes Theol., Contra Celsum (2042: 001) “Origène. Contre Celse, 4 vols.”, Ed. Borret, M. Paris: Cerf, 1:1967; 2:1968; 3–4:1969; Sources chrétiennes 132, 136, 147, 150. Book 1, section 12, line 36

Τὸ δ’ αὐτὸ καὶ περὶ Σύρων καὶ Ἰνδῶν καὶ τῶν ὅσοι καὶ μύθους καὶ γράμματα ἔχουσι λεκτέον.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 1, section 14, line 30

Ἄκουε γὰρ λέγοντος τοῦ Κέλσου ὅτι ἔστιν ἀρχαῖος ἄνωθεν λόγος, περὶ ὃν δὴ αἰεὶ καὶ τὰ ἔθνη τὰ σοφώτατα καὶ πόλεις καὶ ἄνδρες σοφοὶ κατεγένοντο. Καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἔθνος σοφώτατον εἰπεῖν κἄν παραπλησίως Αἰγυπτίοις καὶ Ἀσσυρίοις καὶ Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις καὶ Ὀδρύσαις καὶ Σαμόθραξι καὶ Ἐλευσινίοις τοὺς Ἰουδαίους.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 1, section 24, line 7

οὐδὲ ὅλον, ἐπεὶ τὸ ὅλον ἐκ μερῶν ἐστι· καὶ οὐχ αἰρεῖ λόγος παραδέξασθαι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν εἶναι ἐκ μερῶν, ὧν ἕκαστον οὐ δύναται ὅπερ τὰ ἄλλα μέρη. ☐ ☐ Μετὰ ταῦτα φησιν ὅτι οἱ αἰπόλοι καὶ ποιμένες ἕνα ἐνόμισαν θεόν, εἴτε Ὑψιστον εἴτ’ Ἀδωναῖον εἴτ’ Οὐράνιον εἴτε Σαβαώθ, εἴτε καὶ ὅπη καὶ ὅπως χαίρουσιν ὀνομάζοντες τόνδε τὸν κόσμον· καὶ πλεῖον οὐδὲν ἔγνωσαν. Καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δέ φησι ☐ μὴδὲν διαφέρειν τῷ παρ’ Ἑλληνι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν ☐ Δία ἢ τῷ ☐ δεῖνα, φέρ’ εἰπεῖν, παρ’ Ἰνδοῖς ἢ τῷ δεῖνα παρ’ Αἰγυπτίοις. ☐ Λεκτέον δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ὅτι ☐ ἐμπίπτει εἰς τὸ προκειμένον λόγος βαθὺς καὶ ἀπόρρητος, ὁ περὶ φύσεως ὀνομάτων· πότερον, ὡς οἶεται Ἀριστοτέλης, θέσει εἰς τὰ ὀνόματα ἢ, ὡς νομίζουσιν οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, φύσει, μιμουμένων τῶν πρώτων φωνῶν τὰ πράγματα, καθ’ ὧν τὰ ὀνόματα, καθὼ καὶ στοιχεῖά τινα τῆς ἐτυμολογίας εἰσάγουσιν, ἢ, ὡς διδάσκει Ἐπικούρος, ἐτέρως ἢ ὡς οἶονται οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, φύσει ἐστὶ τὰ ὀνόματα, ἀπορρηξάντων τῶν πρώτων ἀνθρώπων τινὰς φωνὰς κατὰ τῶν πραγμάτων.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 1, section 24, line 19

Ἐὰν τοίνυν δυνηθῶμεν ἐν προηγουμένῳ λόγῳ παραστήσαι φύσιν ὀνομάτων ἐνεργῶν, ὧν τισι χρῶνται Αἰγυπτίων οἱ σοφοὶ ἢ τῶν παρὰ Πέρσαις μάγων οἱ λόγιοι ἢ τῶν παρ’ Ἰνδοῖς φιλοσοφούντων Βραχμᾶναι ☐ ἢ Σαμαναῖοι, καὶ οὕτω καθ’ ἕκαστον τῶν ἐθνῶν, ☐ καὶ κατασκευάσαι ☐ οἷοί τε γενόμεθα ☐ ὅτι καὶ ἡ καλουμένη μαγεία οὐχ, ὡς οἶονται οἱ ἀπὸ Ἐπικούρου καὶ Ἀριστοτέλους, πράγμα ἐστὶν ἀσύστατον πάντη ἄλλ’ ὡς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ἀποδεικνύουσι, συνεστὸς μὲν λόγους δ’ ἔχον σφόδρα ὀλίγοις γινωσκομένους· τότε ἐροῦμεν ὅτι τὸ μὲν Σαβαώθ ὄνομα καὶ τὸ Ἀδωναῖ καὶ ἄλλα παρ’ Ἑβραίοις μετὰ πολλῆς σεμνολογίας παραδιδόμενα οὐκ ἐπὶ τῶν τυχόντων καὶ γεννητῶν κεῖται πραγμάτων ἄλλ’ ἐπὶ τινος θεολογίας ἀπορρήτου, ἀναφερομένης εἰς τὸν τῶν

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 34, line 27

Σκύθαις γε μὴν καὶ ἀνθρώπους δαίνυσθαι καλόν· Ἰνδῶν δὲ εἰσιν οἱ καὶ τοὺς πατέρας ἐσθλόντες ὅσια δρᾶν νομίζουσι.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 34, line 42

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλλατίας, οἱ τοὺς γονέας κατεσθίουσιν, εἶρετο, παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι' ἑρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίατ' ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 36, line 25

Καὶ Ἰνδῶν δὲ οἱ τοὺς πατέρας ἐσθίοντες ὅσια δρᾶν νομίζουσι, καὶ κατὰ τὸν Κέλσον, ἢ οὐκ ἄδικά γε.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 36, line 30

Ἐκτίθεται γοῦν Ἡροδότου λέξιν συναγορεύουσιν τὸ ἕκαστον τοῖς πατρίοις νόμοις καθηκόντως χρῆσθαι, καὶ ἔοικεν ἀποδεχομένῳ τοὺς ἐπὶ Δαρείου Καλλατίας καλου- μένους Ἰνδοὺς τοὺς γονεῖς κατεσθίοντας, ἐπεὶ πρὸς τὸν Δαρεῖον πυνθανόμενον, ἐπὶ πόσῳ χρήματι ἀποθέσθαι τοῦτον τὸν νόμον βούλονται, ἀναβοήσαντες μέγα εὐφημεῖν αὐτὸν ἐκέλευον.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 6, section 39, line 20

Οὕτω δὲ οὐδὲ περὶ τῶν λοιπῶν ταῦτόν τις ἐρεῖ· ἀπ' ἄλλων γὰρ ὁρμώμενοι Ἕλληνες πραγμά- των καὶ ἐτυμολογιῶν οὕτως ὠνόμασαν τοὺς παρ' ἑαυτοῖς νομιζομένους θεοὺς, ἀπ' ἄλλων δὲ Σκύθαι, οὕτω δὲ καὶ ἀπ' ἄλλων μὲν Πέρσαι ἀπ' ἄλλων δὲ Ἰνδοὶ ἢ Αἰθίοπες ἢ Λίβυες, ἢ ὅπως φίλον ἐκάστοις ὀνομάζειν, μὴ μείνασιν ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ καθαρᾶς ἐννοίας τοῦ τῶν ὅλων δημιουργοῦ.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 6, section 80, line 15

Καὶ Πέρσαι δὲ οἱ τὰς μητέρας γαμοῦντες καὶ θυγατράσι μιγνύμενοι ἔνθεον ἔθνος εἶναι τῷ Κέλσῳ δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Ἰνδοί, ὧν τινες ἐν τοῖς προειρημένοις ἔλεγε καὶ ἀνθρωπείων γεγεῦσθαι σαρκῶν.

Origenes Theol., De principiis (2042: 002) “Origenes vier Bücher von den Prinzipien”, Ed. Görgemanns, H., Karpp, H. Darmstadt: Wissenschaftliche Buchgesellschaft, 1976. Book 4, chapter 3, section 1, line 24

τίς γὰρ οὐκ ἂν τῶν μὴ παρέργως ἀναγινωσκόντων τὰ τοιαῦτα καταγινώσχοι τῶν οἰομένων τῷ τῆς σαρκὸς ὀφθαλμῷ, δεηθέντι ὕψους ὑπὲρ τοῦ κατανοηθῆναι δύνασθαι τὰ κατωτέρω καὶ ὑποκείμενα, ἐωρᾶσθαι τὴν Περσῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Παρθυαίων βασιλείαν, καὶ ὡς δοξάζονται παρὰ ἀνθρώποις οἱ βασιλεύοντες;

Origenes Theol., Homiliae in Lucam (2042: 016) “Origenes Werke, vol. 9, 2nd edn.”, Ed. Rauer, M. Berlin: Akademie-Verlag, 1959; Die griechischen christlichen Schriftsteller 49 (35). Homily 30, page 172, line 22

Οὐκ ἐδείκνυε δὲ αὐ- τῷ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, οἷον φέρε εἰπεῖν τὴν Περσῶν οἰκονομίαν ἢ τὴν Ἰνδῶν, ἀλλ' «ἐδείκνυεν αὐτῷ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου», τίνα τρόπον ἰσχύει αὐτῶν βασιλεύειν, ἵν' αὐτὸν προτρέψῃται ποιῆσαι, ὃ ἐνόμιζε ποιῆ- σαντος περιγενήσεσθαι τοῦ Χριστοῦ.

5.9. ORIGEN

Origenes Theol., Fragmenta in Lucam (in catenis) (2042: 017) “Origenes Werke, vol. 9, 2nd edn.”, Ed. Rauer, M. Berlin: Akademie-Verlag, 1959; Die griechischen christlichen Schriftsteller 49 (35). Fragment 98, line 1

οἷον φέρε εἰπεῖν τὴν Περσῶν ἡγεμονίαν ἢ τὴν Ἰνδῶν, τοῦ κόσμου οὖν παντὸς τὴν δόξαν ἐδείκνυε καὶ πάσας «τὰς βασιλείας», ἀλλ’ «ἐδείκνυεν αὐτῷ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου», τίνα τρόπον ἰσχύει αὐτῶν βασιλεύειν, ὅθεν ὡς φιλὸν ἄνθρωπον προέτρεπεν ἐπὶ τοῦτο, βουλόμενος καὶ αὐτοῦ ὡς καὶ τῶν λοιπῶν περιγενέσθαι.

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1–27) (2042: 019) “The philocalia of Origen”, Ed. Robinson, J.A. Cambridge: Cambridge University Press, 1893. Chapter p, section c, line 41

Πρὸς τοὺς λέγοντας τῶν φιλοσόφων μηδὲν διαφέρειν τῷ παρ’ Ἑλληνι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία· ἢ τῷ δεῖνα, φέρε εἰπεῖν, παρ’ Ἰνδοῖς· ἢ τῷ δεῖνα παρ’ Αἰγυπτίοις.

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1–27) Chapter 1, section 17, line 29

τίς γὰρ οὐκ ἂν τῶν μὴ παρέργως ἀναγινωσκόντων τὰ τοιαῦτα καταγινώσκοι τῶν οἰομένων τῷ τῆς σαρκὸς ὀφθαλμῷ, δεηθέντι ὕψους ὑπὲρ τοῦ κατανοηθῆναι δύνασθαι τὰ κατω-τέρω καὶ ὑποκείμενα, ἑωρᾶσθαι τὴν Περσῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Παρθυαίων βασιλείαν, καὶ ὡς δοξάζονται παρὰ ἀνθρώποις οἱ βασιλεύοντες;

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1–27) Chapter 17, section 1n, line 4

8Πρὸς τοὺς λέγοντας τῶν φιλοσόφων μηδὲν δια-φέρειν τῷ παρ’ Ἑλληνι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία, ἢ τῷ δεῖνα φέρ’ εἰπεῖν παρ’ Ἰνδοῖς, ἢ τῷ δεῖνα παρ’ Αἰγυπτίοις.

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1–27) Chapter 17, section 1, line 7

καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δέ φησι ‘μηδὲν διαφέρειν τῷ παρ’ Ἑλληνι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία, ἢ τῷ δεῖνα φέρ’ εἰπεῖν παρ’ Ἰνδοῖς, ἢ τῷ δεῖνα παρ’ Αἰγυπτίοις.

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1–27) Chapter 17, section 1, line 19

ἐὰν τοίνυν δυνηθῶμεν ἐν προηγουμένῳ λόγῳ παραστῆσαι φύσιν ὀνομάτων ἐνεργῶν, ὧν τισὶ χρῶνται Αἰγυπτίων οἱ σοφοί, ἢ τῶν παρὰ Πέρσαις μάγων οἱ λόγιοι, ἢ τῶν παρ’ Ἰνδοῖς φιλοσοφούν-των Βράχμαναι, ἢ Σαμαναῖοι· καὶ οὕτω καθ’ ἕκαστον τῶν ἐθνῶν· καὶ κατασκευάσαι οἷοί τε γενώμεθα ὅτι καὶ ἡ καλου-μένη μαγεία οὐχ, ὡς οἶονται οἱ ἀπὸ Ἐπικούρου καὶ Ἀριστο-τέλους, πρᾶγμα ἐστὶν ἀσύστατον πάντη, ἀλλ’, ὡς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ἀποδεικνύουσι, συνεστῶς μὲν, λόγους δ’ ἔχον σφόδρα

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὀλίγοις γινωσκομένους· τότε ἑροῦμεν ὅτι τὸ μὲν Σαβαώθ ὄνομα καὶ τὸ Ἀδωναΐ, καὶ ὅσα ἄλλα παρ' Ἑβραίοις μετὰ πολλῆς σεμνολογίας παραδεδομένα, οὐκ ἐπὶ τῶν τυχόντων καὶ γεννητῶν κεῖται πραγμάτων, ἀλλ' ἐπὶ τινος

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1-27) Chapter 18, section 6, line 33

τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ Σύρων καὶ Ἰνδῶν καὶ τῶν ὅσοι καὶ μύθους καὶ γράμματα ἔχουσι λεκτέον.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) (2042: 029) “Origène. Commentaire sur l'évangile selon Matthieu, vol. 1”, Ed. Girod, R. Paris: Cerf, 1970; Sources chrétiennes 162. Book 10, section 7, line 15

Καὶ οἱ μὲν χερσαῖοι παρ' Ἰνδοῖς μόνοις γίνονται πρέποντες σφραγῖσι καὶ σφενδό- ναις καὶ ὄρμοις.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 17

Οἱ δὲ θαλάττιοι οἱ μὲν διαφέροντες παρὰ τοῖς αὐτοῖς Ἰνδοῖς εὐρίσκονται, οἵτινές εἰσι καὶ ἄριστοι ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσει γινόμενοι.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 23

Ἐτι δὲ ταῦτα ἐλέγετο περὶ τοῦ Ἰνδικοῦ μαργαρίτου ὅτι ἐν κόγχοις γίνεται προσ- οικόσι τὴν φύσιν εὐμεγέθεσι στρόμβοις.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 30

Ἰστορεῖται δὲ καὶ περὶ τῆς θήρας τῶν διαφερόντων, τουτέστι τῶν ἐν Ἰνδίᾳ, τοι- οῦτον· ὅτι περιλαμβάνοντες οἱ ἐπιχώριοι δικτύοις κύκλον αἰγιαλοῦ μέγαν κατακο- λυμβῶσιν, ἕνα ἐξ ὅλων τὸν προηγούμενον ἐπιτηδεύοντες λαβεῖν, τούτου γὰρ ἀλόντος φασὶν ἄμοχθον γενέσθαι τὴν θήραν τῆς ὑπὸ τούτῳ ἀγέλης, οὐδενὸς ἔτι ἀτρεμοῦντος τῶν ἀπ' αὐτῆς, ἀλλὰ ὅλον δεδεμένου ἱμάντι καὶ ἐπομένου τῷ ἀγελάρχῃ.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 37

Λέγεται δὲ καὶ ἡ γένεσις τῶν ἐν Ἰνδίᾳ μαργαριτῶν χρόνοις συνίστασθαι, τροπὰς λαμβάνοντος τοῦ ζώου πλείονας καὶ μεταβολάς, ἕως τελειωθῆ.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 51

Ἐτι δὲ καὶ τοῦτο ἔχει ὁ Ἰνδικὸς μαργαρίτης παρὰ τοὺς ἄλλους· λευκὸς ἐστὶ τὴν χροάν, ἀργύρῳ διαφανεῖ προσφερῆς αὐγὴν τε ὑποχλωρίζουσιν ἡρέμα διαλάμπει, ὥς ἐπίπαν δὲ σχῆμα ἔχει στρογγύλον.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 60

5.10. PSEUDO-SCYMNUS

Ταῦτα μὲν οὖν περὶ τοῦ Ἰνδικοῦ.

Origenes Theol., Selecta in Psalmos [Dub.] (fragmenta e catenis) (2042: 058); MPG 12. Volume 12, page 1524, line 43

Σαβὰ δὲ πόλις τῆς Ἰνδίας, ἀφ' ἧς ἦλθεν ἡ βασίλισσα νότου πρὸς Σαλομῶντα.

Origenes Theol., Homiliae in Job (fragmenta in catenis, typus II) (e codd. Marc. gr. 21, 538) (2042: 073); MPG 17. Volume 17, page 89, line 51

Τὰ ἐσώτατα περὶ τὴν Ἰνδίαν, ἣ τὰ περὶ τὴν ἐπέκεινα χώραν, ἔνθα εἰσὶ τίμιοι λίθοι.

Origenes Theol., Scholia in Matthaeum (2042: 077); MPG 17. Volume 17, page 296, line 25

Οἱ γε μὴν περὶ μαργαριτῶν γράψαντες, φασὶν ἔξ εἶναι τὰς τούτων διαφορὰς, ὧν κρείττους οἱ κατ' Ἰνδίαν ἐν κόγχαις γενόμενοι ἐκ δρόσου τῆς οὐρανίας.

Origenes Theol., Homiliae in Job (fragmenta in catenis, typus I+II) (e codd. Vat.) (2042: 086) “Analecta sacra spicilegio Solesmensi parata, vol. 2”, Ed. Pitra, J.B. Paris: Tusculum, 1884, Repr. 1966. Page 391, line 4

Συριακὴν νῦν τὴν Ἑβραίων διάλεκτον κα- λεῖ, ἐπειδὴ καὶ Συρίαν τὴν Ἰουδαϊαν, καὶ Σύρους οἱ πολλοὶ τοὺς Παλαιστινοὺς ὀνομά- ζουσιν· καὶ Ἡρόδοτος ὁ ἱστοριο- γράφος φησί· Περιτέμνονται δὲ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ Ἀραβες, καὶ οἱ ἐν Παλαι- στίνῃ Σύροι· τοὺς Ἰουδαίους οὕτω καλοῦσιν.

5.10 Pseudo-Scymnus

Pseudo-Scymnus is the name given by Augustus Meineke to the unknown author of a work on geography written in Classical Greek, the *Periodos to Nicomedes*. It is an account of the world (*periegesis*) in 'comic' iambic trimeters which is dedicated to a King Nicomedes of Bithynia. This is either Nicomedes II Epiphanes who reigned from 149 BC for an unknown number of years or his son, Nicomedes III Euergetes.[1] (From Wikipedia⁸)

Pseudo-Scymnus Geogr., Ad Nicomedem regem, vv. 1–980 (sub titulo *Orbis descriptio*) (0068: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Line 171

Τὴν μὲν γὰρ ἐντὸς ἀνατολῶν πᾶσαν σχεδὸν οἰκοῦσιν Ἰνδοὶ, τὴν δὲ πρὸς με- σημβρίαν Αἰθίοπες ἐγγὺς κείμενοι νότου πνοῆς· τὸν ἀπὸ ζεφύρου Κελτοὶ δὲ μέχρι δυσμῶν τόπον θερινῶν ἔχουσιν, τὸν δὲ πρὸς βορρᾶν Σκύθαι.

8. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Scymnus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Pseudo-Scymnus Geogr., Ad Nicomedem regem, vv. 722–1026 (0068: 002) “The tradition of the minor Greek geographers”, Ed. Diller, A. Lancaster, Pennsylvania: American Philological Association, 1952. Line 933

εἰσιόντι δὲ ἀριστερὰ τοῦ Φάσιδος παρακειμένη Μιλησίων πόλις <ἐστὶ> Φᾶσις λεγομένη Ἑλληνίς· εἰς ταύτην δὲ καταβαίνειν λόγος φωναῖς διαφόροις χρώμεν' ἐξήκοντ' ἔθνη, ἐν οἷς τινες λέγουσιν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς καὶ Βακτριανῆς <γῆς> συναρῖ- κνεῖσθαι βαρβάρους.

5.11 Cassius Dio

Lucius (or Claudius) Cassius Dio (alleged to have the cognomen Cocceianus),[1][2] (Ancient Greek: Δίων ὁ Κάσσιος, c. AD 155 – 235,[3][4] known in English as Cassius Dio, Dio Cassius, or Dio (Dione. lib), was a Roman consul and noted historian who wrote in Greek. Dio published a history of Rome in 80 volumes, beginning with the legendary arrival of Aeneas in Italy; the volumes then documented the subsequent founding of Rome (753 BC), the formation of the Republic (509 BC), and the creation of the Empire (31 BC), up until AD 229. The entire period covered by Dio's work is approximately 1,400 years. Of the 80 books, written over 22 years, many survive into the modern age, intact, or as fragments, providing modern scholars with a detailed perspective on Roman history. (From Wikipedia⁹)

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (0385: 001) “Cassii Dionis Cocceiani *historiarum Romanarum quae supersunt*, 3 vols.”, Ed. Boissvain, U.P. Berlin: Weidmann, 1:1895; 2:1898; 3:1901, Repr. 1955. Book 49, chapter 41, section 3, line 6

ἐκεῖνοις μὲν δὴ ταῦτ' ἔνειμε, τοῖς δὲ δὴ αὐτοῦ παισὶ τοῖς ἐκ τῆς Κλεοπάτρας οἱ γεγονόσι, Πτολεμαίῳ μὲν τὴν τε Συρίαν καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου πάντα, Κλεοπάτρα δὲ τὴν Λιβύην τὴν περὶ Κυρήνην, τῷ τε ἀδελφῷ αὐτῶν Ἀλεξάνδρῳ τὴν τε Ἀρμενίαν καὶ ἄλλα τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου μέχρις Ἰνδῶν δώσειν ὑπέσχετο· καὶ γὰρ ἐκεῖνα ὡς ἔχων ἤδη ἐχαρίζετο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 54, chapter 9, section 8, line 2

9. http://en.wikipedia.org/wiki/Cassius_Dio

5.11. CASSIUS DIO

πάμπολλαι γὰρ δὴ πρεσβεῖαι πρὸς αὐτὸν ἀφίκοντο, καὶ οἱ Ἴνδοι προκηρυκευσάμενοι πρότερον φιλίαν τότε ἐσπείσαντο, δῶρα πέμψαντες ἄλλα τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε τοῖς Ῥωμαίοις, νομίζω δ' ὅτι καὶ τοῖς Ἑλλήσιν, ὀφθείσας.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 54, chapter 9, section 10, line 2

εἷς δ' οὖν τῶν Ἰνδῶν Ζάρμαρος, εἴτε δὴ τοῦ τῶν σοφιστῶν γένους ὢν, καὶ κατὰ τοῦτο ὑπὸ φιλοτιμίας, εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ γήρωος κατὰ τὸν πάτριον νόμον, εἴτε καὶ ἐς ἐπίδειξιν τοῦ τε Αὐγούστου καὶ τῶν Ἀθηναίων (καὶ γὰρ ἐκεῖσε ἦλθεν) ἀποθανεῖν ἐθελήσας ἐμυήθη τε τὰ τοῖν θεοῖν, τῶν μυστηρίων καίπερ οὐκ ἐν τῷ καθήκοντι καιρῷ, ὥς φασι, διὰ τὸν Αὐγούστον καὶ <αὐτὸν> μεμνημένον γενομένων, καὶ πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 59, chapter 17, section 3, line 5

ἐπειδὴ τε ἔτοιμα ἦν, τὸν τε θώρακα τὸν Ἀλεξάνδρου, ὥς γε ἔλεγε, καὶ ἐπ' αὐτῷ χλαμύδα σηρικὴν ἀλουργῇ, πολὺ μὲν χρυσίον πολλοὺς δὲ καὶ λίθους Ἰνδικοὺς ἔχουσιν, ἐπενέδου, ξίφος τε παρεζώσατο καὶ ἀσπίδα ἔλαβε καὶ δρυὶ ἐστεφανώσατο, ἀπὸ τούτου τῷ τε Ποσειδῶνι καὶ ἄλλοις τισὶ θεοῖς Φθόνῳ τε θύσας, μὴ καὶ βασκανία τις αὐτῷ, ὥς ἔφασκε, γένηται, ἔς τε τὸ ζεῦγμα ἀπὸ τῶν Βαύλων ἐσέβαλε, παμπληθεῖς καὶ ἱππέας καὶ πεζοὺς ὀπλισμένους ἐπαγόμενος, καὶ σπουδῇ καθάπερ ἐπὶ πολέμους τινὰς ἐς τὴν πόλιν ἐσέπεσε.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 68, chapter 15, section 1, line 2

Xiph. 232, 28 – 234, 16 R. St. πρὸς <δὲ> τὸν Τραϊανὸν ἐς τὴν Ῥώμην ἐλθόντα πλεῖσται ὅσαι πρεσβεῖαι παρὰ βαρβάρων ἄλλων τε καὶ Ἰνδῶν ἀφίκοντο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 68, chapter 29, section 1, line 2

Exc. Val. 292 (p. 713) et Xiph. 239, 14 – 16 R. St. κἀντεῦθεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν ἐλθὼν, τὴν τε φύσιν αὐτοῦ καταμαθὼν καὶ πλοῖόν τι ἐς Ἰνδίαν πλέον ἰδὼν, εἶπεν ὅτι “πάν- τως ἂν καὶ ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς, εἰ νέος ἔτι ἦν, ἐπεραιώθην”.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 69, chapter 16, section 1, line 2

Exc. UG9 55 (p. 407). Ἀδριανὸς δὲ τό τε Ὀλύμπιον τὸ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ἵδρυται, ἐξεποίησε, καὶ δράκοντα ἐς αὐτὸ ἀπὸ Ἰνδίας κομισθέντα ἀνέθηκε· τὰ τε Διονύσια, τὴν μεγίστην παρ' αὐτοῖς ἀρχὴν ἄρξας, ἐν τῇ ἐσθῇ τῇ ἐπιχωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεσε.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 72, chapter 17, section 3, line 5

ἐνέδυνε δέ, πρὶν μὲν ἐς τὸ θέατρον ἐσιέναι, χιτῶνα χειριδωτὸν σηρικὸν λευκὸν διάχρυσον (καὶ ἐν τούτῳ γε αὐτὸν τῷ σχήματι ὄντα ἤσπαζόμεθα), ἐσιὼν δὲ ὀλοπόρφυρον χρυσῷ κατὰ- παστον, χλαμύδα τε ὁμοίαν τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον λαμβάνων, καὶ στέφανον ἐκ τε λίθων Ἰνδικῶν καὶ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένον, κηρύ- κειόν τε τοιοῦτον φέρων ὅποιον ὁ Ἑρμῆς.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 74, chapter 5, section 1, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

εἶτ' εἰκόνες ἦχον ἀνδρῶν ἄλλων, οἷς τι ἔργον ἢ ἐξεύρημα ἢ καὶ ἐπιτήδευμα λαμπρὸν ἐπέπρακτο, καὶ μετ' αὐτοὺς οἷ τε ἱππεῖς καὶ οἱ πεζοὶ ὠπλισμένοι οἷ τε ἀθληταὶ ἵπποι καὶ τὰ ἐντάφια, ὅσα ὁ τε αὐτοκράτωρ καὶ ἡμεῖς αἶ τε γυναικες ἡμῶν καὶ οἱ ἱππεῖς οἱ ἐλλόγιμοι οἷ τε δῆμοι καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει συστήματα ἐπέμψαμεν· καὶ αὐτοῖς βωμὸς περίχρυσος, ἐλέφαντί τε καὶ λίθοις Ἰνδικοῖς ἡσχημένος, ἠκολούθει.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 76, chapter 1, section 4, line 1

ἐν ταύταις ταῖς θείαις καὶ σύες τοῦ Πλαυτιανοῦ ἐξήκοντα ἄγριοι ἐπάλαισαν ἀλλήλοις ὑπὸ παραγγέλματος, ἐσφάγησαν δὲ ἄλλα τε πολλὰ θηρία καὶ ἐλέφας καὶ κοροκότας· τὸ δὲ ζῶον τοῦτο Ἰνδικόν τέ ἐστι, καὶ τότε πρῶτον ἐς τὴν Ῥώμην, ὅσα καὶ ἐγὼ ἐπίσταμαι, ἐσήχθη, ἔχει δὲ χροιάν μὲν λεαίνης τίγριδι μεμιγμένης, εἶδος δὲ ἐκείνων τε καὶ κυνὸς καὶ ἁλώ- πεκος ἰδίως πῶς συγκεκραμένον.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (versio 1 in volumine 1) (0385: 002)

“Cassii Dionis Cocceiani historiarum Romanarum quae supersunt, vol. 1”, Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1895, Repr. 1955.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) (0385: 010)

“Cassii Dionis Cocceiani historiarum Romanarum quae supersunt, vol. 3”, Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1901, Repr. 1955. Dindorf-Stephanus page 70, line 32

Ἀντώνιος δὲ τὸν βασιλέα τῶν Ἀρμενίων δόλω καὶ ἀπάτῃ ἐλὼν, ὅτι μὴ συνεμάχησέν οἱ κατὰ τῶν Πάρθων, ἀργυραῖς ἀλύσεσι περιῆγεν, εἶτα καὶ χρυσαῖς τῇ Κλεοπάτρᾳ προσῆγε, καὶ τοῦ λοιποῦ τὰ ὅπλα ῥίψας συνετρύφα αὐτῇ, τοὺς παῖδας αὐτῆς βασιλέων τε βασιλέας προσαγορεύων, καὶ χώρας αὐτοῖς οὐχ ὅτι τὴν Ἀρμενίων καὶ ἃς εἶχεν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἰνδῶν καὶ τὴν Πάρθων ἀπονέμων.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus

page 92, line 25

καὶ γὰρ καὶ Ἰνδοὶ προκηρυκευσάμενοι πρότερον φιλίαν τότε ἐσπείσαντο, δῶρα πέμψαντες ἀλλὰ τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε Ῥωμαίοις ὀφθείσας, καὶ τι καὶ μειράκιον ἄνευ ὤμων αὐτῷ ἐδωρήσαντο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus

page 93, line 1

τότε καὶ ὁ σοφιστὴς Ζάμαρχος ὁ Ἰνδός, εἴτε ὑπὸ φιλοτιμίας εἴτε ὑπὸ τοῦ γήρωος, κατὰ τὸν πάτριον νόμον πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus

page 162, line 26

ἐπειδὴ δὲ ἔτοιμα ἦν, τὸν τε θώρακα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς ἔλεγε, καὶ ἐπ' αὐτῷ χλαμύδα σηρικὴν ἀλουργῇ πολὺ μὲν χρυσίον πολλοὺς δὲ καὶ λίθους Ἰνδικοὺς ἔχουσιν ἐπενέδυ, ξίφος τε παρεζώσατο καὶ ἀσπίδα ἔλαβε καὶ δροῦ ἐστεφάνωτο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus

page S234, line 18

5.12. HIPPOLYTUS SCR. ECCL

παρὰ τὸν Τραϊανὸν ἐς τὴν Ῥώμην ἐλθόντα πλείσται πρεσβεῖαι ἄλλων τε βαρβάρων καὶ Ἰνδῶν ἀφίκοντο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S239, line 18

κάντεῦθεν ἐπ’ αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν ἐλθὼν, τὴν τε φύσιν αὐτοῦ καταμαθὼν καὶ πλοῖόν τι ἐς Ἰνδίαν πλέον ἰδὼν, εἶπεν ὅτι “πάντως ἂν καὶ ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς, εἰ νέος ἔτι ἦν, ἐπεραιώθην.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S252, line 3

Ἀδριανὸς δὲ τό τε Ὀλύμπιον τὸ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ἱδρύται, ἐξεποίησε, καὶ δράκοντα ἐς αὐτὸ ἀπὸ Ἰνδίας κομισθέντα ἀνέθηκε· τὰ τε Διο- νύσια, τὴν μεγίστην παρ’ αὐτοῖς ἀρχὴν ἄρξας, ἐν τῇ ἐσθῆτι τῇ ἐπι- χωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεσε.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S277, line 23

ἐνέδυνε δέ, πρὶν μὲν εἰς τὸ θέατρον εἰσιέναι, χιτῶνα χειριδωτὸν σηρικὸν λευκὸν διάχρυσον (καὶ ἐν τούτῳ γε αὐτὸν τῷ σχήματι ὄντα ἤσπαζόμεθα), ἐσιὼν δὲ ὀλοπόρφυρον χρυσοῦ κατάπαστον, χλαμύδα τε ὁμοίαν τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον λαμβάνων, καὶ στέφανον ἔκ τε λίθων Ἰνδικῶν καὶ ἔκ χρυσοῦ πεποιημένον, κηρύκειόν τε τοιοῦτον φέρων ὁποῖον ὁ Ἑρμῆς.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S296, line 9

εἴτ’ εἰκόνες ἦκον ἀνδρῶν ἄλλων, οἷς τι ἔργον ἢ ἐξεύρημα ἢ καὶ ἐπιτήδευμα λαμπρὸν ἐπέπρακτο, καὶ μετ’ αὐτοὺς οἱ τε ἵππεῖς καὶ οἱ πεζοὶ ὠπλισμένοι οἱ τε ἀθληταὶ ἵπποι καὶ τὰ ἐντάφια, ὅσα ὁ τε αὐτοκράτωρ καὶ ἡμεῖς αἱ τε γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ ἵππεῖς οἱ ἐλλόγιμοι οἱ τε δῆμοι καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει συστήματα ἐπέμψαμεν· καὶ αὐτοῖς βωμὸς περίχρυσος, ἐλέφαντί τε καὶ λίθοις Ἰνδικοῖς ἡσκημένος, ἠκολούθει.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S314, line 30

ἐν ταύταις ταῖς θεαῖς καὶ σύες τοῦ Πλαυτιανοῦ ἐξήκοντα ἄγριοι ἐπάλαισαν ἀλλήλοις ὑπὸ παραγγέλματος, ἐσφάγησαν δὲ ἄλλα τε πολλὰ θηρία καὶ ἐλέφας καὶ κοροκότας· τὸ δὲ ζῷον τοῦτο Ἰνδικόν ἐστι, καὶ τότε πρῶτον ἐς τὴν Ῥώμην, ὅσα καὶ ἐγὼ ἐπίσταμαι, εἰσῆχθη, ἔχει δὲ χροιάν μὲν λεαίνης τίγριδι μεμιγμένης, εἶδος δὲ ἐκείνων τε καὶ κυνὸς καὶ ἀλώπεκος ἰδίως πως συγκεκραμένον.

5.12 Hippolytus Scr. Eccl

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Hippolytus of Rome (170–235) was the most important 3rd-century theologian in the Christian Church in Rome,[2] where he was probably born. (From Wikipedia¹⁰)

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon (2115: 036) “Hippolytus Werke, vol. 4, 2nd edn.”, Ed. Helm, R. (post A. Bauer) Berlin: Akademie-Verlag, 1955; Die griechischen christlichen Schriftsteller 46. Section 47, line 2

τῶν τριῶν ἀδελφῶν αἱ φυλαὶ διε- μερίσθησαν, καὶ τῷ μὲν Σήμ τῷ πρωτοτόκῳ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς τὸ μῆ- κος, πλάτος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκοροῦ- ρων, Χάμ δὲ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ Ῥινοκοροῦ- ρων ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς νότον, Ἰάφεθ δὲ τῷ τρίτῳ ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς βορρᾶν.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 84, line 4

Αἱ δὲ χῶραί εἰσιν αὗται· (1) Μηδία (2) Ἀλ- βανία (3) Ἀμαζονίς (4) Ἀρμενία μικρὰ καὶ με- γάλη (5) Καππαδοκία (6) Παφλαγονία (7) Γα- λατία (8) Κολχίς (9) Ἰνδικὴ Ἀχαΐα (10) Βοσπο- ρινή (11) Μαιῶτις (12) Δέρρης (13) Σαρματίς (14) Ταυριανή (15) Βασταρνίς (16) Σκυθία (17) Θράκη (18) Μακεδονία (19) Δελματία (20) Μολ- χίς (21) Θεσσαλία (22) Λωκρίς (23) Βοιωτία (24) Αἰτωλία (25) Ἀττική <(26) Ἀχαΐα> (27) Πε- λοπόννησος <(28) Ἀκαρνία> (29) Ἡπειρώτης (30) Ἰλλυρίς (31) ἡ Λυχνίτις (32) Ἀδριακή, ἀφ’ ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος (33) Γαλλία (34) Θου- σκηνή (35) Λυσιτανία (36) Μεσαλία (37) Ἰταλία

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 139, line 1

(2) Αἰθιοπία ἡ βλέπουσα κατὰ Ἰνδοῦς, (3) καὶ ἑτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται Γηγὼν ὁ <τῶν Αἰθιόπων> ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος, (4) Ἐρυθρὰ ἡ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς, (5) Θηβαῖς ὅλη, (6) Λι- βύη ἡ παρεκτείνουσα μέχρι Κορκυρίνης, (7)

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 176, line 2

Ἰεκτὰν δὲ [ὁ ἀδελφὸς Φάλεχ] ἐγέννησε (15) τὸν Ἐλμωδᾶδ, ὅθεν γεννῶνται οἱ Ἰνδοί, καὶ (16) τὸν Σαλέφ, ὅθεν οἱ Βακτριανοί, καὶ (17) τὸν Ἀράμ, ὅθεν οἱ Ἀράβ<ι>ες, καὶ (18) Ἰ<δ>ουράμ, ὅθεν Καρμήλιοι, καὶ (19) Αἰθῆλ, ὅθεν οἱ Ἀρει- ανοί, καὶ (20)

Ἀβι-

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 188, line 5

Πάντων δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ ἐστὶν ἡ κατοικία ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ῥινοκοροῦρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ τὸν Ἀρσινοίτην τῆς Ἰνδικῆς.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 190, line 3

Ταῦτα δὲ τὰ ἐξ αὐτῶν γενόμενα ἔθνη· (1) Ἑβραῖοι <οἱ> καὶ Ἰουδαῖοι (2) Πέρσαι (3) Μῆδοι (4) Παῖονες (5) Ἀρειανοί <(6) Ἀσσύ- ριοι> (7) Ὑρκάνιοι (8) Ἰνδοί (9)

10. http://en.wikipedia.org/wiki/Hippolytus_of_Rome

5.12. HIPPOLYTUS SCR. ECCL

Μαγαρδοί (10) Πάρθοι (11) Γερμανοί (12) Ἑλυμαῖοι (13) Κοσσαῖοι (14) Ἀραβες [οἱ] πρῶτοι οἱ καλού-μενοι Κεδρούσιοι (15) Ἀραβες δεύτεροι [οἱ καλού-μενοι] (16) Γυμνοσοφισταί.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 192, line 4

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα οὗτοί εἰσιν· (1) Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι (2) Πέρσαι (3) Μῆδοι (4) Χαλδαῖοι (5) Ἰνδοί (6) Ἀσσύριοι.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 195, line 3

Ἐστὶ δὲ ἡ κατοικία τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε μῆκος μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκο-ρούρων, πλάτος δὲ ἀπὸ τῆς Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Ἰνδικῆς.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 194, line 5

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ ἐστὶ ταῦτα· (1) Περσίς σὺν τοῖς ἐπικει-μένοις αὐτῇ ἔθνεσιν (2) Βακτριανή (3) Ὑρκανία (4) Βαβυλωνία (5) Κορδυλία (6) Ἀσσυρία (7) Μεσο-ποταμία (8) Ἀραβία ἡ ἀρχαία (9) Ἑλυμαίς (10) Ἰνδική (11) Ἀραβία ἡ εὐδαίμων <(12) Κοίλη Συρία> (13) Κομμαγενή (14) καὶ ἡ Φοινίκη ἥπερ ἐστὶ τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 200, line 6

Φαλὲκ καὶ Ἰεκτὰν τῶν δύο ἀδελφῶν κατὰ τὰς ἰδίας γλώσσας αὐτῶν ἐν τῇ πυργο-ποιίᾳ, ὅτε συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, ἐστὶ ταῦτα· (1) Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι (2) Ἀσσύριοι (3) Χαλδαῖοι (4) Μῆδοι (5) Πέρσαι <(6) Ἀραβες πρῶτοι καὶ δεύτεροι> (7) Μαδιηναῖοι πρῶτοι καὶ δεύτεροι (8) Ἀδιαβηνοί (9) Ταιηνοί (10) Σαλα-μοσηνοί (11) Σαρακηνοί (12) Μάγοι (13) Κάσπιοι (14) Ἀλβανοί (15) Ἰνδοὶ πρῶτοι καὶ β' (16) Αἰ-θίοπες πρῶτοι καὶ δεύτεροι (17) Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι (18) Λίβυες [πρῶτοι καὶ β'] (19) Χετ-ταῖοι (20) Χαναναῖοι (21) Φερεζαῖοι (22) Εὐαῖοι (23) Ἀμορραῖοι (24) Γεργεσσαῖοι (25) Ἰεβουσσαῖοι (26) Ἰδουμαῖοι (27) Σαμαρρεῖοι (28) Φοίνικες (29) Σύροι (30) Κίλικες οἱ καὶ Θαρσεῖς (31) Καπ-πάδοκες (32) Ἀρμένιοι (33) Ἰβη-ρες (34) Βιβρανοί (35) Σκύθαι (36) Κόλχοι (37) Σαῦνοι (38) Βοσ-πορανοί (39) Ἀσιανοί (40) Ἰσαυροί (41) Λυκάονες

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 237, line 3

Ποταμοὶ οὖν εἰσιν ὀνομαστοὶ τεσσαράκοντα ἐν τῇ γῇ οὗτοι· (1) Ἰνδὸς ὁ καλού-μενος Φισῶν (2) Νεῖλος ὁ καλούμενος Γηών (3) Τίγρις (4) Εὐφράτης (5) Ἰορδάνης (6) Κηφισσός (7) Τάναϊς (8) Ἴς-μηνός (9) Ἐρύμανθος (10) Ἄλυσ (11) Αἰσωπός (12) Θερμώδων (13) Ἐρασῖνος (14) Πείος (15) Βορυσθένης (16) Ἀλφειός (17) Ταῦρος (18) Εὐρώτας (19) Μέανδρος (20) Ἀξίος (21) Πύ-ραμος (22) Ὀρέντης (23) Ἑβρων (24) Σαγγάριος (25) Ἀχελῶος (26) Πινειός (27) Εὐήνος (28) Σπερ-χίος (29) Κάϋστρος (30) Σιμόεις (31) Σκάμανδρος

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) (2115: 060) “Hippolytus. Refutatio omnium haeresium”, Ed. Marcovich, M. Berlin:

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

De Gruyter, 1986; Patristische Texte und Studien 25. Book 1, chapter pinax, section 6, line 3

Βραχμᾶνες οἱ ἐν Ἰνδοῖς, Δρυῖδαι οἱ ἐν Κελτοῖς, καὶ Ἡσίοδος.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 1, chapter 13, section 1, line 2

Δημόκριτος δὲ Λευκίππου γίνεται γινώριμος· Δημόκριτος Δαμασίππου Ἀβδηρίτης, πολλοῖς συμβαλὼν, γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἱερεῦσιν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀστρολόγοις καὶ μάγοις ἐν Βαβυλῶνι.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 1, chapter 24, section 1, line 1

Ἔστι δὲ καὶ παρὰ Ἰνδοῖς αἵρεσις φιλοσοφουμένων ἐν τοῖς Βραχμᾶ- ναις.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 4, chapter 28, section 13, line 2

αἱματώδη δὲ φλόγα ποιεῖ τὸ Ἰνδικὸν μέλαν ἐνθελὲς τῷ λιβανωτῷ, καθὼς προείπα- μεν.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 7, chapter 25, section 6, line 3

ἀλλὰ γὰρ καθάπερ ὁ νάφθας ὁ Ἰνδικός, ὀφθελὲς μόνον ἀπὸ πάνυ πολλοῦ δια- στήματος, συνάπτει πῦρ, οὕτω κάτῳθεν, ἀπὸ τῆς ἀμορφίας τοῦ σωροῦ, διήκουσιν, <ψησίν,> αἱ δυνάμεις ἄνω μέχρι τῆς υἰότητος.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 7, chapter 25, section 7, line 2

ἄπτει μὲν γὰρ καὶ λαμβάνει τὰ νοήματα κατὰ τὸν <ν>άφθαν τὸν Ἰνδικόν – οἶον ἄφθας<τός> τις ὢν – ὁ τοῦ μεγάλου τῆς Ὀγδοάδος ἄρχοντος υἱὸς ἀπὸ τῆς μετὰ τὸ μεθόριον <Πνεῦμα> μακαρίας υἰότητος· ἡ γὰρ ἐν μέσῳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐν τῷ μεθορίῳ <μένουσα> τῆς υἰότητος δύναμις ῥέοντα καὶ φερόμενα τὰ νοήματα <ἀπὸ> τῆς <μακαρίας> υἰότητος μεταδίδωσι τῷ υἱῷ τοῦ μεγάλου ἄρχοντος.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 8, chapter pinax, section 7, line 2

Τίς ἡ τῶν Ἐγκρατιτῶν κενοδοξία, καὶ ὅτι οὐκ ἐξ ἁγίων γραφῶν τὰ δόγματα αὐτῶν συνέστηκεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν παρ' Ἰνδοῖς γυμνοσοφιστῶν.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 10, chapter 34, section 1, line 3

Τοιοῦτος ὁ περὶ τὸ θεῖον ἀληθῆς λόγος, ὃ ἄνθρωποι Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι, Χαλδαῖοι τε καὶ Ἀσσύριοι, Αἰγύπτιοι τε καὶ Λίβυες, Ἰνδοὶ τε καὶ Αἰθίοπες, Κελτοὶ τε καὶ οἱ στρατηγοῦντες Λατῖνοι, πάντες τε οἱ τὴν Εὐρώπην, Ἀσίαν τε καὶ Λιβύην κατοικοῦντες.

5.13. NICOLAUS OF DAMASCUS

5.13 Nicolaus of Damascus

igation, search

Nicolaus of Damascus (Greek: Νικόλαος Δαμασκηνός, Nikolāos Damaskēnos) was a Greek[1] historian and philosopher who lived during the Augustan age of the Roman Empire. His name is derived from that of his birthplace, Damascus. He was born around 64 BC.[2]

He was an intimate friend of Herod the Great, whom he survived by a number of years. He was also the tutor of the children of Antony and Cleopatra (born in 40 BC), according to Sphronius.[3] He went to Rome with Herod Archelaus.[4]

His output was vast, but is nearly all lost. His chief work was a universal history in 144 books. He also wrote an autobiography, a life of Augustus, a life of Herod, some philosophical works, and some tragedies and comedies.

There is an article on him in the Suda.[5] (From Wikipedia¹¹)

Nicolaus Hist., Fragmenta (0577: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 7, line 1

Exc. De ins: Ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδικὸν πόλεμον Σε- μίραμις ἐπεὶ ὁδοιποροῦσα ἐγένετο ἐν Μήδοις, ἀναβᾶσα ἐπὶ τι ὑψηλὸν ὄρος, πάντοθεν πλὴν καθ’ ἐν μέρος περιερρωγὸς καὶ ἄβατον λισσάδι καὶ ἀποτόμῳ πέτρα, ἐθεᾶτο τὴν στρατιὰν (1) ἀπὸ τινος ἐξέδρας, ἣν παρα- χρῆμα ὠκοδομήσατο.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 74, line 12

Μάρτυς δὲ τούτων ἡμῖν ἐστὶ καὶ Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός, οὕτως ἱστορῶν· «Τρόπαιον δὲ στήσας Ἀντίοχος ἐπὶ τῷ Λύκῳ ποταμῷ, νικήσας Ἰν- δάτην τὸν Πάρθων στρατηγὸν, αὐτόθι ἔμεινεν ἡμέρας δύο, δεηθέντος Ὑρκανοῦ τοῦ Ἰουδαίου διὰ τινὰ ἐορτὴν πάτριον, ἐν ἣ τοῖς Ἰουδαίοις οὐκ ἦν νόμιμον ἐξοδεύειν.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 91, line 4

Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ παρατυχεῖν τοῖς Ἰν- δῶν πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν Σεβαστόν.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 91, line 28

Ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ· ΖΑΡΜΑΝΟΣ ΧΗΓΑΝ ΙΝΔ*ΟΣ ΑΠΟ ΒΑΡΓΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΙΝΔ*ΩΝ ΕΘΗ ΕΑΥΤΟΝ ΑΠΑΘΑΝΑΤΙΣΑΣ ΚΕΙΤΑΙ.

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Nicolaus_of_Damascus

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 101, line 568

XXVI. Ὁ δὲ νεκρὸς ἐκεῖ (1) ἔκειτο ἔνθα ἔπεσεν ἀτίμως πεφυρμένος αἵματι, ἀνδρὸς ἐλάσαντος μὲν πρὸς ἐσπέραν ἄχρι Βρεττανῶν τε καὶ Ὠκεανοῦ, διανοουμένου δ' ἐλαύνειν πρὸς ἕω ἐπὶ τὰ Πάρθων ἀρχεῖα καὶ Ἰνδῶν, ὡς ἂν, κακείνων ὑπηκόων γενομένων, εἰς μίαν ἀρχὴν κεφαλαιωθεῖν γῆς πάσης καὶ θαλάττης τὰ κράτη· τότε δ' οὖν ἔκειτο, μηδενὸς τολμῶντος ὑπομένειν (2) καὶ τὸν νεκρὸν ἀναιρεῖσθαι.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment t143, line 1

Ἄθυροι δ' αὐτῶν αἱ οἰκίαι, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς κειμένων πολλῶν οὐδὲ εἷς κλέπτει. INΔ*οΙ.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 143, line 1

CXXIII, 12: Ἰνδοὶ συγκατακαίουσιν ὅταν τελευτήσωσι τῶν γυναικῶν τὴν προσφιλεστάτην.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 143, line 7

XLIV, 41: Παρ' Ἰνδοῖς ἕαν τις ἀποστερηθῇ δανείου ἢ παρακαταθήκης, οὐκ ἔστι κρίσις, ἀλλ' αὐτὸν αἰτιάται ὁ πιστεύσας.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 145, line 1

IX, 52: Ἐν Παδαίοις, Ἰνδικῷ ἔθνει, οὐχ ὁ θύων, ἀλλ' ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν.

5.14 Philo of Alexandria

Philo of Alexandria (Greek: Φίλων, Philōn; c. 20 BCE – c. 50 CE), also called Philo Judaeus, was a Hellenistic Jewish philosopher who lived in Alexandria, Egypt, during the Roman Empire.

Philo used philosophical allegory to attempt to fuse and harmonize Greek philosophy with Jewish philosophy. His method followed the practices of both Jewish exegesis and Stoic philosophy. His allegorical exegesis was important for several Christian Church Fathers, but he has barely any reception history within Judaism. He believed that literal interpretations of the Hebrew Bible would stifle humanity's view and perception of a God too complex and marvelous to be understood in literal human terms. (From Wikipedia¹²)

12. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philo>

5.14. PHILO OF ALEXANDRIA

Philo Judaeus Phil., *De somniis* (lib. i–ii) (0018: 019) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 3”, Ed. Wendland, P. Berlin: Reimer, 1898, Repr. 1962. Book 2, section 56, line 3

καὶ μὴν πρὸς γε ὕπνον μαλακὸν μὲν ἔδαφος αὐταρκές ἦν – ἐπεὶ καὶ μέχρι νῦν τοὺς Γυμνοσοφιστὰς παρ’ Ἰνδοῖς χαμευνεῖν ἐκ παλαιῶν ἐθῶν κατέχει λόγος – , εἰ δὲ μή, στίβας γοῦν ἐκ λίθων λογάδων ἢ ξύλων εὐτελεῶν πεποιημένη κλίνη.

Philo Judaeus Phil., *De somniis* (lib. i–ii) Book 2, section 60, line 1

ἀλλὰ γὰρ ἐπετειχίσθη τοῖς ὠφελοῦσι τὰ ἡδέα τῆς κενῆς δόξης ἀλείμματα, εἰς δὲ καὶ μυρεψοὶ πονοῦσι καὶ χῶραι μεγάλαι συντελοῦσι, Συρία, Βαβυλῶν, Ἰνδοί, Σκύθαι, παρ’ οἷς αἱ τῶν ἄρωμάτων γενέσεις εἰσὶ.

Philo Judaeus Phil., *De Abrahamo* (0018: 020) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 4”, Ed. Cohn, L. Berlin: Reimer, 1902, Repr. 1962. Section 182, line 1

νοσημάτων λοιμικῶν γενησομένους, τοὺς δ’ ὑπὲρ νενομισμένης εὐσεβείας, εἰ καὶ μὴ πρὸς ἀλήθειαν οὕσης· Ἑλλήνων μὲν γε τοὺς δοκιμωτάτους, οὐκ ἰδιώτας μόνον ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς, ὀλίγα φροντίσαντας ὧν ἐγέν- νησαν διὰ τῆς τούτων ἀναιρέσεως δυνάμεις στρατευμάτων μεγάλας καὶ πολυανθρώπους ἐν μὲν τῇ συμμαχίᾳ τεταγμένους διασῶσαι, ἐν δὲ τῇ μερίδι τῶν ἐχθρῶν αὐτοβοεῖ διαφθεῖραι· βαρβαρικὰ δὲ ἔθνη μέχρι πολλοῦ παιδοκτονίαν ὡς ὅσιον ἔργον καὶ θεοφιλὲς προσέσθαι, ὧν μεμνη- σθαι τοῦ ἄγους καὶ τὸν ἱερώτατον Μωυσῆν· αἰτιώμενος γὰρ αὐτοὺς τοῦ μιάσματος φάσκει, ὅτι “τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας κατα- καίουσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν” (Deut. 12, 31)· Ἰνδῶν δὲ | τοὺς γυμνο- σοφιστὰς ἄχρι νῦν, ἐπειδὴν ἄρχεται κατα- λαμβάνειν ἢ μακρὰ καὶ ἀνίατος νόσος, τὸ γῆρας, πρὶν βεβαίως κρατηθῆναι, πυρὰν νήσαντας ἑαυτοὺς ἐμπιρᾶναι, δυναμένους ἔτι πρὸς πολυετίαν ἴσως ἀντισχεῖν· ἥδη δὲ καὶ γύναια προαποθανόντων ἀνδρῶν ὁρμῆσαι γεγηθότα πρὸς τὴν αὐτὴν πυρὰν καὶ ζῶντα τοῖς ἐκείνων σώμασιν ὑπομεῖναι συγκαταφλεχθῆναι· ταῦτα μὲν εἰκότως ἂν τις τῆς εὐτολμίας θαυμάσειεν ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος καταφρονητικῶς ἔχοντα θανάτου καὶ ὡς ἐπ’ ἀθανασίαν αὐτὸν ἰέμενα καὶ ἀπνευστὶ θέοντα· τὸν δὲ τί προσῆκεν ἐπαινεῖν ὡς ἐγχειρητὴν κεκαινουργημένης πράξεως, ἣν καὶ ἰδιῶται καὶ βασιλεῖς

Philo Judaeus Phil., *De praemiis et poenis + De execrationibus* (0018: 026) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 5”, Ed. Cohn, L. Berlin: Reimer, 1906, Repr. 1962. Section 89, line 1

τότε μοι δοκοῦσιν ἄρκτοι καὶ λέοντες καὶ παρδάλεις καὶ τὰ παρ’ Ἰνδοῖς, ἐλέφαντές τε καὶ τίγρεις, καὶ ὅσα ἄλλα τὰς ἀλκὰς καὶ τὰς δυνάμεις ἀήττητα μεταβαλεῖν ἐκ τοῦ μονωτικοῦ τε καὶ μονοτρόπου πρὸς τὸ σύννομον· καὶ τοῦ πρὸς ὀλίγον μιμήσει τῶν ἀγελαίων ἡμερωθήσεται πρὸς τὴν ἀνθρώπου φαντασίαν, μηκέτι ὡς πρότερον ἀνερεθισθέντα, κατα- πλαγέντα δ’ ὡς ἄρχοντα καὶ φύσει δεσπότην εὐλαβῶς ἔξει, ἔνια δὲ καὶ τοῦ χειροῦ ἅμα καὶ φιλοδεσπότου τῇ παραζηλώσει, καθάπερ τὰ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Μελιταῖα τῶν κυνιδίων ταῖς κέρκοις μεθ' ἱλαρωτέρας κινήσεως προσσά- νοντα.

Philo Judaeus Phil., Quod omnis probus liber sit (0018: 027) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 6”, Ed. Cohn, L., Reiter, S. Berlin: Reimer, 1915, Repr. 1962. Section 74, line 5

κατὰ δὲ τὴν βάρβαρον, ἐν ᾗ πρεσβεύεται λόγων καὶ ἔργων, πολυανθρωπότατα στίφη καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐστὶν ἀνδρῶν· ἐν Πέρσαις μὲν τὸ μάγων, οἳ τὰ φύσεως ἔργα διερευνώμενοι πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας καθ' ἡσυχίαν τὰς θείας ἀρετὰς τρανοτέrais ἐμφάσεσιν ἱεροφαντοῦνται τε καὶ ἱεροφαντοῦσιν· ἐν Ἰνδοῖς δὲ τὸ γυμνοσοφιστῶν, οἳ πρὸς τῇ φυσικῇ καὶ τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν | διαπονοῦντες ὅλον ἐπίδειξιν ἀρετῆς πεποίηνται τὸν βίον.

Philo Judaeus Phil., Quod omnis probus liber sit Section 93, line 1

Κάλλανος ἦν Ἰνδὸς γένος τῶν γυμνοσοφιστῶν· οὗτος καρτερικώτατος τῶν κατ' αὐτὸν ἀπάντων | νομισθεὶς οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀλλοφύλων, ὃ δὴ σπανιώτατόν ἐστιν, ἐχθρῶν βασιλέων ἐθαυμάσθη, λόγοις ἐπαινετοῖς σπουδαῖα ἔργα συνυφήνας.

Philo Judaeus Phil., Quod omnis probus liber sit Section 96, line 3

Φίλοι πείθουσὶ σε χειῖρας καὶ ἀνάγκην προσφέρειν Ἰνδῶν φιλοσόφοις οὐδ' ἐν ὕπνοις ἐωραχότες ἡμέτερα ἔργα.

Philo Judaeus Phil., De aeternitate mundi (0018: 029) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 6”, Ed. Cohn, L., Reiter, S. Berlin: Reimer, 1915, Repr. 1962. Section 128, line 2

τὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἰνδικὴν δράκοντάς φασὶ πάσχειν· ἀνέρποντας γὰρ ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν ζώων, ἐλέφαντας, περὶ νῶτα καὶ νηδὺν ἅπασαν εἰλεῖσθαι, φλέβα δ' ἦν ἂν τύχῃ διελόντας ἐμπνέειν τοῦ αἵματος, ἀπλήστως ἐπισπωμένους βιαίῳ πνεύματι καὶ συντόνῳ ῥοίζῳ· μέχρι μὲν οὖν τινος ἐξαναλουμένους ἐκείνους ἀντέχειν ὑπ' ἀμηχανίας ἀνασκιρτῶντας καὶ τῇ προνομαίᾳ τὴν πλευρὰν τύπτοντας ὥς καθιζομένους τῶν δρακόντων, εἴτα ἀεὶ κενουμένου τοῦ ζωτικοῦ, πηδᾶν μὲν μηκέτι δύνασθαι, κραδαινομένους δ' ἐστάναι, μικρὸν δ' ὕστερον καὶ τῶν σκελῶν ἐξασθενησάντων, κατασεισθέντας ὑπὸ λιφαιμίας ἀποψύχειν, πεσόντας δὲ τοὺς αἰτίους τοῦ θανάτου συναπολλύναι τρόπῳ τοιῷδε· μηκέτ' ἔχοντες τροφήν οἱ δράκοντες ὄν

Philo Judaeus Phil., De ebrietate ii (0018: 036) “Neu entdeckte Fragmente Philos nebst einer Untersuchung über die ursprüngliche Gestalt der Schrift de sacrificiis Abelis et Caini”, Ed. Wendland, P. Berlin: Reimer, 1891. Fragment 5, line 4

Τίς οὐκ οἶδεν ὅτι κριθαῖς μὲν ἔθνη τρέφεται μεγάλα καθάπερ τὰ πολλὰ τῶν Λιβύην νεμομένων, ὀλύραις δὲ ἕτερα, καὶ τὸ πολυανθρωπότατον Ἰνδῶν ὀρύζῃ;

5.15. DE BELLO PARTHICO

5.15 De bello Parthico

“” (From Wikipedia¹³)

Anonymi Historici (FGrH), De bello Parthico (1139: 013) “FGrH #203”.
Volume-Jacoby'-T+F 2b,203,F, fragment 7b, line 2

τὰ δ' ἐν Ἰνδοῖς πραχθησόμενα ὑπέσχετο ἤδη συγγράφειν καὶ τὸν περίπλουν τῆς
ἔξω θαλάσσης.

Anonymi Historici (FGrH), De bello Parthico Volume-Jacoby'-T+F 2b,203,F,
fragment 7b, line 4

καὶ οὐχ ὑπόσχεσις ταῦτα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ προοίμιον τῆς Ἰνδικῆς ἤδη συντέ-
τακται, καὶ τὸ τρίτον τάγμα καὶ οἱ Κελτοὶ καὶ Μαύρων μοῖρα ὀλίγη σὺν Κασσίωι
πάντες οὗτοι ἐπεραιώθησαν τὸν Ἰνδὸν ποταμόν· ὃ τι δὲ καὶ πράξουσιν ἢ πῶς δέξον-
ται τὴν τῶν ἐλεφάντων ἐπέ- λασιν, οὐκ εἰς μακρὰν ἡμῖν ὁ θαυμαστὸς συγγραφεὺς
ἀπὸ Μουζίριδος ἢ ἀπ' Ὁξυδρακῶν ἐπιστελεῖ.

5.16 Clemens Alexandrinus

Titus Flavius Clemens (Greek: Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς; c. 150 – c. 215), known as Clement of Alexandria, was a Christian theologian who taught at the Catechetical School of Alexandria. A convert to Christianity, he was an educated man who was familiar with classical Greek philosophy and literature. As his three major works demonstrate, Clement was influenced by Hellenistic philosophy to a greater extent than any other Christian thinker of his time, and in particular by Plato and the Stoics.[1] His secret works, which exist only in fragments, suggest that he was also familiar with pre-Christian Jewish esotericism and Gnosticism. In one of his works he argued that Greek philosophy had its origin among non-Greeks, claiming that both Plato and Pythagoras were taught by Egyptian scholars.[2] Among his pupils were Origen and Alexander of Jerusalem.

The Protrepticus is, as its title suggests, an exhortation to the pagans of Greece to adopt Christianity, and within it Clement demonstrates his extensive knowledge of pagan mythology and theology. It is chiefly important due to Clement's exposition of religion as an anthropological phenomenon.[14] After a short philosophical discussion, it opens

13.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

with a history of Greek religion in seven stages.[15] Clement suggests that at first, men mistakenly believed the Sun, the Moon and other heavenly bodies to be gods. The next development was the worship of the products of agriculture, from which he contends the cults of Demeter and Dionysus arose.[16] Man then paid reverence to revenge, and deified human feelings of love and fear, among others. In the following stage, the poets Hesiod and Homer attempt to enumerate the Gods; Hesiod's Theogony giving the number of twelve. Finally, men proclaimed other men, such as Asclepius and Heracles, deities.[16] Discussing idolatry, Clement contends that the objects of primitive religion were unshaped wood and stone, and idols thus arose when such natural items were carved.[17] Following Plato, Clement is critical of all forms of visual art, suggesting that artworks are but illusions and "deadly toys".[17] (From Wikipedia¹⁴)

Clemens Alexandrinus Theol., Protrepticus (0555: 001) "Clément d'Alexandrie. Le protreptique, 2nd edn.", Ed. Mondésert, C. Paris: Cerf, 1949; Sources chrétiennes 2. Chapter 2, section 26, subsection 2, line 1

Οἱ μὲν γὰρ εὐθέως ἀμφὶ τὴν οὐρανοῦ θεῶν ἀπατώμενοι καὶ ὄψει μόνῃ πεπιστευκότες τῶν ἀστέρων τὰς κινήσεις ἐπιθεώμενοι ἐθαύμασάν τε καὶ ἐξεθείασαν, θεοὺς ἐκ τοῦ θεῖν ὀνομάσαντες τοὺς ἀστέρας, καὶ προσεκύνησαν ἥλιον, ὡς Ἴνδοί, καὶ σελήνην, ὡς Φρύγες· οἱ δὲ τῶν ἐκ γῆς φυομένων τοὺς ἡμέρους δρεπόμενοι καρποὺς Διὶ τὸν σῖτον, ὡς Ἀθηναῖοι, καὶ Διόνυσον τὴν ἄμπελον, ὡς Θηβαῖοι, προσηγόρευσαν.

Clemens Alexandrinus Theol., Protrepticus Chapter 4, section 47, subsection 6, line 6

Πολλοὶ δ' ἂν τάχα πού θαυμάσειαν, εἰ μάθοιεν τὸ Παλλάδιον τὸ διοπετὲς καλούμενον, ὃ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς ἱστοροῦνται μὲν ὑφελέσθαι ἀπὸ Ἰλίου, παρακαταθέσθαι δὲ Δημοφῶντι, ἐκ τῶν Πέλοπος ὁστῶν κατεσκευάσθαι, καθάπερ τὸν Ὀλύμπιον ἐξ ἄλλων ὁστῶν Ἰνδικοῦ θηρίου.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus (0555: 002) "Clément d'Alexandrie. Le pédagogue, 3 vols.", Ed. Marrou, H.-I., Harl, M., Mondésert, C., Matray, C. Paris: Cerf, 1:1960; 2:1965; 3:1970; Sources chrétiennes 70, 108, 158. Book 2, chapter 2, subchapter 30, section 3, line 3

Εἰ μὴ τι καὶ τὸ ὕδωρ ἐποίσονται, ὡς οἱ βασιλεῖς οἱ ἀνόητοι [Χόασπις ποταμὸς οὕτω λεγόμενος τῆς Ἰνδικῆς, οὗ κάλλιστον ὕδωρ εἰς πόσιν] τὸ Χοάσπειον, καθάπερ καὶ τοὺς φίλους, οὕτω δὲ καὶ τὸ ὕδωρ ἐπαγόμενοι.

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Clemens_Alexandrinus

5.16. CLEMENS ALEXANDRINUS

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 2, chapter 3, subchapter 37, section 2, line 3

Ἡ ἐπὶ τὴν μοῖραν τοῦ κρέως Ἰνδικὸν σίδηρον χαλκευτέον, καθάπερ συμμαχικόν τι παρακαλοῦντας;

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 2, chapter 10bis, subchapter 107, section 3, line 4

Εἰ δὲ συμπεριφέρεσθαι χρή, ὀλίγον ἐνδοτέον αὐταῖς μαλα- κωτέροις χρῆσθαι τοῖς ὑφάσμασιν μόνον τὰς μεμωρημένας λεπτοῦρ- γίας καὶ τὰς ἐν ταῖς ὑφαῖς περιέργους πλοκάς ἐκποδῶν μεθιστάντας, νῆμα χρυσοῦ καὶ σῆρας Ἰνδικούς καὶ τοὺς περιέργους βόμβυκας χαίρειν ἔδωντας.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 2, subchapter 4, section 2, line 6

Αἱ δέ, τὴν ἐπιφάνειαν καλλωπιζόμεναι καὶ τὰ βάθη χερσούμεναι, λελήθασιν σφᾶς αὐτὰς κατὰ τοὺς Αἰγυπτίων κοσμοῦσαι ναοὺς· προπύλαια παρ' αὐτοῖς καὶ προτεμε- νίσματα ἐξήσκηται, ἄλση τε καὶ ὀργάδες, κίοσιν τε παμπόλλοις ἐστεφάνωνται αἱ αὐ- λαί· τοῖχοι δὲ ἀποστίλβουσι ξενικοῖς λίθοις καὶ γραφῆς ἐντέχνου [οἷς] ἐνδεῖ οὐδὲ ἐν· χρυσῷ δὲ καὶ ἀργύρῳ καὶ ἡλέκτρῳ παραστίλβουσιν οἱ ναοί, καὶ τοῖς ἀπὸ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας πεποικιλμένοι μαρ- μαίρουσι λιθιδίοις, τὰ δὲ ἄδυστα χρυσοπάστοις ἐπισκιά- ζεται πέπλοις· ἀλλ' ἦν παρεισέλθης <εἰς> τὸ βάθος τοῦ περιβόλου σπεύδων ἐπὶ τὴν θέαν τοῦ κρείττονος, ζητήσης <δὲ> τὸ ἄγαλμα τὸ ἔνοικον τοῦ νεώ, παστοφόρος [δὲ] ἢ τις ἄλλος τῶν ἱεροποιούντων περὶ τὸ τέμενος σεμνὸν δεδορκώς, παιᾶνα τῇ Αἰγυπτίων ἄδων γλώττῃ, ὀλίγον ἐπαναστείλας τοῦ καταπετάσματος, ὥς δείζων τὸν θεόν, πλατὺν ἡμῖν ἐνδίδωσι γέλωτα τοῦ σεβάσματος.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 2, subchapter 10, section 1, line 7

Τράπεζα πλήρης καὶ κύλικες ἐπάλ- ληλοι ἱκαναὶ πληρῶσαι τὴν λαιμαργίαν· τοῖς δὲ φιλοχρύσοις καὶ φιλοπορφύροις καὶ φιλολίθοις οὔτε ὁ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸς αὐτάρκης οὔτε ἡ Τυρίων θάλαττα οὔτε μὴν ὁ φόρτος ὁ ἀπ' Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν, ἀλλ' οὐδὲ ὁ Πακτωλὸς ὁ ῥέων τὸν πλοῦτον.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 4, subchapter 30, section 1, line 1

Ἄλλ' αἶ γε ἀστειότεραι τούτων ὄρνεις Ἰνδικούς καὶ ταῶνας Μηδικούς ἐκτρέφου- σιν καὶ συνανακλίνονται τοῖς φοξοῖς παίζουσαι, σικίννοις τέρασι γανύμεναι· καὶ τὸν μὲν Θερσίτην ἀκούουσαι γελῶσιν, αὐταὶ δὲ πολυτιμήτους ὠνούμεναι Θερσίτας οὐκ ἐπ' ἀνδράσιν ὁμοζύγοις, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνοις αὐχοῦσιν, ἃ δὴ ἄχθος ἐστὶ γῆς· καὶ χήραν μὲν παρορῶσι σωφρονοῦσαν Μελιταίου πολλῶ διαφέρουσιν κυνιδίου, καὶ πρεσβύ- την παραβλέπουσι δίκαιον, εὐπρεπές- τερον, οἶμαι, τέρατος ἀργυρωνήτου· παιδίον δὲ οὐδὲ προσίενται ὀρφανὸν αἱ τοὺς ψιττακοὺς καὶ τοὺς χαραδριοὺς

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 4, subchapter 30, section 4, line 4

Αἱ δὲ ἔμπαλιν ἀπαιδευσίαν προτετιμήκασιν σωφροσύνης, τὰς ἑαυτῶν οὐσίας ἀπολιθοῦσαι εἰς τοὺς μαργαρίτας καὶ τὰς σμαράγδους τὰς Ἰνδικάς· ναὶ μὴν καὶ εἰς τὰς ἐξιτήλους βαφὰς καὶ εἰς τὰ ἀργυρώνητα ἀνδράποδα σπαθῶσι καὶ διαρρίπτουσι τὰ χρήματα, δίκην ὀρνίθων κεκορεσμένων τὰ τοῦ βίου σκαλεύουσαι κόπρια.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata (0555: 004) “Clemens Alexandrinus, vols. 2, 3rd edn. and 3, 2nd edn.”, Ed. Stählin, O., Früchtel, L., Treu, U. Berlin: Akademie-Verlag, 2:1960; 3:1970; Die griechischen christlichen Schriftsteller 52(15), 17. Book 1, chapter 15, section 71, subsection 4, line 5

προέστησαν δ’ αὐτῆς Αἰγυπτίων τε οἱ προφῆται καὶ Ἀσσυρίων οἱ Χαλδαῖοι καὶ Γαλατῶν οἱ Δρυῖδαι καὶ Σαμαναῖοι Βάκτρων καὶ Κελτῶν οἱ φιλοσοφῆσαντες καὶ Περσῶν οἱ Μάγοι (οἱ μαγεῖα καὶ τοῦ σωτῆρος προεμήνυσαν τὴν γένεσιν, ἄστέρος αὐτοῖς καθηγουμένου εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀφικνούμενοι γῆν)1 Ἰνδῶν τε οἱ γυμνοσφισταί, ἄλλοι γε φιλόσοφοι βάρβαροι.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 1, chapter 15, section 71, subsection 6, line 1

εἰσὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ τοῖς Βούττα πειθόμενοι παραγγέλμασιν.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 1, chapter 15, section 72, subsection 5, line 3

φανερῶτατα δὲ Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι συμβεβιωκὼς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ὥδε γράφει· «ἅπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλοσοφοῦσι, τὰ μὲν παρ’ Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 2, chapter 20, section 125, subsection 1, line 1

Καλῶς ὁ Ζήνων ἐπὶ τῶν Ἰνδῶν ἔλεγεν ἓνα Ἰνδὸν παροπτώμενον ἐθέλγειν <ἄν> ἰδεῖν ἢ πάσας τὰς περὶ πόνου ἀποδείξεις μαθεῖν.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 3, chapter 7, section 60, subsection 2, line 4

Βραχμᾶναι γοῦν οὔτε ἔμφυχον ἐσθίουσιν οὔτε οἶνον πίνουσιν· ἀλλ’ οἱ μὲν αὐτῶν καθ’ ἑκάστην ἡμέραν ὡς ἡμεῖς τὴν τροφὴν προσίενται, ἔνιοι δ’ αὐτῶν διὰ τριῶν ἡμερῶν, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Πολύιστωρ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς· καταφρονοῦσι δὲ θανάτου καὶ παρ’ οὐδὲν ἡγοῦνται τὸ ζῆν· πείθονται γὰρ εἶναι παλιγγενεσίαν, θεοὺς δὲ σέβουσιν Ἡρακλέα καὶ Πᾶνα.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 3, chapter 7, section 60, subsection 3, line 1

5.16. CLEMENS ALEXANDRINUS

οἱ καλούμενοι δὲ Σεμνοὶ τῶν Ἰνδῶν γυμνοὶ διαιτῶνται τὸν πάντα βίον· οὗτοι τὴν ἀλήθειαν ἀσκοῦσι καὶ περὶ τῶν μελλόντων προμηνύουσι καὶ σέβουσιν τινὰ πυραμίδα, ὑφ' ἣν ὁστέα τινὸς θεοῦ νομίζουσιν ἀποκεῖσθαι.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 4, chapter 4, section 17, subsection 3, line 3

οὐ γὰρ τὸν χαρακτῆρα σφύζουσι τοῦ μαρτυρίου τοῦ πιστοῦ, τὸν ὄντως θεὸν μὴ γνωρίσαντες, θανάτῳ δὲ ἑαυτοὺς ἐπιδιδόασιν κενῶ, καθάπερ καὶ οἱ τῶν Ἰνδῶν γυμνοσοφισταὶ ματαίῳ πυρί.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 4, chapter 7, section 50, subsection 1, line 1

εἴη δ' ἂν ὁ τοιοῦτος ὁ κολλώμενος τῷ ἀγαθῷ κατὰ τὸν ἀπόστολον, ἀποστυγῶν τὸ πονηρόν, ἀγάπην ἔχων ἀνυπόκριτον· »ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν·» εἰ δὲ «ὁ θεὸς τῆς ἐλπίδος» οὗτός ἐστιν ὃ μαρτυροῦμεν, ὥσπερ οὖν ἐστι, τὴν ἐλπίδα ἡμῶν ὁμολογοῦμεν εἰς τὴν ἐλπίδα σπεύδοντες· οἱ δὲ «μεστοὶ τῆς ἀγαθωσύνης πεπληρωμένοι», φησί, «πάσης τῆς γνώσεως.» Ἰνδῶν οἱ φιλόσοφοι Ἀλεξάνδρῳ λέγουσι τῷ Μακεδόνι· «σώματα μὲν μετάξεις ἐκ τόπου εἰς τόπον, ψυχὰς δ' ἡμετέρας οὐκ ἀναγκάσεις ποιεῖν ἃ μὴ βουλόμεθα.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 6, chapter 4, section 38, subsection 1, line 1

Καὶ τὰ μὲν Αἰγυπτίων ὥς ἐν βραχεὶ φάναι τοιαῦτα· Ἰνδῶν δὲ ἡ φιλοσοφία καὶ αὐτῶν διαβεβόηται.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 6, chapter 4, section 38, subsection 2, line 1

Ἀλέξανδρος γοῦν ὁ Μακεδὼν δέκα λαβὼν Ἰνδῶν γυμνοσοφιστὰς τοὺς δοκοῦντας ἀρίστους εἶναι καὶ βραχυλογωτάτους προβλήματα αὐτοῖς προϋθίηκε, τὸν μὴ ἀποκρινόμενον εὐστόχως ἀνελεῖν ἀπειλήσας, ἕνα <δὲ> τὸν πρεσβύτατον αὐτῶν ἐπικρίνειν κελεύσας.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 6, chapter 7, section 57, subsection 3, line 5

Κλεάνθης μὲν γὰρ Ζήνωνα ἐπιγράφεται καὶ Θεόφραστος Ἀριστοτέλη Μητρόδωρος τε Ἐπίκουρον καὶ Πλάτων Σωκράτην· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Πυθαγόραν ἔλθω καὶ Φερεκύδην καὶ Θάλητα καὶ τοὺς πρώτους σοφούς, ἵσταμαι τὸν τούτων διδάσκαλον ζητῶν καὶ Αἰγυπτίους εἰπῆς καὶ Ἰνδοὺς καὶ Βαβυλωνίους καὶ τοὺς Μάγους αὐτούς, οὐ παύσομαι τὸν τούτων διδάσκαλον ἀπαιτῶν, ἀνάγω δέ σε καὶ ἐπὶ τὴν πρώτην γένεσιν ἀνθρώπων, ἀρχεῖθεν ἄρχομαι ζητεῖν, τίς ὁ διδάσκαλος;

5.17 Eutropius / Paeanii translatio

Flavius Eutropius was an Ancient Roman historian who flourished in the latter half of the 4th century. He held the office of secretary (*magister memoriae*) at Constantinople, accompanied the Emperor Julian (361–363) on his expedition against the Persians (363), and was alive during the reign of Valens (364–378), to whom he dedicates his *Breviarium historiae Romanae* and where his history ends.

The *Breviarium historiae Romanae* is a complete compendium, in ten books, of Roman history from the foundation of the city to the accession of Valens. It was compiled with considerable care from the best accessible authorities, and is written generally with impartiality, and in a clear and simple style. Although the Latin in some instances differs from that of the purest models, the work was for a long time a favorite elementary school-book. Its independent value is small, but it sometimes fills a gap left by the more authoritative records. For the early parts of his work, Eutropius depended upon an epitome of Livy; for the later parts, he used the now lost *Enmannsche Kaisergeschichte*. The *Breviarium* was enlarged and continued down to the time of Justinian by Paulus Diaconus; the work of the latter was in turn enlarged by Landolfus Sagax (c. 1000), and taken down to the time of the emperor Leo the Armenian (813–820) in the *Historia Miscella*.

Of the Greek translations by Paeanius (around 380) and Capito Lycius (6th century), the version of the former is extant in an almost complete state. The best edition of Eutropius is by H. Droysen (1879), containing the Greek version and the enlarged editions of Paulus Diaconus and Landolfus. There are numerous English editions and translations.

Paeanius was a late Roman Empire historian, author of a translation into Greek language of the Latin *Breviarium historiae Romanae*, the historical work of Eutropius.

The *Breviarium* was completed by Eutropius within 369: Paeanius' translation appeared before 380. The *Breviarium* was a compendium of ancient Roman history, used both as a textbook in schools and as a fast course on Roman history for the higher social classes (it

5.18. LONGUS

was dedicated to Emperor Valens): Paeanius' translation allowed Greek-speaking people to have a graceful version of this compendium. (From Wikipedia¹⁵)

Eutropius Hist., Breviarium ab urbe condita (Paeanii translatio) (2236: 001) “Ἡ Παιανίου μετάφρασις εἰς τὴν τοῦ Εὐτροπίου Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν”, Ed. Lambros, S.P., 1912; Νέος Ἑλληνομνημῶν 9. Book 7, chapter 10, line 1

Πρὸς αὐτὸν καὶ Ἴνδοι πρεσβεῖαν ἔστειλαν, οὐπω πρότερον τὴν Ῥωμαϊκὴν βασιλείαν οὐδὲ ἀκοῇ δεδεγμένοι.

Eutropius Hist., Breviarium ab urbe condita (Paeanii translatio) Book 8, chapter 3, line 9

Μεσσηνίους τε μάχῃ νικήσας κτῆμά τε καὶ τούτους αὐτῷ ποιησάμενος, ἄχρις αὐτῶν ἐχώρησεν Ἴνδῶν καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς καλουμένης θαλάσσης.

Eutropius Hist., Breviarium ab urbe condita (Paeanii translatio) Book 8, chapter 3, line 14

Πρῶτος καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπαρχίαν ἐποίησε στόλον τε ἐγκατέστησε κατὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὥστε αὐτῷ καὶ διὰ θαλάττης ἐξεῖναι πολιορκεῖν Ἰνδοὺς.

5.18 Longus

Longus, sometimes Longos (Greek: Λόγγος), was the author of an ancient Greek novel or romance, Daphnis and Chloe. Very little is known of his life, and it is assumed that he lived on the isle of Lesbos (setting for Daphnis and Chloe) during the 2nd century AD

It has been suggested[by whom?] that the name Longus is merely a misinterpretation of the last word of Daphnis and Chloe's title Λεσβιακῶν ἐρωτικῶν λόγοι ("story of a Lesbian romance", "Lesbian" for "from Lesbos island") in the Florentine manuscript; Seiler[citation needed] also observes that the best manuscript begins and ends with λόγου (not λόγγου) ποιμενικῶν. If his name was really Longus, he was probably a freedman of some Roman family which bore that name as a cognomen. (From Wikipedia¹⁶)

15. http://en.wikipedia.org/wiki/Eutropius_%28historian%29

16. <http://en.wikipedia.org/wiki/Longus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Longus Scr. Erot., *Daphnis et Chloe* (0561: 001) “Longus. Pastorales (*Daphnis et Chloé*)”, Ed. Dalmeyda, G. Paris: Les Belles Lettres, 1934, Repr. 1971. Book 4, chapter 3, section 2, line 3

Εἶχε δὲ καὶ ἔνδοθεν ὁ νεὼς Διονυσιακὰς γραφάς· Σεμέλην τίκτουσαν, Ἀριάδνην καθεύδουσαν, Λυκοῦργον δεδεμένον, Πενθέα διαιρούμενον· ἐπῆσαν καὶ Ἴνδοι νικώμενοι καὶ Τυρρηνοὶ μεταμορφούμενοι· πανταχοῦ Σάτυροι <πατοῦντες>, πανταχοῦ Βάκχαι χορεύουσαι· οὐδὲ ὁ Πάν ἡμέλητο· ἐκαθέζετο δὲ καὶ αὐτὸς συρίζων ἐπὶ πέτραις, ὅμοιος ἐνδιδόντι κοινὸν μέλος καὶ τοῖς πατοῦσι καὶ ταῖς χορευούσαις.

5.19 Pseudo-Apollodorus

The *Bibliotheca* (Greek: Βιβλιοθήκη, *Bibliothēkē*, “library”) is an ancient Greek compendium of myths and heroic legends, arranged in three books. It was known traditionally as the Library of Apollodorus, but the attribution is now regarded as false. The *Bibliotheca* has been called “the most valuable mythographical work that has come down from ancient times”.^[1] An epigram recorded by Photius expressed its purpose:

It has the following not ungraceful epigram: ‘Draw your knowledge of the past from me and read the ancient tales of learned lore. Look neither at the page of Homer, nor of elegy, nor tragic muse, nor epic strain. Seek not the vaunted verse of the cycle; but look in me and you will find in me all that the world contains’.^[2]

The brief and unadorned accounts of myth in the *Bibliotheca* have led some commentators to suggest that even its complete sections are an epitome of a lost work.

Pseudo-Apollodorus

A certain “Apollodorus” is indicated as author on some surviving manuscripts (Diller 1983). This Apollodorus has been mistakenly identified with Apollodorus of Athens (born c. 180 BC), a student of Aristarchus of Samothrace, mainly as it is known—from references in the minor scholia on Homer—that Apollodorus of Athens did leave a similar comprehensive repertory on mythology, in the form of a verse chronicle. The text that we[who?] possess, however, cites a Roman author: Castor the Annalist, a contemporary of Cicero in the 1st century

5.20. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

BC. The mistaken attribution was made by scholars from Photius onwards.[citation needed] Since for chronological reasons Apollodorus of Athens could not have written the book, the author of the Bibliotheca is conventionally called the "Pseudo-Apollodorus" by those wishing to be scrupulously correct. Traditional references simply instance "the Library and Epitome".

One of his many sources was the Tragodoumena (Subjects of Tragedies) a 4th-century B.C. analysis of the myths in Greek tragedies by Asclepiades of Tragilus,[3] the first known Greek mythographic compilation.[4] (From Wikipedia¹⁷)

Pseudo-Apollodorus Myth., Bibliotheca (sub nomine Apollodori) (0548: 001) "Apollodori bibliotheca. Pediasimi libellus de duodecim Herculis laboribus", Ed. Wagner, R. Leipzig: Teubner, 1894; Mythographi Graeci 1. Chapter 1, section 147, line 6

ἀλλ' οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἅπασαν Μηδῖαν ἐκάλεσε, καὶ στρατευόμενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε· Μῆδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Πέρσου τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείναςα τοῦτον τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

Pseudo-Apollodorus Myth., Bibliotheca (sub nomine Apollodori) Chapter 3, section 34, line 1

καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεὺς αὐτὸν ὑποδέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων, αὐτὸς δὲ εἰς Κύβελαν τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται, καὶ κεῖ καθαρθεὶς ὑπὸ Πέρας καὶ τὰς τελετὰς ἐχμαθῶν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης τὴν στολήν, [ἐπὶ Ἰνδοὺς] διὰ τῆς Θράκης ἡπείγετο.

Pseudo-Apollodorus Myth., Bibliotheca (sub nomine Apollodori) Chapter 3, section 36, line 1

διελθὼν δὲ Θράκην [καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, στήλας ἐκεῖ στήσας] ἦκεν εἰς Θῆβας, καὶ τὰς γυναῖκας ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαριῶνι.

5.20 *Periplus Maris Erythraei*

The Periplus of the Erythraean Sea or Periplus of the Red Sea (Greek: Περίπλους τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, Latin: Periplus Maris Erythraei)

17. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Apollodorus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

is a Greco-Roman periplus, written in Greek, describing navigation and trading opportunities from Roman Egyptian ports like Berenice along the coast of the Red Sea, and others along Northeast Africa and the Indian subcontinent. The text has been ascribed to different dates between the 1st and 3rd centuries AD, but a mid-1st century date is now the most commonly accepted. Although the author is unknown, it is clearly a firsthand description by someone familiar with the area and is nearly unique in providing accurate insights into what the ancient world knew about the lands around the Indian Ocean.

Although Erythraean Sea (Greek: Ἐρυθρά Θάλασσα) literally means "Red Sea", to the Greeks it included the Indian Ocean and the Persian Gulf.

Overview 17th century map depicting the locations of the Periplus of the Erythraean Sea.

The work consists of 66 chapters, most of them about the length of a long paragraph in English. For instance, the short Chapter 9 reads in its entirety:

"From Malao (Berbera) it is two courses to the mart of Moundou, where ships anchor more safely by an island lying very close to the land. The imports to this are as aforesaid [Chapter 8 mentions iron, gold, silver, drinking cups, etc.], and from it likewise are exported the same goods [Chapter 8 mentions myrrh, douaka, makeir, and slaves], and fragrant gum called mokrotou (cf. Sanskrit makaranda). The inhabitants who trade here are more peaceful."

In many cases, the description of places is sufficiently accurate to identify their present locations; for others, there is considerable debate. For instance, a "Rhapta" is mentioned as the farthest market down the African coast of "Azania", but there are at least five locations matching the description, ranging from Tanga to south of the Rufiji River delta. The description of the Indian coast mentions the Ganges River clearly, yet after that is somewhat garbled, describing China as a "great inland city Thina" that is a source of raw silk.

The Periplus says that a direct sailing route from the Red Sea to India across the open ocean was discovered by Hippalus (1st century BC).

Many trade goods are mentioned in the Periplus, but some of the words naming trade goods are seen nowhere else in ancient literature,

5.20. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

and so we can only guess as to what they might be. For example, one trade good mentioned is "lakkos chromatinos". The name lakkos appears nowhere else in ancient Greek or Roman literature. The name re-surfaces in late medieval Latin as lacca, borrowed from medieval Arabic lakk in turn borrowed from Sanskrit lakh, meaning lac i.e. a red-colored resin native to India used as a lacquer and used also as a red colorant.[1] Some other named trade goods remain obscure.

The Periplus text derives from a Byzantine 10th-century manuscript in minuscule hand, contained in the collections of the University Library Heidelberg (CPG 398: 40v-54v), and a copy of it dating from the 14th or 15th century in the British Museum (B.M. Add 19391 9r-12r). In the 10th-century manuscript, the text is attributed to Arrian, probably for no deeper reason than that the manuscript was adjacent to the Periplus Ponti Euxini written by him. The Periplus was edited by Sigmund Gelen (Zikmund Hruby z Jeleni of Prague)[2] and first published in a modern edition by Hieronymus Froben in 1533. This edition was corrupt and full of errors but served for later editions for three centuries until the rediscovery of the 10th century Heidelberg manuscript which was taken to Rome during the Thirty Years War (1618–1648), then to Paris under Napoleon, and finally returned to Heidelberg in 1816.[3] Date/Authorship

One historical analysis, published by Schoff in 1912, narrowed the date of the text to 60 A. D.[4] Though narrowing the date down, from 1912, to a single year roughly 2000 years earlier might be considered remarkable by modern standards, a date of 60 A. D. nevertheless remains in perfect agreement with present day estimates of in the middle of the 1st century. Schoff additionally provides an historical analysis as to the text's original authorship[5] and arrives at the conclusion that the author must have been a "Greek in Egypt, a Roman subject,"[6] and by Schoff's calculations this would be during the time of Tiberius Claudius Balbilus (who coincidentally also was an Egyptian Greek).

John Hill maintains that the "Periplus can now be confidently dated to between 40 and 70 CE and, probably, between CE 40 and 50."[7]

Schoff continues by noting that the author could not have been "a highly educated man" as "is evident from his frequent confusion of Greek and Latin words and his clumsy and sometimes ungrammatical constructions." [8] Because of "the absence of any account of the

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

journey up the Nile and across the desert from Coptos,”[8] Schoff prefers to pinpoint the author’s residence to ”Berenice rather than Alexandria.”[8] Though Schoff is unclear about which ”Berenice” he is referring to and several possibilities exist for ”Berenice”, it is actually Berenice Troglodytica which is documented, discussed at length and vividly described within the periplus text itself.[9]

One peculiarity noted by Schoff while translating from the original Greek version is that ”the text is so vague and uncertain that [the author] seems rather to be quoting from someone else, unless indeed much of this part of the work has been lost in copying.”[8] Opone (Somalia) Main article: Hafun

Ras Hafun in northern Somalia is believed to be the location of the ancient trade center of Opone. Ancient Egyptian, Roman and Persian Gulf pottery has been recovered from the site by an archaeological team from the University of Michigan. Opone is in the thirteenth entry of the *Periplus of the Erythraean Sea*, which in part states:

”And then, after sailing four hundred stadia along a promontory, toward which place the current also draws you, there is another market-town called Opone, into which the same things are imported as those already mentioned, and in it the greatest quantity of cinnamon is produced, (the arebo and moto), and slaves of the better sort, which are brought to Egypt in increasing numbers; and a great quantity of tortoiseshell, better than that found elsewhere.” —*Periplus of the Erythraean Sea*, Chap.13[10]

In ancient times, Opone operated as a port of call for merchants from Phoenicia, Egypt, Greece, Persia, Yemen, Nabataea, Azania, the Roman Empire and elsewhere, as it possessed a strategic location along the coastal route from Azania to the Red Sea. Merchants from as far afield as Indonesia and Malaysia passed through Opone, trading spices, silks and other goods, before departing south for Azania or north to Yemen or Egypt on the trade routes that spanned the length of the Indian Ocean’s rim. As early as 50 AD, Opone was well-known as a center for the cinnamon trade, along with the trading of cloves and other spices, ivory, exotic animal skins and incense. Malao (Somalia) Main article: Berbera

The ancient port city of Malao, situated in present-day Berbera in northwestern Somalia, is also mentioned in the *Periplus*:

5.20. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

"After Avalites there is another market-town, better than this, called Malao, distant a sail of about eight hundred stadia. The anchorage is an open roadstead, sheltered by a spit running out from the east. Here the natives are more peaceable. There are imported into this place the things already mentioned, and many tunics, cloaks from Arsinoe, dressed and dyed; drinking-cups, sheets of soft copper in small quantity, iron, and gold and silver coin, not much. There are exported from these places myrrh, a little frankincense, (that known as far-side), the harder cinnamon, duaca, Indian copal and macir, which are imported into Arabia; and slaves, but rarely." —Periplus of the Erythraean Sea, Chap.8[10]

Aksum Empire (Eritrea and Ethiopia) Main article: Kingdom of Aksum Coins of king Endybis, 227-235 AD. British Museum. The left one reads in Greek "AXWMITW BACIAEYC", "King of Axum". The right one reads in Greek: ENΔΥΒΙC BACIAETC, "King Endybis".

Aksum is mentioned in the Periplus as an important market place for ivory, which was exported throughout the ancient world:

"From that place to the city of the people called Auxumites there is a five days' journey more; to that place all the ivory is brought from the country beyond the Nile through the district called Cyeneum, and thence to Adulis." —Periplus of the Erythraean Sea, Chap.4

According to the Periplus, the ruler of Aksum in the 1st century AD was Zoscales, who, besides ruling in Aksum also held under his sway two harbours on the Red Sea: Adulis (near Massawa) and Avalites (Assab). He is also said to have been familiar with Greek literature:

"These places, from the Calf-Eaters to the other Berber country, are governed by Zoscales; who is miserly in his ways and always striving for more, but otherwise upright, and acquainted with Greek literature." —Periplus of the Erythraean Sea, Chap.5[10]

Himyarite kingdom and Saba (Arabia) Main article: Himyarite Kingdom Main article: Sheba Coin of the Himyarite Kingdom, southern coast of the Arabian Peninsula, in which stopped ships between Egypt and India passed. This is an imitation of a coin of Augustus. 1st Century AD.

Ships from Himyar regularly traveled the East African coast. The Periplus of the Erythraean Sea describes the trading empire of Himyar

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

and Saba, regrouped under a single ruler Charibael (Karab Il Watar Yuhan'em II), who is said to have been on friendly terms with Rome:

"23. And after nine days more there is Saphar, the metropolis, in which lives Charibael, lawful king of two tribes, the Homerites and those living next to them, called the Sabaites; through continual embassies and gifts, he is a friend of the Emperors." —Periplus of the Erythraean Sea, Paragraph 23.[10]

Frankincense kingdom (Hadramaut)

The Frankincense kingdom is described further east along the southern coast of the Arabian Peninsula, with the harbour of Cana (South Arabic Qana, modern Bir Ali in Hadramaut). The ruler of this kingdom is named Eleazus, or Eleazar, thought to correspond to King Iliazz Yalit I:

"27. After Eudaemon Arabia there is a continuous length of coast, and a bay extending two thousand stadia or more, along which there are Nomads and Fish-Eaters living in villages; just beyond the cape projecting from this bay there is another market-town by the shore, Cana, of the Kingdom of Eleazus, the Frankincense Country; and facing it there are two desert islands, one called Island of Birds, the other Dome Island, one hundred and twenty stadia from Cana. Inland from this place lies the metropolis Sabbatha, in which the King lives. All the frankincense produced in the country is brought by camels to that place to be stored, and to Cana on rafts held up by inflated skins after the manner of the country, and in boats. And this place has a trade also with the far-side ports, with Barygaza and Scythia and Ommana and the neighboring coast of Persia." —Periplus of the Erythraean Sea, Chap 27

Rhapta (Tanzania - or Mozambique?)

Recent research by the Tanzanian archaeologist Felix Chami has uncovered extensive remains of Roman trade items near the mouth of the Rufiji River and the nearby Mafia island, and makes a strong case that the ancient port of Rhapta was situated on the banks of the Rufiji River just south of Dar es Salaam.

The Periplus informs us that:

"Two runs beyond this island [Menuthias = Zanzibar?] comes the very last port of trade on the coast of Azania, called Rhapta ["sewn"], a

5.20. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

name derived from the aforementioned sewn boats, where there are great quantities of ivory and tortoise shell.”[11]

Chami summarizes the evidence for Rhapta’s location as follows:

”The actual location of the Azanian capital, Rhapta, remains unknown. However, archaeological indicators reported above suggest that it was located on the coast of Tanzania, in the region of the Rufiji River and Mafia Island. It is in this region where the concentration of Panchaea/Azanian period settlements has been discovered. If the island of Menuthias mentioned in the Periplus was Zanzibar, a short voyage south would land one in the Rufiji region. The 2nd century geographer, Ptolemy, locates Rhapta at latitude 8° south, which is the exact latitude of the Rufiji Delta and Mafia Island. The metropolis was on the mainland about one degree west of the coast near a large river and a bay with the same name. While the river should be regarded as the modern Rufiji River, the bay should definitely be identified with the calm waters between the island of Mafia and the Rufiji area. The peninsula east of Rhapta would have been the northern tip of Mafia Island. The southern part of the bay is protected from the deep sea by numerous deltaic small islets separated from Mafia Island by shallow and narrow channels. To the north the bay is open to the sea and any sailor entering the waters from that direction would feel as if he were entering a bay. Even today the residents identify these waters as a bay, referring to it as a ‘female sea’, as opposed to the more violent open sea on the other side of the island of Mafia.”[12]

In recent years, Felix Chami has found archaeological evidence for extensive Roman trade on Mafia Island and, not far away, on the mainland, near the mouth of the Rufiji River, which he dated to the first few centuries CE. Furthermore, J. Innes Miller points out that Roman coins have been found on Pemba island, just north of Rhapta.[13]

Nevertheless, Carl Peters has argued that Rhapta was near modern-day Quelimane in Mozambique[14], citing the fact that (according to the Periplus) the coastline there ran down towards the southwest. Peters also suggests that the description of the “Pyrilai” (i.e., the “Fire people”) - “situated at the entry to the [Mozambique] Channel” - indicates that they were the inhabitants of the volcanic Comoro Islands. He also maintains that Menuthias (with its abundance of

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

rivers and crocodiles) cannot have been Zanzibar; i.e., Madagascar seems more likely.

Interestingly, the *Periplus* informs us that Rhapta, was under the firm control of a governor appointed by Arabian king of Musa,[disambiguation needed] taxes were collected, and it was serviced by "merchant craft that they staff mostly with Arab skippers and agents who, through continual intercourse and intermarriage, are familiar with the area and its language."[11]

The *Periplus* explicitly states that Azania (which included Rhapta) was subject to Charibaël, the king of both the Sabaeans and Homerites in the southwest corner of Arabia. The kingdom is known to have been a Roman ally at this period. Charibaël is stated in the *Periplus* to be "a friend of the (Roman) emperors, thanks to continuous embassies and gifts" and, therefore, Azania could fairly be described as a vassal or dependency of Rome, just as Zesan is described in the 3rd century Chinese history, the *Weilüe*. [15][16] Barygaza (India) Main article: Bharuch

Trade with the Indian harbour of Barygaza is described extensively in the *Periplus*. Nahapana, ruler of the Indo-Scythian Western Satraps is mentioned under the name Nambanus,[17] as ruler of the area around Barigaza:

41. "Beyond the gulf of Baraca is that of Barygaza and the coast of the country of Ariaca, which is the beginning of the Kingdom of Nambanus and of all India. That part of it lying inland and adjoining Scythia is called Abiria, but the coast is called Syrastrène. It is a fertile country, yielding wheat and rice and sesame oil and clarified butter, cotton and the Indian cloths made therefrom, of the coarser sorts. Very many cattle are pastured there, and the men are of great stature and black in color. The metropolis of this country is Minnagara, from which much cotton cloth is brought down to Barygaza." —*Periplus of the Erythraean Sea*, Chap. 41[10]

Under the Western Satraps, Barigaza was one of the main centers of Roman trade with India. The *Periplus* describes the many goods exchanged:

49. There are imported into this market-town (Barigaza), wine, Italian preferred, also Laodicea[disambiguation needed]n and Arabian; copper, tin, and lead; coral and topaz; thin clothing and inferior sorts

5.20. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

of all kinds; bright-colored girdles a cubit wide; storax, sweet clover, flint glass, realgar, antimony, gold and silver coin, on which there is a profit when exchanged for the money of the country; and ointment, but not very costly and not much. And for the King there are brought into those places very costly vessels of silver, singing boys, beautiful maidens for the harem, fine wines, thin clothing of the finest weaves, and the choicest ointments. There are exported from these places spikenard, costus, bdellium, ivory, agate and carnelian, lycium, cotton cloth of all kinds, silk cloth, mallow cloth, yarn, long pepper and such other things as are brought here from the various market-towns. Those bound for this market-town from Egypt make the voyage favorably about the month of July, that is Epiphi.” —Periplus of the Erythraean Sea, Chapter 49.[18]

Goods were also brought down in quantity from Ujjain, the capital of the Western Satraps:

48. Inland from this place and to the east, is the city called Ozene, formerly a royal capital; from this place are brought down all things needed for the welfare of the country about Barygaza, and many things for our trade : agate and carnelian, Indian muslins and mallow cloth, and much ordinary cloth. —Periplus of the Erythraean Sea, Chapter 48.[18]

Early Chera, Chola, and early Pandyan kingdoms (India) See also: Chera Dynasty, Early Pandyan Kingdom, Muziris, and Economy of ancient Tamil country

The lost port city of Muziris (Near present day Cochin) in the Chera kingdom, as well as the Early Pandyan Kingdom are mentioned in the Periplus as major centers of trade, pepper and other spices, metal work and semiprecious stones, between Damirica and the Roman Empire.

According to the Periplus, numerous Greek seamen managed an intense trade with Muziris:

Then come Naura (Kannur) and Tyndis, the first markets of Damirica or Limyrike, and then Muziris and Nelcynda, which are now of leading importance. Tyndis is of the Kingdom of Cerobothra; it is a village in plain sight by the sea. Muziris, of the same kingdom, abounds in ships sent there with cargoes from Arabia, and by the Greeks; it is located on a river (River Periyar), distant from Tyndis by river and

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

sea five hundred stadia, and up the river from the shore twenty stadia. Nelcynda is distant from Muziris by river and sea about five hundred stadia, and is of another Kingdom, the Pandian. This place also is situated on a river, about one hundred and twenty stadia from the sea....” —The Periplus of the Erythraean Sea, 53-54

Damirica or Limyrike is Tamilakkam (Tamil தமிழகம்) — the “Tamil country”. Further, this area served as a hub for trade with the interior, in the Gangetic plain:

Besides this there are ex-ported great quantities of fine pearls, ivory, silk cloth, spikenard from the Ganges, malabathrum from the places in the interior, transparent stones of all kinds, diamonds and sapphires, and tortoise-shell; that from Chryse Island, and that taken among the islands along the coast of Damirica (Limyrike). They make the voyage to this place in a favorable season who set out from Egypt about the month of July, that is Epiphi. —The Periplus of the Erythraean Sea, 56

Remains of the Indo-Greek kingdom The Periplus explains that coins of the Indo-Greek king Menander I were current in Barigaza.

The Periplus describes numerous Greek buildings and fortifications in Barigaza, although mistakenly attributing them to Alexander the Great, who never went this far south. If true, this account would relate to the remains of the southern expansion of the Indo-Greeks into Gujarat:

”The metropolis of this country is Minnagara, from which much cotton cloth is brought down to Barygaza. In these places there remain even to the present time signs of the expedition of Alexander, such as ancient shrines, walls of forts and great wells.” —Periplus, Chap. 41

The Periplus further testifies to the circulation of Indo-Greek coinage in the region:

”To the present day ancient drachmae are current in Barygaza, coming from this country, bearing inscriptions in Greek letters, and the devices of those who reigned after Alexander, Apollodorus [sic] and Menander.” —Periplus Chap. 47[10]

The Greek city of Alexandria Bucephalous on the Jhelum River is mentioned in the Periplus, as well as in the Roman Peutinger Table:

5.20. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

”The country inland of Barigaza is inhabited by numerous tribes, such as the Arattii, the Arachosii, the Gandaraei and the people of Poclais, in which is Bucephalus Alexandria” —Periplus of the Erythraean Sea, 47[10]

(From Wikipedia¹⁸)

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei (0071: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Section 6, line 18

Ὅμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἔσω τόπων τῆς Ἀραβικῆς σίδηρος Ἰνδικὸς καὶ στόμωμα καὶ ὀθόνιον Ἰνδικὸν τὸ πλατύτερον, ἢ λεγομένη μοναχὴ, καὶ σαγματογῆναι καὶ περιζώματα καὶ καυνάκαι καὶ μολόχιναι καὶ σινδόνες ὀλίγαι καὶ λάκκος χρωμάτινος.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 17, line 9

Ἐκφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν τόπων ἐλέφας πλείστος (ἥσσαν δὲ τοῦ Ἀδουλιτι- κοῦ) καὶ ῥινόκερος καὶ χελώνη διάφορος μετὰ τὴν Ἰνδικὴν καὶ ναύπλιος ὀλίγος.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 26, line 9

Εὐδαίμων δ' ἐπεκλήθη, πρότερον οὖσα πόλις, ὅτε, μήπω ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Αἴ- γυπτον ἐρχομένων μηδὲ ἀπὸ [τῆς] Αἰγύπτου τολμών- των εἰς τοὺς ἔσω τόπους διαίρειν, ἀλλ' ἄχρι ταύτης παραγινόμενων, τοὺς παρ' ἀμφοτέρων φόρτους ἀπεδέ- χετο, ὥσπερ Ἀλεξάνδρεια καὶ τῶν ἔξωθεν καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου φερομένων ἀποδέχεται.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 30, line 15

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες αὐτὴν ὀλίγοι κατὰ μίαν πλευ- ρὰν τῆς νήσου τὴν πρὸς ἀπαρ- κτίαν οἰκοῦσι, καθ' ὃ μέρος ἀποβλέπει τὴν ἡπειρον· εἰσὶ δὲ ἐπίξενοι καὶ ἐπίμικτοι Ἀράβων τε καὶ Ἰνδῶν καὶ ἔτι Ἑλλήνων τῶν πρὸς ἐργασίαν ἐκπλεόντων.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 30, line 24

Γίνεται δὲ ἐν αὐτῇ καὶ κιννάβαρι τὸ λεγόμενον Ἰνδικόν, ἀπὸ τῶν δέν- δρων ὡς δάκρυ συναγόμενον.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 31, line 6

Συνεχρήσαντο δὲ αὐτῇ καὶ ἀπὸ Μούζα τινὲς καὶ τῶν ἐκπλεόντων ἀπὸ Λιμυρικῆς καὶ Βαρυγάζων ὅσοι κατὰ τύχην εἰς αὐτὴν ἐπιβάλλοντες ὄρυζαν τε καὶ σῖτον καὶ

18. http://en.wikipedia.org/wiki/Periplus_Maris_Erythraei

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὀθόνην Ἰνδικὴν ἀντικαταλλασσόμενοι καὶ σώματα θηλυκὰ διὰ σπά- νιν ἐκεῖ προ- χωροῦντα, χελώνην ἀντεφορτίζοντο πλεί- στην· νῦν δὲ ὑπὸ τῶν βασιλέων ἡ νῆσος ἐκμεμίσθωται καὶ παραφυλάσσεται.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 36, line 12

Εἰς- φέρεται δὲ ἀπὸ ἐκατέρων τῶν ἐμπορίων εἷς τε Βαρύ- γαζα καὶ εἰς Ἀραβίαν πνικόν, πολὺ μὲν, χεῖρον δὲ τοῦ Ἰνδικοῦ, καὶ πορφύρα καὶ ἱματισμὸς ἐντόπιος καὶ οἶνος καὶ φοῖνιξ πολὺς καὶ χρυσὸς καὶ σώματα.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 39, line 10

Ἀντιφορτίζεται δὲ κόστος, βδέλλα, λύκιον, νάρδος καὶ καλλεανὸς λίθος καὶ σάπ- φειρος καὶ Σηρικὰ δέρματα καὶ ὀθόνιον καὶ νῆμα Σηρικόν καὶ Ἰνδικὸν μέλαν.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 39, line 11

Ἀνάγονται δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ πλείοντες μετὰ τῶν Ἰνδικῶν * περὶ τὸν Ἰούλιον μῆνα, ὅς ἐστιν Ἐπιφί· δυσεπίβολος μὲν, ἐπιφορώτερος δὲ ἐκείνων καὶ συντομώτερος ὁ πλοῦς.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 41, line 3

Μετὰ δὲ τὸν Βαράκην εὐθύς ἐστιν ὁ Βαρυγάζων κόλπος καὶ ἡ ἡπειρος τῆς Ἀριακῆς χώρας, τῆς Μαμ- βάρου βασιλείας ἀρχὴ καὶ τῆς ὅλης Ἰνδικῆς οὖσα.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 41, line 7

Πολυ- φόρος δὲ ἡ χώρα σίτου καὶ ὀρύζης καὶ ἐλαίου σησαμί- νου καὶ βουτύρου καὶ καρπάσου καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς Ἰνδι- κῶν ὀθονίων τῶν χυδαίων· βουκόλια δὲ ἐν αὐτῇ πλείστα καὶ ἄνδρες ὑπερμεγέθεις τῷ σώματι καὶ μέλανες τῇ χροίᾳ.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 45, line 1

Πᾶσα μὲν ἡ Ἰνδικὴ χώρα ποταμοὺς ἔχει πλεί- στους, ἀμπώτεις τε καὶ πλήμας μεγίστας, συναυξομέ- νας ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν πανσέληνον ἄχρι τριῶν ἡμερῶν, καὶ τοῖς μεταξὺ καταστήμασι τῆς σελήνης ἐλασσουμένας, πολὺ δὲ μᾶλλον ἡ κατὰ Βαρυγάζων, ὥστε αἰφνίδιον τὸν τε βυθὸν ὁρᾶσθαι, καὶ ** τινὰ μέρη τῆς ἡπείρου, ποτὲ δὲ ξηρὰ τὰ πρὸ μικροῦ πλωϊζόμενα, τοὺς τε ποταμοὺς ὑπὸ τὴν εἰσβολὴν τῆς πλήμης, τοῦ πελάγους ὅλου συνωθουμένου, σφοδρότερον ἄνω φέρε- σθαι τοῦ κατὰ φύσιν ρεύματος ἐπὶ πλείστους σταδίους.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 47, line 8

5.21. STRABO

Καὶ Ἀλέξανδρος ὁρμηθεὶς ἀπὸ τῶν μερῶν τούτων ἄχρι τοῦ Γάγγους διῆλθε, καταλιπὼν τὴν τε Λιμυρικὴν καὶ τὰ νότια τῆς Ἰνδικῆς· ἀφ' οὗ μέχρι νῦν ἐν Βαρυ- γάζοις παλαιαὶ προχωροῦσι δραχμαὶ, γράμμασιν Ἑλ- ληνικοῖς ἐγκεχαραγμένα ἐπίσημα τῶν μετ' Ἀλέξαν- δρον βεβασιλευκότων Ἀπολλοδότου καὶ Μενάνδρου.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 48, line 5

Ἐνὶ δὲ αὐτῇ καὶ ἐξ ἀνατολῆς πόλις λεγομένη Ὀζήνη, ἐν ᾗ καὶ τὰ βασίλεια πρό- τερον ἦν· ἀφ' ἧς πάντα τὰ πρὸς εὐθηνίαν τῆς χώρας εἰς Βαρύγαζα κα- ταφέρεται καὶ τὰ πρὸς ἐμπορίαν τὴν ἡμετέραν, ὄνουχιν λιθία καὶ μουρρίνη καὶ σινδόνες Ἰνδικαὶ καὶ μολόχιναι καὶ ἱκανὸν χυδαῖον ὀθόνιον.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 57, line 7

Τοῦτον δὲ ὅλον τὸν εἰρημένον περίπλουν ἀπὸ Κανῆς καὶ τῆς Εὐδαίμονος Ἀρα- βίας οἱ μὲν * μικρότεροις πλοίοις περικολπίζοντες ἔπλεον, πρῶτος δὲ Ἴππαλος κυ- βερνήτης, κατανοήσας τὴν θέσιν τῶν ἐμπορίων καὶ τὸ σχῆμα τῆς θαλάσσης, τὸν διὰ πελάγους ἐξεῦρε πλοῦν, ἀφ' οὗ καὶ τοπικῶς ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ φυσώντων, κατὰ τὸν καιρὸν τῶν παρ' ἡμῖν, ἐτησίῳ ἐν τῷ Ἰνδικῷ πε- λάγει ὁ λιβόνοτος φαίνεται [Ἴππαλος] προσονομάζε- σθαι ἀπὸ τῆς προσηγορίας τοῦ πρώτως ἐξευρηκός τὸν διάπλουν.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 63, line 6

Ποταμὸς δὲ ἐστὶ περὶ αὐτὴν ὁ Γάγγης λε- γόμενος, καὶ αὐτὸς μέγιστος τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικήν, ἀπόβασιν τε καὶ ἀνάβασιν τὴν αὐτὴν ἔχων τῷ Νείλῳ, καθ' ὃν καὶ ἐμπορίον ἐστὶν ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ, ὁ Γάγγης, δι' οὗ φέρεται τό τε μαλαβάθρον καὶ ἡ Γαγ- γητικὴ νάρδος καὶ πινικὸν καὶ σινδόνες αἱ διαφορώ- τатаι, αἱ Γαγγητικαὶ λεγόμεναι.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 65, line 20

Ἐνθεν τὰ τρία μέρη τοῦ μαλαβάθρου γί- νεται καὶ τότε φέρεται εἰς τὴν Ἰνδικήν ὑπὸ τῶν κατ- εργαζομένων αὐτά.

5.21 Strabo

Strabo[1] (play /'streibou/; Greek: Στράβων Strabōn; 64/63 BCE – ca. 24 CE), was a Greek geographer, philosopher and historian. (From

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Wikipedia¹⁹⁾

Strabo Geogr., Geographica (0099: 001) “Strabonis geographica, 3 vols.”, Ed. Meineke, A. Leipzig: Teubner, 1877, Repr. 1969. Book Cap, chapter 1, section 15, line 1

ΙΕ Τὸ πεντεκαίδεκατον περιέχει Ἰνδῖαν καὶ Περσίδα.

Strabo Geogr., Geographica Book Cap, chapter 1, section 16, line 4

ΙΓ Τὸ ἑκκαίδεκατον περιέχει τὴν Ἀσσυρίων χώραν, ἐν ἣ βαβυλῶν καὶ Νίσιβις, πόλεις μέγιστα, καὶ τὴν Ἀδιαβηνήν καὶ Μεσοποταμίαν, Συρίαν πᾶσαν, Φοινίκην, Παλαιστίνην, Ἀραβίαν πᾶσαν καὶ ὅσα τῆς Ἰνδικῆς τῇ Ἀραβίᾳ συνάπτει, καὶ τὴν Σαρακηνῶν, ἣν Σκηνηῆτιν (leg. Σκηνηῖτιν) καλεῖ, καὶ πᾶσαν τὴν παρακειμένην τῇ τε νεκρᾷ θαλάσσῃ καὶ τῇ ἐρυθρᾷ.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 8, line 7

τὸ μὲν γὰρ ἑωθινὸν πλευρόν, τὸ κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ τὸ ἐσπέριον, τὸ κατὰ τοὺς Ἰβήρας καὶ τοὺς Μαυρουσίους, περιπλεῖται πᾶν ἐπὶ πολὺ τοῦ τε νοτίου μέρους καὶ τοῦ βο- ρείου· τὸ δὲ λειπόμενον ἅπλουν ἡμῖν μέχρι νῦν τῷ μὴ συμμῖξαι μηδέ- νας ἀλλήλοις τῶν ἀντιπεριπλεόντων οὐ πολὺ, εἴ τις συντίθῃσιν ἐκ τῶν παραλλήλων διαστη- μάτων τῶν ἐφικτῶν ἡμῖν.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 13, line 15

ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρ’ Ἰνδοῖς οἰκεῖν ἢ παρ’ Ἰβήρσιν· ὦν τοὺς μὲν ἐώρους μάλιστα τοὺς δὲ ἐσπε- ρίους, τρόπον δέ τινα καὶ ἀντίποδας ἀλλήλοις ἴσμεν.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 16, line 52

ὥστ’ οὐκ ἂν εἴη θαυμαστὸν οὐδ’ εἰ ἄλλος μὲν Ἰνδοῖς προσήκοι χωρογράφος, ἄλλος δὲ Αἰθίοψιν, ἄλ- λος δὲ Ἑλληνσι καὶ Ῥωμαίοις.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 16, line 54

τί γὰρ ἂν προσήκοι τῷ παρ’ Ἰνδοῖς γεωγράφῳ καὶ τὰ κατὰ Βοιωτοὺς οὕτω φράζειν ὥς Ὅμηρος “οἷθ’ Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδᾳ πετρή- εσσαν Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε;

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 16, line 57

ἡμῖν δὲ προσήκει, τὰ δὲ παρ’ Ἰνδοῖς οὕτω καὶ τὰ καθ’ ἕκαστα οὐκέτι· οὐδὲ γὰρ ἡ χρεῖα ἐπάγεται· μέτρον δ’ αὕτη μάλιστα τῆς τοιαύτης ἐμπειρίας.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 28, line 5

Μηνύει δὲ καὶ Ἐφορος τὴν παλαιὰν περὶ τῆς Αἰ- θιοπίας δόξαν, ὃς φησιν ἐν τῷ περὶ τῆς Εὐρώπης λόγῳ, τῶν περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τόπων εἰς τέτταρα μέρη διηρημένων, τὸ πρὸς τὸν ἀπηλιώτην Ἰν- δοὺς ἔχειν, πρὸς νότον δὲ Αἰθιοπας, πρὸς δύσιν δὲ Κελτούς, πρὸς δὲ βορρᾶν ἄνεμον Σκύθας.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 31, line 22

19. <http://en.wikipedia.org/wiki/Strabo>

5.21. STRABO

οἱ μὲν δὴ πλεῦσαι φήσαντες εἰς τὴν Αἰθιοπίαν οἱ μὲν περίπλουν τῶν διὰ Γαδεΐρων μέχρι τῆς Ἰνδικῆς εἰσάγουσιν, ἅμα καὶ τὸν χρόνον τῇ πλάνῃ συνοικεῖ- οὔντες, ὃν φησὶν ὅτι ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον, οἱ δὲ διὰ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ κατὰ τὸν Ἀράβιον κόλπον, οἱ δὲ διὰ τῶν διωρύγων τινός.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 32, line 11

νῆ Δία, ἀλλ' ἡ Ἀραβία προσῆν καὶ τὰ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· τού- των δ' ἡ μὲν εὐδαίμων κέκληται μόνη τῶν ἀπασῶν, τὴν δέ, εἰ καὶ μὴ ὀνομαστὶ καλοῦσιν, οὕτως ὑπολαμ- βάνουσί γε καὶ ἱστοροῦσιν ὥς εὐδαιμονεστάτην.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 32, line 15

τὴν μὲν οὖν Ἰνδικὴν οὐκ οἶδεν Ὅμηρος (εἰδὼς δὲ ἐμέμνη- το ἄν), τὴν δ' Ἀραβίαν, ἣν εὐδαίμονα προσαγορεύ- ουσιν οἱ νῦν, τότε δ' οὐκ ἦν πλουσία, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἄπορος καὶ ἡ πολλὴ αὐτῆς σκηνιτῶν ἀνδρῶν· ὀλίγη δ' ἡ ἀρωματοφόρος, δι' ἣν καὶ τοῦτο τοῦνομα εὑρετο ἡ χώρα διὰ τὸ καὶ τὸν φόρτον εἶναι τὸν τοιοῦτον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν σπάνιον καὶ τίμιον.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 35, line 39

Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἔρεϊ, κρεῖτ- τον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγρά- ψαντες.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 5, line 5

ὅτι μὲν γὰρ πλέον ἢ διπλάσιον τὸ γινώριμον μῆκος ἐστὶ τοῦ γινωρίμου πλάτους, ὁμολο- γοῦσι καὶ οἱ ὕστερον καὶ τῶν παλαιῶν οἱ χαριέστατοι· λέγω δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰβηρίας, τοῦ ἀπ' Αἰθιοπίων ἕως τοῦ κατὰ Ἰέρνην κύκλου.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 5, line 10

φησὶ δ' οὖν τὸ μὲν τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ στενώτατον στα- δίων μυρίων ἐξαχισχιλίων (τὸ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀκρωτήρια τείνον τρισχι- λίους εἶναι μεῖζον), τὸ δὲ ἔνθεν ἐπὶ Κασπίους πύλας μυρίων τετραχισχιλίων, εἴτ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην μυ- ρίων, ἐπὶ δὲ τὸν Νεῖλον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου πενταχί- χιλίων, ἄλλους δὲ χιλίους καὶ τριακοσίους μέχρι Κα- νωβικοῦ στόματος, εἴτα μέχρι τῆς Καρχηδόνης μυρίους τρις- χιλίους πεντακοσίους, εἴτα μέχρι στηλῶν ὀκταχί- χιλίους τοῦλάχιστον· ὑπεραίρειν δὴ τῶν ἐπτά

μυριά-

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 6, line 8

.. ὥς οἱ μαθηματικοὶ φασί, κύκλον συνάπτειν, συμβάλλουσιν αὐτὴν ἑαυτῇ, ὥστ' εἰ μὴ τὸ μέγεθος τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους ἐκώλυε, καὶ πλεῖν ἡμᾶς ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Ἰνδικὴν διὰ τοῦ αὐ- τοῦ παραλλήλου, τὸ λοιπὸν μέρος παρὰ τὸ λεχθὲν διά- στημα ὑπὲρ τὸ τρίτον μέρος ὃν τοῦ ὅλου κύκλου· εἴπερ ὁ δι' Ἀθηνῶν ἐλάττων ἐστὶν εἴκοσι μυριάδων, ὅπου πεποιήμεθα τὸν εἰρημένον σταδιασμὸν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Ἰβηρίαν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 9, line 8

πολλοὺς γὰρ καὶ τῶν Ἑλλήνων εἶναι κακοὺς καὶ τῶν βαρβάρων ἀστείους, καθάπερ Ἰνδοὺς καὶ Ἀριανούς, ἔτι δὲ Ῥωμαίους καὶ Καρχηδονίους οὕτω θαυμαστῶς πολιτευομένους.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 1, line 7

Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν καθιστάμενος τὸν τῆς οἰκουμένης πίνακα γραμμῇ τινι διαιρεῖ δίχᾳ ἀπὸ δύσεως ἐπ' ἀνατολὴν παραλλήλῳ τῇ ἰσημερινῇ γραμμῇ, πέρατα δ' αὐτῆς τίθησι πρὸς δύσει μὲν τὰς Ἡρακλείους στήλας, ἐπ' ἀνατολῇ δὲ τὰ ἄκρα καὶ ἔσχατα ὅρη τῶν ἀφορίζοντων ὁρῶν τὴν πρὸς ἄρκτον τῆς Ἰνδικῆς πλευράν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 1, line 16

μέχρι μὲν δὴ δεῦρο διὰ τῆς θαλάττης φησὶν εἶναι τὴν λεχθεῖσαν γραμμὴν καὶ τῶν παρακειμένων ἡπείρων (καὶ γὰρ αὐτὴν ὅλην τὴν καθ' ἡμᾶς θάλατταν οὕτως ἐπὶ μῆκος τετάσθαι μέχρι τῆς Κιλικίας), εἶτα ἐπ' εὐθείας πῶς ἐκβάλ-λεσθαι παρ' ὅλην τὴν ὀρεινὴν τοῦ Ταύρου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· τὸν γὰρ Ταῦρον ἐπ' εὐθείας τῇ ἀπὸ σπηλῶν θαλάττῃ τεταμένον δίχᾳ τὴν Ἀσίαν διαιρεῖν ὅλην ἐπὶ μῆκος, τὸ μὲν αὐτῆς μέρος βόρειον ποιοῦντα τὸ δὲ νότιον, ὥσθ' ὁμοίως καὶ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δι' Ἀθηνῶν ἰδρῦσθαι παραλλήλου καὶ τὴν ἀπὸ σπηλῶν μέχρι δεῦρο θάλατταν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 2, line 4

Ταῦτα δ' εἰπὼν οἶεται δεῖν διορθῶσαι τὸν ἀρχαῖον γεωγραφικὸν πίνακα· πολὺ γὰρ ἐπὶ τὰς ἄρκτους παραλλάττειν τὰ ἐωθινὰ μέρη τῶν ὁρῶν κατ' αὐτόν, συνεπισπᾶσθαι δὲ καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἀρκτικωτέραν ἢ δεῖ γινομένην.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 2, line 6

πίστιν δὲ τοῦτου φέρει μίαν μὲν ταύτην, ὅτι τὰ τῆς Ἰνδικῆς ἄκρα τὰ μεσημβρινώτατα ὁμο-λογοῦσι πολλοὶ τοῖς κατὰ Μερόην ἀνταίρειν τόποις, ἀπὸ τε τῶν ἀέρων καὶ τῶν οὐρανίων τεκμαιρόμενοι, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὰ βορειότατα τῆς Ἰνδικῆς τὰ πρὸς τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι Πατροκλῆς, ὁ μάλιστα πιστεύεσθαι δίκαιος διὰ τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὸ μὴ ἰδιώτης εἶναι τῶν γεωγραφικῶν, φησὶ σταδίους μυρίους καὶ πεντακισχιλίους· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸν δι' Ἀθηνῶν παράλληλον τοσοῦτόν πῶς ἐστὶν ὥστε τῆς Ἰνδικῆς τὰ προσάρκτια μέρη συνάπτοντα τοῖς

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 2, line 15

τὴν, ὅτι τὰ τῆς Ἰνδικῆς ἄκρα τὰ μεσημβρινώτατα ὁμο-λογοῦσι πολλοὶ τοῖς κατὰ Μερόην ἀνταίρειν τόποις, ἀπὸ τε τῶν ἀέρων καὶ τῶν οὐρανίων τεκμαιρόμενοι, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὰ βορειότατα τῆς Ἰνδικῆς τὰ πρὸς τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι Πατροκλῆς, ὁ μάλιστα πιστεύεσθαι δίκαιος διὰ τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὸ μὴ ἰδιώτης εἶναι τῶν γεωγραφικῶν, φησὶ σταδίους μυρίους καὶ πεντακισχιλίους· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸν δι' Ἀθηνῶν παράλληλον τοσοῦτόν πῶς ἐστὶν ὥστε τῆς Ἰνδικῆς τὰ προσάρκτια μέρη συνάπτοντα τοῖς Καυκασίοις ὄρεσιν εἰς τοῦτον τελευτᾶν τὸν κύκλον.

5.21. STRABO

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 3, line 14

ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τὸν Ἑλ- λήσποντον οὐ πλείους εἰσὶ τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχι-
λίων σταδίων, ὅσοι καὶ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ πλευροῦ τῆς Ἰνδικῆς πρὸς τὰ περὶ τοὺς
Βακτρίους μέρη, πρὸς- τεθέντων τρισχιλίων τοῖς μυρίοις καὶ πεντακισχι-
λίοις, ὧν οἱ μὲν τοῦ πλάτους ἦσαν τῶν ὁρῶν οἱ δὲ τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 5, line 5

τίνες οὖν ἦσαν οἱ φάσκοντες τὰ μεσημβρινὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς ἀνταίρειν τοῖς κατὰ
Μερόην;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 7, line 4

Ἐτι φησὶν ὁ Ἱππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἑρατοσθένη δια-
βάλλειν τὴν τοῦ Πατρο- κλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ
μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρόν, τοῦ μὲν Μεγασθένους λέγον-
τος σταδίων μυρίων ἑξακισ- χιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμένου·
ἀπὸ γάρ τινος ἀναγραφῆς σταθμῶν ὁρμηθέντα τοῖς μὲν ἀπιστεῖν διὰ τὴν διαφωνίαν,
ἐκείνη δὲ προσέχειν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 7, line 13

εἰ οὖν διὰ τὴν διαφωνίαν ἐνταῦθα ἄπιστος ὁ Πατροκλῆς, καίτοι παρὰ χιλίους
σταδίους τῆς διαφορᾶς οὔσης, πόσῳ χρή μᾶλλον ἀπιστεῖν ἐν οἷς παρὰ ὀκτακισχιλίους
ἢ διαφορά ἐστι, πρὸς δύο καὶ ταῦτα ἄνδρας συμφω- νοῦντας ἀλλήλοις, τῶν μὲν
λεγόντων τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος δισμυρίων σταδίων, τοῦ δὲ μυρίων καὶ δις- χιλίων;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 9, line 1

Ἄπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαν- τες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολό-
γοι γεγόνασι, καθ' ὑπερ- βολὴν δὲ Δημάχος, τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης,
Ὀνησίκριτος δὲ καὶ Νέαρχος καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παρα- φελλίζοντες ἤδη.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 11, line 15

ὥστ' οὐδ' ἐκείνο εὖ λέγει τό “ἐπειδὴ οὐκ ἔχομεν λέγειν οὐθ' ἡμέρας με- “γίστης
πρὸς τὴν βραχυτάτην λόγον οὔτε γνώμονος “πρὸς σκιὰν ἐπὶ τῇ παρωρεῖα τῇ ἀπὸ
Κιλικίας μέχρι “Ἰνδῶν, οὐδ' εἰ ἐπὶ παραλλήλου γραμμῆς ἐστὶν ἡ λό- “ξωσις ἔχομεν
εἰπεῖν, ἀλλ' ἐὰν ἀδιόρθωτον, λοξὴν φυ- “λάξαντες, ὡς οἱ ἀρχαῖοι πίνακες παρέχουσι.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 12, line 3

ὅρα γάρ, εἰ τοῦτο μὲν μὴ κινοίη τις τὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἰν- δικῆς τὰ μεσημβρινὰ
ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, μηδὲ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸ στόμα τὸ
κατὰ τὸ Βυζάντιον, ὅτι ἐστὶ περὶ μυρίους σταδίους καὶ ὀκτα- κισχιλίους, ποιοίη
δὲ τρισμυρίων τὸ ἀπὸ τῶν μεσημ- βρινῶν Ἰνδῶν μέχρι τῶν ὁρῶν, ὅσα ἂν συμβαίη
ἄτοπα.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 4

αὕτη δ' ἐστὶν ἡ περὶ τὴν Ταπροβάνην· ἡ δὲ Ταπροβάνη πεπίστευται σφόδρα
ὅτι τῆς Ἰνδικῆς πρόκειται πελαγία μεγάλη νῆσος πρὸς νότον, μηκύνε- ται δὲ ἐπὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὴν Αἰθιοπίαν πλέον ἢ πεντακισχιλίους σταδίους, ὥς φασιν, ἐξ ἧς καὶ ἐλέφαντα κομίζεσθαι πολὺν εἰς τὰ τῶν Ἰνδῶν ἐμπορία καὶ χελώνεια καὶ ἄλ- λων φόρτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 11

ταύτη δὴ τῇ νήσῳ πλάτος προστεθὲν τὸ ἀνάλογον τῷ μήκει καὶ διάγραμμα τὸ ἐπ' αὐτὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς τῶν μὲν τρισχιλίων σταδίων οὐκ ἂν ἔλαττον ποιήσῃε διάστημα, ὅσον ἦν τὸ ἀπὸ τοῦ ὅρου τῆς οἰ- κουμένης εἰς Μερόην, εἴπερ μέλλει τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδι- κῆς ἀνταίρειν τῇ Μερόῃ· πιθανώτερον δ' ἐστὶ καὶ πλείους τῶν τρισχιλίων τιθέναι.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 22

τίς ἂν οὖν θαρρήσῃε ταῦτα λέγειν, ἀκούων καὶ τῶν πάλαι καὶ τῶν νῦν τὴν εὐκρασίαν καὶ τὴν εὐ- καρπίαν λεγόντων πρῶτον μὲν τὴν τῶν προσβόρρων Ἰνδῶν, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Ὑρκανίᾳ καὶ τῇ Ἀρίᾳ καὶ ἐφεξῆς τῇ τε Μαργιανῇ καὶ τῇ Βακτριανῇ;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 26

ἅπασαι γὰρ αὗται προσεχεῖς μὲν εἰσι τῇ βορείῳ πλευρᾷ τοῦ Ταύρου, καὶ ἡ γε Βακτριανὴ καὶ πλησιάζει τῇ εἰς Ἰν- δοὺς ὑπερθέσει, τοσαύτη δ' εὐδαιμονία κέχρηται ὥστε πάμπολύ τι ἀπέχειν τῆς ἀοικήτου.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 15, line 14

καὶ τὸν Ὠξον δὲ τὸν ὀρίζοντα τὴν Βακτριανὴν ἀπὸ τῆς Σογδιανῆς οὕτω φασὶν εὐπλοῦν εἶναι ὥστε τὸν Ἰνδικὸν φόρτον ὑπερκομισθέντα εἰς αὐτὸν ῥαδίως εἰς τὴν Ὑρκανίαν κατὰγεσθαι καὶ τοὺς ἐφεξῆς τόπους μέχρι τοῦ Πόντου διὰ τῶν ποταμῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 17, line 22

ἔσται δὲ Βάκτρα καὶ τοῦ στόματος τῆς Κασπίας θαλάττης εἴτε Ὑρκανίας πάμ- πολὺ τι ἀρκτικώτερα, ὅπερ τοῦ μυχοῦ τῆς Κασπίας καὶ τῶν Ἀρμενιακῶν καὶ Μηδι- κῶν ὁρῶν διέχει περὶ ἑξακισχιλίους σταδίους, καὶ δοκεῖ αὐτῆς τῆς παραλίας μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτικώτερον εἶναι σημεῖον καὶ περί- πλουν ἔχειν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς δυ- νατόν, ὥς φησιν ὁ τῶν τόπων ἡγησάμενος τούτων Πατροκλῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 3

Πάλιν δ' ἐκείνου τὸν Δημίαχον ἰδιώτην ἐνδείξα- σθαι βουλομένου καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων· οἶεσθαι γὰρ τὴν Ἰνδικὴν μεταξὺ κεῖσθαι τῆς τε φθινοπωρινῆς ἰσημε- ρίας καὶ τῶν τροπῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθέ- νει τε ἀντιλέγειν φήσαντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιὰς ἀντιπίπτειν· μηδέτερον γὰρ τούτων μηδαμοῦ τῆς Ἰν- δικῆς συμβαίνειν· ταῦτα δὴ φάσκοντος ἀμα- θῶς λέγε- σθαι· τό τε γὰρ τὴν φθινοπωρινὴν τῆς ἑαρινῆς δια- φέρειν οἶεσθαι κατὰ τὴν διάστασιν τὴν πρὸς τὰς τρο- πὰς ἀμαθέες, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήματος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς

τροπι-

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 13

5.21. STRABO

ἰσημερίας καὶ τῶν τροπῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθέ- νει τε ἀντιλέγειν φήσαντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιας ἀντιπίπτειν· μηδέτερον γὰρ τούτων μηδαμοῦ τῆς Ἰν- δικῆς συμβαίνειν· ταῦτα δὴ φάσκοντος ἀμαθῶς λέγε- σθαι· τό τε γὰρ τὴν φθινοπωρινὴν τῆς ἑαρινῆς δια- φέρειν οἶεσθαι κατὰ τὴν διάστασιν τὴν πρὸς τὰς τρο- πὰς ἀμαθέες, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήματος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τροπι- κοῦ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, ὧν μεταξὺ τίθησι τὴν Ἰνδι- κὴν ἐκεῖνος, δειχθέντος ἐν τῇ ἀναμετρήσει πολὺ ἐλάτ- τονος τῶν δισφυρίων σταδίων, συμβῆναι ἂν καὶ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον, ὅπερ αὐτὸς νομίζει, οὐχ ὃ ἐκεῖνος· δυεῖν μὲν γὰρ ἦ καὶ τριῶν μυριάδων οὔσαν τὴν Ἰνδικὴν οὐδὲ πεσεῖν μεταξὺ τοσούτου διαστήματος, ὅσων δ' αὐτὸς εἴρηκε, πεσεῖν ἂν· τῆς δ' αὐτῆς ἀγνοίας εἶναι καὶ τὸ μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς ἀποκρύπτεσθαι φάσκειν τὰς ἄρ- κτους μηδὲ τὰς σκιας ἀντιπίπτειν, ὅτε γε καὶ πεντα- κισχιλίους προελθόντι ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐθύς

συμ-

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 17

δικῆς συμβαίνειν· ταῦτα δὴ φάσκοντος ἀμαθῶς λέγε- σθαι· τό τε γὰρ τὴν φθινο- πωρινὴν τῆς ἑαρινῆς δια- φέρειν οἶεσθαι κατὰ τὴν διάστασιν τὴν πρὸς τὰς τρο- πὰς ἀμαθέες, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήματος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τροπι- κοῦ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, ὧν μεταξὺ τίθησι τὴν Ἰνδι- κὴν ἐκεῖνος, δειχθέντος ἐν τῇ ἀναμετρήσει πολὺ ἐλάτ- τονος τῶν δισφυρίων σταδίων, συμβῆναι ἂν καὶ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον, ὅπερ αὐτὸς νομίζει, οὐχ ὃ ἐκεῖνος· δυεῖν μὲν γὰρ ἦ καὶ τριῶν μυριάδων οὔσαν τὴν Ἰνδικὴν οὐδὲ πεσεῖν μεταξὺ τοσούτου διαστήματος, ὅσων δ' αὐτὸς εἴρηκε, πεσεῖν ἂν· τῆς δ' αὐτῆς ἀγνοίας εἶναι καὶ τὸ μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς ἀποκρύπτεσθαι φάσκειν τὰς ἄρ- κτους μηδὲ τὰς σκιας ἀντιπίπτειν, ὅτε γε καὶ πεντα- κισχιλίους προελθόντι ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐθύς συμ- βαίνειν ἄρχεται· ταῦτα δὴ εἰ- πόντος, εὐθύνει πάλιν οὐκ εὖ ὁ Ἰππαρχος, πρῶτον ἀντὶ τοῦ χειμερινοῦ τρο- πικοῦ τὸν θερινὸν δεξάμενος, εἴτ' οὐκ οἰόμενος δεῖν μάρτυρι χρῆσθαι τῶν μαθηματικῶν ἀναστρολογήτῳ

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 20

πὰς ἀμαθέες, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήμα- τος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τροπι- κοῦ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, ὧν μεταξὺ τίθησι τὴν Ἰνδι- κὴν ἐκεῖνος, δειχθέντος ἐν τῇ ἀναμετρήσει πολὺ ἐλάτ- τονος τῶν δισφυρίων σταδίων, συμβῆναι ἂν καὶ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον, ὅπερ αὐτὸς νομίζει, οὐχ ὃ ἐκεῖνος· δυεῖν μὲν γὰρ ἦ καὶ τριῶν μυριάδων οὔσαν τὴν Ἰνδικὴν οὐδὲ πεσεῖν μεταξὺ τοσούτου διαστή- ματος, ὅσων δ' αὐτὸς εἴρηκε, πεσεῖν ἂν· τῆς δ' αὐτῆς ἀγνοίας εἶναι καὶ τὸ μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς ἀποκρύπτεσθαι φάσκειν τὰς ἄρ- κτους μηδὲ τὰς σκιας ἀντιπίπτειν, ὅτε γε καὶ πεντα- κισχιλίους προελθόντι ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐθύς συμ- βαίνειν ἄρχεται· ταῦτα δὴ εἰπόντος, εὐθύνει πάλιν οὐκ εὖ ὁ Ἰππαρχος, πρῶτον ἀντὶ τοῦ χειμερινοῦ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τρο- πικοῦ τὸν θερινὸν δεξάμενος, εἴτ' οὐκ οἰόμενος δεῖν μάρτυρι χρῆσθαι τῶν μαθηματικῶν ἀναστρολογήτῳ ἀνθρώπῳ, ὥσπερ τοῦ Ἑρατοσθένους προηγουμένως τὴν ἐκείνου μαρτυρίαν ἐγκρίνοντος, ἀλλ' οὐ κοινῶ τινι ἔθει χρωμένου πρὸς τοὺς ματαιολογοῦντας.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 2

Νυνὶ μὲν οὖν ὑποθέμενοι τὰ νοτιώτατα τῆς Ἰν- δικῆς ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, ὅπερ εἰρήχασιν πολ- λοὶ καὶ πεπιστεύκασιν, ἐπεδείξαμεν τὰ συμβαίνοντα ἄτοπα.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 18

τὸ μὲν οὖν κατὰ Μερόην κλίμα Φίλωνά τε τὸν συγγρά- ψαντα τὸν εἰς Αἰθιοπίαν πλοῦν ἱστορεῖν, ὅτι πρὸ πέντε καὶ τετταράκοντα ἡμερῶν τῆς θερινῆς τροπῆς κατὰ κορυφὴν γίνεται ὁ ἥλιος, λέγειν δὲ καὶ τοὺς λό- γους τοῦ γνώμονος πρὸς τε τὰς τροπικὰς σκιάς καὶ τὰς ἡσημερινάς, αὐτόν τε Ἑρατοσθένη συμφωνεῖν ἔγγιστα τῷ Φίλωνι, τὸ δ' ἐν τῇ Ἰνδικῇ κλίμα μηδένα ἱστορεῖν, μηδ' αὐτόν Ἑρατοσθένη.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 22

εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ ἄρκτοι ἐκεῖ ἀμφοτέραι, ὥς οἶεται, ἀποκρύπτονται, πιστεύων τοῖς περὶ Νέαρχον, μὴ δυνατὸν εἶναι ἐπὶ ταύτῳ παραλλή- λου κεῖσθαι τὴν τε Μερόην καὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 25

εἰ μὲν τοίνυν περὶ τῶν ἄρκτων ἀμφοτέρων ὅτι ἀπο- κρύπτονται συναποφαίνε- ται τοῖς εἰποῦσιν Ἑρατοσθέ- νης, πῶς περὶ τοῦ ἐν τῇ Ἰνδικῇ κλίματος οὐδεὶς ἀπο- φαίνεται, οὐδ' αὐτὸς Ἑρατοσθένης;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 29

οὐ συναποφαίνεται δέ γε, ἀλλὰ τοῦ Δημάχου φήσαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντιπίπτειν τὰς σκιάς, ἅπερ ὑπέληφεν ὁ Με- γασθένης, ἀπειρίαν αὐ- τοῦ καταγιγνώσκει, τὸ συμπεπλεγμένον νομίζων ψευ- δος, ἐν ᾧ ὁμολογουμένως καὶ κατ' αὐτόν τὸν Ἰππαρ- χον τό γε μὴ ἀντιπίπτειν τὰς σκιάς ψευδὸς ἐμπέπλε- κται.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 36

καὶ γὰρ εἰ μὴ τῇ Μερόῃ ἀνταίρει, τῆς γε Συή- νης νοτιώτερα εἶναι τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς συγχωρῶν φαίνεται.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 22, line 11

καὶ δὴ τοῦ νοτίου μέρους πρώτην εἰπὼν σφραγῖδα τὴν Ἰνδικήν, δευτέραν δὲ τὴν Ἀριανήν, ἐχούσας τι εὐπε- ρίγραφον, ἴσχυσεν ἀμφοτέρων ἀποδοῦναι καὶ μῆκος καὶ πλάτος, τρόπον δέ τινα καὶ σχῆμα, ὥς ἂν γεωμε- τρικός.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 22, line 14

τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικήν ῥομβοειδῇ φησι διὰ τὸ τῶν πλευρῶν τὰς μὲν θαλάττῃ κλύ- ζεσθαι τῇ τε νοτίῳ καὶ τῇ ἐσῶ, μὴ πάνυ κολπῶδεις ῥόνας ποιούσαις, τὰς δὲ λοιπὰς τὴν μὲν τῷ ὄρει τὴν δὲ τῷ ποταμῷ, κἀνταῦθα τοῦ εὐθυγράμμου σχήματος ὑπὸ τι

5.21. STRABO

σωζομένου· τὴν δ' Ἀριανὴν ὁρῶν τὰς γε τρεῖς πλευρὰς ἔχουσιν εὐφυ- εῖς πρὸς τὸ ἀποτελέσαι παραλληλόγραμμον σχῆμα, τὴν δ' ἐσπέριον οὐκ ἔχων σημείοις ἀφορίσαι διὰ τὸ ἐπαλ- λάττειν ἀλλήλοις τὰ ἔθνη, γραμμῇ τινι ὁμῶς δηλοῖ τῇ

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 22, line 26

ἐσπέριον μὲν οὖν καλεῖ τοῦτο τὸ πλευρόν, ἐῷον δὲ τὸ παρὰ τὸν Ἰνδόν, παράλληλα δ' οὐ λέγει· οὐδὲ τὰ λοι- πά, τό τε τῷ ὅρει γραφόμενον καὶ τὸ τῇ θαλάττῃ, ἀλλὰ μόνον τὸ μὲν βόρειον τὸ δὲ νότιον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 27, line 5

βουλόμενος γὰρ βεβαιοῦν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ὅτι οὐ μεταθε- τέον τὴν Ἰνδικὴν ἐπὶ τὰ νοτιώτερα, ὥσπερ Ἑρατοσθέ- νης ἀξιοῖ, σαφὲς ἂν γενέσθαι τοῦτο μάλιστα φησιν ἐξ ὧν αὐτὸς ἐκεῖνος προφέρεται· τὴν γὰρ τρίτην μερίδα κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν εἰπόντα ἀφορίζεσθαι ὑπὸ τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην γραμμῆς στα- δίων μυρίων οὕσης, μετὰ ταῦτα ἐπιφέρειν ὅτι τὸ νότιον πλευρόν τὸ ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς τοὺς ὅρους τῆς Καρμανίας μικρῶ πλειόνων ἐστὶν ἢ ἑνακισχιλίων, τὸ δὲ πρὸς δύ- σσει πλευρόν ἀπὸ Θαφάκου παρὰ τὸν Εὐφρά- τιν ἐστὶν εἰς Βαβυλῶνα τετρακισχίλιοι ὀκτακόσιοι

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 31, line 3

καὶ τοῦ νοτίου μέ- ρους ἢ μὲν Ἰνδικὴ περιώριστα πολλοῖς· καὶ γὰρ ὅρει καὶ ποταμῷ καὶ θαλάττῃ καὶ ἐνὶ ὀνόματι ὡς ἐνὸς ἔ- θνους· ὥστε καὶ τετράπλευρος ὀρθῶς λέγεται καὶ ῥομ- βοειδής.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 31, line 31

οὐδὲ γὰρ ὑπὸ μεγέθους ἀπηναγκάσθαι λέγοι ἄν· καὶ γὰρ τὸ μέχρι θαλάττης οὐ μὴν πῶ ἂν ἐξισάζοιτο τῇ Ἰνδικῇ, ἀλλ' οὐδὲ τῇ Ἀριανῇ, προσλαβὼν καὶ τὸ μέχρι τῶν ὄρων τῆς εὐδαί- μονος Ἀραβίας καὶ τῆς Αἰγύπτου· ὥστε πολὺ κρεῖττον ἦν μέχρι δεῦρο προελθεῖν, τῆς τρίτης εἰπόντα σφρα- γίδος τοσαύτη προσθήκη τῇ μέχρι τῆς Συριακῆς θα- λάττης τὸ μὲν νότιον πλευρόν οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος εἶπεν ἔχον, οὐδ' ἐπ' εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Καρμανίας εὐ- θύς τὴν δεξιὰν παραλίαν εἰσπλέοντι τὸν Περσικὸν κόλπον μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου, καὶ μετὰ

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 34, line 38

παραλλήλου δυσμικωτέραν ἔχειν τὴν κοινὴν τομὴν τῆς κοινῆς τομῆς τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου καὶ τῆς ἀπὸ Κας- πίων πυλῶν καθηκούσης εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὅρους τοὺς τῆς Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος πλείοσι τῶν τετρα- κισχιλίων καὶ τετρακοσίων· σχεδὸν δὲ τι πρὸς τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν μεσημβρινὴν γραμμὴν ἡμίσειαν ὀρθῆς ποιεῖν γωνίαν τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν καὶ τῶν ὄρων τῆς τε Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος, καὶ νεύειν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μέσα τῆς τε μεσημβρίας καὶ τῆς ἰσημερινῆς ἀνα- τολῆς· ταύτῃ δ' εἶναι παράλληλον τὸν Ἰνδὸν ποτα- μόν, ὥστε καὶ τοῦτον ἀπὸ τῶν ὁρῶν οὐκ ἐπὶ μεσημ- βρίαν ῥεῖν, ὡς φησιν Ἑρατοσθένης, ἀλλὰ μεταξὺ ταύ- της καὶ τῆς ἰσημερινῆς ἀνατολῆς, καθάπερ ἐν τοῖς ἀρχαίοις πίναξι καταγέγραπται.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 34, line 47

τίς δὲ τῷ Ἰνδῷ παράλληλον τὴν ἀπὸ Κασπίων πυλῶν ἐπὶ τοὺς ὄρους τῆς Καρμανίας;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 34, line 51

χωρὶς δὲ τούτων κάκεῖνος εἴρηκεν, ὅτι ῥομβοειδὲς ἐστὶ τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς· καὶ καθάπερ ἡ ἑωθινὴ πλευρὰ παρέσπασται πολὺ πρὸς ἔω, καὶ μάλιστα τῷ ἐσχάτῳ ἀκρωτηρίῳ, ὃ καὶ πρὸς μεσημβρίαν προπίπτει πλεόν παρὰ τὴν ἄλλην ἥονα, οὕτω καὶ ἡ παρὰ τὸν Ἰν- δὸν πλευρά.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 12

τυχεῖν δὴ τινὰ Ἰνδὸν κομισθέντα ὥς τὸν βα- σιλέα ὑπὸ τῶν φυλάκων τοῦ Ἀραβίου μυχοῦ, λεγόν- των εὐρεῖν ἡμιθανῆ καταχθέντα μόνον ἐν νηί, τίς δ' εἶη καὶ πόθεν ἄγνοεῖν μὴ συνιέντας τὴν διάλεκτον· τὸν δὲ παραδοῦναι τοῖς διδάξουσιν ἐλληνίζειν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 17

ἐκμα- θόντα δὲ διηγῆσασθαι διότι ἐκ τῆς Ἰνδικῆς πλέων πε- ριέσοι πλάνη καὶ σωθείη δεῦρο τοὺς σύμπλους ἀπο- βαλὼν λιμῶ· ὑποληφθέντα δὲ ὑποσχέσθαι τὸν εἰς Ἰν- δοὺς πλοῦν ἡγήσασθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως προχει- ρισθεῖσι· τούτων δὲ γενέσθαι τὸν Εὐδοξον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 60

καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δικαιάρχειαν, εἴτ' εἰς Μασσαλίαν ἐλθεῖν καὶ τὴν ἐξῆς παραλίαν μέχρι Γαδείρων, πανταχοῦ δὲ διακωδωνίζοντα ταῦτα καὶ χρηματιζόμενον κατασκευάσασθαι πλοῖον μέγα καὶ ἐφόλκια δύο λέμβοις ληστρικοῖς ὅμοια, ἐμβιβάσαι τε μουσικὰ παιδισκάρια καὶ ἰατροὺς καὶ ἄλλους τεχνίτας, ἔπειτα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν μετέωρον ζεφύροις συνε- χέσι.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 72

ἀφέντα δὴ τὸν ἐπὶ Ἰνδοὺς πλοῦν ἀναστρέφειν· ἐν δὲ τῷ παρά- πλῳ νῆσον εὐυδρον καὶ εὐδενδρον ἐρήμην ἰδόντα ση- μειώσασθαι· σωθέντα δὲ εἰς τὴν Μαυρουσίαν, διαθέ- μενον τοὺς λέμβους πεζῇ κομισθῆναι πρὸς τὸν Βόγον καὶ συμβουλεύειν αὐτῷ τὴν ναυστολίαν ἐπανελέσθαι ταύτην, ἰσχύσαι δ' εἰς τάναντία τοὺς φίλους ὑποτεί- νοντας φόβον μὴ συμβῇ τὴν χώραν εὐεπιβούλευτον γε- νέσθαι, δειχθείσης παρόδου τοῖς ἔξωθεν ἐπιστρατεύειν ἐθέλουσιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 5, line 14

τίς γὰρ ἡ πιθανότης πρῶτον μὲν τῆς κατὰ τὸν Ἰνδὸν περιπετείας;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 5, line 19

ὁ γὰρ Ἀράβιος κόλπος ποταμοῦ δίκην στενός ἐστι καὶ μακρὸς [πεντακισχιλίου] ἐπὶ μυ- ρίοις πού σταδίους μέχρι τοῦ στόματος, καὶ τούτου στενοῦ παντάπασιν ὄντος· οὐκ εἰκὸς δ' οὐτ' ἔξω πού τὸν πλοῦν ἔχοντας εἰς τὸν κόλπον παρωσθῆναι τοὺς Ἰνδοὺς κατὰ πλάνην (τὰ γὰρ στενὰ ἀπὸ τοῦ στόματος δηλώσειν ἔμελλε τὴν

5.21. STRABO

πλάνην), οὐτ' εἰς τὸν κόλπον ἐπίτηδες καταχθεῖσιν ἔτι πλάνης ἦν πρόφασις καὶ ἀνέμων ἀστάτων.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 5, line 31

ὁ δὲ δὴ σπονδοφόρος καὶ θεωρὸς τῶν Κυζικηνῶν πῶς ἀφείς τὴν πόλιν εἰς Ἰνδοὺς ἔπλει;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 6, line 18

ὑπονοεῖ δὲ τὸ τῆς οἰκουμένης μῆκος ἐπτά που μυριάδων σταδίων ὑπάρχον ἡμῖσι εἶναι τοῦ ὅλον κύκλου καθ' ὃν εἴληπται, ὥστε (φησὶν) ἀπὸ τῆς δύσεως εὐρὼ πλέων ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἔλθοι ἂν εἰς Ἰνδοὺς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 7, line 22

ὁ δὲ συγγεῖ ταῦτα· ἐπαινῶν δὲ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν τῶν ἡπείρων, οἷα νῦν ἐστὶ, παραδείγματι χρῆται τῷ τοῦς Ἰνδοὺς τῶν Αἰθιοπῶν διαφέρειν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ· εὐερνεστεροὺς γὰρ εἶναι καὶ ἥττον ἔψεσθαι τῇ ξηρασίᾳ τοῦ περιέχοντος· διὸ καὶ Ὅμηρον πάντας λέγοντα Αἰθίοπας δίχα διελεῖν “οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,” Κράττητα δ' εἰσάγοντα τὴν ἑτέραν οἰκουμένην, ἣν οὐκ οἶδεν Ὅμηρος, δουλεύειν ὑποθέσει· καὶ ἔδει (φησί) μεταγράφειν οὕτως “ἡμὲν ἀπερχομένου Ὑπερίονος,” οἷον ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ περικλίνοντος.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 8, line 5

ἔπειθ' Ὅμηρος οὐ διὰ τοῦτο διαιρεῖ τοὺς Αἰθίοπας, ὅτι τοὺς Ἰνδοὺς ἥδει τοιούτους τινὰς τοῖς σώμασιν (οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν εἰδέναι τοὺς Ἰνδοὺς εἰκὸς Ὅμηρον, ὅπου γε οὐδ' ὁ Εὐεργέτης κατὰ τὸν Εὐδόξειον μῦθον ἥδει τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικήν, οὐδὲ τὸν πλοῦν τὸν ἐπ' αὐτήν), ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ὑφ' ἡμῶν πρότερον διαίρεσιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 1, line 13

αὐτὸ γὰρ τὸ εἰς ἐπίπεδον γράφειν ἐπιφάνειαν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τὰ τε Ἰβηρικὰ καὶ τὰ Ἰνδικὰ καὶ τὰ μέσα τούτων, καὶ μηδὲν ἥττον δύσεις καὶ ἀνατολάς ἀφορίζειν καὶ μεσουρανήσεις ὥς ἂν κοινὰς πᾶσι, τῷ μὲν προεπινοήσαντι τὴν τοῦ οὐρανοῦ διάθεσιν τε καὶ κίνησιν καὶ λαβόντι, ὅτι σφαιρικὴ μὲν ἐστὶν ἡ κατ' ἀλήθειαν τῆς γῆς ἐπιφάνεια, πλάττεται δὲ νῦν ἐπίπεδος πρὸς τὴν ὄψιν, γεωγραφικὴν ἔχει τὴν παράδοσιν, τῷ δ' ἄλλως, οὐ γεωγραφικὴν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 9, line 11

ρυσθένους διαστήματι τὸ ἀπὸ Βορυσθένους ἐπὶ τὰς ἄρκτους τῶν τετραχιχιλίων σταδίων διάστημα, γίνεται τὸ πᾶν μύριοι δισχίλιοι ἐπταχόσιοι στάδιοι, τὸ δ' ἀπὸ τῆς Ῥοδίας ἐπὶ τὸ νότιον πέρας ἐστὶ τῆς οἰκουμένης μύριοι ἐξαχισχίλιοι ἐξαχόσιοι, ὥστε τὸ σύμπαν πλάτος τῆς οἰκουμένης εἶη ἂν ἑλαττον τῶν τρισμυρίων ἀπὸ νότου πρὸς ἄρκτον· τὸ δὲ γε μῆκος περὶ ἐπτά μυριάδας λέγεται, τοῦτο δ' ἐστὶν ἀπὸ δύσεως ἐπὶ τὰς ἀνατολάς τὸ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Ἰβηρίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς, τὸ μὲν ὁδοῖς τὸ δὲ ταῖς ναυτιλίαις ἀναμετρημένον.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 12, line 14

ἀπήγγελλται δ' ἡμῖν καὶ ὑπὸ τῶν τὰ Παρθικὰ συγγραψάντων, τῶν περὶ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀρτεμιτηνόν, ἃ πολλῶν ἐκεῖ- νοι μᾶλλον ἀφώρισαν, τὰ περὶ τὴν Ὑρκανίαν καὶ τὴν Βακτριανήν· τῶν τε Ῥωμαίων καὶ εἰς τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν ἐμβαλόντων μετὰ στρατιᾶς νεωστί, ἥς ἡγεῖτο ἀνὴρ φίλος ἡμῖν καὶ ἐταῖρος Αἴλιος Γάλλος, καὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐμπόρων στόλοις ἤδη πλεόντων διὰ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, πολὺ μᾶλλον καὶ ταῦτα ἔγνωσται τοῖς νῦν ἢ τοῖς πρὸ ἡμῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 12, line 19

ὅτε γοῦν Γάλλος ἐπῆρχε τῆς Αἰγύ- πτου, συνόντες αὐτῷ καὶ συναναβάντες μέχρι Συήνης καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ὄρων ἱστοροῦμεν, ὅτι καὶ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι νῆες πλέοιεν ἐκ Μυδὸς ὄρμου πρὸς τὴν Ἰν- δικήν, πρότερον ἐπὶ τῶν Πτολεμαϊκῶν βασιλέων ὀλίγων παντάπασι θιαροούντων πλεῖν καὶ τὸν Ἰνδικὸν ἐμπορεύεσθαι φόρτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 14, line 10

Ἔστι δὴ τι χλαμυδοειδὲς σχῆμα τῆς γῆς τῆς οἴκου- μένης, οὗ τὸ μὲν πλάτος ὑπογράφει τὸ μέγιστον ἢ διὰ τοῦ Νείλου γραμμῇ, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ διὰ τῆς Κιναμωμοφόρου παραλλήλου καὶ τῆς τῶν Αἰ- γυπτίων τῶν φυγάδων νήσου μέχρι τοῦ διὰ τῆς Ἰέρ- νης παραλλήλου, τὸ δὲ μῆκος ἢ ταύτη πρὸς ὀρθὰς ἀπὸ τῆς ἐσπέρας διὰ στηλῶν καὶ τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ μέχρι τῆς Ῥοδίας καὶ τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου, παρὰ τὸν Ταῦρον ἰοῦσα τὸν διεζωκότα τὴν Ἀσίαν καὶ καταστρέ- φοντα ἐπὶ τὴν ἑῶαν θάλατταν μεταξὺ Ἰνδῶν καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Βακτριανῆς Σκυθῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 14, line 31

τῆς τε γὰρ Ἰνδικῆς νοτιωτέραν πολὺ τὴν Ταπρο- βάνην καλουμένην νῆσον ἀπο- φαίνουσιν, οἴκουμένην ἔτι καὶ ἀνταίρουνσαν τῇ τῶν Αἰγυπτίων νήσῳ καὶ τῇ τὸ κιννά- μωμον φερούσῃ γῇ· τὴν γὰρ κρᾶσιν τῶν ἀέ- ρων παραπλησίαν εἶναι· τῆς τε μετὰ τοὺς Ἰνδοὺς Σκυ- θίας τῆς ὑστάτης ἀρκτικώτερα ἔστι τὰ κατὰ τὸ στόμα τῆς Ὑρκανίας θαλάττης καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ κατὰ τὴν Ἰέρνην.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 31, line 5

διαιρουμένης γὰρ αὐτῆς ὑπὸ ὄρους τοῦ Ταύρου δίχα διατείνοντος ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Παμφυλίας ἐπὶ τὴν ἑῶαν θάλατταν κατ' Ἰνδοὺς καὶ τοὺς ταύτη Σκύθας, τὸ μὲν πρὸς τὰς ἄρκτους νενευκὸς τῆς ἡπείρου μέρος καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δὲ πρὸς μεσημβρίαν ἐκτός· τὰ δὲ συνεχῇ τῇ Μαιώτιδι καὶ τῷ Τανάιδι μέρη τὰ ἐντὸς τοῦ Ταύρου ἐστί.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 31, line 16

ἔπειτα ἐντὸς τοῦ Ταύρου τὰ ὑπὲρ τῆς Ὑρκα- νίας μέχρι πρὸς τὴν κατὰ Ἰνδοὺς καὶ Σκύθας τοὺς πρὸς τὴν αὐτὴν θάλατταν καὶ τὸ Ἰμάιον ὄρος.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 31, line 24

5.21. STRABO

ταῦτα δ' ἔχουσι τὰ μὲν οἱ Μαιῶται καὶ οἱ μεταξὺ τῆς Ἑρκανίας καὶ τοῦ Πόντου μέχρι τοῦ Καυκάσου καὶ Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν, Σαυρομάται καὶ Σκύθαι καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ζυγοὶ καὶ Ἠνίοχοι, τὰ δ' ὑπὲρ τῆς Ἑρκανίας θαλάττης Σκύθαι καὶ Ἑρκανοὶ καὶ Παρθυαῖοι καὶ Βάκτριοι καὶ Σογδιανοὶ καὶ ἄλλα τὰ ὑπερκείμενα μέρη τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἄρκτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 32, line 5

πρώτη δ' ἐστὶ τούτων ἡ Ἰνδική, ἔθνος μέγιστον τῶν πάντων καὶ εὐδαιμονέστατον, τελευτῶν πρὸς τε τὴν ἑώαν θάλατταν καὶ τὴν νοτίαν τῆς Ἀτλαντικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 32, line 8

ἐν δὲ τῇ νοτίᾳ ταύτῃ θαλάττῃ πρόκειται τῆς Ἰνδικῆς νῆσος οὐκ ἐλάττων τῆς Βρεττανικῆς ἢ Ταπροβάνῃ· μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐπὶ τὰ ἐσπέρια νεύουσιν, ἐν δεξιᾷ δ' ἔχουσι τὰ ὄρη χώρα ἐστὶ συχνή, φαύλως οἰκουμένη διὰ λυπρότητα ὑπ' ἀνθρώπων τελέως βαρβάρων οὐχ ὁμοειθῶν· καλοῦσι δ' Ἀριανούς, ἀπὸ τῶν ὀρῶν διατείνοντας μέχρι Γεδρωσίας καὶ Καρμανίας.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 36, line 7

Τοῖς δὲ κατὰ Μερόην καὶ Πτολεμαΐδα τὴν ἐν τῇ Τρωγλοδυτικῇ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὥρων ἰσημερινῶν ἐστὶ τρισκαίδεκα· ἐστὶ δ' αὕτη ἡ οἴκησις μέση πως τοῦ τε ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ δι' Ἀλεξανδρείας παρὰ χιλίους καὶ ὀκτακοσίους τοὺς πλεονάζοντας πρὸς τῷ ἰσημερινῷ· διήκει δ' ὁ διὰ Μερόης παράλληλος τῇ μὲν δι' ἀγνωρίστων μερῶν, τῇ δὲ διὰ τῶν ἄρκων τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 36, line 16

ὁ δὲ διὰ Συήνης παράλληλος τῇ μὲν διὰ τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων τῶν κατὰ τὴν Γεδρωσίαν καὶ τῆς Ἰνδικῆς διήκει, τῇ δὲ διὰ τῶν νοτιωτέρων Κυρήνης πεντακισχιλίους σταδίοις παρὰ μικρόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 38, line 15

διήκει δ' ὁ παράλληλος οὗτος τῇ μὲν διὰ Κυρήνης καὶ τῶν νοτιωτέρων Καρχηδόνος ἑνακοσίοις σταδίοις μέχρι Μαυρουσίας μέσης, τῇ δὲ δι' Αἰγύπτου καὶ Κοίλης Συρίας καὶ τῆς ἄνω Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ Σουσιάδος Περσίδος Καρμανίας Γεδρωσίας τῆς ἄνω μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 39, line 14

.. · διήκει δ' ὁ παράλληλος οὗτος κατ' Ἑρατοσθένη διὰ Καρίας Λυκαονίας Καταονίας Μηδίας Κασπίων πυλῶν Ἰνδῶν τῶν κατὰ Καύκασον.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 4, section 1, line 15

ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἰβηρα ἄλλους τοσούτους σχεδόν τι (ταύτην δ' ἔχειν Ἑδητανούς), ἐν τὸς δὲ τοῦ Ἰβηρος μέχρι Πυρήνης καὶ τῶν Πομπηίου ἀναθημάτων χιλίους καὶ ἑξακοσίους· οἰκεῖν δὲ Ἑδητανῶν τε ὀλίγους καὶ λοιπὸν τοὺς προσαγορευομένους Ἰνδικήτας μεμερισμένους τέτραχα.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 4, section 8, line 14

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

δίπολις δ' ἐστὶ τείχει διωρισμένη, πρότερον τῶν Ἰνδικῶν τινὰς προσοίκους ἔχουσα, οἳ καίπερ ἰδίᾳ πολι- τευόμενοι κοινὸν ὅμως περίβολον ἔχειν ἐβούλοντο πρὸς τοὺς Ἑλληνας ἀσφαλείας χάριν, τῷ χρόνῳ δ' εἰς ταῦτό πολίτευμα συνῆλθον μικτόν τι ἔκ τε βαρβάρων καὶ Ἑλ- ληνικῶν νομίμων, ὅπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν συνέβη.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 5, section 5, line 64

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς Ἰνδικῆς στρατείας ὅρια βωμοὺς ἔθετο ἐν τοῖς τόποις εἰς οὓς ὑστάτους ἀφίκετο τῶν πρὸς ταῖς ἀνατο- λαῖς Ἰνδῶν, μιμούμενος τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Διόνυ- σον.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 5, section 6, line 5

οὐδὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ στήλας φασὶν ὅρα- θῆναι κειμένας οὕθ' Ἡρακλέους οὔτε Διο- νύσου· καὶ λεγομένων μέντοι καὶ δεικνυμένων τόπων τινῶν οἱ Μακεδόνες ἐπίστευον τούτους εἶναι στήλας, ἐν οἷς τι σημεῖον εὕρισκον ἢ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἱστορου- μένων ἢ τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 5, section 6, line 39

τὸ δὲ ἐπ' αὐτάς ἀναφέρειν τὰς ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλας τῷ ἐνθάδε ἦττον εὐλογον, ὥς ἐμοὶ φαίνεται· οὐ γὰρ ἐμ- πόρων ἄλλ' ἡγεμόνων μᾶλλον ἀρξάντων τοῦ ὀνόμα- τος τούτου, κρατῆσαι πιθανὸν τὴν δόξαν, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰνδικῶν στηλῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 5, chapter 2, section 6, line 38

τοῦτό τε δὴ παράδοξον ἢ νῆσος ἔχει καὶ τὰ ὀρύγματα ἀναπληροῦσθαι πάλιν τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλευθέντα, καθάπερ τοὺς πλαταμῶνάς φασι τοὺς ἐν Ῥόδῳ καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτραν τὴν μάρμαρον καὶ τὰς ἐν Ἰνδοῖς ἄλας, ἃς φησι Κλείταρχος.

Strabo Geogr., Geographica Book 7, chapter 3, section 8, line 9

πλήρεις δὲ καὶ αἱ Περσικαὶ ἐπιστολαὶ τῆς ἀπλότητος ἧς λέγω, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ Ἰνδῶν ἀπο- μνημονευόμενα.

Strabo Geogr., Geographica Book 10, chapter 3, section 17, line 13

οἳ τ' ἐπιμεληθέντες τῆς ἀρχαίας μουσικῆς Θοῤῃες λέγονται, Ὀρφεὺς τε καὶ Μου- σαῖος καὶ Θάμυ- ρις, καὶ τῷ Εὐμόλῳ δὲ τοῦνομα ἐνθένδε, καὶ οἱ τῷ Διονύσῳ τὴν Ἀσίαν ὅλην καθιερώσαντες μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν πολλὴν μουσικὴν μεταφέρου- σι· καὶ ὁ μὲν τίς φησιν “κιθάραν Ἀσιᾶτιν ῥάσσω,” ὁ δὲ τοὺς αὐλοὺς Βε- ρεκυντίους καλεῖ καὶ Φρυγίους· καὶ τῶν ὀργάνων ἕνια βαρβάρως ὠνόμασται νάβλας καὶ σαμβύκη καὶ βάρβιτος καὶ μαγάδις καὶ ἄλλα πλείω.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 1, section 3, line 4

Πλάτος μὲν οὖν ἔχει τὸ ὅρος πολλαχοῦ καὶ τρισχι- λίων σταδίων, μῆκος δ' ὅσον καὶ τὸ τῆς Ἀσίας, τετ- τάρων που μυριάδων καὶ πεντακισχιλίων, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς καὶ Σκυθίας πρὸς τὰς ἀνατολάς.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 1, section 7, line 3

Δεύτερον δ' ἂν εἴη μέρος τὸ ὑπὲρ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης, ἣν [καί] Κασπίαν καλοῦμεν, μέχρι τῶν κατ' Ἰνδοὺς Σκυθῶν.

5.21. STRABO

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 1, section 7, line 11

τῶν δὲ ἄλλων τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου τήν τε Ἰνδικὴν τίθεμεν καὶ τὴν Ἀριανὴν μέχρι τῶν ἐθνῶν τῶν καθηκόντων πρὸς τε τὴν κατὰ Πέρσας θάλατταν καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον καὶ τὸν Νεῖλον καὶ πρὸς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος καὶ τὸ Ἰσικόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 4

Καὶ τὰ πρὸς τὸ ἐνδοξὸν θρυληθέντα οὐκ ἄνωμο- λόγηται παρὰ πάντων, οἱ δὲ πλάσαντες ἦσαν οἱ κολα- κείας μᾶλλον ἢ ἀληθείας φροντίζοντες· οἷον τὸ τὸν Καύκασον μετενεγκεῖν εἰς τὰ Ἰνδικὰ ὄρη καὶ τὴν πλη- σιάζουσιν ἐκείνοις ἑῶν θάλατταν ἀπὸ τῶν ὑπερκει- μένων τῆς Κολχίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου ὁρῶν· ταῦτα γὰρ οἱ Ἕλληνες καὶ Καύκασον ὠνόμαζον, διέχοντα τῆς Ἰνδικῆς πλείους ἢ τρισμυρίους σταδίους, καὶ ἐνταῦθα ἐμύθευσαν τὰ περὶ Προμηθεά καὶ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ τὰ ὕστατα πρὸς ἔω ἐγνώριζον οἱ τότε.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 11

ἡ δὲ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεία Διονύσου καὶ Ἡρακλέους ὅστε- ρογενῆ τὴν μυθοποιίαν ἐμφαίνει, ἅτε τοῦ Ἡρακλέ- ους καὶ τὸν Προμηθεά λῦσαι λεγομένου χιλιάσιν ἐτῶν ὕστερον.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 15

καὶ ἦν μὲν ἐνδοξότερον τὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τῶν Ἰνδικῶν ὁρῶν καταστρέ- φασθαι τὴν Ἀσίαν ἢ μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Καυκάσου· ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ ὅρους καὶ τοῦνομα καὶ τὸ τοὺς περὶ Ἰάσονα δοκεῖν μακροτάτην στρατείαν τελέσαι τὴν μέ- χρι τῶν πλησίον Καυκάσου καὶ τὸ τὸν Προμηθεά πα- ραδεδοσθαι δεδεμένον ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς ἐν τῷ Καυκάσῳ .

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 22

.. χαριεῖσθαι τι τῷ βασιλεῖ ὑπέλαβον τοῦνομα τοῦ ὅρους μετενέγκαντες εἰς τὴν Ἰνδικήν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 8, line 11

Ἀβέακος μὲν οὖν ὁ τῶν Σιράκων βασιλεὺς, ἡνίκα Φαρνάκης τὸν Βόσπορον εἶχε, δύο μυριάδας ἱππέων ἔστελλε, Σπαδίνης δ' ὁ τῶν Ἀόρσων καὶ * εἵκοσιν, οἱ δὲ ἄνω Ἄορσοι καὶ πλείονας· καὶ γὰρ ἐπεκράτουν πλείονος γῆς καὶ σχεδόν τι τῆς Κασπίων παραλίας τῆς πλείστης ἤρχον, ὥστε καὶ ἐνε- πορεύοντο καμήλοις τὸν Ἰνδικὸν φόρτον καὶ τὸν Βα- βυλώνιον παρὰ τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων διαδεχόμε- νοι· ἐχρυσόφουρον δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 6, section 2, line 6

Εἰσπλέοντι δ' ἐν δεξιᾷ μὲν τοῖς Εὐρωπαίοις οἱ συνεχεῖς Σκύθαι νέμονται καὶ Σαρμάται οἱ μεταξὺ τοῦ Τανάιδος καὶ τῆς θαλάττης ταύτης, νομάδες οἱ πλεί- ους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν· ἐν ἀριστερᾷ δ' οἱ πρὸς ἔω Σκύθαι, νομάδες καὶ οὔτοι, μέχρι τῆς ἑώας θαλάττης καὶ τῆς Ἰνδικῆς παρατείνοντες.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 2, line 24

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

φησὶ δ' Ἀριστόβουλος ὑλώδη οὖσαν τὴν Ὑρκανίαν δρῦν ἔχειν, πεύκην δὲ καὶ ἐλάτην καὶ πίτυν μὴ φύειν, τὴν δ' Ἰνδικὴν πλη- θύειν τούτοις.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 3, line 6

Ἀριστόβουλος δὲ καὶ μέγιστον ἀποφαίνει τὸν Ὠξὸν τῶν ἐωραμένων ὑφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν πλην τῶν Ἰνδικῶν· φησὶ δὲ καὶ εὐπλοῦν εἶναι καὶ οὗτος καὶ Ἑρατοσθένης παρὰ Πατροκλέους λαβῶν, καὶ πολλὰ τῶν Ἰνδικῶν φορτίων κατάγειν εἰς τὴν Ὑρκανίαν θάλατταν, ἐντεῦθεν δ' εἰς τὴν Ἀλβανίαν περαιοῦσθαι καὶ διὰ τοῦ Κύρου καὶ τῶν ἐξῆς τόπων εἰς τὸν Εὐξείνιον καταφέρεσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 4, line 17

Πολύχλειτος δὲ καὶ πίστεις προφέρεται περὶ τοῦ λίμνην εἶναι τὴν θάλατταν ταύτην, ὅφεις τε γὰρ ἐκτρέφειν καὶ ὑπόγλυκυ εἶναι τὸ ὕδωρ· ὅτι δὲ καὶ οὐχ ἑτέρα τῆς Μαιώτιδος ἐστὶ, τεκμαιρόμενος ἐκ τοῦ τὸν Τάναϊν εἰς αὐτὴν ἐμβάλλειν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν ὁρῶν τῶν Ἰνδικῶν ἐξ ὧν ὁ τε Ὠχὸς καὶ ὁ Ὠξὸς καὶ ἄλλοι πλείους φέρεται καὶ ὁ Ἰαξάρτης ἐκδίδωσί τε ὁμοίως ἐκείνοις εἰς τὸ Κάσπιον πέλαγος πάντων ἀρκτικώτατος.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 4, line 27

Ἑρατοσθένης δὲ φησὶ καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ φύεσθαι ἐλάτην καὶ ἐντεῦθεν ναυπηγήσασθαι τὸν στόλον Ἀλέξανδρον· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα συγκρούειν Ἑρατοσθένης πειρᾶται, ἡμῖν δ' ἀποχρώντως εἰρήσθω περὶ αὐτῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 1, line 2

Ἀπὸ δὲ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης προϊόντι ἐπὶ τὴν ἕω δεξιὰ μὲν ἐστὶ τὰ ὄρη μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάττης παρατείνοντα, ἅπερ οἱ Ἕλληνες ὀνομάζουσι Ταῦρον, ἀρξάμενα ἀπὸ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Κιλικίας καὶ μέχρι δεῦρο προϊόντα ἀπὸ τῆς ἐσπέρας συνεχῇ καὶ τυγχάνοντα ἄλλων καὶ ἄλλων ὀνομάτων.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 8, line 10

φησὶ δ' Ἑρατοσθένης τοὺς Ἀραχωτοὺς καὶ Μασσαγέτας τοῖς Βακτρίοις παρακεῖσθαι * πρὸς δύσιν παρὰ τὸν Ὠξόν, καὶ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανούς τοῖς ὅλοις ἐδάφεσιν ἀντικεῖσθαι τῇ Ἰνδικῇ, Βακτρίους δ' ἐπ' ὀλίγον· τὸ γὰρ πλεον τῷ Παροπαισῶ παρακεῖσθαι· διείργειν δὲ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανούς τὸν Ἰαξάρτην, καὶ Σογδιανούς δὲ καὶ Βακτριανούς τὸν Ὠξόν, μεταξὺ δὲ Ὑρκανῶν καὶ Ἀρίων Ταπύρους οἰκεῖν· κύκλῳ δὲ περὶ τὴν θάλατταν μετὰ τοὺς Ὑρκανούς Ἀμάρδους τε καὶ Ἀναριάκας καὶ Καδουσίους καὶ Ἀλβανούς καὶ Κασπίους καὶ Οὐτίους, τάχα δὲ καὶ ἑτέρους μέχρι Σκυθῶν, ἐπὶ θάτερα δὲ μέρη τῶν Ὑρκανῶν Δέρβικας, τοὺς δὲ Καδουσίους συμψαύειν Μήδων καὶ Ματιανῶν

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 9, line 10

λέγει δὲ καὶ οὕτω τὰ διαστήματα ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Ἰνδούς· εἰς μὲν Ἑκατόμυλον χιλίους ἐναχοσίους ἐξήκοντά φασιν, εἰς δ' Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐν Ἀρίοις τετραχισχιλίους πενταχοσίους τριάκοντα, εἴτ' εἰς Προφθασίαν τὴν ἐν Δραγγῇ χιλί-

5.21. STRABO

ους ἑξακοσίους, οἱ δὲ πεντακοσίους, εἴτ' εἰς Ἀραχωτοὺς τὴν πόλιν τετρακισχιλίους ἑκατὸν εἴκο- σιν, εἴτ' εἰς Ὀρτόσπανα ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον δισχιλίους, εἴτ' εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰνδικῆς χιλίους· ὁμοῦ μύριοι πεντακισχίλιοι τριακόσιοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 9, line 20

ἐπ' εὐθείας δὲ τῷ διαστήματι τούτῳ τὸ συνεχὲς δεῖ νοεῖν, τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης μῆκος τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 10, section 1, line 14

συντελής δ' ἦν αὐτῇ καὶ ἡ Δραγγιανὴ μέχρι Καρμανίας, τὸ μὲν πλεον τοῖς νοτίοις μέρεσι τῶν ὁρῶν ὑποπεπτωκυῖα, ἔχουσα μέντοι τινὰ τῶν μερῶν καὶ τοῖς ἀρκτικοῖς πλησιάζοντα τοῖς κατὰ τὴν Ἀρίαν· καὶ ἡ Ἀραχωσία δὲ οὐ πολὺ ἄπωθέν ἐστι, καὶ αὕτη τοῖς νοτίοις μέρεσι τῶν ὁρῶν ὑποπε- πτωκυῖα καὶ μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τεταμένη, μέ- ρος οὖσα τῆς Ἀριανῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 1, line 6

τοσοῦτον δὲ ἴσχυσαν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνες αὐτὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώ- ρας ὥστε τῆς τε Ἀριανῆς ἐπεκράτουν καὶ τῶν Ἰνδῶν, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀρταμιτη- νός, καὶ πλείω ἔθνη κατεστρέψαντο ἢ Ἀλέξανδρος, καὶ μάλιστα Μέναν- δρος (εἴ γε καὶ τὸν Ὑπαννὶν διέβη πρὸς ἔω καὶ μέχρι τοῦ Ἱμάου προῆλθε) τὰ μὲν αὐτὸς τὰ δὲ Δημήτριος ὁ Εὐθυδήμου υἱὸς τοῦ Βακτρίων βα- σιλέως· οὐ μόνον δὲ τὴν Παταληνὴν κατέσχον ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παραλίας τὴν τε Σαραόστου καλουμέ- νην καὶ τὴν Σιγέρδιδος βασιλείαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 6, line 13

οὐχ ὁμολογοῦσι δ' ὅτι περιέπλευσάν τινες ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ὑρ- κανίαν· ὅτι δὲ δυνατόν, Πατροκλῆς εἶρηκε.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 7, line 2

Λέγεται δὲ διότι τοῦ Ταύρου τὸ τελευταῖον, ὃ καλοῦσιν Ἱμαίον, τῇ Ἰνδικῇ θα- λάττῃ ξυνάπτον, οὐδὲν οὔτε προὔχει πρὸς ἔω τῆς Ἰνδικῆς μᾶλλον οὔτ' εἰσέχει· παρίοντι δ' εἰς τὸ βόρειον πλευρὸν αἰεὶ τι τοῦ μή- κους ὑφαιρεῖ καὶ τοῦ πλάτους ἢ θάλαττα, ὥστ' ἀπο- φαίνειν μύουρον πρὸς ἔω τὴν νῦν ὑπογεγραμμένην μερίδα τῆς Ἀσίας, ἣν ὁ Ταῦρος ἀπολαμβάνει πρὸς τὸν ὠκεανὸν τὸν πληροῦντα τὸ Κάσπιον πέλαγος.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 7, line 15

εἴρηται γὰρ ὅτι περὶ τετρακισμύριους σταδίους ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσικιοῦ κόλπου μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης τῆς κατὰ Ἰνδοῦς, ἐπὶ δ' Ἰσὸν ἀπὸ τῶν ἐσπερίων ἄκρων τῶν κατὰ στήλας ἄλλοι τρισμύριοι· ἐστὶ δὲ ὁ μυχὸς τοῦ Ἰσικιοῦ κόλπου μικρὸν ἢ οὐδὲν Ἀμισοῦ ἐωθινώτερος, τὸ δὲ ἀπὸ Ἀμισοῦ ἐπὶ τὴν Ὑρκανίαν γῆν περὶ μύριους ἐστὶ σταδίους, παράλληλον ὃν τῷ ἀπὸ τοῦ Ἰσσοῦ λε- χθέντι ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς.

Strabo Geogr., Geographica Book 14, chapter 2, section 29, line 36

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμι-
δώρῳ ἄπερ καὶ παρὰ τῷ Ἑρατο- σθένει.

Strabo Geogr., Geographica Book 14, chapter 5, section 11, line 22

διὰ δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς Ῥοδίας γραμμὴν, ἣν μέχρι τοῦ Κύδνου κα-
τηγάγομεν, τὴν αὐτὴν ἀποφαίνομεν τῇ μέχρι Ἴσσοῦ, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι,
καὶ τὸν Ταῦρόν φαμεν διήκειν ἐπ' εὐθείας τῇδε τῇ γραμμῇ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 1, line 3

Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν Κιλικίας καὶ Παμ-
φυλίας καὶ Λυκίας, τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νείλου μεταξὺ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς
ἔξω θαλάττης τῆς νοτίου κείμενα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 1, line 6

μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἡ Λιβύη ἐστὶ, περὶ ἧς ἐροῦμεν ὕστερον, νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς
ἀρκτέον· πρώτη γὰρ ἔκκειται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ μεγίστη.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 3, line 7

Ἀπολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικὰ ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτρια-
νὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βα- σιλέων τῶν ἀπὸ Σελεύκου
τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξηθέντας ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ· οὐδὲν δὲ
προσανακαλύπτει * τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ πλείω τῆς
Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδό- νας καταστρέφασθαι λέγων· Εὐκρατίδαν γοῦν πόλεις
χιλίας ὕφ' ἑαυτῷ ἔχειν· ἐκεῖνοι δὲ γε αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Ὑδάσπου καὶ τοῦ
Ὑπάνιος τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλεις τε σχεῖν πεντακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ
τῆς Μεροπίδος ἐλάττω· ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν καταστρεψάμενον Ἀλέξανδρον
παραδοῦναι Πώρῳ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 4, line 2

Καὶ οἱ νῦν δὲ ἐξ Αἰγύπτου πλέοντες ἐμπορικοὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ
μέχρι τῆς Ἰνδικῆς σπάνιοι μὲν καὶ περιπεπλεύκασιν μέχρι τοῦ Γάγγου, καὶ οὗτοι δ'
ἰδιῶται καὶ οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν τῶν τό- πων χρήσιμοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 4, line 8

καὶ κεῖθεν δὲ ἄφ' ἐνὸς τόπου καὶ παρ' ἐνὸς βασιλέως, Πανδίωνος κατ' ἄλλους
Πώρου, ἦκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεῖα καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν
Ἀθήνησι σοφιστῆς Ἰνδός, καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλεξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θέαν
ἐπι- δειξάμενος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 5, line 7

φησὶ γοῦν Νέαρχος φιλονεικῆσαι αὐτὸν διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν,
πεπυσμένον διότι καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδοὺς καὶ Κῦρος· ἀλλ' ἡ μὲν ἀνέ-
στρεψε φεύγουσα μετὰ εἴκοσιν ἀνθρώπων, ἐκεῖνος δὲ μεθ' ἑπτὰ· ὡς σεμνὸν τὸ
ἐκείνων τοσαῦτα παθόντων αὐτὸν καὶ στρατόπεδον διασῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν
αὐτῶν ἐθνῶν τε καὶ τόπων.

5.21. STRABO

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 6, line 2

Ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστευσεν· ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρα- τείας τοῦ Κύρου ἢ τῆς Σεμιράμιδος;

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 6, line 5

συναποφαίνεται δέ πως καὶ Μεγασθένους τῷ λόγῳ τούτῳ κελεύων ἀπι- στεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιάν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆσαι πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 6, line 16

μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρκωνα ἀφικέσθαι, ἐκεῖνον δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θρά- κην καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν· Ἰδάνθυρ- στον δὲ τὸν Σκύθην ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύ- πτου· τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδένα τούτων ἄψασθαι· καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως· Πέρ- σας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὑδράκας, ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον ἥνικα Κύρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 8, line 11

προσωνόμασαν καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νῦσαν Διονύ- σου κτίσμα, καὶ ὄρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρόν, αἰ- τιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι κισσὸν καὶ ἄμπελον, οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀπορρεῖ γὰρ ὁ βότρυς πρὶν περκάσαι διὰ τοὺς ὄμβρους τοὺς ἄδην· Διονύσου δ' ἀπογόνους τοὺς Συδράκας ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς παρ' αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν ἐξόδων, βακχικῶς τάς τε ἐκστρατείας ποιουμένων τῶν βασιλέων καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ τυμπανισμοῦ καὶ εὐανθοῦς στολῆς· ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 8, line 12

Ἄορνον δὲ τινα πέτραν, ἥς τὰς ῥίζας ὁ Ἰνδὸς ὑπορρεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλε- ξάνδρου κατὰ μίαν προσβολὴν ἐλόντος, σεμνύνοντες ἔφασαν τὸν Ἡρακλέα τρεῖς μὲν προσβα- λεῖν τῇ πέτρᾳ ταύτῃ τρεῖς δ' ἀποκρουσθῆναι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 9, line 8

Ὅτι δ' ἐστὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Ἀλέξανδρον πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλή- λους τοὺς συγγραφέας δῆλον, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν τοὺς δὲ μὴδ' ἀπλῶς μεμνῆσθαι· οὐ γὰρ εἰκὸς τὰ οὐ- τως ἔνδοξα καὶ τύφου πλήρη μὴ πεπύσθαι, ἢ πεπύ- σθαι μὲν μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ ταῦτα τοὺς πιστοτάτους αὐτῶν· ἔπειτα ἐκ τοῦ μὴδὲ τοὺς με- ταξύ, δι' ὧν ἐχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἄφιξιν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα, μηδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύναι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέ- ρας γῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 10, line 9

μάλιστα δ' ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε πιστότατα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐρα- τοσθένους ἐν τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν ἐκτεθέντα κεφαλαιωδῶς περὶ τῆς τότε

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

νομιζομένης Ἰνδικῆς, ἥνικα Ἀλέξανδρος ἐπῆλθε· καὶ ἦν ὁ Ἰνδὸς ὄριον ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρια- νῆς ἣν ἐφεξῆς πρὸς τῇ ἐσπέρᾳ κειμένην Πέρσαι κα- τεῖχον· ὕστερον γὰρ δὴ καὶ τῆς Ἀριανῆς πολλὴν ἔσχον οἱ Ἰνδοὶ λαβόντες παρὰ τῶν Μακεδόνων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 11, line 1

Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα ἀπὸ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παρο- πάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἰμαὸν καὶ ἄλλα ὀνομάζου- σι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προσεῶν πλευ- ρόν, πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα, προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα τῶν μειζόνων πλευρῶν ἑκατέρου πλεο- νεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν καὶ

τρισχι-

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 11, line 16

τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὄρων ἐπὶ τὴν νότιον θάλατ- ταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ, ὥστ' ἀπεναντίον ἡ ἐωθινή προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔσται μυρίων καὶ ἑξαχισχιλίων σταδίων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 11, line 34

τούτῳ δὴ πάλιν τῷ διαστήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄκρας διάστημα τὸ προπίπτον ἐπὶ πλέον πρὸς τὰς ἀνατολάς, οἱ τρισχίλιοι στάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μῆκος· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἐξῆς ῥόνα μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς τερμόνων· οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα οἱ Κωνιακοὶ καλούμενοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 12, line 3

Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτη- σίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν διὰ τοῦ πεδίου, Με- γασθένους δὲ καὶ Δημάρχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυ- ρίους τιθέασι σταδίους τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δηίμαχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρί- ους κατ' ἐνίους τόπους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λό- γοις εἴρηται, νῦν δὲ τοσοῦτον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, ἐάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ δισχυρίζονται.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 12, line 12

τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰ- κουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν διὰ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δημάρχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυ- ρίους τιθέασι σταδίους τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δηίμαχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρί- ους κατ' ἐνίους τόπους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λό- γοις εἴρηται, νῦν δὲ τοσοῦτον

5.21. STRABO

εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, ἐάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ δισχυρίζωνται.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 1

Ἄπαντα δ' ἐστὶ κατάρρυτος ποταμοῖς ἡ Ἰνδική, τοῖς μὲν εἰς δύο τοὺς μεγίστους συρρηγνυμένοις τὸν τε Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην, τοῖς δὲ κατ' ἴδια στόματα ἐκδιδοῦσιν εἰς τὴν θάλατταν· ἅπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι καὶ φέρονται μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πρῶτον, εἴθ' οἱ μὲν μένουσιν ἐπὶ τῆς αὐ- τῆς φορᾶς καὶ μάλιστα οἱ εἰς τὸν Ἰνδὸν συμβάλλοντες, οἱ δ' ἐπιστρέφονται πρὸς ἕω, καθάπερ καὶ ὁ Γάγγης ποταμός.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 13

οὗτος μὲν οὖν καταβάς ἐκ τῆς ὀρεινῆς, ἐπει- δὴν ἄψηται τῶν πεδίων ἐπιστρέψας πρὸς ἕω καὶ ῥυεῖς παρὰ τὰ Παλίβοθρα μεγίστην πόλιν πρόεισιν ἐπὶ τὴν ταύτη θάλατταν καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν· ὁ δὲ Ἰνδὸς δυσὶ στόμασιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐκπίπτει θάλατταν, ἐμ- περιλαμβάνων τὴν Παταληνὴν καλουμένην χώραν παραπλησίαν τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 19

ἐκ δὲ τῆς ἀνα- θυμιάσεως τῶν τοσούτων ποταμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐτησί- ων, ὡς Ἑρατοσθένης φησί, βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὅμ- βροῖς ἡ Ἰνδική, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία· ἐν μὲν οὖν τοῦ- τοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρος, πρὸς τούτοις σήσαμον ὄρυζα βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς πυροὶ κριθαὶ ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδι- μοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 24

.. τὰ αὐτὰ φύεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς πλὴν ἵππου ποταμίου τὰ ἄλλα φέρουσι καὶ οἱ Ἰνδικοί· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοὺς ἵππους γίνεσθαι φησι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 14, line 2

Τὴν δὲ Ταπροβάνην πελαγίαν εἶναι φασὶ νῆσον ἀπέχουσαν τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν κατὰ τοὺς Κωνιακοὺς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν ἑπτὰ πλοῦν, μῆ- κος μὲν ὡς πεντακισχιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 15, line 10

εἶναι δὲ καὶ ἄλλας νήσους αὐτῆς μεταξὺ καὶ τῆς Ἰνδικῆς, νοτιωτάτην δ' ἐκεί- νην.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 17, line 12

κατανοη- θῆναι δὲ ταῦτα καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φη- σίν, ὥρμηκότων μὲν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ Παροπαμι- σαδῶν, μετὰ δὲ δυσμὰς πληιάδων, καὶ διατριψάν- των κατὰ τὴν ὀρεινὴν ἔν τε τῇ Ὑπασίων καὶ τῇ Ἀσσακα- νοῦ γῇ τὸν χειμῶνα, τοῦ δ' ἔαρος ἀρχομένου καταβε- βηκότων εἰς τὰ πεδία καὶ πόλιν Τάξιλα εὐμεγέθη, ἐν- τεῦθεν δ' ἐπὶ Ὑδάσπην καὶ τὴν Πώρου χώραν· τοῦ μὲν οὖν χειμῶνος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἀλλὰ χιόνας μόνον· ἐν δὲ τοῖς Ταξιλοις πρῶτον ὑσθῆναι, καὶ ἐπειδὴ κατα- βᾶσιν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ νικήσασιν Πῶρον ὁδὸς ἦν

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 19, line 4

Τὴν δ' ὁμοιότητα τῆς χώρας ταύτης πρὸς τε τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ πάλιν τὴν ἐναντιό- τητα παραθεῖς ὁ Ἀριστόβουλος, διότι τῷ Νείλῳ μὲν ἐκ τῶν νοτίων ὄμβρων ἐστὶν ἡ πλήρωσις τοῖς Ἰνδικοῖς δὲ ποταμοῖς ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν, ζητεῖ πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ κατομβροῦνται· οὔτε γὰρ ἡ Θηβαῖς μέχρι Συήνης καὶ τῶν ἐγγύς Μερόης οὔτε τῆς Ἰνδικῆς τὰ ἀπὸ τῆς Παταληνῆς μέχρι τοῦ Ὑδάσπου· τὴν δ' ὑπὲρ ταῦτα τὰ μέρη χώραν ἐν ἣ καὶ ὄμβροι καὶ νιφετοί, πα- ραπλησίως ἔφη γεωργεῖσθαι τῇ ἄλλῃ τῇ ἔξω τῆς Ἰνδι- κῆς χώρα· ποτίζεσθαι γὰρ ἐκ τῶν ὄμβρων καὶ χιόνων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 19, line 17

πεμφθεὶς γοῦν ἐπὶ τινὰ χρεῖαν ἰδεῖν φησὶν ἐρημωθεῖσαν χώραν πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων σὺν κώμαις, ἐκλιπόντος τοῦ Ἰνδοῦ τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρον ἐκ- τραπομένου δ' εἰς τὸ ἕτερον ἐν ἀριστερᾷ κοιλότερον πολὺ, καὶ οἶον καταρράξαντος, ὥς τὴν ἀπολει- φθεῖσαν ἐν δεξιᾷ χώραν μηκέτι ποτίζεσθαι ταῖς ὑπερχύσεσι, μετεωροτέραν οὔσαν οὐ τοῦ ῥεῖθρου τοῦ καινοῦ μό- νον ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερχύσεων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 20, line 7

Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαι- μονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ δίφορον· καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινὸν τὸν δὲ θερινόν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσχεσθαι φησι πρὸς ἀμφο- τέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστ' εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς οὔσης· τοὺς τε ξυλίνους καρποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς καὶ τὰς ῥίζας τῶν φυτῶν καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυ- κείας καὶ φύσει καὶ ἐψήσει χλιανομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς καὶ τοῦ

ποτα-

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 21, line 1

Πολλὰ γὰρ δὴ δένδρα παράδοξα ἡ Ἰνδικὴ τρέφει, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ κάτω νεύοντας ἔχον τοὺς κλάδους τὰ δὲ φύλλα ἀσπίδος οὐκ ἐλάττω.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 21, line 5

Ὀνησίκριτος δὲ καὶ περι- εργότερον τὰ ἐν τῇ Μουσικανοῦ διεξιὼν, ἃ φησι νο- τιώτατα εἶναι τῆς Ἰνδικῆς, διηγεῖται μέγала δένδρα τινά, ὧν τοὺς κλάδους αὐξηθέν- τας ἐπὶ πήχεις καὶ δώ- δεκα, ἔπειτα τὴν λοιπὴν αὐξήσιν καταφερῇ λαμβάνειν ὥς ἂν κατακαμπτομένους, ἕως ἂν ἄψωνται τῆς γῆς· ἔπειτα κατὰ γῆς διαδοθέντας ῥιζοῦ- σθαι ὁμοίως ταῖς κατώρυξιν, εἴτ' ἀναδοθέντας στελεχοῦσθαι· ἐξ οὗ πά- λιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντας ἄλλην κατώ- ρυγα ποιεῖν, εἴτ' ἄλλην, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἅφ' ἐνὸς δένδρου σκιάδιον γίνεσθαι μακρὸν πολυστύλῳ σκηνῇ ὅμοιον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 22, line 3

5.21. STRABO

Ἐν δὲ τῇ Μουσικανοῦ καὶ σίτον αὐτοφυῆ λέγει πυρρῷ παραπλήσιον καὶ ἄμπελον, ὥστ' οἰνοφορεῖν τῶν ἄλλων ἄοινον λεγόντων τὴν Ἰνδικήν· ὥστε μὴδ' αὐ- λὸν εἶναι κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν μὴδ' ἄλλο τῶν μουσι- κῶν ὀργάνων μὴδὲν πλὴν κυμβάλων καὶ τυμπάνων καὶ κροτάλων ἃ τοὺς θαυματοποιοὺς κεκτῆσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 22, line 14

ἔχειν δὲ καὶ κιννάμωμον καὶ νάρδον καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα τὴν νό- τιον γῆν τὴν Ἰνδικήν ὁμοίως ὥσπερ τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν ἔχουσάν τι ἐμφερέας ἐκείναις κατὰ τοὺς ἡλίους· διαφέρειν δὲ τῷ πλεονασμῷ τῶν ὑδάτων ὥστ' ἐνικμον εἶναι τὸν ἀέρα καὶ τροφιμώτερον παρὰ τοῦτο καὶ γόνιμον μᾶλλον, ὥς δ' αὖτως καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ ὕδωρ, ἥ δὴ καὶ μεῖζω τὰ τε χερσαῖα τῶν ζώων καὶ τὰ καθ' ὕδατος τὰ ἐν Ἰνδοῖς τῶν παρ' ἄλλοις εὐρίσχεσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 23, line 6

ὅσῳ δέ γε φησὶ τὸ μὲν τοῦ Νείλου ὕδωρ δι' εὐθείας ἔπεισι πολλὴν χώραν καὶ στε- νὴν καὶ μεταβάλλει πολλὰ κλίματα καὶ πολλοὺς ἀέρας, τὰ δ' Ἰνδικὰ ρέυματα ἐς πεδιά ἀναχεῖται μεῖζω καὶ πλατύτερα ἐνδιατρίβοντα πολὺν χρόνον τοῖς αὐτοῖς κλίμασι, τοσῷδε ἐκείνα τούτου τροφιμώτερα, διότι καὶ τὰ κήτη μεῖζω τε καὶ πλείω· καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἐφθὸν ἤδη χεῖσθαι τὸ ὕδωρ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 24, line 22

βελτίους δὲ οἱ τὸν ἥλιον αἰτιώμενοι καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπίκαυσιν κατ' ἐπίλειψιν σφοδρὰν τῆς ἐπιπολῆς ἰκμάδος· καθ' ἃ καὶ τοὺς Ἰν- δοὺς μὴ οὐλοτριχεῖν φαμεν, μὴδ' οὕτως ἀπεφεισμέ- νως ἐπικεκαῦσθαι τὴν χροάν, ὅτι ὑγροῦ κοινωνοῦσιν ἀέρος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 25, line 6

Νεάρχος δὲ τὸ ζητούμενον πρότερον ἐπὶ τοῦ Νείλου πόθεν ἢ πλήρωσις αὐτοῦ, δι- δάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς ὅτι ἐκ τῶν θερι- νῶν ὄμβρων συμβαίνει· Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ Ὑδάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀχεσίῃ κυά- μους Αἰγυπτίους, εὐρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πε- γάς, καὶ παρασκευάζεσθαι στόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον ὥς τῷ ποταμῷ τούτῳ μέχρι ἐκεῖσε πλευσόμενον· μι- κρόν δ' ὕστερον γινῶναι διότι οὐ δύναται ὁ ἥλιος· “μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα, Ὡκεα- “νὸς μὲν πρῶτον,” εἰς ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί, ἔπειτα ἢ Ἀριανὴ καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος καὶ

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 25, line 14

πρότερον ἐπὶ τοῦ Νείλου πόθεν ἢ πλήρωσις αὐτοῦ, δι- δάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς ὅτι ἐκ τῶν θερι- νῶν ὄμβρων συμβαίνει· Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ Ὑδάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀχεσίῃ κυά- μους Αἰγυπτίους, εὐρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πε- γάς, καὶ παρασκευάζεσθαι στόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον ὥς τῷ ποταμῷ τούτῳ μέχρι ἐκεῖσε πλευσόμενον· μι- κρόν δ' ὕστερον γινῶναι διότι οὐ δύναται ὁ ἥλιος· “μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα, Ὡκεα- “νὸς μὲν πρῶτον,” εἰς ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί, ἔπειτα ἢ Ἀριανὴ καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ αὐτὴ ἡ Ἀραβία καὶ ἡ Τρωγλοδυτική.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 6

ὁ δὲ Νεῖλος καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πλεονέκτημά τι ἔχουσι παρὰ τοὺς ἄλλους διὰ τὸ τὴν χώραν ἀοίκητον εἶναι χωρὶς αὐτῶν, πλωτὴν ἅμα καὶ γεωργήσιμον οὖσαν, καὶ μήτ' ἐφοδεύεσθαι δυναμένην ἄλλως μήτ' οἰκεῖσθαι τὸ παράπαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 11

τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν καταφερομένους ἱστοροῦμεν τοὺς ἀξίους μνήμης καὶ τὰς χώρας, δι' ὧν ἡ φορὰ, τῶν δ' ἄλλων ἐστὶν ἄγνοια πλείων ἢ γνῶσις.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 17

ἦκε μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς πλησίον δι' Ἀριανῶν, ἀφελὶς δ' αὐτὴν ἐν δεξιᾷ ὑπερέβη τὸν Παροπάμισον εἰς τὰ προσάρκτια μέρη καὶ τὴν Βακτριανήν· καταστρεψάμενος δὲ τάκεῖ πάντα ὅσα ἦν ὑπὸ Πέρσαις καὶ ἔτι πλείω, τότε ἤδη καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὠρέχθη, λεγόντων μὲν περὶ αὐτῆς πολλῶν οὐ σαφῶς δέ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 24

ἀνέστρεψε δ' οὖν ὑπερθεὶς τὰ αὐτὰ ὄρη κατ' ἄλλας ὁδοὺς ἐπιτομωτέρας ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν Ἰνδικήν, εἴτ' ἐπέστρεψεν εὐθὺς ἐπ' αὐτὴν καὶ τοὺς ὄρους τοὺς ἐσπερίους αὐτῆς καὶ τὸν Κώφην ποταμὸν καὶ τὸν Χόασπην, ὃς εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει ποταμὸν κατὰ Πλημύριον πόλιν, ῥυεὶς παρὰ * Γώρουδι ἄλλην πόλιν, καὶ διεξιὼν τὴν τε Βανδοβηνήν καὶ τὴν Γανδαρίτιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 1

Ἦν δὲ μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἴθ' ὁ Ὑδάσπης, εἴθ' ὁ Ἀχεσίνης καὶ ὁ Ὑάρωτις, ὕστατος δ' ὁ Ὑπανις.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 8

ταῦτ' οὖν ἐγένετο γινώριμα ἡμῖν τῶν ἐωθινῶν τῆς Ἰνδικῆς μερῶν, ὅσα ἐντὸς τοῦ Ὑπάνιος, καὶ εἴ τινα προσιστόρησαν οἱ μετ' ἐκεῖνον περαιτέρω τοῦ Ὑπάνιος προελθόντες μέχρι τοῦ Γάγγου καὶ Παλιβόθρων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 11

μετὰ μὲν οὖν τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς ῥεῖ· τὰ δὲ μεταξὺ τούτων τῶν δυεῖν ποταμῶν ἔχουσιν Ἀστακηνοὶ τε καὶ Μασιανοὶ καὶ Νυσαῖοι καὶ Ὑπάσιοι· εἴθ' ἡ Ἀσσακανοῦ, ὅπου Μασόγα πόλις, τὸ βασιλεῖον τῆς χώρας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 15

ἤδη δὲ πρὸς τῷ Ἰνδῷ πάλιν ἄλλη πόλις Πευκολαῖτις, πρὸς ἣ ζευγμα γεννηθὲν ἐπεραίωσε τὴν στρατιάν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 28, line 1

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου Τάξιλα ἐστὶ πόλις μεγάλη καὶ εὐνοματάτη, καὶ ἡ περιχειμένη χώρα συχνὴ καὶ σφόδρα εὐδαίμων, ἥδη συνάπτουσα καὶ τοῖς πεδίοις.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 28, line 9

5.21. STRABO

ἐδέξαντό τε δὴ φιλανθρώπως τὸν Ἀλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ταξι- λης· ἔτυχόν τε πλειόνων ἢ αὐτοὶ παρέσχον, ὥστε φθο- νεῖν τοὺς Μακεδόνας καὶ λέγειν ὡς οὐκ εἶχεν, ὡς ἔοι- κεν, Ἀλέξανδρος οὕς εὐεργετήσῃ πρὶν ἢ διέβῃ τὸν Ἴν- δόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 30, line 16

τατον ἱστορεῖται τὸ περὶ τοῦ κάλλους ὅτι τιμᾶται δια- φερόντως, ὡς ἵππων καὶ κυνῶν· βασιλέα τε γὰρ τὸν κάλλιστον αἰρεῖσθαι φησιν Ὀνησίκριτος, γενόμενόν τε παιδίον μετὰ δέμηνον κρίνεσθαι δημοσίᾳ πότερον ἔχει τὴν ἐννομον μορφήν καὶ τοῦ ζῆν ἀξίαν ἢ οὐ, κρι- θέντα δ' ὑπὸ τοῦ ἀποδειχθέντος ἄρχοντος ζῆν ἢ θα- νατοῦ- σθαι· βάπτεσθαι τε πολλοῖς εὐανθεστάτοις χρώ- μασι τοὺς πύγωνα αὐτοῦ τούτου χάριν καλλωπιζο- μένους· τοῦτο δὲ καὶ ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελῶς συχνούς τῶν Ἰνδῶν (καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν χώραν χρώας θαυ- μαστάς) καὶ θριξὶ καὶ ἐσθῆσι· τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ ἄλλα μὲν εὐτελεῖς εἶναι φιλοκόσμους δέ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 30, line 27

φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπεύθους χώρᾳ ὀρυκτῶν ἀλῶν ὅρος εἶναι ἀρκεῖν δυνάμενον ὅλη τῇ Ἰνδικῇ· καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἄπω-θεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἱστορεῖται καλά, ὡς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλλευτής.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 30, line 29

οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χω- νεῖας ἀπείρως ἔχοντες οὐδ' ὦν εὐποροῦσιν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπλούστερον μεταχειρίζονται τὸ πρᾶγμα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 32, line 8

πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς ἓνα τὸν Ἴν- δόν, ὕστατος δ' ὁ Ὑπανίς· πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς σύμ- παντας συρρεῖν φασὶ τοὺς γε ἀξιολόγους· πληρωθεὶς δ' ἐκ πάντων ὥστε καὶ ἐφ' ἑκατὸν σταδίους, ὡς οἱ μὴ μετριάζοντές φασιν, εὐρύνεσθαι κατὰ τινὰς τόπους, ὡς δ' οἱ μετρίωτεροι, πεντήκοντα τὸ πλεῖστον ἐλάχι- στον δὲ ἐπτά, ἔπειτα δυοὶ στόμασιν εἰς τὴν νοτίαν ἐκ- δίδωσι θάλατταν καὶ τὴν Παταληνὴν προσαγορευομέ- νην ποιεῖ νῆσον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 33, line 4

Ἡ μὲν οὖν μεταξὺ τοῦ Ὑπάνιος καὶ τοῦ Ὑδάσπου λέγεται ἐννέα ἔχειν ἔθνη, πόλεις δὲ εἰς πενταχισχιλίας οὐκ ἐλάττους Κῶ τῆς Μεροπίδος· δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερ-βολὴν εἰρησθαι τὸ πλῆθος· ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου εἴρηται σχεδόν τι ὑφ' ὧν οἰκεῖται τῶν ἀξίων μνήμης.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 33, line 14

πρὸς αὐτῇ δ' ἤδη τῇ Παταληνῇ τήν τε τοῦ Μουσικανοῦ λέγουσι καὶ τὴν Σάβου, τὰ Σινδόμανα, καὶ ἔτι τὴν Πορτικανοῦ καὶ ἄλ- λων ὧν ἐκράτησεν ἀπάντων Ἀλέξανδρος, τὴν τοῦ Ἰνδοῦ παροικούντων ποταμίαν, ὑστάτης δὲ τῆς Παταληνῆς ἦν ὁ Ἰνδὸς ποιεῖ σχισθεὶς εἰς δύο προχοάς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 34, line 8

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

λέγει δὲ καὶ περὶ τῆς Μουσικανοῦ χώρας ἐπὶ πλέον ἐγκωμιάζων αὐτήν, ὣν τινα κοινὰ καὶ ἄλλοις Ἰνδοῖς ἱστόρηται, ὥς τὸ μακρόβιον ὥστε καὶ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν (καὶ γὰρ τοὺς Σῆρας ἔτι τούτων μακροβιωτέρους τινὲς φασί) καὶ τὸ λιτόβιον καὶ τὸ ὑγιεινόν, καίπερ τῆς χώρας ἀφθονίαν ἀπάντων ἐχούσης.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 35, line 8

ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἰστρος καὶ ὁ Νεῖλος, ἱκανῶς συμφωνεῖται· τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοῦλάχιστον πλάτος οἱ δὲ καὶ τριῶν, Μεγασθένης δέ, ὅταν ἦ μέτριος, καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσιν ὀργυῶν τοῦλάχιστον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 39, line 1

Φησὶ δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διηρῆσθαι, καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλάχιστους δὲ καθ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἑκάστῳ τοὺς θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας ὅ τι ἂν αὐτῶν ἕκαστος συντάξῃ τῶν χρησίμων ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων καὶ περὶ πολιτείας, προσφέρει τοῦτ' εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρεῖς ἐψευσμένος ἄλῃ,

νό-

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 44, line 4

Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φησὶν ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνη μεγάλῳ τῶν προσεφώνων καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὁροπέδιον εἶη τρισχιλίων πῶς τὸν κύκλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσορυχείων οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρία ἁλωπέκων οὐκ ἐλάττω, τάχος ὑπερφυῆς ἔχοντα καὶ ζῶντα ἀπὸ θήρας· ὁρύττει δὲ χειμῶνι τὴν γῆν, σωρεύει τε πρὸς τοῖς στομίοις, καθάπερ οἱ ἀσφάλαιες· ψῆγμα δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἐψήσεως δεόμενον· τοῦθ' ὑποζυγίοις μετίσιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα· φανερώς γὰρ διαμάχονται καὶ διώκουσι φεύγοντας, καταλαβόντες δὲ διαχρῶνται καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 45, line 28

οὐδὲν δὲ τούτων οὕτως ὀχλεῖν ὥς τὰ λεπτὰ ὀφείδια οὐ μείζω σπιθαμιαίων· εὐρίσκεισθαι γὰρ ἐν σκηναῖς, ἐν σκεύεσιν, ἐν θριγγοῖς ἐγκρυμμένα· τοὺς δὲ πληγέντας αἱμορροεῖν ἐκ παντὸς πόρου μετὰ ἐπωδυνίας, ἔπειτα ἀποθνήσκειν, εἰ μὴ βοηθήσῃ τις εὐθύς· τὴν δὲ βοήθειαν ῥαδίαν εἶναι διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἰνδικῶν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 45, line 30

χροκοδείλους τε οὕτε πολλοὺς οὕτε βλαπτικούς ἀνθρώπων ἐν τῷ Ἰνδῷ φησὶν εὐρίσκεισθαι, καὶ τὰ ἄλλα δὲ ζῷα τὰ πλεῖστα τὰ αὐτὰ ἅπερ ἐν τῷ Νεῖλῳ γεννᾶσθαι πλὴν ἵππου ποταμίου· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοῦτόν φησι γεννᾶσθαι.

5.21. STRABO

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 45, line 36

τῶν δ' ἐκ θαλάττης φησὶν ὁ Ἀριστόβουλος εἰς μὲν τὸν Νεῖλον ἀνατρέχειν μηδὲν ἔξω θρίσσης καὶ κεστρέως καὶ δελφίνος διὰ τοὺς κροκοδείλους, ἐν δὲ τῷ Ἰνδῷ πλῆθος· τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι * ὄρους ἀναθεῖν, τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 53, line 1

Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίκαιαν Ἰνδοὶ πάντες, μάλ- λον δ' ἐν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὀχλῶ περιττῷ χαίρουσι, διόπερ εὐκοσμοῦσι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 54, line 21

δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι, Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει καὶ ὥς κατόρ- θωμά γε· καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χώρας ταύτης κατορθώματα ὥς εὐνομωτάτης.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 67, line 1

Τὴν δὲ φιλοτεχνίαν τῶν Ἰνδῶν ἐμφανίζων σπόγ- γους φησὶν ἰδόντας παρὰ τοῖς Μακεδόσι μιμήσασθαι, τρίχας καὶ σχοινία λεπτά καὶ ἄρπεδόνας διαρράψαντας εἰς ἔρια, καὶ μετὰ τὸ πιλῆσαι τὰ μὲν ἐξελκύσαντας τὰ δὲ βάψαντας χροιαῖς· στλεγγιδοποιούς τε καὶ ληκυθο- ποιούς ταχὺ γενέσθαι πολλούς· ἐπιστολάς δὲ γράφειν ἐν σινδόσι λίαν κεκροτημέναις, τῶν ἄλλων γράμμασιν αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι φαμένων· χαλκῷ δὲ χρῆσθαι χυ- τῷ, τῷ δ' ἐλατῷ μή· τὴν δ' αἰτίαν οὐκ εἶπε, καίτοι τὴν ἀτοπίαν εἰπὼν τὴν παρακολουθοῦσαν, ὅτι

θραύ-

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 67, line 12

τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγομένων καὶ τοῦτ' ἐστίν, ὅτι ἀντὶ τοῦ προσκυθεῖν προσεύχεσθαι τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ὑπεροχῇ νόμος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 68, line 7

Τῆς δ' ἀνομολογίας τῶν συγγραφέων ἔστω παρά- δειγμα καὶ ὁ περὶ τοῦ Καλάνου λόγος· ὅτι μὲν γὰρ συν- ἤλθεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἀπέθανεν ἐκὼν παρ' αὐτῷ διὰ πυρὸς ὁμολογοῦσι· τὸν δὲ τρόπον οὐ τὸν αὐτόν φα- σιν οὐδὲ κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, ἀλλ' οἱ μὲν οὕτως εἰ- ρήκασιν· συνακολουθεῖν γὰρ ὥς ἐγκωμιαστὴν τοῦ βασιλέως ἔξω τῶν τῆς Ἰνδικῆς ὄρων παρὰ τὸ κοινὸν ἔθος τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων· ἐκείνους γὰρ τοῖς αὐτόθι συνεῖναι βασιλεῦσιν ὑφηγουμένους τὰ περὶ τοὺς θεούς, ὥς τοὺς μάγους τοῖς Πέρσας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 68, line 34

πυρώδεις εἰς· πῦρ ὠθουμένους· οἶος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος καὶ ταῖς Ἀλεξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος· τοῦτον μὲν οὖν ψέγεσθαι, τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινέεισθαι, ὃς τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγγέ- λων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν πεινομένῳ τε δῶ- ρα ἔσσεσθαι ὑπισχνουμένων ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν μήτ' ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱὸν ὃν γε ἄρχειν μηδὲ πολλο- στοῦ μέρους τῆς γῆς, μήτε αὐτῷ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

δεῖν τῶν παρ' ἐκεῖ- νου δωρεῶν ὧν οὐδεὶς κόρος, μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον ᾧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τροφὸς ἢ Ἰνδική, ἀπο- θανῶν δὲ ἀπαλλάσσεται τῆς τετραυχωμένης ὑπὸ γήρως σαρκός, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον· ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 69, line 2

Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων, ὅτι σέβονται μὲν τὸν ὄμβριον Δία Ἴνδοι καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν καὶ τοὺς ἐγγχωρίους δαίμονας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 69, line 13

τῶν τε μυρμήκων τινὰς καὶ περωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσωρύχων· ψήγματα τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμούς, καθάπερ τοὺς Ἰβηρικούς· ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἐορτὰς πομπαῖς πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσῷ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοϊκὰ ζεύγη· εἴθ' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργυαίων· καὶ τοῦ Ἰνδοῦ χαλκοῦ τράπεζαί τε καὶ θρόνοι καὶ ἐκπώματα καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα σμαράγδοις καὶ βη- ρύλλοις καὶ ἄνθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλη χρυσόπαστος, καὶ βόνασοι καὶ παρδάλεις καὶ λέοντες τιθασοὶ καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφρόγγων πλῆθος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 69, line 16

καὶ περωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσωρύχων· ψήγματα τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμούς, καθάπερ τοὺς Ἰβηρικούς· ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἐορτὰς πομπαῖς πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσῷ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοϊκὰ ζεύγη· εἴθ' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργυαίων· καὶ τοῦ Ἰνδοῦ χαλκοῦ τράπεζαί τε καὶ θρόνοι καὶ ἐκπώματα καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα σμαράγδοις καὶ βη- ρύλλοις καὶ ἄνθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλη χρυσόπαστος, καὶ βόνασοι καὶ παρδάλεις καὶ λέοντες τιθασοὶ καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφρόγγων πλῆθος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 71, line 3

τοὺς δὲ πολιτικούς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν ἢ καὶ κατ' ἀγρούς, καθημένους νεβρίδας ἢ δορκάδων δοράς· ὥς δ' εἶπεῖν, Ἰνδοὺς ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι καὶ σινδόσι λευκαῖς καὶ καρπάσοις, ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν εὐανθέστατα αὐτοὺς ἀμπέχεσθαι φορήματα· κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας, ἀναπλεχομέ- νους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 73, line 2

Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ πα- ρατυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν ἀφιγμένοις παρὰ Καί- σαρα τὸν Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δη- λοῦσθαι, σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησι, τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλεόν· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἐλληνίζειν ἐν διφθέρᾳ γε- γραμμένην, δηλοῦσαν ὅτι Πῶρος εἴη ὁ γράψας, ἐξα- κοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων ὅμως περὶ πολ-

5.21. STRABO

λοῦ ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἔτοιμος εἶη δίοδόν τε παρέ- χειν ὅπῃ βούλεται καὶ συμπράττειν ὅσα καλῶς ἔχει.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 73, line 25

συνῆν δέ, ὥς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτόν· ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγία ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων, τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγία, καθάπερ τοῦ- τον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πράξαντα μέχρι νῦν ἀπιέναι δεῖν, μή τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι συμπέ- σοι· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἀλέσθαι γυμνὸν λίπ' ἀλη- λιμμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυράν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ “Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ “τὰ πάτρια Ἰνδῶν ἔθνη ἑαυτὸν ἀπαθανατίσας κεῖται.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 1, line 1

Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐστὶν ἡ Ἀριανή, μερὶς πρώτη τῆς ὑπὸ Πέρσαις τῆς μετὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ τῶν ἄνω σατραπειῶν τῶν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, τὰ μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικά μέρη τῇ αὐτῇ θαλάττῃ καὶ τοῖς αὐτοῖς ὄρεσιν ἀφοριζομένη οἷσπερ καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον ἔχουσα αὐτὸν ἑαυ- τῆς τε καὶ τῆς Ἰνδικῆς, ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένη μέχρι τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Καρ- μανίαν γραφομένης γραμμῆς, ὥστε εἶναι τετράπλευ- ρον τὸ σχῆμα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 1, line 11

τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἄρχεται τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τῆς Πα- ταληνῆς, τε- λευτᾷ δὲ πρὸς Καρμανίαν καὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τὸ στόμα, ἄκραν ἔχον ἐκκειμένην ἱκανῶς πρὸς νότον· εἶτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπὴν ὥς ἐπὶ τὴν Περ- σίδα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 1, line 18

οἰκοῦσι δὲ Ἀρβιες πρῶτον, ὁμώνυμοι τῷ πο- ταμῷ Ἀρβει τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν, ὅσον χιλίων σταδίων ἔχοντες παραλίαν, ὥς φησι Νέ- αρχος· Ἰνδῶν δ' ἐστὶ μερὶς καὶ αὕτη· εἴτ' Ὠρίται ἔθνος αὐτόνομον· τούτων δ' ὁ παράπλους χιλίων ὀκταχο- σίων, ὁ δὲ τῶν ἐξῆς Ἰχθυοφάγων ἑπταχίλιοι τετρα- κόσιοι, ὁ δὲ τῶν Καρμανίων τρισχίλιοι ἑπτακόσιοι μέ- χρι Περσίδος· ὥσθ' οἱ σύμπαντες μύριοι τρισχίλιοι ἐννακόσιοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 3, line 1

Ἵπέρκειται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδι- κῆς ἥττον ἔμπυρος τῆς δ' ἄλλης Ἀσίας μᾶλλον, καὶ τοῖς καρποῖς καὶ τοῖς ὕδασι ἐνδεής πλὴν θέρους, οὐ πολὺ ἀμείνων τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων· ἀρωματοφόρος δὲ νάρδου μάλιστα καὶ σμύρνης, ὥστε τὴν Ἀλεξάν- δρου στρατιάν ὀδεύουσιν ἀντὶ ὀρόφου καὶ στρωμάτων τούτοις χρῆσθαι, εὐωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινότε- ρον τὸν ἀέρα ἔχουσιν παρὰ τοῦτο· γενέσθαι δ' αὐ- τοῖς θέρους τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἄφοδον ἐπίτηδες συν- ἔβη· τότε γὰρ ὄμβρους ἔχειν τὴν Γεδρωσίαν καὶ

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 5, line 17

φασὶ δὲ φι- λονεικῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον καίπερ εἰδότα τὰς ἀπο- ρίας πρὸς τὴν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

κατέχουσαν δόξαν, ὡς Σεμίραμις μὲν ἐξ Ἰνδῶν φεύγουσα σωθείη μετὰ ἀνδρῶν ὡς εἴκοσι, Κῦρος δὲ ἐπτά, εἰ δύναιτο αὐτὸς τοσοῦτο στράτευμα διασῶσαι διὰ τῆς αὐτῆς χώρας, νικῶν καὶ ταῦτα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 8, line 9

ὀρίζεσθαι μὲν γάρ φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἕω τῷ Ἰνδῷ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Παροπαμισῷ καὶ τοῖς ἐξῆς ὄρεσι μέχρι Κασπίων πυλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἐσπέραν τοῖς αὐτοῖς ὄροις οἷς ἡ μὲν Παρθυηνὴ πρὸς Μηδίαν ἡ δὲ Καρμανία πρὸς τὴν Παραιτακηνὴν καὶ Περσίδα διώρισται· πλά-τος δὲ τῆς χώρας τὸ τοῦ Ἰνδοῦ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ Πα-ροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν μύριοι καὶ δισχιλίοι στάδιοι (οἱ δὲ τρισχιλίους φασί)· μῆκος δὲ ἀπὸ Κασπίων πυλῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς ἀναγέ-γραπται, διττόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 8, line 25

μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασπίων πυλῶν διὰ τῆς Παρθυαίας μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδός· εἴθ' ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβά-σεως τοῦ ὅρους εἰς Ὀρτόσπανα ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον ἣτις ἐστὶν ἐν τοῖς Παροπαμισά-δαις· ἡ δ' ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς Ἀρίας πρὸς νό-τον εἰς Προφθα-σίαν τῆς Δραγγιανῆς· εἴτα πάλιν ἡ λοιπὴ μέχρι τῶν ὄρων τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοῦ Ἰνδοῦ· ὥστε μακροτέρα ἐστὶν αὕτη ἢ διὰ τῶν Δραγγῶν καὶ Ἀραχω-τῶν, σταδίων μυρίων πεντακισχιλίων τριακοσίων ἢ πᾶσα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 9, line 2

Ἡ δὲ τάξις τῶν ἐθνῶν τοιαύτη· παρὰ μὲν τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, ὧν ὑπέρκειται ὁ Παροπαμισὸς ὄρος, εἴτ' Ἀραχωτοὶ πρὸς νότον, εἴτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γεδρωσηνοὶ σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν παραλίαν ἔχου-σιν· ἅπασι δὲ παρὰ τὰ πλάτη τῶν χωρίων παράκειται ὁ Ἰνδός.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 9, line 6

* τούτων δ' ἐκ μέρους τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ἔχουσί τινα Ἰνδοὶ πρότερον ὄντα Περσῶν, ἃ ἀφείλετο μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ἀριανῶν καὶ κατοικίας ἰδίας συνεστή-σατο, ἔδωκε δὲ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Σανδρο-κόττω, συνθέμενος ἐπιγαμίαν καὶ ἀντιλαβῶν ἐλέφαν-τας πεντακοσίους.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 10, line 20

ἔστι δὲ τὰ μεσημβρινὰ μὲν τοῦ ὅρους τοῦ Παροπαμισοῦ Ἰνδικὰ τε καὶ Ἀριανὰ· τὰ δὲ προς-ἀρκτια τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν Βάκτρια .

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 10, line 23

διαχειμάσας δ' αὐτόθι ὑπερδέξιον ἔχων τὴν Ἰνδικὴν καὶ πόλιν κτίσας ὑπερήχρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν πλὴν τερμίνθου θα-μνώδους ὀλίγης, ἀπορού-μενος καὶ τροφῆς ὥστε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρκὶ χρῆσθαι, καὶ ταύταις ὠμαῖς διὰ τὴν ἀξυλίαν· πρὸς δὲ τὴν ὠμοσιτίαν πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον πολὺ πεφυκός.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 11, line 1

5.21. STRABO

Περὶ ταῦτα δὲ που τὰ μέρη τῆς ὁμόρου τῇ Ἰνδικῇ καὶ τὴν Χααρηνὴν εἶναι συμβαίνει· ἔστι δὲ τῶν ὑπὸ τοῖς Παρθυαίοις αὕτη προσεχესτάτη τῇ Ἰνδικῇ· διέχει δὲ τῆς * Ἀριανῆς δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὀρει- νῆς σταδίου μυρίου * ἑνα- κισχιλίου.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 13, line 1

Λέγουσι μὲν οὖν καὶ οἱ νῦν πλείοντες εἰς Ἰνδοὺς μεγέθη θηρίων καὶ ἐπιφανείας, ἀλλ' οὔτε ἀθρόων οὔτ' ἐπιφερομένων πολλάκις, ἀλλ' ἀποσοβηθέντα τῇ κραυγῇ καὶ τῇ σάλπιγγι ἀπαλλάττεσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 14, line 2

Ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μὲν ἔστι τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ παραλίας, ἀρκτικωτέρα δ' ἔστι πολὺ τῆς τοῦ Ἰν- δοῦ ἐκβολῆς· τὸ μέντοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον ἔκκειται πρὸς νότον εἰς τὴν μεγάλην θάλατταν, ποιήσασα δὲ τὸ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς εὐδαί- μονος Ἀραβίας ἄκραν ἐν ἀπόψει οὔσαν, κάμπτεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον ἕως ἂν συνάψῃ τῇ Περ- σίδι· πολλὴ δὲ καὶ τῇ μεσογαίᾳ ἔστιν ἐκτεινομένη μεταξὺ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῆς Περσίδος, παραλλάτ- τουσα πλέον τῆς Γεδρωσίας πρὸς τὴν ἄρκτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 3, section 7, line 19

ἀλλ' ὁ ἐκτοπισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου στρα- τιᾶς εἰς Βάκτρα καὶ Ἰνδοὺς πολλὰ τε ἄλλα νεωτερισθῆ- ναι παρεσκεύασε, καὶ δὴ καὶ τοῦθ' ἐν τῶν νεωτερι- σθέντων ὑπῆρξεν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 3, section 11, line 13

ἡ μὲν δὴ μεσόγαια τοιαύ- τη· ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἔστι καὶ ἀλίμενος· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος μηδὲ καθοδηγῶν ἐπι- χωρίων τυγχάνειν ἡνίκα τῷ στόλῳ παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς, ὅτι προσόρμους οὐκ εἶχεν, οὐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἷός τ' ἦν τῶν ἡγησομένων κατ' ἐμπειρίαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 1, section 9, line 3

Διαρρεῖται δ' ὑπὸ πλειόνων μὲν ποταμῶν ἡ χώρα, μεγίστων δὲ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος· μετὰ γὰρ τοὺς Ἰνδικοὺς οὗτοι λέγονται δευτερεύειν κατὰ τὰ νότια μέρη τῆς Ἀσίας οἱ ποταμοί· ἔχουσι δ' ἀνά- πλους ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Ὠπιν καὶ τὴν νῦν Σελεύκειαν (ἡ δὲ Ὠπὶς κόμη ἐμπόριον τῶν κύκλῳ τόπων) ὁ δ' ἐπὶ Βαβυλῶνα πλειόνων ἢ τρισχιλίων σταδίων.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 2, section 39, line 11

θείας ἔχει, παρά γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντιες ἐτιμῶντο ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες· τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ [ὁ] Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις Πυ- θαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστῃ θεσπίζων Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ μάγοι καὶ νεκυομάντεις καὶ ἔτι οἱ λεγόμε- νοι λεκανομάντεις καὶ ὑδρομάντεις, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυ- ρίοις οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρη- νιοὶ οἰωνοσκόποι.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 2, line 21

τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίροντα τῇ Αἰθιοπία βρέχεται τε θερινοῖς ὄμβροις καὶ διασπορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰν- δικῇ, ποταμοὺς δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας, εὐκαρπία δ' ἐστὶν ἢ τε ἄλλη καὶ μελιτουρ- γεῖα δαφυλῆ, βοσκημάτων τε ἀφθονία πλὴν ἵππων καὶ ἡμιόνων καὶ ὄνων, ὄρνεά τε παντοῖα πλὴν χηνῶν καὶ ἀλεκτοριδῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 9, line 11

μετὰ δὲ τὴν Ἑλαίαν αἱ Δημητρίου σκοπιαὶ καὶ βωμοὶ Κόνωνος· ἐν δὲ τῇ μεσο- γαίᾳ καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ χώρα Κορακίου· ἦν δέ τις ἐν βάθει Ἐνδέρα γυ- μνητῶν ἀνθρώπων κατοικία, τόξοις χρωμένων καλα- μίνοις καὶ πεφυρακτωμένοις οἰστοῖς· ἀπὸ δένδρων δὲ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλεόν, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ γῆς· πολὺ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς τού- των καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεοφαγίας ζῶσιν, ἐπὶ δὲ μηδὲν θηρεύωσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνθρακιᾷς ὀπτῶντες ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 10, line 5

Ἔτι δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ κυνα- μολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων ἄγριοι καλούμενοι, κα- τάκομοι, καταπύγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς, εἴθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνομένους εἴτε σπάνει νομῆς· ἡ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τρο- πῶν μέχρι μέσου χειμῶνος.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 16, line 24

καὶ δρακόντων δ' εἴ- ρηκε μεγέθη τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐλέφαν- τας καὶ ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτῃ γε· οἱ γὰρ Ἰνδικοὶ μυθωδέστεροι καὶ οἱ Λιβυκοί, οἷς γε καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 24, line 21

ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κόμης εἰς Πέ- τραν, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ῥινοκόλoura τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ Φοινίκης τὰ φορτία κομίζεται κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλ- λους, νυνὶ δὲ τὸ πλεόν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νεί- λῳ· κατάγεται δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυδὸς ὄρμον· εἴθ' ὑπέρθεσις εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαί-δος καμῆλοις ἐν διώρυγι τοῦ Νείλου κειμένην· [εἴτ'] εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 25, line 4

Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέττα- ρας μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἀρωμάτων δὲ λί- βανον μὲν καὶ σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασί, κα- σίαν δὲ καὶ ἐκ θάμνων· τινὲς δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι, τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον τὸν πρὸς τῇ Περσίδι.

5.21. STRABO

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 27, line 37

τῆς δὲ τῶν Ἀράβων εὐδαιμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἄν τις ποιή- σαιτο μάρτυρα τὸν διανοηθέντα, ὥς φασι, καὶ βασι- λειον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 13, line 19

ὅπου οὖν ὁ κάκιστα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν το- σαῦτα προσω- δεύετο, τί χρή νομίσαι τὰ νῦν διὰ τοσαύ- της ἐπιμελείας οἰκονομούμενα καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἔμπο- ρίων καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσοῦ- τον;

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 13, line 24

πρότερον μὲν γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐθάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν ὥστε ἔξω τῶν στενῶν ὑπερ- κύπτειν, νῦν δὲ καὶ στόλοι μεγάλοι στέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν, ἐξ ὧν ὁ πολυτιμότετος κομίζεται φόρτος εἰς τὴν Αἴγυπτον, κἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους, ὥστε τὰ τέλη διπλάσια συνάγεται τὰ μὲν εἰσαγωγικά τὰ δὲ ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρυτίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 45, line 8

ἐφάνη δὲ τῇ πείρᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον, καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀρά- βιος καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ κατακομιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἐμπόριον τῶν τοιούτων φορτίων.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 46, line 32

ὕπερ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπη- λαίοις λατομεῖται περὶ τετταρά- κοντα, θαυμαστῶς κα- τεσκευασμένοι καὶ θέας ἄξιοι· ἐν δὲ ταῖς Θήβαις ἐπὶ τινων ὀβελίσκων ἀναγραφαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων καὶ τὴν ἐπικράτειαν, ὥς μέχρι Σκυ- θῶν καὶ Βακτρίων καὶ Ἰνδῶν καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας δια- τείναςσαν, καὶ φόρων πληθὺς καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν μυριάδας.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 2, section 4, line 4

Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα ἰδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βύβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰν- δοῖς μόνον· ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον καὶ παρ' Αἰ- θίοψι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν, καὶ ἡ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συκόμορον· σύκῳ γὰρ ἔοικεν· ἄτιμον δ' ἐστὶ κατὰ τὴν γεῦσιν· γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον καὶ ὁμοίον τι πεπέρει τράγημα, μικρῷ αὐτοῦ μεῖζον.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 5, line 15

Βόγον δὲ τὸν βα- σιλέα τῶν Μαυρουσίων ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς ἐσπερίους Αἰθίοπας καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα καλάμους τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χωροῦν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμπερῇ μεγέθη.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 7, line 33

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τοὺς δὲ Φαρουσίους ἔνιοί φασιν Ἰνδοὺς εἶναι τοὺς συγ-κατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 10, line 23

ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἂν εἰ ἄρα τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 24, line 21

τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν βάθει τὴν μὲν ἔχουσιν αὐτοί, τὴν δὲ Παρθυαῖοι καὶ οἱ ὑπὲρ τούτων βάρβαροι, πρὸς τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἄρκτοις Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἴτ' Ἀραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ αἰεὶ τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς.

Strabo Geogr., Fragmenta (0099: 003) "FGrH #91". Volume-Jacoby'-F 2a,91,F, fragment 3, line 2

STRABON II 1, 9: ἅπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγόνασιν, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δηίμαχος (III)· τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης (III)· Ὀνησίκριτος (134 T 11) δὲ καὶ Νέαρχος (133 T 14) καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραψελλίζοντες ἤδη.

5.22 Manetho

Manetho (play /'mæniθου/; Ancient Greek: Μανέθων, Manethōn, or Μανέθως, Manethōs) was an Egyptian historian and priest from Sebennytos (ancient Egyptian: Tjebnutjer) who lived during the Ptolemaic era, approximately during the 3rd century BC. While some historians maintain that Manetho was from Rome and composed his work c. 200 C.E. [1]

Manetho wrote the *Aegyptiaca* (History of Egypt). His work is of great interest to Egyptologists, and is often used as evidence for the chronology of the reigns of pharaohs. The earliest and only surviving reference to Manetho's *Aegyptiaca* is that of the Jewish historian Josephus in his work "Against Apion". (From Wikipedia²⁰)

Manetho Astrol., Apotelesmatica (2583: 001) "Poetae bucolici et didactici", Ed. Koechly, A. Paris: Didot, 1862.

Manetho Astrol., Apotelesmatica Book 4, line 149

20. <http://en.wikipedia.org/wiki/Manetho>

5.23. EUSEBIUS

ἦν δὲ Σεληναίης ἐλικοδρόμος ἄστατος ἀστήρ Ἑρμείαν σύμφωνον ἔχη κατὰ κόσμου ἀταρπὸν, καὶ μούνη Κυθέρεια συνῆ καλῶ Φαέθοντι, ῥεκτῆρας χρυσοῖο καὶ Ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος ἐργοπόνους δείκνυσι, καὶ ἐν πραπίδεσσιν ἀρίστους ἔσσεσθαι, θριγκῶν τε καὶ εὐτοίχων κανονισμῶν κοσμήτας, μάλα τοι πεπονημένα τεχνάζοντας.

Manetho Astrol., Apotelesmatica Book 1, line 297

εἰ δὲ Σεληναίης ἐλικώπιδος ἄστατος ἀστήρ Ἑρμείαν σύμφωνον ἔχοι κατὰ κόσμου ἀταρπὸν, καὶ μούνη Κυθέρεια συνῆ καλῶ Φαέθοντι, ῥεκτῆρας χρυσοῖο καὶ Ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος ἐργοπόνους ῥέζει καὶ ζωγραφίης μεδέοντας, εὐφυέας θριγκῶν τε καὶ εὐτυχεάς κανονισμῶν κοσμήτας, μάλα τοι πεπονημένα τεχνάζοντας.

5.23 Eusebius

Eusebius (c. AD 263 – 339) (also called Eusebius of Caesarea and Eusebius Pamphili) was a Roman historian, exegete and Christian polemicist. He became the Bishop of Caesarea in Palestine about the year 314. Together with Pamphilus, he was a scholar of the Biblical canon. He wrote Demonstrations of the Gospel, Preparations for the Gospel, and On Discrepancies between the Gospels, studies of the Biblical text. As "Father of Church History" he produced the Ecclesiastical History, On the Life of Pamphilus, the Chronicle and On the Martyrs. (From Wikipedia²¹)

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica (2018: 001) "Eusebius Werke, Band 8: Die Praeparatio evangelica", Ed. Mras, K. Berlin: Akademie-Verlag, 43.1:1954; 43.2:1956; Die griechischen christlichen Schriftsteller 43.1 & 43.2. Book 2, chapter 1, section 14, line 1

κτίσαι δὲ καὶ πόλεις οὐκ ὀλίγας ἐν Ἰνδοῖς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 2, chapter 2, section 5, line 1

στρατεῦσαι δὲ εἰς τὴν Ἰνδικὴν τριετεί χρόνῳ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 14, line 1

παρὰ Ἰνδοῖς καὶ Βάκτροις εἰσὶ χιλιάδες πολλαὶ τῶν λεγομένων Βραχμάνων, οἵτινες κατὰ παράδοσιν τῶν προγόνων καὶ νόμων οὔτε φονεύουσιν οὔτε ξόανα σέβονται, οὐκ ἐμφύχου γεύονται, οὐ μεθύσκονται ποτε, οἴνου καὶ σίκερος μὴ γευόμενοι, οὐ

21. <http://en.wikipedia.org/wiki/Eusebius>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

κακία τινι κοινωνοῦσι προσέχοντες τῷ θεῷ, τῶν ἄλλων Ἰνδῶν φονευόντων καὶ ἐταιρευόντων καὶ μεθυσκομένων καὶ σεβομένων ξόανα καὶ πάντα σχεδὸν καθ' εἰμαρμένην φερομένων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 15, line 2

ἔστι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ κλίματι τῆς Ἰνδίας φυλή τις Ἰνδῶν, οἵτινες τοὺς ἐμπίπτοντας ξένους ἀγρεύοντες καὶ θύοντες ἐσθίουσι· καὶ οὔτε οἱ ἀγαθοποιοὶ τῶν ἀστέρων κεκωλύκασιν τούτους μὴ μισοφρονεῖν καὶ μὴ ἀθεμιτογαμεῖν οὔτε οἱ κακοποιοὶ ἠνάγκασαν τοὺς Βραχμᾶνας κακουργεῖν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 33, line 1

οἱ Μῆδοι πάντες τοῖς μετὰ σπουδῆς τρεφομένοις κυσὶ τοὺς νεκροὺς ἔτι ἐμπνέοντας παραβάλλουσι, καὶ οὐ πάντες σὺν τῇ μήνῃ τὸν Ἄρεα ἐφ' ἡμερινῆς γενέσεως ἐν Καρκίνῳ ὑπὸ γῆν ἔχουσιν. Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς καίουσι, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καιόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν ἥλιον ἐν Λέοντι ὁρίοις Ἄρεος.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 33, line 3

Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς καίουσι, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καιόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν ἥλιον ἐν Λέοντι ὁρίοις Ἄρεος.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 35, line 5

παντὶ ἔθνει καὶ πάσῃ ἡμέρᾳ καὶ παντὶ τῷ ὅπῳ τῆς γενέσεως γεννῶνται ἄνθρωποι· κρατεῖ δὲ ἐν ἐκάστη μοίρᾳ τῶν ἀνθρώπων νόμος καὶ ἔθος διὰ τὸ αὐτεξούσιον τοῦ ἀνθρώπου· καὶ οὐκ ἀναγκάζει ἡ γένεσις τοὺς Σῆρας μὴ θέλοντας φονεύειν ἢ τοὺς Βραχμᾶνας κρεοφαγεῖν ἢ τοὺς Πέρσας ἀθεμίτως μὴ γαμεῖν ἢ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ καίεσθαι ἢ τοὺς Μήδους μὴ ἐσθίεσθαι ὑπὸ κυνῶν ἢ τοὺς Πάρθους μὴ πολυγαμεῖν ἢ τὰς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ γυναῖκας μὴ σωφρονεῖν ἢ τοὺς Ἑλλήνας μὴ γυμνάζεσθαι γυμνοῖς τοῖς σώμασιν ἢ τοὺς Ῥωμαίους μὴ κρατεῖν ἢ τοὺς Γάλλους μὴ γαμεῖσθαι ἢ τὰ ἄλλα βάρβαρα ἔθνη ταῖς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγομέναις Μούσαις κοινωνεῖν· ἀλλ', ὥς προεῖπον, ἕκαστον ἔθνος καὶ ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων χρῆται τῇ ἑαυτοῦ ἐλευθερίᾳ ὥς βούλεται καὶ ὅτε βούλεται, καὶ δουλεύει τῇ γενέσει καὶ τῇ φύσει δι' ἣν περικεῖται σάρκα, πῇ μὲν ὥς βούλεται, πῇ δὲ ὥς μὴ βούλεται.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 38, line 2

μνημονεύειν τε ὀφείλετε ὧν προεῖπον, ὅτι καὶ ἐν ἐνὶ κλίματι καὶ ἐν μιᾷ χώρᾳ τῶν Ἰνδῶν εἰσιν ἀνθρωποφάγοι Ἰνδοὶ καὶ εἰσιν οἱ ἐμφύχων ἀπεχόμενοι· καὶ ὅτι οἱ

5.23. EUSEBIUS

Μαγουσαῖοι οὐκ ἐν Περσίδι μόνη τὰς θυγατέρας γα- μοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει, ὅπου ἂν οἰκήσωσι, τοὺς τῶν προγόνων φυ- λάσσοντες νόμους καὶ τῶν μυστηρίων αὐτῶν τὰς τελετάς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 9, chapter 5, section 5,6, line 3

<Ε>κεῖνος τοίνυν τὸ μὲν γένος ἦν Ἰουδαῖος, ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας, οὗτοι δ' εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἐν Ἰνδοῖς φιλοσόφων· καλοῦνται δέ, ὥς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι, τοῦνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 9, chapter 6, section 5, line 2

Ἔτι πρὸς τούτοις ἐξῆς ὑποβὰς τάδε φησί· “Φανερώτατα δὲ Μεγασθένης ὁ συγ- γραφεὺς ὁ Σελεύκῃ τῷ Νικάνори συμ- βεβιωκῶς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ὥδε γράφει· “Ἀπαντα μέντοι τὰ περὶ φύ- σεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλοσοφοῦσι, τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 10, chapter 4, section 15, line 4

ἀλλὰ γὰρ ὁ δηλούμενος τὰ παρ' ἐκάστοις σοφὰ πολυπραγμονῶν ἐπῆλθε Βαβυ- λῶνα καὶ Αἴγυπτον καὶ πᾶσαν τὴν Περσῶν, τοῖς τε μάγοις καὶ τοῖς ἱερεῦσι μαθη- τευόμενος, ἀκηκοέναι τε πρὸς τούτοις Βραχμάνων ἱστόρηται (Ἰνδῶν δέ εἰσιν οὗτοι φιλόσοφοι) καὶ παρ' ὧν μὲν ἀστρολογίαν, παρ' ὧν δὲ γεωμετρίαν ἀριθμητικὴν τε παρ' ἐτέρων καὶ μουσικὴν καὶ ἄλλα παρ' ἄλλων συλλεξά- μενος, μόνον παρὰ τῶν σο- φῶν Ἑλλήνων ἔσχεν οὐδέν, πενία σοφίας καὶ ἀπορία συνοικούντων· ἔμπαλιν δ' οὖν τῶν ἔξωθεν αὐτῷ πεπορισμένων αἴτιος αὐτὸς τῆς μαθήσεως κατέστη τοῖς Ἑλλησιν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 10, chapter 9, section 10, line 6

τοσαῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ δηλωθέντος ἔτους τῆς Κέκροπος βασι- λείας τὸν ἀνωτέρω χρόνον ἀπαριθμούμενος ἐπὶ Νίνον ἤξει τὸν Ἀσσύριον, ὃν πρῶτόν φασιν ἀπάσης τῆς Ἀσίας πλὴν Ἰνδῶν κεκρατηκέναι· οὗ Νίνος ἐπώνυ- μος πόλις, ἣ Νινευὴ παρ' Ἑβραίοις ὠνόμασται, καθ' ὃν Ζωροάστρης ὁ μάγος Βακτρίων ἐβασίλευσε.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 11, chapter 3, section 8, line 2

φησὶ δ' Ἀριστόξενος ὁ μουσι- κὸς Ἰνδῶν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 11, chapter 3, section 8, line 4

Ἀθήνησι γὰρ ἐντυχεῖν Σωκράτει τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἓνα τινὰ κάπειτα αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τί ποιῶν φιλοσοφοίῃ· τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι ζητῶν περὶ τοῦ ἀνθρωπείου

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

βίου, καταγελάσαι τὸν Ἰνδόν, λέγοντα μὴ δύνασθαι τινὰ τὰ ἀνθρώπεια κατιδεῖν ἀγνοοῦντά γε τὰ θεῖα.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 13, chapter 3, section 26, line 4

ὁ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ μὴ ἡμῖν ψευδέσθωσαν· μηδ' αὖ ὑπὸ τούτων ἀναπειθόμεναι αἱ μητέρες τὰ παιδιά ἐκδειματούντων, λέγουσαι τοὺς μύθους κακῶς, ὥς ἄρα θεοὶ τινες περιέρχονται νύκτωρ πολλοῖς ζώοις καὶ παντοδαποῖς ἰνδαλλόμενοι, ἵνα μὴ ἅμα μὲν εἰς θεοὺς βλασφημῶσιν, ἅμα δὲ τοὺς παῖδας ἀπεργάζωνται δειλοτέρους.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 13, chapter 3, section 43, line 5

εἰ δὲ πῃ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον εἰσάγουσιν ἐν εἴδει καὶ σχήματι ἀνθρωπείῳ παραφαινόμενον, λεκτέον ὥς οὐ κατὰ τοὺς Ἑλλήνων μύθους ὁμοίως Πρωτεῖ καὶ Θέτιδι καὶ Ἡρᾷ οὐδ' ὥς οἱ θεοὶ οἱ 8“περιερχόμενοι νύκτωρ πολλοῖς ζώοις καὶ παντοδαποῖς ἰνδαλλόμενοι” καὶ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ἀνθρώποις πεφηνότα εἰσάγουσιν οἱ Ἑβραίων λόγοι, ἀλλ' ὥς αὐτὸς ὁ Πλάτων δεῖν ποτέ φησιν ἐπὶ φίλων εὐεργεσίᾳ, 8“ὅταν διὰ μανίαν ἢ τινὰ ἄνοιαν κακὸν τι ἐπιχειρῶσι πράττειν, τότε ἀποτροπῆς ἕνεκα ὥς φάρμακον χρήσιμον γενέσθαι” τὴν τοῦ θεοῦ εἰς ἀνθρώπους πάροδον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica (2018: 002) “Eusèbe de Césarée. Histoire ecclésiastique, 3 vols.”, Ed. Bardy, G. Paris: Cerf, 1:1952; 2:1955; 3:1958, Repr. 3:1967; Sources chrétiennes 31, 41, 55. Book 5, chapter 10, section 2, line 4

τοσαύτην δ' οὖν φασιν αὐτὸν ἐκθυμοτάτῃ διαθέσει προθυμίαν περὶ τὸν θεῖον λόγον ἐνδείξασθαι, ὥς καὶ κήρυκα τοῦ κατὰ Χριστὸν εὐαγγελίου τοῖς ἐπ' ἀνατολῆς ἔθνεσιν ἀναδειχθῆναι, μέχρι καὶ τῆς Ἰνδῶν στείλαμενον γῆς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Book 5, chapter 10, section 3, line 2

ἦσαν γάρ, ἦσαν εἰς ἔτι τότε πλείους εὐαγγελισταὶ τοῦ λόγου, ἔνθεον ζῆλον ἀποστολικοῦ μιμήματος συνεισφέρειν ἐπ' αὐξήσει καὶ οἰκοδομῇ τοῦ θείου λόγου προμηθούμενοι· ὧν εἷς γενόμενος καὶ ὁ Πάνταινος, καὶ εἰς Ἰνδοὺς ἐλθεῖν λέγεται, ἔνθα λόγος εὐρεῖν αὐτὸν προφθάσαν τὴν αὐτοῦ παρουσίαν τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον παρὰ τισιν αὐτόθι τὸν Χριστὸν ἐπεγνωκόσιν, οἷς Βαρθολομαῖον τῶν ἀποστόλων ἕνα κηρῦξαι αὐτοῖς τε Ἑβραίων γράμμασι τὴν τοῦ Ματθαίου καταλεῖψαι γραφὴν, ἣν καὶ σφύζεσθαι εἰς τὸν δηλούμενον χρόνον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., De martyribus Palaestinae (recensio brevior) (2018: 003) “Eusèbe de Césarée. Histoire ecclésiastique, vol. 3”, Ed. Bardy, G. Paris: Cerf, 1958, Repr. 1967; Sources chrétiennes 55. Chapter 6, section 2, line 4

ἔθους τὸ πρὶν ὄντος ἐπὶ βασιλέων, εἰ καὶ ἄλλοτε, τὰς φιλοτίμους θέας πλείους

5.23. EUSEBIUS

τοῖς θεαταῖς ἐμπαρέχειν θυμηδίας καινῶν καὶ ξένων τά τε συνήθη παραλλαττόντων θεαμάτων, ζώων ἔσθ' ὅπη τῶν ἐξ Ἰνδίας ἢ Αἰθιοπίας ἢ καὶ ἄλλοθεν εἰσκομιζομένων ἢ καὶ ἀνδρῶν ἐντέχνους τισὶ σωμαστικαῖς παραδόξους ψυχαγωγίας τοῖς ὁρῶσιν ἐνδεικνυμένων, πάντως που καὶ τότε, οἷα βασιλέως τὰς θέας παρέχοντος, πλεῖόν τι καὶ παράδοξον χρῆν ὑπάρξει ταῖς φιλοτιμίαις.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Demonstratio evangelica (2018: 005) “Eusebius Werke, Band 6: Die Demonstratio evangelica”, Ed. Heikel, I.A. Leipzig: Hinrichs, 1913; Die griechischen christlichen Schriftsteller 23. Book 1, chapter 2, section 13, line 8

τῆς τε γὰρ κατὰ σάρκα συγγενείας τίς ἦν πρὸς τὸν Ἀβραάμ συγγένεια Σκύθαις, φέρε εἰπεῖν, ἢ Αἰγυπτίοις ἢ Αἰθίοφιν ἢ Ἰνδοῖς ἢ Βρεττανόις ἢ Ἰσπανοῖς;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Demonstratio evangelica Book 3, chapter 4, section 45, line 8

ἔστω γὰρ ἐπὶ τῆς οἰκείας γῆς καλινδουμένους ἀγροῖ- κους ἀνδρας πλανᾶν καὶ πλανᾶσθαι, καὶ μὴ ἐφ' ἡσυχίας βάλλεσθαι τὸ πρᾶγμα· κηρύττειν δ' εἰς πάντας τὸ τοῦ Ἰησοῦ ὄνομα, καὶ τὰς παραδόξους πράξεις αὐτοῦ κατὰ τε ἀγροὺς καὶ κατὰ πόλιν διδάσκειν, καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καὶ αὐτὴν τε τὴν βασιλικωτάτην πόλιν νείμασθαι, τοὺς δὲ τὴν Περσῶν, τοὺς δὲ τὴν Ἀρμενίων, ἑτέρους δὲ τὸ Πάρθων ἔθνος, καὶ αὖ πάλιν τὸ Σκυθῶν, τινὰς δὲ ἤδη καὶ ἐπ' αὐτὰ τῆς οἰκουμένης ἐλθεῖν τὰ ἄκρα, ἐπὶ τε τὴν Ἰνδῶν φθάσαι χώραν, καὶ ἑτέρους ὑπὲρ τὸν Ὀκεανὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὰς καλουμένας Βρεττανικὰς νήσους, ταῦτα οὐκ ἔτ' ἔγωγε ἡγοῦμαι κατὰ ἀνθρώπον εἶναι, μὴ τί γε κατὰ εὐτελεῖς καὶ ἰδιώτας, πολλοῦ δεῖ κατὰ πλάνους καὶ γόητας.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Demonstratio evangelica Book 3, chapter 7, section 11, line 2

Πέρσας δὲ καὶ Ἀρμενίους, καὶ Χαλδαίους, καὶ Σκύθας, καὶ Ἰνδοὺς, καὶ εἴ τινα βαρβάρων γένοιτο ἔθνη, πῶς πείσομεν τῶν μὲν πατρίων θεῶν ἀφίστασθαι, ἕνα δὲ τὸν πάντων δημιουργὸν σέβειν;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon (2018: 011) “Eusebius Werke, Band 3.1: Das Onomastikon”, Ed. Klostermann, E. Leipzig: Hinrichs, 1904; Die griechischen christlichen Schriftsteller 11.1. Page 6, line 19

Αἰλάμ (Gen. 14, 1). ἐν ἐσχάτοις ἐστὶ <Παλαιστίνης> παρακειμένη τῇ πρὸς μεσημβρίαν ἐρήμῳ καὶ τῇ πρὸς αὐτὴν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, πλωτῇ οὕσῃ τοῖς τε ἀπ' Αἰγύπτου περῶσι καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 80, line 24

χώρα πρὸς ἀνατολάς, <ἦν> προῖων ἐκ παρα- δείσου Φισῶν κυκλοῖ, ὁ παρ' Ἑλ- λησι Γάγγης, «ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν φερό- μενος».

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 82, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ἐνὸς δὲ τῶν ἀπογόνων Νῶε ἦν ὄνομα Εὐειλάτ, ὃν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς Ἰώσιππος «ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς <αὐτῇ> Σηρίας» κατοικῆσαι ἱστορεῖ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 102, line 1

ἄλλοι δὲ τὴν Ἰνδίαν ὑπε- τύπωσαν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 124, line 3

Μανασσῇ (Gen 10, 30). χώρα τῆς Ἰνδικῆς, ἣν κατώκησαν οἱ υἱοὶ Ἰεκτὰν υἱοῦ Ἐβέρ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 150, line 14

Σωφειρά (Gen 10, 30). «ὄρος ἀνατολῶν» πρὸς τῇ Ἰνδικῇ, παρ' ᾧ κατώκησαν υἱοὶ Ἰεκτὰν υἱοῦ Ἐβέρ, οὓς φησιν Ἰώσιππος «ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς τε Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτῇ Σηρίας» κα- τασχεῖν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 160, line 20

ὄρος ἀνατολῶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 166, line 9

ἔστιν δὲ ποταμὸς ὃν Ἕλληνες Γάγγην ὀνομάζουσιν· ἐκ μὲν τοῦ παραδείσου προΐων, ἐπὶ δὲ «τὴν Ἰνδικὴν φερόμενος ἐκδίδωσιν εἰς τὸ πέλαγος».

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 176, line 15

ἦν δὲ καὶ ἐνὸς τῶν ἀπογόνων Ἐβέρ ὄνομα Οὐφείρ, οὗ <τοὺς> υἱοὺς «ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτῇ Σηρίας» κατοικῆσαι Ἰώσιππος ἱστορεῖ, ἅφ' οὗ καὶ τὴν χώραν εἰκότως τῆς προσηγορίας τυχεῖν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem (2018: 017) “Flavii Philostrati opera, vol. 1”, Ed. Kayser, C.L. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1964. Page 382, line 9

τὴν ἀπὸ Περ- σίδος ἐπ' Ἰνδοὺς πορεῖαν ἄγει παραλαβὼν αὐτὸν ὁ λόγος.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 382, line 27

ἐπὶ τούτοις ὁ Φιλόστρατος ὁ τάληθές τιμᾶν πρὸς τοῦ Φιλαλήθους μεμαρτυρημένος, ὅρα τῆς ἀληθείας ὁποῖα δείγματα παρίστησι· γενόμενον παρ' Ἰνδοῖς τὸν Ἀπολλώνιον παραστήσασθαί φησιν ἐρμηνέα καὶ δι' αὐτοῦ προσδιαλέγεσθαι Φραώτη, τοῦτο δ' εἶναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν ὄνομα, καὶ ὁ μικρῷ πρόσθεν κατ' αὐτὸν πασῶν γλωσσῶν συνεῖς νῦν αὖ κατὰ τὸν αὐ- τὸν ἐρμηνέως δεῖται.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 383, line 6

καὶ μεταξὺ ὁ μὲν τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς καὶ ταῦτα βάρβαρος ὢν τὴν φύσιν τὸν ἐρμηνέα ἐκποδῶν μεταστησάμενος Ἑλλάδι χρῆται πρὸς αὐτὸν τῇ ὁμιλίᾳ παιδείαν καὶ πολυμάθειαν ἐνδει- κνύμενος, ὁ δὲ οὐδ' ὥς, ὅτι δὴ καὶ αὐτὸς τῆς παρ' αὐτοῖς οὐκ ἀμα- θῶς ἔχει φωνῆς δέον ἐπεφιλοτιμή- σατο, ἀλλὰ καὶ λαλοῦντος Ἑλλάδι γλώσση τοῦ Ἰν- δοῦ ἐκπλήττεται, ἣ φησιν ὁ Φιλόστρατος ἀκόλουθα, ὡς ἔοικεν, ἑαυτῷ γράφων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 383, line 22

5.23. EUSEBIUS

οὐδὲ γὰρ ἐς διδασκάλους γε, οἶμαι, ἀναφέρεις, ἐπεὶ μηδὲ εἶναι Ἰνδοῖς (εἰκὸς) διδασκάλους τούτου.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 383, line 27

εἴτα καὶ τισι τοῦ Ἰνδοῦ δικάζοντος περὶ θησαυροῦ φωραθέντος ἐν ἀγρῷ, πότερα τῷ πριαμένῳ ἢ τῷ τὸ χωρίον ἀποδο- μένῳ δέοι νεῖμαι τοῦτον, ὁ πάντα φιλόσοφος καὶ θεοῖς κεχαρισμένος ἐρωτηθεὶς ἐπικρίνει τῷ πρια- μένῳ, λογισμὸν δὲ αὐτοῖς ῥήμασιν ἐπειπὼν “ὥς οὐκ ἂν οἱ θεοὶ τὸν μὲν ἀφείλοντο καὶ τὴν γῆν, εἰ μὴ φαῦλος ἦν, τῷ δ’ αὖ καὶ τὰ ὑπὸ γῆν δοῦναι, εἰ μὴ βελτίων ἦν τοῦ ἀποδομένου.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 387, line 7

ἐπὶ τοιούτῳ δὲ τῷ συμποσίῳ κατὰ τὸν αὐτὸν Φιλόστρα- τον βασιλεὺς ἐγχωριάζων Ἰνδοῖς εἰσάγεται συμπίνων τοῖς φιλοσόφοις, τοῦτον δὲ ἐνυβρίζει καὶ ἐμπαρ- οινεῖν φιλοσοφίᾳ μεθύσκεισθαι τε παρ’ αὐτοῖς καὶ ἀντιπαρεξάγειν Ἡλίῳ καὶ ἀλαζονεύεσθαι ἱστορεῖ, καὶ πάλιν τὸν Ἀπολλώνιον δι’ ἐρμηνέως τὰ παρὰ τούτου μανθάνειν καὶ αὖ πάλιν πρὸς αὐτὸν διαλέ- γεσθαι ὑπερμηνεύοντος τοῦ Ἰάρχα· καὶ πῶς οὐ θαυ- μάζειν ἄξιον, ὅπως τὸν οὕτως ὑβριστὴν καὶ ἀτοπώ- τατον παροινεῖν καὶ μεθύσκεισθαι παρὰ τηλικούτοις εἰκὸς ἦν, ὃν οὐδὲ παρεῖναι ἄξιον ἐν φιλοσόφων μὴ

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 389, line 12

ταῦτα δὲ νῦν εἰπὼν ὁ τάληθὲς τιμᾶν παρὰ τῷ Φι- λαλήθῃ νενομισμένος μεθ’ ἑτέρα τῆς γραφῆς, ὥς ἂν δὴ γοητεῖαν τῶν Βραχμάνων καταγνοὺς καὶ ταύ- της ἐλεύθερον καταστήσαι τὸν Ἀπολλώνιον φροντί- σας ἐπιφέρει φάσκων κατὰ λέξιν· “ἰδὼν δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς τρίποδας καὶ τοὺς οἶνοχόους καὶ ὅσα αὐτόματα ἐσφοιτᾶν εἶπον, οὐθ’ ὅπως σοφίζοιντο αὐτά, ἤρετο, οὔτε ἐδεήθη μαθεῖν, ἀλλ’ ἐπὶ μὲν, ζηλοῦν δὲ οὐκ ἤξιον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 390, line 2

ἐπανελθόντα φησὶν ἀπὸ τῆς Ἰνδῶν χώρας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα κοινωνόν τῶν θεῶν πρὸς αὐτῶν τῶν θεῶν ἀνακεκρηῦχθαι, οἱ καὶ τοὺς κάμνοντας ὥς αὐτὸν ἐφ’ ὑγείᾳ παρέπεμπον, καὶ δῆτα ὥς ἐξ Ἀράβων καὶ μάγων καὶ Ἰνδῶν παρά- δοξόν τινα καὶ θεῖον ἡμῖν αὐτὸν ἀγαγὼν παραδόξων ἐντεῦθεν ἀφηγημάτων κατάρχεται.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 390, line 12

καίτοι ἂν τις εὐλόγως, ὅτι δὴ εἰ θειοτέρας ἢ κατ’ ἀνθρώπον φύσεως ἦν, πά- λαι, ἀλλ’ οὐ νῦν ἔδει, πρὸ τῆς δὲ ἐτέρων μεταλήψεως τῶν θαυμασίων κατάρχεσθαι, περιττὴ δ’ ἂν καὶ ἡ ἐξ Ἀράβων αὐτῷ μάγων τε καὶ Ἰνδῶν διὰ σπουδῆς ἐπεχειρεῖτο πολυμάθεια, εἰ δὴ τις κατὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπῆρξεν ὑπόθεσιν· ἀλλ’ οὐ- τὸς γε κατὰ τὸν φιλαλήθῃ συγγραφέα νῦν δὴ πάρεστι μετὰ τοσούτους διδασκάλους τὴν σοφίαν ἐνεπίδει- κνύμενος, καὶ πρῶτα μὲν οἶα ἐξ Ἀράβων καὶ τῆς παρ’ αὐτοῖς οἰωνιστικῆς ὁρμώμενος τὸν στρουθόν, ὃ τι καὶ βούλοιτο τοὺς ἐτέρους ἐπὶ τροφήν παρακα- λῶν ἐπερμηνεύει τοῖς παροῦσιν, εἴτα δὲ λοιμοῦ (ἐν Ἐφέσῳ) προαισθόμενος προμαντεύ- εται τοῖς πολίταις.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 392, line 24

εἰ μὴ ἄρα, ἐπειδὴ νεκροῖς ὁμιλῶν εἰσῆκται, ἐπὶ τὸ ψυχρότερον μεταποιεῖ τὰς πεύσεις ὁ συγγραφεύς, ὥς ἂν ὑπεκλύσειε τὴν ὑπόνοιαν τοῦ πέρα τῶν προς- ηκόντων αὐτὸν περιειργάσθαι δοκεῖν, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀπολογούμενον αὐτὸν ὑπογράφει, ὅτι μὴ κατὰ νεκρομαντείαν ὁ τρόπος αὐτῷ τῆς φανείσης ὁψεως γένοιτο, “οὔτε γὰρ βόθρον” εἶπεν “Ὀδυσσέως ὄρυ- ξάμενος, οὐδ’ ἄρνῶν αἵμασι ψυχαγωγῆσας, ἐς διὰ- λεξιν τοῦ Ἀχιλλέως ἦλθον, ἀλλ’ εὐξάμενος ὁπόσα τοῖς ἥρωσιν Ἴνδοι φασὶ δεῖν εὐξασθαι.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 392, line 26

καὶ ταῦτα νῦν πρὸς τὸν ἐταῖρον ἀποσεμνύνεται ὁ μὴδὲν μα- θεῖν παρ’ Ἰνδῶν, μὴδὲ ζηλωσάιν τὴν παρ’ αὐτοῖς σο- φίαν πρὸς τοῦ συγγραφέως μεμαρτυρημένος.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 6

δαμονία κινήσει προέλεγε καὶ ὅτι τοῖς γόητα ἡγου- μένοις τὸν ἄνδρα οὐχ ὑγιαί- νει ὁ λόγος, δηλοῖ μὲν καὶ τὰ εἰρημένα, σκεψώμεθα δὲ κάκεῖνα· οἱ γόητες, ἡγοῦμαι δὲ αὐτοὺς ἐγὼ καχοδαιμονεστάτους ἀνθρώ- πων, οἱ μὲν ἐς βασάνους εἰδῶλων χω- ροῦντες, οἱ δ’ ἐς θυσίας βαρβάρους, οἱ δὲ ἐς τὸ ἐπᾶσαι τι ἢ ἀλεῖψαι μεταποιεῖν φασὶ τὰ εἰμαρμένα, ὁ δὲ εἶπετο μὲν τοῖς ἐκ Μοιρῶν καὶ προέλεγεν, ὥς ἀνάγκη ἔσεσθαι αὐτά, προέλεγε δὲ οὐ γοητεύων, ἀλλ’ ἐξ ὧν οἱ θεοὶ ἔφαι- νον, ἰδὼν δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς τρίποδας καὶ τοὺς οἶνοχόους καὶ ὅσα αὐτόματα ἐσφοιτᾶν εἶπον, οὔθ’ ὅπως σοφίζονται αὐτὰ ἤρετο, οὔτε ἐδεήθη μα- θεῖν, ἀλλ’ ἐπῆναι μὲν, ζηλοῦν δὲ οὐκ ἡξίου.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 10

ταῦτα δὲ λέγων δηλὸς ἐστὶ τοὺς περιβοήτους Ἰνδῶν φιλο- σόφους γόητας ἀπο- φαίνων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 22

εἰς- ἥκται δὴ οὖν παρ’ οἷς φησι γυμνοῖς Αἰγυπτίων, ῥή- μασιν αὐτοῖς ταῦτα φά- σκων· “οὐκ ἀπεικός τε πα- θεῖν μοι δοκῶ φιλοσοφίας ἡττηθεὶς εὖ κεκοσμημένης, ἦν ἐς τὸ πρόσφορον Ἴνδοι στείλαντες ἐφ’ ὑψηλῆς τε καὶ θείας μηχανῆς ἐκκυκλοῦσιν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 29

καὶ Δομετιανῷ δὲ εἰσῆκται λέγων “καὶ τίς πρὸς Ἰάρχαν σοὶ πόλεμος ἢ πρὸς Φραώτην τοὺς Ἰνδούς;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 396, line 16

τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἑαυτὸν ὁ Ἀπολλώνιος γεγονέναι τὴν ψυ- χὴν ἐν ταῖς πρὸς τὸν Ἰνδὸν ὁμιλίαις μικρῷ πρόσθεν ἡμῖν δεδήλωκε.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 407, line 17

δὴ γόητα αὐτὸν ὑπειλήφασιν αὐτὰ δὴ ταῦτα θαυ- μάζει λέγων Ἐμπεδοκλέα μὲν καὶ Πυθαγόραν καὶ Δημόκριτον τοῖς αὐτοῖς μάγοις ὠμιληκότας οὕτω ὑπῆχθαι τέχνη, Πλάτωνα τε παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων τε καὶ προφητῶν πολλὰ παρειληφότα καὶ ταῦτα τοῖς ἰδίοις ἀναμίξαντα λόγοις οὐδαμῶς δόξαι τισὶ μαγεύειν, τουτονὶ δὲ οὕτω

5.23. EUSEBIUS

γιγνώσκεισθαι παρ' ἀνθρώποις, ὅτι δὴ ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς ὁρμῶτο σοφίας, μάγον δὲ αὐτὸν πάλαι τε καὶ εἰσέτι νῦν νενομίσθαι τῷ μάγοις Βαβυλωνίων Ἰνδῶν τε Βραχυᾶσι καὶ τοῖς Αἰγυπτίων Γυμνοῖς ὠμιληκέναι.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 409, line 18

καὶ ἔμπαλιν τίνι λόγῳ Πυθαγόραν σεμνολογῶν θαυμαστὸν ἐπιγράφη διδάσκαλον, καὶ Μοιρῶν παίγνιον, ἀλλ' οὐκ ἐραστὴν ὄντα φιλοσοφίας οὐκ ἀπολείπεις ἐπαινῶν, Φραῶτης δὲ καὶ Ἰάρχας (οἱ) Ἰνδῶν φιλόσοφοι τί μᾶλλον παρὰ σοὶ θεῶν ἀπηνέγκαντο δόξαν μηδὲν τι παιδείας ἴδιον, μηδ' ἀρετῆς ἀπενεγκάμενοι κλέος;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 410, line 2

τί δὲ καί, εἰ αὐτῷ σοὶ πέμπρωτο θείῳ ὄντι τὴν φύσιν ὑπερᾶραι βασιλέων δόξης, εἰς διδασκάλων ἐφοίτας καὶ φιλοσόφων Ἀραβίους τε καὶ Βαβυλωνίων μάγους καὶ σοφοὺς Ἰνδῶν ἐπολυπραγμόνεις;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 410, line 31

οὐχ οὐκ θαυμάσιος οὔτε τῆς πρώτης γενέσεως καὶ τροφῆς, οὔτε τῆς ἐγκυκλίου παιδείας, οὔτε τῆς ἐν ἀκμῇ σώφρονος ἀγωγῆς, οὔτ' ἀσκήσεως τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ, ἣν δ' ἄρα τις Μοιρῶν ἀνάγκη καὶ εἰς Βαβυλωνίους ἐλαύνουσα, ὠθοῦμενος δ' ὥσπερ καὶ τοῖς Ἰνδῶν ὠμίλεις σοφοῖς, καὶ ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίων δὲ Γυμνοὺς οὐχ ἡ προαίρεσις, οὐδ' ὁ φιλοσοφίας πόθος, Μοῖρα δὲ ἤγεν ἄγχουσα καὶ ἐπὶ τὰ Γάδειρα καὶ τὰς Ἡρακλείους στήλας ἐϋφόν τε καὶ ἐσπέριον Ὠκεανὸν ἀλᾶσθαι καὶ αὐταῖς ἀτράκτοις εἰς μάτην ἐξεβιάζετο περιστρέφεσθαι.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Commentarius in Isaiam (2018: 019) “Eusebius Werke, Band 9: Der Jesajakommentar”, Ed. Ziegler, J. Berlin: Akademie-Verlag, 1975; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Book 1, section 63, line 112

Ἰστοροῦνται γοῦν τινες αὐτῶν μέχρι καὶ τῆς Περσῶν καὶ Ἰνδῶν διελθελυθέναι χώρας. Ἐπεὶ δὲ ἐδόκουν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ προφήτου <Ἰδουμαῖοι> καὶ Ἀμμα- νῖται καὶ <Μωαβῖται> τὰ περὶ τὴν Ἰουδαίαν Ἀραβικὰ ἔθνη, πολέμια καὶ ἐχθρὰ τυγχάνειν τοῦ παρὰ Ἰουδαίοις τιμωμένου θεοῦ διὰ τὴν ἔκτοπον αὐτῶν εἰδωλολατρίαν εἰκότως τούτων αὐτῶν ὀνομαστί μνήμην ὁ λόγος ἐποιήσατο, ὥς καὶ αὐτῶν παραδεχομένων τὴν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων κηρυχθησομένην θεοσέβειαν. διό φησι· <καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐπὶ Μωαβ τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσι, καὶ τοὺς υἱοὺς δὲ Ἀμμὼν ὑπακούσεσθαι> τῷ κηρύγματι προφητεύει.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini (2018: 020) “Eusebius Werke, Band 1.1: Über das Leben des Kaisers Konstantin”, Ed. Winkelmann, F. Berlin: Akademie-Verlag, 1975; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Book Pin, chapter 4, section 50, line 1

Γάμοι Κωνσταντίου υἱοῦ αὐτοῦ καίσαρος. Ἰνδῶν πρεσβεία καὶ δῶρα.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 1, chapter 8, section 4, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἡμέροις γέ τοι καὶ σώφροσι θεοσεβείας παραγ- γέλμασι τὸν αὐτοῦ φραζάμενος στρατόν, ἐπῆλθε μὲν τὴν Βρεττανῶν καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ οἰκοῦντας ὠκεανῷ τῷ κατὰ δύοντα ἥλιον περιοριζομένῳ, τό τε Σκυθικὸν ἐπηγάγετο πᾶν, ὑπ' αὐτῇ ἄρκτῳ μυρίοις βαρβάρων ἐξαλλάτ- τουσι γένεσι τεμνόμενον, ἥδη δὲ καὶ μεσημβρίας ἐπ' ἔσχατα τὴν ἀρχὴν ἐκτείνας εἰς αὐτοὺς Βλέμμυάς τε καὶ Αἰθίοπας, οὐδὲ τῶν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἀλλοτρίαν ἐποιεῖτο τὴν κτῆσιν, ἐπ' αὐτὰ δὲ τὰ τῆς ὅλης οἰκουμένης τέρματα, Ἰνδῶν μέχρι τῶν ἐξωτάτω τῶν τε ἐν κύκλῳ περιοίκων τοῦ παντὸς τῆς γῆς τῷ βίῳ στοιχείου, φωτὸς εὐσεβείας ἀκτῖσιν ἐκλάμπων, ἅπαντας εἶχεν ὑπηκόους, τοπάρχας ἐθνάρχας σατράπας βασιλέας παντοίων βαρβάρων ἐθνῶν ἐθελοντὶ ἀσπαζομένους καὶ χαίροντας τοῖς τε παρ' αὐτῶν ξενίοις τε καὶ δώροις διαπρεσβευομένους καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν γνῶσιν τε καὶ φιλίαν περὶ πλείστου ποιουμένους, ὥστε καὶ γραφαῖς εἰκόνων αὐτὸν παρ' αὐτοῖς τιμᾶν ἀνδριάντων τε ἀναθήμασι, μόνον τε αὐτοκρατόρων παρὰ τοῖς πᾶσι Κωνσταντῖνον γνωρίζεσθαι τε καὶ βοᾶσθαι.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 4, chapter 7, section 1, line 9

Συνεχεῖς γοῦν ἀπανταχόθεν οἱ διαπρεσβευόμενοι δῶρα τὰ παρ' αὐτοῖς πολυτελεῖ διακόμενον, ὥς καὶ αὐτοὺς ποτε παρατυχόντας ἡμᾶς πρὸ τῆς αὐλείου τῶν βασιλείων πυλῶν στοιχηδὸν ἐν τάξει περίβλεπτα σχήματα βαρβάρων ἐστῶτα θεάσασθαι, οἷς ἕξαιστος μὲν ἢ στολή, διαλλάττων δ' ὁ τῶν σχημάτων τρόπος, κόμη τε κεφαλῆς καὶ γενείου ἀμύμονος διεστῶσα, βλοσυρῶν τε ἦν προσώπων βάρβαρος καὶ καταπληκτικὴ τις ὄψις, σωμάτων θ' ἡλικίας ὑπερ- βάλλοντα μεγέθη· καὶ οἷς μὲν ἐρυθραίνετο τὰ πρόσωπα, οἷς δὲ λευκότερα χιόνος ἦν, οἷς δ' ἐβένου καὶ πίττης μελάντερα, οἱ δὲ μέσης μετεῖχον κράσεως, ἐπεὶ καὶ Βλεμμύων γέννη Ἰνδῶν τε καὶ Αἰθιόπων, οἱ διχθὰ δεδαίταται ἔσχατοι ἀνδρῶν, τῇ τῶν εἰρημένων ἐθεωρεῖτο ἰστορία.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 4, chapter 50, section 1, line 1

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Ἰνδῶν τῶν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον πρέσβεις ἀπῆντων δῶρα κομίζοντες, γένη δ' ἦν παντοῖα ἐξαστραπτόντων πολυτελῶν λίθων ζῶα τε τῶν παρ' ἡμῖν ἐγνωσμένων ἐναλλάττοντα τὴν φύσιν, ἃ δὴ προσῆγον τῷ βασιλεῖ, τὴν εἰς αὐτὸν ὠκεανὸν δηλοῦντες αὐτοῦ κράτησιν, καὶ ὥς οἱ τῆς Ἰνδῶν χώρας καθηγεμόνες εἰκόνων γραφαῖς ἀνδριάντων τ' αὐτὸν ἀναθήμασι τιμῶντες αὐτοκράτορα καὶ βασιλέα γνωρίζειν ὠμολόγουν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 4, chapter 50, section 1, line 8

ἀρχομένῳ μὲν οὖν τῆς βασιλείας αὐτῷ οἱ πρὸς ἥλιον δύοντα <ἐν> ὠκεανῷ Βρεττανοὶ πρῶτοι καθυπετάττοντο, νῦν δ' Ἰνδῶν οἱ τὴν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον λαχόντες.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Constantini imperatoris oratio ad coetum sanctorum (2018: 021) “Eusebius Werke, Band 1: Über das Leben Constantins.

5.23. EUSEBIUS

Constantins Rede an die heilige Versammlung. Tricennatsrede an Constantin”, Ed. Heikel, I.A. Leipzig: Hinrichs, 1902; Die griechischen christlichen Schriftsteller 7. Chapter 16, section 1, line 12

εἰρητο δὲ καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐνσωματώσεως, φανερά δ’ ἦν καὶ ἡ αἰτία τῆς σαρκώσεως αὐτοῦ, ὅπως τὰ ἐκ τῆς ἀδικίας τε καὶ ἀκολασίας ἐκφύοντα γεννήματα, λυμαινόμενα τοῖς δικαίοις ἔργοις καὶ τρόποις, ἀναιρεθῇ, πᾶσα δὲ ἡ οἰκουμένη φρονήσεως τε καὶ σωφροσύνης μετ- ἄσχοι, ἐπικρατήσαντος σχεδὸν ἐν ταῖς πάντων ψυχαῖς τοῦ θεοσπις- θέντος ὑπὸ τοῦ σωτῆρος νόμου, καὶ θεοσεβείας μὲν ῥωσθείσης, δεισι- δαιμονίας δὲ ἐξαλειφθείσης, δι’ ἣν οὐ μόνον ἀλόγων ζώων σφαγαί, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπίνων ἱερευμάτων θυσίαι καὶ ἐναγῇ μιάσματα βωμῶν ἐπενοήθη, κατὰ τε Αἰγυπτίους καὶ Ἀσσυρίους νόμους χαλκηλάτοις ἢ καὶ πλαστοῖς ἰνδάλμασιν σφαγιαζόντων ψυχὰς δικαίας.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., De laudibus Constantini (2018: 022) “Eusebius Werke, vol. 1”, Ed. Heikel, I.A. Leipzig: Hinrichs, 1902; Die griechischen christlichen Schriftsteller 7. Chapter 6, section 21, line 8

θνητῶν δ’ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, οὐδὲ ἀκοή τις διέγνω, ἀλλ’ οὐδὲ νοῦς σάρκα ἡμφιεσμένος οἶός τε ἂν εἴη διαθρῆσαι ἃ τοῖς εὐσεβεῖα διακοσμησαμένοις προητοίμασται, ὥσπερ οὖν καὶ σοί, βασι- λεῦ θεοσεβέστατε, ὥ μόνῳ τῶν ἐξ αἰῶνος ἐντεῦθεν ἦδη τὸν ἀνθρώ- πειον ἀποκαθῆραι βίον αὐτὸς ὁ τῶν ὅλων παμβασιλεὺς θεὸς ἐδωρήσατο, ὥ καὶ τὸ αὐτοῦ σωτήριον ἀνέδειξε σημεῖον, δι’ οὗ τὸν θάνα- τον καταγωνι- σάμενος τὸν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἡγείρε θρίαμβον· ὃ δὴ νικητικὸν τρόπαιον, δαιμόνων ἀποτρόπαιον, τοῖς τῆς πλάνης ἰνδάλ- μασιν ἀντιπαρατάξας τὰς κατὰ πάντων ἀθέων πολεμίων τε καὶ βαρβάρων ἦδη δὲ καὶ αὐτῶν δαιμόνων, ἄλλων τουτωνὶ βαρβάρων, ἤρατο νίκας.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Generalis elementaria introductio (= Eclogae propheticae) (2018: 023) “Eusebii Pamphili episcopi Caesariensis eclogae propheticae”, Ed. Gaisford, T. Oxford: Oxford University Press, 1842. Page 111, line 12

Διότι ἐγὼ εἶμι ὡς πάνθηρ τῷ Ἐφραῖμ, καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ἰούδα. Ἐπεὶ καὶ ἐν ἐτέρῳ τόπῳ τοῦ αὐτοῦ προφήτου ὁ Κύριος περὶ ἑαυτοῦ φησιν τὸ, καὶ ἔσομαι ὡς πάνθηρ, ἀναγκαῖον ἰδεῖν τὰ ἱστορούμενα [ἄ] περὶ τοῦ ζώου· καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν Διδύμου Φυσικῶν ταῦτα παραθετέον· Πάνθηρ τὸ ζῷον οὐ μόνον ἐστὶ κατὰ τὸ σῶμα εὐμορ- φον, καθάπερ ἄστερωπος, ἀλλ’ ἐπεὶ πέφυκεν εὐπνους ὑπερβάλλει καὶ τῶν παρ’ Ἰνδοῖς ἄρωμάτων ἐν εὐωδίᾳ· οὗτος ἕως οὗ οὐ πεπείνηκεν ἐν τῇ καταδύσει μένει, θέλων οἰκουρὸς τις εἶναι· ἐπ’ ἂν δὲ τροφῆς ἐπιθυμήσῃ μεταλαβεῖν, προελθὼν βαδίζει μόνον· τὰ δ’ ἄλλα θηρία ἀλίσκόμενα ὑπὸ τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τῆς περὶ τὸ σῶμα ἀκολουθεῖ κη- λούμενα· ὁ δὲ πλάγιος τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ ἐπιτήδειον αὐτῷ θηρίον αἰρεθῆναι περιβλέπει καὶ ἐπιτηδῆσας ἔχει. Τὰ μὲν δὴ περὶ τῆς φύσεως τοῦ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ζώου τοιαῦτα· ὅπως δ' ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ λόγου δύναμιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Commentaria in Psalmos (2018: 034); MPG 23–24. Volume 23, page 1101, line 11

Πῶς δὲ ἀληθεύσει περὶ αὐτοῦ φάσκων ὁ Θεὸς, Θήσομαι αὐτὸν ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασι- λεῦσι τῆς γῆς; Πότ' οὖν ὁ Δαυτὶδ παρὰ Πέρσαις φέρε, ἢ Σκύθαις, ἢ Ἰνδοῖς, ἢ Αἰθίοφιν, ἢ Μαύροις, ἢ Σπάνοις, ἢ Βρετανοῖς, ἢ παρὰ τοῖς λοιποῖς τῶν ἐθνῶν βασιλεῦσιν ὑψώθη;

5.24 Pseudo-Galenus

“” (From Wikipedia²²)

Pseudo-Galenus Med., An animal sit quod est in utero (0530: 002) “Galenī qui fertur libellus Eī ζῶον τὸ κατὰ γαστρός”, Ed. Wagner, H., 1914; Diss. Marburg.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν (0530: 003) “Anecdota Atheniensia et alia, vol. 2”, Ed. Delatte, A. Paris: Droz, 1939. Page 390, line 1

καρυόφυλλον τὸ ἐκ τῆς Ἰνδίας κομιζόμενον.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 390, line 19

λιμνεία σφραγὶς πηλὸς λίμνης Ἰνδικῆς.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 390, line 24

μαλάβαθρον ἥτοι φύλλον Ἰνδικόν.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 390, line 28

νάρδου Ἰνδι- κοῦ· ἥτοι μαλάβαθρον.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 392, line 21

φύλλου Ἰνδικοῦ ἥτοι μα- λαβάθρου φύλλον.

Pseudo-Galenus Med., Introductio seu medicus (0530: 012) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 760, line 6

προτρεπτικὰ δὲ ὅσα κινεῖ καὶ προ- τρέπει τὰ φάρμακα, ὥς μὲν ἀγαρικὸν, ἔρις, ῥέον δὲ Ἰν- δικόν, στάχυς· ἐντεριώνην δὲ κολοκυνθίδος, τραγάκανθα· σκαμμωνίαν δὲ, ἀλόη, ἢ χυλὸς κράμβης, ἢ ῥόδων, ἢ σπέρ- ματα.

Pseudo-Galenus Med., De remediis parabilibus libri iii (0530: 029) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 429, line 17

ἀλκυό- νιον Ἰνδικόν ἐν οἴνῳ τριπτὸν διακλυζέσθω καὶ ἴσθησι τὴν κίνησιν.

22.

5.25. THEOPHILUS OF ANTIOCH

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber (0530: 031) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 19”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1830, Repr. 1965. Volume 19, page 724, line 11

ἀντὶ ἀλόης Ἰνδικῆς, ἀλόης χλωρᾶς φύλλα, γλαύκιον, λύκιον ἢ κενταύριον.

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber Volume 19, page 725, line 9

ἀντὶ Ἀρμενίου, μέλαν Ἰνδικόν.

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber Volume 19, page 733, line 10

ἀντὶ κροκομάγατος, ἀλόη Ἰνδική ἢ ἀγάλλοχον Ἰνδικόν.

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber Volume 19, page 735, line 16

ἀντὶ μαλαβάθρου, κασσία σφαιρίτης ἢ ναρδοστάχυς ἢ τράκτυλος ἢ νάρδος Ἰνδική.

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber Volume 19, page 737, line 9

ἀντὶ νάρδου ἀγρίας, νάρδος Ἰνδική.

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber Volume 19, page 737, line 10

ἀντὶ νάρδου Ἰνδικῆς, νάρδος Κελτική.

Pseudo-Galenus Med., De theriaca ad Pamphilianum (0530: 032) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 306, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς, μαλαβάθρου φύλλων, ἀνὰ ☒ * ιστ', σμύρνης, κρόκου, ἀνὰ ☒ ιβ'.

Pseudo-Galenus Med., De theriaca ad Pamphilianum Volume 14, page 308, line 12

δικτάμνου Κρητικοῦ, σχοίνου ἄνθους, λιβάνου ἄρρενος, τερμινθίνης Χίας, κασσίας σύριγγος μελαίνης, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀνὰ ☒ στ'.

Pseudo-Galenus Med., De historia philosophica (0530: 042) “Doxographi Graeci”, Ed. Diels, H. Berlin: Reimer, 1879, Repr. 1965. Section 3, line 44

ὅσπερ <Θεόφραστον> προεστήσατο τῆς κατ' αὐτὸν αἰρέσεως καὶ τὸν <Στράωνα> προήγαγεν εἰς ἴδιόν τινα χαρακτῆρα φυσιολογίας *** [εἰσὶ δὲ τῶν γεννικωτέρων φιλοσόφων Ἰνδικες δύο, τινὲς μὲν Ἰταλιῶται, ὧν <Πυθαγόρας> εὐρετὴς γεγένηται, καὶ ὁ κατὰ τὴν Ἑλαίαν ἀκμάσας] *** ταύτης δὲ λέγεται κατάρξαι <Ξενοφάνης> ὁ Κολοφώνιος ἀπορητικῆς μᾶλλον ἢ δογματικῆς τοῖς πολλοῖς εἶναι δοκούσης.

Pseudo-Galenus Med., De optima secta ad Thrasybulum liber (0530: 043) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 1”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1821, Repr. 1964. Volume 1, page 178, line 10

ἡμῖν μὲν γὰρ παρὰ φύσιν, τοῖς Ἰνδοῖς δὲ κατὰ φύσιν.

5.25 Theophilus of Antioch

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Theophilus, Patriarch of Antioch,[1] succeeded Eros c. 169, and was succeeded by Maximus I c. 183, according to Henry Fynes Clinton,[2] but these dates are only approximations. His death probably occurred between 183 and 185.[3]

We gather from his writings (the only remaining being his apology to Autolycus) that he was born a pagan, not far from the Tigris and Euphrates, and was led to embrace Christianity by studying the Holy Scriptures, especially the prophetic books.[4] He makes no reference to his office in his existing writings, nor is any other fact in his life recorded. Eusebius, however, speaks of the zeal which he and the other chief shepherds displayed in driving away the heretics who were attacking Christ's flock, with special mention of his work against Marcion.[5] He made contributions to the departments of Christian literature, polemics, exegetics, and apologetics. William Sanday[6] describes him as "one of the precursors of that group of writers who, from Irenaeus to Cyprian, not only break the obscurity which rests on the earliest history of the Church, but alike in the East and in the West carry it to the front in literary eminence, and distance all their heathen contemporaries".

he one undoubted extant work of Theophilus, the 7th Bishop of Antioch (c. 169–c. 183), is his *Apology to Autolycus* (*Apologia ad Autolycum*), a series of books defending Christianity written to a pagan friend. (From Wikipedia²³)

Theophilus Apol., Ad Autolycum (1725: 001) "Theophilus of Antioch. Ad Autolycum", Ed. Grant, R.M. Oxford: Clarendon Press, 1970. Book 3, section 5, line 10

ἔτι δὲ καὶ παρὰ Ἰνδοῖς μυθεύει κατεσθίεσθαι τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν ἰδίων τέκνων.

5.26 Basil of Caesarea

Basil of Caesarea, also called Saint Basil the Great, (329 or 330[5] – January 1, 379) (Greek: Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας) was the Greek bishop of Caesarea Mazaca in Cappadocia, Asia Minor (modern-day

23. http://en.wikipedia.org/wiki/Theophilus_of_Antioch

5.27. <PERICTIONE>

Turkey). He was an influential theologian who supported the Nicene Creed and opposed the heresies of the early Christian church, fighting against both Arianism and the followers of Apollinaris of Laodicea. His ability to balance his theological convictions with his political connections made Basil a powerful advocate for the Nicene position.

In addition to his work as a theologian, Basil was known for his care of the poor and underprivileged. Basil established guidelines for monastic life which focus on community life, liturgical prayer, and manual labour. Together with Pachomius he is remembered as a father of communal monasticism in Eastern Christianity. He is considered a saint by the traditions of both Eastern and Western Christianity. (From Wikipedia²⁴)

Basilius Scr. Eccl., Homilia in pentecosten (2800: 012); MPG 52. Volume 52, page 811, line 54

Ὡς τῶν παραδόξων θαυμάτων! ἀπόστολος ἐλάλει, καὶ Ἰνδὸς ἐδιδάσκετο· Ἑβραῖος ἐφθέγγετο, καὶ βάρβαρος ἐπαιδεύετο· ἡ χάρις ἐξηχεῖτο, καὶ ἀκοή τὸν λόγον ἐδέχετο· Γότθοι τὴν φωνὴν ἐπεγίνωσκον, καὶ Αἰθίοπες τὴν γλῶτταν ἐγνώριζον· Πέρσαι τοῦ λαλοῦντος ἐθαύμαζον, καὶ ἔθνη βάρβαρα ὑπὸ μιᾶς ἡρδεύετο γλώττης.

Basilius Scr. Eccl., De vita et miraculis sanctae Theclae libri ii [Sp.] Book 1, section 22, line 22

Καὶ εἴ τις ἔγνω τὸν ἐκ Τυανέων τῶν Καππαδοκῶν Ἀπολλώνιον παρὰ τοῖς τὸν ἐκείνου βίον ἀναγεγραφόσιν – ἵνα ἐκ τῶν πάνυ πολλῶν τὸ περιφανέστερον εἰπώμεν – , ἔγνω που πάντως καὶ τῆς κατὰ τὴν γοητείας τοῦ ἀνδρὸς τέχνης τὰ μιὰ καὶ δυσαγῆ ἀποτελέσματα, θεαγωγίας τέ τινος καὶ ψυχγωγίας καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεις καὶ λανθανούσας ἀνοσιουργίας· ὥς καὶ παρὰ τῶν ἐν Αἰθίοψι καὶ Ἰνδοῖς Γυμνοσοφιστῶν μήτε εἰσδεχθῆναι σπουδαίως, ἀλλὰ γὰρ καὶ θᾶττον ἀποπεμφθῆναι, ὥς οὐκ εὐαγῆς οὐδὲ ὁσιος ἀνθρώπος, οὐδὲ φιλόσοφος ἀληθῶς, πολὺ δὲ τοῦ κατὰ τὴν γοητείας μιάσματος ἔχων.

5.27 <Perictione>

Perictione or Periktione (Greek: Περικτιόνη; 5th century BC) was the mother of the Greek philosopher Plato.

24. http://en.wikipedia.org/wiki/Basil_of_Caesarea

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Two spurious works attributed to Perictione have survived in fragments. These are *On the Harmony of Women* and *On Wisdom*. The works do not date from the same time, and are usually assigned to a Perictione I and a Perictione II.[4] Both works belong to the pseudonymous Pythagorean literature. *On the Harmony of Women*, concerns the duties of a woman to her husband, her marriage, and to her parents; it is written in Ionic Greek, and probably dates to the late 4th or 3rd century BC.[5] *On Wisdom* offers a philosophical definition of wisdom; it is written in Doric Greek, and probably dates to the 3rd or 2nd century BC.[5] (From Wikipedia²⁵)

<Perictione> Phil., *Fragmenta* (1572: 001) “The Pythagorean texts of the Hellenistic period”, Ed. Thesleff, H. Åbo: Åbo Akademi, 1965. Page 143, line 22

ὥστ’ οὕτε χρυσὸν ἀμφιθήσεται ἢ λίθον Ἰνδικὸν ἢ χώρης ἐόντα ἄλλης, οὐδὲ πλέζεται πολυτεχνίησι τρίχας, οὐδ’ ἀλείφεται Ἀραβίης ὀσμῆς ἐμπνέοντα, οὐδὲ κρίσσεται πρόσωπον λευκαίνουσα ἢ ἐρυθραίνουσα τοῦτο ἢ μελαίνουσα ὀφρύας τε καὶ ὀφθαλμούς καὶ τὴν πολιὴν τρίχα βαφαῖσι τεχνεωμένη, οὐδὲ λούσεται θαμινά.

5.28 Polybius

“” (From Wikipedia²⁶)

Polybius Hist., *Historiae* (0543: 001) “Polybii historiae, vols. 1–4”, Ed. Büttner-Wobst, T. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904, Repr. 1:1962; 2–3:1965; 4:1967. Book 1, chapter 40, section 15, line 2

θηρία δὲ σὺν αὐ- τοῖς μὲν Ἰνδοῖς ἔλαβε δέκα, τῶν δὲ λοιπῶν τοὺς Ἰνδοὺς ἀπερριφόντων μετὰ τὴν μάχην περιελασάμε- νος ἐκυρίευσεν πάντων.

Polybius Hist., *Historiae* Book 3, chapter 46, section 7, line 1

τῶν δὲ θηρίων εἰθισμένων τοῖς Ἰνδοῖς μέχρι μὲν πρὸς τὸ ὑγρὸν αἰετὶ πειθαρχεῖν, εἰς δὲ τὸ ὕδωρ ἐμβαίνειν οὐδαμῶς ἔτι τολμώντων, ἦγον διὰ τοῦ χώματος δύο προθέμενοι θηλείας, πειθαρχούν- των αὐταῖς τῶν θηρίων.

Polybius Hist., *Historiae* Book 3, chapter 46, section 11, line 3

καὶ τοιούτῳ δὴ τρόπῳ προσαρμοζομένων αἰετὶ σχε- διῶν δυεῖν, τὰ πλεῖστα τῶν θηρίων ἐπὶ τούτων διεκομίσθη, τινὰ δὲ κατὰ μέσον τὸν πόρον ἀπέρ- ριψεν εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ διὰ τὸν φόβον· ὦν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ἀπολέσθαι συνέβη πάντας, τοὺς δ’ ἐλέφαντας διασωθῆναι.

Polybius Hist., *Historiae* Book 5, chapter 84, section 6, line 4

25. <http://en.wikipedia.org/wiki/Perictione>

26.

5.29. DIOGENES LAERTIUS

τὰ δὲ πλεῖστα τῶν τοῦ Πτολεμαίου θηρίων ἀπεδιδί- λια τὴν μάχην, ὅπερ ἔθος ἐστὶ ποιεῖν τοῖς Λιβυκοῖς ἐλέφασιν· τὴν γὰρ ὁσμὴν καὶ φωνὴν οὐ μένουσιν, ἀλλὰ καὶ καταπεπληγμένοι τὸ μέγεθος καὶ τὴν δύ- ναμιν, ὥς γ' ἑμοὶ δοκεῖ, φεύγουσιν εὐθέως ἐξ ἀπο- στήματος τοὺς Ἰνδικοὺς ἐλέφαντας· ὃ καὶ τότε συνέβη γενέσθαι.

Polybius Hist., Historiae Book 11, chapter 1, section 12, line 3

τῶν δὲ θηρίων τὰ μὲν ἕξ ἅμα τοῖς ἀνδράσιν ἔπεσε, τὰ δὲ τέτταρα διωσάμενα τὰς τάξεις ὕστερον ἐάλω μεμονωμένα καὶ ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν.

Polybius Hist., Historiae Book 11, chapter 34, section 11, line 2

ὑπερβαλὼν δὲ τὸν Καύ- κασον καὶ κατάρας εἰς τὴν Ἰνδικήν, τὴν τε φιλίαν ἀνε- ὤσατο τὴν πρὸς τὸν Σοφραγασήνον τὸν βασιλέα τῶν Ἰνδῶν, καὶ λαβὼν ἐλέφαντας, ὥστε γενέσθαι τοὺς ἅπαντας εἰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντ', ἔτι δὲ σιτομετρήσας πάλιν ἐνταῦθα τὴν δύναμιν, αὐτὸς μὲν ἀνέζευξε μετὰ τῆς στρατιᾶς, Ἀνδροσθένην δὲ τὸν Κυζικηνὸν ἐπὶ τῆς ἀνακομιδῆς ἀπέλιπε τῆς γάζης τῆς ὁμολογηθείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ βασιλέως.

Polybius Hist., Historiae Book 34, chapter 13, section 1, line 1

δε ασια.

Τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμι- δώρῳ, ἅπερ καὶ παρὰ τῷ Ἑρατοσθένει.

5.29 Diogenes Laertius

Diogenes Laertius (play /daɪˈɒdʒiˌniːz leɪˈɜːfəs/; Greek: Διογένης Λαέρτιος, Diogenēs Laertios; fl. c. 3rd century AD) was a biographer of the Greek philosophers. Nothing is known about his life, but his surviving *Lives and Opinions of Eminent Philosophers* is one of the principal surviving sources for the history of Greek philosophy. (From Wikipedia²⁷)

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum (0004: 001) “Diogenis Laertii vitae philosophorum, 2 vols.”, Ed. Long, H.S. Oxford: Clarendon Press, 1964, Repr. 1966. Book 1, section 1, line 3

γεγενῆσθαι γὰρ παρὰ μὲν Πέρσαις Μάγους, παρὰ δὲ Βαβυλωνίοις ἢ Ἀσσυρίοις Χαλδαίους, καὶ γυμνοσοφιστὰς παρ' Ἰνδοῖς, παρὰ τε Κελτοῖς καὶ Γαλάταις τοὺς καλουμένους Δρυῖδας καὶ Σεμνο- θέους, καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Μαγικῷ (Rose 35) καὶ Σωτίων ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς Διαδοχῆς.

27. http://en.wikipedia.org/wiki/Diogenes_Laertius

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 35, line 8
τοῖς τε γυμνοσοφισταῖς φασί τινες συμμῖξαι αὐτὸν ἐν Ἰνδίᾳ καὶ εἰς Αἰθιοπίαν
ἐλθεῖν.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 61, line 5
<ΠΥΡΡΩΝ>

Πύρρων Ἡλεῖος Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθὰ καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ· ὥς φησι δ' Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς (FGrH 244 F 39), πρότερον ἦν ζωγράφος, καὶ ἤκουσε Βρύωνος τοῦ Στίλπωνος, ὥς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς (FGrH 273 F 92), εἴτ' Ἀναξάρχου, ξυνακολουθῶν πανταχοῦ, ὥς καὶ τοῖς γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδίᾳ συμμῖξαι καὶ τοῖς Μάγοις.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 63, line 3
τοῦτο δὲ ποιεῖν ἀκούσαντα Ἰνδοῦ τινος ὀνειδίζοντος Ἀναξάρχῳ ὥς οὐκ ἂν ἑτερόν τινα διδάξαι οὗτος ἀγαθόν, αὐτὸς αὐλὰς βασιλικὰς θεραπεύων.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 65, line 6
καὶ πάλιν ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς (PPF 9 B 67. 1 – 2, 5)· τοῦτό μοι, ὦ Πύρρων, ἰμείρεται ἥτορ ἀκοῦσαι, πῶς ποτ' ἀνὴρ ὅτ' ἄγεις ῥᾶστα μεθ' ἡσυχίης μοῦνος ἐν ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύων.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 105, line 7
καὶ ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς οὕτω λέγει (PPF 9 B 69), ἀλλὰ τὸ φαινόμενον πάντῃ σθένει οὐπερ ἂν ἔλθῃ.

5.30 Juba II Rex Mauretaniae

Who is this?

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta (1452: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 30, line 8

Σελεύκου τε τοῦ Νικάνορος κτῆμα ἄδει Ἰνδὸν ἐλέφαντα, καὶ μέντοι καὶ διαβιῶναι τοῦτον μέχρι τῆς τῶν Ἀντιόχων ἐπικρατείας φησίν.

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 66, line 1

.. iuba in aethiopia gigni tradit in litoribus amnis, quem Nilum vocamus, et inde nomen trahere. Aelian. N. A. XV, 8: Ἄριστος ἄρα ὁ Ἰνδικὸς (μάρ- γαρος) γίνεται, καὶ ὁ τῆς θαλάττης τῆς Ἐρυθρᾶς.

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 66, line 8

Γίνεσθαι δὲ φησιν Ἰόβας καὶ ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῷ, καὶ τοῦ Βρεττανικοῦ ἡττᾶσθαι αὐτὸν, τῷ δὲ Ἰνδῷ καὶ τῷ Ἐρυθραίῳ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀντικρίνεσθαι.

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 66, line 9

Ὁ δὲ ἐν Ἰνδίᾳ χερσαῖος οὐ λέγεται φύσιν ἔχειν ἰδίαν, ἀλλὰ ἀπογέννημα εἶναι χρυστάλλου, οὐ τοῦ ἐκ τῶν παγετῶν συνισταμένου, ἀλλὰ τοῦ ὀρυκτοῦ.

5.31. DIOPHANTUS

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 87, line 3

. οἱ δὲ Δεύνησον, ἐπειδὴ βασιλεὺς ἐγένετο Νύσσης· δεῦνον δὲ τὸν βασι- λέα
λέγουσιν οἱ Ἰνδοί, ὥς Ἰόβας.

5.31 Diophantus

Diophantus of Alexandria (Ancient Greek: Διόφαντος ὁ Ἀλεξανδρεὺς. b. between A.D. 200 and 214, d. between 284 and 298 at age 84), sometimes called "the father of algebra" ,though this is greatly disputed [1], was an Alexandrian Greek mathematician[2][3][4][5] and the author of a series of books called Arithmetica. These texts deal with solving algebraic equations, many of which are now lost. In studying Arithmetica, Pierre de Fermat concluded that a certain equation considered by Diophantus had no solutions, and noted without elaboration that he had found "a truly marvelous proof of this proposition," now referred to as Fermat's Last Theorem. This led to tremendous advances in number theory, and the study of Diophantine equations ("Diophantine geometry") and of Diophantine approximations remain important areas of mathematical research. Diophantus was the first Greek mathematician who recognized fractions as numbers; thus he allowed positive rational numbers for the coefficients and solutions. In modern use, Diophantine equations are usually algebraic equations with integer coefficients, for which integer solutions are sought. Diophantus also made advances in mathematical notation. (From Wikipedia²⁸)

Diophantus Math., Fragmentum [Sp.] (e cod. Paris. suppl. gr. 387, fol. 181r) (2039: 003) "Diophanti Alexandrini opera omnia, vol. 2", Ed. Tannery, P. Leipzig: Teubner, 1895, Repr. 1974. Volume 2, page 3, line 7

καὶ ἡ μὲν μία ἔχει οὕτως· ἀπόγραφαι τοιοῦτον ἀριθμὸν κατὰ τὴν τάξιν τῆς <Ἰνδικῆς> μεθόδου· εἶτα ἄρξαι ἀπὸ δεξιῶν ἐπὶ ἀριστερά, καθ' ἕκαστον δὲ στοιχεῖον λέγε· γίνεται· οὐ γίνεται· γίνεται· οὐ γίνεται· ἕως ἂν τελειωθῶσι τὰ στοιχεῖα, καὶ εἰ μὲν τύχη τὸ τελευταῖον ὑπὸ τὸ γίνε- ται, ἄρξαι τοῦ μερισμοῦ ἐκεῖθεν· εἰ δὲ ὑπὸ τὸ οὐ γίνεται, καταλιπὼν τὸ τελευταῖον στοιχεῖον ἄρξαι τοῦ μερισμοῦ ἀπὸ τοῦ μετ' αὐτὸ στοιχείου τοῦ πρὸς τὰ δεξιά, ἐν ᾧ δηλονότι φθάνει τὸ γίνεται.

28. <http://en.wikipedia.org/wiki/Diophantus>

5.32 Diogenianus

gation, search

Diogenianus was a Greek grammarian from Heraclea in Pontus (or in Caria) who flourished during the reign of Hadrian.[1] He was the author of an alphabetical lexicon, chiefly of poetical words, abridged from the great lexicon (Περὶ γλωσσῶν) of Pamphilus of Alexandria (AD 50) and other similar works. It was also known by the title Περιεργοπένητες (for the use of "industrious poor students"). It formed the basis of the lexicon, or rather glossary, of Hesychius of Alexandria, which is described in the preface as a new edition of the work of Diogenianus. We still possess a collection of proverbs under his name, probably an abridgment of the collection made by himself from his lexicon (ed. by Ernst von Leutsch and Friedrich Wilhelm Schneidewin in *Paroemiographi Graeci*, 1. 1839). Diogenianus was also the author of an Anthologion of epigrams about rivers, lakes, cliffs, mountains and mountaintops (Επιγραμμάτων ανθολόγιον περί ποταμῶν λιμνῶν κρηνῶν ορών ακρωρειῶν) (Anthology of epigramse etc.); and of a list (with map) of all the towns in the world.

Erasmus attributed the origins of this Latin parable to Diogenianus — piscem natum docem (teach fish how to swim).[2] (From Wikipedia²⁹)

Diogenianus Gramm., *Paroemiae* (epitome operis sub nomine Diogeniani) (e cod. Vindob. 133) (0097: 002) "Corpus paroemiographorum Graecorum, vol. 2", Ed. von Leutsch, E.L. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1851, Repr. 1958. Centuria 2, section 20, line 6

Γύγης γὰρ βουκόλος ὢν γῆς ὑπὸ σεισμοῦ ῥαγεί-
σης νεκρὸν εὐρῶν φοροῦντα
δακτύλιον καὶ τοῦτον περιελό-
μενος φύσιν ἔχοντα ὥστε κατὰ τὰς στροφὰς τῆς
σφενδόνης ὀρᾶσθαι καὶ μὴ ὅταν βούληται, εἶχε παρ' ἑαυτῷ· μεθ' οὗ καὶ κτείνας τὸν
πρὸ αὐτοῦ ἐβασίλευεν Ἰνδῶν.

Diogenianus Gramm., *Paroemiae* (epitome operis sub nomine Diogeniani) (e cod. Vindob. 133) Centuria 3, section 95, line 1

<Ψιττακὸς † Ἰνδὲστιος:> ἐπὶ τῶν μιμουμένων τινάς· τοιοῦτον γὰρ τὸ ὄρνεον
ὥστε ἀνθρωπίνην προΐεσθαι φωνήν.

29. <http://en.wikipedia.org/wiki/Diogenianus>

5.33. POLYAENUS

5.33 Polyaeus

Polyaenus or Polyenus (play /ˌpɒliːˈniːəs/;[1] see ae (æ) vs. e; Greek: Πολύαινος, Poluainos, "many proverbs") was a 2nd century Macedonian author, known best for his *Stratagems in War* (in Greek, Στρατηγήματα), which has been preserved. The *Suda*[2] calls him a rhetorician, and Polyaeus himself writes that he was accustomed to plead causes before the emperor.[3] He dedicated *Stratagems in War* to Marcus Aurelius (161–180) and Verus (161–169), while they were engaged in the Parthian war (162–165), about 163 CE, at which time he was too old to accompany them in their campaigns.[4] (From Wikipedia³⁰)

Polyaenus Rhet., *Strategemata* (0616: 001) "Polyaeni strategematon libri viii", Ed. Woelfflin, E., Melber, J. Leipzig: Teubner, 1887, Repr. 1970. Book 1, chapter 1, section 1, line 1

Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλαύνων, ἵνα δέχοιντο αἱ πόλεις αὐτὸν, ὅπλοις μὲν φανεροῖς τὴν στρατιάν οὐχ' ὥπλισεν, ἐσθῆσι δὲ λεπταῖς καὶ νεβρίσι· δόρατα ἦν κισσῶ πεπυκασμένα· ὁ θύρσος εἶχεν αἰχμήν· κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις ἐσήμαινεν ἀντὶ σάλπιγγος καὶ οἴνου τοὺς πολεμίους γεύων εἰς ὄρχησιν ἔτρεπεν καὶ ὅσα ἄλλα Βακχικὰ ὄργια.

Polyaenus Rhet., *Strategemata* Book 1, chapter 1, section 1, line 8

πάντα δὲ ἦν Διονύσου στρατηγήματα, οἷς Ἰνδοὺς καὶ τὴν ἄλλην Ἀσίαν ἐχειρώσατο.

Polyaenus Rhet., *Strategemata* Book 1, chapter 1, section 2, line 1

Διόνυσος ἐν Ἰνδικῇ τῆς στρατιᾶς οὐ φερούσης τὸ φλογῶδες τοῦ ἀέρος κατελάβετο τρικόρυφον ὄρος τῆς Ἰνδικῆς.

Polyaenus Rhet., *Strategemata* Book 1, chapter 1, section 3, line 1

Διόνυσος Ἰνδοὺς ἐλὼν αὐτοὺς τε Ἰνδοὺς καὶ Ἀμαζόνας ἄγων συμμάχους εἰς τὴν Βακτριῶν ἐνέβαλεν· ὀρίζει δὲ τὴν Βακτρίαν ποταμὸς Σαράγγης.

Polyaenus Rhet., *Strategemata* Book 1, chapter 3, section 4, line 1

Ἡρακλῆς ἐν Ἰνδικῇ θυγατέρα ἐποίησατο, ἦν ἑκάλεσε Πανδαίην.

Polyaenus Rhet., *Strategemata* Book 1, chapter 3, section 4, line 2

ταύτη νείμας μοῖραν τῆς Ἰνδικῆς πρὸς μεσημβρίαν καθήκουσαν εἰς θάλασσαν διένειμε τοὺς ἀρχομένους εἰς κόμας τξέ' προστάξας καθ' ἑκάστην ἡμέραν μίαν

30. <http://en.wikipedia.org/wiki/Polyaenus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

κώμην ἀποφέρειν τὸν βασιλείον φόρον, ἵνα τοὺς ἤδη δόντας ἔχοι συμμάχους ἢ βασιλεύουσα κατανοοῦσα ἀεὶ τοὺς δοῦναι ὀφείλοντας.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 9, line 1

Ἀλέξανδρος ἦν ἐν Ἰνδοῖς καὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν διαβαίνειν ἔμελλεν· Πῶρος Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπέκεινα τοῦ ποταμοῦ παρετάσσετο, καὶ διαβαίνειν ἀδύνατον ἦν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 9, line 8

τοῦτο ἐγίγνετο πολλάκις καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ὥστε οἱ μὲν Ἰνδοὶ κατεγέλασαν τῆς δειλίας τῶν πολεμίων καὶ συμπαραθέοντες ἐπαύσαντο, ὥς οὐκ ἂν ποτε διαβῆναι τολμησάντων, οἳ τοσάκις οὐκ ἐνθάρρησαν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 9, line 13

Ἀλέξανδρος δὲ ὁξυτάτῳ δρόμῳ παρὰ τὰς ὄχθας ἀναδραμὼν, ἐπιβάς πλοίων καὶ ζευγμάτων καὶ διφθερῶν χόρτου πεπληρωμένων διέβη τὸν ποταμὸν ἐξαπατήσας Ἰνδοὺς τῷ τῆς διαβάσεως ἀνελπίστῳ.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 10, line 1

Ἀλέξανδρος κατέστρεψε τὴν Ἰνδῶν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 10, line 3

τῶν δὲ στρατιωτῶν ἐφελκομένων λάφυρα Περσικὰ καὶ πλοῦτον ὑπέρογκον ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν καὶ τὴν πρὸς Ἰνδοὺς μάχην οὐκ ἀναγκαίαν ἡγουμένων τοσαῦτα δὴ κεκτημένων, πρώτας ὑπέπρησε τὰς βασιλικὰς ἀμάξας, εἶτα τὰς τῶν ἄλλων.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 20, line 1

Ἀλέξανδρος χωρίῳ τῆς Ἰνδικῆς ἐχυρῷ προσεκάθητο· φοβηθέντες Ἰνδοὶ συνέθεντο μετ' ὀπλῶν ἐξελθεῖν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 20, line 5

Ἀλέξανδρος ἐπῆγε τὴν δύναμιν τῶν Ἰνδῶν ἐπιβοωμένων τὰς συνθήκας.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 21, line 16

ὁπότε οὖν οἱ τοῦ λαιοῦ μέρους τὴν δεξιάν οὐραγίαν ἰδόντες ἀλαλάξαντες προσῆγον, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἐφ' ἡνίαν στρέφοντες ἐπῆγον τοῖς Ἰνδοῖς· οἱ δὲ συγκλειςθῆναι φοβηθέντες ὥρμησαν ὁμοῦ πάντες ἐπὶ τὴν στενὴν ἔξοδον, ὥστε οἱ μὲν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἀνηροῦντο, οἱ δὲ πλείους ὑπ' ἀλλήλων καταπατούμενοι διεφθείροντο.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 22, line 21

ἐν τούτῳ φθάνουσιν οἱ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἱππεῖς ἐκπεριελθόντες καὶ κατὰ νότου συνελάσαντες τοὺς Ἰνδοὺς τελεωτάτην νίκην ἀνείλονται (μετ' ἣν βασιλεὺς Ἰνδικῆς Ἀλέξανδρος ἦν).

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 24, line 6

ἐν γοῦν Βάκτροις καὶ Ὑρκανίοις καὶ Ἰνδοῖς δικάζων εἶχε τὴν σκηνὴν ὥδε πεποιημένην.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 1

5.34. DIONYSIUS PERIEGETES

Ἀλέξανδρος Καθαίους, μοῖραν Ἰνδῶν ἐξ ἀπονοίας ἀντιστᾶσαν ἡβηδὸν ἔκτεινε καὶ πόλιν αὐτῶν Σάγγαλα τὴν καρτερωτάτην κατέσκαψεν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 3

διῆκε τοὺς Ἰνδοὺς φήμη πονηρὰ ὥς Ἀλεξάνδρου φονικῶς καὶ βαρ- βαρικῶς πο- λεμοῦντος.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 6

ὁ δὲ μεταβάλλειν τὴν δόξαν βουλόμενος ἄλλην πόλιν (διὰ) τῆς Ἰνδικῆς ἐλὼν, ὁμή- ρους λαβὼν, σπείσάμενος ἐπὶ τρίτην πόλιν ἦλθεν εὐ- μεγέθη καὶ πολυάνθρωπον, τάξας πρὸ τῆς φάλαγγος τοὺς ὁμήρους, γέροντας, παῖδας, γυναῖκας.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 13

αὐτίκα ἡ φήμη δια- δραμοῦσα ἔπεισεν Ἰνδοὺς ἐκόντας Ἀλέξανδρον δέχεσθαι.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 6, section 3, line 7

Ἀντίγονος τοῦ λοιποῦ προσέταξε τοῖς Ἰνδοῖς τρέφειν ὅς μετὰ τῶν ἐλεφάντων, ἵνα τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ τὴν κραυγὴν τὰ θηρία φέρειν ἐθίζοιτο.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 21, section 1, line 2

Περσεὺς Ῥωμαίων ἐλέφαντας ἀγόντων τοὺς μὲν ἐκ Λιβύης, τοὺς δὲ Ἰνδοὺς παρὰ Ἀντιόχου Συρίας βασιλέως, ἵνα μὴ καινὸν καὶ φοβερὸν τοῖς ἵπποις τὸ θηρίον φανείη, προσέταξε τοῖς χειροτέχναις εἰδῶλα ξύλινα κατασκευάζειν ἐλεφάντων ἰδέαν καὶ χροάν ἔχοντα.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 6, chapter 50, section t, line 1

Ἀλεξάνδρου ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος εἰς Ἑφεσον ὑπὸ Περδίκ- κου κατε- πέμφθη κριθησόμενος κατὰ τοὺς νόμους· Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Κόδρος διάραντες εἰς Ἀθήνας ἐσώθησαν, τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἀκούσαντες εἰς Ἑφεσον ἐπανελ- θόντες καὶ τὸν ἀδελφὸν Διόδωρον ἀνέσωσαν. ΠΙΝΔ*αΡΟΣ.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 8, chapter 50, section 1, line 27

καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἔπεισαν τοὺς ὑπηκόους, ἐφ' ὅσον μεταπεμφθεὶς ὑπ' αὐτῶν Πτολεμαῖος ἤκεν ὁ πατήρ τῆς ἀνηρημένης καὶ διαπέμ- πων ἀπὸ τῆς προσηγορίας τοῦ πεφονευμένου παιδὸς καὶ τῆς ἀνηρημένης Βερενίκης ὥς ἔτι ζώντων ἐπιστολὰς ἀπὸ τοῦ Ταύρου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς χωρὶς πολέμου καὶ μάχης ἐκράτησε τῷ στρατηγῇματι τῆς Παναρίστης χρησάμενος.

5.34 Dionysius Periegetes

Dionysius Periegetes (Διονύσιος ὁ Περιηγητής, literally Dionysius the Voyager or Traveller, often Latinized to Dionysius Periegeta) was the author of a description of the habitable world in Greek hexameter

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

verse written in a terse and elegant style. His lifedates, and indeed his origins, are not known, but he is believed to have been from Alexandria and to have flourished around the time of Hadrian (r. 117–138 CE), though some put him as late as the end of the 3rd century.

The work enjoyed popularity in ancient times as a schoolbook. It was translated into Latin by Rufus Festus Avienus, and by the grammarian Priscian. There is a commentary by Eustathius of Thessalonica. (From Wikipedia³¹)

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* (0084: 001) “Dionysios von Alexandria. Das Lied von der Welt”, Ed. Brodersen, K. Hildesheim: Olms, 1994. Line 37

εἷς μὲν ἑὼν, πολλῇσι δ' ἐπωνυμίησιν ἀρηρώς· ἦτοι μὲν Λοκροῖο παρ' ἐσχατιὴν
ζεφύροιο Ἄτλας Ἑσπέριος κικλήσκειται, αὐτὰρ ὑπερθεὶν πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες
ἀρειμανέων Ἀριμασπῶν, πόντον μιν καλέουσι πεπηγότα τε Κρόνιον τε· ἄλλοι δ' αὖ
καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν εἶνεκ' ἀφαιροῦ ἡελίου· βράδιον γὰρ ὑπεῖρ ἄλλα τήνδε φαίνει,
αἰεὶ δὲ σκιερῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσιν· αὐτὰρ ὅθι πρῶτιστα φαίνεται ἀνθρώποισιν,
ἡῶν καλέουσι καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης· ἄγχι δ' Ἐρυθραῖόν τε καὶ Αἰθίοπιον
καλέουσιν πρὸς νότον ἔνθα τε πολλὸς ἀοικήτου χθονὸς ἀγκῶν ἐκτέταται, μαλεροῖσι
κεκαυμένος ἡελίοισιν.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 578

οὐχ οὕτω Θρήϊκος ἐπ' ἥρόσιν Ἀψύνηοιο Βιστονίδες καλέουσιν ἐρίβρομον Εἰραφι-
ώτην, οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνην ἀνὰ Γάγγην Ἰνδοὶ κῶμον ἄγουσιν ἐριβρεμέτη
Διονύσω, ὥς κεῖνον κατὰ χῶρον ἀνευάζουσι γυναῖκες.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 625

σχῆμα δέ τοι Ἀσίης ῥυσμός πέλει ἀμφοτεράων ἡπείρων, ἐτέρωθεν ἀλίγκιον εἶδεῖ
κῶνου, ἐλκόμενον κατὰ βαιὸν ἐπ' ἀντολῆς μυχὰ πάσης, ἔνθα τε καὶ στήλαι Θηβαι-
γενέος Διονύσου ἐστάσιν, πυμάτοιο παραὶ ῥόον Ὠκεανοῖο, Ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν
οὖρεσιν, ἔνθα τε Γάγγης λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 639

μέσσα γε μὴν πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν, ἀρξάμενον γαίης Παμφυλίδος ἄχρι
καὶ Ἰνδῶν, ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' αὖτε ἴχνεσιν ὀρθότατον·
Ταῦρον δέ ἐ κικλήσκουσιν, οὖνεκα ταυροφανές τε καὶ ὀρθόκραρον ὀδεύει, οὖρεσιν
ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 701

τῷ δ' ἐνὶ ναιετάουσιν ἑωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων, οἳ ποτε Πυρρήνηθεν ἐπ' ἀντολίην
ἀφίκοντο, ἀνδράσιν Ἑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες, καὶ Καμαριτάων φῦλον
μέγα, τοί ποτε Βάχχον Ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισσαν καὶ μετὰ Ληγῶν

31. http://en.wikipedia.org/wiki/Dionysius_Periegetes

5.34. DIONYSIUS PERIEGETES

ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο, ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ στήθεσσι βαλόντες, εὐοῖ Βάκχε λέγοντες· ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἡῦτα γαίης.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 890

οἴσθα γάρ, ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας, πᾶσαν ἕως Ἰνδῶν Ἀσίην ὄρος ἀνδιχα τέμνειν.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 893

κεῖνό τοι ἐν πλευροῖσι βορειότερον τελέοιτο, Νεῖλος δ' ἐσπέριον πλευρὸν πέλοι· αὐτὰρ ἔϋον Ἰνδικὸς Ὠκεανός· νότιον δ' ἄλδος οἶδματ' Ἐρυθρῆς.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1074

χωρὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χοάσπης, ἔλκων Ἰνδὸν ὕδωρ, παρὰ τε ρείων χθόνα Σούσων.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1088

τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἔλκεται γαῖα, γείτων Ὠκεανοῦ μεγακήμεος, οἷσι πρὸς αὐγὰς Ἰνδὸν παρ ποταμὸν νότιοι Σκύθαι ἐνναίουσιν, ὅς ῥά τ' Ἐρυθραίης κατεναντίον εἴσι θαλάσσης, λαβρότατος ῥόον ὠκὺν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνων, ἀρξάμενος τὰ πρῶτ' ἀπὸ Καυκάσου ἡγεμόεντος.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1107

πρὸς δ' αὐγὰς Ἰνδῶν ἐρατὴ παραπέπταται αἶα, πασάν πυμάτη, παρὰ χεῖλεσιν Ὠκεανοῖο, ἣν ῥά τ' ἀνερχόμενος μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν ἡέλιος πρώτησιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσιν.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1132

ἦτοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῆσιν ἄρηρε πάσῃσιν λοξῆσιν, ἀλιγκίη εἶδεῖ ῥόμβου· ἀλλὰ τοι ἐσπερίοις μὲν ὁμούριος ὕδασιν Ἰνδὸς γαῖαν ἀποτμήγει, νότιον δ' ἄλδος οἶδματ' Ἐρυθρῆς, Γάγγης δ' εἰς αὐγὰς, ὁ δὲ Καύκασος ἐς δύσιν ἄρκτων.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1137

καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν, οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφὶς κεκριμένοι, ποταμοῦ μὲν ἀπειρεσίῳ πέλας Ἰνδοῦ Δαρδανέες, τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων Ἀχεσίην συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσσιν Ὑδάσπης.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1161

αὐτὸς δ' ὁππότε φῦλα κελαινῶν ὤλεσεν Ἰνδῶν, Ἡμωδῶν ὀρέων ἐπεβήσατο, τῶν ὑπὸ πέζαν ἔλκεται ἡώοιο μέγας ῥόος Ὠκεανοῖο.

Dionysius Perieg., Ixeuticon sive De aucupio (paraphrasis) (olim sub auctore Eutecnio) (0084: 003) “Dionysii ixeuticon seu de aucupio libri tres in epitomen metro solutam redacti”, Ed. Garzya, A. Leipzig: Teubner, 1963. Chapter 1, section 32, line 1

Ἀκήχοα δέ, ὡς παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ὄρνις εἶη γονέων ἄτερ καὶ μίξεως χωρὶς ὑφιστάμενος, φοῖνιξ ὄνομα, καὶ βιοῦν φασιν ἐπὶ πλεῖστον καὶ μετὰ πάσης ἀφοβίας αὐτόν, ὡς

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

οὔτε τόξοις, οὔτε λίθοις, οὔτε καλάμοις ἢ πάγαις τῶν ἀνδρῶν τι κατ' αὐτοῦ ποιεῖν πειρωμένων.

5.35 <Damigeron Magus>

Who is this?

<Damigeron Magus>, De lapidibus (e codd. Vat. gr. 578 + Ambros. 95 sup.) (2655: 002) “Ein unedierter Tractat περὶ λίθων ””, Ed. Mesk, J., 1897; Wiener Studien. Page 319, line 3

οὗτος ὁ λίθος γεν- νᾶται ἐν Ἰνδία, ὅπου ὁ Φισῶν ποταμὸς ἐκ τοῦ παραδείσου ἔρχεται· οὗτος ὅρασιν ἔχει ὁμοίαν τῇ χλόῃ τῆς γῆς καὶ ὁ μὲν πρασώδης οὗτος καλεῖται νερωιανός· ὁ δὲ παρὰ τοῦτον ὑποχλωριάζων λέγεται σμάρα- γδος ὑακτορίζων· ἐὰν δὲ ἡ ὑπόχλωρος, ἀσπροειδὴς ἔλαττον τούτου, λέγεται τακτώριος.

<Damigeron Magus>, De lapidibus (e codd. Vat. gr. 578 + Ambros. 95 sup.) Page 319, line 26

γίνεται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅπου καὶ ὁ προγεγραμμένος.

<Damigeron Magus>, De lapidibus (e codd. Vat. gr. 578 + Ambros. 95 sup.) Page 320, line 18

Λίθος ὀνυχίτης· οὗτος ἐν τῇ Ἰνδικῇ γίνεται λευκὰς ζώνας πλείστας ἔχων ἐν ἑαυτῷ ἀεριζούσας.

5.36 Favorinus

Jump to: navigation, search

Favorinus of Arelate (ca. 80–160 AD) was a Roman sophist and philosopher who flourished during the reign of Hadrian.

He was of Gaulish ancestry, born in Arelate (Arles). He is described as a hermaphrodite (ἀνδρόθηλυς) by birth. He received an exquisite education, first in Gallia Narbonensis and then in Rome, and at an early age began his lifelong travels through Greece, Italy and the East. His extensive knowledge, combined with great oratorical powers, raised him to eminence both in Athens and in Rome. With Plutarch, with Herodes Atticus, to whom he bequeathed his library at Rome, with Demetrius the Cynic, Cornelius Fronto, Aulus Gellius, and with Hadrian himself, he lived on intimate terms; his great rival, whom he

5.37. CHRYSERMUS OF ALEXANDRIA

violently attacked in his later years, was Polemon of Smyrna. (From Wikipedia³²)

Favorinus Phil., Rhet., Fragmenta (1377: 003) “Favorino di Arelate. Opere”, Ed. Barigazzi, A. Florence: Monnier, 1966. Fragment 85, line 1

Steph. Byz. Ἀραχωτοί· πόλις Ἰνδικῆς, ἀπὸ Ἀραχώτου ποταμοῦ ῥέοντος ἀπὸ τοῦ Καυκάσου, ὡς Φαβωρίνος καὶ Στράβων ἐνδεκάτη.

5.37 Chrysermus of Alexandria

(IDélos 1525). C. lived in about 150-120 BC; administrative official, ‘relative of king Ptolemy’, exegete (i.e. head of the civil service in Alexandria), director of the museum and ἐπὶ τῶν ἱατρῶν, a title that is often understood to mean the person responsible for all Egyptian doctors, which in turn led to the conclusion that there was a state organization of doctors. Kudlien is of the opinion that the title refers to the person responsible for the person in char... (From Brill’s New Pauly³³)

[Chrysermus] Hist., Fragmenta (2195: 002) “FGH 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment t4, line 1

Φωραθέντος δὲ τούτου, Ἀγησίλαος ὁ πατὴρ μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Χαλκιοίκου συνεδίωξεν Ἀθηναῖς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμέ-
νουσ πλίνθω φράξας, λιμῶ ἀπέκτεινεν·
ἡ δὲ μήτηρ καὶ ἄταφον ἔρριψεν· ὡς Χρύσερμος ἐν δευτέρῳ Ἱστορικῶν. INΔ*IKΑ.

[Chrysermus] Hist., Fragmenta Fragment 4, line 9

– Κατορύσσουσι δὲ κατ’ ἐνιαυτὸν γραῦν κατάκριτον, παρὰ τὸν ὄνομα-ζόμενον λόφον Θηρόγονον· ἅμα γὰρ τὴν πρεσβύτιν ἐρπετῶν πλῆθος ἐκ τῆς ἀκρωρείας ἐξέρχεται, καὶ τὰ περιιπτάμενα τῶν ἀλόγων ζώων κατεσθίει· καθὼς Χρύσερμος ἐν π’ (ἡ?) Ἰνδικῶν.

5.38 Athenaeus Mechanicus

32. <http://en.wikipedia.org/wiki/Favorinus>

33. <http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/chrysermus-of-alexandria-e233990?s.num=12>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Athenaeus Mechanicus is the author of a book on siegecraft, *On Machines* (Ancient Greek: *Περὶ μηχανημάτων*). He is identified by modern scholars with Athenaeus of Seleucia, a member of the Peripatetic school active in the mid-to-late 1st century BC, at Rome and elsewhere.[1][2]

The treatise is addressed to Marcus Claudius Marcellus, and thus will have been composed before Marcellus' death in 23 BC (and possibly at a time when its addressee was preparing to go out on campaign).[1] It describes a number of siege engines. Among the earlier mechanics cited as sources by Athenaeus are Agesistratus, Diades of Pella, and Philo of Byzantium. Whitehead and Blyth analyze the treatise into a preface, a section on "good practice," a section on "bad practice," a section on Athenaeus' own innovations, and an epilogue "emphasizing preparation for war as a deterrent, and defending Athenaeus' own record against unnamed critics." [2] The work is technical but not without signs of Athenaeus' philosophical culture: "He comes across as a philosopher, and he expounds about time and opportunity, but also claims to be enough of a technical expert to devise new machines, and to describe old ones accurately." [1] Much of Athenaeus' work (9.4-27.6) is closely parallel to Vitruvius, *De architectura* 10.13-16, a fact probably to be explained by the two authors' shared reliance on a common source.[6] (From Wikipedia³⁴)

Athenaeus Mech., *De machinis* (1204: 001) "Griechische Poliorketiker, vol. 1", Ed. Schneider, R. Berlin: Weidmann, 1912; *Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Philol.-hist. Kl., N.F.* 12, no. 5. Section 5, line 8

Ὅθεν οὐ κακῶς δόξειεν ἂν πρὸς αὐτοὺς εἰρηκέναι Κάλανος ὁ Ἰνδός· "Ελλήνων δὲ φιλοσόφοις οὐκ ἔξ- ομοιούμεθα, παρ' οἷς ὑπὲρ μικρῶν πραγμάτων πολλοὶ λόγοι ἀναλίσκονται· ἡμεῖς δέ, φησὶν, ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐλάχιστα εἰώ- θαμεν παραγγέλλειν, ὅπως εὐμνημόνευτα πᾶσιν ᾗ.

5.39 Oppian of Apamea

34. http://en.wikipedia.org/wiki/Athenaeus_Mechanicus

5.39. OPPIAN OF APAMEA

Oppian or Oppianus (Ancient Greek: Ὀππιανός) was the name of the authors of two (or three) didactic poems in Greek hexameters, formerly identified, but now generally regarded[citation needed] as two different persons: Oppian of Corycus (or Anazarbus) in Cilicia; and Oppian of Apamea (or Pella) in Syria.

Oppian of Apamea (or Pella) in Syria. His extant poem on hunting (Cynegetica) is dedicated to the emperor Caracalla, so that it must have been written after 211. It consists of about 2150 lines, and is divided into four books, the last of which, seems incomplete. The author evidently knew the Halieutica, and perhaps intended his poem as a supplement. Like his namesake, he shows considerable knowledge of his subject and close observation of nature; but in style and poetical merit he is inferior to him. His versification also is less correct. The improbability of there having been two poets of the same name, writing on subjects so closely akin and such near contemporaries, may perhaps be explained by assuming that the real name of the author of the Cynegetica was not Oppian, but that he has been confused with his predecessor. In any case, it seems clear that the two were not identical.

A third poem on bird-catching (Ixeutika), also formerly attributed to an Oppian, is lost; a paraphrase in Greek prose by a certain Eutecnius is extant. The author is probably one Dionysius, who is mentioned by the Suda as the author of a treatise on stones (Lithiaca). (From Wikipedia³⁵)

Oppianus Epic., Cynegetica (0024: 001) “Oppian, Colluthus, Tryphiodorus”, Ed. Mair, A.W. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1928, Repr. 1963. Book 3, line 259

Ἔστι δ' εὐκρήμνοισ ἐπὶ τέρμασιν Αἰθιοπῶν ἱππάγρων πολὺ φῦλον, ἀκαχμένον
ιοφόροισι δοιοῖς χαυλιόδοισι· ποδῶν γε μὲν οὐ μίαν ὀπλήν, χηλὴν δ' αὖ φορέουσι δι-
πλήν, ἰκέλην ἐλάφοισι· χαίτη δ' αὖχενίη μεσάτην ῥάχιν ἀμφιβεβῶσα οὐρήν ἐς νεάτην
μετανίσσεται· οὐδὲ βροτείην δουλосύνην ἔτλη ποθ' ὑπερφιάλον γένος αἰνόν· ἀλλ'
εἰ καὶ ποθ' ἔλοιεν εὐστρέπτοισι βρόχοισιν ἱππαγρον δολίοισι λόχοις μελανόχροες
Ἴνδοί, οὔτε βορὴν ἐθέλει μετὰ χεῖλεσιν αἶψα πάσασθαι οὔτε πιεῖν, ὀλοὸς δὲ φέρειν
ζυγὸν ἔπλετο δοῦλον.

Oppianus Epic., Cynegetica Book 4, line 165

35. <http://en.wikipedia.org/wiki/Oppian>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

οὐ τοῖον Γάγγαο ῥόος πρόσθ' ἡέλιοιο Ἴνδὸν ὑπὲρ δάπεδον Μαρυανδέα λαὸν ἀμείβων μυκᾶται βρύχημα πελώριον, ὅπποτε κρημνῶν ἐκπροθορῶν ἐκάλυψε μέλαν δέμας αἰγιαλοῖο· ὅστε καὶ εὐρύτατός περ ἑὼν καί τ' εἵκοσιν ἄλλοις κυρτοῦται ποταμοῖσι κορυσσόμενος λάβρον ὕδωρ· οἷον ἐπισμαραγεῖ δρῖος ἄσπετον ἡδὲ χαράδραι βρυχηθμοῖς ὀλοοῖσιν, ἐπιβρέμεται δ' ὅλος αἰθήρ.

5.40 *Physiologus*

Allegorical stories about animals.

The *Physiologus* is a didactic text written or compiled in Greek by an unknown author, in Alexandria; its composition has been traditionally dated to the 2nd century AD by readers who saw parallels with writings of Clement of Alexandria, who is asserted to have known the text, though Alan Scott[1] has made a case for a date at the end of the third or in the 4th century. The *Physiologus* consists of descriptions of animals, birds, and fantastic creatures, sometimes stones and plants, provided with moral content. Each animal is described, and an anecdote follows, from which the moral and symbolic qualities of the animal are derived. Manuscripts are often, but not always, given illustrations, often lavish.

The story is told of the lion whose cubs are born dead and receive life when the old lion breathes upon them, and of the phoenix which burns itself to death and rises on the third day from the ashes; both are taken as types of Christ. The unicorn also which only permits itself to be captured in the lap of a pure virgin is a type of the Incarnation; the pelican that sheds its own blood in order to sprinkle its dead young, so that they may live again, is a type of the salvation of mankind by the death of Christ on the Cross.

Some allegories set forth the deceptive enticements of the Devil and his defeat by Christ; others present qualities as examples to be imitated or avoided. (From Wikipedia³⁶)

Physiologus, *Physiologus* (redactio prima) (2654: 001) “*Physiologus*”, Ed. Sbordone, F. Rome: Dante Alighieri–Albrighi, Segati, 1936, Repr. 1976. Section 7, line 4

36. <http://en.wikipedia.org/wiki/Physiologus>

5.41. CORNELIUS ALEXANDER POLYHISTOR

Ἔστι πετεινὸν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ, φοῖνιξ λεγόμενον· κατὰ πεντακόσια ἔτη εἰσέρχεται εἰς τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου, καὶ γεμίζει τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἀρωμάτων, καὶ σημαίνει τῷ ἱερεῖ τῆς Ἡλιουπόλεως τῷ μηνὶ τῷ νέῳ, τῷ Νησάν ἢ τῷ Ἀδάρ, τουτέστι τῷ Φαμενώθ ἢ τῷ Φαρμουθί.

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 19, line 6

Ἐὰν οὖν ἔγκυος γένηται, πορεύεται ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ λαμβάνει τὸν εὐτόκιον λίθον.

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 34, line 1

Ἔστι δένδρον ἐν τῇ Ἰνδικῇ περιδέξιον καλούμενον, ὃ δὲ καρπὸς αὐτοῦ γλυκύτατός ἐστι καὶ χρηστὸς σφόδρα.

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 44b, line 1

Ἐν δὲ τῇ Ἰνδίᾳ ἦν ἡ παροῦσα πῖνα φυτευτὴ ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ὑστερομένη <φ> γλυκαίων ὑδάτων· τὸ <ν> Δαιμάϊον μῆνα ὑδατοφορᾷ ἐν Ἰνδίᾳ, καὶ δεομένη ἡ πῖνα γλυκαίου ὕδατος, ἐξέρχεται ἄνω τῆς θαλάσσης, καὶ βροντᾷ καὶ <ᾱ>στράπτει καὶ βρέχει, καὶ ἡ πῖνα δέχεται τὴν βοὴν τῆς βροντῆς καὶ τὸ πῦρ <τὸ> φλογ<ίζον> τῆς ἀστραπῆς καὶ τὴν στάξιν τοῦ ὕδατος, εὐθὺς δὲ πάλιν πορεύεται εἰς τὰ ἴδια.

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 46, line t

Περὶ λίθου ἰνδικοῦ.

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 46, line 1

Ἔστι λίθος ἰνδικός, [ὀνόματι βατράχιος], τοιαύτην φύσιν ἔχων· ἐὰν ἄνθρωπος ὑδρωπικός τυγχάνῃ, οἱ τεχνῖται ἱατροὶ ζητοῦσι τὸν λίθον ἐκεῖνον, καὶ δεσμεύουσιν αὐτὸν τῷ ὑδρωπικῷ ὥρας τρεῖς, καὶ ὅλα τὰ ὕδατα συμπίνει τοῦ ὑδρωπικοῦ ὁ λίθος.

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 46, line 14

Καλῶς οὖν ὁ Φυσιολόγος ἔλεξε περὶ τοῦ ἰνδικοῦ λίθου.

5.41 Cornelius Alexander Polyhistor

Lucius Cornelius Alexander Polyhistor (Ancient Greek: Ἀλέξανδρος ὁ Πολύιστωρ; flourished in the first half of the 1st century B.C.; also called Alexander of Miletus) was a Greek scholar who was enslaved by the Romans during the Mithridatic War and taken to Rome as a tutor. After his release, he continued to live in Italy as a Roman citizen. He was so productive a writer that he earned the surname polyhistor. The majority of his writings are now lost, but the fragments that remain shed valuable light on antiquarian and eastern Mediterranean subjects.[1] Among his works were historical and geographical accounts of nearly all the countries of the ancient world,

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

and the book *Upon the Jews* (Ancient Greek: Περὶ Ἰουδαίων) which excerpted many works which might otherwise be unknown. (From Wikipedia³⁷)

Cornelius Alexander Polyhist., *Fragmenta* (0697: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 2, line 3

Agathias II, 25: Πρῶτοι μὲν γὰρ, ὧν ἀκοῇ ἴσμεν, Ἀσσύριοι λέγονται ἅπασαν τὴν Ἀσίαν χειρώσασθαι, πλὴν Ἰνδῶν τῶν ὑπὲρ Γάγγην ποταμὸν ἰδρυμένων.

Cornelius Alexander Polyhist., *Fragmenta* Fragment t95-97, line 1

... Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου· «Τὴν δὲ Γορδίαν ἀποδοῦναι Χυ- τρείοις»· καὶ πάλιν· «Εὐρυινόην τῶν Χυτρίων βασιλεὺς ἔγχευεν.» INΔ*ika.

Cornelius Alexander Polyhist., *Fragmenta* Fragment 95, line 6

Clemens Alex. *Strom.* III, 7: Βραχυᾶναι γοῦν οὔτε ἔμφυχον ἐσθίου- σιν οὔτε οἶνον πίνουσιν, ἀλλ’ οἱ μὲν αὐτῶν καθ’ ἑκά- στην ἡμέραν ὥς ἡμεῖς τὴν τροφήν προσίενται· ἔνιοι δ’ αὐτῶν διὰ τριῶν ἡμερῶν, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Πολυῖστωρ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς.

Cornelius Alexander Polyhist., *Fragmenta* Fragment 96-97, line 1

Stephan. Byz.: <Τοπάζιος>, νῆσος Ἰνδική.

Cornelius Alexander Polyhist., *Fragmenta* Fragment 146, line 4

Idem IX, 61, de Pyrrhone: Ἦκουσε Βρύσωνος τοῦ Στίλπωνος, ὥς Ἀλέξαν- δρος ἐν Διαδοχαῖς, εἶτ’ Ἀνα- ξάρχῳ ξυνακολουθῶν πανταχοῦ, ὥς καὶ τοῖς Γυμνο- σοφισταῖς ἐν Ἰνδίᾳ συμμῖζαι καὶ τοῖς Μάγοις.

5.42 Julius Pollux

Julius Pollux (Ἰούλιος Πολυδεύκης, Ioulios Poludeukes) (2nd century) was a Greek[1] or Egyptian[2] grammarian and sophist from Alexandria who taught at Athens, where he was appointed professor of rhetoric at the Academy by the emperor Commodus—on account of his melodious voice, according to Philostratus’ *Lives of the Sophists*. Nothing of his rhetorical works has survived except some of their titles (in the *Suda*). Pollux was the author of the *Onomasticon*, a Greek thesaurus or dictionary of Attic synonyms and phrases, arranged not alphabetically but according to subject-matter, in ten books. It supplies in passing much rare and valuable information on many points

37. http://en.wikipedia.org/wiki/Cornelius_Alexander

5.42. JULIUS POLLUX

of classical antiquity—objects in daily life, the theater, politics—and quotes numerous fragments of lost works. Pollux was probably the person satirized by Lucian as a worthless and ignorant person who gains a reputation as an orator by sheer effrontery, and pilloried in his *Lexiphanes*, a satire upon the affectation of obscure and obsolete words. A first Latin translation, published at Venice in 1502, made Julius Pollux more available to Renaissance antiquaries and scholars, and anatomists, who adopted obscure Greek words for parts of the body. Julius Pollux was invaluable for William Smith's *Dictionary of Greek and Roman Antiquities*, 1842, etc. (From Wikipedia³⁸)

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* (0542: 001) “Pollucis onomasticon, 2 vols.”, Ed. Bethe, E. Leipzig: Teubner, 9.1:1900; 9.2:1931, Repr. 1967; *Lexicographi Graeci* 9.1–9.2. Book 1, section 213, line 4

παραφυλακτέον δὲ ὅτι ὁ Ξενοφῶν (R Eq I 15) οἶεται τὸν ἵππον ἀστραγάλους ἔχειν, Ἀριστοτέλους (Hist An I p 499 20) τοῦ περὶ ταῦτα δεινοῦ φάσκοντος μηδὲν τῶν μωνύχων ἔχειν ἀστραγάλους, μηδὲ τὸν ὄνον, μόνον δὲ τὸν Ἰνδικόν, ὃ καὶ κέρας ἐκ τοῦ μετώπου ἐκπεφυκέναι λέγει.

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 4, section 142, line 4

τὰ δ' ἔκ- σκευα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος, ἥ Φινεὺς τυφλός, ἥ Θάμυρις τὸν μὲν ἔχων γλαυκὸν ὀφθαλμὸν τὸν δὲ μέλανα, ἥ Ἄργος πολυόφθαλμος, ἥ Εὐίππη ἥ Χείρωνος ὑπαλλαττομένη εἰς ἵππον παρ' Εὐριπίδῃ, ἥ Τυρῶ πελιδνὴ τὰς παρειὰς παρὰ Σοφοκλεῖ – τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς μητρυῆς Σιδηροῦς πληγαῖς πέπονθεν – ἥ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄχομος, ἥ Ἀμυμώνη, ἥ ποταμὸς ἥ ὄρος, ἥ Γοργώ, ἥ Δίκη ἥ Θάνατος ἥ Ἑρινὺς ἥ Λύσσα ἥ Οἶστρος ἥ Ὑβρις, ἥ Κένταυρος ἥ Τιτάν ἥ Γίγας ἥ Ἰνδὸς ἥ Τρίτων, τάχα δὲ καὶ Πόλις καὶ †Πρίαμος καὶ Πειθὼ καὶ Μοῦσαι καὶ Ὠραι καὶ Μινθάκου Νύμφαι καὶ Πλειάδες καὶ Ἀπάτη καὶ Μέθη καὶ Ὀκνος καὶ Φθόνος.

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 5, section 37, line 3

γενναῖαι κύνες Λάκαιναι, Ἀρχάδες, Ἀργολίδες, Λοκρίδες, Κελτικαί, Ἰβηρικαί, Καρῖναι, Κρησσαι, Μολοττικαί, Ἑρετρικαί, Ὑρκαναί, Ἰνδικαί.

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 5, section 38, line 4

Ἀριστοτέλης (Hist Anim VIII p 607 3) δὲ τὰς Ἰνδικὰς κυνὸς καὶ τίγριδος λέγει τρίτην γενεάν· τὰς γὰρ προτέρας δύο ζῶα γίνεσθαι θηριώδη.

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 5, section 38, line 7

Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος (frg 97 Schn) τοὺς Ἰνδικοὺς κύνας ἀπογόνους εἶναί φησι τῶν Ἀκταίου κυνῶν, αἱ μετὰ τὴν λύτταν σωφρονήσασαι, διαβᾶσαι τὸν

38. http://en.wikipedia.org/wiki/Julius_Pollux

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Εὐφράτην ἐπλανή- θησαν εἰς Ἰνδοὺς· ὥσπερ καὶ τὰς Χαονίδας καὶ Μολοττίδας ἀπο- γόνους εἶναι φησι κυνός, ὃν Ἥφαιστος ἐκ χαλκοῦ Δημονησίου χαλκευσάμενος, ψυχὴν ἐνθείς, δῶρον ἔδωκε Διὶ κάκεινος Εὐρώπῃ, αὕτη δὲ Μίνω καὶ Μίνως Πρόκριδι καὶ Πρόκρις Κεφάλῳ.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 41, line 7

οἱ δὲ κυναμολγοὶ κύνες εἰσὶ περὶ τὰ ἔλη τὰ μεσημβρινά, γάλα δὲ βοῶν ποιοῦνται τὴν τροφήν, καὶ τοὺς ἐπιόντας τοῦ θέρους τῷ ἔθνει βοῦς Ἰνδικοὺς καταγωνίζονται, ὡς ἱστορεῖ Κτη- σίας (frg 62 C. Müller).

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 42, line 8

ἐνδοξος δὲ καὶ ὁ Ἑπειρωτικὸς Κέρβερος, καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου Περι- τας, τὸ θρέμμα τὸ Ἰνδικόν· ἐκράτει δ' οὗτος λέοντος, ἑκατὸν μνῶν ἐωνημένος, καὶ ἀποθανόντι αὐτῷ πόλιν φησὶ Θεόπομπος (FHG I 334) Ἀλέξανδρον ἐποικίσαι.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 43, line 2

λέγουσι δὲ τοὺς γενναιότερους τῶν Ἰνδικῶν ἄλλο μὲν θηρίον ἀπαξιοῦν μεταθεῖν, λέοντι δ' ὡς ἀξιομάχῳ προσαγωνίζεσθαι μόνῳ, ἔχεσθαι τ' ὁδᾶξ ἐμφύντας, ὥστε καὶ ἄλῳ τὸ θηρίον, πολλὰ πράγματα τοὺς κυνηγοὺς ἔχειν ὡς ἀποσπᾶσαι τοῦ θηρίου τοὺς κύνας.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 43, line 6

τὸν δ' Ἀλέξανδρον ἐπὶ πείρᾳ λαβόντα παρὰ Σωπεύθους τοιούτους κύνας ἐν Ἰνδοῖς, πολλὰ θηρίων εἶδη παρα- βαλεῖν τινὶ τῶν κυνῶν· τὸν δ' ἐκταθέντα κατὰ γῆς ἀτρεμεῖν ὡς οὐδὲν πρὸς αὐτὸν οὔσαν τὴν θήραν τὴν ἄτιμον.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 7, section 75, line 1

καὶ μὴν καὶ τὰ βύσσινά, καὶ ἡ βύσσος λίνου τι εἶδος παρ' Ἰνδοῖς.

5.43 Thessalus of Tralles

Jump to: navigation, search

Thessalus of Tralles (fl. circa 70-95 AD) was a famous Roman physi- cian and early adherent to the Methodic school of medicine.[1] He lived in Rome,[2] where he was the court physician of Emperor Nero. It was here that he died and was buried, and his tomb was to be seen on the Via Appia.[3]

He was from Tralles in Lydia. He was the son of a weaver, and fol- lowed the same employment himself in his youth.[3] This, however, he soon gave up, and, though he had a poor general education, he

5.43. THESSALUS OF TRALLES

embraced the medical profession, by which he acquired for a time a great reputation, and amassed a large fortune. He adopted the principles of the Methodic school, but modified and developed them. He appears to have exalted himself at the expense to his predecessors;[2] asserting that none of them had contributed to the advance of medical science,[3] and boasting that he himself could teach the art of healing in six months. Galen frequently mentions him, but always in terms of contempt,[4] and is often abusive towards him.

He supported a method of treatment that he named metasyncrisis.[5] His object was, in obstinate chronic cases, where other remedies failed, to attempt a thorough change in the fundamental constitution of the organism (syncrisis). He began by the application, for three days, of strong vegetable remedies, both internally and externally, together with which, a strict regimen and emetics were applied. This was the preparation to a system of fasting, which concluded with a course of restoratives.[6]

Interestingly, Thessalus regarded the chicory plant to be an herb of the sun.[7] He wrote several medical works, of which only the titles and a few sentences remain.[6] (From Wikipedia³⁹)

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Paris. gr. 2502 + Vindob. med. gr. 23) (1004: 001) “Thessalos von Tralles”, Ed. Friedrich, H.–V. Meisenheim am Glan: Hain, 1968; Beiträge zur klassischen Philologie 28. Book 1, chapter 12, section 3, line 7

δ', λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Paris. gr. 2502 + Vindob. med. gr. 23) Book 1, chapter 12, section 4, line 5

ιβ', λυκίου <Ἰνδικοῦ> δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Paris. gr. 2502 + Vindob. med. gr. 23) Book 2, chapter 6, section 8, line 3

λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) (1004: 003) “Thessalos von Tralles”, Ed. Friedrich, H.–V. Meisenheim am Glan: Hain, 1968; Beiträge zur klassischen Philologie 28. Book 1, chapter 4, section 5, line 4

ε', νάρ- δου Ἰνδικῆς δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 9, section 3, line 3

39. http://en.wikipedia.org/wiki/Thessalus_of_Tralles

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐὰν δὲ μετὰ ῥοδίνου μίξης τὸν χυλὸν καὶ ἀλείψῃς σου τὰς ὄψεις, ἡδέως ὑπὸ πάντων θεαθήσῃ· ἐὰν δὲ μετὰ μέλιτος καὶ λυκίου Ἰνδικοῦ καὶ ὄξους δριμυτάτου καὶ τοῦ χυλοῦ δῶς γυναικὶ ἐπιχρίσασθαι, λαμπρυνεῖ τὰς ὄψεις καὶ τετανω- τέρας ποιήσει.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 9, section 6, line 6

ιβ', λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 9, section 7, line 2

ἐὰν δὲ μετὰ μέλιτος καὶ λυκίου Ἰνδικοῦ καὶ τοῦ χυλοῦ ἴσον ἴσῳ μίξης καὶ τὸν καυλὸν τοῦ μορίου περιχρίσης, ἐτοιμότε- ρος ἔσῃ πρὸς συνουσίαν καὶ τῇ πλησιαζομένῃ ἡδονῇ ἀπεργά- σῃ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 11, section 4, line 5

β, λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

5.44 Xenophon of Ephesus

arch

Xenophon of Ephesus (fl. 2nd century–3rd century CE?) was a Greek writer. His surviving work is the Ephesian Tale of Anthia and Habrocomes, one of the earliest novels as well as one of the sources for Shakespeare's Romeo and Juliet.

He is not to be confused with the earlier and more famous Athenian soldier and historian, Xenophon. (From Wikipedia⁴⁰)

Xenophon Scr. Erot., Ephesiaca (0641: 001) “Xénophon d’Éphèse. Les Éphésiaques ou le roman d’Habrocomès et d’Anthia”, Ed. Dalmeyda, G. Paris: Les Belles Lettres, 1926, Repr. 1962. Book 3, chapter 11, section 2, line 2

Ἔρχεται δὴ τις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς τῶν ἐκεῖ βασιλέων κατὰ θέαν τῆς πόλεως καὶ κατὰ χρεῖαν ἐμπορίας, Ψάμμισ τὸ ὄνομα.

Xenophon Scr. Erot., Ephesiaca Book 4, chapter 1, section 5, line 2

Ἐνταῦθα ἔγνωσαν ληστεύειν· πολὺ γὰρ πλῆθος ἐμπόρων τὸ διοδεῦον ἦν τῶν τε ἐπ’ Αἰθιοπίαν καὶ τῶν ἐπὶ Ἰνδικὴν φοιτῶντων· ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ ληστήριον ἀνθρώπων πενταχοσίων.

40. http://en.wikipedia.org/wiki/Xenophon_of_Ephesus

5.45. PAUSANIAS

Xenophon Scr. Erot., Ephesiaca Book 4, chapter 3, section 3, line 5

Ἡ δὲ ὥς Ἀλεξάν-δρειαν παρελθοῦσα ἐγένετο ἐν Μέμφει, ἤρχετο τῇ Ἰσιδι στᾶσα πρὸ τοῦ ἱεροῦ «ὦ μεγίστη θεῶν, μέχρι μὲν νῦν ἀγνὴ μένω νομιζομένη σή, καὶ γάμον ἄχραντον Ἀβροκόμη τηρῶ· τοῦντεῦθεν δὲ ἐπὶ Ἰνδοὺς ἔρχομαι, μακρὰν μὲν τῆς Ἐφεσίων γῆς, μακρὰν δὲ τῶν Ἀβροκόμου λειψάνων.

5.45 Pausanias

Pausanias (play /pɔːˈseɪniəs/; Ancient Greek: Πausanías Pausanías) was a Greek traveler and geographer of the 2nd century AD, who lived in the times of Hadrian, Antoninus Pius and Marcus Aurelius. He is famous for his Description of Greece (Ἑλλάδος περιήγησις), a lengthy work that describes ancient Greece from firsthand observations, and is a crucial link between classical literature and modern archaeology. This is how Andrew Stewart assesses him:[1] (From Wikipedia⁴¹)

Pausanias Attic., Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγή (1569: 001) “Untersuchungen zu den attizistischen Lexika”, Ed. Erbse, H. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Abhandlungen der deutschen Akademie der Wissenschaften zu Berlin, Philosoph.-hist. Kl. Alphabetic letter kappa, entry 25*, line 1

<Κερχίται>· ἔθνος Ἰνδικόν, ὃ χρῆται μικρῷ πηδάλῳ τῷ καλουμένῳ κερκέτῃ· <οὗτος δὲ> μηχανήμα σιδηροῦν, ὃ ἐξαρτᾶται τῆς νεώς, ὅταν ᾗ ἄνεμος, πρὸς τὸ ἀντέχειν <ὡς ὁ δελφίς>.

5.46 Philo Mech.

Right Philo? “” (From Wikipedia⁴²)

Philo Mech., Parasceuastica et poliorcetica (1599: 002) “Exzerpte aus Philons Mechanik B. VII und VIII”, Ed. Diels, H., Schramm, E. Berlin: Reimer, 1920; Abhandlungen der preussischen Akademie der Wissenschaften, Philosoph.-hist. Kl., no. 12. Thevenot page 89, line 43

(48) συμφέρει δὲ καὶ κηπία ἐν ταῖς ἰδίαις οἰκίαις καὶ ἐν ταῖς ἀκροπόλεσιν καὶ ἔν τε τοῖς <ἄλσεσι καὶ> τεμένεσι τῶν θεῶν κα- τασκευάζειν ὑγείας ἕνεκεν καὶ ἐάν

41. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pausanias>

42.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τις συμβαίνει πολιορκία· φυτευ- θεισῶν γὰρ συκεῶν καὶ φοινίκων, ἐὰν ἡ πόλις φέρη, καὶ σπαρείσης τῆς Ἰνδικῆς καὶ Ἑλληνικῆς κο- λοκύνθης καὶ ἄρων καὶ κράμβης καὶ θρίδακος καὶ τῶν ἄλλων λαχάνων οὐ μικρὰν παρέχεται ἐπικουρίαν.

5.47 Philostratus Major

“” (From Wikipedia⁴³)

Philostratus Major Soph., *Imagines* (1600: 001) “*Philostrati maioris imagines*”, Ed. Benndorf, O., Schenkl, K. Leipzig: Teubner, 1893. Book 1, chapter 28, section 5, line 7

γράφει δὴ Λοκρίδας Λακαίνας Ἰνδικὰς Κρητικὰς, τὰς μὲν ἀγερώχους καὶ ὑλα- κτούσας, ** τὰς δὲ ἐννοοῦσας, αἱ δὲ μεθέπουσι καὶ σεσήρασι κατὰ τοῦ ἵχνους.

Philostratus Major Soph., *Imagines* Book 1, chapter 29, section 1, line 2
ΠΕΡΣΕΥΣ

Ἄλλ’ οὐκ Ἑρυνθρά γε αὕτη θάλασσα οὐδ’ Ἰνδοὶ ταῦτα, Αἰθίοπες δὲ καὶ ἀνὴρ Ἑλλήν ἐν Αἰθιο- πία.

Philostratus Major Soph., *Imagines* Book 2, chapter 12, section t, line 1

ταῦτα αἱ Νύμφαι πανσυδί, σὺ δὲ κατὰ δῆ- μους αὐτὰς ὄρα· τὰ μὲν γὰρ τῶν Ναϊδῶν εἶδη – ῥανί- δας ἀπορραίνουσιν αὗται τῆς κόμης – ὁ δὲ περὶ ταῖς Βουκόλοις αὐχμὸς οὐδὲν φαυλότερος τῆς δρόσου, αἱ δὲ Ἀνθοῦσαι τὰς χαίτας ἐκπεφύκασιν ὑακινθίνους ὁμοίως ἀνθεσιν. ΠΙΝΔ*ΑΡΟΣ

Οἶμαι θαῦμά σοι εἶναι τὰς μελίττας οὕτω γλίσχρως γεγραμμένας, ὧν γε καὶ προνομαία δῆλη καὶ πόδες καὶ πτερὰ καὶ τὸ χρῶμα τῆς στολῆς οὐκ ἀτακτοῦσιν, ἴσα τῇ φύσει διαποικιλλούσης αὐτὰ τῆς γραφῆς.

5.48 Pseudo-Dioscorides

“” (From Wikipedia⁴⁴)

Date for pseudographia?

Pseudo-Dioscorides Med., *De lapidibus* (1118: 003) “*Les lapidaires de l’antiquité et du Moyen Age*, vol. 2.1”, Ed. Ruelle, C.É. Paris: Leroux, 1898. Section 1, line 3

ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ

43.

44.

5.49. EVAGRIUS SCHOLASTICUS

<Λιθάργυρος>· Ἀγαρηνοὶ <μάρτις>· ἡ μὲν ἐκ μολιβδίτιδος ἄμμου γεννᾶται χωνευομένη ἄχρι τελείας ἐκπυρώσεως, ἡ δὲ ἐξ ἀργύρου, εἴτε ἐκ μολίβδου· γίνεται δὲ ἐν Ἀττικῇ καὶ Ἰνδίᾳ καὶ Σικελίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ.

Pseudo-Dioscorides Med., De lapidibus Section 14, line 1

<Λίθος ἱερακίτης> καὶ ἰνδικὸς περιεπτόμενος μηρῷ δεξιῷ τὰς αἱμορροΐδας ἀναζηραίνουσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπειράθημεν· ὁ δὲ Διογένης ἐν τῷ περὶ λίθων οὕτω φησὶν· Ἱερακίτης λίθος ὑπόχλωρος μὲν ἐστὶ καὶ πρὸς τὸ μέλαν ἐπικλίνει· δύναμιν δὲ ἔχει ἀναζηραντικὴν αἱμορροΐδων.

Pseudo-Dioscorides Med., De lapidibus Section 15, line 1

<Λίθος ἰνδικὸς> τὴν μὲν χροῖαν ἐστὶν ὑπόπυρρος· τριβόμενος δὲ πορφυροῦν ἀνίησι χυλόν· καὶ μετ' ἀκράτου οἴνου πινόμενος αἱμοπτύχους ὠφελεῖ· καὶ αἱμορροΐδας ἀναζηραίνει.

5.49 Evagrius Scholasticus

Evagrius Scholasticus (Greek: Εὐάγριος Σχολαστικός) was a Syrian scholar and intellectual living in the 6th century AD, and an aide to the patriarch Gregory of Antioch.[1] His surviving work, Ecclesiastical History, comprises a six-volume collection concerning the Church's history from the First Council of Ephesus (431) to Maurice's reign during his life.

Evagrius's only surviving work, Ecclesiastical History, addresses the history of the Eastern Roman Empire from the official beginning of the Nestorian controversy at the First Council of Ephesus in 431 to the time in which he was writing, 593. The book's contents focus mainly on religious matters, describing the events surrounding notable bishops and holy men.

The editio princeps was published in 1544 under the name of Robertus Stephanus (better known as Robert Estienne). John Christopherson, bishop of Chichester, made a Latin translation of the Ecclesiastical History, which was published after his death in 1570. Translations into English appeared much later: the first was by Edward Walford, which was published at London in 1846; Michael Whitby's translation was published in 2001 by Liverpool University Press as part of their "Texts in Translation Series."

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Some historians, particularly Pauline Allen, allege that Evagrius's Chalcedonian theological stance directly influenced his selection of information, in order to defend Chalcedonian-aligned political agents against negative reputation.[10] Whitby, however, emphasizes the legal scholar's acceptance and inclusion of information written by other historians who adopted opposing stances, when he discerned that their accounts were reliable.[11] For example, Evagrius Scholasticus relies heavily on Zachariah's textual study of history even though he was a monophysite, occasionally omitting minor facets of his work that explicitly promote his theology, but largely considering him to be dependable. Allen also reasons that Evagrius built on Zachariah's work because his was the only comprehensive historical account of events taking place from Theodoret of Cyrus's time till his own era. Unfortunately, however, Zachariah's original manuscripts have been lost.[12]

Evagrius is much less critical of the Emperor Justinian and his wife Theodora, in comparison with Procopius, who described the two as physically manifest demons. Because of regional affiliations Evagrius depicts the emperor in a more sympathetic light, praising his moderate approach to justice and his restraint towards excessive persecution, yet still decrying his heresy and displays of wealth. Evagrius's ambivalence to Justinian is especially evident when he describes him as a virtuous man yet blind to impending defeat in his self-initiated war with Persia.[13] Chesnut also comments on how the Roman historian and scholar endues his "Ecclesiastical History" with a dramatic style, using themes from classical Greek tragedies to characterize Justinian's life, particularly Fortune's grand fluctuations.[14]

Evagrius builds upon the documents written by Zachariah, Symeon Stylites the Elder, Eustathius of Epiphania, John Malalas, Zosimus, and Procopius of Caesarea.[15]

"The Ecclesiastical History" is considered an important and relatively authoritative account of the timeline it traces, since Evagrius draws on other scholars' material, explicitly acknowledging his sources. He meticulously organizes information taken from other written historical works in order to validate his account more effectively than other theological scholars of his time, thus diminishing confusion for future historian's interested in studying his work.[16] However, historians acknowledge that there are serious logical errors inherent in Evagrius's

5.50. PORPHYRIUS

surviving work, which is common for its epoch, namely the problematic chronological sequencing and skimming over of undeniably notable events such as major wars and other secular events. When the scholar mentions important occasions in his own life, lack of chronological labeling is especially evident - which can provide complications to those analyzing his book.[17] (From Wikipedia⁴⁵)

Evagrius Scholasticus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (2733: 001) “The ecclesiastical history of Evagrius with the scholia”, Ed. Bidez, J., Parmentier, L. London: Methuen, 1898, Repr. 1979. Page 135, line 10

Καὶ ὁ ἕτερος δὲ Λογγῖνος τὸ πολὺ τῆς τυραννίδος συνέχων, ὁ ἐπὶ κλην Σελινούντιος, καὶ Ἰνδῆς σὺν αὐτῷ, πρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπὶ κλην Κυρτοῦ στέλλονται τῷ Ἀναστασίῳ ζωγρίαι· ὁ μάλιστα τὸν τε βασιλέα τοὺς τε Βυζαντίους τεθεράπευκε, θριάμβου δίκην ἀνὰ τὰς λεωφόρους τῆς πόλεως ἀνά τε τὴν ἵπποδρομίαν Λογγίνου τε καὶ Ἰνδοῦ περιενεχθέντων, καὶ τῶν ἐκ σιδήρου πεποιημένων ἀλύσεων ἀνὰ τοὺς αὐ- χένους καὶ τὰς χεῖρας περιβεβλημένων.

Evagrius Scholasticus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Page 222, line 15

Ἡ δὲ γε ἀμπεχόνην χρυσόπαστον, ἀλουργίδι καὶ λίθοις Ἰνδῶν κεκοσμημένην, στεφάνους τε χρυσῷ πολλῷ καὶ ταῖς ἐκ λίθων ποικιλίαις τε καὶ διαυγείαις τιμαλφεστάτους, ἅ- παντάς τε τοὺς ἐν ἀξιώσεσι περὶ τὴν αὐλὴν καὶ στρατείαις ἐναριθμίους, κηρούς τε γαμηλίους ἐξάπτοντας μεγαλο- πρεπῶς τε ἐσταλμένους καὶ ἐξ ὧν γνωρίζοιντο, καὶ τὴν νυμφαγωγὸν πανηγυριν ἀνυμνοῦντας· ὥστε τῆς πομπῆς ἐκείνης μὴδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις σεμνοπρεπέστερον ἢ εὐδαιμονέστερον γενέσθαι πώποτε.

5.50 Porphyrius

Porphyry of Tyre (Greek: Πορφύριος, Porphyrios, AD 234–c. 305) was a Neoplatonic philosopher who was born in Tyre.[1] He edited and published the *Enneads*, the only collection of the work of his teacher Plotinus. He also wrote many works himself on a wide variety of topics.[2] His *Isagoge*, or *Introduction*, is an introduction to logic and philosophy,[3] and in Latin translation it was the standard textbook on logic throughout the Middle Ages.[4] In addition, through several of his works, most notably *Philosophy from Oracles* and *Against the Christians*, he was involved in a controversy with a number of early

45. http://en.wikipedia.org/wiki/Evagrius_Scholasticus

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Christians,[5] and his commentary on Euclid's Elements was used as a source by Pappus of Alexandria.[6] (From Wikipedia⁴⁶)

Porphyrus Phil., Vita Plotini (2034: 001) "Plotini opera, vol. 1", Ed. Henry, P., Schwyzer, H.-R. Leiden: Brill, 1951.

Porphyrus Phil., Vita Plotini Section 3, line 17

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ- νης τῆς ἡμέρας συνεχῶς τῷ Ἀμμωνίῳ παραμένοντα τοσαύ- την ἔξιν ἐν φιλοσοφίᾳ κτήσασθαι, ὡς καὶ τῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις ἐπιτηδευομένης πεῖραν λαβεῖν σπεῦσαι καὶ τῆς παρ' Ἰνδοῖς κατορθουμένης.

Porphyrus Phil., De abstinentia (2034: 003) "Porphyrii philosophi Platonici opuscula selecta, 2nd edn.", Ed. Nauck, A. Leipzig: Teubner, 1886, Repr. 1963. Book 3, section 3, line 18

οὐδὲ γὰρ τῆς Ἰνδῶν οἱ Ἕλληνες οὐδὲ τῆς Σκυθῶν ἢ Θρακῶν ἢ Σύρων οἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ τραφέντες· ἀλλ' ἴσα κλαγγῇ γεράνων ὁ τῶν ἐτέρων τοῖς ἐτέροις ἦχος προσπίπτει.

Porphyrus Phil., De abstinentia Book 3, section 4, line 28

ἡ δ' Ἰνδικὴ ὕαινα, ἣν κοροκότταν οἱ ἐπιχώ- ριοι καλοῦσι, καὶ ἄνευ διδασκάλου οὕτω φθέγγεται ἀνθρωπικῶς, ὡς καὶ ἐπιφοιτᾶν ταῖς οἰκίαις καὶ καλεῖν ὃν <ἄν> ἴδῃ εὐχείρωτον αὐτῇ, καὶ μιμεῖται γε τοῦ φιλ- τάτου καὶ ᾧ ἂν πάντως ὑπακούσειεν ὁ κληθεὶς τὸ φθέγμα· ὡς καίπερ εἰδότες τοὺς Ἰνδοὺς διὰ τῆς ὁμοιό- τητος ἐξαπατᾶσθαι καὶ ἀναλίσκεσθαι ἐξιόντας τε καὶ πρὸς τὸ φθέγμα ὑπακούοντας.

Porphyrus Phil., De abstinentia Book 4, section 17, line 1

ἀλλ' οὗτοι μὲν δίκας καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις ὧν ἁμαρτάνουσιν ἐκτί- νοντες αὐτῇ πρῶτον τῇ τοιαύτῃ διαθέσει ἱκανὴν τιμωρίαν διδόνασιν· ἡμεῖς δ' ἔτι τῶν ἀλλοφύλων ἐθνῶν ἐνός μνημονεύσαντες ἐνδόξου τε καὶ δικαίου περὶ τε τὰ θεῖα πε- πιστευμένου εὐσεβοῦς, ἐπ' ἄλλα μεταβησόμεθα. Ἰνδῶν γὰρ τῆς πολιτείας εἰς πολλὰ νενεμημένης, ἔστι τι γένος παρ' αὐτοῖς τὸ τῶν θεοσόφων, οὓς γυμνοσοφιστὰς κα- λεῖν εἰώθασιν Ἕλληνες.

Porphyrus Phil., De abstinentia Book 4, section 17, line 12

ἔχει δὲ τὰ κατ' αὐτοὺς τοῦτον τὸν τρόπον, ὡς Βαρδησάνης ἀνὴρ Βαβυλώνιος ἐπὶ τῶν πατέρων ἡμῶν γεγονώς καὶ ἐντυχὼν τοῖς περὶ Δάνδαμιν πε- πεμμένοις Ἰνδοῖς πρὸς τὸν Καίσαρα ἀνέγραψεν.

Porphyrus Phil., De abstinentia Book 4, section 17, line 16

πάν- τες γὰρ Βραχυᾶνες ἐνός εἰσι γένους· ἐξ ἐνός γὰρ πατὴρ καὶ μιᾶς μητὴρ πάντες κατάγουσιν· Σαμαναῖοι δὲ οὐκ εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἀλλ' ἐκ παντὸς τοῦ τῶν Ἰνδῶν ἔθνους, ὡς ἔφαμεν, συνειλεγμένοι· οὔτε δὲ βασιλεύεται Βραχυᾶν οὔτε συντελεῖ τι τοῖς ἄλλοις.

46. [http://en.wikipedia.org/wiki/Porphyry_\(philosopher\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Porphyry_(philosopher))

5.51. HARPOCRATION

Porphyrus Phil., In Platonis Timaeum commentaria (fragmenta) (2034: 009) “Porphyrus in Platonis Timaeum commentariorum fragmenta”, Ed. Sodano, A.R. Naples: n.p., 1964. Book 2, fragment 28, line 22

δαίοις ἡ εὐχὴ μάλιστα προσήκει, διότι συναφὴ πρὸς τὸ θεῖον ἐστὶ, τῷ δὲ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον συνάπτεσθαι φιλεῖ, τοῖς δὲ θεοῖς ὁ σπουδαῖος ὁμοιότατος, καὶ διότι ἐν <φρουρᾷ> ὄντες οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντεχόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος ὡς δεσμωτηρίου συνειλημμένοι δεῖσθαι τῶν θεῶν ὀφείλουσι περὶ τῆς ἐντεῦθεν μεταστάσεως, καὶ ὅτι ὡς παῖδας πατέρων ἀποσπα- σθέντας εὐχεσθαι προσήκει περὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀληθινοὺς ἡμῶν πατέ- ρας, τοὺς θεοὺς, ἐπανόδου, καὶ ὅτι ἀπάτορές τινες ἄρα καὶ ἀμήτορες εἰκόασιν εἶναι οἱ μὴ ἀξιοῦντες εὐχεσθαι μηδὲ ἐπιστρέφειν εἰς τοὺς κρείττονας, καὶ ὅτι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οἱ σοφίᾳ διενεγκόντες περὶ εὐχὰς ἐσπούδασαν, Ἰνδῶν μὲν Βραχμαῖνες, Μάγοι δὲ Περσῶν, Ἑλλήνων δὲ οἱ θεολογικώτατοι, οἳ καὶ τελετὰς κατεστήσαντο καὶ μυ- στήρια· Χαλδαῖοι δὲ καὶ τὸ ἄλλο θεῖον ἐθεράπευσαν καὶ αὐ- τὴν τὴν ἀρετὴν τῶν θεῶν θεὸν εἰπόντες ἐσέφθησαν, πολλοῦ δέοντες διὰ τὴν ἀρετὴν ὑπερφρονεῖν τῆς ἱερᾶς θρησκείας· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ὅτι μέρος ὄντας τοῦ παντός δεῖσθαι προσήκει τοῦ παντός· παντὶ γὰρ ἡ πρὸς τὸ ὅλον ἐπιστροφή παρέχεται τὴν σωτηρίαν· εἴτε οὖν ἀρετὴν ἔχεις, παρακλητέον σοι τὸ τὴν ὅλην ἀρετὴν προειληφός· τὸ γὰρ πᾶν ἀγαθὸν αἴτιον ἐστὶ καὶ σοὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ σοὶ προσήκοντος· εἴτε σω- ματικόν τι ζητεῖς ἀγαθόν, ἔστιν ἡ παντός σώματος ἐν τῷ κόσμῳ

συ-

Porphyrus Phil., Quaestionum Homericarum ad Iliadem pertinentium reliquiae (2034: 014) “Porphyrus quaestionum Homericarum ad Iliadem pertinentium reliquiae, fasc. 1 & 2”, Ed. Schrader, H. Leipzig: Teubner, 1:1880; 2:1882. Iliad book 1, section 340, line 11

αὐτὸς δὲ ὁ βα- σιλεὺς οὐ μεταπέμπεται Νέστορα σκοπούμενον περὶ τῶν συμφε- ρόντων ἀλλ’ αὐτὸς ἄπεισιν· <ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, Νέστορ’ ἔπι πρῶτον Νηλῆιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν> (K 17). παρ’ Ἰνδοῖς τε τοὺς Βραχμαῖνας, οἵπερ εἰσὶ παρ’ αὐτοῖς οἱ φιλόσοφοι, λόγος τοὺς βασιλέας ἀπαντῶντας προσκυνεῖν.

5.51 Harpocraton

Valerius Harpocraton (Ancient Greek: Οὐαλέριος or Βαλέριος Ἀρποκρατίων) was a Greek grammarian of Alexandria, probably working in the 2nd century CE. He is possibly the Harpocraton mentioned by Julius Capitolinus (Life of Verus, 2) as the Greek tutor of Lucius Verus (2nd century AD); some authorities place him much later, on

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

the ground that he borrowed from Athenaeus. His *Lexicon of the Ten Orators*, which has come down to us in an incomplete form, contains, in more or less alphabetical order, notes on well-known events and persons mentioned by the orators, and explanations of legal and commercial expressions. As nearly all the lexicons to the Greek orators have been lost, Harpocraton's work is especially valuable. Amongst his authorities were the writers of *Atthides* (histories of Attica), the grammarian Didymus Chalcenterus, Dionysius of Halicarnassus, and the lexicographer Dionysius, son of Tryphon. The book also contains contributions to the history of Attic oratory and Greek literature generally. His *Collection of Florid Expressions*, a sort of anthology or chrestomathy attributed to him by the *Suda*, is lost, but elements of it survive in later lexica. A series of articles in the margin of a Cambridge manuscript of the *Lexicon* forms the basis of the *Lexicon rhetoricum Cantabrigiense* by Peter Paul Dobree. (From Wikipedia⁴⁷)

Harpocraton Gramm., *Lexicon in decem oratores Atticos* (1389: 001) "Harpocratonis lexicon in decem oratores Atticos, vol. 1", Ed. Dindorf, W. Oxford: Oxford University Press, 1853, Repr. 1969. Page 103, line 9

εἴη δ' ἂν σκευός τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ τι τούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον, ὥς Καλλιξενός τε ἐν δ' περὶ Ἀλεξανδρείας ὑποσημαίνει καὶ Δάμαχος ὁ Πλαταιεύς ἐν β' περὶ Ἰνδικῆς.

5.52 Alexander of Aphrodisias

Check this is the right Alexander

Alexander of Aphrodisias (Ancient Greek: Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδισιεύς; fl. 200 AD) was a Peripatetic philosopher and the most celebrated of the Ancient Greek commentators on the writings of Aristotle. He was a native of Aphrodisias in Caria, and lived and taught in Athens at the beginning of the 3rd century, where he held a position as head of the Peripatetic school. He wrote many commentaries on the works of Aristotle, and still extant are those on the *Prior Analytics*, *Topics*, *Meteorology*, *Sense and Sensibilia*, and *Metaphysics*. Several original treatises also survive, and include a work *On Fate*, in which he argues

47. <http://en.wikipedia.org/wiki/Harpocraton>

5.52. ALEXANDER OF APHRODISIAS

against the Stoic doctrine of necessity; and one On the Soul. His commentaries on Aristotle were considered so useful that he was styled, by way of pre-eminence, "the commentator" (ὁ ἐξηγητής). (From Wikipedia⁴⁸)

Alexander Phil., *Problemata* (lib. 1–2) [Sp.] (0732: 002) "Physici et medici Graeci minores, vol. 1", Ed. Ideler, J.L. Berlin: Reimer, 1841, Repr. 1963. Book 2, section 60, line 40

ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πέντε αἰσθήσεων εὐρίσκομεν ἐπὶ τινων μίαν μᾶλλον ἐπιτεταμένην· οἷον ἐν κυνὶ μὲν τὴν ὀσφρητικὴν· ἐν δὲ ἀετῷ τὴν ὀπτικὴν, ἐν δὲ τῷ λεγομένῳ πρωτογεύστῃ Ἴν· δικῷ ζῳῷ ὄντι τὴν γευστικὴν, ἐν δὲ ὄφεσι καὶ τισιν ὀρνέοις τὴν ἀπτικὴν· κατὰ δὲ τοὺς χῆνας τὴν ἀκουστικὴν.

Alexander Phil., In *Aristotelis metaphysica commentaria* (0732: 004) "Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis metaphysica commentaria", Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1891; *Commentaria in Aristotelem Graeca* 1. Page 379, line 31

πλείω γὰρ οὗτοι ταῦτά πάθη ἔχουσιν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν καθ' ἃ διαφέρουσιν ἀλλήλων, οἷον Γερμανὸς Γερμανῷ καὶ Ἰνδὸς Ἰνδῷ.

Alexander Phil., In *Aristotelis metaphysica commentaria* Page 697, line 9

καὶ διὰ τοῦτο, φησί, καὶ τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν ἐγρήγορσιν καὶ τὴν νόησιν ἥδιστα φαμεν, ὅτι ἐνέργειαι τινες οὔσαι ἰνδάλματά τινα καὶ σκιαί εἰσιν τῆς ἥν ἐνεργοῦμεν ἐνεργείας καὶ ἥν ζῶμεν ζωὴν, ὅταν ὁ ἡμέτερος νοῦς γένηται πως τὰ νοητά.

Alexander Phil., In *Aristotelis meteorologicorum libros commentaria* (0732: 008) "Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis meteorologicorum libros commentaria", Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1899; *Commentaria in Aristotelem Graeca* 3.2. Page 57, line 15

ῥεῖν δὲ φησι καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐξ αὐτοῦ, μέγιστον ὄντα ποταμὸν ἀπάντων.

Alexander Phil., In *Aristotelis meteorologicorum libros commentaria* Page 105, line 20

τὸ γὰρ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, ὃ ἐστὶ κατὰ μῆκος καὶ γνωρίμως πᾶν οἰκούμενον (εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Ἡράκλειαι στηλαὶ πρὸς δυσμαῖς, ἡ δ' Ἰνδικὴ πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς) τοῦ ἐξ Αἰθιοπίας, ἥ ἐστὶν ἐσχάτη οἰκουμένη πρὸς τῷ θερινῷ τροπικῷ καὶ τῇ μεσημβρίᾳ, πρὸς τὴν Μαιῶτιν καὶ τοὺς ἐσχάτους τῆς Σκυθίας τόπους, οἳ εἰσὶ πρὸς τῇ ἄρκτῳ, ἐγγὺς διπλάσιόν ἐστιν· οὕτως γὰρ ἔχειν φησὶν αὐτὰ πρὸς ἀλλήλα μεγέθους, ὥς πέντε πρὸς τρία, τοῦ τε πλοῦ καὶ τῶν ὁδῶν συναριθμουμένων τε καὶ συντιθεμένων.

48. http://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_of_Aphrodisias

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Alexander Phil., In Aristotelis meteorologicorum libros commentaria Page 105, line 29

καίτοι τὸ μὲν ἐπὶ πλά- τοις πᾶν τὸ οἰκούμενον εἴληπται μέχρι τῶν ἀοικήτων ἐφ' ἑκάτερα προδή- λως, τὰ δ' ἐφ' ἑκάτερα τῶν κατὰ τὸ μήκος οἰκουμένων ἐπὶ τε Ἡρακλείας στήλας καὶ ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν τῷ ὑπὸ θαλάσσης διαλαμβάνεσθαι, οὐ τῷ ἀοίκητα εἶναι οὐ φαίνεται συνείροντα, ὥς πᾶσαν ἐν κύκλῳ φαίνεσθαι περιοικουμένην.

Alexander Phil., Problemata (lib. 3–4) [Sp.] (0732: 017) “Alexandri Aphrodisiensis quae feruntur problematorum liber iii et iiiii”, Ed. Usener, H., 1859; Programm Gymnasium Joachimsthal. Book 3, section 2, line 5

Τὸ δὲ σάκχαρον παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οὕτω λεγόμενον μέλιτός ἐστι πῆξις, τοῦ ἡλίου τὴν ἐν τῷ ἀέρι δρόσον πηγνύοντος ἐπὶ τὸ γλυκύ, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Λιβάνῳ καλουμένῳ γίγνεται τοιοῦτον· ἔστι δὲ ὅμοιον χόνδρῳ ἄλατος, λευκὸν εὐθρυπτον γλυκύ.

5.53 Pseudo–Sosthenes

Sosthenes (Greek, “safe in strength”) was the chief ruler of the synagogue at Corinth, who, according to the New Testament, was seized and beaten by the mob in the presence of Gallio, the Roman governor, when he refused to proceed against Paul at the instigation of the Jews (Acts 18:12-17). The motives of this assault against Sosthenes (an assault made by the Greeks according to Acts 18:17) are not recorded.

Some identify him with one whom Paul calls “Sosthenes our brother,” a convert to the faith and co-author of the First Epistle to the Corinthians (1 Corinthians 1:1-2). It is not clear whether this identification is tenable. It has also been alleged that Sosthenes is a later name of Crispus, who is mentioned in Acts 18:8 and 1 Corinthians 1:14. [1]

He is listed among the Seventy Disciples. (From Wikipedia⁴⁹)

[Sosthenes] Hist., Fragmenta (2568: 002) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1851. Fragment 1, line 9

49. <http://en.wikipedia.org/wiki/Sosthenes>

5.54. DIONYSIUS HALICARNASSENSIS

Ζεὺς δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν ἐκ Λύκτου, πό-
λεως Κρητικῆς, Ἄργην νύμφην
ἄρπασας, ἀπήνεγκεν εἰς ὄρος τῆς Αἰγύπτου, Ἄργιλλον καλούμενον· καὶ ἐγέννη-
σεν ἐξ αὐτῆς υἱὸν, καλούμενον Διόνυσον· ὃς ἀκμάσας εἰς τιμὴν τῆς μητρὸς τὸν
λόφον Ἄργιλλον μετωνόμασε· στρατολογήσας δὲ Πᾶνας καὶ Σατύρους, ἰδίοις σκή-
πτροις Ἰνδοὺς ὑπέταξε· νικήσας δὲ καὶ Ἰβηρίαν, Πᾶνα κατέλιπεν ἐπιμελητὴν τῶν
τόπων· ὃς τὴν χώραν ἀπ' αὐτοῦ Πανίαν μετωνόμασεν· ἣν οἱ μεταγενέστεροι πα-
ραγώγως Σπανίαν προσηγόρευσαν· καθὼς ἱστορεῖ Σω-
σθένης ἐν ἑνὶ τῶν Ἰβηρικῶν.

5.54 Dionysius Halicarnassensis

Dionysius of Halicarnassus (Ancient Greek: Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσεύς, Dionysios son of Aléxandros, of Halikarnassós, c. 60 BC–after 7 BC) was a Greek historian and teacher of rhetoric, who flourished during the reign of Caesar Augustus. His literary style was Atticistic — imitating Classical Attic Greek in its prime.

His great work, entitled Ῥωμαϊκὴ Ἀρχαιολογία (Rhōmaikē archaiologia, Roman Antiquities), embraced the history of Rome from the mythical period to the beginning of the First Punic War. It was divided into twenty books, of which the first nine remain entire, the tenth and eleventh are nearly complete, and the remaining books exist in fragments in the excerpts of Constantine Porphyrogenitus and an epitome discovered by Angelo Mai in a Milan manuscript. The first three books of Appian, and Plutarch's Life of Camillus also embody much of Dionysius.

His chief object was to reconcile the Greeks to the rule of Rome, by dilating upon the good qualities of their conquerors and also by arguing, using more ancient sources, that the Romans were genuine descendants (book 1,11) of the older Greeks.[2] According to him, history is philosophy teaching by examples, and this idea he has carried out from the point of view of the Greek rhetorician. But he has carefully consulted the best authorities, and his work and that of Livy are the only connected and detailed extant accounts of early Roman history. (From Wikipedia⁵⁰)

50. http://en.wikipedia.org/wiki/Dionysius_Halicarnassensis

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Dionysius Halicarnassensis Hist., Rhet., Antiquitates Romanae (0081: 001) “Dionysii Halicarnasei antiquitatum Romanarum quae supersunt, 4 vols.”, Ed. Jacoby, K. Leipzig: Teubner, 1:1885; 2:1888; 3:1891; 4:1905, Repr. 1967. Book 7, chapter 70, section 4, line 6

μάλιστα δὲ τοῦτο πεπόνθασιν οἱ βάρβαροι διὰ πολλὰς αἰτίας, ὅς οὐ καιρὸς ἐν τῷ παρόντι λέγειν, καὶ χρόνος οὐθὲς μέχρι τοῦ παρόντος ἀπομαθεῖν ἢ παρανομήσαι τι περὶ τοὺς ὀργισμοὺς τῶν θεῶν ἐπεισεν οὐτ’ Αἰγυπτίους οὔτε Λίβυας οὔτε Κελτοὺς οὔτε Σκύθας οὐτ’ Ἰνδοὺς οὐτ’ ἄλλο βάρβαρον ἔθνος οὐδὲν ἀπλῶς· εἰ μὴ τινες ὑφ’ ἐτέρων ἐξουσίᾳ ποτὲ γενόμενοι τὰ τῶν κρατησάντων ἡναγκάσθησαν ἐπιτηδεύματα μεταλαβεῖν.

Dionysius Halicarnassensis Hist., Rhet., Antiquitates Romanae Book 20, chapter 12, section 3, line 6

Vales. Ambr. Ἀναβάντων δὲ τῶν σὺν τῷ Πύρρῳ μετὰ τῶν ἐλεφάντων αἰσθησιν οἱ Ῥωμαῖοι λαβόντες σκυμνίον ἐλέφαντος τιτρώσκουσιν, ὃ πολλὴν ἀκοσμίαν τοῖς Ἑλ- λησιν ἐνεποίησε καὶ φυγὴν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δύο μὲν ἐλεφάντας ἀποκτείνουσιν, ὀκτὼ δὲ κατακλείσαντες εἰς χωρίον ἀνέξοδον παραδόντων τῶν ἐπ’ αὐτοῖς Ἰνδῶν ζῶντας παραλαμβάνουσι, τῶν δὲ στρατιωτῶν πολὺν φόνον ἐργάζονται.

5.55 Apollonius Phil.

See Philostratus’ *Life of Apollonius*.⁵¹

Apollonius of Tyana (Ancient Greek: Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς; ca. 15?–ca. 100? CE[2]) was a Greek Neopythagorean philosopher from the town of Tyana in the Roman province of Cappadocia in Asia Minor. Little is known about him with certainty. Being a 1st-century orator and philosopher around the time of Christ, he was compared with Jesus of Nazareth by Christians in the 4th century[3] and by various popular writers in modern times.

Apollonius was born into a respected and wealthy Greek family,[4][5] his dates however are uncertain. His primary biographer, Philostratus the Elder (c.170–247 CE) places him c. 3 BCE to 97 CE.[6] Others agree that he was roughly a contemporary of Jesus of Nazareth. Charles P. Eells[7] states that his date of birth was three years before Jesus, whose date of birth is also uncertain. However, Philostratus,

51. http://en.wikipedia.org/wiki/Life_of_Apollonius_of_Tyana

5.55. APOLLONIUS PHIL.

in his *Life of Apollonius of Tyana*, places him staying in the court of King Vardanes I of Parthia for a while, who ruled between c.40–47 CE. Apollonius began a five year silence at about the age of 20, and after the completion of this silence travelled to Mesopotamia and Iran. Philostratus also mentions emperors Nero, Vespasian, Titus, Domitian, and Nerva at various points throughout Apollonius' life. Given this information, a timeline of roughly the years 15–98 CE can be established for his adult life.

Philostratus devoted two and a half of the eight books of his *Life of Apollonius* (1.19–3.58) to the description of a journey of his hero to India. According to Philostratus' *Life*, en route to the Far East, Apollonius reached Hierapolis Bambyce (Manbij) in Syria (not Nineveh, as some scholars believed), where he met Damis, a native of that city who became his lifelong companion. Pythagoras, whom the Neo-Pythagoreans regarded as an exemplary sage, was believed to have travelled to India. Hence such a feat made Apollonius look like a good Pythagorean who spared no pains in his efforts to discover the sources of oriental piety and wisdom. As some details in Philostratus' account of the Indian adventure seem incompatible with known facts, modern scholars are inclined to dismiss the whole story as a fanciful fabrication, but not all of them rule out the possibility that the Tyanean actually did visit India.[23]

What seemed to be independent evidence showing that Apollonius was known in India has now been proved to be forged. In two Sanskrit texts quoted by Sanskritist Vidhushekhara Bhattacharya in 1943[24] he appears as "Apalūnya", in one of them together with Damis (called "Damiśa"), it is claimed that Apollonius and Damis were Western yogis, who later on were converted to the correct Advaita philosophy.[25] Some have believed that these Indian sources derived their information from a Sanskrit translation of Philostratus' work (which would have been a most uncommon and amazing occurrence), or even considered the possibility that it was really an independent confirmation of the historicity of the journey to India.[26] Only in 1995 were the passages in the Sanskrit texts proven to be interpolations by a modern (late 19th century) forger.[27] (From Wikipedia⁵²)

52. http://en.wikipedia.org/wiki/Apollonius_of_Tyana

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Apollonius Phil., *Apollonii epistulae* [Dub.] (0619: 003) “*Flavii Philostrati opera*, vol. 1”, Ed. Kayser, C.L. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1964. Epistle 59, line 2

Βασιλεὺς Βαβυλωνίων Γάρμος Νεο- γύνδη Ἰνδῶν βασιλεῖ.

Apollonius Phil., *Apollonii epistulae* [Dub.] Epistle 59, line 4

Εἰ μὴ περίεργος ἦς, οὐκ ἂν ἦς ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασι δίκαιος, οὐδὲ ἂν ἄρχων ἐν Ἰνδοῖς ἐδίκαζες Βαβυλωνίοις.

5.56 Ammonius Saccas

Ammonius Saccas (3rd century AD) (Ancient Greek: Ἀμμώνιος Σακκάς) was a Greek philosopher from Alexandria who was often referred to as one of the founders of Neoplatonism. He is mainly known as the teacher of Plotinus, whom he taught for eleven years from 232 to 243. He was undoubtedly the biggest influence on Plotinus in his development of Neoplatonism, although little is known about his own philosophical views. Later Christian writers stated that Ammonius was a Christian, but it is now generally assumed that there was a different Ammonius of Alexandria who wrote biblical texts. (From Wikipedia⁵³)

Ammonius Phil., In *Aristotelis librum de interpretatione commentarius* (4016: 003) “*Ammonius in Aristotelis de interpretatione commentarius*”, Ed. Busse, A. Berlin: Reimer, 1897; *Commentaria in Aristotelem Graeca* 4.5. Page 30, line 33

τῶν οὖν τοιούτων φωνῶν χωρίζει τὸ ὄνομα προστεθὲν τὸ <κατὰ συνθήκην,> ταῦτόν σημαῖνον τῷ θέσει· συνέθεντο γὰρ πρὸς ἀλλήλους Ἕλληνες μὲν τοῖσδε τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα καλεῖν, Ἰνδοὶ δὲ ἑτέροις καὶ Αἰγύπτιοι ἄλλοις, καὶ οἱ αὐτοὶ τὰ αὐτὰ ποτὲ μὲν ἄλλοις ποτὲ δὲ ἑτέροις.

5.57 Agathemerus

Agathemerus (Greek: Ἀγαθήμερος) was a Greek geographer who during the Roman Greece period published a small two-part geographi-

53. http://en.wikipedia.org/wiki/Ammonius_Saccas

5.57. AGATHEMERUS

cal work titled A Sketch of Geography in Epitome (τῆς γεωγραφίας ὑποτυπώσεις ἐν ἐπιτομῇ), addressed to his pupil Philon. The son of Orthon, Agathemerus is speculated to have lived in the 3rd century. Although much is not known about Agathemerus historically, he lived after Ptolemy, whom he often quotes, and before the formation of Constantinople on the site of Byzantium by Constantine the Great in 328 AD as he mentions only the old city Byzantium. From his speaking of Albion ἐν ἧ στρατόπεδᾳ ἱδρύται, it has been thought that he wrote not very long after the erection of the wall of Severus. This is probably true, but the language is scarcely definite enough to establish the point.[1]

Agathemerus's work consists chiefly of extracts from Ptolemy, Artemidorus Ephesius and other earlier writers. In his work, he gives a short account of the various forms assigned to the Earth by previous geographers. He calculated the distances between land masses and seas, and then laid down important distances on the inhabited part of the Earth using the stadiametric method. (From Wikipedia⁵⁴)

Agathemerus Geogr., Geographiae informatio (0090: 001) "Geographi Graeci minores, vol. 2", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 2, line 12

Πρῶτος δὲ Δημόκριτος, πολύπειρος ἀνὴρ, συνείδεν, ὅτι προμήκης ἐστὶν ἡ γῆ, ἡμιόλιον τὸ μῆκος τοῦ πλάτους ἔχουσα· συνήνεσε τοῦτω καὶ Δικαίαρχος ὁ Περιπατητικός· Εὐ-δοξος δὲ τὸ μῆκος διπλοῦν τοῦ πλάτους, ὁ δὲ Ἐρατο-σθένης πλεῖον τοῦ διπλοῦ· Κράτης δὲ ὡς ἡμικύκλιον, Ἱππαρχος δὲ τραπεζοειδῆ, ἄλλοι οὐροειδῆ, Ποσειδώνιος δὲ ὁ Στωϊκὸς σφενδονοειδῆ καὶ μεσόπλατον ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν, στενὴν [δὲ] πρὸς ἕω καὶ δύσιν, τὰ πρὸς εὐ-ρον δ' ὅμως πλατύτερα [τὰ] πρὸς τὴν Ἰνδικήν.

Agathemerus Geogr., Geographiae informatio Section 7, line 8

Ἔθνη δὲ οἰκεῖν τὰ πέρατα κατ' ἀπηνιότην Βακτριανούς, κατ' εὐρον Ἰνδοὺς, κατὰ Φοίνικα Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ Αἰθιοπίαν, κατὰ νότον τὴν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιοπίαν, κατὰ λευκόνοτον τοὺς ὑπὲρ Σύρτεις Γαράμαντας, κατὰ Λίβα Αἰθίοπας δυσμικοὺς [τοὺς] ὑπὲρ Μαύρους, κατὰ ζέφυρον Στήλας καὶ ἀρχὰς Λιβύης καὶ Εὐρώπης, κατ' ἀργέστην Ἰβηρίαν τὴν νῦν Ἰσπανίαν, κατὰ δὲ Θρασκίαν [Κελτοὺς καὶ τὰ ὄμορα, κατὰ δ' ἀπαρκτίαν] τοὺς ὑπὲρ Θράκην Σκύθας, κατὰ δὲ βορρᾶν Πόντον, Μαιῶτιν, Σαρμάτας· κατὰ καικίαν Κασπίαν θάλασσαν καὶ Σάκας.

Agathemerus Geogr., Geographiae informatio Section 15, line 5

54. <http://en.wikipedia.org/wiki/Agathemerus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Μῆκος δὲ τῆς οἰκουμένης ἀπὸ Γάγγου εἰς τὰ Γάδαιρα σταδίων μυριάδων ς' καὶ ἡρμε', οὕτως· ἀπὸ μὲν Γάγγου ποταμοῦ ἕως Μυριάνδρου τῆς ἐν Ἰσικῶ κόλπῳ σταδίων μυριάδων δ' καὶ ἡψκε' οὕτως· ἀπὸ Γάγγου ἐπὶ ἐκβολὰς Ἰνδοῦ ποταμοῦ σταδίων μυρίων ς' ἀπὸ Ἰνδοῦ ἕως Κασπίων πυλῶν μυρίων ,ετ'· ἐπὶ τὸν Εὐφράτην σταδίων μυρίων ν'· εἰς Μυριάνδρον σταδίων τοε'.

5.58 Celsus

Celsus (Greek: Κέλσος) was a 2nd century Greek philosopher and opponent of Early Christianity. He is known for his literary work, *The True Word* (Account, Doctrine or Discourse) (Λόγος Ἀληθής), written about by Origen. This work, c. 177[1] is the earliest known comprehensive attack on Christianity.

According to Origen, Celsus was the author of an anti-Christian work titled *The True Word*. This work was lost, but we have Origen's account of it in his writings.[2] It was during the reign of Philip the Arab that Origen received this work for rebuttal.[3] Origen's refutation of *The True Word* contained its text, interwoven with Origen's replies. Origen's work has survived and thereby preserved Celsus' work with it.[4]

Celsus seems to have been interested in Ancient Egyptian religion,[5] and he seemed to know of Jewish logos-theology, both of which suggest *The True Word* was composed in Alexandria.[6] Celsus wrote at a time when Christianity was being actively persecuted[7] and when there seems to have been more than one emperor.[8][9][10][11][12]

As an anti-Christian Greek philosopher, Celsus mounted an attack on Christianity. Celsus wrote that Jesus's father was a Roman soldier named Panthera. The views of Celsus drew responses from Origen who considered it a fabricated story.[13][14] Raymond E. Brown states that the story of Pantera is a fanciful explanation of the birth of Jesus which includes very little historical evidence - Brown's analysis does not presuppose the doctrine of the "virgin birth," but cites the lack of historical evidence for Celsus' assertion.[15] In addition, Celsus

5.58. CELSUS

addressed the miracles of Jesus, holding that "Jesus performed His miracles by sorcery (γοητεία)":[16][17][18] (From Wikipedia⁵⁵)

Celsus Phil., Ἀληθῆς λόγος (1248: 001) "Der Ἀληθῆς λόγος des Kelsos", Ed. Bader, R. Stuttgart: Kohlhammer, 1940; Tübinger Beiträge zur Altertumswissenschaft 33. Chapter 1, section 14c, line 6

ὄρα οὖν εὐθέως τὸ φίλαυτον τοῦ τοῖσδε μέν τισι πιστεύ-
οντος ὡς σοφοῖς ἔθνεσι,
τῶνδε δὲ καταγινώσκοντος ὡς πάντη ἀνοή-
των. ἄκουε γὰρ λέγοντος τοῦ Κέλσου
ὅτι ἔστιν ἀρχαῖος ἄνωθεν λόγος, περὶ ὃν δὴ αἰεὶ καὶ τὰ ἔθνη τὰ σοφώτατα καὶ
πόλεις καὶ ἄνδρες σοφοὶ κατεγέγοντο. καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἔθνος σοφώτατον εἰπεῖν
κἄν παραπλησίως Αἰγυπτίοις καὶ Ἀσσυρίοις καὶ Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις καὶ Ὀδρύσαις
καὶ Σαμόθραξι καὶ Ἐλευσινίοις τοὺς Ἰουδαίους.

Celsus Phil., Ἀληθῆς λόγος Chapter 1, section 24, line 6

Μετὰ ταῦτά φησιν, ὅτι οἱ αἰπόλοι καὶ ποιμένες ἓνα ἐνόμισαν θεὸν εἶτε Ὑψιστον
εἶτ' Ἀδωναῖον εἶτ' Οὐράνιον εἶτε Σαβᾶνθ εἶτε καὶ ὅπη καὶ ὅπως χαίρουσιν ὀνομά-
ζοντες τόνδε τὸν κόσμον· καὶ πλεῖον οὐδὲν ἔγνωσαν. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ φησι μηδὲν
διαφέρειν τῷ παρ' Ἑλλήσι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία ἢ τῷ
δεῖνα, φέρ' εἰπεῖν, παρ' Ἰνδοῖς ἢ τῷ δεῖνα παρ' Αἰγυπτίοις. Ἰδωμεν δὲ τίνα τρόπον
συκοφαντεῖ Ἰουδαίους ὁ πάντ' ἐπαγγελλόμενος εἰδέναι Κέλσος λέγων αὐτοὺς σέ-
βειν ἀγγέλους καὶ γοητεία προσκεῖσθαι, ἥς ὁ Μωϋσῆς αὐτοῖς γέγονεν ἐξηγητής.
ἐπαγγέλλεται δὲ διδάξειν ἐξῆς, πῶς καὶ Ἰουδαῖοι ὑπὸ ἀμαθίας ἐσφάλησαν ἐξαπα-
τώμενοι. ἐπαγγεῖλάμενος δ' ὁ Κέλσος ὕστερον διδάξειν τὰ περὶ Ἰουδαίων πρῶτον
ποιεῖται τὸν λόγον περὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ὡς γενομένου ἡγεμόνος τῇ καθὼ Χρι-
στιανοὶ ἐσμεν γενέσει ἡμῶν καὶ φησιν αὐτὸν πρὸ πάνυ ὀλίγων ἐτῶν τῆς διδασκαλίας
ταύτης καθηγήσασθαι

Celsus Phil., Ἀληθῆς λόγος Chapter 5, section 34, line 23

Σκύθαις γε μὴν καὶ ἀνθρώπους δαίνυσθαι καλόν· Ἰνδῶν δὲ εἰσιν οἱ καὶ τοὺς
πατέρας ἐσθλόντες ὅσια δρᾶν νομίζουσι.

Celsus Phil., Ἀληθῆς λόγος Chapter 5, section 34, line 35

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλατίας, οἱ τοὺς γο-
νέας κατεσθίουσιν, εἴρετο παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι' ἑρμηνέος μανθανόντων
τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίατ' ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί·
οἱ δὲ ἀμβύσαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον.

Celsus Phil., Ἀληθῆς λόγος Chapter 6, section 80, line 9

.. ἐνθεον ἔθνος εἶναι τῷ Κέλσῳ δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Ἰνδοί, ὧν τινες ἐν τοῖς
προειρημένοις ἔλεγε καὶ ἀνθρωπείων γεγεῦσθαι σαρκῶν.

55. <http://en.wikipedia.org/wiki/Celsus>

5.59 Ephraem Syrus

Ephrem the Syrian (Syriac: ܐܦܪܗܡ ܡܪ ܥܦܪܗܝܡ, ܡܪ ܥܦܪܗܝܡ Mār Efrēm Sûryāyâ;[1] Greek: Ἐφραίμ ὁ Σŷρος; Latin: Ephraem Syrus; ca. 306 – 373) was a Syriac deacon and a prolific Syriac-language hymnographer and theologian of the 4th century.[2][3][4][5] His works are hailed by Christians throughout the world and many denominations venerate him as a saint. He has been declared a Doctor of the Church in Roman Catholicism. He is especially beloved in the Syriac Orthodox Church. (From Wikipedia⁵⁶)

Ephraem Syrus Theol., Sermo asceticus (4138: 005) “Οσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα, vol. 1”, Ed. Phrantzoles, Konstantinos G. Thessalonica: Το περιβόλι της Παναγίας, 1988, Repr. 1995. Page 130, line 2

Θαυμαστὸν γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα, ἄδελφοί, θεωροῦντες τὰ ἄγρια ζῷα συναγόμενα εἰς ἓν· ἐλέ- φαντας μὲν ἀπὸ Ἰνδικῆς καὶ Περσίδος ἐρχομένους· λέοντας καὶ παρδάλεις μετὰ προβάτων καὶ αἰγῶν μιγάδας, καὶ μηδὲν ἀδικοῦντας· ἐρπετά τε καὶ πετεινὰ ἄνευ τινὸς διώκοντος ἐρχόμενα καὶ κύκλῳ τῆς κιβωτοῦ αὐλιζόμενα· καὶ ταῦτα ἐπὶ ἡμέρας ἱκανάς· αὐτόν τε τὸν Νῶε μετὰ σπουδῆς κατασκευάζειν τὴν κιβωτόν, καὶ ἐμβοῶντα αὐτοῖς, μετανοεῖτε, καὶ οὐκ ἠγείχοντο.

Ephraem Syrus Theol., De recordatione mortis et de uirtute ac de diuitiis (4138: 062) “Οσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα, vol. 4”, Ed. Phrantzoles, Konstantinos G. Thessalonica: Το περιβόλι της Παναγίας, 1992. Page 251, line 14

Τίς ἀνακλιθήσεται ἐπὶ ταῖς ἀργυρενδέτοις κλίναις καὶ τῶν ἐξ Ἰνδικῆς ἐχόντων τὸν ἀπαρτισμόν;

Ephraem Syrus Theol., Sermo in Ionam prophetam et de paenitentia Niniuitarum (4138: 153) “Οσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα, vol. 7”, Ed. Phrantzoles, Konstantinos G. Thessalonica: Το περιβόλι της Παναγίας, 1998. Page 319, line 8

Ὡς Ἰνδοὶ ἐφαίνοντο ἐκ τῶν μελλόντων κακῶν.

5.60 Aelius Herodianus

Aelius Herodianus (Latin; Greek Ἀἴλιος Ἡρωδιανός) or Herodian (fl. 2nd c. CE) was one of the most celebrated grammarians of Greco-

56. http://en.wikipedia.org/wiki/Ephraem_Syrus

5.60. AELIUS HERODIANUS

Roman antiquity. He is usually known as Herodian except when there is a danger of confusion with the historian also named Herodian.

He was the son of Apollonius Dyscolus and was born in Alexandria. From there he seems to have moved to Rome, where he gained the favour of the emperor Marcus Aurelius, to whom he dedicated a work on prosody. (From Wikipedia⁵⁷)

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica (0087: 001) “Grammatici Graeci, vol. 3.1”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1867, Repr. 1965. Part+volume 3,1, page 13, line 12

<Ἀτιντάν> υἱὸς Μακεδόνος καὶ ἔθνος Μακεδονίας. <Βραχμάν> 20 Ἰνδικὸν ἔθνος σοφώτατον, οὗς καὶ Βράχμας καλοῦσιν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 19, line 1

Τὰ εἰς <ων> παραληγόμενα <α> μακροῦ βαρύνεται, <Ἄων> ἔθνος Βοιωτίας, <Δάων> ἔθνος τῆς Ἰνδικῆς ἀπὸ Δάονος, <Χάων> ἔθνος Ἡπείρου.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 43, line 9

Τὰ εἰς <εξ> ὀνόματα βαρύνεται, <Λέλεξ, Βέρεξ> ἔθνος μεταξὺ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας ὡς Τιμοκράτης ὁ Ἀδραμυττηνός, <ἐπίτεξ, ἀγχίτεξ, πινυτάλεξ> καὶ εἴ τι ὅμοιον.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 3

Βαρύνεται δὲ τὰ εἰς <ας> καθαρὸν, <Νικίας, Λυσίας, Ἀρχίας, Λοξίας, Γοργίας, Ἐρυξίας, δρακοντίας, ὀνοματίας, κοππατίας, ταραξίας, κοχλίας, τραυματίας, Παπίας, Ὀπίας> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 4

Ἐκαταῖος Ἀσία «ἐν δὲ αὐτοῖσι οἰκέουσι ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν Ὀπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλῆϊον.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 6

μέχρι τούτου Ὀπίαι, ἀπὸ δὲ τούτων ἐρημίη μέχρις Ἰνδῶν».

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 12

<Καλατίας> γένος Ἰνδικόν.

57. http://en.wikipedia.org/wiki/Aelius_Herodianus

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 53, line 23

<Σάλγας> ποταμός τῆς Μαυριτανίας, <Βησσύγας> ποταμός τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 54, line 22

* Τὰ εἰς <κας> βαρύνονται, <Πελέκας, Περδίκκας, Κώκας, Κρίκας> ποταμός, <Σάκας, Λάκας, Πολύκκας> ποταμός Μακεδονίας, <Ματάκας> ὄνομα εὐνούχου, <Ἰνδύκας, Κοτύκας> βασιλεὺς Παφλαγο- νίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 60, line 6

Τὰ εἰς <βης> δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι βαρύνεται <Λάβης, λέβης, Κέβης, Κάβης, Χάβης, Σίβης>20, Ἰνδικὸν ἔθνος, <Βύβης> πό- λιν κατὰ Πευκετίους καὶ τὸ ἔθνικόν οἱ Βύβαι ὁμοφώνως ὡς Λοχροί καὶ Δελφοί.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 62, line 5

Στράβων ιζ' (p. 802), «καὶ Λύκων πόλιν καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τὸν τράγον» <Πάνδης> καὶ <Σίνδης> ἔθνη Ἰνδικά, <Ἑσδης> ἔθνος Ἰβηρικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 62, line 24

<Κέλτης>· οὕτως γὰρ Στράβων φησὶ τοὺς Κελτούς. <Κώφης>20 Ἰνδικὸς ποταμός, ὡς Στράβων «Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμ- βάλλει» (p. 697) καὶ πάλιν «μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἴτα ὁ Ὑδά- σπης, εἴτα ὁ Ἀχεσίνης καὶ ὕστατος ὁ Ὑπανίς» (ibid.).

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 62, line 25

<Κώφης>20 Ἰνδικὸς ποταμός, ὡς Στράβων «Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμ- βάλλει» (p. 697) καὶ πάλιν «μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἴτα ὁ Ὑδά- σπης, εἴτα ὁ Ἀχεσίνης καὶ ὕστατος ὁ Ὑπανίς» (ibid.).

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 66, line 18

τὸ μὲν <α> οἶον <Ἰλιάδης, Μενoitιάδης, Πυλάδης, Ἀλκιβιάδης· Μιλτιάδης, Δημάδης> ἐκ τοῦ Δημεά- δης· <Ἀργεάδης> ὁ Ἀργεῖος· <Δειράδης>, ἀφ' οὗ δῆ- μος Δειράδες, <Δολογκιάδης> οἱ Δόλογχοι ἔθνος Θράκης· <Ἐνδυμιωνιάδης> οἱ Ἐπειοί, <Ἡλιάδης> ὁ Ἡλεῖος, <Βερενικιάδης> ὁ Βερενικεύς, <Παρο- πανισσά- δης> οἱ Παροπανίσσω ὅρει Ἰνδικῆς παροικούντες.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 68, line 33

<Ὑδάρκης> ἔθνος Ἰνδικόν.

5.60. AELIUS HERODIANUS

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 69, line 2

<Ὁξυδράκης> ἔθνος Ἰνδικόν, ἀφ' ὧν σώσας Ἀλέξανδρον Πτολεμαῖος σωτήρ ἐκλήθη· οἱ δὲ ψεῦδος τὸ περὶ τῶν Ὁξυδρακῶν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 71, line 19

Ἔτι τὰ εἰς <αρης>, εἰ μὴ ἐπίθετα εἶη, <Κυαζάρης, Παντάρης, Σωχάρης, Τυνδάρης, Ἀφάρης, Ἀμφιάρης, Καβάρης> ὄνομα ποταμοῦ, <Γανδάρης>²⁰ Ἰνδῶν ἔθνος.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 72, line 17

<Σαρ-μάτης> ἔθνος Σκυθικόν, <Σαυρομάτης> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 75, line 3

<Ἀρ-χώτης> ποταμὸς Ἰνδικός, ὃς καὶ Ἀραχωτός.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 76, line 10

<ἐδρίτης, Ὠρίτης> ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 76, line 11

Στράβων πεντεκαίδεκάτῃ (p. 720) «τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν· Ἰνδῶν δέ ἐστι καὶ αὕτη μερίς, ἔθνος αὐτόνομον».

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 76, line 13

καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ «ἔπειτα Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους, ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ὡς ἐνοικοῦντας πέ-τραν .

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 76, line 26

<Ἀρματίτης> ἐθνικὸν Ἀρμάτων πόλεως πλη-θυντικῶς Ἰνδικῆς ὡς τοῦ ἔρμα <έρματίτης>· ἔστι καὶ πόλις Ἀρματίτης.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 76, line 32

<Ὀρβίτης> ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ, περὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 86, line 23

* Τὰ εἰς <βις> δισύλλαβα ὀξύνεται ἢ βαρύνεται· καὶ ὀξύνεται μὲν τὰ παρόνυμα οἷον <λαβίς> παρὰ τὸ λαβή καὶ ἐπιθετικά οἷον <Λεσβίς> καὶ ἐκτείνοντα τὸ <ι> οἷον <βαλβίς>· τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα βαρύνεται, <Ἴβις, Ἄρβις> ποταμὸς Ἰνδικῆς καὶ ἔθνος· λέγεται δὲ καὶ Ἀραβίς.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 98, line 7

τὸ δὲ <Σάραπης> νῆσος ἐν Ἰνδικῷ κόλπῳ βαρύνεται.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 121, line 3

<Ἰαλύσιος, ἐτώσιος, ῥώσιος, Ἀραχώσιος, Περκώσιος, Κριθώσιος, Γεδρώσιος> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 128, line 5

Τὰ εἰς <ος> καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ <ω> μετὰ <ι> προσγεγραμμένου παραληγόμενα προπερισπᾶται, <πατρῷος, ἡρῷος> καὶ <Ἡρῷος, ἡῷος, Ἀχελῷος> ποταμὸς Ἀκαρνανίας ἀπὸ Ἀχελῷου ἐλθόντος ἐκ Θεταλίας μετὰ Ἀλκμαίωνος καὶ τὸ ἐθνικὸν ὁμοφώνως, <αἰδῷος, Μινῷος, Ἐλβῷος, Σαρδῷος, Πυθῷος, Ληθῷος, Ἰνδῷος, Γελῷος> ὁ οἰκὼν Γέλαν πόλιν Σικελίας ἴσως ἀπὸ τοῦ γέλως.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 130, line 14

<Δυρβαῖος> ἔθνος καθῆχον εἰς Βάκτρος καὶ τὴν Ἰνδικήν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 130, line 16

Κτησιᾶς ἐν Περσικῶν ἰ' «χώρη δὲ πρὸς αὐτὸν πρόσκειται Δυρβαῖοι, πρὸς τὴν Βακτρίην καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 141, line 15

τὸ δὲ <Σύναγγος> πόλις Φοινίκης καὶ <Σάλαγγος> ἔθνος Ἰταλίας – ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἔθνος Ἰνδικόν – διπλασιαζόμενον ἔχει τὸ <γ>.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 142, line 27

σεση- μείωται τὸ <Ἰνδός> ποταμὸς καὶ ἐθνικὸν καὶ <Ὀρδός> ἔθνος Μακεδονίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 143, line 26

Τὰ εἰς <ζος> πάντα βαρύνεται, <ὄζος, ῥοῖζος, Γάζος> πόλις Ἰνδική, <Τόπαζος> νῆσος Ἰνδική καὶ λίθος ὁμώνυμος τῇ νήσῳ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 167, line 18

Τὰ εἰς <μος> προσηγορικὰ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς <λ> καταλήγουσαν ὀξύνεται, <ὀφθαλμός, τιλμός, ψαλμός, παλμός, ἰνδαλμός>.

5.60. AELIUS HERODIANUS

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 181, line 8

ὁζύνονται δὲ ταῦτα· <Τυρσηνός, Ἀβυδηνός, Ἀσσακηνός> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 192, line 5

ἔστι καὶ Τύρος τῆς Λακωνικῆς καὶ νῆσος πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἣν Ἀρτεμίδωρος Τύλον διὰ τοῦ <λ> καλεῖ, ἔστι καὶ πόλις Ἰνδίας καὶ Λυδίας καὶ Πισιδίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 198, line 18

Κάσπειρος> πόλις Πάρθων προσεχῆς τῇ Ἰνδικῇ καὶ τὸ ἐθνικὸν ὁμοφώνως.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 212, line 30

<Παροπάνισσος> πόλις καὶ ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπανισσάδαι οἱ οἰκοῦντες.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 221, line 29

<Ἀραχωτός> ποταμὸς Ἰνδικῆς ῥέων ἀπὸ Καυκάσου, ὡς Φαβωρίνος καὶ Στράβων ἐνδεκάτῃ (p. 513).

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 221, line 30

καὶ ἀπ' αὐτοῦ Ἀραχωτοὶ πόλις Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 228, line 7

ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 241, line 19

<Μωριεῖς> ἔθνος Ἰνδικὸν ἐν ξυλίνοις οἰκοῦντες οἴκοις, ὡς Εὐφορίων.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 248, line 8

Τὰ εἰς <α> μακρὸν καὶ εἰς <η> τῶν εἰς <ους> περισπωμένων περισπᾶται ἀργυροῦς <ἀργυρᾷ>, ἔστι δὲ καὶ μητρόπολις τῆς ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνης νήσου.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 252, line 28

* Τὰ εἰς <δα> βαρύνεται, <Σίνδα> πόλις πρὸς τῷ μεγάλῳ κόλπῳ τῆς Ἰνδικῆς, <Πέδα> πόλις Αὐσονικῆς, <Σίβδα> πόλις Καρίας, <Γάδδα> χωρίον Ἀραβίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 255, line 9

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ <Βουκεφάλα> πόλις Ἰνδικῆς, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος «ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ πόλεις ὥκισε, Νίκαιαν – Βουκεφά- λαν δὲ ἐνθα διαβάντος καὶ μαχομένου ἀπέθανεν αὐτοῦ ὁ ἵππος Βουκε- φάλας λεγόμενος».

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 256, line 30

<Σώλιμνα> πόλις Ἰνδίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 257, line 27

<Κάρμανα> νῆσος τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 257, line 29

<Μάργανα> πόλις τῆς Ἰν- δικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 258, line 8

<Κάρμιννα> νῆσος Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 259, line 20

* Τὰ εἰς <αρα> ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παροξύνεται, <Κυπάρα> κρήνη Σικελίας, ἥ καὶ Ἀρέθουσα ἐλέγετο, <Βατεράρα> πόλις Λιγύων. <Ἰνδάρα> Σικανῶν πόλις.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 264, line 2

<Παναίουρα> πόλις Ἰνδικῆ περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 264, line 9

<Βαλβέρουρα>· οὕτως τινὲς Ἰνδικὴν πόλιν Ἰβηρίας φασίν, μεθ' ὧν καὶ <δί- φουρα> ἢ γέφυρα.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 266, line 25

<Νῦσα> πόλεις πολλάί, ἐν Ἑλικῶνι, ἐν Θράκῃ, ἐν Καρίᾳ, ἐν Ἀραβίᾳ, ἐν Αἰγύ- πτῳ, ἐν Νάξῳ, ἐν Ἰνδοῖς, ἐπὶ τοῦ Καυκά- σου ὄρους, ἐν Εὐβοίᾳ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 268, line 19

ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων καὶ τρίτη Ἰνδι- κῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδόμας ὁ Μιλήσιος – καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ <ἔπισσα> παρ' Ἑκαταίῳ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 271, line 1

* Τὰ εἰς <τα> δισύλλαβα σπάνια ὄντα βαρύνεται, <Γέντα> πόλις Ἰν- δικῆ τῆς ἐκτὸς Γάγγου.

5.60. AELIUS HERODIANUS

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 272, line 5

τετάρτη ἐν Ἰνδοῖς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 272, line 32

<Κάθαια> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 274, line 14

τετάρτη πόλις Ὀριτῶν, ἔθνους Ἰχθυοφάγων, κατὰ τὸν περίπλου τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 274, line 15

πέμπτη ἐν τῇ Ὀπιανῇ, κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 274, line 15

ἕκτη πάλιν Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 274, line 16

ἑβδόμη ἐν Ἀρίοις, ἔθνει Παρθυαίων κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 274, line 19

τες- σαρεσκαιδεκάτη παρὰ Σωριανοῖς, Ἰνδικῶ ἔθνει.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 274, line 20

πεντεκαιδεκάτη παρὰ τοῖς Ἀραχώτοις, ὁμοροῦσα τῇ Ἰνδικῇ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 277, line 33

<Βουκεφάλεια> πόλις ἐπὶ τῷ Βουκε- φάλῳ ἵππῳ, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος ἐν Ἰνδίᾳ παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 277, line 34

<Γήρεια> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 278, line 20

ιὰ μετὰ Σκυθίας καὶ Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 279, line 35

<Σάνεια> πόλις Ἰνδική.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 287, line 5

<Ἀετία>· οὕτως ἐκλήθη ἡ Αἴγυπτος ἀπό τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 288, line 6

<Γεδρωσία> χώρα Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 297, line 10

<Δαρσανία> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 297, line 14

<Καρμανία> χώρα τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 306, line 20

<Ῥοδόη> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 316, line 14

Πολύβιος γ'. <Ἰνδική> πόλις Ἰβηρίας πλησίον Πυρήνης.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 321, line 9

<Πατάλη> πόλις Ἰνδική, ἥ καὶ Πάταλα λέγεται, <Πετάλη, Μυρτάλη.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 328, line 24

<Ῥωγάνη> πόλις ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 328, line 25

<Ταπροβάνη> νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσση.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 333, line 5

τὸ δὲ <Παταληνὴ> νῆσος Ἰνδική ὀξύνεται, τινὲς δὲ καὶ βαρυτόνως Παταλήνην ὡς Πριήνην ἀναγινώσκουσιν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 341, line 28

ἔστι καὶ ἄλλη χερρόνησος τῆς Ἰνδικῆς <Χρυσῇ> καλου- μένη.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 345, line 9

<Ἀργάντη> πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος.

5.60. AELIUS HERODIANUS

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 346, line 27

τὸ δὲ <Μαράχη> πόλις Ἰνδικὴ κύριόν ἐστιν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 352, line 29

ἔστι καὶ Ἄρματα πόλις πληθυντικῶς Ἰνδικῆς – <αἶμα, βῆμα, ῥῆμα, χρῆμα, σῆμα>, ὅθεν <Κυνόσσημα> τόπος Λιβύης.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 361, line 30

<Σεσίνδιον> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 368, line 4

ἔστι καὶ Βυζάντιον ἕτερον ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 379, line 14

* Τὰ εἰς <γον> καὶ <δον> οὐδέτερα κύρια ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαρ- οξύνεται, <Βήσσυγα> ἐμπόριον τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 380, line 11

τὸ δὲ <Ἡμωδόν> ὄρος Ἰνδι- κὸν ὀξύνεται, τινὲς δὲ προπαροξυτόνως Ἡμωδὸν λέγουσιν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 380, line 22

* Τὰ εἰς <κον> κύρια βαρύνεται, <Μάζακα> πόλις Καππαδοκίας ἢ νῦν Καισάρεια, <Μάσσασκα> πόλις Ἰνδῶν, Ἀρριανὸς ἐν Ἰνδικοῖς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 381, line 13

ἔστι καὶ Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 381, line 14

<Πάταλα> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 381, line 33

<Τάξιλα> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 388, line 6

<Παλίμβοθρα> πόλις Ἰνδική.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 398, line 1

<Σήρ> ἔθνος Ἰνδικόν, ὅθεν σηρικὰ τὰ πολυτελῆ ἱμάτια.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παθῶν (0087: 009) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 331, line 1

τοῦ <ι> τραπέντος εἰς <ε> γίνεται Δεόνυσος (οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέρουσι) καὶ συναιρέσει Δεύνυσος ὡς Θεόδοτος Θεύδο- τος· ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης· κατὰ δὲ τὴν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βασιλεύς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παθῶν Part+volume 3,2, page 354, line 4

σημαίνει δὲ τὸ ἄγαλμα ἢ ὁμοίωμα οἷον «δείκηλα προΐαλλον» (Apoll. Rhod. IV 1672) καὶ «δείκελον Ἰφιγόνης» παρὰ Παρθενίῳ· ὥσπερ παρὰ τὸ πέμπω πέμ- πελος (σημαίνει δὲ τὸν πολλῶν ἐνιαυτῶν ὄντα), οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δείκω τὸ δεικνύω γίνεται δείκελος καὶ ἐκτάσει τοῦ <ε> εἰς <η> δείκηλον τὸ ἱνδαλμα.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ ὀρθογραφίας (0087: 011) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 444, line 18

Τὰ διὰ τοῦ <ινδος> εἴτε δισύλλαβας εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τοῦ <ι> γράφεται οἷον Ἰνδός, Ἀλινδος, Ἰσινδος πόλις Μακεδονίας, Ἀριν-δος ὄνομα ποταμοῦ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ ὀρθογραφίας Part+volume 3,2, page 492, line 28

ἔνιοι φασίν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης, δεῦνον δὲ τὸν βασιλέα λέγουσιν οἱ Ἰνδοί, ὡς Ἰόβας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ ὀρθογραφίας Part+volume 3,2, page 592, line 20

<Τόπαζος> νῆσος Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ κλίσεως ὀνομάτων (0087: 013) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 652, line 13

Τὰ εἰς <κας> λήγοντα ἅπαντα ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Πελέκας Πελέκα, Κώκας Κώκα, Κρίκας Κρίκα (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Σάκας Σάκα, Πολύκκας Πολύκκα (ἔστι δὲ ποταμὸς Μακεδονίας), Ματάκας Ματάκα (ἔστι δὲ ὄνομα εὐνούχου]1, Ἰνδύκας Ἰνδύκα, Κοτύκας Κοτύκα (ἔστι δὲ ὄνομα βασιλέως Παφλαγονίας).

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ κλίσεως ὀνομάτων Part+volume 3,2, page 653, line 15

σεσημειώται τὸ Βάμβλας Βάμβλα ἰσοσυλ- λάβως κλινόμενον, ἔστι δὲ ὄνομα βασιλέως Ἰνδῶν.

5.61. ARCHIGENES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων (0087: 026) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 872, line 23

Ἀργάντη πόλις Ἰνδίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων Part+volume 3,2, page 872, line 24

τὸ ἐθνικὸν ἔδει <Ἀργανταῖος>, ἀλλὰ ὁ τύπος τῶν Ἰνδῶν ἦ <Ἀργαντηνός ἢ Ἀργαντίτης>.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων Part+volume 3,2, page 881, line 26

Τόπαζος νῆσος Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων Part+volume 3,2, page 892, line 2

ἔστι καὶ Ἄρματα πόλις πληθυντικῶς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Partitiones (= Ἐπιμερισμοί) [Sp.?] (e codd. Paris. 2543 + 2570) Page 170, line 16

Τὰ εἰς ἑξ βαρύτονα, μὴ Δωρικῶς τρεπόμενα εἰς α, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· πέρδιξ· φοῖνιξ· κώδιξ· Ἰνδιξ· καὶ τὰ ὅμοια.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Partitiones (= Ἐπιμερισμοί) [Sp.?] (e codd. Paris. 2543 + 2570) Page 229, line 4

Τὰ εἰς ὦν λήγοντα ὀξύτονα θηλυκὰ, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται· οἶον· τρυγῶν, τρυγόνος· ἀηδόνος· Γοργόνος· σταγόνος· λαγόνος· σιαγόνος· χιόνος· θηλαμόνος· ἀμαζόνος· Χαλκηδόνος· Χαρχηδόνος· καὶ Ὀλοσσόνος· Ἰνδικτιῶνος δὲ μέγα.

5.61 Archigenes

Archigenes (Ἀρχιγένης), an eminent ancient Greek physician, who lived in the 1st and 2nd centuries.

He was the most celebrated of the sect of the Eclectici, and was a native of Apamea in Syria; he practised at Rome in the time of Trajan, 98-117, where he enjoyed a very high reputation for his professional skill. He is, however, reprobated as having been fond of introducing new and obscure terms into the science, and having attempted to give to medical writings a dialectic form, which produced rather the appearance than the reality of accuracy. Archigenes published

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

a treatise on the pulse, on which Galen wrote a Commentary; it appears to have contained a number of minute and subtle distinctions, many of which have no real existence, and were for the most part the result rather of a preconceived hypothesis than of actual observation; and the same remark may be applied to an arrangement which he proposed of fevers.

He, however, not only enjoyed a considerable degree of the public confidence during his lifetime, but left behind him a number of disciples, who for many years maintained a respectable rank in their profession. The name of the father of Archigenes was Philippus; he was a pupil of Agathinus, whose life he once saved; and he died at the age either of sixty-three or eighty-three.[1]

The titles of several of his works are preserved, of which, however, nothing but a few fragments remain; some of these have been preserved by other ancient authors, and some are still in manuscript in the King's Library at Paris.[2] By some writers he is considered to have belonged to the sect of the Pneumatici.[3]

He is mentioned several times by Juvenal, in his Satires.[4] (From Wikipedia⁵⁸)

Archigenes Med., Fragmenta (0661: 001) "Frammenti medicinali di Archigene", Ed. Brescia, C. Naples: Libreria Scientifica Editrice, 1955. Page 17, line 18

ἔστι δὲ ἡ σύνθεσις τοῦ κύψεως αὐτῇ λίτου γαγάτου ☒ <γ> ἐλενίου ☒ <ς> ἀσπαλάθου φλοιοῦ ☒ <ζ> ῥίζης ἀσφοδέλου ☒ <δ> βράθυος ☒ <ς> ἀρκευθίδος φλέρια <ρ> βδέλλης πετραικῆς ☒ <ζ> ἰσχάδων λιπαρῶν ἀτέγκτων ☒ <β> ἀμμωνιακοῦ ☒ <γ> ὀνύχου Ἰνδικοῦ σπέρματος πηγάνου ἀγρίου κόστου ἀνὰ ☒ <ς> καρύων κο.

Archigenes Med., Fragmenta Page 19, line 28

βαλαυστίων ταρ' <α> μάκερος ταρ' <α> ☒ ὀμφακίου ταρ' <α> ὑοσκυάμου σπέρματος ταρ' <α> κέρατος ἐλαφείου ταρ' ☒ ὀπίου ταρ' <β> βάτου ἁώρου καρποῦ ταρ' <α> μύρτου μέλανος ταρ' <α> σμύρνης τρωγλ<οδ>ύτιδος ταρ' ☒ λυκίου Ἰνδικοῦ ταρ' ☒ κοραλίου ταρ' <α> σιδίων ταρ' ☒ κρόκου ταρ' <α> σχοι- νάνθης ταρ' ☒ ῥόδων ξηρῶν ταρ' ☒ Λημνίας σφραγίδος ταρ' <α> ☒ ἀρνογλώσσου χυλοῦ ταρ' <α> ἀκακίας ταρ' <α> λαδάνου ταρ' <α> μαράθρου σπόρου ἀνίσου ἀνὰ ταρ' ☒ στυπτηρίας λιβάνου ἀνὰ ταρ' <α> ῥοῦ μαγειρικοῦ ταρ' ☒ γῆς Σαμίας ταρ' ☒ κοιλίας περιστερᾶς ταρ' ☒ κοιλίας ἀλεκτρυόνος ἀσταφίδων ἄνευ τῶν γιγάρτων ῥόδων ἀνὰ

58. <http://en.wikipedia.org/wiki/Archigenes>

5.62. HERODIAN

ταρ' τ[] κόμμεος ταρ' <α> χαλκίτεως κισσήρεως ὀπτῆς ἀνὰ ταρ' [] χυλοῦ ὑποκιστί-
δος ταρ' <α> λαγωῦ πιτύας ταρ' .

Archigenes Med., Fragmenta inedita (0661: 002) “Frammenti inediti di Archigene”, Ed. Calabrò, G.L., 1961; Bollettino del comitato per la preparazione della edizione nazionale dei classici greci e latini 9. Page 70, line 13

ἡ κυφοειδῆς καὶ πρὸς τὰ ἐν θώρακι πάντα σταφίδων σαρκὸς [] <κε>, κρόκου
[] <α>, καλάμου Ἰνδικοῦ [] <β>, βδελλίου [] <β>, κινναμώμου [] <α>, κασίας
[] <γ>, σχοίνου ἄνθους [] <β>, σμύρνης [] <δ>, τερεβινθίνης [] <δ>, ἀσπαλά-
θου ῥινήματος [] <β>, ναρδοστάχυος [] <γ>, μέλιτος [] <ις>, οἴνου τὸ ἄρκοῦν,
γλυκέος τὸ αὐταρκές.

Archigenes Med., Fragmenta inedita Page 70, line 25

Ἄλλη κυφοειδῆς Ἀνδρομάχου ποιεῖ καὶ πρὸς βῆχας καὶ ἀναγωγὰς ὑγρῶν κρό-
κου, κινναμώμου, σμύρνης ἀνὰ [] <α>, βδελλίου [] <δ>, ἀσπαλάθου τετρώβολον,
σχοίνου ἄνθους [] <γ>, καλάμου Ἰνδικοῦ [] <β>, κασίας [] <α>, ναρδοστάχυος
[] <α>, τερε- βινθίνης [] <ις>, μέλιτος κατὰ κοτύλης C, σταφίδων λιπαρῶν [] <ρξ>
τὰς σάρκας κεκα- θαρμένας, οἴνου παλαιοῦ στύφοντος τὸ ἄρκοῦν εἰς τὸ βρέξει τὴν
σταφίδα καὶ τὸ βδέλλιον καὶ τὴν σμύρνην.

5.62 Herodian

Herodian or Herodianus of Syria (ca. 170–240) was a minor Roman civil servant who wrote a colourful history in Greek titled History of the Empire from the Death of Marcus in eight books covering the years 180 to 238. His work is not entirely reliable although his relatively unbiased account of Elagabalus is more useful than that of Cassius Dio. He was a Greek (perhaps from Antioch) who appears to have lived for a considerable period of time in Rome, but possibly without holding any public office. From his extant work, we gather that he was still living at an advanced age during the reign of Gordianus III, who ascended the throne in 238. Beyond this, nothing is known of his life. (From Wikipedia⁵⁹)

Herodianus Hist., Ab excessu divi Marci (0015: 001) “Herodiani ab excessu divi Marci libri octo”, Ed. Stavenhagen, K. Leipzig: Teubner, 1922, Repr. 1967. Book 1, chapter 15, section 5, line 1

59. <http://en.wikipedia.org/wiki/Herodian>.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τότε γοῦν εἶδομεν ὅσα ἐν γρα- φαῖς ἐθαυμάζομεν· ἀπό τε γὰρ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν, εἴ τι πρότερον ἄγνωστον ἦν, μεσημβρίας τε καὶ τῆς ἀρκ- τώας γῆς ζῶα πάντα φονεύων Ῥωμαίοις ἔδειξε.

On marksmanship and dissolution of an emperor: “From India and Ethiopia, from lands to the north and to the south, any animals hitherto unknown he displayed to the Romans and then dispatched them. On one occasion he shot arrows with crescent-shaped heads at Moroccan ostriches, birds that move with great speed, both because of their swiftness afoot and the sail-like nature of their wings.”⁶⁰

5.63 Arrian of Nicomedia

5.63.1 About Arrian

Arrian of Nicomedia (/'æriən/; Latin: Lucius Flavius Arrianus Xenophon; Greek: Ἀρριανός c. AD 86 – 160) was a Roman (ethnic Greek)[3] historian, public servant, military commander and philosopher of the 2nd-century Roman period. As with other authors of the Second Sophistic, Arrian wrote primarily in Attic (Indica is in Herodotus’ Ionic dialect, his philosophical works in Koine Greek). (From Wikipedia)

On *Anabasis Alexandri*:

Anabasis Alexandri (Greek: Ἀλεξάνδρου ἀνάβασις Alexándrou anábasis), the Campaigns of Alexander by Arrian, is the most important source on Alexander the Great. The Greek term *anabasis* referred to an expedition from a coastline into the interior of a country. The term *katabasis* referred to a trip from the interior to the coast. So a more literal translation would be *The Expedition of Alexander*. This work on Alexander is one of the few surviving complete accounts of the Macedonian conqueror’s expedition. Arrian was able to use sources which are now lost, such as the contemporary works by Callisthenes (the nephew of Alexander’s tutor Aristotle), Onesicritus, Nearchus,

60. http://www.tertullian.org/fathers/herodian_01_book1.htm.

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

and Aristobulus, and the slightly later work of Cleitarchus. Most important of all, Arrian had the biography of Alexander by Ptolemy, one of Alexander's leading generals and possibly his half-brother. It is primarily a military history; it has little to say about Alexander's personal life, his role in Greek politics or the reasons why the campaign against Persia was launched in the first place. (From Wikipedia)

5.63.2 *Historia Indica*

Text: Flavius Arrianus Hist., Phil., *Historia Indica* (0074: 002) "Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2", Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.).

INΔIKH

1.1.1 Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ ποταμὸν Κωφῆνα Ἀστακηνοὶ καὶ Ἀσσακηνοί, ἔθνεα Ἰνδικά, 1.2.1 ἐποικέουσιν, ἀλλ' οὔτε μεγάλοι τὰ σώματα, καθάπερ οἱ ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ ὤκισμένοι, οὔτε ἀγαθοὶ ὠσαύτως τὸν θυμὸν οὐδὲ μέλανεσ ὠσαύτως τοῖς πολλοῖς Ἰνδοῖσιν. 1.3.1 οὗτοι πάλαι μὲν Ἀσσυρίοις ὑπήκοοι ἦσαν, ἔπειτα Μήδοισιν, ἐπὶ δὲ Μήδοισι Περσέων ἤκουον, καὶ φόρους ἀπέφερον Κύρῳ τῷ Καμβύσου ἐκ τῆς γῆς σφῶν, οὗς 1.4.1 ἔταξε Κῦρος. Νυσαῖοι δὲ οὐκ Ἰνδικὸν γένος ἐστίν, ἀλλὰ τῶν ἅμα Διονύσῳ ἐλθόντων ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδῶν, τυχὸν μὲν [καὶ] Ἑλλήνων, ὅσοι ἀπόμαχοι αὐτῶν ἐγένοντο ἐν τοῖς πολέμοις οὐσιν, πρὸς Ἰνδοὺς Διόνυσος 1.5.1 ἐπολέμησε, τυχὸν δὲ καὶ τῶν ἐπιχωρίων τοὺς ἐθέλοντας τοῖς Ἑλλήσι συνώκισε, τὴν τε χώραν Νυσαίην ὠνόμασεν ἀπὸ τῆς τροφῆς τῆς Νύσης Διόνυσος καὶ τὴν πόλιν 1.6.1 αὐτὴν Νῦσαν. καὶ τὸ ὄρος τὸ πρὸς τῇ πόλει, ὅτου ἐν τῇσιν ὑπάρχεισιν ὤκισται ἡ Νῦσα, Μηρὸς κληίζεται ἐπὶ 1.7.1 τῇ συμφορῇ ἣτινι ἐχρήσατο εὐθύς γενόμενος. ταῦτα μὲν οἱ ποιεῖται ἐπὶ Διονύσῳ ἐποίησαν, καὶ ἐξηγεῖσθων αὐτὰ 1.8.1 ὅσοι λόγιοι Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων· ἐν Ἀσσακηνοῖσι δὲ Μάσσακα, πόλις μεγάλη, ἵνα περ καὶ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐστὶ τῆς Ἀσσακίης· καὶ ἄλλη πόλις Πευκελαΐτις, μεγάλη καὶ αὐτή, οὐ μακρὰν τοῦ Ἰνδοῦ. ταῦτα μὲν ἔξω τοῦ 1.8.5 Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὤκισται πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ τὸν 2.1.1 Κωφῆνα· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς ἔω, τοῦτό μοι ἔστω ἡ Ἰνδῶν γῆ καὶ Ἰνδοὶ οὗτοι ἔστωσαν. ὅροι δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς πρὸς μὲν βορέου ἀνέμου ὁ 2.2.1 Ταῦρος τὸ ὄρος. καλέεται δὲ οὐ Ταῦρος ἔτι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ἀλλὰ ἄρχεται μὲν ἀπὸ θαλάσσης ὁ Ταῦρος τῆς κατὰ Παμφύλους τε καὶ Λυκίην καὶ Κίλικας παρατείνει τε ἔστε τὴν πρὸς ἔω θάλασσαν, τέμνων τὴν Ἀσίην πᾶσαν, 2.3.1 ἄλλο δὲ ἄλλῃ καλέεται τὸ ὄρος, τῇ μὲν Παραπάμιος, τῇ δὲ Ἡμωδός, ἄλλῃ δὲ Ἰμαὸν κληίζεται, καὶ τυχὸν ἄλλα 2.4.1 καὶ ἄλλα ἔχει οὐνόματα. Μακεδόνες δὲ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες Καύκασον αὐτὸ ἐκάλεον, ἄλλον τοῦτον Καύκασον, οὐ τὸν Σκυθικόν, ὥς καὶ [τὸν] ἐπέκεινα τοῦ 2.5.1 Καυκάσου λό-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

γον κατέχειν ὅτι ἦλθεν Ἀλέξανδρος. τὰ πρὸς ἐσπέρην δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἀπείργει ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἵναπερ αὐτὸς κατὰ δύο στόματα ἐκδιδοῖ, οὐ συνεχέα ἀλλήλοισι τὰ 2.5.5 στόματα, κατάπερ τὰ πέντε τοῦ Ἰστροῦ ἐστὶ συνεχέα, 2.6.1 ἀλλ' ὥς τὰ τοῦ Νείλου, ὑπ' ὅτων τὸ Δέλτα ποιεῖται τὸ Αἰγύπτιον, ὧδέ τι καὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς Δέλτα ποιεῖ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς, οὐ μείον τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ τοῦτο 2.7.1 Πάταλα τῇ Ἰνδῶν γλώσση καλεῖται. τὸ δὲ πρὸς νότου τε ἀνέμου καὶ μεσαμβρίας αὐτὴ ἡ μεγάλη θάλασσα ἀπείργει τὴν Ἰνδῶν γῆν, καὶ τὰ πρὸς ἔω ἡ αὐτὴ θά- 2.8.1 λασσα ἀπείργει. τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίας κατὰ Πάταλά τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς ὥφθη πρὸς τε Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων καὶ πολλῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ πρὸς ἔω Ἀλέξανδρος μὲν οὐκ ἐπῆλθε τὰ [δὲ] πρόσω ποταμοῦ 2.9.1 Ὑφάσιος, ὀλίγοι δὲ ἀνέγραψαν τὰ μέχρι ποταμοῦ Γάγ- γεω καὶ ἵνα τοῦ Γάγγεω αἱ ἐκβολαὶ καὶ πόλις Παλίμ- 3.1.1 βοθρα μεγίστη Ἰνδῶν πρὸς τῶν Γάγγη. ἐμοὶ δὲ <Ἑρα- το- σθένης> ὁ Κυρηναῖος πιστότερος ἄλλου ἔστω, ὅτι γῆς 3.2.1 περιόδου περὶ ἔμελεν Ἑρατοσθένη. οὗτος ἀπὸ τοῦ ὄρεος τοῦ Ταύρου, ἵνα τοῦ Ἰνδοῦ αἱ πηγαί, παρ' αὐτὸν <τὸν> Ἰνδὸν ποταμὸν ἰόντι ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς μυρίους σταδίου καὶ τρισχι- 3.3.1 λίους τὴν πλευρὴν λέγει ἐπέχειν τῆς γῆς τῆς Ἰνδῶν. ταυ- τησὶ δὲ ἀντίπορον πλευρὴν ποιεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρεος παρὰ τὴν ἐφ' ἣν θάλασσαν, οὐκέτι ταύτῃ τῇ πλευρῇ ἴσην, ἀλλὰ ἄκρην γὰρ ἀνέχειν ἐπὶ μέγα εἴσω εἰς τὸ πέ- 3.3.5 λαγος, ἐς τρισχιλίους σταδίους μάλιστα ἀνατείνουσιν τὴν ἄκρην· εἴη ἂν ὦν αὐτῷ ἡ πλευρὴ τῆς Ἰνδῶν γῆς <ἡ> πρὸς ἔω μυρίους καὶ ἑξακισχι- λίους σταδίους ἐπέχουσα. 3.4.1 τοῦτο μὲν αὐτῷ πλάτος τῆς Ἰνδῶν γῆς συμβαίνει, μῆκος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρας ἐπὶ ἔω ἔστε μὲν ἐπὶ πόλιν Παλίμ- βοθρα μεμετρημένον σχοίνοισι λέγει ἀναγράφειν καὶ – εἶναι γὰρ ὁδὸν βασιλικήν – τοῦτο ἐπέχειν ἐς μυ- 3.4.5 ρίους σταδίους· τὰ δὲ ἐπέκεινα οὐκέτι ὡσαύτως ἀτρεκέα· 3.5.1 φήμας δὲ ὅσοι ἀνέγραψαν, ζῦν τῇ ἄκρῃ τῇ ἀνεχούσῃ ἐς τὸ πέλαγος ἐς μυρίους σταδίους μάλιστα ἐπέχειν λέγου- σιν· εἶναι δὲ ἂν ὦν τὸ μῆκος τῆς Ἰνδῶν γῆς σταδίων 3.6.1 μάλιστα δισμυρίων. <Κτησίης> δὲ ὁ Κνίδιος τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσην τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει, οὐδὲν λέγων, οὐδὲ <Ὀνη- σίκριτος>, τρίτην μοῖραν τῆς πάσης γῆς. <Νέαρχος> δὲ μηνῶν τεσσάρων ὁδὸν τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς 3.7.1 Ἰνδῶν γῆς. <Μεγασθένης> δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐς ἐσπέ- ρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὅ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιεοῦσι· καὶ λέγει <Μεγασθένης> μυρίων καὶ ἑξακισχι- 3.8.1 λίων σταδίων εἶναι ἵναπερ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ. τὸ δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίην, τοῦτο δὲ αὐτῷ μῆκος γί- νεται, καὶ ἐπέχει <σταδίους> τριηκοσίους καὶ δισχιλίους καὶ δισμυρίους ἵναπερ τὸ στενότατον αὐτοῦ. 3.9.1 ποταμοὶ δὲ τοσοῖδε εἰσὶν ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὅσοι οὐδὲ ἐν τῇ πάσῃ Ἀσίῃ. μέγιστοι μὲν ὁ Γάγγης τε καὶ ὁ Ἰν- δός, ὅτου καὶ ἡ γῇ ἐπώνυμος, ἄμφω τοῦ τε Νείλου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Ἰστροῦ τοῦ Σκυθικοῦ, καὶ εἰ ἐς 3.10.1 ταῦτ' ἐσὶν αὐτοῖσι τὸ ὕδωρ, μέζονες. δοκέειν δὲ

ἔμοιγε, καὶ ὁ Ἀκεσίνης μέζων ἐστὶ τοῦ τε Ἰστροῦ καὶ τοῦ Νείλου, ἵναπερ πα-

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

ραλαβῶν ἅμα τὸν τε Ὑδάσπεα καὶ τὸν Ὑδραῶτα καὶ τὸν Ὑφασιν ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ὥς 3.10.5 καὶ τριάκοντα αὐτῷ στάδια τὸ πλάτος ταύτη εἶναι· καὶ τυχὸν καὶ ἄλλοι πολλοὶ μέζονες ποταμοὶ ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ῥέουσιν. 4.1.1 ἀλλὰ οὐ μοι ἀτρεκέες ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα Ὑφάσιος ποταμοῦ ἰσχυρίσασθαι, ὅτι οὐ πρόσω τοῦ Ὑφάσιος ἦλθεν 4.2.1 Ἀλέξανδρος. αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν <Μεγασθένης> ἀνέγραψε, καὶ ὅσοι ἄλλοι 4.3.1 μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· αὐτόν τε γὰρ μέγαν ἀνίς- χειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς ἐωυτὸν τὸν τε Καϊνᾶν ποταμὸν καὶ τὸν Ἑραννοβόαν καὶ τὸν Κοσσό- ανον, πάντας πλωτούς, ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ 4.4.1 Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλωτούς, ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβρον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγό- ρανιν καὶ Ὠμαλιν. ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμινά- σης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδώματις ἐξ 4.5.1 ἔθνεος Ἰνδικοῦ τοῦ Μαδυανδινῶν ῥέων, καὶ ἐπὶ τοῦ- τοισιν Ἄμυστις παρὰ πόλιν Καταδοῦπην, καὶ Ὀξύμαγισ ἐπὶ <τοῖσι> Πα- ζάλαις καλουμένοισι· καὶ Ἑρέννεσις ἐν 4.6.1 Μάθαις, ἔθνη Ἰνδικῶ, συμβάλλει τῷ Γάγγῃ. τοῦ- των λέγει <Μεγασθένης> οὐδένα εἶναι τοῦ Μαιάνδρου 4.7.1 ἀποδέ- οντα, ἵναπερ ναυσίπορος ὁ Μαιάνδρος. εἶναι ὦν τὸ εὖρος τῷ Γάγγῃ, ἔνθαπερ αὐτὸς ἐωυτοῦ στεινότατος, ἐς ἑκατὸν σταδίους· πολλαχῇ δὲ καὶ λιμνάζειν, ὥς μὴ ἄποπτον εἶναι τὴν πέρην χώρην, ἵναπερ χθαμαλή τέ 4.8.1 ἐστί καὶ οὐδαμῇ γηλόφοισιν ἀνε- στηκυῖα. τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταῦτόν ἔρχεται. Ὑδραῶτης μὲν ἐν Καμβισθόλοις, παρει- ληφώς τὸν τε Ὑφασιν ἐν Ἀστρύβαις καὶ τὸν Σαράγγην ἐκ Κηκαίων καὶ τὸν Σύδρον ἐξ Ἀττακηνῶν <ῥέοντα>, ἐς 4.9.1 Ἀχεσίην ἐμβάλλει. Ὑδάσπης δὲ ἐν Σουδράκαις ἄγων ἅμα οἱ τὸν Σίναρον ἐν Ἀρίσπησιν ἐς τὸν Ἀχεσίην ἐκ- 4.10.1 διδοῖ καὶ οὗτος. ὁ δὲ Ἀχεσίης ἐν Μαλλοῖς ξυμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀχε- σίην ἐκδιδοῖ. τούτων ὁ Ἀχεσίης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἐωυτοῦ ἤδη ὀνόματι ἐς- 4.11.1 βάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν. Κωφὴν δὲ ἐν Πευκε- λαίτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μαλάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαροῖαν, ἐκ- 4.12.1 διδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν. καθ' ὑπερθε δὲ τουτέων Πάρεννος καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ διέχοντες, ἐμ- βάλλουσι ἐς τὸν Ἰνδόν. Σόανος δὲ ἐκ τῆς ὀρεινῆς τῆς Ἀβισσαρέων ἔρη- μος ἄλλου ποταμοῦ ἐκδιδοῖ ἐς αὐτόν. καὶ τουτέων τοὺς 4.13.1 πολλοὺς <Μεγασθένης> λέγει ὅτι πλωτοὶ εἰσιν. οὐκ οὖν ἀπιστίαν χρὴ ἔχειν ὑπὲρ τε τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω μηδὲ συμβλητοὺς εἶναι αὐτοῖσι τὸν τε Ἰστρον καὶ τοῦ Νείλου 4.14.1 τὸ ὕδωρ. ἐς μὲν γε τὸν Νεῖλον οὐδένα ποταμὸν ἐκδι- δόντα ἴσμεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ διώρυχας τετμημένας κατὰ 4.15.1 τὴν χώρην τὴν Αἰγυπτίην· ὁ δὲ Ἰστρος ὀλίγος μὲν ἀνίσχει ἀπὸ τῶν πηγέων, δέχεται δὲ πολλοὺς ποταμούς, ἀλλὰ οὐτε πλήθει ἴσους τοῖς Ἰνδῶν ποτα- μοῖσιν, οἱ ἐς τὸν Ἰνδόν καὶ τὸν Γάγγην ἐκδιδοῦσιν, πλωτοὺς δὲ 4.15.5 δὴ καὶ κάρτα ὀλίγους, ὦν τοὺς μὲν αὐτὸς ἰδὼν οἶδα, τὸν 4.16.1 Ἐνον τε καὶ τὸν Σάον. Ἐνος μὲν ἐν μεθορίῳ τῆς Νω- ρικῶν καὶ Ῥαιτῶν γῆς μίγνυται τῷ Ἰστρῷ, ὁ δὲ Σάος κατὰ Παί- ονας. ὁ δὲ χῶρος, ἵναπερ συμβάλλουσι οἱ πο- ταμοί, Ταυροῦνος καλεῖται. ὅστις δὲ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ἄλλον οἶδε 4.16.5 ναυσίπορον τῶν ἐς τὸν Ἰστρον ἐκδιδόντων, ἀλλὰ οὐ πολλούς που οἶδε. 5.1.1 τὸ δὲ αἷτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός τε καὶ μεγέθεος τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ 5.2.1 ταῦτα ὡς ἀκοῇ ἀναγεγράφθω. ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα <Μεγασθένης> ἀνέγραψεν, οἱ ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδοῦσιν ἐς τὸν ἑῶν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω πόντον, ὥστε τοὺς πάντας 5.2.5 ὁκτὼ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοί, 5.3.1 ναυσίποροι πάντες. ἀλλ' οὐδὲ <Μεγασθένης> πολλὴν δοκεῖ μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλὴν γε <δὴ> ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελθόντες· συγγενέσθαι γὰρ Σανδροκόττῳ λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ 5.4.1 Ἰνδῶν, καὶ Πώρου ἔτι τούτῳ μέizonι. οὗτος ὢν ὁ <Μεγασθένης> λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἄν- 5.5.1 θρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους, ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν πολλήν, ἔστω ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ 5.6.1 ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι, Ἰδάνθυρσον δὲ τὸν Σκύθια ἐκ Σκυθίας ὁρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα καταστρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν 5.7.1 κρατέοντα. Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρεῖν μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς βουλευμασιν. ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπ' 5.8.1 Ἰνδοὺς μοῦνον. καὶ πρὸ Ἀλεξάνδρου Διονύσου μὲν περί πολλὸς λόγος κατέχει ὡς καὶ τούτου στρατεύσαντος ἐς Ἰνδοὺς καὶ καταστρεψαμένου Ἰνδοὺς, Ἡρακλέος δὲ περί 5.9.1 οὐ πολλός. Διονύσου μὲν γε καὶ Νῦσα πόλις μνήμα οὐ φαῦλον τῆς στρατηλασίης, καὶ ὁ Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ φύεται, καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνων τε καὶ κυμβάλων στελλόμενοι ἐς τὰς 5.9.5 μάχας, καὶ ἐσθῆς αὐτοῖσι κατάστικτος ἐοῦσα, κατάπερ

τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνήματα. ἀλλὰ τὴν Ἱορνον γὰρ πέτρην, ἥντινα Ἀλέξανδρος βίῃ ἐχειρώσατο, ὅτι Ἡρακλῆς οὐ δυνατὸς ἐγένετο ἐξελεῖν, Μακεδονικὸν δοκεῖ μοι τι κόμπασμα, 5.10.5 κατάπερ ὢν καὶ τὸν Παραπάμισον Καύκασον ἐκάλεον Μακεδόνες, οὐδέν τι προσήκοντα τοῦτον τῷ Καύκασῳ. 5.11.1 καὶ τι καὶ ἄντρον ἐπιφρασθέντες ἐν Παραπαμισάδαισι, τοῦτο ἔφασαν ἐκεῖνο εἶναι τοῦ Προμηθέως τοῦ Τιτηῆνος τὸ ἄντρον, ἐν ὧτ' ἐκρέματο ἐπὶ τῇ κλοπῇ τοῦ πυρός. 5.12.1 καὶ δὴ καὶ ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῶ γένει, ὅτι δορὰς ἀμπεχομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέους στρατηλασίης ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ καὶ σκυτάλην φορέουσί τε οἱ Σίβαι καὶ τῆσι 5.12.5 βουσὶν αὐτῶν ῥόπαλον ἐπικέκαυται, καὶ τοῦτο ἐς μνήμην 5.13.1 ἀνέφερον τοῦ ῥοπάλου τοῦ Ἡρακλέους. εἰ δέ τῳ πιστὰ ταῦτα, ἄλλος ἂν οὗτος Ἡρακλῆς εἴη, οὐχ ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος [οὗτος] ἢ ὁ Αἰγύπιος, ἢ τις καὶ κατὰ τὴν ἄνω χώραν οὐ πόρρω τῆς Ἰνδῶν γῆς ὤκισμένος μέγας 5.13.5 βασιλεύς. 6.1.1 ταῦτα μὲν μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου ἐς τὸ μὴ πιστὰ φαίνεσθαι ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος ποταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγραψαν· (ἔστω γὰρ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν οἱ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατηλασίης μετασχόντες 6.2.1 οὐ πάντῃ ἄπιστοὶ εἰσιν)· ἐπεὶ καὶ τότε λέγει <Μεγασθένης>

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

ὕπερ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ ὄνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπωνύμου τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλαίων, καὶ τούτων ἐπωνύμων τοῦ πο- 6.3.1 ταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης, τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοι- ὄνδε. οὐδὲν εἶναι ὅτῳ ἀντέχει τὸ ὕδωρ, <καὶ> οὔτε τι νήχεσθαι ἐπ' αὐτοῦ οὔτε τι ἐπιπλεῖν, ἀλλὰ πάντα γὰρ ἐς βυσσὸν δύνειν· οὕτω τι ἀμεννότερον πάντων εἶναι 6.3.5 τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἡεροειδέστερον. 6.4.1 ὕεται δὲ ἡ Ἰνδῶν γῆ τοῦ θέρους, μάλιστα μὲν τὰ ὄρεα, Παραπάμισός τε καὶ ὁ Ἡμωδός καὶ τὸ Ἰμαϊκὸν ὄρος, καὶ ἀπὸ τουτέων μεγάλοι καὶ θολεροὶ οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν. 6.5.1 ὕεται δὲ τοῦ θέρους καὶ τὰ πεδία τῶν Ἰνδῶν, ὥστε λιμνάζει τὰ πολλὰ αὐτέων. καὶ ἔφυγεν ἡ Ἀλεξάνδρου στρατιὴ ἀπὸ τοῦ Ἀχεσίνου ποταμοῦ μέσου θέρους, ὑπερ- 6.6.1 βαλόντος τοῦ ὕδατος ἐς τὰ πεδία. ὥστε ἀπὸ τῶνδε ἔξεστι τεκμηριοῦσθαι καὶ τοῦ Νείλου τὸ πάθημα τοῦτο, ὅτι εἰκὸς [εἶναι] ὕεσθαι τὰ Αἰθιοπῶν ὄρεα τοῦ θέρους, καὶ ἀπ' ἐκεῖνων ἐμπιπλάμενον τὸν Νεῖλον ὑπερβάλλειν ὑπὲρ 6.7.1 τὰς ὄχθας ἐς τὴν γῆν τὴν Αἰγυπτίην. θολερὸς ὢν καὶ οὗτος ῥέει ἐν τῇδε τῇ ὥρῃ, ὥς οὔτε ἂν ἀπὸ χιόνος τηχο- μένης ἔρρεεν, οὔτε εἰ πρὸς τῶν ὥρῃ θέρους πνεόντων ἐτησίων ἀνέμων ἀνεκόπτετό οἱ τὸ ὕδωρ· ἄλλως τε οὐδὲ 6.8.1 χιονόβλητα εἴη ἂν τὰ Αἰθιοπῶν ὄρεα ὑπὸ καύματος. ὕεσθαι δὲ κατάπερ τὰ Ἰνδῶν οὐκ ἔξω ἐστὶ τοῦ εἰκότος, ἐπεὶ καὶ τᾶλλα <ῆ> Ἰνδῶν γῆ οὐκ ἀπέοικε τῆς Αἰθιοπίας καὶ οἱ ποταμοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοίως τῷ Νεῖλῳ τῷ Αἰθιοπῆϊ τε 6.8.5 καὶ Αἰγυπτίῳ κροκοδείλους τε φέρουσιν, ἔστιν δὲ οἱ αὐτῶν καὶ ἰχθύας καὶ ἄλλα κήτεα ὅσα ὁ Νεῖλος πλὴν ἵππου τοῦ ποταμίου, – <Ὀνησίκριτος> δὲ καὶ τοὺς 6.9.1 ἵππους τοὺς ποταμίους λέγει ὅτι φέρουσι – τῶν τε ἀνθρώπων αἱ ἰδέαι οὐ πάντῃ ἀπάδουσιν αἱ Ἰνδῶν τε καὶ Αἰθιοπῶν. οἱ μὲν πρὸς νότου ἀνέμου Ἰνδοὶ τοῖς Αἰθίοψι μᾶλλον τι εἰκότασι μέλανές τε ἰδέσθαι εἰσὶ καὶ ἡ κόμη 6.9.5 αὐτοῖς μέλαινα, πλὴν γε δὴ ὅτι σιμοὶ οὐχ ὡσαύτως οὐδὲ οὐλόκρανοι ὡς Αἰθίοπες. οἱ δὲ βορειότεροι τούτων κατ' Αἰγυπτίους μάλιστα ἂν εἶεν τὰ σώματα. 7.1.1 ἔθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἵκοσι καὶ ἑκατὸν τὰ ἅπαντα λέγει <Μεγασθένης>, δυοῖν δέοντα. καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς συμφέρομαι <Μεγασθένει>, τὸ δὲ ἀτρεκέες οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ 7.1.5 πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμι- 7.2.1 ξίης πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους. πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοὺς, καθάπερ Σκυθῶν τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλανώμενοι ἄλλοτε ἄλ- λην τῆς Σκυθίης ἀμείβουσιν, οὔτε πόληας οἰκέοντες οὔτε 7.3.1 ἱερὰ θεῶν σέβοντες. οὕτω μὴδὲ Ἰνδοῖσι πόληας εἶναι μὴδὲ ἱερὰ θεῶν δεδομημένα, ἀλλ' ἀμπίσχεσθαι μὲν δο- ρὰς θηρίων ὅσων κατακάνοιεν, σιτέεσθαι δὲ τῶν δειν- δρέων τὸν φλοιόν. καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ 7.3.5 Ἰνδῶν φωνῇ τάλα, καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν, κατάπερ τῶν 7.4.1 φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν, οἷά περ τολύπας. σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν γε 7.5.1 δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν. Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερὸς ἐγένετο Ἰνδῶν, πόληάς τε οἰκίσαι καὶ νόμους θέσθαι τῇσι πόλεσιν, οἶνου τε δο- τῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατάπερ Ἑλλήσι, καὶ σπείρειν δι- 7.6.1 δάξαι τὴν γῆν διδόντα

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

αὐτὸν σπέρματα, ἣ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπεῖ- ρειν τὴν γῆν πᾶσαν, ἣ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Διό- νυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν 7.7.1 ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέρου. βόας τε ὑπ' ἄροτρον ζευξάι Διόνυσον πρῶτον καὶ ἄροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσαι ὅπλοισι τοῖσιν ἀρηίοισι. 7.8.1 καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδασκε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἐωυτὸν κυμβαλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκδιδάξαι τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα

παρ' Ἑλλησι καλούμενον, καὶ κομᾶν [Ἰνδοῦς] τῷ θεῷ μιτρηφορέειν τε ἀναδείξαι καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο. 8.1.1 ἀπιόντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὥς οἱ ταῦτα κεκοσμέατο, καταστήσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπατέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα. 8.2.1 καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα, τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα. καὶ τούτου 8.3.1 παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κραδεύαν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμείβειν τὴν βασιληίην, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστασθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας. 8.4.1 Ἡρακλέα δέ, ὄντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κατέχει, 8.5.1 παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι. τοῦτον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρεσθαι, Ἰν- δικοῦ ἔθνεος, ἵνα δύο πόλεις μεγάλαι, Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα· καὶ ποταμὸς Ἰωμάνης πλωτὸς διαρρεῖ τὴν 8.6.1 χώραν αὐτῶν· τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἦντινα ἐφόρεε <Μεγασθένης> λέγει ὅτι ὁμοίην τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὥς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται. καὶ τούτῳ ἄρσε- νας μὲν παῖδας πολ- λοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν 8.6.5 γῇ – πολλῇσι γὰρ δὴ γυναιξίν ἐς γάμον ἐλθεῖν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρακλέα – , θυγατέρα δὲ μουνογενέην. 8.7.1 οὕνομα δὲ εἶναι τῇ παιδί Πανδαίην, καὶ τὴν χώραν, ἵνα τε ἐγένετο καὶ ἥστινος ἐπέτρεψεν αὐτῇ ἄρχειν Ἡρακλῆς, Πανδαίην <καλεῖσθαι> τῆς παιδὸς ἐπώνυμον. καὶ ταύτῃ ἐλέφαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐς 8.7.5 πεντακοσίους, ἵππον δὲ ἐς τετρακισχίλιν, πεζῶν δὲ ἐς 8.8.1 τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας. καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέους λέγουσιν, ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὅ τι περ κακόν, καινὸν 8.9.1 εἶδος ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ κόσμου γυναικείου, ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκχομίζουσι, καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλοι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- 8.9.5 κτέανοι καὶ εὐδαίμονες μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεόνται, τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον οὕτω τῇ Ἰνδῶν 8.10.1 γλώσσει καλεόμενον. τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὥς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυγατρὶ 8.11.1 τῇ ἐωυτοῦ εἶναι κόσμον. καὶ λέγει <Μεγασθένης>, θη- ρεύεσθαι τὴν κόγχην αὐτοῦ δικτύοις, νέμεσθαι δ' ἐν τῇ θαλάσῃ κατὰ ταῦτο πολλὰς κόγχας, κατὰπερ τὰς μελίσσας. καὶ εἶναι γὰρ καὶ τοῖσι μαργαρίτησι βασιλέα 8.12.1 ἢ βασιλίσ-

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

σαν, ὡς τῇσι μελίσσησι. καὶ ὅστις μὲν ἐκείνον κατ' ἐπιτυχίην συλλάβοι, τοῦτον δὲ εὐπετέως περιβάλ- λειν καὶ τὸ ἄλλο σμῆνος τῶν μαργαριτῶν· εἰ δὲ διαφύγοι σφᾶς ὁ βασιλεύς, τούτῳ δὲ οὐκέτι θηρατοὺς εἶναι τοὺς 8.12.5 ἄλλους. τοὺς ἐλόντας δὲ περιορᾷν κατασαπῆναί σφισι 8.13.1 τὴν σάρκα, τῷ δὲ ὁστέῳ ἐς κόσμον χρῆσθαι. καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὀρυσσόμενον. 9.1.1 ἐν δὲ τῇ χώρῃ ταύτῃ, ἵνα ἐβασίλευσεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἡρακλέος, τὰς μὲν γυναῖκας ἐπταέτεις ἐούσας ἐς ὥρην γάμου ἰέναι, τοὺς δὲ ἄνδρας τεσσαράκοντα ἔτεα 9.2.1 τὰ πλεῖστα βιώσκεισθαι. καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρὰ Ἰνδοῖσιν. Ἡρακλέα, ὀψιγόνου οἱ γε- νομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἑαυτῷ ἐοῦσαν τὴν τελευταίην, οὐκ ἔχοντα ὅτῳ ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν 9.2.5 παῖδα ἐωυτοῦ ἐπαξίῳ, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπταετεί ἐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κάκεινης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν 9.3.1 βασιλέας. ποιῆσαι ὦν αὐτὴν Ἡρακλέα ὠραίην γάμου· καὶ ἐκ τοῦδε ἅπαν τὸ γένος τοῦτο ὅτου ἡ Πανδαίη 9.4.1 ἐπῆρξε, ταῦτόν τοῦτο γέρας ἔχειν παρὰ Ἡρακλέος. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, εἴπερ ὦν τὰ ἐς τοσόνδε ἄτοπα Ἡρακλέης οἶός τε ἦν ἐξεργάζεσθαι, κἂν αὐτὸν ἀποφῆναι μακροβιώτερον, 9.5.1 ὡς ὠραίη μιγῆναι τῇ παιδί. ἀλλὰ γὰρ εἰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ὥρης τῶν ταύτῃ παίδων ἀτρεκέα ἐστίν, ἐς ταῦτόν φέρειν δοκεῖ ἔμοιγε ἐς ὃ τι περ καὶ <τὰ> ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἡλικίης ὅτι τεσσαρακοντούτεες ἀποθνήσκουσιν οἱ πρε- 9.6.1 σβύτατοι αὐτῶν. οἷς γὰρ τό τε γῆρας τοσῶδε ταχύτερον ἐπέρχεται καὶ ὁ θάνατος ὁμοῦ τῷ γήρῳ, πάντως που καὶ 9.7.1 ἡ ἀκμὴ πρὸς λόγον τοῦ τέλους ταχυτέρῃ ἐπαν- θείει. ὥστε τριακοντούτεες μὲν ὠμογέροντες ἂν που εἶεν αὐτοῖσιν οἱ ἄνδρες, εἴκοσι δὲ ἔτεα γεγονότες οἱ ἔξω ἡβης νεηνί- σκοι, ἡ δὲ ἀκροτάτῃ ἡβῃ ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτεα· καὶ 9.7.5 τῇσι γυναῖξιν ὥρῃ τοῦ γάμου κατὰ λόγον ἂν οὕτω ἐς 9.8.1 τὰ ἐπτὰ ἔτεα συμβαίνει. καὶ γὰρ τοὺς καρποὺς ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ πεπαίνεσθαι τε ταχύτερον [μὲν] τῆς ἄλλης αὐτὸς οὗτος <Μεγασθένης> ἀνέγραψεν καὶ φθίνειν τα- χύτερον. 9.9.1 ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἡρίθμεον Ἰνδοὶ ἐς Σανδρόκοττον τρεῖς καὶ πεν- τήκοντα καὶ ἑκατόν, ἔτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοις τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ***, τὴν δὲ καὶ ἐς τριακό- 9.10.1 σια, τὴν δὲ εἴκοσιν τε ἐτέων καὶ ἑκατόν. πρεσβύτερόν τε Διόνυσον Ἡρακλέος δέκα καὶ πέντε γενεῇσιν Ἰνδοὶ λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν

ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καίτοι ἐπὶ 9.10.5 Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέστατον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλέων γενόμενον τὸν Κῦρον. 9.11.1 ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ ἐλθεῖν τε καὶ κρατῆσαι [πάντων] τοῖς ὅπλοις ὅσους γε δὴ ἐπῆλθε· καὶ ἂν καὶ πάντων κρα- 9.12.1 τῆσαι, εἰ ἡ στρατιὴ ἤθελεν. οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινὰ ἔξω τῆς οἰκείης σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην. 10.1.1 λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημεῖα ὅτι Ἰνδοὶ τοῖς τελευ- τήσασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι καὶ τὰς 10.2.1 ὥδ' αἱ αὐτοῖσιν ἐπάδονται. πόλεων δὲ καὶ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέες ἀναγράψαι

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλήθεος· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐτέων ἢ παραθαλάσσιαι, 10.3.1 ταύτας μὲν ξυλίνας ποιέεσθαι· οὐ γὰρ ἂν ἐκ πλίνθου ποιεομένας διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἔνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλ- λοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐμπιπλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία. 10.4.1 ὅσαι δὲ ἐν ὑπερδε- ξίοις τε καὶ μετεώροις τόποισι καὶ τούτοισι φιλοῖσιν ὥκισμένοι εἰσὶ, ταύτας δὲ ἐκ πλίνθου 10.5.1 τε καὶ πηλοῦ ποιέεσθαι. μεγίστην δὲ πόλιν Ἰνδοῖσιν εἶναι <τὴν> Παλίμβοθρα καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίῳ γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσι τοῦ τε Ἐρανο- βόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· 10.5.5 ὁ δὲ Ἐρανοβόας τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν ποτα- μῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος, ἀλλὰ ξυγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγει, ἐπειδὴν ἐμβάλη ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ. 10.6.1 καὶ λέγει <Μεγασθένης> μῆκος μὲν ἐπέχειν τὴν πόλιν καθ' ἑκατέρην τὴν πλευρὴν, ἵνα περ μακροτάτῃ αὐτῇ ἐωυτῆς ὥκισται, ἐς ὀγδοήκοντα σταδίους, τὸ δὲ πλάτος 10.7.1 ἐς πεντεκαίδεκα. τάφρον δὲ περιβεβλησθαι τῇ πόλει τὸ εὖρος ἐξάπλευθρον, τὸ δὲ βάθος τριήκοντα πήχεων· πύρ- γους δὲ ἐβδομήκοντα καὶ πεντακοσίους ἔχειν τὸ τεῖχος 10.8.1 καὶ πύλας τέσσαρας καὶ ἐξήκοντα. εἶναι δὲ καὶ τόδε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, 10.9.1 οὐδέ τινα δοῦλον εἶναι Ἰνδόν. τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοι- σιν ἐς ταῦτ' συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι. Λακεδαιμονίοις μὲν γε οἱ εἰλωτες δοῦλοί εἰσιν καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται, Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦ- λός ἐστι, μήτι γε Ἰνδῶν τις. 11.1.1 νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐς ἐπτὰ μάλιστα γένεα. ἐν μὲν αὐτοῖσιν οἱ σοφισταὶ εἰσι, πλήθει μὲν μείους τῶν 11.2.1 ἄλλων, δόξῃ δὲ καὶ τιμῇ γεραρῶτατοι· οὔτε γὰρ τι τῷ σώματι ἐργάζεσθαι ἀναγκαίῃ σφιν προσ- κέεται οὔτε τι ἀποφέρειν ἄφ' ὅτων πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν. οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖς σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ 11.2.5 θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ <τῶν> 11.3.1 Ἰνδῶν· καὶ ὅστις δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητῆς αὐτῷ τῆς θυ- σίης τῶν τις σοφιστῶν τούτων γίνεται, ὥς οὐκ ἂν ἄλλως 11.4.1 κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς θύσαντας. εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαν- 11.5.1 τεύεσθαι ὅτι μὴ σοφιστῇ ἀνδρὶ. μαντεύονται δὲ ὅσα ὑπὲρ τῶν ὥρέων τοῦ ἔτεος καὶ εἴ τις ἐς τὸ κοινόν συμ- φορὴ καταλαμβάνει· τὰ ἴδια <δὲ> ἐκά- στοισιν οὐ σφιν μέλει μαντεύεσθαι, ὥς οὐκ ἐξικνεομένης τῆς μαντικῆς 11.5.5 ἐς τὰ μικρότερα ἢ ὥς οὐκ ἄξιον <ὄν> ἐπὶ τούτοις πο- 11.6.1 νέεσθαι. ὅστις δὲ ἀμάρτοι ἐς τρεῖς μαντευσάμενος, τούτῳ δὲ ἄλλο μὲν κακὸν γίνεσθαι οὐδέν, σιωπᾶν δὲ εἶναι ἐπά- ναγκες τοῦ λοιποῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐξαναγκάσει τὸν ἄνδρα τοῦτον φωνῇ- σαι, ὅτου ἡ σιωπὴ κατακέχριται. 11.7.1 οὔτοι γυμνοὶ διαιτῶνται οἱ σοφισταί, τοῦ μὲν χειμῶνος ὑπαίθριοι ἐν τῷ ἡλίῳ, τοῦ δὲ θέρους, ἐπὴν ὁ ἥλιος κατ- ἔχη, ἐν τοῖς λειμῶσι καὶ τοῖσιν ἔλκεσιν ὑπὸ δένδροις μεγάλοις, ὧν τὴν σκιὴν <Νέαρχος> λέγει ἐς πέντε πλέ- 11.7.5 θρα ἐν κύκλῳ ἐξικνεέσθαι, καὶ ἂν καὶ μυρίους ἀνθρώ- πους ὑπὸ ἐνὶ δένδρεϊ σκιάζεσθαι· τηλικαῦτα εἶναι ταῦτα 11.8.1 τὰ δένδρεα. σιτέονται δὲ <τὰ> ὠραῖα καὶ τὸν φλοιὸν τῶν δένδρων, γλυκύν τε ὄντα τὸν φλοιὸν καὶ τρόφιμον

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

οὐ μείον ἤπερ αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων. 11.9.1 δεύτεροι δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοὶ εἰσιν, οὗτοι πλή- θει πλείστοι Ἰνδῶν ἐόντες. καὶ τούτοις οὐτε ὄπλα ἐστὶν ἀρήια οὐτε μέλει τὰ πολεμῆια ἔργα, ἀλλὰ τὴν χώραν οὗτοι ἐργάζονται, καὶ τοὺς φόρους τοῖς τε βασι- 11.9.5 λεῦσι καὶ τῇσι πόλεσιν, ὅσαι αὐτόνομοι, οὗτοι ἀποφέ- 11.10.1 ρουσι. καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφιν ἄπτεσθαι οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν τέμνειν, ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμοῦσι καὶ κα- τακαίνουσιν ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον 11.10.5 αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀροῦσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδῶσιν ἢ θερίζουσιν. 11.11.1 τρίτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νο- μέες, οἱ ποιμένες τε καὶ βουκόλοι. καὶ οὗτοι οὐτε κατὰ πόλης οὐτε ἐν τῇσι κώμησιν οἰκέουσι νομάδες τέ εἰσι καὶ ἀνὰ τὰ ὄρεα βιο- τεύουσι. φόρον δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ τῶν κτηνέων ἀποφέρουσι, 11.11.5 καὶ θηρεύουσιν οὗτοι ἀνὰ τὴν χώραν ὄρνιθας τε καὶ ἄγρια θηρία. 12.1.1 τέταρτον δὲ ἐστὶ τὸ δημιουργικὸν τε καὶ καπηλικὸν γένος. καὶ οὗτοι λειτουργοὶ εἰσι καὶ φόρον ἀποφέρου- σιν ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σφετέρων, πλήν γε δὴ ὅσοι τὰ ἀρήια ὄπλα ποιεοῦσιν· οὗτοι δὲ καὶ μισθὸν ἐκ τοῦ κοι- 12.1.5 νοῦ προσλαμβάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ γένει οἱ τε ναυ- πηγοὶ καὶ οἱ ναῦται εἰσιν, ὅσοι κατὰ τοὺς ποταμοὺς

πλώουσι. 12.2.1 πέμπτον δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δεύ- τερον μετὰ τοὺς γεωρούς, πλείστη δὲ ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον. καὶ οὗτοι ἄς- 12.3.1 κηταὶ μόνων τῶν πολεμικῶν ἔργων εἰσίν· τὰ δὲ ὄπλα ἄλλοι αὐτοῖς ποιεοῦσι καὶ ἵππους ἄλλοι παρέχουσι καὶ διακονοῦσιν ἐπὶ στρατοπέδου ἄλλοι, οἱ τοὺς τε ἵππους αὐτοῖς θεραπεύουσι καὶ τὰ ὄπλα ἐκκαθαίρουσι καὶ τοὺς 12.3.5 ἐλέφαντας ἄγουσι καὶ τὰ ἄρματα κοσμεοῦσι τε καὶ ἡνιο- 12.4.1 χεύουσιν. αὐτοὶ δέ, ἔστ' ἂν μὲν πολεμεῖν δέῃ, πολεμοῦ- σιν, εἰρήνης δὲ γενομένης εὐθυμούνται· καὶ σφιν μισθὸς ἐκ τοῦ κοινοῦ τοσούδε ἔρχεται ὥς καὶ ἄλλους τρέφειν ἀπ' αὐτοῦ εὐμαρέως. 12.5.1 ἕκτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπίσκοποι καλεόμενοι. οὗτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ τὰς πόλης, καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, ἵνα περ βα- σιλεύον- ται Ἰνδοί, ἢ τοῖς τέλεσιν, ἵνα περ αὐτόνομοί εἰσι. 12.5.5 καὶ τούτοις οὐ θέμις ψεῦδος ἀγγεῖλαι οὐδέν, οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι. 12.6.1 ἑβδομοὶ δὲ εἰσιν οἱ ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευόμενοι ὁμοῦ τῷ βασιλεῖ ἢ κατὰ πόλης ὅσαι αὐτόνομοι σὺν 12.7.1 τῇσιν ἀρχῇσι. πλήθει μὲν ὀλίγον τὸ γένος τοῦτό ἐστι, σοφίῃ δὲ καὶ δικαιοσύνῃ ἐκ πάντων προκεκριμένον. ἐνθεν οἱ τε ἄρχοντες αὐτοῖσιν ἐπιλέγονται καὶ ὅσοι νο- μάρχαι καὶ ὑπαρχοὶ καὶ θησαυροφύλακες τε καὶ στρα- 12.7.5 τοφύλακες, ναύαρχοί τε καὶ ταμίαι καὶ τῶν κατὰ γεωρ- γίην ἔργων ἐπιστάται. 12.8.1 γαμέειν δὲ ἐξ ἐτέρου γένους οὐ θέμις, οἷον τοῖσι γεωργοῖσιν ἐκ τοῦ δημιουργικοῦ ἢ ἔμπαλιν. οὐδὲ δύο τέχνας ἐπιτηδεύειν τὸν αὐτὸν οὐδὲ τοῦτο θέμις, οὐδὲ ἀμείβειν ἐξ ἐτέρου γένους εἰς ἕτερον, οἷον γεωργικὸν ἐκ 12.9.1 νομέως γενέσθαι ἢ νομέα ἐκ δημιουργικοῦ. μούνον σφισιν ἀνεῖται σοφιστὴν ἐκ παντὸς γένους γενέσθαι, ὅτι οὐ μαλθακά τοῖσι σοφιστῇσιν εἰσι τὰ πρήγματα ἀλλὰ πάντων ταλαιπωρότατα. 13.1.1 θηρῶσι δὲ Ἰνδοί

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία κατάπερ καὶ Ἑλληνες, ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφιν θήρα οὐδέν τι ἄλλη ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοισι 13.2.1 θηρίοις ἐπέοικεν. ἀλλὰ τόπον γὰρ ἐπιλεξάμενοι ἄπεδον καὶ καυματώδεα ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσουσιν, ὅσον μεγάλῳ στρατοπέδῳ ἐπαυλίσασθαι. τῆς δὲ τάφρου τὸ εὖρος ἐς πέντε ὀργυιάς ποιέονται, βάθος τε ἐς τέσσαρας. 13.3.1 τὸν δὲ χοῦν ὄντινα ἐκβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὀρύγματος, ἐπὶ τὰ χεῖlea ἐκάτερα τῆς τάφρου ἐπιφορήσαντες ἀντὶ τεῖ- 13.4.1 χεος διαχρέονται, αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῷ χώματι τῷ ἐπὶ τοῦ χεῖλεος τοῦ ἔξω τῆς τάφρου σκηνάς σφιν ὀρυκτὰς ποιέον- ται, καὶ διὰ τουτέων ὅπας ὑπολείπονται, δι' ὧν φῶς τε αὐτοῖσιν εἰσέρχεται καὶ τὰ θηρία προσάγοντα καὶ ἐσε- 13.5.1 λαύνοντα ἐς τὸ ἔρκος σκέπτονται. ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ ἔρκους καταστήσαντες τῶν τινὰς θηλέων τρεῖς ἢ τέσ- 13.5.5 σαρας, ὅσαι μάλιστα τὸν θυμὸν χειροθήεες, μίαν εἴσο- 13.6.1 δον ἀπολιμπάνουσι κατὰ τὴν τάφρον, γεφυρώσαντες τὴν 13.5.5 τάφρον· καὶ ταύτῃ χοῦν τε καὶ πόαν πολλὴν ἐπιφέρουσι τοῦ μὴ ἀρίδην εἶναι τοῖσι θηρίοις τὴν γέφυραν, μὴ 13.6.1 τινὰ δόλον οἰσθῶσιν. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκποδῶν σφᾶς <ποι>έουσι κατὰ τῶν σκηνέων τῶν ὑπὸ τῇ τάφρῳ δεδυ- 13.7.1 κότες, οἱ δὲ ἄγριοι ἐλέφαντες ἡμέρης μὲν οὐ πελάζουσιν τοῖσιν οἰκουμένοις, νύκτωρ δὲ πλανῶνται τε πάντῃ καὶ 13.6.5 ἀγγελῶδον νέμονται τῷ μεγίστῳ καὶ γεν- 13.7.1 ναιοτάτῳ σφῶν 13.7.1 ἐπόμενοι, κατάπερ αἱ βόες τοῖσι ταύροις. ἐπεὰν ὦν τῷ ἔρκει πελάσωσι, τὴν τε φωνὴν ἀκούοντες τῶν θηλέων καὶ τῇ ὁσμῇ αἰσθόμενοι, δρόμῳ ἔνται ὡς ἐπὶ τὸν χώρον τὸν πεφραγμένον· ἐκπεριελθόντες δὲ τῆς τάφρου τὰ 13.7.5 χεῖlea εὖτ' ἂν τῇ γεφύρῃ ἐπιτύχωσιν, κατὰ ταύτην ἐς 13.8.1 τὸ ἔρκος ὠθέονται. οἱ δὲ ἀνθρώποι αἰσθόμενοι τὴν ἔσο- 13.9.1 δον τῶν ἐλεφάντων τῶν ἀγρίων, οἱ μὲν αὐτῶν τὴν γέ- 13.9.1 φυραν ὀξέως ἀφείλον, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πέλας κώμας ἀπο- 13.9.1 δραμόντες ἀγγέλλουσι τοὺς ἐλέφαντας ὅτι ἐν τῷ ἔρκει 13.9.1 ἔχονται· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐπιβαίνουσι τῶν κρατίστων τε τὸν θυμὸν καὶ [τῶν] χειροθηεστάτων ἐλεφάντων, ἐπι- 13.9.5 βάντες δὲ ἐλαύνουσι ὡς ἐπὶ τὸ ἔρκος, ἐλάσαντες δὲ οὐκ αὐτίκα μάχης ἄπτονται, ἀλλ' ἐῶσι γὰρ λιμῶ τε ταλαι- 13.9.5 πωρηθῆναι τοὺς ἀγρίους ἐλέφαντας καὶ ὑπὸ τῷ δίψῃ 13.10.1 δουλωθῆναι. εὖτ' ἂν δὲ σφισι κακῶς ἔχῃν δοκέωσι, τῆνικαῦτα ἐπιστήσαντες αὐθις τὴν γέφυραν ἐλαύνουσί τε ὡς ἐς τὸ ἔρκος, καὶ τὰ μὲν πρῶτα μάχῃ ἴσταται κρα- 13.10.1 τερὴ τοῖσιν ἡμέροισι τῶν ἐλεφάντων πρὸς τοὺς ἐάλω- 13.10.5 κότας· ἔπειτα κρατέονται μὲν κατὰ τὸ εἶκος οἱ ἄγριοι 13.11.1 ὑπὸ τε τῇ ἀθυμίῃ καὶ τῷ λιμῶ ταλαιπωρούμενοι. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων καταβάντες παρειμένους ἤδη τοῖ- 13.11.1 σιν ἀγρίοις τοὺς πό- 13.11.1 δας ἄκρους συνδέουσιν, ἔπειτα ἐγκελεύονται τοῖσιν ἡμέροισι πληγαῖς σφᾶς κολάζειν 13.11.5 πολλᾶς, ἔστ' ἂν ἐκεῖνοι ταλαιπωρεύμενοι ἐς γῆν πέ- 13.11.5 σωσι. παραστάντες δὲ βρόχους περιβάλλουσιν αὐτοῖσι κατὰ τοὺς αὐχένους, καὶ αὐτοὶ ἐπιβαίνουσι κειμένοις. 13.12.1 τοῦ δὲ μὴ ἀποσεῖσθαι τοὺς ἀμβάτας μηδὲ τι ἄλλο ἀτά- 13.12.1 σθαλον ἐργάζεσθαι, τὸν τράχηλον αὐτοῖσιν ἐν κύκλῳ μαχαίρῳ ὅξει ἐπιτέμνουσι, καὶ τὸν βρόχον κατὰ τὴν τομὴν περιδέουσιν, ὡς ἀτρέμα ἔχῃν τὴν κεφαλὴν τε καὶ 13.13.1 τὸν τράχηλον ὑπὸ τοῦ ἔλκεος. εἰ γὰρ περιστρέφοντο

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

ὑπὸ ἀτασθαλίας, τρίβεται αὐτοῖσι τὸ ἔλκος ὑπὸ τῷ κάλῳ. οὕτω μὲν ὦν ἀτρέμα ἴσχουσι καὶ αὐτοὶ γνωσιμαχέοντες ἤδη 14.1.1 ἄγονται κατὰ τὸν δεσμὸν πρὸς τῶν ἡμέρων. ὅσοι δὲ νήπιοι αὐτῶν ἢ διὰ κακότητα οὐκ ἄξιοι ἐκτῆσθαι, τοῦ- 14.2.1 τοὺς ἐῷσιν ἀπαλλάττεσθαι ἐς τὰ σφέτερα ἦθεα. ἀγ<αγ>όν- τες δὲ εἰς τὰς κώμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλὰ- 14.3.1 μου καὶ τῆς πόας τὰ πρῶτα ἐμφαγεῖν ἔδοσαν, οἳ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περι- στάμενοι οἱ Ἴνδοι ὠδαῖσι τε καὶ τυμπάνοισι καὶ κυμβά- λουσιν ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπάδοντες κατευνά- 14.4.1 ζουσι. θυμόσοφον γὰρ εἶπερ τι ἄλλο θηρίον ὁ ἐλέφας, καὶ τινες ἤδη αὐτῶν τοὺς ἀμβάτας σφῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας ἄραντες αὐτοὶ ἐξήνεγκαν ἐς τα- φήν, οἳ δὲ καὶ ὑπερήσπισαν κειμένους, οἳ δὲ καὶ πεσόντων προε- 14.4.5 κινδύνευσαν, ὃ δὲ τις πρὸς ὀργὴν ἀποκτείνας τὸν ἀμ- 14.5.1 βάτην ὑπὸ μετανοίης τε καὶ ἀθυμίας ἀπέθανεν. εἶδον δὲ ἔγωγε καὶ κυμβαλίζοντα ἤδη ἐλέφαντα καὶ ἄλλους ὀρχομένους, κυμβάλοιν τῷ κυμβαλίζοντι πρὸς τοῖν σκελοῖν τοῖν ἔμπροσθεν προσηρτημένοι, καὶ πρὸς τῇ 14.6.1 προβοσκίδι καλεομένη ἄλλου κυμβάλου· ὃ δὲ ἐν μέρει τῇ προβοσκίδι ἔκρουε τὸ κύμβαλον ἐν ῥυθμῷ πρὸς ἑκα- τέροις τοῖν σκελοῖν, οἳ δὲ ὀρχεόμενοι ἐν κύκλῳ τε ἐχό- ρεον, καὶ ἐπαίροντές τε καὶ ἐπικάμπτοντες τὰ ἔμπρο- 14.6.5 σθεν σκέλεα ἐν τῷ μέρει ἐν ῥυθμῷ καὶ οὕτοι ἔβαινον, 14.7.1 καθότι ὁ κυμβαλίζων σφίσις ὑψηγέετο. βαίνεται δὲ ἐλέφας ἥρος ὥρη, κατάπερ βοῦς ἢ ἵππος, ἐπεὰν τῆσι θηλέησιν αἱ παρὰ τοῖσι κροτάφοις ἀναπνοαὶ ἀνοιχθεῖ- σαι ἐκπνέωσιν. κύει δὲ τοὺς ἐλαχί- στους μὲν ἐκκαίδεκα 14.7.5 μῆνας, τοὺς πλείστους δὲ ὀκτωκαίδεκα. τίκτει δὲ ἕν, κατάπερ ἵππος, καὶ τοῦτο ἐκτρέφει τῷ γάλακτι ἐς ἔτος 14.8.1 ὀγδοόν. ζῶσι δὲ ἐλε- φάντων οἱ πλεῖστα ἔτεα ζῶντες ἐς διηκόσια, πολλοὶ δὲ νόσῳ προτελευτῶσιν αὐτῶν· γήρᾳ 14.9.1 δὲ ἐς τόσον ἔρχονται. καὶ ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλ- μῶν ἱάμα τὸ βόειον γάλα ἐγχεόμενον, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας νόσους ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι τὰ ὕεια κρέα ὀπτώμενα καὶ καταπласσόμενα· ταῦτα παρ' 14.9.5 Ἴνδοῖσιν ἔστιν αὐτοῖσι ἱάματα. 15.1.1 τοῦ δὲ ἐλέφαντος τὴν τίγριν πολλόν τι ἀλκιμω- τέρην Ἴνδοι ἄγουσι. τίγριος δὲ δορὴν μὲν ἰδεῖν λέγει <Νέαρ- χος>, αὐτὴν δὲ τίγριν οὐκ ἰδεῖν· ἀλλὰ τοὺς Ἴνδους γὰρ ἀπηγέεσθαι, τίγριν εἶναι μέγεθος μὲν ἡλικίον τὸν μέγι- 15.1.5 στον ἵππον, τὴν δὲ ὠκύτητα καὶ ἀλκὴν οἴην οὐδενὶ ἄλλῳ 15.2.1 εἰκάσαι· τίγριν γὰρ ἐπεὰν ὁμοῦ ἔλθῃ ἐλέφαντι, ἐπιπη- δᾶν τε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλέφαν- τος καὶ ἄγχειν 15.3.1 εὐπετέως. ταύτας δέ, ἄστινας καὶ ἡμεῖς ὀρέομεν καὶ τίγριας καλέομεν, θῶας εἶναι αἰόλους καὶ μέζονας ἥπερ 15.4.1 τοὺς ἄλλους θῶας. ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ τῶν μυρμήκων λέγει <Νέαρχος> μύρμηκα μὲν αὐτὸς οὐκ ἰδέειν, ὅποιον δὲ τινὰ μετεξέτεροι διέγραψαν γίνεσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, δορὰς δὲ καὶ τούτων ἰδεῖν πολλὰς ἐς τὸ στρατόπεδον καταχο- 15.5.1 μισθείσας τὸ Μακεδονικόν. <Μεγασθέννης> δὲ καὶ ἀτρε- χέα εἶναι ὑπὲρ τῶν μυρμήκων τὸν λόγον ἱστορέει τοῦ- τοὺς εἶναι τοὺς τὸν χρυσὸν ὀρύσσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ ἕνεκα, ἀλλὰ φύσι γὰρ κατὰ τῆς γῆς ὀρύσσουσιν, 15.5.5 ἵνα φωλεύσαιν, κατάπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ σμικροὶ μύρμηκες

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

15.6.1 ὀλίγον τῆς γῆς ὀρύσσουσιν. ἐκείνους δέ – εἶναι γὰρ ἄλωπεκέων μέζονας – πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσῖτιν εἶναι, καὶ 15.7.1 ἀπὸ ταύτης γίνεσθαι Ἰνδοῖσι τὸν χρυσόν. ἀλλὰ <Μεγα- σθένης> τε ἀκοὴν ἀπηγέεται, καὶ ἐγὼ ὅτι οὐδὲν τούτου ἀτρεκέστερον ἀναγράψαι ἔχω, ἀπίημι ἐκὼν τὸν ὑπὲρ 15.8.1 τῶν μυρμήκων λόγον. σιττακούς δὲ <Νέαρχος> μὲν ὡς δὴ τι θαῦμα ἀπηγέεται ὅτι γίνονται ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, καὶ ὁποῖος ὄρνις ἐστὶν ὁ σιττακός, καὶ ὅπως φωνὴν ἔχει 15.9.1 ἀνθρωπίνην. ἐγὼ δὲ ὅτι αὐτός τε πολλοὺς ὁπώπεα καὶ ἄλλους ἐπισταμένους ἤδεα τὸν ὄρνιθα, οὐδὲν ὡς <ὑπὲρ> ἀτόπου δῆθεν ἀπηγγέσμαι· οὐδὲ ὑπὲρ τῶν πιθήκων τοῦ μεγέθους, ἢ ὅτι καλοὶ παρ’ Ἰνδοῖς πίθηκοί εἰσιν, 15.9.5 οὐδὲ ὅπως θηρῶνται ἐρέω. καὶ γὰρ ταῦτα γνώριμα ἐρῶ, 15.10.1 πλὴν γε δὴ ὅτι καλοὶ που πίθηκοί εἰσιν. καὶ ὅφιας δὲ λέγει <Νέαρχος> θηρευθῆναι αἰόλους μὲν καὶ ταχέας, μέγαθος δέ, ὃν μὲν λέγει ἐλεῖν Πεῖθωνα τὸν Ἀντιγέ- νεος, πῆχεων ὡς ἐκκαίδεκα. αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἰνδοὺς πολὺ 15.10.5 μείζονας τούτων λέγειν εἶναι τοὺς μεγίστους ὄφρας. 15.11.1 ὅσοι δὲ ἱητροὶ Ἑλλήνες, τούτοισιν οὐδὲν ἄκος ἐξεύρητο ὅστις ὑπὸ ὄφραος δηχθεῖη Ἰνδικοῦ· ἀλλ’ αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ ἰῶντο τοὺς πληγέντας. καὶ ἐπὶ τῷδε <Νέαρχος> λέγει <ὅτι> συλλελεγμένους ἅμφ’ αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξαν- δρος 15.11.5 Ἰνδῶν ὅσοι ἱητρικὴν σοφώτατοι, καὶ κεκήρυκτο ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ὅστις δηχθεῖη, ἐπὶ τὴν σκηνὴν φοιτᾶν τὴν 15.12.1 βασιλέως. οἱ δὲ αὐτοὶ οὗτοι καὶ τῶν ἄλλων νούσων τε καὶ παθέων ἱητροὶ ἦσαν. οὐ πολλὰ δὲ ἐν Ἰνδοῖσι πάθηα γίνεται, ὅτι αἱ ὥραι σύμμετροί εἰσιν αὐτόθι· εἰ δὲ τι μεῖζον καταλαμβάνοι, τοῖσι σοφιστῆσιν ἀνεκοινοῦντο· 15.12.5 καὶ ἐκεῖνοι οὐκ ἄνευ θεοῦ ἐδόκεον ἰῆσθαι ὃ τι περ ἰήσιμον.

16.1.1 ἐσθῆτι δὲ Ἰνδοὶ λινέῃ χρέονται, κατάπερ λέγει <Νέ- αρχος>, λίνου τοῦ ἀπὸ τῶν δενδρέων, ὑπὲρ ὅτων μοι ἤδη λέλεκται. τὸ δὲ λίνον τοῦτο ἢ λαμπρότερον τὴν χροιὴν ἐστὶν ἄλλου λίνου παντός, ἢ μέλανες αὐτοὶ ἐόν- 16.2.1 τες λαμπρότερον τὸ λίνον φαίνεσθαι ποιέουσιν. ἔστι δὲ κιθῶν λίνεος αὐτοῖς ἔσπε ἐπὶ μέσσην τὴν κνήμην, εἶμα δὲ τὸ μὲν περὶ τοῖσιν ὥμοισι περιβεβλημένον, τὸ δὲ περὶ 16.3.1 τῇσι κεφαλῇσιν εἰλιγμένον. καὶ ἐνώτια Ἰνδοὶ φορέου- σιν ἐλέφαντος ὅσοι κάρτα εὐδαίμονες· οὐ γὰρ πάντες 16.4.1 Ἰνδοὶ φορέουσι. τοὺς δὲ πώγωνας λέγει <Νέαρχος> ὅτι βάπτονται Ἰνδοί, χροιὴν δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην <βάπτον- ται>, οἱ μὲν ὡς λευκοὺς φαίνεσθαι οἶους λευκοτάτους, οἱ δὲ κυανέους, τοῖς δὲ φοινικέους εἶναι, τοῖς δὲ καὶ 16.5.1 πορφυρέους, ἄλλοις πραιοειδέας· καὶ σκιαδία ὅτι προ- βάλλονται τοῦ θέρους ὅσοι οὐκ ἡμελημένοι Ἰνδῶν. ὑπο- δήματα δὲ λευκοῦ δέρματος φορέουσι, περιττῶς καὶ ταῦτα ἡσκημένα· καὶ τὰ ἵχνη τῶν ὑποδημάτων αὐτοῖσι 16.5.5 ποικίλα καὶ ὑψηλά, τοῦ μέζονας φαίνεσθαι. 16.6.1 ὀπλίσιος δὲ τῆς Ἰνδῶν οὐκ ὡυτός εἷς τρόπος ἀλλ’ οἱ μὲν πεζοὶ αὐτοῖσι τόξον τε ἔχουσι, ἰσόμηκες τῷ φο- ρέοντι τὸ τόξον, καὶ τοῦτο κάτω ἐπὶ τὴν γῆν θέντες καὶ τῷ ποδὶ τῷ ἀριστερῷ ἀντιβάντες, οὕτως ἐκτοξεύουσι, 16.7.1 τὴν νευρὴν ἐπὶ μέγα ὀπίσω ἀπαγαγόντες· ὁ γὰρ ὁιστὸς αὐτοῖσιν ὀλίγον ἀποδέων τριπήχεος, οὐδέ τι ἀντέχει τοξευθὲν πρὸς Ἰνδοῦ ἀνδρὸς τοξικοῦ, οὔτε ἀσπίς οὔτε

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

16.8.1 θώρηξ οὔτε <εἷ> τι <τὸ κάρτα> καρτερόν ἐγένετο. ἐν δὲ τῇσιν ἀριστερῇσι πέλται εἰσὶν αὐτοῖσιν ὠμοβόιναι, στει- νότεραι μὲν ἢ κατὰ τοὺς φορέοντας, μήκει δὲ οὐ πολλόν 16.9.1 ἀποδέουσαι. τοῖσι δὲ ἄκοντες ἀντὶ τόξων εἰσί. μάχαιραν δὲ πάντες φορέουσι, πλατεῖην δὲ καὶ τὸ μήκος οὐ μείω τριπήχεος· καὶ ταύτην, ἐπεὰν συστάδην καταστῇ αὐτοῖ- σιν ἡ μάχη – τὸ δὲ οὐκ εὐμαρέως Ἰνδοῖσιν ἐς ἀλλή- 16.9.5 λους γίνεται – ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν καταφέρουσιν ἐς 16.10.1 τὴν πληγὴν, τοῦ καρτερὴν τὴν πληγὴν γενέσθαι. οἱ δὲ ἱππεὲς ἀκόντια δύο αὐτοῖσιν ἔχουσιν, οἷα τὰ σαύνια ἀκόντια, καὶ πέλτην [τὴν] μικροτέραν τῶν πεζῶν. οἱ δὲ ἵπποι αὐτοῖσιν οὐ σεσαγμένοι εἰσὶν, οὐδὲ χαλινοῦνται 16.10.5 τοῖσιν Ἑλληνικοῖσι χαλινοῖσιν ἢ τοῖσι Κελτικοῖσιν ἐμ- 16.11.1 φερέως, ἀλλὰ περὶ ἄκρω τῷ στόματι τοῦ ἵππου ἐν κύκλῳ ἔχουσι δέρμα ὠμοβόινον ῥαπτὸν περιηρημένον, καὶ ἐν τούτῳ χάλκεα κέντρα ἢ σιδήρεα, οὐ κάρτα ὀξέα, ἔσω ἐστραμμένα· τοῖσι δὲ πλουσίοισιν ἐλεφάντινα κέντρα 16.11.5 ἐστίν. ἐν δὲ τῷ στόματι σιδήρον αὐτοῖσιν οἱ ἵπποι ἔχου- σιν, οἷον περ ὀβελόν, ἐνθεν ἐξηρημένοι εἰσὶν αὐτοῖσιν 16.12.1 οἱ ῥυτῆρες· ἐπεὰν ὦν ἐπαγάγωσι τὸν ῥυτῆρα, ὃ τε ὀβελὸς

κρατεῖ τὸν ἵππον, καὶ τὰ κέντρα, οἷα δὴ ἐξ αὐτοῦ ἥρτη- μένα, κεντέοντα οὐκ ἐᾷ ἄλλο τι ἢ πείθεσθαι τῷ ῥυτῇρι. 17.1.1 τὰ δὲ σώματα ἰσχυροὶ τέ εἰσιν Ἰνδοὶ καὶ εὐμήχεες, καὶ κοῦφοι πολλόν τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. ὁχῆ- ματα δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς Ἰνδῶν κάμηλοὶ εἰσιν καὶ ἵπποι 17.2.1 καὶ ὄνοι, τοῖς δὲ εὐδαίμοσιν ἐλέ- φαντες. βασιλικὸν γὰρ ὄχημα ἐλέφας παρ’ Ἰνδοῖς ἐστί, δεύτερον δὲ τιμῇ ἐπὶ τούτῳ τὰ τέθριππα, τρίτον δὲ αἱ κάμηλοι. τὸ δὲ ἐφ’ 17.3.1 ἐνὸς ἵππου ὀχέεσθαι ἄτιμον. αἱ γυναῖκες δὲ αὐτοῖσιν, ὅσαι κάρτα σώφρονες, ἐπὶ μὲν ἄλλῳ μισθῷ οὐκ ἂν τι διαμάρ- τοιεν, ἐλέφαντα δὲ λαβοῦσα γυνὴ μίσγεται τῷ δόντι· οὐδὲ αἰσχρὸν Ἰνδοὶ ἄγουσι τὸ ἐπὶ ἐλέφαντι μι- 17.3.5 γῆναι, ἀλλὰ καὶ σεμνὸν δοκέει τῇσι γυναιξὶν ἀξίην τὸ 17.4.1 κάλλος φανῆναι ἐλέφαντος. γαμέουσι δὲ οὔτε τι διδόντες οὔτε λαμβάνοντες, ἀλλὰ ὅσαι ἤδη ὠραῖαι γάμου, ταύτας οἱ πατέρες προάγοντες ἐς τὸ ἐμφανὲς καθιστᾶσιν ἐκλέ- ξασθαι τῷ νικήσαντι πάλην ἢ πύξ ἢ δρόμον ἢ κατ’ 17.5.1 ἄλλην τινὰ ἀνδρείαν προκριθέντι. σιτοφάγοι δὲ καὶ ἀροτῆρες Ἰνδοὶ εἰσιν, ὅσοι γε μὴ ὄρειοι αὐτῶν· οὗτοι δὲ τὰ θήρεα κρέα σιτέονται. 17.6.1 ταῦτά μοι ἀπόχρη δεδηλῶσθαι ὑπὲρ Ἰνδῶν, ὅσα γνω- ριμώτατα <Νέαρχος> τε καὶ <Μεγασθένης>, δοκίμῳ ἄνδρι, 17.7.1 ἀνεγρα- ψάτην, ἐπεὶ οὐδὲ ἡ ὑπόθεσίς μοι τῇσδε τῆς συγ- γραφῆς τὰ Ἰνδῶν νόμιμα ἀναγράψαι ἦν, ἀλλ’ ὅπως γὰρ παρεκομίσθη Ἀλεξάνδρῳ ἐς Πέρσας ἐξ Ἰνδῶν ὁ στόλος· ταῦτα δὲ ἐκβολή μοι ἔστω τοῦ λόγου. 18.1.1 Ἀλέξανδρος γὰρ, ἐπειδὴ οἱ παρεσκευάστο τὸ ναυτι- κὸν ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπεω τῇσιν ὀχθησιν, ἐπιλεγόμενος ὅσοι τε Φοινίκων καὶ ὅσοι Κύπριοι ἢ Αἰγύπτιοι εἶποντο ἐν τῇ ἄνω στρατηλασίῃ, ἐκ τούτων ἐπλήρου τὰς νέας, ὑπὲρ 18.1.5 ρεσίας τε αὐτῇσι καὶ ἐρέτας ἐπιλεγόμενος ὅσοι τῶν θα- 18.2.1 λασσίων ἔργων δαήμενες. ἦσαν δὲ καὶ νησιῶται ἄνδρες οὐκ ὀλίγοι ἐν τῇ στρατιῇ οἷς ταῦτα ἔμελε, καὶ Ἴωνες 18.3.1 καὶ Ἑλλησπόντιοι. τριήραρχοι δὲ αὐτῷ ἐπεστά- θησαν ἐκ Μακεδόνων μὲν Ἡφαιστίων τε Ἀμύντορος καὶ Λεόννατος ὁ Εὐνούου καὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Λυσίμαχος ὁ Ἀγαθοκλέους καὶ Ἀσκληπιό- δωρος ὁ Τιμάνδρου καὶ Ἀρχων ὁ Κλει- νίου καὶ Δημό- 18.3.5 νικος ὁ Ἀθηναίου καὶ Ἀρχίας ὁ Ἀναξιδότου καὶ Ὀφέλλας Σειληνοῦ καὶ Τιμάνθης Παντιάδου. οὗτοι μὲν Πελ- 18.4.1 λαῖοι· ἐκ δὲ Ἀμφιπόλεως ἤγον οἶδε· [ἐκ Κρήτης] Νέαρ- χος Ἀνδροτίμου, ὃς τὰ ἀμφὶ τῷ παράπλῳ ἀνέγραψε, καὶ Λαομέδων Λαρίχου, καὶ Ἀνδροσθένης Καλλιστράτου· 18.5.1 ἐκ δὲ Ὀρεσιτίδος Κράτερός τε ὁ Ἀλεξάνδρου καὶ Περ- δίκκας ὁ Ὀρόντεω· Ἑορδαῖοι δὲ Πτολεμαῖός τε ὁ Λάγου καὶ Ἀριστόνους ὁ Πεισαίου. ἐκ Πύδνης δὲ Μήτρων τε ὁ 18.6.1 Ἐπι- χάρμου καὶ Νικαρχίδης ὁ Σίμου. ἐπὶ δὲ Ἀτταλός τε ὁ Ἀνδρομένεος Τυμφαῖος καὶ Πευκέστας Ἀλεξάνδρου Μιεζεύς καὶ Πείθων Κρατεύα Ἀλκομενεὺς καὶ Λεόν- να- τος Ἀντιπάτρου Αἰγαῖος καὶ Πάνταυχος Νικολάου 18.6.5 Ἀλωρίτης καὶ Μυλλέας Ζωΐλου Βεροιαῖος. οὗτοι μὲν οἱ 18.7.1 σύμπαντες Μακεδόνες· Ἑλλήνων δὲ Μήδιος μὲν Ὄξυ- θέμιδος Λαρισαῖος, Εὐμένης δὲ Ἱερωνύμου ἐκ Καρδίας, Κριτόβουλος δὲ Πλάτωνος Κῶος, καὶ Θόας Μηνοδώρου 18.8.1 καὶ Μαίανδρος Μανδρογένεος Μά- γνητες, Ἀνδρων δὲ Καβήλεω Τήιος. Κυπρίων δὲ Νικοκλῆς Πασικράτεος Σόλιος καὶ Νιθάφων Πνυταγόρεω Σαλαμίνιος. ἦν δὲ δὴ καὶ Πέρσης αὐτῷ τριήραρχος, Βα- γώας ὁ Φαρνούχεος. 18.9.1 τῆς δὲ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου νεώς κυβερνήτης ἦν Ὀνησί- κριτος Ἀστυपालαιεύς, γραμματεὺς δὲ τοῦ στόλου παντὸς 18.10.1 Εὐαγόρας Εὐκλέ- ωνος Κορίνθιος. ναύαρχος δὲ αὐτοῖσιν ἐπεστάθη Νέαρχος Ἀνδροτίμου, τὸ γένος μὲν Κρής ὁ 18.11.1 Νέαρχος, ὥκει δὲ ἐν Ἀμφιπόλει τῇ ἐπὶ Στρυμόνι. ὥς δὲ ταῦτα ἐκεκόσμητο Ἀλεξάνδρῳ, ἔθυσε τοῖς θεοῖσιν ὅσοι τε πάτριοι ἢ μαντευτοὶ αὐτῷ καὶ Πο- σειδῶνι καὶ Ἀμφι- τρίτῃ καὶ Νηρηῖσι καὶ αὐτῷ τῷ Ὠκεανῷ, καὶ τῷ Ὑδάσπῃ 18.11.5 ποταμῷ, ἀπ' οὗτου ὠρμάτο, καὶ τῷ Ἀχεσίνῃ, ἐς ὅντινα ἐκδιδοῖ ὁ Ὑδάσπης, καὶ τῷ Ἰνδῷ, ἐς ὅντινα ἄμφω ἐκδι- 18.12.1 δοῦσιν· ἀγῶνές τε αὐτῷ μουσικοὶ καὶ γυμνι- κοὶ ἐποιοῦντο, καὶ ἱερεῖα τῇ στρατιῇ πάσῃ κατὰ τέλεα ἐδίδοτο. 19.1.1 ὥς δὲ πάντα ἐξήρτυτο αὐτῷ ἐς ἀναγωγὴν, Κράτερον μὲν τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ Ὑδάσπεω ἰέναι σὺν στρατιῇ [πεζῇ] ἐκέλευσε πεζικῇ τε καὶ ἱππικῇ· ἐς τὸ ἐπὶ θάτερα <δὲ> Ἡφαιστίων αὐτῷ παρεπορεύετο σὺν ἄλλῃ στρατιῇ πλεί- 19.1.5 ονι ἔτι τῆς Κρατέρῳ συντεταγμέ- νης. καὶ τοὺς ἐλέφαν- τας Ἡφαιστίων αὐτῷ ἤγεν, ὄντας ἐς διακοσίους. αὐτὸς 19.2.1 δὲ τοὺς τε ὑπασπιστὰς καλεομένους ἅμα οἱ ἤγε καὶ τοὺς τοξότας πάντας καὶ τῶν ἱππέων τοὺς ἐταίρους καλεομέ- 19.3.1 νους, τοὺς πάντας ἐς ὀκτακισχιλίους. τοῖσι μὲν δὴ ἀμφὶ Κράτερον καὶ Ἡφαιστίωνα ἐτέτακτο ἵνα προπορευθέντες 19.4.1 ὑπομέ- νοιεν τὸν στόλον. Φίλιππον δέ, ὃς αὐτῷ σατράπης τῆς χώρας ταύτης ἦν, ἐπὶ τοῦ Ἀχεσίνου ποταμοῦ τὰς 19.5.1 ὄχθας πέμπει, ἅμα στρατιῇ πολλῇ καὶ τοῦτον· ἤδη γὰρ καὶ δώδεκα μυριάδες αὐτῷ μάχιμοι εἶποντο σὺν οἷς ἀπὸ θαλάσσης τε αὐτὸς ἀνήγαγε καὶ αὐθις οἱ ἐπὶ συλλογὴν αὐτῷ στρατιᾶς πεμφθέντες ἤκον ἔχοντες, παντοῖα ἔθνεα 19.5.5 βαρβαρικά ἅμα οἱ ἄγοντι καὶ πᾶσαν ἰδέην ὥπλισμένα. 19.6.1 αὐτὸς δὲ ἄρας ταῖς ναυσὶ κατέπλει κατὰ τὸν Ὑδάσπεα ἔσπε ἐπὶ τοῦ Ἀχεσίνου τε καὶ τοῦ Ὑδάσπεω τὰς συμβο- 19.7.1 λὰς. νῆες δὲ αἱ σύμπασαι αὐτῷ ὀκτακόσiai ἦσαν, αἶ τε μακραι καὶ

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

ὅσα στρογγύλα πλοῖα καὶ ἄλλαι ἱππαγωγοὶ

καὶ σιτία ἅμα τῇ στρατιῇ ἄγουσαι. ὅπως μὲν δὴ κατὰ τοὺς ποταμοὺς κατέπλευσεν αὐτῷ ὁ στόλος, καὶ ὅσα ἐν τῷ παράπλῳ ἔθνεα κατεστρέψατο, καὶ ὅπως διὰ κινδύνου αὐτὸς ἐν Μαλλοῖς ἦκε, καὶ τὸ τρωμα ὃ ἐτρώθη ἐν Μαλ- 19.8.5 λοῖς, καὶ Πευκέστας τε καὶ Λεόννατος ὅπως ὑπερήσπισαν αὐτὸν πεσόντα, πάντα ταῦτα λέλεκται μοι ἤδη ἐν τῇ 19.9.1 ἄλλῃ τῇ Ἀττικῇ συγγραφῇ. ὁ δὲ λόγος ὅδε τοῦ παρά- πλου μοι ἀφήγησίς ἐστιν, ὃν Νεάρχος σὺν τῷ στόλῳ παρέπλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὁρμη- θείς κατὰ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον 19.9.5 τὸν Περσικόν, ἣν δὴ Ἐρυθρὴν θάλασσαν μετεξέτεροι καλέουσι. 20.1.1 <Νεάρχῳ> δὲ λέλεκται ὑπὲρ τούτων ὅδε ὁ λόγος. πό- θον μὲν εἶναι Ἀλεξάνδρῳ ἐκπεριπλῶσαι τὴν θάλασσαν 20.2.1 τὴν ἀπὸ Ἰνδῶν ἔστε ἐπὶ τὴν Περσικὴν, ὁκνέειν δὲ αὐτὸν τοῦ τε πλόου τὸ μῆκος καὶ μὴ τινι ἄρα χώρῃ ἐρήμῳ ἐγκύρσαντες ἢ ὁρμῶν ἀπόρῳ ἢ οὐ ξυμμέτρως ἐχούσῃ τῶν ὠραίων, οὕτω δὲ διαφθαρῇ αὐτῷ ὁ στόλος, καὶ οὐ 20.2.5 φαύλῃ κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοισιν αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοισιν ἐπιγενομένη τὴν πᾶσαν εὐτυχίην αὐτῷ ἀφανίσῃ· ἀλλὰ ἐκνικῆσαι γὰρ αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίην τοῦ καινόν τι αἰεὶ 20.3.1 καὶ ἄτοπον ἐργάζεσθαι. ἀπόρως δὲ ἔχειν ὄντινα οὐκ ἀδύνατόν τε ἐς τὰ ἐπινοούμενα ἐπιλέξαιτο καὶ ἅμα τῶν ἐν νηὶ ἀνδρῶν, ὡς καὶ [τῶν] τοιοῦτον στόλον στελλο- μένων, ἀφελεῖν τὸ δεῖμα τοῦ δὴ ἡμελημένως αὐτοὺς ἐς 20.4.1 προὔπτον κίνδυνον ἐκπέμπεσθαι. λέγει δὴ ὁ <Νεάρχος> ἑωυτῷ ξυνοῦσθαι τὸν Ἀλέξανδρον ὄντινα προχειρίσθαι ἐξηγέεσθαι τοῦ στόλου. ὡς δὲ ἄλλου καὶ ἄλλου ἐς μνή- μην ἰόντα τοὺς μὲν ὡς οὐκ ἐθέλοντας κινδυνεύειν ὑπὲρ 20.4.5 οὐ ἀπολέγειν, τοὺς δὲ ὡς μαλακοὺς τὸν θυμόν, τοὺς δὲ ὡς πόθῳ τῆς οἰκίτης κατεχομένους, τοῖς δὲ ἄλλο καὶ 20.5.1 ἄλλο ἐπικαλέοντα, τότε δὴ αὐτὸν ὑποστάντα εἰπεῖν ὅτι “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ τοι ὑποδέχομαι ἐξηγήσεσθαι τοῦ στό- λου, καὶ εἰ τὰ ἀπὸ τοῦ θείου ξυνεπιλαμβάνοι, περιάζω τοι σῶας τὰς νέας καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἔστε ἐπὶ τὴν 20.5.5 Περσίδα γῆν, εἰ δὴ πλωτός τέ ἐστιν ὁ ταύτη πόντος καὶ 20.6.1 τὸ ἔργον οὐκ ἄπορον γνώμη ἀνθρωπινή.” Ἀλέξανδρον δὲ λόγῳ μὲν οὐ φάναι ἐθέλειν ἐς τοσὴνδε ταλαιπωρίην καὶ τοσόνδε κίνδυνον τῶν τινα ἑαυτοῦ φίλων ἐμβάλλειν, αὐτὸν δὲ ταύτῃ δὴ καὶ μᾶλλον οὐκ ἀνιέναι ἀλλὰ λιπαρεῖν. 20.7.1 οὕτω δὴ ἀγαπήσαί τε Ἀλέξανδρον τοῦ Νεάρχου τὴν προθυμίην, καὶ ἐπιστῆσαι αὐ- τὸν ἄρχειν τοῦ στόλου 20.8.1 παντός. καὶ τότε δὴ ἔτι μᾶλλον τῆς στρατιῆς ὃ τι περ ἐπὶ τῷ παράπλῳ τῷδε ἐτάσσετο καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἴλεω ἔχειν τὴν γνώμην, ὅτι δὴ Νεάρχον γε οὐποτε ἂν Ἀλέ- ξανδρος προήκατο ἐς κίνδυνον καταφανέα, εἰ μὴ σφι 20.9.1 σωθήσεσθαι ἔμελλεν. λαμπρότης τε πολλὴ τῇ παρασκευῇ ἐποῦσα καὶ κόσμος τῶν νεῶν καὶ σπουδαὶ τῶν τριηρά- χων ἀμφὶ τὰς ὑπηρεσίας τε καὶ τὰ πληρώματα ἐκπρε- πέες καὶ τοὺς πάντ’ ἤδη πάλαι κατοκνέοντας ἐς ῥώμην 20.9.5 ἅμα καὶ ἐλπίδας χρηστοτέρας ὑπὲρ τοῦ παντός ἔργου 20.10.1 ἐπηρότα ἦν. πολὺ δὲ δὴ συνεπιλαβέ- σθαι ἐς εὐθυμίην τῇ στρατιῇ τὸ δὴ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ὁρμηθέντα κατὰ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἀμφοτέρω ἐκπλῶσαι ἐς τὸν πόν- τον σφάγια τε τῷ Ποσειδῶνι ἐντεμεῖν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ὅσοι ἄλλοι 20.10.5 θεοὶ θαλάσσιοι, καὶ δῶρα μεγαλοπρεπέα τῇ θαλάσσει 20.11.1 χαρίσασθαι. τῇ τε ἄλλῃ τῇ Ἀλεξάνδρου παραλόγῳ εὐτυ- χίῃ πεποιθότας οὐδὲν ὃ τι οὐ τολμητόν τε ἐκείνῳ καὶ ἐρκτόν ἡγέεσθαι. 21.1.1 ὥς δὲ τὰ ἐτήσια πνεύματα ἐκοι- μήθη, ἃ δὴ τοῦ θέρους τὴν ὥρην πᾶσαν κατέχει ἐκ τοῦ πελάγεος ἐπιπνέοντα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ταύτῃ ἄπορον τὸν πλοῦν ποιέοντα, τότε δὴ ὠρμῶντο ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Κηφισοδώρου, εἰκάδι 21.1.5 τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός, καθότι Ἀθηναῖοι ἄγουσιν, ὥς δὲ Μακεδόνες τε καὶ Ἀσιανοὶ ἤγον <μηνός Ὑπερ- βερεταίου, ἔτος> τὸ ἐνδέκα- τον βασιλεύοντος Ἀλεξάνδρου. 21.2.1 θύει δὲ καὶ Νέαρχος πρὸ τῆς ἀναγωγῆς Διὶ Σωτῆρι καὶ ἀγῶνα ποιέει καὶ οὗτος γυμνικόν. ἄραντες δὲ ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου τῇ πρώτῃ ἡμέρῃ κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ὁρμίζονται πρὸς διώρυχα μεγάλη, καὶ μένουσιν αὐτοῦ 21.2.5 δύο ἡμέρας· Στοῦρα δὲ ὄνομα ἦν τῷ χώρῳ· σταδίοι ἀπὸ 21.3.1 τοῦ ναυστάθμου ἐς ἑκατόν. τῇ τρίτῃ δὲ ἄραντες ἔπλεον ἔστε ἐπὶ διώρυχα ἄλλην σταδί- ους τριάκοντα, ἄλμυρὴν ἥδη ταύτην τὴν διώρυχα· ἀνῆει γὰρ ἡ θάλασσα ἐς αὐτήν, μάλιστα μὲν ἐν τῇσι πλημμυρίῃσιν, ὑπέμενε δὲ 21.3.5 καὶ ἐν τῇ<σιν> ἀμπώτεσι τὸ ὕδωρ μεμιγμένον τῷ πο- 21.4.1 ταμῷ· Καύμανα δὲ οὖνομα ἦν τῷ χώρῳ. ἐνθὲνδε εἴκοσι σταδίους καταπλώσαντες ἐς Κορέεστιν ὁρμίζονται ἔτι 21.5.1 κατὰ τὸν ποτα- μόν. ἐνθὲνδε ὁρμηθέντες ἔπλεον οὐκ ἐπὶ πολλόν· ἔρμα γὰρ ἐφάνη αὐτοῖσι κατὰ τὴν ἐκβολὴν τὴν ταύτῃ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τὰ κύματα ἐρρόχθι πρὸς τῇ ἡϊόνι, 21.6.1 καὶ ἡ ἡϊὼν αὕτη τραχεῖα ἦν. ἀλλὰ ἵναπερ μαλθακὸν ἦν τοῦ ἔρματος, ταύτῃ διώρυχα ποι- ῆσαντες ἐπὶ σταδίους πέντε, διῆγον τὰς νέας, ἐπειδὴ ἡ πλήμυρα ἐπῆλθεν ἡ 21.7.1 ἐκ τοῦ πόντου. ἐκπεριπλώσαντες δὲ σταδίους πεντήκοντα καὶ ἑκατόν ὁρμίζονται ἐς Κρώκαλα νῆσον ἀμμώδεα καὶ μένουσιν αὐτοῦ τὴν ἄλλην ἡμέραν. προσοικεῖ δὲ ταύτῃ 21.8.1 ἔθνος Ἰνδικόν, οἱ Ἀράβιοι καλεόμενοι, ὧν καὶ ἐν τῇ μέζονι ξυγγραφῇ μνήμην ἔσχον, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐπώνυμοι ποταμοῦ Ἀράβιος, ὃς διὰ τῆς γῆς αὐτῶν ῥέων ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, ὁρίζων τούτων τε τὴν χώραν καὶ τὴν

Ὠρειτέων. ἐκ δὲ Κρωκάλων ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες ὄρος τὸ καλεόμενον αὐτοῖσιν Εἶρον, ἐν ἀριστερᾷ δὲ νῆσον ἁλιτενέα ἔπλεον· ἡ δὲ νῆσος παρατεταμένη τῇ ἡϊόνι 21.10.1 κόλπον στεινὸν ποιέει. διεκπλεύσαντες δὲ ταύτην ὁρμί- ζονται ἐν λιμένι εὐόρμῳ. ὅτι δὲ μέγας τε καὶ καλὸς ὁ λιμὴν, Νεάρχῳ ἔδοξεν ἐπονομάζειν αὐτὸν Ἀλε- ξάνδρου 21.11.1 λιμένα. νῆσος δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος ὅσον σταδίους δύο ἀπέχουσα· Βίβακτα ὄνομα τῇ νήσῳ, ὃ δὲ χῶρος ἅπας Σάγγαδα. ἡ δὲ νῆσος καὶ τὸν λιμένα, προ- 21.12.1 κειμένη πρὸ τοῦ πελάγεος, αὐτὴ ἐποίησεν. ἐνταῦθα πνεύματα μεγάλα ἐκ τοῦ πόντου ἔπνεε καὶ συνεχέα, καὶ Νέαρχος δείσας τῶν βαρβάρων μὴ τινες συνταχθέντες ἐφ' ἀρπαγὴν τοῦ στρατοπέδου τραποῖατο, ἐκτειχίζει τὸν 21.13.1 χῶρον λιθίνῳ τείχει. τέσσαρες δὲ καὶ εἴκοσιν ἡμέραι τῇ μονῇ ἐγένοντο. καὶ λέγει ὅτι μύας τε ἐθήρων τοὺς θια- λασσίους οἱ στρατιῶται, καὶ ὅστρεα δὲ καὶ τοὺς σωλῆ- νας καλεομένους, ἄτοπα τὸ μέγεθος, ὥς τοῖσιν ἐν τῇδε 21.13.5 τῇ ἡμετέρῃ θαλάσσει συμβαλέειν· καὶ ὕδωρ ὅτι ἄλμυρόν ἐπίνετο. 22.1.1 ἅμα τε ὁ ἄνεμος ἐπαύσατο καὶ

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

οἱ ἀνήγοντο. καὶ πε-
 ραιωνθέντες σταδίους ἐς ἐξήκοντα ὁρμίζονται πρὸς αἰ-
 γιαλῶ φαμμώδει· νῆσος δὲ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ ἐρήμη. 22.2.1 ταύτην δὲ πρόβλημα ποιησάμενοι
 ὠρμίσθησαν· Δόμαι οὖνομα τῇ νήσῳ. ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ἀλλὰ προελ-
 θόντες ἐς τὴν μεσογαίην ὅσον εἴκοσι σταδίους ἐπι- 22.3.1 τυγχάνουσιν ὕδατι καλῷ.
 τῇ δὲ ὑστεραίῃ ἐς νύκτα αὐ-
 τοῖς ὁ πλόος ἐγένετο ἐς Σάραγγα σταδίους τριακοσί-
 ους, καὶ ὁρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ, καὶ ὕδωρ ἦν ἀπὸ τοῦ 22.4.1 αἰγιαλοῦ ὅσον ὀκτώ
 σταδίους. ἐνθὲνδε πλώσαντες ὁρ-
 μίζονται ἐν Σακάλοισι, τόπῳ ἐρήμῳ. καὶ διεκπλώ-
 σαντες σκοπέλους δύο, οὕτω τι ἀλλήλοις πελάζοντας, ὥστε τοὺς ταρσοὺς τῶν νεῶν
 ἄπτεσθαι ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῶν πε- 22.4.5 τρέων, καθορμίζονται ἐν Μοροντοβάροις,
 σταδίους διελ- 22.5.1 θόντες ἐς τριακοσίους· ὁ δὲ λιμὴν μέγας καὶ εὐκυκλος καὶ
 βαθύς καὶ ἄκλυστος, ὁ δὲ ἔσπλους ἐς αὐτὸν στεινός. τοῦτον τῇ γλώσσει τῇ ἐπιχωρίῃ
 Γυναικῶν λιμένα ἐκά- 22.6.1 λεον, ὅτι γυνὴ τοῦ χώρου τούτου πρώτη ἐπῆρξεν. ὥς
 δὲ διὰ τῶν σκοπέλων διεξέπλεον, κύμασι τε μεγάλοις ἐνέκυρσαν καὶ τῇ θαλάσσει
 ῥοώδει. ἀλλὰ ἐκπεριπλῶσαι 22.7.1 γὰρ ὑπὲρ τοὺς σκοπέλους μέγα ἔργον ἐφαίνετο.
 ἐς δὲ τὴν ὑστεραίῃν ἔπλεον νῆσον ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες πρὸ τοῦ πελάγεος οὕτω
 τι τῷ αἰγιαλῷ συναφέα ὥστε εἰ-
 κάσαι ἂν διώρυχα εἶναι τὸ μέσον τοῦ τε αἰγιαλοῦ
 καὶ 22.7.5 τῆς νήσου· στάδιοι οἱ πάντες ἐβδομήκοντα τοῦ διέκπλου. καὶ ἐπὶ τε τοῦ
 αἰγιαλοῦ δένδρεα ἦν πολλὰ καὶ δασέα, 22.8.1 καὶ ἡ νῆσος ὕλη παντοίη σύσκιος. ὑπὸ
 δὲ τὴν ἔω ἔπλεον ἔξω τῆς νήσου κατὰ ῥηχίην στενήν· ἔτι γὰρ ἡ ἀνάπωτις κατεῖχε.
 πλώσαντες δὲ ἐς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους ὁρμίζονται ἐν τῷ στόματι τοῦ Ἀρά-
 βιος ποταμοῦ· καὶ 22.8.5 λιμὴν μέγας καὶ καλὸς πρὸς τῷ στόματι, ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν
 πότιμον· τοῦ γὰρ Ἀράβιος αἰ ἐκβολαὶ ἀναμειγμέναι 22.9.1 τῷ πόντῳ ἦσαν. ἀλλὰ
 τεσσαράκοντα σταδίους ἐς τὸ ἄνω προχωρήσαντες λάκκῳ ἐπιτυγχάνουσι, καὶ ἐν-
 θεν ὕδρευ- 22.10.1 σάμενοι ὀπίσω ἀπενόστησαν. νῆσος δὲ ἐπὶ τῷ λιμένι ὑψηλὴ καὶ
 ἔρημος, καὶ περὶ ταύτην ὀστρεῶν τε καὶ ἰχθύων παντοδαπῶν θήρα. μέχρι μὲν τοῦδε
 Ἀράβιες, ἔσχατοι Ἰνδῶν ταύτῃ ὠκισμένοι, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε 22.10.5 Ὀρεῖται ἐπεῖχον.
 23.1.1 ὁρμηθέντες δὲ ἐκ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀράβιος παρέ-
 πλεον τῶν Ὀρειτέων τὴν
 χώραν. καὶ ὁρμίζονται ἐν Πα-
 γάλοις, πλώσαντες σταδίους ἐς διακοσίους, πρὸς
 ῥηχίῃ. ἀλλὰ ἀγκύρησι γὰρ ἐπήβολος ἦν ὁ χῶρος. τὰ μὲν οὖν 23.1.5 πληρώματα ἀπε-
 σάλειον ἐν τῇσι νηυσὶν, οἱ δὲ ἐφ' ὕδωρ 23.2.1 ἐκβάντες ὕδρευοντο. τῇ δ' ὑστεραίῃ
 ἀναχθέντες ἅμα ἡμέρη καὶ πλώσαντες σταδίους ἐς τριάκοντα καὶ τετρα-
 κοσίους
 κατάγονται ἐσπέραιοι ἐς Κάβανα, καὶ ὁρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ ἐρήμῳ. καὶ ἐνταῦθα
 ῥηχίῃ τραχείῃ ἦν, καὶ 23.3.1 ἐπὶ τῷδε μετεώρους τὰς νέας ὠρμίσαντο. κατὰ τοῦτον
 τὸν πλόον πνεῦμα ὑπολαμβάνει τὰς νέας μέγα ἐκ πόν-
 του, καὶ νέες δύο μακρὰι
 διαφθείρονται ἐν τῷ πλόῳ, καὶ κέρκυρος· οἱ δὲ ἄνθρωποι σῶζονται ἀπονηξάμενοι,
 23.4.1 ὅτι οὐ πόρρω τῆς γῆς ὁ πλόος ἐγένετο. ἀμφὶ δὲ μέσας νύκτας ἀναχθέντες
 πλέουσιν ἔσπε ἐπὶ Κώκαλα, <ᾧ> τοῦ αἰγιαλοῦ, ἐνθεν ὠρμήθησαν, ἀπεῖχε σταδίους
 διακοσίους· καὶ αἱ μὲν νῆες σαλεύουσαι ὥρμεον, τὰ πληρώματα δὲ 23.4.5 ἐκβιβάσας

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Νεάρχος πρὸς τῇ γῇ ἠὺλίσθη, ὅτι ἐπὶ πολλὸν τεταλαιπωρηκότες ἐν τῇ θαλάσῃ ἀναπαύσασθαι ἐπό- θεον· στρατόπεδον δὲ περιεβάλετο τῶν βαρβάρων τῆς 23.5.1 φυλακῆς ἕνεκα. ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ Λεόννατος, ὅτῳ τὰ Ὀρειτῶν ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπετέτραπτο, μάχῃ μεγάλη νικᾷ Ὀρείτας τε καὶ ὅσοι Ὀρείταις συνεπέλαβον τοῦ ἔργου. καὶ κτείνει αὐτῶν ἑξακισχιλίους, καὶ τοὺς ἡγεμόνας πάν- 23.5.5 τας· τῶν δὲ σὺν Λεοννάτῳ ἱππεῖς μὲν ἀποθνήσκουσι πεν- τεκαίδεκα, τῶν δὲ πεζῶν ἄλλοι τε οὐ πολλοὶ καὶ Ἀπολ- 23.6.1 λοφάνης ὁ Γαδρωσίων σατράπης. ταῦτα μὲν δὴ ἐν τῇ ἄλλῃ συγγραφῇ ἀναγέγραπται, καὶ ὅπως Λεόννατος ἐπὶ τῷδε ἐστεφανώθη πρὸς Ἀλε- ξάνδρου χρυσῷ στεφάνῳ 23.7.1 ἐν Μακεδόσιν. ἐνταῦθα σῖτος ἦν νενημένος κατὰ πρὸς- ταγμα Ἀλεξάνδρου ἐς ἐπισιτισμὸν τῷ στρατῷ, καὶ ἐμ- 23.8.1 βάλλονται σιτία ἡμερέων δέκα ἐς τὰς νέας. καὶ τῶν

νεῶν ὅσαι πεπονήκεσαν κατὰ τὸν πλὸν μέχρι τοῦδε ἐπεσκεύασαν, καὶ τῶν ναυ- τέων ὅσοι ἐν τῷ ἔργῳ βλα- κεύειν ἐφαίνοντο Νεάρχῳ, τούτους μὲν πεζῇ ἄγειν Λεον- 23.8.5 νάτῳ ἔδωκεν, αὐτὸς δὲ ἀπὸ τῶν σὺν Λεοννάτῳ στρα- τιωτῶν συμπληροῖ τὸ ναυτικόν. 24.1.1 ἐνθὲνδε ὁρμηθέντες ἔπλεον ἀκραί, καὶ διελθόντες σταδίους ἐς πεντακοσίους ὠρμίζοντο πρὸς ποταμῷ χει- 24.2.1 μάρρῳ· Τόμηρος ὄνομα ἦν τῷ πο- ταμῷ. καὶ λίμνη ἦν ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ βράχια τὰ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἐπώκειον ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς. καὶ οὗτοι ὡς προσπλέοντας εἶδον, ἐθάμ- βησάν τε καὶ 24.2.5 παρατείναντες σφᾶς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐτάχθησαν ὡς 24.3.1 ἀπομαχούμενοι πρὸς τοὺς ἐκβαίνοντας. λόγχας δὲ ἐφό- ρεον παχέας, μέγεθος ὡς ἑξαπῆχας· ἀκωκὴ δὲ οὐκ ἐπὶ σιδηρῇ, ἀλλὰ τὸ ὀξὺ αὐτῇσι πεφυρακτωμένον ταῦτὸ 24.4.1 ἐποίησε. πλῆθος δὲ ἦσαν ὡς ἑξακόσιοι. καὶ τούτους Νεάρ- χος ὡς ὑπομένοντάς τε καὶ παρατεταγμένους κατεῖδε, τὰς μὲν νέας ἀνακωχεύειν κελεύει ἐντὸς βέλους, ὡς τὰ τοξεύματα ἐς τὴν γῆν ἀπ' αὐτῶν ἐξικνεῖσθαι· αἱ γὰρ 24.4.5 τῶν βαρβάρων λόγ- χαι παχέαι φαινόμεναι ἀγχέμαχοι μὲν, 24.5.1 ἄφοβοι δὲ ἐς τὸ ἐσακοντίζεσθαι ἦσαν. αὐτὸς δὲ τῶν στρα- τιωτῶν ὅσοι αὐτοὶ τε κουφότατοι καὶ κουφώτατα ὅπλι- σμένοι τοῦ τε νεῖν δαημονέστατοι, τούτους δὲ ἐκνήξασθαι 24.6.1 κελεύει ἀπὸ ξυνθήματος. πρόσταγμα δὲ σφισιν ἦν, ὅπως τις ἐκνήξάμενος σταίῃ ἐν τῷ ὕδατι, προσμένειν τὸν πα- ραστάτην οἱ ἐσόμενον, μηδὲ <ἐμ>βάλλειν πρόσθεν ἐς τοὺς βαρβάρους, πρὶν ἐπὶ τριῶν ἐς βᾶθος ταχθῆναι τὴν 24.6.5 φάλαγγα, τότε <δὲ> δρόμῳ ἤδη ἰέναι ἐπαλα- λάξαντας. 24.7.1 ἅμα δὲ ἐρρίπτουν ἐωυτοὺς οἱ ἐπὶ τῷδε τεταγμένοι ἐκ τῶν νεῶν ἐς τὸν πόντον, καὶ ἐνήχοντο ὀξέως, καὶ ἴσταντο ἐν κόσμῳ, καὶ φάλαγγα ἐκ σφῶν ποιησάμενοι δρόμῳ ἐπήεσαν αὐτοὶ τε ἀλαλάζοντες τῷ Ἐνυαλίῳ καὶ οἱ ἐπὶ 24.7.5 τῶν νεῶν ξυνεπήχεον, τοξεύματά τε καὶ ἀπὸ μηχανῶν 24.8.1 βέλεα ἐφέροντο ἐς τοὺς βαρβάρους. οἱ δὲ τὴν τε λαμ- πρότητα τῶν ὅπλων ἐκπλαγέντες καὶ τῆς ἐφόδου τὴν ὀξύτητα καὶ πρὸς τῶν τοξευμάτων τε καὶ τῶν ἄλλων βελῶν βαλλόμενοι, οἷα δὴ ἡμίγυμνοι ἄνθρωποι, οὐδὲ 24.8.5 ὀλίγον ἐς ἀλκὴν τραπέντες ἐγκλίνουσι. καὶ οἱ μὲν αὐτοῦ 24.9.1 φεύγοντες ἀποθνήσκουσιν, οἱ δὲ καὶ ἀλίσκονται· ἔστι δὲ οἱ καὶ

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

διέφυγον ἐς τὰ ὄρεα. ἦσαν δὲ οἱ ἀλόντες τά τε ἄλλα σώματα δασέες καὶ τὰς κεφαλὰς, καὶ τοὺς ὄνυχας θηριώδεις· τοῖς γὰρ δὴ ὄνυξιν ὅσα σιδήρῳ διαχρᾶ- 24.9.5 σθαι ἐλέγοντο καὶ τοὺς ἰχθύας τοῦτοις παρασχίζοντες κατεργάζεσθαι καὶ τῶν ξύλων ὅσα μαλακώτερα. τὰ δὲ ἄλλα τοῖς λίθοις τοῖσιν ὀξέσιν ἔκοπτον· σίδηρος γὰρ αὐτοῖσιν οὐκ ἦν. ἐσθῆτα δὲ ἐφόρεον δέρματα θήρεια, οἳ δὲ καὶ ἰχθύων τῶν μεγάλων [τε] τὰ παχέα. 25.1.1 ἐνταῦθα νεωλοῦσι τὰς νέας, καὶ ὅσαι πεπονηκυῖαι αὐτῶν ἐπισκευάζουσι. τῇ δὲ ἕκτη ἡμέρῃ ἐστέλλοντο, καὶ πλώσαντες σταδίους ἐς τριακοσίους ἀφικνέονται ἐς χῶρον, ὃς δὴ ἔσχατος ἦν τῆς Ὀρειτῶν γῆς· Μάλανα τῷ 25.2.1 χώρῳ ὄνομα. Ὀρεῖται δὲ ὅσοι ἄνω ἀπὸ θαλάσσης οἰκέουσιν, ἐσταλμένοι μὲν κατάπερ Ἰνδοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐς πόλεμον ὡσαύτως παραρτέονται· γλῶσσα δὲ ἄλλη αὐτοῖσι 25.3.1 καὶ ἄλλα νόμια. μήκος τοῦ παράπλου παρὰ μὲν χώραν τὴν Ἀραβίων ἐς χιλίους μάλιστα σταδίους, ἐνθενπερ ὠρμήθησαν, παρὰ δὲ τὴν Ὀρειτῶν γῆν ἐξακόσιοι καὶ 25.4.1 χίλιοι. παραπλεόντων δὲ τὴν Ἰνδῶν γῆν (τὸ ἐντεῦθεν γὰρ οὐκέτι Ἰνδοὶ εἰσι) λέγει <Νέαρχος> ὅτι αἱ σκιαὶ 25.5.1 αὐτοῖσιν οὐ ταῦτ' ἐποίουν· ἀλλὰ ὅπου μὲν ἐπὶ πολὺ τοῦ πόντου ὡς πρὸς μεσημβρίαν προχωρήσειαν, αἱ δὲ καὶ αὐταὶ [αἱ σκιαὶ] πρὸς μεσημβρίην τετραμμέναι ἐφαίνοντο· ὁπότε δὲ τὸ μέσον τῆς ἡμέρης ἐπέχοι ὁ ἥλιος, ἦδη δὲ 25.6.1 καὶ ἔρημα σκιῆς πάντα ὥφθη αὐτοῖσι. τῶν τε ἀστέρων ὅσους πρόσθεν μετεώρους κατεώρων, οἳ μὲν ἀφανέες πάντῃ ἦσαν, οἳ δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ γῇ ἐφαίνοντο, καταδύνοντές τε καὶ αὐτίκα ἀνατέλλοντες οἱ πάλαι ἀειφανέες. 25.7.1 καὶ ταῦτα οὐκ ἀπεικότα δοκέει μοι ἀναγράψαι Νέαρχος· ἐπεὶ καὶ ἐν Συήνῃ τῇ Αἰγυπτίῃ, ἐπεὶ τροπὰς ἄγῃ θέρεος ὥρῃ ὁ ἥλιος, φρέαρ ἀποδεδειγμένον ἐστὶ, καὶ τοῦτο ἄσκιον ἐν μεσημβρίῃ φαίνεται· ἐν Μερῷ δὲ πάντα 25.8.1 ἄσκια τῇ αὐτῇ ὥρῃ. εἰκὸς εἶναι καὶ ἐν Ἰνδοῖσιν, ἅτε πρὸς μεσημβρίην ὠκισμένοις, τὰ αὐτὰ δὴ πάθεα ἐπέχειν, καὶ μάλιστα δὴ κατὰ τὸν πόντον τὸν Ἰνδικόν, ὅσω μᾶλλον αὐτοῖσιν ἢ θάλασσα πρὸς μεσημβρίην κέκλιται. ταῦτα 25.8.5 μὲν δὴ ὧδε ἐχέτω. 26.1.1 ἐπὶ δὲ Ὀρειτῆσι κατὰ μὲν μεσογαίην Γαδρώσιοι ἐπεῖχον, εἶναι τὴν χώραν χαλεπῶς διεξήλθεν ἅμα τῇ στρατιῇ Ἀλέξανδρος, καὶ κακὰ τοσαῦτα ἔπαθεν, ὅσα οὐδὲ τὰ σύμπαντα τῆς συμπάσης στρατηλασίης. ταῦτά μοι ἐν τῇ 26.2.1 μέζονι συγγραφῇ ἀναγέγραπται. κάτω δὲ Γαδρωσίων παρὰ τὴν θάλασσαν αὐτὴν οἱ ἰχθυοφάγοι καλεόμενοι οἰκοῦσι· παρὰ τούτων τὴν γῆν ἔπλεον. τῇ μὲν πρώτη ἡμέρῃ περὶ τὴν δευτέραν φυλακὴν ἀναχθέντες κατα- 26.2.5 ρουσιν εἰς Βαγίσαρα· στάδιοι τοῦ παράπλου ἐξακόσιοι. 26.3.1 λιμὴν τε ἐν αὐτόνθι εὖορμος, καὶ κώμη Πάσιρα, ἀπέχουσα ἀπὸ θαλάσσης ἐξήκοντα σταδίους, καὶ οἱ πρόσοι- 26.4.1 καὶ αὐτῆς Πασιρές. ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν πρωῒτερον τῆς ὥρης ἀναχθέντες περιπλέουσιν ἄκρην ἐπὶ πολὺ τε ἀνέχουσιν ἐς τὸν πόντον καὶ αὐτὴν ὑψηλὴν καὶ κρημνώ-

δεα. φρέατα δὲ ὀρύξαντες, ὕδωρ [οὐκ] ὀλίγον καὶ ποταμὸν ἀρυσάμενοι ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ ἀγκυρέων 26.6.1 ὤρμεον, ὅτι ῥηχίη κατὰ τὸν αἰγιαλὸν ἀνεῖχεν· ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν καταΐρουσιν ἐς Κόλτα, σταδίους ἐλθόντες διακοσίους. ἐνθὲνδε

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἔωθεν πλεύσαντες σταδίους ἑξακο- σίους ἐν Καλίμοισιν ὀρμίζονται. κώμη πρὸς τῷ αἰγιαλῷ, 26.6.5 φοῖνικες δὲ περὶ αὐτὴν ὀλίγοι πεφύκεσαν, καὶ βάλανοι ἐπ’ αὐτοῖσι χλωραὶ ἐπῆσαν. καὶ νῆσος ὡς ἑκατὸν στα- δίους ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀπέχουσα, Καρ- νίνη ὄνομα. 26.7.1 ἐνταῦθα ξένια Νεάρχῳ προσφέρουσιν οἱ κωμῆται πρό- βατα καὶ ἰχθύας· καὶ τῶν προβάτων τὰ κρέα λέγει ὅτι ἦν ἰχθυώδεα, ἴσα τοῖς τῶν ὀρνίθων τῶν πελαγίων, ὅτι καὶ αὐτὰ ἰχθύων σιτέεται· πόα γὰρ οὐκ ἔνι ἐν τῇ χώρῃ. 26.8.1 ἀλλὰ τῇ ὑστεραίῃ πλεύσαντες ἐς σταδίους διακοσίους ὀρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ καὶ κώμῃ ἀπὸ θαλάσσης ἐς σταδίους τριάκοντα ἀπεχούσῃ· ἡ μὲν κώμη Κύσα ἔκα- 26.9.1 λέετο, Καρβίς δὲ τῷ αἰγιαλῷ ὄνομα ἦν. ἐνταῦθα πλοίοις ἐπιτυχάνουσι σμικροῖσιν, οἷα ἀλι- ἐών εἶναι πλοῖα οὐκ εὐδαιμόνων· αὐτοὺς δὲ οὐ καταλαμβάνουσιν, ἀλλ’ ἔφυγον γὰρ καθορμιζομένας κατιδόντες τὰς νέας. σῆτός 26.9.5 τε αὐτόθι οὐκ ἐνῆν, καὶ ἐπιλελοί- πει τὴν στρατιὴν ὁ πολλός· ἀλλὰ αἶγας ἐμβαλόμενοι ἐς τὰς νέας, οὕτω δὲ 26.10.1 ἀπέπλεον. καὶ περιπλώσαντες ἄκρην ὑψηλὴν ὅσον πεν- τήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίους ἀνέχουσιν ἐς τὸν πόντον, κατάγονται ἐν λιμένι ἀκλύστῳ. καὶ ὕδωρ αὐτόθι ἦν, καὶ ἀλιεὺς ὥκεον· Μόσαρνα ὄνομα ἦν τῷ λιμένι. 27.1.1 ἐνθὲνδε καὶ ἡγεμῶν τοῦ πλόου λέγει <Νεάρχος> ὅτι συνέπλωσεν αὐτοῖσιν, Ὑδράκης ὄνομα, Γαδρώσιος· ὑπέστη δὲ Ὑδράκης καταστήσειν αὐτοὺς μέχρι Καρμα- νίης. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε οὐκέτι χαλεπὰ ἦν, ἀλλὰ μᾶλλον 27.2.1 τιτ’ ὀνομαζόμενα, ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν Περσικόν. ἐκ δὲ Μοσάρνων νυκτὸς ἐπάραντες πλώουσι σταδίους ἑπτα- κοσίους καὶ πεντήκοντα ἐς Βάλωμον αἰγιαλόν· ἐνθὲνδε ἐς Βάρνα κώμην σταδίους τετρακοσίους, ἵνα φοῖνικὲς τε 27.2.5 πολλοὶ ἐνῆσαν καὶ κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μύρρινοι ἐπε- φύκεσαν καὶ ἄλλα ἄνθηα, ἀφ’ ὧτων στεφανώματα τοῖσι κωμήτησιν ἐπλέκοντο· ἐνταῦθα πρῶτον δένδρεά τε εἶδον ἡμέρα, καὶ ἀνθρώπους οὐ πάντη θηριώδεας ἐποικέοντας. 27.3.1 ἐνθὲνδε ἐς διακοσίους σταδίους περιπλώσαντες κατὰ- ρουσιν ἐς Δενδρόβοσα, καὶ αἱ νέες ἐπ’ ἀγκυρέων ἐσά- 27.4.1 λευσαν. ἐνθὲνδε ἀμφὶ μέσας νύκτας ἄραντες ἐς Κώφαντα λιμένα ἀπίκοντο, τετρακοσίους μάλιστα σταδίους διεκ- 27.5.1 πλώσαντες· ἐνταῦθα ἀλιεὺς τε ὥκεον, καὶ πλοῖα αὐτοῖσιν ἦν μικρὰ καὶ πονηρά· καὶ ταῖς κώπαις οὐ κατὰ σκαλμὸν ἤρεσσον ὡς ὁ Ἑλλήνων νόμος, ἀλλ’ ὥσπερ ἐντ’ ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἐπιβάλλοντες ἐνθεν καὶ ἐνθεν, κατάπερ οἱ σκά- 27.5.5 πτοντες τὴν γῆν. ὕδωρ δὲ πολὺ τε ἦν ἐν τῷ λιμένι καὶ 27.6.1 καθαρόν. περὶ δὲ πρώτην φυλακὴν ἄραντες κατὰ- ρουσιν ἐς Κύζα, ἐς ὀκτακοσίους σταδίους διεκπλώσαντες, ἵνα αἰγιαλός τε ἔρημος ἦν καὶ ῥαχίη. αὐτόθι ὦν ἐπ’ ἀγκυ- 27.7.1 ρέων ὥρμεον, κατὰ ναῦν τε ἐδειπνοποιέ- οντο. ἐνθὲνδε διεκπλώσαντες σταδίους πεντακοσίους ἀπίκοντο ἐς τινα πόλιν μικρὴν, οἰκεομένην ἐπὶ γηλόφου οὐ πόρρω τοῦ 27.8.1 αἰγιαλοῦ. καὶ Νεάρχος ἐπιφρασθεὶς ὅτι σπείρεσθαι τὴν χώραν εἰκός, λέγει πρὸς Ἀρχίν, ὃς ἦν Ἀναξιδότου μὲν παῖς, Πελλαῖος, συνέπλει δὲ Νεάρχῳ, τῶν ἐν αἰνῇ ὦν Μακεδόνων – πρὸς τοῦτον λέγει ὅτι καταληπτέον σφίσιν 27.9.1 εἶη τὸ χωρίον· ἐκόντας τε γὰρ οὐκ ἂν οἴεσθαι δοῦναι τῇ στρατιῇ σιτία, βίη τε οὐχ οἷόν τε εἶναι ἐξαίρειν, πο- λιορκίης δὲ καὶ τριβῆς δεήσειν,

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

σφῆς δὲ ἐπιλελοιπέναι τὰ σιτία. ὅτι δὲ ἡ γῆ σιτοφόρος, τῇ καλᾷ τεκμηριοῦ- 27.9.5 σθαι, ἦντινα οὐ πόρρω τοῦ αἰγιαλοῦ ἀφεώρων βαθέην. 27.10.1 ταῦτα ἐπεὶ σφισιν ἐδόκεε, τὰς μὲν ἄλλας νέας κελεύει παραρτέεσθαι ὥς ἐς πλόον, καὶ ὁ Ἀρχίης αὐτῷ ἐξήρτυε τὰ ἐς τὸν πλόον· αὐτὸς δὲ ὑπολειφθεὶς μετὰ μιῆς νεῶς ἐπὶ θέαν δῆθεν τῆς πόλιος ἦει. 28.1.1 προσάγοντι δὲ αὐτῷ πρὸς τὰ τείχεα φιλίως ξένια ἔφε- ρον ἐκ τῆς πόλιος θύννους τε ἐν κριβάνοισιν ὀπτούς – οὗτοι γὰρ ἔσχατοι τῶν Ἰχθυοφάγων οἰκέοντες πρῶτοι ἐν αὐτοῖσιν ὥφθησαν οὐκ ὠμοφαγέοντες – καὶ πέμ- 28.2.1 ματα ὀλίγα καὶ βαλάνους τῶν φοινίκων. ὃ δὲ ταῦτα μὲν ἀσμένως δέκεσθαι ἔφη, ἐθέλγειν δὲ θεήσασθαι τὴν πόλιν· 28.3.1 οἱ δὲ εἴων παρελθεῖν. ὥς δὲ εἴσω πυλῶν παρῆλθε, δύο μὲν τῶν τοξοτῶν κατέχειν κελεύει τὴν πυλίδα, αὐτὸς δὲ μετὰ δύο ἄλλων καὶ τοῦ ἐρμηνεύς ἐπὶ τὸ τεῖχος τὸ ταύτῃ ἀνελθὼν ἐσήμηνε τοῖς ἀμφὶ τὸν Ἀρχίην ὅπως συνέκειτο. 28.3.5 συνέκειτο γὰρ τὸν μὲν σημῆναι, τὸν δὲ συμβαλόντα ποι- 28.4.1 εῖν τὸ τεταγμένον. ἰδόντες δὲ τὸ σημῆιον οἱ Μακεδόνες ἐπώκελλόν τε κατὰ τάχος τὰς νέας καὶ ἐξεπῆδων σπουδῇ ἐς τὴν θάλασσαν, οἱ δὲ βάρβαροι ἐκπλαγέντες τοῖς γινο- 28.5.1 μένοις ἐπὶ τὰ ὄπλα ἔθρον. ὁ δὲ ἐρμηνεὺς ὁ σὺν Νεάρχῳ ἐκέρυσσε σῖ- τον διδόναι τῇ στρατιῇ, εἰ σῶαν ἐθέλουσιν ἔχειν τὴν πόλιν· οἱ δὲ ἡρνοῦντο εἶναι σφίσι, καὶ ἅμα προσέβαλλον τῷ τείχει. ἀλλὰ ἀνέστελλον αὐτοὺς οἱ το- 28.5.5 ζόται οἱ ἀμφὶ τὸν Νεάρχον, ἐξ ὑπερδεξίου τοξεύοντες. 28.6.1 ὥς δὲ ἔμαθον ἐχομένην τε ἤδη καὶ ὅσον οὐπὼ ἀνδρα- ποδισθησομένην σφίσι τὴν πόλιν, τότε δὲ δὴ ἐδέοντο τοῦ Νεάρχου τὸν μὲν σῖτον ὅσπερ ἦν αὐτοῖσι λαβόντα 28.7.1 ἀπάγειν, τὴν πόλιν δὲ μὴ διαφθεῖραι. Νεάρχος δὲ τὸν μὲν Ἀρχίην κελεύει καταλαβεῖν τὰς πύλας καὶ τὸ κατ' αὐτὰς τεῖχος, αὐτὸς δὲ συμπέμπει τοὺς κατοφρομένους τὸν

σῖτον εἰ ἀδόλως δεικνύουσιν. οἱ δὲ τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἰχθύων τῶν ὀπτῶν ἀληλε- σμένον ἄλευρον πολὺ ἐδεί- κνυσαν, πυρούς δὲ καὶ κριθὰς ὀλίγας· καὶ γὰρ καὶ ἐτύγ- χανον σίτῳ μὲν τῷ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, τοῖσι δὲ ἄρτοισιν 28.9.1 ὅσα ὄψῳ διαχρεόμενοι. ὥς δὲ τὰ ὄντα ἐπεδείκνυσαν, οὕτω δὴ ἐκ τῶν παρόντων ἐπισιτισάμενοι ἀνήγοντο, καὶ ὁρμί- ζονται πρὸς ἄκρην, ἦντινα οἱ ἐπιχώριοι ἱρὴν Ἥλιου ἦγον· οὕνομα τῇ ἄκρῃ Βά- γεια. 29.1.1 ἐνθὲνδε ἀμφὶ μέσας νύκτας ἄραντες διεκπλώουσι στα- δίους ἐς χιλίους ἐς Τάλμενα λιμένα εὖορμον. ἐνθὲνδε ἐς Κανασίδα πόλιν ἐρήμην σταδίου ἐς τετρα- κοσίους, ἵνα τινὲς φρέατι ὀρυκτῷ ἐπιτυγχάνουσι, καὶ φοίνικες 29.1.5 ἄγριοι ἐπεφύκε- σαν. τούτων τοὺς ἐγκεφάλους κόπτοντες 29.2.1 ἐσιτέοντο· σῖτος γὰρ ἐπελελοίπει τὴν στρατιήν. καὶ κακῶς ἤδη ὑπὸ λιμοῦ ἔχοντες ἔπλεον τὴν τε ἡμέρην καὶ 29.3.1 τὴν νύκτα, καὶ ὁρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ ἐρήμῳ. Νέ- αρχος δὲ καταδείσας μὴ ἄρα ἐς τὴν γῆν ἐκβάντες ἀπο- λίποιεν τὰς νέας ὑπὸ ἀθυμίας, ἐπὶ τῷδε μετεώρους ἔσχε 29.4.1 τὰς νέας ἐπ' ἀγκυρέων. ἐνθὲνδε ἀναχθέντες ἐς Κανάτην ὁρμίζονται, σταδίου ὥς ἐπτακοσίους καὶ πεντήκοντα διεκπλώσαντες. ἔστι δὲ καὶ αἰγιαλὸς ἐνταῦθα καὶ διώ- 29.5.1 ρυχες βραχεῖαι. ἐνθὲνδε σταδίου ὀκτακοσίους πλώσαν- τες ἐν Ταοῖσιν ὁρμίζονται, κῶμαι δὲ μικραὶ καὶ πονηραὶ ἐπῆσαν. καὶ οἱ μὲν ἀνθρώποι ἐκλείπουσι

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὰ οἰκία, αὐτοὶ δὲ σίτω τινὶ ὀλίγῳ ἐπιτυγχάνουσι, καὶ βαλάνοις ἐκ φοι- 29.5.5 νίκων. καὶ καμήλους ἑπτὰ ὅσαι ἐγκατελήφθησαν κατα- 29.6.1 κόψαντες, ἀπὸ τούτων τὰ κρέα ἐσιτέοντο. ὑπὸ δὲ τὴν ἔω ἀναχθέντες σταδίους τριακοσίους πλώουσι, καὶ καθ- ὀρμίζονται ἐς Δαγάσειρα· ἔνθα νομάδες τινὲς ἄνθρωποι 29.7.1 ὥκεον. ἐνθὲνδε ἄραντες τὴν τε νύκτα καὶ τὴν ἡμέρην οὐδέν τι ἐλινύοντες ἔπλεον, ἀλλὰ διελθόντες γὰρ σταδίους χιλίους τε καὶ ἑκατὸν ἐξέπλωσαν τὸ ἔθνος τῶν Ἰχθυο- φάγων, πολλὰ κακὰ ταύτῃ παθόντες ἀπορίῃ τῶν ἀναγ- 29.8.1 καίων. ὀρμίζονται δὲ οὐ πρὸς τῇ γῇ – ῥηχίῃ γὰρ ἦν ἐπὶ πολλὸν ἀνέχουσα – , ἀλλὰ μετέωροι ἐπ’ ἀγκυρέων· μῆκος τοῦ παράπλου τῶν Ἰχθυοφάγων τῆς χώρας ὀλίγῳ πλεῦνες στάδιοι μύριοι. 29.9.1 οὗτοι οἱ Ἰχθυοφάγοι σιτέονται, κατ’ ὃ τι περ καὶ κληίζονται, ἰχθύας, ὀλίγοι μὲν αὐτῶν ἀλιεύοντες τοὺς ἰχθύας – ὀλίγοισι γὰρ καὶ πλοῖα ἐπὶ τῷδε πεποίηται καὶ τέχνη ἐξ- εύρηται ἐπὶ τῇ θήρῃ τῶν ἰχθύων – , τὸ 29.10.1 πολὺ δὲ ἡ ἀνάπωτις αὐτοῖσι παρέχει. οἱ δὲ δίκτυα ἐπὶ τῷδε πεποίηται, μέγαθος καὶ ἐς δύο σταδίους τὰ πολλὰ αὐτῶν. πλέκουσι δὲ αὐτὰ ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν φοινίκων, 29.11.1 στρέφοντες τὸν φλοιὸν ὥσπερ λίνον. ἐπεὰν δὲ ἡ θά- λασσα ὑπονοστήσῃ καὶ γῇ ὑπολειφθῇ, ἵνα μὲν ξηρὴ ἡ γῇ ὑπολείπεται, ἐρήμη τὸ πολὺ ἐστὶν ἰχθύων· ἔνθα δὲ βαθέα ἐστὶν, ὑπολείπεται τι τοῦ ὕδατος καὶ ἐν τῷδε 29.11.5 κάρτα πολλοὶ ἰχθύες, οἱ μὲν πολλοὶ σμικροὶ αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ μέζονες· τούτοις περιβάλλοντες τὰ δίκτυα αἱ- 29.12.1 ρέουσι. σιτέονται δὲ ὠμοὺς μὲν, ὅπως ἀνειρούουσιν ἐκ τοῦ ὕδατος, τοὺς ἀπαλωτάτους αὐτῶν· τοὺς δὲ μέζονάς τε καὶ σκληροτέρους ὑπὸ ἡλίῳ αὐαίνοντες, εὖτ’ ἂν ἀφραυανθῶσι, καταλοῦντες ἄλευρα ἀπ’ αὐτῶν ποιέονται 29.12.5 καὶ ἄρτους, οἱ δὲ μάζας ἐκ τούτων τῶν ἀλεύρων πές- 29.13.1 σουσι. καὶ τὰ βοσκήματα αὐτοῖσι τοὺς ἰχθύας ξηροὺς σιτέονται· ἡ γὰρ χώρα ἔρημος λειμώνων οὐδὲ ποίην 29.14.1 φέρει. θηρεύουσι δὲ καὶ καράβους πολλαχῇ καὶ ὄστρεα καὶ τὰ κογχύλια· ἄλλες δὲ αὐτόματοι γίνονται ἐν τῇ 29.15.1 χώρῃ· ἀπὸ τούτων ἔλαιον ποιέουσιν. οἱ μὲν δὲ αὐτῶν ἐρήμους τόπους οἰκέουσιν ἄδενδρόν τε τὴν χώραν καὶ ἄφορον καρπῶν ἡμέρων, τούτοισιν ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἡ πᾶσα διαίτα πεποίηται· ὀλίγοι δὲ αὐτῶν σπείρουσιν ὅσον 29.15.5 τῆς χώρας, καὶ τούτῳ κατὰπερ ὄψῳ χρῶνται πρὸς τοὺς 29.16.1 ἰχθύας· ὁ γὰρ σῖτος αὐτοῖσιν εἰσιν οἱ ἰχθύες. οἰ- κία δὲ πεποίηται οἱ μὲν εὐδαιμονέστατοι αὐτῶν ὅσα κήτεα ἐκ- βάλλει ἡ θάλασσα τούτων τὰ ὅσῃ ἐπιλεγόμενοι <καὶ> τούτοισιν ἀντὶ ξύλων χρεόμενοι, καὶ θύρας τὰ ὅσῃ 29.16.5 ὅσα πλατέα αὐτῶν ἀλίσκεται ἀπὸ τούτων ποιέονται· τοῖσι δὲ πολλοῖς καὶ πενεστέροισιν ἀπὸ τῶν ἀκανθῶν τῶν ἰχθύων τὰ οἰκία ποιεέται. 30.1.1 Κήτεα δὲ μεγάλα ἐν τῇ ἔξω θαλάσῃ βόσκεται, καὶ 30.2.1 ἰχθύες πολὺ μέζονες ἢ ἐν τῇδε τῇ εἴσω. καὶ λέγει <Νέ- αρχος>, ὅποτε ἀπὸ Κυϊζίων παρέπλεον, ὑπὸ τὴν ἔω ὀφ- θῆναι ὕδωρ ἄνω ἀναφυσώμενον τῆς θαλάσσης οἷά περ 30.3.1 ἐκ πρηστήρων βίᾳ ἀναφερόμενον, ἐκπλαγέντας δὲ σφᾶς πυκνῶνεσθαι τῶν κατηγεομένων τοῦ πλόου ὃ τι εἶη καὶ ἀπ’ ὅτου τὸ πάθημα· τοὺς δὲ ὑποκρίνασθαι ὅτι κήτεα ταῦτα φερόμενα κατὰ τὸν πόντον ἀναφυσᾷ ἐς τὸ ἄνω 30.3.5 τὸ ὕδωρ. καὶ τοῖσι ναύτησιν ἐκπλαγεῖσιν

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἐκ τῶν χειρῶν 30.4.1 τὰ ἐρετμὰ ἐκπεσεῖν, αὐτὸς δὲ ἐπιὼν παρακαλεῖν τε καὶ θαρσύνειν, καὶ κατ' οὐστinas παραπλέων ἐγένετο, ἐς μέτωπόν τε κελεῦσαι καταστῆσαι ὡς ἐπὶ ναυμαχίῃ τὰς νέας, καὶ ἐπαλαλάζοντας ὁμοῦ τῷ ῥοθίῳ πυκνήν τε καὶ 30.5.1 ξὺν κτύπῳ πολλῷ τὴν εἰρεσίην ποιέεσθαι. οὕτως ἀνα- θαρσήσαντας ὁμοῦ δὴ πλέειν ἀπὸ ξυνθήματος. ὡς δὲ ἐπέλαζον ἤδη τοῖσι θηρίοισιν, ἐνταῦθα αὐτοὺς μὲν ὅσον αἱ κεφαλαὶ αὐτοῖσιν ἐχώρεον ἐπαλαλάζειν, τὰς δὲ σάλ- 30.5.5 πιγγας σημήναι, καὶ τὸν κτύπον ἀπὸ τῆς εἰρεσίης ὡς 30.6.1 ἐπὶ μήκιστον κατασχεῖν. οὕτω δὴ ὁρώμενα ἤδη κατὰ τὰς

πρώρας τῶν νεῶν τὰ κήτεα ἐς βυθὸν δύναι ἐκπλαγέντα, καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον κατὰ τὰς πρύμνας ἀναδύντα ἀνα- σχεῖν καὶ τῆς θαλάσσης αὐθις ἀναφυσῆσαι ἐπὶ μέγα. 30.7.1 ἔνθεν κρότον τε ἐπὶ τῇ παραλόγῳ σωτηρίᾳ γενέσθαι τῶν ναυτέων, καὶ αἶνον ἐς τὸν Νέαρχον τῆς τε τόλμης 30.8.1 καὶ τῆς σοφίης. τούτων μετεξέτερα τῶν κητέων ἐποκέλ- λειν πολλαχοῦ τῆς χώρας, ἐπειδὴν ἀνάπτως κατάσχη, ἐν τοῖσι βράχεσιν ἐχόμενα, τὰ δὲ καὶ ὑπὸ χειμῶνων σκλη- ρῶν ἐς τὴν χέρσον ἐξωθέεσθαι, καὶ οὕτω δὴ καὶ τὰ ση- 30.8.5 πόμενα ἀπόλλυσθαί τε καὶ τὰς σάρκας αὐτοῖσι περιρρεούσας ὑπολείπειν τὰ ὁστέα χρῆσθαι τοῖσιν ἀνθρώποι- 30.9.1 σιν ἐς τὰ οἰκία. εἶναι ὦν τὰ μὲν ἐν τῇσι πλευρῇσιν αὐτῶν ὁστέα δοκοῦς τοῖσιν οἰκῆμασιν ὅσα μεγάλα, τὰ δὲ μι- κρότερα στρωτήρας· τὰ δὲ ἐν τῇσι σιαγόσι, ταῦτα δὲ εἶναι τὰ θύρετρα, οἷα δὴ πολλῶν καὶ εἰς εἴκοσι καὶ 30.9.5 πέντε ὀργυῖας ἀνηκόντων τὸ μέγεθος. 31.1.1 εὔτε δὲ παρέπλεον τὴν χώραν τῶν Ἰχθυοφάγων, λόγον ἀκούουσι περὶ νήσου τινός, ἣ κεῖται μὲν ἀπέχουσα τῆς ταύτης ἡπείρου σταδίους ἐς ἑκατόν, ἐρήμη δὲ ἐστὶν οἰκη- 31.2.1 τῶν. ταύτην ἱρὴν Ἥλιου ἔλεγον εἶναι οἱ ἐπιχώριοι καὶ Νόσαλα καλέεσθαι, οὐδέ τινα ἀνθρώπων καταίρειν ἐθέλειν ἐς αὐτήν· ὅστις δ' ἂν ἀπειρήνῃ προσχῇ, γίνεσθαι 31.3.1 ἀφανέα. ἀλλὰ λέγει <Νέαρχος> κέρκουρόν σφι ἓνα πλή- ρωμα ἔχοντα Αἰγυπτίων οὐ πόρρω τῆς νήσου ταύτης γενέσθαι ἀφανέα, καὶ ὑπὲρ τούτου τοὺς ἡγεμόνας τοῦ πλοοῦ ἰσχυρίζεσθαι ὅτι ἄρα κατάραντες ὑπ' ἀγνοίης εἰς 31.4.1 τὴν νῆσον γένοιντο ἀφανέες. Νέαρχος δὲ πέμπει κύκλῳ περὶ τὴν νῆσον τριηκόντορον, κελεύσας μὴ κατασχεῖν μὲν ἐς τὴν νῆσον, ἐμβοᾶν δὲ τοῖς ἀνθρώποις ὡς μάλιστα ἐν χρῷ παραπλέοντας, καὶ τὸν κυβερνήτην ὀνομάζοντας καὶ 31.5.1 ὅτου ἄλλου οὐκ ἀφανὲς τὸ οὐνομα. ὡς δὲ οὐδένα ὑπα- κούειν, τότε δὲ αὐτὸς λέγει πλεῦσαι ἐς τὴν νῆσον καὶ κατασχεῖν δὴ προσαναγκάσαι τοὺς ναύτας οὐκ ἐθέλον- τας, καὶ ἐκβῆναι αὐτὸς καὶ ἐλέγξει κενὸν μῦθον ἐόντα 31.6.1 τὸν περὶ τῆς νήσου λόγον. ἀκοῦσαι δὲ καὶ ἄλλον λόγον ὑπὲρ τῆς νήσου ταύτης λεγόμενον, οἰκῆσαι τὴν νῆσον ταύτην μίαν τῶν Νηρηίδων· τὸ δὲ οὐνομα οὐ λέγεσθαι τῆς Νηρηίδος. ταύτη δὲ ὅστις πελάσειε τῇ νήσῳ, τούτῳ 31.6.5 συγγίνεσθαι μὲν, ἰχθὺν δὲ αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπου ποιέου- 31.7.1 σαν ἐμβάλλειν ἐς τὸν πόντον. Ἥλιον δὲ ἀχθεσθέντα τῇ Νηρηίδι κελεύειν μετοικίζεσθαι αὐτήν ἐκ τῆς νήσου· τὴν δὲ ὁμολογεῖν μὲν ὅτι ἐξοικισθήσεται, δεῖσθαι δὲ οἱ τὸ πάθημα <παυθῆναι>. καὶ τὸν Ἥλιον ὑποδέξασθαι, 31.8.1 τοὺς δὲ δὴ ἀνθρώπους

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

οὔστινας [ἄν] ἰχθύας ἐξ ἀνθρώ-
πων πεποιήκει κατελεήσαντα ἀνθρώπους αὐτίς ἐξ
ἰχθύων ποιῆσαι, καὶ ἀπὸ τούτων τῶν Ἰχθυοφάγων τὸ γένος καὶ 31.9.1 εἰς Ἀλέξαν-
δρον κατελιθεῖν. καὶ ταῦτα ὅτι ψεύδεα ἐξελέγ- χει Νέαρχος, οὐκ ἐπαινῶ αὐτὸν ἔγωγε
τῆς σχολῆς τε καὶ σοφίης, οὔτε κάρτα χαλεπὰ ἐξελεγχθῆναι ἐόντα, ταλαί-
πωρόν τε ὃν γινώσκων τοὺς παλαιοὺς λόγους ἐπιλεγό- 31.9.5 μενον ἐξελέγχειν ὄντας ψευ-
δέας. 32.1.1 ὑπὲρ τοὺς Ἰχθυοφάγους Γαδρώσιοι ἐς τὸ ἄνω οἰκέουσι γῆν πονηρὴν
καὶ ψαμμώδεα, ἐνθεν καὶ τὰ πολλὰ κακὰ ἢ στρατιή τε Ἀλεξάνδρῳ ἔπαθεν καὶ αὐτὸς
Ἀλέξανδρος, 32.2.1 ὥς μοι ἤδη ἐν τῷ ἄλλῳ λόγῳ ἀπήγηται. ὥς δὲ ἐς τὴν Καρμα-
νίην ἀπὸ τῶν Ἰχθυοφάγων κατῆρεν ὁ στρατός, ἐνταῦθα ἵνα πρῶτον τῆς Καρμανίης
ὠρμίσαντο, ἐπ’ ἄγ- κυρέων ἐσάλευσαν, ὅτι ῥήχιν παρετέτατο ἐς τὸ πέλαγος 32.3.1
τρηχεῖη. ἐνθένδε οὐκέτι ὡσαύτως πρὸς ἡλίου δυομένου ἔπλων, ἀλλὰ τὸ μεταξὺ
δύσιός τε ἡλίου καὶ τῆς ἄρκτου 32.4.1 οὕτω μᾶλλον τι αἱ πρῶραι αὐτοῖσιν ἐπεῖχον,
καὶ οὕτω ἡ Καρμανίη τῶν Ἰχθυοφάγων τῆς γῆς καὶ τῶν Ὀρειτῶν εὐδενδροτέρη τε
καὶ εὐκαρποτέρη ἐστὶ καὶ ποιώδης μᾶλ- 32.5.1 λόν τι καὶ ἔνυδρος. ὀρμίζονται δὲ ἐν
Βάδει χώρῳ τῆς Καρμανίης οἰκουμένῳ, δένδρεά τε πολλὰ ἡμερα πεφυ- κότα ἔχοντι
πλὴν ἐλαίης, καὶ ἀμπέλους ἀγαθάς, καὶ σι- 32.6.1 τοφόρῳ. ἐνθένδε ὀρμηθέντες καὶ
διεκπλώσαντες στα- δίους ὀκτακοσίους πρὸς αἰγιαλῷ ὀρμίζονται ἐρήμῳ, καὶ καθο-
ρῶσιν ἄκρην μακρὴν ἀνέχουσιν ἐπὶ πολλὸν ἐς τὸ πέλαγος· ἀπέχειν δὲ ἐφαίνετο ἡ
ἄκρη πλόον ὥς ἡμέρης. 32.7.1 καὶ οἱ τῶν χώρων ἐκείνων δαήμονες τῆς Ἀραβίης ἔλε-
γον τὴν ἀνίσχουσιν ταύτην ἄκρην, καλέεσθαι <δὲ> Μά- κετα· ἐνθεν τὰ κιννάμωμά
τε καὶ ἄλλα τοιουτότροπα ἐς 32.8.1 Ἀσσυρίου ἀγινέεσθαι. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ
τούτου, ἵναπερ ὁ στόλος ἐσάλεψε, καὶ τῆς ἄκρης, ἦντινα καταν- τικρὺ ἀφεώρων ἀνέ-
χουσιν ἐς τὸ πέλαγος, ὁ κόλπος – ἐμοί τε δοκεῖ καὶ Νεάρχῳ ὡσαύτως ἐδόκεεν –
ἐς τὸ 32.9.1 εἴσω ἀναχεῖται, ὅπερ εἰκὸς ἢ Ἐρυθρὴ θάλασσα. ταύτην τὴν ἄκρην ὥς
κατεῖδον, Ὀνησίκριτος μὲν ἐπέχοντας ἐπ’ αὐτὴν πλέειν ἐκέλευεν, ὥς μὴ κατὰ τὸν
κόλπον ἐλα- 32.10.1 στρέοντας ταλαιπωρέεσθαι. Νέαρχος δὲ ὑποκρίνεται νήπιον εἶ-
ναι Ὀνησίκριτον, εἰ ἀγνοεῖ ἐπ’ ὅτῳ ἐστάλη 32.11.1 πρὸς Ἀλεξάνδρου ὁ στόλος. οὐ
γὰρ ὅτι ἀπορίη ἦν περὶ διασωθῆναι πάντα αὐτῷ τὸν στρατόν, ἐπὶ τῷδε ἄρα ἐκ- πέμ-
ψαι τὰς νέας, ἀλλὰ ἐθέλοντα αἰγιαλοὺς τε τοὺς κατὰ τὸν παράπλου κατασκέψασθαι
καὶ ὄρμους καὶ νησίδας, 32.11.5 καὶ ὅστις κόλπος ἐσέχοι ἐκπεριπλῶσαι τοῦτον, καὶ
πό- λιας ὅσαι ἐπιθαλάσσαι, καὶ εἴ τις ἔγκαρπος γῆ καὶ εἴ 32.12.1 τις ἐρήμη. σφᾶς ὦν
οὐ χρῆναι ἀφανίσαι τὸ ἔργον, πρὸς τέρματι ἤδη ἐόντας τῶν πόνων, ἄλλως τε οὐδὲ
ἀπόρως

ἔτι τῶν ἀναγκαίων ἐν τῷ παράπλῳ ἔχοντας. δεδιέναι τε, ὅτι ἡ ἄκρη ἐς μεσημβρίην
ἀνέχει, μὴ ἐρήμῳ τε τῇ 32.13.1 ταύτῃ γῇ καὶ ἀνύδρῳ καὶ φλογώδει ἐγκύρσειαν. ταῦτα
ἐνίκαι, καὶ μοι δοκεῖ περιφανέως σῶσαι τὴν στρατιὴν τῇδε τῇ βουλῇ Νεάρχος· τὴν
γὰρ δὴ ἄκρην ἐκείνην καὶ τὴν πρὸς αὐτῇ χώρην πᾶσαν ἐρήμην τε εἶναι λόγος κατ-
32.13.5 ἔχει καὶ ὕδατος ἀπορίη ἔχεσθαι. 33.1.1 ἀλλὰ ἔπλων γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἄραντες τῇ γῇ προσεχές, καὶ πλώσαντες σταδίους ὡς ἑπτακοσίους ἐν ἄλλῳ αἰγιαλῷ ὠρμίσαντο· Νεόπτανα ὄνομα τῷ αἰγιαλῷ. 33.2.1 καὶ αὖθις ὑπὸ τὴν ἔω ἀνήγοντο, καὶ πλεύσαντες σταδίους ἑκατὸν ὀρμίζονται κατὰ ποταμὸν Ἄναμιν· ὁ δὲ χῶρος Ἀρμόζεια ἐκαλέετο. δαψιλέα δὲ ἦδη καὶ πάμφορα 33.3.1 <τὰ> ταύτη ἦν, πλὴν ἐλαῖαι οὐ πεφύκεσαν. ἐνταῦθα ἐκβαίνουσί τε ἐκ τῶν νεῶν καὶ ἀπὸ τῶν πολλῶν πόνων ἄσμενοι ἀνεπαύοντο, μεμνημένοι ὅσα κακὰ κατὰ τὴν θάλασσαν πεπονθότες ἦσαν καὶ πρὸς τῇ γῇ τῶν Ἰχθυο- 33.3.5 φάγων, τὴν τε ἐρημίην τῆς χώρας καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὅπως θηριώδεις καὶ τὰς σφῶν ἀπορίας ἐπιλεγόμενοι. 33.4.1 καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης ἐς τὸ πρόσω ἀνήλθον, ἀποσκεδασθέντες τῆς στρατιῆς κατὰ ζήτησιν ἄλλος ἄλλου. 33.5.1 ἐνταῦθα ἀνθρωπὸς σφισιν ὥφθη χλαμύδα τε φορῶν Ἑλληνικὴν καὶ τὰ ἄλλα ὡς Ἑλλήν ἐσκευασμένος, καὶ φωνὴν Ἑλλάδα ἐφώνεε. τοῦτον οἱ πρῶτοι ἰδόντες δακρυῖσαι ἔλεγον· οὕτω τι παράλογόν σφισι φανῆναι ἐκ 33.5.5 τῶν τοσῶνδε κακῶν Ἑλλήνα μὲν ἀνθρώπον ἰδεῖν, Ἑλ- 33.6.1 λάδος δὲ φωνῆς ἀκοῦσαι. ἐπηρώτων τε ὁπόθεν ἦκοι καὶ ὅστις ὦν· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀποσκεδασθῆναι ἔλεγε, καὶ εἶναι οὐ πόρρω τὸ στρατό- 33.7.1 πεδον καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον. τοῦτον τὸν ἀνθρώπον βοῶντές τε καὶ κροτέοντες ἀνάγουσι παρὰ τὸν Νέαρχον· καὶ Νέαρχω πάντα ἔφρασε, καὶ ὅτι πέντε ἡμερέων ὁδὸν ἀπέχει τὸ στρατόπεδον καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς θαλάσσης- 33.8.1 σης. τὸν τε ὑπαρχον τῆς χώρας ταύτης δεῖξιν ἔφη Νέαρχω, καὶ ἔδειξε· καὶ μετὰ τούτου Νέαρχος γνῶμην 33.9.1 ποιέεται, ὅπως ἀναβήσεται πρὸς βασιλέα. τότε μὲν δὴ ἐπὶ τὰς νέας ἀπῆλθον· ὑπὸ δὲ τὴν ἔω τὰς νέας ἐνεώλκεεν, ἐπισκευῆς τε εἵνεκα, ὅσαι αὐτῶν κατὰ τὸν πλοῦν πεπονθήκεσαν, καὶ ἅμα ὅτι ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ὑπολείπε- 33.10.1 σθαί οἱ ἐδόκεε τὸν πολλὸν στρατόν. χάρακά τε ὦν περιβάλλεται διπλοῦν περὶ τῷ ναυστάθμῳ, καὶ τεῖχος γήϊνον καὶ τάφρον βαθεῖν, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς ὀχθῆς ἀρξάμενος ἔστω ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, ἵνα αἱ νέες αὐτῷ ἀνείρουν- 33.10.5 σμέναι ἦσαν. 34.1.1 ἐν ᾧ δὲ ὁ Νέαρχος ταῦτα ἐκόσμεε, τῆς χώρας ὁ ὑπαρχος πεπυσμένος ὅπως ἐν μεγάλῃ φροντίδι ἔχοι Ἀλέξανδρος τὰ ἀμφὶ τὸν στόλον τοῦτον, μέγα δὲ τι ἀγαθὸν ἐξ Ἀλεξάνδρου ἂν ἔγνω πείσεσθαι, εἰ πρῶτός οἱ ἀπαγγεῖ- 34.1.5 λει τοῦ στρατοῦ τὴν σωτηρίην καὶ τὸν Νέαρχον ὅτι οὐ 34.2.1 πολλῷ ὕστερον ἀφίξεται ἐς ὅψιν τὴν βασιλέως. οὕτω δὴ τὴν βραχυτάτην ἐλάσας ἀπαγγέλλει Ἀλεξάνδρῳ ὅτι Νέαρχος οὗτος προσάγει ἀπὸ τῶν νεῶν. τότε μὲν δὴ καίπερ ἀπιστέων τῷ λόγῳ Ἀλέξανδρος ἀλλὰ ἐχάρη γε 34.3.1 κατὰ τὸ εἰκὸς τῇ ἀγγελίῃ· ὡς δὲ ἡμέρη τε ἄλλη ἐξ ἄλλης ἐγίνετο, καὶ ξυντιθέντι αὐτῷ τῆς ἀγγελίης τὸν χρόνον 34.4.1 οὐκέτι πιστὰ τὰ ἐξηγγελμένα ἐφαίνετο, πεμπόμενοι τε ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ὡς ἐπὶ κομιδῇ τοῦ Νεάρχου οἱ μὲν τινες ὀλίγον τῆς ὁδοῦ προελθόντες καὶ οὐδενὶ ἐγκύρσαντες κενοὶ ἐπανήσαν, οἱ δὲ καὶ πορρωτέρω ἐλθόντες 34.4.5 καὶ διαμαρτόντες τῶν ἀμφὶ τὸν Νέαρχον οὐδὲ αὐτοὶ 34.5.1 ἐπανήσαν, ἐνταῦθα δὲ τὸν μὲν ἀνθρώπον ἐκείνον, ὡς κενὰ τε ἀγγείλαντα καὶ λυπηρότερα οἱ τὰ πρήγματα ποιήσαντα τῇ ματαίῃ εὐφροσύνῃ, συλλαβεῖν κελεύει Ἀλέξανδρος, αὐτὸς δὲ τῇ τε ὀφεί

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ τῇ γνώμῃ δηλὸς 34.6.1 ἦν μεγάλῳ ἄχει βεβλημένος. ἐν τούτῳ δὲ τῶν τινες κατὰ ζήτησιν τοῦ Νεάρχου ἐσταλμένων ἵππους τε ἐπὶ κομιδῇ αὐτῶν καὶ ἀπήνας δὲ ἄγοντες ἐντυγχάνουσι κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῷ τε Νεάρχῳ καὶ τῷ Ἀρχίῃ καὶ πέντε ἢ ἕξ ἅμα 34.7.1 αὐτοῖσιν· μετὰ τοσούτων γὰρ ἀνῆει. καὶ ἐντυχόντες οὔτε αὐτὸν ἐγνώρισαν οὔτε τὸν Ἀρχίῃν – οὕτω τοι κάρτα ἄλλοιοι ἐφάνησαν, κομόωντές τε καὶ ῥυπόωντες καὶ μεστοὶ ἄλμης καὶ ῥικνοὶ τὰ σώματα καὶ ὠχροὶ ὑπὸ ἀγρυ- 34.8.1 πνίης τε καὶ τῆς ἄλλης ταλαιπωρίας – ἀλλὰ ἐρομένοις γὰρ αὐτοῖς ἵναπερ εἴη Ἀλέξανδρος, ὑποκρινάμενοι τὸν 34.9.1 χῶρον οἱ δὲ παρήλαυνον. Ἀρχίης δὲ ἐπιφρασθεὶς λέγει πρὸς Νεάρχον “ὦ Νεάρχε, τούτους τοὺς ἀνθρώπους δι’ ἐρημίας ἐλαύνειν τὴν αὐτὴν ἡμῖν ὁδὸν οὐκ ἐπ’ ἄλλῳ τινὶ συντίθηναι [ῆ] ὅτι μὴ κατὰ ζήτησιν τὴν ἡμετέρεν ἄπε- 34.10.1 σταλμένους. ὅτι δὲ οὐ γινώσκουσιν ἡμέας, οὐκ ἐν θώματι ποιέομαι· οὕτω γὰρ τι ἔχομεν κακῶς ὥς ἄγνωστοι εἶναι. φράσωμεν αὐτοῖσιν οἵτινές εἰμεν, καὶ αὐτοὺς 34.11.1 ἐρώμεθα καθότι ταύτῃ ἐλαύνουσιν.” ἔδοξε τῷ Νεάρχῳ ἐναίσιμα λέγειν· καὶ ἤροντο ὅποι ἐλαύνουσιν· οἱ δὲ ὑποκρίνονται ὅτι κατὰ ζήτησιν Νεάρχου τε καὶ τοῦ στρα- 34.12.1 τοῦ τοῦ ναυτικοῦ. ὁ δὲ “οὗτος” ἔφη “ἐγὼ εἰμι Νεάρχος, καὶ Ἀρχίας οὗτος. ἀλλ’ ἄγετε ἡμέας· ἡμεῖς δὲ τὰ ὑπὲρ τῆς στρατιῆς Ἀλεξάνδρῳ ἀπηγησόμεθα.” 35.1.1 ἀναλαβόντες <ὦν> αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἀπήνας ὀπίσω ἤλαυνον. καὶ τινες αὐτῶν τούτων ὑποφθάσαι ἐθελήσαντες τὴν ἀγγελίην, προδραμόντες λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ ὅτι “οὗτός τοι Νεάρχος, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀρχίης καὶ πέντε

35.1.5 ἄλλοι κομίζονται παρὰ σέ,” ὑπὲρ δὲ τοῦ στρατοῦ παντὸς 35.2.1 οὐδὲν εἶχον ὑποκρίνασθαι. τοῦτο ἐκεῖνο συνθεὶς Ἀλέξανδρος, τοὺς μὲν παραλόγως ἀποσωθῆναι, τὴν στρατιὴν δὲ πᾶσαν διεφθάρθαι αὐτῷ, οὐ τοσόνδε τοῦ Νεάρχου τε καὶ τοῦ Ἀρχίου τῇ σωτηρίῃ ἔχαιρεν, ὅσον 35.3.1 ἐλύπει αὐτὸν ἀπολομένη ἢ στρατιὴ πᾶσα. οὕτω πάντα ταῦτα εἶρητο, καὶ ὁ Νεάρχός τε καὶ ὁ Ἀρχίης προσήγον. τοὺς δὲ μόγις καὶ χαλεπῶς ἐπέγνω Ἀλέξανδρος, ὅτι τε κομόωντας καὶ κακῶς ἐσταλμένους καθεώρα, 35.3.5 ταύτῃ μᾶλλον τι βεβαιότερον αὐτῷ τὸ ἄχος ὑπὲρ τῆς 35.4.1 στρατιῆς τῆς ναυτικῆς ἐγίνετο. ὁ δὲ τὴν δεξιὰν τῷ Νεάρχῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀπαγαγὼν μόνον αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐταίρων τε καὶ τῶν ὑπασπιστῶν, πολλὸν ἐπὶ χρόνον 35.5.1 ἐδάκρυεν· ὁφθαλμοὶ δὲ ἀνενεγκῶν “ἀλλὰ ὅτι σύγε ἡμῖν ἐπανήκεις σῶος” ἔφη “καὶ Ἀρχίης οὗτος, ἔχοι ἂν ἔμοιγε ὥς ἐπὶ συμφορῇ τῇ ἀπάσῃ μετρίως· αἱ δὲ τοι νέες καὶ ἡ 35.6.1 στρατιὴ κοίῳ τινὶ τρόπῳ διεφθάρησαν;” ὁ δὲ ὑπολαβὼν “ὦ βασιλεῦ,” ἔφη “καὶ αἱ νέες τοι σῶαί εἰσι καὶ ὁ στρατός· ἡμεῖς δὲ οὗτοι ἄγγελοι τῆς σωτηρίας αὐτῶν 35.7.1 ἤχομεν.” ἔτι μᾶλλον ἐδάκρυεν Ἀλέξανδρος, καθότι ἀνέλπιστός οἱ ἡ σωτηρίῃ τοῦ στρατοῦ ἐφαίνετο, καὶ ὅπου ὀρμέουσιν αἱ νέες ἀνηρώτα. ὁ δὲ “αὐταὶ” ἔφη “ἐν τῷ στόματι τοῦ Ἀνάμειδος ποταμοῦ ἀνείρυσμένα ἐπισκευά- 35.8.1 ζονται.” Ἀλέξανδρος δὲ τὸν τε Δία τὸν Ἑλλήνων καὶ τὸν Ἀμμῶνα τὸν Λιβύων ἐπόμενυσιν, ἢ μὴν μειζόνως ἐπὶ τῇδε τῇ ἀγγελίῃ χαίρειν ἢ ὅτι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐκτημένος ἔρχεται. καὶ γὰρ καὶ τὸ ἄχος οἱ ἐπὶ τῇ ἀπω- 35.8.5 λείῃ τῆς στρατιῆς ἀντίρροπον γενέσθαι

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

τῇ ἄλλῃ πάσῃ εὐτυχίῃ. 36.1.1 ὁ δὲ ὑπαρχος τῆς χώρας, ὄντινα συνειλήφει Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῆς ἀγγελίης τῇ ματαιότητι, παρόντα κατιδὼν 36.2.1 τὸν Νέαρχον, πίπτει τε αὐτῷ πρὸς τὰ γόνατα, καὶ “οὗτός τοι” ἔφη “ἐγὼ εἰμι, ὃς ἀπήγγειλα Ἀλεξάνδρῳ ὅτι σῶοι ἤκετε· ὁρᾷς ὅπως διάκειμαι.” οὕτω δὴ δεῖται Ἀλεξάνδρου Νέαρχος ἀφεῖναι τὸν ἄνδρα, καὶ ἀφίεται. 36.3.1 Ἀλέξανδρος δὲ σωτήρια τοῦ στρατοῦ ἔθυε Διὶ Σωτῆρι καὶ Ἡρακλεῖ καὶ Ἀπόλλωνι Ἀλεξικάκῳ καὶ Ποσειδῶνι τε καὶ ὅσοι ἄλλοι θαλάσσιοι θεοί, καὶ ἀγῶνα ἐποίησε γυμνικόν τε καὶ μουσικόν, καὶ πομπὴν ἔπεμπε· καὶ 36.3.5 Νέαρχος ἐν πρώτοισιν ἐπόμπευε ταινίησί τε καὶ ἄνθεσι 36.4.1 πρὸς τῆς στρατιῆς βαλλόμενος. ὥς δὲ ταῦτά οἱ τέλος εἶχε, λέγει πρὸς Νέαρχον “ἐγὼ σε, ὦ Νέαρχε, οὐκέτι θέλω τὸ πρόσω οὐτ’ οὖν κινδυνεύειν οὔτε ταλαιπωρέε- σθαι, ἀλλὰ ἄλλος γὰρ τοῦ ναυτικοῦ ἐξηγήσεται τὸ ἀπὸ 36.5.1 τοῦδε ἔστε καταστῆσαι αὐτὸ ἐς Σοῦσα.” Νέαρχος δὲ ὑπολαβὼν λέγει “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ μὲν τοι πάντα πείθε- σθαι ἐθέλω τε καὶ ἀναγκαίη μοί ἐστιν. ἀλλὰ εἰ δὴ τι καὶ σὺ ἐμοὶ χαρίζεσθαι ἐθέλοις, μὴ ποιήσης ὧδε, ἀλλὰ 36.5.5 με ἕασον ἐξηγήσασθαι ἐς ἅπαν τοῦ στρατοῦ, ἔστε σοι 36.6.1 σώας καταστήσω ἐς Σοῦσα τὰς νέας, μὴδὲ τὰ μὲν χα- λεπὰ αὐτοῦ τε καὶ ἄπορα ἐμοὶ ἐπι- τετραμμένα ἐκ σοῦ ἔστω, τὰ δὲ εὐπετέα τε καὶ κλέους ἤδη ἐτοίμου ἐχόμενα, 36.7.1 ταῦτα δὲ ἀφαιρεθέντα ἄλλῳ ἐς χεῖρας διδόσθω.” ἔτι λέγοντα παύει αὐτὸν Ἀλέξανδρος, καὶ χάριν προσωμο- λόγει εἰδέναι. οὕτω δὲ καταπέμπει αὐτόν, στρατιὴν δοὺς 36.8.1 ἐς παραπομπὴν ὥς διὰ φιλίας ἰόντι ὀλίγην. τῷ δὲ οὐδὲ τὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ θά- λασσαν ἕξω πόνου ἐγένετο, ἀλλὰ συλλελεγμένοι γὰρ οἱ κύκλῳ βάρβαροι τὰ ἐρυμνὰ τῆς χώρας τῆς Καρμανίης κατεῖχον, ὅτι καὶ ὁ σατράπης 36.8.5 αὐτοῖσι τετελευτήκει κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου, ὃ δὲ νεωστὶ καθεστηκώς Τληπόλεμος οὐπω βέβαιον τὸ κράτος 36.9.1 εἶχε. καὶ δις ὦν καὶ τρις τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ ἄλλοισι καὶ ἄλλοισι τῶν βαρβάρων ἐπιφαινομένοισιν ἐς χεῖρας ἦσαν, καὶ οὕτως οὐδέν τι ἐλινύσαντες μολίς καὶ χαλεπῶς ἐπὶ θάλασσαν ἀπεσώθησαν. ἐνταῦθα θύει Νέαρχος Διὶ 36.9.5 Σωτῆρι καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικόν. 37.1.1 ὥς δὲ αὐτῷ τὰ θεῖα ἐν κόσμῳ πεποίητο, οὕτω δὴ ἀνή- γοντο. παραπλώσαντες δὲ νῆσον ἐρήμην τε καὶ τραχείην ἐν ἄλλῃ νήσῳ ὁρ- μίζονται, μεγάλη ταύτη καὶ οἰκουμένη, πλώσαντες σταδίους τριηκοσίους ἐνθενπερ ὠρμήθησαν. 37.2.1 καὶ ἡ μὲν ἐρήμη νῆσος Ὀργάνα ἐκαλέετο, ἐς ἣν δὲ ὥρ- μίσθησαν Ὀάρακτα, ἄμπελοί τε ἐν αὐτῇ ἐπεφύκεσαν καὶ φοίνικες, καὶ σιτοφόρος <ἦν>· τὸ δὲ μῆκος [ἦν] τῆς νή- σου στάδιοι ὀκταχόσιοι. καὶ ὁ ὑπαρχος τῆς νήσου Μα- 37.2.5 ζή- νης συνέπλει αὐτοῖσι μέχρι Σούσων ἐθελοντῆς ἡγε- 37.3.1 μὼν τοῦ πλοῦ. ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ ἔλεγον καὶ τοῦ πρώτου δυναστεύσαντος τῆς χώρας ταύτης δείκνυσθαι τὸν τάφον· ὄνομα δὲ αὐτῷ Ἐρύθρην εἶναι, ἀπ’ ὅτου καὶ τὴν ἐπω- νυμίην τῇ θαλάσσει ταύτῃ εἶναι Ἐρυθρὴν καλέεσθαι. 37.4.1 ἐνθένδε ἐκ τῆς νήσου ἄραντες ἔπλεον· καὶ τῆς νήσου αὐτῆς παραπλώσαντες ὅσον διακοσίους σταδίους ὁρμί- ζονται ἐν αὐτῇ αὐθις, καὶ καθορῶσιν ἄλλην νῆσον, ἀπέ- χουσαν τῆς μεγάλης ταύτης τεσσαράχοντα μάλιστα στα- 37.5.1 δίους. Ποσειδῶνος ἱρὴ ἐλέγετο εἶναι καὶ ἄβατος. ὑπὸ δὲ τὴν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἔω ἀνήγοντο, καὶ καταλαμβάνει αὐτοὺς ἀνάπωτις οὕτω τι καρτερή, ὥστε τρεῖς τῶν νεῶν ἐποκείλασαι ἐν τῷ ξηρῷ ἐσχέθησαν, αἱ δὲ ἄλλαι χαλεπῶς διεκπλώουσαι 37.6.1 τὰς ῥηγίας ἐς τὰ βάθη ἀπεσώθησαν. αἱ δὲ ἐποκείλασαι τῆς πλημμυρίδος ἐπιγενομένης αὐθις ἐξέπλωσάν τε καὶ 37.7.1 δευτεραῖαι κατήγοντο ἵναπερ ὁ πᾶς στόλος. ὁρμίζονται

δὲ ἐς νῆσον ἄλλην, διέχουσιν τῆς ἡπείρου ὅσον τριακο- 37.8.1 σίους σταδίους, πλώσαντες τετρακοσίους. ἐντεῦθεν ὑπὸ τὴν ἔω ἔπλεον, νῆσον ἐρήμην ἐν ἀριστερᾷ παραμείβον- τες· ὄνομα δὲ τῇ νήσῳ Πύλωρα. καὶ ὁρμίζον<ται> πρὸς ἱδωδώνη, πολυχνίῳ σμικρῷ καὶ πάντων ἀπὸρῳ ὅτι μὴ 37.8.5 ὕδατος καὶ ἰχθύων· ἰχθυοφάγοι γὰρ καὶ οὗτοι ὑπ' ἀναγ- 37.9.1 καίης ἦσαν, ὅτι πονηρὰν γῆν νέμονται. ἐνθὲνδε ὕδρευόμενοι καταίρουσιν ἐς Ταρσίην ἄκρην ἀνατείνουσιν 37.10.1 ἐς τὸ πέλαγος, πλώσαντες σταδίους τριακοσίους. ἐνθεν ἐς Καταίνην, νῆσον ἐρήμην, ἀλιτενέα· αὕτη ἱερὴ Ἑρμέω καὶ Ἀφροδίτῃ ἐλέγετο· στάδιοι τοῦ πλόου τριηκόσιοι. 37.11.1 ἐς ταύτην ὅσα ἔτη ἀφίεται ἐκ τῶν περιόικων πρόβατα καὶ αἶγες ἱρὰ τῷ Ἑρμῇ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ ταῦτα ἀπηγγιωμένα ἦν ὁρᾶν ὑπὸ χρόνου τε καὶ ἐρημίας. 38.1.1 μέχρι τοῦδε Καρμανίη· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε Πέρσαι ἔχουσι. μῆκος τοῦ πλόου παρὰ τὴν Καρμανίην χώραν στάδιοι τρισχίλιοι καὶ ἐπτακόσιοι. ζῶουσι δὲ κατάπερ Πέρσαι, ὅτι καὶ ὄμοροι εἰσι Πέρσησι, καὶ τὰ ἐς τὸν πό- 38.2.1 λεμον ὡσαύτως κοσμεύονται. ἐνθὲνδε ἄραντες ἐκ τῆς νήσου τῆς ἱρῆς παρὰ τὴν Περσίδα ἤδη ἔπλεον, καὶ κατά- γονται ἐς Ἰλιαν χῶρον, ἵνα λιμὴν πρὸς νήσου σμικρῆς καὶ ἐρήμης γίνεται· οὐνομα τῇ νήσῳ Καίκανδρος, ὃ δὲ 38.3.1 πλόος στάδιοι τετρακόσιοι. ὑπὸ δὲ τὴν ἔω ἐς ἄλλην νῆσον πλεύσαντες ὁρμίζονται οἰκουμένην, ἵνα καὶ μαρ- γαρίτην θηρᾶσθαι λέγει <Νέαρχος> κατάπερ ἐν τῇ Ἰν- δῶν θαλάσῃ. ταύτης τῆς νήσου τὴν ἄκρην παραπλώ- 38.3.5 σάντες σταδίους ὡς τεσσαράκοντα, ἐνταῦθα ὁρμίσθησαν. 38.4.1 ἐνθὲνδε πρὸς ὄρει ὁρμίζονται ὑψηλῷ – Ὠχος ὄνομα τῷ 38.5.1 ὄρει – ἐν λιμένι εὐόρμῳ, καὶ ἀλιέες αὐτοῦ ὥκεον. καὶ ἐνθεν πλώσαντες σταδίους τετρακοσίους τε καὶ πεντή- κοντα ὁρμίζονται ἐν Ἀποστάνοισι· καὶ πλοῖα πολλὰ αὐ- τόθι ὥρμεε, κώμη τε ἐπὶν ἀπέχουσα ἀπὸ θαλάσσης στα- 38.6.1 δίους ἐξήκοντα. νυκτὸς δὲ ἐπάραντες ἐνθεν ἐσπλώουσιν ἐς κόλπον συνοικεζόμενον πολλῇσι κώμησι. στάδιοι τοῦ πλόου τετρακόσιοι· ὁρμίζονται δὲ πρὸς ὑπωρείην. ταύτῃ φοίνικες τε πολλοὶ ἐπεφύκεσαν καὶ ὅσα ἄλλα ἀκρόδρυα 38.7.1 ἐν τῇ Ἑλλάδι γῇ φύεται. ἐνθεν ἄραντες ἐς Γώγανα παραπλεύουσι σταδίους μάλιστα ἐς ἐξακοσίους ἐς χώραν οἰκουμένην· ὁρμίζονται δὲ τοῦ ποταμοῦ τοῦ χειμάρρου – ὄνομα δὲ Ἀρεῶν – ἐν τῇσιν ἐκβολῇσιν. ἐνταῦθα 38.7.5 χαλεπῶς ὁρμίζονται· στεινὸς γὰρ ἦν ὁ ἔσπλους κατὰ τὸ στόμα, ὅτι βράχεα τὰ κύκλῳ αὐτοῦ ἢ ἀνάπωτις ἐποίησε. 38.8.1 καὶ ἐνθεν αὖ ἐν στόματι ἄλλου ποταμοῦ ὁρμίζονται, διεκπλώσαντες σταδίους ἐς ὀκτακοσίους· Σιτακὸς ὄνομα τῷ ποταμῷ ἦν· οὐδὲ ἐν τούτῳ εὐμαρέως ὁρμίζονται, καὶ ὁ πλόος ἅπας οὗτος ὁ παρὰ τὴν Περσίδα βράχεα τε 38.9.1 ἦσαν καὶ ῥηγίαι καὶ τενάγεια. ἐνταῦθα σῆτον καταλαμ- βάνουσι πολὺν ξυγχεομισμένον κατὰ πρόσταξιν

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

βασι- λέως, ὡς σφίσιν εἶναι ἐπισιτίσασθαι· ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τὰς πάσας μίαν
 καὶ εἴκοσι, καὶ τὰς ναῦς ἀνείρου- 38.9.5 σάμενοι, ὅσαι μὲν πεπονήκεσαν ἐπεσκεύαζον,
 τὰς δὲ ἄλλας ἐθεράπευον. 39.1.1 ἐνθὲνδε ὁρμηθέντες εἰς Ἰέρατιν πόλιν ἀφίκοντο, ἐς
 χῶρον οἰκούμενον. ἑπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα στάδιοι ὁ πλόος· ὠρμίσθησαν δὲ ἐν
 διώρυγι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ 39.2.1 ἐμβεβλημένη ἐς θάλασσαν, ἥ ὄνομα ἦν Ἡράτειμις.
 ἅμα δὲ ἡλίῳ ἀνίσχοντι παραπλεύουσιν ἐς ποταμὸν χειμάρρουν, ὄνομα Πάδαργον, ὃ δὲ
 χῶρος χερρόνησος ἅπας. καὶ ἐν αὐτῷ κῆποι τε πολλοὶ καὶ ἀκρόδρυα παντοῖα ἐφύετο·
 39.3.1 ὄνομα τῷ χώρῳ Μεσαμβρίη. ἐκ Μεσαμβρίας δὲ ὁρμη- θέντες καὶ διεκπλώσαν-
 τες σταδίους μάλιστα ἐς διακο- σίους ἐς Ταόκην ὁρμίζονται ἐπὶ ποταμῷ Γράνιδι. καὶ
 ἀπὸ τούτου ἐς τὸ ἄνω <τὰ> Περσῶν βασιλεία ἦν, ἀπέ- 39.3.5 χοντα τοῦ ποταμοῦ
 τῶν ἐκβολέων σταδίου ἐς διακο- 39.4.1 σίους. κατὰ τοῦτον τὸν παράπλου λέγει
 <Νέαρχος> ὀφθῆναι κῆτος ἐκβεβλημένον ἐς τὴν ἡίονα, καὶ τοῦτο προσπλώσαντάς
 τινὰς τῶν ναυτῶν ἐκμετρήσαι καὶ φάναι 39.5.1 εἶναι πῆχεων πεντήκοντα· δέρμα δὲ
 αὐτῷ εἶναι φολι- δωτόν, οὕτω τι ἐς βάθος ἤκον ὡς καὶ ἐπὶ πῆχυν ἐπέχειν, ὅστρειά
 τε καὶ λοπάδας καὶ φυκία πολλὰ ἔχειν ἐπιπεφυ- κότα. καὶ δελφίνας λέγει ὅτι καθο-
 ρᾶν ἦν πολλοὺς ἀμφὶ 39.5.5 τῷ κῆτει, καὶ τῶν ἐν τῇ ἔσω θαλάσῃ μείζοντας τοὺς
 δελ- 39.6.1 φίνας. ἐνθὲνδε ὁρμηθέντες κατάγονται ἐς Ῥώγονιν πο- ταμὸν χειμάρ-
 ρουν ἐν λιμένι εὐόρμῳ· μῆκος τοῦ παρά- 39.7.1 πλου στάδιοι διακόσιοι. ἐνθὲνδε
 τετρακοσίους σταδίους διεκπλώσαντες αὐλίζονται ἐν ποταμῷ χειμάρρῳ· Βρίζανα τῷ
 ποταμῷ ὄνομα. ἐνταῦθα χαλεπῶς ὠρμίσαντο, ὅτι ῥηχίη ἦν καὶ βράχεα, καὶ χοιράδες
 ἐκ τοῦ πόντου ἀνεῖ- 39.8.1 χον. ἀλλ' ὅτε ἡ πλήμμυρα ἐπήει, τότε ὠρμίσαντο· ὑπο-
 νοστήσαντος δὲ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ ξηρῷ ὑπελείφθησαν αἱ νῆες. ἐπεὶ δὲ ἡ πλημμυρίς ἐν
 τάξει ἀμείβουσα ἐπῆλθε, 39.9.1 τότε δὴ ἐκπλώσαντες ὁρμίζονται ἐπὶ ποταμῷ· ὄνομα
 δὲ τῷ ποταμῷ Ἄροσις, μέγιστος τῶν ποταμῶν, ὡς λέγει <Νέαρχος>, ὅσοι ἐν τῷ
 παράπλῳ τῷδε ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν ἔξω πόντον. 40.1.1 μέχρι τοῦδε Πέρσαι οἰκέουσι,
 τὰ δὲ ἀπὸ τούτων Σού- σιοι. Σουσιῶν δὲ ἔθνος αὐτόνομον κατύπερθε προσοι- κέει·
 Οὔξιοι καλοῦνται, ὑπὲρ ὧν λέλεκται μοι ἐν τῇ ἄλλῃ συγγραφῇ ὅτι λησταί εἰσι.
 μῆκος τοῦ παράπλου 40.1.5 τῆς Περσίδος χώρας στάδιοι τετρακόσιοι καὶ τετρακίς-

χίλιοι. τὴν δὲ Περσίδα γῆν τρίχα νενεμῆσθαι τῶν ὠρέων λόγος κατέχει. τὸ μὲν
 αὐτῆς πρὸς τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ οἰκεόμενον ἀμμῶδές τε εἶναι καὶ ἄκαρπον ὑπὸ
 40.3.1 καύματος, τὸ δὲ ἐπὶ τῷδε ὡς πρὸς ἄρκτον τε καὶ βο- ρέην ἄνεμον ἰόντων κα-
 λῶς κεκρᾶσθαι τῶν ὠρέων, καὶ τὴν χώραν ποιῶδεά τε εἶναι καὶ λειμῶνας ὑδρηλοὺς,
 καὶ ἄμπελον πολλὴν φέρειν καὶ ὅσοι ἄλλοι καρποὶ πλὴν 40.4.1 ἐλαίης, παραδείσους τε
 παντοίοισι τεθηγῆναι καὶ ποτα- μοῖσι καθαροῖσι διαρρέεσθαι καὶ λίμνησι, καὶ ὄρνισιν
 ὀκόσοισιν ἀμφὶ ποταμούς τε καὶ λίμνας ἐστὶ τὰ ἡθέα ἵπποισι τε ἀγαθὴν εἶναι καὶ
 τοῖσιν ἄλλοισιν ὑποζυγίοισι 40.5.1 νέμεσθαι, καὶ ὑλῶδεά τε πολλαχῇ καὶ πολύθηρον.
 τὴν δὲ πρόσω ἔτι ἐπ' ἄρκτον ἰόντων χειμερινὴν τε καὶ νιφε- τῶδεα ***, ὥστε πρέσβεις
 τινὰς ἐκ τοῦ Εὐξείνου πόν- του λέγει <Νέαρχος> κάρτα ὀλίγην ὁδὸν διελθόντας ἐν-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

40.5.5 τυχεῖν κατ' ὁδὸν ἰόντι τῆς Περσίδος καὶ θῶμα γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ καὶ εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ τῆς ὁδοῦ τὴν βραχύ- 40.6.1 τητα. Σουσίους δὲ πρόσοικοι ὅτι εἰσὶν Οὐ-
ξιοὶ λέλεκταί μοι, κατάπερ Μάρδοι μὲν Πέρσαισι προσεχές οἰκέουσι, 40.7.1 λησται
καὶ οὗτοι, Κοσσαῖοι δὲ Μήδοισι. καὶ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνεα ἡμέρωσεν Ἀλέξανδρος,
χειμῶνος ὥρῃ ἐπιπεσὼν αὐτοῖσιν, ὅτε ἄβατον σφῶν τὴν χώραν ἦγον. 40.8.1 καὶ πό-
λης ἐπέκτισε τοῦ μὴ νομάδας ἔτι εἶναι ἀλλὰ ἀροτῆρας καὶ γῆς ἐργάτας, καὶ ἔχειν
ὑπὲρ ὅτων δειμαί- νοντες μὴ κακὰ ἀλλήλους ἐργάσσονται. ἐνθὲνδε τὴν Σου- 40.9.1
σίῳν γῆν παρήμειβεν ὁ στρατός. καὶ ταῦτα οὐκέτι ὡσαύ- τως ἀτρεκέως λέγει <Νέ-
αρχος> ὅτι ἔστιν οἱ ἐκφράσαι, πλήν γε δὴ τοὺς ὄρμους τε καὶ τὸ μήκος τοῦ πλόου·
40.10.1 τὴν χώραν γὰρ τεναγώδεά τε εἶναι τὴν πολλὴν καὶ ῥῆ- χίησιν ἐπὶ μέγα ἐς τὸν
πόντον ἐσέχουσιν καὶ ταύτῃ σφαλερὴν ἐγκαθορμίζεσθαι· πελαγίοισιν ὦν σφίσι τὴν
40.11.1 κομιδὴν τὸ πολὺ γίνεσθαι. ὁρμηθῆναι μὲν δὴ ἐκ τοῦ ποταμοῦ τῶν ἐκβολέων,
ἵνα περ ἠὺλίσθησαν ἐπὶ τοῖσιν οὖροισι τῆς Περσίδος, ὕδωρ δὲ ἐμβαλέσθαι καὶ πέντε
ἡμερέων· οὐκ ἔφασκον γὰρ εἶναι ὕδωρ οἱ καθηγεμόνες 40.11.5 τοῦ πλόου. 41.1.1
σταδίους δὲ πεντακοσίους κομισθέντες ὁρμίζονται ἐπὶ στόματι λίμνης ἰχθυώδεος, ἥ
οὖνομα Κατάδερβις· καὶ νησίς ἐπὴν τῷ στόματι· Μαργάστανά τῇ νησίδι οὐ- 41.2.1
νομα. ἐνθὲνδε ὑπὸ τὴν ἔω ἐκπλώσαντες κατὰ βράχεια ἐκομίζοντο ἐπὶ μιᾷ νεώς·
πασσάλοις δὲ ἔνθεν καὶ ἔν- θεν πεπηγόσιν ἀπεδηλοῦτο τὰ βράχεια, κατάπερ ἐν τῷ
μεσσηγύς Λευκάδος τε νήσου ἰσθμῷ καὶ Ἀχαρνανίης 41.2.5 ἀποδέδεικται σημεῖα
τοῖσι ναυτιλλομένοισι τοῦ μὴ ἐπο- 41.3.1 κέλλειν ἐν τοῖσι βράχεσι τὰς νέας. ἀλλὰ
τὰ μὲν κατὰ Λευκάδα ψαμμώδεα ὄντα καὶ τοῖσιν ἐποκείλασι ταχεῖαν τὴν ὑπονόστη-
σιν ἐνδιδοῖ· κεῖθι δὲ πηλός ἐστιν ἐφ' ἐκά- τερα τοῦ πλεομένου βαθύς καὶ ἰλυώδης,
ὥστε οὐδεμιᾷ 41.4.1 μηχανῇ ἐποκείλασιν ἦν ἀποσωθῆναι. οἱ τε γὰρ κοντοὶ κατὰ
τοῦ πηλοῦ δύνοντες αὐτοὶ οὐδέν τι ἐπωφέλουν, ἀνθρώπων τε ἐκβῆναι τοῦ ἀπῶσαι
τὰς νέας ἐς τὰ πλεό- μενα ἄπορον ἐγίνετο· ἔδυνον γὰρ κατὰ τοῦ πηλοῦ ἔστε 41.5.1
ἐπὶ τὰ στήθεα. οὕτω δὲ χαλεπῶς διεκπλώσαντες στα- δίους ἑξακοσίους κατὰ ναῦν
ἐκαστοι ὁρμισθέντες ἐνταῦ- 41.6.1 θα δείπνου ἐμνήσθησαν. τὴν νύκτα δὲ ἤδη κατὰ
βάθρεια ἔπλεον καὶ τὴν ἐφεξῆς ἡμέρην ἔστε ἐπὶ βουλυτόν· καὶ ἦλθον σταδίους ἑνα-
κοσίους, καὶ καθωρμίσθησαν ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Εὐφράτου πρὸς κώμη τινὶ τῆς
Βαβυ- 41.7.1 λωνίης χώρας – ὄνομα δὲ αὐτῇ Διρίδωτις – , ἵνα λι- βανωτόν τε ἀπὸ
τῆς Γερραίης γῆς οἱ ἔμποροι ἀγινέουσι 41.8.1 καὶ τὰ ἄλλα ὅσα θυμικήματα ἡ Ἀράβων
γῆ φέρει. ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Εὐφράτου ἔστε Βαβυλῶνα πλοῦν λέγει <Νέαρ-
χος> σταδίους εἶναι ἐς τρισχιλίους καὶ τρια- κοσίους. 42.1.1 ἐνταῦθα ἀγγέλλεται
Ἀλέξανδρον ἐπὶ Σούσων στέλ- λεσθαι. ἔνθεν καὶ αὐτοὶ τὸ ὀπίσω ἔπλεον, ὥς κατὰ
τὸν Πασιτίγριν ποταμὸν ἀναπλώσαντες συμμιῖξαι Ἀλεξάν- 42.2.1 δρῳ. ἔπλεον δὲ τὸ
ἔμπαλιν ἐν ἀριστερᾷ τὴν γῆν τὴν Σουσίδα ἔχοντες, καὶ παραπλέουσι λίμνην, ἐς ἣν ὁ
Τί- 42.3.1 γρης ἐσβάλλει ποταμός, ὃς ῥέων ἐξ Ἀρμενίης παρὰ πό- λιν Νῖνον, πάλαι
ποτὲ μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, τὴν μέ- σην ἐωυτοῦ τε καὶ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

γῆν Με- 42.4.1 σοποταμίνην ἐπὶ τῷδε κληρίζεσθαι ποιέει. ἀπὸ δὲ τῆς λίμνης ἐς αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἀνάπλους στάδιοι ἐξακόσιοι, ἵνα καὶ κώμη τῆς Σουσίδος, ἣν καλέουσιν Ἄγινιν· αὕτη δὲ ἀπέχει Σούσων σταδίου ἐς πεντακοσίους. μῆκος τοῦ 42.4.5 παράπλου τῆς Σουσίων γῆς ἔστε ἐπὶ <τὸ> στόμα τοῦ 42.5.1 Πασιτίγριδος ποταμοῦ στάδιοι δισχίλιοι. ἐνθὲνδε κατὰ τὸν Πασιτίγριν ἄνω ἀνέπλεον διὰ χώρας οἰκουμένης καὶ εὐδαίμονος. ἀναπλώσαντες δὲ σταδίου ὡς πεντή- κοντα καὶ ἑκατὸν αὐτοῦ ὁρμίζονται, προσμένοντες οὕς- 42.5.5 τινας ἐστάλκει Νέαρχος σκεψομένους ἵνα ὁ βασιλεὺς 42.6.1 εἴη. αὐτὸς δὲ ἔθυε θεοῖς τοῖς σωτήρσι, καὶ ἀγῶνα ἐποίεε, 42.7.1 καὶ ἡ στρατιὴ ἡ ναυτικὴ πᾶσα ἐν εὐθυμίῃσιν ἦν. ὡς δὲ προσάγων ἤδη Ἀλέξανδρος ἡγγέλλετο, ἔπλεον ἤδη αὐθις ἐς τὸ ἄνω κατὰ τὸν ποταμόν· καὶ πρὸς τῇ σχεδὴ ὁρμίζονται, ἐφ' ἣ τὸ στράτευμα διαβιβάσειν ἐμελλεν Ἀλέ- 42.8.1 ξάνδρος ἐς Σοῦσα. ἐνταῦθα ἀνεμίχθη ὁ στρατός, καὶ θυσίαι πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐθύοντο ἐπὶ τῶν νεῶν τε καὶ τῶν ἀνθρώπων τῇ σωτηρίῃ, καὶ ἀγῶνες ἐποιέοντο·

καὶ Νέαρχος ὅποι παραφανείη τῆς στρατιῆς, ἀνθεσί τε 42.9.1 καὶ ταινίησιν ἐβάλλετο. ἐνθα καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφα- νοῦνται ἐξ Ἀλεξάνδρου Νέαρχός τε καὶ Λεόννατος, Νέ- αρχος μὲν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ τῇ σωτηρίῃ, Λεόννατος δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἣν Ὀρεΐτας τε ἐνίκησε καὶ τοὺς Ὀρεΐταις 42.10.1 προσοικέοντας βαρβάρους. οὕτω μὲν ἀπεσώθη Ἀλεξάν- δρος ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὁρμηθεὶς ὁ στρατός. 43.1.1 τὰ δὲ ἐν δεξιᾷ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης ὑπὲρ τὴν Βα- βυλωνίην Ἀραβίην ἡ πολλή ἐστι, καὶ ταύτης τὰ μὲν κατ- ἥκει ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν κατὰ Φοινίκην τε καὶ τὴν Παλαιστίνην Συρίην, πρὸς δυομένου δὲ ἡλίου ὡς 43.1.5 ἐπὶ τὴν εἴσω θάλασσαν Αἰγύπτιοι τῇ Ἀραβίῃ ὁμοῦρε- 43.2.1 οὐσι. κατὰ δὲ Αἴγυπτον εἰσέχων ἐκ τῆς μεγάλης θαλάσ- σης κόλπος δῆλον ποιέει ὅτι ἔνεκά γε τοῦ σύρρουν εἶναι τὴν ἔξω θάλασσαν περίπλους ἂν ἦν ἐκ Βαβυλῶνος ἐς τὸν κόλπον τοῦτον <τὸν> ἐπέχοντα ὡς ἐπ' Αἴγυπτον. 43.3.1 ἀλλὰ γὰρ οὐ τις παρέπλωσε ταύτη οὐδαμῶν ἀνθρώπων ὑπὸ καύματος καὶ ἐρημίας, εἰ μὴ τινές γε πελάγιοι κο- 43.4.1 μιζόμενοι. ἀλλὰ οἱ ἀπ' Αἰγύπτου γὰρ ἐς Σοῦσα ἀποσω- θέντες τῆς στρατιῆς τῆς Καμβύσεω καὶ οἱ παρὰ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου παρὰ Σέλευκον τὸν Νικάτορα στα- 43.5.1 λέντες ἐς Βαβυλῶνα διὰ τῆς Ἀραβίης χώρας ἰσθμὸν τινα διαπορευθέντες ἐν ἡμέρησιν ὀκτὼ ταῖς πάσαις ἄνυδρον καὶ ἐρήμην χώραν ἐπῆλθον ἐπὶ καμήλων σπουδῇ ἐλαύ- νοντες ὕδωρ τε σφιν ἐπὶ τῶν καμήλων φέροντες καὶ νυ- 43.5.5 κτοπορέοντες· τὰς γὰρ ἡμέρας ὑπαίθριοι ἀνέχεσθαι διὰ 43.6.1 καῦμα ἀδύνατοι ἦσαν. τοσούτου δεῖ τά γε ἐπέκεινα ταύτης τῆς χώρας, ἣντινα ἰσθμὸν ἀπεφαίνομεν ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Ἀραβίου κατήκοντα ἐς τὴν Ἐρυθρὰν θά- λασσαν, οἰκεόμενα εἶναι, ὅποτε τὰ πρὸς ἄρκτον μᾶλλον 43.7.1 αὐτῶν ἀνέχοντα ἔρημά τέ ἐστι καὶ ψαμμώδεα. ἀλλὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τοῦ κατ' Αἴγυπτον ὁρμηθέντες ἄνθρωποι ἐκπεριπλώσαντες τὴν πολλὴν Ἀραβίην ἐλθεῖν ἐς τὴν κατὰ Σοῦσά τε καὶ Πέρσας θάλασσαν, ἐς τοσόνδε 43.7.5 ἄρα παραπλώσαντες τῆς Ἀραβίης ἐς ὅσον σφίσι τὸ ὕδωρ ἐπήρκεσε τὸ ἐμβληθὲν ἐς τὰς νέας, ἔπειτα ὀπίσω

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

43.8.1 ἀπενόστησαν. ἐκ βαβυλῶνός τε οὐστinas ἔστειλεν Ἀλέ-ξανδρος ὡς ἐπὶ μήκιστον πλέοντας ἐν δεξιᾷ τῆς Ἑρμ-θρῆς θαλάσσης γινῶναι τοὺς ταύτη χώρους, οὗτοι νή-σους μὲν τινες κατεσκέψαντο ἐν τῷ παράπλῳ κειμένας, 43.9.1 καὶ που καὶ τῆς ἡπείρου τῆς Ἀραβίης προσέσχον, τὴν δὲ ἄκρην, ἥντινα καταντικρὺ τῆς Καρμανίης ἀνέχουσιν λέ-γει φανῆναι σφίσι <Νέαρχος>, οὐκ ἔστιν ὅστις ὑπερβα- 43.10.1 λῶν ἐπικάμψαι ἔς τὸ ἐπὶ θάτερα δυνατὸς ἐγένετο. δοκέω δὲ ὡς εἴπερ πλωτά τε ἦν καὶ βαδιστὰ <τὰ> ταύτη, ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἂν τῆς πολυπραγμοσύνης ἐξελέγητο πλω- 43.11.1 τά τε καὶ βαδιστὰ ἐόντα. καὶ Ἄννων δὲ ὁ Λίβυς ἐκ Καρ-χηδόνης ὁρμηθεὶς ὑπὲρ μὲν Ἡρακλείας στήλας ἐξέπλω-σεν ἔς τὸν ἕξω πόντον, ἐν ἀριστερᾷ τὴν Λι-βύην γῆν ἔχων, καὶ ἔσπε μὲν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ὁ πλόος αὐτῷ 43.12.1 ἐγένετο τὰς πάσας πέντε καὶ τριάκοντα ἡμέρας· ὡς δὲ δὴ ἔς μεσημβρίην ἐξετράπετο, πολ-λῆσιν ἀμηχανίῃσιν ἐνετύγχανεν ὕδατός τε ἀπορίῃ καὶ καύματι ἐπιφλέγοντι 43.13.1 καὶ ῥύαξι πυρὸς ἔς τὸν πόντον ἐμβάλλουσιν. ἀλλ' ἡ Κυρήνη γὰρ τῆς Λιβύης ἐν τοῖς ἐρημοτέροις πεπολισμένη ποιῶδης τέ ἐστι καὶ μαλθακὴ καὶ εὐδρος καὶ ἄλσεα καὶ λειμῶνες, καὶ καρπῶν παντοίων καὶ κτηνέων ἀμφορός 43.13.5 <ἐστι> ἔσπε ἐπὶ τοῦ σιλφίου τὰς ἐκφύσεις· ὑπὲρ δὲ τὸ σίλφιον τὰ ἄνω αὐτῆς ἔρημα καὶ ψαμμώδεα. 43.14.1 οὗτός μοι ὁ λόγος ἀναγεγράφθω, φέρων καὶ αὐτὸς ἔς Ἀλεξάνδρον τὸν Φιλίππου, τὸν Μακεδόνα.

5.63.2.1 English translation

Text: Arrian: *Anabasis Alexandri*: Book VIII (Indica) Tr. E. Iliff Robson (1933)⁶¹

I. ALL the territory that lies west of the river Indus up to the river Cophen is inhabited by Astacenians and Assacenians, Indian tribes. But they are not, like the Indians dwelling within the river Indus, tall of stature, nor similarly brave in spirit, nor as black as the greater part of the Indians. These long ago were subject to the Assyrians; then to the Medes, and so they became subject to the Persians; and they paid tribute to Cyrus son of Cambyses from their territory, as Cyrus commanded. The Nysaeans are not an Indian race; but part of those who came with Dionysus to India; possibly even of those Greeks who became past service in the wars which Dionysus waged with Indians; possibly also volunteers of the neighbouring tribes whom Dionysus settled there together with the Greeks, calling the country Nysaea from the mountain Nysa, and the city itself Nysa. And the mountain near the city, on whose foothills Nysa is built, is called Merus because of the incident at Dionysus' birth. All this the poets

61. From <http://www.fordham.edu/halsall/ancient/arrian-bookVIII-India.asp> which got it from <http://www.und.ac.za/und/classics/india/arrian.htm>

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

sang about Dionysus; and I leave it to the narrators of Greek or Eastern history to recount them. Among the Assacenians is Massaca, a great city, where resides the chief authority of the Assacian land; and another city Peucela, this also a great city, not far from the Indus. These places then are inhabited on this side of the Indus towards the west, as far as the river Cophen.

II. But the parts from the Indus eastward, these I shall call India, and its inhabitants Indians. The boundary of the land of India towards the north is Mount Taurus. It is not still called Taurus in this land; but Taurus begins from the sea over against Pamphylia and Lycia and Cilicia; and reaches as far as the Eastern Ocean, running right across Asia. But the mountain has different names in different places; in one, Parapamisus, in another Hemodus; elsewhere it is called Imaon, and perhaps has all sorts of other names; but the Macedonians who fought with Alexander called it Caucasus; another Caucasus, that is, not the Scythian; so that the story ran that Alexander came even to the far side of the Caucasus. The western part of India is bounded by the river Indus right down to the ocean, where the river runs out by two mouths, not joined together as are the five mouths of the Ister; but like those of the Nile, by which the Egyptian delta is formed; thus also the Indian delta is formed by the river Indus, not less than the Egyptian; and this in the Indian tongue is called Pattala. Towards the south this ocean bounds the land of India, and eastward the sea itself is the boundary. The southern part near Pattala and the mouths of the Indus were surveyed by Alexander and Macedonians, and many Greeks; as for the eastern part, Alexander did not traverse this beyond the river Hyphasis. A few historians have described the parts which are this side of the Ganges and where are the mouths of the Ganges and the city of Palimbothra, the greatest Indian city on the Ganges.

III. I hope I may be allowed to regard Eratosthenes of Cyrene as worthy of special credit, since he was a student of Geography. He states that beginning with Mount Taurus, where are the springs of the river Indus, along the Indus to the Ocean, and to the mouths of the Indus, the side of India is thirteen thousand stades in length. The opposite side to this one, that from the same mountain to the Eastern Ocean, he does not reckon as merely equal to the former side, since it has a promontory running well into the sea; the promontory stretching to about three thousand stades. So then he would make this side of India, to the eastward, a total length of sixteen thousand stades. This he gives, then, as the breadth of India. Its length, however, from west to east, up to the city of Palimbothra, he states that he gives as measured by reed-measurements; for there is a royal road; and this extends to ten thousand stades; beyond that, the information is not so certain. Those, however, who have followed common talk

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

say that including the promontory, which runs into the sea, India extends over about ten thousand stades; but farther north its length is about twenty thousand stades. But Ctesias of Cnidus affirms that the land of India is equal in size to the rest of Asia, which is absurd; and Onesicritus is absurd, who says that India is a third of the entire world; Nearchus, for his part, states that the journey through the actual plain of India is a four months' journey. Megasthenes would have the breadth of India that from east to west which others call its length; and he says that it is of sixteen thousand stades, at its shortest stretch. From north to south, then, becomes for him its length, and it extends twenty-two thousand three hundred stades, to its narrowest point. The Indian rivers are greater than any others in Asia; greatest are the Ganges and the Indus, whence the land gets its name; each of these is greater than the Nile of Egypt and the Scythian Ister, even were these put together; my own idea is that even the Acesines is greater than the Ister and the Nile, where the Acesines having taken in the Hydaspes, Hydraotes, and Hyphasis, runs into the Indus, so that its breadth there becomes thirty stades. Possibly also other greater rivers run through the land of India.

IV. As for the yonder side of the Hyphasis, I cannot speak with confidence, since Alexander did not proceed beyond the Hyphasis. But of these two greatest rivers, the Ganges and the Indus, Megasthenes wrote that the Ganges is much greater than the Indus, and so do all others who mention the Ganges; for (they say) the Ganges is already large as it comes from its springs, and receives as tributaries the river Cainas and the Erannoboas and the Cossoanus, all navigable; also the river Sonus and the Sittocatis and the Solomatis, these likewise navigable. Then besides there are the Condochates and the Sambus and Magon and Agoranis and Omalis; and also there run into it the Commenases, a great river, and the Cacuthis and Andomatis, flowing from the Indian tribe of the Mandiadiæ; after them the Amystis by the city Catadupas, and the Oxymagis at the place called Pazalæ, and the Errenysis among the Mathæ, an Indian tribe, also meet the Ganges. Megasthenes says that of these none is inferior to the Maeander, where the Maeander is navigable. The breadth therefore of the Ganges, where it is at its narrowest, runs to a hundred stades; often it spreads into lakes, so that the opposite side cannot be seen, where it is low and has no projections of hills. It is the same with the Indus; the Hydraotes, in the territory of the Cambistholians, receives the Hyphasis in that of the Astrybæ, and the Saranges from the Cecians, and the Neydrus from the Attacenians, and flows, with these, into the Acesines. The Hydaspes also among the Oxydracæ receives the Sinarus among the Arispæ and it too flows out into the Acesines. The Acesines among the Mallians joins the Indus; and the Tutapus, a large river, flows into the Acesines. All these rivers

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

swell the Acesines, and proudly retaining its own name it flows into the Indus. The Cophen, in the Peucelaetis, taking with it the Malantus, the Soastus, and the Garroeas, joins the Indus. Above these the Parenus and Saparnus, not far from one another, flow into the Indus. The Soanus, from the mountains of the Abissareans, without any tributary, flows into it. Most of these Megasthenes reports to be navigable. It should not then be incredible that neither Nile nor Ister can be even compared with Indus or Ganges in volume of water. For we know of no tributary to the Nile; rather from it canals have been cut through the land of Egypt. As for the Ister, it emerges from its springs a meagre stream, but receives many tributaries; yet not equal in number to the Indian tributaries which flow into Indus or Ganges; and very few of these are navigable; I myself have only noticed the Enus and the Saus. The Enus on the line between Norica and Rhaetia joins the Ister, the Saus in Paeonia. The country where the rivers join is called Taurunus. If anybody is aware of other navigable rivers which form tributaries to the Ister, he certainly does not know many.

V. I hope that anyone who desires to explain the cause of the number and size of the Indian rivers will do so; and that my remarks may be regarded as set down on hearsay only. For Megasthenes has recorded names of many other rivers, which beyond the Ganges and the Indus run into the eastern and southern outer ocean; so that he states the number of Indian rivers in all to be fifty-eight, and these all navigable. But not even Megasthenes, so far as I can see, travelled over any large part of India; yet a good deal more than the followers of Alexander son of Philip did. For he states that he met Sandracottus, the greatest of the Indian kings, and Porus, even greater than he was. This Megasthenes says, moreover, that the Indians waged war on no men, nor other men on the Indians, but on the other hand that Sesostris the Egyptian, after subduing the most part of Asia, and after invading Europe with an army, yet returned back; and Indathyrasis the Scythian who started from Scythia subdued many tribes of Asia, and invaded Egypt victoriously; but Semiramis the Assyrian queen tried to invade India, but died before she could carry out her purposes; it was in fact Alexander only who actually invaded India. Before Alexander, too, there is a considerable tradition about Dionysus as having also invaded India, and having subdued the Indians; about Heracles there is not much tradition. As for Dionysus, the city of Nysa is no mean memorial of his expedition, and also Mount Merus, and the growth of ivy on this mountain then the habit of the Indians themselves setting out to battle with the sound of drums and cymbals; and their dappled costume, like that worn by the bacchanals, of Dionysus. But of Heracles the memorials are slight. Yet the story of the rock Aornos, which Alexander forced, namely, that

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Heracles could not capture it, I am inclined to think a Macedonian boast; just as the Macedonians called Parapamisus by the name of Caucasus, though it has nothing to do with Caucasus. And besides, learning that there was a cave among the Parapamisadae, they said that this was the cave of Prometheus the Titan, in which he was crucified for his theft of the fire. Among the Sibae, too, an Indian tribe, having noticed them clad with skins they used to assert that they were relics of Heracles' expedition. What is more, as the Sibae carried a club, and they brand their cattle with a club, they referred this too to some memory of Heracles' club. If anyone believes this, at least it must be some other Heracles, not he of Thebes, but either of Tyre or of Egypt, or some great king of the higher inhabited country near India.

VI. This then must be regarded as a digression, so that too much credence may not be given to the stories which certain persons have related about the Indians beyond the Hyphasis; for those who served under Alexander are reasonably trustworthy up to the Hyphasis. For Megasthenes tells us this also about an Indian river; its name is Silas, it flows from a spring of the same name as the river through the territory of the Sileans, the people also named both from river and spring; its water has the following peculiarity; nothing is supported by it, nothing can swim in it or float upon it, but everything goes straight to the bottom; so far is this water thinner and more aery than any other. In the summer there is rain through India; especially on the mountains, Parapamisus and Hemodus and the Imaus, and from them the rivers run great and turbulent. The plains of India also receive rain in summer, and much part of them becomes swamp; in fact Alexander's army retired from the river Acesines in midsummer, when the river had overflowed on to the plains; from these, therefore, one can gauge the flooding of the Nile, since probably the mountains of Ethiopia receive rain in summer, and from them the Nile is swollen and overflows its banks on to the land of Egypt the Nile therefore also runs turbid this time of the year, as it probably would not be from melting snow; nor yet if its stream was dammed up by the seasonal winds which blow during the summer; and besides, the mountains of Ethiopia are probably not snowcovered, on account of the heat. But that they receive rain as India does is not outside the bounds of probability; since in other respects India is not unlike Ethiopia, and the Indian rivers have crocodiles like the Ethiopian and Egyptian Nile; and some of the Indian rivers have fish and other large water animals like those of the Nile, save the river-horse: though Onesicritus states that they do have the river-horse also. The appearance of the inhabitants, too, is not so far different in India and Ethiopia; the southern Indians resemble the Ethiopians a good deal, and, are black of countenance, and

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

their hair black also, only they are not as snub-nosed or so woolly-haired as the Ethiopians; but the northern Indians are most like the Egyptians in appearance.

VII. Megasthenes states that there are one hundred and eighteen Indian tribes. That there are many, I agree with Megasthenes; but I cannot conjecture how he learnt and recorded the exact number, when he never visited any great part of India, and since these different races have not much intercourse one with another. The Indians, he says, were originally nomads, as are the non-agricultural Scythians, who wandering in their waggons inhabit now one and now another part of Scythia; not dwelling in cities and not reverencing any temples of the gods; just so the Indians also had no cities and built no temples; but were clothed with the skins of animals slain in the chase, and for food ate the bark of trees; these trees were called in the Indian tongue Tala, and there grew upon them, just as on the tops of palm trees, what look like clews of wool. They also used as food what game they had captured, eating it raw, before, at least, Dionysus came into India. But when Dionysus had come, and become master of India, he founded cities, and gave laws for these cities, and became to the Indians the bestower of wine, as to the Greeks, and taught them to sow their land, giving them seed. It may be that Triptolemus, when he was sent out by Demeter to sow the entire earth, did not come this way; or perhaps before Triptolemus this Dionysus whoever he was came to India and gave the Indians seeds of domesticated plants; then Dionysus first yoked oxen to the plough and made most of the Indians agriculturists instead of wanderers, and armed them also with the arms of warfare. Further, Dionysus taught them to reverence other gods, but especially, of course, himself, with clashing of cymbals and beating of drums and dancing in the Satyric fashion, the dance called among Greeks the 'cordax'; and taught them to wear long hair in honour of the god, and instructed them in the wearing of the conical cap and the anointings with perfumes; so that the Indians came out even against Alexander to battle with the sound of cymbals and drums.

VIII. When departing from India, after making all these arrangements, he made Spatembas king of the land, one of his Companions, being most expert in Bacchic rites; when Spatembas died, Budyas his son reigned in his stead; the father was King of India fifty-two years, and the son twenty years; and his son, again, came to the throne, one Cradeuas; and his descendants for the most part received the kingdom in succession, son succeeding father; if the succession failed, then the kings were appointed for some pre-eminence. But Heracles, whom tradition states to have arrived as far as India, was called by the Indians themselves 'Indigenous.' This Heracles was chiefly honoured by the Surasenians, an Indian tribe, among whom are two great cities, Methora and Cleisobora, and the nav-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

igable river Iobares flows through their territory. Megasthenes also says that the garb which this Heracles wore was like that of the Theban Heracles, as also the Indians themselves record; he also had many sons in his country, for this Heracles too wedded many wives; he had only one daughter, called Pandaea; as also the country in which she was born, and to rule which Heracles educated her, was called Pandaea after the girl; here she possessed five hundred elephants given by her father, four thousand horsemen, and as many as a hundred and thirty thousand foot-soldiers. This also some writers relate about Heracles; he traversed all the earth and sea, and when he had rid the earth of evil monsters he found in the sea a jewel much affected by women. And thus, even to our day, those who bring exports from India to our country purchase these jewels at great price and export them, and all Greeks in old time, and Romans now who are rich and prosperous, are more eager to buy the sea pearl, as it is called in the Indian tongue for that Heracles, the jewel appearing to him charming, collected from all the sea to India this kind of pearl, to adorn his daughter. And Megasthenes says that this oyster is taken with nets; that it is a native of the sea, many oysters being together, like bees; and that the pearl oysters have a king or queen, as bees do. Should anyone by chance capture the king, he can easily surround the rest of the oysters; but should the king slip through, then the others cannot be taken; and of those that are taken, the Indians let their flesh rot, but use the skeleton as an ornament. For among the Indians this pearl sometimes is worth three times its weight in solid gold, which is itself dug up in India.

IX. In this country where Heracles' daughter was queen, the girls are marriageable at seven years, and the men do not live longer than forty years. About this there is a story among the Indians, that Heracles, to whom when in mature years this daughter was born, realizing that his own end was near, and knowing of no worthy husband to whom he might bestow his daughter, himself became her husband when she was seven, so that Indian kings, their children, were left behind. Heracles made her then marriageable, and hence all the royal race of Pandaea arose, with the same privilege from Heracles. But I think, even if Heracles was able to accomplish anything so absurd, he could have lengthened his own life, so as to mate with the girl when of maturer years. But really if this about the age of the girls in this district is true, it seems to me to tend the same way as the men's age, since the oldest of them die at forty years. For when old age comes on so much sooner and death with age, maturity will reasonably be earlier, in proportion to the end; so that at thirty the men might be on the threshold of old age, and at twenty, men in their prime, and manhood at about fifteen, so that the women might reasonably be marriageable at seven. For that the fruits

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

ripen earlier in this country than elsewhere, and perish earlier, this Megasthenes himself tells us. From Dionysus to Sandracottus the Indians counted a hundred and fifty-three kings, over six thousand and forty-two years, and during this time thrice [Movements were made] for liberty . . . this for three hundred years; the other for a hundred and twenty years; the Indians say that Dionysus was fifteen generations earlier than Heracles; but no one else ever invaded India, not even Cyrus son of Cambyses, though he made an expedition against the Scythians, and in all other ways was the most energetic of the kings in Asia; but Alexander came and conquered by force of arms all the countries he entered; and would have conquered the whole world had his army been willing. But no Indian ever went outside his own country on a warlike expedition, so righteous were they.

X. This also is related; that Indians do not put up memorials to the dead; but they regard their virtues as sufficient memorials for the departed, and the songs which they sing at their funerals. As for the cities of India, one could not record their number accurately by reason of their multitude; but those of them which are near rivers or near the sea, they build of wood; for if they were built of brick, they could not last long because of the rain, and also because their rivers overflow their banks and fill the plains with water. But such cities as are built on high and lofty places, they make of brick and clay. The greatest of the Indian cities is called Palimbothra, in the district of the Prasians, at the confluence of the Erannoboas and the Ganges; the Ganges, greatest of all rivers; the Erannoboas may be the third of the Indian rivers, itself greater than the rivers of other countries; but it yields precedence to the Ganges, when it pours into it its tributary stream. And Megasthenes says that the length of the city along either side, where it is longest, reaches to eighty stades its breadth to fifteen; and a ditch has been dug round the city, six plethra in breadth, thirty cubits high; and on the wall are five hundred and seventy towers, and sixty-four gates. This also is remarkable in India, that all Indians are free, and no Indian at all is a slave. In this the Indians agree with the Lacedaemonians. Yet the Lacedaemonians have Helots for slaves, who perform the duties of slaves; but the Indians have no slaves at all, much less is any Indian a slave.

XI. The Indians generally are divided into seven castes. Those called the wise men are less in number than the rest, but chiefest in honour and regard. For they are under no necessity to do any bodily labour; nor to contribute from the results of their work to the common store; in fact, no sort of constraint whatever rests upon these wise men, save to offer the sacrifices to the gods on behalf of the people of India. Then whenever anyone sacrifices privately, one of these wise men acts as instructor of the sacrifice, since otherwise the sacrifice would not have

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

proved acceptable to the gods. These Indians also are alone expert in prophecy, and none, save one of the wise men, is allowed to prophesy. And they prophesy about the seasons of the year, or of any impending public calamity: but they do not trouble to prophesy on private matters to individuals, either because their prophecy does not condescend to smaller things, or because it is undignified for them to trouble about such things. And when one has thrice made an error in his prophecy, he does not suffer any harm, except that he must for ever hold his peace; and no one will ever persuade such a one to prophesy on whom this silence has been enjoined. These wise men spend their time naked, during the winter in the open air and sunshine, but in summer, when the sun is strong, in the meadows and the marsh lands under great trees; their shade Nearchus computes to reach five plethra all round, and ten thousand men could take shade under one tree; so great are these trees. They eat fruits in their season, and the bark of the trees; this is sweet and nutritious as much as are the dates of the palm. Then next to these come the farmers, these being the most numerous class of Indians; they have no use for warlike arms or warlike deeds, but they till the land; and they pay the taxes to the kings and to the cities, such as are self-governing; and if there is internal war among the Indians, they may not touch these workers, and not even devastate the land itself; but some are making war and slaying all comers, and others close by are peacefully ploughing or gathering the fruits or shaking down apples or harvesting. The third class of Indians are the herdsmen, pasturers of sheep and cattle, and these dwell neither by cities nor in the villages. They are nomads and get their living on the hillsides, and they pay taxes from their animals; they hunt also birds and wild game in the country.

XII The fourth class is of artisans and shopkeepers; these are workers, and pay tribute from their works, save such as make weapons of war; these are paid by the community. In this class are the shipwrights and sailors, who navigate the rivers. The fifth class of Indians is the soldiers' class, next after the farmers in number; these have the greatest freedom and the most spirit. They practise military pursuits only. Their weapons others forge for them, and again others provide horses; others too serve in the camps, those who groom their horses and polish their weapons, guide the elephants, and keep in order and drive the chariots. They themselves, when there is need of war, go to war, but in time of peace they make merry; and they receive so much pay from the community that they can easily from their pay support others. The sixth class of Indians are those called overlookers. They oversee everything that goes on in the country or in the cities; and this they report to the King, where the Indians are governed by kings, or to the authorities, where they are independent. To these it is illegal to make any

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

false report; nor was any Indian ever accused of such falsification. The seventh class is those who deliberate about the community together with the King, or, in such cities as are self-governing, with the authorities. In number this class is small, but in wisdom and uprightness it bears the palm from all others; from this class are selected their governors, district governors, and deputies, custodians of the treasures, officers of army and navy, financial officers, and overseers of agricultural works. To marry out of any class is unlawful – as, for instance, into the farmer class from the artisans, or the other way; nor must the same man practise two pursuits; nor change from one class into another, as to turn farmer from shepherd, or shepherd from artisan. It is only permitted to join the wise men out of any class; for their business is not an easy one, but of all most laborious.

XIII. Most wild animals which the Greeks hunt the Indians hunt also, but these have a way of hunting elephants unlike all other kinds of hunting, just as these animals are unlike other animals. It is this they choose a place that is level and open to the sun's heat, and dig a ditch in a circle, wide enough for a great army to camp within it. They dig the ditch five fathoms broad, and four deep. The earth which they throw out of the ditch they heap on either side of the ditch, and so use it as a wall; then they make shelters for themselves, dug out of the wall on the outside of the ditch, and leave small windows in them; through these the light comes in, and also they watch the animals coming in and charging into the enclosure. Then within the enclosure they leave some three or four of the females, those that are tamest, and leave only one entrance by the ditch, making a bridge over it; and here they heap much earth and grass so that the animals cannot distinguish the bridge, and so suspect any guile. The hunters then keep themselves out of the way, hiding under the shelters dug in the ditch. Now the wild elephants do not approach inhabited places by daylight, but at night they wander all about and feed in herds, following the largest and finest of their number, as cows do the bulls. And when they approach the ditch and hear the trumpeting of the females and perceive them by their scent, they rush to the walled enclosure; and when, working round the outside edge of the ditch, they find the bridge, they push across it into the enclosure. Then the hunters, perceiving the entry of the wild elephants, some smartly remove the bridge, others hurrying to the neighbouring villages report that the elephants are caught in the enclosure; and the inhabitants on hearing the news mount the most spirited, and at the same time most disciplined elephants, and then drive them towards the enclosure, and when they have driven them thither they do not at once join battle, but allow the wild elephants to grow distressed by hunger and

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

to be tamed by thirst. But when they think they are sufficiently distressed, then they erect the bridge again, and enter the enclosure; and at first there is a fierce battle between the tamed elephants and the captives, and then, as one would expect, the wild elephants are tamed, distressed as they are by a sinking of their spirits and by hunger. Then the riders dismounting from the tamed elephants tie together the feet of the now languid wild ones; then they order the tamed elephants to punish the rest by repeated blows, till in their distress they fall to earth; then they come near them and throw nooses round their necks; and climb on them as they lie there. And that they may not toss their drivers nor do them any injury, they make an incision in their necks with a sharp knife, all round, and bind their noose round the wound, so that by reason of the sore they keep their heads and necks still. For were they to turn round to do mischief, the wound beneath the rope chafes them. And so they keep quiet, and perceiving that they are conquered, they are led of by the tamed elephants by the rope.

XIV. Such elephants as are not yet full grown or from some defect are not worth the acquiring, they allow to depart to their own laim, Then they lead of their captives to the villages and first of all give them green shoots and grass to eat; but they, from want of heart, are not willing to eat anything; so the Indians range themselves about them and with songs and drums and cymbals, beating and singing, lull them to sleep. For if there is an intelligent animal, it is the elephant. Some of them have been known, when their drivers have perished in battle, to have caught them up and carried them to burial; others have stood over them and protected them. Others, when they have fallen, have actively fought for them; one, indeed, who in a passion slew his driver, died from remorse and grief. I myself have seen an elephant clanging the cymbals, and others dancing; two cymbals were fastened to the player's forelegs, and one on his trunk, and he rhythmically beat with his trunk the cymbal on either leg in turn; the dancers danced in circle, and raising and bending their forelegs in turn moved also rhythmically, as the player with the cymbals marked the time for them. The elephants mate in spring, as do oxen and horses, when certain pores about the temples of the females open and exhale; the female bears its offspring sixteen months at the least, eighteen at most; it has one foal, as does a mare; and this it suckles till its eighth year. The longest-lived elephants survive to two hundred years; but many die before that by disease; but as far as mere age goes, they reach this age. If their eyes are affected, cow's milk injected cures them; for their other sicknesses a draught of dark wine, and for their wounds swine's flesh roast, and laid on the spot, are good. These are the Indian remedies for them.

XV. The Indians regard the tiger as much stronger than the elephant.

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

Nearchus writes that he had seen a tiger's skin, but no tiger; the Indians record that the tiger is in size as great as the largest horse, and its swiftness and strength without parallel, for a tiger, when it meets an elephant, leaps on to the head and easily throttles it. Those, however, which we see and call tigers are dappled jackals, but larger than ordinary jackals. Nay, about ants also Nearchus says that he himself saw no ant, of the sort which some writers have described as native of India; he saw, however, several of their skins brought into the Macedonian camp. Megasthenes, however confirms the accounts given about these ants; that ants do dig up gold, not indeed for the gold, but as they naturally burrow, that they may make holes, just as our small ants excavate a small amount of earth; but these, which are bigger than foxes, dig up earth also proportionate to their size; the earth is auriferous, and thus the Indians get their gold. Megasthenes, however, merely quotes hearsay, and as I have no certainty to write on the subject, I readily dismiss this subject of ants. But Nearchus describes, as something miraculous, parrots, as being found in India, and describes the parrot, and how it utters a human voice. But I having seen several, and knowing others acquainted with this bird, shall not dilate on them as anything remarkable; nor yet upon the size of the apes, nor the beauty of some Indian apes, and the method of capture. For I should only say what everyone knows, except perhaps that apes are anywhere beautiful. And further Nearchus says that snakes are hunted there, dappled and swift; and that which he states Peithon son of Antigenes to have caught, was upwards of sixteen cubits; but the Indians (he proceeds) state that the largest snakes are much larger than this. No Greek physicians have discovered a remedy against Indian snake-bite; but the Indians themselves used to cure those who were struck. And Nearchus adds that Alexander had gathered about him Indians very skilled in physic, and orders were sent round the camp that anyone bitten by a snake was to report at the royal pavilion. But there are not many illnesses in India, since the seasons are more temperate than with us. If anyone is seriously ill, they would inform their wise men, and they were thought to use the divine help to cure what could be cured.

XVI. The Indians wear linen garments, as Nearchus says, the linen coming from the trees of which I have already made mention. This linen is either brighter than the whiteness of other linen, or the people's own blackness makes it appear unusually bright. They have a linen tunic to the middle of the calf, and for outer garments, one thrown round about their shoulders, and one wound round their heads. They wear ivory ear-rings, that is, the rich Indians; the common people do not use them. Nearchus writes that they dye their beards various colours; some therefore have these as white-looking as possible, others dark, others crimson,

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

others purple, others grass-green. The more dignified Indians use sunshades against the summer heat. They have slippers of white skin, and these too made neatly; and the soles of their sandals are of different colours, and also high, so that the wearers seem taller. Indian war equipment differs; the infantry have a bow, of the height of the owner; this they poise on the ground, and set their left foot against it, and shoot thus; drawing the bowstring a very long way back; for their arrows are little short of three cubits, and nothing can stand against an arrow shot by an Indian archer, neither shield nor breastplate nor any strong armour. In their left hands they carry small shields of untanned hide, narrower than their bearers, but not much shorter. Some have javelins in place of bows. All carry a broad scimitar, its length not under three cubits; and this, when they have a hand-to-hand fight – and Indians do not readily fight so among themselves – they bring down with both hands in smiting, so that the stroke may be an effective one. Their horsemen have two javelins, like lances, and a small shield smaller than the infantry's. The horses have no saddles, nor do they use Greek bits nor any like the Celtic bits, but round the end of the horses' mouths they have an untanned stitched rein fitted; in this they have fitted, on the inner side, bronze or iron spikes, but rather blunted; the rich people have ivory spikes; within the mouth of the horses is a bit, like a spit, to either end of which the reins are attached. Then when they tighten the reins this bit masters the horse, and the spikes, being attached thereto, prick the horse and compel it to obey the rein.

XVII. The Indians in shape are thin and tall and much lighter in movement than the rest of mankind. They usually ride on camels, horses, and asses; the richer men on elephants. For the elephant in India is a royal mount; then next in dignity is a four-horse chariot, and camels come third; to ride on a single horse is low. Their women, such as are of great modesty, can be seduced by no other gift, but yield themselves to anyone who gives an elephant; and the Indians think it no disgrace to yield thus on the gift of an elephant, but rather it seems honourable for a woman that her beauty should be valued at an elephant. They marry neither giving anything nor receiving anything; such girls as are marriageable their fathers bring out and allow anyone who proves victorious in wrestling or boxing or running or shows pre-eminence in any other manly pursuit to choose among them. The Indians eat meal and till the ground, except the mountaineers; but these eat the flesh of game. This must be enough for a description of the Indians, being the most notable things which Nearchus and Megasthenes, men of credit, have recorded about them. But as the main subject of this my history was not to write an account of the Indian customs but the way in which Alexander's navy reached Persia from India, this must all be accounted a digression.

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

XVIII. For Alexander, when his fleet was made ready on the banks of the Hydaspes, collected together all the Phoenicians and all the Cyprians and Egyptians who had followed the northern expedition. From these he manned his ships, picking out as crews and rowers for them any who were skilled in seafaring. There were also a good many islanders in the army, who understood these things, and Ionians and Hellespontines. As commanders of triremes were appointed, from the Macedonians, Hephaestion son of Amyntor, and Leonnatus son of Eunous, Lysimachus son of Agathocles, and Asclepiodorus son of Timander, and Archon son of Cleinias, and Demonicus son of Athenaeus, Archias son of Anaxidotus, Ophellas son of Seilenus, Timanthes son of Pantiades; all these were of Pella. From Amphipolis these were appointed officers: Nearchus son of Androtimus, who wrote the account of the voyage; and Laomedon son of Larichus, and Androstenes son of Callistratus; and from Orestis. Craterus son of Alexander, and Perdiccas son of Orontes. Of Eordaea, Ptolemaeus son of Lagos and Aristonous son of Peisaeus; from Pydna, Metron son of Epicharmus and Nicarchides son of Simus. Then besides, Attalus son of Andromenes, of Stympha Peucestas son of Alexander, from Mieza; Peithon son of Crateuas, of Alcomenae; Leonnatus son of Antipater, of Aegae; Pantauchus son of Nicolaus, of Aloris; Mylleas son of Zoilus, of Beroea; all these being Macedonians. Of Greeks, Medius son of Oxynthemis, of Larisa; Eumenes son of Hieronymus, from Cardia; Critobulus, son of Plato, of Cos; Thoas son of Menodorus, and Maeander, son of Mandrogenes, of Magnesia; Andron son of Cabeleus, of Teos; of Cyprians, Nicocles son of Pasicrates, of Soh; and Nithaphon son of Pnytagoras, of Salamis. Alexander appointed also a Persian trierarch, Bagoas son of Pharnuces; but of Alexander's own ship the helmsman was Onesicritus of Astypalaea; and the accountant of the whole fleet was Euagoras son of Eucleon, of Corinth. As admiral was appointed Nearchus, son of Androtimus, Cretan by race, and he lived. in Amphipolis on the Strymon. And when Alexander had made all these dispositions, he sacrificed to the gods, both the gods of his race and all of whom the prophets had warned him, and to Poseidon and Amphitrite and the Nereids and to Ocean himself and to the river Hydaspes, whence he started, and to the Acesines, into which the Hydaspes runs, and to the Indus, into which both run; and he instituted contests of art and of athletics, and victims for sacrifice were given to all the army, according to their detachments.

XIX. Then when he had made all ready for starting the voyage, Alexander ordered Craterus to march by the one side of the Hydaspes with his army, cavalry and infantry alike; Hephaestion had already started along the other, with another army even bigger than that under Craterus. Hephaestion took with him the

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

elephants, up to the number of two hundred. Alexander himself took with him all the peltasts, as they are called, and all the archers, and of the cavalry, those called 'Companions'; in all, eight thousand. But Craterus and Hephaestion, with their forces, were ordered to march ahead and await the fleet. But he sent Philip, whom he had made satrap of this country, to the banks of the river Acesines, Philip also with a considerable force; for by this time a hundred and twenty thousand men of fighting age were following him, together with those whom he himself had brought from the sea-coast; and with those also whom his officers, sent to recruit forces, had brought back; so that he now led all sorts of Oriental tribes, and armed in every sort of fashion. Then he himself loosing his ships sailed down the Hydaspes to the meeting-place of Acesines and Hydaspes. His whole fleet of ships was eighteen hundred, both ships of war and merchantmen, and horse transports besides and others bringing provisions together with the troops. And how his fleet descended the rivers, and the tribes he conquered on the descent, and how he endangered himself among the Mallians, and the wound he there received, then the way in which Peucestas and Leonnatus defended him as he lay there – all this I have related already in my other history, written in the Attic dialect. This my present work, however, is a story of the voyage, which Nearchus successfully undertook with his fleet starting from the mouths of the Indus by the Ocean to the Persian Gulf, which some call the Red Sea.

XX. On this Nearchus writes thus: Alexander had a vehement desire to sail the sea which stretches from India to Persia; but he disliked the length of the voyage and feared lest, meeting with some country desert or without roadsteads, or not properly provided with the fruits of the earth, his whole fleet might be destroyed; and this, being no small blot on his great achievements, might wreck all his happiness; but yet his desire to do something unusual and strange won the day; still, he was in doubt whom he should choose, as equal to his designs; and also as the right man to encourage the personnel of the fleet, – sent as they were on an expedition of this kind, so that they should not feel that they were being sent blindly to manifest dangers. And Nearchus says that Alexander discussed with him whom he should select to be admiral of this fleet; but as mention was made of one and another, and as Alexander rejected some, as not willing to risk themselves for his sake, others as chicken-hearted, others as consumed by desire for home, and finding some objection to each; then Nearchus himself spoke and pledged himself thus : 'O King, I undertake to lead your fleet! And may God help the emprise! I will bring your ships and men safe to Persia, if this sea is so much as navigable and the undertaking not above human powers.' Alexander, however, replied that he would not allow one of his friends to run

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

such risks and endure such distress; yet Nearchus, did not slacken in his request, but besought Alexander earnestly; till at length Alexander accepted Nearchus' willing spirit, and appointed him admiral of the entire fleet, on which the part of the army which was detailed to sail on this voyage and the crews felt easier in mind, being sure that Alexander would never have exposed Nearchus to obvious danger unless they also were to come through safe. Then the splendour of the whole preparations and the smart equipment of the ships, and the outstanding enthusiasm of the commanders of the triremes about the different services and the crews had uplifted even those who a short while ago were hesitating, both to bravery and to higher hopes about the whole affair; and besides it contributed not a little to the general good spirits of the force that Alexander himself had started down the Indus and had explored both outlets, even into the Ocean, and had offered victims to Poseidon, and all the other sea gods, and gave splendid gifts to the sea. Then trusting as they did in Alexander's generally remarkable good fortune, they felt that there was nothing that he might not dare, and nothing that he could not carry through.

XXI. Now when the trade winds had sunk to rest, which continue blowing from the Ocean to the land all the summer season, and hence render the voyage impossible, they put to sea, in the archonship at Athens of Cephisodorus, on the twentieth day of the month Boedromion, as the Athenians reckon it; but as the Macedonians and Asians counted it, it was ... the eleventh year of Alexander's reign. Nearchus also sacrificed, before weighing anchor, to Zeus the Saviour, and he too held an athletic contest. Then moving out from their roadstead, they anchored on the first day in the Indus river near a great canal, and remained there two days; the district was called Stura; it was about a hundred stades from the roadstead. Then on the third day they started forth and sailed to another canal, thirty stades' distance, and this canal was already-salt; for the sea came up into it, especially at full tides, and then at the ebb the water remained there, mingled with the river water. This place was called Caumara. Thence they sailed twenty stades and anchored at Coreestis, still on the river. Thence they started again and sailed not so very far, for they saw a reef at this outlet of the river Indus, and the waves were breaking violently on the shore, and the shore itself was very rough. But where there was a softer part of the reef, they dug a channel, five stades long, and brought the ships down it, when the flood tide came up from the sea. Then sailing round, to a distance of a hundred and fifty stades, they anchored at a sandy island called Crocala, and stayed there through the next day; and there lives here an Indian race called Arabeans, of whom I made mention in my larger history; and that they have their name from the river Arabis, which runs through

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

their country and finds its outlet in the sea, forming the boundary between this country and that of the Oreitans. From Crocala, keeping on the right hand the hill they call Irus, they sailed on, with a low-lying island on their left; and the island running parallel with the shore makes a narrow bay. Then when they had sailed through this, they anchored in a harbour with good anchorage; and as Ne'archus considered the harbour a large and fine one, he called it Alexander's Haven. At the heads of the harbour there lies an island, about two stades away, called Bibacta; the neighbouring region, however, is called Sangada. This island, forming a barrier to the sea, of itself makes a harbour. There constant strong winds were blowing off the ocean. Nearchus therefore, fearing lest some of the natives might collect to plunder the camp, surrounded the place with a stone wall. He stayed there thirty-three days; and through that time, he says, the soldiers hunted for mussels, oysters, and razor-fish, as they are called; they were all of unusual size. much larger than those of our seas. They also drank briny water.

XXII. On the wind falling, they weighed anchor; and after sailing sixty stades they moored off a sandy shore; there was a desert island near the shore. They used this, therefore, as a breakwater and moored there: the island was called Domai. On the shore there was no water, but after advancing some twenty stades inland they found good water. Next day they sailed up to nightfall to Saranga, some three hundred stades, and moored off the beach, and water was found about eight stades from the beach. Thence they sailed and moored at Sacala, a desert spot. Then making their way through two rocks, so close together that the oar-blades of the ships touched the rocks to port and starboard, they moored at Morontobara, after sailing some three hundred stades. The harbour is spacious, circular, deep, and calm, but its entrance is narrow. They called it, in the natives' language, 'The Ladies' Pool,' since a lady was the first sovereign of this district. When they had got safe through the rocks, they met great waves, and the sea running strong; and moreover it seemed very hazardous to sail seaward of the cliffs. For the next day, however, they sailed with an island on their port beam, so as to break the sea, so close indeed to the beach that one would have conjectured that it was a channel cut between the island and the coast. The entire passage was of some seventy stades. On the beach were many thick trees, and the island was wholly covered with shady forest. About dawn, they sailed outside the island, by a narrow and turbulent passage; for the tide was still falling. And when they had sailed some hundred and twenty stades they anchored in the mouth of the river Arabis. There was a fine large harbour by its mouth; but there was no drinking water; for the mouths of the Arabis were mixed with sea-water. However, after penetrating forty stades inland they found a water-hole, and after drawing water

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

thence they returned back again. By the harbour was a high island, desert, and round it one could get oysters and all kinds of fish. Up to this the country of the Arabeans extends; they are the last Indians settled in this direction; from here on the territory, of the Oreitans begins.

XXIII. Leaving the outlets of the Arabis they coasted along the territory of the Oreitans, and anchored at Pagala, after a voyage of two hundred stades, near a breaking sea; but they were able all the same to cast anchor. The crews rode out the seas in their vessels, though a few went in seach of water, and procured it. Next day they sailed at dawn, and after making four hundred and thirty stades they put in towards evening at Cabana, and moored on a desert shore. There too was a heavy surf, and so they anchored their vessels well out to sea. It was on this part of the voyage that a heavy squall from seaward caught the fleet, and two warships were lost on the passage, and one galley; the men swam off and got to safety, as they were sailing quite near the land. But about midnight they weighed anchor and sailed as far as Cocala, which was about two hundred stades from the beach off which they had anchored. The ships kept the open sea and anchored, but Nearchus disembarked the crews and bivouacked on shore; after all these toils and dangers in the sea, they desired to rest awhile. The camp was entrenched, to keep off the natives. Here Leonnatus, who had been in charge of operations against the Oreitans, beat in a great battle the Oreitans, along with others who had joined their enterprise. He slew some six thousand of them, including all the higher officers; of the cavalry with Leonnatus, fifteen fell, and of his infantry, among a few others, Apollophanes satrap of Gadrosia. This I have related in my other history, and also how Leonnatus was crowned by Alexander for this exploit with a golden coronet before the Macedonians. There provision of corn had been gathered ready, by Alexander's orders, to victual the host; and they took on board ten days' rations. The ships which had suffered in the passage so far they repaired; and whatever troops Nearchus thought were inclined to malingering he handed over to Leonnatus, but he himself recruited his fleet from Leonnatus' soldiery.

XXIV. Thence they set sail and progressed with a favouring wind; and after a passage of five hundred stades they anchored by a torrent, which was called Tomerus. There was a lagoon at the mouths of the river, and the depressions near the bank were inhabited by natives in stifling cabins. These seeing the convoy sailing up were astounded, and lining along the shore stood ready to repel any who should attempt a landing. They carried thick spears, about six cubits long; these had no iron tip, but the same result was obtained by hardening the point with fire. They were in number about six hundred. Nearchus observed these

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

evidently standing firm and drawn up in order, and ordered the ships to hold back within range, so that their missiles might reach the shore; for the natives' spears, which looked stalwart, were good for close fighting, but had no terrors against a volley. Then Nearchus took the lightest and lightest-armed troops, such as were also the best swimmers, and bade them swim off as soon as the word was given. Their orders were that, as soon as any swimmer found bottom, he should await his mate, and not attack the natives till they had their formation three deep; but then they were to raise their battle cry and charge at the double. On the word, those detailed for this service dived from the ships into the sea, and swam smartly, and took up their formation in orderly manner, and having made a phalanx, charged, raising, for their part, their battle cry to the God of War, and those on shipboard raised the cry along with them; and arrows and missiles from the engines were hurled against the natives. They, astounded at the flash of the armour, and the swiftness of the charge, and attacked by showers of arrows and missiles, half naked as they were, never stopped to resist but gave way. Some were killed in flight; others were captured; but some escaped into the hills. Those captured were hairy, not only their heads but the rest of their bodies; their nails were rather like beasts' claws; they used their nails (according to report) as if they were iron tools; with these they tore asunder their fishes, and even the less solid kinds of wood; everything else they cleft with sharp stones; for iron they did not possess. For clothing they wore skins of animals, some even the thick skins of the larger fishes.

XXV. Here the crews beached their ships and repaired such as had suffered. On the sixth day from this they set sail, and after voyaging about three hundred stades they came to a country which was the last point in the territory of the Oreitans: the district was called Malana. Such Oreitans as live inland, away from the sea, dress as the Indians do, and equip themselves similarly for warfare; but their dialect and customs differ. The length of the coasting voyage along the territory of the Arabeis was about a thousand, stades from the point of departure; the length of the Oreitan coast sixteen hundred. As they sailed along the land of India for thence onward the natives are no longer Indians –Nearchus states that their shadows were not cast in the same way; but where they were making for the high seas and steering a southerly course, their shadows appeared to fall southerly too; but whenever the sun was at midday, then everything seemed shadowless. Then such of the stars as they had seen hitherto in the sky, some were completely hidden, others showed themselves low down towards the earth; those they had seen continually before were now observed both setting, and then at once rising again. I think this tale of Nearchus' is likely; since in Syene of

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

Egypt, when the sun is at the summer solstice, people show a well where at midday one sees no shade; and in Meroe, at the same season, no shadows are cast. So it seems reasonable that in India too, since they are far southward, the same natural phenomena may occur, and especially in the Indian Ocean, just because it particularly runs southward. But here I must leave this subject.

XXVI. Next to the Oreitans, more inland, dwelt the Gadrosians, whose country Alexander and his army had much pains in traversing; indeed they suffered more than during all the rest of his expedition: all this I have related in my larger history. Below the Gadrosians, as you follow the actual coast, dwell the people called the Fish-eaters. The fleet sailed past their country. On the first day they unmoored about the second watch, and put in at Bagisara; a distance along the coast of about six hundred stades. There is a safe harbour there, and a village called Pasira, some sixty stades from the sea; the natives about it are called Pasireans. The next day they weighed anchor earlier than usual and sailed round a promontory which ran far seaward, and was high, and precipitous. Then they dug wells; and obtained only a little water, and that poor and for that day they rode at anchor, because there was heavy surf on the beach. Next day they put in at Colta after a voyage of two hundred stades. Thence they departed at dawn, and after voyaging six hundred stades anchored at Calyba. A village is on the shore, a few date-palms grew near it, and there were dates, still green, upon them. About a hundred stades from the beach is an island called Carnine. There the villagers brought gifts to Nearchus, sheep and fishes; the mutton, he says, had a fishy taste, like the flesh of the sea-birds, since even the sheep feed on fish; for there is no grass in the place. However, on the next day they sailed two hundred stades and moored off a beach, and a village about thirty stades from the sea; it was called Cissa, an Carbis was the name of the strip of coast. There they found a few boats, the sort which poor fishermen might use; but the fishermen themselves they did not find, for they had run away as soon as they saw the ships anchoring. There was no corn there, and the army had spent most of its store; but they caught and embarked there some goats, and so sailed away. Rounding a tall cape running some hundred and fifty stades into the sea, they put in at a calm harbour; there was water there, and fishermen dwelt near; the harbour was called Mosarna.

XXVII. Nearchus tells us that from this point a pilot sailed with them, a Gadrosian called Hydraces. He had promised to take them as far as Carmania; from thence on the navigation was not difficult, but the districts were better known, up to the Persian Gulf. From Mosarna they sailed at night, seven hundred and fifty stades, to the beach of Balomus. Thence again to Barna, a village, four

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

hundred stades, where there were many date-palms and a garden; and in the garden grew myrtles and abundant flowers, of which wreaths were woven by the natives. There for the first time they saw garden-trees, and men dwelling there not entirely like animals. Thence they coasted a further two hundred stades and reached Dendrobosa and the ships kept the roadstead at anchor. Thence about midnight they sailed and came to a harbour Cophas, after a voyage of about four hundred stades; here dwelt fishermen, with small and feeble boats; and they did not row with their oars on a rowlock, as the Greeks do, but as you do in a river, propelling the water on this side or that like labourers digging I the soil. At the harbour was abundant pure water. About the first watch they weighed anchor and arrived at Cyiza, after a passage of eight hundred stades, where there was a desert beach and a heavy surf. Here, therefore, they anchored, and each ship took its own meal. Thence they voyaged five hundred stades and arrived at a small town built near the shore on a hill. Nearchus, who imagined that the district must be tilled, told Archias of Pella, son of Anaxidotus, who was sailing with Nearchus, and was a notable Macedonian, that they must surprise the town, since he had no hope that the natives would give the army provisions of their good-will; while he could not capture the town by force, but this would require a siege and much delay; while they in the meanwhile were short of provisions. But that the land did produce corn he could gather from the straw which they saw lying deep near the beach. When they had come to this resolve, Nearchus bade the fleet in general to get ready as if to go to sea; and Archias, in his place, made all ready for the voyage; but Nearchus himself was left behind with a single ship and went off as if to have a look at the town.

XXVIII. As Nearchus approached the walls, the natives brought him, in a friendly way, gifts from the city; tunny-fish baked in earthen pans; for there dwell the westernmost of the Fish-eating tribes, and were the first whom the Greeks had seen cooking their food; and they brought also a few cakes and dates from the palms. Nearchus said that he accepted these gratefully; and desired to visit the town, and they permitted him to enter. But as soon as he passed inside the gates, he bade two of the archers to occupy the postern, while he and two others, and the interpreter, mounted the wall on this side and signalled to Archias and his men as had been arranged: that Nearchus should signal, and Archias understand and do what had been ordered. On seeing the signal the Macedonians beached their ships with all speed; they leapt in haste into the sea, while the natives, astounded at this manoeuvre, ran to their arms. The interpreter with Nearchus cried out that they should give corn to the army, if they wanted to save their city; and the natives replied that they had none, and

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

at the same time attacked the wall. But the archers with Nearchus shooting from above easily held them up. When, however, the natives saw that their town was already occupied and almost on the way to be enslaved, they begged Nearchus to take what corn they had and retire, but not to destroy the town. Nearchus, however, bade Archias to seize the gates and the neighbouring wall; but he sent with the natives some soldiers to see whether they would without any trick reveal their corn. They showed freely their flour, ground down from the dried fish; but only a small quantity of corn and barley. In fact they used as flour what they got from the fish; and loaves of corn flour they used as a delicacy. When, however, they had shown all they had, the Greeks provisioned themselves from what was there, and put to sea, anchoring by a headland which the inhabitants regarded as sacred to the Sun: the headland was called Bageia.

XXIX. Thence, weighing anchor about midnight, they voyaged another thousand stades to Talmena, a harbour giving good anchorage. Thence they went to Canasis, a deserted town, four hundred stades farther; here they found a well sunk; and near by were growing wild date-palms. They cut out the hearts of these and ate them; for the army had run short of food. In fact they were now really distressed by hunger, and sailed on therefore by day and night, and anchored off a desolate shore. But Nearchus, afraid that they would disembark and leave their ships from faint-heartedness, purposely kept the ships in the open roadstead. They sailed thence and anchored at Canate, after a voyage of seven hundred and fifty stades. Here there are a beach and shallow channels. Thence they sailed eight hundred stades, anchoring at Troea; there were small and poverty-stricken villages on the coast. The inhabitants deserted their huts and the Greeks found there a small quantity of corn, and dates from the palms. They slaughtered seven camels which had been left there, and ate the flesh of them. About daybreak they weighed anchor and sailed three hundred stades, and anchored at Dagaseira; there some wandering tribe dwelt. Sailing thence they sailed without stop all night and day, and after a voyage of eleven hundred stades they got past the country of the Fish-eaters, where they had been much distressed by want of food. They did not moor near shore, for there was a long line of surf, but at anchor, in the open. The length of the voyage along the coast of the Fish-eaters is a little above ten thousand stades. These Fish-eaters live on fish; and hence their name; only a few of them fish, for only a few have proper boats and have any skill in the art of catching fish; but for the most part it is the receding tide which provides their catch. Some have made nets also for this kind of fishing; most of them about two stades in length. They make the nets from the bark of the date-palm, twisting the bark like twine. And when the sea recedes

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

and the earth is left, where the earth remains dry it has no fish, as a rule; but where there are hollows, some of the water remains, and in this a large number of fish, mostly small, but some large ones too. They throw their nets over these and so catch them. They eat them raw, just as they take them from the water, that is, the more tender kinds; the larger ones, which are tougher, they dry in the sun till they are quite sere and then pound them and make a flour and bread of them; others even make cakes of this flour. Even their flocks are fed on the fish, dried; for the country has no meadows and produces no grass. They collect also in many places crabs and oysters and shell-fish. There are natural salts in the country; from these they make oil. Those of them who inhabit the desert parts of their country, treeless as it is and with no cultivated parts, find all their sustenance in the fishing but a few of them sow part of their district, using the corn as a relish to the fish, for the fish form their bread. The richest among them have built huts; they collect the bones of any large fish which the sea casts up, and use them in place of beams. Doors they make from any flat bones which they can pick up. But the greater part of them, and the poorer sort, have huts made from the fishes' backbones.

XXX. Large whales live in the outer ocean, and fishes much larger than those in our inland sea. Nearchus states that when they left Cyiza, about daybreak they saw water being blown upwards from the sea as it might be shot upwards by the force of a waterspout. They were astonished, and asked the pilots of the convoy what it might be and how it was caused; they replied that these whales as they rove about the ocean spout up the water to a great height; the sailors, however, were so startled that the oars fell from their hands. Nearchus went and encouraged and cheered them, and whenever he sailed past any vessel, he signalled them to turn the ship's bow on towards the whales as if to give them battle; and raising their battle cry with the sound of the surge to row with rapid strokes and with a great deal of noise. So they all took heart of grace and sailed together according to signal. But when they actually were nearing the monsters, then they shouted with all the power of their throats, and the bugles blared, and the rowers made the utmost splashings with their oars. So the whales, now visible at the bows of the ships, were scared, and dived into the depths; then not long afterwards they came up astern and spouted the sea-water on high. Thereupon joyful applause welcomed this unexpected salvation, and much praise was showered on Nearchus for his courage and prudence. Some of these whales go ashore at different parts of the coast; and when the ebb comes, they are caught in the shallows; and some even were cast ashore high and dry; thus they would perish and decay, and their flesh rotting off them would leave the

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

bones convenient to be used by the natives for their huts. Moreover, the bones in their ribs served for the larger beams for their dwellings; and the smaller for rafters; the jawbones were the doorposts, since many of these whales reached a length of five-and-twenty fathoms.

XXXI. While they were coasting along the territory of the Fish-eaters, they heard a rumour about an island,' which lies some little distance from the mainland in this direction, about a hundred stades, but is uninhabited. The natives said that it was sacred to the Sun and was called Nosala, and that no human being ever of his own will put in there; but that anyone who ignorantly touched there at once disappeared. Nearchus, however, says that one of his galleys with an Egyptian crew was lost with all hands not far from this island, and that the pilots stoutly averred about it that they had touched ignorantly on the island and so had disappeared. But Nearchus sent a thirty-oar to sail round the island, with orders not to put in, but that the crew should shout loudly, while coasting round as near as they dared; and should call on the lost helmsman by name, or any of the crew whose name they knew. As no one answered, he tells us that he himself sailed up to the island, and compelled his unwilling crew to put in; then he went ashore and exploded this island fairy-tale. They heard also another current story about this island, that one of the Nereids dwelt there; but the name of this Nereid was not told. She showed much friendliness to any sailor who approached the island; but then turned him into a fish and threw him into the sea. The Sun then became irritated with the Nereid, and bade her leave the island; and she agreed to remove thence, but begged that the spell on her be removed; the Sun consented; and such human beings as she had turned into fishes he pitied, and turned them again from fishes into human beings, and hence arose the people called Fish-eaters, and so they descended to Alexander's day. Nearchus shows that all this is mere legend; but I have no commendation for his pains and his scholarship; the stories are easy enough to demolish; and I regard it as tedious to relate these old tales and then prove them all false.

XXXII. Beyond these Fish-eaters the Gadrosians inhabit the interior, a poor and sandy territory; this was where Alexander's army and Alexander himself suffered so seriously, as I have already related in my other book. But when the fleet, leaving the Fish-eaters, put in at Carmania, they anchored in the open, at the point where they first touched Carmania; since there was a long and rough line of surf parallel with the coast. From there they sailed no further due west, but took a new course and steered with their bows pointing between north and west. Carmania is better wooded than the country of the Fish-eaters, and bears more fruits; it has more grass, and is well watered. They moored at an

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

inhabited place called Badis, in Carmania; with many cultivated trees growing, except the olive tree, and good vines; it also produced corn. Thence they set out and voyaged eight hundred stades, and moored off a desert shore; and they sighted a long cape jutting out far into the ocean; it seemed as if the headland itself was a day's sail away. Those who had knowledge of the district said that this promontory belonged to Arabia, and was called Maceta; and that thence the Assyrians imported cinnamon and other spices. From this beach of which the fleet anchored in the open roadstead, and the promontory, which they sighted opposite them, running out into the sea, the bay (this is my opinion, and Nearchus held the same) runs back into the interior, and would seem to be the Red Sea. When they sighted this cape, Onesicritus bade them take their course from it and sail direct to it, in order not to have the trouble of coasting round the bay. Nearchus, however, replied that Onesicritus was a fool, if he was ignorant of Alexander's purpose in despatching the expedition. It was not because he was unequal to the bringing all his force safely through on foot that he had despatched the fleet; but he desired to reconnoitre the coasts that lay on the line of the voyage, the roadsteads, the islets; to explore thoroughly any bay which appeared, and to learn of any cities which lay on the sea-coast; and to find out what land was fruitful, and what was desert. They must therefore not spoil Alexander's undertaking, especially when they were almost at the close of their toils, and were, moreover, no longer in any difficulty about provisions on their coasting cruise. His own fear was, since the cape ran a long way southward, that they would find the land there waterless and sun-scorched. This view prevailed; and I think that Nearchus evidently saved the expeditionary force by this decision; for it is generally held that this cape and the country about it are entirely desert and quite denuded of water.

XXXIII. They sailed then, leaving this part of the shore, hugging the land; and after voyaging some seven hundred stades they anchored off another beach, called Neoptana. Then at dawn they moved off seaward, and after traversing a hundred stades, they moored by the river Anamis; the district was called Harmozeia. All here was friendly, and produced fruit of all sorts, except that olives did not grow there. There they disembarked, and had a welcome rest from their long toils, remembering the miseries they had endured by sea and on the coast of the Fish-eaters; recounting one to another the desolate character of the country, the almost bestial nature of the inhabitants, and their own distresses. Some of them advanced some distance inland, breaking away from the main force, some in pursuit of this, and some of that. There a man appeared to them, wearing a Greek cloak, and dressed otherwise in the Greek fashion, and speaking Greek

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

also. Those who first sighted him said that they burst into tears, so strange did it seem after all these miseries to see a Greek, and to hear Greek spoken. They asked whence he came, who he was; and he said that he had become separated from Alexander's camp, and that the camp, and Alexander himself, were not very far distant. Shouting aloud and clapping their hands they brought this man to Nearchus; and he told Nearchus everything, and that the camp and the King himself were distant five days' journey from the coast. He also promised to show Nearchus, the governor of this district and did so; and Nearchus took counsel with him how to march inland to meet the King. For the moment indeed he returned to the ship; but at dawn he had the ships drawn up on shore, to repair any which had been damaged on the voyage; and also because he had determined to leave the greater part of his force behind here. So he had a double stockade built round the ships' station, and a mud wall with a deep trench, beginning from the bank of the river and going on to the beach, where his ships had been dragged ashore.

XXXIV. While Nearchus was busied with these arrangements, the governor of the country, who had been told that Alexander felt the deepest concern about this expedition, took for granted that he would receive some great reward from Alexander if he should be the first to tell him of the safety of the expeditionary force, and that Nearchus would presently appear before the King. So then he hastened by the shortest route and told Alexander: 'See, here is Nearchus coming from the ships.' On this Alexander, though not believing what was told him, yet, as he naturally would be, was pleased by the news itself. But when day succeeded day, and Alexander, reckoning the time when he received the good news, could not any longer believe it, when, moreover, relay sent after relay, to escort Nearchus, either went a part of the route, and meeting no one, came back unsuccessful, or went on further, and missing Nearchus' party, did not themselves return at all, then Alexander bade the man be arrested for spreading a false tale and making things all the worse by this false happiness; and Alexander showed both by his looks and his mind that he was wounded with a very poignant grief. Meanwhile, however, some of those sent to search for Nearchus, who had horses to convey him, and chariots, did meet on the way Nearchus and Archias, and five or six others; that was the number of the party which came inland with him. On this meeting they recognized neither Nearchus nor Archias – so altered did they appear; with their hair long, unwashed, covered with brine, wizened, pale from sleeplessness and all their other distresses; when, however, they asked where Alexander might be, the search party gave reply as to the locality and passed on. Archias, however, had a happy thought, and said to Nearchus: 'I suspect,

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Nearchus, that these persons who are traversing the same road as ours through this desert country have been sent for the express purpose of finding us; as for their failure to recognize us, I do not wonder at that; we are in such a sorry plight as to be unrecognizable. Let us tell them who we are and ask them why they come hither.' Nearchus approved; they did ask whither the party was going; and they replied: 'To look for Nearchus and his naval force.' Whereupon, 'Here am I, Nearchus,' said he, 'and here is Archias. Do you lead on; we will make a full report to Alexander about the expeditionary force.'

XXXV. The soldiers took them up in their cars and drove back again. Some of them, anxious to be beforehand with the good news, ran forward and told Alexander: 'Here is Nearchus; and with him Archias and five besides, coming to your presence.' They could not, however, answer any questions about the fleet. Alexander thereupon became possessed of the idea that these few had been miraculously saved, but that his whole army had perished; and did not so much rejoice at the safe arrival of Nearchus and Archias, as he was bitterly pained by the loss of all his force. Hardly had the soldiers told this much, when Nearchus and Archias approached; Alexander could only with great difficulty recognize them; and seeing them as he did long-haired and ill-clad, his grief for the whole fleet and its personnel received even greater surety. Giving his right hand to Nearchus and leading him aside from the Companions and the bodyguard, for a long time he wept; but at length recovering himself he said: 'That you come back safe to us, and Archias here, the entire disaster is tempered to me; but how perished the fleet and the force?' 'Sir,' he replied, 'your ships and men are safe; we are come to tell with our own lips of their safety.' On this Alexander wept the more, since the safety of the force had seemed too good to be true; and then he enquired where the ships were anchored. Nearchus replied: 'They are all drawn up at the mouth of the river Anamis, and are undergoing a refit.' Alexander then called to witness Zeus of the Greeks and the Libyan, Ammon that in good truth he rejoiced more at this news than because he had conquered all Asia since the grief he had felt at the supposed loss of the fleet cancelled all his other good fortune.

XXXVI. The governor of the province, however, whom Alexander had arrested for his false tidings, seeing Nearchus there on the spot, fell at his feet:

'Here,' he said, 'am I, who reported your safe arrival to Alexander; you see in what plight I now am.' So Nearchus begged Alexander to let him go, and he was let off. Alexander then sacrificed thank-offerings for the safety of his host, to Zeus the Saviour, Heracles, Apollo the Averter of Evil, Poseidon and all the gods of the sea; and he held a contest of art and of athletics, and also

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

a procession; Nearchus was in the front row in the procession, and the troops showered on him ribbons and flowers. At the end of the procession Alexander said to Nearchus: 'I will not let you, Nearchus, run risks or suffer distresses again like those of the past; some other admiral shall henceforth command the navy till he brings it into Susa.' Nearchus, however, broke in and said: 'King, I will obey you in all things, as is my bounden duty; but should you desire to do me a gracious favour, do not this thing, but let me be the admiral of your fleet right up to the end, till I bring your ships safe to Susa. Let it not be said that you entrusted me with the difficult and desperate work, but the easy task which leads to ready fame was taken away and put into another's hands.' Alexander checked his speaking further and thanked him warmly to boot; and so he sent him back a signal giving him a force as escort, but a small one, as he was going through friendly territory. Yet his journey to the sea was not untroubled; the natives of the country round about were in possession of the strong places of Carmania, since their satrap had been put to death by Alexander's orders, and his successor appointed, Tlepolemus, had not established his authority. Twice then or even thrice on the one day the party came into conflict with different bodies of natives who kept coming up, and thus without losing any time they only just managed to get safe to the sea-coast. Then Nearchus sacrificed to Zeus the Saviour and held an athletic meeting.

XXXVII. When therefore Nearchus had thus duly performed all his religious duties, they weighed anchor. Coasting along a rough and desert island, they anchored off another island, a large one, and inhabited; this was after a voyage of three hundred stades, from their point of departure. The desert island was called Organa, and that off which they moored Oaracta. Vines grew on it and date-palms; and it produced corn; the length of the island was eight hundred stades. The governor of the island, Mazenes, sailed with them as far as Susa as a volunteer pilot. They said that in this island the tomb of the first chief of this territory was shown; his name was Erythres, and hence came the name of the sea. Thence they weighed anchor and sailed onward, and when they had coasted about two hundred stades along this same island they anchored off it once more and sighted another island, about forty stades from this large one. It was said to be sacred to Poseidon, and not to be trod by foot of man. About dawn they put out to sea, and were met by so violent an ebb that three of the ships ran ashore and were held hard and fast on dry land, and the rest only just sailed through the surf and got safe into deep water. The ships, however, which ran aground were floated off when next flood came, and arrived next day where the main fleet was. They moored at another island, about three hundred stades from

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

the mainland, after a voyage of four hundred stades. Thence they sailed about dawn, and passed on their port side a desert island; its name was Pylora. Then they anchored at Sisidona, a desolate little township, with nothing but water and fish; for the natives here were fish-eaters whether they would or not, because they dwelt in so desolate a territory. Thence they got water, and reached Cape Tarsias, which runs right out into the sea, after a voyage of three hundred stades. Thence they made for Cataea, a desert island, and low-lying; this was said to be sacred to Hermes and Aphrodite; the voyage was of three hundred stades. Every year the natives round about send sheep and goats as sacred to Hermes and Aphrodite, and one could see them, now quite wild from lapse of time and want of handling.

XXXVIII. So far extends Carmania; beyond this is Persia. The length of the voyage along the Carmanian coast is three thousand seven hundred stades. The natives' way of life is like that of the Persians, to whom they are also neighbours; and they wear the same military equipment. The Greeks moved on thence, from the sacred island, and were already coasting along Persian territory; they put in at a place called Eas, where a harbour is formed by a small desert island, which is called Cecandrus; the voyage thither is four hundred stades. At daybreak they sailed to another island, an inhabited one, and anchored there; here, according to Nearchus, there is pearl fishing, as in the Indian Ocean. They sailed along the point of this island, a distance of forty stades, and there moored. Next they anchored off a tall hill, called Ochus, in a safe harbour; fishermen dwelt on its banks. Thence they sailed four hundred and fifty stades, and anchored off Apostana; many boats were anchored there, and there was a village near, about sixty stades from the sea. They weighed anchor at night and sailed thence to a gulf, with a good many villages settled round about. This was a voyage of four hundred stades; and they anchored below a mountain, on which grew many date-pahns and other fruit trees such as flourish in Greece. Thence they um-noored and sailed along to Gogana, about six hundred stades, to an inhabited district; and they anchored off the torrent, called Areon, just at its outlet. The anchorage there was uncomfortable; the entrance was narrow, just at the mouth, since the ebb tide caused shallows in all the neighbourhood of the outlet. After this they anchored again, at another river-mouth, after a voyage of about eight hundred stades. This river was called Sitacus. Even here, however, they did not find a pleasant anchorage; in fact this whole voyage along Persia was shallows, surf, and lagoons. There they found a great supply of corn; brought together there by the King's orders, for their provisioning; there they abode twenty-one days in all; they drew up the ships, and repaired those that had suffered, and the others

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

too they put in order.

XXXIX. Thence they started and reached the city of Hieratis, a populous place. The voyage was of seven hundred and fifty stades; and they anchored in a channel running from the river to the sea and called Heratemis. At sunrise they sailed along the coast to a torrent called Padagrus; the entire district forms a peninsula. There were many gardens, and all sorts of fruit trees were growing there; the name of the place was Mesambria. From Mesambria they sailed and after a voyage of about two hundred stades anchored at Taoce on the river Granis. Inland from here was a Persian royal residence, about two hundred stades from the mouth of the river. On this voyage, Nearchus says, a great whale was seen, stranded on the shore, and some of the sailors sailed past it and measured it, and said it was of ninety cubits' length. Its hide was scaly, and so thick that it was a cubit in depth; and it had many oysters, limpets, and seaweeds growing on it. Nearchus also says that they could see many dolphins round the whale, and these larger than the Mediterranean dolphins. Going on hence, they put in at the torrent Rogonis, in a good harbour; the length of this voyage was two hundred stades. Thence again they sailed four hundred stades and bivouacked on the side of a torrent; its name was Brizana. Then they found difficult anchorage; there were surf, and shallows, and reefs showing above the sea. But when the flood tide came in, they were able to anchor; when, however, the tide retired again, the ships were left high and dry. Then when the flood duly returned, they sailed out, and anchored in a river called Oroatis, greatest, according to Nearchus, of all the rivers which on this coast run into the Ocean.

XL. The Persians dwell up to this point and the Susians next to them. Above the Susians lives another independent tribe; these are called Uxians, and in my earlier history I have described them as brigands. The length of the voyage along the Persian coast was four thousand four hundred stades. The Persian land is divided, they say, into three climatic zones. The part which lies by the Red Sea is sandy and sterile, owing to the heat. Then the next zone, northward, has a temperate climate; the country is grassy and has lush meadows and many

vines and all other fruits except the olive; it is rich with all sorts of gardens, has pure rivers running through, and also lakes, and is good both for all sorts of birds which frequent rivers and lakes, and for horses, and also pastures the other domestic animals, and is well wooded, and has plenty of game. The next zone, still going northward, is wintry and snowy, Nearchus tells us of some envoys from the Black Sea who after quite a short journey met Alexander traversing Persia and caused him no small astonishment; and they explained to Alexander how short the journey was. I have explained that the Uxians are neighbours to the

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Susians, as the Mardians they also are brigands live next the Persians, and the Cossaeans come next to the Medes. All these tribes Alexander reduced, coming upon them in winter-time, when they thought their country unapproachable. He also founded cities so that they should no longer be nomads but cultivators, and tillers of the ground, and so having a stake in the country might be deterred from raiding one another. From here the convoy passed along the Susian territory. About this part of the voyage Nearchus says he cannot speak with accurate detail, except about the roadsteads and the length of the voyage. This is because the country is for the most part marshy and ruins out well into the sea, with breakers, and is very hard to get good anchorage in. So their voyage was mostly in the open sea. They sailed out, therefore from the mouths of the river, where they had encamped, just on the Persian border, taking on board water for five days; for the pilots said that they would meet no fresh water.

XLI. Then after traversing five hundred stades they anchored in the mouth of a lake, full of fish, called Cataderbis: at the mouth was a small island called Margastana. Thence about daybreak they sailed out and passed the shallows in columns of single ships; the shallows were marked on either side by poles driven down, just as in the strait between the island Leucas and Acarnania signposts have been set up for navigators so that the ships should not ground on the shallows. However, the shallows round Leucas are sandy and render it easy for those aground to get off; but here it is mud on both sides of the channel, both deep and tenacious; once aground there, they could not possibly get off. For the punt-poles sank into the mud and gave them no help, and it proved impossible for the crews to disembark and push the ships off, for they sank up to their breasts in the ooze. Thus then they sailed out with great difficulty and traversed six hundred stades, each crew abiding by its ship; and then they took thought for supper. During the night, however, they were fortunate in reaching deep sailing water and next day also, up to the evening; they sailed nine hundred stades, and anchored in the mouth of the Euphrates near a village of Babylonia, called Didotis; here the merchants gather together frankincense from the neighbouring country and all other sweet-smelling spices which Arabia produces. From the mouth of the Euphrates to Babylon Nearchus says it is a voyage of three thousand three hundred stades.

XLII. There they heard that Alexander was departing towards Susa. They therefore sailed back, in order to sail up the Pasitigris and meet Alexander. So they sailed back, with the land of Susia on their left, and they went along the lake into which the Tigris runs. It flows from Armenia past the city of Ninus, which once was a great and rich city, and so makes the region between itself and

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

the Euphrates; that is why it is called 'Between the Rivers.' The voyage from the lake up to the river itself is six hundred stades, and there is a village of Susia called Aginis; this village is five hundred stades from Susa. The length of the voyage along Susian territory to the mouth of the Pasitigris is two thousand stades. From there they sailed up the Pasitigris through inhabited and prosperous country. Then they had sailed up about a hundred and fifty stades they moored there, waiting for the scouts whom Nearchus had sent to see where the King was. He himself sacrificed to the Saviour gods, and held an athletic meeting, and the whole naval force made merry. And when news was brought that Alexander was now approaching they sailed again up the river; and they moored near the pontoon bridge on which Alexander intended to take his army over to Susa. There the two forces met; Alexander offered sacrifices for his ships and men, come safe back again, and games were held; and whenever Nearchus appeared in the camp, the troops pelted him with ribbons and flowers. There also Nearchus and Leonnatus were crowned by Alexander with a golden crown; Nearchus for the safe conveying of the ships, Leonnatus for the victory he had achieved among the Oreitans and the natives who dwelt next to them. Thus then Alexander received safe back his navy, which had started from the mouths of the Indus.

XLIII. On the right side of the Red Sea beyond Babylonia is the chief part of Arabia, and of this a part comes down to the sea of Phoenicia and Palestinian Syria, but on the west, up to the Mediterranean, the Egyptians are upon the Arabian borders. Along Egypt a gulf running in from the Great Sea makes it clear that by reason of the gulf's joining with the High Seas one might sail round from Babylon into this gulf which runs into Egypt. Yet, in point of fact, no one has yet sailed round this way by reason of the heat and the desert nature of the coasts, only a few people who sailed over the open sea. But those of the army of Cambyses who came safe from Egypt to Susa and those troops who were sent from Ptolemy Lagus to Seleucus Nicator at Babylon through Arabia crossed an isthmus in a period of eight days and passed through a waterless and desert country, riding fast upon camels, carrying water for themselves on their camels, and travelling by night; for during the day they could not come out of shelter by reason of the heat. So far is the region on the other side of this stretch of land, which we have demonstrated to be an isthmus from the Arabian gulf running into the Red Sea, from being inhabited, that its northern parts are quite desert and sandy. Yet from the Arabian gulf which runs along Egypt people have started, and have circumnavigated the greater part of Arabia hoping to reach the sea nearest to Susa and Persia, and thus have sailed so far round the Arabian coast as the amount of fresh water taken aboard their vessels have permitted, and then

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

have returned home again. And those whom Alexander sent from Babylon, in order that, sailing as far as they could on the right of the Red Sea, they might reconnoitre the country on this side, these explorers sighted certain islands lying on their course, and very possibly put in at the mainland of Arabia. But the cape which Nearchus says his party sighted running out into the sea opposite Carmania no one has ever been able to round, and thus turn inwards towards the far side. I am inclined to think that had this been navigable,ft and had there been any passage, it would have been proved navigable, and a passage found, by the indefatigable energy of Alexander. Moreover, Hanno the Libyan started out from Carthage and passed the pillars of Heracles and sailed into the outer Ocean, with Libya on his port side, and he sailed on towards the east, five-and-thirty days all told. But when at last he turned southward, he fell in with every sort of difficulty, want of water, blazing heat, and fiery streams running into the sea. But Cyrene, lying in the more desert parts of Africa, is grassy and fertile and well-watered; it bears all sorts of fruits and animals, right up to the region where the silphium grows; beyond this silphium belt its upper parts are bare and sandy. Here this my history shall cease, which, as well as my other, deals with Alexander of Macedon son of Philip.

5.63.3 Indian selections from *Anabasis Alexandri*

Text: Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* (0074: 001) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 1”, Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1967 (1st edn. corr.). Book 3, chapter 8, section 3, line 1

Βεβοηθήκεσαν γὰρ Δαρείῳ Ἰνδῶν τε ὅσοι Βακτρίοις ὁμοροὶ καὶ αὐτοὶ Βάκτριοι καὶ Σογδιανοί· τούτων μὲν πάντων ἡγεῖτο Βῆσσος ὁ τῆς Βακτρῶν χώρας σατράπης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 8, section 4, line 2

Βαρσαέ<ν>της δὲ Ἀραχωτῶν σατράπης Ἀραχωτούς τε ἤγε καὶ τοὺς ὀρείους Ἰνδοὺς καλουμένους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 8, section 6, line 6

ἐλέγετο δὲ ἡ πᾶσα στρατιὰ ἡ Δαρείου ἱππεῖς μὲν ἐς τετρακισμυρίους, πεζοὶ δὲ ἐς ἑκατὸν μυριάδας, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια, ἐλέφαντες δὲ οὐ πολλοί, ἀλλὰ ἐς πεντεκαίδεκα μάλιστα Ἰνδοῖς τοῖς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 11, section 5, line 3

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

κατὰ τὸ μέσον δέ, ἵνα ᾗν βασιλεὺς Δαρεῖος, οἱ τε συγγενεῖς οἱ βασιλέως ἐτετάχατο καὶ οἱ μηλοφόροι Πέρσαι καὶ Ἴνδοι καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καλούμενοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται· Οὕξιοι δὲ καὶ Βα-βυλώνιοι καὶ οἱ πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ Σιττα-κηνοὶ εἰς βάθος ἐπιτεταγμένοι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 13, section 1, line 3

Ὡς δὲ ὁμοῦ ἤδη τὰ στρατόπεδα ἐγίνετο, ὥφθη Δαρεῖός τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτόν, οἱ τε μηλοφόροι Πέρσαι καὶ Ἴνδοι καὶ Ἀλβανοὶ καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται, κατ' αὐτόν Ἀλέξανδρον τεταγμένοι καὶ τὴν ἱλὴν τὴν βασιλικήν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 14, section 5, line 2

καὶ ταύτῃ παραρραγείσης αὐτοῖς τῆς τάξεως κατὰ τὸ διέχον διεκπαίουσι τῶν τε Ἰνδῶν τινες καὶ τῆς Περσικῆς ἵππου ὡς ἐπὶ τὰ σκευοφόρα τῶν Μακεδόνων· καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖ καρτερόν ἐγίνετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 15, section 1, line 8

καὶ πρῶτα μὲν τοῖς φεύγουσι τῶν πολεμίων ἵππεῦσι, τοῖς τε Παρθυαίοις καὶ τῶν Ἰνδῶν ἔστιν οἷς καὶ Πέρσαις τοῖς πλείστοις καὶ κρατίστοις ἐμβάλλει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line 6

Βαρσαέντης δέ, ὃς τότε κατεῖχε τὴν χώραν, εἷς ὢν τῶν ξυνεπιθεμένων Δαρείῳ ἐν τῇ φυγῇ, προσιόντα Ἀλέξανδρον μαθὼν ἐς Ἰνδοὺς τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἔφυγε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line 8

ξυλλαβόντες δὲ αὐτόν οἱ Ἴνδοι παρ' Ἀλέξανδρον ἀπέστειλαν, καὶ ἀποθνήσκει πρὸς Ἀλεξάνδρου τῆς ἐς Δαρεῖον ἀδικίας ἕνεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 28, section 1, line 5

ἐπῆλθε δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν τοὺς προσχώρους Ἀραχώταις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 29, section 2, line 5

ὁ δὲ Ὅζος ῥέει μὲν ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ Καυκάσου, ἔστι δὲ ποταμῶν μέγιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅσους γε δὴ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπῆλθον, πλὴν τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν· οἱ δὲ Ἴνδοι πάντων ποταμῶν μέγιστοί εἰσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 15, section 6, line 2

αὐτῷ δὲ τὰ Ἰνδῶν ἔφη ἐν τῷ τότε μέλειν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 3, line 2

Ἐκ Βάκτρων δὲ ἐξήκοντος ἤδη τοῦ ἥρος ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν προὔχῳρει ὡς ἐπ' Ἰνδοῦς, Ἀμύνταν ἀπολιπὼν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Βακτρίων καὶ ζὺν αὐτῷ ἱππέας μὲν τρισχιλίους καὶ πεντακοσίους, πεζοὺς δὲ μυρίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line 4

ἀφ- ικόμενος δὲ ἐς Νίκαιαν πόλιν καὶ τῇ Ἀθηνᾶ θύσας προὔχῳρει ὡς ἐπὶ τὸν Κωφῆνα, προπέμψας κήρυκα ὡς Ταξίλην τε καὶ τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, κελεύσας ἀπαντᾶν ὅπως ἂν ἐκάστοις προχωρῇ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line 7

καὶ Ταξίλης τε καὶ οἱ ἄλλοι ὕπαρχοι ἀπῆντων, δῶρα τὰ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς νομιζόμενα κομίζοντες, καὶ τοὺς ἐλέφαντας δώσειν ἔφασκον τοὺς παρὰ σφίσιν ὄντας, ἀριθμὸν ἐς πέντε καὶ εἴκοσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 7, line 3

Ἐνθα δὴ διελὼν τὴν στρατιὰν Ἡφαιστίωνα μὲν καὶ Περδίκκαν ἐκπέμπει ἐς τὴν Πευκελαῶτιν χώραν ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔχοντας τὴν τε Γοργίου τάξιν καὶ Κλείτου καὶ Μελεάγρου καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων τοὺς ἡμίσεας καὶ τοὺς μισθοφόρους ἱππέας ζύμπαντας, προστάξας τά τε κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν ἢ ὁμολογίᾳ παρίστασθαι καὶ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἀφικομένους παρασκευάζειν ὅσα ἐς τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ ζύμφορα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 8, line 2

καὶ οὗτοι ὡς ἀφίκοντο πρὸς τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔπρασσον ὅσα ἐξ Ἀλεξάνδρου ἦν τεταγμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 3, line 1

Τὸν δὲ ἡγεμόνα αὐτὸν τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Πτολε- μαῖος ὁ Λάγου πρὸς τινὶ ἤδη γηλόφῳ ὄντα κατιδὼν καὶ τῶν ὑπασπιστῶν ἔστιν οὖς ἀμφ' αὐτὸν ζὺν πολὺ ἐλάττωσιν αὐτὸς ὦν ὁμῶς ἐδίωκεν ἔτι ἐκ τοῦ ἵππου· ὡς δὲ χαλεπὸς ὁ γήλοφος τῷ ἵππῳ ἀναδραμεῖν ἦν, τοῦτον μὲν αὐτοῦ καταλείπει παραδούς τινι τῶν ὑπασπιστῶν ἄγειν, αὐτὸς δὲ ὡς εἶχε πεζὸς τῷ Ἰνδῷ εἶπετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 4, line 3

καὶ ὁ μὲν Ἰνδὸς τοῦ Πτολεμαίου διὰ τοῦ θώρακος παίει ἐκ χειρὸς ἐς τὸ στήθος ζυστῷ μακρῷ, καὶ ὁ θώραξ ἔσχε τὴν πληγὴν· Πτολεμαῖος δὲ τὸν μηρὸν διαμπᾶξ

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

βαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ καταβάλλει τε καὶ σκυλεύει αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 5, line 8

καὶ οὗτοι ἐπιγενόμενοι μόγῃς ἐξέωσαν τοὺς Ἰνδοὺς ἐς τὰ ὄρη καὶ τοῦ νεκροῦ ἐκράτησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 25, section 3, line 3

καὶ γίγνεται καὶ τούτοις μάχη καρτερὰ τοῦ χωρίου τῇ χαλεπότητι καὶ ὅτι οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ βαρβάρους οἱ Ἰνδοί, ἀλλὰ πολὺ δὴ τι ἀλκιμώτατοι τῶν προσχώρων εἰσίν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 1, line 4

ὥς δὲ προσῆγεν ἤδη τοῖς τείχεσι, θαρρήσαντες οἱ βάρβαροι τοῖς μισθοφόροις τοῖς ἐκ τῶν πρόσω Ἰνδῶν, ἦσαν γὰρ οὗτοι ἐς ἑπτα- κισχιλίους, ὥς στρατοπεδευομένους εἶδον τοὺς Μακε- δόνας, δρόμῳ ἐπ' αὐτοὺς ἤεσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 4, line 4

οἱ δὲ Ἰνδοὶ τῷ τε παραλόγῳ ἐκπλαγέντες καὶ ἅμα ἐν χερσὶ γεγενημένης τῆς μάχης ἐγκλίναντες ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 4

ἐπαγαγὼν δὲ τὰς μηχανὰς τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μὲν τειχῶν τι εὐμαρῶς κατέσεισε, βιαζομένους δὲ ταύτῃ τοὺς Μακεδόνας ἥ παρέρρηκτο τοῦ τείχους οὐκ ἀτόλμως οἱ Ἰνδοὶ ἡμύνοντο, ὥστε ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἀνεκαλέσατο τὴν στρατιάν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 9

τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τῶν τε Μακεδόνων αὐτῶν ἢ προσβολὴ καρτερωτέρα ἐγίγνετο καὶ πύργος ἐπήχθη ξύλινος τοῖς τείχεσιν, ὅθεν ἐκ- τοξεύοντες οἱ τοξόται καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἀφιέμενα ἀνέστελλεν ἐπὶ πολὺ τοὺς Ἰνδοὺς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 2, line 1

Καὶ οἱ Ἰνδοί, ἕως μὲν αὐτοῖς ὁ ἡγεμὼν τοῦ χωρίου περιῆν, ἀπεμάχοντο καρτε- ρῶς· ὥς δὲ βέλει ἀπὸ μηχανῆς τυπεὶς ἀποθνήσκει ἐκεῖνος, αὐτῶν τε οἱ μὲν τινες πεπτωκότες ἐν τῇ ζυνεχεῖ πολιορκίᾳ, οἱ πολλοὶ δὲ τραυματῖαι τε καὶ ἀπόμαχοι ἦσαν, ἐπεκρη- κεύοντο πρὸς Ἀλέξανδρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 3

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τῷ δὲ ἀσμένῳ γίνεται ἄνδρας ἀγαθοὺς διασῶσαι· καὶ ξυμβαίνει ἐπὶ τῷδε Ἀλέξανδρος τοῖς μισθοφόροις Ἰνδοῖς ὡς καταταχθέντας ἐς τὴν ἄλλην στρατιὰν ξὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 9

νυκτὸς δὲ ἐπενόουν δρασμῷ διαχρησάμενοι ἐς τὰ σφέτερα ἦθη ἀπαναστῆναι οὐκ ἐθέλοντες ἐναντία αἵρεσθαι τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς ὅπλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 4, line 3

καὶ ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, περιστήσας τῆς νυκτὸς τῷ γηλόφῳ τὴν στρατιὰν πᾶσαν κατα- κόπτει τοὺς Ἰνδοὺς ἐν μέσῳ ἀπολαβών, τὴν τε πόλιν αἰρεῖ κατὰ κράτος ἐρημωθεῖσαν τῶν προμαχομένων, καὶ τὴν μητέρα τὴν Ἀσσακάνου καὶ τὴν παῖδα ἔλαβεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 2, line 1

εἰ μὲν δὴ καὶ ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο ὁ Ἡρακλῆς ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος ἢ ὁ Αἰγύπτιος ἐς οὐδέτερα ἔχω ἰσχυρίσασθαι· μᾶλλον δὲ δοκῶ ὅτι οὐκ ἀφίκετο, ἀλλὰ πάντα γὰρ ὅσα χαλεπὰ οἱ ἄνθρωποι ἐς τοσόνδε ἄρα αὖξουσιν αὐτῶν τὴν χαλεπότητα, ὡς καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἂν ἄπορα γενέσθαι μυθεύειν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 5, line 4

καὶ οἱ ἀμφὶ Ἡρακλῆος τε καὶ Περδίκκην αὐτῷ ἄλλην πόλιν ἐκτειχίσαντες, Ὀροβάτις ὄνομα τῇ πόλει ἦν, καὶ φρουρὰν καταλιπόντες ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦσαν· ὡς δὲ ἀφίκοντο, ἔπρασσον ἤδη ὅσα ἐς τὸ ζεῦξαι τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐτέτακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 2

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς μὲν χώρας τῆς ἐπὶ τὰδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ σατράπην κατέστησε Νικάνορα τῶν ἐταίρων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 3

αὐτὸς δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦγε, καὶ πόλιν τε Πευκελαῶτιν οὐ πόρρω τοῦ Ἰνδοῦ ὥκισμένην ὁμολογίᾳ παρεστήσατο καὶ ἐν αὐτῇ φρουρὰν καταστήσας τῶν Μακεδόνων καὶ Φίλιππον ἐπὶ τῇ φρουρᾷ ἡγεμόνα, ὁ δὲ καὶ ἄλλα προσηγάγετο μικρὰ πολίσματα πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ὥκισμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 3, line 5

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

ὥς δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἄπορον τὴν προσβολὴν κατέμαθον οἱ βάρβαροι, ἀναστρέψαντες τοῖς ἀμφὶ Πτολεμαῖον αὐτοὶ προσέβαλλον· καὶ γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Μακεδόνων μάχῃ καρτερά, τῶν μὲν διασπάσαι τὸν χάρακα σπουδὴν ποιουμένων, τῶν Ἰνδῶν, Πτολεμαίου δὲ διαφυλάξαι τὸ χωρίον· καὶ μείον σχόντες οἱ βάρβαροι ἐν τῷ ἀκροβολισμῷ νυκτὸς ἐπιγενομένης ἀπεχώρησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 4, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ τῶν Ἰνδῶν τινα τῶν αὐτομόλων πιστόν τε ἄλλως καὶ τῶν χωρίων δαήμενα ἐπιλεξάμενος πέμπει παρὰ Πτολεμαῖον τῆς νυκτὸς, γράμματα φέροντα τὸν Ἰνδόν, ἵνα ἐνεγέγραπτο, ἐπειδὴ αὐτὸς προσβάλλῃ τῇ πέτρᾳ, τὸν δὲ ἐπιέναι τοῖς βαρβάροις κατὰ τὸ ὄρος μηδὲ ἀγαπᾶν ἐν φυλακῇ ἔχοντα τὸ χωρίον, ὥς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένους τοὺς Ἰνδοὺς ἀμφιβόλους γίγνεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 6, line 2

ἔσπευον γὰρ ἐπὶ μεσημβρίαν ξυνειστήκει καρτερά μάχῃ τοῖς τε Ἰνδοῖς καὶ τοῖς Μακεδόσιν, τῶν μὲν ἐκβιαζομένων ἐς τὴν πρόσβασιν, τῶν δὲ βαλλόντων ἀνιόντας· ὥς δὲ οὐκ ἀνίσταντο οἱ Μακεδόνες, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐπιόντες, οἱ δὲ πρόσθεν ἀναπαυόμενοι, μόγις δὲ ἀμφὶ δαίτην ἐκράτησαν τῆς παρόδου καὶ ξυνέμιξαν τοῖς ξὺν Πτολεμαίῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 1, line 3

ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν οἳ τε σφενδονῶνται σφενδονῶντες ἐς τοὺς Ἰνδοὺς ἐκ τοῦ ἤδη κεχωσμένου καὶ ἀπὸ τῶν μηχανῶν βέλη ἀφιέμενα ἀνέστελλε τῶν Ἰνδῶν τὰς ἐκδρομὰς τὰς ἐπὶ τοὺς χωννύοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 2, line 1

Οἱ δὲ Ἰνδοὶ πρὸς τε τὴν ἀδιήγητον τόλμαν τῶν ἐς τὸν γήλοφον βιασαμένων Μακεδόνων ἐκπλαγέντες καὶ τὸ χῶμα ξυνάπτον ἤδη ὀρώντες, τοῦ μὲν ἀπομάχεσθαι ἐτι ἀπείχοντο, πέμψαντες δὲ κήρυκας σφῶν παρὰ Ἀλέξανδρον ἐθέλειν ἔφασκον ἐνδοῦναι τὴν πέτραν, εἴ σφισι σπένδοιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 4, line 8

εἵχετό τε Ἀλεξάνδρῳ ἡ πέτρα ἢ τῷ Ἡρακλεῖ ἄπορος γενομένη καὶ ἔθνευ ἐπ' αὐτῇ Ἀλέξανδρος καὶ κατεσκεύασε φρούριον, παραδοὺς Σισικόττῳ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φρουρᾶς, ὃς ἐξ Ἰνδῶν μὲν πάλαι ἠϋτομολῇκε ἐς Βάκτρα παρὰ Βῆσσον, Ἀλεξάνδρου δὲ κατασχόντος τὴν χώραν τὴν Βακτριάν ξυνεστράτευέ τε αὐτῷ καὶ πιστὸς ἐς τὰ μάλιστα ἐφαίνετο.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 1

Αὐτὸς δὲ ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἤδη ἦγε, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ ὠδοποιεῖ τὸ πρόσω ἰοῦσα ἄπορα ἄλλως ὄντα τὰ ταύτη χωρία.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 5

ἐνταῦθα ξυλλαμβάνει ὀλίγους τῶν βαρβάρων, καὶ παρὰ τούτων ἔμαθεν, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ Ἴνδοι παρὰ Ἀβισάρη ἀποπεφευγότες εἶεν, τοὺς δὲ ἐλέφαντας ὅτι αὐτοῦ κατέλιπον νέμεσθαι πρὸς τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ· καὶ τούτους ἡγήσασθαί οἱ τὴν ὁδὸν ἐκέλευσεν ὡς ἐπὶ τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 8, line 2

εἰσὶ δὲ Ἰνδῶν πολλοὶ κυνηγέται τῶν ἐλεφάντων, καὶ τούτους σπουδῇ ἅμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος, καὶ τότε ἐθήρα ξὺν τούτοις τοὺς ἐλέφαντας· καὶ δύο μὲν αὐτῶν ἀπόλλυνται κατὰ κρημνοῦ σφᾶς ῥίψαντες ἐν τῇ διώξει, οἱ δὲ ἄλλοι ξυλληφθέντες ἔφερόν τε τοὺς ἀμβάτας καὶ τῇ στρατιᾷ ξυνετάσσοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 9, line 4

καὶ αὗται κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἤγοντο ὡς ἐπὶ τὴν γέφυραν, ἣντινα Ἡφαιστίων καὶ Περδίκκας αὐτῷ ἐξ-ωκοδομηκότες πάλαι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 1, line 2

ARRIANOY ALEXANDROY ANABASEΩΣ BIBLION ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἣντινα μεταξὺ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὠκίσθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἦ ὅθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὅς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 3

ALEXANDROY ANABASEΩΣ BIBLION ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἣντινα μεταξὺ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὠκίσθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἦ ὅθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὅς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλησιν ἐπελθὼν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἐξεταστὴν χρὴ εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐκ παλαιοῦ μεμυθευμένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 6

Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξαν- δρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὥκισ- θαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεί τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἦ ὄθεν ἐπ’ Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὅς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἤκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλησιν ἐπελθὼν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἐξεταστὴν χρὴ εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐκ παλαιοῦ μεμυθευμένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 5, line 3

Διό- νυσος γὰρ ἐπειδὴ χειρωσάμενος τὸ Ἰνδῶν ἔθνος ἐπὶ θάλασσαν ὀπίσω κα- τήει τὴν Ἑλληνικὴν, ἐκ τῶν ἀπο- μάχων στρατιωτῶν, οἳ δὴ αὐτῷ καὶ βάαχοι ἦσαν, κτίζει τὴν πόλιν τήνδε μνημόσυνον τῆς αὐτοῦ πλάνης τε καὶ νίκης τοῖς ἔπειτα ἐσό- μενον, καθάπερ οὖν καὶ σὺ αὐτὸς Ἀλεξάνδρειαν τε ἔκτισας τὴν πρὸς Καυκάσῳ ὄρει καὶ ἄλλην Ἀλεξάνδρειαν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ γῇ, καὶ ἄλλας πολλὰς τὰς μὲν ἔκτικας ἤδη, τὰς δὲ καὶ κτίσεις ἀνὰ χρόνον, οἷα δὴ πλείονα Διονύσου ἔργα ἀποδειξάμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 6, line 9

καὶ ἐκ τούτου ἔλευ- θέραν τε οἰκοῦμεν τὴν Νῦσαν καὶ αὐτοὶ αὐτόνομοι καὶ ἐν κόσμῳ πολιτεύοντες· τῆς δὲ ἐκ Διονύσου οἰκίσεως καὶ τόδε σοι γενέσθω τεκμήριον· κίττος γὰρ οὐκ ἄλλη τῆς Ἰνδῶν γῆς φυόμενος παρ’ ἡμῖν φύεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 2, section 6, line 3

καὶ τοὺς Μακεδόνας ἡδέως τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα δὴ διὰ μακροῦ ὀφθέντα (οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ Ἰνδῶν χώρα κισσόν, οὐδὲ ἵναπερ αὐτοῖς ἄμπελοι ἦσαν) στεφάνους σπουδῇ ἀπ’ αὐτοῦ ποιεῖσθαι, ὥς καὶ στεφανώσασθαι εἶχον, ἐφυμνοῦντας τὸν Διό- νυσον τε καὶ τὰς ἐπωνυμίας τοῦ θεοῦ ἀνα- καλοῦντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 3, line 3

τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἕω μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παραπαιμισαδῶν χώραν ὥς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετάγειν τῷ λόγῳ τοὺς Μακε- δόνας, Παραπάμισον ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύκασον τῆς Ἀλεξάνδρου ἕνεκα δόξης, ὥς ὑπὲρ τὸν Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 4, line 2

ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βοῦς ἰδόντας ἐγκεκαυμένας ῥόπαλον τεκ-
μηριοῦσθαι ἐπὶ τῷδε, ὅτι Ἡρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 5, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀφίκετο ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, καταλαμβάνει γέφυράν τε
ἐπ' αὐτῷ πεποιημένην πρὸς Ἡφαιστίωνος καὶ πλοῖα πολλὰ μὲν σμικρότερα, δύο δὲ
τριακοντόρους, καὶ παρὰ Ταξίλου τοῦ Ἰνδοῦ δῶρα ἤκοντα ἀργυρίου μὲν τάλαντα ἐς
διακόσια, ἱερεῖα δὲ βοῦς μὲν τρισχιλίας, πρόβατα δὲ ὑπὲρ μύρια, ἐλέφαν-
τας δὲ ἐς τριάκοντα· καὶ ἱππεῖς δὲ ἑπτακόσιοι αὐτῷ Ἰνδῶν ἐς ζυμμαχίαν παρὰ Ταξίλου ἤκον·
καὶ τὴν πόλιν Τάξιλα, τὴν μεγίστην μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου, ὅτι
αὐτῷ Ταξίλης ἐνδίδωσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line 1

Ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμὸς ὅτι μέγιστος ποταμῶν ἐστὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν
Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσὶν αὐτῷ ἐπὶ
τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου, καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην
θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς
καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφοτέραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι
Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον καὶ τοῦτο
Πάταλα καλεῖται τῇ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line 11

τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποτα-
μοῦ, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσὶν αὐτῷ ἐπὶ τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου,
καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον,
καὶ ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφοτέραι τεναγώδεις, καθάπερ
αἱ πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ
Δέλτα παραπλήσιον καὶ τοῦτο Πάταλα καλεῖται τῇ Ἰνδῶν φωνῇ, ταῦτα μὲν ὑπὲρ τοῦ
Ἰνδοῦ τὰ μάλιστα οὐκ ἀμφίλογα καὶ ἐμοὶ ἀναγεγράφθω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 2, line 3

ἐπεὶ καὶ ὁ Ὑδάσπης καὶ Ἀκεσίνης καὶ Ὑδραώτης καὶ Ὑφασις, καὶ οὗτοι Ἰνδοὶ
ποταμοὶ ὄντες, τῶν μὲν ἄλλων τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν πολὺ τι κατὰ μέγεθος ὑπερ-
φέρουσι, τοῦ Ἰνδοῦ δὲ μείονες εἰσιν καὶ πολὺ δὴ μείονες, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Ἰνδὸς
τοῦ Γάγγου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

2, line 8

Κτησίας μὲν δὴ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν, ἵνα μὲν στενότατος αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδὸς ἐστὶ, τεσσαράκοντα σταδίους <λέγει> ὅτι διέχουσιν αὐτῷ αἶ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν· τὸ πολὺ δὲ εἶναι αὐτοῦ τὸ μέσον τούτοις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 3, line 1

Τοῦτον τὸν ποταμὸν τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ τὴν ἑω διέβαινε ξὺν τῇ στρατιᾷ Ἀλέξανδρος ἐς τῶν Ἰνδῶν τὴν γῆν· ὑπὲρ ὧν ἐγὼ οὔτε οἴσισι νόμοις διαχρῶνται ἐν τῇδε τῇ συγγραφῇ ἀνέγραψα, οὔτε ζῶα εἰ δὴ τινα ἄτοπα ἢ χώρα αὐτοῖς ἐκφέρει, οὔτε ἰχθυῖας ἢ κήτη ὅσα ἢ οἷα ὁ Ἰνδὸς ἢ ὁ Ὑδάσπης ἢ ὁ Γάγγης ἢ οἱ ἄλλοι Ἰνδῶν ποταμοὶ φέρουσιν, οὔδὲ τοὺς μύρμηκας τοὺς τὸν χρυσὸν σφισιν ἐργαζομένους, οὔδὲ τοὺς γρυῦπας τοὺς φύλακας, οὔδὲ ὅσα ἄλλα ἐφ' ἡδονῇ μᾶλλον τι πεποιήται ἢ ἐς ἀφήγησιν τῶν ὄντων, ὥς τά γε κατ'

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 4, line 4

ἀλλὰ Ἀλέξανδρος γὰρ καὶ οἱ ξὺν τούτῳ στρατεύσαντες τὰ πολλὰ ἐξήλεγξαν, ὅσα γε μὴ καὶ αὐτῶν ἐστὶν οἱ ἐφεύσαντο· ἀχρύσους τε εἶναι Ἰνδοὺς ἐξήλεγξαν, ὅσους γε δὴ Ἀλέξανδρος ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπῆλθε, πολλοὺς δὲ ἐπῆλθε, καὶ ἥμισυ χλιδῶντας κατὰ τὴν δίαιταν, ἀλλὰ μεγάλους μὲν τὰ σώματα, οἷους μεγίστους τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, πεντα- πῆχεις τοὺς πολλοὺς ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας, καὶ μελαν- τέρους τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν Αἰθιοπῶν, καὶ τὰ πολέμια πολὺ τι γενναιοτάτους τῶν γε δὴ τότε ἐποίκων τῆς Ἀσίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 5, line 5

τὸ γὰρ Περσῶν τῶν πάλαι, ξὺν οἷς ὀρμηθεὶς Κῦρος ὁ Καμβύσου Μῆδους τε τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας ἀφείλετο καὶ ἄλλα ἔθνη τὰ μὲν κατεστρέψατο, τὰ δὲ προσχωρήσαντά οἱ ἐκόντα κατέσχευε, οὐκ ἔχω ἀτρεκῶς ὥς γε δὴ πρὸς τὰ Ἰνδῶν συμβαλεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 1, line 1

Ἀλλὰ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδίᾳ μοι γεγράφεται ὅσα πιστό- τατα ἐς ἀφήγησιν οἱ τε ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες καὶ ὁ ἐκπεριπλεύσας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ κατ' Ἰνδοὺς Νέαρχος, ἐπὶ δὲ ὅσα Μεγασθένης τε καὶ Ἑρατοσθένης, δοκίμῳ ἄνδρι, ξυνεγραψάτην, καὶ νόμιμα ἅττα Ἰνδοῖς ἐστὶ καὶ εἰ δὴ τινα ἄτοπα ζῶα αὐτόθι φέρεται καὶ τὸν παράπλουν αὐτὸν τῆς ἕξω θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 4, line 2

ὁ δὲ Καύκασον ἐκάλουν οἱ Ἀλεξάνδρῳ ξυστρατεύσαντες Μακεδόνες, ὥς μὲν λέγεται τὰ Ἀλεξάνδρου αὐξοντες, ὅτι δὴ καὶ ἐπέκεινα ἄρα τοῦ Καυκάσου κρατῶν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τοῖς ὅπλοις ἦλθεν Ἀλέξανδρος· τυχὸν δὲ καὶ ξυνεχὲς τυγχάνει ὃν τοῦτο τὸ ὄρος τῷ ἄλλῳ τῷ Σκυθικῷ Καυκάσῳ, καθάπερ οὖν αὐτῷ τούτῳ ὁ Ταῦρος· καὶ ἐμοὶ αὐτῷ πρότερόν ποτε ἐπὶ τῷδε λέλεκται Καύκασος τὸ ὄρος τοῦτο καὶ ὕστερον τῷδε τῷ ὀνόματι κλη- θήσεται· τὸν δὲ Καύκασον τοῦτον καθήκειν ἔστε ἐπὶ <τὴν> μεγάλην τὴν πρὸς ἔω τε καὶ Ἰνδοὺς θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 5, line 2

τοὺς οὖν ποταμούς, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντας τοὺς μὲν ὥς ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχειν τὸ ὕδωρ, καὶ τούτων τοὺς μὲν ἐς τὴν λίμνην ἐκδιδόναι τὴν Μαιῶτιν, τοὺς δὲ ἐς τὴν Ὑρκανίαν καλουμένην θάλασσαν, καὶ ταύτην κόλπον οὔσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης, τοὺς δὲ ὥς ἐπὶ νότον ἄνεμον τὸν Εὐφράτην τε εἶναι καὶ τὸν Τίγρητα καὶ τὸν Ἰνδὸν τε καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσίνην καὶ Ὑδραώτην καὶ Ὑφασιν καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ ἐς θάλασσαν καὶ οὗτοι ἐσβάλλουσιν ἢ εἰς τενάγη ἀναχε- ὄμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 3

τῆς δὲ ὥς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῆ αὐτὴν τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν τὴν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἑρατοσθένους τε καὶ Μεγασθένους, ὃς ξυνῆν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σα- τράπῃ τῆς Ἀραχωσίας, πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα, ἐλαχίστην δὲ ὅσῃν ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπείργει ὥς πρὸς τὴν ἐντὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 9

δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμεναι αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβαλεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 3, line 2

ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἔω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔστε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσσει· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείργειν τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἔστε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ζυμβολήν· τὴν δὲ ὥς πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτέμενεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 6, line 6

εἰ δὲ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοὶ ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι ἐς θάλασσαν προχέομενοι, ὁπότε ἰλὺν καταφέρουσι καὶ πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων ἐνθενπερ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδίον τε ἡ πολλή ἐστι καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πεδίον

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἔχει προσκεχωσμένον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 7, line 4

Ἑρμον μὲν γὰρ καὶ Κάϋστρον καὶ Κάϊκόν τε καὶ Μαϊάνδρον ἢ ὅσοι πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδοῦσιν οὐδὲ σύμπαντας ξυντεθέντας ἐνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἔνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε <τὸ> τοῦ Νείλου ὕδωρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπην ῥέων ἄξιοι ξυμβαλεῖν, ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκεῖνοί γε πάντες ξυμμιχθέντες ἐς ἴσον ἔρχονται, ὃς μέγας τε εὐθύς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει καὶ πεντε- καίδεκα ποταμοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παρα- λαβὼν καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 8, line 6

ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λελέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν ξυγγραφὴν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 7, section 1, line 1

Τὸ δὲ ζεῦγμα τὸ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὅπως μὲν ἐποιήθη Ἀλεξάνδρῳ οὔτε Ἀριστόβουλος οὔτε Πτολεμαῖος, οἷς μάλιστα ἐγὼ ἔπομαι, λέγουσιν· οὐδὲ αὐτὸς ἔχω ἀτρεκῶς εἰκάσαι, πότερα πλοίοις ἐξεύχθη ὁ πόρος, καθάπερ οὖν ὁ Ἑλλήσποντός τε πρὸς Ξέρξου καὶ ὁ Βόσπορος τε καὶ ὁ Ἰστρος πρὸς Δαρείου, ἢ γέφυρα κατὰ τοῦ ποταμοῦ διηνεκῆς ἐποιήθη αὐτῷ· δοκεῖ δ' ἔμοιγε πλοίοις μᾶλλον ζευχθῆναι· οὐ γὰρ ἂν δέξασθαι γέφυραν τὸ βάθος τοῦ ὕδατος, οὐδ' ἂν ἐν τοσῶδε χρόνῳ ἔργον οὕτως ἄτοπον ξυντελεσθῆναι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 1, line 2

Ῥωμαίοις μὲν δὴ οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιοῦ ἐπήσκηται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐξεύχθη ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μηδὲ οἱ συστρατεύσαντες αὐτῷ εἶπον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 2

ὥς δὲ διέβη πέραν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐνταῦθα αὐτῷ θύει κατὰ νόμον Ἀλέξανδρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 3

ἄρας δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς Τάξιλα ἀφίκετο, πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, τὴν μεγίστην τῶν μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 7

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ἐδέχετο αὐτὸν Ταξίλης ὁ ὑπαρχος τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ οἱ τῇδε Ἴνδοι φιλίως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 3

ἦκον δὲ ἐνταῦθα παρ' αὐτὸν καὶ παρὰ Ἀβισάρου πρέσβεις τοῦ τῶν ὀρείων Ἰνδῶν βασιλέως ὃ τε ἀδελφὸς τοῦ Ἀβισάρου καὶ ἄλλοι ξὺν αὐτῷ οἱ δοκιμώτατοι, καὶ παρὰ Δοξάρους νομάρχου ἄλλοι, δῶρα φέροντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 8

καὶ ἀπο- δείξας σατράπην τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Φίλιππον τὸν Μαχάτα φρουρὰν τε ἀπολείπει ἐν Ταξίλοις καὶ τοὺς ἀπομάχους τῶν στρατιωτῶν διὰ νόσον· αὐτὸς δὲ ἦγεν ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 4, line 5

ταῦτα ὥς ἔγνω Ἀλέξανδρος, Κοῖνον μὲν τὸν Πολεμοκράτους πέμψας ὀπίσω ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν τὰ πλοῖα ὅσα παρ- εσκεύαστο αὐτῷ ἐπὶ τοῦ πόρου τοῦ Ἰνδοῦ ξυντεμόντα κελεύει φέρειν ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 5, line 8

αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ἦν τε δύναιμι ἔχων ἦκεν ἐς Τάξιλα καὶ πενταχισχιλίους τῶν Ἰνδῶν, οὓς Ταξίλης τε καὶ οἱ ταύτῃ ὑπαρχοὶ ἦγον, ἦει ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line 2

ἄλλως τε ἐν μὲν τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ρεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἢ μετὰ τροπᾶς μάλιστα <τὰς> ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἐνθενπερ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι, κατατηρόμεναι αὕξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι, πλὴν γε δὴ τοῦ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line 12

τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ρεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἢ μετὰ τροπᾶς μάλιστα <τὰς> ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἐνθενπερ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι, κατατηρόμεναι αὕξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι, πλὴν γε

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

δὴ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Γάγγου καὶ τυχὸν καὶ ἄλλου του· ἀλλ' ὁ γε Ὑδάσπης περατὸς γίνεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 11, section 3, line 8

καὶ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο ἐπὶ στρατο- πέδου τήν τε αὐτοῦ ἔχων ἱππαρχίαν καὶ τοὺς ἐξ Ἀραχωτῶν καὶ Παραπαμισαδῶν ἱππέας καὶ τῆς φάλαγ- γος τῶν Μακεδόνων τήν τε Ἀλκέτου καὶ τὴν Πολυ- πέρχοντος τάξιν καὶ τοὺς νομάρχας τῶν ἐπὶ τάδε Ἰνδῶν καὶ τοὺς ἅμα τούτοις τοὺς πενταχισχιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 12, section 1, line 7

ἐν μέσῳ δὲ τῆς νήσου τε καὶ τοῦ μεγάλου στρατοπέδου, ἵνα αὐτῷ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο, Μελέαγρός τε καὶ Ἄτταλος καὶ Γοργίας ξὺν τοῖς μισθοφόροις ἱππεῦσί τε καὶ πεζοῖς ἐτετάχατο· καὶ τούτοις διαβαίνειν παρηγγέλλετο κατὰ μέρος, διελόντας τὸν στρατόν, ὁπότε ξυνεχομένους ἤδη ἐν τῇ μάχῃ τοὺς Ἰνδοὺς ἴδοιεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 2, line 6

γνώμην δὲ ἐπεποίητο, ὥς εἰ μὲν προσμίζεσαν αὐτῷ οἱ ἀμφὶ τὸν Πῶρον ξὺν τῇ δυνάμει ἀπάσῃ, ἣ κρατήσῃ αὐτῶν οὐ χαλεπῶς τῇ ἱππῳ προσβαλὼν ἢ ἀπομαχεῖσθαι γε ἔσται τοὺς πεζοὺς ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιγενέσθαι· εἰ δὲ πρὸς τὴν τόλμαν τῆς διαβάσεως ἄτοπον γενομένην οἱ Ἰνδοὶ ἐκπλαγέντες φεύγοιεν, οὐ πόρρωθεν ἔξεσθαι αὐτῶν κατὰ τὴν φυγὴν, ὥς πλείονα ἐν τῇ ἀποχωρήσει τὸν φόνον γενόμενον ὀλίγον ἔτι ὑπολείπεσθαι αὐτῷ τὸ ἔργον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 3, line 6

Ἀριστόβουλος δὲ λέγει τὸν Πῶρου παῖδα φθῆσαι ἀφικόμενον σὺν ἄρμασιν ὥς ἐξήκοντα πρὶν τὸ ὕστε- ρον ἐκ τῆς νήσου τῆς μικρᾶς περᾶσαι Ἀλέξανδρον· καὶ τοῦ- τον δυνηθῆναι ἂν εἶρξαι Ἀλέξανδρον τῆς διαβάσεως χαλεπῶς καὶ μηδενὸς εἵργοντος περαιω- θέντα, εἴπερ οὖν καταπηδήσαντες οἱ Ἰνδοὶ ἐκ τῶν ἁρμάτων προσέκειντο τοῖς πρώτοις τῶν ἐκβαινόντων· ἀλλὰ παραλλάξαι γὰρ ξὺν τοῖς ἄρμασι καὶ ἀκίνδυνον ποιῆ- σαι Ἀλεξάνδρῳ τὴν διάβασιν· καὶ ἐπὶ τούτους ἀφεῖναι Ἀλέξανδρον τοὺς ἱπποτοξότας, καὶ τραπῆναι αὐτοὺς οὐ χαλεπῶς, πληγὰς λαμβάνοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 4, line 2

οἱ δὲ καὶ μάχην λέγουσιν ἐν τῇ ἐκβάσει γενέσθαι τῶν Ἰνδῶν τῶν ξὺν τῷ παιδί τῷ Πῶρου ἀφικμένων πρὸς Ἀλέξ- ανδρόν τε καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ ἱππέας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 15, section 2, line 1

ὥς δὲ κατέμαθεν ἀτρεκῶς τὸ πλῆθος τὸ τῶν Ἰνδῶν, ἐνταῦθα δὴ ὀξέως ἐπιπεσεῖν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

αὐτοῖς ξὺν τῇ ἄμφ' αὐτὸν ἵππῳ· τοὺς δὲ ἐγκλῖναι, ὥς Ἀλέξανδρόν τε αὐτὸν κατεῖδον καὶ τὸ στῖφος ἄμφ' αὐτὸν τῶν ἱππέων οὐκ ἐπὶ μετώπου, ἀλλὰ κατ' ἴλας ἐμβεβληκός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 1, line 2

Ἀλέξανδρος δὲ ὥς ἦδη καθεώρα τοὺς Ἰνδοὺς ἐκτασσομένους, ἐπέστησε τοὺς ἱππέας τοῦ πρόσω, ὥς ἀναλαμβάνειν τῶν πεζῶν τοὺς αἰ προσάγοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 2, line 1

ὥς δὲ τὴν τάξιν κατεῖδε τῶν Ἰνδῶν, κατὰ μέσον μὲν, ἵνα οἱ ἐλέφαντες προεβέβληντο καὶ πυκνὴ ἢ φάλαγξ κατὰ τὰ διαλείποντα αὐτῶν ἐπετέτακτο, οὐκ ἔγνω προάγειν, αὐτὰ ἐκεῖνα ὀκνήσας ἅπερ ὁ Πῶρος τῷ λογισμῷ ξυνθίεις ταύτῃ ἔταξεν· ἀλλὰ αὐτὸς μὲν ἅτε ἱπποκρατῶν τὴν πολλὴν τῆς ἵππου ἀναλαβὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας τῶν πολεμίων παρήλαυνεν, ὥς ταύτῃ ἐπιθησόμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 4, line 2

Ἦδη τε ἐντὸς βέλους ἐγίγνετο καὶ ἐφῆκεν ἐπὶ τὸ κέρας τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν τοὺς ἱπποτοξότας, ὄντας ἐς χιλίους, ὥς ταράξαι τοὺς ταύτῃ ἐφεστηκότας τῶν πολεμίων τῇ πυκνότητί τε τῶν τοξευμάτων καὶ τῶν ἵππων τῇ ἐπελάσει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line 1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ τε Ἰνδοὶ τοὺς ἱππέας πάντοθεν ξυναλίσσαντες παρίππευον Ἀλέξανδρῳ ἀντιπαρεξάγοντες τῇ ἐλάσει, καὶ οἱ περὶ Κοῖνον, ὥς παρήγγελτο, κατόπιν αὐτοῖς ἐπεφαίνοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line 4

ταῦτα ξυνιδόντες οἱ Ἰνδοὶ ἀμφίστομον ἠναγκάσθησαν ποιῆσαι τὴν τάξιν τῆς ἵππου, τὴν μὲν ὥς ἐπ' Ἀλέξανδρον τὴν πολλὴν τε καὶ κρατίστην, οἱ δὲ ἐπὶ Κοῖνόν τε καὶ τοὺς ἅμα τούτῳ ἐπέστρεφον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 2, line 2

τοῦτό τε οὖν εὐθύς ἐτάραξε τὰς τάξεις τε καὶ τὰς γνώμας τῶν Ἰνδῶν καὶ Ἀλέξανδρος ἰδὼν τὸν καιρὸν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπὶ θάτερα ἐπιστροφῇ τῆς ἵππου ἐπιτίθεται τοῖς καθ' αὐτόν, ὥστε οὐδὲ τὴν ἐμβολὴν ἐδέξαντο τῶν ἄμφ' Ἀλέξανδρον ἱππέων οἱ Ἰνδοί, ἀλλὰ κατηρ[ρ]άχθησαν ὥσπερ εἰς τεῖχος τι φίλιον τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 3, line 9

καὶ ἦν τὸ ἔργον οὐδενὶ τῶν πρόσθεν ἀγώνων ἐοικός· τά τε γὰρ θηρία ἐπεκθέοντα ἐς τὰς τάξεις τῶν πεζῶν, ὅπη ἐπιστρέφειεν, ἐκεράϊζε καίπερ πυκνὴν οὔσαν τὴν τῶν

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

Μακεδόνων φάλαγγα, καὶ οἱ ἵππεῖς οἱ τῶν Ἰνδῶν τοῖς πεζοῖς ἰδόντες ξυνεστηκὸς τὸ ἔργον ἐπιστρέψαντες αὐθις καὶ αὐτοὶ ἐπήλαυνον τῇ ἵππῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 4, line 7

καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἡ ἵππος Ἀλεξάνδρῳ ἐς μίαν ἵλην ἤδη ξυνηγμένη, οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλὰ ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῷ ἐς τήνδε τὴν τάξιν καταστᾶσα, ὅπῃ προσπέσοι τῶν Ἰνδῶν ταῖς τάξεσι, ξὺν πολλῷ φόνῳ ἀπελύοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 6, line 7

ἀλλ' οἱ μὲν Μακεδόνες, ἅτε ἐν εὐρυχωρίᾳ τε καὶ κατὰ γνώμην τὴν σφῶν προσφερόμενοι τοῖς θηρίοις, ὅπῃ μὲν ἐπιφέροντο εἶκον, ἀποστραφέντων δὲ εἶχοντο ἐσακοντίζοντες· οἱ δὲ Ἰνδοὶ ἐν αὐτοῖς ἀναστρεφόμενοι τὰ πλείω ἤδη πρὸς ἐκείνων ἐβλάπτοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 7, line 8

καὶ οὕτως οἱ μὲν ἵππεῖς τῶν Ἰνδῶν πλὴν ὀλίγων κατεκόπησαν ἐν τῷ ἔργῳ· ἐκόπτοντο δὲ καὶ οἱ πεζοὶ πανταχόθεν ἤδη προσκειμένων σφίσι τῶν Μακεδόνων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 1, line 6

καὶ οὗτοι οὐ μείονα τὸν φόνον ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῶν Ἰνδῶν ἐποίησαν, ἀκμῆτες ἀντὶ κεκμη- κότων τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἐπιγενόμενοι τῇ διώξει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 2, line 1

Ἀπέθανον δὲ τῶν Ἰνδῶν πεζοὶ μὲν ὀλίγον ἀπο- δέοντες τῶν δισυριῶν, ἵππεῖς δὲ ἐς τρισχιλίους, τὰ δὲ ἄρματα ξύμπαντα κατεκόπη· καὶ Πώρου δύο παῖδες ἀπέθανον καὶ Σπιτάκης ὁ νομάρχης τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν καὶ τῶν ἐλεφάντων καὶ ἁρμάτων οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ ἱππάρχαι καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς στρατιᾶς τῆς Πώρου ξύμπαντες .

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 5, line 1

Πῶρος δὲ μεγάλα ἔργα ἐν τῇ μάχῃ ἀποδειξάμενος μὴ ὅτι στρατηγοῦ, ἀλλὰ καὶ στρατιώτου γενναίου, ὥς τῶν τε ἱππέων τὸν φόνον κατεῖδε καὶ τῶν ἐλεφάντων τοὺς μὲν αὐτοῦ πεπτωκότας, τοὺς δὲ ἐρήμους τῶν ἡγεμόνων λυπηροὺς πλανωμένους, τῶν δὲ πεζῶν αὐτῷ οἱ πλείους ἀπολώλεσαν, οὐχ ἥπερ Δαρεῖος ὁ μέγας βασιλεὺς ἐξάρχων τοῖς ἀμφ' αὐτὸν τῆς φυγῆς ἀπεχώρει, ἀλλὰ ἔστε γὰρ ὑπέμενέ τι τῶν Ἰνδῶν ἐν τῇ μάχῃ ξυνεστηκός, ἐς τοσόνδε ἀγωνισάμενος, τετρωμένος δὲ τὸν δεξιὸν ὤμον, ὃν δὴ γυμνὸν μόνον ἔχων ἐν τῇ μάχῃ ἀν- εστρέφετο (ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος ἥρκει αὐτῷ τὰ βέλη ὁ θώραξ περιττός ὢν κατὰ τε τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἁρμονίαν, ὥς ὕστερον καταμαθεῖν θεωμένοις ἦν), τότε δὴ καὶ αὐτὸς ἀπεχώρει ἐπιστρέψας τὸν ἐλέφαντα.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 6, line 4

πέμπει δὴ παρ' αὐτὸν πρῶτα μὲν Ταξίλην τὸν Ἰνδόν· καὶ Ταξίλης προς- ιππεύσας ἐφ' ὅσον οἱ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο τῷ ἐλέφαντι ὃς ἔφερε τὸν Πῶρον ἐπιστῆσαι τε ἡξίου τὸ θηρίον, οὐ γὰρ εἶναι οἱ ἔτι φεύγειν, καὶ ἀκοῦσαι τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου λόγων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 7, line 7

Ἀλέξανδρος δὲ οὐδὲ ἐπὶ τῷδε τῷ Πῶρῳ χαλεπὸς ἐγένετο, ἀλλ' ἄλλους τε ἐν μέρει ἔπεμπε καὶ δὴ καὶ Μερόην ἄνδρα Ἰνδόν, ὅτι φίλον εἶναι ἐκ παλαιοῦ τῷ Πῶρῳ τὸν Μερόην ἔμαθεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line 2

καὶ Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ λόγῳ ἡσθεὶς τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πῶρῳ τῶν τε αὐτῶν Ἰνδῶν ἔδωκεν καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι οὔσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν προσέθηκεν· καὶ οὕτως αὐτός τε βασιλικῶς κεχηρημένος ἦν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ ἐκείνῳ ἐκ τούτου ἐς ἅπαντα πιστῷ ἐχρήσατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line 8

τοῦτο τὸ τέλος τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Πῶρόν τε καὶ τοὺς ἐπέκεινα τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ Ἰνδοὺς Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο ἐπ' ἄρχοντος Ἀθηναίοις Ἡγήμονος μηνὸς Μουνυχιῶνος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 4, line 3

καὶ τὴν μὲν Νίκαιαν τῆς νίκης τῆς κατ' Ἰνδῶν ἐπώ- νυμον ὠνόμασε, τὴν δὲ Βουκεφάλαν ἐς τοῦ ἵππου τοῦ Βουκεφάλα τὴν μνήμην, ὃς ἀπέθανεν αὐτοῦ, οὐ βληθεὶς πρὸς οὐδενός, ἀλλὰ ὑπὸ καύματος τε καὶ ἡλικίας (ἦν γὰρ ἀμφὶ τὰ τριάκοντα ἔτη) καματηρὸς γενόμενος, πολλὰ δὲ πρόσθεν ξυγκαμίων τε καὶ συγκινδυνεύσας Ἀλεξάνδρῳ, ἀναβαινόμενός τε πρὸς μόνου Ἀλεξάνδρου [ὁ Βουκεφάλας οὗτος], ὅτι τοὺς ἄλλους πάντας ἀπηξίου ἀμβάτας, καὶ μεγέθει μέγας καὶ τῷ θυμῷ γενναῖος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 2, line 5

Κρατερὸν μὲν δὴ ξὺν μέρει τῆς στρατιᾶς ὑπελείπετο τὰς πόλεις ἄστινας ταύτῃ ἔκτιζεν ἀναστήσοντά τε καὶ ἐκτειχοῦντα· αὐτὸς δὲ ἤλαυνεν ὥς ἐπὶ τοὺς προσχώρους τῇ Πῶρου ἀρχῇ Ἰνδούς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 6, line 2

ἦχον δὲ καὶ παρὰ τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' Ἀλέξανδρον καὶ παρὰ Πῶρου ἄλλου τοῦ ὑπάρχου Ἰνδῶν.

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 8, line 3

τούτου τοῦ Ἀχεσίνου τὸ μέγεθος μόνου τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἀνέγραψεν· εἶναι γὰρ ἵνα ἐπέρασεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῶν πλοίων τε καὶ τῶν διφθερῶν ξὺν τῇ στρατιᾷ τὸ μὲν ῥεῦμα ὅξυ τοῦ Ἀχεσίνου πέτραις μεγάλαις καὶ ὄξεiais, καθ' ὧν φερόμενον βίᾳ τὸ ὕδωρ κυμαίνεσθαι τε καὶ καχλάζειν, τὸ δὲ εὖρος σταδίους ἐπέχειν πεντεκαίδεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 10, line 3

εἴη ἂν οὖν ἐκ τοῦδε τοῦ λόγου ξυντιθέντι τεκμηριοῦσθαι, ὅτι οὐ πόρρω τοῦ ἀληθοῦς ἀναγέγραπται τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ μέγεθος, ὅσοις ἐς τεσσαράκοντα σταδίους δοκεῖ τοῦ Ἰνδοῦ εἶναι τὸ εὖρος, ἵνα μέσως ἔχει αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδός· ἵνα δὲ στενότητος τε καὶ διὰ στενότητα βαθύτατος ἐς τοὺς πεντεκαίδεκα ξυνάγεσθαι· καὶ ταῦτα πολλαχῇ εἶναι τοῦ Ἰνδοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 1, line 5

Περάσας δὲ τὸν ποταμὸν Κοῖνον μὲν ξὺν τῇ αὐτοῦ τάξει ἀπολείπει αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ προστάξας ἐπιμελεῖσθαι τῆς ὑπολελειμμένης στρατιᾶς τῆς διαβάσεως, οἱ τὸν τε σῆτον αὐτῷ τὸν ἐκ τῆς ἤδη ὑπηκόου τῶν Ἰνδῶν χώρας καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια παρακομίζειν ἔμελλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 2, line 2

Πῶρον δὲ ἐς τὰ αὐτοῦ ἦθη ἀποπέμπει, κελεύσας Ἰνδῶν τε τοὺς μαχιμωτάτους ἐπιλεξάμενον καὶ εἴ τινας παρ' αὐτῷ ἔχοι ἐλέφαντας, τούτους δὲ ἀναλαβόντα[ς] ἰέναι παρ' αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 4, line 2

Ἐπὶ τοῦτον ἐλαύνων Ἀλέξανδρος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ὑδραῶτην ποταμόν, ἄλλον αὖ τοῦτον Ἰνδὸν ποταμόν, τὸ μὲν εὖρος οὐ μείονα τοῦ Ἀχεσίνου, ὁξύτητι δὲ τοῦ ῥοῦ μείονα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 5, line 7

ἐνταῦθα Ἡφαιστίωνα μὲν ἐκπέμπει δούς αὐτῷ μέρος τῆς στρατιᾶς, πεζῶν μὲν φάλαγγας δύο, ἱππέων δὲ τὴν τε αὐτοῦ καὶ τὴν Δημητρίου ἱππαρχίαν καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας, ἐς τὴν Πώρου τοῦ ἀφεστηκότος χώραν, κελεύσας παραδιδόναι ταύτην Πώρῳ τῷ ἄλλῳ, καὶ εἴ δὴ τινα πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδραῶτου ποταμοῦ αὐτόνομα ἔθνη Ἰνδῶν νέμεται, καὶ ταῦτα προσαγαγόμενον τῷ Πώρῳ ἄρχειν ἐγχειρίσαι.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 1, line 2

Ἐν τούτῳ δὲ ἐξαγγέλλεται Ἀλέξανδρῳ τῶν αὐτο- νόμων Ἰνδῶν ἄλλους τέ τι-
νας καὶ τοὺς καλουμένους Καθαίους αὐτοὺς τε παρασκευάζεσθαι ὡς πρὸς μάχην,
εἰ προσάγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύτως
αὐτόνομα, καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τήν τε πόλιν ὀχυρὰν πρὸς ἣ
ἐπενόουν ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμό-
τατοὶ τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι,
ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρόσθεν στρατεύ-
σαντας ἐπ’

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 2, line 8

εἰ προσάγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύ-
τως αὐτόνομα, καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τήν τε πόλιν ὀχυρὰν
πρὸς ἣ ἐπενόουν ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι
εὐτολμότατοὶ τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ
Ὀξυδράκαι, ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρό-
σθεν στρατεύσαντας ἐπ’ αὐτοὺς Πῶρόν τε καὶ Ἀνισάρην ζύν τε τῇ σφετέρᾳ δυνάμει
καὶ πολλὰ ἄλλα ἔθνη τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ἀναστήσαντας οὐδὲν πράξαντας τῆς
παρασκευῆς ἄξιον ζυνέβη ἀπελθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 3, line 4

καὶ δευτεραῖος μὲν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑδραώτου πρὸς πόλιν ἦκεν ἣ ὄνομα
Πίμπραμα· τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο τῶν Ἰνδῶν Ἀδραῖσται ἐκαλοῦντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 5, line 6

Ἀλέξανδρος δὲ τό τε πλῆθος κατιδὼν τῶν βαρβάρων καὶ τοῦ χωρίου τὴν φύ-
σιν, ὡς μάλιστα πρὸς τὰ παρόντα ἐν καιρῷ οἱ ἐφαίνετο παρετάσσετο· καὶ τοὺς μὲν
ἵπποτοξότας εὐθύς ὡς εἶχεν ἐκπέμπει ἐπ’ αὐτούς, ἀκροβολίζεσθαι κελεύσας παριπ-
πεύοντας, ὡς μήτε ἐκδρομὴν τινα ποιήσασθαι τοὺς Ἰνδοὺς πρὶν ζυνταχθῆναι αὐτῷ
τὴν στρατιὰν καὶ ὡς πληγὰς γίγνε- σθαι αὐτοῖς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐντὸς τοῦ ὀχυ-
ρώματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 7, line 8

καὶ τούτων τοὺς μὲν ἱππέας ἐπὶ τὰ κέρατα διελὼν παρήγαγεν, ἀπὸ δὲ τῶν πεζῶν
τῶν προσγενομένων πυκνοτέραν τὴν ζύγκλεισιν τῆς φά- λαγγος ποιήσας αὐτὸς
ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεταγμένην παρήγαγεν ἐπὶ τὰς κατὰ τὸ
εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν ἀμάξας.

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 1, line 2

Ὡς δὲ ἐπὶ τὴν ἵππον προσαγαγοῦσαν οὐκ ἐξέδραμον οἱ Ἴνδοι ἔξω τῶν ἀμαξῶν, ἀλλ' ἐπιβεβηκότες αὐτῶν ἀφ' ὑψηλοῦ ἠκροβολίζοντο, γνούς Ἀλέξανδρος ὅτι οὐκ εἴη τῶν ἱππέων τὸ ἔργον καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου πεζὸς ἐπῆγε τῶν πεζῶν τὴν φάλαγγα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 2, line 3

καὶ ἀπὸ μὲν τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακε- δόνες τοὺς Ἴνδους· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἴνδοι παραταξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ πυκνότεροί τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ' εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τάς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ δια- λείμματα αὐτῶν ὡς ἐκάστοις προὔχῳρεϊ ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὁμῶς ἐξώσθησαν οἱ Ἴνδοι βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 3, line 1

τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακε- δόνες τοὺς Ἴνδους· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἴνδοι παραταξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ πυκνότεροί τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ' εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τάς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ δια- λείμματα αὐτῶν ὡς ἐκάστοις προὔχῳρεϊ ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὁμῶς ἐξώσθησαν οἱ Ἴνδοι βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 4, line 5

καὶ Ἀλέξανδρος ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιστρατοπέδευσε τοῖς πεζοῖς τὴν πόλιν ὅσα γε ἡδυνήθη αὐτῷ περιβαλεῖν ἢ φάλαγγ· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐπέχον τὸ τεῖχος τῷ στρατοπέδῳ κυκλώ- σασθαι οὐ δυνατὸς ἐγένετο· κατὰ δὲ τὰ διαλείποντα αὐτοῦ, ἵνα καὶ λίμνη οὐ μακρὰν τοῦ τείχους ἦν, τοὺς ἱππέας ἐπέταξεν ἐν κύκλῳ τῆς λίμνης, γνούς οὐ βαθεῖαν οὔσαν τὴν λίμνην καὶ ἅμα εἰκάσας ὅτι φοβεροὶ γενό- μενοι οἱ Ἴνδοι ἀπὸ τῆς προτέρας ἥττης ἀπολείψουσι τῆς νυκτὸς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 6, line 7

αὐτομολήσαντες δὲ αὐτῷ τῶν ἐκ τῆς πόλεως τινες φράζουσιν, ὅτι ἐν νῷ ἔχοιεν αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πόλεως οἱ Ἴνδοι κατὰ τὴν λίμνην, ἵναπερ τὸ ἐκλιπὲς ἦν τοῦ χάρακος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 4, line 2

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Πῶρος ἀφίκετο τοὺς τε ὑπολοί- πους ἐλέφαντας ἅμα οἱ ἄγων

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ τῶν Ἰνδῶν ἐς πεντακισχιλίους, αἱ τε μηχαναὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυμπεπηγμέναι ἦσαν καὶ προσήγοντο ἤδη τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 5, line 2

καὶ ἀποθνήσκουσι μὲν ἐν τῇ καταλήψει τῶν Ἰνδῶν ἐς μυρίους καὶ ἐπτακισχιλίους, ἐάλωσαν δὲ ὑπὲρ τὰς ἐπτὰ μυριάδας καὶ ἄρματα τριακόσια καὶ ἵπποι πεντακόσιοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 6, line 8

Θάψας δὲ ὡς νόμος αὐτῷ τοὺς τελευτήσαντας Εὐμενῇ τὸν γραμματέα ἐκπέμπει ἐς τὰς δύο πόλεις τὰς ξυναφαστώσας τοῖς Σαγγάλοις δούς αὐτῷ τῶν ἱππέων ἐς τριακοσίους, φράσσοντα[ς] τοῖς ἔχουσι τὰς πόλεις τῶν τε Σαγγάλων τὴν ἄλωσιν καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐδὲν ἔσται χαλεπὸν <ἐξ> Ἀλεξάνδρου ὑπομένουσιν τε καὶ δεχομένοις φιλίως Ἀλέξανδρον· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἄλλοις τισὶ γενέσθαι τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ὅσοι ἐκόντες σφᾶς ἐνέδοσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 4

ὥς δὲ ἀπέγνω διώκειν τοῦ πρόσω τοὺς φεύγοντας, ἐπανελθὼν ἐς τὰ Σάγγαλα τὴν πόλιν μὲν κατέσκαψε, τὴν χώραν δὲ τῶν Ἰνδῶν τοῖς πάλαι μὲν αὐτονόμοις, τότε δὲ ἐκουσίως προσχωρήσασιν προσέθηκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 9

καὶ Πῶρον μὲν ξὺν τῇ δυνάμει τῇ ἀμφ' αὐτὸν ἐκπέμπει ἐπὶ τὰς πόλεις αἱ προσκεχωρήκεσαν, φρουρὰς εἰσάζοντα εἰς αὐτάς, αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν ποταμὸν προὔχῳρει, ὥς καὶ τοὺς ἐπέκεινα Ἰνδοῦς καταστρέψαιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 2, line 1

Τὰ δὲ δὴ πέραν τοῦ Ὑφάσιος εὐδαίμονά τε τὴν χώραν εἶναι ἐξηγγέλλετο καὶ ἀνθρώπους ἀγαθοὺς μὲν γῆς ἐργάτας, γενναίους δὲ τὰ πολέμια καὶ ἐς τὰ ἴδια δὲ σφῶν ἐν κόσμῳ πολιτεύοντας (πρὸς γὰρ τῶν ἀρίστων ἄρχεσθαι τοὺς πολλοὺς, τοὺς δὲ οὐδὲν ἔξω τοῦ ἐπιεικοῦς ἐξηγεῖσθαι), πλῆθός τε ἐλεφάντων εἶναι τοῖς ταύτῃ ἀνθρώποις πολὺ τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους Ἰνδοῦς, καὶ μεγέθει μεγίστους καὶ ἀνδρεῖα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 5, line 7

καὶ Αἴγυπτος ξὺν τῇ Λιβύῃ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ Ἀραβίας ἔστιν ἃ καὶ Συρία ἣ τε κοίλη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν, καὶ Βαβυλῶν δὲ ἔχεται καὶ τὸ Σουσίων ἔθνος καὶ Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ ὅσων Πέρσαι καὶ Μῆδοι ἐπῆρχον, καὶ ὅσων δὲ οὐκ ἦρχον, τὰ ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, τὰ ἐπέκεινα τοῦ Καυκάσου, ὁ Τανάϊς, τὰ πρόσω ἔτι τοῦ Τανάϊδος, Βακτριανοί, Ὑρκάνιοι, ἡ θάλασσα ἡ Ὑρκανία, Σκύθας τε ἀνεστείλαμεν

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἔστε ἐπὶ τὴν ἔρημον, ἐπὶ τούτοις μέντοι καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς διὰ τῆς ἡμετέρας ρεῖ, ὁ Ὑδάσπης διὰ τῆς ἡμετέρας, ὁ Ἀκεσίνης, ὁ Ὑδραώτης, τί ὀκνεῖτε καὶ τὸν Ὑφασιν καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος γένη προσθεῖναι τῇ ἡμετέρᾳ Μακεδόνων τε ἀρχῇ;

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 26, section 2, line 3

καὶ ἐγὼ ἐπιδείξω Μακεδόσι τε καὶ τοῖς συμμαχοῖς τὸν μὲν Ἰνδικὸν κόλπον ξύρουν ὄντα τῷ Περσικῷ, τὴν δὲ Ὑρκανίαν <θάλασσαν> τῷ Ἰνδικῷ· ἀπὸ δὲ τοῦ Περσικοῦ εἰς Λιβύην περιπλευσθήσεται στόλῳ ἡμετέρῳ τὰ μέχρι Ἡρακλέους Στηλῶν· ἀπὸ δὲ Στηλῶν ἢ ἐντὸς Λιβύῃ πᾶσα ἡμετέρα γίγνεται καὶ ἡ Ἀσία δὴ οὕτω πᾶσα, καὶ ὅροι τῆς ταύτης ἀρχῆς οὕσπερ καὶ τῆς γῆς ὅρους ὁ θεὸς ἐποίησε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 27, section 7, line 9

σὺ δὲ νῦν μὴ ἄγειν ἄκοντας· οὐδὲ γὰρ ὁμοίοις ἔτι χρήσῃ ἐς τοὺς κινδύνους, οἷς τὸ ἐκούσιον ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀπέσται· ἐπανελθὼν δὲ αὐτός [τε], εἰ δοκεῖ, ἐς τὴν οἰκ<ε>ίαν καὶ τὴν μητέρα τὴν σαυτοῦ ἰδὼν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων καταστησάμενος καὶ τὰς νίκας ταύτας τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἐς τὸν πατρῷον οἶκον κομίσας οὕτω δὴ ἐξ ἀρχῆς ἄλλον στόλον στέλλεσθαι, εἰ μὲν βούλει, ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τὰ πρὸς τὴν ἔω ὠκισμένα Ἰνδῶν γένη, εἰ δὲ βούλει, ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον, εἰ δέ, ἐπὶ Καρχηδόνᾳ καὶ τὰ ἐπέκεινα Καρχηδονίων τῆς Λιβύης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 29, section 4, line 4

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν Ἀρσάκης τε ὁ τῆς ὁμόρου Ἀβισάρη χώρας ὑπαρχος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀβισάρου καὶ οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι, δῶρά τε κομίζοντες ἃ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς καὶ τοὺς παρ' Ἀβισάρου ἐλέφαντας, ἀριθμὸν ἐς τριάκοντα· Ἀβισάρην γὰρ νόσφ' ἀδύνατον γενέσθαι ἐλθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 2, line 1

πρότερον μὲν γε ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ κροκοδείλους ἰδὼν, μόνῳ τῶν ἄλλων ποταμῶν πλην Νείλου, πρὸς δὲ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἀκεσίνου κυάμους πεφυκότας ὁποῖους ἢ γῆ ἐκφέρει ἢ Αἰγυπτία, καὶ [ὁ] ἀκούσας ὅτι ὁ Ἀκεσίνης ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ἔδοξεν ἐξευρεῖν κέναι τοῦ Νείλου τὰς ἀρχάς, ὥς τὸν Νεῖλον ἐνθενδε ποθὲν ἐξ Ἰνδῶν ἀνίσχοντα καὶ δι' ἐρήμου πολλῆς γῆς ῥέοντα καὶ ταύτῃ ἀπολλύοντα τὸν Ἰνδὸν τὸ ὄνομα, ἔπειτα, ὁπόθεν ἄρχεται διὰ τῆς οἰκουμένης χώρας ρεῖν, Νεῖλον ἤδη πρὸς Αἰθιοπῶν τε τῶν ταύτῃ καὶ

Αἰγυ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 4, line 2

καὶ δὴ καὶ πρὸς Ὀλυμπιάδᾳ γράφοντα ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν τῆς γῆς ἄλλα τε γράψαι

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ὅτι δοκοίη αὐτῷ ἐξευρηκέναι τοῦ Νείλου τὰς πηγὰς, μικροῖς δὴ τισι καὶ φαύλοις ὑπὲρ τῶν τηλικούτων τεκμαιρόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 5, line 2

ἐπεὶ μέντοι ἀτρεκέστερον ἐξήλεγξε τὰ ἀμφὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, οὕτω δὴ μαθεῖν παρὰ τῶν ἐπιχωρίων τὸν μὲν Ὑδάσπην τῷ Ἀχεσίνῃ, τὸν Ἀχεσίνην δὲ τῷ Ἰνδῷ τό τε ὕδωρ ξυμβάλλοντας καὶ τῷ ὀνόματι ξυγχωροῦντας, τὸν Ἰνδὸν δὲ ἐκδιδόντα ἤδη ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, δίστομον τὸν Ἰνδὸν ὄντα, οὐδέ<ν> τι αὐτῷ προσῆκον τῆς γῆς τῆς Αἰγυπτίας· τηνικαῦτα δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν μητέρα τοῦτο <τὸ> ἀμφὶ τῷ Νείλῳ γραφὲν ἀφελεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 1, line 4

αὐτὸς δὲ ξυναγαγὼν τοὺς τε ἐταίρους καὶ ὅσοι Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' αὐτὸν ἀφίγμενοι ἦσαν βασιλέα μὲν τῆς ἐλαωκυίας ἤδη Ἰνδῶν γῆς ἀπέδειξε Πῶρον, ἑπτὰ μὲν ἔθνων τῶν ξυμπάντων, πόλεων δὲ ἓν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τὰς δισχιλίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 3, line 2

Φιλίππῳ δὲ τῷ σατράπῃ τῆς ἐπέκεινα τοῦ Ἰνδοῦ ὡς ἐπὶ Βακτρίους γῆς διαλιπόντι τρεῖς ἡμέρας παρήγγελτο ἔπεσθαι ξὺν τοῖς ἀμφ' αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 1, line 9

καὶ ἐπιβὰς τῆς νεῶς ἀπὸ τῆς πλώρας ἐκ χρυσῆς φιάλης ἔσπενδεν ἐς τὸν ποταμόν, τὸν τε Ἀχεσίνην ξυνεπικαλούμενος τῷ Ὑδάσπῃ, ὄντινα μέγιστον αὖ τῶν ἄλλων ποταμῶν ξυμβάλλειν τῷ Ὑδάσπῃ ἐπέπυστο καὶ οὐ πόρρω αὐτῶν εἶναι τὰς ξυμβολὰς, καὶ τὸν Ἰνδόν, ἐς ὄντινα ὁ Ἀχεσίνης ξὺν τῷ Ὑδάσπῃ ἐμβάλλει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 3

ἐνδιδόντων τὰς ἀρχὰς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ εἰρεσίᾳ καὶ τῶν ἐρετῶν ὁπότε ἄνθρωποι ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὔσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοήν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ἠύξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ πού και νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμφει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφανόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρεῖχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παραγενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἡδὴ Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβαρικῶς.

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 4

καὶ τῶν ἐρετῶν ὁπότε ἄνθρωποι ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὔσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοήν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ἠύξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ πού καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὐταὶ ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνητο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐζίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 2

ἀντέπεμπον, καὶ πού καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὐταὶ ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνητο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γε- νόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐζίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 5

φιλωδοὶ γάρ, εἴπερ τινὲς ἄλλοι, Ἰνδοὶ καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου ἔτι καὶ τῶν ἅμα Διονύσῳ βακχευσάντων κατὰ τὴν Ἰνδῶν γῆν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 2, line 5

προσορμιζόμενος δὲ ὅπῃ τύχοι ταῖς ὄχθαις τοὺς προσοικοῦντας τῷ Ὑδάσπῃ Ἰνδοὺς τοὺς μὲν ἐνδιδόντας σφᾶς ὁμο- λογίαις παρελάμβανεν, ἥδη δὲ τινὰς καὶ ἐς ἀλκὴν χωρήσαντας βίᾳ κατεστρέψατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 3, line 3

αὐτὸς δὲ ὡς ἐπὶ τὴν Μαλλῶν τε καὶ Ὀξυδρακῶν γῆν σπουδῇ ἔπλει, πλεί- στους τε καὶ μαχιμωτάτους τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν πυνθανό- μενος καὶ ὅτι ἐξηγγέλλοντο αὐτῷ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἀποτεθεῖσθαι εἰς τὰς ὀχυρωτάτας τῶν πόλεων, αὐτοὶ δὲ ἐγνωκέναι διὰ μάχης ἰέναι πρὸς αὐτόν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 1, line 5

Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τοὺς ὑπασπιστάς τε καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας καὶ τῶν πεζεταίρων καλου- μένων τὴν Πείθωνος τάξιν καὶ τοὺς ἵπποτοξότας τε πάντας καὶ τῶν ἱππέων τῶν ἐταίρων τοὺς ἡμίσεας διὰ γῆς ἀνύδρου ὥς ἐπὶ Μαλλοὺς ἦγεν, ἔθνος Ἰνδικὸν Ἰνδῶν τῶν αὐτονόμων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 4, line 5

ὥς δὲ τάχιστα οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο, Περδίκχαν μὲν τὴν τε αὐτοῦ ἱππαρχίαν ἔχοντα καὶ τὴν Κλείτου καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας πρὸς ἄλλην πόλιν ἐκπέμπει τῶν Μαλλῶν, οἱ ξυμπεφυγότες ἦσαν πολλοὶ τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, φυλάσσειν τοὺς ἐν τῇ πόλει κελεύ- σας, ἔργου δὲ μὴ ἔχεσθαι ἔστ' ἂν ἀφίκηται αὐτός, ὥς μηδὲ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως διαφυγόντας τινὰς αὐτῶν ἀγγέλους γενέσθαι τοῖς ἄλλοις βαρβάροις ὅτι προσάγει ἤδη Ἀλέξανδρος· αὐτὸς δὲ προσέβαλλεν τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 7, section 6, line 3

εἵχετό τε ἤδη ἡ ἄκρα, καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν καὶ ἐν αὐταῖς ἐγκαταλαμβανόμενοι ἀπέθνησκον, οἱ πολλοὶ δὲ μαχόμενοι αὐτῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 4, line 4

ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐξέλι- πον οἱ Ἰνδοὶ ὥς προσάγοντα Ἀλέξανδρον ἔμαθον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 6, line 5

ὥς δὲ κατεῖδον ἱππέας μόνους, ἐπι- στρέψαντες οἱ Ἰνδοὶ καρτερῶς ἐμάχοντο πλῆθος ὄντες ἐς πέντε μυριάδας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 1

καὶ Ἀλέξανδρος ὥς τὴν τε φάλαγγα αὐτῶν πυκνὴν κατεῖδε καὶ αὐτῷ οἱ πεζοὶ ἀπῆσαν, προσβολὰς μὲν ἐποιεῖτο ἐς κύκλους παριππεύων, ἐς χεῖρας δὲ οὐκ ἦει τοῖς Ἰνδοῖς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 5

καὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοῦ σφισι πάντων τῶν δεινῶν προσκειμένων ἀποστρέψαντες ἤδη προτροπάδην ἔφευγον ἐς πόλιν ὀχυρωτάτην τῶν πλησίον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 1, line 4

καὶ ἐν τούτῳ οὐ δεξά- μενοι οἱ Ἰνδοὶ τῶν Μακεδόνων τὴν ὁρμὴν τὰ μὲν τείχη τῆς πόλεως λείπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκραν ξυνέφευγον.

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 4, line 3

ἤδη τε πρὸς τῇ ἐπάλλξει τοῦ τείχους ὁ βασιλεὺς ἦν καὶ ἐρείσας ἐπ' αὐτῇ τὴν ἀσπίδα τοὺς μὲν ὠθεῖ εἴσω τοῦ τείχους τῶν Ἰνδῶν, τοὺς δὲ καὶ αὐτοῦ τῷ ξίφει ἀποκτείνας γεγυμνῶκει τὸ ταύτῃ τεῖχος· καὶ οἱ ὑπασπισταὶ ὑπέρφοβοι γενόμενοι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως σπουδῇ ὠθούμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα συντρίβουσιν αὐτήν, ὥστε οἱ μὲν ἤδη ἀνιόντες αὐτῶν κάτω ἔπεσον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἄπορον ἐποίησαν τὴν ἄνοδον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 5, line 3

Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ τείχους στὰς κύκλῳ τε ἀπὸ τῶν πλησίον πύργων ἐβάλλετο, οὐ γὰρ πελάσαι γε ἐτόλμα τις αὐτῷ τῶν Ἰνδῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πόλεως, οὐδὲ πόρρω τούτων γε ἐσακοντιζόντων (ἔτυχε γάρ τι καὶ προσκεχωσμένον ταύτῃ πρὸς τὸ τεῖχος), δῆλος μὲν ἦν Ἀλέξανδρος ὢν τῶν τε ὅπλων τῇ λαμπρότητι καὶ τῷ ἀτόπῳ τῆς τόλμης, ἔγνω δὲ ὅτι αὐτοῦ μὲν μένων κινδυνεύσει μηδὲν ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον ἀποδεικνύμενος, καταπηδήσας δὲ εἴσω τοῦ τείχους τυχὸν μὲν αὐτῷ τούτῳ ἐκπλήξει τοὺς Ἰνδοὺς, εἰ δὲ μή, καὶ κινδυνεύειν δέοι, μεγάλα ἔργα καὶ τοῖς ἔπειτα πυθέσθαι ἄξια ἐργασάμενος οὐκ ἀσπουδεῖ

ἀποθανεῖ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 6, line 3

ἐνθα δὴ ἐρεισθεὶς πρὸς τῷ τείχει τοὺς μὲν τινὰς ἐς χεῖρας ἐλθόντας καὶ τὸν γε ἡγεμόνα τῶν Ἰνδῶν προσφερόμενόν οἱ θρασύτερον παίσας τῷ ξίφει ἀποκτείνει· ἄλλον δὲ πελάζοντα λίθῳ βαλὼν ἔσχε καὶ ἄλλον λίθῳ, τὸν δὲ ἐγγυτέρω προσάγοντα τῷ ξίφει αὐθις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 1, line 1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἔκτεινον τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ἀπέκτεινάν γε πάντας οὐδὲ γυναῖκα ἢ παῖδα ὑπελείποντο, οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κακῶς ἔχοντα, οὐπω γιγνώσκοντες βιώσιμον ὄντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 3, line 3

Αὐτίκα ἐν Ὁξυδράκαις τὸ πάθημα τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ ὁ πᾶς λόγος κατέχει· τὸ δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνει αὐτονόμῳ Ἰνδικῷ ξυνέβη, καὶ ἥ τε πόλις Μαλλῶν ἦν καὶ οἱ βαλόντες Ἀλέξανδρον Μαλλοί, οἱ δὲ ἐγνώκεσαν μὲν ξυμμίζαντες τοῖς Ὁξυδράκαις οὕτω διαγωνίζεσθαι, ἔφθη δὲ διὰ τῆς ἀνύδρου ἐπ' αὐτοὺς ἐλάσας πρὶν τινα ὠφέλειαν αὐτοῖς παρὰ τῶν Ὁξυδράκων γενέσθαι ἢ αὐτοὺς ἐκείνοις τι ἐπωφελῆσαι.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 13, section 3, line 10

οἱ δὲ ἐπέλαζον ἄλλος ἄλλοθεν, οἱ μὲν χειρῶν, οἱ δὲ γονάτων, οἱ δὲ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς ἀπτόμενοι, οἱ δὲ καὶ ἰδεῖν ἐγγύθεν καὶ τι καὶ ἐπευφημήσαντες ἀπελθεῖν· οἱ δὲ ταινίαις ἔβαλλον, οἱ δὲ ἄνθεσιν, ὅσα ἐν τῷ τότε ἡ Ἰνδῶν γῆ παρείχε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 1, line 6

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο παρὰ Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν τῶν ὑπολειπομένων πρέσβεις ἐνδιδόντες τὸ ἔθνος, καὶ παρὰ Ὀξυδρακῶν οἱ τε ἡγεμόνες τῶν πόλεων καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ καὶ ἄλλοι ἅμα τούτοις ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐτοκράτορες περὶ σπονδῶν δῶρά τε ὅσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζοντες καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 2, line 5

συγγνωστὰ δὲ ἁμαρτεῖν ἔφασαν οὐ πάλα παρ' αὐτὸν πρεσβευσάμενοι· ἐπιθυμεῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐλευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἥντινα ἐλευθερίαν ἐξ ὅτου Διόνυσος ἐς Ἰνδοὺς ἦκε σώαν σφίσιν εἶναι ἐς Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ δοκοῦν ἐστίν, ὅτι καὶ Ἀλέξανδρον ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι λόγος κατέχει, σατράπην τε ἀναδέξεσθαι, ὅντινα τάττοι Ἀλέξανδρος, καὶ φόρους ἀποίσειν τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέξανδρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 3, line 4

ὁ δὲ χιλίους ἤτησε τοὺς κρατιστεύοντας τοῦ ἔθνους, οὓς, εἰ μὲν βούλοιτο, ἀντὶ ὁμήρων καθέξειν, εἰ δὲ μή, ξυστρατεύοντας ἔξειν ἔστι· ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line 1

Ὡς δὲ ταῦτα αὐτῷ κεκόσμητο καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος πολλὰ προσενεναυπήγητο, ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς τῶν μὲν ἐταίρων ἱππέας ἑπτακοσίους καὶ χιλίους, τῶν φιλῶν δὲ ὅσουςπερ καὶ πρότερον, πεζοὺς δὲ ἐς μυρίους, ὀλίγον μὲν τι τῷ Ὑδραῳτῇ ποταμῷ κατέπλευσεν, ὥς δὲ συνέμιξεν ὁ Ὑδραῳτῆς τῷ Ἀχεσίνῃ, ὅτι ὁ Ἀχεσίνης κρατεῖ τοῦ Ὑδραῳτου [ἐν] τῇ ἐπωνυμίᾳ, κατὰ τὸν Ἀχεσίνην αὖ ἔπλει, ἔστε ἐπὶ τὴν ξυμβολὴν τοῦ Ἀχεσίνου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἦκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line 2

τέσσαρες γὰρ οὗτοι μεγάλοι ποταμοὶ καὶ ναυσίποροι οἱ τέσσαρες εἰς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν τὸ ὕδωρ ξυμβάλλουσιν, οὗ ξὺν τῇ σφετέρᾳ ἑκαστος ἐπωνυμία, ἀλλὰ ὁ Ὑδάσπης μὲν ἐς τὸν Ἀχεσίνην ἐμβάλλει, ἐμβαλὼν δὲ τὸ πᾶν ὕδωρ Ἀχεσίνην

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

παρέχεται καλού-μενον· αὐθις δὲ ὁ Ἀκεσίνης οὗτος ξυμβάλλει τῷ Ὑδραώτῃ, καὶ παραλαβὼν τοῦτον ἔτι Ἀκεσίνης ἐστί· καὶ τὸν Ὑφρασιν ἐπὶ τούτῳ ὁ Ἀκεσίνης παραλαβὼν τῷ αὐτοῦ δὴ ὀνόματι ἐς τὸν Ἰνδὸν ἐμβάλλει· ξυμβαλὼν δὲ συγχωρεῖ δὴ τῷ Ἰνδῷ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line 10

ἐνθεν δὴ ὁ Ἰνδὸς πρὶν ἐς τὸ Δέλτα σχισθῆναι οὐκ ἀπιστῶ ὅτι καὶ ἐς ἑκατὸν σταδίους ἔρχεται καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν τυχόν, ἵναπερ λιμνάζει μᾶλλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 2

Ἐνταῦθα ἐπὶ ταῖς ξυμβολαῖς τοῦ Ἀκεσίνου καὶ Ἰνδοῦ προσέμενεν ἕστε ἀφίκετο αὐτῷ ξὺν τῇ στρατιᾷ Περδίκκας καταστρεψάμενος ἐν παρόδῳ τὸ Ἀβαστανῶν ἔθνος αὐτόνομον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 7

ἐν τούτῳ δὲ ἄλλαι τε προσγίγνονται Ἀλεξάνδρῳ τριακόντοροι καὶ πλοῖα στρογγύλα ἄλλα, ἃ δὴ ἐν Ξάνθοις ἐναυπηγήθη αὐτῷ, καὶ <Σόγδοι> ἄλλο ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον προσεχώρησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 8

καὶ παρὰ Ὀσσαδίων, καὶ τούτου γένους αὐτονόμου Ἰνδικοῦ, πρέσβεις ἦγον, ἐνδιδόντες καὶ οὗτοι τοὺς Ὀσσαδίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 2, line 3

Φιλίππῳ μὲν δὴ τῆς σατραπείας ὅρους ἔταξε τὰς συμβολὰς τοῦ τε Ἀκεσίνου καὶ Ἰνδοῦ καὶ ἀπολείπει ξὺν αὐτῷ τοὺς τε Θρᾶκας πάντας καὶ ἐκ τῶν τάξεων ὅσοι ἐς φυλακὴν τῆς χώρας ἱκανοὶ ἐφαίνοντο, πόλιν τε ἐνταῦθα κτίσαι ἐκέλευσεν ἐπ' αὐτῇ τῇ ξυμβολῇ τοῖν ποταμοῖν, ἐλπίσας μεγάλην τε ἔσεσθαι καὶ ἐπιφανῆ ἐς ἀνθρώπους, καὶ νεωσοίκους ποιηθῆναι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 4, line 3

Ἐνθα δὴ διαβιβάσας Κρατερόν τε καὶ τῆς στρατιᾶς τὴν πολλὴν καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅτι εὐπορώτερά τε ταύτῃ τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν στρατιᾷ βαρεῖα ἐφαίνετο καὶ τὰ ἔθνη τὰ προσοικοῦντα οὐ πάντῃ φίλια ἦν, αὐτὸς κατέπλει ἐς τῶν Σόγδων τὸ βασιλεῖον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 4, line 9

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τῆς δὲ ἀπὸ τῶν ζυμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ Ἀχεσίνου χώρας ἔσ τε ἐπὶ θάλασσαν σατράπην ἀπέδειξε[ν Ὁξυάρτην καὶ] Πείθωνα ξὺν τῇ παραλίᾳ πάσῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 5, line 4

Καὶ Κρατερόν μὲν ἐκπέμπει αὖθις ξὺν τῇ στρατιᾷ [διὰ τῆς Ἀραχωτῶν καὶ Δραγγῶν γῆς], αὐτὸς δὲ κατέπλει ἐς τὴν Μουσικανοῦ ἐπικράτειαν, ἥντινα εὐδαιμονεστάτην τῆς Ἰνδῶν γῆς εἶναι ἐξηγγέλλετο, ὅτι οὐπω οὔτε ἀπηντήκει αὐτῷ Μουσικανὸς ἐνδιδούς αὐτόν τε καὶ τὴν χώραν οὔτε πρέσβεις ἐπὶ φιλίᾳ ἐκπέμπει, οὐδέ τι οὔτε αὐτὸς ἐπεπόμεναι ἃ δὴ μεγάλῳ βασιλεῖ εἰκός, οὔτε τι ῥήτῃ ἐξ Ἀλεξάνδρου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 6, line 7

οὕτω δὴ ἐκπλαγεὶς κατὰ τάχος ἀπήντα Ἀλεξάνδρῳ, δῶρά τε τὰ πλείστου ἄξια παρ' Ἰνδοῖς κομίζων καὶ τοὺς ἐλέφαντας ξύμπαντας ἄγων καὶ τὸ ἔθνος τε καὶ αὐτὸν ἐνδιδούς καὶ ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ὅπερ μέγιστον παρ' Ἀλεξάνδρῳ ἦν ἐς τὸ τυχεῖν ὦν τις δέοιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 2, line 7

ὁ δὲ τὴν μὲν λείαν τῇ στρατιᾷ δίδωσι, τοὺς ἐλέφαντας δὲ ἅμα οἱ ἤγε· καὶ <αἱ> ἄλλαι δὲ πόλεις αὐτῷ αἱ ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐνεδίδοντο ἐπιόντι οὐδέ τις ἐτρέπετο ἐς ἀλκὴν· οὕτω καὶ Ἰνδοὶ πάντες ἐδεδούλωντο ἥδη τῇ γνώμῃ πρὸς Ἀλεξάνδρου τε καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 3, line 1

Ὁ δὲ ἐπὶ Σάμβον αὖ ἤγε τῶν ὀρείων Ἰνδῶν σατράπην ὑπ' αὐτοῦ κατασταθέντα, ὃς πεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο ὅτι Μουσικανὸν ἀφειμένον πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐπύθετο καὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ ἄρχοντα· τὰ γὰρ πρὸς Μουσικανὸν αὐτῷ πολέμια ἦν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line 2

ὁ δὲ καὶ ἄλλην πόλιν ἐν τούτῳ ἀποστᾶσαν εἶλεν καὶ τῶν Βραχμάνων, οἱ δὴ σοφισταὶ τοῖς Ἰνδοῖς εἰσιν, ὅσοι αἵτιοι τῆς ἀποστάσεως ἐγένοντο ἀπέκτεινεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line 4

ὑπὲρ ὧν ἐγὼ τῆς σοφίας, εἰ δὴ τίς ἐστιν, ἐν τῇ Ἰνδικῇ συγγραφῇ δηλώσω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 2, line 7

ἀφίκετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Πατάλων τῆς χώρας ἄρχων, ὃ δὴ τὸ Δέλτα ἔφην εἶναι τὸ πρὸς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ποιούμενον, μεῖζον ἔτι τοῦ Δέλτα τοῦ Αἰγυπτίου,

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

καὶ οὗτος τὴν τε χώραν αὐτῷ ἐνεδίδου πᾶσαν καὶ αὐτόν τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἐπέτρεψεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 4, line 5

.... Ἡφαιστίων ἐπετάχθη, Πείθωνα δὲ τοὺς τε ἵππακοντιστὰς ἄγοντα καὶ τοὺς Ἀγριαῖνας ἐς τὴν ἐπέκεινα ὄχθην τοῦ Ἰνδοῦ διαβιβάσας, οὐχ ἥπερ Ἡφαιστίων τὴν στρατιὰν ἄγειν ἤμελλε, τάς τε ἐκ- τετειχισμένας ἤδη πόλεις ξυνοικίσαι ἐκέλευσε καὶ εἰ δὴ τινα νεωτερίζοιτο πρὸς τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν καὶ ταῦτα ἐς κόσμον καταστήσαντα ζυμβάλλειν οἱ ἐς τὰ Πάταλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 2, line 1

Περὶ δὲ τοῖς Πατάλοις σχίζεται τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὕδωρ ἐς <δύο> ποταμοὺς μεγάλους, καὶ οὗτοι ἀμφό- τεροι σώζουσι τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὄνομα ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 4, line 2

οὐκ ἔχοντι δὲ αὐτῷ ἡγεμόνα τοῦ πλοῦ, ὅτι πεφεύγεσαν οἱ ταύτῃ Ἰνδοί, ἀπορώ- τερα τὰ τοῦ κατάπλου ἦν· χειμῶν τε ἐπιγίγνεται ἐς τὴν ὑστεραίαν ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆς καὶ ὁ ἄνεμος τῷ ῥόφῳ πνέων ὑπεναντίος κοῖλόν τε ἐποίει τὸν ποταμὸν καὶ τὰ σκάφη διέσειεν, ὥστε ἐπόνησαν αὐτῷ αἱ πλεῖσται τῶν νεῶν, τῶν δὲ τριακοντόρων ἔστιν αἱ καὶ πάντῃ διελύθησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 5, line 4

καὶ τῶν ψιλῶν τοὺς κουφοτάτους ἐκπέμψας ἐς τὴν προσωτέρω τῆς ὄχθης χώραν ζυλ- λαμβάνει τινὰς τῶν Ἰνδῶν, καὶ οὗτοι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐξηγοῦντο αὐτῷ τὸν πόρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 19, section 5, line 1

αὐτὸς δὲ ὑπερβαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς ἐς τὸ πέλαγος ἀνέπλει, ὥς μὲν ἔλεγεν, ἀπιδεῖν εἴ ποῦ τις χώρα πλησίον ἀνίσχει ἐν τῷ πόντῳ, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, οὐχ ἥμισυ ὥς πεπλευκέναι τὴν μεγάλῃν τὴν ἕξω Ἰνδῶν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 1, line 9

Ἡφαιστίων μὲν δὴ ἐτάχθη παρασκευάζειν τὰ πρὸς τὸν ἐκτειχισμόν τε τοῦ ναυ- στάθμου καὶ τῶν νεωσοίκων τὴν κατασκευήν· καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα ἐπενόει στόλον ὑπολείπεσθαι νεῶν οὐκ ὀλίγων πρὸς τῇ πόλει τοῖς Πατάλοις, ἵναπερ ἐσχίζετο ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 2, line 1

Αὐτὸς δὲ κατὰ τὸ ἕτερον στόμα τοῦ Ἰνδοῦ κατ- ἐπλει αὐθις ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὥς καταμαθεῖν, ὅπῃ εὐπορωτέρα ἡ ἐκβολὴ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς τὸν πόντον

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

γίγνεται· ἀπέχει δὲ ἀλλήλων τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς σταδίους μάλιστα ὀκτακοσίους καὶ χιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 4, line 3

προσορμισθεὶς οὖν κατὰ τὴν λίμνην ἵναπερ οἱ καθηγεμόνες ἐξηγοῦντο, τῶν μὲν στρατιωτῶν τοὺς πολλοὺς καταλείπει σὺν Λεοννάτῳ αὐτοῦ καὶ τοὺς κερκούρους ξύμπαντας, αὐτὸς δὲ ταῖς τριακοντόροις τε καὶ ἡμιολίαις ὑπερβαλὼν τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰνδοῦ καὶ προελθὼν καὶ ταύτῃ ἐς τὴν θάλασσαν εὐπορωτέραν τε κατέμαθεν τὴν ἐπὶ τὰδε τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολὴν καὶ αὐτὸς προσορμισθεὶς τῷ αἰγιαλῷ καὶ τῶν ἱππέων τινὰς ἅμα οἱ ἔχων παρὰ θάλασσαν ἦει στα- θμοὺς τρεῖς, τὴν τε χώραν ὅποια τίς ἐστὶν ἢ ἐν τῷ παράπλῳ ἐπισκεπτόμενος καὶ φρέατα ὀρύσσεσθαι κελεύων, ὅπως ἔχοιεν ὑδρεύεσθαι οἱ πλείοντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 21, section 3, line 11

ἐκεῖθεν δὲ ἀναλαβὼν τῶν ὑπασπιστῶν τε καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας καὶ τῶν πεζε- ταίρων καλουμένων τὰς τάξεις καὶ τῆς ἵππου τῆς ἐταιρικῆς τό τε ἄγῃμα καὶ ἵλην ἅφ' ἐκάστης ἱππαρχίας καὶ τοὺς ἵπποτοξότας ξύμπαντας ὥς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐς ἀριστερὰ ἐτράπετο, ὕδατά τε ὀρύσσειν, ὥς κατὰ τὸν παράπλουν ἄφθονα εἴη τῇ στρατιᾷ τῇ παραπλευούσῃ, καὶ ἅμα ὥς τοῖς Ὠρεῖταις τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς αὐτονόμοις ἐκ πολλοῦ οὖσιν ἄφνω ἐπιπείσειν, ὅτι μηδὲν φίλιον αὐτοῖς ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν στρατιὰν ἐπέπρακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 2, line 5

οὐ μὴν ἀγνοήσαντα Ἀλέξανδρον τῆς ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα ταύτῃ ἐλθεῖν, τοῦτο μὲν μόνος Νέαρχος λέγει ὧδε, ἀλλὰ ἀκούσαντα γὰρ ὅτι οὕτω τις πρόσθεν διελθὼν ταύτῃ ξὺν στρατιᾷ ἀπεσώθη, ὅτι μὴ Σεμίραμις ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 3, line 2

ἐλθεῖν γὰρ δὴ καὶ Κῦρον ἐς τοὺς χώρους τούτους ὥς ἐσβαλοῦντα ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν, φθάσαι δὲ ὑπὸ τῆς ἐρημίας τε καὶ ἀπορίας τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀπολέσαντα τὴν πολλὴν τῆς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 25, section 4, line 4

ἔεται γὰρ ἡ Γαδρωσίων γῆ ὑπ' ἀνέμων τῶν ἐτησίων, καθάπερ οὖν καὶ ἡ Ἰνδῶν γῆ, οὐ τὰ πεδία τῶν Γαδρωσίων, ἀλλὰ τὰ ὄρη, ἵναπερ προς- φέρονται τε αἱ νεφέλαι ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ ἀνα- χέονται, οὐχ ὑπερβάλλουσιν τῶν ὀρῶν τὰς κορυφάς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line 3

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἤδη τε ἐπὶ Καρμανίας προὔ- χώρει ὁ βασιλεὺς καὶ ἀγγέλλεται αὐτῷ Φίλιππον τὸν σατράπην τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπιβουλευθέντα πρὸς τῶν μισθοφόρων δόλῳ ἀποθανεῖν, τοὺς δὲ ἀποκτείναντας ὅτι οἱ σωματοφύλακες τοῦ Φιλίππου οἱ Μακεδόνες τοὺς μὲν ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, τοὺς δὲ καὶ ὕστερον λαβόντες ἀπέκτειναν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line 8

ταῦτα δὲ ὡς ἔγνω, ἐκπέμπει γράμματα ἐς Ἰνδοὺς παρὰ Εὐδαμόν τε καὶ Ταξί- λην ἐπιμελεῖσθαι τῆς χώρας τῆς πρόσθεν ὑπὸ Φιλίππῳ τεταγμένης ἔστ' ἂν αὐτὸς σατράπην ἐκπέμψῃ ἐπ' αὐτῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 2, line 2

Ἦδη δέ τινες καὶ τοιαύδε ἀνέγραψαν, οὐ πιστὰ ἔμοι λέγοντες, ὡς συζεύξας δύο ἄρμαμάξας κατακεί- μενος ζὺν τοῖς ἐταίροις καταυλούμενος τὴν διὰ Καρ- μανίας ἦγεν, ἡ στρατιὰ δὲ αὐτῷ ἐστεφανωμένη τε καὶ παίζουσα εἶπετο, προὔκειτο δὲ αὐτῇ σῖτά τε καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τρυφὴν παρὰ τὰς ὁδοὺς συγκεκομισμένα πρὸς τῶν Καρμα- νίων, καὶ ταῦτα πρὸς μίμησιν τῆς Διονύσου βακχείας ἀπεικάσθη Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου λόγος ἐλέγετο καταστρεφάμενον Ἰνδοὺς Διόνυσον οὕτω τὴν πολλὴν τῆς Ἀσίας ἐπελθεῖν, καὶ Θριάμβόν τε αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸν Διόνυσον καὶ τὰς ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς ἐκ πολέμου πομπὰς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τούτῳ θριάμβους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 3, line 3

ἀλλὰ ἐκεῖνα ἤδη Ἀριστοβούλῳ ἐπόμενος ξυγγράφῳ, θῦσαι ἐν Καρμανίᾳ Ἀλέ- ξανδρον χαριστήρια τῆς κατ' Ἰνδῶν νίκης καὶ ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς, ὅτι ἀπεσώθη ἐκ Γαδρωσίων, καὶ ἀγῶνα διαθεῖναι μουσικόν τε καὶ γυμνικόν· καταλέξει δὲ καὶ Πευ- κέστην ἐς τοὺς σωματοφύλακας, ἤδη μὲν ἐγνωκότε σατράπην κατα- στήσai τῆς Περσίδος, ἐθέλοντα δὲ πρὸ τῆς σατρα- πείας μὴδὲ ταύτης τῆς τιμῆς καὶ πίστεως ἀπείρατον εἶναι ἐπὶ τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔργῳ· εἶναι δὲ αὐτῷ ἑπτὰ εἰς τότε σωματοφύλα- κας, Λεοννάτον Ἀντέου, Ἡφαι- στίωνα τὸν Ἀμύντορος, Λυσίμαχον Ἀγαθοκλέους, Ἀρι- στόνουν Πεισαίου, τούτους μὲν Πελλαίους, Περδίκχαν

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 6, line 4

τοῦτον μὲν δὴ καταπέμπει αὐθις ἐκπερι- πλεύσοντα ἔστε ἐπὶ τὴν Σουσιανῶν τε γῆν καὶ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ τὰς ἐκβολάς· ὅπως δὲ ἐπλεύσθη αὐτῷ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τὸ στόμα τοῦ Τίγρητος, ταῦτα ἰδίᾳ ἀναγράφω αὐτῷ Νεάρχῳ ἐπόμενος, ὡς καὶ τήνδε εἶναι ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου Ἑλληνικὴν τὴν συγγραφὴν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 29, section 2, line 3

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὥς δὲ ἐπὶ τοῖς ὅροις ἦν τῆς Περσίδος, Φρασαόρτην μὲν οὐ κατέλαβε σατραπεύοντα ἔτι (νόσω γὰρ τε- τελευτηκῶς ἐτύγχανεν ἐν Ἰνδοῖς ἔτι Ἀλεξάνδρου ὄντος), Ὀρξίνης δὲ ἐπεμέλετο τῆς Περσίδος, οὐ πρὸς Ἀλεξ- άνδρου κατασταθείς, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπηξίωσεν αὐτὸν ἐν κόσμῳ Πέρσας διαφυλάττειν Ἀλεξάνδρῳ οὐκ ὄντος ἄλλου ἄρχοντος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 2, line 1

ARRIANOY ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας τε καὶ ἐς Περσέπολιν ἀφίκετο Ἀλέξανδρος, πόθος λαμβάνει αὐτὸν κατα- πλεῦσαι κατὰ τὸν Εὐφράτην τε καὶ κατὰ τὸν Τίγρητα ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τῶν τε ποταμῶν ἰδεῖν τὰς ἐκβολὰς τὰς ἐς τὸν πόντον, καθάπερ τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τὴν ταύτη θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 5, line 2

καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσιν ἔστιν οὗς καταληφθέντας ὑπ' Ἀλεξάνδρου ὑπαιθρίους ἐν λειμῶνι, ἵναπερ αὐτοῖς διατριβαὶ ἦσαν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ποιῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιᾶς, κρούειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν ἐφ' ἧς βεβηκότες ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 2, line 4

ἐπεὶ καὶ ἐς Τάξιλα αὐτῷ ἀφικομένῳ καὶ ἰδόντι τῶν σοφιστῶν <τῶν>2 Ἰνδῶν τοὺς γυμνοὺς πόθος ἐγένετο ζυν- εῖναι τινα οἱ τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὅτι τὴν καρτερίαν αὐτῶν ἐθαύμασε· καὶ ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν σοφιστῶν, ὅτου ὁμιλεῖται οἱ ἄλλοι ἦσαν, Δάνδαμιν ὄνομα, οὐτε αὐτὸς ἔφη παρ' Ἀλέξανδρον ἤξειν οὐτε τοὺς ἄλλους εἶα, ἀλλὰ ὑποκρίνασθαι γὰρ λέγεται ὡς Διδὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἶη, εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅτι οὐτε δέοιτό του τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου, ἔχει<ν> γάρ οἱ εὖ τὰ παρόντα, καὶ ἅμα ὁρᾷν τοὺς ζῦν αὐτῷ πλανωμένους τοσαύτην γῆν καὶ θάλασσαν ἐπ' ἀγαθῷ οὐδενί, μηδὲ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 4, line 1

οὐτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτὸς ὅτου κύριος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι, οὐτε αὖ δεδιέναι, ὅτου κρατοῖη ἐκεῖνος, ἔστιν οὗ εἴργεσθαι· ζῶντι μὲν γάρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξ- αρκεῖν φέρουσιν τὰ ὠραῖα, ἀποθανόντα δὲ ἀπαλ- λαγήσεσθαι οὐκ ἐπιεικοῦς ζυνοίκου τοῦ σώματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 5

αὐτῷ δὲ παρασκευασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσαι ἀδυνάτως εἶχεν ὑπὸ τῆς νόσου· οὐ μὴν δυνηθῆναι γε οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐπιβῆναι, ἀλλὰ ἐπὶ κλίνης γὰρ κοιμισθῆναι

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

φερόμενον, ἐστεφανωμένον τε τῷ Ἰνδῶν νόμῳ καὶ ᾄδοντα τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 6

οἱ δὲ Ἰνδοὶ λέγουσιν ὅτι ὕμνοι θεῶν ἦσαν καὶ αὐτῶν ἔπαινοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 6, line 8

ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀναγεγράφασιν, οὐκ ἀχρεῖα πάντα ἐς ἀνθρώπους, ὅτῳ γινῶναι ἐπιμελές, [ὅτι] ὥς καρτερόν τέ ἐστι καὶ ἀνίκητον γνώμη ἀνθρῶ- πίνῃ ὃ τι περ ἐθέλοι ἐξεργάσασθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 4, section 2, line 4

πολλὰ μὲν δὴ ἐπεπλημμέλητο ἐκ τῶν κατεχόντων τὰς χώρας ὅσαι δορίκητοι πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐγένοντο ἐς τε τὰ ἱερὰ καὶ τάφους καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπηκόους, ὅτι χρόνιος ὁ εἰς Ἰνδοὺς στόλος ἐγεγένητο τῷ βασιλεῖ καὶ οὐ πιστὸν ἐφαίνετο ἀπονοστήσειν αὐτὸν ἐκ τοσῶνδε ἐθνῶν καὶ τοσῶνδε ἐλεφάντων, ὑπὲρ τὸν Ἰνδὸν τε καὶ Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀχεσίην καὶ Ὑφασιν φθειρόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 5, line 2

καὶ ἐστεφάνωσε χρυσοῖς στεφάνοις τοὺς ἀνδραγαθία διαπρέποντας, πρῶτον μὲν Πευκέσταν τὸν ὑπερασπίσαντα, ἔπειτα Λεοννάτον, καὶ τοῦτον ὑπερασπίσαντα, καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς κινδύ- νους καὶ τὴν ἐν Ὀροῖς νίκην γενομένην, ὅτι παραταξά- μενος σὺν τῇ ὑπολειφθείσῃ δυνάμει πρὸς τοὺς νεωτερί- ζοντας τῶν τε Ὀρειτῶν καὶ τῶν πλησίον τούτων ὠκισμένων τῇ τε μάχῃ ἐκράτησε καὶ τὰ ἄλλα καλῶς ἔδοξε τὰ ἐν Ὀροῖς κοσμήσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 6, line 2

ἐπὶ τούτοις δὲ Νέαρχον ἐπὶ τῷ περίπλῳ τῷ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς κατὰ τὴν μεγά- λην θάλασσαν ἐστεφάνωσε· καὶ γὰρ καὶ οὗτος ἤδη ἀφιγμένος ἐς Σοῦσα ἦν· ἐπὶ τούτοις δὲ Ὀνησίκριτον τὸν κυβερνήτην τῆς νεῶς τῆς βασιλικῆς· ἔτι δὲ Ἡφαιστίωνα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς σωματοφύλακας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 9, section 8, line 6

σατράπας τοὺς Δαρείου τὴν τε Ἰωνίαν πᾶσαν τῇ ὑμετέρᾳ ἀρχῇ προσέθηκα καὶ τὴν Αἰολίδα πᾶσαν καὶ Φρύγας ἀμφοτέρους καὶ Λυδοὺς, καὶ Μίλητον εἶλον πολιορκίᾳ· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐκόντα προσχωρήσαντα λαβὼν ὑμῖν καρποῦσθαι ἔδωκα· καὶ τὰ ἐξ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης ἀγαθὰ, ὅσα ἀμαχεί ἐκτησάμην, ὑμῖν ἔρχεται, ἥ τε κοίλῃ Συρία καὶ ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν ὑμέτερον κτῆμά εἰσι, καὶ Βαβυλῶν καὶ Βάκτρα καὶ Σοῦσα ὑμέτερα, καὶ ὁ Λυδῶν πλοῦτος καὶ οἱ Περσῶν θησαυροὶ καὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὰ Ἰνδῶν ἀγαθὰ καὶ ἡ ἕξω θάλασσα ὑμέτερα· ὑμεῖς σατράπαι, ὑμεῖς στρατηγοί, ὑμεῖς ταξιάρχαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 6, line 6

βούλεσθε, ἅπιτε πάντες, καὶ ἀπελθόντες οἴκοι ἀπαγ- γείλατε ὅτι τὸν βασιλέα ὑμῶν Ἀλέξανδρον, νικῶντα μὲν Πέρσας καὶ Μήδους καὶ Βακτρίους καὶ Σάκας, καταστρεφόμενον δὲ Οὐξίους τε καὶ Ἀραχωτοὺς καὶ Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους καὶ Χορας- μίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, ὑπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὅξον τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀχεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρα τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἢ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκός τις δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὡς εἰς

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 3

Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους καὶ Χορας- μίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, ὑπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὅξον τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀχεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρα τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἢ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκός τις δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὡς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἵχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 8

Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀχεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρα τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἢ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκός τις δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὡς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἵχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

5.63. ARRIAN OF NICOMEDIA

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 2, line 5

πόθος γὰρ εἶχεν αὐτὸν καὶ ταύτην ἐκμαθεῖν τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν τε καὶ Ὑρκανίαν καλουμένην ποῖα τινὶ ξυμβάλλει θαλάσση, πότερα τῇ τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου ἢ ἀπὸ τῆς ἐώας τῆς κατ' Ἰνδοὺς ἐκπεριερχομένη ἢ μεγάλη θάλασσα ἀναχεῖται εἰς κόλπον τὸν Ὑρκάνιον, καθάπερ οὖν καὶ τὸν Περσικὸν ἐξεῦρε, τὴν Ἐρυθρὰν δὲ καλουμένην θάλασσαν, κόλπον οὖσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 3, line 6

οὐ γὰρ πῶ ἐξεύρηντο αἱ ἀρχαὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, καίτοι ἐθνῶν τε αὐτὴν <περι>οικούντων οὐκ ὀλίγων καὶ ποταμῶν πλοῖμων ἐμβαλλόντων ἐς αὐτήν· ἐκ Βάκτρων μὲν Ὅξος, μέγιστος τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν, πλήν γε δὴ τῶν Ἰνδῶν, ἐξίησιν ἐς ταύτην τὴν θάλασσαν, διὰ Σκυθῶν δὲ Ἰαξάρτης· καὶ τὸν Ἀράξην δὲ τὸν ἐξ Ἀρμενίων ῥέοντα ἐς ταύτην ἐσβάλλειν ὁ πλείων λόγος κατέχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section 1, line 5

Ἐπεὶ καὶ τοῖόνδε τινὰ λόγον Ἀριστόβουλος ἀναγέγραφεν, Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀμφιπολίτην τῶν ἐταίρων τῶν Ἀλεξάνδρου, στρατηγὸν τῆς στρατιᾶς ἦν παρὰ Μαζαίῳ τῷ Βαβυλῶνος σατράπῃ ἀπέλιπεν Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ συνέμιξεν ἐπανιόντι αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν, ὀρῶντα πικρῶς τιμωρούμενον τοὺς σατράπας ὅσοι ἐπ' ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ χώρα τεταγμένοι ἦσαν, ἐπιστεῖλαι Πειθαγόρῃ τῷ ἀδελφῷ, μάντιν γὰρ εἶναι τὸν Πειθαγόραν τῆς ἀπὸ σπλάγχχνων μαντείας, μαντεύσασθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς σωτηρίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section 6, line 1

καὶ μὲν δὴ καὶ ὑπὲρ Καλάνου τοῦ σοφιστοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τοῖόσδε τις ἀναγέγραπται λόγος, ὁπότε ἐπὶ τὴν πυρὰν ἦει ἀποθανούμενος, τότε τοὺς μὲν ἄλλους ἐταίρους ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Ἀλεξάνδρῳ δὲ οὐκ ἐθελῆσαι προσελθεῖν ἀσπασόμενον, ἀλλὰ φάναι γὰρ ὅτι ἐν Βαβυλῶνι αὐτῷ ἐντυχὼν ἀσπάζεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 19, section 1, line 5

Παρελθόντι δ' αὐτῷ ἐς Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον, ὑπὲρ ὧν μὲν ἕκαστοι πρεσβεύοντες οὐκ ἀναγέγραπται, δοκεῖν δ' ἔμοιγε αἱ πολλαὶ στεφανούντων τε αὐτόν ἦσαν καὶ ἐπαινούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδικαῖς, καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει χαίρειν φασκόντων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 6

Λόγος δὲ κατέχει ὅτι ἤκουεν Ἀραβας δύο μόνον τιμᾶν θεοῦς, τὸν Οὐρανόν τε

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ τὸν Διόνυσον, τὸν μὲν Οὐρανὸν αὐτόν τε ὁρώμενον καὶ τὰ ἄστροι ἐν οἷ ἔχοντα
τά τε ἄλλα καὶ τὸν ἥλιον, ἀφ' ὅτου μεγίστη καὶ φανοτάτη ὠφέλεια ἐς πάντα ἥκει τὰ
ἀνθρώπεια, Διόνυσον δὲ κατὰ δόξαν τῆς ἐς Ἰνδοὺς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 10

οὕκουν ἀπαξιοῦν καὶ αὐτὸν τρίτον ἂν νομισθῆναι πρὸς Ἀράβων θεόν, οὐ φαυλό-
τερα ἔργα Διονύσου ἀποδειξάμενον, εἴπερ οὖν καὶ Ἀράβων κρατήσας ἐπι-
τρέψειεν αὐτοῖς, καθάπερ Ἰνδοῖς, πολιτεύειν κατὰ τὰ σφῶν νόμιμα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 2, line 7

τῆς τε χώρας ἡ εὐδαιμονία ὑπεκίνει αὐτόν, ὅτι ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν
κασίαν γίνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιβανωτόν,
ἐκ δὲ τῶν θάμνων τὸ κιναμάω-
μον τέμνεσθαι, οἱ λειμῶνες δὲ ὅτι νάρδον αὐτόματοι
ἐκφέρουσι· τό <τε> μέγεθος τῆς χώρας, ὅτι οὐκ ἐλάτ-
των ἢ παράλιος τῆς Ἀραβίας
ἤπερ ἢ τῆς Ἰνδικῆς αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, καὶ νῆσοι αὐτῇ προσκειῖσθαι πολλαί, καὶ λιμέ-
νες πανταχοῦ τῆς χώρας ἐνεῖναι, οἳ παρασχεῖν μὲν ὄρμους τῷ ναυτικῷ, παρασχεῖν
δὲ καὶ πόλεις ἐνοικισθῆναι καὶ ταύτας γενέσθαι εὐδαίμονας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 8, line 8

ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ προστεταγμένον περιπλεῦσαι τὴν χερρόνησον τὴν Ἀράβων πᾶ-
σαν ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν πρὸς Αἰγύπτῳ τὸν Ἀράβιον τὸν καθ' Ἡρώων πόλιν·
οὐ μὴν ἐτόλμησέ γε τὸ πρόσω ἐλθεῖν, καίτοι ἐπὶ τὸ πολὺ παραπλεύσας τὴν Ἀράβων
γῆν· ἀλλ' ἀναστρέψας γὰρ παρ' Ἀλέξαν-
δρον ἐξήγγειλεν τὸ μέγεθος τε τῆς χερ-
ρονήσου θαυ-
μαστόν τι εἶναι καὶ ὅσον οὐ πολὺ ἀποδέον τῆς Ἰνδῶν γῆς, ἄκραν τε
ἀνέχειν ἐπὶ πολὺ τῆς μεγάλης θαλάσσης· ἦν δὲ καὶ τοὺς σὺν Νεάρχῳ ἀπὸ τῆς Ἰνδι-
κῆς πλέοντας, πρὶν ἐπικαύψαι ἐς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, οὐ πόρρω ἀνατείνουσιν
ἰδεῖν τε καὶ παρ' ὀλίγον ἐλθεῖν διαβαλεῖν ἐς αὐτήν, καὶ Ὀνησικρίτῳ τῷ κυβερνήτῃ
ταύτῃ δοκοῦν· ἀλλὰ Νεάρχος λέγει ὅτι αὐτὸς διεκώλυσεν, ὥς ἐκπερι-
πλεύσας τὸν
κόλπον τὸν Περσικὸν ἔχοι ἀπαγγεῖλαι Ἀλεξάνδρῳ ἐφ' οἷσισι πρὸς αὐτοῦ ἐστάλη·
οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ πλεῦσαι τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐστάλθαι, ἀλλ'

5.64 Nicolaus of Damascus

5.64.1 About

Nicolaus of Damascus (Greek: Νικόλαος Δαμασκηνός, Nikolāos

5.64. NICOLAUS OF DAMASCUS

Damaskēnos) was a Greek[1] historian and philosopher who lived during the Augustan age of the Roman Empire. His name is derived from that of his birthplace, Damascus. He was born around 64 BC.[2]

He was an intimate friend of Herod the Great, whom he survived by a number of years. He was also the tutor of the children of Antony and Cleopatra (born in 40 BC), according to Sophronius.[3] He went to Rome with Herod Archelaus.[4]

His output was vast, but is nearly all lost. His chief work was a universal history in 144 books. He also wrote an autobiography, a life of Augustus, a life of Herod, some philosophical works, and some tragedies and comedies.⁶² (from Wikipedia)

One of the most famous passages is his account of an embassy sent by an Indian king "named Pandion (Pandyan kingdom?) or, according to others, Porus" to Augustus around AD 13. He met with the embassy at Antioch. The embassy was bearing a diplomatic letter in Greek, and one of its members was a sramana who burnt himself alive in Athens to demonstrate his faith. The event made a sensation and was quoted by Strabo[13] and Dio Cassius.[14: 54.9] A tomb was made to the sramana, still visible in the time of Plutarch, which bore the mention "ΖΑΡΜΑΝΟΧΗΓΑΣ ΙΝΔΟΣ ΑΠΟ ΒΑΡΥΓΟΣΗΣ" ("The sramana master from Barygaza in India"): [Quotation of Strabo *Geographica* 15.1.72–73.] ... This accounts suggests that it may not have been impossible to encounter an Indian religious man in the Levant during the time of Jesus. (From Wikipedia)

5.64.2 Indian embassy to Augustus

Story preserved in Strabo.

(72) προσθείη δ' ἄν τις τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ Νικολάου.

(73) Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ παρατυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι, σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησι,

62. From Wikipedia.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλεόν· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἐλληνίζειν ἐν διφθέρα γεγραμμένην, δηλοῦσαν ὅτι Πῶρος εἶη ὁ γράψας, ἑξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων ὁμῶς περὶ πολλοῦ ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἕτοιμος εἶη δίοδόν τε παρέχειν ὅπῃ βούλεται καὶ συμπράττειν ὅσα καλῶς ἔχει. ταῦτα μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολὴν, τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα προσενεγκεῖν ὀκτὼ οἰκέτας γυμνοὺς, ἐν περιζώμασι καταπεπασμένους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ τὰ δῶρα τόν τε ἐρμᾶν, ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφηρεμένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς εἶδομεν, καὶ ἐχίδνας μεγάλας καὶ ὄφιν πηχῶν δέκα καὶ χελώνην ποταμίαν τρίπηχυν πέρδικά τε μείζω γυπός. συνῆν δέ, ὥς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτὸν· ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγίᾳ ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων, τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγίᾳ, καθάπερ τοῦτον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πράξαντα μέχρι νῦν ἀπιέναι δεῖν, μή τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι συμπέσοι· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἀλέσθαι γυμνὸν λίπ' ἀηλιμιμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυράν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ “Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ “τὰ πάτρια Ἰνδῶν ἔθῃ ἑαυτὸν ἀπαθανάτισας κεῖται.” (Strabo *Geographica* 15.1.72–73)

63

See also the Dio Cassius version of this (54.9).

5.65 Augustus

5.65.1 Res gestae

As published in the Loeb Classical Library, 1924.⁶⁴

5.65.1.1 Latin

(31) Ad me ex India regum legationes saepe missae sunt, nunquam antea visae
51 apud quemquam Romanorum ducem. § Nostram amicitiam petierunt 52 per
legatos Bastarnae Scythaeque et Sarmatarum qui sunt citra flumen 53 Tanaim
et ultrā reges, Albanorumque réx et Hibérorum et Medorum.

63. Strabo text from Meineke (1877).

64. http://penelope.uchicago.edu/Thayer/E/Roman/Texts/Augustus/Res_Gestae/1*.html.

5.66. ARETAEUS OF CAPPADOCIA

5.65.1.2 Greek

As published in the Loeb Classical Library, 1924.⁶⁵ (31) Πρὸς ἐμὲ ἐξ Ἰνδίας βασιλέων πρεσβεῖαι πολλάκις ἄπε στάλησαν, οὐδέποτε πρὸ τούτου χρόνου ὀφθεῖσθαι παρὰ 18 Ῥωμαίων ἡγεμόνι. § Τὴν ἡμετέραν φιλίαν ἡξίωσαν διὰ πρέσβεων § Βαστάρ- ναι καὶ Σκύθαι καὶ Σαρμα τῶν οἱ ἐπιτάδε ὄντες τοῦ Τανάιδος ποταμοῦ καὶ οἱ πέραν δὲ βασιλεῖς, καὶ Ἀλβανῶν δὲ καὶ Ἰβήρων καὶ Μήδων βασιλεῖς.

5.65.1.3 English

(31) Embassies were often sent to me from the kings of India, a thing never seen before in the camp of any general of the Romans. Our friendship was sought, through ambassadors, by the Bastarnae and Scythians, and by the kings of the Sarmatians who live on either side of the river Tanais, and by the king of the Albani and of the Hiberi and of the Medes.

5.66 Aretaeus of Cappadocia

Aretaeus (Ἀρεταῖος), is one of the most celebrated of the ancient Greek physicians, of whose life, however, few particulars are known. There is some uncertainty regarding both his age and country, but it seems probable that he practised in the 1st century CE, during the reign of Nero or Vespasian. He is generally styled "the Cappadocian" (Καππάδοξ). (From Wikipedia.⁶⁶)

Aretaeus Med., De causis et signis acutorum morborum (lib. 2) (0719: 002) "Aretaeus, 2nd edn.", Ed. Hude, K. Berlin: Akademie-Verlag, 1958; Corpus medicorum Graecorum, vol. 2.

Aretaeus Med., De curatione acutorum morborum libri duo Book 2, chapter 10, section 4, line 4

τοιγαρῶν καὶ τοῖσι προσθέτοισι εὐώδεσι ἐς τὴν χώραν ἐπιβλητέον τῆς ὑστέρης, μύρον ὁκοῖον ἂν ἔη προσηνές, ἥδὲ ἄδηκτον τὴν ἀφὴν, νάρκον ἢ βάκχαρι τὸ Αἰγύπτιον ἢ τὸ διὰ τῶν φύλλων τοῦ μαλαβάθρου, τοῦ δένδρεος τοῦ Ἰνδικοῦ, ἢ κινάμωμον κοπὲν ζὺν τῶν εὐόσμων τινὶ λίπαϊ· ἐγχρίειν δὲ τάδε τοῖσι γυναικῆ- οῖσι χώροισι.

65. http://penelope.uchicago.edu/Thayer/E/Roman/Texts/Augustus/Res_Gestae/1*.html.

66. http://en.wikipedia.org/wiki/Aretaeus_of_Cappadocia.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

5.67 Plutarch

This is pseudo-Plutarch? Cites Dercyllus – find info on him.

[Dercyllus] Hist., Fragmenta (2196: 002) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 8, line 2

E LIBRO TERTIO.

Plutarch. De fluv. I, 4: Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακε- δόνος μετὰ στρατεύματος εἰς Ἰνδίαν ἐλθόντος, καὶ τῶν ἐγχωρίων κρίσιν ἔχόντων ἀντιπολεμεῖν αὐτῷ, Πώρου τοῦ βασιλέως τῶν τόπων ἐλέφας αἰφνιδίως οἰστροπλήξ γενόμενος, ἐπὶ τὸν Ἥλιου λόφον ἀνέβη, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος εἶπεν· Δέσποτα βασιλεῦ, τὸ γένος ἀπὸ Γηγασίου κατάγων, μηδὲν ἐξ ἐναντίας Ἀλεξάνδρου ποιήσης· Διὸς γάρ ἐστι Γηγάσιος.

5.68 Appian

Appian of Alexandria (play /'æpiən/; Ancient Greek: Ἀππιανός Ἀλεξανδρεύς, Appianós Alexandreús; Latin: Appianus Alexandrinus; ca. AD 95 – ca. AD 165) was a Roman historian of Greek ethnicity who flourished during the reigns of Emperors of Rome Trajan, Hadrian, and Antoninus Pius. (From Wikipedia.⁶⁷)

Appianus Hist., Iberica (0551: 007) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 147, line 2

ὧδε μὲν τὸ στρατόπεδον καθίστατο τῷ Σκιπίωνι· Ἰνδιβίλις δέ, τῶν συνθεμένων τις αὐτῷ δυναστῶν, στα- σιαζούσης ἔτι τῆς Ῥωμαϊκῆς στρατιᾶς κατέδραμέν τι τῆς ὑπὸ τῷ Σκιπίωνι γῆς.

Appianus Hist., Iberica Section 156, line 1

καὶ Σκιπίων μὲν θαυμαζόμενος ἐθριάμβευεν, Ἰνδιβίλις δ' οἰχομένου τοῦ Σκιπίωνος αὖθις ἀφίστατο.

Appianus Hist., Annibaica (0551: 008) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 176, line 3

ὁ δ' ἐπιτήρησας νύκτα ἀσέλγηνον καὶ χωρίον, ἐν ᾧ Φούλβιος ἐσπέρας τεῖχος μὲν οὐκ ἔφθανεν ἐγεῖραι, τά- φρον δ' ὀρυζάμενος καὶ διαστήματα ἀντὶ πυλῶν κατα-

67. .

5.68. APPIAN

λιπὼν καὶ τὸ χῶμα προβαλὼν ἀντὶ τείχους ἡσύχαζεν, ἕς τε λόφον ὑπερκείμενον αὐτοῦ καρτερόν ἐπεμψε λα- θῶν ἱππέας, οἷς εἴρητο ἡσυχάζειν, ἕως οἱ Ῥωμαῖοι τὸν λόφον ὡς ἔρημον ἀνδρῶν καταλαμβάνωσι, τοῖς δ' ἐλέφασιν τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιβήσας ἐκέλευσεν ἕς τὸ τοῦ Φουλβίου στρατόπεδον ἐσβιάζεσθαι διὰ τε τῶν διαστημάτων καὶ διὰ τῶν χωμάτων, ὡς δύναιντο.

Appianus Hist., Libyca (0551: 009) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 324, line 5

αἴτιον δ' ἴσως ὃ τε χειμῶν οὐ πολὺ κρύος ἔχων, ὅφ' οὗ φθείρεται πάντα, καὶ τὸ θέρος οὐ κατακαῖον ὥσπερ Αἰθιοπίας τε καὶ Ἰνδοῦς.

Appianus Hist., Syriaca (0551: 013) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 281, line 7

ἐφεδρεύων δὲ αἰεὶ τοῖς ἐγγύς ἔθνεσι καὶ δυνατὸς ὢν βιάσασθαι καὶ πιθανὸς προσ- αγαγέσθαι ἤρξε Μεσοποταμίας καὶ Ἀρμενίας καὶ Καππαδοκίας τῆς Σελευκίδος λε- γομένης καὶ Περσῶν καὶ Παρθυαίων καὶ Βακτριῶν καὶ Ἀράβων καὶ Ταπύρων καὶ τῆς Σογδιανῆς καὶ Ἀραχωσίας καὶ Ὑρκανίας καὶ ὅσα ἄλλα ὁμοῖα ἔθνη μέχρις Ἰνδοῦ ποταμοῦ Ἀλεξάνδρῳ γεγέννητο δορίληπτα, ὡς ὠρίσθαι τῷδε μάλιστα μετὰ Ἀλέξαν- δρον τῆς Ἀσίας τὸ πλεόν· ἀπὸ γὰρ Φρυγίας ἐπὶ ποταμὸν Ἰνδὸν ἄνω πάντα Σελεύκῳ κατήκουε.

Appianus Hist., Syriaca Section 282, line 2

καὶ τὸν Ἰνδὸν περάσας ἐπολέμησεν Ἀνδροκόττω, βασιλεῖ τῶν περὶ αὐτὸν Ἰνδῶν, μέχρι φιλίαν αὐτῷ καὶ κῆδος συνέθετο.

Appianus Hist., Syriaca Section 288, line 1

Ἀλεξάνδρῳ γὰρ ἐξ Ἰνδῶν ἕς Βαβυ- λῶνα ἐπανελθόντι καὶ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ Βαβυ- λωνίᾳ λίμνας ἐπὶ χρεῖα τοῦ τὸν Εὐφράτην τὴν Ἀσσυρίδα γῆν ἀρδεύειν περιπλέοντι ἄνεμος ἐμπεσὼν ἤρπασε τὸ διάδημα, καὶ φερόμενον ἐκρεμάσθη δόνακος ἐν τάφῳ τινὸς ἀρχαίου βασιλέως.

Appianus Hist., Syriaca Section 298, line 5

τὰς δὲ ἄλλας ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ Μακεδονίας ὠνόμαζεν ἢ ἐπὶ ἔργοις ἑαυτοῦ τισιν ἢ ἐς τιμὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως· ὅθεν ἐστὶν ἐν τῇ Συρίᾳ καὶ τοῖς ὑπὲρ αὐτὴν ἄνω βαρβάρους πολλὰ μὲν Ἑλληνικῶν, πολλὰ δὲ Μακεδονικῶν πολισμάτων ὀνόματα, Βέρροια, Ἐδεσσα, Πέρινθος, Μαρώνεια, Καλλί- πολις, Ἀχαΐα, Πέλλα, Ὠρωπός, Ἀμ- φίπολις, Ἀρέθουσα, Ἀσταχός, Τεγέα, Χαλκίς, Λάρισσα, Ἡραια, Ἀπολλωνία, ἐν δὲ τῇ Παρθυηνῇ Σώτειρα, Καλλιόπη, Χάρις, Ἐκατόμ- πυλος, Ἀχαΐα, ἐν δὲ Ἰνδοῖς Ἀλε- ξανδρόπολις, ἐν δὲ Σκύθαις Ἀλεξανδρέσχατα.

Appianus Hist., Mithridatica (0551: 014) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

edn. corr.). Section 407, line 1

ἐνέπιπτε δὲ τοῖς μαχομένοις ἐπὶ τῷ παρα- λόγῳ τῆς ἀνακλήσεως θόρυβός τε καὶ ἀπορία, μὴ τι δει- νὸν ἐτέρωνθεν εἶη, μέχρι μαθόντες εὐθύς ἐν τῷ πεδίῳ τὸ σῶμα περίσταντο καὶ ἐθούρουν, ἕως Τιμόθεος αὖ- τοῖς ὁ ἰατρός, ἐπισχὼν τὸ αἷμα, ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐκ με- τεώρου, οἷόν τι καὶ Μακεδόσιν ἐν Ἰνδοῖς, ὑπὲρ Ἀλεξάν- δρου δεδίοσιν, ὁ Ἀλέξανδρος αὐτὸν ἐπὶ νεῶς θεραπευό- μενον ἐπέδειξεν.

Appianus Hist., Bellum civile (0551: 017) “Appian’s Roman history, vols. 3–4 (ed. H. White)”, Ed. Viereck, P. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1913, Repr. 3:1964; 4:1961. Book 2, chapter 21, section 149, line 24

ἀπλώτου τε θαλάσσης ἐν Ἰνδοῖς ἀπεπείρασε, καὶ ἐπὶ κλίμακα πρῶτος ἀνέβη καὶ ἐς πολέμιον τεῖχος ἐσῆλατο μόνος καὶ τρισκαίδεκα τραύματα ὑπέστη.

Appianus Hist., Bellum civile Book 2, chapter 21, section 153, line 10

ἐπανιόντα γὰρ ἐξ Ἰνδῶν ἐς Βαβυλῶνα μετὰ τοῦ στρατοῦ καὶ πλησιάζοντα ἤδη παρε- κάλουν οἱ Χαλδαῖοι τὴν εἴσοδον ἐπισχεῖν ἐν τῷ παρόντι.

Appianus Hist., Bellum civile Book 2, chapter 21, section 154, line 3

Ἐγένοντο δὲ καὶ ἐς ἐπιστήμην τῆς ἀρετῆς, τῆς τε πατρῴου καὶ Ἑλληνικῆς καὶ ξέ- νης, φιλό- καλοι, τὰ μὲν Ἰνδῶν Ἀλέξανδρος ἐξετάζων τοὺς Βραχμαῖνας, οἱ δοκοῦσιν Ἰνδῶν εἶναι μετεωρο- λόγοι τε καὶ σοφοὶ καθὰ Περσῶν οἱ Μάγοι, τὰ δὲ Αἰγυπτίων ὁ Καῖσαρ, ὅτε ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος καθίστατο Κλεοπάτραν.

Appianus Hist., Bellum civile Book 5, chapter 1, section 9, line 27

ἀπο- πλευσάσης δὲ τῆς Κλεοπάτρας ἐς τὰ οἰκεῖα, ὁ Ἀντώνιος ἔπεμπε τοὺς ἱππέας Πάλμυρα πόλιν, οὐ μακρὰν οὔσαν ἀπὸ Εὐφράτου, διαρπάσαι, μικρὰ μὲν ἐπικαλῶν αὐτοῖς, ὅτι Ῥωμαίων καὶ Παρθυαίων ὄντες ἐφόριοι ἐς ἑκατέρους ἐπιδεξίως εἶχον (ἔμποροι γὰρ ὄντες κομίζουσι μὲν ἐκ Περσῶν τὰ Ἰνδικὰ ἢ Ἀράβια, διατίθενται δ’ ἐν τῇ Ῥωμαίων), ἔργῳ δ’ ἐπινοῶν τοὺς ἱππέας περι- ουσιάζει.

5.69 Dio Cassius

5.69.1 About Dio Cassius

Lucius Cassius Dio Cocceianus[1][2] (Ancient Greek: Δίων ὁ Κάσσιος, c. AD 150 – 235,[3] known in English as Cassius Dio, Dio Cassius, or Dio (Dione. lib) was a Roman consul and a noted historian writing in Greek. Dio published a history of Rome in 80 volumes, beginning with the legendary arrival of Aeneas in Italy through the subsequent founding of Rome (753 BC), the formation of the Republic (509 BC),

5.69. DIO CASSIUS

and the creation of the Empire (31 BC), up to AD 229; a period of about 1,400 years. Of the 80 books, written over 22 years, many survive into the modern age intact or as fragments, providing modern scholars with a detailed perspective on Roman history. (From Wikipedia)

5.69.2 On Indian embassies to Augustus (54.9.8)

Records same incident at Niclaus of Damascus (=Strabo *Geographica* 15.1.72–73).

(8) πάμπολλαι γὰρ δὴ πρεσβεῖαι πρὸς αὐτὸν ἀφίκοντο, καὶ οἱ Ἴνδοι προκηρυκευσάμενοι πρότερον φιλίαν τότε ἐσπείσαντο, δῶρα πέμψαντες ἄλλα τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε τοῖς Ῥωμαίοις, νομίζω δ' ὅτι καὶ τοῖς Ἑλλησιν, ὀφθείσας. καὶ τι καὶ μειράκιόν οἱ ἄνευ ὤμων, οἶους τοὺς Ἑρμᾶς ὀρῶμεν, ἔδωκαν. (9) καὶ μέντοι τοιοῦτον ὃν ἐκεῖνο ἐς πάντα τοῖς ποσὶν ἅτε καὶ χερσὶν ἐχρῆτο, τόξον τε αὐτοῖς ἐπέτεινε καὶ βέλη ἤφιει καὶ ἐσάλπιζεν, οὐκ οἶδ' ὅπως· γράφω γὰρ τὰ λεγόμενα. (10) εἷς δ' οὖν τῶν Ἰνδῶν Ζάρμαρος, εἴτε δὴ τοῦ τῶν σοφιστῶν γένους ὢν, καὶ κατὰ τοῦτο ὑπὸ φιλοτιμίας, εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ γήρως κατὰ τὸν πάτριον νόμον, εἴτε καὶ ἐς ἐπίδειξιν τοῦ τε Αὐγούστου καὶ τῶν Ἀθηναίων (καὶ γὰρ ἐκεῖσε ἦλθεν) ἀποθανεῖν ἐθελήσας ἐμυήθη τε τὰ τοῖν θεοῖν, τῶν μυστηρίων καίπερ οὐκ ἐν τῷ καθήκοντι καιρῷ, ὥς φασι, διὰ τὸν Αὐγουστον καὶ <αὐτὸν> μεμυημένον γενομένων, καὶ πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν.⁶⁸ (“(8) For a great many embassies came to him, and the people of India, who had already made overtures, now made a treaty of friendship, sending among other gifts tigers, which were then for the first time seen by the Romans, as also, I think by the Greeks. They also gave him a boy who had no shoulders or arms, like our statues of Hermes. (9) And yet, defective as he was, he could use his feet for everything, as if they were hands: with them he would stretch a bow, shoot missiles, and put a trumpet to his lips. How he did this I do not know; I merely state what is recorded. (10) One of the Indians, Zarmarus, for some reason wished to die, — either because, being of the caste of sages, he was on this account moved by ambition, or, in accordance with the traditional custom of the Indians, because of old age, or because he

68. Text from Boissvain ([1895–1901](#)).

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

wished to make a display for the benefit of Augustus and the Athenians (for Augustus had reached Athens);— he was therefore initiated into the mysteries of the two goddesses, which were held p307out of season on account, they say, of Augustus, who also was an initiate, and he then threw himself alive into the fire.’⁶⁹)

5.70 Testamentum Salomonis

Note: Questionable entry. See text

The Testament of Solomon is an Old Testament pseudepigraphical work, the authorship of which is ascribed to King Solomon. The text is only found in Christian sources and is not in the Jewish Tanakh or other Jewish sources. It describes how Solomon was enabled to build the Temple by commanding demons by means of a magical ring entrusted to him by the Archangel Michael.

Despite the text’s claim to have been a first-hand account of King Solomon’s construction of the Temple of Jerusalem, its original publication dates sometime between the 1st and 5th centuries CE,[1] over a thousand years after King Solomon’s death and the temple’s completion.

The real author or authors of the text remain unknown. The text was originally written in Greek and contains numerous theological and magical themes ranging from Christianity and Judaism to Greek mythology and astrology that possibly hint at a Christian writer with a Greek background. (From Wikipedia)

5.70.0.1 Text

What is this? The keyword here is ἰνδικτιόνος.

Testamentum Salomonis, Conspectus titulorum (2679: 008) “The testament of Solomon”, Ed. McCown, C.C. Leipzig: Hinrichs, 1922. Page 99, line 12

ἐγγράφη παρ’ ἐμοῦ Ἰω(άννου) ἱατροῦ τοῦ ἀρο(?)· ἐν ἔτει ,ϛλμθ’ (ἰνδικτιόνος) δ’ ἐν μηνὶ Δε- κε(μ)βρίῳ ἰδ’.

69. From Thayer online from the old Loeb.

5.71. HIMERIUS

5.71 Himerius

Himerius (ca. 315-386), Greek sophist and rhetorician. 24 of his orations have reached us complete, and fragments of 12 others.

Himerius was born at Prusa in Bithynia. He completed his education at Athens, whence he was summoned to Antioch in 362 by the emperor Julian to act as his private secretary. After the death of Julian in the following year Himerius returned to Athens, where he established a school of rhetoric, which he compared with that of Isocrates and the Delphic oracle, owing to the number of those who flocked from all parts of the world to hear him. Amongst his pupils were Gregory of Nazianzus and Basil the Great, bishop of Caesarea.

In recognition of his merits, civic rights and the membership of the Areopagus were conferred upon him. The death of his son Rufinus (his lament for whom, called the *Μονωδία*, is extant) and that of a favourite daughter greatly affected his health; in his later years he became blind and he died of epilepsy. Although a pagan, who had been initiated into the mysteries of Mithras by Julian, his works show no prejudice against the Christians.

Himerius is a typical representative of the later rhetorical schools. Photius (cod. 165, 243 Bekker) had read 71 speeches by him, of 36 of which he has given an epitome; 24 have come down to us complete and fragments of 12 others. They consist of epideictic or "display" speeches after the style of Aristides, the majority of them having been delivered on special occasions, such as the arrival of a new governor,[1] visits to different cities (Thessalonica, Constantinople), or the death of friends or well-known personages.

The *Polemarchicus*, like the *Menexenus* of Plato and the *Epitaphios Logos* of Hypereides, is a panegyric of those who had given their lives for their country; it is so called because it was originally the duty of the polemarch to arrange the funeral games in honour of those who had fallen in battle. Other declamations, only known from the excerpts in Photius, were imaginary orations put into the mouth of famous persons—Demosthenes advocating the recall of Aeschines from banishment, Hypereides supporting the policy of Demosthenes,

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Themistocles inveighing against the king of Persia, an orator unnamed attacking Epicurus for atheism before Julian at Constantinople.

Himerius is more of a poet than a rhetorician, and his declamations are valuable as giving prose versions or even the actual words of lost poems by Greek lyric writers. The prose poem on the marriage of his pupil Severus and his greeting to Basil at the beginning of spring are quite in the spirit of the old lyric. Himerius possesses vigour of language and descriptive powers, though his productions are spoilt by too frequent use of imagery, allegorical and metaphorical obscurities, mannerism and ostentatious learning. But they are valuable for the history and social conditions of the time, although lacking the sincerity characteristic of Libanius. (From Wikipedia⁷⁰)

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* (2051: 001) “Himerii declamationes et orationes cum deperditarum fragmentis”, Ed. Colonna, A. Rome: Polygraphica, 1951. Oration 2, line 125

.. Ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων Αἰσχίνη γράφει τὴν καθ’ ὁδόν, ὁ τὰς ἀπ’ Ἰνδῶν φήμας ὡς ὅπλα καὶ μάχας φοβούμενος .

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 2, line 131

.. Κεῖται Βαβυλῶν, Δαρεῖος οἷχεται, Ἰνδοὺς ἀνήρηκε, Πέρσαι δουλεύουσι, μόναι λείπουσιν Ἀθῆναι τοῖς κατορθώμασιν, ὧν Πέρσαι τοσαυτάκις ἥσθοντο τῆς ἀρετῆς, ὁσάκις ἔδει μάχεσθαι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 12, line 120

.. Ἀσία πᾶσα, οὐχ ἦν νῦν οὕτω προσαγορεύομεν, τὴν τῆς ὅλης ἐπωνυμίαν ἠπεῖρου τῷ μέρει μόνῳ τιθέμενοι, ἄρ- χεται μὲν ἀπ’ Ἰνδῶν ἄνω, πρὸς μὲν ἕω καὶ ἄρκτον Ἐρυθρῷ κόλπῳ καὶ Φάσιδι, πρὸς δὲ μεσημβρίαν καὶ ἀπιόντα ἥλιον Αἰγύπτῳ τε καὶ τῷ Ἰονίῳ πελάγει πρὸς τὰς ἄλλας ἠπει- ρους ἀποσχιζομένη καὶ λήγουσα· παρατείνει δὲ αὐτὴν ἐκ Προποντίδος εἰς Παμφυλίαν πλευρὰ παρήκουσα, ἣν Αἰγαῖος προσκλύζει σύμπασαν, ἐκ μιᾶς καὶ αὐτὸς ἀρχῆς τῇ πλευ- ρᾷ ταύτῃ τικτόμενος .

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 18, line 7

ἦλθεν ἐπ’ Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος, γένος τὴν Διονύσου χάριν ἀρνούμενον· ἦν δὲ ὁ μὲν στρατὸς Βάκχαι καὶ Σάτυροι, τὰ δὲ ὅπλα, νεβρίδες καὶ θύρσοι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 18, line 15

ἐπεὶ δὲ ἐν ὄροις Καπ- παδοκῶν ἦσαν ἀγόμενοι, σκηνοῦσι μὲν ἐπὶ τῷ χεῖλει τοῦ ποταμοῦ, ὃ καὶ δώσιν τὴν ἐπωνυμίαν ἤμελλον· δεῆσαν δὲ τοῖς νάμασι λούσασθαι, ἀμείβεται μὲν ὁ ποταμὸς καὶ τὸ ἀργυροῦν ὕδωρ Ἰνδοῖς ὁμιλῆσαν μελαίνεταί· οἱ δὲ ὅπερ ἦσαν αὐτοί, τοῦτο καὶ εἶναι καὶ καλεῖσθαι τὸν ποταμὸν ἀπεργάζονται .

70. <http://en.wikipedia.org/wiki/Himerius>

5.72. ORIBASIUS

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 48, line 160

τῆς ἀληθοῦς θείας φύσεως τοῖς πειρωμένοις ἐπιδείκνυται· ἀρχικὴ τε νόμων ἐθέλει καὶ πόλεων γίνεσθαι, πημαίνει δὲ οὐδένα πώποτε· οὐ γὰρ θέμις θεῖαν ποτὲ φύσιν κακοῦ τινος ἀνθρώποις αἰτίαν γίνεσθαι, κρείττων τέ ἐστι φόβων καὶ βα- σιλεύει τῶν ἡδονῶν, καὶ καθαρὰ πάθους φαίνεται· σῶμα δὲ διαπλάττει πρὸς τὴν ἑαυτῆς φύσιν ἀρμόζουσα, ὅμμα μέ<λαν> ζητεῖ, πρόσωπον ἐμβριθές, μελῶν συμμετρίαν ἀληθῆ, ὃ δὴ κάλλος σοφῶν παῖδες ἐπονομάζουσιν, ἵνα καλὸν τε καὶ γεν- ναῖον ἐξ ἀμφοῖν τὸ σῶμα πῆξασα οἷον θεοῦ τινος εἰκόνα τοῖς ἀνθρώποις παρέχῃ ἰνδάλλεσθαι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 48, line 291

τὸν Διόνυσον φασὶν οἱ μῦθοι, πρὶν εἰς θεῶν φύσιν ἐλθεῖν, ἱερά τε δρῶντα καὶ βουλόμενόν τι πλεόν παρ' ἐκεῖνα μαθεῖν, οὕτως εἷς τε Αἴγυπτον καὶ τὸν Νεῖλον δραμεῖν, ἔτι δὲ παρ' Ἰνδοῦς τε καὶ Αἰθίοπας καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἅπαντας πολυ-πραγμονοῦντα τὴν φύσιν· ἐλθόντα δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἑλληνας ἀσμένως μὲν καὶ πᾶσιν ὀφειλῆναι τοῖς Ἑλλήσι καὶ τὰς ὑπ' αὐ- τῶν τιμὰς ἀποδέξασθαι· βουλόμενον δὲ Ἀθηναίοις πρῶτοις τῶν ἑαυτοῦ δώρων ἀπάρξασθαι καὶ ἀγωγίμων, Ἀθήναζε ἐλθεῖν· τοὺς δὲ Ἀθηναίους – τυχεῖν γὰρ τότε πανηγυρί- ζοντας – δημοσίαν τε ἄγειν Διονύσω τὴν πανηγυριν καὶ τὸ ἐκ τούτου λοιπὸν ὡς θεῷ πομπεύειν τῷ Διονύσῳ ψη- φίσασθαι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 61, line 18

συνεφάπτεται δὲ καὶ παῖς τοῦ πηδαλίου τῷ γέροντι, καὶ Ἰνδῷ τοξότη τοῦ βέλους ὁ μανθάνων τὴν τέχνην ἔφηβος.

5.72 Oribasius

Oribasius or Oreibasius (Greek: Ὀρειβάσιος) (c. 320–400) was a Greek medical writer and the personal physician of the Roman emperor Julian the Apostate. He studied at Alexandria under physician Zeno of Cyprus[2] before joining Julian's retinue. He was involved in Julian's coronation in 361, and remained with the emperor until Julian's death in 363. In the wake of this event, Oribasius was banished to foreign courts for a time, but was later recalled by the emperor Valens.

Oribasius's major works, written at the behest of Julian, are two collections of excerpts from the writings of earlier medical scholars, a collection of excerpts from Galen and the *Collectiones*, a massive compilation of excerpts from other medical writers of the ancient world. The first of these works is entirely lost, and only 25 of the 70 (or 72) books of the *Collectiones* survive. The first five surviving books deal

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

with food and drink.[1] This work preserves a number of excerpts from older writers whose writings have otherwise been lost, and has thus been valuable to modern scholars. The earliest known description of a string figure, presented as the surgical sling Plinthios Brokhos by Greek physician Heraklas, is among the preserved material.[2][3] (From Wikipedia⁷¹)

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) (0722: 001) “Oribasii collectionum medicarum reliquiae, vols. 1-4”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 6.1.1:1928; 6.1.2:1929; 6.2.1:1931; 6.2.2:1933; *Corpus medicorum Graecorum*, vols. 6.1.1-6.2.2. Book 2, chapter 58, section 88, line 2

λεπάδες βραχεΐαι εἰσιν, ἔν τισι μείζους, ὥς ὁστρέων δοκεῖν μὴ ἐναλλάττειν· μέγιστα δ’ ἐν Ἰνδικῇ, ὥς καὶ τὰ ἄλλα πάντα.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 2, chapter 58, section 147, line 3

τάδε μὲν κυρίως καὶ συνήθως κληΐζεται ταρίχη, καίτοι συχνῶν καὶ πολυτελῶν ἰχθύων κατὰ τὰς νήσους ἀλιζομένων· τρίγλαι γάρ καὶ φάγροι σκληροὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενοι εἰσι μὲν κητώδεις, οὐκ ἐνάριθμοι δὲ τοῖς καθαριωτέροις θαλαττίοις.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 8, chapter 25, section 22, line 1

ῥόδων ἄνθους, ὁποῦ μήκωνος, ἀκακίας, κόμμεως, βαλαυστίου, ὑποκυστίδος χυλοῦ, τούτων ἑκάστου μέρη τρία, κηκίδος, ἀρνογλώσσου σπέρματος, τούτων ἑκατέρου ἀνὰ δύο μοῖραι, λυκίου Ἰνδικοῦ <ἐν>.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 9, chapter 6, section 1, line 5

Ταῖς χώραις ἔνια μὲν ἀπὸ τῆς, ὥς ἂν εἴποι τις, κοσμικῆς θέσεως ὑπάρχει, τινὰ δ’ ἀπὸ τῆς ἰδίας, τρίτα δ’ ἀπὸ τῶν συμπτωμάτων· ἀπὸ μὲν τῆς κοσμικῆς θέσεως ψυχραῖς μὲν εἶναι ταῖς παρὰ τὸν Ἰστρον τε καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην καί, καθόλου φάναι, ταῖς ἀρκτικαῖς, θερμαῖς δὲ ταῖς κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ Ἰνδίαν καί, συνελόντι φάναι, ταῖς μεσημβριναῖς, εὐκράτοις δὲ ταῖς μέσαις τούτων.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter alpha*, section 2, line 1

<Ἀγάλοχον> ξύλον ἐστὶ φερόμενον ἐκ τῆς Ἰνδίας καὶ Ἀραβίας· εἰκοὶς θυεῖα· ἔστι μὲν οὖν εὐῶδες, παραστῦφον ἐν τῇ γεύσει μετὰ ποσῆς πικρίας, φλοιὸν ἔχον δερματώδη καὶ ὑποποίκιον.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter alpha*, section 32, line 6

71. <http://en.wikipedia.org/wiki/Oribasius>

5.72. ORIBASIUS

γεννᾶται δ' ἐν Ἰνδία πλείστη, ἐξ ἧς καὶ τὸ πῖσμα κομίζεται· φύεται δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τισι παραθαλασσί- σις τόποις καὶ νήσοις, ὡς ἐν Ἄνδρῳ.

Oribasius Med., Collectiones medicae (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter beta, section 7, line 5

<Βδέλλιον> δάκρυόν ἐστι δένδρου Ἀραβικοῦ· δόκιμον δ' αὐτοῦ τὸ τῇ γεύσει πικρόν, διαυγές, ταυροκολλῶδες, λιπαρόν διὰ βάθους καὶ εὐμάλακτον, ἀμιγές ξύλων καὶ ῥυπαρίας, εὐῶδες ἐν τῇ θυμιάσει, ἐοικὸς ὄνυχι· ἔστι δέ τι ῥυπαρόν καὶ μέλαν, ἀδρόβωλον, παλαθῶδες, κομιζόμενον ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς· κομίζεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Πετραίας, ῥητινῶ- δες, ὑποπέλιον, δευτερεῦον τῇ δυνάμει.

Oribasius Med., Collectiones medicae (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter epsilon, section 1, line 6

ἔστι δέ τις καὶ Ἰνδική, ἔχουσα διαφύσεις λευκὰς καὶ κίρρὰς καὶ σπῖλους ὁμοίως πυκνοῦς· πλὴν βελτίων ἢ πρώτη.

Oribasius Med., Collectiones medicae (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter kappa, section 2, line 1

<Κάλαμος ἀρωματικός> φύεται μὲν ἐν Ἰνδία, ἔστι δ' αὐτοῦ κάλλιστος ὁ κίρρος, πυκνογόνατος καὶ εἰς πολλοὺς σκινδαλμοὺς θραυόμενος, γέμων ἀραχνίων τὴν σύριγγα ὑπολεύκων, ἐν τε τῇ διαμασῇσι γλίσχρος, στυπτικός, ὑπόδριμυς.

Oribasius Med., Collectiones medicae (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter kappa, section 6, line 2

<Καρδάμων> ἄριστον τὸ ἐκ τῆς Κομμαγενῆς καὶ Ἀρμενίας καὶ Βοσπόρου κομιζόμενον· γεννᾶται δὲ καὶ ἐν Ἰνδία καὶ Ἀραβία.

Oribasius Med., Collectiones medicae (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter kappa, section 31, line 2

<Κόστος> διαφέρει ὁ Ἀραβικός, λευκὸς ὢν καὶ κοῦφος, πλείστην ἔχων καὶ ἡδεῖαν τὴν ὀσμὴν· δευτερεύει δ' ὁ Ἰνδικός, ἀδρὸς ὢν καὶ μέλας καὶ κοῦφος ὡς νάρθηξ· τρίτος δ' ἐστὶν ὁ Συριακός, βαρὺς, τὴν χροάν πυξώδης, πληκτικός τῇ ὀσμῇ· ἄριστος δ' ἐστὶν ὁ πρόσφατος, λευκός, πλήρης, δι' ὅλου πυκνός, ξηρός, ἀτερηδόνιστος, ἄβρωμος, τῇ γεύσει δηκτικός καὶ πυρώδης.

Oribasius Med., Collectiones medicae (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter lambda, section 7, line 4

<Λιβανωτός> γεννᾶται μὲν ἐν Ἀραβία τῇ λιβανωτοφόρῳ καλου- μένῃ· πρωτεύει δ' ὁ ἄρρην καλούμενος, ἄτμητος λευκός τε καὶ θλα- σθεὶς ἐνδοθεν λιπαρὸς ἐπιθυμιαθεὶς τε ταχέως ἐκκαίόμενος· ὁ δ' Ἰν- δικὸς ὑπόκίρρος ἐστὶ καὶ πελιδνὸς τὴν χροάν.

Oribasius Med., Collectiones medicae (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter lambda, section 17, line 15

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἔστι δὲ κάλλιστον τὸ καιόμενον λύκιον καὶ κατὰ τὴν σβέσιν τὸν καπνὸν ἐνερευθῆ ἔχον, ἔξωθεν μέλαν, διαιρεθὲν δὲ κιρρόν, ἄβρωμον, στῦφον μετὰ πικρίας, χρώματι κροκοειδές, οἷόν ἐστι τὸ Ἰνδικόν, διαφέρον τοῦ λοιποῦ καὶ δυναμικώτερον.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter mu, section 6, line 1

<Μάγκορον> εἶδος ἐστὶ μέλιτος πεπηγότος ἐν Ἰνδίᾳ καὶ τῇ εὐδαί-μονι Ἀραβίᾳ, εὕρισκόμενον ἐπὶ τῶν καλάμων, ὅμοιον ἅλσι τῇ συστάσει καὶ θρυβόμενον ὑπὸ τοῖς ὁδοῦσιν ὥσπερ οἱ ἄλεις.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter nu*, section 1, line 1

<Νάρδου> ἐστὶ δύο γένη· ἡ μὲν γάρ τις καλεῖται Ἰνδική, ἡ δὲ Συριακή, οὐχ ὅτι ἐν Συρίᾳ εὕρισκεται, ἀλλ' ὅτι τοῦ ὅρους ἐν ᾧ γεννᾶται τὸ μὲν πρὸς Συρίαν τέτραπται, τὸ δὲ πρὸς Ἰνδοῦς.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter nu*, section 1, line 7

τῆς δ' Ἰνδικῆς ἡ μὲν τις λέγεται Γαγγίτις ἀπὸ τινος ποταμοῦ παραρρέοντος, Γάγγου καλουμένου, παρ' ᾧ φύεται, ἀσθενεστέρα κατὰ δύναναι οὔσα διὰ τὸ ἔφυδρον τῶν τόπων καὶ ἐπιμηχεστέρα πλείους τε ἔχουσα τοὺς στάχους ἀπὸ τῆς αὐτῆς ῥίζης καὶ πολυκόμους καὶ περιπεπλεγμένους, βρωμώδης κατὰ τὴν ὁσμὴν.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter nu*, section 5, line 1

<Νάσκαφον> (οἱ δὲ νάκαφον) ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομίζεται.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter omicron, section 6, line 2

<Ὦνουξ> πῶμά ἐστι κογχυλίου ὅμοιον τῷ τῆς πορφύρας, εὕρισκόμενον ἐν Ἰνδίᾳ ἐν ταῖς ναρδοφόροις λίμναις· διὸ καὶ ἀρωματίζει νεμομένων τῶν κογχυλίων τὴν νάρδον.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter sigma, section 28, line 1

<Σκίγκος> ὁ μὲν τίς ἐστὶν Αἰγύπτιος, ὁ δ' Ἰνδικός, ἄλλος δ' ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ γεννώμενος, ἕτερος δ' ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ τῆς Μαυρουσιᾶδος εὕρισκεται.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 13, chapter iota, section 1, line 1

γεννᾶται πλεῖστον ἐν Μήλῳ καὶ Λιπάρᾳ. <Ἰνδικόν> τὸ μὲν αὐτομάτως γίνε-ται οἶον ἐκβρασμάτιον τῶν Ἰνδικῶν καλάμων, τὸ δὲ βαφικόν ἐστὶν ἐπανθισμὸς πορφύρας ἐπαιω-ρούμενος τοῖς χαλκείοις, δν ἀποσύραντες ξηραίνουσιν οἱ τεχνῖται.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 13, chapter iota, section 1, line 2

5.72. ORIBASIUS

<Ἰνδικόν> τὸ μὲν αὐτομάτως γίνεται οἶονεῖ ἐκβρασματίον τῶν Ἰνδικῶν καλάμων, τὸ δὲ βαφικόν ἐστὶν ἐπανθισμὸς πορφύρας ἐπαιω- ρούμενος τοῖς χαλκείοις, ὃν ἀποσύραντες ξηραίνουν οἱ τεχνῖται.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 14, chapter 33, section 7, line 5

μὴ τοίνυν θαύμαζε, εἰ κάλαμοι ξηροὶ καὶ τρίχες εὐέκκαυτα μὲν ἐστίν, οὐ μὴν ἡμᾶς γε θερμαίνει πλησιάζοντα· τὴν ἀρχὴν γὰρ οὐδὲ μεταβάλλεται πρὸς τῆς ἐν ἡμῖν θερμασίας, ἵνα ἀντιθερμήνη, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταθραυσθῆ- ναι χνοωδῶς, ἐπεὶ ὁ γε κάλαμος ὁ ἐξ Ἰνδίας τῷ κόπτεσθαι τε καὶ διαττᾶσθαι χνοωδῶς μᾶλλον τοῦ παρ' ἡμῖν ἐναργῶς φαίνεται θερμαί- νων.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 15, chapter 1:21, section 13, line 3

– Φοῦ ἡ ῥίζα νάρδω παρα- πλησία τὴν δύναμιν ἐστίν, ἀλλ' εἰς μὲν τὰ πλεῖστα καταδεεστέρα· προτρέπει δ' οὖρα τῆς Ἰνδικῆς καὶ Συριακῆς μᾶλλον, ὁμοίως δὲ τῇ Κελτικῇ.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* (0722: 003) “Oribasii collectionum medicarum reliquae, vol. 4”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 1933; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 6.2.2. Chapter 9, section 1, line 10

καδμείας ☒ <ιϛ>, ψιμυθίου ☒ <ϛ>, καστορίου ☒ <ϛ>, νάρ- δου Ἰνδικῆς ☒ <δ>, στίμμεως ☒ <μ>, ἀλόης ☒ <ϛ>, κασσίας ☒ <δ>, λεπίδος ☒ <ε>, χαλκοῦ κε- καυμένου ☒ <ιϛ>, ῥόδων ἀνθους ☒ <η>, λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ <γ>, λί- θου σχιστοῦ ☒ <δ> ☒, κρόκου ☒ <ϛ>, μολύβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☒ <η>, ὀπίου δραχμαί <γ>, ἀκακίας ☒ <μ>, κόμμεως ☒ <μη>, ὕδωρ ὀμβριον· δε- δοκιμασμένον ἄγαν.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 15, section 1, line 3

Χαλκίτιν λεάνας ἀνάλαβε ἐλλυχνίῳ δεδευμένῳ ὕδατι ἢ πριαπίσκῳ καὶ ἐντίθει τοῖς μυκτῆρσιν· ἢ ὠοῦ ὄστρακον καύσας μίσγε αὐτῷ κηκί- δος τὸ ἥμισυ καὶ ὠσαύτως χρῶ· ἢ λυκίῳ Ἰνδικῷ διάψα· ἢ ὀνίδα καύσας τὴν [αὐτὴν] σποδὸν ἐμφύσα· ἢ χυλίσας τὴν ὀνίδα ἐνσταζε τὸν χυλόν· ἢ μυλίτου λίθου ἐκ πυρᾶς σβεσθέντος ὅξει τὴν ἀτμίδα ὀσφραι- νέσθω.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 54, section 15, line 8

> Νάρδος πινομένη στεγνοῖ κοιλίαν, σμύρνης καλῆς κυαμιαῖον μέγεθος στερεὸν καταπινόμενον, σπέρμα ἀγρίου λαπάθου ὕδατι ἐπιπασθέν, λα- γωοῦ πυτίας τριώβο- λον σὺν ὕδατι, κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου κοχλιάρια <β> σὺν τραγακάνθῃ, ἢ αὐτῇ ἢ τραγάκανθα, ἢ ῥοῦς ἢ κηκίς ὀμφακίνη ἢ σίδια ἢ βάτου ῥιζῶν ἀφέψημα ἀποτριτωθὲν ἢ λάδανον σὺν οἴνῳ αὐστηρῷ ἢ ἀκακίας χυλὸς ἢ ὑποκιστίδος ἢ λύκιον Ἰνδικόν ἢ Σάμιος ἀστήρ ἢ βαλαύστιον.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 76, section 25, line 3

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

αἱ δ' ὀχθώδεις ὑπεροχαὶ φλεγμαίνουσai ἢ εἰλκωμέναι καταχρίεσθωσαν λυκίῳ Ἰνδικῷ ἢ γλαυκίῳ ἢ ἀλόῃ ἢ τῷ Ἀνδρωνείῳ τροχίσκῳ ἢ τοῖς ὁμοίοις.

Oribasius Med., Eclogae medicamentorum Chapter 87, section 2, line 1

– <Ἡ Ἰνδῆ.

Oribasius Med., Eclogae medicamentorum Chapter 87, section 10, line 17

δεῖ τοῖνυν ἀπέχεσθαι τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἐπὶ νευροτρώτων ἢ νευροθλάστων, θεραπεύειν δὲ τρόπον ὃν ὁ <Γαληνός> ἐξεῦρεν οὕτως, ἐπιτιθέντα μὴ σκληρόν, ἀλλ' ὥσπερ ἔμμοτον ἀνιέμενον φάρμακον, ὁποῖόν ἐστι τό τε ὑφ' ἡμῶν καλούμενον κίσσινον καὶ τὸ ἐμφορὲς αὐτῷ τὸ Γαλήνιον καὶ τὸ μελάγχλωρον ἢ τε Ἰνδῆ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθεῖσαι ἢ τι τῶν ὁμοίων, ἐπάνω τε ἔρια ἐλαίῳ θερμῷ διάβροχα, θεραπεύειν δὲ δις τῆς ἡμέρας, ὀρθρου καὶ ἐσπέρας, καταιοноῦντα ἐλαίῳ θερμῷ ῥέποντι ἐπὶ τὸ μετρίως θερμότερον· τὸ γὰρ χλιαρὸν ἐμπλασσόμενον οὐκ ἐπιτρέπει τοῖς σώμασι διαπνεῖσθαι.

Oribasius Med., Eclogae medicamentorum Chapter 89, section 8, line 2

μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς ξηραινουσι χρηστέον, καθάπερ τῇ Ἰνδῇ καὶ τῇ Ἀθηνᾶ καὶ τῷ μελαγχλώ- ρῳ τροχίσκῳ· ἐπὶ τέλει δὲ κατουλοῦν ἢ τῷ διὰ καδμείας ἢ τῇ Ἰνδικῇ ἢ τῇ Ἀθηνᾶ.

Oribasius Med., Eclogae medicamentorum Chapter 89, section 17, line 1

καὶ τὰς ἐπὶ τραύματι δὲ φλεγμονάς, αἱ γίνονται νικηθέντων τῶν ἀφλεγμάντων φαρμάκων, θεραπεύειν καταιοноῦντα μὲν ὕδατι θερμῷ ποτίμῳ ἢ ὑδρελαίῳ, αὐτῷ δὲ τῷ ἔλκει τετραφάρμακον ἐπιτιθέντα, ἢ τὸ Μακεδονικὸν ἢ τὴν τοῦ Ἀζανίτου, ἀνιέμενας ῥοδίνῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν χαλαστικῶν ἐλαίων, ἄνωθεν δὲ καταπλάσσοντα δι' ὑδρελαίου καὶ πυρίνου ἀλεύρου ἢ κρι- θίνου ἢ ἐξ ἀμφοῖν μίχτοῦ, ἐν παρακμῇ δὲ τοῖς ξηραίνουσιν ὡς τῇ Ἰνδικῇ καὶ τῇ Ἀθηνᾶ, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκολούθως.

Oribasius Med., Eclogae medicamentorum Chapter 97, section 45, line 8

ἐπὶ δὲ τῶν κόλ- πους ἐχόντων, μετὰ τὴν ἀνακάθαρσιν, ἣν ἐπιγνωσόμεθα ἐκ τοῦ μηκέτι πύον ἐπιφέρεισθαι, κομισάμενοι τοὺς τελαμῶνας, ἐγκλύσομεν πάντα τὸν κόλ- πον οἰνομέλιτι, ἐνιέντες διὰ πασῶν τῶν διαιρέσεων, εἴτα κολ- λύρια ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ πεποιημένα ἐνθήσομεν αὐτοῖς ἐκπληροῦντες τὰς ὑποφοράς, ἄνωθεν τε σπλήνιον δυ- νάμειος παρακολλητικῆς ἐπιβα- λοῦμεν· δύναται δὲ παρακολλᾶν ἢ τε βάρβαρος καὶ πᾶσαι αἱ δι' ἀσφάλτου καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ δι' ἰτεῶν ἢ τε Ἰνδικὴ καὶ ἡ φαιά, καὶ μᾶλ- λον πασῶν ἢ τοῦ ἀλιέως, ἢ ἡμεῖς χρώμεθα· τοὺς δὲ λεπτὰ ἔχον- τας τὰ ἐπικείμενα σώματα αἱ δι' ἁλῶν.

Oribasius Med., Eclogae medicamentorum Chapter 98, section 2, line 7

ἀνακαθαίρουσιν αἱ δι' ἁλῶν κηρωταὶ συντακεῖσαι, ἢ τε Ἰνδικὴ καὶ ὁ μελάγχλωρος τροχίσκος καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ αἱ χλωραὶ ἀνιέμεναι.

Oribasius Med., Eclogae medicamentorum Chapter 147, section 4, line 2

5.72. ORIBASIUS

προποτίζειν δὲ βαλαύ- στιον μετ' ὀξυκράτου ἢ ὑποκιστίδος χυλὸν ἢ ἀκακίας ἢ λύκιον Ἴνδι- κὸν ἢ Σάμιον ἀστέρα ἢ ὀμφακα ξηρόν· πρῶτον δ' ἄμεινον σήσαμον ὀξυκράτῳ βρεχόμενον, ἄχρις οὗ τρυφερόν γένηται, καὶ οὕτως ἐσθιό- μενον· δυνατόν δὲ καὶ ποτίζειν αὐτό.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 147, section 11, line 1

ἐνεργοὶ δὲ πρὸς τοῦτο καὶ αἱ κολλητικαὶ πᾶσαι ἐμπλαστροὶ ἢ τε ἄρ- μονία καὶ ἡ Ἰκεσίου καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ δι' ἰτεῶν, καὶ ἡ μηλίνη καὶ ἡ Ἴνδῆ.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* (0722: 004) “Oribasii synopsis ad Eustathium et libri ad Eunapium”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 1926, Repr. 1964; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 6.3. Book 2, chapter 56, section 22, line 3

– Κόστος καλλίων ἐστὶν ὁ Ἀραβικός, λευκὸς ὢν καὶ κοῦφος καὶ πλείστην ἔχων καὶ ἡδεῖαν τὴν ὁσμὴν· δευ- τερεύει δ' ὁ Ἴνδικός, <ἄδρὸς ὢν καὶ μέλας καὶ κοῦφος ὡς νάρθηξ· τρίτος δ' ἐστὶν ὁ Συριακὸς βαρύς>, τὴν χροάν ὢν πυξώδης, πληκτικὸς τῇ ὁσμῇ.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* Book 2, chapter 56, section 67, line 1

– Θεῖον ἄριστον τὸ ἄπυρον καὶ λαμπυρίζον τῇ χροά, διαφανές τε καὶ ἄλιθον· τοῦ δὲ πεπυρωμένου τὸ χλωρόν καὶ εὐλιπές. – Ἴνδικὸν ἄριστόν ἐστι τὸ κυανοειδές τε καὶ ἔγχυλον λεῖον.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* Book 3, chapter 67, section 1, line 4

Κηροῦ μναῖ <γ>, ἀμμωνιακοῦ μναῖ <β>, ῥητίνης φρυκτῆς μναῖ <α>, μελιλώτου μναῖς ἥμισυ, προπόλεως, σμύρνης, στύρακος, νάρδου Κελτικῆς, κυπέρου Ἴνδικῆς, ἱρεως Ἰλλυρικῆς, καρδαμώμου, πάνακος ἀνὰ ☒ <κε>, κρόκου ☒ <κ>, κασίας, μαστίχης Χίας, ὀποβαλσάμου, ἀμώμου ἀνὰ ☒ <ις>, οἴνου Ἰταλικοῦ εὐώδους ὅσον ἐξαρχεῖ, νάρδου Ἀσιανῆς ἀρωματικῆς ☒ <α>.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* Book 3, chapter 138, section 1, line 2

Σποδίου ☒ <δ> (οἱ δὲ ☒ <α>), φλοιοῦ λιβάνου ὀβολόν, σμύρνης ὀβο- λόν, λεπίδος χαλκοῦ ὀβολόν, ἀκακίας, νάρδου Ἴνδικῆς, μηχανίου πεφω- σμένου ἀνὰ ὀβολόν, κόμμεως ☒ <δ>, ὕδωρ ὀμβριον.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* Book 3, chapter 139, section 1, line 3

Ἔστι δὲ τοιόνδε· χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ὀβολοὶ <δ>, κρόκου ☒ <α>, σμύρνης ὀβολοὶ <γ>, νάρδου Ἴνδικῆς ὀβολοὶ <β>, κινναμώμου ὀβολοὶ <β>, μήκωνος ὀβολοὶ <β>, πεπéρεως κόκκοι <ις>, κόμμεως ὀβολοὶ <γ>, οἴνου Χίου τὸ ἱκανόν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 147, section 1, line 2

Στίμμεως ☒ <ιτ>, μολύβδου κεκαυμένου ☒ <η>, λεπίδος, κρόκου, ῥόδων ἄνθους, σμύρνης, νάρδου Ἰνδικῆς, λιβάνου ἄρρενος, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ ☒ <α>, φοινίκων ὅστᾱ <λ>.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 158, section 1, line 4

Ῥόδων χλωρῶν χωρὶς τῶν λοβῶν ☒ <οβ>, καδμείας ☒ <κδ>, κρόκου ☒ <τ>, ὀπίου ☒ <γ>, στίμμεως ☒ <β>, χαλκοῦ ☒ <β>, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ <α>, σμύρνης ☒ <γ>, κόμμεως ☒ <κδ>, ὕδωρ ὀμβριον.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 160, section 1, line 3

Καδμείας, χαλκοῦ, κρόκου, λεπίδος χαλκοῦ ἀνὰ ☒ <ιβ>, σμύρνης, λίθου αἵματίτου, ῥόδων ξηρῶν, νάρδου Ἰνδικῆς, ὀπίου ἀνὰ ☒ <δ>, πεπέρεως λευκοῦ κόκκοι <κ>, κόμμεως ☒ <ιβ>, οἶνου Χίου τὸ αὐταρχες.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 174, section 1, line 5

Ἀνήσσου σπέρματος, <σελίνου σπέρματος, ἄμεως σπέρματος>, σχίνου ἄνθους, στυπτηρίας σχιστῆς, ἱρεως, βησασᾶ, ὃ τινες ἀρμαλᾶ καλοῦσι, κινναμώμου, σμύρνης τρωγλίτιδος, ἀριστολοχίας μακρᾶς, κασίας, κροκο- μάγματος, ῥόδων ξηρῶν ἀνὰ ☒ <α>, κόστου, χελιδόνων νοσσιᾶς σποδοῦ προσφάτου ἀνὰ ☒ <γ>, κρόκου ☒ <α>, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀμώμου ἀνὰ ☒ ☒, κηκίδας <η>.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 8, chapter 25, section 3, line 3

εὐώδη δ' αὐτὰ ποιῆσαι βουλόμενος μίξεις κυπέρου καὶ μελιλώτου καὶ ῥόδων ξηρῶν καὶ σχίνου ἄνθους ἱρεώς τε καὶ στάχυος, νάρδου τε τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς Κελτικῆς καὶ μαράθρου φύλλων καὶ ἀμώμου καὶ κόστου.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 9, chapter 10, section 24, line 1

– <Ἄλλο> ῥόδων χλωρῶν τῶν φύλλων ☒ <τ>, γλυκυρρίζης ☒ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ <δ>.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1–4) (0722: 005) “Oribasii synopsis ad Eustathium et libri ad Eunapium”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 1926, Repr. 1964; Corpus medicorum Graecorum, vol. 6.3. Book 2, chapter 1, lambda, section 31, line 1

τὸ δ' Ἰνδικὸν λύκιον ἰσχυρότερόν ἐστι πρὸς πάντα.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1–4) Book 2, chapter 1, nu, section 3, line 1

5.73. PHILUMENUS

γενναιο- τέρα δ' ἐστὶν ἡ Ἰνδική, μελαντέρα τῆς Συριακῆς οὔσα.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1-4) Book 4, chapter 25, section 1, line 2

Καλλιβλέφαρον·

μάλιστα δὲ ποιεῖ νηπίοις καὶ τοῖς ἀπαλοσάρκοις· στίμμεως ☒ <ιϛ>, μο- λύβδου ☒ <η>, κρόκου [ἀνὰ] ☒ <α>, ῥόδων ἀνθους, σμύρνης, νάρδου Ἰνδι- κῆς, πεπέρεως λευκοῦ, λιβάνου ἄρρενος ἀνὰ ☒ <α>, φοινίκων ὅστ' αἰ <λ>· πάντα βαλὼν εἰς ἄγγος κεραμεοῦν ὅπτα φιλοπόνως, εἴτα τρίψας ἐν θυίᾳ ἐπίβαλε ὀποβαλσάμου κοχλιάρια <β>, καὶ ἀνακόψας <καὶ> ξηράνας χρῶ.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1-4) Book 4, chapter 83, section 23, line 2

– <Ἄλλο> ῥόδων χλωρῶν τῶν φύλλων ☒ <ϛ>, γλυ- κυρρίζης ☒ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ <δ> .

5.73 Philumenus

Philumenus (Greek: Φιλούμενος), a Greek physician, mentioned by an anonymous writer as one of the most eminent members of his profession. Nothing is known of the events of his life, and with respect to his date, as the earliest author who quotes him is Oribasius,[1] it can only be said that he must have lived in or before the 4th century. It was thought that none of his work survived until 1907 when a manuscript of excerpts of his work *De venenatis animalibus eorumque remediis* (On poisonous animals and their remedies) was discovered in the Vatican library (codex Vaticanus gr. 284) by the German scholar Wellmann, who published an edition in 1908. [2]

Numerous fragments are preserved by Aëtius Amidenus. He is quoted also by Alexander of Tralles,[3] and Rhazes.[4] (From Wikipedia⁷²)

Philumenus Med., *De venenatis animalibus eorumque remediis* (0671: 001) “Philumeni de venenatis animalibus eorumque remediis”, Ed. Wellmann, M. Leipzig: Teubner, 1908; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 10.1.1. Chapter 10, section 1, line 6

δίδο- ται τοῦ φαρμάκου καρύου Ποντικοῦ τὸ μέγεθος, σκορπιοπλήκτοις μὲν μετ' οἴνου αὐστηροῦ ἅπαξ τῆς ἡμέρας – εἰ δ' ἐπιτείνου ἡ ὀδύνη, δίδου καὶ δις – ,

72. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philumenus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

πρὸς δὲ λυσσοδήκτους δίδου με|θ' ὕδατος ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐπὶ ἡμέρας <μβ>, προσμίσγων τῷ φαρμάκῳ λύκιον Ἰνδικόν, τηρῶν καὶ τὰ ἔλκη ἀκατούλωτα.

Philumenus Med., De venenatis animalibus eorumque remediis Chapter 10, section 3, line 3

ἔστι δὲ καστορίου, ὁποῦ Κυρηναικοῦ, πεπéρεως ἀνὰ ☒ <δ>, κόστου, νάρδου Ἰνδικ<ῆς, κρόκ>ου, κεν- ταυρίου χυλοῦ ἀνὰ ☒ <β>, μέλιτος ἀπέφθου κοτύλης ἥμισυ.

5.74 Cephalion

Roman historian of the time of Hadrian. Wrote a history of Assyria from the time of Ninus and Semiramis to that of Alexander the Great. It was written in the Ionic dialect, and was divided into nine books, called by the names of the Muses; and as in this he aped Herodotus, so he is reported to have aimed at resembling Homer by concealing his birthplace. Hadrian banished him to Sicily where this work was composed. (From Wikipedia⁷³)

Cephalion Hist., Rhet., Fragmenta (1249: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1a, line 13

Μεθ' ὃν Βαβυλῶνα, φησὶν, ἡ Σεμί- ραμὶς ἐτείχισε, τρόπον ὡς πολλοῖσι λέλεκται, Κτησίᾳ, Δείνωνι], Ἡροδότῳ καὶ τοῖς μετ' αὐτούς· στρατεῖην τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν καὶ ἦτταν, καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνείλεν υἱοὺς καὶ ὑπὸ Νινύου τῶν παί- δων ἐνὸς ἀνῆρέθῃ, τοῦ διαδεξαμένου τὴν ἀρχήν.

5.75 Athanasius

Athanasius of Alexandria (Greek: Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, Athaná-sios Alexandrías) (b. ca. 296-298 – d. 2 May 373), also referred to as St. Athanasius the Great, St. Athanasius I of Alexandria, St Athana-sius the Confessor and (primarily in the Coptic Orthodox Church) St Athanasius the Apostolic, was the 20th bishop of Alexandria. His

73. <http://en.wikipedia.org/wiki/Cephalion>

5.75. ATHANASIUS

episcopate lasted 45 years (c. 8 June 328 – 2 May 373), of which over 17 were spent in five exiles ordered by four different Roman emperors. He is considered to be a renowned Christian theologian, a Church Father, the chief defender of Trinitarianism against Arianism, and a noted Egyptian leader of the fourth century.

He is remembered for his role in the conflict with Arius and Arianism. In 325, at the age of 27, Athanasius had a leading role against the Arians in the First Council of Nicaea. At the time, he was a deacon and personal secretary of the 19th Bishop of Alexandria, Alexander. Nicaea was convoked by Constantine I in May–August 325 to address the Arian position that Jesus of Nazareth is of a distinct substance from the Father.[1]

In June 328, at the age of 30, three years after Nicæa and upon the repose of Bishop Alexander, he became archbishop of Alexandria. He continued to lead the conflict against the Arians for the rest of his life and was engaged in theological and political struggles against the Emperors Constantine the Great and Constantius II and powerful and influential Arian churchmen, led by Eusebius of Nicomedia and others. He was known as "Athanasius Contra Mundum". Within a few years of his departure, St. Gregory of Nazianzus called him the "Pillar of the Church". His writings were well regarded by all Church fathers who followed, in both the West and the East. His writings show a rich devotion to the Word-become-man, great pastoral concern, and profound interest in monasticism.

Athanasius is counted as one of the four great Eastern Doctors of the Church in the Roman Catholic Church[2] and in Eastern Orthodoxy, he is labeled the "Father of Orthodoxy". He is also celebrated by many Protestants, who label him "Father of The Canon". Athanasius is venerated as a Christian saint, whose feast day is 2 May in Western Christianity, 15 May in the Coptic Orthodox Church, and 18 January in the other Eastern Orthodox Churches. He is venerated by the Roman Catholic Church, Oriental and Eastern Orthodox churches, the Lutherans, and the Anglican Communion. (From Wikipedia⁷⁴)

74. <http://en.wikipedia.org/wiki/Athanasius>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

5.75.1 Contra gentes

Athanasius Theol., *Contra gentes* (2035: 001) “Athanasius. *Contra gentes* and *de incarnatione*”, Ed. Thomson, R.W. Oxford: Clarendon Press, 1971. Section 9, line 38

οἱ δὲ αὐτῶν, ὥσπερ φιλοτιμού-μενοι τοῖς χείροσιν, ἐτόλμησαν τοὺς παρ’ αὐτῶν ἄρχοντας ἢ καὶ τοὺς τούτων παῖδας εἰς θεοὺς ἀναθεῖναι, ἢ διὰ τιμὴν τῶν ἀρξάντων ἢ διὰ φόβον τῆς αὐτῶν τυραννίδος· ὥς ὁ ἐν Κρήτῃ παρ’ αὐτοῖς περιβόητος Ζεὺς, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἑρμῆς καὶ παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Διόνυσος, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Ὑσις, καὶ Ὅσιρις, καὶ Ὡρος, καὶ ὁ νῦν Ἀδριανοῦ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως παιδικὸς Ἀντίνοος, ὃν καίπερ εἰδότες ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπον οὐ σεμνόν, ἀλλ’ ἀσελγείας ἐμπλεων, διὰ φόβον τοῦ προστάξαντος σέβουσιν.

Athanasius Theol., *Contra gentes* Section 23, line 14

ἀλλὰ καὶ Πελασγοὶ μὲν τοὺς ἐν Θράκῃ θεοὺς διαβάλλουσι· Θράκες δὲ τοὺς παρὰ Θηβαίοις οὐ γινώσκουσιν. Ἰνδοὶ δὲ κατὰ Ἀράβων, καὶ Ἀραβες κατ’ Αἰθιοπῶν, καὶ Αἰθιοπες κατ’ αὐτῶν ἐν τοῖς εἰδώλοις διαφέρονται.

Athanasius Theol., *Contra gentes* Section 24, line 11

Λίβυες πρόβατον, ὃ καλοῦσιν Ἀμμωνα, θεὸν ἔχουσι· καὶ τοῦτο πολλοῖς παρ’ ἐτέρων εἰς θυσίαν σφάζεται. Ἰνδοὶ τὸν Διόνυσον θρησκεύουσι, συμβολικῶς οἶνον αὐτὸν ὀνομάζοντες· καὶ τοῦτον τοῖς ἄλλοις σπένδουσιν ἕτεροι.

5.75.2 De incarnatione verbi

Athanasius Theol., *De incarnatione verbi* (2035: 002) “Sur l’incarnation du verbe”, Ed. Kannengiesser, C. Paris: Cerf, 1973; *Sources chrétiennes* 199. Chapter 28, section 3, line 4

Καὶ ὥσπερ τοῦ πυρὸς ἔχοντος κατὰ φύσιν τὸ καίειν, εἰ λέγοι τις εἶναι τι τὸ μὴ δειλιῶν αὐτοῦ τὴν καῦσιν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀσθενὲς αὐτὸ δεικνύον, οἶον δὴ λέγεται τὸ παρὰ Ἰνδοῖς ἀμίαντον· εἴτα ὁ τῷ λεγομένῳ μὴ πιστεύων εἰ πείραν θελήσειε λαβεῖν τοῦ λεγομένου, πάντως τὸ ἄκαυστον ἐνδυσάμενος καὶ προσβαλὼν πυρί, πιστοῦται λοιπὸν τὴν κατὰ τοῦ πυρὸς ἀσθενείαν· ἢ ὥς εἴ τις τὸν τύραννον δεδεμένον ἰδεῖν θελήσειε, πάντως εἰς τὴν τοῦ νικήσαντος χώραν καὶ ἀρχὴν παρελθὼν, ὁρᾷ τὸν ἄλλοις φοβερὸν ἀσθενῆ γενόμενον· οὕτως εἴ τις ἐστὶν ἄπιστος, καὶ ἀκμὴν μετὰ τοσαῦτα, καὶ μετὰ τοὺς τοσοῦτους

Athanasius Theol., *De incarnatione verbi* Chapter 47, section 4, line 4

Ὅτι πρὶν μὲν ἐπιδημῆσαι τὸν Λόγον, ἴσχυε καὶ ἐνήργει παρ’ Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις καὶ Ἰνδοῖς αὕτη καὶ ἐξέπληττε τοὺς ὁρῶντας· τῇ δὲ παρουσίᾳ τῆς ἀληθείας καὶ τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Λόγου διηλέγχθη καὶ αὕτη, καὶ κατηργήθη παντελῶς.

Athanasius Theol., *De incarnatione verbi* Chapter 50, section 1, line 3

5.75. ATHANASIUS

Πολλοὶ πρὸ τούτου γεγόνασι βασιλεῖς καὶ τύραννοι γῆς, πολλοὶ παρὰ Χαλδαίοις ἱστοροῦνται καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Ἰνδοῖς γενόμενοι σοφοὶ καὶ μάγοι· τίς τούτων ποτέ, οὐ λέγω μετὰ θάνατον, ἀλλὰ καὶ ἔτι ζῶν ἠδυνήθη τοσοῦτον ἰσχύσαι, ὥστε τὴν σύμπασαν αὐτὸν γῆν πληρῶσαι τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας, καὶ τοσοῦτον πλῆθος παιδεῦσαι ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων δεισιδαιμονίας, ὅσους ὁ ἡμέτερος Σωτὴρ εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων μετή- νεγκεν;

Athanasius Theol., De synodis Arimini in Italia et Seleucia in Isauria (2035: 010) “Athanasius Werke, vol. 2.1”, Ed. Opitz, H.G. Berlin: De Gruyter, 1940. Chapter 25, section 1, line 2

Ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες ἐν τοῖς Ἑγκαινίοις ἐπίσκοποι ἐνενήκοντα, ὑπατεῖα Μαρκελλίνου καὶ Προβίνου, Ἰνδικτιῶνος ιδ', ἐκεῖ ὄντος Κωνσταντίου τοῦ ἀσεβεστάτου.

5.75.3 Epistula ad Afros episcopos

Athanasius Theol., Epistula ad Afros episcopos (2035: 049); MPG 26. Volume 26, page 1032, line 22

Ταύτην ἔγνωσαν καὶ Ἰνδοὶ, καὶ ὅσοι παρὰ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις εἰσι Χριστιανοί.

5.75.4 Expositiones in Psalmos

Athanasius Theol., Expositiones in Psalmos (2035: 061); MPG 27. Volume 27, page 336, line 58

Λαοὺς δὲ ἐνταῦθα τὰς τῶν παρὰ Ἰνδοῖς ὀρνέων ἀγέλας φησὶν· αἱ καὶ τῶν Αἰγυπτίων κατήσθιον τὰ σκηνώ- ματα ἐκριφέντα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐν τῇ γῇ.

Athanasius Theol., Expositiones in Psalmos Volume 27, page 360, line 55

Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης. Κλήματα καὶ παραφυάδες τῆς ἀμπέλου τὸ πᾶν πλῆ-θος τοῦ λαοῦ φησιν, ὃ κατέσχευεν ἀπὸ ποταμοῦ Εὐ-φράτου μέχρι θαλάσσης τῆς Ἰνδικῆς.

5.75.5 Quaestiones ad Antiochum ducem

Athanasius Theol., Quaestiones ad Antiochum ducem [Sp.] (2035: 077); MPG 28. Volume 28, page 628, line 36

Ὅθεν φασὶν ἱστορικοὶ τινες ἀκριβεῖς παῖδες, ὅτι τοῦ-του χάριν πάντα τὰ εὐ-ώδη τῶν ἀρωμάτων περὶ τὰ ἀνατολικώτερα, ἡγουν τὰ Ἰνδικὰ μέρη, ὑπάρχουσιν ὡς πλησιόχωρα τυγχάνοντα τοῦ παραδείσου.

Athanasius Theol., Quaestiones ad Antiochum ducem [Sp.] Volume 28, page 633, line 38

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἡ Θαρσίς πόλις ἐστὶ χώρας τῆς Ἰνδικῆς, ὡς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Βασιλειῶν μανθάνομεν.

Athanasius Theol., Quaestiones ad Antiochum ducem [Sp.] Volume 28, page 660, line 18

Οἷόν τι πολλάκις ὡς πνεύματα ὁρῶσι τοὺς ὄμβρους τοὺς Ἰνδικοὺς πολλοὺς γινομένους, καὶ προλαμβάνουσιν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ διὰ φαρμακειῶν ἢ ὀνειράτων, μεγάλην ἀνάβασιν τοῦ Νείλου ποταμοῦ μαντεύονται· καὶ ἄλλα δέ τινα ὅμοια τούτοις διαπράττονται.

Athanasius Theol., Quaestiones ad Antiochum ducem [Sp.] Volume 28, page 676, line 34

Ὡς ἡ τῶν πραγμάτων φύσις μαρτυρεῖ καὶ διδάσκει, θεωροῦμεν, ὅτι τὸ μὲν θερμὸν στοιχεῖον ἐκ τῆς ἀνατολῆς τίκτεται· καὶ μαρτυροῦσι τὰ πάσης τῆς γῆς ἀνατολικώτερα Ἰνδικὰ σώματα ὑπὸ τῆς ἄκρας θέρμης μέλανα γινόμενα.

5.75.6 Quaestiones in scripturam sacram

Athanasius Theol., Quaestiones in scripturam sacram [Sp.] (2035: 080); MPG 28. Volume 28, page 732, line 6

Μία ἐστὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις καὶ συναγωγή· πληθυντικῶς δὲ τὰς συναγωγὰς ὠνόμασεν, ἐπειδὴ ἄλλο μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ἄλλο δὲ τὸ Ποντικὸν, καὶ τὸ Ἀτλαντικὸν ἕτερον, καὶ ἄλλο μὲν ἡ Προποντίς, καὶ Αἰγαῖον ἕτερον, καὶ ἄλλος πάλιν ὁ Ἰώνιος κόλπος.

5.76 Aelius Aristides

Aelius Aristides (AD 117 - 181) was a popular Greek orator, who lived during the Roman Empire. He is considered to be a prime example of the Second Sophistic, a group of showpiece orators who flourished from the reign of Nero until ca. 230 AD. His surname was Theodorus. He showed extraordinary talents even in his early youth, and devoted himself with remarkable zeal to the study of rhetoric, which appeared to him the worthiest occupation of a man, and along with it he cultivated poetry as an amusement. Besides the rhetorician Herodes Atticus, whom he heard at Athens, he also received instructions from

5.76. AELIUS ARISTIDES

Aristocles at Pergamum, from Polemon at Smyrna, and from the grammarian Alexander of Cotiaeum.[1] (From Wikipedia⁷⁵)

Aelius Aristides Rhet., Διόνυσος (0284: 004) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 30, line 6

καὶ οὐ πολὺ τοῦμμέσω τοῦ τε ἀγῶνος καὶ τῶν ἐπινικίων. Ἰνδοὺς δὲ καὶ Τυρρηνοὺς λέγουσιν ὡς κατεστρέψατο, αἱ- νιττόμενοι δοκεῖν ἔμοι διὰ μὲν τῶν Τυρρηνῶν τὰ πρὸς ἐσπέραν, διὰ δὲ τῶν ἐτέρων τὸν πρὸς ἕω τόπον τῆς γῆς ὡς ἀπάσης αὐτὸν ἄρχοντα.

Aelius Aristides Rhet., Παναθηναϊκός (0284: 013) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 102, line 9

ἄλλας μὲν γὰρ χώρας ἐλέφαντες καὶ λέοντες κοσμοῦσι, τὰς δὲ ἵπποι κύνες, τὰς δὲ ἅ τοὺς παῖδας ἀκούοντας ἐκπλήττει· τὴν δὲ ὑμετέραν χώραν κοσμεῖ τῶν ἐπὶ γῆς τὸ κάλλιστον, οὐ κατὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μύρμηκας ὑποπτέρους ἄξιον εἰπεῖν.

Aelius Aristides Rhet., Παναθηναϊκός Jebb page 121, line 7

καὶ πρῶτοι δὴ τῶν εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον Ἑλλήνων ἀναβάντες εἰς Σάρδεις στρατιᾷ κοινῇ πορθήσαντες ὥχοντο· τέως δὲ ἐν Βαβυλωνίῳ τάξει καὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Ἑλλήνες Σάρδεις ἐθαύμαζον· λαβὼν δὲ ταύτην πρόφασιν Δαρεῖος ἡσυχίαν ἄγειν οὐκ ἠδύνατο, ἀλλ’ ἐξήταζε τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς δυνάμεις συνεκρότει, καὶ πᾶν μικρὸν ἦν αὐτῷ.

Aelius Aristides Rhet., Πρώμης ἐγκώμιον (0284: 014) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 200, line 30

φόρτους μὲν ἀπ’ Ἰνδῶν, εἰ βούλει δὲ, καὶ τῶν εὐδαιμόνων Ἀράβων, τοσούτους ὁρᾶν ἔξεστιν ὥστε εἰκάζειν γυμνὰ τὸ λοιπὸν τοῖς ἐκεῖ λελεῖφθαι τὰ δένδρα καὶ δεῦρο δεῖν ἐκείνους ἐλθεῖν, ἐάν του δέωνται, τῶν σφετέρων μεταιτήσοντες· ἐσθῆτας δὲ αὖ Βαβυλωνίους καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἐπέκεινα βαρβάρου κόσμου πολὺ πλείους τε καὶ ῥᾶον εἰσαφικνουμένους ἢ εἰ ἐκ Νάξου ἢ Κύθνου Ἀθήναζε ἔδει κατᾶραι τῶν ἐκεῖ τι φέροντας.

Aelius Aristides Rhet., Πανηγυρικός ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ (0284: 016) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 242, line 29

τοῦτο ὑπὲρ πᾶσαν μὲν Καυκάσου περίοδον, τοῦτο δ’ ὑπὲρ Ἰνδοὺς ἀλισκομένους καὶ Κασπίας πύλας, τοῦτο ὑπὲρ πάντα τάνθρωπειαν, τοῦτο τοῖς καλλίστοις ἐστὶ νικόντων καὶ ἅ προσήκει τῇ φύσει.

Aelius Aristides Rhet., Ἱεροὶ λόγοι γ’ (0284: 025) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 317, line 18

75. http://en.wikipedia.org/wiki/Aelius_Aristides

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

πρῶτον μὲν ἦν λέοντος ὀδόντα καῦσαι καὶ κόψαντα χρῆσθαι σμήγματι, δεύτερον δὲ ὁπῶ διακλύζειν τούτῳ δὴ τῷ χρήματι· μετὰ ταῦτα πέπερι, καὶ προσέθηκε θέρμης οὐνεκα· ἐφ’ ἅπασιν δὲ στάχυν Ἰνδικὸς, σμήγμα καὶ οὗτος.

Aelius Aristides Rhet., Ἱεροὶ λόγοι δ’ (0284: 026) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 325, line 6

οὗτος καὶ τὸ πρόβλημα ἦν ὁ προβαλὼν· καὶ ἦν γε τὸ πρόβλημα τοιόνδε· μέμνημαι γάρ, ἅτε καὶ πρῶτον λα- βὼν· Ἀλεξάνδρου, φησὶν, ἐν Ἰνδοῖς ὄντος συμβουλευεῖ Δημοσθένους ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασιν.

Aelius Aristides Rhet., Πρὸς Πλάτωνα περὶ ῥητορικῆς (0284: 045) “Aristides, vol. 2”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 107, line 9

ὥσπερ γὰρ οἱ λέοντες καὶ ὅσα ἐντιμότερα τῶν ζῴων σπανιώτερα τῶν ἄλλων ἐστὶ τῇ φύ- σει, οὕτω καὶ κατ’ ἀνθρώπους οὐδὲν οὕτω σπάνιον ὅσον ἄξιον προσειπεῖν ῥήτορα· εἷς δὲ ἀγαπητῶς καὶ δεύτερος ὥσπερ ὁ Ἰνδικὸς ὄρνις ἐν Αἰγυπτίοις ἡλίου περιόδοις φύε- ται.

Aelius Aristides Rhet., Αἰγύπτιος (0284: 048) “Aristides, vol. 2”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 361, line 25

τὸ ἐν Συήνῃ μὲν καὶ Ἐλεφαντίνῃ ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν αἶρεσθαι πήχεις, περὶ δ’ αὖ τὸ Ἰνδικὸν καὶ Ἀράβιον ἐμπόριον τὴν Κόπτον ἓνα καὶ εἴκοσι, καὶ πάλιν τούτων ἀφαιρεῖν ἑπτὰ καὶ τέτταρας καὶ δέκα ἄγειν τοὺς κατὰ Μέμφιν γνωρίμους καὶ πρὸς οὓς Ἑλλήνες ἤδη λογίζονται, κάτω δ’ ἐν τοῖς ἔλεσιν εἰς ἑπτὰ καταβαίνειν, εἶτα δύο ἔχουον.

5.77 Ptolemaeus VIII Euergetes II <Hist.>

Ptolemy VIII Euergetes II[^{note 1}] (Greek: Πτολεμαῖος Εὐεργέτης, Ptolemaïos Euergetēs) (c. 182 BC – June 26, 116 BC), nicknamed Φύσκων, Physcon, was a king of the Ptolemaic dynasty in Egypt. ((Same guy?)From Wikipedia⁷⁶)

Ptolemaeus VIII Euergetes II <Hist.>, Fragmenta (1645: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 5

E LIBRIS PRIMO ET QUINTO.

Athenaeus X: Πολυπότης δὲ ἦν καὶ Ἀν- τίοχος ὁ βασιλεὺς, ὁ κληθεὶς Ἐπιφανής, ὁ ὁμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν

76. http://en.wikipedia.org/wiki/Ptolemy_VIII_Physcon

5.77. PTOLEMAEUS VIII EUERGETES II <HIST.>

Ἑπομνημάτων γὰρ τῷ πέμπτῳ, φά-
σκων αὐτὸν εἰς τοὺς Ἰνδικοὺς κόμους καὶ μέθας
τρα- πέντα πολλὰ ἀναλίσκειν.

Chapter 6

Late Antique

Contents

3.1	Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med.	7
3.2	Anonymi Medici Med.	9
3.3	Hellanicus of Mytilene	10
3.4	Hecataeus	12
3.5	Aeschylus	13
3.6	Democritus	14
3.7	Aristocrates	15
3.8	<i>Scholia In Aeschylum</i>	15
3.9	Hecataeus	16
3.10	Orphica, <i>Lithica kerygmata</i>	17
3.11	Herodotus	18
3.11.1	About Herodotus	18
3.11.2	Histories	20
3.11.3	νομὸς Ἰνδῶν	26
0.0.1	Law of the Indians	27
3.12	Ctesias of Cnidus	34
3.12.1	About Ctesias	34
3.12.2	Ἰνδ– appearing in testimonia and fragmenta	34
3.13	Ephippus Comic	51

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

3.14 Menander	52
3.15 Clearchus of Soli	52
3.16 Eudoxus of Cnidus	53
3.17 Aristoxenus	54
3.18 Aristoteles et Corpus Aristotelicum	54
3.19 Megasthenes	59

6.1 Hesychius Lexicogr.

Hesychius of Alexandria (Greek: Ἡσύχιος ὁ Ἀλεξανδρεὺς), a Greek grammarian who flourished probably at the end of the 4th century AD, compiled (probably absorbing the work of earlier lexicographers) the richest lexicon of unusual and obscure Greek words that has survived (in a single 15th-century manuscript). The work, titled "Alphabetical Collection of All Words" (Συναγωγή Πασῶν Λέξεων κατὰ Στοιχεῖον), includes more than 50.000 entries, a copious list of peculiar words, forms and phrases, with an explanation of their meaning, and often with a reference to the author who used them or to the district of Greece where they were current. Hence, the book is of great value to the student of the Greek dialects, while in the restoration of the text of the classical authors generally, and particularly of such writers as Aeschylus and Theocritus, who used many unusual words, its value can hardly be exaggerated. Hesychius is important, not only for Greek philology, but also for studying lost languages and obscure dialects (such as Thracian and the ancient Macedonian language) and in reconstructing Proto-Indo-European. Many of the words that are included in this work are not found in surviving ancient Greek texts. (From Wikipedia¹)

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) (4085: 002) "Hesychii Alexandrini lexicon, vols. 1–2", Ed. Latte, K. Copenhagen: Munksgaard, 1:1953; 2:1966. Alphabetic letter alpha, entry 4350, line 1

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Hesychius_of_Alexandria

6.1. HESYCHIUS LEXICOG.

ἡ ἄνωθεν, ἐν ὕψει, ἄνω <ἀνάκης>· ὄρνεόν τι Ἰνδικόν, ὅμοιον ψάρῳ <ἀνακῆσαι>· ἡσυχάσαι <ἀνακηκίει>· ἀναφέρεται (N 705) <ἀνακείρει>· ἀποτέμνει *<ἀνακεφαλαιοῦται>· συμπληροῦται.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter alpha, entry 6399, line 1

regn. 9,24) αςη †<ἀποκολοκαύτωσις>· παρ' †Ἰνδοῖς ἡ συνουσία.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter beta, entry 90, line 1
καὶ <βαίων> <βαισῆνης>· παρ' Ἰνδοῖς στρατόπεδον <βαίσηνος>· ὁ στρατός †<βαισσόν>· βάθος <βαίταν>· Ἑλληνες <βαιτάς>· εὐτελὴς γυνή.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter beta, entry 900, line 3

) καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου ἵππος, ἀφ' οὗ πόλιν ἐν Ἰνδοῖς κτίσαι λέγεται *<βουκολέοντι>· <βοῦς νέμοντι> (E 313) Sn <βουκολητής>· ἀπατεῶν <βουκόλια>· ἀγέλη βοῶν (Hdt. 1,126,2? 1.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter beta, entry 1076, line 1

καὶ θύεται αἶζ <βραυῶσα>· κεκραγυῖα hf <βράχαλον>· χρεμετισμόν *<βράχε>· ἐψόφησε (M 396 etc.) n (*)<βραχεῖν>· ἡχῆσαι (Sn) ψοφῆσαι (n) †<βραχιόνα>· τὸν τράχηλον *<βραχεῖς>· ὀλίγοι (Psalm. 104,12) vgAS <βράχιστον>· ἐλάχιστον (Soph. fr. 172) <βραχίων>· βραχύτατος <Βραχυᾶνες>· οἱ παρ' Ἰνδοῖς Γυμνοσοφισταὶ καλούμενοι <βραχύ>· ἀντὶ τοῦ οὐδέν (Eur. Tro. 1248) ὀλίγον, *μικρόν (Eur. Phoen. 738) g [<βραχυτελόν>· μικρόν] a) <βραχύλον>· .

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter gamma, entry 142, line 1

..> *<γαναυγέας>· τέλειος ἐν τῷ ὀρᾶν AS [<γανδᾶν ἦ] γανᾶν>· λάμπειν <γανδάνειν>· ἀρέσκειν <Γάνδαρος>· ὁ ταυροκέρατος, παρ' Ἰνδοῖς <γάνδιον>· κιβώτιον <γάνδομα>· πυροί <γανδόμην>· ἄλευρα <γάνδος>· ὁ πολλὰ εἰδῶς καὶ πανοῦργος.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter gamma, entry 217, line 1

vgAS ἀκαταπλήκτω gAS <γαυσάδας>· ψευδής <γαυσαλίτης>· ὄρνεον, παρὰ Ἰνδοῖς <γαυσόν>· σκαμβόν, στρεβλόν (Hippocr. artic. 77 .

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter delta, entry 2248, line 1

καὶ πρόσωπον <κωφόν> <δορυφοροῦντες>· προβαδίζοντες ἔνοπλοι r <δορυφόρους>· ἀναβαστάζοντας S τὰ ὅπλα [<δόρων>· τῶν δοράτων] <δορχελοί>· ἀστράγαλοι <δόσαν>· παρέσχον, ἔδοσαν (A 162) †<Δορσάνης>· ὁ Ἡρακλῆς, παρ' Ἰνδοῖς <δοσεῖν>· δοτικῶς ἔχειν *<δόσις>· ἡ δωρεά (K 213 .

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter epsilon, entry 5716, line 1

Αἰθίοπες, Ἀραβες, Ἰνδοὶ ἢ Ἀράβιοι (δ 84) <ἐρεμνή>· σκοτεινή (AS).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter epsilon, entry 6694, line 1

εὐμοῖρος *†<εὐαλῶς>· εὐχερῶς θηρώμενος ASn <εὐαλδῆ>· εὐαυξῆ <Εὐαλωσία>· Δημήτηρ, ὅτι μεγάλας τὰς ἄλως ποιεῖ καὶ πληροῖ <εὐάλωτον>· εὐθήρατον (Prov. 24,63) ἢ g <εὐαμερία>· θεοσημία <εὐάν>· ὁ κισσός, ὑπὸ Ἰνδῶν <Εὐάνασσα>· ἡ Δημήτηρ *<εὐανδρείας>· καλῆς ἰσχύος (2).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 665, line 1

λέγονται δὲ καὶ *αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναικες <ινάτερες> n <ἴν αὐτῶ>· αὐτὸς αὐτῶ (Hes. fr. 11 Rz.) <Ἰνάχεια>· ἐορτὴ Λευκοθέας ἐν Ἰκρήτεσιν, ἀπὸ Ἰνάχου *<Ἰναχος>· ποταμός ἢ A <Θεσσαλίας> A <ινδάλλεται>· *ὁμοιοῦται vg, φαίνεται (ψ 460) Avg, δοκεῖ.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 666, line 1

σοφίζεται An *<ινδάλλετο>· ὁμοιοῦτο (P 213) ἢ n *<ινδάλλονται>· φαίνονται An καὶ τὰ ὅμοια *<ινδάλματα>· φαντάσματα.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 670, line 1

Μακεδόνες *<Ἰνδός>· ὁ τὸν ἐλέφαντα ἄγων ἀπὸ Αἰθιοπίας (1).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 671, line 1

μαcc. 6,37) <ινδουρός>· ἀσπάλαξ ἢ <ἴν' ἔκδηλος>· ἴν' ἐπίσημος ἢ (E 2) <ινέκεσθαι>· μαθεῖν *<ἴνες>· νεῦρα (λ 219) ASgn <ινεύει>· τείνει <ινηθεῖσα>· καθαρθεῖσα, κενωθεῖσα (Hippocr.) [<ἴνία>· λῶρα] <ἴν ἰμῖνα>· ἐν ἡμίσει <ἴνιον>· τὸ ὀπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον (E 73) ἢ καὶ ἡ συναγωγὴ τῶν χειρῶν πρὸς ἀλλήλας.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 28, line 1

Ξηραίνει A <κάγκανα ξύλα>· ξηρά An. ἐλαφρά (Φ 364) <καγκαλέα>· κατακεκαυμένα <κάγκαμον>· παρ' Ἰνδοῖς ξύλου δάκρυον, καὶ θυμίαμα <καγκές>· πτύελος <καγκομένης>· ξηρᾶς τῷ φόβῳ <καγκύλας>· κηκῖδας.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 2328, line 1

ἀπὸ τῶν εὐρόντων <Κερκέται>· ἔθνος Ἰνδικόν <κερκίδας>· δονακίνας.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 2730, line 1

καὶ Ἰνδοί <κίνδυνος ἢ ἐν πρῶρᾳ σελίς>· οἱ πολέμιοι γὰρ τὴν πρῶραν εὐθέως ἐφάλλονται.

6.1. HESYCHIUS LEXICOG.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 2800, line 1

(Σα) [ῥ] ἄπαξ <εἰρημένον> (ζ 76) <κιτρίον>· τὸ Ἰνδικὸν μῆλον r <κιτταί>· πρόγονοι <κιττᾶν>· γλίχεσθαι S· ἐπὶ τῶν γυναικῶν· ἐπιθυμεῖν S <κίτταλος>· μυρρίνη <κιττάναλον>· ἡ κρησέρα <κίττανος>· ἡ κονιακὴ τίτανος <κίτταρις>· διάδημα, ὃ φοροῦσι Κύπριοι.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 63, line 1

οἱ δὲ μέτρα, ὡς κύαθοι (Blaes. fr. 2 Kaib.) <μάθαμι>· ζητῶ <μάθας>· μαθήσεως <μαθήματα>· ὃ οἱ ὑποκριταὶ ἀνελάμβανον <μάθυιαι>· γνάθοι <μαῖ>· μέγα. Ἰνδοὶ <μαῖα>· πατρὸς καὶ μητρὸς μήτηρ.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 95, line 1

Ταραντῖνοι δὲ <μαιριῆν>· τὸ κακῶς ἔχειν <μαίσωλος>· ζῶον τετράπουν, γενόμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅμοιον μόσχῳ <μαίσων>· μάγειρον.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 215, line 1

Δόλοπες <Μάμερτος>· Ἄρης <μαμαῖτραι>· οἱ στρατηγοί, παρ' Ἰνδοῖς <μαμμάκυθος>· μωρός S· ἔστι δὲ καὶ δρᾶμα πεποιημένον Πλάτωνι <Μαμβρή>· ἀπὸ ὀράσεως <μαμμάν>· ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 1686, line 1

*μοῖρα τοῦ βίου (AS) <μοροπονοῦν>· κακοπαθοῦν <μόροττον>· ἐκ φλοιοῦ πλέγμα τι, ὃ ἔτυπτον ἀλλήλους τοῖς Δημητρίοις <μορσική>· τῇ Ἰνδικῇ† <μόρσιμοι>· ἀναγκαῖαι, *εἰμαρμέναι, μεμοιραμέναι (ASvgb).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 2067, line 1

.) (avgn) <μώνυχα>· ἀπλῆν καὶ <μῆ> διεστῶσαν [<μῶρα>· συκάμιναν] <μωραίνει>· ἀφραίνει, παρακόπτει, μαίνεται <μωρίαι>· ἁμαρτίαι <μωρίαι>· ἵπποι καὶ βοῦς ὑπὸ Ἀρχάδων <Μωριεῖς>· οἱ τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς (Euphor. fr. 168 Pow.) <μῶριον>· πόα τις, ἥ πρὸς φίλτρα χρῶνται r <μωρός>· ἄφρων, μάταιος <μωρόν>· ὀξύ.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter nu, entry 742, line 3

ἔστι γὰρ Ἀραβίας, Αἰθιοπίας, Αἰγύπτου, Βαβυλῶνος, Ἐρυθρᾶς, Θράκης, Θετταλίας, Κιλικίας, Ἰνδικῆς, Λιβύης, Λυδίας, Μακεδονίας, Νάξου, περὶ τὸ Πάγγαιον, τόπος Συρίας <νύσσει>· παίει.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) (4085: 003) “Hesychii Alexandrini lexicon, vols. 3–4”, Ed. Schmidt, M. Halle: *n.p., 3:1861; 4:1862, Repr. 1965. Alphabetic letter pi, entry 4214, line 1

ὅταν γὰρ τὰ μήπω δυνάμενα πέτεσθαι τῶν ὀρνέων πειράζοντα ἐπιβάλληται καὶ κινῇ τὰς πτέρυγας <πτερυγίζειν> λέγεται <πτερύγιον>· ἀκρωτήριον,

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

πτέρυξ <περυξαμένη>· διασείσασα <περύσσειται>· τὰ πτερὰ τινάσσει, πέτεται <πετρ[ε]υγοτύραννος>· ὄρνις ποιὸς ἐν Ἰνδικῇ Ἀλεξάνδρῳ δοθεὶς <πτέρων>· ἄλλ' ἢ τρίορχος, ἢ πτέρων, ἢ στρουθίας εἶδος ὀρνέου <πετρῶν ταρσοῦ>· τῶν πετρῶν <πετρωτοῖς>· πετεινοῖς <πετρωτός>· ἀναπτρωθεὶς.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 81, line 1

θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν πήραν, κατὰ μετάληψιν [<σακοφόροι>· ὀπλοφόροι] <σάκταρον>· τοῦτο ἐμπερές ἐστι κόμ(μ)ει, γεν(ν)ώμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, διαλυτικόν <σάκτας>· ὁ θύλακος <σακτῆρος>· θυλάκου.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 151, line 1

ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἱστορία, δι' ἣν <πολυγράμματον> ἔφη <δῆμον>· ἐπειδὴ Ἑλλήνων Σάμιοι πολυγράμματοι ἐλέγοντο πρῶτοι καὶ χρησάμενοι καὶ δι(α)δόντες εἰς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας τὴν διὰ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων χρῆσιν <σάμμα>· ὄργανον μουσικὸν παρὰ Ἰνδοῖς <Σάμου ὑληέσσης Θρηϊκίης>· τῆς Σαμοθράκης.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 682, line 1

καὶ ἡ πόρνη <Σινδικὸν διάσφαγμα>· τὸ τῆς γυναικὸς <σίνδης>· γέρων <Σίνδοι>· ἔθνος Ἰνδικόν.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 1368, line 1

σώζεται <σοφία>· πᾶσα τέχνη, καὶ ἐπιστήμη *<Σουφεῖρ>· χώρα, ἐν ἣ οἱ πολῦτιμοι λίθοι, καὶ ὁ χρυσός, ἐν Ἰνδίᾳ <σοφίης>· τῆς περὶ τὴν τέχνην σχολῆς <σοφίζεται>· σοφόν τι λέγει.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 1994, line 1

Δωριεῖς <Στρεφοῦραι>· τῶν Ἰνδῶν γένος τι, οἳ καλοῦνται Κοψίλοι <στρέφωσις>· κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη <Στρεψαῖοι>· ἔθνος περὶ Μακεδονίαν <στρεψίμαλ(λ)ος>· μεταφορικῶς λέγουσιν ἀπὸ τῶν ἐρίων.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter chi, entry 582, line 1

καὶ ἔλαιον <χοανεῦσαι>· χωνεῦσαι <χοάνη>· χώνη, τύπος, εἰς ὃν μεταχέϊται τὸ χωνευόμενον <χοάνοις>· τοῖς φυσητῆρσι, ταῖς χώναις, καὶ κοιλώμασιν, εἰς ἃ ἐγχέϊται τὸ χωνευόμενον, ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις <χοάρβηνα>· τὰ γράμματα <χοάς>· τὰς σπονδὰς τῶν νεκρῶν <χοᾶσθαι>· καυχᾶσθαι <χοάς[ς]ομαι>· ἐπίξομαι <Χοάσπης>· ποταμὸς Ἰνδίας <χοδιτεύειν>· ἀποπατεῖν <χόδανον>· τὴν ἔδραν <χόες>· χῶναι <χοῖ>· χώματι [<χοῖνον>· ποτῆριον χαλκοῦν] <χοῖας>· τὸ ἀθροῖσθαι <χοϊκός>· πῆλινος, γῆϊνος <χοίνικες>· αἱ βαθεῖαι πέδαι.

6.2 Paulus Silentarius Poeta

Paul the Silentary, also known as Paulus Silentarius (Greek: Παῦλος ὁ Σιλεντιάριος, d. Constantinople, 575-580 AD), was a Greek poet. His contemporary, the historian and poet Agathias, describes him as a rich man and a 'Silentary' or palace official of Justinian I at Constantinople. (This title has been taken to indicate that he was responsible for silence in the palace.)

Paul is best known and most admired for his short poems in the classical tradition, about 80 of which have been preserved in the Greek Anthology. Forty of these are love poems. Two are replies to poems by Agathias; in another Paul laments the death of Damocharis of Cos, Agathias's favorite pupil. These short poems also contain interesting social information.

He also composed in verse an ecphrasis or evocative account of Justinian's cathedral of the Holy Wisdom (Hagia Sophia), describing its architecture and decoration after the reconstruction of the dome in 562. Paul sees the church as a 'meadow' of many-coloured marbles, and helps us to imagine the church before its many subsequent remodellings. The poem was probably commissioned by Justinian himself, and Paul had to read verses to the emperor through the inauguration. It consists of 1029 verses in Greek, starting with 134 lines of iambic trimeter, with the remainder in the classical meter of epic, dactylic hexameter.

He also wrote a poem about the hot springs at Pythia.

Paul died some time between 575 and 580. (From Wikipedia²)

Paulus Silentarius Poeta, *Descriptio Sanctae Sophiae* (4039: 001) "Prokop. Werke, vol. 5 [Die Bauten]", Ed. Veh, O. Munich: Heimeran, 1977. Line 230

ἡρεμέει καὶ Μῆδος ἄναξ καὶ Κελτὶς ὁμοκλή, καὶ ξίφος ὑμετέροις φιλοτήσιον
ᾧπασε θώκοις Ἴνδός ἀνὴρ, ἐλέφαντας ἄγων καὶ μάργαρα πόντου· Καρχηδῶν γόνυ
δοῦλον ἐμοῖς ἔκλινε τροπαίσις.

2. http://en.wikipedia.org/wiki/Paul_the_Silentary

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

6.3 Socrates Scholasticus Hist.

Socrates of Constantinople (Greek: Σωκράτης ὁ Σχολαστικός,[1] b. c. 380; d. after 439), also known as Socrates Scholasticus, was a 5th-century Christian church historian, a contemporary of Sozomen and Theodoret.

He is the author of a *Historia Ecclesiastica* ("Church History", Ἐκκλησιαστική Ἱστορία) which covers the history of late ancient Christianity during the years 305–439.

The history covers the years 305–439, and experts believe it was finished in 439 or soon thereafter, and certainly during the lifetime of Emperor Theodosius II, i.e., before 450. The purpose of the history is to continue the work of Eusebius of Caesarea (1.1). It relates in simple Greek language what the Church experienced from the days of Constantine to the writer's time. Ecclesiastical dissensions occupy the foreground, for when the Church is at peace, there is nothing for the church historian to relate (7.48.7). In the preface to Book 5, Socrates defends dealing with Arianism and with political events in addition to writing about the church.

The *Historia Ecclesiastica* is one of the few sources of our knowledge of Hypatia, the female mathematician and philosopher of Alexandria.

Socrates' account is in many respects well-balanced. He is careful not to use hyperbolic titles when referring to prominent personalities in Church and State.

He is often assumed to have been a follower of Novatianism, but this is based on the fact that he gives a lot of details about the Novatianists, and speaks of them in generous terms, as he does of Arians and other groups. He speaks of himself as belonging to the Church.[3]

Socrates asserts that he owed the impulse to write his work to a certain Theodorus, who is alluded to in the proemium to the second book as "a holy man of God" and seems therefore to have been a monk or one of the higher clergy. The contemporary historians Sozomen and Theodoret were combined with Socrates in a sixth-century compilation, which has obscured their differences until recently, when their

6.3. SOCRATES SCHOLASTICUS HIST.

individual portrayals of the series of Christian emperors were distinguished one from another and contrasted by Hartmut Leppin, *Von Constantin dem Großen zu Theodosius II* (Göttingen 1996). (From Wikipedia³)

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* (2057: 001) “Socrates’ ecclesiastical history, 2nd edn.”, Ed. Bright, W. Oxford: Clarendon Press, 1893. Book 1, chapter 19, line 2

Τίνα τρόπον ἐπὶ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου τὰ ἐνδοτέρω ἔθνη τῶν Ἰνδῶν ἐχριστιάνισαν.

Αὐθις οὖν μνημονευτέον καὶ ὅπως ἐπὶ τῶν καιρῶν τοῦ βασιλέως ὁ Χριστιανισμὸς ἐπλατύνετο· τηνικαῦτα γὰρ Ἰνδῶν τε τῶν ἐνδοτέρω καὶ Ἰβήρων τὰ ἔθνη πρὸς τὸ Χριστιανίζειν ἐλάμβανε τὴν ἀρχήν.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* Book 1, chapter 19, line 10

Ἦνίκα οἱ ἀπόστολοι κλήρω τὴν εἰς τὰ ἔθνη πορείαν ἐποιοῦντο, Θωμᾶς μὲν τὴν Πάρθων ἀποστολὴν ὑπεδέχετο, Ματθαῖος δὲ τὴν Αἰθιοπίαν, Βαρθολομαῖος δὲ ἐκκληροῦτο τὴν συνημμένην ταύτῃ Ἰνδίαν· τὴν μέντοι ἐνδοτέρω Ἰνδίαν, ἥ προσοικεῖ βαρβάρων ἔθνη πολλὰ, διαφόροις χρώμενα γλώσσαις, οὐδέ πω πρὸ τῶν Κωνσταντίνου χρόνων ὁ τοῦ Χριστιανισμοῦ λόγος ἐφώτιζε.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* Book 1, chapter 19, line 14

Μερόπιός τις φιλόσοφος, τῷ γένει Τύριος, ἱστορῆσαι τὴν Ἰνδῶν χώραν ἔσπευσεν, ἀμιλλησάμενος πρὸς τὸν φιλόσοφον Μητροδωρον, ὃς πρὸ αὐτοῦ τὴν Ἰνδῶν χώραν ἱστόρησεν.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* Book 1, chapter 19, line 21

Συμβεβήκει δὲ τότε πρὸς ὀλίγον τὰς σπονδὰς διεσπᾶσθαι τὰς μεταξὺ Ῥωμαίων τε καὶ Ἰνδῶν.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* Book 1, chapter 19, line 21

Συλλαβόντες δὲ οἱ Ἰνδοὶ τὸν φιλόσοφον καὶ τοὺς συμπλέοντας, πλὴν τῶν δύο συγγενῶν παιδῶν, ἅπαντας διεχρήσαντο· τοὺς δὲ δύο παῖδας, οἵκτω τῆς ἡλικίας διασώσαντες, δῶρον τῷ Ἰνδῶν βασιλεῖ προσκομίζουσιν.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* Book 1, chapter 19, line 38

Κατὰ βραχὺ δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ εὐκτῆριον κατεσκεύασε, καὶ τινὰς τῶν Ἰνδῶν κατηγόουντες συνεύχεσθαι αὐτοῖς παρεσκεύασαν.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* Book 1, chapter 19, line 48

Αἰδέσιος μὲν οὖν ὥς ἐπὶ τὴν Τύρον ἐσπουδάζεν, ὁψόμενος γονέας τε καὶ συγγενεῖς· Φουρμέντιος δὲ καταλαβὼν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τῷ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ τότε νεωστὶ τῆς ἐπισκοπῆς ἀξιωθέντι, ὑπαναφέρει τὸ πρᾶγμα, διδάξας τὰ τε τῆς

3. http://en.wikipedia.org/wiki/Socrates_of_Constantinople

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἐαυτοῦ ἀποδημίας, καὶ ὡς ἐλπίδας ἔχουσιν Ἰνδοὶ τὸν Χριστιανισμόν παραδέξασθαι· ἐπίσκοπόν τε καὶ κλῆρον ἀποστέλλειν, καὶ μηδαμῶς περιορᾶν τοὺς δυναμένους σωθῆναι.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* Book 1, chapter 19, line 54

Γίνεται δὴ τοῦτο· καὶ Φουρμέντιος ἀξιωθείς τῆς ἐπισκοπῆς αὐθις ἐπὶ τὴν Ἰνδῶν παραγίνεται χώραν, καὶ κῆρυξ τοῦ Χριστιανισμοῦ γίνεται, εὐκτήριά τε πολλὰ ἰδρύει, ἀξιωθείς τε θείας χάριτος, πολλὰ μὲν σημεῖα, πολλῶν δὲ σὺν τῇ ψυχῇ καὶ τὰ σώματα ἐθεράπευε.

6.4 Alexander Med.

Doctor and medical writer, flourished early to mid-sixth century ce, praised by doctors and historians alike for his originality and high quality clinical observations; brother of Anthemius, architect of the second Hagia Sophia (532–7). (From Wikipedia⁴)

Alexander Med., *Therapeutica* (0744: 003) “Alexander von Tralles, vols. 1–2”, Ed. Puschmann, T. Vienna: Braumüller, 1:1878; 2:1879, Repr. 1963. Volume 2, page 19, line 12

δ' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., *Therapeutica* Volume 2, page 21, line 17

ἡ λυκίου Ἰνδικοῦ .

Alexander Med., *Therapeutica* Volume 2, page 41, line 3

ἡ λυκίου Ἰνδικοῦ .

Alexander Med., *Therapeutica* Volume 2, page 63, line 26

β' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., *Therapeutica* Volume 2, page 91, line 14

ε' λυκίου Ἰνδικοῦ .

Alexander Med., *Therapeutica* Volume 2, page 223, line 26

ε' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., *Therapeutica* Volume 2, page 301, line 19

κε' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., *Therapeutica* Volume 2, page 543, line 9

καλοῦσι δ' αὐτό τινες Ἰνδόν, ἄλλοι δὲ Ἀσκληπιόν.

4. <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/9781444338386.wbeah21014/abstract>

6.5. SOPATER RHET.

Ξηρίον μετασυγκριτικὸν πύρων καὶ πρὸς τοὺς οἰδηματώδεις ὄγκους μετ' ὄξους ἐπιπλαττόμενον καλῶς ποιεῖ καὶ τοῖς κεφαλὰς ὑγρὰς ἔχουσι καὶ θώρακας καὶ λέπρας καὶ ἄλφους καὶ δυσπνοίας καὶ ὅσα ἄλλα πάθη ἐκ τῆς κεφαλῆς ἢ ἐκ τοῦ θώρακος ἔχει τὴν αἰτίαν, ἀποκρουστικὸν ὑπάρχον βοήθημα πάσης ὕλης κακῆς καὶ πληθωρικῆς φοινίσσον σφόδρα καὶ διαφοροῦν τοὺς καχεκτικούς καὶ ἐμπεπηγότες χυμούς καὶ τοὺς θηριώδεις, ἀρθριτικοῖς καὶ στομαχικοῖς ἀρμόζον καὶ τὸν διὰ παντὸς αὐτῷ χρώμενον οὐ συγχωροῦν ποδαγριᾶν ἢ ἰσχύου πεῖραν ὁδύνης λαβεῖν.

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 543, line 21

Γραφή τοῦ Ἰνδοῦ.

Ἄλῶν Καπαδοκιῶν, ἁλῶν κοινῶν, ἁλῶν πικρῶν, ἁλῶν νιτροπηγικῶν, ἁλῶν Τραγασαίων, νίτρου Ἀλεξανδρινοῦ καὶ ἀφρονίτρου, κισσήρεως, ἀδάρκης, ἀνά λιτ.

6.5 Sopater Rhet.

Greek rhetorician of the 4th cent. AD, contemporary and perhaps pupil of Himerius (Walz 8,318,29, where the reading ὁ σοφὸς ὁ ἡμέτερος Ἰμέριος 'our learned teacher Himerius' is probably to be preferred). S. probably taught at Athens (Walz 8,55,6 f.). These pieces of information come from his main work, the Διαίρεσις Ζητημάτων/Di(h)áíresis Zētēmátōn (approx. 'Discussion of Questions'), a collection of 82 fictional c... (From Wikipedia⁵)

Sopater Rhet., Scholia ad Hermogenis status seu artem rhetoricam (2031: 002) "Rhetores Graeci, vol. 5", Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1833, Repr. 1968. Volume 5, page 4, line 13

Διενήνοχε δὲ ἡ τέχνη τῆς ἐπι- στήμης, τῷ μὴ ἀδιαπτῶτι κεχρηῆσθαι τῷ σκοπῷ, ἀλλ- λὰ μεθαρμόζεσθαι πρὸς πρόσωπα καὶ καιροὺς, ὥσπερ οἱ ἰώμενοι, ἵνα κατ' ἰατροὺς εἴπωμεν, ζητοῦσιν ὥραν, χώραν, ἡλικίαν, καὶ τῷ Σκύθῃ μὲν νοσοῦντι θερμὰ ἐπάγουσι βοηθήματα, διὰ τὴν φύσιν τῆς χώρας καὶ τὸ πάνυ ψυχρὸν, τῷ δὲ Ἰνδῷ ψυχρὰ διὰ τὸ θερμὸν τῆς χώρας, καὶ πρεσβύτη καὶ νέῳ διαφόρως.

6.6 Menander Rhet.

5. <http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/sopater-e1116980?s.num=50&s.rows=100&s.start=0>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Menander of Laodicea on the Lycus (Greek: Μένανδρος Ῥήτωρ) was a Greek rhetorician and commentator.

Two incomplete treatises on epideictic (or show) speeches have been preserved under his name, but it is generally considered that they cannot be by the same author. Bursian attributes the first to Menander, whom he placed in the 4th century, and the second to an anonymous rhetorician of Alexandria Troas, who possibly lived in the time of Diocletian. Others, from the superscription of the Paris manuscript, assign the first to Genethlius of Petrae in Palestine.

In view of the general tradition of antiquity, that both treatises were the work of Menander, it is possible that the author of the second was not identical with the Menander mentioned by the Suda; since the name is of frequent occurrence in later Greek literature. The first treatise, entitled Division of Epideictic Styles (Διάρσεις τῶν Ἐπιδεικτικῶν), discusses the different kinds of epideictic speeches; the second, On Epideictic Speeches (Περὶ Ἐπιδεικτικῶν), has special titles for each chapter. (From Wikipedia⁶)

Menander Rhet., Διάρσεις τῶν ἐπιδεικτικῶν (olim sub auctore Genethlio) (2586: 001) “Menander rhetor”, Ed. Russell, D.A., Wilson, N.G. Oxford: Clarendon Press, 1981. Spengel page 358, line 14

ἐπὶ πένθει δὲ καὶ οἴκτῳ, <ὥς> ἱστοροῦσι Βουκέφαλον τὴν ἐν Ἰνδοῖς πόλιν ἐπὶ τῷ ἱππῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου τῷ Βουκεφάλῳ ἀνοικισθῆναι· τὴν Ἀντινόου δὲ ἐν Αἰγύπτῳ <ἐπὶ τῷ> Ἀντινόου θανάτῳ ὑπὸ Ἀδριανοῦ.

6.7 Procopius Rhet., Scr. Eccl.

Procopius of Gaza (c. 465-528 AD) was a Christian sophist and rhetorician, one of the most important representatives of the famous school of his native place. Here he spent nearly the whole of his life teaching and writing, and took no part in the theological movements of his time.

The little that is known of him is to be found in his letters and the encomium by his pupil and successor Choricus. He was the author

6. http://en.wikipedia.org/wiki/Menander_Rhetor

6.7. PROCOPIUS RHET., SCR. ECCL.

of numerous rhetorical and theological works. Of the former, his panegyric on the emperor Anastasius alone is extant; the description of the Hagia Sophia and the monody on its partial destruction by an earthquake are spurious.

His letters (162 in number), addressed to persons of rank, friends, and literary opponents, throw valuable light upon the condition of the sophisticated rhetoric of the period and the character of the writer. The fragment of a polemical treatise against the Neoplatonist Proclus is now assigned to Nicolaus, archbishop of Methone in Peloponnesus (ft. 12th century).

Procopius's theological writings consist of commentaries on the Octateuch, the books of Kings and Chronicles, Isaiah, the Proverbs, the Song of Songs and Ecclesiastes. They are amongst the earliest examples of the "catenic" (catena, chain) form of commentary, consisting of a series of extracts from the fathers, arranged, with independent additions, to elucidate the portions of Scripture concerned. Photius (cod. 206), while blaming the diffuseness of these commentaries, praises the writer's learning and style, which, however, he considers too ornate for the purpose.

Complete editions of the works of Procopius in Migne, *Patrologia Graeca*, lxxxvii; the letters also in *Epistolographi graeci*, ed. R. Hercher (1873); see also K. Seitz, *Die Schule von Gaza* (1892); L. Eisenhofer, *Procopius von Gaza* (1897); further bibliographical notices in K. Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Litteratur* (1897), and article by G. Kruger in *Herzog-Hauck's Realencyclopädie für protestantische Theologie* (1905). (From Wikipedia⁷)

Procopius Rhet., Scr. Eccl., *Catena in Canticum canticorum* (2598: 002); MPG 87.2. Page 1561, line 54

μὲν διάνοιαν κατωτέραν τῆς ἀληθείας κατανοήσεως· πάντα δὲ λόγον ἑρμηνευτικὸν στιγμὴν βραχεῖαν δο- κεῖν, μὴ δυνάμενον τῷ πλάτει τῆς διανοίας ἐπεκτείνεσθαι· τὴν οὖν διὰ τῶν τοιούτων ῥημάτων χειρ- αγωγουμένην ψυχὴν πρὸς τὴν τῶν ἀληπτῶν περί- νοιαν, διὰ μόνης πίστεως εἰσοικίζειν ἐν ἑαυτῇ λέγει δεῖν τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν φύσιν· καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ παρὰ τῶν φίλων λεγόμενον, ὅτι Σοὶ ποιήσω- μεν, ὦ ψυχὴ, τῇ καλῶς πρὸς τὸν ἵππον ἀπεικασθείσῃ, ἰνδάλματά τινα τῆς ἀληθείας καὶ ὁμοιώματα· τοι- αύτη γὰρ καὶ τοῦ τῶν λόγων ἀργυρίου ἡ δύναμις

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Procopius_of_Gaza

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὥς ἐναυγάσματα σπινθηροειδῆ δοκεῖν εἶναι τὰ ῥήματα, μὴ δυνάμενα δι' ἀκριβείας ἐμφῆναι τὸ ἐγκείμενον νόημα· σὺ δὲ ταῦτα δεξαμένη, ὑποζύ- γιόν τε καὶ οἰκητήριον γενήσῃ διὰ πίστεως, τοῦ ἐν σοὶ ἀνακλίνεσθαι μέλλοντος διὰ τῆς ἐν σοὶ κατοικῆσεως· τοῦ γὰρ αὐτοῦ καὶ θρόνος ἔσῃ καὶ οἶκος γε- νήσῃ· ταῦτα τῶν φίλων τοῦ νυμφίου τῇ καθαρᾷ καὶ παρθένῳ χαρισαμένων ψυχῇ, εἶεν δ' ἂν οὗτοι τὰ

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Commentarii in Isaiam (2598: 004); MPG 87.2. Page 2084, line 37

Σουφεῖρ δὲ χώρα τῆς Ἰνδικῆς, ἔνθα γίνε- σθαι τὰς τιμιωτάτας λίθους φησί.

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Commentarii in Isaiam Page 2628, line 19

Θαυμαζούσης δὲ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν τοῦ πράγματος αἰτίαν ὁ σαγηνεύων φησὶν· Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, τοὺς νησιώτας λέ- γων, καὶ πλοῖα Θαρσεῖς. Τὰς Ἰνδικὰς δὲ χώρας Θαρσεῖς ἢ Γραφὴ καλεῖ.

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Commentarii in Isaiam Page 2629, line 19

Πλοῖα δὲ Θαρσεῖς καλεῖ, τοὺς ἀπὸ τῆς Θαρ- σεῖς ἐρχομένους ἐν Ἰνδίᾳ κειμένης ἥς καὶ ἐν Ἰωνίᾳ μέμνηται.

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Epistolae 1–166 (2598: 005) “Procopii Gazaei epistolae et declamationes”, Ed. Garzya, A., Loenertz, R.–J. Ettal: Buch–Kunstverlag, 1963; Studia patristica et Byzantina 9. Epistle 165, line 8

ὁ δὲ μισθὸς οὐ μὰ Δία χρυσὸς οὐδὲ λίθοι τινὲς Ἰνδικαί – οὔτε γὰρ τούτων πλουτῶ, οὔτε τούτων θηρεύσων ὁ νέος ἀφίκεται – ἀλλ' οὐδὲ λόγων κάλλος – οὐ γὰρ Μουσῶν εὐφορος ἐγώ, οὐδὲ τοῖς ἐξ Ἀττικῆς ἐναβρύνομαι, ταῦτα γὰρ εὐδαιμόνων εὐτύχησαν παῖδες – ἀλλ' εἰ τὴν ἐμὴν δόσιν ἥτις ἐστὶν ἐθέλεις σκοπεῖν, εὐνοιά τε καὶ προθυμία· τούτων γὰρ κύριος ἐγώ, Δημοσθένης φησὶν, τῶν δὲ ἄλλων τύχη καὶ Μοῦσαι πρὸς τὸ δοκοῦν αὐταῖς τὴν δωρεὰν πρυτανεύουσαι.

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Descriptio imaginis (2598: 009) “Spätantiker Gemäldezyklus in Gaza”, Ed. Friedländer, P. Vatican City: Biblioteca Apostolica Vaticana, 1939; Studi e Testi 89. Section 22, line 7

τοσοῦτον γὰρ ἡ κεκτημένη περίκειται κόσμον, ὅσον τῇ κατ' οἶκον ἀρμόσει διαίτη, ἀμφιδέτας τε καὶ περιβραχιόνια· ὄρμοι τε περὶ τῇ δέρῃ καὶ τοῖς ὤσιν ἐλικτῆρες καὶ χρυσῇ ταινία τὴν κεφαλὴν περισφίγ- γουσα Ἰνδικῶν λίθων διαδοχῇ περικλείεται.

6.8 Nonnus

Nonnus Epic., Dionysiaca (2045: 001) “Nonni Panopolitani Dionysiaca, 2 vols.”, Ed. Keydell, R. Berlin: Weidmann, 1959. Book p1, line 28

ἐς <δέκατον δὲ τέταρτον> ἔχε φρένα· κεῖθι κορύσσει δαιμονίην στίχα πᾶσαν ἐς Ἰνδικὸν ἄρεα Πείη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 42

6.8. NONNUS

<εἰκοστὸν πρώτιστον> ἔχει χόλον Ἐννοσιγαίου καὶ μόthon Ἀμβροσίης ῥηξήνορα καὶ λόχον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 45

<εἰκοστῷ τριτάτῳ> πεπερημένον Ἰνδὸν Ὑδάσπην καὶ κλόνον ὕδατόεντα καὶ αἰθαλόεντα λιγαίνω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 47

<εἰκοστὸν> δὲ <τέταρτον> ἔχει γόνον ἄσπετον Ἰνδῶν κερκίδα θ' ἰστοπόνιοιο καὶ ἡλακάτην Ἀφροδίτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 24

εἰ γὰρ ἐφερπύσσειε δράκων κυκλούμενος ὀλκῷ, μέλψω θεῖον ἄεθλον, ὅπως κισσώδεϊ θύρῳ φρικτὰ δρακοντοκόμων ἐδαΐζετο φῦλα Γιγάντων· εἰ δὲ λέων φρίξειεν ἐπαυχενίην τρίχα σείων, Βάκχον ἀνευάξω βλοσυρῆς ἐπὶ πήχεϊ Ῥεῖης μαζὸν ὑποκλέπτοντα λεοντοβότοιο θεαίνης· εἰ δὲ θυελλήεντι μετάρσιος ἄλματι ταρσῶν πόρδαλις αἰῖξη πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων, ὑμνήσω Διὸς υἱά, πόθεν γένος ἔκτανεν Ἰνδῶν πορδαλίων ὀχέεσσι καθιππεύσας ἐλεφάντων· εἰ δέμας ἰσάζοιτο τύπῳ συός, υἱά Θυῶνης ἀείσω ποθέοντα συοκτόνον εὐγαμον Αὔρην, ὀψιγόνου τριτάτοιο Κυβηλίδα μητέρα Βάκχου· εἰ δὲ πέλοι μιμηλὸν ὕδωρ, Διόνυσον ἀείσω κόλπον ἄλδος δύνοντα κορυσσομένοιο Λυκούργου· εἰ φυτὸν αἰθύσσοιτο νόθον ψιθύρισμα τιταίνων, μνήσομαι Ἰκαρίοιο, πόθεν παρὰ θυιάδι ληνῷ βότρυς ἀμιλλητῆρι ποδῶν ἐθλίβετο ταρσῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 196

οὐρανίου δὲ Δράκοντος ἐπεσκίρτησεν ἀκάνθη ἄρεα συρίζων· ὁ δὲ Κηφέος ἐγγύθι κούρης ἀστραίαις παλάμησιν ἰσόζυγα κύκλον ἐλίξας δέσμιον Ἀνδρομέδην ἐτέρω σφηκώσατο δεσμῷ λοξὸς ὑπὸ σπείρησιν· ὁ δὲ γλωχῖνι κεραίης ἰσοτύπου Ταύριοιο δράκων κυκλοῦτο κεράστης, οἰστρήσας ἐλικηδὸν ὑπὲρ βοέοιο μετώπου ἀντιτύπους Ὑάδας, κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης, οἰγομέναις γενύεσσιν· ὁμοπλεκέων δὲ δρακόντων ἰοβόλοι τελαμῶνες ἐμιτρώσαντο Βοώτην· καὶ θρασὺς ἄλλος ὄρουσεν, ἰδὼν Ὅφιν ἄλλον Ὀλύμπου, πῆχυν ἐχιδνήεντα περισκαίρων Ὀφιούχου, καὶ στεφάνῳ στέφος ἄλλο περιπλέξας Ἀριάδνης, αὐχένα κυρτώσας, ἐλελίζετο γαστέρος ὀλκῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 280

θλιβομένη νεφέεσσι· Γιγαντείου δὲ καρήνου φρικτὸν ἀερσιλόφων αἰών βρύχημα λεόντων πόντιος ἰλυόεντι λέων ἐκαλύπτετο κόλπῳ· πᾶσα δὲ κητώεσσα φάλαγξ ἐστείνετο πόντου, Γηγενέος πλήσαντος ὅλην ἅλα μείζονα γαίης ἀκλύστοις λαγόνεσσιν ἐμυκήσαντο δὲ φῶκαι, καὶ βυθίῃ δελφῖνες ἐνεκρύπτοντο θαλάσση· καὶ σχολιαῖς ἐλίκεσσι περίπλοκον ὀλκὸν ὑφαίνων πούλυπος αἰολόμητις ἐθήμονι πῆγνυτο πέτρη, καὶ μελέων Ἰνδαλμα χαραδραῖη πέλε μορφή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 3, line 280

Ζηγὸς ἀθηήτοιο, καὶ ἐς νομὸν ἦε κούρη ὀφθαλμοὺς τρομέουσα πολυγλήνοιο νομῆος· γυιοβόρῳ δὲ μύωπι χαρασσομένη δέμας Ἰὼ Ἰονίης ἄλδος οἶδμα κατέγραφε

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

φοιτάδι χηλῇ· ἦλθε καὶ εἰς Αἴγυπτον, ἐμὸν ῥόον, – ὃν πολιῆται Νεῖλον ἐφημίξαντο φερώνυμον, οὐνεκα γαίῃ εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος πεφορημένος ὑγρὸς ἀκοίτης χεύματι πηλῶνεντι νέην περιβάλλεται ἰλύν, – ἦλυθεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπη βοέην μετὰ μορφὴν δαιμονίης Ἰνδαλμα μεταλλάξασα κεραίης ἔσκε θεὰ φερέκαρπος· ἀναπτομένοιο δὲ καρποῦ Αἰγυπτίης Δήμητρος, ἐμῆς κεραελκέος Ἰοῦς, εὐόδοις ὁμόφοιτος ἐλίσσεται ἀτμός ἀήταις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 4, line 120

οὐ ποθέω στίλβουσιν Ἐρυθραῖην λίθον Ἰνδῶν, οὐ φυτὸν Ἑσπερίδων παγχρύσειον, οὐδέ με τέρπει Ἥλιάδων ἥλεκτρον, ὅσον μία νυκτὸς ὁμίχλη, τῇ ἐνὶ Πεισινόῃν προσπτύζεται οὗτος ἀλήτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 4, line 420

ἀμφὶ δὲ νεκρῷ θοῦρος Ἄρης βαρύμηνις ἀνέκραγε· χωομένου δὲ Κάδμος ἀμειβομένων μελέων ἐλικώδεϊ μορφῇ ἄλλοφυῆς ἤμελλε παρ' Ἰλλυρίδος σφυρὰ γαίης ξεῖνον ἔχειν Ἰνδαλμα δρακοντείοιο προσώπου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 170

ὑψιφανῆς πτερύγων πισύρων τετράζυγι κόσμῳ· τῇ μὲν ξανθὸς ἱασπις ἐπέτρεχε, τῇ δὲ Σελήνης εἶχε λίθον πάνλευκον, ὃς εὐκεράοιο θεαίνης λειπομένης μινύθει καὶ ἀέζεται, ὁππότε Μῆνη ἀρτιφαῆς σέλας ὑγρὸν ἀποστίλβουσα κεραίης Ἥελίου γενετῆρος ἀμέλγεται αὐτόγονον πῦρ· ἄλλη μάργαρον εἶχε φασφόρον, οὗ χάριν αἶγλης γλαυκὸν Ἐρυθραῖης ἀμαρύσσεται οἶδμα θαλάσσης λαμπομένης· ἐτέρης δὲ μεσόμφαλος αἶθοπι κόσμῳ λεπτοφαῆς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυνεν Ἰνδὸς ἀχάτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 202

πρώτη δ' Αὐτονόη γονίμων ἀνεπήλατο κόλπων μητέρος ἐννεάμηνον ἀναπτύξασα λοχείην πρωτοτόκοις ὠδῖσιν· ὁμογνήτῳ δὲ γενέθλη καλλιφυῆς Ἀθάμαντος ἀέξετο σύγγαμος Ἰνώ, μήτηρ δισσοτόκος· τριτάτη δ' ἀνέτελλεν Ἀγαυή, ἥ ποτε νυμφευθεῖσα Γιγαντείοις ὑμεναίοις εἶκελον υἱά λόχευσεν ὀδοντοφύτῳ παρακοίτῃ· καὶ Χαρίτων Ἰνδαλμα ποθοβλήτοιο προσώπου Ζηνὶ φυλασσομένη Σεμέλῃ βλάβστησε τετάρτη θυγατέρων, μούνη δὲ καὶ ὀπλοτέρῃ περ ἐούσῃ δῶκεν ἀνικητοιο φύσις πρεσβῆια μορφῆς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 302

ἀλλὰ οἱ οὐ χραίσμησε ποδῶν δρόμος, οὐδὲ φαρέτρῃ ἤρκεσεν, οὐ βελέων σκοπὸς ὄρθιος, οὐ δόλος ἄγρης· ἀλλὰ μιν ὤλεσε Μοῖρα, κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην, Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἔτι πνείνοντα κυδοιμοῦ, εὔτε τανυπρέμνοιο κατήμενος ὑψόθι φηγοῦ λουομένης ἐνόησεν ὅλον δέμας Ἰοχεαίρης, θηητῆρ δ' ἀκόρητος ἀθηήτοιο θεαίνης ἀγνὸν ἀνυμφεύτοιο δέμας διεμέτρεε κούρης ἀγχιφανῆς· καὶ τὸν μὲν ἀνείμονος εἶδος ἀνάσσης ὄμματι λαθριδίῳ δεδοκμημένον † ὄμματι λοξῷ Νηιάς ἀκρήδεμνος ἀπόπροθεν ἔδρακε Νύμφη, ταρβαλέῃ δ' ὀλόλυξεν, ἐῆ δ' ἡγγεῖλεν ἀνάσση ἀνδρὸς ἐρωμανέος θράσος ἄγριον· ἡμιφανῆς δὲ

6.8. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 403

δύσμορον Αὐτονόην οὐ μέφομαι· οἰχομένου γὰρ ὀφθαλμοὺς βροτέους οὐκ ἔδρα-
κεν, οὐκ ἴδε μορφῆς ἀνδρομέης Ἰνδαλμα, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἰούλων ἀνθεῖ πορφυρέω
κεχαραγμένον ἀνθρεῶνα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 6, line 187

ἐνθα λεοντείοιο λιπὼν Ἰνδαλμα προσώπου ὑψιλόφῳ χρεμετισμὸν ὁμοίον ἔβρεμεν
ἵππῳ ἄζυγι, γαῦρον ὁδόντα μετοχμάζοντι χαλινού, καὶ πολιῷ λεύκαινε περιτρίβων
γένυν ἀφρῶ· ἄλλοτε ῥοιζήεντα χέων συριγμὸν ὑπῆνης ἀμφιλαφῆς φολίδεσσι δράκων
ἐλέλικτο κεράσσης, γλῶσσαν ἔχων προβλήτα κεχηνότος ἀνθρεῶνος, καὶ βλοσυρῶ
Τιτῆνος ἐπεσχίρτησε καρήνῳ ὄρμον ἐχιδνήεντα περίπλοκον αὐχένι δήσας· καὶ δέμας
ἐρπηστῆρος ἀειδίνητον ἐάσας

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 6, line 215

ἀντολὴν δ' ἔφλεξε, καὶ αἰθαλόεντι βελέμνῳ αἶθετο Βάχτριον οὔδας ἐώιον, ἀγ-
χιπόροις δὲ κύμασιν Ἀσσυρίοισιν ἐδαίετο Κάσπιον ὕδωρ, Ἰνδῶοί τε τένοντες· Ἐρυ-
θραίοιο δὲ κόλπου ἔμπυρα κυμαίνοντος Ἄραψ θερμαίνετο Νηρεὺς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 7, line 98

τοῦτον ἀεθλεύσαντα μετὰ χθόνα σύνδρομον ἄστρον, Γηγενέων μετὰ δῆριν, ὁμοῦ
μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν Ζηνὶ συναστράπτοντα δεδέζεται αἰόλος αἰθήρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 7, line 164

καὶ τότε Τειρεσίαο δεδεγμένος ἐνθεον ὁμῶν παῖδα πατήρ προέηκεν ἐς ἡθάδα
νειὸν Ἀθήνης Ζηνὶ θυηπολέουσιν ἀκοντιστῆρι κεραυνοῦ ταῦρον ὁμοκραίριοιο φυῆς
Ἰνδαλμα Λυαίου, καὶ τράγον ἐσσομένης σταφυλητόμον ἐχθρὸν ὁπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 27

καί μιν ἀχυτλώτοιο διαίσσοντα λοχεῖης πήχεϊ κοῦρον ἄδακρυν ἐκούφισε σύγγο-
νος Ἑρμῆς, καὶ βρέφος εὐκεράοιο φυῆς Ἰνδαλμα Σελήνης ὥπασε θυγατέρεσσι Λά-
μου ποταμῆσι Νύμφαις, παῖδα Διὸς κομέειν σταφυληκόμον· αἱ δὲ λαβοῦσαι Βάχχον
ἐπηχύναντο, καὶ εἰς στόμα παιδὸς ἐκάστη ἀθλιβέων γλαγόεσσαν ἀνέβλυνεν ἱκμάδα
μαζῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 149

ὑψόθεν ἀστήριχτος· ὁ δὲ δρόμον ἔφθασεν Ἥρης, πρωτογόνου δὲ Φάνητος ἀτέρ-
μονα δύσατο μορφήν· καὶ θεὸν ἄζομένη πρωτόσπορον εἵκαθεν Ἥρη ψευδομένης
ἀκτῖνας ὑποπτήσσουσα προσώπου, οὐδὲ νόθη ἐνόησε δολοπλόκον εἰκόνα μορφῆς·
κουφοτέροις δὲ πόδεσσιν ὀρειάδα πέζαν ἀμείβων, χερσὶ περιπλεκέεσσι κερασφόρον
υἷα κομίζων, μητρὶ Διὸς γενέταο λεοντοβότῳ πόρε Πείη, καὶ τινα μῦθον ἔειπεν ἀρι-
στώδινι θεαίνῃ· “δέξο, θεά, νέον υἷα τεοῦ Διός, ὃς μῦθον Ἰνδῶν ἀθλεύσας μετὰ
γαῖαν ἐλεύσεται εἰς πόλον ἄστρον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 190

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

καὶ χροῖ λαχνήεντας ἀνεχλαίνωσε χιτῶνας Εὖιος ἀρτιτέλεστον ἔχων παιδήιον ἥβην, δαιδαλέην ἐλάφοιο φέρων ὥμοισι καλύπτρην, αἰθερίων μιμηλὸν ἔχων τύπον αἰόλον ἄστρον· καὶ Φρυγίης ὑπὸ πέζαν ἐς αὔλια λύγκας ἐλάσσας στικτοῖς πορδαλίσσιν ἐὴν ἔζευξεν ἀπήνην, οἷά τε πατρώων δαπέδων ἱνδαλμα γεραίρων· πολλάκι δ' ἀθανάτης ἐποχημένος ἄρματι Ῥεῖης, βαιῇ χειρὶ φέρων ἀπαλόχροϊ κύκλα χαλινόυ, κραιπνὸν ἐπειγομένων ἀνεσείρασεν ἄρμα λεόντων· καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων δεξιτερὴν ἐτίταινεν ἐπὶ στόμα λυσσάδος ἄρκτου, σμερδαλέαις γενύεσσιν ἀταρβέα δάκτυλα βάλλων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 10, line 18

Ταρταρίης δ' ὀφιῶδες ἰδὼν ἱνδαλμα θεαίνης πάλλετο δειμαίνων ἐτερόχροα φάσματα μορφῆς, ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης, ὀφθαλμοὺς μεθύοντας ἀπειλητῆρας ἐλίσσων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 10, line 216

γινώσκω τεδὸν αἶμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις· Ἡελίω σε λόχευσε παρευνηθεῖσα Σελήνη Ναρκίσσω χαρίεντι πανεῖκελον· αἰθέριον γὰρ θέσκελον εἶδος ἔχεις, κεραῆς ἱνδαλμα Σελήνης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 11, line 310

ὥμοι, ὅτ' οὐκ Αἰδης πέλεν ἥπιος, οὐδ' ἐπὶ νεκρῷ δέχνυται ἀγλαὰ δῶρα βαθυπλούτοιο μετάλλου, Ἄμπελον ὄφρα θανόντα πάλιν ζῶοντα τελέσσω· ὥμοι, ὅτ' οὐκ Αἰδης ποτὲ πείθεται· ἦν δ' ἐθελήσῃ, ὄλβον ὅλον στίλβοντα χαρίζομαι Ἡριδανοῖο δένδρεα συλήσας ποταμῆια, μαρμαρέην δὲ ἄξομαι ἀστράπτουσιν Ἑρυθραίην λίθον Ἰνδῶν ἀφνειῆς τ' Ἀλύβης ὅλον ἄργυρον, ἀντὶ δὲ νεκροῦ παιδὸς ἐμοῦ χρύσειον ὅλον Πακτωλὸν ὀπάσσω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 12, line 308

ἀγριάς ἡβώουσα πολυγνάμπτοισιν ἐλίνους οἰνοτόκων βλάστησε φυτῶν εὐάμπελος ὕλη, ὑγρὸν ἀναβλύζουσα βεβυσμένον ὄγκον ἐέρσης· καὶ πολὺς ὄρχατος ἦεν, ὄπη, στοιχηδὸν ἀνέρπων, σείετο φοινίσσων ἐπὶ βότρου βότρυς ἀλήτης· ὦν ὁ μὲν ἡμιτέλεστος ἐὰς ὠδῖνας ἀέξων αἰόλα πορφύρων, ἐτερόχροϊ φαίνετο καρπῷ, ὃς δὲ φαληριῶν ἐπεπαίνετο σύγχροος ἀφρῷ, καὶ πολὺς ὥθεεν ἄλλος ὁμόζυγα γείτονα γείτων ξανθοφυῆς, ἕτερος δὲ φυὴν ἱνδάλλετο πίσση περκάζων ὅλον ἄνθος, ἀπ' οἰνοτόκων δὲ πετῆλων σύμφυτον ἀγλαόκαρπον ὅλην ἐμέθυσεν ἐλαίην· ἄλλου δ' ἀρτιχάρακτος ἐπέτρεχεν ὄμφακι καρπῷ βότρυος ἀργυρέοιο μέλας αὐτόσσυτος ἀήρ, ὄγκῳ βοτρυόεντι φέρων σφριγώσαν ὀπώρην· καὶ πίτυν ἀγχικέλευθον ἔλιξ ἔσπεφεν ὀπώρης συμφορτοῖς σκιδώσα περισκεπὲς ἔρνος ἰάμνοις, καὶ φρένα Πανὸς ἕτερπε· τινασσομένους δὲ Βορῆι ἀκρεμόνας πελάσασα παρ' ἀμπελόεντι κορούμβῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 3

Ζεὺς δὲ πατὴρ προέηκεν ἐς αὔλια θέσκελα Ῥεῖης Ἴριν ἀπαγγέλλουσιν ἐγερσιμότην Διονύσω, ὄφρα δίκης ἀδίδακτον ὑπερφιάλων γένος Ἰνδῶν Ἀσίδος ἐξελάσειεν

6.8. NONNUS

ἔῳ ποινήτορι θύρσῳ, ναύμαχον ἀμήσας ποταμήιον υἷα κεράστην, Δηριάδην βασιλῆα, καὶ ἔθνεα πάντα διδάξῃ ὄργια νυκτιχόρευτα καὶ οἶνοπα καρπὸν ὁπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 20

καὶ τὴν μὲν Κορύβαντες ἀμειδίει νεύματι ῥεῖης θεσπεσίης ἀρέσαντο παρὰ κρητῆρι τραπέζης· θαμβαλέῃ δὲ πιοῦσα νεηγενέος χύσιν οἶνου τέρπετο βακχευθεῖσα· καρηβαρέουσα δὲ δαίμων παιδὶ Διὸς παρεόντι Διὸς μυχκήσατο βουλὴν· “ἀλκῆεις Διόνυσε, τεὸς γενέτης σε κελεύει εὐσεβίης ἀδίδακτον ἀιστῶσαι γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 91

τοῖος ἐὼν ἔτι κοῦρος, ἔχων παιδήιον ἥβην, ἀβροκόμης Ὑμέναιος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν, δινεύων ἐκάτερθε παρηίδος ἥλικα χαίτην· καὶ οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται, οἳ τ’ Ἀσπληδόνοιο ἄστρῳ, καὶ ὃν Χάρις οὐ ποτε λείπει Ὀρχομενὸν Μινύαο, χοροῖτυπον ἄλλος Ἐρώτων, οἳ θ’ Ὑρίην ἐνέμοντο, θεηδόχον οὔδας ἀρούρης, ξεινοδόχοι μεθέπουσαν ἐπωνυμίην Ὑρίης, ἥχι Γίγας ἀπέλευθρος ἀπειρογάμων ἀπὸ λέκτρων Ὠρίων τριπάτωρ ἀπὸ μητέρος ἄνθορε Γαίης, εὖτε θεῶν τριγόνοισιν ἀεξήθεῖσα γενέθλαις

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 121

Βοιωτῶν τόσος ἦλθεν ἀμετρήτων στόλος ἀνδρῶν Ἰνδῶν ἐπὶ δῆριν ὁμαρτήσας Ὑμεναίῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 243

τοῖος ἀπὸ Κρήτης πρόμος ἦλυνεν· ἐρχομένῳ δὲ θερμοτέραις ἀκτῖσι χέων μαντήιον αἰγλήν Ἀστερίῳ σελάγιζεν ὁμώνυμος Ἄρεος ἀστήρ, νίκης ἐσσομένης πρωτάγγελος· ἀλλ’ ἐνὶ χάρμῃ νικήσας νόθον οἷστρον ἀήθεος ἔσχεν ἀρούρης νηλῆς· οὐ γὰρ ἔμελλεν ἰδεῖν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν πάτριον Ἰδαίης κορυθαῖόλον ἄντρον ἐρίπνης, ἀλλὰ βίον προβέβουλε λιπόπτολιν, ἀντὶ δὲ Δίκτης Κνώσσιος ἐν Σκυθίῃ μετανάστιος ἔσκε πολίτης, καὶ πολιδὸν Μίνωα καὶ Ἀνδρογένειαν ἐάσας ξεινοφόνων σοφὸς ἦλθεν ἐς ἔθνεα βάρβαρα Κόλχων Ἀστερίους τ’ ἐκάλεσσε καὶ ὥπασεν οὔνομα λαοῖς Κρητικόν, οἷς ξένα θεσμὰ φύσις πόρε, παιδοκόμου δὲ πάτριον Ἀμνισοῖο ῥόον Κρηταῖον ἐάσας αἰδομένοις στομάτεσσι νόθον πίε Φάσιδος ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 275

ἐνθεν Ἀρισταῖος βραδὺς ἦεν εἰς μόθον Ἰνδῶν, ὄψιμος εὐνήσας πρότερον χόλον, Ἀρχάδα πέτρην, ἔνδιον Ἑρμείῳ λιπὼν Κυλλήνιον ἔδρην· οὐ πῶ γὰρ προτέρῃ Μεροπηίδι νάσσατο νήσῳ, οὐ πῶ δ’ ἀτμὸν ἔπαυσε πυρώδεα διψάδος ὥρης Ζηνὸς ἀλεξιμάχοιο φέρων φυσίζοον αὔρην, οὐδὲ σιδηροχίτων δεδοκμημένος ἀστέρος αἰγλήν Σείριον αἰθαλόεντος ἀναστέλλων πυρετοῖο ἐννύχιος πρήνυε, τὸν εἰσέτι διψαλέον πῦρ θερμὸν ἀκοντίζοντα δι’ αἰθέρος αἰθοπι λαίμῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 372

κείνου μνηστὴν ἔχοντες ἐπεστρατώνοντο μαχηταὶ μαρναμένου Βρομίῳ προασπιστῆρες ἐνουῶς, τικτομένης ναίοντες ἐδέθλια γείτονα Μήνης καὶ Διὸς Ἀσβύσταο

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

μεσημβρίζοντας ἐναύλους, μαντιπόλου κερόεντος, ὅπη ποτὲ πολλάκις Ἀμμων ἀρ-
νειοῦ τριέλικτον ἔχων ἱνδαλμα κεραΐης ὀμφαίοις στομάτεσσιν ἐθέσπισεν Ἑσπέριος
Ζεὺς· οἳ τε ῥόον Χρεμέταο καὶ οἱ παρὰ Κίνυφος ὕδωρ ὥκεον ἀζαλέης ψαμανθώδεα πέ-
ζαν ἀρούρης, Αὐσχῖσαι Βάκαλές τε συνήλυδες, οὓς πλέον ἄλλων ἄρει τερπομένους
Ζεφυρήιος ἔτρεφεν ἀγκών.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 418

τοῖσι κορυσσομένοισι σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ Ἥλεκτρης ἀνέτελλε δι' αἰθέρος
ἔβδομος ἀστὴρ δεξιὸν ὑσμίνης σημῆιον, ἀμφὶ δὲ νίκη Πληιάδων κελάδησε βοῆς ἀν-
τίθροος ἥχῳ γνωτῆς αἶμα φέροντι χαρίζομένη Διονύσῳ, καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος
ὁμοίων· ἐρχομένων δὲ Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἀρης, Ὠγυρος ὑψικά-
ρηνος, ἔχων ἱνδαλμα Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἄγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου
αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων ἰσοφανεῖς πλοκαμῖδες ἀκανθοφόροι-
σιν ἐχίνοις ἔρρεον ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν μηκεδανὴν, περίμετρον,
ὁμοίον αὐχένι πέτρης, βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώιον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος
ἄλλος ἵκανε· Ἐώιον ἐς μόθον Ἰνδῶν νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην
Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 425

καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος ὁμοίων· ἐρχομένων δὲ Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα
δεύτερος Ἀρης, Ὠγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων ἱνδαλμα Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἄγναμ-
πτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων
ἰσοφανεῖς πλοκαμῖδες ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις ἔρρεον ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ
δειρὴν μηκεδανὴν, περίμετρον, ὁμοίον αὐχένι πέτρης, βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώ-
ιον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος ἄλλος ἵκανε· Ἐώιον ἐς μόθον Ἰνδῶν νόσφι Διωνύσοιο·
καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 427

Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἀρης, Ὠγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων ἱνδαλμα
Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἄγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου αὐχενίου τε τένον-
τος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων ἰσοφανεῖς πλοκαμῖδες ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις ἔρρεον
ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν μηκεδανὴν, περίμετρον, ὁμοίον αὐχένι πέτρης,
βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώιον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος ἄλλος ἵκανε· Ἐώιον ἐς
μόθον Ἰνδῶν νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ
δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 500

τοὺς δὲ λίγα κροτέοντας ὑπ' εὐρύθμῳ χθόνα ταρσῷ καὶ Στάβιος καὶ Στάμνος ἐπὶ
κλόνον ὥπλισαν Ἰνδῶν· καὶ στρατὸν ὀρχηστῆρα περισκαίροντα δοκεύων τοῖον ἔπος
λέξεις, ὅτι πρόμος ἡγεμονεύει εἰς χορόν, οὐκ ἐπὶ δῆριν, ἐνόπλιον ἄνδρα κομίζων·
τοῖσι γὰρ ἐρχομένοισιν ἀναχρούουσα χορείην Μυγδονὶς ἐγρεκῦδοιμος ἐπὶ κλόνον
ἔβρεμε φόρμιγξ, ἀντὶ χοροῦ πέμπουσα μόθου λαοσσόον ἥχῳ· καὶ πολέμων σάλπιγ-

6.8. NONNUS

γες ἔσαν σύριγγες Ἑρώτων, καὶ δίδυμοι Βερέκυντες ὁμόζυγες ἔκλαγον αὐλοί, καὶ κτύπον ἀμφιπλήγα βαρυσμαράγων ἀπὸ χειρῶν

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 549

Ἄστεριου δ' ἀπάνευθεν ἐοῦ γενέταο μολόντος ἀρτιθαλῆς Μίλητος ὁμόστολος ἵκετο Βάκχῳ Καῦνον ἔχων συνάεθλον ἀδελφεόν, ὃς τότε Καρῶν λαὸν ἄγων ἔτι κοῦρος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν· οὐ πῶ γὰρ δυσέρωτα δολοπλόκον ἔπλεκε μολπὴν γνωτῆς οἷστρον ἔχων ἀδαήμενος, οὐδὲ καὶ αὐτὴν ἀντιτύπου φιλότητος ὁμοζήλων ἐπὶ λέκτρων Ζηνὶ συναπτομένην ἐμελίζετο σύγγονον Ἥρην Λάτμιον ἀμφὶ βόαυλον ἀκοιμήτοιο νομῆος, ὀλβίζων ὑπ' ἔρωτι μεμηλότα γείτονι πέτρῃ νυμφίον Ἐνδυμίωνα ποθοβλήτοιο Σελήνης· ἀλλ' ἔτι Βυβλὶς ἔην φιλοπάρθενος, ἀλλ' ἔτι θήρην Καῦνος ὁμογνήτων ἐδιδάσκετο νῆις ἐρώτων·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 36

καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπήλυδες ἐς μόthon Ἰνδῶν ἐκ βυθίου κενεῶνος ἀολλίζοντο θαλάσσης· καὶ δολιχῇ παλάμῃ δονέων περιμήκετον αἰχμὴν ἦλθε Λύκος, καὶ Σκέλμεις ἐφέσπετο Δαμναμενῇ πάτριον ἰθύνων Ποσιδήιον ἄρμα θαλάσσης, Τληπολέμου μετὰ γαῖαν ἀλιπλανέες μετανάσται, δαίμονες ὑγρονόμοι μανιώδεις, οὓς πάρος αὐτοὶ πατρώης ἀέκοντας ἀποτμήξαντες ἀρούρης Θερῖναξ σὺν Μακαρῇ καὶ ἀγλαὸς ἤλασεν Αὔγης, υἱέες Ἡελίοιο· διωκόμενοι δὲ τιθήνης

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 177

τοῖσι μὲν οὐατόεσσα φυῆς ἰνδάλλετο μορφῇ, ἱππεὶ δ' ἀνέτελλε δι' ἰξύος ὄρθιος οὐρὴ ἰσχία μαστίζουσα δασυστέρνοιο φορῆος, καὶ βοῆ βλάστησε κατὰ κροτάφοιο κεραίῃ, ὅμματα δ' εὐρύνοντο τανυκράριοι μετώπου, καὶ σκολιὰ πλοκαμίδες ἀνῆξηντο καρήνων, γναυμοὶ δ' ἀργιόδοντες ἐμηκύνοντο γενείων, ξείνῃ δ' αὐτοτέλεστος ἀπ' ἰξύος εἰς πόδας ἄκρους ἀμφιλαφῆς λασίοιο κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 218

μηκεδανὸν ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, αἱ μὲν ἐρίπνας γείτονες οἰονόμων ἐπιμηλίδες, αἱ δὲ λιποῦσαι ἄλσεα δενδρήντα καὶ ἀγριάδος ῥάχιν ὕλης, συμφυέες Μελῖαι δρυὸς ἥλικος· αἱ τότε πᾶσαι ἐς μόthon ἠπείγοντο συνήλυδες, αἱ μὲν ἐλοῦσαι τύμπανα χαλκεόνωτα, Κυβηλίδος ὄργανα Πείης, αἱ δὲ κατηρεφές πλοκάμους ἐλικώδεϊ κισσῷ, ἄλλαι ἐμιτρώθησαν ἐχιδναίοισι κορύμβοις· χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρον ἀκαχμένον, αἷς τότε Λυδαὶ Μαινάδες ὠμάρτησαν ἀταρβέες ἐς μόthon Ἰνδῶν· ὧν τότε Βασσαρίδες θιασώδεις Ἰδμοι τέχνη κρείσσονες ἠπείγοντο Διωνύσοιο τιθῆναι, Αἴγλη Καλλιχόρη τε καὶ Εὐπετάλη καὶ Ἰώνη καὶ Καλύκη γελώσα Βρύουσα τε, σύννομος Ὀραις, Σιλήνη τε Πόδη τε καὶ Ὠκυνόη καὶ Ἐρευνὼ Ἀκρήτη τε Μέθη τε, καὶ ἔσπετο σύννομος Ἄρπη Οἰνάνθη ῥοδόεσσα καὶ ἀργυρόπεζα Λυκάστη, Στησιχόρη Προθή τε· φιλομμειδῆς δὲ γεραιὴ οἰνοβαρῆς Τρυγίη πυμάτη κεκόρυστο καὶ αὐτῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 272

καὶ θεὸς εὐόρπηκος ἐφήμενος ἄντυγι δίφρου Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα, περὶ Φρύγα

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

κόλπον ἀρούρης, λαϊνέης Νιόβης παρεμέτρεε πενθάδα πέτρην· καὶ λίθος Ἴνδον ὅμιλον ἐριδμαίνοντα Λυαίῳ δακρυόεις ὁρώων βροτέην πάλιν ἴαχε φωνήν· “μὴ μόθον ἐντύνητε θεημάχον, ἄφρονες Ἴνδοί, παιδὶ Διός, μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας ἐνυῶ λαϊνέους τελέσειε καὶ ὑμέας, ὥς περ Ἀπόλλων, μυρομένους τύπον ἴσον ἐμῇ πετρώδει μορφῇ, μὴ ποταμοῦ παρὰ χεῦμα φερώνυμον Ἴνδον Ὀρόντην γαμβρόν ἐσαυθήσητε δεδουπότα Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 278

Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα, περὶ Φρύγα κόλπον ἀρούρης, λαϊνέης Νιόβης παρεμέτρεε πενθάδα πέτρην· καὶ λίθος Ἴνδον ὅμιλον ἐριδμαίνοντα Λυαίῳ δακρυόεις ὁρώων βροτέην πάλιν ἴαχε φωνήν· “μὴ μόθον ἐντύνητε θεημάχον, ἄφρονες Ἴνδοί, παιδὶ Διός, μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας ἐνυῶ λαϊνέους τελέσειε καὶ ὑμέας, ὥς περ Ἀπόλλων, μυρομένους τύπον ἴσον ἐμῇ πετρώδει μορφῇ, μὴ ποταμοῦ παρὰ χεῦμα φερώνυμον Ἴνδον Ὀρόντην γαμβρόν ἐσαυθήσητε δεδουπότα Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 282

Ῥεῖη χωομένη δύναται πλέον Ἰοχεαίρης· Φοίβου φεύγετε Βάκχον ἀδελφεόν· αἰδέομαι γὰρ Ἴνδῶν κτεινομένων ἀλλότρια δάκρυα λείβειν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 294

φιλαγρύπνῳ δὲ Λυαίῳ πάννουχος ἀστερόεντα πυρίτροχον ὀλκὸν ὑφαίνων οὐρανὸς ἐβρόντησεν, ἐπεὶ τότε μάρτυρι πυρσὺ νίκης Ἴνδοφόνιο τέλος μαντεύσατο Ῥεῖη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 303

Ἦρῃ δ’ ὠκυπέδιλος, ἐειδομένη δέμας Ἴνδῶ, οὐλοκόμῳ Μελανῇ, μὴ οἶνοπα θύρσον ἀείρειν Ἀστράεντα κέλευε, δορυσσόον ὄρχαμον ἀνδρῶν, μηδὲ φιλακρήτων Σατύρων ἀλάλαγμα γεραίρειν, ἀλλὰ μάχην ἄσπονδον ἀναστῆσαι Διονύσω· καὶ τίνα μῦθον ἔειπε παραιφαμένη πρόμον Ἴνδῶν· “ἥδ’ οὖς ὁ δειμαίνων ἀπαλὴν στίχα θηλυτεράων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 323

καὶ στρατὸν ὦπλισε Βάκχος ἐς ἀντιπόρων στίχας Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 325

οὐδὲ λάθε ζοφόντα Κελαινέα θῆλος ἐνυῶ, ἀλλὰ θυρῶν ἀκίχητος ὅλον στρατὸν ὦπλισεν Ἴνδῶν· καὶ θρασὺς Ἀστράεις, μενεδήιον οἷστρον ἀέζων, Ἀστακίδος κελάδοντα περὶ ῥόον ἴστατο λίμνης, δέγμενος ἀμπελόεντος ἐπηλυσίην Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 331

ἀλλ’ ὅτε δὴ διδύμης στρατιῆς ἐτερόζυγι λαῶ ἀμφοτέρων στίχα πᾶσαν ἐκόσμεον ἡγεμονῆες, κλαγγῇ μὲν ζοφόντες ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἴνδοί, Θρηικίους γεράνοισιν ἐοικότες, εὔτε φυγοῦσαι χειμερίην μᾶστιγα καὶ ἡερίου χύσιν ὄμβρου Πυγμαίων ἀγεληδὸν ἐπαίσσουσι καρήνοισι Τηθύος ἀμφὶ ῥέεθρα, καὶ ὀξυόεντι γενεῖῳ οὐτιδανῆς ὀλέκουσι λιποσθενὲς αἶμα γενέθλης, ἱπτάμεναι νεφεληδὸν ὑπὲρ κέρας Ὠκεανοῖο· εἰς ἐνοπὴν δ’ ἐτέρωθεν ἐβακχεύοντο μαχηταί, ἀκλινέες θεράποντες ἐγερεσιμόθου Διονύσου.

6.8. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 387

π<ο>λλή δ' ἔνθα καὶ ἔν<θα παρ' Ἀστακίδος στόμα λίμν>η<ς Ἰνδῶη δ>εδάικτο
γο<νῇ Κουρῆτι σιδήρῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 410

<καὶ πολὺς ἐσμ>ὸς ἔπιπτεν· ὅλη δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ <ὕγρῳ διψᾶς ᾗ>ρουρα,
καὶ Ἀστακίδος στόμα λίμνης <αἰμοβαφὲ>ς κελάρυζε, φόνῳ κεκερασμένον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 417

.. <ὄχθαι ἐφοῖ>νίσσοντο· πίων δέ τις Ἰνδὸς ἀγῆνωρ <τοί>ην ἐκ στομάτων πο-
λυθαμβέα ῥήξατο φωνήν· “<ξε>ῖνον ἴδον καὶ ἄπιστον ἐγὼ ποτόν· ὡς γλάγος αἰγῶν
ἄργυρον οὐ πέλε τοῦτο, καὶ οὐ μέλαν οἶα περ ὕδωρ, οὐδέ μιν οἶον ὅπωπα πολυτρή-
τοις ἐνὶ σίμβλοις βομβήεσσα μέλισσα λοχεύεται ἡδέι κηρῷ· ἀλλὰ νόον τέρπουσαν
ἔχει καλλίπνοον ὁδμήν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 1

<ᾠ>ς φα<μένου νεφεληδὸν ἐπέρρεον αἶθ>οπ<ες Ἰνδοὶ ᾗ>μφὶ ῥό<ον ποτα-
μοῖο μελίπνοον· ὦν ὁ μ>έν <αὐτῶν> ἀγχιβαθ<ῆς στατὸν ἵχν>ο<ς ἐπ' ἰλύι δισσὸν>
ἐρεί<σας> ἡμιφανῆς ἔστηκε, καὶ ὁμ<φαλὸν ὕδατ>ι δεύω<ν>, κυρτὸς ἔσω ποτα-
μοῖο κεκυφὸτα νῶτα τιταί<νων>, χερσὶ βαθυνομένησι μελισσταγῆς ἤφυσεν <ὕδωρ>·
ὃς δὲ παρὰ προχοῇσι, κατὰσχετος αἶθοπι δίψ<η>, πορφυρέῳ προβλήτα γενειάδα
κύματι βάπτων, στῆθος ἐφαπλώσας ποταμηίδος ὑψόθεν ὄχθης, οἰγομένοις στομά-
τεσσιν ἀνήφυσεν ἰκμάδα Βά<κχου>·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 26

ἔνθα τις ἀνὴρ Ἰνδὸς ἀμερσινόιο μέθης δεδονημένος οἷστρῳ εἰς ἀγέλην ἤιξε,
καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ ταῦρον ἀπειλητῆρα μετήγαγε δέσμιον ἔλκων, διχθαδίῳ
κεράων κεχαραγμένον ἄκρον ἐρύσσας τολμηραῖς παλάμαις, διδυμάονος οἶα κεραίης
ταυροφυῇ Διόνυσον <ὑπὸ ζυγὰ δούλια σύρων> ἄλλος ἔχ<ων> δασπλ<ῆτα σιδηρεῖης
γένυν ἄρπης αἰγὸς ὄρε>ς<ινόμοιο διέθρισεν ἀνθιρεῶνα, θηγαλέῳ δρεπάνῳ δεδαί-
γμένον, οἶα τε δειρὴν Πανὸ>ς <ἐυκραίροιο ταμῶν γαμφώνυχι χαλκῷ>

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 43

αἰγὸς ὄρε>ς<ινόμοιο διέθρισεν ἀνθιρεῶνα, θηγαλέῳ δρεπάνῳ δεδαίγμένον, οἶα
τε δειρὴν Πανὸ>ς <ἐυκραίροιο ταμῶν γαμφώνυχι χαλκῷ> ἄλλος ἀπηλοίησε βοῶν
κεραελκέα φύτλην, οἶα περ ἁμῶν Σατύρων ταυρώπ>ιδα <μο>ρ<φή>ν, <ὃς δὲ
τανυκραίρων ἐλάφ>ων ἐδίωκε γεν<έθλην> στικτῆς εἰσορόων πολυδαί>δαλον εἶδος
ὁ<πωπῆς, οἶα τε Βασσαρίδων ὀλέκω>ν στίχα· <δαιδαλαῖς γὰρ νεβρίσιν ἰσοτύποισι
παρεπλά>γχν<ησαν ὁπωπαί> καὶ φοναῖς λιβάδε>ς<σιν ὅλον θώρηκα μιαινῶν Ἰνδὸς
ἀκοντιστῆ>ρι <μέλας ἐρυθαίνετο λύθρῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 75

ὄργια μιμήσαντο φερεσσακέων Κορυβάντων, ἵχνια δινεύοντες ἐνόπλιον ἄμφι
χορεῖν· κ<αὶ πα>λάμης ἐλικηδὸν ἀμοιβαίησιν ἐρωαῖς <ἀσπίδ>ες ἐκρούο<ντο>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

κ>υβιστητῆρι σιδήρῳ· <ἄλλος> ὀπιπεύω<ν θιας>ώδεος ὄργια Μούσης <μιμηλῇ>ν
 Σατύ<ροισι συ>νεσκίρτησε χορείην· <καί τις ἄ>ρασσο<μένης> αἰών κελάδημα βο-
 εῖης <μ>εἰλιχον ἦθος ἔδεκτο, φιλοσμαράγῳ δὲ μενοινῇ <ρίγεδανὴν ἀνέμοισιν ἐτὴν
 ἔρριψε> φαρέτρην, <λύσσαν ἔχων> ἕτερος δὲ γυναιμανέω>ν πρόμο<σ> Ἴνδῶν ἀπλε-
 κέος πλοκαμῖδος ἐλὼν ὑψαύχενα Βάκχην, παρθενικὴν ἀδάμαστον ἀτάσθαλον εἰς
 γάμον ἔλκων, σφίγξεν ὑπὲρ δαπέδοιο, τανυσσάμενος δὲ κονίη χερσὶν ἐρωμανέεσσιν
 ἀπεσφρηγίσσατο μίτρην, ἐλπιδι μαψι>δίη π<εφ>ορημέν<ος> ἑξαπίνης γὰρ ὄρθιος
 εἶρπε δρ>άκων ὑποκόλπ<ιος> ἰξύι γείτων, δυσμενέος δ' ἦι>ξε κατ' αὐχέν<ος>, ἀμφὶ
 δὲ δειρῇ οὐραΐαις ἐλίκεσσ>ιν ἀνέπλεκε <κυκλάδα μίτρην> ταρβαλέοις δὲ πόδες>σι
 φυ<γὼν μελανόχροος ἀνὴρ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 87

ὄφ>ρα <μὲν οἴνωθέντες ἐν οὐρεσιν ἔτ>ρ<εχον> Ἴνδοί, τό>φρα <δὲ νήδυμος
 Ὕπνος ἐὼν πτερὸν οὔ>λο<ν ἐλίξας ἀκλινέων σφαλεροῖσιν ἐπέχραεν ὄ>μυ<ασιν> Ἴν-
 δῶν, εὐνάσε δ' οἴστρηθέντας ἀμετρήτῳ ν>όον ο<ῖνῳ>, Πα>σιθέης γε<ν>ε<τῇ><ρι>
 χαρι<ζόμενος> Δι>ονύσω· <ῶ>ν ὁ μὲν ὑπτιος εὐδεν ἄνω νεύον<τι> προσώ>π<ω>
 ὑ>πναλέω μυκτῆρι μεθυσφαλὲς <ἄσθμα τιταίνων>, ὃς δὲ βαρυνομένην κεφαλὴν
 <ἐπευθῆκα>τ<ο> πέτρῳ>, νωθρὸς ἐυχροκάλῳ ποταμῇ<ἰδι> κείμενος> ὄ<χθη>, ἡμα-
 τίοις δ' ὀάριζε νοοπλαν<έεσσιν> ὀνείροι>ς

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 121

κα>ὶ <δηί>ους κνώ<σσαντ>ας ἰδ<ὼν> γελῶντι προσώπῳ Βάκχος ἄν>α<ξ
 ἀγόρευε, χέ>ων <σημάντορα φωνήν>· “Ἴνδοφόνοι θεράποντες ἀνικῆτου Διονύσου,
 νόσφ>ι <μόθου> σφίγξαντες ἀολλέας υἱέας Ἴνδῶν πάντας ἀναιμάκτῳ ζωγρήσατε
 δημοτῆτι· καὶ βριαρῶ γόνυ δο>ῦ<λ>ον <ὑποκλίν>ας Διονύσω <Ἴνδός> ὑποδρῆσ-
 σειεν ἐμῇ> θιασώδεϊ Πείῃ, <σειῶν> οἴνοπα θύρσον, ἀπορρί>ψας δὲ θυέλλαις <ἀρ-
 γυρέην> κνημῖδα πόδας σφ>ίγξειε κοινόρνοις, <καὶ κεφαλὴν> <τέφειεν> ἐμ>ῶ
 <κ>ισσώδε<ϊ> δεσμῶ, γυμνώσας πλοκαμῖδας ἀερσιλό>φου <τρυφαλείης>,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 142

<αὐχένι> δυσμ>ενέων ὁ<φιώδεα> δεσμὸν ἐλίξας εἶλκε> δρακοντείη
 πεπ<εδημένον> ἀνέρα σειρῇ, ἄλλ>ος ἐλὼν λασίστης κεχα<λασμέν>ο<ν> ὀλκὸν
 ὑπήνη>ς <ἄ>νδ<ρ>α βαθυσμήριγγος <ἀνείρ>υσεν ἀνθ<ερεῶ>νος· <καί τις>
 ἐὰς παλάμας τανύσας σχολιότ<ριχι> κ>όρση <ἀνέρα> δ>ουρί<κ>τητον ἄ>δέσμιον
 εἶλκεν ἐθείρης· <ἄλλος> ὁ>μοπ<λέκτους> π>αλάμας περὶ νῶτα καθάψας <δήιον>
 εἶλικ<όεντι> λύγ>ων μιτρώσατ<ο> δεσ>μῶ <αὐχεν>ίῳ· τρ<ομερῶ> δὲ Μ>άρων
 ἐλελί<ζετ>ο παλμῶ <ῶμ>ω γηραλ<έω> βεβ>αρημένον Ἴνδ<ν> αἰεί>ων·
 <ἄλ>λος ἀκοντιστῆρα λαβὼν βεβημ<ένον> ὕπνω, <δεσμ>ῶ βοτρυόεντι περί-
 πλοκον αὐχένα <σύ>ρων, <στικ>τῶν πορδαλίων ὑπὲρ ἄντυγα θήκατο δίφρων·
 <ἄλλου> κ>εκλιμένοιο φιλεύιος ἐσμός ἀλήτης <χεῖρας> ὁ>πισθοτόνους ἀλύτῳ
 σφηκώσατο δεσμῶ, <καὶ λο>φιῆς ἐπέβησεν ἀκαμπτοπόδων ἐλεφάντων· καὶ πολὺς

6.8. NONNUS

εὐκύκλοιο λαβὼν τελαμῶνα βοεῖης Ἴνδὸν ἐπωμαδίῳ πεπεδημένον εἶχεν ἱμάντι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 150

<δήιον> εἶλικ<όεντι λύγ>ων μιτρώσατ<ο δεσ>μῷ <αὐχεν>ίῳ· τρ<ομερῷ δὲ
M>άρων ἐλελί<ζετ>ο παλμῷ <ῶμ>ῷ γηραλ<έω βεβ>αρημένον Ἴνδὸ<ν ἀείρ>ων·
<ἄλ>λος ἀκοντιστῆρα λαβὼν βεβημ<ένον> ὕπνω, <δεσμ>ῷ βοτρυόεντι περίπλο-
κον αὐχένα <σύ>ρων, <στικ>τῶν πορδαλίῳ ὑπὲρ ἄντυγα θήκατο δίφρων· <ἄλλου
κ>εκλιμένοιο φιλεύιος ἐσμὸς ἀλήτης <χεῖρας ὁ>πισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο
δεσμῷ, <καὶ λο>φίης ἐπέβησεν ἀκαμπτοπόδων ἐλεφάντων· καὶ πολὺς εὐκύκλοιο
λαβὼν τελαμῶνα βοεῖης Ἴνδὸν ἐπωμαδίῳ πεπεδημένον εἶχεν ἱμάντι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 153

καὶ τις ἀερτάζουσα καλαύροπα μηλοβοτῆρος Βασσαρίς, ἀφριώουσα λαθίφροني κύ-
ματι λύσσης, Ἴνδὸν ἐρευνητῆρα βαθυπλούτοιο θαλάσσης τολμηρῇ παλάμῃ πολυκαμ-
πέος εἶλκεν ἐθείρης δούλιον εἰς ζυγόδεσμον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 121

ληιδίην δ' ὁπάσαιμι γονὴν μελανόχροον Ἴνδῶν παστάδος ὑμετέρης θαλαμηπόλον·
ἀλλὰ τί φύτλην κυανέην ὀνόμηνα τεῆς νυμφοστόλον εὐνῆς;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 138

εἰ δὲ μόθου λάχες οἴστρον, ἅτε κλυτότοξος Ἀμαζών, ἔξεαι Ἴνδῶν ἐπὶ φύλοπιν,
ὄφρα κεν εἶης Πειθῶ νόσφι μόθοιο καί, ὁππότε δῆρις, Ἀθήνη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 235

ἔννεπεν ἄγχι φυτοῖο· δι' εὐπετάλου δὲ κορύμβου φθογγῆς εἰσαΐουσα γυναιμανέος
Διονύσου ἀρχαίη Μελίη φιλοκέρτομον ἔαχε φωνήν· “ἄλλοι μὲν, Διόνυσε, κυνοσσοῖ
Ἰοχθαίρη ἐνθάδε θηρεύουσι, σὺ δ' ἀγρώσσεις Ἀφροδίτῃ· ἥδὺς ὁ δειμαίνων ἀπαλό-
χροον ἄζυγα κούρην· Βάκχος ὁ τολμήεις ἰκέτης πέλε λάτρις Ἐρώτων· Ἰνδοφόνους
παλάμῃσιν ἀνάλκιδα λίσσετο κούρην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 254

καὶ φλογερῷ Φαέθοντος ἱμασσομένης χροά πυρσῷ ἄβροχα διψαλέης τερσαίνετο
χείλεα κούρης· καὶ δόλον ἀγνώσσοις γυναιμανέος Διονύσου ξανθὸν ὕδωρ ἐν-
όησε φιλακρήτου ποταμοῖο, καὶ πῖεν ἥδὺ ῥέεθρον, ὅθεν πῖον αἶθοπες Ἴνδοί· καὶ
φρένα δινηθεῖσα μέθη βακχεύετο κούρη, καὶ κεφαλὴν ἐλέλιζε μετῆλυδα δίζυγι παλμῷ,
καὶ διδύμην ἐδόκησεν ἰδεῖν πολυχανδέα λίμνην ὄμματα δινεύουσα· βαρυνομένου δὲ
καρῆνου δέρκετο θηροβότου διπλούμενα νῶτα κολώνης· καὶ τρομεροῖσι πόδεσσιν
ὀλισθήσασα κονίη εἰς πτερὸν αὐτοκύλιστος ἐσύρετο γείτονος Ὕπνου· καὶ γαμῖω
βαρύγουνος ἐθέλγετο κώματι νύμφη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 405

καὶ πόλιν εὐλαίγῃ φιλακρήτῳ παρὰ λίμνην τεῦξε θεὸς Νίκαιαν, ἐπώνυμον ἦν ἀπὸ
νύμφης Ἀστακίης ἐκάλεσσε καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 2

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Οὐδὲ φιλακρήτοιο μέθης πεπεδημένον ὕπνω ζωγρήσας ἀτίνακτον ἀνουτήτων γένος Ἰνδῶν ληθαίοις Διόνυσος ἐπέτρεπε δῆριν ἀήταις· ἀλλὰ πάλιν Φρύγα θύρσον ἐκούφισεν· ὑψιλόφου γὰρ εἰς ἐνοπὴν καλέοντος ἐπείγετο Δηριαδῆος, παιδὸς Ἀμαζονίης δολιὴν ἄμνηστον ἐάσας οἶνοβαρῇ φιλότῃ καὶ ὑπναλέους ὕμεναίους.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 26

καὶ Βρομίῳ συνάεθλος ὅλος στρατὸς ἔρρεε Βάκχων, θάρσος ἔχων προτέραιο μόθου χάριν, ὁππότε δισσῶ ἡδυμανῆς ἀσίδηρος ὁμόζυγι πῆχεϊ μάρψας ἔμφρονα νεκρὸν ἀναυδον, ἐνόπλιον Ἰνδὸν αἶρων, Σιληνὸς βαρύγουνος ἐχάζετο νωθρὸς ὁδίτης, ὁππότε κωμάζουσα ποδῶν διδυμάονι ῥυθμῶ Βακχιάς ἀκρήδεμνος ἐπεκροτάλιζε Μιμαλλῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 88

καλλείψας δὲ νομῆα καὶ ἀγριάδος ῥάχιν ὕλης εἰς ἑτέρεν ἔσπευδεν ὀρειάδα φύλοπιν Ἰνδῶν· καὶ Σατύρων ὁμόφοιτον ὀρίδρομον ἵχνος ἐπείγων ἀμφιπόλοις παλινόρσος ὁμίλειε θυιάσι Βάκχαις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 96

διψῶν δὲ φόνοιο καὶ εὐθύρσοιο κυδοιμοῦ, Τυρσηνῆς βαρύδουπον ἔχων σάλπιγγα θαλάσσης, πομπὸν Ἐνυαλίῳ μέλος μυχήσατο κόχλῳ, λαὸν ἀολλίζων· βριαροὺς δ' ἐμέθυσε μαχητάς, θερμότεροις ἐς ἄρηα νοήμασιν ἀνέρας ἔλκων Ἰνδῶς ὀλετῆρας ἀβακχεύτοιο γενέθλης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 97

τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἐκόσμεεν εἰς μόθον Ἰνδῶν· Ἀστράεις δ' ἀκίχητος ἰὼν ἡγγείλεν Ὀρόντη Ἰνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ· “γαμβρὲ δοριθρασέος μενεδήιε Δηριαδῆος, κλῦθι καὶ εἰσαίων μὴ χῶεο· καὶ σε διδάξω νίκην φαρμακόεσσαν ἀθωρήκτου Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 114

ἀστράπτων σακέεσσιν, ἀκοντοφόρους δὲ δοκεύων Λυδὸς ἀνὴρ πολυίδρις ἐμοὺς ἔφριξε μαχητάς· ἴστατο δ' ἀπτολέμων Σατύρων πρόμος, οὐ δόρυ χάρμης χειρὶ φέρων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐδ' ἐπὶ νευρῇ εἰς σκοπὸν ἰθυκέλευθον ὑπηνέμιον βέλος ἔλκων· ἀλλὰ κέρας βοδὸς εἶχεν, ἐνὶ γλαφυρῇ δὲ κεραίῃ φάρμακον ὑγρὸν ἄειρε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο εἰς προχοὰς δολόεσσαν ὄλην κατέχευεν ἐέρσην ἱκμάδι φοινίξας γλυκερὸν ῥόον· ἐκ δὲ κυδοιμοῦ καύματι διψῶντες ὅσοι πῖον αἶθοιες Ἰνδοί, ἔμφρονα λύσσαν ἔχοντες ἀνεκρούσαντο χορείην· καὶ σφισι λοίγιος ὕπνος ἐπέχραεν, ἀκλινέες δὲ ἄσχετα βακχευθέντες ἐπενάζοντο βοείαις· ἄλλοι δ' ἀστορέεσσι κατεκλίνοντο χαμεύναις νωθρὸν ἐπιτρέψαντες ἀκοιμήτῳ δέμας ὕπνω, Βάκχαις ἀδρανέεσσιν ἐλώρια καὶ Διονύσω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 132

ἀλλὰ ποτὸν πεφύλαξο, δορυσσόε, μὴ μετὰ νίκην κερδαλέην ἀσίδηρον ἀναιμάχτοιο Λυαίου ζωγρήσῃ δόλος ἄλλος ἐν ἄρει λείψανον Ἰνδῶν.

6.8. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 136

ὄφρα μὲν Ἴνδὸν ὄμιλον ὀρίδρομος ὥπλισεν Ἄρης, τόφρα δὲ Βασσαρίδες πολυκαμπέος ὑπόθι Ταύρου εἰς μόθον ἠπείγοντο, συνεστρατόωντο δὲ Βάκχοι ὀπλοφόροι καὶ Φῆρες ἀτευχέες· οἱ μὲν ἐναύλων ῥηξάμενοι κρηπίδας ἐκούφισαν, οἱ δὲ κολώνης ὑψιτενῇ πρῶνα· καὶ ἀρχομένοιο κυδοιμοῦ ἔχραον ἀντιβίοισι· πολυσχιδέες δὲ χαράδραι Ἰνδῶις ἐλικηδὸν οἰστεύοντο καρήνοισι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 150

καὶ ποσὶ λεπταλέοισιν ἐπισκαίροντες ἐρίπνη Πᾶνες ἐθωρήσσοντο μεμνηότες, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν μάρφας εὐπαλάμῳ βεβημένον αὐχένα δεσμῷ δῆιον αἰγείησιν ἀνέσχισεν ἀνέρα χηλαῖς, σὺν βριαρῷ θώρηκι μέσον κενεῶνα χαράσσω· ὃς δὲ ταχυπτόρθων κεράων εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς ὄρθιον ἀρπάξας τετορημένον Ἴνδὸν ἀλήτην μεσσοπαγῇ κούφισεν, ἐς ἡερίας δὲ κελεύθους δισσαῖς ὑψιπότητον ἀνηκόντιζε κεραΐαις, κύμβαχον αὐτοκύλιστον· ἀμαλλοφόροιο δὲ Δηοῦς ἄλλος ἐῖ παλάμη δονέων καλαμητόμον ἄρπην, ὥς στάχυν ὑσμίνης, ὥς δράγματα δηιοτήτος, δυσμενέων ἤμησε γονὰς γαμφώνυχι χαλκῷ, τεύχων κῶμον Ἄρηι θαλύσια καὶ Διονύσῳ, τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα· καὶ ὥρεγε μάρτυρι Βάκχῳ καμπύλον ἀνδρομέη πεπαλαγμένον ἄορ ἐέρση,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 168

καὶ θρασὺς Ἰνδῶν στρατιὴν θάρσυνεν Ὀρόντης μῦθον ἀπειλητῆρα χέων ὑψηνορι φωνῇ· “δεῦτε, φίλοι, Σατύροισιν ἀναστήσωμεν ἐνυῶ· ἄρεα μὴ τρομέοιτε φυγοπτολέμου Διονύσου· μηδὲ τις ὑμείων πῖετῳ ξανθόχροον ὕδωρ, μὴ γλυκερῆς δολόεντα μεμνηνὸτα φάρμακα πηγῆς, Ἰνδῶν αἰνομόρων δεδαΐγμένα χειρὶ Λυαίου μὴ μετὰ τόσσα κάρηνα καὶ ἡμέας ὕπνος ὀλέσση.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 186

ἀλλὰ μαχητὴν σφιγγόμενον βαρύδεσμον ἀνάλκιδα τοῦτον ἐρύσσω θηλυμανῇ Διόνυσον, ὁπάονα Δηριαδῆος· οὗτος ὁ θῆλυν ἔχων ἀπαλὸν χροῶ, πάντας ἐάσας Ἰνδοὺς τοσσατίους ἐνὶ μάρναο μοῦνον Ὀρόντη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 190

σὰς προπόλους Ἰνδοῖσι γυναιμανέεσσι συνάψω ἐλκομένας ἐπὶ λέκτρα δορικτήτων ὑμεναίων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 243

θηγαλέην Βρομίῳ μάτην ἤρασσε κεραῖην· οὐ γὰρ ἄναξ Διόνυσος ἀδηλήτοιο κάρηνου ταυροφυῇ τύπον εἶχε † Σεληναῖο μετώπου τεμνόμενον βουπληγος ἀλοιητῆρι σιδήρῳ, ὥς κερόεις Ἀχελῷος αἰδέεται, οὐ ποτε κόψας Ἡρακλῆς κέρας εἶλε γαμοστόλος· ἀλλὰ Λυαῖος οὐράνιον μίμημα βοώπιδος εἶχε Σελήνης, δαιμονίης ἄρρηκτον ἔχων βλάστημα κεραΐης, ἀντιβίοις ἀτίνακτον· ὁ δὲ θρασὺς ἀντί Βάκχου ἡερίῃ βαρύδουπος ὁμοίος Ἰνδὸς ἀέλλη δεύτερον ἠκόντιζεν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ νεβρίδος ἀφαμένη μολίβου τύπον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 254

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἴστασο δηριόων, καὶ γνῶσσαι, οἷον ἀέξει ὄρχαμον ἀλκήμεντα γέρων ἐμὸς Ἴνδὸς Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 274

τύψε κατὰ στέρνου πεφιδημένος· οὐτιδανῶ δὲ ἀνθεῖ βοτρυόεντι τυπεῖς ἐσχίζετο θώρηξ· οὐδὲ καλυπτομένου χροδὸς ἤψατο Βακχιάς αἰχμή, οὐ δέμας ἄκρον ἄμυξε· σιδηρείου δὲ χιτῶνος ῥηγνυμένου βαρύδουπος ἐχάζετο γυμνὸς Ὀρόντης· Ἡῶν δ' ἐπὶ πέζαν ἐὰς ἐτίταινεν ὀπωπὰς ἀντιπόρῳ Φαέθοντι καὶ ὕστατὴν φάτο φωνήν· “Ἡέλιε, φλογεροῖο δι' ἄρματος αἰθέρα τέμνων, γείτονα † καὶ κυθέην ὑπὲρ αὐλακα φέγγος ἰάλλων στῆσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἔννεπε Δηριαδῇ· Ἴνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ αὐτοδαίκτον Ὀρόντην καὶ θύρσους ὀλίγους ῥηξήνορας, εἰπὲ καὶ αὐτοῦ νίκην φαρμακόεσσαν ἀπειρομόθου Διονύσου, καὶ ῥόον οἶνωθέντα νοοσφαλέος ποταμοῖο· εἰπὲ δέ, πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρων στρατὸν Ἴνδῶν λεπταλέοις πετάλοισι διασχίζουσι γυναῖκες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 278

Ἡῶν δ' ἐπὶ πέζαν ἐὰς ἐτίταινεν ὀπωπὰς ἀντιπόρῳ Φαέθοντι καὶ ὕστατὴν φάτο φωνήν· “Ἡέλιε, φλογεροῖο δι' ἄρματος αἰθέρα τέμνων, γείτονα † καὶ κυθέην ὑπὲρ αὐλακα φέγγος ἰάλλων στῆσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἔννεπε Δηριαδῇ· Ἴνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ αὐτοδαίκτον Ὀρόντην καὶ θύρσους ὀλίγους ῥηξήνορας, εἰπὲ καὶ αὐτοῦ νίκην φαρμακόεσσαν ἀπειρομόθου Διονύσου, καὶ ῥόον οἶνωθέντα νοοσφαλέος ποταμοῖο· εἰπὲ δέ, πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρων στρατὸν Ἴνδῶν λεπταλέοις πετάλοισι διασχίζουσι γυναῖκες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 284

οὐ πιθόμην Βρομίῳ θηλύφρονι· μάρτυρας ἔλκω ἥελιον καὶ γαῖαν ἀτέρμονα καὶ θεὸν Ἴνδῶν, ἄγνὸν ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 286

σύ δὲ χαῖρε, καὶ ἵλαος ἔσσο κυδοιμῶ Ἴνδῶν μαρναμένων, καὶ ὀλωλότα θάψον Ὀρόντην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 314

τὸν μὲν ἐταρχύσαντο καὶ ἔστενον αἶλινα Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, χρυσέης παρὰ πυθμένα Δάφνης ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο, καὶ ἔγραφον ὑψόθι τύμβου· Βάκχον ἀτιμήσας στρατιῆς πρόμος ἐνθάδε κεῖται, αὐτοφόνῳ παλάμῃ δεδαῖγμένος Ἴνδὸς Ὀρόντης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 317

οὐδὲ μόθου τέλος ἦεν ἀτερπέος· ἡμιτελὴς γὰρ ἦεν ἀγὼν καὶ δῆρις ἀνήνυτος· ὕψιφανῆς δὲ Ἴνδὸς ἄρης ἀλάλαζε· παλιννόστῳ δὲ κυδοιμῶ Λυδὸν ἐρευγομένη μανιώδεος ὄγκον ἀπειλῆς Βακχιάς εἰς μόθον ἄλλον ἐκώμασε θυιάς Ἐνυῶ, δῆιον ἀνδροφόνοισιν ἀκοντίζουσα κορύμβοις, ἄρεϊ βακχευθεῖσα· φιλοπτόρθου δὲ Λυαίου δυσμενέες δρυόεντι κατεκτείνοντο βελέμνῳ φοίνιον ἔλκος ἔχοντες· ἀθωρήκτοιο δὲ Βάκχης ἔγχεϊ

6.8. NONNUS

βοτρυόεντι δαΐζομένοιο σιδήρου Ἴνδοι χαλκοχίτωνες ἐθάμβεον ὅξει κισσῷ στήθεα
γυμνωθέντα νεούτατα· ῥήϊτεροι γὰρ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 331

ἄλλων δ' ἄλλος ἔην φόνος ἄσπετος, ὣν ὑπὸ λύθρῳ σχιζόμενοι πετάλοισιν ἐφο-
νίσσοντο χιτῶνες μαρναμένων, ὅθι Ταῦρος· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι ἀκλινέες στε-
φανηδὸν ὁμοζυγέων στίχας Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 338

καὶ θρασὺς αὐλὸς ἔμελπε φόνου μέλος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς Βάκχοι μὲν θεράπον-
τες ἑλινοφόρου Διονύσου τυπτόμενοι πελέκεσσι καὶ ἀμφιτόμοισι μαχαίραις πάντες
ἔσαν πυργηδὸν ἀπήμονες· αἰνόμοροι δὲ δυσμενέες λεπτοῖσι κατεκτείνοντο πετῆλοις·
ἔξειγες δ' ἐπέπηκτο τανυπτόρθοις ἐνὶ δένδροις Ἴνδῶν πυκνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχρῃ νύσ-
σετο πεύκη τηλεπόρῳ, βέβλητο πίτυς, τοξεύετο δάφνη, Φοίβου δένδρον ἐοῦσα, καὶ
αἰδομένοις ἐνὶ φύλλοις πεμπομένων ἐκάλυπτε τανυπτερύγων νέφος ἰῶν, μὴ μιν ἴδῃ
βελέεσσιν οἷστευθεῖσαν Ἀπόλλων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 347

καὶ γυμνῇ παλάμῃ σακέων δίχρα, νόσφι σιδήρου, Βάκχῃ ῥόπτρα τίνασσε, καὶ
ἤριπεν ἀσπιδιώτης· τύμπανα δ' ἐσμαράγησε, καὶ ὠρχήσαντο μαχηταί· κύμβαλα δ'
ἐκροτάλιζε, καὶ αὐχένα κάμψε Λυαίῳ Ἴνδὸς ἀνὴρ ἱκέτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 354

ἀθρήσας δὲ τάλαντα μάχης ἑτεραλκεί ριπῇ νίκην Ἴνδοφόνιο προθεσπίζοντα Λυ-
αίου Ἀστράεις ἀκίχητος ἐχάζετο, πότμον ἀλύξας, ἐγχρεῖν τανύφυλλον ὑποπτήσων
Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 376

μαρναμένων δὲ ἤδη βαρβαρόφωνος † ἐπαύσατο Ἴνδῖς ἐννύ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 380

καὶ πολέας ζώγρησαν ἀπὸ πτολέμοιο μαχητὰς Βασσαρίδες· πολλοὶ δὲ λελοιπότες
οὔρεα Ταύρου δυσμενέες νόστησαν ἐς Ἴνδῶν κλίμα γαίης ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν ἐς
οἰκία Δηριαδῆος, ἀμφιλαφεῖς ἐλατῆρες ἀμετροβίων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 385

καὶ Βλέμυς οὐλοκάρηνος, Ἐρυθραίων πρόμος Ἴνδῶν, ἱκεσίης κούφιζεν ἀναίμονα
θαλλὸν ἐλαίης, Ἴνδοφόνῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 390

καὶ θεός, ἀθρήσας κυρτούμενον ἀνέρα γαίῃ, χειρὶ λαβὼν ὥρθωσε, πολυγλώσσῳ
δ' ἅμα λαῶ κυανέων πόμπευεν Ἐρυθραίων ἐκάς Ἴνδῶν, κοιρανίην στυγέοντα καὶ
ἦθεα Δηριαδῆος, Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ὅπῃ παρὰ γείτονι πόντῳ ὄλβιον οὔδας ἔναιε
καὶ οὔνομα δῶκε πολίταις· καὶ Βλέμυς ὠκύς ἵκανεν ἐς ἑπταπόρου στόμα Νείλου,
ἐσσόμενος σκηπτοῦχος ὁμόχροος Αἰθιοπῶν· καὶ μιν ἀειθερέος Μερόης ὑπεδέξατο
πυθμῆν, ὀψιγόνους Βλεμύεσσι προώνυμον ἡγεμονῆα.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 4

Ἦδη δὲ πτερόεσσα πολύστομος ἵπτατο Φήμη Ἀσσυρίης στίχα πᾶσαν ὑποτρο-
χόωσα πολλῶν, οὔνομα κηρύσσουσα κορυμβοφόρου Διονύσου καὶ θρασὺν Ἴνδον
ἄρηα καὶ ἀγλαόβοτρυν ὀπώρην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 170

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥοδέοις ἀμαρύγμασιν ἄγγελος Ἡοῦς ἀκροφαῆς ἐχάραξε λιπόσκιον
ὄρθρος ὁμίχλην, εὐχαίτης τότε Βάκχος ἐώιος ἄνθορεν εὐνῆς, ἐλπίδι νικαίῃ δεδο-
νημένος· ἐννύχιος γὰρ Ἴνδῶν ἐδάιζε γονὴν κισσῶδεϊ θύρσῳ, ὑπναλέης μεθέπων
ἀπατήλιον εἰκόνα χάρμης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 176

καὶ κτύπον εἰσαῖων Σατύρων καὶ δοῦπον ἀκόντων φλοῖσβον ὀνειρεῖς ἀπεσεῖσατο
δηιοτῆτος, ὕπνον ἀποσχεδάσας πολεμήιον· εἶχε δὲ θυμῷ μαντιπόλου φόβον ἄλλον
ἀπειλητῆρος ὀνείρου· μιμηλῆς γὰρ ὅπως μάχης Ἰνδαλμα Λυκούργου ἐσσομένων
προκέλευθον, ὅτι θρασὺς ἐνδοθι λόχμης δύσμαχος ἐκ σκοπέλοιο λέων λυσσῶδεϊ
λαιμῷ Βάκχον ἔτι σκαίροντα καὶ οὐ ψαύοντα σιδήρου εἰς φόβον ἐπτοίησε, καὶ ἤλασεν
ἄχρι θαλάσσης κρυπτόμενον πελάγεσσι, πεφυζότα θηρὸς ἀπειλήν· καὶ φόβον ἄλλον
ὅπως, λέων θρασὺς ὅτι γυναικας θυρσοφόρους ἐδίωκε, κεχηνότος ἀνθρεῶνος,
αἰμάσσω ὀνύχεσσι, χαρασσομένων δὲ γυναικῶν μύστιδος ἐκ παλάμης ἐκυλίνδετο
θύσθλα κονίη,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 197

τοῖον ὄναρ Διόνυσος ἐσέδρακεν· ἐκ λεχέων δὲ ὀρθὸς ἐὼν ἐνδυνε φόνῳ πεπα-
λαγμένον Ἴνδῶν χάλκεον ἀστερόεντα κατὰ στέρνοιο χιτῶνα, καὶ σκολιῷ μίτρωσε
κόμην ὀφιδέϊ δεσμῷ, καὶ πόδας ἐσφῆκωσεν ἐρευθιόωντι κοιθόρῳ, χειρὶ δὲ θύρσον
ἄειρε, φιλάνθεμον ἔγχος ἐνυοῦς· καὶ Σάτυρον κίκλησκεν ὀπάονα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 221

καὶ Βρομίῳ πολύδωρος ἄναξ ἐφθέγγετο φωνήν· “μάρναό μοι, Διόνυσε, καὶ ἄξια
ῥέζε τοκῆος· δεῖξον, ὅτι Κρονίδαο φέρεις γένος· ἀρτιθαλῆς γὰρ Γηγενέας Τιτῆνας
ἀπεστυφέλιξεν Ὀλύμπου σὸς γενέτης ἔτι κοῦρος· ἐπείγεις καὶ σὺ κυδοιμῷ Γηγενέων
ὑπέροπλον αἰστώσαι γένος Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 235

ὠμοβόρους δὲ λέοντας ἐπὶ κλόνον Ἴνδον ἰμάσσω, μὴ τρομέοις ἐλέφαντας, ἐπεὶ
τεὸς ὑψιμέδων Ζεὺς Κάμπην ὑψικάρηνον ἀπηλοῖησε κεραυνῷ, ἥς σκολιὸν πολύμορ-
φον ὄλον δέμας· ἄλλοφυεῖς γὰρ λοξὴν αὐτοέλικτον ἀνερρίπιζον ἐνὺ χίλιοι ἐρπη-
στῆρες ἐχιδναίων ἀπὸ ταρσῶν ἰὸν ἐρευγομένων δολιχόσκιον· ἀμφὶ δὲ δειρὴν ἦνθεε
πεντήκοντα καρήατα ποικίλα θηρῶν· καὶ τὰ μὲν ἐβρυχᾶτο λεοντείοισι καρήνοισι

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 267

γίνεις καὶ σὺ τοκῆι πανείκελος, ὄφρα καὶ αὐτὸν Γηγενέων ὀλετῆρα μετὰ Κρονίδην
σὲ καλέσσω, δῆιον ἀμήσαντα χαμαιγενέων στάχυν Ἴνδῶν.

6.8. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 271

σολὶ μόθος οὗτος ἔοικεν ὁμοίος· ἀρχέγονον γὰρ σὸς γενέτης Κρονίοιο προασπιστήρα κυδοιμοῦ ἡλιβάτοις μελέεσσι κεκασμένον υἱὸν ἀρούρης Ἴνδὸν ἀνεπρήνιξεν, ὅθεν γένος ἔλλαχον Ἴνδοί· Ἴνδῳ σὸς γενέτης, σὺ δὲ μάρναο Δηριαδῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 299

υἱὸν ἐγὼ Διὸς ἄλλον ἐμῷ ξείνισσα μελάνθρω· χθιζὰ γὰρ εἰς ἐμὸν οἶκον εὐπτερος ἤλυθε Περσεὺς γείτονα Κωρυκίοιο διαυγέα Κύνδον ἐάσσας, ὥς σύ, φίλος, καὶ ἔφασκεν ἐπώνυμον ὠκέϊ ταρσῷ ἀνδράσι παρ Κιλίκεσσι νεόκτιτον ἄστυ χαράξαι· ἀλλ' ὁ μὲν ἡέρταζεν ἀθηήτοιο Μεδούσης Γοργόνος ἄκρα κάρηνα, σὺ δ' οἶνοπα καρπὸν αἶρεις, ἄγγελον εὐφροσύνης, βροτέης ἐπίληθον ἀνίης· Περσεὺς κῆτος ἔπεφνεν Ἐρυθραίῳ παρὰ πόντῳ, καὶ σὺ κατεπρήνιξας Ἐρυθραίων γένος Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 300

κτεῖνε δὲ Δηριάδην, ὥς ἔκτανες Ἴνδὸν Ὀρόντην, κήτεος εἰναλίοιο κακώτερον· ἀχνυμένην μὲν Περσεὺς Ἀνδρομέδην, σὺ δὲ ῥύεο μείζονι νίκη πικρὰ βιαζομένην ἀδίκων ὑπὸ νεύμασιν Ἴνδῶν Παρθένον ἀστερόεσσαν, ὅπως ἓνα κῶμον ἀνάψῃ Γοργοφόνῳ Περσῇ καὶ Ἴνδοφόνῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 312

ὣς εἰπὼν παλίνρσος ἐῷ νόστησε μελάνθρω ἄβρὸς ἄναξ, Βρομίου ξεινηδόκος· εἰσαίων δὲ φθεγγομένου βασιλῆος ἐτέρπετο κέντορι μύθῳ θυρσομανῆς Διόνυσος, ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ οὔασι θελγομένοισι μόθον πατρῷον ἀκούων· καὶ Κρονίδην νείκεσσε, καὶ ἤθελε μείζονα νίκην ἐσσομένην τριτάτην, διδύμην μετὰ φύλοπιν Ἴνδῶν, ζῆλον ἔχων Κρονίδαο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 366

ἐλπίδα δ' ἡμετέρεν φθόνος ἥρπασεν· ὠισάμην γὰρ Ἴνδῶν μετὰ δῆριν ἅμα Σταφύλῳ βασιλῇ χερσὶν ἀερτάζειν θαλαμηπόλον ἐσπέριον πῦρ, Βότρυος ἀγχεμάχοιο τελειομένων ὑμεναίων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 19, line 37

Βότρυν ἔχεις θεράποντα· διδασκέσθω δὲ χορείας καὶ τελετὰς καὶ θύσθλα καί, ἣν ἐθέλης, μόθον Ἴνδῶν· καὶ μιν ἴδω γελόωντα φιλακρήτῳ παρὰ ληνῶ ποσσὶ περιθλίβοντα τεῆς ὠδῖνας ὀπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 19, line 146

ἴδμονας ὀρχηθμοῖο καλέσσατο μάρτυρι φωνῇ· “ὅς τις ἀεθλεύσει κυκλούμενος ἴδμονι ταρσῷ νικήσας τροχαλοῖο ποδὸς κρίσιν, οὗτος ἐλέσθω καὶ χρύσειον κρητῆρα καὶ ἡδυπότου χύσιν οἶνου· ὃς δὲ πέσῃ σφαιεροῖο ποδὸς δεδονημένος ὀλκῶ, ἥσσονα δ' ὀρχήσοιτο, καὶ ἥσσονα δῶρα δεχέσθω· οὐ γὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ὁμοίος· ἀθλοφόρῳ δὲ ἀνέρι νικήσαντι χοροίτυπον ἄβρὸν ἀγῶνα οὐ τρίποδα στίλβοντα καὶ οὐ ταχὺν ἵππον ὀπάσσω, οὐ δόρυ καὶ θώρηκα φόνῳ πεπαλαγμένον Ἴνδῶν, .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 92

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἔστι καὶ εἰλαπίνη μετὰ φύλοπιν, ἔστι χορεύειν Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἔσω Σταφύλοιο μελάθρου· πηκτίδες † οὐ φαύουσιν ἐνυαλίην μετὰ νίκην· νόσφι πόνων οὐκ ἔστιν ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν· οὐ πέλε ῥηιδίη μακάρων ὁδός· ἐξ ἀρετῆς δὲ ἀτραπὸς Οὐλύμποιο θεόσσυτος εἰς πόλον ἔλκει.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 110

Σάτυροι δὲ δαφοινήσσαν ἀπήνην πορδαλίων ἔζευξαν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ· Σιληνοὶ δ' ἀλάλαζον· ἐμυκήσαντο δὲ Βάκχαι θυρσοφόροι· στρατιαὶ δὲ συνήλυδες εἰς μόθον Ἰνδῶν στοιχάδες ἐρρώνοντο· καὶ ἔβρεμεν αὐλὸς Ἐνυοῦς· κεκριμένας δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 283

ἔμπλεον ἡδυπότοιο καὶ ἡθάδα ῥάβδον αἰείρων, εὖια δῶρα τίταινε φιλοσταφύλῳ Λυκοόργῳ· ἄρτι δέμας κόσμησον ἀναιμάκτῳ σέο πέπλῳ, ἄρτι μέλος πλέζωμεν ἀθωρήκτοιο χορείης, καὶ στρατὸς ἡρεμέων μενέτῳ παρὰ δάσκιον ὕλην, μὴ μόθον ἐντύνειε γαληναίῳ βασιλῇ· ἀλλὰ, βαλὼν πλοκάμοισι φίλον στέφος, ἔρχεο χαίρων εἰς δόμον ἀκλήστον ἐτοιμοτάτου Λυκοόργου, ἔρχεο κωμάζων ἄτε νυμφίος· Ἰνδοφόνους δὲ θύρσους σείο φύλαζον ἀπειθεί Δηριάδῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 201

ὄφρα μὲν ἄμφεπε Βάκχος ἀλίτροφα δεῖπνα τραπέζης, τόφρα δὲ Καυκασίῳ δι' οὖρεος εἰς πόλιν Ἰνδῶν οἶνοφύτου Βρομίῳ ποδῆνεμος ἵκετο κῆρυξ ταυροφυῆς, νόθον εἶδος ἔχων κεραελκεί μορφῇ, ἀντίτυπον μίμημα Σεληναίῃσι κερααῖαις, αἰγὸς ὀρεσσινόμοιο περὶ χροῖ δέρμα συνάψας, αὐχενίη κληῖδι καθευμένον ἐξ ἐνὸς ὤμου, δεξιτεροῦ πλευροῖο κατήρορον εἰς πτύχα μηροῦ, ἀμφοτέρης ἐκάτερθε παρηίδος οὐατα σείων, ὥς ὄνος οὐατόεις, λάσιος δέμας· ἐκ μεσάτης δὲ ἰξύος αὐτοέλικτος ἐσύρετο σύγγονος οὐρή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 211

ἀμφὶ δέ μιν γελῶντες ἐπέρρεον αἰθόπες Ἰνδοί, εἰσόκεν ἐγγὺς ἵκανεν, ὅπη διδυμόζυγι δίφρῳ ἔζετο Δηριάδης περιμήκετος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, ἡλιβάτων στατὸν ἶχνος ἀναστέλλων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 225

καὶ πυρόεις σέο Βάκχος ἀκούεται, ὅττι τεκούσης ἐκ λαγόνων ἀνέτελλε Διοβλήτοιο Θυώνης· καὶ πυρός ἐστιν ὕδωρ πολὺ φέρτερον· ἦν ἐθελήσῃ, χεύματι παφλάζοντι πατὴρ ἐμός, Ἰνδὸς Ὑδάσπης, Ζηνὸς ἀποσβέσσειε πυρίπνοον ἄσθμα κεραυνοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 234

καὶ βλοσυρῷ βασιλῇ τετηπότα χεῖλεα λύσας ἀγγελίην Βρομίῳ ταχύδρομος ἔννεπε κῆρυξ· “Δηριάδη, σκηπτοῦχε, θεὸς Διόνυσος ἀνώγει Ἰνδοὺς δεχνυμένους λαθικηδέος οἶνον ὁπώρης σπένδειν ἀθανάτοισι, δίχα πτολέμων, δίχα μόχθων· εἰ δὲ κε μὴ δέξαιντο, κορύσσεται, εἰσόκε θύρσοις Βασσαρίδων γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειν Ὑδάσπης.

6.8. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 269

ταῦτα μολὼν ἀγόρευε φυγοπολέμῳ Διονύσῳ· ἔρρε φυγῶν ἀκίχητος, ἕως ἔτι τόξον ἐρύκω, ἔρρε φυγῶν ἐμὸν ἔγχος· ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσας ἡμιτελεῖς σέο θήρας ἀθωρήκτους τε γυναῖκας Δηριάδῃ πολέμιζε, καὶ Ἰνδῶν μετὰ νίκην σύνδρομον αὐερύσω σε δορικτήτῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 309

καὶ καλέσας Ῥαδαμᾶνας ἀλήμονας, οὓς ποτε γαίης Κρηταίης ἀέκοντας ἀπὸ χθονὸς ἤλασε Μίνως Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ἐπέφραδε νεύματι Ῥεΐης πῆξαι νῆια δοῦρα θαλάσσιον εἰς μόθον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 317

ὄφρα μὲν εὐθύρσοιο μάχης ἤκούετο φωνὴ καὶ στρατὸς ἀγχικέλευθος ὄρεσσινόμου Διονύσου, τόφρα δὲ Δηριάδης πυκινὸν λόχον ἵδρυσεν Ἰνδῶν, γαῖαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐὼν στρατὸν ἄζυγα πέμπων, πᾶσαν ἐπιτρέψας δολομήχανον ἐλπίδα χάρμης Ἄρεϊ χαλκοχίτωνι· καὶ ἔπλεεν ὑψόθι νηῶν λαὸς ἐρετμώσας πεπερημένον Ἰνδὸν Ὑδάσπην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 322

καὶ στρατιαῖς διδύμησι μερίζετο φύλοπις Ἰνδῶν ἀμφοτέρην παρὰ πέζαν ἀκοντοφόρου ποταμοῖο· Θουρεὺς μὲν Ζεφύριοι παρὰ σφυρά, Δηριάδης δὲ ἀντιπόρου σχεδὸν ἤλθε παρὰ πτερὸν αἴθροπος Εὐρου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 3

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐκροχάλου ποταμοῖο Βάχχου πεζὸς ὄμιλος, ὅπη βαθυδίνεϊ κόλπῳ πλωτὸν ὕδωρ, ἅτε Νεῖλος, ἐρεύγεται Ἰνδὸς Ὑδάσπης, δὴ τότε Βασσαρίδων ἐμελίζετο θῆλυς ἀοιδὴ Νυκτελίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούουσα Λυαίῳ, καὶ λασίων Σατύρων χορὸς ἔβρεμε μύστιδι φωνῇ· γαῖα δὲ πᾶσα γέλασεν, ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι, Νηιάδες δ' ὀλόλυξαν, ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ Νύμφαι σιγαλέοις ἐλικηδὸν † ἐμυκήσαντο ῥεέθροις καὶ Σικελῆς ἐλίγαινον ὁμόζυγα ῥυθμὸν ἀοιδῆς, οἷον ἀνεκρούοντο μελιγλώσσων ἀπὸ λαιμῶν ὑμνοπόλοι Σειρήνες· ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχη,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 36

καὶ κύνας ὀρχηστῆρας ἐπηχύναντο λαγωαί· μηκεδανοὶ δὲ δράκοντες ἐβακχεύοντο χορεΐῃ ἵχνια λιχμώνοντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου, αὐχένα δοχμώσαντες, ἀνήρυγε δ' ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ μειλίχιον σύριγμα γεγηθότος ἀνθρεῶνος· τερπομένου δὲ δράκοντος ἦν τότε ῥυθμὸς ἐχέφρων, καὶ δολιχῆς ἐλέλιχτο περίπλοκος ὀλκὸς ἀκάνθης ποσσὶν ἀδειμάντοισι περισκαίρων Διονύσου· Ἰνδῶν δ' ἐλικηδὸν ἐπισκαίροντες ἐρίπνην τίγριδες ἐψιώντο· πολὺς δέ τις ἔνδοθι λόχμης ἐσμὸς ἀνεσχίρτησεν ὄρεσσινόμων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 47

καὶ δονέων πλοκαμῖδα παρήγορον ἀνθρεῶνος σύννομος ἀντεχόρευε λέων βητάρμονι κάπρῳ· ἀνδρομέης δ' ὄρνιθες ἀνέκλαγον εἰκόνα μολπῆς μιμηλὴν ἀτέλεστον

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὑποκλέπτοντες ἰωήν, νίκην Ἴνδοφόνοιο προθεσπίζοντες ἀγῶνος, .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 63

καί τις ἐσαυθρήσας ἑτερότροπα θαύματα Βάχχου, ὄμμα βαλὼν πυκινόϊο δι' ἀκροτάτοιο κορύμβου, φύλλα περιστείλας, θηήτορα κύκλον ὀπωπῆς τόσσον ἰδεῖν μεθέηκεν, ὅσον περιδέρκεται ἀνὴρ ὄμμασι ποιητοῖσι διοπτρεύων τρυφαλείης, ἥ ὁπότε τραγικοῖο χοροῦ δεδαημένος ἀνὴρ, φρικτὸν ἔχων μύκημα τανυφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν, ἐνδόμυχον τυκτοῖο δι' ὄμματος ὄμμα τιταίνει, ψευδαλέον βροτέοιο φέρων Ἴνδαλμα προσώπου· ὧς ὃ γε θαύματα πάντα λαθὼν ὑπὸ δάσκιον ὕλην ἀπροϊδῆς ἐδόκευεν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ· ἀντιβίοις δ' ἡγγεϊλε· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Θουρεὺς μεμφόμενος Μορρηὶ καὶ ἄφρονι Δηριαδῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 68

ἔτρεμε δ' Ἴνδὸς ὄμιλος, ἀφειδήσας δὲ κυδοιμοῦ χάλκεα ταρβαλέων ἀπεσεῖσατο τεύχεα χειρῶν, δένδρεα παπταίνων δεδονημένα θυιάδι ῥίπῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 71

καὶ νύ κεν Ἴνδὸς ὄμιλος ἐλὼν ἀπὸ γείτονος ὄχθης μάρτυρον ἱκεσίης γλαυκόχροα θαλλὸν ἐλαίης αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ἀδηρίτῳ Διονύσῳ· ἀλλὰ μεταλλάξασα δέμας πολυμήχανος Ἥρη δυσμενέας θάρσυνε καὶ ἥπαφεν ὄρχαμον Ἴνδῶν, Θεσσαλίδων μάγον ὕμνον ἐφαψαμένη Διονύσῳ καὶ Κίρκης κυκεῶνα, θεοκλήτοις ἐπαισιδαῖς οἷά τε φαρμακτῆρος ἀφαρμάκτου ποταμοῖο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 83

καὶ νύ κεν ἀφράστοιο διαθρώσκοντες ἐναύλου δαινυμέναις στρατιῇσιν ἐπέχραον αἵθοπες Ἴνδοί· ἀλλὰ τις ἠνεμόεντος ὑπερκύψασα κορύμβου ἐκ λασίου κενεῶνος Ἄμαδρυὰς ἄνθορε Νύμφη· χειρὶ δὲ θύρσον ἔχουσα φυτὴν ἰνδάλλετο Βάχχη, μιμηλὴν δρυόεντι πυκαζομένη τρίχα κισσῷ· δυσμενέων δ' ἐνέπουσα δόλον σημάντορι σιγῇ οὔασι βοτρυόεντος ἐπεψιθύριζε Λυαίου· “ἀμπελόεις Διόνυσε, φυτηκόμε κοίρανε καρπῶν, σὸν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν καὶ κάλλος ὀπάσσει· Βασσαρίς οὐ γενόμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Λυαίου,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 99

ἀμπελόεις Διόνυσε, φυτηκόμε κοίρανε καρπῶν, σὸν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν καὶ κάλλος ὀπάσσει· Βασσαρίς οὐ γενόμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Λυαίου, μοῦνον ἐμῇ παλάμῃ ψευδήμονα θύρσον αἰίρω· οὐ πέλον ἐκ Φρυγίης, σέο πατρίδος, οὐ χθόνα Λυδῶν ναιετάω παρὰ χεῦμα ῥυηφενέος ποταμοῖο· εἰμὶ δὲ καλλιπέτηλος Ἀμαδρυὰς, ἥχι μαχηταὶ δυσμενέες λοχόωσιν, ἀφειδήσασα δὲ πάτρης ῥύσομαι ἐκ θανάτοιο τεδὸν στρατόν· ὑμετέροις γὰρ πιστὰ φέρω Σατύροισι, καὶ Ἰνδῶν περ ἐοῦσα, ἀντὶ δὲ Δηριαδῆος ὁμοφρονέω Διονύσῳ· σοὶ γὰρ ὀφειλομένην ὀπάσω χάριν, ὅττι ῥεέθρων ὑγροτόκους ὠδῖνας, ὅτι δρυὰς αἰὲν ἀέξει ὁμβρηρῇ ῥαθάμιγγι πατὴρ τεδὸς ὕετιος Ζεὺς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 107

ἀλλὰ, φίλος, μὴ σπεῦδε ῥόον ποταμοῖο περῆσαι, μὴ σοι ἐπιβρίσωσιν ἐν ὕδασι

6.8. NONNUS

γείτονες Ἴνδοί· εἰς δρύας ὄμμα τίταινε καὶ εὐπετάλω παρὰ λόχμη ἀπροῖδῃ σκοπίαζε
καλυπτομένων λόχον ἀνδρῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 113

σιγὴ ἐφ' ἡμείων, μὴ δῆλιος ἐγγὺς ἀκούσῃ, μὴ κρυφίοις Ἴνδοῖσιν ἀπαγγεῖλειεν
Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 122

αὐτὰρ ὁ σιγῇ μίσγετο Βασσαρίδεσσιν, Ἀμαδρυάδος δὲ θεαίνης εἶπεν ἐοῖς προμά-
χοισιν ἐς οὐατα μῦθον ἐκάστου νεύμασι δενδίλλων, νοερῇ δ' ἐκέλευε σιωπῇ τεύχεσι
θωρηχθέντας ἀνὰ δρύας εἰλαπινάζειν, καὶ κρυφίων ἀγόρευε δολορραφῶν δόλον Ἴν-
δῶν, μὴ σφιν ἐπιβρίσωσιν ἀθωρήκτοισι μαχηταί, εἰσέτι δαινυμένοισι κατὰ στρατόν·
οἱ δὲ Λυαίῳ κεκλομένῳ πεύθοντο, καὶ εἰς μόνον ἦσαν ἐτοῖμοι σιγαλέον παρὰ δεῖπνον
ἀκοντοφόροιο τραπέζης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 133

Ζεὺς δὲ πατὴρ δολόεντα μετατρέψας νόον Ἴνδῶν ἐσπερίην ἀνέκοψε μάχην μυκή-
τορι βόμβῳ, ὄμβρου παννυχίοιο χέων ἀπερείσιον ἡχώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 140

ἀλλ' ὅτε χιονόπεζα χαραξαμένη ζόφον Ἡὼς ὄρθρον ἀμεργομένη δροσερῇ πορφύ-
ρετο πέτρῃ, ἄκρον ὑπερκύψαντες ἐγερσιμόθου σκέπας ὕλης δυσμενέες προὔτυψαν
ἀολλέες· ἦρχε δὲ Θουρεύς, Ἴνδῶν πολέμοιο πέλωρ πρόμος, εἵκελος ὀρμὴν ἡλιβάτω
Τυφῶνι καταΐσسونτι κεραυνοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 144

καὶ στρατιαὶ πινυτοῖο δολόφρονι νεύματι Βάχχου ψευδαλέον φόβον εἶχον ἀταρ-
βέες, ἐκ δὲ κυδοιμοῦ αὐτόματοι χάζοντο θελήμονες, εἰσόκεν Ἴνδοί· ἐς πεδῖον προ-
χέοντο λελοιπότες ἔνδια λόχμης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 164

καὶ θεὸς ἀστήρικτος ὅλους ἐφόβησε μαχητὰς δυσμενέων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξί-
φος, οὐ δόρυ πάλλων, ἀλλὰ μέσος προμάχων πεφορημένος εἵκελος αὖραις δεξιὸν
ἐκ λαιοῖο κέρας κυκλώσατο χάρμης, θύρσον ἀκοντίζων δολιχόσκιον, ἀνθεῖ γαίης,
ἔγχρ' ἐκισσῆεντι διασχίζων νέφος Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 217

ὥς δ' ὅτε ῥιγαλέου σκιερὴν μετὰ χεῖματος ὥρην φαίνεται ἀσκεπέων νεφέων γυ-
μνούμενος ἀήρ, φέγγεος εἰαρινοῖο δεδεγμένος αἴθριον αἴγλην· ὥς ὃ γε βακχεύων
πυκινὰς στίχας ἄτρομος ἀνὴρ Ἴνδῶν σχιζομένων μεσάτην γυμνώσατο χάρμην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 250

οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐπὶ κλόνον ἔρρεον Ἴνδοί· θαρσαλέοι δ' ἦψαντο παλιννόστοιο
κυδοιμοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 266

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

οὐ πίσυνος σαχέεσσι καὶ οὐ θώρηκι κυδοιμοῦ· ἀλλὰ ἐ πατρώοις πεπυκασμένον ἀντὶ σιδήρου ἄρρηκτοῖς νεφέεσσιν ὅλον πύργωσεν Ἀθήνη, οἷς πάρος ἀβρέκτοιο κατέσβεσεν αὐχμὸν ἀρούρης διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ Ζηνὸς ἐπομβρῆσαντος, ἀμαλλοτόκοιο δὲ γαίης αὐλακες εὐώδινες ἐνυμφεύθησαν ἀρότρῳ· καὶ μέσος ἀντιβίων κυκλούμενος ἔνθεος ἀνὴρ τοὺς μὲν ἀπηλοίησε θυῶ δορί, τοὺς δὲ μαχαίρῃ, τοὺς δὲ λίθοις κραναοῖσι· πέδον δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ Ἰνδῶν κτεινομένων, καὶ ἀκαμπέος ἀνέρος αἰχμῇ κείτο πολυσπερέων νεκύων χύσις, ὣν ὁ μὲν αὐτῶν ἡμιθανὴς ἥσπαιρεν, ὁ δὲ χιθόνα ποσσὶν ἀράσσων ὕπτιος αὐτοκύλιστος ὁμίλει γείτονι πότμῳ· καὶ δαπέδῳ στείνοντο, νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ κεκλιμένῳ μετρηδόν, ἀπ' ἀρτιτόμοιο δὲ λαιμοῦ ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνετο λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσυτέρων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιώσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῷ, υἱέας οἰκτείρουσα, χαραδραῖη φάτο φωνῇ·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 279

καὶ δαπέδῳ στείνοντο, νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ κεκλιμένῳ μετρηδόν, ἀπ' ἀρτιτόμοιο δὲ λαιμοῦ ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνετο λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσυτέρων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιώσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῷ, υἱέας οἰκτείρουσα, χαραδραῖη φάτο φωνῇ· “υἱὲ Διὸς ζεῖδωρε μαιφόνε – καὶ γὰρ ἀνάσσεις ὄμβρου καρποτόκοιο καὶ αἰμαλέου νιφετοῖο – , ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὄλην ἐδίηνας ἄλωην Ἑλλάδος, Ἰνδῶν δὲ κατέκλυσας αὐλακα λύθρῳ, ὁ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θανατηφόρος· ἀγρονόμοις μὲν σὸς νιφετὸς στάχυν εὔρε, σὺ δὲ στρατὸν ἔθρισας Ἰνδῶν ἀνέρας ἀμῶν μετὰ λήιον· ἀμφότερον δὲ ἐκ Διὸς ὄμβρον ἄγεις, ἐξ Ἄρεος αἵματι νείφεις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 281

ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνετο λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσυτέρων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιώσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῷ, υἱέας οἰκτείρουσα, χαραδραῖη φάτο φωνῇ· “υἱὲ Διὸς ζεῖδωρε μαιφόνε – καὶ γὰρ ἀνάσσεις ὄμβρου καρποτόκοιο καὶ αἰμαλέου νιφετοῖο – , ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὄλην ἐδίηνας ἄλωην Ἑλλάδος, Ἰνδῶν δὲ κατέκλυσας αὐλακα λύθρῳ, ὁ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θανατηφόρος· ἀγρονόμοις μὲν σὸς νιφετὸς στάχυν εὔρε, σὺ δὲ στρατὸν ἔθρισας Ἰνδῶν ἀνέρας ἀμῶν μετὰ λήιον· ἀμφότερον δὲ ἐκ Διὸς ὄμβρον ἄγεις, ἐξ Ἄρεος αἵματι νείφεις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 285

ἀλλὰ Κρονίων οὐρανόθεν κελάδησε, καὶ Αἰακὸν εἰς φόνον Ἰνδῶν βρονταίοις πατάγοισι Διὸς προκαλίζετο σάλπιγξ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 290

μάρνατο δ' εἰσέτι μᾶλλον ἀνώδυνος εἰς μέσον Ἰνδῶν Αἰακὸς ἀστήρικτος, ἐπεὶ βέλος ἤπτετο μηροῦ λεπτὸς ὄνου ἅτε φωτός, ὅτε χροὸς ἄκρα χαράξῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 305

δύμεναι, ἤχι πάροιθεν ἐκεύθετο· τὸν δὲ διώκων εἰς δρόμον ἡνιόχευε ποδῆνεμον

6.8. NONNUS

ἵππον Ἐρεχθεύς· ἄλλ' ὅτε τόσσον ἔμαρψεν, ὅσον προμάχοιο βαλόντος ἔγχεος ἵπταμένοιο τιταίνεται ὄρθιος ὁρμή, δὴ τότε δὴ μετὰ νῶτα βαλὼν ἀντώπιος ἔστη πεζὸς ἀνὴρ ἱππῆα δεδεγμένος· αὐτὰρ ὁ κάμψας ὀκλαδὸν ἐστήριξεν ἀριστερόν ἱχνος ἀρούρη λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσιν, ὀπισθοτόνοιο δὲ ταρσοῦ ἱχνιον ἡέρταζε μετάρσιον, ὀρθὰ τιταίνων δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρα πεπηγότα δάκτυλα γαίῃ, Ἰνδικὸν ἐπταβόειον ἔχων σάκος, εἰκόνα πύργου, γυμνὸν ἔχων ξίφος ὀξύ· προῖσχύμενος δὲ προσώπου ἀσπίδα χαλκεόνωτον ἐπέδραμεν Ἰνδὸς ἀγῆνωρ, ἣ θανέειν ἣ φῶτα βαλεῖν ἣ πῶλον ἐλάσσαι ἄορι τολμήεντι· καὶ ὁμφαλόεντι σιδήρῳ δόχμιος ἀντικέλευθον ἀνακρούσας γένυν ἵππου πεζὸς ἐὼν ἐτίναξεν ὑπέρτερον ἡνιοχῆα· καὶ νῦ κεν ἐς χθόνα ῥῖψεν ἀμήτορος ἀστὸν Ἀθήνης, ἀλλὰ μιν ἔγχεϊ νύξε παρ' ὁμφαλὸν ἄκρον Ἐρεχθεὺς καὶ φονίῳ μέσον ἄνδρα πεπαρμένον ὀξεί χαλκῷ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 307

ἔγχεος ἵπταμένοιο τιταίνεται ὄρθιος ὁρμή, δὴ τότε δὴ μετὰ νῶτα βαλὼν ἀντώπιος ἔστη πεζὸς ἀνὴρ ἱππῆα δεδεγμένος· αὐτὰρ ὁ κάμψας ὀκλαδὸν ἐστήριξεν ἀριστερόν ἱχνος ἀρούρη λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσιν, ὀπισθοτόνοιο δὲ ταρσοῦ ἱχνιον ἡέρταζε μετάρσιον, ὀρθὰ τιταίνων δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρα πεπηγότα δάκτυλα γαίῃ, Ἰνδικὸν ἐπταβόειον ἔχων σάκος, εἰκόνα πύργου, γυμνὸν ἔχων ξίφος ὀξύ· προῖσχύμενος δὲ προσώπου ἀσπίδα χαλκεόνωτον ἐπέδραμεν Ἰνδὸς ἀγῆνωρ, ἣ θανέειν ἣ φῶτα βαλεῖν ἣ πῶλον ἐλάσσαι ἄορι τολμήεντι· καὶ ὁμφαλόεντι σιδήρῳ δόχμιος ἀντικέλευθον ἀνακρούσας γένυν ἵππου πεζὸς ἐὼν ἐτίναξεν ὑπέρτερον ἡνιοχῆα· καὶ νῦ κεν ἐς χθόνα ῥῖψεν ἀμήτορος ἀστὸν Ἀθήνης, ἀλλὰ μιν ἔγχεϊ νύξε παρ' ὁμφαλὸν ἄκρον Ἐρεχθεὺς καὶ φονίῳ μέσον ἄνδρα πεπαρμένον ὀξεί χαλκῷ εἰς πέδον ἠκόντιζεν· ὁ δὲ στροφάδεσσιν ἐρωαῖς ἡερόθεν προκάρηνος ἐπωλίσθησε κονίῃ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 344

ὥς δ' ὅτε χαλκείῳ τις ἐπ' ἄκμονι χαλκὸν ἐλαύνων ἀκαμάτῳ ῥαιστῆρι πυρίβρομον ἦχον ἰάλλει, τύπτων γείτονα μύδρον, ἀποθρῶσκουσι δὲ πολλοὶ ἀλλόλοιοι σπινθῆρες ἀρασσομένοιο σιδήρου, ἡέρα θερμαίνοντες, ἀμοιβαίησι δὲ ῥιπαῖς ὃς μὲν ἔην προκέλευθος, ὁ δὲ σχεδόν, ἄλλος ὀρούσας ἄλλον ἔτι θρώσκοντα κιχάνεται αἶθοπι παλμῷ· ὥς ὃ γε τοξεύων στρατιὴν ἀντώπιον Ἰνδῶν μαρναμένων ἐκέδασσεν, ἄλωφῆτων ἀπὸ τόξων κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον ἐπασσυτέροισι βελέμνοισι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 348

μεσσατίης δὲ φάλαγγος ἀλευαμένης νέφος ἰὼν χῶρος ἐγυμνώθη, κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης, ἀμφιφαῆς ὅτε βαιὸν ἀποστίλβουσα κεραῖης ἄκρα διαπλήσασα δῶα νεοφεγγέος αἴγλης κεκλιμέναις ἀκτῖσι μέσον κύκλοιο χαράσσει, δίζυγι κεκριμένῳ μαλακῷ πυρί, μεσσατίης δὲ γυμνὰ χαρασσομένης ἔτι φαίνεται κύκλα Σελήνης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 394

ἄρκιον Ἰνδὸν ὄλεσσε τεδὸν δόρυ· παύεο Νύμφαις δάκρυα Νηιάδεσσιν ἀδακρύτοισιν ἐγείρων· Νηιάς ὑδατόεσσα καὶ ὑμετέρη πέλε μήτηρ· κούρην γὰρ ποταμοῖο τετῆν

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Αἶγιναν ἀκούω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 12

οὐδ' ἐπὶ δὴν παρὰ θῖνα φερεσσακέος ποταμοῖο πληθύνει τοσσατὴν φονίων κυκλούμενος Ἴνδῶν Αἰακὸς εἰσέτι μῖμνεν, ἐπεὶ μογέοντι παρέστη Ἴνδοφόνος Διόνυσος ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 21

εἰ δέ τις ἀνὴρ νήχετο δαιδαλέης ὑπὲρ ἀσπίδος οἶδματα τέμνων, νηχομένου κεραίξει μετάφρενον· εἰ δέ τις Ἴνδῶν ἡμιφανῆς πολέμιζεν ἐπ' ἱλύϊ ταρσὸν ἐρείσας, θύρσῳ στῆθος ἔτυψεν ἢ αὐχένα, κύματα τέμνων, δυόμενος· βυθίων γὰρ ἐπίστατο κόλπον ἐναύλων, ἐξ ὅτε μιν φεύγοντα μόθον δασπλητὰ Λυκούργου δώματι κυμαίνοντι γέρων ὑπεδέξατο Νηρέυς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 52

καὶ τις ἐοὺς ἐτάρους δεδοκήμενος Ἴνδος ἀγῆνωρ τοὺς μὲν κτεινομένους δολιχῶ δορί, τοὺς δὲ μαχαίρῃ, ἄλλον οἰστευθέντα χαραδρήεντι βελέμνω, τὸν δὲ πολυπλέκτῳ δεδαϊγμένον ὀξείῃ θύρσῳ, Θουρέϊ νεκρὸν ὅμιλον ἐδείκνυσεν, ἀχνύμενος δὲ τίλλε κόμην, φλογερῶ δὲ χόλου βακχεύετο πυρσῶ, σφίγγων καρχαρόδοντι μεμυκότα χεῖλεα δεσμῶ· καὶ ταχὺς αὐτοφόνον μιμούμενος Ἴνδὸν Ὀρόντην, βάρβαρον αἶμα φέρων καὶ βάρβαρον ἦθος ἀέζων, ἄορ ἐὼν γύμνωσεν, ἀπορρίψας δὲ χιτῶνα,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 117

Ἦρῃ δ' ὥς ἐνόησε δαΐκταμένων φόνον Ἴνδῶν, οὐρανόθεν πεπότῃτο, δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου ἄστατος ἠνεμόεντι κατέγραφεν ἡέρα ταρσῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 120

Ἀντολῆς δ' ἐπέβαινε, καὶ ὤπλισεν Ἴνδὸν Ὑδάσπην φύλοπιν ὕδατόεσσαν ἀναστῆσαι Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 129

καὶ θεὸς ἡγεμόνευε, δι' οἶδατος ἠνιοχεύων ἄρμασι χερσαίοισι νόθον πλόον, ὑγροπόρων δὲ πορδαλίων ἀδιάντος ὄνυξ ἐχάραξεν Ὑδάσπην· καὶ στρατιαὶ πλόον εἶχον ἀκυμάντου ποταμοῖο, ὣν ὁ μὲν Ἴνδῶν σχεδὴν πολύδεσμον ἐρέσσω, ἄμματι τεχνήεντι περίπλοκα δούρατα δήσας.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 149

καὶ στρατὸς ἐγρεμόθων πρυλέων ἀκάτοιο χατίζων, ἀσκοῖς οἰδαλέοισι χέων ποιητὸν ἀήτην, δέρματι φουσαλέῳ διεμέτρεεν Ἴνδὸν Ὑδάσπην, ἐνδομύχων δ' ἀνέμων ἐγκύμονες ἔπλεον ἀσκοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 188

οὐ ποτε τολμήεντες ἐμὸν ῥόον ἔπλεον Ἴνδοι ἄρμασιν ἡλιβάτοισι, καὶ οὐ πατρώιον ὕδωρ Δηριάδης ἐχάραξεν ἐῶ περιμήκει δίφρῳ, ὑψιλόφων λοφιῇσιν ἐφεδρήσων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 276

6.8. NONNUS

Ἵδριάδων δὲ φάλαγγες ἀνάμπυκες ὠκέϊ ταρσῶ γυμναὶ κυματόεντος ἀπεπλάζοντο μελάθρου· καὶ τις ἀναινομένη φλογερὸν πατρώιον ὕδωρ Νηιάς ἀκρήδεμνος ἀήθεα δύσατο Γάγγην· ἄλλη δ' Ἴνδον ἔναιεν ἐριβρεμέτην Ἀχεσίην ἀζαλέοις μελέεσσιν· ἄλωομένην δὲ Χοάσπης ἄλλην οὐρεσίκοιτον ἀνάμπυκα Νηίδα Νύμφην παρθενικὴν ἀπέδιλον ἐδέξατο, Περσίδι γείτων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 319

Τηθύς, καὶ σύ, θάλασσα, κορύσσεο· ταυροφυῇ γὰρ Ζεὺς νόθον υἷα λόχευσεν, ἵνα ζύμπαντας ὀλέσση καὶ ποταμούς καὶ πῶτας ἀμεμφείας· ἀμφοτέρων δὲ Ἴνδους θύρσος ἔπεφνε καὶ ἔφλεγε πυρσὸς Ἵδάσπην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 17

ἀλλὰ πόθος τεκέων με βιήσατο· Δηριάδῃ γὰρ υἱεὶ πιστὰ φέρων ῥοθίων ἐλέλιζον ἀπειλήν, Ἴνδοις κτεινομένοισι βοηθὸν οἶδμα κυλίνδων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 27

... Νηιάδες φεύγουσιν ἐμὸν ῥόον· ἀμφὶ δὲ πηγὰς ἡ μὲν ναιετάει διερὸν δόμον, ἡ δ' ἐνὶ λόχμῃς σύννομος Ἀδρυάδεσσι φυτὸν μετὰ πόντον ἀμείβει, ἄλλη δ' Ἴνδον ἔχει μετανάστιος, ἡ δὲ φυγοῦσα ποσσὶ κονιομένοισιν ἐδύσατο διψάδα πέτρην Καυκασίην, ἑτέρῃ δὲ μεταίξασα Χοάσπην ναίει ξεῖνα ῥέεθρα καὶ οὐκέτι πάτριον ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 70

ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἐπέπλεεν ὑγρὸν Ἵδάσπην, τόφρα δέ, θάρσος ἄρῃος ἔχων περιμήκεα μορφήν, Δηριάδης ἐπὶ δῆριν ἐπώνυμον ὥπλισεν Ἴνδούς, στήσας ἀμφὶ ῥέεθρον ἕως στίχας, ὄφρα μαχηταὶ λαὸν ἐρητύσωσιν ἀνερχομένων ἔτι Βάκχων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 82

καὶ σφετέροισιν † ἰόντες ἀρηγόνες, ἄλλος ἐπ' ἄλλω, σὺν Διὶ πάντες ἵκοντο θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου ἄλματι πωτήεντι· καὶ Αἰγίνης χάριν εὐνῆς αἰετὸς ἠώρητο τὸ δεύτερον ὑψιπέτης Ζεὺς Ἀσωποῦ μετὰ χεῦμα, καὶ Αἰαχὸν ἡεροφοίτην φειδομένων ὀνύχων δεδραγμένος ἄρπαγι ταρσῶ κουφίζων ἐκόμισσεν ἐς ἄρεα Δηριάδῃος Ἰνδῶν ἐπὶ πέζαν· ἀπ' εὐρυπόροιο δὲ κόλπου υἷον Ἀρισταῖον γενέτης ἐσάσων Ἀπόλλων, φαιδρὸς ἀλεξικάκων πεφορημένος ἄρματι κύκνων, μνήστιν ἔχων θαλάμοιο λεοντοφόνοιο Κυρήνης· καὶ κρατέων ἕο παῖδα τανύπτερος ἥρπασεν Ἑρμῆς, υἷα Πηνελόπης, κεραελκέα Πᾶνα κομήτην· Οὐρανίῃ δ' Ὑμέναιον ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου παιδὸς ἐοῦ γονόεντος ἐπώνυμον, ἡερίας δὲ ἀτραπιτοὺς ἐχάραξεν, ὁμοίος ἀστέρος ὀλκῶ, γνωτῶ βοτρυόεντι χαριζομένη Διονύσῳ·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 96

καὶ κρατέων ἕο παῖδα τανύπτερος ἥρπασεν Ἑρμῆς, υἷα Πηνελόπης, κεραελκέα Πᾶνα κομήτην· Οὐρανίῃ δ' Ὑμέναιον ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου παιδὸς ἐοῦ γονόεντος ἐπώνυμον, ἡερίας δὲ ἀτραπιτοὺς ἐχάραξεν, ὁμοίος ἀστέρος ὀλκῶ, γνωτῶ βοτρυόεντι χαριζομένη Διονύσῳ· Καλλιόπῃ δ' Οἶαγρον ἐοῖς ἀνεκούφισεν ὤμοις· καὶ τεκέων Ἡφαιστος ἐὼν ἀλέγιζε Καβείρων, ἀμφοτέρους δ' ἥρπαξεν, ὁμοίος ὀξεί πυρσῶ·

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἀκταίη δ' ἐσάωσεν Ἐρεχθέα Παλλὰς Ἀθήνη, Ἴνδοφόνον ναετῆρα θεοκρήπιδος Ἀθήνης· Νύμφας δ' Ἀδρυάδας ναέται ζώγρησαν Ὀλύμπου πάντες, ὅσοις μεμέληντο φίλοι δρύες, ἔξοχα δ' ἄλλων δαφναίας ἐσάωσε φανείς δαφναῖος Ἀπόλλων, καὶ σφιν ἅμα χραίσμησε συνέμπορος υἱεὶ μήτηρ, εἰσέτι κυδαίνουσα λεχώια δένδρεα Λητώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 106

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα κορυμβοφόρους τε γυναικας ἐκ βυθίου ῥύσαντο πολυφλοίσβοιο κυδοιμοῦ θυγατέρες Κύδνοιο, φιλοζεφύρου ποταμοῖο, πλωτὸν ἐπιστάμεναι διερὸν δρόμον, ἃς ἐπὶ νίκη ἄρεος Ἰνδῶιο πατὴρ δωρήσατο Βάκχῳ, Νηιάδας πολέμοιο δαήμονας, ἃς ποτε χάρμην μαρνάμενος Κρονίῳ Κίλιξ ἐδίδαξε Τυφωεύς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 123

ἄλλοι δ' ἦσαν ὀπισθεν, ἐπεσσεύοντο δὲ πορθιμῷ ἐξ ἐτέρης ἀνιόντες ἀθηήτοιο κελεύθου, ἧχι θεὸς πόμπευεν· ἐπεὶ πτερὸν ἡρέμα πάλλων αἰετὸς ἡγεμόνευε δι' ἡέρος ἀντίτυπος Ζεὺς, φειδομένοις ὀνύχεσσι μετάρσιον υἱά κομίζων, Αἰακὸν ἡερίη πεφορημένον ὕψι κελεύθῳ. Ἰνδῶν δ' ἐχόρευον ἐπισκαίροντες ἐρίπνη, καὶ σκοπέλους ἐδίωκον, ἐναυλίζοντο δὲ λόχμῃς, καὶ κλισίας πῆξαντες † ἐς ἡρέμα δάσκιον ὕλην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 145

ἀχνύμενος δὲ Δηριάδῃ βασιλῆϊ δυσάγγελος ἵκετο Θουρεύς, δάκρυσιν ἀφθόγγοισιν ἀπαγγέλλων φόνον Ἰνδῶν, καὶ μόγις ἐκ στομάτων ἀνενείκατο πενθάδα φωνήν· “Δηριάδῃ σκηπτοῦχε, θεηγενὲς ἔρνος Ἐνυοῦς, ῥομεν, ὡς ἐκέλευσας, ἐς ἀντιπέρασαν ἐρίπνην, εὐρομεν ἐν βήσσησιν ἐρημάδα γείτονα λόχμην· κεῖθι λόχον στήσαντες ἐμίνομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ θυρσομανῆς Διόνυσος· ἐπερχομένοιο δὲ Βάκχου αὐλὸς ἐπεσμαράγησεν, ἀδεψήτου δὲ βοεῖης τυπτομένης ἐκάτερθεν ἔην χαλκόχροτος ἡχὼ καὶ καναχὴ σύριγγος· ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχμη

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 159

καὶ θεός, ὃν καλέουσιν, ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων, οὐτιδανοῖς πετάλοισιν οἰστεύων γένος Ἰνδῶν, κτεῖνε μὲν ἐν πεδίῳ στρατὸν ἄσπετον ὅξεί θύρσῳ βλήμενον, ἐν ῥοθίοις δὲ τὸ λείψανον ὥλεσεν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 169

εἰ δὲ πόθος μεθέπει σε δυσαντήτοιο κυδοιμοῦ, σήμερον Ἰνδὸν ἔρυκε, καὶ αὔριον εἰς μόthon ἔλκεις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 173

ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀπειθέα Δηριάδῃ, οὐ χάριν ἀδρανίης πευθίμονα, δυομένῳ δὲ μεμφόμενον Φαέθοντι καὶ οὐκ εἴκοντα Λυαίῳ. Ἰνδῶν δὲ φάλαγγα μεταστήσας ποταμοῖο Δηριάδης ὑπέροπλος ἐχάζετο πενθάδι λύσση, ἐζόμενος λοφιῇσι παλιννόστων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 176

6.8. NONNUS

Ἴνδῶν δὲ φάλαγγα μεταστήσας ποταμοῖο Δηριάδης ὑπέροπλος ἐχάζετο πεν-
θάδι λύσση, ἐζόμενος λοφιῇσι παλιννόστων ἐλεφάντων. Ἴνδοι δ' ἐνθα καὶ ἐνθα σὺν
ἡλιβάτῳ βασιλῇ εἰς πόλιν ἐρρώντο πεφυζότες, ἔνδοθι πύργων νίκην εἰσαῖοντες
ἀρειμανέος Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 180

ἤδη δὲ στονόεσσα δι' ἄστεος ἵπτατο Φῆμη, σύγγονον ἀγγέλλουσα νεοσφαγέων
φόνον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 196

καὶ τις ἀμχανέουσα δεδουπότος εὐνέτις Ἴνδοῦ, ἀγχιτόκους ὠδῖνας ἀναπλήσασα
λοχείης καὶ δεκάτης ὁρώσα λεχώια κύκλα Σελήνης, ὑδρηλῶ πολύδακρυς ἐπέστενε
ἀνδρὸς ὀλέθρῳ, καὶ ποταμῷ κοτέουσα γοήμονα ῥήξατο φωνήν· “οὐ πίομαι πατρῶν
ἐμόν ποτε πικρὸν Ὑδάσπην· οὐκέτι κεῖνα ῥέεθρα μετέρχομαι, οὐκέτι δειλὴ σεῖο
νέκυν κρύψαντος ἐπιψάσω ποταμοῖο, οὐ μὰ σέ καὶ σέο φόρτον, ὃν ἔνδοθι γαστρὸς
ἀείρω, οὐ μὰ σέ καὶ τὸν ἔρωτα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 219

ἀμφὶ δὲ λόχμας Βάκχος ἐοῖς Σατύροισι καὶ Ἴνδοφόνοισι μαχηταῖς εἰλαπίνην ἔστη-
σεν· ἐδαιτρεύοντο δὲ ταῦροι, καὶ δαμάλαι στοιχηδὸν ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ θεινόμε-
ναι πελέκεσσιν Ἑρυθραίης τ' ἀπὸ ποίμνης πυκνὰ δορικτήτων ἱερεύετο πῶεα μῆλων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 337

ἀλλ' ὅτε δὴ κόρος ἔσκε φιλακρήτοιο τραπέζης, οἶνον ἀναβλύζοντες ἐρημάδι κάπ-
πεσον εὐνῇ, οἱ μὲν δαιδαλέης ἐπὶ νεβρίδος, οἱ δ' ἐπὶ φύλλων πεπταμένων· ἕτεροι δὲ
χυτῆς ἐφύπερθε κονίης δέρμασιν αἰγείοισιν ἐπετρέψαντο χαμεύνην· ἄλλοι δ' ἐγρε-
μόθοισιν ἐφωμίλησαν ὄνειροις χάλκεον ἀπλώσαντες ἐνυαλίῳ δέμας ὕπνῳ· ὢν ὁ μὲν
Ἴνδὸν ἔβαλλε καθήμενον ὑψόθεν ἵππου, ἄλλος δ' ἵππον ἐνυξε κατ' αὐχένος, ὃς δὲ
δαΐζων ἄορι πεζὸν ἔτυπεν, ὁ δ' οὕτως Δηριάδῃ· ἄλλος δ' ἡερόφοιτον ἐὼν βέλος
ὑψόσε πέμπων ἡλιβάτους ἐλέφαντας ὄνειρεῖω βάλεν ἰῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 346

πορδαλίων δὲ γένεθλα καὶ ἄγρια φύλα λεόντων καὶ κύνες ἀγρευτῆρες ἐρημονό-
μου Διονύσου εἶχον ἀμοιβαίης φυλακῆς ἄγρυπνον ὀπωπὴν, πάννυχον ἐγρήσσοντες
ὀρειάδος ἐνδοθεν ὕλης, μὴ σφιν ἐπαΐξειε μελαρρῖνων μόθος Ἴνδῶν· καὶ δαΐδες στοι-
χηδὸν ἐπαστράπτεσκον Ὀλύμπῳ, Βακχιάδος λαμπτῆρες ἀκοιμήτοιο χορείης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p2, line 52

<εἰκοστὸν> λάχεν <ἕκτον> ἐπὶ κλοπὸν εἶδος Ἀθῆνης καὶ πολὺν ἐγρεκύδοιμον
ἀγειρομένων στόλον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p2, line 78

ἐν δὲ <τριηκοστῷ ἐνάτῳ> μετὰ κύματα λεύσσεις Δηριάδην φεύγοντα πυριφλε-
γέων στόλον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p2, line 79

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

<τεσσαρακοστὸν> ἔχει δεδαΐγμένον ὄρχαμον Ἰνδῶν, πῶς δὲ Τύρον Διόνυσος ἐδύσατο, πατρίδα Κάδμου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 5

Μοῦσα, πάλιν πολέμιζε σοφὸν μῦθον ἔμφρονι θύρσῳ· οὐ πῶ γὰρ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ φύλοπιν ἐπταέτηρον Ἑώιος εὐνασεν ἄρης· ἀλλὰ δρακοντείοιο τετηπότες ἄκρα γενείου Ἰνδῶς πλατάνοιο πάλιν κλάζουσι νεοσσοί, Βακχείου πολέμοιο προμάντιες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 8

οὐ μὲν αἰείσω πρῶτους ἐξ λυκάβαντας, ὅτε στρατὸς ἔνδοθι πύργων Ἰνδὸς ἔην· τελέσας δὲ τύπον μιμηλὸν Ὀμήρου ὕστατον ὑμνήσω πολέμων ἔτος, ἐβδομάτης δὲ ὑσμίνην ἰσάριθμον ἐμῆς στρουθοῖο χαράξω· Θήβη δ' ἐπταπύλῳ κεράσω μέλος, ὅττι καὶ αὐτὴ ἀμφ' ἐμὲ βακχευθεῖσα περιτρέχει, οἷα δὲ νύμφη μαζὸν ἐὼν γύμνωσε κατηφείας ὑψόθι πέπλου, μνησαμένη Πενθῆρος· ἐποτρύνων δέ με μέλπειν πενθαλέην ἔο χειρα γέρων ὥρεξε Κιθαιρῶν αἰδόμενος, μὴ λέκτρον ἀθέσμιον ἢ βοήσω πατροφόνον πόσιν υἷα παρουνάζοντα τεκούσῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 22

ἀλλὰ πάλιν κτείνωμεν Ἑρυνθαίων γένος Ἰνδῶν· οὐ ποτε γὰρ μῦθον ἄλλον ὁμοῖον ἔδρακεν Αἰὼν Ἠρώου πρὸ μύθοιο, καὶ οὐ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν ἄλλην ὀψιτέλεστον ἰσόρροπον εἶδεν ἐνυῶ, οὐδὲ τόσος στρατὸς ἤλθεν ἐς Ἴλιον, οὐ στόλος ἀνδρῶν τηλίκος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 71

φρουρὸν ἀκοιμήτοιο μετῆλυδα κύκλον ὀπωπῆς Φορκίδος ἀλλοπρόσαλλον ἀμειβομένης πτερὸν Ὑπνου ἤνυσε θῆλυν ἀεθλον ἀθωρήκτοιο Μεδούσης· ἀλλὰ διατμήγων δῆλων στίχα δίζυγι νίκη χερσαίου πολέμοιο καὶ ὑγροπόροιο κυδοιμοῦ λύθρῳ γαῖαν ἔδευσε, καὶ αἵματι κύμα κεράσσας Νηρεΐδας φοίνιζεν ἐρευθιδῶντι ῥεέθρῳ, κτείνων βάρβαρα φύλα· πολλὺς δ' ἐπὶ μητέρι Γαίῃ ὑψιλόφων ἀκάρηνος ἐτυμβεύθη στάχυσ Ἰνδῶν, πολλοὶ δ' ἐν πελάγεσσιν ὀλωλότες ὅξεί θύρσῳ αὐτόματοι πλωτῆρες ἐπορθιμούντο θαλάσση, Ἰνδῶν νεκρὸς ὅμιλος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 74

ἤνυσε θῆλυν ἀεθλον ἀθωρήκτοιο Μεδούσης· ἀλλὰ διατμήγων δῆλων στίχα δίζυγι νίκη χερσαίου πολέμοιο καὶ ὑγροπόροιο κυδοιμοῦ λύθρῳ γαῖαν ἔδευσε, καὶ αἵματι κύμα κεράσσας Νηρεΐδας φοίνιζεν ἐρευθιδῶντι ῥεέθρῳ, κτείνων βάρβαρα φύλα· πολλὺς δ' ἐπὶ μητέρι Γαίῃ ὑψιλόφων ἀκάρηνος ἐτυμβεύθη στάχυσ Ἰνδῶν, πολλοὶ δ' ἐν πελάγεσσιν ὀλωλότες ὅξεί θύρσῳ αὐτόματοι πλωτῆρες ἐπορθιμούντο θαλάσση, Ἰνδῶν νεκρὸς ὅμιλος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 85

Βάχχου δ' Ἰνδοφόνου βριαροῦ πόνος οὐ μία Γοργώ, οὐ λίθος ἡερόφοιτος ἀλίκτυπος ἢ Πολυδέκτης· ἀλλὰ δρακοντοκόμων καλάμην ἤμησε Γιγάντων Βάχχος ἀρι-

6.8. NONNUS

στεύων ὀλίγῳ ῥηξήνορι θύρσῳ, ὁππότε Πορφυρίωνι μαχήμονα κισσὸν ἰάλλων Ἐγκέ-
λαδον στυφέλιξε καὶ ἤλασεν Ἀλκυονῆα αἰχμάζων πετάλοισιν· οἰστεύοντο δὲ θύρσοι
Γηγενέων ὀλετῆρες, ἀοσητῆρες Ὀλύμπου, χερσὶ διηκοσίησιν ἔλιξ ὅτε λαὸς ἀρού-
ρης θλίβων ἀστερόεσσαν ἵτυν πολυδειράδι κόρσῃ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 99

ἀλλὰ, φίλοι, κρίνωμεν· ἐν ἀντολίῃ μὲν ἀρούρη Ἰνδοφόνους ἰδρῶτας ὀπιπεύων
Διονύσου Ἥλιος θάμβησεν, ὑπὲρ δυτικοῖο δὲ κόλπου Ἑσπερίη Περσῆα τανύπτερον
εἶδε Σελήνη, βαῖον ἀεθλεύσαντα πόνον γαμφώνυχι χαλκῷ· καὶ Φαέθων ὅσον εὖχος
ὑπέρτερον ἔλλαχε Μήνης, τόσσον ἐγὼ Περσῆος ἀρείονα Βάκχον ἐνίψω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 168

Μίνως μὲν πτολίπορθος ἐῷ ποτε κάλλει γυμνῷ ὑσμίνης τέλος εὔρε, καὶ οὐ νί-
κησε σιδήρῳ, ἀλλὰ πόθῳ καὶ ἔρωτι· κορυσσομένου δὲ Λυαίου οὐ Πόθος ἐπρήνυνεν
ἀκοντοφόρων μόθον Ἰνδῶν, οὐ Παφίη κεκόρυστο συναιχμάζουσα Λυαίῳ, κάλλει
νικήσασα μόθου τέλος, οὐ μία κούρη οἰστρομανῆς χραίσμησεν ἐρασσαμένη Διο-
νύσου, οὐ δόλος ἡμερόεις, οὐ βόστρυχα Δηριαδῆος, ἀλλὰ πολυσπερέων ποταμῶν
ἑτερότροπος Ἰνδὸς νίκης εὖχος ἔχων παλιναυξέος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 245

ἄθλα μὲν Ἡρακλῆος, ὃν ἤροσεν ἀθάνατος Ζεὺς Ἀλκμήνης τρισέληνον ἔχων
παιδοσπόρον εὐνήν, οὐτιδανὸς πόνος ἦεν ὀρίτροφος· ἔργα δὲ Βάκχου ἢ Γίγας πο-
λύπηχυς ἢ ὑψιλόφων πρόμος Ἰνδῶν, οὐ κεμάς, οὐ βοέης ἀγέλης στίχες, οὐ λάσιος
σῦς, οὐδὲ κύων, ἢ ταῦρος, ἢ αὐτόπρεμνος ὁπώρη χρυσοφαῆς, ἢ κόπρος, ἢ ἄστατος
ὄρνις ἀλήτης οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ἔχων πτερόεσσαν ἀκωκὴν, ἢ γένυς ἱππεΐη ξεινο-
κτόνος, οὐ μία μήτηρ Ἱππολύτης ἐλάχεια· Διωνύσοιο δὲ νίκη Δηριάδης ἀπέλευθρος
ἢ εἰκοσίπηχυς Ὀρόντης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 263

ἀλλὰ λιγαίνειν πνεῦσον ἐμοὶ τεδὸν ἄσθμα θεόσσυτον· ὑμετέρης γὰρ δεύομαι εὐε-
πίης, ὅτι τηλίκον ἄρεα μέλπων Ἰνδοφόνους ἰδρῶτας ἀμαλδύνω Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 264

ἀλλὰ θεά με κόμιζε τὸ δεύτερον ἐς μόθον Ἰνδῶν, ἔμπνοον ἔγχος ἔχοντα καὶ
ἀσπίδα πατρὸς Ὀμήρου, μαρνάμενον Μορρῇ καὶ ἄφρονι Δηριαδῇ· σὺν Διὶ καὶ Βρο-
μίῳ κεκορυθμένον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς Βακχιάδος σύριγγος ἀγέστρατον ἤχον ἀκούσω
καὶ κτύπον οὐ λήγοντα σοφῆς σάλπιγγος Ὀμήρου, ὅφρα κατακτείνω νοερῷ δορὶ
λείψανον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 271

ὧς ὁ μὲν Ἰνδῶοιο περὶ ῥάχιν εὐβοτον ὕλης ἔζετο Βάκχος ὁμιλος ἐρημάδος ἀστὸς
ἐρίπνης, ἀμβολίη πολέμοιο· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Γάγγης οἰκτεῖρων ἐὰ τέκνα· νεοφθι-
μένων δ' ἐπὶ πότμῳ πᾶσα πόλις δεδόνητο· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν πενθαλέοις
πατάγοισιν ἐπεσμαράγησαν ἀγυαί.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 299

ἤδη δ' ἀμπελόεσσα δι' ἄστεος ἔτρεχεν ὁδμή καὶ λιγυροῖς ἀνέμοισιν ὅλας ἐμέθυσ-
σεν ἀγυιάς, νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζουσα Λυαίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 304

ἐν δὲ κολώναις ἀσχαλῶν Διόνυσος ἐμέμφετο πολλάκις Ἥρη, ὅττι πάλιν φθο-
νέουσα μάχην ἀνεσεύρασεν Ἰνδῶν, νίκης δ' ἐλπίδα πᾶσαν ἀνερρίπιζον ἄηται.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 322

Ῥεῖης θεσπεσίης ταχὺς ἄγγελος, ὅς ποτε χαλκῷ φοινίξας γονόεντα τελεσσιγά-
μου στάχυν ἤβης ῥῖψεν ἀνυμφεύτων φιλοτήσιον ὄγμον ἀρότρων, ἄρσενος ἀμητοῖο
θαλύσιον, αἰμαλήη δὲ παιδογόνῳ ῥαθάμιγγι περιρραίνων πτύχα μηροῦ θερμὸν ἀλοι-
ητῇρι δέμας θήλυνε σιδήρῳ· ὅς τότε διφρεῦων Κυβελήϊδος ἄρμα θεαίνης ἄγγελος
ἀσχαλῶντι παρήγορος ἦλθε Λυαίῳ· καὶ μιν ἰδὼν Διόνυσος ἀνέδραμε, μὴ σχεδὸν
ἔλθῃ Ῥεῖην πανδαμάτειραν ἄγων ἐπὶ φύλοπιν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 328

στήσας δ' ἄγριον ἄρμα, δι' ἀντυγος ἡνία τείνας, καὶ ῥοδέης ἀχάρακτα γενειάδος
ἄκρα φαείνων Βάκχῳ μῦθον ἔλεξε, χέων ὀξεῖαν ἰωήν· “ἀμπελόεις Διόνυσε, Διὸς
τέκος, ἔγγονε Ῥεῖης, εἰπέ μοι εἰρομένῳ, πότε νόστιμος εἰς χυθόνα Λυδῶν ἵξαι
οὐλοκάρηνον αἰστώσας γένος Ἰνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 335

οὐ πῶ ληϊδίας κυανόχροας ἔδρακε Ῥεῖη, οὐ πῶ σοὶ μετὰ δῆριν ὀρεσσαύλῳ παρὰ
φάτνῃ Μυγδονίων ἔσμηξε τεῶν ἰδρωτὰ λεόντων Πακτωλοῦ παρὰ χεῦμα ῥυηφενές·
ἀλλὰ κυδοιμοῦ ἄψοφον ἀενάων ἐτέων στροφάλιγγα κυλίνδεις· οὐ πῶ θηροκόμῳ
θεομήτορι σύμβολα νίκης Ἰνδῶν ἐκόμισσας ἐώια φύλα λεόντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 341

οὐ πῶ μῦθος ἔληγε, καὶ ἴαχε Βάκχος ἀγῆνωρ· “σχέτλιοί εἰσι θεοί, ζηλήμονες· ἐν
πολέμοις μὲν εἰς μίαν ἡριγένειαν αἰστώσαι πόλιν Ἰνδῶν ἔγχει κισσῆεντι δυνήσομαι·
ἀλλὰ με νίκης μητρειῆς ἀέκοντα παραπλάζει φθόνος Ἥρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 350

ἀλλὰ βαρυσμαράγων νεφέων κτύπον οὐράνιος Ζεὺς σήμερον εὐνήσειε, καὶ αὔριον
Ἄρεα δῆσω, εἰσόκεν εὐπήληκα διατμήξω στάχυν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 367

θαρσῆεις πολέμιζε τὸ δεύτερον, ὅττι κυδοιμοῦ νίκην ὀψιτέλεστον ἐμὴ μαντεύ-
σατο Ῥεῖη· οὐ γὰρ πρὶν πολέμου τέλος ἔσσεται, εἰσόκε χάρις ἔκτον ἀναπλήσωσιν
ἔτος τετράζυγες Ὠραι· οὕτω γὰρ Διὸς ὄμμα καὶ ἀτρέπτου λῖνα Μοίρης νεύμασιν
Ἡραίοισιν ἐπέτρεπον· ἐσσομένῳ δὲ ἐβδομάτῳ λυκάβαντι διαρραίσεις πόλιν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 29

οὐ ξεῖνος κατέπεφνεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν, ἀλλὰ μιν αὐτὸς ἔπεφνε πατὴρ
τεός· ἐν πολέμοις γὰρ σοὺς προμάχους φεύγοντας ἰδὼν ἐδάμασσεν Ὑδάσπης.

6.8. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 48

πρῶτα μὲν ὠπλίζοντο κυβερνητῆρες ἑνυοῦς, Ἀγραῖος Φλογίος τε, συνήλυδες ἡγεμονῆες, ἄρτιτελές μετὰ σῆμα νεοφθιμένοιο τοκῆος, Εὐλαίου δύο τέκνα· συνεστρατόωντο δὲ λαοί, ὅσσοι Κῦρα νέμοντο καὶ Ἰνδῶου ποταμοῖο Βαίδιον Ὀμβηλοῖο παρὰ πλατὺ βάρβαρον ὕδωρ, καὶ Ῥοδόην εὐπυργον, ἀρειμανέων πέδον Ἰνδῶν, καὶ κραναὸν Προπάνισον, ὅσοι τ' ἔχον ἄντυγα νήσου Γραιάων, ὅθι παῖδες ἐθήμονος ἀντὶ τεκούσης ἄρσενα μαζὸν ἔχουσι γαλακτοφόρου γενετῆρος, χεῖλεσιν ἀκροτάτοισιν ὑποκλέπτοντες ἐέρσην· οἳ τε Σεσίνδιον αἰπύ, καὶ οἳ λινοερκέι κύκλῳ Γάζον ἐπυργώσαντο λινοπλέκτοισι δομαίοις, ἀρραγές, εὐποίητον εὐκλῶστοισι θεμέθλοις,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 68

τοῖς δ' ἐπὶ θαρσύνοντες ἐπεστρατόωντο μαχηταί, Δάρδαι καὶ Πρασίων στρατιαί, καὶ φῦλα Σαλαγγῶν χρυσοφόρων, οἷς πλοῦτος ὀμέστιος, οἷς θέμις αἰεὶ χέδροπα καρπὸν ἔδειν βιοτήσιον· ἀντὶ δὲ σίτου κεῖνον ἀλετρεύουσι μύλης τροχοειδέι κύκλῳ· καὶ σκολιοπλοκάμων Ζαβίων στίχες, οἷσιν ἐχέφρων Παλθάνωρ πρόμος ἦεν, ὃς ἔστυγε Δηριαδῆα ἥθεσιν εὐσεβέεσσιν ὁμοφρονέων Διονύσῳ· τὸν μὲν ἄναξ Διόνυσος ἄγων μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν ἀλλοδαπὸν ναετῆρα λυροδομήτῳ πόρε Θήβῃ· καὶ Δίρκῃ παρέμιμε λιπὼν πατρῷον Ὑδάσπην, Ἀονίου ποταμοῖο πίων Ἰσμήνιον ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 78

τοῖς δ' ἐπὶ κυδιῶν στρατὸν ἄσπετον ὥπλισε Μορρεὺς Τιδνασίδης, γενετῆρι συνέμπορος, ὃς τότε λυγρῷ γήραϊ πένθος ἔχων κεκερασμένον ἤψατο χάρμης, γηραλή παλάμη πολυδαίδαλον ἀσπίδα πάλλων καὶ πολιῷ λειμῶνι κατάσκιον ἀνθρεῶνα αὐτόματον κήρυκα χρόνου δολιχοῖο τινάσσω, υἷδὸν ἔτι στενάχων μινυῶριον, Ἰνδὸν Ὀρόντην, Τιδνασος αἰολόδακρυς· ἄναξ δὲ οἱ ἔσπετο Μορρεὺς ὄρθιον ἔγχος ἔχων τιμήρορον, ὅφρα δαμάσση λαὸν ὅλον Βρομίοιο, καὶ ἤθελε μοῦνος ἐρίζειν Βάκχῳ γνωτοφόνῳ, καὶ ἀνούτατον υἷα Θυώνης οὐτῆσαι μενέαινε κασιγνήτοιο φονῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 84

καὶ σφισιν ὠμάρτησε πολυγλώσσων γένος Ἰνδῶν, οἳ τ' ἔχον Ἡελίοιο πόλιν, καλλίικτιον Αἰθρην, ἀννεφέλου δαπέδοιο θεμελίον, οἳ τ' ἔχον ἄμφω, Ἀνθηνηῆς λασιῶνα καὶ Ὀρυκίης δονακῆα, καὶ φλογερὴν Νήσαιαν ἀχειμάντους τε Μελαίνας, καὶ πέδον εὐδίνητον ἀλιστεφάνου Παταληνῆς· τοῖς ἐπὶ Δυσσαίων πυκινὰ στίχες, οἷσι καὶ αὐτῶν φρικτὰ δασυστέρνων ἐκορύσσετο φῦλα Σαβείρων, τοῖσιν ἐπὶ κραδίῃ λάσσαι τρίχες, ὧν χάριν αἰεὶ ψυχῆς θάρσος ἔχουσι καὶ οὐ πτώσσουσιν ἑνυῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 141

Ἡερίης δὲ θεουδέος ἔργον ἀκούων Δηριάδης θάμβησε· περισσινόοιο δὲ κούρης εἵκελον εἰδῶλῳ γενέτην ἀνελύσατο δεσμῶν· φήμη δ' ἀμφιβόητος ἀκούετο, καὶ στρατὸς Ἰνδῶν μαζὸν ἀλεξικάκοιο δολοπλόκον ἤνεσε νύμφης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 157

καὶ στρατὸν ἀγκυλότοξον ἀολλίσσας ἐπικούρων Ἀβράθους βραδὺς ἤλθε· νεοτμή-

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

των δὲ κομῶν αἰδόμενος κεκόρυστο, χόλον καὶ πένθος ἀέξων βουκεράου βασιλῆος, ἐπεὶ νύ οἱ ἄφρονι λύσση Δηριάδης ὑπέροπλος ὅλην ἀπεκείρατο χαίτην, Ἴνδοις πικρὸν ὄνειδος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 220

τοῖς ἐπι θωρήσσοντο Σίβαι καὶ λαὸς Ὑδάρκης, καὶ στρατὸς ἄλλος ἵκανε πόλιν Καρμῖναν ἐάσας· τῶν ἅμα Κύλλαρος ἦρχε καὶ Ἀστράεις, πρόμος Ἴνδῶν, Βρόγγου δίζυγα τέκνα τετιμένα Δηριάδῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 225

καὶ στόλος ἄλλος ἵκανε τριηκοσίων ἀπὸ νήσων, αἳ τε περιστιχόωσιν ἀμοιβάδες ἄλλυδις ἄλλαι γείτονες ἀλλήλησιν, ὅπη περιμήκει πορθμῷ δίστομος Ἴνδὸς ἄγων μετανάστιον ἀγκύλον ὕδωρ, ἐρπύζων κατὰ βαιὸν ἀπ' Ἰνδῶν δονακῆος λοξὸς ὑπὲρ δαπέδοιο παρ' Ἡῶν στόμα πόντου, ἔρχεται αὐτοκύλιστος ὑπὲρ λόφον Αἰθιοπῆα· ἦχι θερειγενέων ὑδάτων ὑφούμενος ὀλκῷ χεύμασιν αὐτογόνοις ἐπὶ πῆχεϊ πῆχυν ἀέξει· καὶ χθόνα πιαλέην ἀγκάζεται ὑγρὸς ἀκοίτης, τέρπων ἱκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμφην, οἷστρον ἔχων πολύπηχυν ἀμαλλοτόκων ὑμεναίων, μέτρῳ ἀμοιβαίῳ παλιναυξέα χεύματα τίκτων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 235

ἐρπύζων κατὰ βαιὸν ἀπ' Ἰνδῶν δονακῆος λοξὸς ὑπὲρ δαπέδοιο παρ' Ἡῶν στόμα πόντου, ἔρχεται αὐτοκύλιστος ὑπὲρ λόφον Αἰθιοπῆα· ἦχι θερειγενέων ὑδάτων ὑφούμενος ὀλκῷ χεύμασιν αὐτογόνοις ἐπὶ πῆχεϊ πῆχυν ἀέξει· καὶ χθόνα πιαλέην ἀγκάζεται ὑγρὸς ἀκοίτης, τέρπων ἱκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμφην, οἷστρον ἔχων πολύπηχυν ἀμαλλοτόκων ὑμεναίων, μέτρῳ ἀμοιβαίῳ παλιναυξέα χεύματα τίκτων Νεῖλος ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἑώιος Ἴνδὸς ἀκούων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 246

τοῖα μὲν ἐπταπόροιο φατίζεται εἵνεκα Νείλου, Ἰνδῶν ποταμοῖο φέρειν γένος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 247

οἱ δὲ λιπόντες νήσων ἀγκύλα κύκλα καὶ ἔδρανα γείτονος Ἴνδοῦ ἄνδρες ἐθωρήσσοντο μαχήμονες, ὧν πρόμος ἀνὴρ Ῥίγβασος ἡγεμόνευεν, ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 281

μαντιπόλον δ' ἐρέεινε θεηγόρον· εἰρομένῳ δὲ ἐσσομένων θέσπιζεν ἀφωνήτων στίχα παίδων, εἰναλῆς Ἰνδαλμα λιπογλώσσοιο γενέθλης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 304

τοῖς ἐπι θωρήχθησαν, ὅσοι λάχον ἄντυγα † σοιτης, μητέρα δεινδρήσαν ἀμετροβίων ἐλεφάντων, οἷς φύσις ὥπασε κύκλα διηκοσίων ἐνιαυτῶν ζῶειν ἀενάοιο χρόνου πολυκαμπεί νύσση, ἥ ἐ τριηκοσίων· καὶ βόσκεται ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, ἐκ ποδὸς ἀκροτάτου μελανόχροος ἄχρι καρήνου, γναυμοῖς μηκεδανοῖσιν ἔχων προβλήτας ὀδόντας δίζυγας, ἀμητῆρι τύπῳ γαμφώνυχος ἄρπης, θηγαλέῳ τμητῆρι, διαστείχων στίχα δένδρων ποσσὶ τανυκνήμοισιν, ἔχων Ἰνδαλμα καμήλων .

6.8. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 310

.. καὶ λοφιὴν ἐπίκυρτον, ἔῳ πολυχανδέϊ νώτῳ ἔσμον ἄγων νήριθμον ἐπασσυτέρων ἐλατήρων, δινεύων στατὸν ἵχνος ἀκαμπεῖ γούνατος ὀλκῶ, καὶ τύπον εὐρυμέτωπον ἐχιδναίοιο καρήνου, αὐχένα βαιὸν ἔχων κυρτούμενον· εἶχε δὲ λεπτὸν ὄμμασιν ἰσοτύποισι συῶν ἴνδαλμα προσώπου, ὑψιφανῆς, περίμετρος· ἐλισσομένου δὲ πορείῃ οὐατα μὲν λιπόσαρκα, παρήγορα γείτονι κόρση, λεπταλέων ἀνέμων ὀλίγη ῥιπίζεται αὔρη· πυκνὰ δὲ μαστίζουσα δέμας νωμήτορι παλμῶ λεπτοφυῆς ἐλάχεια τινάσσεται ἄστατος οὐρή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 329

τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἄγων μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν Καυκασίην παρὰ πέζαν Ἄμαζονίου ποταμοῖο εἰς φόβον εὐπήληκας ἀνεπτοίησε γυναῖκας, ἡλιβάτων λοφιῆσιν ἐφεδρήσων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 351

πάντων δ' ἡγεμόνευεν ἔς ἄρεα κοίρανος Ἰνδῶν, ὃν διερῇ φιλότῃ πατὴρ ἔσπειρεν Ὑδᾶσπης, Ἀστρίδος εὐώδινος ὁμιλήσας ὑμεναίοις, κούρης Ἡελίοιο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 14

Φαέθων δὲ πυριτρεφέων δρόμον ἵππων ἀενάων ἐτέων φλογόεις ἀνεσεύρασε ποιμήν, γείτονος εἰσαίων κορυθαίολον ἄρεος ἡχώ, καὶ στρατὸν αἰχμάζειν προκαλίζετο μάρτυρι πυρσῶ, θερμὸν ἀκοντίζων ῥοδόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ αἰμαλέης ξένον ὄμβρον ἀπ' ἰκμάδος ὑέτιος Ζεὺς οὐρανόθεν κατέχευε, φόνου πρωτάγγελον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 17

καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐνυαλίου νιφετοῖο δίψια κυανέης ἐρυθαίνετο νῶτα κονίης Ἰνδῶου δαπέδοιο· νεοσμήχτου δὲ σιδήρου Ἡελίου σελάγιζε βολαῖς ἀντίρροπος αἶγλη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 19

φαινομένας δὲ φάλαγγας ἐπὶ κλόνον ὥπλισεν Ἰνδῶν Δηριάδης ὑπέροπλος, ἐποτρύνων δὲ μαχητὰς μῦθον ἀπειλητῆρος ἀνῆρυγεν ἀνθρεῶνος· “ὄμῶες ἐμοί, μάρνασθε, πεποιθότες ἡθᾶδι Νίκη, καὶ θρασὺν ὃν καλέουσι κερασφόρον υἱά Θυώνης λάτριν ἰσοκράριοι τελέσσατε Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 35

καὶ τις ἀνὴρ Φρυγίηθεν ὁμόστολος οἴνοπι Βάκχῳ Ἰνδῶου ποταμοῖο δέμας λούσειε ῥεέθροις, ἀντὶ δὲ Σαγγαρίου καλέσει πατρῶον Ὑδᾶσπην· ἄλλος ἀνὴρ Ἀλύβηθεν ὁμαρτήσας Διονύσῳ ἐνθάδε θητεύσειε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο χεύματα καλλείψας πιέτω χρυσαυγέα Γάγγην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 46

χάζεό μοι, Διόνυσε, φυγὼν δόρυ Δηριαδῆος· ἔστι καὶ ἐνθάδε πόντος ἀπείριτος· ἀλλὰ θαλάσσης Ἀρραβίης μετὰ κύμα καὶ ἡμετέρῃ σε δεχέσθω· εὐρύτερος βυθὸς οὗτος ἐρεύγεται ἄγριον ὕδωρ, καὶ Σατύρους καὶ Βάκχον ἐπάρχιός ἐστι καλύψαι καὶ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

στίχα Βασσαρίδων· οὐ μείλιχος ἐνθάδε Νηρεύς, οὐ Θέτις Ἰνδῶν σε δεδέξεται, οὐδέ σε κόλπῳ ξεινοδόκον μετὰ κύμα πάλιν φεύγοντα σαώσει, αἰδομένη βαρύδουπον ἔμὸν πατρῷον Ὑδάσπην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 82

καὶ πολέας Κρονίδαο δεδοπότης υἱας ἀκούω· Δάρδανος ἐκ Διὸς ἔσκε καὶ ὤλετο, καὶ θάνε Μίνως, οὐδέ μιν ἐρρύσαντο Διὸς ταυρώπιδες εὐναί· εἰ δὲ θεμιστεύει καὶ ἐν Ἄιδι, τίς φθόνος Ἰνδοῖς, Αἰαχὸς εἰ φθιμένοισι δικάζεται;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 90

μὴ χθονίους Κύκλωπας ὀλέσσετε· καὶ γὰρ ἐκείνων δεύομαι· Ἰνδῶν δὲ παρήμενος ἐσχαρεῶνι Βρόντης μὲν βαρύδουπον ἐμοὶ σάλπιγγα τελέσση βρονταίοις πατάγοισιν ἰσόκτυπον, ὄφρα κεν εἶην Ζεὺς χθόνιος, Στερόπης δὲ νέην ἀντίρροπον αἶγλην ἀστεροπῇ τεύξειε καὶ ἐνθάδε· καὶ μιν ἐλίξω μαρνάμενος Σατύροισιν, ἵνα φρένα μᾶλλον ἀμύξῃ Δηριάδην κτυπέοντα καὶ ἀστράπτοντα δοκεύων ζηλήμων Κρονίδης, πεφοβημένος ὄρχαμον Ἰνδῶν ὑπιγόνου φλογόεντος ἀκοντιστῆρα κεραυνοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 116

καὶ ναέτην † βαρύδεσμον ἀπειρώδινος Ἀθήνης Ἡφαίστου πυρόεντος ἀπόσπορον αἶθοπι πυρσῷ φλέξατε, τὸν καλέουσιν Ἑρεχθέα· καὶ γὰρ ἐκείνου αἷμα φέρει περίπυστον Ἑρεχθέος, ὃν ποτε μαζῶ παρθενικὴ φυγόδεμνος ἀνέτρεφε Παλλὰς ἀμήτωρ, λάθριον ἀγρύπνῳ πεφυλαγμένον αἶθοπι λύχνῳ· μιμνέτω Ἰνδῶν κεκαλυμμένος αἶθοπι κίστῃ, καὶ κενεοῦ ζοφόεντος ἐν ἔρκει παρθενεῶνος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 136

ὥς φαμένου βασιλῆος ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἰνδοί, οἱ μὲν ὑπὲρ νώτοιο σιδηροφόρων ἐλεφάντων, οἱ δὲ συνεστρατόωντο θυελλοπόδων ὑπὲρ ἵππων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 144

καὶ μόthon ἐστήσαντο παρὰ στόμα γείτονος Ἰνδοῦ, ἐς πεδίον προθέοντες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 155

καὶ πισύρων ἀνέμων † φλογερῆς ἀντώπιον Ἡοῦς † τέτραχα τεμνομένην στρατιὴν ἐστήσατο Βάχων· πρώτην μὲν βαθύδενδρα παρὰ σφυρὰ κυκλάδος Ἄρκτου, ἥχι πολυσπερέων ποταμῶν πεφορημένον ὀλκῷ Καυκασίου σκοπέλοιο Διυπετὲς ἔρχεται ὕδωρ· τὴν ἐτέρην δὲ φάλαγγα συνήρμοσεν, ὁππόθι γαίης μεσσατίης στεφανηδὸν ἐς ἐσπέριον κλίμα νεύων δίστομος οὐρεσίφοιτος ἐδὸν ῥόον Ἰνδὸς ἐλίσσει, κύμασιν ἀμφίζωστον ἐπιστέψας Παταληνὴν, τὴν αὐτὴν παρὰ πέζαν, ὅπῃ περιμήκει πορθμῷ χεῦμα παλινδίνητον ἄγει βαρύδουπος Ὑδάσπης· καὶ τριτάτην κόσμησεν, ὅπῃ νοτίῳ παρὰ κόλπῳ κύματι πορφύροντι μεσημβριάς ἔλκεται ἄλμη· καὶ στρατιὴν εὐχαλκον ἀναξ ἔστησε τετάρτην ἀντολῆς ὑπὸ πέζαν, ὅθεν δονακῆα διαίνων στέλλεται εὐόδοισι κατάρρυτος ὕδασι Γάγγης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 183

6.8. NONNUS

εἰ μὲν ἐμοὶ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ἵδάσπης μηδὲ πάλιν Βάκχοισι παλίγκοτον οἶδμα κορύσσει, ἔσσομαι εὐάντητος, ὅλον δέ οἱ ἀγλαὸν ὕδωρ χεύμασι ληναίοισιν ἐς εὖιον οἶνον ἀμείψω, τεύχων λαρὰ ῥέεθρα, καὶ ἀγριάδος λόφον ὕλης μιτρώσω πετάλοισι καὶ ἀμπελόεντα τελέσω· εἰ δὲ πάλιν προχοῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρήξει Ἴνδοῖς κτεινομένοισι καὶ υἱεὶ Δηριαδῆι, ἀνδροφυῆς κερόεσσαν ἔχων ποταμηίδα μορφήν, χεῦμα γεφυρώσαντες ὑπερφιάλου ποταμοῖο ἵχνεσιν ἀβρέκτοισιν ὀδεύσατε δίψιον ὕδωρ, καὶ γυμνῇ ψαμάθῳ πατέων αὐχμηρὸν Ἵδάσπην πεζὸς ὄνου εὐίππος ἐπιξύσειε κονίην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 189

εἰ δὲ πολυπτοίητος ἀρειμανέων πρόμος Ἴνδῶν αἰθερίου Φαέθοντος ἀπόσπορός ἐστι γενέθλης καὶ Φαέθων πυρόεσσαν ἐμοὶ στήσειεν ἐνυώ, θυγατέρος κερόεσσαν ἑῆς ὠδῖνα γεραίρων, γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο πάλιν Φαεθοντίδι χάρμη πόντιον ὑδατόεντα πυρὸς σβεστήρα κορύσσω· Θρινακίην δ' ἐπὶ νῆσον ἐλεύσομαι, ὀππῶθι ποῖμναι καὶ βόες αἰθερίοιο πυραυγέος ἡνιοχῆρος, Ἡελίου δὲ θύγατρα, δορικτήτην ἄτε κούρην, Λαμπετὴν ἀέκουσαν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρω,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 205

σπεύσατέ μοι καὶ κύκλα μελαρρῖοιο προσώπου Ἴνδῶν ληιδίων λευκαίνετε μύστιδι γύψῳ, καὶ θρασὺν ἀμπελόεντι περιπλεχθέντα κορύμβῳ .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 209

.. νεβρίδα χαλκοχίτωνι καθάψατε Δηριαδῆι· καὶ Βρομίῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων μετὰ νίκην Ἴνδὸς ἄναξ ῥίψειεν ἐδὼν θώρηκα θυέλλαις, κρείσسونι λαχνήεντι δέμας θώρηκι καλύπτων, καὶ πόδα πορφυρέοισι περισφίγγειε κοινόρνοις ἀργυρέας ἀνέμοισιν ἑὰς κνημίδας ἑάσσας, καὶ μετὰ φοῖνια τόξα καὶ ἡθάδος ἔργα κυδοιμοῦ ὄργια νυκτιχόρευτα διδασκέσθῳ Διονύσου, βάρβαρα διενύων ἐπιλήνια βόστρυχα χαίτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 218

δυσμενέων δὲ κάρηνα κομίσσατε σύμβολα νίκης Τμῶλον ἐς ἡνεμόεντα, πεπαρμένα μάρτυρι θύρῳ· πολλὰς δ' ἐκ πολέμοιο μεταστήσω στίχας Ἴνδῶν ζωγρήσας μετ' ἄρηα, παρὰ προπύλαια δὲ Λυδῶν πῆξω μαινομένοιοι κεράατα Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 240

καὶ τις ἐπ' ἀντιβίοισι μεμηνότα τίγριν ἱμάσσω διφρα διεπτοίησεν ὁμοζυγέων ἐλεφάντων· καὶ πολὺς κεκόρυστο Μάρων ἐλικώδεϊ θαλλῷ, ἡμερίδων ὄρπηκι διασχίζων δέμας Ἴνδῶν μαρναμένων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 313

ὦ γένος ἄλλοπρόσαλλον Ὀλύμπιον· ἃ μέγα θαῦμα· ξείνῳ Δηριαδῆι παρίσταται Ἀργολὶς Ἥρη, Κεκροπίδας δὲ φάλαγγας ἀνάνηται Ἀτθὶς Ἀθήνη, μητρὶ δὲ πιστὰ φέρων, ἐμὸν υἱέα Βάκχον ἑάσσας καὶ στρατιὴν Θρήισαν ἐφespoμένην Διονύσῳ, ῥύεται Ἴνδὸν ὄμιλον ἐμὸς Θρηίκιος Ἄρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 7

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

καὶ στρατιῇ κεκόρυστο πολύτροπος εἰς μόθον Ἴνδῶν σπερχομένων ἀγγελιδόν· ὁ μὲν ταμεσίχροϊ κισσῷ κραιπνὸς ἐς ὑσμίνην πολυδαίδαλα δίφρα νομεύων πορδαλίων ἐπέβαινεν, ὁ δὲ φρίσσοντι λεπάδνῳ ζεῦξεν Ἐρυθραίων ὀρεσίδρομον ἄρμα λεόντων καὶ βλοσυρὴν ἴθυνη συνωρίδα, κυανέας δὲ ἄλλος ἐριπτοίητος ἀκοντίζων στίχας Ἴνδῶν ἀστεμφῆς ἀχάλινον ἐτέρπετο ταῦρον ἱμάσσω, καὶ τις ἀναΐξας Κυβεληίδος εἰς ῥάχιν ἄρκτου ἔχραε δυσμενέεσσι, καὶ οἶνοπα θύρσον ἐλίσσων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 27

καὶ τις ὀρεσσινόμων Σατύρων, ἅτε πῶλον ἐλαύνων, ποσσὶ διχαζομένοισιν ὑπὲρ ῥάχιν ἦστο λεαίνης. Ἴνδοι δ' ἀνταλάαζον, ἀλλίζων δὲ μαχητὰς βάρβαρος ἐσμαράγγησεν ἀγέστρατος αὐλὸς ἐνυοῦς· στέμματα μὲν κορύθεσσιν, ἐπέκτυπε δ' αἰγίδι θώρηξ, ἔγχεσι θύρσος † ἔθυσε, καὶ ἰσάζοντο κοθόρνοις ἀντίτυποι κνημίδες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 69

αὐτίκα δ' ἐκ κολεοῖο Κορύμβασος ἄορ ἐρύσσας αὐχένα Δεξιόχοιο κατεπρήνιζε μαχαίρῃ· καὶ ταχὺς ἀσπαίροντι θορῶν περιδέδρομε νεκρῷ οἰστρομανῆς Κλυτίος, πρυλέων πρόμος· ὑψιλόφου δὲ κραιπνὸς ἐριπτοίητος ἀκόντισε Δηριαδῆος· ἀλλὰ δόρυ προμάχοιο παρακλιδὸν ἔτραπεν Ἥρη, καὶ Κλυτίῳ κοτέουσα καὶ Ἴνδοφόνῳ Διονύσῳ· ἔμπης δ' οὐκ ἀφάμαρτε ταχὺς πρόμος· ἀλλὰ τορήσας θηρὸς ἀμαιμαχέτοιο πελώριον ἀνθερεῶνα ὀρθοπόδην ἐλέφαντα κατέκτανε Δηριαδῆος· καὶ μογέων ὀδύνῃσιν ὄλην ἐτίναξεν ἀπήνην αὐχένι κυανέῳ περιδέξις ἡλίβατος θήρ· καὶ γένυν αἰθύσσω σκολιὴν προβλήτα προσώπου αἰμοβαφῇ ζυγίων ἀνεσεύρασε δεσμὰ λεπάδνων· ἀλλὰ πολυκλήιστον ὑπὸ ζυγὸν ἄορι κάμψας αὐχενίων ἀνέκοψεν ὁμόζυγον ὀλκὸν ἱμάντων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 86

ὑμέας εἰς Φρυγίην λήισσομαι, ἅστεα δ' Ἴνδῶν δηώσει δόρυ τοῦτο, καὶ Ἴνδοφόνον μετὰ νίκην Δηριάδην θεράποντα Διωνύσοιο τελέσω· παρθενικὴ δ' ἀνάεδνος ἔην λύσειε κορείην, δεχνυμένη Σατύροιο δασυστέρνους ὑμεναίους, Ἴνδῃ Μυγδονόιο μαινομένη σχεδὸν Ἑρμοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 97

καὶ νέκυν ὀρχηστῆρα παλινδίνητον ἐάσας Σιληνοὺς ἐφόβησε Κορύμβασος, ἔξοχος Ἴνδῶν, ἔξοχος ἠνορέην μετὰ Μορρέα καὶ βασιλῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 176

καὶ βριαροὶ Κύκλωπες ἐκυκλώσαντο μαχητὰς, Ζηνὸς ἀοσσητῆρες· ὁμιχλήντι δὲ λαῷ Ἀργίλιπος σελάγιζε φεραυγέα δαλὸν αἰείρων, καὶ χθονίῳ κεκόρυστο πυριγλώχινι κεραυνῷ μαρνάμενος δαΐδεσσι· καὶ ἔτρεμον αἰθόπες Ἴνδοι οὐρανίῳ πρηστῆρι τεθηπότες ἀντίτυπον πῦρ· καὶ πυρόεις πρόμος ἦεν· ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήνοις Γηγενέος σπινθῆρες ἐτοξεύοντο κεραυνοῦ· καὶ μελλίας νίκησε καὶ ἄσπετα φάσγανα Κύκλωψ, σείων θερμὰ βέλεμνα καὶ αἰθιλόεσσαν ἀκωκὴν, δαλὸν ἔχων ἅτε τόξα· καὶ ἄσπετον ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Ἴνδὸν οἰστευτῆρι κατέφλεγεν ἀνέρα πυρσῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 183

6.8. NONNUS

Ζηνὸς ἀοσσητῆρες· ὁμιχλήεντι δὲ λαῷ Ἀργίλιπος σελάγιζε φεραυγέα δαλὸν αἰείρων, καὶ χθονίῳ κεκόρουστο πυριγλώχινι κεραυνῷ μαρνάμενος δαΐδεσσι· καὶ ἔτρεμον αἶθοπες Ἴνδοι οὐρανίῳ πρηστῆρι τεθηπότες ἀντίτυπον πῦρ· καὶ πυρόεις πρόμος ἦεν· ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήνοις Γηγενέος σπινθῆρες ἐτοξεύοντο κεραυνοῦ· καὶ μελίας νίκησε καὶ ἄσπετα φάσγανα Κύκλωψ, σείων θερμὰ βέλεμνα καὶ αἰθαλόεσσαν ἀκωκὴν, δαλὸν ἔχων ἄτε τόξα· καὶ ἄσπετον ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Ἴνδὸν οἰστευτῆρι κατέφλεγεν ἀνέρα πυρσῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 221

ἀμφὶ δέ μιν προχυθέντες ἐς ἄρματα κούφισαν Ἴνδοί, δειδιότες Κύκλωπα δυσειδέα, μή τινι ῥιπῇ ὑψιτενῇ πάλιν ἄλλον ἐλὼν πρηῶνα κολώνης τρηχαλέῳ βασιλῆα κατακτείνειε βελέμνω, μῆκος ἔχων ἰσόμετρον ἀερσιλόφου Πολυφήμου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 229

καὶ βλοσυροῦ προμάχοιο μέσῳ σελάγιζε μετώπῳ μαρμαρυγῇ τροχόεσσα μονογλήνοιο προσώπου· καὶ βλοσυροῦ Κύκλωπος ὑποπτήσσοντες ὁπωπὴν θαμβαλέῳ δεδόνηντο φόβῳ κυανόχροες Ἴνδοί, οὐρανόθεν δοκέοντες Ὀλυμπιάς ὅτι Σελήνη Γηγενέος Κύκλωπος ἐναντέλλουσα προσώπῳ πλησιφαῆς ἥστραπτε, προασπίζουσα Λυαίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 244

... Εὐρύαλος κεκόρουστο· διατμήξας δὲ κυδοιμῷ ἐκ πεδίου φεύγοντα πολὺν στρατὸν ἄχρι θαλάσσης, κόλπον ἐς ἰχθυόεντα περικλείων στίχας Ἴνδῶν, δυσμενέας νίκησεν ἀκοντοφόρου διὰ πόντου, ὄρθιον εἰκοσίπηχυ δι' ὕδατος ἄορ ἐλίσσων· καὶ δολιχῷ βουπλῆγι ταμῶν ἀλιγείτονα πέτρην ῥῖψεν ἐπ' ἀντιβίοισιν· ἀτυμβεύτοιο δὲ πολλοὶ διχθαδίας ἐνόησαν ἀλιβρέκτου λῖνα Μοίρης, ἄρεϊ κυματόεντι καὶ ὀκριόεντι βελέμνω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 261

καί μιν ἰδὼν Φλογίος κταμένων τιμήορος Ἴνδῶν τόξον ἐὼν κύκλωσε, καὶ ἠνεμόεν βέλος ἔλκων μεσσοφανῇ πτερόεντι βαλεῖν ἤμελλε βελέμνω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 299

εἰλιπόδην ἔστησε Μίμας εὐρυθυμον ἐνυώ, καὶ στρατὸν ἐπτοίησε, χοροίτυπον ἄορ ἐλίσσων, σακρυθὸν ἔχων ἀγέλαστον ἐνόπλιον ἴδμονι ταρσῷ, οἷον ὅτε Κρονίοισιν ἐπ' οὔασιν δοῦπον ἐγείρων Πύρριχος Ἰδαίοισι σάκος ξιφέεσσιν ἀράσων ψευδομένης ἀλάλαζε μέλος μενεδήιον Ἥχοῦς, Ζηνὸς ὑποκλέπτων παλιναυξέος ἔγκρυφον ἥβην· τοῖον ἔχων μιμηλὸν ἐνόπλιον ἄλμα χορείης χαλκοχίτων ἐλέλιζε Μίμας ἀνεμώδεα λόγχην· τέμνων δ' ἐχθρὰ κάρηνα, σιδήρεα λήια χάρμης, Ἴνδοφόνοις πελέκεσσι καὶ ἀμφιπλῆγι μαχαίρῃ δυσμενέων ἐτίταινε θαλύσια μάρτυρι Βάκχῳ, ἀντὶ θυηπολίας βοέης καὶ ἐθήμονος οἴνου λαιβὴν αἵματόεσσαν ἐπισπένδων Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 305

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὄξυφαῆς δ' Ἰδαῖος ἐδύσατο κῶμον Ἐνυοῦς, ὀρχηστήρ πολέμοιο πολύτροπον ἶχνος ἐλίσσων, ἄσχετος Ἰνδοφόνοιο μόθου δεδονημένος οἷστρω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 1

Ἥρη δ' ὡς ἐνόησε δαΐζομένων στίχας Ἰνδῶν, δύσμαχον ἔμβαλε θάρσος ἀγῆνορι Δηριαδῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 9

καὶ θρασὺς ἔπλετο μᾶλλον ὁμηγερέες δὲ καὶ αὐτοὶ κεκλομένου βασιλῆος ἐπὶ κλόνον ἔρρεον Ἰνδοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 17

εὐχαίτης δ' Ὑμέναιος ἐμάρνατο φάσγανα σείων, Θεσσαλικῆς ἀκίχητος ὑπὲρ ῥάχιν ἤμενος ἵππου, Ἰνδοὺς κυανέους ῥοδοειδέι χειρὶ δαΐζων· ἀγλαΐη δ' ἤστραπτεν ἴδοις δέ μιν εἰς μέσον Ἰνδῶν Φωσφόρον αἰγλήεντα δυσειδέι σύνδρομον ὄρφνη· καὶ δηῖους ἐφόβησεν, ἐπεὶ νύ οἱ εἵνεκα μορφῆς μαρναμένῳ Διόνυσος ἐνέπνεεν ἔνθεον ἄλκην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 25

εἴ ποτε πῶλον ἔλαυνεν ἀπόσσυτον εἰς μόθον Ἰνδῶν, δαιδαλέων Διόνυσος ἐμάστιεν αὐχένα θηρῶν, ἵππῳ δ' ἄρμα πέλαζε παρ' ἡβητῆρι θαμίζων, κοῦρον ἔχων, ἅτε Φοῖβος Ἀτύμνιον· ἴστατο δ' αἰεὶ ἀγχιφανῆς, ἐρόεις δὲ καὶ ἄλκιμος εἶν ἐνὶ θεσμῷ ἡιθέῳ μενέαινε φανήμεναι· ἐν δὲ κυδοιμοῖς καὶ νεφέων ἔψαυε συναιχμαζών Ὑμεναίῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 50

ὥς φαμένου Βρομίοιο πολὺ πλέον ἤψατο χάρμης ἡμερόεις Ὑμέναιος ἐκηβόλος, ὃ ἔπι χαίρων οἷστρήεις Διόνυσος ἐδύσατο μᾶλλον ἐνὺ καὶ ζοφερὴν προθέλυμον ὄλην ἐφόβησε γενέθλην· καὶ τις ἰδὼν Διόνυσον ἀφειδέι λαίλαπι χάρμης Ἰνδῶν ἀκόρητον οἰστευτῆρα καρήνων τοῖον ἔπος κατέλεξε φιλοκτεάνῳ Μελανῇ· “τοξότα, πῇ σέο τόξα καὶ ἠνεμόεντες οἷστοί;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 125

εἰ θέμις εἰπεῖν, Ἥρη δερκομένη ζηλήμονι Βάχχον ὀπωπῇ καὶ νέον ἀμητῆρα μελαρρίνοιο γενέθλης, ἡιθέῳ φθονέουσα καὶ ἡμίροντι Λυαίῳ ὥπλισε θυῶρον Ἄρηα βαλεῖν Ὑμέναιον οἷστῳ, Ἰνδῶν μεθέποντα νόθην ἄγνωστον ὀπωπῆν, ὄφρα νόον δυσέρωτος ἀνιήσειε Λυαίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 178

οὐδὲ μάχης Διόνυσος ἐλώφειν· ἀλλὰ τορήσας μεσσοπαγῇ κούφιζε πεπαρμένον ἀνέρα θυρσῷ ὄρθιον ὑψιπότητον, ἐν ἡερίῃ δὲ κελεύθῳ Ἰνδὸν ἐλαφρίζων ζηλήμονι δείκνυεν Ἥρη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 222

ὄρεσσαιῶν δὲ νομήων Ἰνδῶν δεδαίκετο γονὴ Κουρήτι σιδήρῳ· καὶ τις ἀνὴρ προκάρηνος ἐπαλίσθησε κονίη, εἰσαῖων μύκημα βαρυγδούποιο βοείης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 236

6.8. NONNUS

ἐνθα μέλος πλέξασα καὶ Ἄρει καὶ Διονύσῳ Εὐπετάλη κεκόρυστο, φιλοσταφύλῳ δὲ πετήλῳ κέντορα κισσὸν ἔπεμπεν ἀλοιητῆρα σιδήρου, Ἰνδῶν δρυόεντι γονὴν ὀλέκουσα κορύμβῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 241

καὶ δῆϊον κλονέουσα νέφος ῥηξήνορι θύρῳ Στησιχόρῃ φιλόβοτρυς ἐπεσκήρτησε κυδοιμῷ, κύμβαλα δινεύουσα βαρύβρομα δίζυγι χαλκῷ· οὐτόσον Ἡρακλῆς Στυμφαλίδας ἤλασε βόμβῳ χαλκὸν ἔχων βαρύδουπον, ὅσον στρατὸν ἤλασεν Ἰνδῶν Στησιχόρῃ κτυπέουσα χοροῦ πολεμήιον ἡχώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 279

καὶ τις ἀμερσινόιο κατὰσχετος ἄλματι λύσσης Βασσαρίς Ἰνδὸν ἄρῃα μετέστιχε θυιάς ἐνυῶ, ἀμφὶ σέ, Λύδιε δαῖμον· ἀπὸ πλοκάμοιο δὲ Βάκχης ἀφλεγέος σελάγιζε κατ' αὐχένος αὐτόματον πῦρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 296

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον, ὅπῃ πεφορημένος ὀλκῷ λευκὸν ὕδωρ μεθύοντι ῥόῳ φοίνιξεν Ὑδάσπης, δὴ τότε Βάκχος ἄυσε βαρυσμαράγων ἀπὸ λαϊμῶν, ὁππόσον ἐννεάχιλος ἐπέβρεμεν ἐσμὸς ἐνυοῦς φρικτὸν ὁμογλώσσων στομάτων θρόον· ἀσταθέες δὲ ξανθὸν ἀλυσκάζοντες ἐπὶ ῥόον ὤκλασαν Ἰνδοί, ἄλλοι δ' ἐν πεδίῳ· στρατιῇ δ' ἐμερίζετο Βάκχου, δυσμενέας κτείνουσα καὶ ἐν δαπέδῳ καὶ Ὑδάσπῃ, δίψῃ καρχαλέῃ κεκαφηρότας, ὁππότε γαίης ἡὼς μέσσον ἀνέσχε καὶ ἔτρεμε θερμὸς ὁδίτης αἴθοπος Ἡελίοιο μεσημβρίζουσιν ἱμάσθλην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 302

καὶ θεὸς ἀμπελόεις προκαλίζετο κοῖραν Ἰνδῶν, μῦθον ἀπειλητῆρα χέων λυσώδεϊ λαϊμῷ· “τίς φόβος;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 304

εἰ ποταμοῖο φέρει γένος ὄρχαμος Ἰνδῶν, οὐρανόθεν λάχον αἶμα· χερειότερος δὲ Λυαίου Δηριάδης ὑπέροπλος, ὅσον Διὸς ἐστὶν Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 324

τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἐπήλυθεν Ἑσπερος ἀστήρ, λύων Ἰνδοφόνιοι θεμείλια δηιοτήτος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 9

ὥς ἴδε Βάκχος Ἄρῃα λελοιπότα φύλοπιν Ἰνδῶν· ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζε.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 229

καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπεστρατώνοντο κυδοιμῷ, ὃς μὲν ἔχων ἐλάτην περιμήκετον, ὃς δὲ κρανείης θάμνον ὄλον πρόρριζον, ὃ δὲ πρηῶνος ἀράξας ἄκρον ἀπηλοίησε καὶ ἐς μόθον ἦεν Ἰνδῶν λαὸν ἀκοντιστῆρα μεμνηνότες πῆχεϊ σείων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 235

Ἥρῃ δ' ἄλλοπρόσαλλος ἐπιβρίζουσα Λυαίῳ δῶκε μένος καὶ θάρσος ἀγήνορι Δηριάδῃ, καὶ οἱ ἀριστεύοντι σελασφόρον ὥπασεν αἴγλην εἰς φόβον ἀντιβίοισι· κορυσσο-

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

μένου δὲ φορῆς ἀσπίδος Ἰνδῶς ἀμαρύσσετο φοίνιος αἶγλη, καὶ κυνέης σελάγιζεν ὑπὲρ λόφον ἀλλομένη φλόξ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 243

καὶ τότε θαρσέντες ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἴνδοί, ὑσμίνην Βρομίιο λελοιπότης· εἰσορόων δὲ Δηριάδης ἐδάϊζεν ἐπασσυτέρων στίχα Βάκχων ἐγχείην ἐκάτερθε παλινδίνητον ἐλίσσων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 261

ποῖον ἴδον κατὰ δῆριν ὀλωλότα κοίρανον Ἰνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 279

Αἰακὸς ἀπτοίητος ὁμοῖος οὐ πέλε Βάκχῳ, οὐ φύγε Δηριάδην, οὐκ ἔτρεμε φύλοπιν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 285

ποίην Ὀρσιβόην λήισσαο δεσπότην Ἰνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 288

ιλῆχοι Διὸς εὖχος, ἀδελφεὸν οὐ σε καλέσσω Δηριάδην φεύγοντα καὶ ἀπτολέμων γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 325

Εὖιος ἐπτοίησεν ὅλον στρατὸν Οὐατοκοίτην· καὶ Λύγον αἱματόεντος ἀπεστυφέλιξε κυδοιμοῦ ἀλκῆεις Ἰόβακχος· ἐφεδρήσσοντα δὲ δένδρῳ οὔτασε Μειλανίωνα δολοπλόκον οἴνοπι θύρσῳ, Βασσαρίδας κρυφίοισιν ὀιστεύοντα βελέμοις· ἀλλὰ μιν ἐζώγρησεν ἀπήμονα δύσμαχος Ἥρη, ὅττι δόλῳ κεκόρυστο καὶ ἔχραε πολλάκι Βάκχαις κρυπταδίῳις πολέμοισιν· αἶε δὲ μιν ἔκρυφε πέτρη ἢ φυτὸν ὑψικάρηνον ὑποκρυφθέντα πετῆλοις, ἀνέρας ἀφράστοισιν ὀιστεύοντα βελέμοις. Ἴνδοι δ' ἀνδροφόνιοι μετεσσεύοντο κυδοιμοῦ ἡγορέην τρομέοντες ἀνικήτου Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 1

Ὡς ὁ μὲν Ἰνδῶοιο τυπεῖς ἱυγγι κυδοιμοῦ Βάκχος Ἐρυθραίης περιδέδρομε κόλπον ἀρούρης, χρύσεια χιονέησι παρήϊσι βόστρυχα σείων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 6

Ἥρη δὲ φθονεροῖσιν ἀνοιδάινουσα μερίμναις † ἵκελον ἀπειλητῆρι κατέγραφεν ἡέρα ταρσῶ, αὐτόθι παπταίνουσα πολυσπερέων στρατὸν Ἰνδῶν θύρσοις ἀνδροφόνιοισιν ἀλοιηθέντα Λυαίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 62

ἀλλὰ τεὰς θώρηξον Ἐρινύας οἴνοπι Βάκχῳ, μὴ βροτὸν ἀθρήσαιμι νόθον σκηπτοῦχον Ὀλύμπου, αἶδεο λισσομένην Διὸς εὐνέτιν, αἶδεο Δηῶ, αἶδεο † λισσομένην καθαρὴν Θέμιν, ὄφρα κεν Ἴνδοι βαιὸν ἀναπνεύσωσι τινασσομένου Διονύσου· ἔσσο μοι ἀχθυμένη τιμήρορ, ὅττι Κρονίων Βάκχῳ νέκταρ ὅπασσε καὶ Ἀρεῖ λύθρον ἐνυοῖς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 77

6.8. NONNUS

ἡ δὲ θυελλήεντι διαΐξασα πεδίλῳ τρίς μὲν ἀνῆρύθη, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο Γάγγην·
καὶ νέκυν Ἴνδὸν ὅμιλον ἀμειδέει δεῖξε Μεγαίρῃ καὶ στρατιῆς ἰδρῶτα καὶ ἡγορέην
Διονύσου· Ἴνδοφόνους δὲ Μέγαιρα πόνους ὁρώωσα Λυαίου ζηλήμων ἐμέγηρε καὶ
οὐρανίης πλέον Ἥρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 86

ἡ δὲ νόῳ κεχάρητο· δρακοντοκόμῳ δὲ θεαίνῃ σαρδόνιον γελώωσα κατηφέα ῥή-
ξατο φωνήν· “οὕτω ἀριστεύουσι νέοι βασιλῆες Ὀλύμπου, οὕτω ἀκοντίζουσι νόθοι
Διός· ἐκ Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἓνα παῖδα λόχευσεν, ἵνα ξύμπαντας ὀλέσῃ Ἴνδούς· μειλίχι-
ους καὶ ἀμεμφείας· ἀλλὰ δαείῃ Ζεὺς ἄδικος καὶ Βάχχος, ὅσον σθένος ἐστὶ Μεγαίρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 93

ὦ πόποι, οἷον ἄθεσμον ἔχει νόον ὑψιμέδων Ζεὺς· Τυρσηνοῖς ἀδίκους οὐ μάρναται,
ὅττι μαθόντες φῶρια θεσμὰ βίαια κακοξείνων ἐπὶ νηῶν ἄρπαγες ἀλλοτρίων Σικελῇ
πλώουσι θαλάσῃ· οὐ κτάνε δυσσεβέων Δρυόπων γένος, οἷς βίος αἰχμαὶ καὶ φόνος·
εὐσεβίῃ δὲ μεμηλότας ἔκτανεν Ἴνδούς, οὓς τάχα πασιμέλουσα Θέμις μαιώσατο μαζῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 115

τὴν δὲ καλεσσαμένη φιλίῳ μειλίξατο μῦθῳ· “Ἴρις, ἀξιφύτου Ζεφύρου χρυσό-
πτερε νύμφη, εὖλοχε μήτερ Ἑρωτος, ἀελλήεντι πεδίλῳ σπεῦδε μολεῖν ζοφόντος ἐς
Ἑσπέριον δόμον Ὑπνου· δίζεο καὶ περὶ Λῆμνον ἀλίχτυπον· εἰ δέ μιν εὖρης, λέξον,
ἵνα Κρονίωνος ἀθελγέος ὄμματα θέλξῃ εἰς μίαν ἡριγένειαν, ὅπως Ἴνδοῖσιν ἀρήξῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 156

ἀλλὰ σύ μοι, φίλε κοῦρε, χολώεο δίξυγι θεσμῶ μυστιπόλοις Σατύροισι καὶ ἀγρύ-
πνῳ Διονύσῳ· δὸς χάριν ἀχνυμένη σέο μητέρι, δὸς χάριν Ἥρῃ, καὶ Διὸς ὑψιμέδον-
τος ἀθελγέα θέλξον ὁπωπὴν ἐς μίαν ἡριγένειαν, ὅπως Ἴνδοῖσιν ἀρήξῃ, οὓς Σάτυροι
κλονέουσι καὶ εἰσέτι Βάχχος ὀρίνει.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 173

Γηγενέων δ' ἐλέαιρε γονὴν μελανόχροον Ἴνδῶν· δὸς χάριν· ὑμετέρης γὰρ ὁμό-
χροές εἰσι τεκούσης· ῥύεο κυανέους, κυανόπτερε· μηδὲ χαλέψῃς Γαῖαν ἐμοῦ γενε-
τῆρος ὁμήλικα, τῆς ἅπο μούνης πάντες ἀνεβλάστησαν, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 188

εἰ δὲ σὺ ναιετάεις παρὰ Τηθύι Λευκάδα πέτρην, Δηριάδῃ χραίσμησον, ὃν ἤροσεν
Ἴνδὸς Ὑδάσπης· γείτονι πιστὰ φύλαξον, ἐπεὶ τεὸς ἡχέτα γείτων Ὠκεανὸς κελάδων
προπάτωρ πέλε Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 207

καὶ Παφίην μάστευεν· ὑπὲρ Λιβάνοιο δὲ μούνην Ἀσσυρίην ἐκίχησεν ἐρημαίην
Ἀφροδίτην ἐζομένην· Χάριτες γὰρ ἐς ἄνθεα ποικίλα κήπων εἰαρινὰι στέλλοντο, χο-
ρίτιδες Ὀρχομενοῖο, ἡ μὲν ἀμεργομένη Κίλικα κρόκον, ἡ δὲ κομίζειν βάλσαμον
ἰμείρουσα καὶ Ἴνδῶου δονακῆος φυταλίην, ἐτέρη δὲ ῥόδων εὐώδεα ποίην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 274

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀλλά, θεά, χραίσμησον, ἐμῆς δ' ἐπίκουρον ἀνίης δός μοι κεστὸν ἱμάντα, τεὴν παν-
θελγέα μίτρην, εἰς μίαν ἡριγένειαν, ὅπως Διὸς ὄμματα θέλξω, καὶ Διὸς ὑπνώοντος
ἐμοῖς Ἴνδοϊσιν ἀρήξω· δός χάριν ὀψιτέλεστον, ἐπεὶ κυανόχροες Ἴνδοι ξεινοδόκοι
γεγάασιν Ἐρυθραίης Ἀφροδίτης, οἷς κοτέων Διόνυσος ἐπέχραεν, οἷσι καὶ αὐτὸς θη-
λυμανῆς ἄστοργος ἐχώσατο παιδοτόκος Ζεὺς, καὶ στεροπὴν ἐλέλιξε συναιχμάζων
Διονύσω· δός μοι κεστὸν ἱμάντα βοηθόον, ὥ ἔνι μούνῳ θέλγεις εἶν ἐνὶ πάντα· καὶ
ἄξιός εἰμι φορέσσαι, ὥς ζυγίη γεγαυῖα καὶ ὥς συνάεθλος Ἐρώτων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 25

καὶ κεφαλῇ στέφος εἶχε παναῖολον, ὥ ἔνι πολλὰ λυχνίδες ἦσαν, Ἐρωτος ὁμό-
στολοι, ὧν ἅπο πέμπει φαιδρὰ τινασσομένων ἀμαρύγματα Κυπριδὴ φλόξ· εἶχε δὲ
πέτρον ἐκεῖνον, ὃς ἀνέρας εἰς πόθον ἔλκει, οὔνομα φαιδρὸν ἔχοντα ποθοβλήτοιο
Σελήνης, καὶ λίθον ἱμεύουσαν ἐρωτοτόκοιο σιδήρου, καὶ λίθον Ἰνδῶν φιλοτήσιον,
ὅττι καὶ αὐτὴ ἐξ ὑδάτων βλάστησεν ὁμόγνιος Ἀφρογενείης, κυανέην θ' ὑάκινθον,
ἐράσμιον εἰσέτι Φοῖβῳ· ἀμφὶ δέ οἱ πλοκάμοισιν ἐρωτίδα δῆσατο ποίην, ἣν φιλέει Κυ-
θέρεια καὶ ὥς ῥόδον, ὥς ἀνεμώνην, καὶ φορέει μέλλουσα μιγήμεναι υἱεὶ Μύρρης·
καὶ λαγόνας στεφανηδὸν ἀήθει δῆσατο κεστῷ· εἶχε δὲ ποικίλον εἶμα παλαιάτατον, ὥ
χύτο νύμφης κρυπταδὴ φιλότῃ κασιγνήτων ὑμεναίων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 45

ἢ ῥα πάλιν κοτέουσα κορύσσει οἶνοπι Βάκχῳ, καὶ ποθέεις Ἴνδοϊσιν ὑπερφιάλοι-
σιν ἀρῆξαι;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 49

ἔννεπε· καὶ γελόντων νόῳ πολυμήχανος Ἥρη ζηλομανῆς ἀγόρευε παραιφαμένη
παρακοίτην· “Ζεῦ πάτερ, ἄλλος ἔχει με φίλος δρόμος· οὐ γὰρ ἱκάνω ἄρεος Ἰνδῶοιο
καὶ Ἰνδοφόνου Διονύσου ἀλλοτρίας μεθέπουσα μεληδόνας, ἀντολῆς δὲ γείτονας
Ἥελίοιο μετέρχομαι αἶθοπας αὐλὰς σπερχομένη· πτερόεις γὰρ Ἐρως παρὰ Τηθύος
ὑδωρ Ὀκεανιάδος Ῥοδόπης δεδονημένος οἷστρω συζυγίην ἀπέειπε· καὶ ἔπλετο
κόσμος ἀλήτης, καὶ βίος ἀχρήιστος ἀποικομένων ὑμεναίων· τοῦτον ἐγὼ καλέουσα
παλίνδρομος ἐνθάδε βαίνω· οἶσθα γάρ, ὥς Ζυγίη κικλήσκομαι, ὅττι καὶ αὐτῆς παῖδες
ἐμαὶ κρατέουσι τελεσιγόνου τοκετοῖο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 61

τοῖον ἔπος βοόωσαν ἀμείβετο θερμὸς ἀκοίτης· “νύμφα φίλη, λίπε δῆριν· ἐμὸς Διό-
νυσος ἀγῆνωρ ἀμῶων προθέλυμον ἀβακχεύτων γένος Ἰνδῶν χαιρέτω· ἀμφοτέρους
δὲ γαμήλια λέκτρα δεχέσθω· οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἀλόχου πόθος οὐδὲ θεαίνης θυμὸν
ἐμὸν θελκτῆρι τόσον βακχεύσατο κεστῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 161

ὥς δ' ὅτε χειμερίων ῥοθίων μυκώμενος ὀλκῷ ἄπλοος ἀντιπόροις βακχεύετο πόν-
τος ἀέλλαις, κύμασιν ἡλιβάτοισι κατάρρυτον ἡέρα νείφων, πρυμναίους δὲ κάλῳας
ἀφειδέει κύματος ὀρμῇ λαίλαπες ἐρρήξαντο, καὶ ἄσθματι λαῖφος ἐλίξας ἰστὸν ἀνε-

6.8. NONNUS

χλαίνωσε κεκυφότα λάβρος ἀήτης λαίφεσιν ἀμφίζωστον, ἔδοχμώθη δὲ κεραίη, ναῦ-
ται δ' ἀσχαλώοντες ἐπέτρεπον ἐλπίδα πόντω· ὥς τότε Βάκχον ὄρινεν ὅλον στρατὸν
Ἰνδικὸς ἄρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 169

ἐνθα τις οὐ κατὰ κόσμον ἔην ἔρις, οὐ κλόνος ἀνδρῶν ἴσος ἔην, οὐ δῆρις ὁμοίος·
ἀκάματος γὰρ νόστιμος ἐγρεκύδοιμος ἐπέβρεμε χάλκεος ἼΑρης, Μωδαίου προμάχοιο
φέρων τύπον, ὃς πλέον ἄλλων ὑσμίνης ἀκόρητος ἀτερπεί τέρπετο λύθρῳ, ὃ πλέον
εἰλαπίνης φόνος εὐαδεν· ἐν δὲ βοεΐῃ, οἷά τε Γοργείων πλοκάμων ὀφιώδεας ὀλκούς,
γραπτὸν εὐσμήριγγος ἔχων Ἰνδαλμα Μεδούσης Δηριάδῃ πέλεν ἴσος, ὁμόχροος· οὐ
τότε μορφῆς ῥιγεδανῆς ἀγέλαστον ἔχων μίμημα προσώπου, καὶ σκολιὴν πλοκαμῖδα
φέρων καὶ σῆμα βοεΐης, αἰνομανῆς πεφόρητο μόθῳ λαοσσόος ἼΑρης, καὶ προμάχους
θάρσυνεν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 175

ὁμογλώσσω δ' ἀλαλητῷ Βάκχου μὴ παρεόντος ἀταρβέες ἔβρεμον Ἴνδοί, καὶ κτύ-
πον ἐννεάχιλον ἐπέκτυπε λοίγιος ἼΑρης, φοιταλέην συνάεθλον ἔχων ἼΕριν· ἐν δὲ
κυδοιμοῖς στῆσε Φόβον καὶ Δεῖμον ὁπάονα Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 275

καὶ βλοσυροὶ Κύκλωπες ἀναιδέες εὐποδι ταρσῷ εἰς φόβον ἠπείγοντο τεθηπότες,
οἷς ἅμα φεύγων Ἰνδῶν ἀδόνητος ἐλίμπανε Φαῦνος ἐνυῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 287

ἀπὸ σκοπέλοιο δὲ Νύμφαι Νηιάδες βυθίοισιν ἐνεκρύπτοντο μελάθροισ· αἱ μὲν
Ὑδασπιάδεσσιν ὁμήλυδες, αἱ δὲ φυγοῦσαι Ἰνδὸν ἐς ἀγχικέλευθον ἐναυλίζοντο ῥεέ-
θροισ, ἄλλαι Συδριάδεσσιν ὁμόστολοι, αἱ δ' ἐνὶ Γάγγῃ λύθρον ἀπεσμήξαντο νεόσσυ-
τον, ὃς τότε πολλὰς ἐρχομένας ἀγελήδον ἐς ὑδατόεντας ἐναύλους Νηιάς ἀργυρόπεζα
φιλοξείνῳ πυλεῶνι δέξατο κυματόεντος ἐς αὖλια παρθενεῶνος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 8

καὶ Χάρις ὠκυπέδιλος Ἐρυθραίῳ παρὰ κήπῳ φυταλιὴν εὐοδμον ἀμεργομένη δονα-
κῆων, ὄφρα πυριπνεύστων Παφίων ἐντοσθε λεβήτων Ἀσσυρίου μίξασα χυτὰς ὠδῖνας
ἐλαίου ἄνθεσιν Ἰνδῶοισι μύρον τεύξειεν ἀνάσση, ὁππότε παντοίην δροσερὴν ἐδρέ-
ψατο ποίην, χῶρον ὅλον θηεῖτο· καὶ ἀγχιπόρῳ παρὰ λόχμῃ λύσσαν ἐοῦ γενετῆρος
ὀπιπεύουσα Λυαίου ἀχνυμένη δάκρυσε, φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ πενθαλέοις ὀνύχεσ-
σιν ἐὰς ἐχάραξε παρειάς· καὶ Σατύρους σκοπιάζεν ὑποπτήσσοντας ἐνυῶ, Κωδώνην
δ' ἐνόησε μινυνθαδίην τε Γιγαρτῶ κεκλιμένας ἐφύπερθεν ἀτυμβεύτοιο κονίης· Χαλ-
κομέδην δ' ἐλέαιρε θυελλήεντι πεδίλῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 159

τοῦτό με μᾶλλον ὄρινεν, ὅτι βροτοειδέι μορφῇ ἼΑρης ἐγρεκύδοιμος ἔχων συνάε-
θλον Ἐνυῶ, ἀρχαίης φιλότητος ἀφειδήσας Ἀφροδίτης, νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐθωρή-
χθη Διονύσῳ, Ἰνδῶῳ βασιλῇ· συνέμπορος.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 167

ἀλλὰ μολῶν ἀκίχητος ἐώιον εἰς κλίμα γαίης Ἰνδῶν παρὰ πέζαν, ὅπη θεράπεινα
Λυαίου ἔστι τις ἐν Βάκχησιν, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης, οὔνομα Χαλκομέδη φιλοπάρ-
θενος – εἰ δέ κεν ἄμφω Χαλκομέδην καὶ Κύπριν ἔσω Λιβάνοιο νοήσης, οὐ δύνασαι,
φίλε κοῦρε, διακρίνειν Ἀφροδίτην – · κεῖθι μολῶν χραίσμησον ἐρημονόμῳ Διονύσῳ,
Μορρέα τοξεύσας ἐπὶ κάλλει Χαλκομεδείης· σείο δὲ τοξοσύνης γέρας ἄξιον ἐγγυ-
αλίξω Λήμνιον εὐποίητον ἐγὼ στέφος, εἴκελον αἴγλαις Ἡελίου φλογεροῖο· σὺ δὲ
γλυκὺν ἰὸν ἰάλλων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 188

καὶ ταχὺς Ἰνδῶοιο μολῶν κατὰ μέσσον ὁμίλου τόξον ἐὼν στήριξεν ἐπ' αὐχένι
Χαλκομεδείης· καὶ βέλος ἰθύνων ῥοδέης περὶ κύκλα παρειῆς Μορρέος εἰς φρένα
πέμψεν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 194

ἐρετμώσας δὲ πορείην νηχομένων περυγῶν ἐτερόζυγι σύνδρομος ὀλκῶ πατρώ-
ους ἀνέβαινεν ἐς ἀστερόεντας ὀχῆας, καλλείψας πυρόεντι πεπαρμένον Ἰνδὸν οἰστῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 201

ἡ δὲ δολοφρονέουσα παρήπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν, οἷά περ ἱμείρουσα, πόθου δ'
ἀπεμάξατο κούρη ψευδαλέον μίμημα· καὶ αἰθέρος ἤπτετο Μορρέως, ἐλπίδι μαψιδίῃ
πεφορημένος· ἐν κραδίῃ γὰρ παρθενικὴν ἐδόκησεν ἔχειν βέλος ἴσον ἐρώτων, κοῦ-
φος ἀνὴρ, ὅτι παῖδα σαόφρονα δίζετο θέλγειν κυανέοις μελέεσσι, καὶ οὐκ ἐμνήσατο
μορφῆς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 256

... εἰς Φρυγίην Διόνυσος ὁπάονα † Δηριαδῆα δουλосύνης ἐρύσειεν ὑπὸ ζυγόν,
ἀντὶ δὲ πάτρης Μαιονίῃ πολὺολβος ἐὼν ναέτην με δεχέσθω· Τμῶλον ἔχειν ἐθέλω
μετὰ Καύκασον· ἀρχέγονον δὲ Ἰνδὸν ἀπορρίψας ἐμὸν οὔνομα Λυδὸς ἀκούσω, αὐ-
χένα δοῦλον Ἑρωτος ὑποκλίνων Διονύσῳ· Πακτωλὸς φερέτω με· τί μοι πατρώος
Ὑδάσπης;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 269

ἤδη γὰρ σκιοέεντι θορῶν αὐτόχθονι παλμῶ ἄψοφος ἀννεφέλοιο μελαίνετο κῶνος
ὁμίχλης, καὶ τρομερῇ ξύμπαντα μιῇ ξύνωσε σιωπῇ· οὐδέ τις ἵχνος ἔπειγε δι' ἄστεος
Ἰνδὸς ὁδίτης, οὐδέ γυνὴ χερνῆτις ἐθήμονος ἤπτετο τέχνης, οὐδέ οἱ ἐν παλάμῃσι
φιληλακάτῳ παρὰ λύχνῳ κύκλον ἐς αὐτοέλικτον ἰὼν ἄτρακτος ἀλήτης ἄστατος ὀρ-
χηστῆρι τιταίνετο νήματος ὀλκῶ, ἀλλὰ καρηβαρέουσα φιλαγρύπνῳ παρὰ λύχνῳ εὔδε
γυνὴ ταλαεργός· ὄφιν δὲ τις ἥσυχος ἔρπων κείτο πεσών, κεφαλῇ † δὲ λύων παλινά-
γρετον οὐρὴν γαστέρος ὑπναλέης ἀνεσεύρασεν ὀλκὸν ἀκάνθη· καὶ τις ἀερσιπόδης
ἐλέφας παρὰ γείτονι λόχμῃ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 307

6.8. NONNUS

οἶδα, πόθεν, Κυθήρεια, χολώεαι υἷάσιν Ἰνδῶν· γείτονας Ἡελίοιο τεοὶ κλονέουσιν
οἰστοί· οὐ πω μνήστιν ὄλεσσας ἐλεγχομένων σέο δεσμῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 363

γινεό μοι δολόεσσα φερέσβιος· αὐτοφόνος γὰρ αἶ κε θάνης ἀδίδακτος ἀνυμφεύ-
των ὑμεναίων, Βασσαρίδων στίχα πᾶσαν ἀνάρσιος Ἰνδὸς ὀλέσσει· ἀλλὰ μιν ἡπε-
ρόπευε, καὶ ἐκ θανάτοιο σῶσεις σὴν στρατιὴν φύξηλιν ἱμασσομένου Διονύσου,
ψευδομένη Παφίης κενεὸν πόθον· εἰ δέ σε Μορρεὺς εἰς εὐνὴν ἐρύσειεν ἀναινομένην
ὑμεναίους, οὐ χατέεις ἐπὶ Κύπριν ἀρηγόνος· ὑμετέρης γὰρ φρουρὸν ἔχεις ἀπέλεθρον
ὄφιν χραισμήτορα μίτρης· ὑμέτερον δὲ δράκοντα λαβὼν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν στηρίζει
Διόνυσος ἐν ἄστεροφεγγεὶ κύκλῳ, ἄγγελον οὐ λήγοντα τεῆς ἀλύτοιο κορείης,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 125

ἀλλ' ὅτε φοινίσσοντι σέλας πέμπουσα προσώπῳ ὑσμίνης προκέλευθος ἐκηβόλος
ἄνθορεν Ἡώς, Ἰνδῶν ἐκόρυσσε γονὴν λαοσσόος Ἄρης· καὶ τότε θωρηχθέντες
εὐτροχάλων ἐπὶ δῖφρων ἄρματι Δηριάδαο συνήλυδες ἔρρεον Ἰνδοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 162

ἐνθα διατμήξας Χαρίτων Ἰνδαλμα προσώπου Βασσαρίδας ζώγρησεν ἀνάλκιδας ἔν-
δεκα Μορρεὺς, ἃς μετὰ Χαλκομέδην ἐκρίνατο· Μαιναλίδων δὲ χεῖρας ὀπισθοτόνους
ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ, καὶ στίχα λυσιέθειραν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρων ληίδας
ἀμφιπόλους ἐκυρῷ πόρε Δηριάδῃ, ἔδνον ἐῆς ἀλόχοιο τὸ δεύτερον, ἧς χάριν εὐνῆς
νυμφοκόμον μόθον εἶχεν ἀερσιλόφῳ παρὰ Ταύρῳ, ὅπποτε Δηριάδαο νέην βασιληίδα
κούρην, ἥλικα Χειροβίην, ζυγίῳ σφηκώσατο δεσμῷ·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 172

Βασσαρίδας ζώγρησεν ἀνάλκιδας ἔνδεκα Μορρεὺς, ἃς μετὰ Χαλκομέδην ἐκρί-
νατο· Μαιναλίδων δὲ χεῖρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ, καὶ στίχα
λυσιέθειραν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρων ληίδας ἀμφιπόλους ἐκυρῷ πόρε Δηριάδῃ, ἔδνον
ἐῆς ἀλόχοιο τὸ δεύτερον, ἧς χάριν εὐνῆς νυμφοκόμον μόθον εἶχεν ἀερσιλόφῳ παρὰ
Ταύρῳ, ὅπποτε Δηριάδαο νέην βασιληίδα κούρην, ἥλικα Χειροβίην, ζυγίῳ σφηκώ-
σατο δεσμῷ· οὐ γὰρ δῶρον ἔδεκτο γαμήλιον ὄρχαμος Ἰνδῶν παιδὸς ἐῆς, οὐ χρυ-
σὸν ἀπείριτον, οὐ λίθον ἄλμης μαρμαρέην, ἀγέλας δὲ βοῶν καὶ πώεα μῆλων Δηριά-
δης ἀπέειπε, καὶ ἐγρεμόθοισι μαχηταῖς θυγατέρων ἔζευξεν ἀδωροδόκους ὑμεναίους,
γαμβρὸν ἔχων Μορρῆα καὶ ἐννεάπηχυν Ὀρόντην· καὶ διδύμοις προμάχοισιν ἐὼν νύμ-
φευσε γενέθλην, Μορρέι Χειροβίην καὶ Πρωτονόειαν Ὀρόντη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 182

οὐ γὰρ ἐπιχθονίοισιν ὁμοῖος ἔπλετο Μορρεὺς, ἀλλὰ Γιγαντείων μελέων ὑψά-
χενι μορφή Ἰνδῶν Γηγενέων μιμήσατο πάτριον ἀλκὴν, ἡλιβάτου Τυφῶνος ἔχων αὐ-
τόχθονα φύτλην, εὔτε πυριτρεφέων Ἀρίμων παρὰ γείτονι πέτρῃ σύγγονον ἠνορέην
ἐπεδείκνυε μάρτυρι Κύδνῳ, ἔδνα φέρων θαλάμων Κιλίκων ἰδρῶτας ἀέθλων, νυμφίος
ἀκτῆμων, ἀρετῇ δ' ἐκτῆσατο νύμφην, ὅπποτε Μορρηνοῖο γάμων μνηστῆρι σιδήρῳ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἀσσυρίη γόνυ κάμψε, καὶ εἰς ζυγὰ Δηριαδῆος αὐχένα πετρήεντα Κίλιξ δοχμώσατο
Ταῦρος, καὶ θρασὺς ὤκλασε Κύδνος, ὅθεν Κιλίκων ἐνὶ γαίῃ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 198

ὧς φαμένου Μορρῆος ἀμείβετο κοίρανος Ἰνδῶν· “Χειροβίην ἀνάεδνον ἔχων, κο-
ρυθαίολε Μορρεῦ, ἄξιά μοι πόρες ἔδνα φερεσσακέων ὑμεναίων, ἄστεα δουλώσας
Κιλίκων ὑψηνορι νίκη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 208

μοῦνον ἐμοὶ πεφύλαξο δορικτήτης πόθον εὐνῆς, μή σε γυναιμανέεσσιν ἴδω παν-
ομοῖον Ἰνδοῖς· ὄμματα μὴ σκοπιάζε καὶ ἄργυρον αὐχένα Βάκχης, μὴ ποθέων τελέ-
σειας ἐμὴν ζηλήμονα κούρην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 236

ὑπιτενεῖς δὲ αἱ μὲν εὐγλυφάνοιο παρὰ προπύλαια μελάθρου ἀγχονίῳ θλίβοντο
περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ· ἄλλαις θερμὸν ὅπασσε μόνον πυρόεντι ῥεέθρῳ· αἱ δὲ
πεδοσκαφέεσσιν ἐτυμβεύοντο βερέθροις φρειάτος ἐν γυάλοισιν, ὅπη βυθίων ἀπὸ
κόλπων χερσὶν ἀμοιβαίαις βεβημένον ἔλκεται ὕδωρ· καὶ τις ἔσω διεροῖο βαθυνομένου
κενεῶνος ἡμιθανῆς ἀτίνακτος ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ· “Ἐκλυον, ὥς Ἰνδοῖσι θεὸς πέλε
γαῖα καὶ ὕδωρ· οὐδὲ μάτην ποτὲ τοῦτο φατίζεται· ἀμφοτέρω γὰρ εἰς ἐμὲ θωρήχθησαν
ὁμόφρονες, εἰμὶ δὲ μέσση καὶ χθονίου θανάτοιο καὶ ὕδατόεντος ὀλέθρου, καὶ μόνον
ἐγγὺς ἔχω διδυμόζυγον· ἰλυόεις γὰρ ξεῖνος δεσμός ἐχει με, καὶ οὐκέτι ταρσὸν αἶρω,
ὕγρὰ δὲ ῥιζώσασα πεπηγότα γούνατα πηλῷ ἴσταμαι ἀστυφέλικτος ἐγὼ Μοίρησιν
ἐτοίμη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 328

δέξο με σοῖς Σατύροισιν ὁμόστολον· ἐν πολέμοις γὰρ Ἰνδοὶ ἀριστεύουσιν, ἕως
ἔτι χεῖρα κορύσσω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 2

Δηριάδης δ' ἀπέλεθρος ἐμάρνατο θυιάδι χάρμη, καὶ Βρομίου προπόλοισιν ἐπέ-
χραε κοίρανος Ἰνδῶν, πῇ μὲν ἀκοντίζων δολιχῷ δορί, πῇ δὲ δαΐζων ἄορι κωπήεντι,
χαραδραίοις δὲ βελέμοις τοξεύων πεφόρητο καὶ ὀξυτέροισιν ὀιστοῖς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 130

οὐκέτι Μαιονίης ἐπιβήσομαι· οὐδ' ἐνὶ παστῷ δέξομαι, ἣν ἐθέλης, μετὰ Μορρέα
Βάκχον ἀκοίτην· ἔσσομαι Ἰνδῶν καὶ ἐγώ, φίλος· ἀντὶ δὲ Λυδῆς κυδαίνω θυέεσσιν
Ἐρυθραίην Ἀφροδίτην κρυπταδίῃ Μορρῆος ὁμευνέτις· ἐν δὲ κυδοιμοῖς Ἰνδὸς ἀνὴρ
ἐχέτω με συναιχμάζουσιν ἀκοίτη· εἰς σὲ γὰρ ἴσα βέλεμνα καὶ εἰς ἐμὲ διπλόα πέμ-
πων Ἥμερος ἀμφοτέροισι μίαν ξύνωσεν ἀνάγκην, εἰς κραδίην Μορρῇ καὶ εἰς φρένα
Χαλκομεδείῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 151

κούρην Δηριαδῆος ἀναίνομαι· αὐτὸς ἐλάσσω ἐκ μεγάρων ἀέκουσαν ἐμὴν ζηλή-
μονα νύμφην· οὐκέτι Βασσαρίδεσσι κορύσσομαι, εἴ με κελεύεις, ἀλλὰ φίλοις νάετῃσι

6.8. NONNUS

μαχέσσομαι· Ἴνδὸν ὀλέσσω οἶνοπα θύρσον ἔχων, οὐ χάλκεον ἔγχος αἰέρων· ῥίψω δ' ἔντεα πάντα καὶ ἄνθεα λεπτὰ τινάξω, ὑμετέρῳ βασιλῇ συναιχμαζών Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 190

ἄγχι δὲ πόντου καλλείψας ἀκόμιστον ἐπ' αἰγιαλοῖο χιτῶνα θαλπόμενος γλυκερῇσι μεληδόσι λούσατο Μορρεύς, γυμνὸς ἑὼν· ψυχρῇ δὲ δέμας φαίδρυνε θαλάσση, θερμὸν ἔχων Παφίης ὀλίγον βέλος· ἐν δὲ ῥεέθροις Ἰνδῶν ἰκέτευεν Ἐρυθραίην Ἀφροδίτην, εἰσαῖων, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης· λουσάμενος δ' ἀνέβαινε μέλας πάλιν· εἶχε δὲ μορφήν, ὡς φύσις ἐβλάστησε, καὶ ἀνέρος οὐ δέμας ἄλμη, οὐ χροίην μετάμειψεν, ἐρευθαλέη περ ἐοῦσα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 228

καὶ γὰρ ἀπ' Οὐλύμποιο θορῶν ὠκύπτερος Ἑρμῆς, ἀντίτυπον Βρομίῳ φέρων ἴνδαλμα προσώπου, Βακχείην ἐκάλεσεν ὅλην στίχα μύστιδι φωνῇ· δαιμονίην δὲ γυναιῖκες ὅτ' ἔκλυον εὖιον ἡχώ, εἰς ἓνα χῶρον ἴκανον· ἀπὸ τριόδων δὲ κομίζων Μαιναλίδων ὅλον ἔθνος ἐς ἀγκύλα κύκλα κελεύθου ἤγαγεν ὠκυπέδιλος, ἕως σχεδὸν ἦε πύργων· καὶ φυλάκων στοιχηδὸν ἀκοιμήτοισιν ὀπωπαῖς νήδυμον ὕπνον ἔχευεν ἥη πανθελγεί· ῥάβδῳ φώριος Ἑρμείας, πρόμος ἔννυχος· ἐξαπίνης δὲ Ἰνδοῖς μὲν ζόφος ἦεν, ἀθηήτοισι δὲ Βάκχαις

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 268

ἔγρετο δὲ Ζεὺς Καυκάσου ἐν κορυφῇσιν ἀπορρίψας πτερὸν Ὑπνου· καὶ δόλον ἡπεροπῆα μαθὼν καχοεργέος Ἥρης Σιληνοὺς ἐδόκευε πεφυζότας, ἔδρακε Βάκχας σπερχομένας ἀγεληδὸν ἀπὸ τριόδων, ἀπὸ πύργων, καὶ Σατύρους κείροντα καὶ ἀμύοντα γυναιῖκας Δηριάδην ἐνόησεν ὀπίστερον, ὄρχαμον Ἰνδῶν, υἷέα δ' ἐν δαπέδῳ κατακείμενον· ἀμφὶ δὲ νύμφαι ἐγγὺς ἔσαν στεφανηδόν· ὁ δὲ στροφάλιγγι κονίης κεῖτο καρηβαρέων, ὀλιγοδρανὲς ἄσθμα τιταίνων, ἀφρόν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 283

οὐδὲ καὶ αὐτὴ σὸν κότον ἐπρήνεν ἀτέρμονα νυμφιδίῃ φλόξ, λέκτρα διασχεδάσασα Διοβλήτοιο Θουῶνης; Ἰνδοφόνῳ τέο μέχρις ἐπιβρίζεις Διονύσῳ;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 297

δήσω σὰς παλάμας χρυσέῳ πάλιν ἡθάδι δεσμῷ· Ἄρεα δ' ἀρραγέεσσιν ἀλυκτοπέδησι πεδήσω καὶ μιν ἀναλθήτοισιν ὅλον πληγῇσιν ἱμάσσω, εἰς τροχὸν αὐτοκύλιστον ὁμόδρομον, οἷος ἀλήτης Τάνταλος ἡερόφοιτος ἢ Ἰξίων μετανάστης, εἰσόκε νικήσειεν ἐμὸς πάις υἷεας Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 301

ἀλλὰ τεῶ Κρονίωνι χαρίζεαι, αἶ κεν ἐλάσσης λύσσαν ἐριπτοίητον ἱμασσομένου Διονύσου· μηδὲ λίπης κοτέοντα τεδὸν πόσιν, ἀλλὰ μολοῦσα Ἰνδῶν ἀκίχητος ὑπὸ κλέτας εὖβοτον ὕλης Βάκχῳ μαζὸν ὄρεζον ἐμὴν μετὰ μητέρα Πείην, ὄφρα τελειότεροισιν ἐοῖς στομάτεσσιν ἀφύσση σὴν ἱερὴν ῥαθάμιγγα προηγῆταιραν Ὀλύμπου,

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

καὶ βατὸν αἰθέρα τεῦξον ἐπιχθονίῳ Διονύσῳ· ὑμετέρῳ δὲ γάλακτι δέμας χρίσασα
Λυαίου σβέσσον ἀμερσινόοιο δυσειδέα λύματα νούσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 352

ἴσος ἐμῷ γενετῆρι φανήσομαι· ἐν πολέμοις γὰρ Γηγενέας Τιτῆνας ἐμὸς νίκησε
Κρονίων, νικήσω καὶ ἔγωγε χαμαιγενέων γένος Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 354

σήμερον ἀθρήσητε κορυμβοφόρον μετὰ νίκην Δηριάδην ἱκέτην βραδυπειθέα, καὶ
χορὸν Ἴνδῶν αὐχένα δοχμώσαντα γαληναίῳ Διονύσῳ, καὶ ποταμὸν μεθέποντα με-
θυσφαλὲς Εὐιον ὕδωρ· ἀντιβίους δ' ὄψεσθε παρὰ κρητῆρι Λυαίου ξανθὸν ὕδωρ πί-
νοντας ἀπ' οἴνοπόρου ποταμοῖο, καὶ θρασὺν Ἴνδὸν ἄνακτα κατὰσχετον οἴνοπι κισσῷ,
ἰλλόμενον πετάλοισι καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ, εἴκελα δεσμὰ φέροντα, τὰ περ μετὰ κύ-
ματα λύσσης Νυσιάδες βοόωσι θεουδέες εἰσέτι νύμφαι, ἀλκῆς ἡμετέρης ἐπιμάρτυρες,
ὁππότε κισσοῦ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 141

καὶ τότε λυσσῆεις παλινάγρετον ἄμφεπε χάρμην Δηριάδης βαρύμηνις, ἀπήμονας
ὥς ἴδε Βάχχας· καὶ μόνον ἀρτεμέοντος ὀπιπεύων Διονύσου εἰς ἐνοπὴν οἷστροσε
πεφυζότας ἡγεμονῆας· καὶ ξυνὴν πρυλέεσσι καὶ ἱππῆεσσιν ἀπειλὴν βάρβαρον ἐσμα-
ράγησε βαρυφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν· “σήμερον ἢ Διόνυσον ἐγὼ πλοκαμῖδος ἐρύσσω,
ἢ ἐμὸς Βαχχεῖος αἰστώσει γένος Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 157

θαρσαλέοι δὲ γένεσθε, καὶ Ἴνδῶν μετὰ χάρμην νίκην κυδιάνειραν ἀείσατε Δη-
ριαδῆος, ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων στρατὸς ἀνδρῶν Ἴνδοις Γηγενέεσσιν ἀνι-
κήτοις ἐρίζειν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 174

θυρσομανῆς Διόνυσος ἐρημονόμων στίχα θηρῶν εἰς ἐνοπὴν βάχχευεν· ὀριτρε-
φές δὲ μαχηταὶ δαιμονίῃ βρυχηδὸν ἐβαχχεύθησαν ἱμάσθλῃ· καὶ πολὺς ἐκ στομάτων
ἐκορύσσετο μαινόμενος θῆρ ὠμοβόρων τε δράκοντες ἀποπτύοντες ὀδόντων τηλεβό-
λους πόμπευον ἐς ἡέρα πίδακας ἰοῦ χάσματι συρίζοντι μεμυκὸτος ἀνθιρεῶνος, λοξὰ
παρασκαίροντες· ἐς ἀντιβίους δὲ θορόντες αὐτόματον σκοπὸν εἶχον ἐχιδνήεντες ὀ-
στοί· καὶ σκολιαῖς ἐλίκεσσιν ἐμιτρώθη δέμας Ἴνδῶν ἰλλομένων, βροτέους δὲ πόδας
σφρηκώσατο σειρὴ εἰς δρόμον αἰσσοντας.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 197

καὶ πολὺς ἐσμὸς ἔπιπτε, βαρυσμαράγων ἀπὸ λαιμῶν φρικτὸν ἐρημονόμων αἶων
βρύχημα λεόντων· καὶ τις ἐνικήθη τρομέων μυκήματα ταύρου, καὶ βοὸς εἰσορόων
βλοσυρῆς γλωχῖνα κεραίης λοξὸν ἀκοντίζουσιν ἐς ἡέρα· φοιταλέος δὲ εἰς φόβον
ἄλλος ὄρουσεν ὑποφρίσσων γένυν ἄρκτου· θηρείαις δ' ἰαχῆσιν ὁμόκτυπος ἄλλος ἐπ'
ἄλλῳ Πανὸς ἀνικήτοιο κύων συνυλάχτεε λαιμῷ, καὶ μόνον ὑλακόμωρον ἐδείδεσαν
αἰθοπες Ἴνδοί.

6.8. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 253

Βακχείης κατὰ μέσσον ἐμαίνεται δηιοτῆτος· Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα μετὰ κλό-
νον ἤθελεν ἔλκειν εἰς εὐνὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίων ὑμεναίων, καὶ κενεῇ πολέμιζεν
ἐπ' ἐλπίδι, τηλίκος ἀνὴρ, οἷος ἔην θρασὺς Ὠτος ἀνέμβατον αἰθέρα βαίνων, ἀγνὸν
ἀνυμφεύτου ποθέων λέχος Ἰοχεάρης, οἷος ἔην φιλέων καθαρῆς ὑμέναιον Ἀθήνης
ὑψινεφῆς ἐς Ὀλυμπον ἀκοντίζων Ἐφιάτης· Κολλήτης πέλε τοῖος ὑπέρτερος, αἰ-
θέρι γείτων, Γηγενέος προγόνοιο θεημάχον αἶμα κομίζων, Ἴνδοῦ πρωτογόνοιο· καὶ
ἄρκιος ἔπλετο μορφῇ δῆσαι θοῦρον Ἄρῃα μεθ' υἱέας Ἴφιμεδείης· ἀλλὰ τόσον περ
έόντα γυνὴ κτάνεν ὅξεί πέτρῳ, Βακχιάδος Χαρόπεια κυβερνήτειρα χορείης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 283

καὶ κοτέων ἐτάριοι δεδοπότος ἀρχὸς Ἀβάντων Καρμίνων βασιλῆα κατεπρήνιξε
Μελισσεύς, Κύλλαρον, ὀξυόεντι κατ' αὐχένος ἄορι τύψας, Λωγασίδην, ὃς μοῦνος,
ἐπεὶ σοφὸς ἔσκε μαχητής, Δηριάδη μεμέλητο δοριθρασέων πλέον Ἴνδῶν .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 373

καὶ τόσον Ἴνδὸν ἀνακτα, τὸν οὐ κτάνεν ἄσπετος αἰχμή, ἀμπελόεις νίκησεν ἔλιξ
πρόμος· ἀμφιέπων δὲ ἡμερίδων ὄρπηκι κατάσχετον ἀνθρεῶνα πνίγετο Δηριάδης
σκολιῷ τεθλιμμένος ὀλκῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 416

ἐπασχάλων δὲ κυδοιμῷ μαντοσύνης Διόνυσος ἑῆς ἐμνήσατο Πείης, ὅττι τέλος
πολέμοιο φανήσεται, ὁππότε Βάκχοι εἰναλίην Ἴνδοῖσιν ἀναστήσωσιν ἐνυῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 424

.. εἰς ἀγορὴν ἐκάλεσσε μελαρρίνων γένος Ἴνδῶν Δηριάδης σκηπτοῦχος· ἐπειγο-
μένῳ δὲ πεδίλῳ λαὸν ἀολλίζων ἐτερόθροον ἦε κῆρυξ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 427

αὐτίκα δ' ἠγερέθοντο πολυσπερέων στίχες Ἴνδῶν, ἐζόμενοι στοιχηδὸν ἀμοι-
βαίων ἐπὶ βάθρων· λαοῖς δ' ἀγρομένοισιν ἀναξ ἀγορήσατο Μορρεύς· ἴστε, φίλοι,
τάχα πάντες, ἃ περ κάμον ὑψόθι Ταύρου, εἰσόκε γαῖα Κίλισσα καὶ Ἀσσυρίων γέ-
νος ἀνδρῶν αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ὑπὸ ζυγὰ Δηριάδῃος· ἴστε καί, ὅσσα τέλεσσα
καταιχμάζων Διονύσου, μαρνάμενος Σατύροισι καὶ ἀμητῆρι σιδήρῳ τέμνων ἐχθρὰ
κάρηνα βοοκραίριοι γενέθλης, ὁππότε Βασσαρίδων πεπεδημένον ἐσμὸν ἐρύσας

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 450

ἢ πότε λυσσῶων ὀρεσίδρομος ὑψίκερως Πᾶν θηγαλέοις ὀνύχεσσι διατμήξει νέας
Ἴνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 464

ἀλλά, φίλοι, μάρνασθε πεποιθότες· ἀντιβίων δὲ μή τις ὑποπτήσσειεν ὀπιπεύων
στίχα νηῶν Βακχιάδων· Ἴνδοι γὰρ ἐθήμονές εἰσι κυδοιμοῦ εἰναλίου, καὶ μᾶλλον
ἀριστεύουσι θαλάσση ἢ χθονὶ δηριόωντες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 1

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ὡς οἱ μὲν φιλότῃ μεμηλότες ἔμφρονες Ἴνδοί, Βακχείην ἀνέμοισιν ἐπιτρέψαντες ἐνυῶ, ὄμμασιν ἀκλαύτοις ἐταρχύσαντο θανόντας, οἷα βίου βροτέου γαίῃα δεσμὰ φυγόντας ψυχῆς πεμπομένης, ὅθεν ἤλυθε, κυκλάδι σειρῇ νύσσαν ἐς ἀρχαίην· στρατιῇ δ' ἀμπαύετο Βάχχου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 48

ἀμφὶ δὲ νεκρῷ Ἀστέριος Δικταῖος ἐπήρορον ἄορ ἐρύσας Ἴνδους κυανέους δυσκαΐδεκα δειροτομήσας θῆκεν ἄγων στεφανηδὸν ἐπασσυτέρῳ τινὶ κόσμῳ· ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 102

καὶ τροχαλοὶ Κορύβαντες, ἐπεὶ λάχον ἐνδῖον Ἴδης, τύμβον ἐτορνώσαντο· βαθυνομένων δὲ θεμέθλων νεκρὸν ἐταρχύσαντο πεδοσκαφέος διὰ κόλπου, Κρήτης γνήσιον αἶμα, μιῆς οἰκήτορα πάτρης, καὶ κόνιν ὀθνεῖν πυμάτην ἐπέχευαν Ὀφέλτῃ· καὶ τάφον αἰπυτέροις ἀνεστήσαντο δομαίοις, τοῖον ἐπιγράψαντες ἔπος νεοπενθέϊ τύμβῳ· ἑνεκρὸς Ἀρεστορίδης μινυῶριος ἐνθάδε κεῖται, Κνώσσιος, Ἴνδοφόνος, Βρομίου συνάεθλος, Ὀφέλτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 115

ποικίλα δ' ἦεν ἄεθλα, λέβης, τρίπος, ἀσπίδες, ἵπποι, ἄργυρος, Ἴνδὰ μέταλλα, βόες, Πακτώλιος ἰλὺς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 120

καὶ θεὸς ἱππῆσιν ἀέθλια θήκατο νίκης· πρῶτῳ μὲν θέτο τόξον Ἀμαζονίην τε φαρέτρην καὶ σάκος ἡμιτέλεστον Ἀρηφίλῃν τε γυναῖκα, τὴν ποτε Θερμῶδοντος ἐπ' ὄφρυσιν πεζὸς ὁδεύων λουομένην ζώγρησε, καὶ ἤγαγεν εἰς πόλιν Ἴνδῶν· δευτέρῳ ἵππον ἔθηκε Βορειάδι σύνδρομον αὔρη, ξανθοφυῆ, δολιχῆσι κατάσκιον αὐχένα χαίταις, ἡμιτελὲς κυέουσιν ἔτι βρέφος, ἧς ἔτι γαστήρ ἵππιον ὄγκον ἔχουσα γονῆς οἰδαίνετο φόρτῳ· καὶ τριτάτῳ θώρηκα, καὶ ἀσπίδα θῆκε τετάρτῳ· τὸν μὲν ἀριστοπόνος τεχνήσατο Λήμνιος ἄκμων ἀσκήσας χρυσέῳ δαιδάλματι, τῆς δ' ἐνὶ μέσσω ὀμφαλὸς ἀργυρέῳ τροχόεις ποικίλλετο κόσμῳ· πέμπτῳ δοιὰ τάλαντα, γέρας Πακτωλίδος ὄχθης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 486

αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης χαροπῆς ἔστησεν ἀγῶνα· πρῶτῳ μὲν θέτο ταῦρον ἀπ' Ἰνδῶοιο βοαύλου δῶρον ἔχειν, ἐτέρῳ δὲ μελαρρίνων κτέρας Ἰνδῶν βάρβαρον αἰολόνωτον ἄγων κατέθηκε βοεῖν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 545

ἐσσύμενος δὲ Ἰνδῶν περίμετρον ἀνῆρταζε βοεῖν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 751

καὶ φιλίην ἐπὶ δῆριν ἀκοντιστῆρας ἐπέιγων Ἰνδικὰ Βάχχος ἄεθλα φέρων παρέθηκεν ἀγῶνι, διχθαδίην κνημίδα καὶ Ἰνδῶης λίθον ἄλμης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 778

6.8. NONNUS

ἔννεπεν· ἐγρεμόθου δὲ λαβὼν πρεσβήια νίκης Αἰακὸς αὐχήμεναι χρυσέας κνημίδας
αἰείρων δῶκεν ἔῳ θεράποντι· καὶ ὕστερα δῶρα κομίζων Ἀστέριος κούφιζε δορικτήτην
λίθον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 10

Αὐτο δ' ἄγων· λαοὶ δὲ μετήιον ἔνδια λόχμης, καὶ σφετέραις κλισίῃσιν ὁμίλειον·
ἄγρονόμοι δὲ Πᾶνες ἐναυλίζοντο χαραδραίοισι μελάθροισι, αὐτοπαγῇ ναίοντες ἐρη-
μάδος ἄντρα λεαίνης ἐσπέριοι· Σάτυροι δὲ δεδυκότες εἰς σπέος ἄρκτου θηγαλέοις
ὀνύχεσσι καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ πετραίην ἐλάχειαν ἐκοιλαίνοντο χαμεύνην, εἰσόκεν
ὄρθρος ἔλαμψε σελασφόρος, ἀρτιφανὲς δὲ ἀμφοτέροις ἀνέτελλε γαληναίης φάος
Ἡοῦς, Ἴνδοῖς καὶ Σατύροισιν· ἐπεὶ τότε κυκλάδι νύσση Μυγδονίου πολέμοιο καὶ
Ἴνδῶοιο κυδοιμοῦ ἀμβολίην ἐτάνυσσεν ἔλιξ χρόνος· οὐδέ τις αὐτοῖς οὐ φόνος, οὐ
τότε δῆρις· ἔκειτο δὲ τηλόθι χάρμης Βακχιάς ἐξαέτηρος ἀραχνιώσα βοεΐη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 11

καὶ σφετέραις κλισίῃσιν ὁμίλειον· ἄγρονόμοι δὲ Πᾶνες ἐναυλίζοντο χαραδραίοισι
μελάθροισι, αὐτοπαγῇ ναίοντες ἐρημάδος ἄντρα λεαίνης ἐσπέριοι· Σάτυροι δὲ δεδυκ-
ότες εἰς σπέος ἄρκτου θηγαλέοις ὀνύχεσσι καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ πετραίην ἐλάχειαν
ἐκοιλαίνοντο χαμεύνην, εἰσόκεν ὄρθρος ἔλαμψε σελασφόρος, ἀρτιφανὲς δὲ ἀμφο-
τέροις ἀνέτελλε γαληναίης φάος Ἡοῦς, Ἴνδοῖς καὶ Σατύροισιν· ἐπεὶ τότε κυκλάδι
νύσση Μυγδονίου πολέμοιο καὶ Ἴνδῶοιο κυδοιμοῦ ἀμβολίην ἐτάνυσσεν ἔλιξ χρό-
νος· οὐδέ τις αὐτοῖς οὐ φόνος, οὐ τότε δῆρις· ἔκειτο δὲ τηλόθι χάρμης Βακχιάς
ἐξαέτηρος ἀραχνιώσα βοεΐη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 48

καὶ Φρύγιον πολυίδριν ἀνείρετο μάντιν Ἐρεχθεύς, σύμβολα παπταίνων ὑπάτου
Διός, εἰ πέλε χάρμης αἴσια δυσμενέεσσιν ἢ Ἴνδοφόνῳ Διονύσῳ, οὐτόσον ὑσμίνης
ποθέων τέλος, ὅσπον ἀκοῦσαι μυστιπόλοισι ὁάροισι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου, καὶ
στίχας ἀστραίων ἐλίχων καὶ κυκλάδα μήνην, καὶ δύσιν ἡματίην Φαεθοντίδος ἄμμορον
αἴγλης κλεπτομένης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 80

καὶ τότε μουνωθέντι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ σύγγονος οὐρανόθεν Διὸς ἄγγε-
λος ἦλυθεν Ἑρμῆς, καὶ τινα μῦθον ἔειπε παρηγορέων ἐπὶ νίκη· “μὴ τρομέοις τόδε
σῆμα, καὶ εἰ πέλεν ἡματίη νύξ· τοῦτό σοι, ἄτρομε Βάκχε, πατήρ ἀνέφηνε Κρονίων
νίκης Ἴνδοφόνῳ προάγγελον· ἡελίῳ γὰρ δεύτερον ἀστράπτοντι φεραυγέα Βάκχον
εἰσὼν, καὶ θρασὺν ὀρφναίῃ μελανόχροον Ἴνδῶν ὁμίχλη· αἰθέρι γὰρ τύπος οὗτος
ὁμοίος· εὐφάεος δὲ ὡς ζόφος ἡμάλδυνε καλυπτομένης φάος Ἡοῦς, καὶ πάλιν ἀν-
τέλλων πυριφεγγέος ὑψόθι δίφρου Ἡέλιος ζοφώεσσαν ἀπηκόντιζεν ὁμίχλην, οὕτω
σῶν βλεφάρων μάλα τηλόθι καὶ σὺ τινάξας Ταρταρίης ζοφώεσσαν Ἐρινύος ἄσκοπον
ἀχλὺν ἀστράψεις κατ' ἄρηα τὸ δεύτερον ὡς Ὑπερίων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 7

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἀκοσμήτων χύσιν ἄστρον θάμβει καὶ Φαέθοντα δεδο-
πότα, πῶς παρὰ Κελτοῖς Ἑσπερίῳ πυρίκαυτος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ, τόφρα δὲ νῆες
ἱκανον ἐπήλυδες, ἃς ἐνὶ πόντῳ στοιχάδας ἰθύνοντες ἐς ἄρεα ναύμαχον Ἰνδῶν ἀκλύ-
στῳ Ῥαδαμᾶνες ἐναυτίλλοντο θαλάσση, πόντον ἀμοιβαίησιν ἐπιρρήσσοντες ἐρωαῖς
ὑσμίνης ἐλατῆρες· ἐπειγομένῳ δὲ Λυαίῳ ὀλκάσιν ἀρτιτύποις ἐπεσύρισε πομπὸς ἀή-
της.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 21

καὶ στόλον ἀθρήσαντες ἀταρβέες ἔτρεμον Ἰνδοί, ἄρεα παπταίνοντες ἀλίκυτον,
ἄχρι καὶ αὐτοῦ γούνατα τολμήεντος ἐλύετο Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 25

ποιητῷ δὲ γέλῳτι γαληναίῳ προσώπου Ἰνδὸς ἄναξ ἐκέλευσε τριηκοσίων ἀπὸ
νήσων τῆς ἐλεφαντοβότοιο παρὰ σφυρὰ δύσβατα γαίης λαὸν ἄγειν· καὶ κραιπνὸς
ἐς ἀτραπὸν ἦε κῆρυξ, ποσσὶ πολυγνάμπτοισιν ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων καὶ
στόλος ὁξὺς ἵκανε πολυσπερέων ἀπὸ νήσων κεκλομένου βασιλῆος· ὁ δὲ θρασὺς
αὐχένα τείνων, ὀλκάδας εὐπήληκας ἐς ἄρεα πόντιον ἔλκων, λαὸν ὅλον θάρσυνε, καὶ
ὑψινόῳ φάτο φωνῇ· “ἄνέρες, οὐς ἀτίταλλεν ἐμὸς μενέχαρμος Ἰδᾶσπης, ἄρτι πάλιν
μάρνασθε πεποιθότες· αἰθόμενον δὲ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 45

εἰ γὰρ ἔην ῥόος οὗτος ἀπ’ ἀλλοτρίου ποταμοῖο, μηδὲ πατήρ ἐμὸς ἦεν ἀρήιος Ἰν-
δὸς Ἰδᾶσπης, καὶ κεν ἐγὼ τόδε χεῦμα χυτῆς ἔπλησα κονίης ὁδμὴν βοτρυόεσσαν
ἀμαλδύνων Διονύσου, καὶ προχοὴν μεθύουσαν ἐμοῦ γενετῆρος ὁδεύων ποσσὶ κο-
νιομένοισι διέτρεχον ἄβροχον ὕδωρ, οἷα παρ’ Ἀργείοισι φατίζεται, ὥς Ἐνοσίχθων
ξηρὸν ὕδωρ ποίησε, καὶ αὐσταλέου ποταμοῖο Ἰναχίην ἵππειος ὄνουξ ἐχάραξε κονίην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 80

καὶ προμάχοις Διόνυσος ἐκέκλετο θυιάδι φωνῇ· “Ἄρεος ἄλκιμα τέκνα καὶ εὐθώ-
ρηκος Ἀθήνης, οἷς βίος ἔργα μύθοιο καὶ ἐλπίδες εἰσὶν ἀγῶνες, σπεύσατε καὶ κατὰ
πόντον αἰστώσαι γένος Ἰνδῶν, εἰναλίην τελέσαντες ἐπιχθονίην μετὰ νίκην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 90

νόσφι φόβου μάρνασθε, Μιμαλλόνες· ὑγρομόθων γὰρ ἐλπίδες ἀντιβίων κενεαυ-
χέες· εἰ δὲ μογήσας φύλοπιν οὐκ ἐτέλεσσαν ἐπὶ χθονὸς ὄρχαμος Ἰνδῶν, ἡλιβάτων
λοφιῇσιν ἐφεδρήσων ἐλεφάντων, ἀγχινεφῆς, ἀκίχητος, ἀνούτατος, ἥρι γείτων .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 97

.. οὐ μὲν ἐγὼ προμάχων ποτὲ δεύομαι, οὐδὲ καλέσσω ἄλλον ἀοσητήρα μετὰ
Κρονίωνα τοκῆα, ἡνίοχον πόντοιο καὶ αἰθέρος· ἦν δ’ ἐθελήσω, γνωτὸν ἐμοῦ Κρο-
νίδαο Ποσειδάωνα κορύσσω Ἰνδῶν στίχα πᾶσαν ἀμαλδύνοντα τριάνη· καὶ πρόμον
εὐρυγένειον, ἀπόσπορον Ἐννοσιγαίου, Γλαῦκον ἔχω συνάεθλον, ἐμῆς ἄτε γείτονα
Θήβης, πόντιον Ἀονίης Ἀνθηδόνοιο ἀστὸν ἀρούρης· Γλαῦκον ἔχω καὶ Φόρκυν· ἱμασ-
σομένην δὲ θαλάσση ὀλκάδα Δηριάδαο κατακρύψει Μελικέρτης, κυδαίνων Διόνυσον

6.8. NONNUS

ὁμόγνιον, οὗ ποτε μήτηρ νήπιον ἔτρεφε Βάκχον, ἐπεὶ πόρε ποντιάς Ἴνῳ ἐν γλάγος ἀμφοτέροισι, Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ· μαντιπόλου δὲ γέροντος, ὃς ἡμετέρην ποτὲ νίκην

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 118

ἀλλὰ σιωπῇ ἔκτοθεν εὐθύρσοιο καὶ Ἰνδῳοιο κυδοιμοῦ μιμνέτω ἡρεμέων θρασὺς Αἴολος, ἡθάδι δεσμῷ ἄσκον ἐπισφίγξας ἀνεμώδεα, μηδ' ἐνὶ πόντῳ ἄσθμασιν Ἰνδοφόνοισιν ἀριστεύσωσιν ἄηται· ἀλλὰ μόθον τελέσω νηοφθόρα θύρσα τιταίνων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 134

τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἔην κλόνος, ὦρτο δ' ἰωὴ κεκλομένων· καὶ λαὸς ἐθήμονι μάρνατο τέχνη κυκλώσας στεφανηδὸν ὄλον στρατόν, ἐν δ' ἄρα μέσσω νηυσὶν ὁμοζυγέεσσιν ἐμιτρώθη στόλος Ἰνδῶν εἰς λίνον ἐργομένων νεπόδων τύπον· Αἰακίδααι δὲ Αἰακὸς ὑγρὸν ἄρηα προθεσπίζων Σαλαμῖνος ἀρχόμενος πολέμοιο θεουδέα ῥήξατο φωνήν· “εἰ πάρος ἡμετέρην αἰὼν ἱκετήσιον ἡχῶ ἄσπορον εὐρυάλωος ἀπήλασας αὐχμὸν ἀρούρης, διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ, δὸς πάλιν ὀψιτέλεστον ἴσῃν χάριν, ὅστις Ζεῦ, ὕδατι κυδαίνων με καὶ ἐνθάδε· καὶ τις ἐνίψῃ νίκην ἡμετέρην δεδοκήμενος· ὥς ἐνὶ γαίῃ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 146

ἄλλος ἀνὴρ λέξειεν Ἀχαικός· “εἰν ἐνὶ θεσμῷ Αἰακὸς Ἰνδοφόνος φυσίζοος· ἀμφοτέρον γάρ, κείρων ἐχθρὰ κάρηνα καὶ αὐλακι καρπὸν ὁπάσσας χάρμα πόρεν Δήμητρι καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 163

πέμπε μοι αἰετὸν ὄρνιν ἐμῆς κήρυκα γενέθλης δεξιτερὸν προμάχοισι καὶ ὑμετέρῳ Διονύσῳ· ἄλλος δ' ἀντιβίοισιν ἀριστερὸς ὄρνις ἰκέσθω· σύμβολα δ' ἀμφοτέροις ἐτερότροπα ταῦτα γενέσθω· τὸν μὲν ἐσαυθήσω πεφορημένον ἄρπαγι ταρσῷ θηγαλέων ὀνύχων κεχαραγμένον ὀξεί κέντρῳ νεκρὸν ὄφιν περίμετρον ἀερτάζοντα κεράστην, δυσμενέος κερόεντος ἀπαγγέλλοντα τελευτήν· λαῶ δ' ἀντιβίων ἕτερος μελανόχροος ἔλθῃ κυανέαις πτερύγεσσι προθεσπίζων φόνον Ἰνδῶν, αὐτόματον θανάτοιο φέρων τύπον· ἦν δ' ἐθελήσης, βρονταίοις πατάγοισιν ἐμὴν μαντεύεο νίκην, καὶ στεροπὴν Βρομίοιο λεχώια φέγγεα πέμπων υἷέα σείο γέραιρε πάλιν πυρί, δυσμενέων δὲ ὀλκάδας εὐπλήλῃας ὀιστεύσωσι κεραυνοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 224

— — — καὶ διδύμαις στρατιῇσιν ἐπέκτυπε πόντιος ἄρης χερσαίην μετὰ δῆριν, ἀλιρροίζῳ δ' ἀλαλητῷ ὀλκάσι Βαχχείησιν ἐπέρρεον ὀλκάδες Ἰνδῶν· καὶ φόνος ἦν ἐκάτερθε, καὶ ἔζεε κύματα λύθρῳ, καὶ πολὺς ἀμφοτέρων στρατὸς ἥριπεν· ἀρτιχύτῳ δὲ αἵματι κυανέης ἐρρυθαίνετο νῶτα θαλάσσης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 252

— — — καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη Μελικέρτης· Λευκοθέη δ' ὀλόλυξε, τιτηνήτειρα Λυαίου, αὐχένα γαῦρον ἔχουσα, καὶ Ἰνδοφόνου περὶ νίκης ἀνθεῖ φυκιόεντι

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

κόμην ἐστέψατο Νύμφη· καὶ Θέτις ἀκρήδεμνος ὑπερκύψασα θαλάσσης χεῖρας ἐρει-
σαμένη καὶ Δωρίδι καὶ Πανοπείῃ ἄσμενον ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐθύρσῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 261

καὶ βυθίῃ Γαλάτεια θαλασσαίου διὰ κόλπου ἡμιφανῆς πεφόρητο διαξύουσα γαλή-
νην, καὶ φονίου Κύκλωπος ἀλιπτοίητον ἐνυῶ δερκομένη δεδονήτο, φόβῳ δ' ἤμειψε
παρειάς· ἔλπετο γὰρ Πολύφημον ἰδεῖν κατὰ φύλοπιν Ἰνδῶν ἀντία Δηριάδαο συν-
αιχμάζοντα Λυαίῳ· ταρβαλέῃ δ' ἰκέτευε θαλασσαίην Ἀφροδίτην υἷα Ποσειδάωνος
ἀριστεύοντα σαῶσαι, καὶ γενέτην φιλότιμον ἐφ' υἱέι Κυανοχαίτην μαρναμένου λιτά-
νευε προασπίζειν Πολυφήμου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 283

εἰς χρόνον ἑπταέτηρον ἔχεις πολύκυκλον ἀγῶνα, βόσκων ἄλλοπρόσαλλον ἀτέρ-
μονος ἐλπίδα χάρμης, ὅττι τεοῦ μεγάλιο προασπιστῆρες ἀγῶνος πάντες ἐνὸς χατέ-
ουσιν ἀνικητοῦ Πολυφήμου· εἰ δὲ τετὴν ἐπὶ δῆριν ἐμὸς πάις ἔκετο Κύκλωψ, πατρώην
δ' ἐλέλιζεν ἐμῆς γλωχίνα τριαίνης, καὶ κεν ὑπὲρ πεδίοιο συναιχμάζων Διονύσῳ στή-
θεα βουκεράιοι διέθλασε Δηριαδῆος, καὶ πολὺν ἄλλον ὅμιλον ἐμῷ τριόδοντι δαΐζων
εἰς μίαν ἡριγένειαν ὅλον γένος ἔκτανεν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 386

— — — καὶ στόλον ἰθύνουσα μαχήμονα Δηριαδῆος ὑσμίνης Ἔρις ἤρχε· Διωνύσοιο
δὲ νηῶν Ἰνδοφόνῳ παλάμῃ κολπώσατο λαίφεα Νίκη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 402

χάζετο δ' Ἰνδὸς ὅμιλος ἐπὶ χθόνα, πόντον ἐάσας· καὶ Φαέθων ἐγέλασεν, ὅτι
προτέρους μετὰ δεσμοὺς ἐκ πυρός Ἡφαιστοιο πάλιν φύγε ναύμαχος Ἄρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 5

Οὐ δὲ Δίκην ἀλέεινε πανόψιον, οὐδὲ καὶ αὐτῆς ἀρραγέος κλωστῆρος ἀκαμπέα
νήματα Μοίρης· ἀλλὰ μιν ἀθρήσασα πεφυζότα Παλλὰς Ἀθήνη — ἔζετο γὰρ κατὰ
πόντον ἐπὶ προβλήτος ἐρίπνης, ναύμαχον εἰσορώσα κορυυσομένων μόthon Ἰνδῶν —
ἐκ σκοπιῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἄρσενά δύσατο μορφήν· κλεψινόοις δ' ὁάροισι παρήπαφεν
ὄρχαμον Ἰνδῶν, Μορρέος εἶδος ἔχουσα, χαριζομένη δὲ Λυαίῳ Δηριάδην ἀνέκοψε,
καὶ ὥς ἀλέγουσα κυδοιμοῦ φρικτὸν ἀπερροίβδησεν ἔπος πολυμεμφεί φωνῇ· “φεύγεις,
Δηριάδη;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 96

χρονίην δὲ θεοὶ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν σὺν Διὶ παμμεδέοντι πάλιν νόστησαν
Ὀλύμπῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 171

εἵπατε, Μοῖραι· τίς φθόνος Ἰνδῶν πόλιν ἔπραυε;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 182

εἰς ἐμὲ θωρήχθη καὶ ἐμὸς γάμος· ἡμετέρου γὰρ Μορρέος ἱμείροντος ἐσυλήθη
πόλις Ἰνδῶν· πατρὸς ἐνοσφίστην χάριν ἀνέρος· ἢ πρὶν ἀγῆνωρ καὶ θυγάτηρ βασιλῆος,

6.8. NONNUS

ἐγὼ ποτε δεσπότις Ἰνδῶν, ἔσσομαι ἀμφιπόλων καὶ ἐγὼ μία· καὶ τάχα δειλὴ δμῳίδα
Χαλκομέδειαν ἐμὴν δέσποιναν ἐνίψω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 187

σήμερον Ἰνδὸν ἔδεθλον ἔχεις, ἀπατήλιε Μορρεῦ· αὔριον αὐτοκέλευστος ἐλεύσει
εἰς χθόνα Λυδῶν, Χαλκομέδης διὰ κάλλος ὑποδρήσων Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 199

Δηριάδης τέθνηκεν· ἐσυλήθη πόλις Ἰνδῶν, ἀρραγὲς ἦριπε τεῖχος ἐμῆς χθονός·
αἶθε καὶ αὐτὴν Βάκχος ἐλὼν ὀλέσῃ με σὺν ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ, καὶ με λαβὼν
ρίψειεν ἐς ὠκυρέεθρον Ὑδάσπην, γαῖαν ἀναινομένην· ἐχέτω δέ με πενθερὸν ὕδωρ,
Δηριάδην δ' ἐσίδω καὶ ἐν ὕδασι· μηδὲ νοήσω Πρωτονόην ἀέκουσαν ἐφεσπομένην
Διονύσῳ· μή ποτε Χειροβίης ἕτερον γόον οἰκτρὸν ἀκούσω ἐλκομένης ἐς ἔρωτα
δορικτῆτων ὑμεναίων· μή πόσιν ἄλλον ἴδοιμι μετ' ἀνέρα Δηριαδῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 217

Βάκχοι δ' ἐκροτάλιζον ἀπορρίψαντες ἐνὺ, τοῖον ἔπος βοόωντες ὁμογλώσσων
ἀπὸ λαιμῶν· “ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν ὄρχαμον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 235

παυσάμενος δὲ πόνοιο, καὶ ὕδατι γυῖα καθήρας, ὥπασε λισσομένοισι θεοῦδέα
κοίρανον Ἰνδοῖς, κρινάμενος Μωδαῖον· ἐπὶ ξυνῶ δὲ κυπέλλῳ Βάκχοις δαινουμένοισι
μῆς ἤψαντο τραπέζης ξανθὸν ὕδωρ πίνοντες ἀπ' οἰνοπόρου ποταμοῖο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 252

ἀλλ' ὅτε λυσιπόνοιο παρήλυθε κῶμος ἐορτῆς, νίκης ληίδα πᾶσαν ἐλὼν μετὰ φύ-
λοπιν Ἰνδῶν ἀρχαίης Διόνυσος ἐῆς ἐμνήσατο πάτρης, λύσας ἐπταέτηρα θεμελίια
δηιοτήτος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 256

καὶ δηίων ὄλον ὄλβον ἐληίζοντο μαχηταί, ὣν ὁ μὲν Ἰνδὸν ἱάσπιν, ὁ δὲ γραπτῆς
ὑακίνθου Φοιβάδος εἶχε μέταλλα καὶ ἔγχλοα νῶτα μαράγδου· ἄλλος ἐυκρήπιδος ὑπὸ
σκοπιῆσιν Ἰμαίου ὄρθιον ἶχνος ἔπειγε δορικτῆτων ἐλεφάντων, ὃς δὲ παρ' Ἡμωδοῖο
βαθυσπῆλυγγι κολώνῃ ἤλασεν Ἰνδῶν μετανάστιον ἄρμα λεόντων κυδιόων, ἕτε-
ρος δὲ κατ' αὐχένος ἄμμα πεδήσας Μυγδονίην ἔσπευδεν ἐς ῥόνα πόρδαλιν ἔλκειν·
καὶ Σάτυρος πεφόρητο, φιλακρήτῳ δὲ πετῆλῳ στικτὸν ἔχων προκέλευθον ἐκώμασε
τίγριν ἱμάσσων·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 277

καὶ στρατιῇ Διόνυσος ἐδάσσατο ληίδα χάρμης λαὸν ὄλον συνάεθλον ὑπότροπον
οἴκαδε πέμπων Ἰνδῶν μετὰ δῆριν· ἀπεσσεύοντο δὲ λαοὶ μάρμαρα κουρίζοντες ἐώια
δῶρα θαλάσσης ὄρνεά τ' αἰολόμορφα· παλιννόστῳ δὲ πορείῃ κῶμον ἀνευάζοντες ἀνι-
κῆτῳ Διονύσῳ πάντες ἐβακχεύοντο, πολυχμήτοιο λιπόντες μνήστιν ὅλην πολέμοιο,
Βορειάδι σύνδρομον αὔρη σκιδναμένην· καὶ ἕκαστος ἔχων ἀναθήματα νίκης ὄψιμον
εἰς δόμον ἦλθε παλίνδρομος.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 292

αὐτὰρ ὁ μούνοις Βάχχος ἐοῖς Σατύροισι καὶ Ἰνδοφόνοις ἅμα Βάχχαις Καυκασίην
μετὰ δῆριν Ἀμαζονίου ποταμοῖο Ἀρραβίης ἐπέβαινε τὸ δεύτερον, ἥχι θαμίζων λαὸν
ἄβακχεύτων Ἀράβων ἐδίδαξεν ἀείρειν μυστιπόλους νάρθηκας· ἀξιφύτοιο δὲ λόχμης
Νύσια βοτρυόεντι κατέστεφεν οὔρεα καρπῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 441

ἄγνων ἀνυμφεύτοιο γένος χθονός, ὦν τότε μορφὴν αὐτομάτην ὥδινεν ἀνῆρο-
τος ἄσπορος ἰλὺς· οἱ πόλιν ἰσοτύπων δαπέδων αὐτόχθονι τέχνῃ πετραίοις ἀτίνακτον
ἐπυργώσαντο θεμέθλοις, ὁππότε πηγαίησι παρ' εὐύδροισι χαμεύναις ἡελίου πυρό-
εντος ἱμασσομένης χθονός ἀτμῶ τερψινόου ληθαῖον ἀμεργόμενοι πτερὸν Ὕπνου
εὐδὸν ὁμοῦ, κραδίῃ δὲ φιλόπτολιν οἴστρον ἀέζων Γηγενέων στατὸν ἵχνος ἐπηώ-
ρησα καρήνῳ, καὶ βροτέου σκιοειδὲς ἔχων ἵνδαλμα προσώπου θέσφατον ὁμφήεντος
ἀνήρυγον ἀνθερεῶνος· ὕπνον ἀποσκεδάσαντες ἀεργέα, παῖδες ἀρούρης, τεύξατέ μοι
ξένον ἄρμα βατῆς ἁλός· ὀξυτόμοις δὲ κόψατέ μοι πελέκεσσι ῥάχιν πιτυώδεος ὕλης·
τεύξατέ μοι σοφὸν ἔργον· ὑπὸ σταμίνεσσι δὲ πυκνοῖς ἱκρία γομφώσαντες ἐπασсу-
τέρῳ τινὶ κόσμῳ συμφορτὴν ἀτίνακτον ἀρηρότι δῆσατε δεσμῶ δίφρον ἁλός, σχεδίῃν
πρωτόπλοον, ἥ διὰ πόντου ὑμέας ὀχλίζει· καὶ ἀγκύλον ἄκρον ἀπ' ἄκρου

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 41, line 65

σύζυγα μορφώσασα σοφὸν τόκον ἄσπορος ὦδὶς ἔμπνοον ἐψύχωσε γονὴν ἐγκύ-
μονι πηλῶ, οἷς Φύσις εἶδος ὅπασσε τελεσφόρον· ἀρχεγόνου γὰρ Κέκροπος οὐ τύπον
εἶχον, ὃς ἰοβόλῳ ποδὸς ὀλκῶ γαῖαν ἐπιξύνων ὀφιδέϊ σύρετο ταρσῶ, νέρθε δράκων,
καὶ ὕπερθεν ἀπ' ἰξύος ἄχρι καρήνου ἀλλοφυῆς ἀτέλεστος ἐφαίνετο δίχροος ἀνὴρ· οὐ
τύπον ἄγριον εἶχον Ἐρεχθέος, ὃν τέκε γαίης αὔλακι νυμφεύσας γαμίνην Ἥφαιστος
ἑέρσην· ἀλλὰ θεῶν ἵνδαλμα γονῆς αὐτόχθονι ῥίζῃ πρωτοφανῆς χρύσειος ἐμαϊώθη
στάχυν ἀνδρῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 145

ἃ μέγα θαῦμα, παρθένον ἔτρεμε Βάχχος, ὃν ἔτρεμε φῦλα Γιγάντων· Γηγενέων
ὀλετῆρα φόβος νίκησεν Ἐρώτων· τοσσατίων δ' ἤμησεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν,
καὶ μίαν ἡμερόεσσαν ἀνάλκιδα δεῖδιδε κούρην, δεῖδιδε θηλυτέρην ἀπαλόχροον· ἐν δὲ
κολώναις θηρονόμῳ νάρθηκι κατεπρήνυε λεόντων φρικαλέον μύκημα, καὶ ἔτρεμε
θηλὺν ἀπειλήν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 239

ἔδνα δὲ σείο πόθοιο, τεῆς κειμήλια νύμφης, μὴ λίθον Ἰνδῶν, μὴ μάργαρα χειρὶ
τινάξης, οἷα γυναιμανέοντι πέλει θέμις· εἰς Παφίην γὰρ ἀμφιέπεις τεὸν εἶδος ἐπάρχιον,
εὐαφέος δὲ κάλλεος ἡμείρουσι καὶ οὐ χρυσοῖο γυναῖκες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 333

οὕτω καὶ Διόνυσος, ἔχων ἰνδάλματα μόχθων, μιμηλῶ πτερόεντα νόον πόμπευεν
ὄνειρῳ, καὶ σκιεροῖσι γάμοισιν ὁμίλειεν.

6.8. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 358

καί ποτε μουνωθεῖσαν Ἀδώνιδος ἄζυγα κούρην ἀθρήσας σχεδὸν ἤλθε, καὶ ἀνδρομέης ἀπὸ μορφῆς εἶδος ἐὼν μετάμειψε, καὶ ὡς θεὸς ἴστατο κούρῃ· καὶ οἱ ἐὼν γένος εἶπε καὶ οὔνομα, καὶ φόνον Ἰνδῶν, καὶ χορὸν ἀμπελόεντα, καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου, ὅττι μιν ἀνδράσιν εὔρε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ θάρσος ἀναιδείῃ κεράσας ἀλλότριον αἰδοῦς τοῖν ποικιλόμυθον ὑποσπαίνων φάτο φωνήν· “παρθένε, σὸν δι’ ἔρωτα καὶ οὐρανὸν οὐκέτι ναίω· σὼν πατέρων σπῆλυγγες ἀρείονές εἰσιν Ὀλύμπου· πατρίδα σὴν φιλέω πλεον αἰθέρος· οὐ μενεαίνω σκῆπτρα Διὸς γενετῆρος, ὅσον Βερόης ὑμεναίους· ἀμβροσίης σέο κάλλος ὑπέρτερον· αἰθερίου δὲ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 137

ἀλλὰ πάλιν μάρνασθε, Μιμαλλόνες, ἡθάδι νίκη θαρσαλέαι· κταμένων δὲ νεόρρυτον αἶμα Γιγάντων νεβρίς ἐμὴ μεθέπουσα μελαίνεταί· εἰσέτι δ’ αὐτὴ ἀντολή τρομέει με, καὶ εἰς πέδον αὐχένα κάμπτει Ἰνδὸς ἄρης, Βρομίῳ δὲ λιτήσια δάκρυα λείβων, δάκρυα κυματόεντα, γέρων ἔφριξεν Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 165

Αἰθιοπῶν δὲ φάλαγγας ἐρύσσετε καὶ στίχας Ἰνδῶν, ληίδα Νηρεΐδεσσι, κακογλώσσοιο δὲ νύμφης Δωρίδι δούλια τέκνα κομίσσετε Κασσιεπείης, ποινήν ὀψιτέλεστον· ἀμαιμακέτῳ δὲ ῥεέθρῳ Ὠκεανὸς πυρόεντα λελουμένον ἀστέρα Μαίρης, ληναίης προκέλευθον ἀκοιμήτοιο χορείης, Σείριον ἀμπελόεντα μεταστήσειεν Ὀλύμπου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 227

Πρωτεὺς δ’ Ἰσθμιον οἶδμα λιπὼν Παλληνίδος ἄλμης εἰναλίῳ θώρηκι κορύσσετο, δέρματι φώκης· ἀμφὶ δὲ μιν στεφανηδὸν ἐπέρρεον αἶθοπες Ἰνδοὶ Βάχχου κεκλωμένοι, καὶ οὐλοκόμων στίχες ἀνδρῶν φωκῶων πολύμορφον ἐπηχύναντο νομῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 243

δενδρώσας ἐὰ γυῖα, τινασσομένων δὲ πετῆλων ψευδαλέον ψιθύρισμα Βορειάδι σύρισεν αὔρῃ· καὶ γραπταῖς φολίδεσσι κεκασμένα νῶτα χαράξας εἶπε δράκων, μεσάτου δὲ πιεζομένου κενεῶνος σπεῖραν ἀνῆώρησεν, ὑπ’ ὀρχηστῆρι δὲ παλμῷ ἄκρα τιτανομένης ἐλελίζετο κυκλάδος οὐρῆς, καὶ κεφαλὴν ὥρθωσεν, ἀποπτύων δὲ γενεῶν ἰὸν ἀκοντιστῆρα κεχηνότι σύρισε λαίμῳ· καὶ δέμας ἀλλοπρόσαλλον ἔχων σκιοειδέι μορφῇ φρεῖζε λέων, σύτο κάπρος, ὕδωρ ῥέε· καὶ χορὸς Ἰνδῶν ὑγρὸν ἀπειλητῆρι ῥόον σφηκώσατο δεσμῷ χερσὶν ὀλισθηρῆσιν ἔχων ἀπατήλιον ὕδωρ· κερδαλέος δὲ γέρων πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων εἶχε Περικλυμένοιο πολύτροπα δαίδαλα μορφῆς, ὃν κτάνεν Ἡρακλῆς, ὅτε δάκτυλα δισσὰ συνάψας ψευδαλέον μίμημα νόθης ἔθραυσε μελίσσης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 445

ἀπ’ Ἀσσυρίοιο δὲ κόλπου ἄβροχίτων Διόνυσος ἀνήιεν εἰς χθόνα Λυδῶν Πακτωλοῦ παρὰ πέζαν, ὅπῃ χρυσαυγεί πηλῷ ἀφνειαῖς λιβάδεσσι μέλαν φοινίσσεται ὕδωρ· Μαιονίης δ’ ἐπέβαινε, καὶ ἴστατο μητέρι Ῥεῖῃ Ἰνδῶν ὀρέγων βασιλήια δῶρα θαλάσ-

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

σης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 44, line 236

ἦδη δ' ἀμφὶ τένοντας Ἑρυθραίων δονακῆων κέκλιται ἔνθα καὶ ἔνθα, τεῆς αὐτάγ-
γελος ἀλκῆς, Ἰνδῶν νεκρὸς ὄμιλος, ἀναινομένῳ δὲ ῥεέθρῳ ἄφρονα Δηριαδῆα πατὴρ
ἔκρυψεν Ὑδάσπης ἔγχει κισσῆεντι τετυμμένον· αὐτὰρ ὁ φεύγων πατρώῳ βαρύθοντι
κατηφεί πιπτε ῥεέθρῳ· Τυρσηνοὶ δεδάσσι τεδὸν σθένος, ὁππότε νηῶν ὄρθιος ἰστὸς
ἄμειπτο καὶ ἀμπελόεις πέλεν ὄρπηξ αὐτοτελῆς, τὸ δὲ λαῖφος ὑπὸ σκιεροῖσι πετήλοις
ἡμερίδων εὖβοτρυς ἀνηέζητο καλύπτρη, καὶ πρότονοι σύριζον ἐχιδνήεντι κορύμβῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 44, line 251

καὶ νέκυς ὑμετέρῳ βεβολημένος ὀξεί θύρῳ χεύμασιν Ἀσσυρίοισι καλύπτεται
Ἰνδὸς Ὀρόντης, εἰσέτι δειμαίνων καὶ ἐν ὕδασι οὖνομα Βάχχου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 45, line 125

ἀλλὰ δόλῳ Διόνυσος ἐπὶ κλοπὸν εἶδος ἀμείψας Τυρσηνοὺς ἀπάφησε· νόθην δ'
ὑπεδύσατο μορφὴν, ἱμερόεις ἅτε κοῦρος ἔχων ἀχάρακτον ὑπὴν, αὐχένι κόσμον
ἔχων χρυσήλατον· ἀμφὶ δὲ κόρσῃν στέμματος ἀστράπτοντος ἔην αὐτόσσυτος αἶ-
γλη λυχνίδος ἀσβέστοιο, καὶ ἔγχλοα νῶτα μαράγδου, καὶ λίθος Ἰνδῶν χαροπῆς
ἀμάρυγμα θαλάσσης· καὶ χροὶ δύσατο πέπλα φαάντερα κυκλάδος Ἡοῦς ἄρτι χارασ-
σομένης, Τυρίῃ πεπαλαγμένα κόχλω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 46, line 71

μοῦνον ἐμῆς κύδαινε μελισταγὲς ἄνθος ὁπώρης· μὴ ποτὸν ἀμπελόεντος ἀτιμῆσης
Διονύσου. Ἰνδοφόνῳ Βρομίῳ μὴ μάρναο, θηλυτέρῃ δέ, εἰ δύνασαι, πολέμιζε μιῇ
ῥῆξήνορι Βάχχη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 47, line 505

μὴ κισσῷ δρεπάνην ἰσάζετε· καὶ γὰρ ἀρείων Βάχχου θυρσοφόρου δρεπανηφόρος
ἔπλετο Περσεύς· εἰ στρατὸν Ἰνδὸν ἔπεφνεν, ἀέθλιον ἴσον ἐνὶ ψῶ Γοργοφόνῳ Περσῇ
καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 47, line 624

καὶ σὺ μέγα φρονέων δρεπανηφόρε παύεο Περσεῦ· Γοργόνος οὐ μόθος οὗτος
ὀλίζονος, οὐ μία νύμφη Ἀνδρομέδῃ βαρύδεσμος ἀέθλιον· ἀλλὰ Λυαίῳ δῆριν ἄγεις,
ὃς Ζηνὸς ἔχει γένος, ὃ ποτε μούνῳ Πείῃ μαζδὸν ὄρεξε φερέσβιον, ὃν ποτε πυρσῷ
ἀστεροπῆς γαμῆς μαιώσατο μειλιχίῃ φλόξ, ὃν δύσις, ὃν θάμβησεν Ἐωσφόρος, ὃ
στίχες Ἰνδῶν εἵκαθον, ὃν τρομέων καὶ Δηριάδης καὶ Ὀρόντης ἡλιβάτων ἀπέλευθρον
ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων ἥριπεν, ὃ θρασὺς Ἄλπος ὑπώκλασεν, υἱὸς ἀρούρης, ἀγχι-
νεφὲς περίμετρον ἔχων δέμας, ὃ γόνυ κάμπτει λαὸς Ἀραψ, Σικελὸς δὲ μελίζεται
εἰσέτι ναύτης Τυρσηνῶν νόθον εἶδος ἀλίδρομον, ὃν ποτε μορφὴν ἀνδρομέην ἡμειψα
μετάτροπον, ἀντὶ δὲ φωτῶν ἰχθύες ὀρχηστῆρες ἐπισκαίρουσι θαλάσση.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 48, line 9

6.9. ASCLEPIUS OF TRALLES

καὶ δολίᾳς ἀνέφαινε λιτὰς παμμήτορι Γαίῃ, ἔργα Διὸς βοόωσα καὶ ἡνορέην Διονύσου Γηγενέων ὀλέσαντος ἀμετρήτων νέφος Ἰνδῶν· καὶ Σεμέλης ὅτε παῖδα φερέσβιος ἔκλυε μήτηρ Ἰνδῶν ταχύποτμον ἀιστώσαντα γενέθλην, μνησαμένη τεκέων πλεόν ἔστένεν· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ αὐτογόνων θώρηξεν † ὀρίδρομα φύλα Γιγάντων, ὑψιλόφους ἔο παῖδας ἀνοιστρήσασα κυδοιμῷ· “παῖδες ἐμοί, μάρνασθε κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ ἡλιβάτοις σκοπέλοισιν, ἐμῆς δ’ ὀλετῆρα γενέθλης Ἰνδοφόνον Διὸς υἷα κιχήσατε· μηδὲ νοήσω σὺν Διὶ κοιρανέοντα νόθον σκηπτούχον Ὀλύμπου.

Nonnus Epic., *Paraphrasis sancti evangelii Joannei* (fort. auctore Nonno alio) (2045: 002) “*Paraphrasis s. evangelii Ioannei*”, Ed. Scheindler, A. Leipzig: Teubner, 1881. Demonstratio 19, line 207

ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὃς ἦλυθε νυκτὸς ὁδίτης εἰς μέγαρον Χριστοῦ φυλασσόμενῳ ποδὶ βαίνων, σμύρναν ἄγων θυόεσαν, Ἑρυθραῖο δὲ κόλπου Ἰνδῶν ἁλόην δοναχοτρεφὲς ἔρνος ἀρούρης, λίτρας τὰς καλέουσι φατιζομένῳ τινὶ μέτρῳ ἄχρι μιῆς ζαθέης ἑκατοντάδος· ὦν ἅμα καρπῷ λεπταλέαις ὀθόνησιν ἐμιτρώσαντο θανόντος σῶμα πολυπλέκτων ἐλίκων εὐώδεϊ δεσμῷ, ὥς ἔθος Ἑβραίοις ἐπιτύμβια θεσμὰ φυλάσσειν.

6.9 Asclepius of Tralles

Asclepius of Tralles (Greek: Ἀσκληπιός; died c. 560-570) was a student of Ammonius Hermiae. Two works of his survive:

Commentary on Aristotle’s *Metaphysics*, books I-VII (In Aristotelis metaphysicorum libros A - Z (1 - 7) commentaria, ed. Michael Hayduck, *Commentaria in Aristotelem Graeca*, VI.2, Berlin: Reiner, 1888).
Commentary on Nicomachus’ *Introduction to Arithmetic* (Leonardo Tarán, *Asclepius of Tralles, Commentary to Nicomachus’ Introduction to Arithmetic*, *Transactions of the American Philosophical Society* (n.s.), 59: 4. Philadelphia, 1969.

Both works seem to be notes on the lectures conducted by Ammonius. (From Wikipedia⁸)

Asclepius Phil., In Aristotelis metaphysicorum libros A-Z commentaria (4018: 001) “*Asclepii in Aristotelis metaphysicorum libros A-Z commentaria*”, Ed.

8. http://en.wikipedia.org/wiki/Asclepius_of_Tralles

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1888; Commentaria in Aristotelem Graeca 6.2. Page 262, line 8

οὐκ ἄρα δυνατόν τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, εἰ μήτι γε ὁμωνύμως, εἰ τύχοι· ὁ γὰρ ἡμῖν ἄνθρωπος καλούμενος παρὰ Ἰνδοῖς, εἰ τύχοι, καλείσθω μὴ ἄν-θρωπος.

6.10 Acta Philippi

The Greek Acts of Philip (Acta Philippi) is an unorthodox episodic apocryphal mid-to late fourth-century[1] narrative, originally in fifteen separate acta,[2] that gives an accounting of the miraculous acts performed by the Apostle Philip, with overtones of the heroic romance. Courtyard of the Xenophontos monastery on Mount Athos where the complete text of the Acts of Philip was discovered

Some of these episodes are identifiable as belonging to more closely related "cycles".[3] Two episodes recounting events of Philip's commission (3 and 8) have survived in both shorter and longer versions. There is no commission narrative in the surviving texts: Philip's authority rests on the prayers and benediction of Peter and John and is explicitly bolstered by a divine epiphany, in which the voice of Jesus urges "Hurry Philip! Behold, my angel is with you, do not neglect your task" and "Jesus is secretly walking with him".(ch. 3).

(From Wikipedia⁹)

Acta Philippi, Acta Philippi (2948: 001) "Acta apostolorum apocrypha, vol. 2.2", Ed. Bonnet, M. Leipzig: Mendelssohn, 1903, Repr. 1972. Section 32, line 5

Ἦν δὲ ἐκεῖ καὶ ὁ μακάριος Ἰωάννης, καὶ λέγει τῷ Φιλίππῳ· Ἀδελφέ μου καὶ συναπόστολε, εἰ καὶ μακρὰν ἔχεις τὴν ἀποδημίαν, γνῶριζε ὅτι καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀνδρέας ἐπο-ρεύθη εἰς τὴν Ἀχαίαν καὶ ὅλην τὴν Θράκην, καὶ ὁ Θωμᾶς εἰς τὴν Ἰνδικὴν καὶ εἰς τοὺς σαρκοφάγους παλαμναίους, καὶ ὁ Ματθαῖος εἰς τοὺς τρωγλοδυτάς καὶ ἀνηλεεῖς· ἡ γὰρ φύσις αὐτῶν ἐστὶν ἡγριωμένη· καὶ ὁ κύριος ἐστὶ μετ' αὐτῶν.

6.11 Calani Epistula (date ?)

9. http://en.wikipedia.org/wiki/Acts_of_Philip

6.12. CORPUS HERMETICUM

? ⁽¹⁰⁾

Calani Epistula, Epistula (0040: 001) “Epistolographi Graeci”, Ed. Hercher, R. Paris: Didot, 1873, Repr. 1965. Line 2

Φίλοι πείθουσι χεῖρας καὶ ἀνάγκην προσφέρειν Ἰνδῶν φιλοσόφοις, οὐδ’ ἐν ὕπνῳ
ἐορακότες ἡμέτερα ἔργα.

6.12 Corpus Hermeticum

The Hermetica are Egyptian-Greek wisdom texts from the 2nd and 3rd centuries CE,[1] which are mostly presented as dialogues in which a teacher, generally identified as Hermes Trismegistus (“thrice-greatest Hermes”), enlightens a disciple. The texts form the basis of Hermeticism. They discuss the divine, the cosmos, mind, and nature. Some touch upon alchemy, astrology, and related concepts. (From Wikipedia¹¹)

Corpus Hermeticum, Νοῦς πρὸς Ἑρμῆν (1286: 011) “Corpus Hermeticum, vol. 1”, Ed. Nock, A.D., Festugière, A.–J. Paris: Les Belles Lettres, 1946, Repr. 1972. Section 19, line 2

καὶ οὕτω νόησον ἀπὸ σεαυτοῦ, καὶ κέλευσόν σου τῇ ψυχῇ εἰς Ἰνδικὴν πορευθῆ-
ναι, καὶ ταχύτερόν σου τῆς κελεύσεως ἐκεῖ ἔσται.

6.13 Hippiatrica

The Hippiatrica (Greek: Ἱππιατρικά) is a Byzantine compilation of ancient Greek texts, mainly excerpts, dedicated to the care and healing of the horse.[1] The texts were probably compiled in the 5th or 6th century AD by an unknown editor.[1] Seven texts from Late Antiquity constitute the main sources of the Hippiatrica: the veterinary manuals of Apsyrtus, Eumelus (a veterinary practitioner in Thebes, Greece[2]),

10. <http://catalog.perseus.org/catalog/Atlg0040Calan>

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Corpus_Hermeticum

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Hierocles, Hippocrates, and Theomnestus, as well as the work of Pelagionius (originally a Latin text translated into Greek), and the chapter on horses from the agricultural compilation of Anatolius.[3] Although the aforementioned authors allude to their classical Greek veterinary predecessors (i.e. Xenophon and Simon of Athens), the roots of their tradition mainly lie in Hellenistic agricultural literature derived from Mago of Carthage.[3] In the 10th century AD, two more sources from Late Antiquity were added to the *Hippiatrica*: a work by Tiberius and an anonymous set of *Prognoseis* and *iaseis* (Greek: Πρόγνωσεις και ιάσεις).[4] Content-wise, the sources in the *Hippiatrica* provide no systematic exposition of veterinary art and emphasize practical treatment rather than on aetiology or medical theory.[5] However, the compilation contains a wide variety of literary forms and styles: proverbs, poetry, incantations, letters, instructions, prooimia, medical definitions, recipes, and reminiscences.[6] In the entire *Hippiatrica*, the name of Cheiron, the Greek centaur associated with healing and linked with veterinary medicine, appears twice (as a deity) in the form of a rhetorical invocation and in the form of a spell; a remedy called a *cheironeion* (Greek: χειρώνειον) is named after the mythological figure.[7] Currently, the compilation is preserved in five recensions in twenty-two manuscripts (containing twenty-five copies) ranging in date from the 10th to the 16th century AD.[1] (From Wikipedia¹²)

Hippiatrica, *Hippiatrica Berolinensia* (0738: 001) “Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 1”, Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1924, Repr. 1971. Chapter 4, section 14, line 3

Ἐκ τῶν ποδῶν ἀφαίμαξον τὸ ζῶον, εἴτα σμύρνης τρω- γλίτιδος γ<ο> δ', κρόκου γ<ο> ἔξ, κενταυρίου γράμματα δ', νάρ- δου στάχυος Ἰνδικῆς γ<ο> α', πεπέρεως λευκοῦ γ<ο> γ', σελινο- σπέρμου κοχλιάρια ε', μήκωνος γ<ο> α', προπόλως γ<ο> α', μέ- λιτος ξέστην ἓνα, καὶ νίτρου τὸ ἄρκοῦν | συμμίζας, καὶ ποιή- σας ὡς μέγεθος λεπτοκαρύου, καὶ λύσας ἐν ὕδατι χλιαρῷ ἐνδὸς ξέστου, δίδου τῷ κάμνοντι ζῷω.

Hippiatrica, *Hippiatrica Berolinensia* Chapter 11, section 2, line 3

Ἐὰν λευκωθῇ ὀφθαλμὸς ἀπὸ πληγῆς ἢ παρα|τρίψεως, σηπίας χρῆ ὄστρακον ξέ- σαντα καὶ τρίψαντα μετὰ σμύρνης καὶ μέλιτος ὑποχρίειν· ἢ ἄλλας ὀρυκτὸν ἢ Ἰνδικὸν λεάναντα μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος ἡψημένου ὑποχρίειν· ἢ ψιμυθίου καὶ μέλιτος Ἀττι-

12. <http://en.wikipedia.org/wiki/Hippiatrica>

6.13. HIPPIATRICA

κοῦ μίξαντα ὑποχρίειν· ἢ σταφυλίνου ἀγρίου τὸ ἄνθος καὶ ἀνεμώνης τρίψας, ἔνσταζε δις τῆς ἡμέρας.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 22, section 16, line 1

Λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ', ναρδοστάχυος ☒ δ', σμύρνης, στύ- ρακος, κρόκου, πε-
πέρεως λευκοῦ, ἀμώμου βότρυος, πεπέρεως μακροῦ ἀνὰ ☒ ε', κινναμώμου ☒ α',
πάνακος ☒ α', ἀκόρου ☒ β', μέλιτος ☒ β', σελίνου σπέρματος ☒ α', κασίας δαφνίτι-
δος ☒ β', λιβάνου ἄρρενικοῦ, καλάμου ἀρωματικοῦ, νάρδου Κελτικῆς ἀνὰ ☒ γ', ῥό-
δων ξηρῶν λίτρην μίαν, ἀνήσου, πε- τροσελίνου ἀνὰ ξέστην ἓνα, κροκομάγματος
λίτρην μίαν, καὶ Λημνίας ☒ δ'.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 45, section 1, line 8

εἰ δὲ μή, ὁποπánaκος ἢ σμύρνης ἢ σελίνου καρπὸν ἢ τὸ βρύον τὸ ἀπὸ τῶν Ἰνδῶν
ἢ χελιδόνιον, ὃ τι ἂν τούτων σχῆς.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 129, section 28, line 1

> κασίας γ<ο> α', νάρδου Ἰνδικῆς γ<ο> δ', κρόκου, κόστου, ἱρεως Ἰλλυρι-
κῆς, καρδαμώμου, πετροσελίνου, ἀργίου, πεπέρεως λευκοῦ, πρασίου, κενταυρίου,
πάνακος, <φοῦ Ποντικοῦ>, σχοινάνθης, ἀμώμου, ἐκάστου ἀνὰ γ<ο> α'.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 130, section 173, line 2

> νάρδου Συριακῆς ἥτοι Ἰνδικῆς, κρόκου Σικελικοῦ, σμύρνης τρωγλίτιδος, σχοι-
νάνθης, πεπέρεως μέλανος, πεπέ- ρεως λευκοῦ, κασίας μελαίνης, χαμαῖδρος, νάρ-
δου Κελτικῆς, κινναμώμου, κρομύων Ἰνδικῶν, ἀγαρικοῦ Ποντικοῦ, λιβάνου ἄρρενος,
ἱρεως λευκῆς, καλαμίνθης, λασάρου Ποντικοῦ, γεν- τιανῆς, πετροσελίνου ξηροῦ, κα-
σίας σύριγγος· πάντα ἐπ' ἴσης σταθμῶ τῷ δοκοῦντί σοι κόψας καὶ σήσας χρῶ.

Hippiatrica, Appendices ad hippiatrica Berolinensia (0738: 002) "Corpus
hippiatricorum Graecorum, vol. 1", Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner,
1924, Repr. 1971. Appendix 8, line 30

μέλανος ☒ ας', ἐλενίου ☒ ας', ἐπιθύμου ☒ ας', εὐφορβίου ☒ ας', ἐρπύλου κόμειος
☒ ας', ἐρίφου αἵματος ξηροῦ ☒ ας', εὐζώμου σπέρματος ☒ ας', ἐλελίσφάκ[τ]ου ☒
ας', ἐλέφαντος σπέρματος ☒ ας', ζαδῶριον ☒ ας', ζιγγιβέρεως ☒ ας', ζάνης ☒ ας',
ἡλιοτροπίου ῥίζης ☒ ας', ἡδυχρόου μαλάγματος ☒ ας', θύμου Κρητικοῦ ☒ ας', θείου
ἀπύρου καθαροῦ ☒ ας', θλάσπεως ☒ ας', θέρμων ☒ ας', ἰσχάδων ☒ ας', ἱρεως Ἰλλυ-
ρικῆς ☒ ας', ἱρυγγίου ☒ ας', ἰξοῦ κεδρέας ☒ ας', κόστου ☒ ας', κενταυρίου ☒ ας',
κόμιος ☒ ας', κρομύου Ἰνδικοῦ ☒ ας', κασίας ναρδίνης ☒ ας', καλά- μου ἀρωματικοῦ
☒ ας', κολοκύνθης Ἀλεξανδρίνης ☒ ας', καλα- μίνθης ὀρεινῆς ☒ ας', κέρατος ἐλα-
φείου ☒ ας', καπάρεως ῥίζης φλοιοῦ ☒ ας', καστορίου ☒ ας', κρόκου ☒ ας', κυκλα-
μίνου ☒ ας', καδμείας βοτρυίτιδος ☒ ας', κασίας σύριγγος ☒ ας', καρδάμου ☒ ας',
κινναμώμου ☒ ας', κρομύου σπέρ- ματος ☒ ας', καλάμου Συριακοῦ ☒ ας', κασίας
ἀσμαλίτιδος οὐγκία ας'.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Hippiatrica, Fragmenta Timothei Gazaei (0738: 005) “Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2”, Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 2, line 2

<Ἄρ[ρ]αβες> δὲ οἱ πρὸς τῷ ὄρει τῆς Ἰνδικῆς εὐμεγέθεις, φοίνικες, ὡς ἐπίπαν εἰπεῖν, τὴν χροϊάν, ὑψαύχενες, τὴν προτομὴν σύμμετρον καὶ εὐρυθμον ἔχοντες, τὴν κεφαλὴν [καὶ] ἡνομένην σχεδὸν τῷ τοῦ ἵππέως μετώπῳ, κυδροὶ καὶ δυσγαργάλιστοι, πολὺ τὸ τῆς ἵπποφυφίας ἔχοντες ὑπερήφανον, ὀξεῖς σφόδρα, ποδώκεις, γόνατα ὑγροί, τῇ ὁρμῇ τοῦ δρόμου ὅλους ἑαυτοὺς ἐπιδιδόντες, πηδῶντες κούφως μᾶλλον ἢ τρέχοντες, γοργοὶ τὸ βλέμμα, τὴν ἴριν κεκραμένην καὶ ὑδαρεστέραν ἔχοντες, τοὺς κενεῶνας συνεσταλμένοι καὶ τὸ ἄλλο σῶμα ἰσχυροὶ καὶ οὐ κεχυμένοι, <τὴν> ῥάχιν κοίλῃν ἔχοντες, πρὸς τὸ καῦμα μὴ ἀπαγορεύοντες, τῷ ἡλίῳ μᾶλλον χαίροντες,

Hippiatrica, Additamenta Londinensia ad hippiatrica Cantabrigiensia (0738: 007) “Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2”, Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 18, line 3

ας', λυκίου Ἰνδικοῦ ἐξαγ.

Hippiatrica, Additamenta Londinensia ad hippiatrica Cantabrigiensia Section 27, line 5

> Χαλκοῦ κεκαυμένου <γο> ς', καδμείας κεκαυμένης πεπλυμένης, ναρδοστάχυος, λίθου αἱματίτου, λυκίου Ἰνδικοῦ, κρόκου ἀνὰ ἐξαγ.

Hippiatrica, Excerpta Lugdunensia (0738: 008) “Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2”, Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 141, line 4

> Περιστερ(ε)ῶνος ὀρθοῦ τοῦ χυλοῦ ☒ ς' καὶ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ξηρᾶς κεκομμένης καὶ σεσησμένης ☒ α', λίθου αἱματί[ς]του ☒ δ', λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ β', ὀποβαλσάμου ☒ β', χολῆς αἰγὸς θηλείας ☒ δ', μέλιτος ☒ γ'.

6.14 Cyril of Alexandria

Cyril of Alexandria (Greek: Κύριλλος Ἀλεξανδρείας; c. 376 – 444) was the Patriarch of Alexandria from 412 to 444. He was enthroned when the city was at the height of its influence and power within the Roman Empire. Cyril wrote extensively and was a leading protagonist in the Christological controversies of the later 4th and 5th centuries. He was a central figure in the First Council of Ephesus in 431, which led to the deposition of Nestorius as Patriarch of Constantinople.

6.14. CYRIL OF ALEXANDRIA

Cyril was a scholarly archbishop and a prolific writer. In the early years of his active life in the Church he wrote several exegesis. Among these were: Commentaries on the Old Testament,[25] Thesaurus, Discourse Against Arians Commentary on St. John's Gospel,[26] and Dialogues on the Trinity. In 429 as the Christological controversies increased, his output of writings was that which his opponents could not match. His writings and his theology have remained central to tradition of the Fathers and to all Orthodox to this day. (From Wikipedia¹³)

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores (4090: 001) "Sancti patris nostri Cyrilli archiepiscopi Alexandrini in xii prophetas, 2 vols.", Ed. Pusey, P.E. Oxford: Clarendon Press, 1868, Repr. 1965.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 328, line 19

ἐν μὲν γὰρ τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἱερουσαλὴμ βαθεῖά τις ἔρημος ἐξευρύνεται, τερματίζεται γεμὴν πρὸς ἡῶ τε καὶ νότον πελάγεσιν Ἰνδικοῖς· πρὸς δὲ αὐτῶν καὶ βορειότερα, τῇ Παλαιστινῶν γείτονι θαλάσσῃ, καὶ αὐτῇ δὲ προσκλυζούσῃ τῇ Αἰγυπτίων.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 366, line 9

ΑΜΩΣ γέγονεν αἰπόλος ἀνὴρ, καὶ ποιμενικοῖς ἔθεσί τε καὶ νόμοις ἐντεθραμμένος· ἐποιεῖτο δὲ τὰς διατριβάς ἐν ἐρήμῳ τῇ πρὸς νότον τῆς Ἰουδαίων χώρας, ἥ μέχρις ὅρων διήκει θαλάσσης τῆς Ἰνδικῆς, καὶ εἰς τὴν Περσῶν ἐκτείνεται γῆν, μυστήρια δὲ ὅσα βαρβάρων αὐτὴν καταβόσκειται γέννη, ἔχει δὲ λίαν ἐπιτηδείως καὶ εἰς τὸ φέρβειν δύνασθαι τὰς οἰῶν ἀγέλας· εὐβοτος γὰρ καὶ πλατεῖα καὶ πολυειδεῖ τῇ πόρᾳ κατεστεμμένη.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 558, line 15

ἔοικε δὲ διὰ τούτων ἡμῖν ὁ λόγος τὰ Ἰνδικὰ κατασημαίνειν ἔθνη· νοτιώτατοι γὰρ οἱ Ἰνδοὶ καὶ αἱ τούτων χῶραι.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 568, line 24

τινὲς μὲν οὖν οἶονται πόλιν διὰ τούτου κατασημαίνεισθαι τὴν παρ' Αἰθίοψι καὶ Ἰνδοῖς, καὶ ἔστι μὲν ὁμολογουμένως παρ' ἐκεί- νοις Θαρσεῖς· ἡ γοῦν σύμπασα τῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Θαρσεῖς σημαίνεται χώρα· πλὴν εἰς γε τὸ παρὸν οὐκ ἐκείνο οἶμαι βούλεσθαι δηλοῦν τὸν λόγον· ὅτι τοῖς ἀποπλεῖν ἐθέλου- σιν ἐπὶ τὰ Ἰνδῶν ἔθνη,

13. http://en.wikipedia.org/wiki/Cyril_of_Alexandria

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

γένοιτ' ἂν εἰκότως οὐ διὰ γε τῆς Ἰόππης ὁ πλοῦς, ἀλλὰ διὰ θαλάσσης μᾶλλον τῆς Ἑρυθρᾶς, εἰ μὴ ἄρα τις οἶοιτο τυχὸν βεβουλῆσθαι τὸν Προφήτην διὰ Περσῶν τε καὶ Ἀσσυρίων εἰς Αἰθίοπας τοὺς ἐσωτάτω ποιεῖσθαι τὴν ἀποδρομὴν.

Cyrillus Theol., *Commentarius in xii prophetas minores* Volume 2, page 44, line 7

διήρπαζον τὸ ἀργύριον καὶ διήρπαζον τὸ χρυσίον· ταῦτα δὲ ἦν ἡ ὑπόστασις· Καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῶν, ἔοικε δὲ καὶ λίθους ἐν τούτοις ὀνομάζειν τὰς Ἰνδικὰς, ἐφ' αἷς δὴ μάλιστα βεβαρύνθαι φησὶν αὐτήν, καίτοι καὶ ἐφ' ἑτέροις σκεύεσιν ἀθύμως διακειμένην.

Cyrillus Theol., *Commentarius in xii prophetas minores* Volume 2, page 142, line 7

οὗτοι δὲ ἦσαν οἳ τε πρὸς ἡῶ καὶ νότον Αἰθίοπες τὴν Ἰνδικὴν προσκοῦντες θάλασσαν, καὶ μέντοι καὶ Μαδιηναῖοι, καὶ αὐτοὶ τὴν ὁμορὸν οἰκοῦντες ἔρημον.

Cyrillus Theol., *Commentarius in xii prophetas minores* Volume 2, page 229, line 14

καὶ γοῦν ἐκκλησίαι πανταχοῦ, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καθηγηταὶ καὶ μυσταγωγοὶ καὶ θεῖα θυσιαστήρια, θύεται δὲ νοητῶς ὁ ἄμνός παρὰ τῶν ἁγίων ἱερουργῶν καὶ παρ' Ἰνδοῖς καὶ Αἰθίοψι.

Cyrillus Theol., *Commentarius in xii prophetas minores* Volume 2, page 419, line 4

τερματίζεται γὰρ ἡ τῶν Ἰουδαίων χώρα θαλάσση τε τῇ πρὸς νότον καὶ Ἰνδικῇ, καὶ τῇ καλουμένῃ Μέσῃ τῶν ποταμῶν.

Cyrillus Theol., *Fragmenta in sancti Pauli epistulam ad Hebraeos* (4090: 006) “*Sancti patris nostri Cyrilli archiepiscopi Alexandrini in D. Joannis evangelium, vol. 3*”, Ed. Pusey, P.E. Oxford: Clarendon Press, 1872, Repr. 1965. Page 396, line 1

καὶ τοῦτο ἰδὼν ὁ προφήτης Δαυεὶδ ψάλλει που καὶ φησι πρὸς αὐτὸν περὶ τῶν ἐξ Ἰσραὴλ “Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῇ- “ρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.” προσεπάγει δὲ τούτοις, ποταμῶ Ἐυφράτῃ καὶ μὴν καὶ θαλάσση τῇ πρὸς νότον καὶ Ἰνδικῇ τερματίζων τὴν Ἰουδαίων “Ἐξέτεινε τὰ “κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παρα- “φυάδας αὐτῆς.

Cyrillus Theol., *De adoratione et cultu in spiritu et veritate* Volume 68, page 484, line 12

λίθῳ γὰρ οἶμαι τῇ Ἰνδικῇ, τῷ ὑακινθίνῳ φημι, τὸ αἰθερίον πως εἰκάζεται σῶμα, αὐγῇ τε καὶ σκότῳ συμμιγὲς, καὶ ἐν βάθει πως ἔχον τὸ ὑδαροειδὲς, ὑποτρέμουσάν τε καὶ εὐδιάχυτον ὑποφαῖνον τὴν ὄψιν.

Cyrillus Theol., *Expositio in Psalmos* (4090: 100); MPG 69. Volume 69, page 1181, line 43

6.14. CYRILL OF ALEXANDRIA

Σαββᾶ πόλις τῆς Ἰνδίας, ἀφ' ἧς ἦλθεν ἡ βασίλισσα Νότου πρὸς Σολομῶντα.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam (4090: 103); MPG 70. Volume 70, page 88, line 44

Οὐκοῦν ἡ τοῦτο φησιν ὁ προφητικὸς ἡμῖν ἐν τούτοις λόγος, ἡ ἐκεῖνό που τάχα· Πλεῖστοι γὰρ τῶν βεβα- σιλευκότων τοῦ Ἰσραὴλ, ναῦς εἶχον ἐμπορικὰς, τὰ[ς] ἐκ τῆς Ἰνδῶν χώρας τε καὶ γῆς ἀποφερούσας αὐτοῖς, καὶ τὰ[ς] ἐξ ἐτέρων χωρῶν καὶ πόλεων· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ὁ πολὺς συναγῆγερτο πλοῦτος· ἐξ οὗ γεγόνασιν ὑψηλοὶ, κέδροις τε καὶ δρυσὶν ἐν ἴσῳ, ὄρεσί τε καὶ πύργοις.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 357, line 22

Ὀλιγανδρή- σειν τοίνυν φησὶν οὕτω τὴν Βαβυλωνίων, καὶ ἅπασαν δὲ τὴν Ἀσσυρίων χώραν, ὡς δυσσευρέτους γενέσθαι τοὺς ζῶντας ἐν αὐτῇ, καὶ τοσαύτην τῶν περιλειμ- μένων τὴν σπάνιν, ὅση καὶ λίθων Ἰνδικῶν, καὶ χρυ- σίου τοῦ δοκιμωτά- του.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 969, line 57

Αἰγύπτιοι τοί- νυν, καὶ τὰ τῶν Αἰθιοπῶν ἐμπορεῖα, τοῦτ' ἔστιν, αἱ Θηβαίων πόλεις, αἷς εἰσι πρόσοικοί τε καὶ ἀγγιτέρμο- νες οἱ καλούμενοι Σαβαῖμ, τοῦτ' ἔστι, τὰ τῶν Αἰθιο- πῶν, ἡγουν τῶν Ἰνδῶν ἔθνη (τάχα που τὴν κλῆσιν λαχόντες ὡς ἀπὸ γε τῆς Σαβᾶ τῆς βασιλευσάσης κατὰ καιροὺς τῆς αὐτῶν χώρας τε καὶ γῆς), ἐκοπίασαν, φησί· τὸ δὲ, Ἐκοπίασαν, διχῆ νοητέον· ἡ γὰρ ἐκεῖνο βούλεται δηλοῦν, ὅτι κεκμήκασιν οὐ φορητῶς, κατὰ γε τὸν τοῦ πλανᾶσθαι καιρὸν ὡμῶ τυράννῳ κατεζευ- γμένοι τῷ Σατανᾷ, καὶ ταῖς τῶν δαιμονίων ἀγέλαις δουλεύοντες ἐξαιτοῦντι θυσίας, καὶ αὐτὰ τὰ αὐτῶν γεννήματα, υἱοὺς τέ φημι καὶ θυγατέρας· ἡγουν ὅτι πάλαι μὲν ἦσαν δεινοὶ καὶ ἄθραυστοι, καὶ οἶον

ὑπ-

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 972, line 28

τὸ] Χριστοῦ παρα- τείνει σέβας, καὶ μέχρις αὐτῶν τῶν Σαβαῖμ, ἥτοι τῶν Ἰνδικῶν ἐθνῶν.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1072, line 14

Διὰ γάρ τοι τοῦτο τὴν Ἐκκλησίαν ἱματισμῷ διαchrύσω καὶ πε- ποικιλμένῳ κατα- κοσμεῖν ἔθος τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ· ὅνπερ γὰρ αἱ πολυειδεῖς καὶ πολυτελέστατοι τῶν λίθων, φημὶ δὴ τῶν Ἰνδικῶν, χρυσοῖς κανόσιν ἐνισχημέναι, θαυμαστόν τι καὶ ἀξιοθέατον ἐπιτελοῦσι κόσμημα· οὕτω καὶ αἱ τῶν ἁγίων ψυχὰι τοῖς ἐξ ἀρετῶν αὐχή- μασιν ἐξωραϊσμέναι, φαιδρὸν ἀποστίλ- βουσι κάλλος τοῖς τῆς Θεότητος ὀφθαλμοῖς, ὥστε καὶ ἕκαστον εὐχαριστοῦντα τῷ Χριστῷ λέγειν· Ἀγαλλιά- σθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

τῷ Κυρίῳ.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1329, line 21

Γονιμωτάτη δὲ ἡ χώρα λιβανωτοῦ, χρυσοῦ τε καὶ λίθων τῶν Ἰνδικῶν.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1332, line 40

Θαρ- σεῖς δὲ ἡ θεία Γραφή τὰς Ἰνδικὰς ὀνομάζει πλειστα- χοῦ· φασὶ δὲ εἶναι καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ Θαρσεῖς πόλιν ὠνομασμένην.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1332, line 43

Οὐκοῦν ἐπειδήπερ αἱ τε νῆσοι, φησὶ, καὶ οἱ ἐκ τῆς Ἰνδῶν ἤχοντες χώρας ἐμὲ ὑπέμειναν, τουτέστιν, ὑπέστησαν τὸν ἐπενεχθέντα αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ ζυγόν, διὰ τοῦτο συρῶρεῖ πανταχόθεν ἡ τῶν πι- στευόντων πληθὺς.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1369, line 44

Ἐκάστην γὰρ ἁγίαν ψυχὴν, καὶ συλλήβδην τὴν Ἐκκλησίαν, τουτέστι, τὰ τῶν ἁγίων συστήματα, στεφάνῳ παρεικαστέον ἐκ πολλῶν ἀνθέων συντεθει- μένω, ἡγουν διαδήματι βασιλικῷ, λίθοις Ἰνδικοῖς ἐκλάμποντι, καὶ πολυειδῶς ἔχοντι τὸ διαπρεπές· πλεῖστα δὲ ὅσα καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἀνδραγαθήματα, καὶ οὐχ εἷς μᾶλλον τῶν αὐχημάτων ὁ τρόπος, πολὺς δὲ καὶ διάφορος.

6.15 Acta Thomae

The early 3rd-century text called Acts of Thomas is one of the New Testament apocrypha, portraying Christ as the "Heavenly Redeemer", independent of and beyond creation, who can free souls from the darkness of the world. References to the work by Epiphanius of Salamis show that it was in circulation in the 4th century. The complete versions that survive are Syriac and Greek. There are many surviving fragments of the text. Scholars detect from the Greek that its original was written in Syriac, which places the Acts of Thomas in Syria. The surviving Syriac manuscripts, however, have been edited to purge them of the most unorthodox overtly gnostic passages, so that the Greek versions reflect the earlier tradition.

Acts of Thomas is a series of episodic Acts (Latin *passio*) that occurred during the evangelistic mission of Judas Thomas ("Judas the Twin")

6.15. ACTA THOMAE

to India. It ends with his martyrdom: he dies pierced with spears, having earned the ire of the monarch Misdaeus (Vasudeva I) because of his conversion of Misdaeus' wives and a relative, Charisius. He was imprisoned while converting Indian followers won through the performing of miracles.

Summary: The Acts of Thomas[1][2] connects Thomas, the apostle's Indian ministry with two kings, one in the north and the other in the south. According to one of the legends in the Acts, Thomas was at first reluctant to accept this mission, but the Lord appeared to him in a night vision and said, "Fear not, Thomas. Go away to India and proclaim the Word, for my grace shall be with you." But the Apostle still demurred, so the Lord overruled the stubborn disciple by ordering circumstances so compelling that he was forced to accompany an Indian merchant, Abbanes, to his native place in northwest India, where he found himself in the service of the Indo-Parthian king Gundaphorus. The apostle's ministry resulted in many conversions throughout the kingdom, including the king and his brother.[1]

According to the legend, Thomas was a skilled carpenter and was bidden to build a palace for the king. However, the Apostle decided to teach the king a lesson by devoting the royal grant to acts of charity and thereby laying up treasure for the heavenly abode. Although little is known of the immediate growth of the church, Bar-Daisan (154–223) reports that in his time there were Christian tribes in North India which claimed to have been converted by Thomas and to have books and relics to prove it.[2] But at least by the year of the establishment of the Second Persian Empire (226), there were bishops of the Church of the East in northwest India, Afghanistan and Baluchistan, with laymen and clergy alike engaging in missionary activity.[3]

The Acts of Thomas identifies his second mission in India with a kingdom ruled by King Mahadeva, one of the rulers of a 1st-century dynasty in southern India. It is most significant that, aside from a small remnant of the Church of the East in Kurdistan, the only other church to maintain a distinctive identity is the Mar Thoma or "Church of Thomas" congregations along the Malabar Coast of Kerala State in southwest India. According to the most ancient tradition of this church, Thomas evangelized this area and then crossed to the Coromandel Coast of southeast India, where, after carrying out a second mission, he died in Mylapore near Madras. Throughout the

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

period under review, the church in India was under the jurisdiction of Edessa, which was then under the Mesopotamian patriarchate at Seleucia-Ctesiphon and later at Baghdad and Mosul. Historian Vincent A. Smith says, “It must be admitted that a personal visit of the Apostle Thomas to South India was easily feasible in the traditional belief that he came by way of Socotra, where an ancient Christian settlement undoubtedly existed. I am now satisfied that the Christian church of South India is extremely ancient... ”.[4]

Although there was a lively trade between the Near East and India via Mesopotamia and the Persian Gulf, the most direct route to India in the 1st century was via Alexandria and the Red Sea, taking advantage of the Monsoon winds, which could carry ships directly to and from the Malabar coast. The discovery of large hoards of Roman coins of 1st-century Caesars and the remains of Roman trading posts testify to the frequency of that trade. In addition, thriving Jewish colonies were to be found at the various trading centers, thereby furnishing obvious bases for the apostolic witness.

Piecing together the various traditions, one may conclude that Thomas left northwest India when invasion threatened and traveled by vessel to the Malabar coast, possibly visiting southeast Arabia and Socotra en route and landing at the former flourishing port of Muziris on an island near Cochin (c. AD 51–52). From there he is said to have preached the gospel throughout the Malabar coast, though the various churches he founded were located mainly on the Periyar River and its tributaries and along the coast, where there were Jewish colonies. He reputedly preached to all classes of people and had about seventeen thousand converts, including members of the four principal castes. Later, stone crosses were erected at the places where churches were founded, and they became pilgrimage centres. In accordance with apostolic custom, Thomas ordained teachers and leaders or elders, who were reported to be the earliest ministry of the Malabar church. (From Wikipedia¹⁴)

Acta Thomae, Acta Thomae (2038: 001) “Acta apostolorum apocrypha, vol. 2.2”, Ed. Bonnet, M. Leipzig: Mendelssohn, 1903, Repr. 1972. Section 1, line 9

κατὰ κλῆρον οὖν ἔλαχεν ἡ Ἰνδία Ἰουδαῖα Θωμᾶ τῷ καὶ Διδύμῳ· οὐκ ἐβούλετο δὲ ἀπελθεῖν, λέγων μὴ δύνασθαι μήτε χωρεῖν διὰ τὴν ἀσθενείαν τῆς σαρκός, καὶ

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Acts_of_Thomas

6.15. ACTA THOMAE

ὅτι Ἄνθρωπος ὢν Ἑβραῖος πῶς δύναμαι πορευθῆναι ἐν τοῖς Ἰνδοῖς κηρύξαι τὴν ἀλήθειαν;

Acta Thomae, Acta Thomae Section 1, line 15

Καὶ ταῦτα αὐτοῦ διαλογιζομένου καὶ λέγοντος ὥφθη αὐτῷ ὁ σωτὴρ διὰ τῆς νυκτός, καὶ λέγει αὐτῷ· Μὴ φοβοῦ Θωμᾶ, ἀπελθε εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ κήρυξον ἐκεῖ τὸν λόγον· ἡ γὰρ χάρις μου ἐστὶν μετὰ σοῦ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 1, line 18

Ὁ δὲ οὐκ ἐπέθετο, λέγων· Ὅπου βούλει με ἀποστεῖλαι ἀποστείλον ἀλλαχοῦ· εἰς Ἰνδοὺς γὰρ οὐκ ἀπέρχομαι.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 2, line 2

Καὶ ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος καὶ ἐνθυμουμένου ἔτυχεν ἔμπορόν τινα εἶναι ἐκεῖ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἐλθόντα ᾧ ὄνομα Ἀββάνης, ἀπὸ τοῦ βασιλέως Γουνδαφόρου ἀποσταλέντα καὶ ἐντολὴν παρ' αὐτοῦ εἰληφότα τέκτονα πριάμενον ἀγαγεῖν αὐτῷ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 2, line 13

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὑπέ- δειξεν αὐτῷ τὸν Θωμᾶν ἀπὸ μακρόθεν, καὶ συνεφώνησεν μετ' αὐτοῦ τριῶν λιτρῶν ἀσῆμου, καὶ ἔγραψεν ὠνὴν λέγων· Ἐγὼ Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος ὁμολογῶ πεπραχέναι ἐμὸν δοῦλον Ἰούδαν ὀνόματι σοὶ τῷ Ἀββάνη ἐμπόρῳ Γουνδα- φόρου τοῦ βασιλέως τῶν Ἰνδῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 16, line 19

πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν συνηθροίζοντο ἐκεῖ, ἕως ὅτε φήμης ἤκουσαν τοῦ ἀποστόλου, ὅτι ἐν ταῖς πόλεσιν τῆς Ἰνδίας κατήχθη καὶ ἐκεῖ διδάσκει.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 17, line 2

Ὅτε δὲ εἰσῆλθεν ὁ ἀπόστολος εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἰν- δίας μετὰ Ἀββάνη τοῦ ἐμπόρου, ἀπῆλθεν ὁ Ἀββάνης εἰς ἀσπασμὸν Γουνδαφόρου τοῦ βασιλέως, προσανήνεγκεν δὲ αὐτῷ περὶ τοῦ τέκτονος ὃν μετ' αὐτοῦ ἤγαγεν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 39, line 10

διαλεγομένου τῷ πλήθει πῶλος ὀνάδος ἦλθεν καὶ ἔστη ἔμ- προσθεν αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εἶπεν· Ὁ δίδυμος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἀπόστολος τοῦ ὑψίστου καὶ συμμύστης τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀποκρύφου, ὁ δεχόμενος αὐτοῦ τὰ ἀπόκρυφα λόγια, ὁ συνεργὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ὃς ἐλεύθερος ὢν γέγονας δοῦλος καὶ πρᾶνεις πολλοὺς εἰς ἐλευθερίαν εἰσή- γαγες· ὁ συγγενὴς τοῦ μεγάλου γένους τοῦ τὸν ἐχθρὸν κατα- δικάσαντος καὶ τοὺς ἰδίους λυτρωσαμένου, ὁ πρόφασις τῆς ζωῆς πολλοῖς γενόμενος ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰνδῶν· ἦλθες γὰρ πρὸς τοὺς πλανωμένους ἀνθρώπους, καὶ διὰ τῆς σῆς ἐπιφα- νείας καὶ τῶν λόγων σου τῶν θεϊκῶν νῦν ἐπι- στρέφονται πρὸς τὸν ἀποστείλαντά σε θεὸν τῆς ἀληθείας· ἀνελθὼν ἐπικαθέ- σθητί μοι καὶ ἀναπάγητι ἕως ἂν εἰς τὴν πόλιν εἰσέλθῃς.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 42, line 7

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

γυνή δέ τις πάνυ ώραία αἰφνιδίως φωνήν ἀφῆκε μεγίστην λέγουσα· Ἀπόστολε τοῦ νέου θεοῦ ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰνδίαν, καὶ δοῦλε τοῦ ἀγίου ἐκείνου καὶ μόνου ἀγαθοῦ θεοῦ· διὰ σοῦ γὰρ οὗτος κηρύσσεται ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν τῶν πρὸς αὐτὸν ἐρχομένων, καὶ διὰ σοῦ ἰατρεύεται τὰ σώματα τῶν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κολαζομένων, καὶ σὺ εἶ ὁ γεγονὼς πρόφασις τῆς ζωῆς πάντων τῶν ἐπ’ αὐτὸν ἐπιστρεφόντων· κέλευσόν με ἀχθῆναι ἔμπροσθέν σου ἵνα σοι ἀφηγήσωμαι τὰ συμβάντα μοι καὶ τάχα ἐκ σοῦ γένηταί μοι ἐλπίς, καὶ οὗτοι δὲ οἱ παρεστῶτές σοι εὐέλπιδες γένωνται μᾶλλον εἰς τὸν θεὸν ὃν κηρύσσεις.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 62, line 2

Τοῦ δὲ ἀποστόλου Ἰούδα Θωμᾶ καταγγέλλοντος ἐν πάσῃ τῇ Ἰνδίᾳ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ στρατηλάτης τις τοῦ βασιλέως Μισδαίου ἦλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ· Ἀκήκοα περὶ σοῦ ὅτι μισθὸν παρά τινος οὐ λαμβάνεις, ἀλλ’ ὅπερ καὶ ἔχεις τοῖς δεομένοις παρέχεις· εἰ γὰρ μισθοὺς ἐλάμβανες, ἀπέστειλα ἂν χρῆμα ἱκανόν, καὶ αὐτὸς ἐνθάδε οὐ παρεγενόμην· ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐκτὸς ἐμοῦ οὐδὲν διαπράττεται· πολλὰ γὰρ ὑπάρχοντά μοι εἰσιν καὶ πλούσιός εἰμι, εἷς τῶν πλουτούντων ἐν τῇ Ἰνδίᾳ· καὶ οὐδ’ ὅλως ἠδίκησά ποτέ τινα· τὸ δὲ ἐναντίον μοι συνέβη· γαμετὴν ἔχω, καὶ ἔσχον ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, καὶ πάνυ διάκειμαι πρὸς αὐτήν, ὥς καὶ ἡ φύσις

Acta Thomae, Acta Thomae Section 101, line 8

Ὁ δὲ Χαρίσιος λέγει πρὸς τὸν βασιλέα· Καινὸν σοι ἔχω ὑφηγήσασθαι πρᾶγμα καὶ ἐρημίαν νέαν, ἣν Σιφῶρ ἤγαγεν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ, ἄνδρα τινὰ Ἑβραῖον μάγον, ὃν ἔχει κα- θεζόμενον ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ, ὃς οὐκ ἀφίσταται αὐτοῦ· πολλοὶ δὲ εἰσιν οἱ εἰσιόντες πρὸς αὐτόν· οὗς καὶ διδάσκει νέον θεὸν καὶ νόμους νέους ἐντίθησιν αὐτοῖς τοὺς μή πω ἀκουσθέντας, λέγων· Ἀδύνατόν ἐστιν ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν εἰσελθεῖν ἣν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀπαλλαγῇτε ὑμεῖς τῶν ἰδίων γυναικῶν, ὁμοίως καὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἰδίων ἀνδρῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 108, line 10

προσευζάμενος δὲ καὶ καθεσθεις ἤρξατο λέγειν ψαλμὸν τοιοῦτον· Ὅτε ἤμην βρέ- φος ἄλλalon ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου βασιλείοις ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ τῶν τροφῶν ἀναπαύομενος, ἐξ Ἀνατολῆς τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐφοδιάσαντές με οἱ γονεῖς ἀπέστει- λάν με· ἀπὸ δὲ πλούτου τῶν θησαυρῶν τούτων φόρτον συνέθηκαν μέγαν τε καὶ ἐλαφρόν, ὅπως αὐτὸν μόνος βαστάσαι δυνηθῶ· χρυσός ἐστιν ὁ φόρτος τῶν ἄνω, καὶ ἄσημος τῶν μεγάλων θησαυρῶν, καὶ λίθοι ἐξ Ἰνδῶν οἱ χαλκεδόνιοι, καὶ μαργα- ρῖται ἐκ Κοσάνων· καὶ ὥπλισάν με τῷ ἀδάμαντι· καὶ ἐνέδυσάν με ἐσθῆτα διάλιθον χρυσόπαστον, ἣν ἐποίησαν στέργοντές με, καὶ στολὴν τὸ χρῶμα ξανθὴν πρὸς τὴν ἐμὴν ἡλικίαν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 116, line 4

Λέγοντος δὲ τοῦ Χαρισίου ταῦτα μετὰ δακρύων ἐκαθέζετο ἡ Μυγδονία σιωπῶσα καὶ εἰς τὸ ἔδαφος ἀφορῶσα· ὁ δὲ αὐτῆς προσελθὼν εἶπεν· Κυρία μου ποθεινοτάτη

6.15. ACTA THOMAE

Μυγ- δονία, ὑπομνήσθητι ὅτι σὲ ἐκ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἰνδία γυ- ναικῶν ὡς καλλί- στην ἐπελεξάμην καὶ ἔλαβον, δυνηθεὶς ἐτέρας πολλῶ σου καλλίω εἰς γάμον συνάψαι ἑμαυτῷ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 116, line 8

μᾶλλον δὲ ψεύδομαι Μυγδονία· μὰ τοὺς γὰρ θεοὺς οὐκ ἂν ἔσται ἐτέραν κατὰ σὲ ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν εὐρεθῆναι χώρα· οὐαὶ δέ μοι διὰ παντός, ὅτι οὐδὲ λόγῳ ἀμείψασθαι θέλεις· ὕβριζε δέ μοι εἰ δοκεῖ σοι, ἵνα λόγον μόνον παρὰ σοῦ κατα- ξιωθῶ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 117, line 26

μὴ οὖν ἀντὶ μηδενὸς θῆς τοὺς ἑμοὺς λόγους καὶ ποιήσης με ὄνειδος ἐν τοῖς Ἰνδοῖς.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 123, line 4

Ὁ δὲ Χαρίσιος ἅμα ἔωθεν πρὸς τὴν Μυγδονίαν ἤρχετο· εὗρεν δὲ αὐτὰς εὐχομέ- νας καὶ λεγούσας· Νέε θεὲ ὃς ἤλθες διὰ τοῦ ξένου εἰς ἡμᾶς ὥδε· θεὲ ἐναπόκρυψε τῆς τῶν ἐν Ἰνδία οἰκητόρων· ὁ θεὸς ὁ δείξας τὴν σὴν δόξαν διὰ τοῦ ἀποστόλου σου Θωμᾶ· ὁ θεὸς οὗ τῆς φήμης ἀκούσασαι εἰς σὲ ἐπιστεύσαμεν· ὁ θεὸς πρὸς ὃν ἤλθομεν σωθῆναι· ὁ θεὸς ὁ διὰ φιλανθρωπίαν καὶ οἰκτιρμούς κατελθὼν πρὸς τὴν ἡμετέραν σμικρότητα· ὁ θεὸς ὁ ἐπιζητήσας ἡμᾶς ὅτε αὐτὸν ἡγνοοῦμεν· ὁ θεὸς ὁ τὰ ὕψη ἔχων καὶ τὰ βάθη μὴ λανθάνων· σὺ ἀπόστρεψον τὴν μανίαν Χαρισίου ἀφ' ἡμῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 134, line 7

Μισδοῖος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπολύσας Ἰούδαν δειπνήσας ἀπῆει οἴκαδε, διηγεῖτο δὲ τῇ γυναικὶ τὰ συμβεβηκότα τῷ οἰκείῳ αὐτῶν Χαρισίῳ λέγων· Ὅρα φησὶν τί γέγονεν ἐν τῷ ἀθλίῳ ἐκεῖνῳ· οἶδας δὲ καὶ αὐτὴ ὧ ἀδελφῇ μου Τερτία ὅτι οὐδέν ἐστιν ἀνδρὶ καλλίω τῆς γυναικὸς τῆς ἰδίας ἐφ' ἣν ἀναπέπαυ- ται· συνέβη δὲ τὴν γυναικᾶ αὐτοῦ ἀπελθεῖν πρὸς τὸν φαρ- μακὸν ἐκεῖνον ὃν ἤκουσας τῇ Ἰνδῶν ἐπιδημήσαντα χώρα, τοῖς αὐτοῦ περιπεσεῖν φαρμάκοις καὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς δια- ζευχθῆναι· καὶ ἀπορεῖ ὁ πράξειεν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 136, line 8

Ἡ δὲ Μυγδονία λέγει αὐτῇ· Ἐν τῷ οἴκῳ ἐστὶν Σιφόρου τοῦ στρατηλάτου· καὶ γὰρ αὐτὸς γέγονεν πρόφασις πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ Ἰνδία σφζομένοις.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 171, line 2

Ἐπληρώθησαν αἱ πράξεις Ἰούδα Θωμᾶ τοῦ ἀπο- στόλου ὃς ἔπραξεν εἰς τὴν Ἰνδῶν, πληρῶν τὸ πρόσταγμα τοῦ πέμψαντος αὐτόν· ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Acta Thomae, Carmen animae (De margarita) (cod. Rom. vallicellanus B 35) (2038: 002) “L’hymne de la perle des actes de Thomas”, Ed. Poirier, P.–H. Louvain–La–Neuve: Université Catholique de Louvain, 1981; Homo religiosus 8. Line 7

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

μου βασιλείοις ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ τῶν τροφέων ἀναπαυόμενος ἐξ Ἀνατολῆς τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐφοδιάσαντές με οἱ γονεῖς ἀπέστειλάν με· ἀπὸ δὲ πλούτου τῶν θησαυρῶν τούτων φόρτον συνέθηκαν μέγαν τε καὶ ἐλαφρόν ὅπως αὐτὸν μόνος βαστάσαι δυνηθῶ· χρυσός ἐστιν ὁ φόρτος τῶν ἄνω καὶ ἄσημος τῶν μεγάλων θησαυρῶν καὶ λίθοι ἐξ Ἰνδῶν οἱ χαλκεδόνιοι καὶ μαργαρίται ἐκ Κοσάνων· καὶ ὥπλισάν με τῷ ἀδάμαντι· καὶ <ἐξέδυσάν> με ἐσθῆτα διάλιθον χρυσόπαστον * ἣν ἐποίησαν στέργοντές με καὶ στολὴν τὸ χρῶμα ξανθὴν πρὸς τὴν ἐμὴν ἡλικίαν· σύμφωνα δὲ πρὸς ἐμὲ πεποίηκασιν ἐγκαταγράψαντες τῇ διανοίᾳ μου <τοῦ μὴ> ἐπιλαθέσθαι με· ἔφησάν τε· ἐὰν κατελθὼν εἰς Αἴγυπτον κομίσης ἐκεῖθεν τὸν ἕνα μαργαρίτην

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) (2038: 004) “Acta apostolorum apocrypha, vol. 2.2”, Ed. Bonnet, M. Leipzig: Mendelssohn, 1903, Repr. 1972. Section 16, line 14

μετὰ δὲ χρόνον ἤκουσαν περὶ τοῦ ἀποστόλου ὅτι ἐν Ἰνδίᾳ ἐστὶν καὶ διδάσκει· καὶ ἀπελθόντες ἐβαπτίσθησαν ἀμφοτέρω.

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) Section 16, line 17t

Πράξεις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ὅτε εἰσῆλθεν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ τὸ ἐν οὐρανοῖς παλάτιον ᾠκοδόμησεν.

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) Section 17, line 1

Ὅτε δὲ εἰσῆλθεν ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ Ἰνδίᾳ μετὰ Ἀβ-βάνη τοῦ ἐμπόρου, εὐθέως ἀνήγαγεν τῷ βασιλεῖ περὶ τοῦ οἴκο-δόμου· ὁ δὲ βασιλεὺς χαρᾶς πλησθεὶς ἐκέλευσεν εἰσελθεῖν τὸν Θωμᾶν.

6.16 Pseudo-Nonnus

? (From Wikipedia¹⁵)

Pseudo-Nonnus, Scholia mythologica (3127: 001) “Pseudo-Nonniani in iv orationes Gregorii Nazianzeni commentarii”, Ed. Nimmo Smith, J. Turnhout: Brepols, 1992; Corpus Christianorum. Series Graeca 27. Oration 4, historia 74, line 3

Πᾶσα πόλις κατ’ ἐξαίρετόν τι εἶχεν ἰδίωμα, οἷον ἡ Θετταλῶν χώρα ἔσχε τοὺς ἵππους, ἡ Ἀθηναίων τὰ μέταλλα τοῦ ἀργύρου, ἡ Ἰνδία τὴν χρυσίδα ψάμμον, ὁμοίως καὶ ἡ Λακεδαιμῶν κύνας θηρευτικούς (ἐνθεν καὶ οἱ Λακωνικοὶ κύνες) καὶ γυναῖ-κας ἀνδρείας καὶ ἀπτοήτους.

15.

6.17 Joannes Malalas

John Malalas or Ioannes Malalas (or Malelas) (Greek: Ἰωάννης Μαλάλας) (c. 491 – 578) was a Greek chronicler from Antioch. Malalas is probably a Syriac word for "rhetor", "orator"; it is first applied to him by John of Damascus (the form Malelas is later, first appearing in Constantine VII).[1]

He wrote a *Chronographia* (Χρονογραφία) in 18 books, the beginning and the end of which are lost. In its present state it begins with the mythical history of Egypt and ends with the expedition to Roman Africa under the tribune Marcianus, Justinian's nephew, in 563 (his editor Thurn believes it originally ended with Justinian's death[4]); it is focused largely on Antioch and (in the later books) Constantinople. Except for the history of Justinian and his immediate predecessors, it possesses little historical value; the author, "relying on Eusebius of Caesarea and other compilers, confidently strung together myths, biblical stories, and real history." [5] The eighteenth book, dealing with Justinian's reign, is well acquainted with, and colored by, official propaganda. The writer is a supporter of Church and State, an upholder of monarchical principles. (However, the theory identifying him with the patriarch John Scholasticus is almost certainly incorrect.[6]) (From Wikipedia¹⁶)

Joannes Malalas Chronogr., *Chronographia* (2871: 001) "Ioannis Malalae chronographia", Ed. Dindorf, L. Bonn: Weber, 1831; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*. Page 42, line 5

ὅστις καὶ πρὸς Πέρσας καὶ πρὸς Ἰνδοὺς καὶ εἰς πολλὰς χώρας ἀπῆλθε, καὶ πολεμῶν φαντασίας τινὰς θαυμάτων ἐδείκνυεν, ἔχων καὶ στρατὸν μετ' ἑαυτοῦ πολύν.

Joannes Malalas Chronogr., *Chronographia* Page 127, line 10

Μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας ὁ Τιθών τις ὀνόματι ὑπὸ τοῦ Πριάμου παρακληθεὶς παραγίνεται, ἄγων Ἰνδοὺς ἐφίππους καὶ πεζοὺς καὶ Φοίνικας μαχιμωτάτους μετ' αὐτῶν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν Πολυδάμαντα.

Joannes Malalas Chronogr., *Chronographia* Page 127, line 14

καὶ διὰ ναυτικοῦ στόλου ἦλθον πολλοὶ Ἰνδοὶ καὶ οἱ αὐτῶν βασιλεῖς· ἐδιωκοῦντο δὲ τασσόμενοι πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ πᾶς ὁ στρατὸς ὑπὸ τοῦ δυνατοῦ Μένονος, βασιλέως Ἰνδῶν.

16. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Malalas

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 128, line 14

καὶ πρὶν ἢ ἥλιον ἀνελθεῖν ἐξερχόμεθα οἱ Ἕλληνες ὀπλισάμενοι πάν- τες, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες καὶ ὁ Μέμνων, βασιλεὺς Ἰνδῶν, καὶ πάντα τὰ πλήθη αὐτῶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 128, line 17

καὶ συμβολῆς γενομένης καὶ πολ- λῶν πεσόντων, ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Αἴας κελεύσας τοῖς βασιλεῦσι τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἄλλους ἀμύνασθαι Ἰνδοὺς καὶ Τρῶας, ὁρμᾷ κατὰ τοῦ Μέμνονος, βασιλέως Ἰνδῶν, τοῦ ἥρωος Ἀχιλλέως, τοῦ σοῦ γενέτου, ὅπισθεν συνεπισχύοντος τῷ Αἴαντι, ἐαυτὸν ἀποκρύ- πτων.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 154, line 5

καὶ ἀδημονῶν ἠβούλετο φυγεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν χώραν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 194, line 13

παρέλαβε δὲ καὶ πάντα τὰ Ἰνδικὰ μέρη καὶ τὰ βασιλεια αὐτῶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος, λαβὼν καὶ Πῶρον τὸν βα- σιλέα Ἰνδῶν αἰχμάλωτον· καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ τῶν ἐθνῶν βα- σίλεια δίχα τῆς βασιλείας τῆς Κανδάκης τῆς χήρας τῆς βασι- λευούσης τῶν ἐνδοτέρων Ἰνδῶν· ἥτις συνελάβετο τὸν αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῷ τρόπῳ τούτῳ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 429, line 14

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τούτοις, ὡς προεῖπον, ἐβασίλευσεν ὁ θεϊό- τατος Ἰουστινι- ανός, τῶν δὲ Περσῶν βασιλεὺς Κωάδης ὁ Δα- ράσθηνος, ὁ υἱὸς Περόζου, ἐν δὲ Ῥώμῃ Ἀλλάρικος, ἐκγονος τοῦ Οὐαλεμεριακοῦ, τῆς δὲ Ἀφρικῆς ῥῆξ Γιλδέριχ ὁ ἐκγονος Γινζι- ρίχου, τῶν δὲ Ἰνδῶν Αὐξουμιτῶν ἐβασίλευσεν Ἄνδας ὁ γεγονώς χριστιανός, τῶν δὲ Ἰβήρων Σαμαναζός.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 3

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ συνέβη Ἰνδοὺς πολεμῆσαι πρὸς ἐαυ- τοὺς οἱ ὀνομαζόμενοι Αὐξουμίται καὶ οἱ Ὀμηρίται· ἡ δὲ αἰτία τοῦ πολέμου αὕτη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 9

οἱ δὲ πραγμα- τευταὶ Ῥωμαίων διὰ τῶν Ὀμηριτῶν εἰσέρχονται εἰς τὴν Αὐξού- μην καὶ ἐπὶ τὰ ἐνδότερα βασιλεια τῶν Ἰνδῶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 9

εἰσὶ γὰρ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν βασιλεια ἐπτά, τρία μὲν Ἰνδῶν, τέσσαρα δὲ Αἰ- θιοπῶν, τὰ πλησίον ὄντα τοῦ Ὠκεανοῦ ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 10

Καὶ μετὰ τὴν νίκην ἔπεμψε συγκλητικοὺς αὐτοῦ δύο καὶ μετ' αὐτῶν διακοσίους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, δεόμενος τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ὥστε λαβεῖν αὐτὸν ἐπίσκοπον καὶ κληρικοὺς καὶ κατηχηθῆναι καὶ διδαχθῆναι τὰ χριστιανῶν μυστήρια καὶ φω- τισθῆναι καὶ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν χώραν ὑπὸ Ῥωμαίους γενέσθαι.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 14

καὶ ἐπελέξαντο οἱ αὐ- τοὶ πρεσβευταὶ Ἰνδοὶ τὸν παραμονάριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἄνδρα εὐλαβῆ, παρθένον, ὀνόματι Ἰωάννην, ὄντα ἐνιαυτῶν ὡς

6.17. JOANNES MALALAS

ἐξήκοντα δύο.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 18

καὶ λαβόντες τὸν ἐπίσκοπον καὶ τοὺς κληρικούς, οὓς αὐτὸς ἐπελέξατο, ἀπήγαγον εἰς τὴν Ἰνδικὴν χώραν πρὸς Ἄνδαν τὸν βασιλέα αὐτῶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 22

ὁ δὲ Ἀρέθας φοβηθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐνδότερον λίμιτον ἐπὶ τὰ Ἰνδικά.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 435, line 9

καὶ εὐθέως ἀπελθόντες Ἀρέθας ὁ φύλαρχος καὶ Γνούφας καὶ Νααμὰν καὶ Διονύσιος ὁ δοῦξ Φοινίκης καὶ Ἰωάννης ὁ τῆς Εὐφρατησίας καὶ Σεβαστιανὸς ὁ χιλιάρχος μετὰ τῆς στρατιωτικῆς βοήθειας· καὶ μαθὼν Ἀλαμούνδαρος ὁ Σα-ρακηνὸς ἔφυγεν εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη μεθ' ἧς εἶχε βοήθειας Σα-ρακηνικῆς.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 444, line 9

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνεφάνη ἐν τοῖς Περσικοῖς μέρεσι δόγμα Μανιχαϊκόν· καὶ μαθὼν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἡγά- νακτησεν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἀρχιμάγοι τῶν Περσῶν· ἦσαν γὰρ ποιήσαντες οἱ αὐτοὶ Μανιχαῖοι καὶ ἐπίσκοπον, ὀνόματι Ἰν-δαράζαρ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 447, line 12

ἔλαβε δὲ καὶ ὁ φύλαρχος Σαρακηνὸς ὁ τῶν Ῥωμαίων πραιδαν ἐξ αὐτῶν χιλιάδας εἴκοσι παίδων καὶ κορασίων· οὓς- τινες λαβὼν αἰχμαλώτους ἐπώλησεν ἐν τοῖς Περσικοῖς καὶ Ἰνδικοῖς μέρεσιν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 3

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ῥου-φίνου τὴν παρὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις κατέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέλαβε τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἄντ' αὐτοῦ βασιλέα τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 9

καὶ ἀποπλεύσας ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων ἐπὶ Ἀλεξάνδρειαν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ μέρη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 10

καὶ εἰσελθὼν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν, μετὰ χαρᾶς πολλῆς ἐξενίσθη ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν, ὅτι διὰ πολλῶν χρόνων ἡξιώ-θη μετὰ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κτήσασθαι φίλιαν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 13

ὥς δὲ ἐξηγήσατο ὁ αὐτὸς πρεσβευτῆς, ὅτε ἐδέξατο αὐτὸν ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς, ὑφηγήσατο τὸ σχῆμα τῆς βασιλικῆς τῶν Ἰνδῶν κατα-στάσεως ὅτι γυμνὸς ὑπῆρχε

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

καὶ κατὰ τοῦ ζώσματος εἰς τὰς ψύας αὐτοῦ λινόχρυσα ἱμάτια, κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς καὶ τῶν ὤμων φορῶν σχιαστὰς διὰ μαργαριτῶν καὶ κλαβία ἀνὰ πέντε καὶ χρυσᾶ ψέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λινό- χρυσον φακιόλιν ἐσφενδο- νισμένον, ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν σειρὰς τέσσαρας, καὶ μαρινάκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ, καὶ ἴστατο ὑπεράνω τεσσάρων ἐλεφάντων ἐχόντων ζυγὸν καὶ τροχοὺς δ', καὶ ἐπάνω, ὡς ὄχημα ὑψηλὸν ἡμφιεσμένον χρυσεῖς

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 1

καὶ ἴστατο ἐπάνω ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν βαστάζων σκουτάριον μικρὸν κεχρυσω- μένον καὶ δύο λαγκίδια καὶ αὐτὰ κεχρυσωμένα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 7

Καὶ εἰσενεχθεὶς ὁ πρεσβευτῆς Ῥωμαίων, κλίνας τὸ γόνυ προσεκύνησε· καὶ ἐκέ- λευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν ἀναστῆναί με καὶ ἀναχθῆναι πρὸς αὐτόν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 15

λύσας δὲ καὶ ἀναγνοὺς δι' ἐρμηνέως τὰ γράμματα, εὔρε περιέχοντα ὥστε ὀπλί- σασθαι αὐτόν κατὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσιν αὐτῷ χώραν ἀπολέσαι καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συν- ἀλλαγῆναι ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέ- ταξε χάρας τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Νείλου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Ἀλεξαν- δρεῖα τὴν πραγματείαν ποιεῖσθαι.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 17

καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς Ἰν- δῶν Ἐλεσβόας ἐπ' ὄψεσι τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτόν Ἰνδοὺς Σαρακηνοὺς, ἐπῆλθε τῇ Περσικῇ χώρᾳ ὑπὲρ Ῥωμαίων, δηλώσας τῷ βασιλεῖ Περσῶν τοῦ δέξα- σθαι τὸν βασιλέα Ἰνδῶν πολεμοῦντα αὐτῷ καὶ ἐκπορθῆσαι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην γῆν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 22

καὶ πάντων οὕτως προβάντων ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν κρατήσας τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, δεδωκώς εἰρήνης φίλημα, ἀπέλυσεν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 459, line 3

κατέπεμψε γὰρ καὶ σάκρας διὰ Ἰνδοῦ πρεσβευτοῦ καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 477, line 7

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ πρεσβευτῆς Ἰνδῶν μετὰ δώρων κατεπέμφθη ἐν Κων- σταντινουπόλει.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 478, line 22

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἔρριψε καὶ τὴν τρίτην ὑπατείαν ὁ αὐ- τὸς βασιλεὺς, ἀνακα- λεσάμενος τοὺς πατρικίους Ὀλύβριον καὶ Πρόβον, ὄντας ἐν ἐξορίᾳ, δεδωκώς αὐτοῖς πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. Ἰνδικτιῶνος ἱβ' παρελήφθη ὁ ῥῆξ Ἀφρικῆς μετὰ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ὑπὸ Βελισαρίου· καὶ εἰσηνέχθησαν ἐν Κωνσταντινουπό- λει.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 484, line 9

6.18. ALEXANDER ROMANCE

Ἰνδικτιῶνος ἰγ' πρεσβευτῆς Ἰνδῶν κατεπέμφθη μετὰ καὶ ἐλέφαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ioannes Malalas Chronogr., Chronologica (fort. auctore anonymo excerptorum chronologicorum) (2871: 002) "Ioannis Malalae chronographia", Ed. Dindorf, L. Bonn: Weber, 1831; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 14, line 5

Μετὰ γοῦν τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν τοῦ πύργου διάλυσιν μετα- στέλλονται οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε πάντας τοὺς ἐξ αὐτῶν γενομέ- νους, καὶ διδόασιν αὐτοῖς ἑγγραφον τῶν τόπων τὴν κατανέμησιν, ἥνπερ ἐκ τοῦ πατρὸς Νῶε παρειλήφασιν, καὶ λαγχάνουσιν ἐκά- στῳ καὶ ταῖς ἐκάστου φυλαῖς καὶ πατριαῖς τόπον καὶ κλίματα καὶ χώρας καὶ νήσους καὶ ποταμούς κατὰ τὴν ὑποκειμένην ἔκθε- σιν, καὶ κατακληροῦνται τῷ μὲν πρωτοτόκῳ υἱῷ Νῶε Σῆμ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς καὶ Ῥινοκουρούρων τὰ πρὸς ἀνατολήν, τῷ δὲ Χάμ ἀπὸ Ῥινοκουρούρων ἕως Γαδεύρων τὰ πρὸς νότον, τῷ δὲ Ἰάφεθ ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδεύρων τὰ πρὸς βορρᾶν.

Ioannes Malalas Chronogr., Chronologica (fort. auctore anonymo excerptorum chronologicorum) Page 14, line 11

Αἱ δὲ λαχοῦσαι χῶραι τῷ μὲν Σῆμ εἰσὶν αὗται, Περσίς, Βακτριανή, Ὑρκανία, Βαβυλωνία, Κορδυαία, Ἀσσυρία, Με- σοποταμία, Ἀραβία ἡ ἀρχαία, Ἑλυμαῖς, Ἰνδική, Ἀραβία ἡ εὐδαίμων, κοίλη Συρία, Κομμαγενή καὶ Φοινίκη πᾶσα καὶ πο- ταμὸς Εὐφράτης· τῷ δὲ Χάμ Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἡ βλέπουσα κατ' Ἰνδούς, ἑτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ ποταμὸς τῶν Αἰθιοπῶν, ἐρυθρὰ βλέπουσα κατ' ἀνατολάς, Θηβαῖς, Λιβύη ἡ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρίς, Σύρτις, Λιβύη ἄλλη, Νουμιδία, Μασσυρίς, Μαυριτανία ἡ κατέναντι Γαδεύ- ρων· ἐν δὲ τοῖς κατὰ βορρᾶν τὰ παρὰ θάλασσαν ἔχει Κιλικίαν, Παμφυλίαν, Πισιδίαν, Μυσίαν, Λυκαονίαν, Φρυγίαν, Καμαλίαν, Λυκίαν, Καρίαν, Λυδίαν, Μυσίαν ἄλλην, Τρωάδα,

Ioannes Malalas Chronogr., Chronographia (eclogae e cod. Paris. gr. 1336) (2871: 003) "Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecae regiae Parisiensis, vol. 2", Ed. Cramer, J.A. Oxford: Oxford University Press, 1839, Repr. 1967. Page 234, line 6

Ἐν δὲ τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀρφαξᾶδ ἀνε- φύει τις Ἰνδὸς σοφὸς ἀνὴρ ἀστρονόμος, ὀνόματι Γανδουβάριος, ὅστις συνεγράψατο πρῶτος ἀστρο- νομίαν Ἰνδοῖς· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ, τῆς κρατησάσης τὴν Ἀσσυρίαν καὶ τὴν Περ- σίδα, καὶ τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, ἀνεφάνη ἄνθρωπος γίγας τὸ γένος, ὀνόματι Κρόνος, ἐπικληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Δόμνος, εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ πλανήτου ἀστέρος Κρόνου.

6.18 Alexander romance

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Alexander romance is any of several collections of legends concerning the mythical exploits of Alexander the Great. The earliest version is in Greek, dating to the 3rd century. Several late manuscripts attribute the work to Alexander's court historian Callisthenes, but the historical figure died before Alexander and could not have written a full account of his life. The unknown author is still sometimes called Pseudo-Callisthenes. (From Wikipedia¹⁷)

Anonymi Historici (FGrH), *Alexandri historia* (e cod. Sabbaitico 29) (1139: 006) "FGrH #151". Volume-Jacoby'-F 2b,151,F, fragment 1, line 96

ἦσαν δὲ αὐτῶι καὶ ἐλέφαντες ἡγμένοι ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς, ὧν ἡ παρασκευὴ τοῦτον εἶχεν τὸν τρόπον· πύργοι ξύλινοι κατεσκευασμένοι ἐπετίθεντο τοῖς νώτοις αὐτῶν, ἀφ' ὧν ἄνδρες ἀπεμάχοντο ἐν ὅπλοις, ὡς συμβαίνει τοὺς ἀντιπαρατασσομένους διαφθεῖρεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν ἀπομαχομένων ἀνδρῶν διαφθειρομένους καὶ ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων πατουμένους.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* (1139: 007) "FGrH #153". Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 3

STRABON XI 5, 5: (Kleitarch. 137 F 16) καὶ τὰ πρὸς τὸ ἐνδοξον θρυληθέντα καὶ ὠμολόγηται παρὰ πάντων, οἳ γε πλάσαντες ἦσαν οἱ κολακείας μᾶλλον ἢ ἀληθείας φροντίζοντες· οἷον τὸ τὸν Καύκασον μετενεγκεῖν εἰς τὰ Ἰνδικὰ ὄρη καὶ τὴν πλησιάζουσιν ἐκεῖνοις ἐῶιαν θάλατταν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων τῆς Κολχίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου ὁρῶν.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 6

ταῦτα γὰρ οἱ Ἑλληνας [καὶ] Καύκασον ὠνόμαζον, διέχοντα τῆς Ἰνδικῆς πλείους ἢ τρισμυρίους σταδίους, καὶ ἐνταῦθα ἐμύθευσαν τὰ περὶ Προμηθεά καὶ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ τὰ ὕστατα πρὸς ἔω ἐγνώριζον οἱ τότε.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 8

ἡ δὲ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεία Διονύσου καὶ Ἡρακλέους ὕστερογενῇ τὴν μυθοποιίαν ἐμφαίνει, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τὸν Προμηθεά λῦσαι λεγομένου χιλιάσιν ἐτῶν ὕστερον.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 10

καὶ ἦν μὲν ἐνδοξότερον τὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τῶν Ἰνδικῶν ὁρῶν καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν ἢ μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Καυκάσου· ἀλλ' ἡ

17. http://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_romance

6.19. JOANNES STOBAEUS

δόξα τοῦ ὄρους καὶ τοῦνομα καὶ τὸ τοὺς περὶ Ἰάσονα δοκεῖν μακροτάτην στρα-
τείαν τελέσαι τὴν μέχρι τῶν πλησίον Καυκάσου καὶ τὸ τὸν Προμηθεά παραδεδοσθαι
δεδεμένον ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς ἐν τῷ Καυκάσῳ, χαριεῖσθαι τι τῷ βασιλεῖ
ὑπέλαβον, τοῦνομα τοῦ ὄρους μετενέγκαντες εἰς τὴν Ἰνδικήν.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F
2b,153,F, fragment 2, line 6

ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους, καὶ μετ'
αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἰστρος καὶ ὁ Νεῖλος, ἱκανῶς συμφωνεῖται·
τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων
τούλάχιστον πλάτος, οἱ δὲ καὶ † τριῶν, Μεγασθένους (III) δέ, ὅταν ᾗ μέτριος καὶ
εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυιῶν τούλάχιστον.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F
2b,153,F, fragment 7, line 26

τὸ γὰρ αὐτ[ὸ γέγρα]φρα (?) καὶ ἐν το[.....] ὄρ[.....]αρινδε καταλ[....]οις γυν[αι]κὸς
[....]εν | [.....]α καὶ ἡ Στεροπῇ Ἀλέξανδρον αὐτόθ[..... |] ἀνέτειλε τῶν Φιλιπ-
πε[ῶ]ν υἱῶν σφω[. |].. κεκληθῆσθαι μᾶλλον [ῆ] εἶναι Ἀντίπ[α]τρος | [ποιεῖ αὐ]τὴν
βασίλιδά' Ἀντίπατρος.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F
2b,153,F, fragment 9, line 15

διαπορουμένου δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου περὶ τοῦ<των> νοήσαντα τὸν Ἰνδὸν εἰπεῖν,
ὅτι τοῖς ἀπόροις τῶν ἐρωτημά|των ἀπόρους εἶναι καὶ τὰς ἀποκρίσεις συμβαίνει.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F
2b,153,F, fragment 15c, line 1

Σάνεια· πόλις Ἰνδική, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδρειάδος <ζ>.

6.19 Joannes Stobaeus

Joannes Stobaeus (/dʒou'ænis stou'bi:əs/;[1] Greek: Ἰωάννης ὁ
Στοβαῖος; 5th-century CE), from Stobi in Macedonia, was the com-
piler of a valuable series of extracts from Greek authors. The work
was originally divided into two volumes containing two books each.
The two volumes became separated in the manuscript tradition, and
the first volume became known as the Extracts (Eclogues) and the sec-
ond volume became known as the Anthology (Florilegium). Modern
editions now refer to both volumes as the Anthology. The Anthology

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

contains extracts from hundreds of writers, especially poets, historians, orators, philosophers and physicians. The subjects covered range from natural philosophy, dialectics, and ethics, to politics, economics, and maxims of practical wisdom. The work preserves fragments of many authors and works who otherwise might be unknown today.

Books 1 and 2

The first two books ("Eclogues") consist for the most part of extracts conveying the views of earlier poets and prose writers on points of physics, dialectics, and ethics.[3] We learn from Photius that the first book was preceded by a dissertation on the advantages of philosophy, an account of the different schools of philosophy, and a collection of the opinions of ancient writers on geometry, music, and arithmetic.[3] The greater part of this introduction is lost. The close of it only, where arithmetic is spoken of, is still extant. The first book was divided into sixty chapters, the second into forty-six, of which the manuscripts preserve only the first nine.[3] Some of the missing parts of the second book (chapters 15, 31, 33, and 46) have, however, been recovered from a 14th-century gnomology.[5] His knowledge of physics — in the wide sense which the Greeks assigned to this term — is often untrustworthy.[2] Stobaeus betrays a tendency to confound the dogmas of the early Ionian philosophers, and he occasionally mixes up Platonism with Pythagoreanism.[2] For part of the first book and much of the second, it is clear that he depended on the (lost) works of the Peripatetic philosopher Aetius and the Stoic philosopher Arius Didymus.[2] Books 3 and 4

The third and fourth books ("Florilegium") are devoted to subjects of a moral, political, and economic kind, and maxims of practical wisdom.[3] The third book originally consisted of forty-two chapters, and the fourth of fifty-eight.[3] These two books, like the larger part of the second, treat of ethics; the third, of virtues and vices, in pairs; the fourth, of more general ethical and political subjects, frequently citing extracts to illustrate the pros and cons of a question in two successive chapters.[2] (From Wikipedia¹⁸)

Joannes Stobaeus Anthologus, *Anthologium* (2037: 001) "Ioannis Stobaei anthologium, 5 vols.", Ed. Wachsmuth, C., Hense, O. Berlin: Weidmann, 1-2:1884; 3:1894; 4:1909; 5:1912, Repr. 1958. Book 1, chapter 3, section 56, line 3

18. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Stobaeus

6.19. JOANNES STOBAEUS

<Πορφυρίου ἐκ τοῦ Περὶ Στυγός> (ap. Holsten., opusc. Porph. p. 148). Ἰνδοὶ οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀντωνίνου, τοῦ ἐξ Ἑμίσεων ἐν τῇ Συρίᾳ [ἀφικομένου] Βαρδισάνῃ τῷ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας εἰς λόγους ἀφικόμενοι, ἐξηγήσαντο, ὥς ὁ Βαρδισάνης ἀνέγραψεν, εἶναί τινα λίμνην ἔτι καὶ νῦν παρ' Ἰνδοῖς δοκιμαστήριον λεγομένην, εἰς ἣν, ἂν τις τῶν Ἰνδῶν αἰτίαν ἔχων τινὸς ἀμαρτίας ἀρνῇται, <εἰσάγεται>.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 7

Ἰνδοὶ οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀντωνίνου, τοῦ ἐξ Ἑμίσεων ἐν τῇ Συρίᾳ [ἀφικομένου] Βαρδισάνῃ τῷ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας εἰς λόγους ἀφικόμενοι, ἐξηγήσαντο, ὥς ὁ Βαρδισάνης ἀνέγραψεν, εἶναί τινα λίμνην ἔτι καὶ νῦν παρ' Ἰνδοῖς δοκιμαστήριον λεγομένην, εἰς ἣν, ἂν τις τῶν Ἰνδῶν αἰτίαν ἔχων τινὸς ἀμαρτίας ἀρνῇται, <εἰσάγεται>.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 26

Ἐκουσίῳν τοίνυν ἀμαρ- τημάτων δοκιμαστήριον Ἰνδοὺς τοῦτ' ἔχειν τὸ ὕδωρ· ἀκου- σίῳν δὲ ὁμοῦ καὶ ἔκουσίῳν καὶ ὅλως ὀρθοῦ βίου ἕτερον εἶναι, περὶ οὗ ὁ Βαρδισάνης τάδε γράφει· θήσω γὰρ τὰ- κείνου κατὰ λέξιν· “Ἐλεγον δὲ καὶ σπηλαιον εἶναι αὐτό- ματον, μέγα, ἐν ὅρει ὑψηλοτάτῳ σχεδὸν κατὰ μέσον τῆς γῆς, ἐν ᾧ σπηλαίῳ ἐστὶν ἀνδριάς, ὃν εἰκάζουσι πηχῶν δέκα ἢ δώδεκα, ἐστὼς ὀρθός, ἔχων τὰς χεῖρας ἡπλωμένας ἐν τύπῳ σταυροῦ· καὶ τὸ μὲν δεξιὸν τῆς ὀψεως αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρικόν, τὸ δ' εὐώνυμον θηλυκόν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ βραχίον ὁ δεξιὸς καὶ ὁ δεξιὸς ποῦς καὶ ὅλον τὸ μέρος

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 86

Ἄ μὲν οὖν Ἰνδοὶ ἱστοροῦσι περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δοκιμαστηρίου ὕδατος, ἔστι ταῦτα.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 40, section 1, line 122

Πρὸς γε μὴν ταῖς ἀνασχέσεσι τοῦ ἡλίου πάλιν εἰσρέων ὁ Ὀκεανός, τὸν Ἰν- δικόν τε καὶ Περσικὸν διανοίξας κόλπον, ἀναφαίνει τὴν Ἑρυθρὰν θάλασσαν διειληφώς.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 40, section 1, line 134

Ἐν τούτῳ γε μὴν νῆσοι μεγάλαι τυγχάνουσιν, αἱ [τε] δύο Βρετανικαὶ λεγό- μεναι [καὶ] Ἀλβιον καὶ Ἰέρνη, τῶν προϊστορημένων μεί- ζους, ὑπὲρ Κελτοὺς κείμεναι· τούτων δὲ ἐλάττους ἢ τε Ταπροβάνη πέραν Ἰνδῶν, λοξὴ πρὸς τὴν οἰκουμένην, καὶ ἡ Φοβέα [Εὐβοία] καλουμένη, κατὰ τὸν Ἀράβιον κειμένη κόλπον.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 3, chapter 9, section 49, line 3

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἐν Παιδαλίοις, Ἰνδικῶ ἔθνει, οὐχ ὁ θύων, ἀλλ' ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 2, section 25, line 98

οἱ δὲ παῖδες παρ' αὐτοῖς ὥσπερ μάθημα τὸ ἀληθεύειν διδάσκονται. Παρ' Ἰνδοῖς ἐάν τις ἀποστερηθῇ δανείου ἢ παρα- καταθήκης, οὐκ ἔστι κρίσις, ἀλλ' αὐτὸν αἰτιᾶται ὁ πῖς- τεύσας.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 21

ἐπειδὴ δὲ οὐκ εὐδηλὸν ἔστιν ἄρτι γαμοῦντι, ὅποῖαι δὴ τινες τοῖς τρόποις αἱ γυναῖκες ἀναφανήσονται, Ἰνδοὶ οὕτω γαμοῦσι καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, καὶ οὐδεπώποτε ψευσιῆσαι λέγονται.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 23

ἐκεῖνοι τοίνυν οἱ Ἰνδοὶ οὐχ ὅπως πλούτῳ καὶ δόξῃ ἔγρημαν ἐνδ<όξ>ου ἀνδρὸς καὶ πλουσίου θυγατέρα, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν κόρην τὴν τε ὄψιν αὐτῆς καὶ τὸ κάλλος ἐπολυπραγμόνησαν, σοφία δὴ τινι τοῦτο γε, οὐκ ἀκολασία οὐδεμιᾶ, οὐδὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἡμῖν.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 39

περὶ μὲν οὖν τῶν Ἰνδῶν οὗτος ὁ λόγος κρατεῖ, ὡς καταμαντεύονται περὶ τῶν γυναικῶν πόρρωθεν, ὅποῖαί τινες ἔσονται.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 45

οὐ γὰρ τοὺς καλοὺς καὶ τὰς καλὰς ἐγὼ προξενῶ, ἀλλ' ἐτέρως οὐκ ἔνι εἰπεῖν, ἐπόμενον τῷ Ἰνδῶν λόγῳ.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 28, section 19, line 36

ὥστ' οὔτε χρυσὸν ἀμφιθήσεται ἢ λίθον Ἰνδικὸν ἢ χώρης ἐόντα ἄλλης, οὐδὲ πλέζεται πο- λυτεχνίησι τρίχας, οὐδ' ἀλείφεται Ἀραβίης ὀσμῆς ἐμ- πνέοντα, οὐδὲ χρίσεται πρόσωπον λευκαίνουσα ἢ ἐρυθραῖ- νουσα τοῦτο ἢ μελαίνουσα ὀφρύας τε καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν πολιὴν τρίχα βαφαῖσι τεχνεωμένη, οὐδὲ λούσεται θα- μινά.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 36, section 22, line 1

Κλειτοφῶντος Ῥοδίου ἐν α' Ἰνδικῶν (Ibid. 25, 1. 3 l. c. p. 327).

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 36, section 22, line 3

Ἰνδὸς ποταμός ἐστι τῆς Ἰνδίας.

6.20. SYRIANI, SOPATRI ET MARCELLINI SCHOLIA (?)

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 55, section 18, line 2

Τοῦ αὐτοῦ (fr. 143 M.). Ἰνδοὶ συγκατακαίουσιν, ὅταν τελευτήσωσι, τῶν γυναικῶν τὴν προσφιλεστάτην.

6.20 Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia (?)

? “” (From Wikipedia¹⁹)

Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia Ad Hermogenis Status, Scholia ad Hermogenis librum περὶ στάσεων (2047: 001) “Rhetores Graeci, vol. 4”, Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1833, Repr. 1968. Volume 4, page 71, line 4

Εἴτα ἐπεὶ καὶ ἱατρῶν ἐστὶν ἐπὶ μέρους ζητήματα· οἷον τί μὲν τοῖς ἐν Ἰνδίᾳ συντελεῖ πρὸς ὑγείαν, τί δὲ τοῖς ἐν Σκυθίᾳ, προσέθηκε τὸ ἐκ τῶν παρ’ ἐκάστοις κειμένων· οὐ γὰρ ἐκ τούτων ἀμφισβητεῖ ὁ ἱατρός, ἀλλ’ ὁ ῥήτωρ· εἰ δὲ πολλάκις καὶ ῥήτορες καθολικὰ μεταχειρίζονται, ὥς ὁ Δημοσθένης· οἷον οὐκ ἔστιν ἐπιорκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν, κτήσασθαι· καὶ πάλιν πέρας γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ὁ θάνατος· καὶ παρ’ Αἰσχίνῃ· οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος πονηροῦ τρόπου περιεγένετο· εἰδέναι δὲ χρῆ, ὅτι αἱ καθόλου ἐργασίαι τοῦ ἐπὶ μέρους ἐγένοντο.

Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia Ad Hermogenis Status, Scholia ad Hermogenis librum περὶ στάσεων Volume 4, page 747, line 25

καὶ ἐπὶ ζητημάτων δὲ φανερόν τὸ τοιοῦτον· οἷον Ἀλεξάνδρου ἐν Ἰνδοῖς ὄντος συμβόλῃ· λεύει Δημοσθένης ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων.

6.21 Flavius Claudius Julianus Imperator

Julian (Latin: Flavius Claudius Julianus Augustus, Greek: Φλάβιος Κλαύδιος Ἰουλιανός Αὐγουστος;[1] 331/332[2] – 26 June 363), also known as Julian the Apostate, as well as Julian the Philosopher, was Roman Emperor from 361 to 363 and a noted philosopher and Greek writer.[3] (From Wikipedia²⁰)

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖον (2003: 001) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 28, line 33

19.

20. http://en.wikipedia.org/wiki/Julian_%28emperor%29

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ὁ δὲ μικρὰ μὲν ἐνόμιζεν εἶναι τὰ παρόντα καὶ πόνον οὐ πολὺν τῆς σῆς συνέσεως καὶ ῥώμης κρατῆσαι, τοὺς Ἰνδῶν δὲ ἐσκόπει πλούτους καὶ Περσῶν τὴν πολυ- τέλειαν· [καὶ] τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν ἀνοίας καὶ θράσους ἐκ μικροῦ παντελῶς περὶ τοὺς κατασκόπους πλεονεκτήματος, οὓς ἀφυλάκτους ὅλη τῇ στρατιᾷ λοχήσας ἔκτεινεν.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας (2003: 003) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 1, line 43

τοῦ τῶν Ἑλλήνων βασιλέως εἶναι ἐθέλοντα, ὥστε ὁ μὲν ἠτίμαζε τοὺς ἀρίστους, σὺ δὲ οἶμαι καὶ τῶν φαύλων πολλοῖς τὴν συγγνώμην νέμεις, τὸν Πιπτακὸν ἐπαινῶν τοῦ λόγου, ὃς τὴν συγγνώμην τῆς τιμωρίας προὔτίθει, αἰσχυ- νοίμην <ἄν>, εἰ μὴ τοῦ Πηλέως φαινοίμην εὐγνωμονέστερος καὶ ἐπαινοῖην εἰς δύναμιν τὰ προσόντα σοι, οὕτι φημὶ χρυσὸν καὶ ἀλουργῇ χλαῖναν, οὐδὲ μὰ Δία πέπλους παμποι- κίλους, <γυ- ναικῶν ἔργα Σιδωνίων>, οὐδὲ ἵππων Νισαίων κάλλη καὶ χρυσοκολλήτων ἄρμάτων ἀστράπτουσιν αἴγλην, οὐδὲ τὴν Ἰνδῶν λίθον εὐανθεῖ καὶ χαρίεσσαν.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 11, line 11

Ταύτην δὴ τὴν πόλιν στρατὸς ἀμήχανος πλήθει Παρθυαίων ζὺν Ἰνδοῖς περιέσχεν, ὀπηνίκα ἐπὶ τὸν τύραν- νον βαδίζειν προὔκειτο· καὶ ὅπερ Ἡρακλεῖ φασιν ἐπὶ τὸ Λερ- ναῖον ἰόντι θηρίον συνενεχθῆναι, τὸν θαλάττιον καρ- κίνον, τοῦτο ἦν ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς ἐκ τῆς ἡπείρου Τίγρητα διαβάς καὶ ἐπιτειχίζων τὴν πόλιν χώμασιν· εἴτα εἰς ταῦτα δεχόμενος τὸν Μυγδόνιον, λίμνην ἀπέφηνε τὸ περὶ τῷ ἄστει χωρίον καὶ ὥσπερ νῆσον ἐν αὐτῇ συνεῖχε τὴν πόλιν, μικρὸν ὑπερεχουσῶν καὶ ὑπερφαινομένων τῶν ἐπάλξεων.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 11, line 40

Ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνδῶν εἶπετο, καὶ ἔφερεν ἐκ σιδήρου πύργους τοξοτῶν πλήρεις.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 12, line 2

Ἐπειδὴ γὰρ οἱ Παρθυαῖοι κοσμηθέντες ὅπλοις αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι ζὺν τοῖς Ἰν- δικοῖς θηρίοις προσῆγον τῷ τείχει, λαμπροὶ ταῖς ἐλπίσιν ὥς αὐτίκα μάλα διαρπασό- μενοι, καὶ ἐδέδοτό σφιν τοῦ πρόσω χωρεῖν τὸ σημεῖον, ὠθοῦντο ζύμπαντες, αὐτός τις ἐθέλων πρῶτος ἐσαλέσθαι τὸ τεῖχος καὶ οἷχεσθαι φέρων τὸ ἐπ’ αὐτῷ κλέος, εἶναι τε οὐδὲν ἐτόπαζον δέος· οὐδὲ γὰρ ὑπομενεῖν σφῶν τὴν ὁρμὴν τοὺς ἔνδον ἠξίου.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 13, line 38

Ἑλλήνων μὲν Αἶαντε καὶ οἱ Λαπίθαι καὶ Μενεσθεὺς τοῦ τείχους εἷξαν καὶ πε- ριεῖδον τὰς πύλας συντριβομένας ὑφ’ Ἑκτορος καὶ τῶν ἐπάλξεων ἐπιβεβηκότα τὸν Σαρπη- δόνα· οἱ δὲ οὐδὲ διαρραγέντος αὐτομάτως τοῦ τείχους ἐνέδοσαν, ἀλλὰ ἐνί-

6.21. FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS IMPERATOR

κων μαχόμενοι καὶ ἀπεκρούοντο Παρ-
θυαίους ξὺν Ἰνδοῖς ἐπιστρατεύσαντας· εἴτα
ὁ μὲν ἐπιβὰς τῶν νεῶν ἀπὸ τῶν ἱκρίων ὥσπερ ἐρύματος πεζὸς διαγωνί-
ζεται, οἱ δὲ πρότερον ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐναυμάχουν· τέλος δὲ οἱ μὲν τῶν ἐπάλξεων εἴξαν καὶ τῶν
νεῶν, οἱ δὲ ἐνίκων ναυσί τε ἐπιόντας καὶ πεζῇ τοὺς πολεμίους.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πρά-
ξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 18, line 7

Καὶ εἰ βούλεσθε τὸ κεφάλαιον ἀνθρώως ἐλεῖν τοῦ λόγου, ὑπομνήσθητε τῆς τοῦ
Μακεδόνος ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς πορείας, οἱ τὴν πέτραν ἐκείνην κατῴκουν, ἐφ' ἣν οὐδὲ
τῶν ὀρνίθων ἦν τοῖς κουφοτάτοις ἀναπτῆναι, ὅπως ἐάλω, καὶ οὐδὲν πλεον ἀκούειν
ἐπιθυμήσετε, πλὴν τοσοῦτον μόνον, ὅτι Ἀλέξανδρος μὲν ἀπέβαλε πολλοὺς Μακε-
δόνας ἐξελὼν τὴν πέτραν, ὁ δὲ ἡμέτερος ἄρχων καὶ στρατηγὸς οὐδὲ χιλιάρχον
ἀποβαλὼν ἢ λοχαγόν τινα, ἀλλ' οὐδὲ ὀπλίτην τῶν ἐκ κατα-
λόγου, καθάραν καὶ
ἄδακρυν περιεποιήσατο τὴν νίκην.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πρά-
ξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 24, line 11

Ταύτην δὲ τῇ ψυχῇ φασιν ἐμφύεσθαι καὶ αὐτὴν ἀποφαίνειν εὐδαίμονα καὶ βασι-
λικὴν καὶ ναὶ μὰ Δία πολιτικὴν καὶ στρατηγικὴν καὶ μεγαλόφρονα καὶ πλουσίαν γε
ἀληθῶς, οὐ τὸ Κολο-
φώνιον ἔχουσιν χρυσίον, Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος
ἐντὸς ἔεργε Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, ὅτε ἦν ὀρθὰ τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, οὐδὲ
ἐσθῆτα πολυτελῆ καὶ ψήφους Ἰνδικὰς καὶ γῆς πλέθρων μυριάδας πάνυ πολλὰς, ἀλλὰ
ὁ πάντων ἅμα τούτων καὶ κρεῖττον καὶ θεοφιλέστερον, ὃ καὶ ἐν ναυαγίαις ἔνεστι
διασώσασθαι καὶ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐν δῆμῳ καὶ ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐπ' ἐρημίαις ἐν λησταῖς
μέσοις καὶ ἀπὸ τυράννων βιαίων.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τοῦ ἀγαθωτάτου
Σαλουστίου παραμυθητικὸς εἰς ἑαυτὸν (2003: 004) “L’empereur Julien. Oeuvres
complètes, vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 5, line
57

Ταῦτα ἐννοοῦντες, τούτοις στρεφόμενοι τοῖς εἰδώλοις, τυχὸν οὐκ ὀνείρων νυκτε-
ρινῶν ἰνδάλμασι προσέ-
ξομεν, οὐδὲ κενὰ καὶ μάταια προσβαλεῖ τῷ νῷ φαντάσματα
πονηρῶς ὑπὸ τῆς τοῦ σώματος κράσεως αἴσθησις διακει-
μένη.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Πρὸς Ἡράκλειον κυνικὸν περὶ τοῦ
πῶς κυνιστέον καὶ εἰ πρέπει τῷ κυνὶ μύθους πλάττειν (2003: 007) “L’empereur
Julien. Oeuvres complètes, vol. 2.1”, Ed. Rochefort, G. Paris: Les Belles Lettres,
1963. Section 2, line 6

Εἰ δέ, ὥσπερ ἱππεῖς ἐν Θράκῃ καὶ Θετταλίᾳ, τοξόται δὲ καὶ τὰ κουφότερα τῶν
ὀπλων ἐν Ἰνδίᾳ καὶ Κρήτῃ καὶ Καρίᾳ, τῇ φύσει τῆς χώρας ἀκολουθοῦντων οἴμαι τῶν
ἐπιτηδευμάτων, οὕτω τις ὑπολαμβάνει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων, ἐν οἷς ἕκαστα
τιμᾶται, μάλιστα παρὰ τούτων αὐτὰ καὶ πρῶτον εὐρῆσθαι.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Πρὸς Ἡρόκλειον κυνικὸν περὶ τοῦ πῶς κυνιστέον καὶ εἰ πρέπει τῷ κυνὶ μύθους πλάττειν Section 16, line 9

Ἐπεὶ δὲ ἐδέδοκτο τῷ Διὶ κοινῇ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐνδοῦναι ἀρχὴν καταστάσεως ἐτέρας καὶ μεταβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τοῦ νομαδικοῦ βίου πρὸς τὸν ἡμε-ρώτατον, ἐξ Ἰνδῶν ὁ Διόνυσος αὐτοπτος ἐφαίνετο δαίμων, ἐπιφοιτῶν τὰς πόλεις, ἄγων μεθ' ἑαυτοῦ στρατιὰν πολλὴν δαιμόνων τινὰ καὶ διδοὺς ἀνθρώποις κοινῇ μὲν ἅπασι σύμβολον τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸ τῆς ἡμερίδος φυτόν, ὃ μὲν μοι δοκοῦσιν, ἐξημερωθέντων αὐτοῖς τῶν περὶ τὸν βίον, Ἑλλήνες τῆς ἐπωνυμίας αὐτὸ ταύτης ἀξιῶσαι, μητέρα δὲ αὐτοῦ προσεῖπε τὴν Σεμέλην διὰ τὴν πρόρ-ρησιν, ἄλλως τε καὶ τοῦ θεοῦ τιμῶντος αὐτὴν ἅτε πρώτην ἱερόφαντιν τῆς ἔτι μελλούσης ἐπιφοιτήσεως.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Συμπόσιον ἢ Κρόνια sive Caesares (2003: 010) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 2.2”, Ed. Lacombrade, C. Paris: Les Belles Lettres, 1964. Section 25, line 29

Ἐγὼ δὲ ἐν οὐδὲ ὅλοις ἐνιαυτοῖς δέκα πρὸς τούτοις καὶ Ἰνδῶν γέγονα κύριος.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Συμπόσιον ἢ Κρόνια sive Caesares Section 31, line 32

Ἄλλ’ ἡνίκα,» εἶπεν, «ἐν Ἰνδοῖς ἐτρώθης καὶ ὁ Πευκέστης ἔκειτο παρὰ σέ, σὺ δὲ ἐξήγου ψυχορραγῶν τῆς πόλεως, ἅρα ἥττων ἦσθα τοῦ τρώσαντος, ἢ καὶ ἐκεῖνον ἐνίκα;

6.22 Asterius of Amasea

Saint Asterius of Amasea (c. 350 – c. 410 AD)[1] was made Bishop of Amasea between 380 and 390 AD, after having been a lawyer.[1][2] He was born in Cappadocia and probably died in Amasea in modern Turkey, then in Pontus. Significant portions of his lively sermons survive, which are especially interesting from the point of view of art history, and social life in his day. Asterius, Bishop of Amasea is not to be confused with the Arian polemicist, Asterius the Sophist.[2]

Asterius of Amasea was the younger contemporary of Amphilochius of Iconium and the three great Cappadocian Fathers.[2] Little is known about his life, except that he was educated by a Scythian slave. Like Amphilochius, he had been a lawyer before becoming bishop between 380 and 390 AD, and he brought the skills of the professional rhetorician to his sermons.[3] Sixteen homilies and panegyrics on the martyrs

6.23. STEPHANUS MED.

still exist, showing familiarity with the classics, and containing an unusual concentration of details of everyday life in his time. One of them, Oration 4: *Adversus Kalendarum Festum* attacks the pagan customs and abuses of the New Years feast, denying everything that Libanius had said supporting it - see Lord of Misrule for extensive quotations. That sermon was preached on January 1, 400 AD, which provides the main evidence, with a reference in another to his great age, to the dating of his career.[4]

Texts

An English translation exists of five sermons by Asterius, which were published in 1904 in the US under the title "Ancient Sermons for Modern Times", and issued as a reprint in 2007. This is the main portion of his works to exist in English, and has been transcribed online.[2][12] Oration 11 has also been translated.[13]

Other sermons by Asterius of Amasea existed in the time of Photius, who referred to a further ten sermons not now known in *Bibliotheca codex 271*. [2] One of these lost sermons indicates that Asterius lived to a great age.[2]

Fourteen genuine sermons have been printed by Migne in the *Patrologia Graeca* 40, 155-480, with a Latin translation.[2] along with other sermons "by Asterius" that were written by Asterius the Sophist. Another two genuine sermons were discovered in manuscript at Mount Athos by M. Bauer. Those two were first printed by A. Bretz (TU 40.1, 1914). Eleven sermons have also been translated into German.[2] (From Wikipedia²¹)

Asterius *Scr. Eccl.*, *Homiliae* 1–14 (2060: 001) "Asterius of Amasea. Homilies i–xiv", Ed. Datema, C. Leiden: Brill, 1970. Homily 1, chapter 5, section 3, line 6

Αὐξουσα γὰρ καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ περιεργότερον ἡ τρυφή ἤδη καὶ τῶν ἐξ Ἰνδικῆς ἀρωμάτων παρεγγέει τοῖς ὄψοις, καὶ μᾶλλον τῶν ἱατρῶν οἱ μυροπῶλαι τοῖς μαγεύροις ὑπηρετοῦσιν.

6.23 Stephanus Med.

7th century? Don't confuse with Stephanus Phil. (also 7th c).

21. http://en.wikipedia.org/wiki/Asterius_of_Amasia

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

“” (From Wikipedia²²)

Stephanus Med., Phil., Collyrium ophthalmicum (olim sub auctore Stephano Archiatro) (0724: 003) “Index lectionum in universitate litterarum Vratislaviensi per hiemem anni 1888–1889”, Ed. Studemund, W. Breslau: Breslau University Press, 1889. Page 13, line 7

ἀκαίρως γὰρ οὐδὲν ὀνίνησιν· ἀλλὰ καὶ ὀδύνην μεγάλην ἐργάζεται τῷ διατείνειν τοὺς χιτῶνας· χρεῖα οὖν ἐν ἀπόροις εὐρεῖν· καὶ διὰ τοῦτο πρῶτον μὲν τοῦ ὅλου σώματος πρόνοιαν ποιήσασθαι χρὴ ἥτοι δια (sic) φλεβοτομίας· ἢ καθάρσεως, ἢ δι’ ἀμφοτέρων εἰ δέοι· εἴτα τῆς κεφαλῆς· μετὰ δὲ ταύτης πρόνοιαν καὶ τὴν πρόσφορον δίαιταν χρήσασθαι τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ· (manus recens in margine adscripsit: Comp, id est Compositio) ἔστι δὲ ἡ σύνθεσις αὐτοῦ τοιάδε· πομφόλυγος πεπλυμένης ☒ <β>· ἀμύλου καλῶς πεπλυμένου προσφάτου καὶ ἀποίου ☒ <ε>· καδμίας κεκαυμένης (inc. fol. 323) καὶ πεπλυμένης ☒ <δ>· μολίβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☒ <γ>· ψιμμινθίου πεπλυμένου ☒ <α>· λίθου αἱματίτου ☒ <ζ>· ὀπίου ☒ <α> ☒· ῥόδων χυλοῦ ☒ <γ>· λιβάνου ☒ <α> ☒· κρόκου ☒ τὸ ☒· ἀλόης ἰνδικῆς· ὡσαύτως σμύρνης ☒ <α> ☒· σαρκοκόλλης πεπλυμένης ☒ <η>· σάχαρος πεφωγμένου ☒ <γ>· τραγακάνθης ☒ ι<β>· ἀποβραχείσης ἐν χυλῷ τήλεως· ἔστι δὲ ὁ μὲν πεπλυμένος πομφόλυξ (sic)· ξηραίνων ἀδήκτως· εἴπέρ τι καὶ ἄλλως ἐστὶ· καὶ διὰ τοῦτο χρώμεθα αὐτῷ πρὸς τὰ λεπτὰ καὶ δριμέα ῥεύματα· ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἔλκη πρὸς τούτοις ὁ πομφόλυξ ἔχει βραχὺ τὶ καὶ στυπτικὸν· ἢ δὲ ἀρίστη καδμία καυθεῖσα καὶ πλυθεῖσα ἀδηκτοτάτη γίνεται φάρμακον· ἔχει δὲ τὶ βραχὺ καὶ ῥυπτικὸν ἐάν τε μετὰ τὴν καύσιν (sic)· ἐάν τε καὶ χωρὶς ταύτης πλυθῇ.

6.24 Joannes Philoponus

Jump to: navigation, search

John Philoponus (play /fiˈlɒpənəs/; Ancient Greek: Ἰωάννης ὁ Φιλόπωνος; 490 – 570) also known as John the Grammarian or John of Alexandria, was a Christian and Aristotelian commentator and the author of a considerable number of philosophical treatises and theological works. A rigorous, sometimes polemical writer and an original thinker who was controversial in his own time, John Philoponus broke from the Aristotelian-Neoplatonic tradition, questioning methodology and eventually leading to empiricism in the natural sciences.

22.

6.24. JOANNES PHILOPONUS

He was posthumously condemned as a heretic by the Orthodox Church in 680-81 because of what was perceived of as a tritheistic interpretation of the Trinity. (From Wikipedia²³)

Joannes Philoponus Phil., In Aristotelis meteorologicorum librum primum commentarium (4015: 005) “Ioannis Philoponi in Aristotelis meteorologicorum librum primum commentarium”, Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1901; Commentaria in Aristotelem Graeca 14.1. Volume 14,1, page 17, line 33

λέγουσι δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ἐξ Ἰνδῶν Ἀριστοτέλει γράψαι, ὡς ἕτεροί φασιν, ἐκ Βαβυλωνος ὡς καὶ οἱ ἐνταῦθα σοφοὶ σώματος ἐτέρου φασὶν εἶναι τὸν οὐρανόν.

Joannes Philoponus Phil., De opificio mundi (4015: 011) “Joannis Philoponi de opificio mundi libri vii”, Ed. Reichardt, W. Leipzig: Teubner, 1897. Page 89, line 14

– ἀλλ’ ἴστω ὡς οὐχ ἡ αὐτὴ παρὰ πᾶσιν οὔτε ἡμέρα ἐστὶν ἀπαραλλάκτως, οὔτε νύξ· ἡ γὰρ παρ’ ἡμῖν τρίτη φέρε τῆς ἡμέρας ὥρα παρ’ Ἰνδοῖς μὲν ἕκτη τυ- χὸν οὔσα τυγχάνει, τοῖς δὲ περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν πρώτη φέρε, εἰ οὕτω τύχοι, καὶ ἄλλως παρ’ ἄλλοις· οὔτε γὰρ παρὰ πᾶσιν αἱ αὐταὶ εἰσὶν ἀνατολαὶ καὶ δύ- σεις, ὡς ἐκ τῶν ἐκλείψεων ἡλίου τε καὶ σελήνης ὑπάρχει δῆλον, οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν φαινομένων παρὰ πᾶσιν ὥραν.

Joannes Philoponus Phil., De opificio mundi Page 126, line 7

μεθόδῳ ληπτῇ τοῖς ἐθέλουσι τὰ περὶ αὐτοὺς τοὺς φωστῆρας συμβαίνοντα προ- λέγοντες καὶ εἰς ἔργον ἐπ’ ὅψεσι πάντων δεικνύντες ἐκβαίνοντα, τὸν τε χρόνον καθ’ ὃν ἐκλείπειν ἄρχονται, τὸν τε μέσον καὶ τὸν ἔσχατον, ἐκ μέρους τε ποίου τῶν φωστῆρων ἢ τοῦ φωτὸς αὐτῶν ἄρχεται κρύψις καὶ μέχρι τίνος πρόεισι, πόθεν τε ἀνακαθαίρεσθαι ἄρχονται καὶ ποῦ λήγουσι, καὶ διὰ τί μιᾶς οὔσης τῆς ἐκλείψεως μὴ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐν ἐκάστῳ τόπῳ ἢ αὐτὴ γινομένη φαίνεται, ἀλλὰ παρ’ Ἰνδοῖς μὲν ἐνάτην ὥραν τυχόν, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ πέμπτην φέρε ἢ ἀπλῶς ἐλάττονα, τοῖς δὲ περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν τρίτην ἢ δευτέραν, εἰ οὕτως ἢ μέ- τοδος εὖροι, τοῖς δὲ ἐπὶ τὸ δυτι- κώτερον ἔτι πρώτην τυχόν ἢ ὑπὸ γῆν ἔτι τοῦ φωστῆρος ὄντος, τῆς αἰτίας ἐκάστου τούτων τοῖς ἐθέλουσι μαθεῖν ληπτῆς οὔσης· οἱ οὖν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δι’ ἐπιστή- μης ἐγνωκότες καὶ αὐταῖς ὅψεσι τοῖς φαινομένοις ἐπιστήσαντες, ὅταν ἐντύχωσιν τοῖς τοῦ καλοῦ Θεοδώρου ἢ τινος τῶν κατ’

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus (4015: 012) “Iohannis Philoponi de vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus”, Ed. Daly, L.W. Philadelphia: American Philosophical Society, 1983. Recensio a, alphabetic letter iota, entry 4, line 1

23. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Philoponus

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

<Ίέρων>· τὸ κύριον παροξύνεται, <ιερῶν>· ὁ ἀνατεθνημένος, ἡ μετοχὴ περισπᾶται. <Ίνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ίνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio a, alphabetic letter iota, entry 4, line 1

<Ίνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ίνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio b, alphabetic letter iota, entry 9, line 1

<ἰωνιά>· ὁ τόπος τῶν ἰων ὀξύνεται, <Ἰωνία>· ἡ κακία ἢ ἡ χώρα παροξύνεται. <Ίνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ίνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio b, alphabetic letter iota, entry 9, line 1

<Ίνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ίνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio c, alphabetic letter iota, entry 6, line 1

<Ἰων>· τὸ κύριον, <ἰών>· ὁ πορευόμενος, <ἰῶν>· ὁ ἰοῦ ἀνάμεστος. <Ίνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ίνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio c, alphabetic letter iota, entry 6, line 1

<Ίνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ίνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio d, alphabetic letter iota, entry 7, line 1

<ἰδε>· τὸ ῥῆμα τὸ προστακτικὸν τὸ σημαῖνον τὸ θεάσασθαι <ιδού>· τὸ ἐπίρρημα. <Ίνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ίνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio d, alphabetic letter iota, entry 7, line 1

<Ίνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ίνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio e, alphabetic letter iota, entry 3, line 1

<Ίέρων>· κύριον, <ιερῶν>· τῶν πραγμάτων. <Ίνδος>· ποταμὸς Ἰνδίας, <Ίνδός>· ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio e, alphabetic letter iota, entry 3, line 1

<Ίνδος>· ποταμὸς Ἰνδίας, <Ίνδός>· ἐθνικόν.

6.25 Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria

Date? “” (From Wikipedia²⁴)

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria (0092: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 1, line 5

Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ Γάγγου ποτα-
μοῦ ἐκβολῆς, τοῦ ἐν Ἰνδοῖς ἐωθινωτάτου,
ἐπὶ τὸ δυτι-
κώτατον τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται μὲν Ἰερὸν, τῆς
Λυσιτανίας δ’ ἐστὶν ἄκρον· τόδ’ ἐστὶ τῶν Ἡρακλέους στηλῶν δυτικώτερον σταδίοις
που τρισχιλίοις.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 19, line 10

Ταύτης δὲ ἔχεται πρὸς ἀνατολὰς ἡ Σκυθία· αὕτη δὲ περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς οὐ σφόδρα
πλατύνεται, περὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς καὶ πάνυ· ὀλίγου γὰρ δεῖν συνάπτει τῇ Ἰνδικῇ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 24, line 3

Τὴν δὲ λοιπὴν τὴν μέχρι τῶν Θινῶν ἥπειρον ἅπασαν, πλείστην οὖσαν καὶ ὑπὸ
πολλῶν ἐθνῶν κατοι-
κουμένην, Ἰνδοὶ κατανέμονται, ἀφορίζομένην πρὸς μὲν ἀνα-
τολαῖς Σίναις, πρὸς δὲ ταῖς δύοσεσι Γεδρωσίᾳ, πρὸς δὲ ταῖς ἄρκτοις Παροπανισάδαις
καὶ Ἀραχωσίᾳ, Σογδιανοῖς τε καὶ Σάκαις, Σκυθία τε καὶ τῇ Ση-
ρικῇ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 25, line 2

Ἔστι δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ταύτης κατὰ μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος μεγίστη νῆσος, ἡ
πάλαι μὲν Σιμοῦνδα καλουμένη, νῦν δὲ Σαλική, ἐν ἣ φασὶ πάντα γίνεσθαι τὰ πρὸς τὴν
χρῆσιν τὴν βιωτικὴν, ἔχειν τε παντοῖα μέταλλα, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν ἄνδρας
μαλ-
λοῖς γυναικεῖσι ἀναδεῖσθαι τὰς κεφαλὰς· κατὰ δὲ τὴν καθ’ ἡμᾶς θάλασσαν ἡ
Κύπρος.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 26, line 13

Τῶν δὲ ἐν αὐ-
ταῖς ἐθνῶν, τῆς μὲν Εὐρώπης μεγίστη ἐστὶν Ἰσπανία τε καὶ Ἰταλία,
Γερμανία τε καὶ Σαρματία, τῶν δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ ἢ τε Ἀφρικῇ καὶ ἡ Αἴγυπτος, καὶ τῶν
Ἀσιανῶν παρὰ πάντα μὲν ἰδίως ἡ Ἰνδική, μεγίστη δὲ καὶ Σκυθία Σηρικὴ τε καὶ ἡ
Εὐδαίμων.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 28, line 5

24.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἔστι δὲ καὶ τῶν ὁρῶν μέγιστα, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ ὃ τ' Ἰμάϊος καὶ τὰ Ἡμωδὰ καὶ τὰ Καυκάσια· ταῦτα δὲ καὶ τὰ Ῥίπαιά φασι παρὰ πάντα ὑψηλότατα εἶναι· μέγιστον δ' ὄρος καὶ ὁ Παροπάνισος καὶ ὁ Ταῦρος, τῶν τε κατὰ τὴν Ἰνδικὴν τὰ πλεῖστα· τῶν δὲ Λιβυκῶν ὑψηλότατα μὲν ὃ τε μέγας Ἄτλας καὶ τὸ τῶν Θεῶν ὄχημα, μεγάλα δὲ καὶ ἐπιμηκέστατα τὰ Αἰθιοπικά· ἀρξάμενα γὰρ ἀπὸ τῆς μεθορίας τῆς κατ' Αἴγυπτον κάτεισιν ἐπὶ μεσημβρίαν συνεκτεινόμενα τῇ τοῦ Νείλου πορείᾳ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 29, line 3

Τῶν δὲ ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν μέγιστοι μὲν εἰσιν, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ πολλῶν ὄντων παρὰ πάντας ὃ τε Γάγγης καὶ ὁ Ἰνδός· οὗτοι γὰρ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν βορειοτάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ προσλαμβάνοντες σχεδὸν πάντας τοὺς ἀξιολόγους, ὅσοι διαρρέουσι τὴν ὅλην Ἰνδικὴν (εἰσὶ δὲ καὶ ὅσοι πλεῖστοι), ἐκδιδόασιν ἐπὶ τὴν πρὸς νότον θάλασσαν.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 34, line 3

Ταύτης δὲ τῆς θαλάσσης ὑπέρκειται ἡ λοιπὴ ἢ παρὰ τὴν ἥπειρον· καὶ ἔστι μὲν αὐτῆς μέγιστον μὲν Ἰνδικὸν πέλαγος, ἐν ᾧ χερρόνησοι καὶ κόλποι πάνυ μεγάλοι, ὃ τε Θηριώδης καὶ ὁ Μέγας καὶ ὁ Γαγγητικός.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 35, line 1

Τοῦ δὲ Ἰνδικοῦ πελάγους ἔχεται τὸ Καρμάνιον, προῖδον ὡς ἐπὶ δύοσεις, τούτου δὲ ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα, ὣν περὶ τὰς συμβολὰς καὶ τὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου στόμα κεῖται.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 43, line 1

Τῆς δὲ κατὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος Βραχείας θαλάσσης, ἐπεὶ περ αὕτη παρὰ τὰς ἄλλας ἐπὶ πλεῖστον πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύοσεις ἐκτείνεται, τὸ ἀπὸ Ἑσινναῦ ἐμπορίου τῆς Βαρβαρίας ἢ τῶν Ῥαπτῶν τῆς μητροπόλεως ἐπὶ Κοττίαριν ποταμὸν τῶν Σινῶν σταδίων μυριάδες ε' καὶ βφ', μίλια δὲ ζ'· πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Μεγάλου κόλπου ἐπὶ τὴν ἄγνωστον στάδια [μυρία] τρισχίλια, ἥτοι μίλια ςψ[λ]γ'.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 45, line 14

Τῶν δὲ λοιπῶν δύο κλιμάτων τὸ μὲν κατ' ἀνατολὰς Ἐϋρον πέλαγος καὶ Ἰνδικὸς ὠκεανός, τὸ δὲ κατὰ τὴν δύσιν, ἀφ' οὗπερ ἡ καθ' ἡμᾶς θάλασσα πληροῦται, Ἐσπέριος ὠκεανός, καὶ κατ' ἐξοχὴν Ἀτλαντικὸν πρὸς ἀγορεύεται πέλαγος.

6.26 Philostorgius

6.26. PHILOSTORGIUS

Philostorgius (Greek: Φιλοστόργιος; 368 – ca. 439) was an Anomoean Church historian of the 4th and 5th centuries. Anomoeanism questioned the Trinitarian account of the relationship between God the Father and Christ and was considered a heresy by the Orthodox Church, which adopted the term "homoousia" in the Nicene Creed. Very little information about his life is available. He was born in Borissus, Capadocia to Eulampia and Carterius,[1] and later lived in Constantinople.

He wrote a history of the Arian controversy titled History of the Church, of which only an epitome by Photius survives, as well as a treatise against Porphyry, which is lost.[2] (From Wikipedia²⁵)

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) (2058: 001) "Philostorgius. Kirchengeschichte, 3rd edn.", Ed. Winkelmann, F. (post J. Bidez) Berlin: Akademie-Verlag, 1981; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Book 2, fragment 6, line 1

Ὅτι τοὺς ἐνδοτάτω Ἰνδούς, ὅσοι Χριστὸν ἔμαθον τιμᾶν ἐκ τῆς Βαρθολομαίου τοῦ ἀποστόλου διδασκαλίας, τὸ ἑτεροοῦσιον πρεσβεύειν ὁ δυσσεβῆς φησι.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 2, fragment 6, line 3

καὶ τὸν Θεόφιλον εἰσάγει τὸν Ἰνδὸν τὸ τοιοῦτον ἀσπαζόμενον φρόνημα, παραγενέσθαι τε εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν αὐτῶν ἐκδιηγέσθαι δόξαν.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 2, fragment 6, line 5

τὸ δὲ τῶν Ἰνδῶν ἔθνος τοῦτο Σάβας μὲν πάλαι ἀπὸ τῆς Σαβᾶ μητροπόλεως, τὰ νῦν δὲ Ὀμηρίτας καλεῖσθαι.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 4, line 18

Ταύτης τῆς πρεσβείας ἐν τοῖς πρώτοις ἦν καὶ Θεόφιλος ὁ Ἰνδός.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 4, line 21

ὁς πάλαι μὲν, Κωνσταντίνου τοῦ πάλαι βασιλεύοντος, ἔτι τὴν ἡλικίαν νεώτατος, καθ' ὁμηρίαν πρὸς τῶν Διβηνῶν καλουμένων εἰς Ῥωμαίους ἐστάλη· Διβοῦς δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἡ νῆσος χώρα, τῶν Ἰνδῶν δὲ καὶ οὗτοι φέρουσι τὸ ἐπώνυμον.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 5, line 5

25. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philostorgius>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

κάκεϊθεν εἰς τὴν ἄλλην ἀφίκετο Ἰνδικήν, καὶ πολλὰ τῶν παρ' αὐτοῖς οὐκ εὐαγῶς δρωμένων ἐπηνωρθώσατο.

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 10, line 25

οὗτος, ὡς ἔστι συμβαλεῖν, ἐξορμῶν τοῦ Παραδείσου, πρὶν ἐπὶ τὸ οἰκούμενον φθάσαι καταδυόμενος, ἔπειτα τὴν Ἰνδικὴν θάλατταν ὑπελθὼν ἔτι καὶ κύκλῳ γε αὐτὴν περιελιχθεὶς, ὡς εἰκάσαι (τίς γὰρ ἀνθρώπων ἀκριβώσσει τοῦτο;

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 11, line 32

ὃν καὶ ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Κωνσταντίῳ ἀπεστάλκει.

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 15, line 72

ταῦτα δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς Κωνσταντίου ἦν καθ' οὓς καὶ ὁ Θεόφιλος ἐκ τῶν Ἰνδῶν ἐπανελθὼν διῆγεν ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 4, fragment 1, line 9

συναπῆει δ' αὐτῷ καὶ Θεόφιλος ὁ Ἰνδός.

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 8, fragment 2, line 18

πρὸς δὲ τὴν ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ Ἀντι-όχειαν μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἐθελοντῆς ἀφικνεῖται Θεόφιλος ὁ Ἰνδός, ἐφ' ᾧ τὸν Εὐζώϊον μὲν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀναστῆσαι εἰς τέλος ἀγαγεῖν τὰ ὑπὲρ Ἀετίου ἐγνωσμένα· εἰ δὲ μὴ, αὐτός γε καθηγήσεσθαι τοῦ ἐκεῖσε πλήθους ὅσον τὴν ἐκείνου γνώμην ἡσπάζετο.

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 9, fragment 1, line 4

EK THΣ ENNATHΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ὅτι τῷ Φιλοστοργίῳ ὁ ἔννατος λόγος Ἀετίου χειρῶν ὑπερφυῆ ἔργα Εὐνομίου τε καὶ Λεοντίου διαπλάττει· καὶ δὴ καὶ Κανδίδου καὶ Εὐαγρίου καὶ Ἀρριανοῦ καὶ Φλωρεντίου καὶ μάλιστα γε Θεοφίλου τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τινων ἄλλων οὓς ἡ αὐτὴ τῆς ἀσεβείας λύσσα θερμο-τέρους ἐπεδείκνυ.

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 9, fragment 18, line 7

τοῦ δὲ θᾶπτον τελειωθέντος, Ἰωάννην ἀντικαθιστῶσιν· καὶ σὺν αὐτῷ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως αὐτός τε Εὐνόμιος καὶ Ἀρριανὸς καὶ Εὐφρόνιος ἐπὶ τὴν Ἐφῶν ἀφικνοῦνται, ὡς ἐκεῖσε τὸν τε Ἰουλιανὸν ἐκ τῆς Κιλικίας ἄξοντες καὶ Θεόφιλον τὸν Ἰνδὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ καταληψόμενοι καὶ τὰ τῆς ἄλλης Ἐφῶας καταστησόμενοι.

6.27 John of Damascus

Saint John of Damascus (Greek: Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός Iōannēs ho Damaskēnos; Latin: Iohannes Damascenus; also known as John Damascene, Χρυσορρόας/Chrysorrhoas, "streaming with gold"—i.e., "the golden speaker") (c. 645 or 676 – 4 December 749; Arabic: يُوحَنَّا الدَّمَشْقِيُّ Yuḥannā Al Demashqī) was a Syrian monk and priest. Born and raised in Damascus, he died at his monastery, Mar Saba, near Jerusalem.[1] (From Wikipedia²⁶)

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei (2934: 004) "Die Schriften des Johannes von Damaskos, vol. 2", Ed. Kotter, B. Berlin: De Gruyter, 1973; Patristische Texte und Studien 12. Section 23, line 28

Ἐντεῦθεν αἱ δύο θάλασσαι αἱ τὴν Αἴγυπτον περιέχουσαι (μέση γὰρ αὕτη τῶν δύο κεῖται θαλασσῶν) συνέστησαν, διάφορα πελάγη καὶ ὄρη καὶ νήσους καὶ ἀγῶνας καὶ λιμένας ἔχουσαι καὶ κόλπους διαφόρους περιέχουσαι αἰγιαλούς τε καὶ ἄκτας – αἰγιαλὸς μὲν γὰρ ὁ ψαμμώδης λέγεται, ἄκτὴ δὲ ἡ πετρώδης καὶ ἀγχιβαθῆς ἥτοι ἡ εὐθέως ἐν τῇ ἀρχῇ βάθος ἔχουσα – , ὁμοίως καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀνατολήν, ἥτις λέγεται Ἰνδική, καὶ ἡ βορεινή, ἥτις λέγεται Κασπία· καὶ αἱ λίμναι δὲ ἐντεῦθεν συνήχθησαν.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 23, line 38

Ὅνομα τῷ ἐνὶ Φεισῶν», τουτέστι Γάγγης ὁ Ἰνδικός.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 24

Ἀσίας ἡπείρου μεγάλης ἐπαρχίαι μὴ, κανόνες ιβ' α' Βιθυνία Πόντου β' Ἀσία ἡ ἰδίως, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ γ' Φρυγία μεγάλη δ' Λυκία ε' Γαλατία ς' Παφλαγονία ζ' Παμφυλία η' Καππαδοκία θ' Ἀρμενία μικρά ι' Κιλικία ια' Σαρματία ἡ ἐντὸς Ἀσίας ιβ' Κολχίς ιγ' Ἰβηρία ιδ' Ἀλβανία ιε' Ἀρμενία μεγάλη ις' Κύπρος νῆσος ιζ' Συρία κοίλη ιη' Συρία Φοινίκη ιθ' Συρία Παλαιστίνη κ' Ἀραβία Πετραία κα' Μεσοποταμία κβ' Ἀραβία ἔρημος κγ' Βαβυλωνία κδ' Ἀσσυρία κε' Σουσιανή κς' Μηδία κζ' Περσίς κη' Παρθία κθ' Καρμανία ἔρημος λ' Καρμανία ἑτέρα λα' Ἀραβία εὐδαίμων λβ' Ὑρκανία λγ' Μαργιανή λδ' Βακτριανή λε' Σογδιανή λς' Σακῶν λζ' Σκυθία ἡ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους λη' Σκυθία ἡ ἐκτὸς Ἰμάου ὄρους λθ' Σηρικὴ μ' Ἀρεία μα' Παροπανισάδαι μβ' Δραγγιανή μγ' Ἀραχωσία μδ' Γεδρωσία με' Ἰνδικὴ ἡ ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μζ' Ἰνδικὴ ἡ ἐκτὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μς' Σῖναι μη' Ταπροβάνη νῆσος.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 25

ἰδίως, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ γ' Φρυγία μεγάλη δ' Λυκία ε' Γαλατία ς' Παφλαγονία ζ' Παμφυλία η' Καππαδοκία θ' Ἀρμενία μικρά ι' Κιλικία ια' Σαρματία ἡ ἐντὸς Ἀσίας ιβ'

26. http://en.wikipedia.org/wiki/John_of_Damascus

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Κολχίς ιγ' Ἰβηρία ιδ' Ἀλβανία ιε' Ἀρμενία μεγάλη ιϛ' Κύπρος νῆσος ιζ' Συρία κοίλη ιη' Συρία Φοινίκη ιθ' Συρία Παλαιστίνη κ' Ἀραβία Πετραία κα' Μεσοποταμία κβ' Ἀραβία ἔρημος κγ' Βαβυλωνία κδ' Ἀσσυρία κε' Σουσιανή κϛ' Μηδία κζ' Περσίς κη' Παρθία κθ' Καρμανία ἔρημος λ' Καρμανία ἑτέρα λα' Ἀραβία εὐδαίμων λβ' Ὑρκανία λγ' Μαργιανή λδ' Βακτριανή λε' Σογδιανή λϛ' Σακῶν λζ' Σκυθία ἡ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους λη' Σκυθία ἡ ἐκτὸς Ἰμάου ὄρους λθ' Σηρικὴ μ' Ἀρεία μα' Παροπανισάδαι μβ' Δραγγιανή μγ' Ἀραχωσία μδ' Γεδρωσία με' Ἰνδικὴ ἡ ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μ'2' Ἰνδικὴ ἡ ἐκτὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μζ' Σῖναι μη' Ταπροβάνη νῆσος.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 31

Ἐθνη δὲ οἰκεῖ τὰ πέρατα· κατ' ἀπηλιώτην Βακτριανοί, κατ' εὖρον Ἰνδοί, κατὰ Φοίνικα Ἐρυθρὰ θάλασσα καὶ Αἰθιοπία, κατὰ λευκόνοτον οἱ ὑπὲρ Σύρτιν Γεράμαντες, κατὰ λίβα Αἰθίοπες καὶ δυσμικοὶ Ὑπέρμαυροι, κατὰ ζέφυρον Στήλαι καὶ ἄρχαι Λιβύης καὶ Εὐρώπης, κατὰ ἀργέστην Ἰβηρία ἡ νῦν Ἰσπανία, κατὰ δὲ θρασκιαν Κελτοὶ καὶ τὰ ὄμορα, κατὰ ἀπαρκτίαν οἱ ὑπὲρ Θράκην Σκύθαι, κατὰ βορρᾶν Πόντος Μαιώτις καὶ Σαρμάται, κατὰ καικίαν Κασπία θάλασσα καὶ Σάκες.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., De sacris jejuniis (2934: 021); MPG 95. Volume 95, page 73, line 33

Τὸ μέντοι ἅγιον Πάσχα τῆς ἐνδεκάτης Ἰνδικτιώνος σὺν Θεῷ ἐπιτελοῦμεν· κατὰ μὲν Αἰγυπτίους, μηνὸς Φαρμουθὶ εἰκάδι πέμπτη· κατὰ δὲ Ῥωμαίους, μηνὸς Ἀπριλίου εἰκάδι, πρὸ δεκαδύο καλανδῶν Μαΐων· ἀρχόμενοι τῆς νηστείας τῶν ἑπτὰ ἔβδομάδων ἐξ αὐ· τῆς δευτέρας ἡμέρας, κατὰ μὲν Αἰγυπτίους, ὀγδόῃ τοῦ Φανεμῶν μηνός· κατὰ δὲ Ῥωμαίους Μαρτίου τρίτη.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Epistula ad Theophilum imperatorem de sanctis et venerandis imaginibus [Sp.] (2934: 050); MPG 95. Volume 95, page 376, line 50

Καὶ μὲν δὴ τούτων πλείονα καὶ θρῆνων ἄξια, «δι' ἃ ἤλθεν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπειθείας,» ὡς ἀνωτέρω δεδήλωται, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρόδηλα γεγονόνασι· λιμοὶ, λοιμοὶ, σεισμοὶ, καταποντισμοὶ, θάνατοι ἐξαίσιοι, πόλεμοι ἐμφύλιοι, ἐθνῶν ἐπαναστάσεις, ἐμπρησμοὶ ἐκκλησιῶν, ἐρημώσεις χωρῶν καὶ πόλεων, αἰχμη- αλωσίαι λαῶν ὥσει πρόβατα εἰς σφαγὴν πορευόμενα, μέχρις Αἰθιοπῶν, καὶ Ἰνδῶν, καὶ εἰς Ἀνατολὰς γῆς δοῦλοι καὶ αἰχμάλωτοι, νεάνιδες καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ τῶν νεωτέρων· καὶ πᾶσα ἡλικία ἄρδην συντετέλεσται.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Commentarii in epistulas Pauli [Dub.] (2934: 053); MPG 95. Volume 95, page 681, line 31

Τουτέστι, τοσαῦται γλῶσσαι, τοσαῦται φωναί, Σκυθῶν, Θρακῶν, Ῥωμαίων, Περσῶν, Μαύρων, Ἰνδῶν, Αἰγυπτίων, ἑτέρων μυρίων ἐθνῶν.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Sermo in annuntiationem Mariae [Sp.] (2934: 057); MPG 96. Volume 96, page 657, line 46

6.27. JOHN OF DAMASCUS

Χαῖρε, ὅτι πολλοὶ τῶν φιλοχρίστων βασιλίδων λιθολαμπεῖς διὰ σὲ στεφάνους, καὶ χρυσονήμους ἀλουργίδας, ἀράχνης εὐτελέστερα ἐλογίσαντο, Χαῖρε, ὅτι πολλοὶ τῶν εὐγενῶν Ἰνδικοὺς διὰ σὲ καὶ χρυσταλλίζοντας λίθους περιεφρόνησαν.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] (2934: 066) “[St. John Damascene]. Barlaam and Joasaph”, Ed. Woodward, G.R., Mattingly, H. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1914, Repr. 1983. Page 2, line t3

ΒΑΡΛΑΑΜ ΚΑΙ ΙΩΑΣΑΦ ΙΣΤΟΡΙΑ ΨΥΧΩΦΕΛΗΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝΔΟΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΑΙΘΙΟΠΩΝ ΧΩΡΑΣ, ΤΗΣ ΙΝΔ*ΩΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗΣ, ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΟΛΙΝ ΜΕΤΕΝΕΧΘΕΙΣΑ ΔΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ, ΑΝΔΡΟΣ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΡΕΤΟΥ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΑ· ΕΝ ΗΙ Ο ΒΙΟΣ ΒΑΡΛΑΑΜ ΚΑΙ ΙΩΑΣΑΦ ΤΩΝ ΑΟΙΔΙΜΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΩΝ.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 4, line 27

τούτῳ οὖν ἐγὼ στοιχῶν τῷ κανόνι, ἄλλως δὲ καὶ τὸν ἐπηρτημένον τῷ δούλῳ κίνδυνον ὑφορώμενος, ὅς, λαβὼν παρὰ τοῦ δεσπό- του τὸ τάλαντον, εἰς γῆν ἐκεῖνο κατῶρυξε καὶ τὸ δοθὲν πρὸς ἐργασίαν ἔκρυψεν ἀπραγμάτευτον, ἐξήγησιν ψυχαφελῇ ἕως ἐμοῦ καταντήσασαν οὐ- δαμῶς σιωπήσομαι· ἥνπερ μοι ἀφηγήσαντο ἄνδρες εὐ- λαβεῖς τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιοπῶν χώρας, οὕστινας Ἰνδοὺς οἶδεν ὁ λόγος καλεῖν, ἐξ ὑπομνη- μάτων ταύτην ἀψευδῶν μεταφράσαντες, ἔχει δὲ οὕτως.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 6, line 1

Ἡ τῶν Ἰνδῶν λεγομένη χώρα πόρρω μὲν διά- κειται τῆς Αἰγύπτου, μεγάλη οὖσα καὶ πολυ- ἀνθρώπος· περικλύζεται δὲ θαλάσσαις καὶ ναυσι- πόροις πελάγεσι τῷ κατ' Αἴγυπτον μέρει· ἐκ δὲ τῆς ἡπείρου προσεγγίζει τοῖς ὁρίοις Περσίδος, ἣτις πάλαι μὲν τῷ τῆς εἰδωλομανίας ἐμελαίνετο ζόφῳ, εἰς ἄκρον ἐκβεβαρβαρωμένη καὶ ταῖς ἀθέ- σμοις ἐκδεδιητημένη τῶν πράξεων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 8, line 7

ἔθνη φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας καθη- μένους, καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥς ἐντεῦθεν τοὺς μὲν αὐτῶν τὰς ἐφάς λήξεις, τοὺς δὲ τὰς ἐσπερίους λαχόντας περιέρχεσθαι, βόρειά τε καὶ νότια διαθέειν κλίματα, τὸ προστεταγμένον αὐτοῖς πληροῦντας, διάγγελμα τότε καὶ ὁ ἱερώ- τατος Θωμᾶς, εἰς ὑπάρχων τῆς δωδεκαρίθμου φάλαγγος τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐξεπέπετο, κηρύττων αὐτοῖς τὸ σω- τήριον κήρυγμα.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 8, line 22

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἤρξατο μοναστήρια συνίστασθαι καὶ τὰ τῶν μοναχῶν ἀθροίζεσθαι πλήθη, καὶ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς καὶ ἀγγελιομιμήτου διαγωγῆς ἡ φήμη τὰ πέρατα διελάμβανε τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰς Ἰνδοὺς ἦκε, πρὸς τὸν ὅμοιον ζῆλον καὶ τούτους διηγείρεν, ὥς πολλοὺς αὐτῶν, πάντα καταλιπόντας, καταλαβεῖν τὰς ἐρήμους καὶ ἐν σώματι θνητῷ τὴν πολιτείαν ἀνειληφέναι τῶν ἀσωμάτων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 14, line 4

Ἢ Τῆς τοιαύτης οὖν σκοτομήνης τὴν τῶν Ἰνδῶν καταλαβούσης, καὶ τῶν μὲν πιστῶν πάντοθεν ἐλαυνομένων, τῶν δὲ τῆς ἀσεβείας ὑπασιπτῶν κρατυνομένων, αἵμασί τε καὶ κνίσαις τῶν θυσιῶν καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ἀέρος μολυνομένου, εἰς τῶν τοῦ βασιλέως, ἀρχισατράπης τὴν ἀξίαν, ψυχῆς παραστήματι, μεγέθει τε καὶ κάλλει, καὶ πᾶσιν ἄλλοις, οἷς ὥρα σώματος καὶ γενναιότης ψυχῆς ἀνδρείας χαρακτηρίζεσθαι πέφυκε, τῶν ἄλλων ἐτύγχανε διαφέρων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 62, line 13

καί, ἀμείψας τὸ ἑαυτοῦ σχῆμα, ἱμάτιά τε κοσμικὰ ἀμφιασάμενος, καὶ νηὶς ἐπιβάς, ἀφίκετο εἰς τὰ τῶν Ἰνδῶν βασίλεια, καὶ ἐμπόρου ὑποδὺς προσωπεῖον, τὴν πόλιν καταλαμβάνει, ἔνθα δὲ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τὸ παλάτιον εἶχε.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 388, line 4

ὥσαύτως δὲ καὶ τοὺς μύστας καὶ νεωκόρους τῶν εἰδώλων καὶ σοφοὺς τῶν Χαλδαίων καὶ Ἰνδῶν, τοὺς κατὰ πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἀρχὴν ὄντας, συνεκαλέσατο, καὶ τινὰς οἰωνοσκόπους καὶ γόητας καὶ μάντεις, ὅπως ἂν Χριστιανῶν περιγένοιτο.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 606, line 22

Προστάγματι δέ τινος φοβερωτάτου κατ' ὄναρ κραταιῶς ἐπισκήπτοντος πεισθείς, ὁ τοῦτον κηδεύσας ἀναχωρητῆς τὰ βασίλεια καταλαμβάνει Ἰνδῶν, καὶ τῷ βασιλεῖ Βαραχίᾳ προσελθὼν πάντα αὐτῷ δῆλα τὰ περὶ τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ μακαρίου τούτου τίθησιν Ἰωάσαφ.

6.28 *Chronicon Paschale*

Jump to: navigation, search

Chronicon Paschale ("the Paschal Chronicle, also Chronicum Alexandrinum or Constantinopolitanum, or Fasti Siculi) is the conventional name of a 7th-century Greek Christian chronicle of the world. Its

6.28. *CHRONICON PASCHALE*

name comes from its system of chronology based on the Christian paschal cycle; its Greek author named it "Epitome of the ages from Adam the first man to the 20th year of the reign of the most August Heraclius."

The Chronicon Paschale follows earlier chronicles. For the years 600 to 627 the author writes as a contemporary historian - that is, through the last years of emperor Maurice, the reign of Phocas, and the first seventeen years of the reign of Heraclius. (From Wikipedia²⁷)

Chronicon Paschale, Chronicon paschale (2371: 001) "Chronicon paschale, vol. 1", Ed. Dindorf, L.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 48, line 14

αἱ δὲ χῶραι αὐτῶν εἰσι κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν αὗται· ἡ Λυχνῖτις, Μηδία, Ἀδριακή, ἅψ' ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος, Ἀλβανία, Γαλλία, Ἀμαζόνις, Ἰταλία, Ἀρμενία μικρά τε καὶ μεγάλη, Θουσκηνή, Καππαδοκία, Λυσι- τανία, Παφλαγονία, Μεσσαλία, Γαλατία, Κελτίς, Κολχίς, Σπανογαλλία, Ἰνδική, Ἰβηρία, Ἀχαΐα, Σπανία ἡ μεγάλη, Βοσπορηγή, Μαιῶτις, Δέρβρις, Σαρματίς, Ταυριαννίς, Βασταρ- νίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δελματία, Κολχίς, Θεττα- λίς, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττική, Ἀχαΐα, Πελοπόννη- σος, Ἀκαρνία, Ἡπειρώτις, Ἰλλυρίς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 49, line 14

Οὗτος Μεσραεῖμ ὁ Αἰγύπτιος μετέπειτα ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη οἰκήσας οἰκῆτωρ γίνεται Βάκτρων, τὴν ἐσωτέραν Περσίδος λέγει Ἄσσοι τῶν μεγάλων Ἰνδῶν.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 52, line 13

τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τοῦ Χάμι ἐστὶ ταῦ- τα· Αἴγυπτος σὺν τοῖς περὶ αὐτὴν πᾶσιν, Αἰθιοπία ἡ βλέπουσα κατὰ Ἰνδούς, καὶ ἑτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ τῶν Αἰθιό- πων ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, Θηβαίς, Λι- βύη ἡ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρὶς καὶ τὰ περὶ αὐ- τὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασαμῶνας, Μάκας, Ταυταμαίους, Λιβύη ἑτέρα ἡ ἀπὸ Λέπτεως παρεκτείνουσα μέ- χρις Ἡρακλεωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδεΐρων.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 53, line 18

Εἴτα πάλιν Ἐπιφάνιος, Τῷ δὲ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ὑπέπεσεν ὁ κληρὸς ὁ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 54, line 21

Ἐλμωδάδ, ἐξ οὗ οἱ Ἰνδοί.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 55, line 13

27. http://en.wikipedia.org/wiki/Chronicon_Paschale

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

πάν- των δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Σῆμ ἡ κατοικία ἐστὶν ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ῥινοκορούρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυ- θρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσενοίτην τῆς Ἰνδικῆς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 55, line 18

Ταῦτα δὲ εἰσὶν τὰ ἐξ αὐτοῦ γενόμενα ἔθνη· α' Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β' Πέρσαι, γ' Ἀσσύριοι δεύτεροι, δ' Αἰλυμαῖοι, ε' Χαλδαῖοι, ς' Ἀραμοσσυνοί, ζ' Ἀραβες οἱ δεύτεροι, η' Μῆδοι, θ' Ὑρκανοί, ι' Μακαρδοί, ια' Κοσσαῖοι, ιβ' Σκύθαι, ιγ' Σαλαθιαῖοι, ιδ' Γυμνοσοφισταί, ιε' Παῖονες, ις' Ἰνδοὶ πρῶτοι, ιζ' Πάρθοι, ιη' Ἀραβες ἀρχαῖοι, ιθ' Καρμήλιοι, κ' Βακτριανοί, κα' Ἀρῥιανοί, κβ' Ἰνδοὶ δεύτεροι, κγ' Γερμανοί, κδ' Κεδρούσιοι, κε' Γασσηνοί, κς' Ἑρμαῖοι.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 2

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἰνδοί, Ἀσσύριοι.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 4

Ἔστι δὲ ἡ κατοικία τῶν υἱῶν Σῆμ παρεκτείνουσα κατὰ μῆ- κος μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκορούρων, πλάτος δὲ ἀπὸ Περ- σίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Κιλικίας.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 9

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν υἱῶν τοῦ Σῆμ, πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε, ἐστὶν ταῦτα· α' Περσίς, β' Βακτριανή, γ' Ὑρκανία, δ' Βαβυλωνία, ε' Κορδυαία, ς' Ἀσσυρία, ζ' Μεσοποταμία, η' Ἰνδική, [ς' Ἑλυμαῖς, ζ' Ἀραβία ἡ ἀρχαία] θ' Ἀραβία ἡ εὐδαί- μων;

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 19

Τὰ δὲ ἔθνη ἃ διέσπειρε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλὲγ καὶ Ἰεκτὰν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ πυργοποιίᾳ, ὅτε συνεχύ- θησαν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, ἐστὶν ταῦτα· α' Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β' Ἀσσύριοι, γ' Χαλ- δαῖοι, δ' Μῆδοι, ε' Πέρσαι, ς' Ἀραβες πρῶτοι καὶ Ἀραβες δεύτεροι, ζ' Μαδι- ναῖοι, η' Μαδιναῖοι δεύτεροι, θ' Ταῖανοί, ι' Ἀλαμοσσυνοί, ια' Σαρακηνοί, ιβ' Μάγοι, ιγ' Κάσπιοι, ιδ' Ἀλβα- νοί, ιε' Ἰνδοὶ πρῶτοι, Ἰνδοὶ δεύτεροι, ις' Αἰθίοπες πρῶτοι, Αἰ- θίοπες δεύτεροι, ιζ' Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι, ιη' Λίβυες πρῶ- τοι, Λίβυες δεύτεροι, ιθ' Χετταῖοι, κ' Χαναναῖοι, κα' Φε- ρεζαῖοι, κβ' Εὐαῖοι, κγ' Ἀμορῥαῖοι, κδ' Γεργεσαῖοι, κε' Ἰεβουσαῖοι, κς' Ἰδουμαῖοι, κζ' Σαρμάται, κη' Φοίνικες, κθ' Σύροι, λ' Κίλικες, λα' Καππάδοκες, λβ' Ἀρμένιοι, λγ' Ἰβήρες, λδ' Βεβρανοί, λε' Σκύθες, λς' Κόλχοι, λζ' Σάννιοι, λη' Βοσποριανοί, λθ' Ἀσια- νοί, μ' Ἰσαυροὶ, μα' Λυκάονες, μβ' Πισίδαι, μγ' Γαλάται, μδ' Παφλαγόνες, με' Φρύγες, μς' Ἑλλήνες οἱ καὶ Ἀχαιοί, μζ' Θετταλοί, μη' Μακεδόνες, μθ' Θρᾶκες, ν' Μυσοί, να' Βέσσοι,

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 61, line 17

ποτα- μοὶ γάρ εἰσιν ὀνομαστοὶ μ' α' Ἰνδὸς ὁ καὶ Φεισῶν, β' Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, γ' Τίγρις, δ' Εὐφράτης, ε' Ἰορδάνης, ς' Κηφινσός, ζ' Τάναῖς, η' Ἰσμηνός, θ' Ἑρύμανθος,

6.29. CHORICIUS OF GAZA

ι' Ἄλυσ, ια' Ἀσωπός, ιβ' Θερμωδών, ιγ' Ἐρασινός, ιδ' Ῥεῖος, ιε' Ἀλφειός, ις' Βορυσθένης, ιζ' Ταῦρος, ιη' Εὐρώτας, ιθ' Μαίανδρος, κ' Εἶρμος, κα' Ἄξιος, κβ' Πύραμος, κγ' Βοῖος, κδ' Ἑβρος, κε' Σαγάριος, κς' Ἀχελῷος, κζ' Πηνειός, κη' Εὐήνος, κθ' Σπερχειός, λ' Κάῦστρος, λα' Σιμόεις, λβ' Σκάμανδρος, λγ' Στρυμών, λδ' Παρθένιος, λε' Ἴστρος, λς' Βαῖτις, λζ' Ῥῆνος, λη' Ῥοδανός, λθ'

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 64, line 11

Περὶ ἀστρονομίας

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πυργοποιίας ἐκ τοῦ γένους – τοῦ Ἀρφα- ξὰδ ἀνὴρ τις Ἰνδὸς ἀνεφάνη σοφὸς ἀστρονόμος, ὀνόματι Ἀν- δουβάριος, ὃς καὶ συνεγράψατο πρῶτος Ἰνδοῖς ἀστρονομίαν.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 268, line 8

ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄλλας βασιλείας περιεῖλεν Ἀσίας, Κα- ρίας, Λυκίας, Ἰνδῶν πρὸς βορρᾶν καὶ Σακῶν καὶ Σκυθῶν.

6.29 Choricus of Gaza

Choricus, of Gaza (Greek: Χορίκιος), Greek sophist and rhetorician, flourished in the time of Anastasius I (AD 491-518).

He was the pupil of Procopius of Gaza, who must be distinguished from Procopius of Caesarea, the historian. A number of his declamations and descriptive treatises have been preserved. The declamations, which are in many cases accompanied by explanatory commentaries, chiefly consist of panegyrics, funeral orations and the stock themes of the rhetorical schools. The wedding speeches, wishing prosperity to the bride and bridegroom, strike out a new line.

Choricus was also the author of descriptions of works of art after the manner of Philostratus. The moral maxims, which were a constant feature of his writings, were largely drawn upon by Macanus Chrysocephalus, metropolitan of Philadelphia (middle of the 14th century), in his Rodonia (rose-garden), a voluminous collection of ethical sayings.

The style of Choricus is praised by Photius as pure and elegant, but he is censured for lack of naturalness. A special feature of his style

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

is the persistent avoidance of hiatus, peculiar to what is called the school of Gaza. (From Wikipedia²⁸)

Choricius Rhet., Soph., Opera (4094: 001) “Choricii Gazaei opera”, Ed. Foerster, R., Richtsteig, E. Leipzig: Teubner, 1929. Oration-declamation-dialexis 3, section 2, paragraph 67, line 3

σκοπεῖτε γάρ· νῆσός ἐστιν ὄνομα μὲν Ἰοτάβη, τὸ δὲ ἔργον αὐτῆς ὑποδοχὴ φορτίων τῶν Ἰνδικῶν, ὧν μέγας φόρος τὰ τέλη.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 10, section 1, paragraph 6, line 5

οὕτω γὰρ Ἀχιλλέα τε μᾶλλον κοσμήσει καὶ σφαλερωτέραν ἀπο- δείξει τὴν Τροίαν τοῦ σώζειν εἰωθότος ἀνηρημένου μηδὲ τῶν ἀρτίως ἐλθόντων τῇ Τροίᾳ συμμάχων Αἰθιοπῶν, Ἰνδῶν, Ἀμαζόνων εἰς ἐπικουρίαν ἀποχρῆν δεικνυμένων.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 10, section 2, paragraph 24, line 1

Πρὸς τοῦτω μοι καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπας λέγε· τὸ γὰρ αὐτό μοι κατὰ πάντων εἰπεῖν ὑπάρξει δικαίως, εἴπερ καὶ Αἰθίοπες καὶ Ἰνδοὶ πάρεσιν ἐγνωκότες, ὥς ἦν Ἐκτωρ ἡμῖν εὖ μάλα συγκεκροτημένος τὰ τοῦ πολέμου καὶ δύναμιν ἡσχημένος ἀξίαν θαυμάσαι δεινὸς μὲν ἀθυμοῦντα στρατὸν ἀγαθῶν ἐλπίδων πληρῶσαι, εὖ δὲ παρασχὼν καὶ ταῖς ὀλκάσιν αὐταῖς φλόγα προσάγειν.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 12, section 1, paragraph 6, line 4

ἀλλὰ περιττὸς ὁ Φθιώτης τῇ Τροίᾳ δειχθήσεται συλλαμ- βανόντων αὐτῇ τῶν Ὀλυμπίων τῷ περὶ τὴν Ἐκτορος ἀτιμίαν ἐλέω καὶ πολλῆς ἄρτι παραγενομένης ἐπικουρίας Αἰθιοπῶν, Ἰνδῶν, Ἀμαζόνων.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 12, section 2, paragraph 28, line 1

Εἶεν· τὴν δὲ τῶν Ἰνδῶν ἐπικουρίαν, τὴν δὲ τῶν Αἰθιοπῶν προσθήκην ποῦ χοροῦ τάζομεν;

6.30 Eutecnus

(Εὐτέκνιος; Eutéknios). The famous Cod. Vindobonensis med. gr. 1 (late 5th cent. AD) with the herbal of Pedanius Dioscorides also contains prose paraphrases on Nicander’s Thēriaká and Alexiphármaka

28. <http://en.wikipedia.org/wiki/Choricius>

6.30. EUTECNIUS

[4; 2; 5]. A remark in a manuscript attributes them to a ‘rhetor’ (σοφιστής; *sophistés*) by the name of E., who is to be dated sometime between the 3rd and 5th cents. AD [3. 34-37]; without any solid proof, the following anonymous paraphrases are also attributed to the same E.: ... (From Brill’s New Pauly²⁹)

Eutecnius Soph., *Paraphrasis in Nicandri theriaca* (0752: 001) “Eutecnii paraphrasis in Nicandri theriaca”, Ed. Gualandri, I. Milan: Istituto Editoriale Cisalpino, 1968. Page 67, line 15

<Καί> μὴν καὶ ἡ Ἰνδῶν ὁπόσα γῆ καὶ ὁ Χοάσπης ποταμὸς ἀρώματα φέρει σὺν ταύταις μίγνυε, καὶ πιστακίων ἀκρέμονας (ταῖς σμικραῖς ἀμυγδάλαις ὁ τῶν πιστακίων πως παρέοικε καρπός)· καυκαλίδες τε καὶ μύρτα καὶ ἄρμινθος ἡ βοτάνη καὶ μάραθρον χλωρόν· ἔτι μὲν τοῖσδε παρέστω σοι καὶ ἐρύσιμος βοτάνη καὶ τῶν ἀγρίων ἐρεβίνθων ὁ καρπὸς βαλλέσθω σὺν αὐτοῖς τοῖς κλάδοις (ὁδμήν δὲ βαρεῖαν ὁ ἄγριος οὗτος ἐρέβινθος ἔχει, καὶ ἐστὶν ἐπαχυθής) σισύμβριόν τε δὴ καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ ἄνθους γένηται· ὠφελιμότατον γὰρ τοῖς

Eutecnius Soph., *Paraphrasis in Oppiani cynegetica* (fort. auctore Eutecnio) (0752: 003) “Die Paraphrase des Euteknios zu Oppians Kynēgetika”, Ed. Tüselmann, O. Berlin: Weidmann, 1900; *Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Philol.–hist. Kl., N.F. 4.1*. Page 25, line 4

Ἄλλ’ ἔμαθον οὐκ εἰς μακρὰν τῆς ἐταιρείας τὸ ἀσύμφορον καὶ πικρῶς τῆς συν-
ηθείας ἀπώναντο, ἀντὶ φίλων καὶ συνήθων ἀλλήλοις καταστάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπί-
βουλοι· κυνηγῶν γὰρ ἐπιφροσύναις καὶ μηχανήμασι δόρκοι τε περδίκων ψευδέσιν
ἐάλωσαν ἀπατηθέντες ἰνδάλμασι καὶ δόρκων ἔμπαλιν πέρδικες.

Eutecnius Soph., *Paraphrasis in Oppiani cynegetica* (fort. auctore Eutecnio) Page 39, line 26

Οὐδὲ Γάγγη τῷ παρ’ Ἰνδοῖς ποταμῷ τοσοῦτον βρύχημα, ὃς ἐξ ἀποτόμων κα-
ταρρέων πετρῶν ἐστὶ μὲν <καί> καθ’ ἑαυτὸν πολὺς, μείζων δὲ γίνεται ποταμῶν
ἐπιμιγνυμένων ἄλλων καὶ συνεισβαλ- λόντων ἐκείνῳ τὰ ρεύματα, ὑφ’ ὧν εἰς τὸ με-
τέωρον κυρτούμενος πλάτει μὲν καὶ μεγέθει χώρας καλύπτει τὰς παραιγιαλίτιδας·
οὕτως ὁ θῆρ ἐπιβρέμεται τῷ φοβερῷ τοῦ βρυχήματος, καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέων ἤχον προ-
καλούμενος ὥρμηται κατὰ τῶν ἀνδρῶν σαρκῶν ἀνθρωπείων ἐμφορηθῆναι διψῶν· οἱ
δὲ ὑπομένουσι τὴν ὀρμὴν ἐστῶτες ἀμε- ταστρεφεῖς καὶ ἀτίναστοι.

29. <http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/eutecnius-e407140?s.num=0>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

6.31 Mantissa Proverbiorum

Mantissa Proverbiorum, Mantissa proverbiorum (0200: 001) “Corpus paroemiographorum Graecorum, vol. 2”, Ed. von Leutsch, E.L. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1851, Repr. 1958. Centuria 2, section 11, line 3 ὁ δὲ ποηφάγος ζῶν ἐστὶν ἐν Ἰνδοῖς.

6.32 Marcian of Heraclea

Marcian of Heraclea (Marcianus Heracleensis) was a minor Greek geographer of Late Antiquity (fl. ca. 4th century). His surviving works are:

Periplus maris externi, ed. Müller (1855), 515-562. Menippi periplus maris interni (epitome Marciani), ed. Müller (1855), 563-572. Artemidori geographia (epitome Marciani), ed. Müller (1855), 574-576. (From Wikipedia³⁰)

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri (4003: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Book 1, section A, line 6

Τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section A, line 8

Τῶν ἀριστερῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section A, line 16

Γεδρωσίας περίπλους. Ἰνδικῆς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κόλπων καὶ νήσων περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section A, line 20

Τοῦ Γαγγητικοῦ κόλπου περίπλους. Ἰνδικῆς τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κόλπων περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 1, line 27

τάτου Πτολομαίου ἐκ τε τῆς Πρωταγόρου τῶν σταδίων ἀναμετρήσεως, ἣν τοῖς οἰκείοις τῆς γεωγραφίας βιβλίοις προστέθεικεν, ἔτι μὴν καὶ ἑτέρων πλείστων ἀρχαίων

30. http://en.wikipedia.org/wiki/Marcianus_Heracleensis

6.32. MARCIAN OF HERACLEA

ἀνδρῶν, τὸν περίπλουν ἀναγράψαι προειλόμεθα ἐν βιβλίοις δυσι, τὸν μὲν ἑῷον καὶ μεσημβρινὸν ὠκεανὸν ἐν τῷ προ-τέρῳ βιβλίῳ, τὸν δ' ἐσπέριον καὶ τὸν ἀρκτῶον ἐν τῷ δευτέρῳ, ἅμα ταῖς ἐν αὐτοῖς κειμέναις μεγίσταις νήσοις, τῇ τε Ταπροβάνῃ καλουμένῃ, τῇ Παλαισιμούνδου λεγομένη πρότερον, καὶ ταῖς Πρεττανικαῖς ἀμφοτέραις νήσοις· ὧν τὴν μὲν πρώτην κατὰ [τὸ] μεσαίτατον τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους κεῖσθαι συνέστηκε, τὰς δ' ἑτέρας δύο ἐν τῷ ἀρκτῶῳ ὠκεανῷ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 6, line 4

Τῶν δὲ τριῶν θαλασσῶν τῷ μεγέθει τυγχάνει πρώτη μὲν ἡ κατὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος· δευτέρα δὲ ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ μεταξὺ Λιβύης καὶ Εὐρώπης, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ Γαδεΐρων ἥτοι τοῦ Ἡρακλείου πορθμοῦ, διήκουσα δὲ μέχρι τῆς Ἀσίας· τρίτη δὲ ἡ Ὑρκανία.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 6, line 10

Μέγεθος δὲ τῆς οἰκουμένης, τὸ μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν ἀναμεμέτρηται σταδίων Μ Ζ', ἡφμε'. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ Γάγγου ποταμοῦ ἐκβολῶν, τοῦ ἐν Ἰνδοῖς ἀνατολικωτάτου ποταμοῦ, ἐπὶ τὸ δυτικώτατον τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται μὲν Ἱερὸν ἄκρον, τῆς δὲ Ἰβηρίας ἐστὶ τῶν Λυσιτανῶν ἔθνους.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 10, line 4

Τῶν μὲν οὖν ἀριστερῶν τῆς Ἀσίας μερῶν, τουτ- ἐστὶ τῆς τε Ἀραβίας τῆς Εὐδαίμονος καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ μετ' ἐκείνην τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντὸς ἄχρι τοῦ Σινῶν (τοῦ) ἔθνους καὶ τοῦ πέρατος τῆς ἐγνωσμένης γῆς τὸν ἀκρι- βέστατον ποιησόμεθα περίπλουν καὶ τὴν τῶν σταδίων ἀναμέτρησιν.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 10, line 18

Τούτων μὲν γὰρ τῶν δεξιῶν μερῶν ἐπιδρομή ἐστὶν ἃ τῆς ἀναμετρήσεως πεποιή-μεθα σαφῆ, μιᾶς ἕνεκα τῆς θέσεως τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ἥνπερ ἔχει πρὸς τὰς ἀντιπέρα τῆς Ἀσίας χώρας, τουτέστι τῶν τε Ἀρά-βων καὶ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν· τῶν δὲ ἀρι-στερῶν μερῶν μετὰ τῆς προειρημένης ἐπαγγελίας τὸν περίπλουν σπουδῇ ἐποιησάμεθα.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 11T, line 2

ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΤΕ ΑΡΑΒΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΥ-ΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΝΔ*ΙΚΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 12, line 3

Ἐκπλεύσαντι δὲ τὸν κόλπον καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἡρέμα πῶς μετὰ τὸν κόλπον κατὰ τὸ ἀκρω-τήριον στενουμένην, ἐκδέχεται τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἀναπε-πταμένον ἐπὶ πολὺ καὶ τῷ μὲν μήκει διῆκον πρὸς τὴν ἕω καὶ τὰς ἀνατολάς τοῦ ἡλίου μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἐπὶ τέλει τῆς οἰκουμένης τυγχάνει κείμε-νον κατὰ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἄγνωστον γῆν, τῷ δὲ πλάτει πρὸς μεσημβρίαν ἀναχεόμενον ἐπὶ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

πλεῖστον, μέχρι τῆς ἐτέρας ἀγνώστου γῆς τῆς κατὰ τὴν μεσημ- βρίαν ὑπαρχούσης, καθ' ἣν καὶ ἡ Πρασώδης καλου- μένη διατείνει θάλασσα παρ' ὅλην τὴν μεσημβρινὴν

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 12, line 12

ἀναπεπταμένον ἐπὶ πολὺ καὶ τῷ μὲν μήκει διῆκον πρὸς τὴν ἕω καὶ τὰς ἀνατολάς τοῦ ἡλίου μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἐπὶ τέλει τῆς οἰκουμένης τυγχάνει κείμε- νον κατὰ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἀγνώστον γῆν, τῷ δὲ πλάτει πρὸς μεσημβρίαν ἀναχεόμενον ἐπὶ πλεῖστον, μέχρι τῆς ἐτέρας ἀγνώστου γῆς τῆς κατὰ τὴν μεσημ- βρίαν ὑπαρχούσης, καθ' ἣν καὶ ἡ Πρασώδης καλου- μένη διατείνει θάλασσα παρ' ὅλην τὴν μεσημβρινὴν ἀγνώστον γῆν μέχρι τῆς ἕω, τοῦ μὲν Ἰνδικοῦ πελάγους ὑπάρχουσα, ταύτην δὲ διὰ τὴν χροῖαν λαχοῦσα τὴν προσηγορίαν.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 14, line 3

Καὶ ἡ μὲν ὅλη θέσις καὶ περιγραφή τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θα- λάσσης καὶ προσέτιγε τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους τοῦ πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἀποκλίνοντος, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτω πως ἔχει· [Λεῖπει τὰ κατὰ μέρος.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 15T, line 2

ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΤΕ ΑΡΑΒΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΝΔ*ΙΚΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕ- ΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 15, line 15

Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μέρει τῆς θα- λάσσης καὶ τὸ τῶν Ὀμηριτῶν ἔθνος τυγχάνει τῆς τῶν Ἀράβων ὑπάρχον γῆς, μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰνδικοῦ διῆκον πελάγους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 15, line 17

Μετὰ δὲ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ἐξῆς ἐστὶ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 16, line 3

Ἐκπλεύσαντι δὲ τὸν κόλπον καὶ πρὸς τὴν ἕω τὸν πλοῦν ποιουμένῳ ἀριστεράν τε ὁμοίως τὴν ἡπειρον ἔχοντι, ἐκδέχεται πάλιν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ὃ τὸ λει- πόμενον τῆς Καρμανίας ἔθνος παροικεῖ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 16, line 6

Καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Γεδρωσίας ἔθνος κείμενον τυγχάνει· ἐξῆς δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Ἰνδικὴ ἢ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ κει- μένη, ἥς κατὰ τὸ μεσαίτατον τῆς ἡπείρου νῆσος κατ- ἀντικρὺ κεῖται μεγίστη Ταπροβάνη καλουμένη.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 16, line 9

Μετὰ δὲ ταύτην ἡ ἐτέρα ἐστὶν Ἰνδικὴ ἢ ἐκτὸς Γάγγου ποτα- μοῦ, ὅρου τυγχά- νοντος ἑκατέρων τῶν Ἰνδικῶν γαιῶν.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 16, line 11

Ἐν δὲ τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ ἢ Χρυσῇ καλουμένη χερσόνησός ἐστι· μεθ' ἣν ὁ καλούμενος Μέγας κόλπος· οὗ κατὰ τὸ μεσαίτατον οἱ ὅροι τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδι-

6.32. MARCIAN OF HERACLEA

κῆς καὶ τῶν Σινῶν εἰσιν.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 17, line 4

Καὶ ἡ μὲν ὅλη τῶν τόπων θέσις καὶ περιγραφὴ τῶν ἀριστερῶν τῆς Ἀσίας μερῶν, τοῦ τε Ἀραβίου κόλ- που καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ προσέτιγε τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντός, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτω πως ἔχει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 17, line 6

Ἡ Εὐδαίμων Ἀραβία περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων ταῖς πλευραῖς τῆς τε Πετραίας Ἀραβίας καὶ ἔτι τῆς Ἐρήμου Ἀραβίας καὶ τῷ νοτίῳ μέρει τοῦ Περ- σικοῦ κόλπου μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ, [ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν μέρει τε τοῦ Περσικοῦ κόλπου] καὶ μέρει τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσση, [ἀπὸ δὲ δύσεως τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ].

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 17, line 10

Προπέ- πτωκε πρὸς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἐπὶ πλεῖστον, καὶ ὥσπερ χερ- σόνησος μεγίστη πλατυτάτῳ ἰσθμῷ προσε- χομένη πε- ριρρεῖται τῇ θαλάσση.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 18, line 16

<Χαδραωτῖται>, ἔθνος περὶ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον, τῷ Πρίονι παροικοῦντες πο- ταμῷ, ὡς φησι Μαρκιανὸς ἐν τῷ Περίπλῳ αὐτοῦ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 18, line 19

<Ἀσχῖται>, ἔθνος παροικοῦν τὸν Ἰνδικὸν κόλπον καὶ ἐπὶ ἀσκῶν πλέον, ὡς Μαρκιανὸς ἐν τῷ Περίπλῳ αὐτοῦ· »Παροικεῖ αὐτὸν ἔθνος καὶ αὐτὸ καλούμενον Σαχαλιτῶν· ἔτι μὴν καὶ Ἀσκιτῶν ἕτερον ἔθνος [ἐπὶ ἀσκῶν πλέον]».

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 26, line 2

Ἡ Καρμανία μέρει μὲν τινὶ κατὰ τὸν Περσι- κὸν κεῖται κόλπον, μέρει δὲ παρὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος [τὸ] μετὰ τὸν κόλπον τὸν Περσικόν.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 26, line 10

Περιορίζεται δὲ ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῇ ἐρήμῳ Καρμανία, ἀπὸ δὲ δύ- σεως τῇ προρ- ρηθείσῃ Περσίδι καὶ τῷ προειρημένῳ Βα- γράδῳ ποταμῷ καὶ ἔτι τῷ λειπομένῳ μέρει τοῦ Περ- σικοῦ κόλπου, (διὰ τὸ πρὸς δύσιν ὄρᾶν αὐτὸν) καλουμένῳ Καρμανικῷ· ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν Γεδρωσίᾳ τῷ ἔθνει παρὰ τὰ Παρσικὰ ὄρη· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας μετὰ τὰ στενὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 28, line 2

Μετὰ δὲ τὴν Κάρπελλαν ἄκραν] ἐκδέχεται τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος πρὸς ἀνατολὰς ἐκτεινόμενον· ὃ τὸ λειπόμενον μέρος τῆς Καρμανίας παρήκει μέχρι Μου- σαρναίων γῆς.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 30, line 7

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ Καρπέλλης ἀκρωτηρίου μέχρι Μουσάρνων πόλεως τοῦ περι-
πλου τῆς Καρμανίας τῆς παρὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος στάδιοι ,εἰς'.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 31, line 4

Ἡ Γεδρωσία περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῇ Δραγγιανῇ καὶ τῇ Ἀραχωσίᾳ, ἀπὸ
δὲ δύσεως τῇ προει- ρημένη Καρμανίᾳ μέχρι θαλάσσης, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῷ τῆς Ἰν-
δικῆς μέρει τῷ παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τοῦ πρὸς τῇ μνημονευθείσῃ Ἀραχωσίᾳ
ὀρίου, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 32, line 12

Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Παταληνὴ χώρα, ἥς τὸ πλεῖστον ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς τοῖς
στόμασιν ἐμπεριεῖληφε· καὶ αὐ- τὴν δὲ τὴν μητρόπολιν καλουμένην Πάταλα μετὰ τὸ
γ' στόμα τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὥσπερ νῆσον κεῖσθαι συμ- βέβηκε, καὶ ἑτέρας πόλεις
πλείστας.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 34T, line 1

Οἱ πάντες ἀπὸ Μουσάρνων πό- λεως εἰς Ῥίζανα τῆς τῶν Γεδρωσίων παραλίας
στά- διοι γων'. INΔ*IKHΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΣ ΓΑΓΓΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ
ΑΥΤῇ ΚΟΛΠΩΝ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 34, line 1

Ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῷ Ἰμάῳ ὅρει
παρὰ τοὺς ὑπερκειμέ- νους αὐτοῦ Σογδιανούς καὶ Σάκας, ἀπὸ δὲ δύσεως πρὸς μὲν
τῇ θαλάσῃ τῇ προειρημένη Γεδρωσίᾳ, κατὰ δὲ τὴν μεσόγειον τῇ Ἀραχωσίᾳ καὶ ἀνω-
τέρῳ τοῖς Παροπαι- σάδαις, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας
τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 34, line 12

Καὶ ἡ μὲν ὅλη πε- ριγραφὴ τοιαύτη· [τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτως ἔχει·] [Λεῖπει τὰ
κατὰ μέρος] Ὁ δὲ πᾶς περίπλους ἀπὸ τοῦ Ναυστάθμου λιμένος μέ- χρι τοῦ Κῶρου
ἀκρωτηρίου τοῦ μέρους τοῦ προειρημέ- νου τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς σταδίων „β
αψχε'.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 35, line 1

Τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Ἰνδικῆς τῷ καλουμένῳ Κῶρου ἀντίκειται τὸ τῆς Ταπροβάνης
νήσου ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Βόρειον.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 35F, line 2N

[Μάργανα, πόλις τῆς Ἰνδικῆς.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 36, line 12

Πάλιν δὲ ἐπανήξομεν ἐπὶ τὸν παράπλου τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 37, line 5

Ἀπὸ τοῦ Ἀφетηρίου τούτου ἐκδέχεται ὁ Γάγγη- τικὸς καλούμενος κόλπος μέ-
γιστος ὢν σφόδρα, οὗ κατὰ τὸν μυχὸν ὁ Γάγγης ἐξίησι ποταμὸς, πέντε στόμασι

6.32. MARCIAN OF HERACLEA

τὴν ἐκβολὴν ποιούμενος, ὃν ἔφαμεν ὅριον εἶναι τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς καὶ τῆς ἐκτός.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 38, line 1

[Λεῖπει τὰ κατὰ μέρος] Ἐστὶ δὲ τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς τὸ μὲν μῆκος, ἢ μακροτάτη τυγχάνει, ἀπὸ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ λεγομένου Ἀντιβολῇ ἕως τοῦ Ναυστάθμου λιμένος, τοῦ ἐν τῷ Κάνθι κόλπῳ, σταδίων „α, ησϛ· τὸ δὲ πλάτος, ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ καλουμένου Ἀφετηρίου ἕως τῶν πηγῶν τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, σταδίων „α, γ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 39, line 7

Οἱ δὲ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ Ναυστάθμου λιμένος ἕως τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολῇ, τοῦ περίπλου παντὸς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι <„γ, εχϛε’>.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 40, line 1

Ἡ Ἰνδικὴ ἢ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τοῖς μέρεσι τῆς Σκυθίας καὶ τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ δύσεως αὐτῷ τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τοῖς Σίναις μέχρι τοῦ καλουμένου Μεγάλου κόλπου καὶ αὐτῷ τῷ κόλπῳ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ τε Ἰνδικῷ πελάγει καὶ μέρει τῆς Πρασώδους θαλάσσης, ἥτις ἀπὸ τῆς Μενουθιάδος νήσου ἀρξαμένη διατείνει κατὰ παράλληλον γραμμὴν μέχρι τῶν ἀντικειμένων μερῶν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ, καθὰ προειρήκαμεν.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 41, line 1

Ἐστὶ δὲ τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς τὸ μὲν μῆκος, ἢ μακροτάτη τυγχάνει, σταδίων „α, αχν· τὸ δὲ πλάτος, ἢ πλατυτάτη ἐστὶ, σταδίων „α, θ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 42, line 4

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ [Μεγάλου] ἀκρωτηρίου μέχρι τοῦ πρὸς Σίνας ὁρίου τοῦ περίπλου τοῦ μέρους τοῦ Μεγάλου κόλπου τοῦ παρὰ τὴν ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴν τυγχάνοντος στάδιοι „α, βφν’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 42, line 8

Οἱ δὲ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολῇ, μέχρι τῶν πρὸς τοὺς Σίνας τὸ ἔθνος ὅρων τοῦ περίπλου παντὸς τῆς παραλίας τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῆς στάδιοι „δ, ετν’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 43, line 3

Τὸ τῶν Σινῶν ἔθνος περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων μέρει τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῇ κατὰ τὸ προειρημένον ἐν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ ὅριον, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν ἀγνώστῳ γῇ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ τε μεσημβρινῇ θαλάττῃ καὶ τῇ μεσημβρινῇ ἀγνώστῳ γῇ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 44, line 6

Δύο γὰρ ἀγνώστους ὑπονοεῖν χρὴ γὰς, τὴν τε παρὰ τὴν ἀνατολὴν διήκουσαν, ἢ παροικεῖν εἰρήκαμεν τοὺς Σίνας, καὶ τὴν παρὰ τὴν μεσημβρίαν, ἥτις διήκει παρὰ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

πασαν τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν ἦτοι τὴν Πρασώδη καλουμένην, μέρος οὖσαν τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, ὥστε συνάπτουσιν ἑκατέρας τὰς ἀγνώστους γὰς καθάπερ τινὰ γωνίαν ἀπο- τελεῖν περὶ τὸν τῶν Σινῶν κόλπον.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 48, line 2

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ τῶν Σινῶν ὀρίου τοῦ ὄντος πρὸς τῇ Ἰνδικῇ τῇ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ ἐπὶ Κοττιάριος ποταμοῦ ἐκβολὰς τοῦ περίπλου παντὸς τῆς τῶν Σινῶν παραλίας στάδιοι „α,βχν’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 50, line 4

Καὶ τὸν μὲν ὅλον περίπλου καὶ περιγραφὴν τῆς παραθαλασσίου χώρας τοῦ τῆς Ἀσίας μέρους, τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ ἔτι τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, τοῦ- τον ἔχειν τὸν τρόπον συμβέβηκε· τὸ δὲ σύμπαν ἐστὶ διάστημα, τῶν κόλπων ἀπάντων περιπλεομένων ἀπὸ τοῦ Αἰλανίτου μυχοῦ ἕως Κοττιάριος ποταμοῦ ἐκβο- λῶν τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ Σινῶν τυγχάνοντος, σταδίων „ι, ε, γσφε’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 51, line 6

Ἀπὸ δὲ τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου τοῦ περί- πλου τῆς τε Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ μέρους τοῦ Ἰνδι- κοῦ πελάγους στάδιοι „β, αφλ’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 51, line 18

Ἀπὸ δὲ τῶν προρρηθέντων ὄρων τῆς Γεδρωσίας καὶ ἔτι τοῦ πρώτου καὶ δυσμικωτάτου στόματος τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Σάγαπα, μέχρι τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολή, τῆς παραλίας τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι „γ, εχφε’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 51, line 26

Ἀπὸ δὲ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολή, μέχρι τῶν ὄρων τῶν πρὸς τοὺς Σίνας, οἵτινες ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ καλουμένου Μεγά- λου κόλπου τυγχάνουσι, τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι „δ, ετν’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 52, line 3

Τέλος τοίνυν ἐνθάδε τοῦ πρώτου βιβλίου ποιησό- μεθα, παντὸς μὲν τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πάσης δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους τῶν τε δεξιῶν μερῶν, ἔτι μὴν καὶ τῶν ἀριστε- ρῶν, ὅσα τῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμελείᾳ καὶ φιλομαθείᾳ γέγονεν ἐφικτὰ, μέχρι τῆς ἀγνώστου γῆς καθ’ ἑκατέρας τὰς ἡπείρους, τῆς τε ἐώας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, τὸν περίπλου ἀναγράψαντες.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 2, section 2, line 14

γράφου, ὃν νομίζομεν τῆς καθ’ ἡμᾶς θαλάσσης ἐπιμε- λέστατον ἐν τοῖς τῆς γεωγραφίας τὸν περίπλου πε- ποιῆσθαι· τῆς δὲ ἔξω θαλάσσης, ἣτις ὠκεανὸς παρὰ τῶν πλείστων καλεῖται, εἰ καὶ μετρίως τινῶν μερῶν ὃ προειρημένος ἐμνημόνευσεν Ἀρτεμίδωρος, ἀλλ’ ὅμως τὸν ἀκριβέστατον ταύτης περίπλου ἐκ τῆς τοῦ θειοτά- του Πτολομαίου γεωγραφίας καὶ προσέτιγε τοῦ Πρω- ταγόρου καὶ ἐτέρων παλαιῶν

6.33. AËTIUS

ἀνδρῶν ἐξελόντες, τοῦ μὲν Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἑκα- τέρων τῶν ἡπείρων καὶ ἔτι γε τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντὸς μέχρι τῆς ἐώας καὶ τῆς ἀγνώ- στου γῆς μετὰ τῆς ἐνδεχομένης ἀκολουθίας ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ διεξ- ἤλθομεν· νυνὶ δὲ τὰ περὶ τὸν ἐσπέριον ὠκεανὸν ἔπε- λευσόμεθα.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 2, section 46, line 6

Ὡσπερ δὲ ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ τῶν μὲν παρὰ τὴν Λιβύην δεξιῶν μερῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ τοῦ πρὸς τὴν μεσημβρίαν ὁρῶντος τὸν περίπλουν ἐπὶ κεφαλαίων ἐποίησάμεθα, σαφηνείας ἕνεκα διὰ μακροῦ τὸν τῶν σταδίων ἀριθμὸν ἀποδόντες, τῶν δὲ παρὰ τὴν Ἀσίαν ἀριστερῶν ἀπάντων μερῶν μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀγνώστου γῆς ἀκριβῆ τὸν περίπλουν ἀνεγράψαμεν, τῶν διαστημάτων ἀπάντων τοὺς σταδίους σημάναντες· οὕτω κἀνταῦθα τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ ὠκεανοῦ τοῦ παρὰ τὴν Εὐρώπην ὄντος ἀπὸ τῶν Ἑρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς ἀγνώστου γῆς καὶ τοῦ παρ' αὐτὴν περατουμένου Σαρματικοῦ

Marcianus Geogr., *Menippi periplus maris interni* (epitome Marciani) (4003: 002) "Geographi Graeci minores, vol. 1", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Section 2, line 14

Οἱ γὰρ δὴ δοκοῦντες ταῦτα μετὰ λόγων ἐζητακέναι, Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιός ἐστιν, ἀρχικυβερνήτης τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου γεγονώς, καὶ μετ' ἐκεῖνον Ἑρατοσθένης, ὃν Βῆτα ἐκάλεσαν οἱ τοῦ Μουσείου προστάντες, πρὸς δὲ τούτοις Πυθέας τε ὁ Μασσαλιώτης καὶ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς καὶ Σώσανδρος ὁ κυβερνήτης, τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γράψας, Σιμμέας τε ὁ τῆς οἰκουμένης ἐνθεις τὸν περίπλουν· ἔτι μὴν Ἀπελλᾶς ὁ Κυρηναῖος καὶ Εὐθυμένης ὁ Μασσαλιώτης καὶ Φιλέας ὁ Ἀθηναῖος καὶ Ἀνδροσθένης ὁ Θάσιος καὶ Κλέων ὁ Σικελιώτης, Εὐδοξός τε ὁ Ῥόδιος καὶ Ἄννων ὁ Καρχηδόνιος, οἱ μὲν μερῶν τινων, οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάττης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περίπλουν ἀναγράψαντες· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς καὶ Βωτιαῖος· οὗτοι δὲ ἑκάτεροι διὰ τῶν ἡμερησίων πλῶν, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν.

6.33 Aëtius

Aëtius of Amida (Greek: Ἀέτιος Ἀμιδηνός, Latin: Aëtius Amidenus) (fl. mid-5th century to mid-6th century) was a Byzantine physician and medical writer,[1] particularly distinguished by the extent of his erudition.[2] Historians are not agreed about his exact date. He is placed by some writers as early as the 4th century; but it is plain

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

from his own work that he did not write till the very end of the 5th or the beginning of the 6th, as he refers not only to Patriarch Cyril of Alexandria, who died 444,[3] but also to Petrus archiater, who could be identified with the physician of Theodoric the Great,[4] whom he defines a contemporary. He is himself quoted by Alexander of Tralles,[5] who lived probably in the middle of the 6th century. He was probably a Christian,[citation needed] which may account perhaps for his being confounded with Aëtius of Antioch, a famous Arian who lived in the time of the Emperor Julian.

Aetius seems to be the first Greek medical writer among the Christians who gives any specimen of the spells and charms so much in vogue with the Egyptians, such as that of Saint Blaise in removing a bone which sticks in the throat,[8] and another in relation to a fistula.[9]

The division of his work *Sixteen Books on Medicine* (Βιβλία Ιατρικά Εκκαίδεκα) into four tetrabibli was not made by himself, but (as Fabricius observes) was the invention of some modern translator, as his way of quoting his own work is according to the numerical series of the books. Although his work does not contain much original matter, and is heavily indebted to Galen and Oribasius,[10] it is nevertheless one of the most valuable medical remains of antiquity, as being a very judicious compilation from the writings of many authors, many from the Alexandrian Library, whose works have been long since lost.[11]

In the manuscript for book 8.13, the word *ἀκμή* (acme) is written as *ἀκνή*, the origin of the modern word *acne*.^[12] (From Wikipedia³¹)

Aëtius Med., *Iatricorum liber i* (0718: 001) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 8.1. Chapter 131, line 39

στάχους λι κιναμώμου λι καρυοφύλλων λι ἀμώμου λι σχινάνθων λι καλάμου
ἀρωματικοῦ λι ξυλαλόης λι καρύων μυριστικῶν λι καχρύου λι ξανθο- καρύων λι μά-
κερ λι γαλαγγά λι βαλσάμου λι καρποβαλσάμου λι ξυλο- βαλσάμου λι μυροβαλάνου
λι φύλλου ἰνδικοῦ λι κασίας λι ξηροκαρυο- φύλλου λι πεπέρεως μακροῦ λι πεπέρεως
λευκοῦ λι πεπέρεως κοινοῦ λι ἄσαρ χαλδαικοῦ λι κελτικοῦ λι θυμιάματος λι σμύρνης
τρωγλίτιδος λι κόστου λι μόσχου λι ἄμπαρ λι γομφίτου λαδάνου λι τερεβίνθης λι
οἴνου εὐώδους τὸ ἀρκοῦν.

Aëtius Med., *Iatricorum liber i* Chapter 132, line 4

31. http://en.wikipedia.org/wiki/Aëtius_of_Amida

6.33. AĒTIUS

Ἐσκεύασα ταύτην ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐστὶ πάνυ καλλίστη· ἀσπαλάθου ☒ ϛ' ξυλοβαλσάμου ☒ <θ> κυπέρων ☒ <δ> ἐλενίου ☒ ϛ' ἱρεως ☒ ϛ' καλάμου γρ <ιη> σχοίνου ἄνθους ☒ <β> στύρακος λιπαροῦ ☒ <β> κάρυα ἰνδικὰ <β> φύλλου γρ <ιη> ναρδοστάχους ☒ <α> καρυοφύλλου ☒ <α>ς ἀρνάβω ☒ <α>ς ἀμώμου ☒ γ' κασίας ☒ <β> κόστου ☒ <α> σμύρνης ☒ <α> ὕπνου ☒ <γ> ξυλοκασίας ☒ <γ> ἐλαίου ζε9 <ι>.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 261, line 11

τὸ δὲ ἰνδικὸν εἰς ἅπαντα χρησιμώτερον.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 265, line 1

Μάκερ φλοιὸς ἐστὶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενος· στύφει δὲ μετὰ βραχείας δριμύτητος.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 289, line 8

σύγκειται δὲ ἔκ τε στυφούσης αὐτάρκως οὐσίας καὶ δριμείας θερμῆς οὐ πολλῆς καὶ τινος ὑποπίκρου βραχείας· ὅθεν καὶ πρὸς ἥπαρ καὶ στόμαχον εὐλόγως ἀρ- μόττει πινομένη τε καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθεμένη καὶ οὖρα κινεῖ καὶ δῆξεις ἰᾶται στομάχου καὶ τὰ κατὰ τὴν γαστέρα καὶ τὰ ἔντερα ρεύματα ζη- ραίνει καὶ πρὸς τοῦτοις ἔτι τὰ κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν θώρακα· ἰσχυροτέρα δὲ ἡ Ἰνδική, μελαντέρα τῆς Συριακῆς ὑπάρχουσα.

Aëtius Med., Iatricorum liber ii (0718: 002) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1. Chapter 30, line 1

Ὁ δὲ ἱερακίτης καὶ ὁ Ἰνδικὸς τὰς αἱμορροΐδας ἀναξη- ραίνουνσι περιεπτόμενοι δεξιῷ μηρῷ, ὣν καὶ ἡμεῖς ἐπειράθημεν.

Aëtius Med., Iatricorum liber ii Chapter 30, line 9

ὁ δὲ Ἰνδικὸς τὴν μὲν χροάν ἐστὶν ὑπόπυρρος· ἀνέει δὲ τριβόμενος πορ- φυροειδῆ χυλόν, οὔτε πυκνός ἐστὶν οὔτε καρτερός καὶ δύναται μετ' οἴνου πινόμενος ἀκράτου αἱμοπτεικούς ὠφελεῖν.

Aëtius Med., Iatricorum liber iii (0718: 003) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1.

Aëtius Med., Iatricorum liber iv (0718: 004) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1. Chapter 10, line 1

Λύκιον ἰνδικὸν μάλιστα, εἰ δὲ μή γε, τὸ παταρικὸν ἀνέσας μετὰ γάλακτος, ἐπίχριε τὰ ἄνω βλέφαρα σὺν ταῖς ὀφρύσιν· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνσταζε ἐξυδαρώσας αὐτὸ τῷ γάλακτι.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi (0718: 006) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”, Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Corpus medicorum

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Graecorum, vol. 8.2. Chapter 24, line 90

σαγαπηνοῦ ☒ <β> ὀπίου Θηβαικοῦ ☒ <β> κρόκου γρ' <α> ς λυκίου Ἰνδικοῦ γρ' <α> ς σαρκὸς καρύων μὴ πάνυ παλαιῶν ☒ <μ>, ἀναλάμβανε καὶ δίδου ☒ <α> σὺν ὕδατι ὀμβρίῳ θερμῷ εἰς νύκτα, μετὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ πυρετοῦ, ὥστε ἔωθεν μὲν τῆς διὰ καρκίνων, εἰς ἐσπέραν δὲ τῆς διὰ καρύων.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi Chapter 24, line 117

ὠφελίμως δὲ δίδεται καὶ τῆς ἀγρίας συκῆς ὁ φλοιὸς τῶν ῥάβδων ξηραίνόμενος καὶ κοπτόμενος καὶ ποτιζόμενος σὺν ὕδατι καὶ τὸ λύκιον τὸ Ἰνδικὸν καὶ τὸ ἀψίνθιον καὶ τὸ σκόρδιον καὶ τὸ μικρὸν κενταύριον ἀριστολοχία ἀρτεμισία χαμαῖδρος βρυωνίας ῥίζα πόλιον λάσαρ καρκίνων ποταμίων ἀρέψημα ἀνήθου πολλοῦ συνεφομένον.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi Chapter 65, line 17

μεγάλας ἐχόντων τὰς τρίχας ἀρμόττειν, οἷόν ἐστι τὸ κεκαυμένον νίτρον καὶ ὁ ἀφρόν τοῦ νίτρου καὶ τὸ ἀφρόνιτρον καὶ τὰ καλλάϊνα ὄστρακα καὶ τὰ τῶν κεραμίδων καὶ τὰ τοῦ κλιβάνου ὄστρακα κίσσηρις ἄκαυστος τε καὶ κεκαυμένη κηρύκων τε καὶ πορφυρῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὀστρέων ὄστρακα κεκαυμένα (τὸ δὲ τῆς σηπίας καὶ ἄκαυστον) ἄλκυ- ὀνιά τε καὶ στρουθίου ῥίζαι, οἳ τε ἐλλέβοροι καὶ ἡ τῆς βρυωνίας ῥίζα καὶ ἡ τοῦ δρακοντίου καὶ ἀριστολοχίας καὶ πάνακος ῥίζα καὶ κάχρυ καὶ τὰ τοιαῦτα· εὐώδη δὲ αὐτὰ ποιῆσαι βουλόμενος μίξεις κυπέρου καὶ μελιλῶτου καὶ ῥόδων ξηρῶν καὶ σχοίνου ἄνθους καὶ ἴρεως καὶ μελισσοφύλλου, τοῖς δὲ πλουσίσι καὶ νάρδου Κελτικῆς καὶ Ἰνδικῆς καὶ ἀμώμου καὶ φύλλου <μαλαβάθρου> καὶ σμύρνης καὶ κόστου· λεπτύνει δὲ τρίχας καὶ τέφρα κληματίνη καὶ συκίνη καὶ τιθυμαλλίνη παρατριβομένη λεία ἐν βαλανείῳ καὶ ἡ ἀπὸ τῶν κεκαυμένων γιγάρτων τέφρα στυπτηρία σχιστὴ κόπρος κυνεία ξηρά.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi Chapter 91, line 64

καδμίας τρεῖς κεκαυμένης καὶ οἶνω σβεσθείσης, μολυβδαίνης μολύβδου κεκαυμένου λιθαργύρου ναρδοστάχυος λιβάνου κυπαρίσσου φύλλων βράθυος κηκίδων λυκίου Ἰνδικοῦ κόμμεως ἀνὰ ☒ <δ> ψιμμουθίου γλαυκίου μίλτου φύλλου βαλαυστίων σχοίνου ἄνθους σιδίων ἀλόης ἀκακίας ἀνὰ Γρ <η> ῥοῶν φύλλων ῥόδων ἄνθους ἀνὰ Γρ <ε>, κόψας σήσας λειώσας ὅξει ἀναλάμβανε τροχίσκους καὶ χρῶ μετ' οἶνου ἢ ἐψήματος.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii (0718: 007) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”, Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.2. Chapter 40, line 27

ῥυπτικὸν δέ τι καὶ τὸ καλούμενον Ἀρμένιον ἔχει, ὃ χρῶνται οἱ ζωγράφοι, καὶ τὸ μέλαν τὸ Ἰνδικὸν καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἀφλεγμάντοις ἔλκεσιν ἀλύπως ὁμιλεῖ· μικτῆς δὲ πῶς ἐστι δυνάμειος ἢ ἀλόη, καθάπερ τὸ ῥόδον· ἔχει μὲν γάρ τι πικρὸν, ὃ ῥύπτειν πέφυκεν· ἔχει δὲ τι καὶ στυπτικόν, ὃ συνάγει τε καὶ συνουλοῖ τὰ ἔλκη.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 41, line 56

6.33. AËTIUS

κοχλίων κεκαυμένων ☒ <γ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☒ <δ> λεπίδος χαλκοῦ ☒ <ε> λεπίδος στομώματος σιδήρου ☒ <ιβ> ἰοῦ ☒ <ε> στυπτηρίας σχιστῆς ☒ <ε> λίθου σχιστοῦ ☒ <α> ἀλόης ☒ <α> ὀμφακίου ξηροῦ ☒ <β> λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ <δ> χαλκίτεως ☒ <γ> σμύρνης ☒ <γ> λιβάνου ☒ <γ> φλοιοῦ λιβάνου ☒ <α> κρόκου ☒ <β> κροκομάγματος ☒ <β> ναρδοστάχυος ☒ <γ> κυτίνων ☒ <β> κόμμεως ☒ <η>, λείου ὕδατι καὶ ἀνάπλασσε κολλύρια καὶ χρῶ σὺν ὕδατι· καὶ ξηρίον δὲ εἰ βούλει ποιῆσαι, λεάνας τὸ κολλύριον χρῶ ξηρῷ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 80, line 26

ἀπλᾶ δὲ ἐστὶ ποιοῦντα πρὸς τοὺς πτίλους καὶ τὰ περιβεβρωμένα βλέφαρα ἀμόργη ἡψημένη, λύκιον Ἰνδικόν, ἀρμένιον, ὃ χρῶνται οἱ ζωγράφοι· σὺν ὕδατι γὰρ ἐγγριόμενον ἐκδαπανᾷ τὴν κακοχυμίαν καὶ αὔξει τὰς κατὰ φύσιν τρίχας· ἰὸς σιδήρου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐν ἡλίῳ λειωθεὶς μετ' οἴνου καὶ σμύρνης καὶ ἀναπλασθεὶς εἰς κολλύριον· σπόδιον ἀναληφθὲν κρομμύου χυλῷ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 99, line 5

ἀλόης λυκίου Ἰνδικοῦ ῥόδων χλωρῶν κρόκου ὀπίου σμύρνης, ἐκάστου τὸ ἴσον οἶνῳ λεάνας, ἀνάπλαττε τροχίσκους καὶ ξήραινε ἐν σκιᾷ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 101, line 47

αἰγὸς θηλείας χολὴν ☒ <η> λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ <π> πεπέρεως ☒ <δ> περιστερεῶνος ὀρθοῦ χυλὸν ☒ <ιε> καὶ ξηροῦ ☒ <η> μέλιτος Ἀττικοῦ ☒ <ε>, κόψας σήσας λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ τὸ πέπερι κάπειτα λειοτριβήσας ἐν θυίᾳ ἐπὶ πολὺ ἐπίβαλλε τὸν ξηρὸν χυλὸν καὶ συλλεῖου· εἶτα τὸν ὑγρὸν χυλόν, ἔπειτα λύκιον καὶ ὅταν λεῖα γένηται, ἐπίβαλλε τὸ μέλι καὶ οὕτως τὴν χολὴν καὶ ἐνώσας ἀναλάμβανε καὶ χρῶ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 101, line 126

περιστερεῶνος ὀρθοῦ χυλὸν λυκίου Ἰνδικοῦ ἴσα τουτέστι ἀνὰ ☒ <α> ἐκάστου, μέλιτος τὸ ἴσον.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 102, line 22

γλαυκίων ☒ <μη> σαρκοκόλλης ☒ <ιε> κρόκου ☒ <η> ὀπίου λυκίου Ἰνδικοῦ ἀνὰ ☒ <δ> ῥόδων χυλοῦ ☒ <δ> μανδραγόρου χυλοῦ ☒ <δ> ὑοσκυάμου χυλοῦ κωνείου χυλοῦ ἀνὰ ☒ <δ> τραγακάνθης ☒ <ιε> κόμμεως ☒ <η>· ἀναλαμβάνεται μελιλώτου ἀφεψήματι· συντίθεται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον· λαβὼν μελιλώτων λίτραν μίαν καὶ ὕδατος ὀμβρίου ζ' <ε>, ἔψεται εἰς τρίτον καὶ διηθήσας τὸ ὑγρὸν πρὸς τὴν τοῦ φαρμάκου σκευασίαν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 102, line 28

χυλοῦ πολυγόνου ☒ <ε> λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ <ε> ἀλόης σμύρνης λιβάνου ἀνὰ ☒ <δ> ὀπίου ☒ <γ> ἀκακίας μελαίνης πρωτείας ☒ <ιβ> οἴνου παλαιοῦ καὶ εὐώδους τὸ ἀρκοῦν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 103, line 16

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

τοιαῦτα δέ ἐστι κρόκος καὶ σμύρνα καὶ λύκιον Ἰνδικὸν καστό- ριὸν τε καὶ λιβα- νωτός, ἃ ἄνευ τοῦ στύφειν πέττει ἅμα καὶ διαφορεῖ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 104, line 93

καδμίας χαλκοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <α> ς κρόκου ☒ <δ> ἀλόης ☒ <κ> λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ <β> ἀκακίας ☒ <β> σμύρνης ☒ <δ> τραγακάνθης ☒ <α> κόμμεως ☒ <τ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 104, line 97

καδμίας ☒ <η> ναρ- δοστάχυος ☒ <α> ς χαλκοῦ ☒ <α> ς κρόκου σμύρνης ὀπίου ἀνὰ ☒ <δ> μᾶλλον δὲ ☒ δύο ἀλόης ☒ <η> λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ <β> ἀκακίας ☒ <κ> κόμμεως ☒ <κ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 112, line 33

καδμίας ☒ <ιγ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☒ <ε> λίθου σχιστοῦ ☒ <γ> λίθου αἵμα- τίτου κασσίας ἀνὰ ☒ <α> πεπέρεως κόκκους <κα> κρόκου ☒ <β> ναρδοστάχυος ☒ <γ> φύλλου ☒ <α> ς λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <α> ἀλόης ἀκακίας κίρρᾶς ἀνὰ ☒ <β> σμύρνης ☒ <δ> κόμμεως ☒ <τ>, λείου οἴνω Χίω ἢ ἐτέρω αὐστηρῶ παλαιῷ, χρῶ ὥς ἐνεργεστάτῳ, καὶ πρὸς ὑποπύους καὶ τραχώματα ἐν ἀρχαῖς μετ' ὠοῦ, εἴτα ὕδατι· ἔστι δὲ ὑπὲρ τὴν ὑπόσχεσιν ἡ ἐνέργεια.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 112, line 86

ἔχει δὲ οὕτως· κυτίνων, ῥοᾶς ἄνθους τοῦ ἐοικότος τῷ τῆς ἀνεμώνης ἄνθει ☒ <κε> ἀκακίας ξανθῆς ☒ <λε> γλαυκίων ☒ <ιτ> ἀλόης ☒ <ε> σμύρνης τρωγλί- τιδος ☒ <γ> μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <ζ> φύλλου ☒ <α> ὀμφακίου ξηροῦ ☒ <γ> κόμμεως ☒ <β> ὀποβαλσάμου, πρὸς τὰς ἀνα- λήψεις ☒ <ε>, οἴνω αὐστηρῶ παλαιῷ λείου.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 138

καδμίας ☒ <ιτ> ἰοῦ ☒ <δ> μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <ιτ> πεπέρεως λευκοῦ ☒ <η> ὀποῦ Μηδικοῦ ὀποβαλσάμου ἀνὰ ☒ <δ> κόμμεως ☒ <ιβ>· ἡ χρῆσις μετ' ὕδατος, ἢ κρᾶσις πρὸς τὰς διαθέσεις.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 140

Ἄλλο Ἰνδικὸν βασι- λικὸν ἐπιγραφόμενον· ποιεῖ πρὸς ἀρχὰς ὑποχύσεως καὶ πᾶσαν ἀμ- βλυωπίαν καὶ οὐλὰς ἀποσμήχει.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 143

καδμίας κεκαυμένης πεπλυμένης ☒ <ιτ> μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <τ> ψιμμουθίου ☒ <δ> πεπέρεως λευκοῦ ☒ <τ> χολῆς ὑαίνης τὸ ὅλον, ὅσον ἔχει, σκάρων ἰχθύων χο- λὰς <ι> περδίκων χολὰς <δ> ὀπίου ☒ <α> ὀποβαλσάμου ὀποπάνακος σαγαπηνοῦ ἀνὰ ☒ <β> κόμμεως λ <α>.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 5

καδμίας ☒ <ιβ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☒ <η> στίμμεως ☒ <η> ψιμ- μυθίου καστορίου νάρδου Συριακῆς ἀνὰ ☒ <δ> ἀλόης ☒ <α> ς φύλλου κρόκου χαλκίτεως

6.33. AËTIUS

ὀπτῆς χαλκάνθου λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <α> σμύρνης ☒ <β> ἀκακίας ☒ <κ> κόμμεως <κ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 19

καδμίας πεπλυμένης στίμμεως πεπλυμένου ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <β> ῥόδων ξηρῶν κεκαυμένων ☒ <ιβ> χαλκοῦ κεκαυμένου πεπλυμένου σμύρνης τρωγλίτιδος ἀνὰ ☒ <η> καστορίου λυκίου Ἰνδικοῦ κρόκου φύλλου ναρδοστάχυος χαλκίτεως ὀπτῆς ψιμμου- θίου γλαυκίων ἐρείκης καρποῦ ὀπίου κηκίδων ὀμφακίνων ἀνὰ ☒ <β>, ὕδωρ· χρῶ ἐν ἀρχαῖς μὲν μετ' ὧσιν ἐγχυματίζων, ἐν παρακιμαῖς δὲ ὕδατι ἐγχρίων καθ' ὑποβολήν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 32

ἔχει δὲ οὕτως· καδμίας πεπλυμένης ☒ <ιϛ> ψιμμουθίου πεπλυμένου καστορίου ἀλόης ἀνὰ ☒ <ϛ> νάρδου Ἰνδικῆς κασσίας ἀνὰ ☒ <δ> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <μ> σμύρνης ☒ <θ> λεπίδος χαλκοῦ ☒ <ε> χαλκοῦ κεκαυμένου ὀπίου πεπλυμένου ἀνὰ ☒ <ιϛ> ῥόδων ☒ <κ> λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <γ> λίθου σχιστοῦ πεπλυμένου ☒ <δ> ς κρόκου ☒ <ϛ> μολύβδου κεκαυμένου πεπλυ- μένου ☒ <κ> ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <μ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 43

Κολλῦριον τὸ ἰνδάριον.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 50

καδμίας πεπλυμένης ☒ <ιϛ> χαλκοῦ κεκαυμένου πεπλυμένου ☒ <η> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <ιϛ> κρόκου ☒ <γ> καστορίου ☒ <δ> ἰοῦ ☒ <α> ἀλόης ☒ <δ> σμύρνης τρωγλίτιδος ☒ <γ> λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <β> ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <κδ> ὕδωρ· ἢ χρῆσις δι' ὧσιν, ἢ κρᾶσις παχυτέρα.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 62

ἔχει δὲ οὕτως· καδμίας ☒ <κ> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <ιϛ> ναρδοστάχυος ☒ <γ> σμύρνης τρωγλίτιδος καστορίου χαλκοῦ κεκαυ- μένου ἰοῦ ἀνὰ ☒ <β> κρόκου ☒ <α> λεπίδος σιδήρου στομώματος ☒ <δ> ψιμμουθίου τὸ ἴσον πεπέρεως λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου λιβάνου ὀποβαλ- σάμου κασσίας ἀνὰ ☒ <β> λίθου σχιστοῦ ☒ <δ> ἰοῦ σκώληκος ☒ <γ> χαλ- κάνθου ☒ <β> μαράθρου χυλοῦ χολῆς αἰγείας ἀνὰ ☒ <δ> κόμμεως ☒ <κ>, οἶνω λείου Ἀμηνάϊω ἢ Φαλερίνω ἢ ἑτέρῳ αὐστηρῷ παλαιῷ εὐώδει.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 68

καδμίας κεκαυμένης πεπλυμένης χαλκοῦ πεπλυμένου ἀνὰ ☒ <η> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <κε> ῥόδων ξηρῶν ψιμμου- θίου χαλκίτεως κηκίδων ἰοῦ κρόκου λυκίου Ἰνδικοῦ ἀλόης ναρδοστάχυος σμύρνης τρωγλίτιδος ἐβένου ῥινήματος καστορίου μέλανος Ἰνδικοῦ λιβάνου ὀπίου σαρκοκόλλης πομφόλυγος ἀνὰ ☒ <α> [κέρματος ἐλαφείου πεπλυμένου καὶ κεκαυμένου ☒ <α>] ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <κε>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 88

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

λαμβάνει δὲ καδμίας ☒ <κδ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☒ <ιβ> στίμμεως ☒ <μ> ψιμμυθίου ☒ <η> χαλκίτεως ὀπτῆς ☒ <δ> μίσυος ὀπτοῦ ☒ <δ> ἐβένου ῥινήματος ☒ <β> νάρδου Κελτικῆς φύλλου ναρδοστάχυος κρόκου καστορίου λυκίου Ἰνδικοῦ ῥόδων ξηρῶν ἀνὰ ☒ <δ> ἀλόης συμύρνης ἀνὰ ☒ <η> ὀμφακίου ὀπίου ἀνὰ ☒ <β> ἀκακίας κόμμεως σκώληκος ἀνὰ ☒ <μ>.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii (0718: 008) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”, Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.2. Chapter 25, line 30

τὰ δὲ γεγυμνωμένα οὖλα σαρκοῖ τοῦτο· ῥόδων σπέρματος μὴ παλαιοῦ μέρη <β> καλάμου ἀρωματικοῦ ἢ Ἰνδικοῦ μέρος <α>, ξηρῷ λείω προσάπτου.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 31, line 40

ἐνίοτε δὲ τῶν λευκῶν ἐλαίων τεθλασμένων καὶ ἐκπιεσθέντων τὸν χυλὸν μετὰ πηγάνου χυλοῦ καὶ μέλιτος μίξαντες παρατρίβομεν τοὺς ὀδόντας, ἔπειτα παραπάσσομεν νάρδῳ Ἰνδικῇ μετὰ στυπτηρίας στρογγύλης ἴσοις καὶ ἄλατος τὸ διπλοῦν.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 37, line 48

ἀστραγάλους προβατίους καύσας, λείους χρῶ· καλῶς ποιοῦσι καὶ κήρυκες πληρωθέντες ἅλσιν καὶ καυθέντες καὶ κίσσηρις ὀπτῇ οἴνῳ σβεσθεῖσα, σηπίας ὄστρακα καέντα κεκαυμένοι μύακες κοχλίας χερσαῖος καεῖς σὺν μέλιτι· ἐκάστω δὲ τούτων εὐωδίας χάριν μίγνυται ἱρεως Ἰλλυρικῆς βραχὺ ἢ σχίνου ἄνθους ἢ καλάμου Ἰνδικοῦ ἢ ναρδοστάχυος.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 47, line 15

εἰ δὲ πολυτελέστερον ἐθέλεις ποιῆσαι τὸ φάρμακον ἢ πλουσίοις σκευάζων ἐμβάλλεις κασσίας φλοιὸν νάρδον Ἰνδικὴν ἢ Κελτικὴν ἢ μαλαβάθρου φύλλα· μετὰ δὲ τὴν ἀρχήν, ὅταν στῇ τὸ ἐπιρρέον, μόνον ἀρκεῖ τὸ διὰ μόρων τοῦ κρόκου τι καὶ τῆς συμύρνης προσειληφὸς εἰς τὸ πέψαι τὴν φλεγμονήν.

Aëtius Med., Iatricorum liber ix (0718: 009) “Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ λόγος ἑνατος”, Ed. Zervos, S., 1911; Athena 23. Chapter 31, line 159

Ἔστι δὲ οὐκ ὀλίγον ἂν τῇ Ἰνδικῇ νάρδῳ τὸ πεπτικὸν τῶν ψυχρῶν διαθέσεων· ὥσπερ δὲ τῶν ἀρωματικῶν τὴν νάρδον ἐνέβαλλεν ὁ Φίλων, οὕτως οἱ μετ’ αὐτὸν ἄλλος ἄλλο προσέθεσαν, σχίνου ἄνθος, κασίαν, ἄμωμόν τε καὶ κόστον· ὥσπερ δ’ αὖ πάλιν ὁ Φίλων τὸν κρόκον ἐνέβαλλεν πεπτικὸν φάρμακον καὶ χυμῶν καὶ διαθέσεων εὐπέπτων, οὕτως ἄλλοι συμύρνης τε καὶ καστορίου ἔμιξαν· οἱ πλεῖστοι δὲ αὐτῶν καλῶς ποιοῦντες, καὶ τὰ συνήθη ἡμῖν σπέρματα [παρέμιξαν], λέγω δὴ σελίνου τὸ σπέρμα καὶ κυμίνου, ἀνήσου τε καὶ δαύκου καὶ πετροσελίνου καὶ ὅσα τοιαῦτα, ὥστε παραμυθήσασθαι τὴν ἀηδίαν τῶν πικρῶν φαρμάκων, εἰς ἀνάδοσιν τε καὶ

Aëtius Med., Iatricorum liber xi (0718: 011) “Oeuvres de Rufus d’Éphèse”, Ed. Daremberg, C., Ruelle, C.É. Paris: Imprimerie Nationale, 1879, Repr. 1963. Chapter 11, line 63

6.33. AËTIUS

Τοῦ Πρεσβύτου τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς λιθιῶντας, φασὶ δέ τινες, καὶ τῶν ἔξωθεν λίθων δύνασθαι θρυβεῖν, ὥς τὸ πρὸ αὐτοῦ· Ἀκόρου, φοῦ, ὑπερικοῦ ἀνὰ ☒ ε', πράσου σπέρματος ☒ ιβ', ναρδουστάχους ☒ ι', κασίας, λινοσπέρμου, κυπέρου ἀνὰ ☒ κε' μέλιτι ἀναλάμβανε· ἡ δόσις κυάμου μέγεθος.

Aëtius Med., Iatricorum liber xi Chapter 29, line 94

Παραλαμβανέσθω δὲ καὶ τὰ διὰ στόματος διδόμενα, τῆς μὲν δυσουρίας ἐπειγούσης, μήκωνος λευκῆς πεφωγμένης σπέρμα λεῖον· ἐμπάσσεται δὲ ὅσον ☒ α' εἰς κυάθους δ' ἀφεψήματος σχοίνου ἄνθους ἢ καλάμου ἰνδικοῦ, ἢ γλυκυρρίζης· βιαιότερα δὲ ἐστὶ τούτων μῆλον, φοῦ, ἄκορον, δαῦ-κος.

Aëtius Med., Iatricorum liber xii (0718: 012) “Ἀετίου λόγος δωδέκατος”, Ed. Kostomiris, G.A. Paris: Klincksieck, 1892. Chapter 33, line 18

οἱ δὲ βάρβαροι ἰνδοὶ κόπτοντες καὶ σήθοντες τὰ ξηρὰ φύλλα τῆς κύπρου ἀποτιθέασιν, ἐπὶ δὲ τῆς χρείας ὕδατι ζέοντι φυρῶντες καὶ προσραίνοντες ὄξους ὀλίγον ἢ ῥοῦ μαγειρικοῦ ἀφέψημα ἐπιτιθέασιν τῷ φλεγμαίνοντι τόπῳ, ἄνωθεν ἐπιτι-θέντες φύλλα κίκεως ἢ καρπάσου, εἰ δὲ μή, κράμβης.

Aëtius Med., Iatricorum liber xii Chapter 53, line 35

Ἐλαίου κικίνου, ἐλαίου τηλίνου, μανδραγόρου χυλοῦ ἀνὰ ☒ λβ', ἀρτεμισίας χυλοῦ, λαπάθου χυλοῦ ἀνὰ ☒ κδ', πιτυίνης, τερεβινθίνης, στέατος χηνείου ἀνὰ ☒ μη', βάτου χυλοῦ ☒ ιε', βουτύρου νεαροῦ ☒ μη', λυκίου ἰνδικοῦ ☒ κδ', αἵματος τραγείου ξηροῦ ☒ ιε', κιττοῦ δακρύου ☒ λβ', χαλβάνης ☒ μη', ὀποπάνακος ☒ λβ'.

Aëtius Med., Iatricorum liber xii Chapter 68, line 44

Παραδόξως δὲ ποιεῖ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ξηρίον, ὃ ἀσκληπιὸν ὀνομάζουσι καὶ τὸ ἰνδὸν ξηρίον, ἐμπασσόμενον αὐτοῖς τοῖς ὀδυνωμένοις τοποῖς ἐν τῷ λουτρῷ· πάννυ καλόν.

Aëtius Med., Iatricorum liber xv (0718: 015) “Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ λόγος δέκατος πέμπτος”, Ed. Zervos, S., 1909; Athena 21. Chapter 13, line 141

Ἐλκυσματος, ἐλαίου γλυκέος ἀνὰ δραχμάς β, πίσης, κηροῦ, κο-λοφωνίας ἀνὰ οὐγγίας, ιστ, συμφύτου ρίζης κεκομμένης λεπτοτάτης καὶ σεσησμένης οὐγγίας β, αἵματος δρακοντίου οὐγγίας β, ὕδατος θαλασσίου οὐγγίας κ. Ἐψε τὴν λιθάργυρον, τὸ ἔλαιον καὶ τὸ θα-λάσσιον ὕδωρ μέχρις ἀμολύντου, εἴτα τήξας τὰ τηκτὰ καὶ διηθήσας ἐπίβαλλε τοῖς ἐψηθεῖσι· καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐπίπασσε τὸ δρα-κόντιον καὶ σύμφυτον, καὶ ἐνώσας καὶ ψύξας καὶ μαλάξας ἀνάπλας-σε μαζία καὶ χρῶ· συνάγεται δὲ τὸ δρακόντιον αἷμα ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρᾳ ἐκ τῆς δρακοντίου βοτάνης.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi (0718: 016) “Gynaekologie des Aëtios”, Ed. Zervos, S. Leipzig: Fock, 1901. Chapter 118, line 8

Δεῖ οὖν ἐπὶ τούτων τοῖς στύφουσι προσαντλεῖν καὶ προσθέτοις χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ δακτυλίου προει-ρημένους, μάλιστα δὲ σιδίοις μετὰ βουτύρου ἢ λυκίῳ ἰνδικῷ μετὰ ὕσσῳ, καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐπὶ τῶν <ἐν ἔδρᾳ παθῶν> προγεγραμ-μένοις.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 121, line 8

ἐπὶ τούτων ἀρμόζει κάθαρσις δι' <ὀνείου γάλακτος>, καὶ ἔμετοι ἀπὸ δείπνου, ἀφιδρώσεις ἐν βαλανείῳ καὶ ἐμβάσεις εἰς θερμὸν ὕδωρ, καὶ κλυσμός δι' οἴνου θερμοῦ μετὰ νίτρου, ἢ τρυγὸς οἴνου κε- καυμένης· μετὰ δὲ ταῦτα θερμῷ ὕδατι καταχρίειν τοὺς τόπους, ἢ λυκίῳ ἰνδικῷ, ἢ ἀμόργῃ, ἢ βουτύρῳ μετὰ θείου, ἢ κηρωτῇ μυρσι- νίνη μετὰ λιθαργύρου, ἢ στυπτηρίᾳ μετὰ μέλιτος, ἢ σιδίοις μετὰ μυρσίνης καὶ μέλιτος.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 126, line 7

ὀποβαλσάμου γοα· ἐλαίου ἰνδικοῦ ἢ ἑτέρου γογ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 142, line 7

α. καλάμου ἰν- δικοῦ γοστ, ἥτοι οὐγ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 142, line 7

κάρυα ἰνδικὰ γ. σανδαράχης γράμματα ιστ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 150, line 1

ΘΥΜΙΑΜΑ ΡΟΔΑΤΟΝ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΑΡΧΟΥ.

Κασίας, σμύρνης, βδελλίου, ἀρναβῶ, καλάμου ἰνδικοῦ, σαρούα, καρποβαλσάμου, λαδάνου λιπαροῦ, ὕπνου, φύλλων, ἀνὰ γογ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 151, line 2

καλάμου ἰνδικοῦ, ναρδοστάχυος, ὀνύχων μεγάλων, βδελλίου, καρ- ποβαλσάμου, κρόκου, κασίας, ἀνὰ γογ.

6.34 Anonymi De Astrologia Dialogus

“” (From Wikipedia³²)

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) (4374: 001) “Anonymi christiani Hermippus De astrologia dialogus”, Ed. Kroll, W., Viereck, P. Leipzig: Teubner, 1895; Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. Page 51, line 20

οὔτε γὰρ καρχίνον μὲν λέγουσιν Ἀρμενίας καὶ Ἀφρικῆς κυριεύειν οὔτ' αὖ αἰγο- κέρωτα Συρίας καὶ Ἰνδικῆς, ἔτι δὲ καὶ Θράκης εὖ φρονῶν ἄν τις πιστεύσειεν.

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) Page 51, line 26

ἢ πῶς τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ζώδιον Ἰνδικῆς ἅμα καὶ Θράκης ἐφάξει τὴν ἐφορείαν;

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) Page 52, line 3

32.

6.35. TIMOTHEUS OF GAZA

οὔτε γὰρ ταῦτοῦ κλίματός εἰσιν οὔτε ὑπὸ τὸν αὐτὸν παράλληλον πίπτουσιν, εἴ γε Θράκη μὲν τοῦ ἰσημερινοῦ τὸ μέσον ἀπόστημα πέντε καὶ τεσσαράκοντα μοίρας ἀφίσταται, Ἰνδικὴ δὲ τὸ μέγιστον πεντεκαίδεκα.

6.35 Timotheus of Gaza

Timotheus of Gaza (sometimes referred to as Timothy of Gaza) was a Greek grammarian active during the reign of Anastasius, i.e. 491-518. He is the author of a book on animals^[1] which may have been the source of the Arabic Nu'ut al-Hayawan.^[2] (From Wikipedia³³)

Timotheus Gramm., Excerpta ex libris de animalibus (e cod. Paris. gr. 2422) (2449: 003) “Excerpta ex Timothei Gazaei libris de animalibus”, Ed. Haupt, M., 1869; Hermes 3. Section 5, line 28

ἐὰν δὲ ἄρσην ἦ, ἡ δὲ κύων θήλεια, τίκεται Λακωνικὸς κύων, ὥσπερ συγγινομένων κυνὸς καὶ τίγριδος τίκεται ὁ Ἰνδικὸς κύων.

Timotheus Gramm., Excerpta ex libris de animalibus (e cod. Paris. gr. 2422) Section 14, line 3

ὅτι ὁ Ἰνδικὸς πάνθηρ μύρου ὄζων διὰ τῆς εὐωδίας τὰ θηρία ἐφελκόμενος ἐπὶ τὸν ἴδιον ἄγει φωλεὸν καὶ κατεσθίει.

Timotheus Gramm., Excerpta ex libris de animalibus (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 2

ὅτι ἡ καμηλοπάρ-δαλις ζῶν ἐστὶν Ἰνδικόν· γίνεται δὲ ἀπὸ ἐπιμιξίας ζώων ἑτερογενῶν.

Timotheus Gramm., Excerpta ex libris de animalibus (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 4

ὅτι διὰ Γάζης παρῆλθέ τις ἀνὴρ ἀπὸ τῶν Ἰνδικῶν, Ἀελίσιος δὲ τὸ γένος, ἄγων δύο καμηλοπαρδάλεις καὶ ἐλέφαντα τῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ.

Timotheus Gramm., Excerpta ex libris de animalibus (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 8

τοῦτο ἐθεάθη καὶ ἐφ’ ἡμῶν· τῷ γὰρ βασιλεῖ τῷ Μονομάχῳ καὶ ἄμφω ταυτὶ τὰ ζῶα προσαχθέντα ἐξ Ἰνδίας ὡς θαῦμα ἐπὶ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θεάτρου ἐκάστοτε τῷ λαῷ ἐπεδείκνυντο.

Timotheus Gramm., Excerpta ex libris de animalibus (e cod. Paris. gr. 2422) Section 25, line 15

33. http://en.wikipedia.org/wiki/Timotheus_of_Gaza

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

τούτους δὲ γοητεύοντες οἱ Ἴνδοι κοιμίζουσι καὶ ἀναιροῦσι καὶ ἀφαιροῦνται τοὺς λίθους· πολλάκις δὲ καὶ ὑπ' αὐτῶν εἰς τοὺς φωλεοὺς ἔλκονται οἱ θηρευταὶ καὶ ἀπόλυνται.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422)
Section 25, line 19

ὅτι οἱ Ἴνδοι ἐσθλόντες τὴν τῶν δρακόντων καρδίαν ἢ τὸ ἥπαρ νοοῦσι τί τὰ ἄλογα ζῶα φθέγγονται.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422)
Section 31, line 14

ὅτι εἰσὶ σύες μονώνυχες καὶ ὄνος Ἰνδικὸς μονώνυξ καὶ κερατώδης· τὸ δὲ κέρας αὐτοῦ ποιεῖ θεραπείαν καὶ μόνῳ ἀποφέρεται τῷ βασιλεῖ.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422)
Section 32, line 6

ὅτι ἐν μεσημβρίᾳ πλεόν τῶν ἄλλων ζώων ὁδεύουσι καὶ πρὸς ἀστέρας ἐν νυκτὶ τὰς ὁδοὺς γινώσκουσιν· ὅθεν ἐπ' αὐταῖς οἱ Ἴνδοι τὴν χρυσίτιν κόνιν τῶν Ἰνδικῶν μυρμήκων κλέπτουσι πρὸς ἀνατολὰς ὁδεύοντες.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422)
Section 32, line 9

ὅτι τῶν μυρμήκων ἐν τῷ καύματι ἐν τοῖς φωλεοῖς δια- τριβόντων κλέπτουσιν οἱ Ἴνδοι τὴν αὐτῶν χρυσόκονιν.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422)
Section 45, line 8

ὅτι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς βόες λέγονται, ἐρχόμενοι δὲ παρὰ τὸν Νεῖλον ῥινοκέρωτες.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422)
Section 51, line 13

ὅτι οὗτοι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τρυγῶσι τὰ πεπέρια, τέχνη ἀπατῶμενοι καὶ μιμήσει.

6.36 Salaminus Hermias Sozomenus

Salminius Hermias Sozomenus[1] (Σωζομενός) (c. 400 – c. 450) was a historian of the Christian Church.

Sozomen's second work continues approximately where his first work left off. He wrote it in Constantinople, around the years 440 to 443 and dedicated it to Emperor Theodosius II.

The work is structured into nine books, roughly arranged along the reigns of Roman Emperors:

6.36. SALAMINIUS HERMIAS SOZOMENUS

Book I: from the conversion of Constantine I until the Council of Nicea (312-325) Book II: from the Council of Nicea to Constantine's death (325-337) Book III: from the death of Constantine I to the death of Constans I (337-350) Book IV: from the death of Constans I to the death of Constantius II (350-361) Book V: from the death of Constantius I to the death of Julian the Apostate (361-363) Book VI: from the death of Julian to the death of Valens (363-375) Book VII: from the death of Valens to the death of Theodosius I (375-395) Book VIII: from the death of Theodosius I to the death of Arcadius (375-408). Book IX: from the death of Arcadius to the accession of Valentinian III (408-25).

Book IX is incomplete. In his dedication of the work, he states that he intended cover up to the 17th consulate of Theodosius II, that is, to 439. The extant history ends about 425. Scholars disagree on why the end is missing. Albert Guldenpenning supposed that Sozomen himself suppressed the end of his work because in it he mentioned the Empress Aelia Eudocia, who later fell into disgrace through her supposed adultery. However, it appears that Nicephorus, Theophanes, and Theodorus Lector did read the end of Sozomen's work, according to their own histories later. Therefore most scholars believe that the work did actually come down to that year, and that consequently it has reached us only in a damaged condition. (From Wikipedia³⁴)

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (2048: 001) "Sozomenus. Kirchengeschichte", Ed. Bidez, J., Hansen, G.C. Berlin: Akademie-Verlag, 1960; *Die griechischen christlichen Schriftsteller* 50. Book 2, chapter 24, section 1, line 2

Ἵπὸ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον παρειλήφαμεν καὶ τοὺς ἔνδον τῶν καθ' ἡμᾶς Ἰνδῶν, ἀπειράτους μείναντας τῶν Βαρθολομαίου κηρυγμάτων, μετασχεῖν τοῦ δόγματος ὑπὸ Φρουμεντίῳ, ἱερεῖ καὶ καθηγητῇ γενομένῳ παρ' αὐτοῖς τῶν ἱερῶν μαθημάτων.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 1, line 5

Ἴνα δὲ γινώσκωμεν καὶ ἐν τῷ παραδόξῳ τοῦ συμβάντος περὶ τοὺς Ἰνδοὺς οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ὥς τισι τερατολογεῖσθαι δοκεῖ, τὴν σύστασιν λαβεῖν τὸ τῶν Χριστιανῶν δόγμα, ἀναγκαῖον καὶ τὴν αἰτίαν τῆς Φρουμεντίου χειροτονίας διεξελθεῖν· ἔχει δὲ ὧδε.

34. http://en.wikipedia.org/wiki/Salaminius_Hermias_Sozomenus

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Salaminus Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 5, line 2

οὗς ζηλώσας Μερόπιός τις φι-λόσοφος Τύριος τῆς Φοινίκης παρεγένετο εἰς Ἰνδοὺς.

Salaminus Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 5, line 4

ἱστορήσας δὲ τῆς Ἰνδικῆς ὅσα γε αὐτῷ ἐξεγένετο, τῆς ἐπανόδου εἶχετο νηὸς ἐπιτυχῶν στελλομένης εἰς Αἴγυπτον.

Salaminus Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 5, line 7

συμβὰν δὲ κατὰ χρεῖαν ὕδατος ἢ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων εἰς ὄρμον τινὰ προσσχεῖν τὴν ναῦν, καταδραμόντες οἱ τῇδε Ἰνδοὶ κτείνουσι πάντας καὶ τὸν Μερόπιν· ἔτυχον γὰρ τότε λύσαντες τὰς πρὸς Ῥωμαίους σπονδὰς.

Salaminus Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 8, line 1

ἀντι-βολοῦσαν δὲ τὴν βασιλίδαν ἠδέσθησαν, καὶ τὰ βασίλεια καὶ τὴν ἡγεμονίαν Ἰνδῶν διώκουν.

Salaminus Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 8, line 3

ὁ δὲ Φρουμέντιος θείαις ἴσως προτραπείς ἐπιφανείαις ἢ καὶ αὐτομάτως τοῦ θεοῦ κινοῦντος ἐπυνθάνετο, εἴ τινες εἶεν Χριστιανοὶ παρ' Ἰνδοῖς ἢ Ῥωμαῖοι τῶν εἰσπλεόντων ἐμπόρων.

Salaminus Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 10, line 2

συντυχῶν δὲ Ἀθανασίῳ τῷ προΐστα-μένῳ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας τὰ κατ' Ἰνδοὺς διηγῆσατο καὶ ὥς ἐπι-σκόπου δέοι αὐτοῖς τῶν αὐτόθι Χριστιανῶν ἐπιμελη-σομένου.

Salaminus Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 10, line 5

ὁ δὲ Ἀθανάσιος τοὺς ἐνδημοῦντας ἱερέας ἀγείρας ἐβουλεύσατο περὶ τούτου· καὶ χειρο-τονεῖ αὐτὸν τῆς Ἰνδικῆς ἐπίσκοπον, λογισάμενος ἐπιτηδειότατον εἶναι τοῦ-τον καὶ ἱκανὸν πολλὴν ποιῆσαι τὴν θρησκείαν, παρ' οἷς πρῶτος αὐτὸς ἔδειξε τὸ Χριστιανῶν ὄνομα καὶ σπέρμα παρέσχετο τῆς τοῦ δόγματος μετουσίας.

Salaminus Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 11, line 1

ὁ δὲ Φρουμέντιος πάλιν εἰς Ἰνδοὺς ὑποστρέψας λέγεται τοσοῦτον εὐκλεῶς τὴν ἱερωσύνην μετελθεῖν, ὥς ἐπαινεθῆναι παρὰ πάντων τῶν αὐτοῦ πειρα-θέντων, οὐχ

6.37. PAPYRI MAGICAE

ἤττον ἢ τοὺς ἀποστόλους θαυμάζουσι, καθότι καὶ ἐπισημό-
τατον αὐτὸν ὁ θεὸς ἀπέ-
φηνε, πολλὰς καὶ παραδόξους ἰάσεις καὶ σημεῖα καὶ τέρατα δι’ αὐτοῦ δημιουργήσας.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2,
chapter 24, section 11, line 5

ἡ μὲν δὴ παρ’ Ἰνδοῖς ἱερωσύνη ταύτην ἔσχεν ἀρχήν.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 7,
chapter 15, section 6, line 6

προθυμοτέρους δὲ τοὺς ἐν τῷ Σερραπίῳ παρεσκεύαζεν εἶναι τὸ συνειδέναι σφίσιν
ἃ τετολήμασιν, ἔπειτα δὲ καὶ Ὀλύμπιός τις ἐν φιλοσόφου σχήματι συνὼν αὐτοῖς καὶ
πείθων χρῆναι μὴ ἀμελεῖν τῶν πατρῶν, ἀλλ’ εἰ δέοι ὑπὲρ αὐτῶν θνήσκειν· καθαιρου-
μένων δὲ τῶν ξοάνων ἀθυμοῦντας ὁρῶν συνεβούλευε μὴ ἐξίστασθαι τῆς θρησκείας,
ὑλὴν φθαρτὴν καὶ ἰνδάλματα λέγων εἶναι τὰ ἀγάλματα καὶ διὰ τοῦτο ἀφα-
νισμὸν ὑπομένειν, δυνάμεις δὲ τινὰς ἐνοικῆσαι αὐτοῖς καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀπο-
πτῆναι.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 7,
chapter 26, section 3, line 2

τὸ δὲ τὸν σῆλον εἰς τὸ στόμα δεξάμενον αὐτίκα κατέπεσε· καὶ νεκρὸν κείμενον
οὐ μείον τῶν παρ’ Ἰνδοῖς ἱστορουμένων ἐρπετῶν διεφάνη τὸ μέγεθος· ἀμέλει τοι, ὥς
ἐπυθόμην, ὑπὸ ζεύγεσιν ὀκτῶ εἰς τὸ πλησίον πεδίον ἐξελεύσαντες αὐτὸ οἱ ἐπιχώριοι
κατέκαυσαν, ὅπως μὴ διασαπεί τὸν ἄερα λυμῆνηται καὶ λοιμώδη ποιήσῃ.

6.37 Papyri magicae

“” (From Wikipedia³⁵)

What dates for this?

Magica, Papyri magicae Preisendanz number 13, line 19

ἀπηρτίσθω δὲ ἡ τράπεζα τοῖς ἐπιθύμα-
σι τούτοις, συγγενικοῖς οὖσι τοῦ θεοῦ
– ἐκ δὲ ταύτης τῆς βίβλου Ἑρμῆς κλέψας τὰ ἐπιθύματα ζ’ προσεφώνησεν <ἐν>
ἑαυτοῦ ἱερᾷ βύβλῳ ἐπικαλουμένη ‘Πτέρυγι’ – τοῦ μὲν Κρόνου στύραξ (ἔστιν γὰρ
βαρὺς καὶ εὐώδης), τοῦ δὲ Διὸς μαλάβαθρον, τοῦ δὲ Ἄρεως κόστος, τοῦ δὲ Ἥλιου
λίβανον, τῆς δὲ Ἀφροδίτης νάρδος Ἰνδικός, τοῦ δὲ Ἑρμοῦ κασία, τῆς δὲ Σελήνης
ζμύρνα.

6.38 Procopius

35.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Procopius of Caesarea (Latin: Procopius Caesarensis, Greek: Προκόπιος ὁ Καισαρεύς; c. AD 500 – c. AD 565) was a prominent Byzantine scholar from Palaestina Prima. Accompanying the general Belisarius in the wars of the Emperor Justinian I, he became the principal historian of the 6th century, writing the Wars of Justinian, the Buildings of Justinian and the celebrated Secret History. He is commonly held to be the last major historian of the ancient world. (From Wikipedia³⁶)

Procopius Hist., De bellis (4029: 001) “Procopii Caesariensis opera omnia, vols. 1–2”, Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1:1962; 2:1963. Book 1, chapter 19, section 3, line 1

αὕτη δὲ ἡ θάλασσα ἐξ Ἰνδῶν ἀρχο- μένη ἐνταῦθα τελευτᾷ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 16, line 1
μεθ’ οὗς δὴ τὰ γένη τῶν Ἰνδῶν ἐστίν.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 23, line 1

Πλοῖα μέντοι ὅσα ἐν τε Ἰνδοῖς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ θαλάσῃ ἐστίν, οὐ τρόπῳ τῷ αὐτῷ ὥπερ αἱ ἄλλαι νῆες πεποιοῦνται.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 25, line 1

αἴτιον δὲ οὐχ ὥπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, πέτραι τινὲς ἐνταῦθα οὔσαι καὶ τὸν σίδηρον ἐφ’ ἑαυτὰς ἔλκουσαι (τεκμήριον δέ· ταῖς γὰρ Ῥωμαίων ναυσὶν ἐξ Αἰλᾶ πλεούσαις ἐς θάλασσαν τήνδε, καίπερ σιδήρῳ πολλῷ ἡρμοσμέναις, οὐποτε τοιοῦτον ξυνηνέχθη παθεῖν), ἀλλ’ ὅτι οὔτε σίδηρον οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐς ταῦτα ἐπιτηδείων Ἰνδοὶ ἢ Αἰθίοπες ἔχουσιν.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 20, section 9, line 6

Τότε δὲ Ἰουστινιανὸς [ὁ] βασιλεὺς ἐν μὲν Αἰθίοφι βασιλεύοντος Ἑλλησθεαίου, Ἑσιμιφαίου δὲ ἐν Ὀμηρί- ταις, πρεσβευτὴν Ἰουλιανὸν ἔπεμψεν, ἄξιῶν ἅμφω Ῥωμαίοις διὰ τὸ τῆς δόξης ὁμόγνωμον Πέρσαις πολε- μοῦσι ξυνάρασθαι, ὅπως Αἰθίοπες μὲν ὠνούμενοί τε τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν ἀποδιδόμενοί τε αὐτὴν ἐς Ῥω- μαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται χρημάτων μεγάλων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρή- ματα ἐς τοὺς πολε- μίους μετενεγκεῖν (αὕτη δὲ ἐστίν ἡ μέταξα, ἐξ ἧς εἰώθασι τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τανῦν δὲ ση- ρικὴν ὀνομάζουσιν), Ὀμηρί- ται δὲ ὅπως Καῖσὸν τὸν φυγάδα φύλαρχον Μαδδηνοῖς καταστήσωνται καὶ στρατῷ μεγάλῳ αὐτῶν τε Ὀμηριτῶν καὶ Σαρακηνῶν τῶν

Μαδ-

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 20, section 12, line 2

36. <http://en.wikipedia.org/wiki/Procopius>

6.38. PROCOPIUS

τοῖς τε γὰρ Αἰθίοψι τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι πρὸς τῶν Ἰνδῶν ἀδύνατα ἦν, ἐπεὶ αἱ οἱ Περσῶν ἔμποροι πρὸς αὐτοῖς τοῖς ὅρμοις γινόμενοι, οὗ δὴ τὰ πρῶτα αἱ τῶν Ἰνδῶν νῆες καταίρουσιν, ἅτε χώραν προσοικοῦντες τὴν ὁμο- ρον, ἅπαντα ὠνεῖσθαι τὰ φορτία εἰώθασιν, καὶ τοῖς Ὀμηρίταις χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψαμένοις ἔρημόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσιν ἐπ' ἀνθρώπους πολλῷ μαχιμωτέρους ἰέναι.

Procopius Hist., De bellis Book 2, chapter 25, section 3, line 1

ἔκ τε γὰρ Ἰνδῶν καὶ τῶν πλησιοχώρων Ἰβήρων πάν- των τε ὡς εἰπεῖν τῶν ἐν Πέρσῃς ἐθνῶν καὶ Ῥωμαίων τινῶν τὰ φορτία ἐσκομιζόμενοι ἐνταῦθα ἀλλήλοις συμ- βάλλουσι.

Procopius Hist., De bellis Book 7, chapter 35, section 23, line 2

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράσσετο τῇδε ἡπέρ μοι εἴρηται, ἐν τούτῳ τῶν τις Βελισαρίου δορυφόρων, Ἰνδοῦλφ ὄνομα, βάρβαρος γένος, θυμοειδὴς τε καὶ δραστήριος, ὃς δὴ ἐν Ἰταλίᾳ λειφθεὶς ἔτυχε, Τουτίλᾳ τε καὶ Γότ- θοις προσεχώρησεν οὐδενὶ λόγῳ.

Procopius Hist., De bellis Book 7, chapter 35, section 29, line 2

ἅπερ ἅπαντα Ἰν- δοῦλφ τε καὶ Γότθοι ἐλόντες κτείναντές τε τοὺς ἐν ποσὶν ἅπαντας καὶ τὰ χρήματα ληϊσάμενοι παρὰ Του- τίλαν ἤλθον.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 3, section 10, line 1

τὰ γὰρ ἐπιτηδεύματα μέχρι ἐς τοὺς ἀπογόνους παραπεμπόμενα τῶν προγε- γεννη- μένων τῆς φύσεως ἱνδαλμα γίνεται.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 17, section 1, line 2

Ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον τῶν τινες μοναχῶν ἐξ Ἰνδῶν ἤκοντες, γνόντες τε ὡς Ἰουστινιανῷ βασιλεῖ διὰ σπουδῆς εἶη μηκέτι πρὸς Περσῶν τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι Ῥωμαίους, ἐς βασιλέα γενόμενοι οὕτω δὴ τὰ ἀμφὶ τῇ μετὰξῃ διοικήσασθαι ὡμολό- γουν, ὡς μηκέτι Ῥωμαῖοι ἐκ Περσῶν τῶν σφίσι πολέμιων ἢ ἄλλου τοῦ ἔθνους τὸ ἐμπόλημα τοῦτο ποιήσωνται· χρόνου γὰρ κατατρίψαι μῆκος ἐν χώρᾳ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἔθνη τὰ πολλὰ οὔση, ἥπερ Σηρίνδα ὀνομάζεται, ταύτῃ τε ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐκμεμαθηκέ- ναι ὁποῖα ποτὲ μηχανῇ γίνε- σθαι τὴν μέταξαν ἐν γῇ τῇ Ῥωμαίων δυνατὰ εἶη.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 23, section 2, line 1

τινὲς δὲ αὐτὸν Ἰνδοῦλφ ἐκάλουν.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 35, section 38, line 1

Γότθοι μὲν οὖν μεταξὺ χίλιοι τοῦ στρατοπέδου ἐξαναστάντες ἐς Τικινόν τε πόλιν καὶ χωρία τὰ ὑπὲρ ποταμὸν Πάδον ἐχώρησαν, ὧν ἄλλοι τε ἡγοῦντο καὶ Ἰνδοῦλφ, οὐπερ πρότερον ἐπεμνήσθην.

Procopius Hist., Historia arcana (= Anecdota) (4029: 002) "Procopii Caesariensis opera omnia, vol. 3", Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1963. Chapter 17, section 34, line 3

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Χρυσομαλλῶ δὲ αὕτη πάλαι μὲν ὀρχηστρίς ἐγεγόνει καὶ αὖθις ἐταίρα, τότε δὲ
ξὺν ἐτέρᾳ Χρυσομαλλοῖ καὶ Ἰνδαροῖ ἐν Παλα- τίᾳ τὴν δίαιταν εἶχεν.

Procopius Hist., De aedificiis (lib. 1–6) (4029: 003) “Procopii Caesariensis
opera omnia, vol. 4”, Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1964.

Procopius Hist., De aedificiis (lib. 1-6) Book 6, chapter 1, section 6, line 1

Νεῖλος μὲν ὁ ποταμὸς ἐξ Ἰνδῶν ἐπ’ Αἰγύπτου φερό- μενος δίχρα τέμνει τὴν ἐκεῖνη
γῆν ἄχρι ἐς θάλασσαν.

6.39 Proclus Phil.

Proclus Lycaeus (play /ˈprɒkləs ˌlaɪˈsi:əs/; 8 February 412 – 17 April
485 AD), called the Successor (Greek Πρόκλος ὁ Διάδοχος, Prók-
los ho Diádokhos), was a Greek Neoplatonist philosopher, one of the
last major Classical philosophers (see Damascius). He set forth one
of the most elaborate and fully developed systems of Neoplatonism.
He stands near the end of the classical development of philosophy,
and was very influential on Western medieval philosophy (Greek and
Latin) as well as Islamic thought.

”Wherever there is number, there is beauty.”

Proclus, quoted by M. Kline, Mathematical Thought from Ancient to
Modern Times (From Wikipedia³⁷)

Proclus Phil., In Platonis Cratylum commentaria (4036: 009) “Procli Diadochi
in Platonis Cratylum commentaria”, Ed. Pasquali, G. Leipzig: Teubner, 1908.
Section 71, line 77

μετέχουσιν δ’ ἄλλως ἄλλοι καὶ τούτων, οἷον Αἰγύπτιοι κατὰ τὴν ἐπιχώριον φωνὴν
τοιαῦτα παρὰ τῶν θεῶν ἔλαβον ὀνόματα, Χαλδαῖοι δὲ καὶ Ἰνδοὶ ἄλλως κατὰ τὴν οἰ-
κείαν γλῶσσαν καὶ Ἑλλήνες ὡσαύτως κατὰ τὴν σφετέραν διά- λεκτον.

Proclus Phil., In Platonis Timaeum commentaria Volume 1, page 208, line 18
φιλεῖ, τοῖς δὲ θεοῖς ὁ σπουδαῖος ὁμοιότατος, καὶ διότι <ἐν φρουρᾷ> ὄντες οἱ τῆς
ἀρετῆς ἀντεχόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος ὡς δεσμωτηρίου συνειλημμένοι δεῖσθαι
τῶν θεῶν ὀφείλουσι περὶ τῆς ἐντεῦθεν μεταστάσεως, καὶ ὅτι ὡς παῖδας πατέρων
ἀποσπασθέντας εὖχεσθαι προσήκει περὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀληθινοὺς ἡμῶν πατέρας,
τοὺς θεοὺς, ἐπανόδου, καὶ ὅτι ἀπάτορές τινες ἄρα καὶ ἀμήτορες εἰκόασιν εἶναι οἱ

37. <http://en.wikipedia.org/wiki/Proclus>

6.40. AGATHIAS SCHOLASTICUS

μη ἀξιοῦντες εὐχεσθαι μηδὲ ἐπιστρέφειν εἰς τοὺς κρείττονας, καὶ ὅτι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οἱ σοφίᾳ διενεγκόντες περὶ εὐχᾶς ἐσπούδασαν, Ἰνδῶν μὲν Βραχυμᾶνες, Μάγοι δὲ Περσῶν, Ἑλλήνων δὲ οἱ θεολογικώτατοι, οἳ καὶ τελετὰς κατεστήσαντο καὶ μυστήρια· Χαλδαῖοι δὲ καὶ τὸ ἄλλο θεῖον ἐθεράπευσαν καὶ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν τῶν θεῶν θεὸν εἰπόντες ἐσέφθησαν, πολ- λοῦ δέοντες διὰ τὴν ἀρετὴν ὑπερφρονεῖν τῆς ἱερᾶς θρησκείας· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ὅτι μέρος ὄντας τοῦ παντός δεῖσθαι προσήκει τοῦ παντός· παντὶ γὰρ ἢ πρὸς τὸ ὅλον ἐπιστροφή παρέχεται τὴν σωτηρίαν· εἴτε οὖν ἀρετὴν ἔχεις, παρακλητέον σοι τὸ τὴν ὅλην ἀρετὴν προειληφός· τὸ γὰρ πᾶν ἀγαθὸν αἰτίον ἐστὶ καὶ σοι τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ σοι προσήκοντος· εἴτε

6.40 Agathias Scholasticus

Agathias or Agathias Scholasticus (Ancient Greek: Ἀγαθίας σχολαστικός) c. AD 530[1]-582[1]/594), of Myrina (Mysia), an Aeolian city in western Asia Minor (now in Turkey), was a Greek poet and the principal historian of part of the reign of the Roman emperor Justinian I between 552 and 558. (From Wikipedia³⁸)

Agathias Scholasticus Epigr., Hist., Historiae (4024: 001) “Agathiae Myrinaei historiarum libri quinque”, Ed. Keydell, R. Berlin: De Gruyter, 1967; Corpus fontium historiae Byzantinae 2. Series Berolinensis. Page 73, line 24

4 πρῶτοι μὲν γὰρ ὦν ἀκοῇ ἴσμεν Ἀσσύριοι λέγονται ἅπασαν τὴν Ἀσίαν χειρώ-
σασθαι πλὴν Ἰνδῶν τῶν ὑπὲρ Γάγγην ποταμὸν ἰδρυμένων.

6.41 Olympiodorus the Younger

Olympiodorus the Younger (Greek: Ὀλύμπιόδωρος ὁ Νεώτερος)(c. 495-570) was a Neoplatonist philosopher, astrologer and teacher who lived in the early years of the Byzantine Empire, after Justinian’s Decree of 529 A.D. which closed Plato’s Academy in Athens and other pagan schools. Olympiodorus was the last pagan to maintain the Platonist tradition in Alexandria (see Alexandrian School); after his

38. <http://en.wikipedia.org/wiki/Agathias>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

death the School passed into the hands of Christian Aristotelians, and was eventually moved to Constantinople.

Among the extant writings of Olympiodorus the Younger are a biography of Plato, commentaries on several dialogues of Plato and on Aristotle, and an introduction to Aristotelian philosophy. Olympiodorus also provides information on the work of the earlier Neoplatonist Iamblichus which is not found elsewhere. The surviving works are:

Commentary on Plato's Alcibiades
Commentary on Plato's Gorgias
Commentary on Plato's Phaedo
Life of Plato
Introduction (prolegomena) to Aristotle's logic
Commentary on the Aristotle's Meteorology
Commentary on the Aristotle's Categories

In addition, a Commentary by Olympiodorus is extant on Paulus Alexandrinus' Introduction to astrology (which was written in 378 AD). Although the manuscript of the Commentary is credited in two later versions to a Heliodorus, L.G. Westerink argues that it is actually the outline of a series of lectures given by Olympiodorus in Alexandria between May and July 564 AD. The Commentary is an informative expatiation of Paulus' tersely written text, elaborating on practices and sources. The Commentary also illuminates the developments in astrological theory in the 200 years after Paulus. (From Wikipedia³⁹)

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria (4019: 003)
"Olympiodori in Aristotelis meteora commentaria", Ed. Stüve, G. Berlin: Reimer, 1900; Commentaria in Aristotelem Graeca 12.2.

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria Page 192, line 1n

<Τὸ γὰρ ἄφ' Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τοῦ ἐξ Αἰθιοπίας πρὸς τὴν Μαίωτιν καὶ τοὺς ἐσχατεύοντας τῆς Σκυθίας τόπους πλέον ἢ πέντε πρὸς τρία τὸ μέγεθος.

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria Page 192, line 6

καὶ τοῦ μὲν μήκους ἐπὶ δυσμὰς τὰς Ἡρακλείους στήλας, πρὸς δὲ ἀνατολὰς τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν, παρ' οἷς ἐστὶν ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα.

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii (4019: 004)
"Olympiodorus. Commentary on the first Alcibiades of Plato", Ed. Westerink, L.G. Amsterdam: Hakkert, 1956, Repr. 1982. Section 10, line 9

39. http://en.wikipedia.org/wiki/Olympiodorus_the_Younger

6.42. BASILIUS

δεύτερον ἡμῖν συμβάλλεται πρὸς τὴν γνῶσιν πάντων τῶν ὄντων· εἰ γὰρ γινώσκουμεν τὴν ψυχὴν, γνωσόμεθα καὶ οὓς ἔχει λόγους ἐν αὐτῇ, πάντων δὲ τῶν ὄντων ἔχει τοὺς λόγους καὶ τοὺς τύπους ὡς ἰνδαλμα τούτων οὕσα· συμβάλλεται ἡμῖν ἄρα ἡ αὐτῆς γνῶσις καὶ πρὸς τὴν τῶν ὄντων πάντων.

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii Section 164, line 7
οὐ μόνον δὲ οὗτοι τοιοῦτοι, ἀλλὰ καὶ Ἴνδοι ἔχονται τῷ πάθει τούτῳ.

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii Section 165, line 22
ἱματίων> δὲ ἔλξεις> φησὶ δύο μέρη λέγων, διότι ποδῆρεις χιτῶνας φοροῦσιν οἱ Πέρσαι (διὸ καὶ ἑλκεσίπεπλοι) καὶ Ἴνδοί, καθάπερ καὶ οἱ Ἴωνες.

6.42 Basilius

Is this Basil of Caesarea?

Basil of Caesarea, also called Saint Basil the Great, (329 or 330[5] – January 1, 379) (Greek: Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας) was the Greek bishop of Caesarea Mazaca in Cappadocia, Asia Minor (modern-day Turkey). He was an influential theologian who supported the Nicene Creed and opposed the heresies of the early Christian church, fighting against both Arianism and the followers of Apollinaris of Laodicea. His ability to balance his theological convictions with his political connections made Basil a powerful advocate for the Nicene position. (From Wikipedia⁴⁰)

Basilius Theol., Homiliae in hexaameron (2040: 001) “Basile de Césarée. Homélie sur l’hexaéméron, 2nd edn.”, Ed. Giet, S. Paris: Cerf, 1968; Sources chrétiennes 26 bis. Homily 3, section 6, line 9

Ἐκ μὲν γε τῆς ἔω, ἀπὸ μὲν χειμερινῶν τροπῶν ὁ Ἰνδὸς ῥεῖ ποταμὸς ῥεῦμα πάντων ποταμίων ὑδάτων πλεῖστον, ὡς οἱ τὰς περιόδους τῆς γῆς ἀναγράφοντες ἱστορήκασιν· ἀπὸ δὲ τῶν μέσων τῆς ἀνατολῆς ὁ τε Βάκτρος, καὶ ὁ Χοάσπης, καὶ ὁ Ἀράξης, ἀφ’ οὗ καὶ ὁ Τάναϊς ἀποσχιζόμενος εἰς τὴν Μαιῶτιν ἔξεισι λίμνην.

Basilius Theol., Homiliae in hexaameron Homily 4, section 3, line 39

Ὅτι γὰρ ταπεινότερα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἡ Αἴγυπτος, ἔργῳ ἐπεισαν ἡμᾶς οἱ θελήσαντες ἀλλήλοις τὰ πελάγη συνάψαι, τό τε Αἰγύπτιον καὶ τὸ Ἰνδικόν, ἐν ᾧ ἡ ἐρυθρά ἐστι θάλασσα.

Basilius Theol., Homiliae in hexaameron Homily 6, section 9, line 28

40. http://en.wikipedia.org/wiki/Basil_of_Caesarea

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Σημεῖον δὲ, ὅτι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Βρεττανοὶ τὸν ἴσον βλέπουσιν.

Basilius Theol., Homiliae in hexaemeron Homily 7, section 2, line 34

Ἄλλα γνωρίζουσιν οἱ τὴν Ἰνδικὴν ἀλιεύοντες θάλασσαν· ἄλλα, οἱ τὸν Αἰγύπτιον ἀγρεύοντες κόλπον· ἄλλα, νησιῶται· καὶ ἄλλα, Μαυρούσιοι.

Basilius Theol., Homiliae in hexaemeron Homily 8, section 8, line 16

Ὅποια καὶ περὶ τοῦ Ἰνδικοῦ σκώληκος ἱστορεῖται τοῦ κερασφόρου· ὃς εἰς κάμπην τὰ πρῶτα μεταβαλὼν, εἴτα προΐων βομβυλιὸς γίνεται, καὶ οὐδὲ ἐπὶ ταύτης ἴσταται τῆς μορφῆς, ἀλλὰ χάνοις καὶ πλατέσι πετάλοις ὑποπτεροῦται.

Basilius Theol., Epistulae (2040: 004) “Saint Basile. Lettres, 3 vols.”, Ed. Courtonne, Y. Paris: Les Belles Lettres, 1:1957; 2:1961; 3:1966. Epistle 1, section 1, line 32

Δοκῶ γάρ μοι, εἰ μὴ ὥσπερ τι θρέμμα θαλλῶ προδεικνυμένῳ ἐπόμενος ἀπηγόρευσα, ἐπέκεινα ἄν σε καὶ Νύσης τῆς Ἰνδικῆς ἐλθεῖν ἀγόμενον, καί, εἴ τι ἔσχατον τῆς καθ’ ἡμᾶς οἰκουμένης χωρίον, καὶ τοῦτο ἐπιπλανη- θῆναι.

Basilius Theol., Enarratio in prophetam Isaiam [Dub.] (2040: 009) “San Basilio. Commento al profeta Isaia, 2 vols.”, Ed. Trevisan, P. Turin: Società Editrice Internazionale, 1939. Chapter 13, section 269, line 13

– Ἔοικε δὲ χώραν τινὰ λέγειν ἐν τῷ ἔθνει τῷ Ἰνδικῷ τὴν Σουφεῖρ, περὶ ἣν οἱ πολυτίμητοι τῶν λίθων πεφύκασι γίνεσθαι.

6.43 Theodoretus

Theodoret of Cyrus or Cyrillus (Greek: Θεοδώρητος Κύρρου; c. 393 – c. 457) was an influential author, theologian, and Christian bishop of Cyrillus, Syria (423-457). He played a pivotal role in many early Byzantine church controversies that led to various ecumenical acts and schisms. He is considered blessed or a saint by the Eastern Orthodox Church.[1] (From Wikipedia⁴¹)

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio (4089: 001) “Théodoret de Cyr. Thérapeutique des maladies helléniques, 2 vols.”, Ed. Canivet, P. Paris: Cerf, 1958; Sources chrétiennes 57. Book 1, section 25, line 6

Εἰ δὲ ἄρα τοῦτό φατε, ὥς ἔξω μὲν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔφυσαν οἶδε οἱ ἄνδρες καὶ ἐτράφησαν, τὴν δέ γε Ἑλληνικὴν ἡσκήθησαν γλῶτταν, πρῶτον μὲν ὁμολογεῖτε καὶ ἐν ἄλλοις ἔθνεσιν ἄνδρας γεγενῆσθαι σοφούς· καὶ γὰρ δὴ καὶ Ζάμολξιν τὸν Θρᾷκα

41. <http://en.wikipedia.org/wiki/Theodoretus>

6.43. THEODORETUS

καὶ Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην ἐπὶ σοφίᾳ θαυμάζετε, καὶ τῶν Βραχμᾶ-
νων πολὺ παρ' ὑμῖν τὸ κλέος· Ἴνδοι δὲ οὗτοι, οὐχ Ἕλληνες.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 2,
section 53, line 1

Εἴτα διδάσκει σαφῶς, ὥς οὐδὲν αὐτῷ τῶν ὁρωμένων προσέοικε, καὶ παντάπασιν
ἀπαγορεύει μηδεμίαν εἰκόνα πρὸς μίμησίν τινος τῶν ὁρωμένων κατασκευάσαι καὶ
νομίσαι τοῦτο δείκην εἶναι καὶ ἱδάλμα τοῦ ἀοράτου Θεοῦ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5,
section 58, line 7

Καὶ γὰρ Ἀνάχαρσιν θαυμάζουσιν, ἄνδρα Σκύθην, οὐκ Ἀθηναῖον οὐδὲ Ἀργεῖον
οὐδέ γε Κορίνθιον οὐδὲ Τεγεάτην ἢ Σπαρτιάτην, καὶ τοὺς Βραχμᾶνας ὑπεράγανται,
Ἴνδους ὄντας, οὐ Δωριέας οὐδὲ Αἰολέας οὐδέ γε Ἰωνας· ἐπαινοῦσι δὲ καὶ Αἰγυπτί-
ους ὥς σοφωτάτους· πολλὰς γάρ τοι καὶ παρὰ τούτων ἔμαθον ἐπιστήμας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5,
section 66, line 7

Καὶ ἡ Ἑβραίων φωνὴ οὐ μόνον εἰς τὴν Ἑλλήνων μετεβλήθη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν
Ῥωμαίων καὶ Αἰγυπτίων καὶ Περσῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ Σκυθῶν καὶ
Σαυροματῶν καὶ ξυλ- λήβδην εἰπεῖν εἰς ἀπάσας τὰς γλώττας, αἷς ἅπαντα τὰ ἔθνη
κεχρημένα διατελεῖ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5,
section 73, line 1

Τοὺς δέ γε Ἴνδους καὶ τούτων πολλῷ σοφωτέρους εἶναί φασιν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 8,
section 6, line 11

Ἦνίκα μὲν γὰρ μετὰ τῶν σωμάτων ἐπολιτεύοντο, νῦν μὲν παρὰ τούτους, νῦν δὲ
παρ' ἐκείνους ἐφοίτων, καὶ ἄλλοτε μὲν Ῥωμαίοις, ἄλλοτε δὲ Ἰσπανοῖς ἢ Κελτοῖς
διελέγοντο· ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐκεῖνον ἐξεδήμησαν, ὑφ' οὗ κατεπέμφθησαν, ἅπαντες
αὐτῶν ἐνδελεχῶς ἀπολαύουσιν, οὐ μόνον Ῥωμαῖοι, καὶ ὅσοι γε τὸν τούτων ἀγαπῶσι
ζυγὸν καὶ ὑπὸ τούτων ἰθύνονται, ἀλλὰ καὶ Πέρσαι καὶ Σκύθαι καὶ Μασσαγέται καὶ
Σαυρομάται καὶ Ἴνδοι καὶ Αἰθίοπες, καὶ ξυλλήβδην εἰπεῖν ἅπαντα τῆς οἰκουμένης τὰ
τέρματα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 9,
section 15, line 4

Καὶ οὐ μόνον Ῥωμαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τούτοις τελοῦντας, ἀλλὰ καὶ τὰ Σκυθικὰ
καὶ τὰ Σαυροματικὰ ἔθνη καὶ Ἴνδους καὶ Αἰθίοπας καὶ Πέρσας καὶ Σῆρας καὶ Ὑκρα-
νοὺς καὶ Βακτριανοὺς καὶ Βρεττα- νοὺς καὶ Κίμβρους καὶ Γερμανοὺς καὶ ἀπαξαπλῶς
πᾶν ἔθνος καὶ γένος ἀνθρώπων δέξασθαι τοῦ σταυρωθέντος τοὺς νόμους ἀνέπει-
σαν, οὐχ ὅπλοις χρησάμενοι καὶ πολλαῖς μυριάσι λογάδων οὐδὲ τῇ τῆς Περσικῆς

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὠμότητος χρώμενοι βία, ἀλλὰ πείθοντες καὶ δεικνύντες ὀνησιφόρους τοὺς νόμους, καὶ οὐδὲ δίχα κινδύνων τοῦτο ποιοῦντες, ἀλλὰ πολλὰς μὲν κατὰ πόλιν ὑπομένοντες παροινίας, πολλὰς δὲ καὶ παρὰ τῶν τυχόντων δεχόμενοι μάστιγας καὶ στρεβλοῦμενοι καὶ καθειργνύμενοι καὶ πᾶσαν ιδέαν

κολαστη-

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Eranistes (4089: 002) “Theodoret of Cyrus. Eranistes”, Ed. Ettlinger, G.H. Oxford: Clarendon Press, 1975. Page 64, line 31

Τὸν μέντοι ἄνθρωπον ἀπλῶς ἀκούσας, οὐκ εἰς τὸ ἄτομον ἀπερείδει τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν Σκύθην καὶ τὸν Μασσαγέτην καὶ ἀπαξαπλῶς πᾶν γένος ἀνθρώπων λογίζεται.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica (4089: 003) “Theodoret. Kirchengeschichte, 2nd edn.”, Ed. Parmentier, L., Scheidweiler, F. Berlin: Akademie-Verlag, 1954; Die griechischen christlichen Schriftsteller 44. Page 2, line 21

Περὶ τῆς Ἰνδῶν πίστεως.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 73, line 1

Παρὰ δὲ Ἰνδοῖς κατὰ τοῦτον ἀνέτειλε τὸν χρόνον τῆς θεογνωσίας τὸ φῶς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 73, line 7

τότε τις Τύριος τῆς θύραθεν φιλοσοφίας μετέχων, τὴν ἐσχάτην Ἰνδιαν ἱστορῆσαι ποθήσας, σὺν δύο μειρακίοις ἀδελφιδοῖς ἐξεδήμησεν· ὧν ἐπόθησε δὲ τυχῶν, ναυτιλίᾳ χρώμενος ἐπανήει.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 74, line 5

ὁ δὲ Φρουμέντιος τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν τῆς τῶν γεγεννηκότων προτετίμηκε θεάς καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου καταλαβὼν πόλιν τὸν τῆς ἐκκλησίας ἐδίδασκε πρόεδρον, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ νοερὸν εἰσδέξασθαι φῶς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 74, line 17

ἀποστολικαῖς γὰρ κεχρημένος θαυματουργίαις τοὺς ἀντιλέγειν τοῖς λόγοις πειρωμένους ἐθήρευε, καὶ ἡ τερατουργία μαρτυροῦσα τοῖς λεγομένοις παμπόλλους καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐζώγει. Ἰνδῶν μὲν οὖν ὁ Φρουμέντιος πρὸς θεογνωσίαν ἐγένετο ποδηγός.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia religiosa (= Philotheus) (4089: 004) “Théodoret de Cyr. L’histoire des moines de Syrie, 2 vols.”, Ed. Canivet, P., Leroy-Molinghen, A. Paris: Cerf, 1:1977; 2:1979; Sources chrétiennes 234, 257.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Epistulae: Collectio Patmensis (epistulae 1–52) (4089: 005) “Théodoret de Cyr. Correspondance I”, Ed. Azéma, Y. Paris: Cerf, 1955; Sources chrétiennes 40. Epistle 18, line t

Διά τοι τοῦτο μικρὰν ἀναβολὴν ἐπαγγέλλω· ἐλπίζομεν γάρ, ὡς τὸ ζοφῶδες τοῦτο καὶ τετριγὸς νέφος ὁ φιλάνθρωπος ἡμῶν ὅτι τάχιστα διασκεδάσει δεσπότης. APE-

6.43. THEODORETUS

OBINΔ*ω ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Epistulae: Collectio Patmensis (epistulae 1-52)
Epistle 21, line t

Διὰ ταύτην τοίνυν τὴν ἱερὰν καὶ φιλότιμον τῷ Θεῷ κεφαλὴν ἀπολαυσάτω τῆς
ὑμετέρας κηδεμονίας καὶ σωθήτω τῇ πόλει τῇ ἡμετέρᾳ τὸ σχῆμα. APEOBINΔ*α
ΠΑΤΡΙΚΙΩ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Epistulae: Collectio Sirmondiana (epistulae
1-95) (4089: 006) “Théodoret de Cyr. Correspondance II”, Ed. Azéma, Y. Paris:
Cerf, 1964; Sources chrétiennes 98. Epistle 23, line t

Ἀνιδῶμαι δὲ μὴ πάντα ἐπαινῶν τὰ ὑμέτερα, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν ἐλλεί-
πον τοῖς ἐπαίνοις ὁρῶν· ὅπερ εἰ δοίη προσγενέσθαι Θεός, ἐν ἅπασιν τοῖς τῆς ἀρετῆς
εἵδεσι κατὰ πάντων σχήσετε τὸ κράτος, τῶν τὴν αὐτὴν ὑμῖν βιοτὴν μετιόντων. APE-
OBINΔ*α ΠΑΤΡΙΚΙΩ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Commentaria in Isaiam (4089: 008)
“Théodoret de Cyr. Commentaire sur Isaïe, vols. 1-3”, Ed. Guinot, J.-N. Paris:
Cerf, 1:1980; 2:1982; 3:1984; Sources chrétiennes 276, 295, 315. Section 14, line
394

Εἴτα καθολικῶς· Ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτήνη. Οὐ γὰρ μόνον
ἀνθρωπόμορφα κατεσκεύαζον εἰδωλα ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ κτήνεσιν ἐοικότα· καὶ δι-
αφερόντως Αἰγύπτιοι πιθήκων καὶ κυνῶν καὶ λεόντων καὶ προβάτων καὶ κροκοδύλων
προσεκύνουν ἰδάλματα, Ἀκαρωνῖται δὲ καὶ μυῖας εἶχον εἰκόνα, ἄλλοι δὲ νυκτερίδων
προσεκύνουν εἰκάσματα· καὶ τούτων ἐν τοῖς προοιμίοις ὁ προφητικὸς κατηγόρησε
λόγος.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Commentaria in Isaiam Section 17, line 181

Ἀλλὰ τούτους καταλύσας ὁ δεσπότης Χριστὸς τὰ τούτων σχῆλα τοῖς ἀποστόλοις
διένειμε, τοὺς μὲν Ῥωμαίων, τοὺς δὲ Αἰγυπτίων, τοὺς δὲ Ἰνδῶν διδασκά-
λους χειροτονήσας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in Octateuchum (4089: 022)
“Theodoreti Cyrensis quaestiones in Octateuchum”, Ed. Fernández Marcos,
N., Sáenz-Badillos, A. Madrid: Poliglota Matritense, 1979; Textos y Estudios
«Cardenal Cisneros» 17.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in Octateuchum Page 15, line 17

πληθυντικῶς δὲ πάλιν τὰς «<συναγωγὰς>» ὠνόμασεν, ἐπεὶ δὲ ἄλλο μὲν τὸ Ἰν-
δικὸν πέλαγος, ἄλλο δὲ τὸ Ποντικὸν καὶ τὸ Τυρρηνικὸν ἕτερον· καὶ ἄλλη μὲν ἡ
Προποντίς, ἄλλος δὲ ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ ὁ Αἰγαῖος ἕτερος καὶ ἄλλος πάλιν ὁ
Ἰόνιος κόλπος.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et
Paralipomenon (4089: 023); MPG 80. Volume 80, page 697, line 31

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Σοφερὰ ποία ἐστίν;

Χώρα τις ἔστι τῆς Ἰνδίας, ἣν οἱ γεωγράφοι χρυσὴν ὀνομάζουσι γῆν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon Volume 80, page 697, line 36

Ἐντεῦθεν δὲ αὐτοὺς κεῖσθαι φασὶ τῆς θαλάσσης τῆς Ἰνδικῆς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon Volume 80, page 700, line 29

Ποία πόλις ἐστὶν ἡ Θαρσεῖς;

Ἐνταῦθα Ἰνδικὴν τινα χώραν ὠνόμασεν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon Volume 80, page 837, line 34

Καὶ ἤδη δὲ ἔφην, ὅτι πόλις ἦν αὕτη τῷ Ἰνδικῷ πελάγει παρακειμένη, Αἰθίοπας οἰκήτορας ἔχουσα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos (4089: 024); MPG 80. Volume 80, page 1204, line 3

Ὁ μὲν γὰρ ἔδραμε πρὸς Ἰνδοὺς, ὁ δὲ πρὸς Ἰσπανούς· καὶ ὁ μὲν τὴν Αἴγυπτον, ὁ δὲ τὴν Ἑλλάδα κατέλαβε· καὶ ἕτεροι μὲν τὴν Ἰουδαίαν ἐπιστεύθησαν ἄρδιν, ἕτεροι δὲ Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἄλλοι δὲ ἄλλων ἐθνῶν τὴν γεωργίαν ἐνεχειρίσθησαν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1384, line 29

Τούτους δὲ τοῖς ἱεροῖς διένειμεν ἀποστόλοις· τὸν μὲν Ῥωμαίων, τὸν δὲ Ἑλλήνων διδάσκαλον προστησάμενος· καὶ τοὺς μὲν Ἰνδῶν, τοὺς δὲ Αἰγυπτίων κήρυκας ἀποφῆνας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1805, line 30

Τούτῳ πειθόμενοι τῷ νόμῳ, πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἔδραμον, καὶ ὁ μὲν Ἰνδοὺς, ὁ δὲ Αἰγυπτίους, ὁ δὲ Αἰθίοπας προσήγαγε τῷ Χριστῷ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1916, line 27

Ἀτλαντικὸς γὰρ κόλπος, καὶ Ὠκεανὸς, καὶ Τυρρηνικὸς, καὶ Ἰόνιος τε, καὶ Αἰγαῖος, καὶ Ἀραβικὸς, καὶ Ἰνδικὸς, καὶ Εὐξείνιος Πόντος, καὶ Προποντὶς, καὶ Ἑλλήσποντος, καὶ ἕτερα πελάγη πολλαπλάσια τῶν εἰρημένων.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Jeremiam Volume 81, page 736, line 37

Ἐμπόριον δὲ ἦν τοῦτο πάλαι λαμπρὸν, καὶ νῦν οἱ πρὸς Ἰνδοὺς ἀποπλέοντες ἐκείθεν ἀνάγονται.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1036, line 36

6.43. THEODORETUS

Ἕλληνες μὲν γάρ, καὶ Ῥωμαῖοι, τὸν Ἄρηα κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν τῆς σκευῆς ἐξο-
πλίζουσι σχῆμα· Πέρσαι δὲ κατὰ τὸ σφέτερον· καὶ ἄλλως Ἴνδοι καὶ ἐτέρως Αἰθίοπες,
ὡσαύτως δὲ καὶ ἕκαστον τῶν ὄνο- μαζομένων ἐθνῶν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page
1084, line 13

Αἰθιοπικὰ τοίνυν ταῦτα καὶ Ἰνδικὰ ἔθνη· δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐκεῖ- θεν κομιζόμενα,
λίθοι τίμιοι, καὶ χρυσίον, καὶ ἡδύ- σματα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page
1084, line 26

Σαβᾶ, καὶ Ἀσσοῦρ, καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σου· (κδ΄.) Φέροντες ἔμπορίαν ἐν Μαχα-
λίμ, καὶ ἐν Γαλιμά· ὑάκινθον, καὶ ποικιλίαν, καὶ θησαυ- ροὺς ἐκλεκτοὺς ἐν μαγώζοις
συγκειμένους, καταδεδεμένους ἐν σχοινίοις καὶ ἐν κυπα- ρισσίνοις πλοίοις, ἐν αὐτοῖς
ἡ ἔμπορία σου. – Σαβᾶ ἔθνος Ἰνδικὸν ὀνομάζει· εὐρίσκομεν γὰρ καὶ ἐν τῇ τοῦ Σῆμ
γενεαλογίᾳ τοῦτο τὸ ὄνομα· Ἀσσοῦρ δὲ τὸν Ἀσσύριον· Χαρμὰν δὲ τὴν λεγομένην
Καρ- μαήνην.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page
1204, line 48

Σαβὰ δὲ, ὡς ἤδη ἔφην, ἔθνος ἐστὶν Αἰθιοπικὸν καὶ Ἰνδικόν· ἡ δὲ Δαιδὰν πλησι-
όχωρος τῆς Ἰδουμαίας· ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Αἰ- θιοπική· Θαρσεῖς δὲ ἡ Καρχηδών.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores (4089:
029); MPG 81.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume
81, page 1724, line 27

Τὴν δὲ Θαρ- σίς, τινὲς μὲν Ταρσὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ὀνόματος συγγε- νείας ὑπέλαβον
εἶναι, τινὲς δὲ τὴν Ἰνδίαν οὕτως ἔφρασαν ὠνομαῖσθαι· συνιδεῖν οὐκ ἐθελήσαντες, ὡς
τῶν Ἀσσυρίων ἡ βασιλεία τῆς Ἰνδῶν ἐστὶν ὁμορος· ἔθνος δὲ τοῖς φεύγουσι τὰ ἐῷα
ἐπὶ τὴν ἐσπέραν χω- ρεῖν, καὶ τοῖς τὰ νότια δραπετεύουσιν ἐπὶ τὰ βόρεια τρέχειν·
ἄλλως τε καὶ εἰς τὴν Ἰόππην κατῆλθε, πόλιν παραλίαν τῆς Παλαιστίνης, ἵνα ἐκεῖθεν
ἀπάρῃ· ἐπικεῖται δὲ τῇ πρὸς ἐσπέραν κειμένη θαλάττῃ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume
81, page 1724, line 36

Διὰ τούτου δὲ τοῦ πελάγους οὐκ ἂν ναυτιλίᾳ τις χρώ- μενος εἰς Ἰνδίαν ἀπέλθοι·
μεταξὺ γὰρ τῆς τε ἡμε- τέρας θαλάττης, καὶ τῆς Ἰνδικῆς, ἡπειρός ἐστι με- γίστη, ἡ
μὲν οἰκουμένη, ἡ δὲ παντελῶς ἔρημος· καὶ ὄρη δὲ πλεῖστα καὶ μέγιστα, μεθ' ἃ τῆς
Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁ κόλπος, ὃ τὸ Ἰνδικὸν ἀναμέμικται πέ- λαγος.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume
81, page 1725, line 5

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἐξ ὧν ποδηγηθέντες, τὸν μακάριόν φαμεν Ἰωνᾶν οὐκ εἰς Ἰνδῖαν, ἀλλ' εἰς Καρχηδόνα ποιήσασθαι τὴν φυγὴν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli (4089: 030); MPG 82.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli Volume 82, page 337, line 44

Ἐδόθη γὰρ τοῦτο τοῖς κήρυξι διὰ τὰς διαφόρους τῶν ἀνθρώπων φωνάς· ἵνα πρὸς Ἰνδοὺς ἀφικνούμενοι, τῇ ἐκείνων χρώμενοι γλώττῃ, τὸ θεῖον προσφέρωσι κήρυγμα· καὶ Πέρσαις πάλιν διαλεγόμενοι, καὶ Σκύθαις, καὶ Ῥωμαίοις, καὶ Αἰ- γυπτίοις, ταῖς ἐκάστων κεχρημένοι φωναῖς τὴν εὖ- ἀγγελικὴν διδασκαλίαν κηρύττωσι.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Haereticarum fabularum compendium (4089: 031); MPG 83. Volume 83, page 381, line 1

Καὶ τὸν μὲν Ἀλδᾶν Σύροις ἀπέστειλε κήρυκα, Ἰνδοῖς δὲ τὸν Θωμᾶν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., De providentia orationes decem (4089: 032); MPG 83.

6.44 Paulus (med.)

Paul of Aegina or Paulus Aegineta (Aegina, 625?–690?) was a 7th-century Byzantine Greek physician best known for writing the medical encyclopedia *Medical Compendium in Seven Books*. For many years in the Byzantine Empire, this work contained the sum of all Western medical knowledge and was unrivaled in its accuracy and completeness.

The *Medical Compendium in Seven Books* is a medical treatise written in Greek the 7th century CE by Paul of Aegina a.k.a. Paulus Aegineta. The title in Greek is *Epitomes iatrikes biblio hepta*.

Although Byzantine medicine drew largely on ancient Greek and Roman knowledge, however, his works also contained many new ideas as he was a teacher from Alexandria. For example, in several volumes Paul of Aegina talks about bone structure and fractures, as shown below: ... (From Wikipedia⁴²)

42. http://en.wikipedia.org/wiki/Paul_of_Aegina.

6.44. PAULUS (MED.)

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* (0715: 001) “Paulus Aegineta, 2 vols.”, Ed. Heiberg, J.L. Leipzig: Teubner, 9.1:1921; 9.2:1924; *Corpus medicorum Graecorum*, vols. 9.1 & 9.2.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 2, chapter 53, section 1, line 10

Ἀρχιγένης δέ φησιν· καὶ ὁ ἄλλος ὁ Ἰνδικός, χρόα μὲν καὶ συστάσει ὁμοῖος τῷ κοινῷ ἁλί, γεύσει δὲ μελιτώδης, φα- κοῦ δὲ μέγεθος ἢ τό γε πλεῖστον κυάμου, διατρωχθεὶς σφόδρα καθυ- γραίνειν δύναται.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 22, section 16, line 7

στίμμεως ὁπτοῦ πεπλυμένου ☒ <α>, μολίβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☒ <δ>, κρόκου ☒ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ <γ>· λείους χρῶ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 24, section 8, line 7

χαλκίτιν λεάνας ἀνάλαβε δεδευμένῳ ὕδατι ἐλλυχνίῳ ἢ πριαπίσκῳ καὶ ἐντίθει τοῖς μυζωτῆρσιν ἢ ᾧ οὐ τὸ ὄστρακον καύσας μίσγε αὐτῷ καὶ κηκίδος τὸ ἥμισυ καὶ ὠσαύτως χρῶ, ἢ λυκίῳ Ἰνδικῷ διάψα ἢ ὀνίδα καύσας ἐμφύσα τὴν σποδὸν ἢ χυλίσας τὴν ὀνίδα ἐνσταζε τὸν χυλόν, ἢ μυλίτου λίθου σβεσθέντος ὅξει τὴν ἀτ- μίδα ὀσφραίνεσθω, ἢ καὶ παρεμπλαστικῷ τούτῳ κέχρησο· μάννης λιβά- νου μέρος <α>, ἀλόης μέρος ☒, ᾧ οὐ τῷ λευκῷ ἀναλάμβανε καὶ χρῶ δι' ἐλλυχνιωτοῦ προστιθεὶς ἔξωθεν τῷ κρίσματι λαγωῦ τρίχας, ἢ τὴν κα- λουμένην λυχνίδα ἐνθες τῷ μυκτῆρι, ἢ σικύαν κούφην κατὰ τοῦ κατ' εὐθὺ τοῦ αἰμορραγοῦντος μυκτῆρος ὑποχονδρίου πρόσθες μεγάλην τε καὶ ἐπιμόνως, ἢ τὰ ὅσα στερρῶς ἐμπραττέτω, καὶ τὸ μέτωπον σπόγ- γοις ἐξ ὕδατος ψυχροῦ καταβρεχέσθω, ἢ σικύαν ἰνίῳ κολλᾶν μεθ' αἵ- ματος ἀφαιρέσεως, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ φλεβοτομεῖν, εἰ μὴδὲν κωλύει, καὶ

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 37, section 2, line 3

φυκτικὸν δὲ καὶ τονωτικὸν πλαδῶντος στομάχου τοῦτο· ῥόδων χλωρῶν τῶν φύλλων ☒ <ε>, γλυκυρίζης χυλοῦ ☒ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ <δ>· οἶνῳ γλυκεῖ ἀναλάμβανε καὶ ποιεῖ ὑπογλώττια.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 42, section 3, line 4

κάλλιστος δὲ καὶ οὗτος· ὀπίου, κρόκου, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας, ῥοός, λιβάνου, κηκίδος, ὑποκιστίδος, σιδίων, σμύρνης, ἀλόης ἴσα· ὕδατι δίδου τριῶβολον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 46, section 6, line 13

<δ>· ὀξύμελί τε δο- τέον αὐτοῖς ἀπλᾶ τε βοηθήματα, οἶον ἄσαρον, νάρδον Κελ- τικὴν ἢ Ἰν- δικήν, σχοῖνον, πετροσέλινον· καὶ δεῖ ἐρεθίζειν τὴν γαστέρα διὰ τῆς

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀκαλήφης ἢ λινοζώστεως ἐσθιομένων ἐφθῶν.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 3, chapter 62, section 2, line 8

ἐνεργῶς δὲ πρὸς τοῦτο ποιοῦσι καὶ αἱ κολλητικαὶ τῶν ἐμπλάστρων, οἷον ἄρμονία, Ἰκέσιος, Ἀθηνᾶ, μηλίνη, Ἰνδικὴ καὶ αἱ παραπλήσιοι.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 4, chapter 1, section 7, line 5

αἱ δὲ ὀχθῶδεις ἐπαναστάσεις φλεγμαίνουσai ἢ εἰλκωμέναι καταχρίεσθωσαν λυκίῳ Ἰνδικῶ ἢ γλαυκίῳ ἢ ἀλόῃ ἢ τῷ Ἀνδρωνίῳ τροχίσκῳ ἢ τῇ Πολυείδου σφραγίδι ἢ καταπλαστέσθωσαν χόνδρῳ μετὰ χυλοῦ πολυγόνου ἢ ἄρνο- γλώσσου ἢ ἐλξίνῃ λείῃ.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 4, chapter 41, section 2, line 7

ἔτι δὲ πρὸς τὰ ῥυπαρὰ τῶν ἐλκῶν ἢ τε Αἰγυπτία ποιεῖ καὶ αἱ δι' ἄλλων κηρωταὶ συντακεῖσαι ἢ τε Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ αἱ χλωραὶ ἀνιέμεναι τό τε διὰ κισήρεως καὶ τὰ δι' ὀρόβου ξηρὰ καὶ ὁ μελάγχλωρος τροχίσκος· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ κριογενής.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 4, chapter 54, section 9, line 5

τινὲς δὲ καὶ πολυ- συνθέτοις ἐπὶ αὐτῶν εἰώθασι χρῆσθαι φαρμάκοις, ὁποῖά ἐστι τό τε διὰ τῶν μεταλλικῶν καὶ αἱ βάρβαροι προσαγορευόμεναι τό τε κίσσινον καὶ τὸ διὰ τοῦ ἡριγέροντος καὶ τὸ μελάγχλωρον ἢ τε Ἰνδικὴ καὶ ἡ ἄρμονία καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ὧν τὰς συνθέσεις καὶ τὸν τῆς χρήσεως τρόπον κατὰ τὸ ἔβδομον εὐρήσεις βιβλίον.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 4, chapter 58, section 1, line 1

>

Ἐν Ἰνδικῇ καὶ τοῖς ἄνω τῆς Αἰγύπτου τόποις τὰ λεγόμενα δρακόντια συνίστανται, καθάπερ ἐλμινθώδη τινὰ ζῷα, ἐν τοῖς μυώδεσι τῶν μορίων, οἷον βραχίονι, μηροῖς, κνήμαις, ἐπὶ δὲ τῶν παιδίων καὶ πλεονεξίαις, ὑπὸ τῷ δέρματι συνιστάμενα καὶ κινούμενα σαφῶς· εἴθ' ὅταν χρονίσῃ, κατὰ τι πέρασ τοῦ δρακοντίου πυοῦται ὁ τόπος, καὶ τοῦ δέρματος ἀναστομουμένου ἔξω προέρχεται τοῦ δρακοντίου ἡ ἀρχή, ἐλκόμενον δὲ τὸ δρακόντιον ἀλγυδόνας ἐμποιεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν ἀπορραγείη.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 3, section 1, line 7

Ἀγάλοχον ξύλον ἐστὶν Ἰνδικὸν παραπλήσιον θύα εὐῶδες, ὃ διαμασώμενον πρὸς εὐωδίαν στόματος ποιεῖ· ἔστι δὲ καὶ θυμίαμα.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 3, section 10, line 87

6.44. PAULUS (MED.)

Καρύφυλλον οὐ πρὸς τοῦνομα καὶ τὴν οὐσίαν ἔχει, ἀλλ' ἐκ τῆς Ἰνδίας οἶον ἄνθη τινὰ δένδρου καρφοειδῆ μέλανα, ὅσον δακτύλου σύν- εγγυς τὸ μῆκος, φέρεται ἄρωματίζοντα καὶ δριμέα, ὑπόπικρα, θερμά τε καὶ ξηρὰ περί που τρίτης τάξεως· ἃ πολύχρηστά ἐστιν ἐν ὅσοις τε καὶ ἑτέροις φαρμάκοις.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 11, line 120

τὸν ἱερακίτην δὲ καὶ Ἰνδικὸν λίθον φασὶ περιεπτόμενον τὸ ἐκ τῶν αἱμορροΐδων ἰστῶν αἷμα, τὸν δὲ σάπφειρον πινόμενον τοὺς ὑπὸ σκορπίου πληγέντας ὠφελεῖν καὶ τὸν ἀφροσέ- λινον τοὺς ἐπιλήπτους.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 11, line 153

Λύκιον ἐξ ἑτερογενῶν σύγκειται δυνάμεων, τῆς μὲν θερμῆς τε καὶ λεπτομεροῦς καὶ διαφορητικῆς, τῆς δὲ γεώδους ψυχρᾶς καὶ ἡρέμα στυφούσης, ὥστε ξηραίνειν κατὰ τὴν δευτέραν ἀπόστασιν, κατὰ δὲ τὸ θερμαίνειν καὶ ψύχειν μέσον· διόπερ ὡς ῥυπτικῶ μὲν αὐτῶ χρωῶνται ἐπὶ τῶν ἐπισκοτούντων ταῖς κόραις, ὡς δὲ στυπτικῶ ἐπὶ κοιλιακῶν τε καὶ δυσεντερικῶν καὶ τῶν κακοήθων ἐλκῶν, ἐπὶ δὲ φλεγμονῶν ὡς διαφοροῦντι· προτερεύει δὲ τὸ Ἰνδικόν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 12, line 2

>

Μάκερ φλοιός ἐστιν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενος, ξηραίνων μὲν κατὰ τὴν τρίτην τάξιν, μέσος δὲ κατὰ θερμότητα καὶ ψύξιν· ἔστι δὲ καὶ στυπτικὸς λεπτομερῆς· ὅθεν κοιλιακοῖς τε καὶ δυσεντερικοῖς ἀρμόττει.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 12, line 27

Μέλαν Ἰνδικόν, ὥς φησι Διοσκουρίδης, τῶν ψυχόντων ἐλαφρῶς ἐστι καὶ ῥυσούντων φλεγμονὰς καὶ οἰδήματα ἔλκη τε ἀνακαθαίρόντων.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 13, line 2

>

Νάκαφθον, οἱ δὲ νάκαφθον, Ἰνδικόν ἐστιν ἄρωμα πρὸς μήτραν ἐστεγνωμένην ὑπατμιζόμενον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 13, line 9

ἰσχυροτέρα δὲ ἐστιν ἡ Ἰνδικὴ τῆς Συριακῆς καὶ μελαντέρα.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 15, line 36

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ὅνυχες πώματά εἰσι κογχυλίων Ἰνδικῶν, οἳ θυμιαθέντες ἐγείρουσι τὰς τε ὑστερικῶς πνιγομένας καὶ ἐπιληπτικούς, ποθέντες δὲ κοιλίαν ταράσσουσιν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 11, section 2, line 4

>

Ἀσπαλάθου ῥίζης φλοιοῦ, καλάμου ἀρωματικοῦ, κόστου, ἀσάρου, ξυλοβαλσάμου, φοῦ, ἀμαράκου, μαστίχης ἀνὰ ☐ <τ>, σχοίνου ἄνθους ☐ <ιβ>, κινναμώμου ☐ <κδ>, ἀμώμου, κασσίας, ῥέου ἀνὰ ☐ <κ>, νάρδου Ἰνδικῆς, φύλλου ἀνὰ ☐ <ιβ>, σμύρνης ☐ <κδ>, κρόκου ☐ <ιβ>· οἶνω καλῶ ἀναλάμβανε καὶ ἀνάπλασσε τροχίσκους ὀποβαλσάμου παραπτόμενος.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 12, section 6, line 4

>

Ἀκακίας, κόμμεως, ῥόδων ἄνθους, βαλαυστίων, ὑποκιστίδος χυλοῦ, κηκίδων ἀνὰ ☐ <γ>, ῥόδων χλωρῶν χυλοῦ, ἀρνογλώσσου σπέρματος ἀνὰ ☐ <β>, λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <α>.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 14, section 10, line 7

>

Ἀνίσου σπέρματος, σελίνου σπέρματος, σχοίνου ἄνθους, ἄμεως σπέρματος, στυπτηρίας σχιστῆς, ἱρεως Ἰλλυρικῆς, βησασά, ὃ τινες ἀρμαλὰ καλοῦσιν (ἔστι δὲ τὸ ἄγριον πήγανον), κινναμώμου, σμύρνης τρωγλίτιδος, κρόκου, κηκίδος ἀνὰ ☐ <α>, ἀριστολοχίας μακρᾶς, κασσίας, κροκομάγματος, ῥόδων ξηρῶν ἀνὰ ☐ <β>, κόστου, χελιδόνων σποδοῦ προσφάτου ἀνὰ ☐ <γ>, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀμώμου ἀνὰ ☐ ☐, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 12, line 3

>

Καδμίας ἀπαλῆς ☐ <κδ>, ψιμυθίου ☐ <ιτ>, ἰοῦ ξυστοῦ ☐ <ιβ>, στίμμεως ☐ <η>, στυπτηρίας σχιστῆς ☐ <γ>, χαλκίτεως κεκαυμένης ☐ <γ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☐ <δ>, ὀμφακίου ☐ <β>, χαλκοῦ ☐ <α>, λεπίδος χαλκοῦ ☐ <η>, ἐρείκης καρποῦ ☐ <ιγ>, ὀποῦ μήκωνος ☐ <κδ>, κρόκου ☐ <δ>, καστορίου ☐ <γ>, σμύρνης ☐ <τ>, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας, κόμμεως ἀνὰ ☐ <δ>, ῥόδων νεαρῶν ☐ <οβ>· οἶνω Φαλερινῶ ἢ Σουρεντίνῶ ἢ Ἀμινναίῳ ἢ Χίῳ αὐστηρῶ λείου.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 24, line 6

>

6.44. PAULUS (MED.)

Ἀκακίας, ναρδοστάχυος, λιβάνου ἀνά ☒ <η>, χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, στίμμεως κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, ψιμυθίου κεκαυ- μένου καὶ πεπλυμένου, καδμίας ἀνά ☒ <ιβ>, σμύρνης, ὀπίου πεφωγμένου ἀνά ☒ <δ>, κρόκου ☒ <ε>, ἰοῦ ξυστοῦ ☒ <γ>, λίθου σχιστοῦ, λεπίδος ἐρυθρᾶς, λυκίου Ἰνδικοῦ, ὀμφακίου ἀνά ☒ <α>, καστορίου, ῥόδων ἄνθους ἀνά ☒ <β>, φοινικοβολάνων ☒ <δ>, ὁμοίως τὰ ὁστὰ τῶν φοινίκων κεκαυμένα ἀριθμῶ <ε>, κόμμεως ☒ <ε>· ὕδωρ ὄμβριον, ἔστω- σαν δὲ εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβρεχόμενα τρία νυχθήμερα καλάμου ἀρωματικοῦ, ὑοσκυάμου σπέρματος, ῥόδων ξηρῶν ἀνά ☒ <δ>, φύλλου ☒ <α>.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 16, section 44, line 2

<Τὸ διὰ χυλοῦ μαράθρου.>

Καδμίας ☒ <ιζ>, μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <ιτ>, πεπέρεως μακροῦ ☒ <ιγ> καὶ λευκοῦ ☒ <ιβ>, ὀποῦ Κυρηναϊκοῦ ☒ <η>, ὀποβαλσάμου ☒ <τ>, ναρδοστάχυος ☒ <τ>, σαγαπηνοῦ, ὀποπάνακος ἀνά ☒ <ε>, ὀπίου ☒ <δ>, εὐφορβίου ☒ <α>, κόμ- μεως ☒ <α>· λείου χυλῶ μαράθρου.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 16, section 46, line 2

>

Καδμίας ☒ <η>, ἰοῦ ☒ <β>, μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <η>, πεπέρεως λευκοῦ ☒ <δ>, ὀποῦ Μηδικοῦ ☒ <β>, ὀποβαλσάμου ☒ <β>, κόμμεως ☒ <τ>· ὕδωρ.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 16, section 48, line 3

>

Καδμίας ☒ <ιτ>, χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☒ <ιδ>, ὀπίου, λυκίου Ἰνδικοῦ, μαλαβάθρου, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, ἀλόης ἀνά ☒ <β>, καστορίου ☒ <η>, σμύρνης ☒ <δ>, ἀκακίας, στίμμεως ἀνά ☒ <μ>· ὕδατι.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 16, section 50, line 4

>

Χαλκοῦ κεκαυμένου, καδμίας πλακίτιδος ἀνά ☒ <θ>, λίθου αἱματίτου πεπλυμέ- νου ☒ <τ>, κρόκου, σμύρνης, ἀλόης, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνά ☒ <γ>, λυκίου Ἰνδικοῦ, ναρδοστάχυος ἀνά ☒ <α> ☒, πεπέρεως λευκοῦ κόκκους <ρν>, ἀκακίας κίρρᾶς ☒ <θ>, κόμμεως ☒ <γ>· οἶνω Φαλερινῶ ἢ Ἀμινναίῳ λείου.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 17, section 56, line 1

<Ἡ Ἰνδὴ κολλητικὴ πρὸς νομάς τε καὶ αἱμοπτυϊκούς.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 18, section 4, line 3

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

>

Κηροῦ, τερεβινθίνης, βδελλίου, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, καρδαμώ- μου, κυπέρου ἀνὰ μνᾶν <α>, ἀμώμου, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης, λιβάνου, ξυλοκιναμώμου ἀνὰ ☒ <κε>, ἐλαίου κυπρίνου κοτύλην <α>, οἴνου Ἰταλικοῦ ὅσον ἐξαρχεῖ· σκεύαζε καὶ χρῶ, ποτὲ μὲν ἀκράτῳ, ἔστι δ' ὅτε ἀνειμένῳ κηρωτῇ κυπρίνῃ.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 25, section 2, line 3

ἀντὶ ἀλόης Ἰνδικῆς ἀλόης χλωρᾶς φύλλα ἢ γλαυκίας ἢ κόπρος ἱβέως ἢ λύκιον ἢ κενταύριον.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 25, section 2, line 19

ἀντὶ ἀμυγδάλων πικρῶν ἀψίνθιον ἀντὶ ἀρμενίου μέλαν Ἰνδικόν.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 25, section 10, line 9

ἀντὶ κροκομάγματος ἀλόη Ἰνδική.

Paulus Med., Epitomae medicae libri septem Book 7, chapter 25, section 12, line 1

ἀντὶ μαλαβάθρου κασσία ἢ νάρδος Ἰνδική.

6.45 Nonnosus

Late antique.

Author of a lost Greek report on the travels of a legation to the ruler of Kinda in central Arabia and then to Ethiopia and southern Arabia in the year AD 530/1, the existence of which is known only from the ‘Library of Photius (cod. 3). Similar journeys had been undertaken by 502 by N.’s grandfather Euphrasius, and several in 524 and later by his father Abram. According to Photius, the report emphasised the courage of N. in hazardous situations and contained information on the r... (From New Pauly’s)

Nonnosus Hist., Fragmenta (4393: 001) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 6

Malalas Chron.: Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ῥουφίνου τὴν παρὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις

6.45. NONNOSUS

κατέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμεριτῶν (***) Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέλαβε τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἅντ' αὐτοῦ βασιλέα τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 11

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ῥουφίνου τὴν παρὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις κατέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμεριτῶν (***) Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέλαβε τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἅντ' αὐτοῦ βασιλέα τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 13

Καὶ ἀποπλεύσας ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων ἐπὶ Ἀλεξανδρείαν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ μέρη.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 15

Καὶ εἰσελθὼν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν, μετὰ χαρᾶς πολλῆς ἐξενίσθη ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν, ὅτι διὰ πολλῶν χρόνων ἠξιώθη μετὰ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κτήσασθαι φίλιαν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 19

Ὡς δὲ ἐξηγήσατο (*) ὁ αὐτὸς πρεσβευτὴς, ὅτε ἐδέξατο αὐτόν ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς, ὑπηγήσατο τὸ σχῆμα τῆς βασιλικῆς τῶν Ἰνδῶν καταστάσεως, ὅτι γυμνὸς ὑπῆρχε, καὶ κατὰ τοῦ ζώσματος εἰς τὰς ψύας αὐτοῦ λινόχρυσά ἱμάτια, κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς καὶ τῶν ὤμων φορῶν σχιστάς διὰ μαργαριτῶν καὶ κλαβία ἀνὰ πέντε, καὶ χρυσᾶ ψέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λινόχρυσον φακιδόλιον ἐσφενδονισμένον, ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν σειρὰς τέσσαρας, καὶ μανιάκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ· καὶ ἴστατο ὑπεράνω

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 33

Καὶ ἴστατο ἐπάνω ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν βαστάζων σκουτάριον μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγκίδια καὶ αὐτὰ κεχρυσωμένα κατέχων ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 39

Καὶ εἰσενεχθεὶς ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων κλίνας τὸ γόνυ προσεκύνησε· καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν ἀναστῆναί με καὶ ἀναχθῆναι πρὸς αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 50

Λύσας δὲ καὶ ἀναγνοὺς δι' ἐρμηνέως τὰ γράμματα, εὔρε περιέχοντα ὥστε ὀπίσασθαι αὐτόν κατὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσαν αὐτῷ χώραν ἀπολέσαι καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συνάλλαγμα ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξε

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

χώρας τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Νείλου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Ἀλεξαν- δρείᾳ τὴν πραγματείαν ποιεῖσθαι.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 52

Καὶ εὐθέως ὁ βασι- λεὺς Ἰνδῶν Ἐλεσβόας ἐπ' ὅψεσι τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας δὲ τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ἰνδοὺς Σαρακηνοὺς, ἐπῆλθε τῇ Περσικῇ χώρᾳ ὑπὲρ Ῥωμαίων, δηλώσας τῷ βασιλεῖ Περσῶν τοῦ δέ- ξασθαι τὸν βασιλέα Ἰνδῶν πολεμοῦντα αὐτῷ καὶ ἐκ- πορθῆσαι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευμένην γῆν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 59

Καὶ πάντων οὕτως προβάντων, ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν κρατήσας τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, δεδωκὼς εἰρή- νης φίλημα, ἀπέλυσεν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 62

Κατέπεμψε γὰρ καὶ σάκρας διὰ Ἰνδοῦ πρεσβευτοῦ καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων.

6.46 Epiphanius

Which of the many Ipiphanii is this?

(Ἀλλογενής; Allogenēs, the ‘different’). Name of Seth as son of Adam and Eve in Sethian Gnosticism (Epiphanius, Panarii libri 40,7,2). His seven sons are the Allogeneis (40,7,5). Books are also ascribed to him, which are likewise called Allogeneis (39,5,1; 40,2,2).

Graf, Fritz (Columbus, OH) Citation Graf, Fritz (Columbus, OH). ” Allogenes.” Brill’s New Pauly. Antiquity volumes edited by: Hubert Cancik and , Helmuth Schneider. Brill Online , 2012. Reference. 13 September 2012 <<http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/allogenes-e116140>> ⁴³ (From New Pauly’s)

What is “Ἰνδικτιῶνος”?

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus (2021: 001) “Epiphanius, Band 1: Ancoratus und Panarion”, Ed. Holl, K. Leipzig: Hinrichs, 1915; Die griechischen christlichen Schriftsteller 25. Chapter 58, section 2, line 3

43. http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/allogenes-e116140?s.num=1&s.f.s2_parent=s.f.book.brill-s-new-pauly&s.q=epiphanius.

6.46. EPIPHANIUS

καὶ Φεισὼν μὲν ἐστὶν ὁ Γάγγης παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καλούμενος καὶ Αἰθίοψιν, Ἑλληνες δὲ τοῦτον καλοῦσιν Ἰνδὸν ποταμόν.

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus Chapter 60, section 5, line 7

τὸ ἔτος γὰρ τοῦτό ἐστιν ἐνενηχοστὸν Διοκλητιανοῦ, Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος <ι>, Γρα- τιανοῦ δὲ ἔτος <τ>, ὑπατεία Γρατιανοῦ Αὐγούστου τὸ τρίτον καὶ Ἐκουιτίου λαμπροτάτου, Ἰνδικτιῶνος <β>.

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus Chapter 112, section 3, line 2

καὶ διαμερίζει μὲν ὡς κληρονόμος τοῦ κόσμου καταστὰς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς τρισὶν υἱοῖς αὐτοῦ τὸν πάντα κόσμον, ὑπὸ κλήρους διελὼν καὶ ἐκάστην μερίδα κατὰ κλῆρον ἐκάστω ἀπονέμων· καὶ τῷ μὲν Σῆμ τῷ πρωτοτόκῳ ὑπέπεσεν ὁ κλῆρος ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς <τὸ μῆκος, πλάτος δὲ ἀπὸ Ἰνδικῆς> ἕως τῆς χώρας Ῥινοκουρούρων· κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ῥινοκουρούρων ἀνὰ μέσον Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης, ἀντικρὺ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus Chapter 113, section 2, line 2

τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ἐστὶ τάδε· Ἑλυμαῖοι Παῖονες Λαζόνες Κοσσαῖοι Γασφηνοὶ [Παλαιστινοὶ] Ἰνδοὶ Σύροι Ἀραβες οἱ καὶ <Ταῖ>ανοὶ Ἀριανοὶ Μάρδοι Ὑρκανοὶ Μαγουσαῖοι Τρω- γλοδύται Ἀσσύριοι Γερμανοὶ Λυδοὶ Μεσοποταμίται Ἑβραῖοι Κοιληνοὶ Βακτριανοὶ Ἀδιαβηνοὶ Καμήλιοι Σαρακηνοὶ Σκύθαι † Χῖονες Γυμνο- σοφισταὶ Χαλδαῖοι Πάρθοι Ἐῆται Κορδυληνοὶ Μασσυνοὶ Φοίνικες Μαδιηναῖοι Κομμαγηνοὶ Δαρδάνιοι Ἑλαμασηνοὶ Κεδρούσιοι Ἑλαμίται Ἀρμένιοι Κίλικες [Αἰγύπτιοι] Καππάδοκες [Φοίνικες] Ποντικοὶ [Μαρμα- ρίδαι] † Βῖονες [Κᾶρες] Χάλυβες [Ψυλλῖται] Λαζοὶ [Μοσσύνικοι] Ἰβηρες [Φρύγες].

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) (2021: 002) “Epiphanius, Bände 1–3: Ancoratus und Panarion”, Ed. Holl, K. Leipzig: Hinrichs, 1:1915; 2:1922; 3:1933; Die griechischen christlichen Schriftsteller 25, 31, 37. Volume 1, page 291, line 13

διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ἱερεὺς προσετάγη ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ νομοθετή- σαντος, φησὶν, ἔχειν κώδωνας, ἵν’ ὅταν εἰσέρχεται ἱερατεῦσαι, τὸν κτύπον ἀκούων κρύπτηται ὁ προσκυ- νούμενος, ἵνα μὴ φωραθῇ τὸ ἰνδαλτικὸν αὐτοῦ τῆς μορφῆς πρόσωπον.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 2, page 216, line 9

τὸν δὲ γάμον σαφῶς τοῦ διαβόλου ὀρίζονται· ἐμψυχα δὲ βδελύσσονται, ἀπαγο- ρεύοντες οὐχ ἔνεκεν ἐγκρα- τείας οὔτε πολιτείας, ἀλλὰ κατὰ φόβον καὶ ἰνδαλμὸν τοῦ μὴ κατα- δικασθῆναι ἀπὸ τῆς τῶν ἐμψύχων μεταλήψεως.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 16, line 8

αἰεὶ δὲ στελλόμενος τὴν πορείαν ἐπὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν χώραν πραγματείας χάριν πολλὴν ἐμπορίαν ἐποιεῖτο.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 4

ὅθεν πολλὰ κτησάμενος ἐν τῷ κόσμῳ καὶ διὰ τῆς Θηβαΐδος διωγνύων, ὅρμοι γὰρ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης διάφοροι, ἐπὶ τὰ στόμια τῆς Ῥωμανίας διακεκριμένοι, ὁ μὲν εἰς ἐπὶ τὴν Αἰλᾶν, ἥτις ἐστὶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ Αἰλῶν· ἔνθα που ἡ ναῦς Σολομῶντος διὰ τριῶν ἐτῶν ἐρχομένη ἔφερε χρυσὸν καὶ ὀδόντας ἐλεφαντίνους, ἀρώματά τε καὶ ταῶνας καὶ τὰ ἄλλα, ὁ δὲ ἕτερος ὅρμος ἐπὶ τὸ Κάστρον τοῦ Κλύσματος, ἄλλος δὲ ἀνωτάτω ἐπὶ τὴν Βερνίκην καλουμένην, δι' ἧς Βερνίκης καλουμένης ἐπὶ τὴν Θηβαΐδα φέρονται, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐρχόμενα εἶδη ἐκείσε τῇ Θηβαΐδι διαχύνεται ἢ ἐπὶ τὴν Ἀλεξανδρέων διὰ τοῦ Χρυσορρόα ποταμοῦ, Νείλου δέ φημι, τοῦ καὶ Γεῶν ἐν ταῖς γραφαῖς λεγομένου, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τῶν Αἰγυπτίων γῆν καὶ ἐπὶ τὸ Πηλούσιον φέρεται· καὶ οὕτως εἰς τὰς ἄλλας πατρίδας διὰ θαλάσσης διερχόμενοι οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν ἐμπορεύονται.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 8

διακεκριμένοι, ὁ μὲν εἰς ἐπὶ τὴν Αἰλᾶν, ἥτις ἐστὶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ Αἰλῶν· ἔνθα που ἡ ναῦς Σολομῶντος διὰ τριῶν ἐτῶν ἐρχομένη ἔφερε χρυσὸν καὶ ὀδόντας ἐλεφαντίνους, ἀρώματά τε καὶ ταῶνας καὶ τὰ ἄλλα, ὁ δὲ ἕτερος ὅρμος ἐπὶ τὸ Κάστρον τοῦ Κλύσματος, ἄλλος δὲ ἀνωτάτω ἐπὶ τὴν Βερνίκην καλουμένην, δι' ἧς Βερνίκης καλουμένης ἐπὶ τὴν Θηβαΐδα φέρονται, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐρχόμενα εἶδη ἐκείσε τῇ Θηβαΐδι διαχύνεται ἢ ἐπὶ τὴν Ἀλεξανδρέων διὰ τοῦ Χρυσορρόα ποταμοῦ, Νείλου δέ φημι, τοῦ καὶ Γεῶν ἐν ταῖς γραφαῖς λεγομένου, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τῶν Αἰγυπτίων γῆν καὶ ἐπὶ τὸ Πηλούσιον φέρεται· καὶ οὕτως εἰς τὰς ἄλλας πατρίδας διὰ θαλάσσης διερχόμενοι οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν ἐμπορεύονται.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 17

ἐν ἀρχῇ τοίνυν οὗτος ὁ Σκυθιανὸς πλούτῳ πολλῷ ἐπαρθεὶς καὶ κτήμασιν ἡδυσμάτων καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας καὶ ἐλθὼν περὶ τὴν Θηβαΐδα εἰς Ὑψηλὴν πόλιν οὕτω καλουμένην, εὐρὼν ἐκεῖ γύναιον ἐξωλέστατον καὶ κάλλει σώματος πρόοπτον ἐκπληξάν τε αὐτοῦ τὴν ἀσυνεσίαν, ἀνελόμενός τε τοῦτο ἀπὸ τοῦ στέγους (ἔστηκε γὰρ ἡ τοιαύτη ἐν τῇ πολυκοίνῳ ἀσεμνότητι) ἐπεκαθέσθη τῷ γυναικίῳ καὶ ἐλευθερώσας αὐτὸ συνήφθη αὐτῷ πρὸς γάμον.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 19, line 18

ὥς δὲ οὐκ ἴσχυσέ τι ἀνύσαι, ἀλλὰ τὸ ἥττον μᾶλλον ἀπηνέγκαστο, ἐπετήδευσε δι' ὧν εἶχε μαγικῶν βιβλίων – καὶ γὰρ καὶ γόης ἦν, ἀπὸ τῆς τῶν Ἰνδῶν καὶ Αἰγυπτίων [καὶ] ἐθνομύθου σοφίας ἐμπορευσάμενος τὰ δεινὰ καὶ ὀλετήρια τῆς γοητείας – φαντασίαν τινά· ἐπὶ δώματος <γὰρ> ἀνελθὼν καὶ ἐπιτηδεύσας, ὅμως οὐδὲν ἰσχύσας,

6.46. EPIPHANIUS

ἀλλὰ καταπεσὼν ἐκ τοῦ δώματος, τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 32, line 22

καὶ τοῦ Τρύφωνος ἰνδαλλομένου, ἀποκριθέντος τε αὐτῷ πρὸς ἔπος ὧν ἤτησε κατὰ τὴν ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν καὶ στροβήσαντος τὸν ἀπατεῶνα, ἡρέμα πως ἐν ᾧ ἑαυτῷ ἐνεδοίαζεν, ἀνακύπτει ὁ Ἀρχέλαος ὥσπερ ἰσχυρὸς οἰκοδεσπότης τῶν ἰδίων ἐπιμελούμενος καὶ μετὰ παρρησίας ἐπελθὼν τῷ συλᾶν ἐπιχειροῦντι ἐνεβριμεῖτο.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 89, line 9

Τὰ δὲ ἄλλα λοιπὸν τῆς φλυαρίας, ὥς ἡ παρθένος φαίνεται τοῖς ἄρχουσι, ποτὲ μὲν εἰς ἀνδρὸς σχῆμα, ποτὲ δὲ εἰς θηλείας, τάχα τὸν ἔρμα-φρόδιτον τοῦ αὐτοῦ daίμονος ἰνδαλλόμενος τὰ ἑαυτοῦ πάθη εἰσηγεῖται τῆς ἐπιθυμίας.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 103, line 22

εἰ δὲ πολεμούμενον τὸ φῶς διώκεται ὑπὸ τοῦ σκότους, ἄρα δυνατώτερόν ἐστι τοῦ φωτὸς τὸ σκότος, ἐπειδὴ ἀποδιδράσκει ἀπὸ προσώπου τοῦ σκότους καὶ οὐχ ὑφίσταται στῆναι ἰνδαλλόμενον διὰ τὸ δυνατώτερον σκότος.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 297, line 29

νῦν δὲ μετὰ τὴν ἐκεῖνων τελευτήν, ὅτε εἰς πλάτος ἐλήλακεν ἡ αὐτῶν κακοδοξία καὶ μετὰ παρρησίας τυγχάνουσι διὰ τὴν τῆς σαρκὸς δεξιάν, [καὶ] μηκέτι ἐμποδιζόμενοι κηρύττουσι σαφῶς τὸ αὐτῶν ἐπιχείρημα, οὐκέτι οὔτε αἰδοῖ τινι κατεχόμενοι οὔτε ἰνδαλλόμενοι ἀπὸ τινος προστάγματος.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 509, line 26

10. Καὶ οὗτοι μὲν οἱ ἐξ Ἑλλήνων εἰς γινῶσιν ἡμῶν ἐληλύθασιν· ἄλλοι δὲ ὅσοι κατὰ τὴν βάρβαρον καὶ Ἑλλάδα Ῥωμα<ν>ίαν τε καὶ τὰ ἄλλα κλίματα τῆς οἰκουμένης· ἐβδομήκοντα δύο μὲν ἀηδεῖς φιλοσοφίαι ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν ἐμφέρονται φατρία, τῶν τε γυμνοσοφιστῶν, τῶν τε Βραχμάνων, ἐπαινετῶν τούτων μόνων, τῶν τε Ψευδοβραχμάνων, τῶν τε νεκυοφάγων, τῶν τε αἰσχροποιῶν, τῶν τε ἀπηλγυμένων· ὧν τὸ κατ' εἶδος λέγειν καὶ τὰ παρ' αὐτῶν μυστὰ γινόμενα περιττὸν ἡγησάμεθα καὶ οὐδὲ<ν> ἄξιον, διὰ τὴν πολλὴν ἐν τοῖς ἀνθρώποις φθοράν, κακίας τε καὶ * ἐργασίαν.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 512, line 20

ἐτέρων δὲ πάλιν μυστηρίων πολλῶν καὶ αἵρεσιάρχων καὶ σχισματοποιῶν † ὧν μὲν ἀρχηγοὶ παρὰ Πέρσαις Μαγουσαῖοι, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις προφηται καλούμενοι, τῶν ἀδύτων τε καὶ ἱερῶν ἀρχηγοί, καὶ μάγων Βαβυλωνίων δὲ οἱ τε καλούμενοι

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Γαζαρη- νοί, σοφοί τε καὶ ἐπαυδοί, Ἰνδῶν δὲ οἱ Εὐίλαιοι καλούμενοι καὶ Βραχ-
μᾶνες, Ἑλλήνων <δὲ> ἱεροφάνται τε καὶ νεωκόροι, Κυνικῶν πλῆθος καὶ ἄλλων
ἀμυθήτων φιλοσόφων ἀρχηγοί.

Epiphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (2021: 004) “Les lapidaires de l’antiquité
et du Moyen Age, vol. 2.1”, Ed. Ruelle, C.É. Paris: Leroux, 1898. Chapter 1,
section 2, line 2

Λίθος <τοπάζιον,> ἐρυθρὸς τῷ εἶδει ὑπὲρ τὸν ἄνθρακα· γίνεται δὲ ἐν Τοπάζῃ,
πόλει τῆς Ἰνδίας, ὑπὸ τῶν ἐκεῖσέ ποτε λίθους λατομούντων, ἐν καρδίᾳ ἐτέρου λί-
θου ὃν οἱ λατομοῦντες θεασάμενοι φαιδρόν, καὶ ὑποδείξαντες ἀλάβαστρον τισιν
ἀπέδοντο ὀλίγου τιμήματος.

Epiphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 3, line 12

Φεισσὼν δὲ ἐστὶν ὁ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν Ἰνδὸς καλούμενος, παρὰ τοῖς βαρβάροις
δὲ Γάγγης.

Epiphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 5, line 4

Καὶ οὗτος δὲ λέγεται εἶναι ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ Αἰθιοπείᾳ.

Epiphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 5, line 4

Διὸ τὸ τέμενος παρὰ Ἰνδοῖς φασιν εἶναι τοῦ Διονύσου τζε’ ἀναβαθμοὺς ἔχον ἐκ
σαπφείρου λίθου, εἰ καὶ τοῖς πολλοῖς ὑπάρχει ἄπιστον.

Epiphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam,
Quaestiones et responsiones) (2021: 005); MPG 89. Volume 89, page 588, line 14

Τοπάζιον ἐρυθρὸς μὲν ἐστὶν ὑπὲρ τὸν ἄνθρακα λίθον, γίνεται δὲ ἐν Τοπάζῃ πόλει
τῆς Ἰνδικῆς.

Epiphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam,
Quaestiones et responsiones) Volume 89, page 588, line 24

Σμάρραδος χλωρὸς μὲν ἐστὶν, ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἰνδικοῖς ὀρύγοντες οἱ βάρ-
βαροι, κόπτουσιν αὐτόν.

Epiphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam,
Quaestiones et responsiones) Volume 89, page 588, line 37

Σάπφειρος πορφυρίζων μὲν ἐστὶ, γίνεται δὲ ἐν Αἰθιοπία καὶ Ἰνδίᾳ.

Epiphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] (2021: 023) “Prophetarum
vitae fabulosae”, Ed. Schermann, T. Leipzig: Teubner, 1907. Page 110, line 8

Βαρθολομαῖος δὲ ὁ ἀπόστολος Ἰνδοῖς τοῖς καλουμέ- νοις Εὐδαίμοσιν ἐκήρυξε
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον αὐτοῖς τῇ ἰδίᾳ
διαλέκτῳ αὐτῶν συγγράψας ἐκοιμήθη δὲ ἐν Ἀλβανίᾳ πόλει τῆς μεγάλης Ἀρμενίας
καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

Epiphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] Page 111, line 4

Θωμᾶς δὲ ὁ ἀπόστολος, καθὼς ἡ παράδοσις περιέχει, ἦν μὲν ἀπὸ τῆς Πανιάδος
πόλεως τῆς Γαλιλαίας, Πάρθιοις δὲ καὶ Μήδοις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου,

6.47. STEPHANUS GRAMM.

καὶ Πέρσαις δὲ καὶ Γερμανοῖς καὶ Ὑρκανοῖς [καὶ Ἰνδοῖς] καὶ Βάκτροις καὶ Μάγοις, ἐκοιμήθη ἐν πόλει Καλαμηνῇ τῆς Ἰνδικῆς.

Epiphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] Page 115, line 17

Ἔστιν οὖν ὁ πᾶς χρόνος, ἐξ οὗ ἐμαρτύρησε τριακόσια τριάκοντα ἔτη μέχρι τῆς παρούσης ταύτης ὑπατίας, τετάρτης μὲν Ἀρκαδίου, τρίτης δὲ Ὀνωρίου τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοκρατόρων Αὐγούστων, ἐννάτης Ἰνδικτίωνος τῆς πεντεκαίδεκαετηρικῆς περιόδου μηνὸς Ἰουνίου εἰκοστῆς ἐν- νάτης ἡμέρας.

Epiphanius Scr. Eccl., De mensuris et ponderibus (2021: 033) “τὸ ‘Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν’ ἔργον Ἐπιφανίου τοῦ Σαλαμῖνος”, Ed. Moutsoulas, E., 1973; Θεολογία 44. Line 271

Ἀκούομεν δὲ ἔτι πολὺ πλῆθος ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχειν, παρά τε Αἰθίοψι καὶ Ἰνδοῖς, Πέρ- σαις τε καὶ Ἑλαμίταις καὶ Βαβυλωνίοις, Ἀσσυρίοις τε καὶ Χαλδαίοις, παρὰ Ῥωμαίοις τε καὶ Φοίνιξι, Σύροις τε καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ῥωμαίοις οὕτω Ῥωμαίοις καλουμένοις ἀχμὴν ἀλλὰ Λατίνοις.

6.47 Stephanus Gramm.

Double-check that Stephanus Gramm. = Stephen of Byzantium (author of *Ethnica*).

Stephen of Byzantium, also known as Stephanus Byzantinus (Greek: Στέφανος Βυζάντιος; fl. 6th century AD), was the author of an important geographical dictionary entitled *Ethnica* (Ἐθνικά). Of the dictionary itself only meagre fragments survive, but we possess an epitome compiled by one Hermolaus (From Wikipedia⁴⁴)

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) (4028: 001) “Stephan von Byzanz. *Ethnika*”, Ed. Meineke, A. Berlin: Reimer, 1849, Repr. 1958. Page 11, line 20

<Ἀγαθοῦ δαίμονος,> νῆσος ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσει.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 44, line 19

ἐκλήθη καὶ Μύσρα ἡ χώρα ὑπὸ Φοινίκων, καὶ Ἀερία καὶ Ποταμίτις, καὶ Ἀετία ἀπὸ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 11

τετάρτη πόλις Ὀριτῶν, ἔθνους Ἰχθυο- φάγων, κατὰ τὸν περίπλουν τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 12

πέμπτη ἐν τῇ Ὀπιανῇ, κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

44.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 12

ἔκτῃ πάλιν Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 13

ἑβδόμῃ ἐν Ἀρίοις, ἔθναι Παρθυαίων κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 18

τεσσαρεσκαίδε- κἀτῇ παρὰ Σωριανοῖς, Ἰνδικῶ ἔθναι.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 19

πεντεκαίδεκάτῃ παρὰ τοῖς Ἀραχώτοις, ὁμοροῦσα τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 101, line 4

καὶ τρίτῃ Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδόμας ὁ Μιλήσιος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 108, line 3

<Ἀραβίς,> ποταμὸς Ἰνδικῆς, ἐν αὐτονόμῳ χώρῳ, περὶ ὃν οἰκοῦσιν Ἀραβῖται, ὡς ὠκεανῖται.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 110, line 13

<Ἀραχωτοί,> πόλις Ἰνδικῆς, ἀπὸ Ἀραχωτοῦ ποταμοῦ, ῥέοντος ἀπὸ τοῦ Καυκάσου, ὡς Φαβωρίνος καὶ Στράβων ἐνδε- κἀτῇ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 111, line 8

<Ἀρβίς,> ποταμὸς τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 111, line 21

<Ἀργάντη,> πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἐκαταῖος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 112, line 1

τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργανταῖος, ἀλλὰ ὁ τύπος τῶν Ἰνδῶν ἢ Ἀργαντηνός ἢ Ἀργαντίτης.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 115, line 1

<Ἀργυρᾶ,> μητρόπολις [τῆς] ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνης νήσου, ὃ ἐστὶ κριθῆς νήσου· καὶ γὰρ εὐφορωτάτῃ ἐστὶ καὶ πλεῖστον ποιεῖ χρυσόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 122, line 14

ἐστὶ καὶ <Ἀρ- ματα> πόλις πληθυντικῶς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 133, line 4

<Ἀσκήται,> ἔθνος παροικοῦν τὸν Ἰνδικὸν κόλπον καὶ ἐπὶ ἀσκήων πλέον, ὡς Μαρκιανὸς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ “παροικεῖ αὐτὸν ἔθνος καὶ αὐτὸ καλούμενον Σαχαλιτῶν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 135, line 20

<Ἀσσακηνοί,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 157, line 5

τὰ εἰς <δος> δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ <δ> ἄφωνον βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἶη· Ἰνδός ὅμοιον τῷ ποταμῷ, τὸ λορδός μυνδός ὁ ἄφωνος ὀξύνεται, ἀφ’ οὗ τὸ “μυνδότεροι νεπόδων” παρὰ Καλλιμάχῳ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 164, line 21

6.47. STEPHANUS GRAMM.

<Βέρεξ,> ἔθνος μεταξὺ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας, ὡς Τιμοκράτης ὁ Ἀδραμυττηνός.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 168, line 5

<Βήσσυγα,> οὐδετέρως, ἐμπόριον τῆς Ἰνδικῆς, καὶ Βησσύγας ποταμός, καὶ Βησσυγῖται οἱ ἄνθρωποι, οὓς φασιν ἄνθρωποφάγους.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 175, line 12

ἔστι καὶ Ἰνδικῆς <Βουκεφάλα,> ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος “ἐπ’ ἀμφοτέραις ταῖς ὀχθαῖς τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ πόλεις ὥκισε, Νίκαιαν Βουκεφάλαν δὲ ἐνθα διαβάντος καὶ μαχομένου ἀπέθανεν αὐτοῦ ὁ ἵππος Βουκεφάλας προσαγορευόμενος”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 179, line 2

ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 181, line 14

<Βουκεφάλεια,> πόλις ἐπὶ τῷ Βουκεφάλῳ ἵππῳ, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος ἐν Ἰνδίᾳ παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 184, line 18

<Βραχμᾶνες,> Ἰνδικὸν ἔθνος σοφώτατον, οὓς καὶ <Βράχμας> καλοῦσιν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 190, line 10

ἔστι καὶ Βυζάντιον ἕτερον ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 191, line 1

<Βωλίγγαι,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 194, line 19

<Γάζος,> πόλις Ἰνδική, κατὰ Διονύσου πολεμήσασα μετὰ Δηριάδου, λινούν ἔχουσα τεῖχος, καθὰ [Διονύσιος] ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν Γήρειαν Ῥοδόην τε καὶ οἱ λινοτειχεῖα Γάζον τοῖόν μιν κλωστοῖο λινοῦ πέρι τεῖχος ἐέργει, ἀστύφελον δηλοῖσι, καὶ εἰ παγγάλαχοι εἶεν, εὖρος μὲν μάλα δὴ τι διαμπερὲς ὀργυῖῃσιν μετρητὸν πισύρεσσιν, ἀτὰρ μῆκός τε καὶ ἰθὺν ὅσον ἀνὴρ δοιοῖσιν ἐν ἡελίοισιν ἀνύσσει, ἡῶθεν κνέφας ἄκρον ἐπειγόμενος ποσὶν οἷσιν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 198, line 13

<Γανδάραι,> Ἰνδῶν ἔθνος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 200, line 15

<Γεδρωσία> χώρα καὶ <Γεδρώσιοι> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 203, line 1

<Γέντα,> πόλις Ἰνδική τῆς ἐκτὸς Γάγγου.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 207, line 13

<Γήρεια,> πόλις Ἰνδική, τελοῦσα ὑπὸ Δηριάδῃ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν πρὸς Διόνυσον πολεμοῦντι.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 216, line 13

ἔστι καὶ Ἰνδικῆς.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 218, line 5

<Δάονες,> ἔθνος τῆς Ἰνδικῆς, ἀπὸ Δάονος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 218, line 8

<Δάρδαι,> Ἰνδικὸν ἔθνος ὑπὸ Δηριάδῃ πολεμήσαν Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος ἐν γ' Βασσαρικῶν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 219, line 14

<Δαρσανία,> πόλις Ἰνδική, ἐν ἣ αὐθημερὸν ἱμάτιον ἱστουργοῦσι γυναῖκες, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῃ ἢ οἱ Δαρσανίην ναῖον πόλιν εὐρυάγυιαν, ἔνθα τε πέπλα γυναῖκες Ἀθηναίης ἰότητι αὐτῆμαρ κροκόωσιν ἐφ' ἱστοπόδων τανύουσαι, αὐτῆμαρ δ' ἐτάμοντο [καὶ ἐξ ἱστῶν] ἐρύσαντο.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 233, line 8

γ' τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 242, line 8

<Δυρβαῖοι,> ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρος καὶ τὴν Ἰνδικήν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 242, line 10

Κτησίας ἐν Περσικῶν ι' "χώρῃ δὲ πρὸς αὐτὸν πρόσκει-
ται Δυρβαῖοι, πρὸς τὴν Βακτρίην καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 259, line 1

<Ἑαρες,> ἔθνος Ἰνδικὸν τῶν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ πολεμησάντων.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 293, line 5

<Ζάβιοι,> ἔθνος Ἰνδικόν, πολεμήσαν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 303, line 19

ιὰ μετὰ Σκυθίας καὶ Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 7

καὶ διὰ τοῦ <ι> Ἰνάχιον, καὶ Ἰναχίτης καὶ Ἰναχιεύς. <Ἰνδάρα,> Σικανῶν πόλις.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 8

τὸ ἐθνικὸν Ἰν- δαρᾶος ὡς Ἰμερᾶος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 10

τὸ ἐθνικὸν Ἰνδικῆται.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 11

<Ἰνδός,> ποταμός, ἀφ' οὗ Ἰνδοί, ἀφ' οὗ Ἰνδικός καὶ Ἰνδική "καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα
θαλάσσης".

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 12

λέγεται καὶ Ἰνδῶος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 346, line 13

<Κάθαια,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 347, line 24

<Καλατίαι,> γένος Ἰνδικόν.

6.47. STEPHANUS GRAMM.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 360, line 3

<Καρμανία,> χώρα τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 360, line 10

<Κάρμυνα,> νῆσος Ἰνδική.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 364, line 10

<Κάσπειρος,> πόλις Πάρθων προσεχῆς τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 364, line 15

καὶ πάλιν Κοσσαῖος γενεὴν Κασπειρόθεν, οἳ ῥά τε πάντων Ἰνδῶν ὅσσοι ἔασιν ἀφάρτερα γούνατ' ἔχουσιν· ὅσον γάρ τ' ἐν ὄρεσσιν ἀριστεύουσι λέοντες, ἢ ὅποσον δελφῖνες ἔσω ἀλδὸς ἡχηέσεως, αἰετὸς εἶν ὄρνισι μεταπρέπει ἀγρομένοισιν, ἵπποι τε πλακόεντος ἔσω πεδίοιο θέοντες, τόσον ἐλαφρότατοις περιπροφέρουσι πόδεσσιν Κάσπειροι μετὰ φύλα τά τ' ἄφθιτος ἔλλαχεν ἡώς.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 365, line 19

<Κασσίτερα,> νῆσος ἐν τῷ ὠκεανῷ, τῇ Ἰνδικῇ προσεχῆς, ὡς Διονύσιος ἐν Βασσαρικοῖς.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 430, line 9

<Μαλοί,> ἔθνος Ἰνδικόν, τῶν ἀνθεστηκότων τῷ Διονύσῳ μετὰ Δηριάδου, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν γ'.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 432, line 9

<Μαράχη,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 432, line 13

<Μάργανα,> πόλις τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 436, line 4

<Μάσσαχα,> πόλις Ἰνδῶν.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 436, line 4

Ἀρριανὸς ἐν Ἰνδικοῖς.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 466, line 16

<Μωριεῖς,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἐν ξυλίνοις οἰκοῦντες οἴκοις, ὡς Εὐφορίων.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 474, line 20

τετάρτη ἐν Ἰνδοῖς.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 479, line 9

ἐβδόμη ἐν Ἰνδοῖς.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 494, line 1

<Ὁξυδράχαι,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἀφ' ὧν σώσας Ἀλέξανδρον Πτολεμαῖος σωτὴρ ἐκλήθη.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 494, line 14

<Ὁρβῖται,> ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ, περὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 497, line 6

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

- <Παλίμβοθρα,> πόλις Ἰνδική.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 499, line 4
- <Παναίουρα,> πόλις Ἰνδική περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 499, line 15
- <Πάνδαι,> ἔθνος [Ἰνδικὸν κατὰ] Διονύσου μετὰ Δηριάδου στρατευσάμενον, καθὰ Διονύσιος.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 507, line 1
- <Παροπάνισσος,> πόλις ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπανισσάδαι οἱ παροικοῦντες.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 510, line 11
- <Πάταλα,> πόλις Ἰνδική.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 534, line 18
- <Πράσιοι,> ἔθνος Ἰνδικὸν Διονύσω πολεμήσαν.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 546, line 8
- <Ῥοδόη,> πόλις Ἰνδική.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 548, line 8
- <Ῥωγάνη,> πόλις ἐν τῇ Ἰνδικῇ.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 550, line 11
- ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἔθνος Ἰνδικόν.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 554, line 15
- <Σάνεια,> πόλις Ἰνδικῆς, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδριάδος ἐβδόμῳ.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 556, line 5
- <Σάραπιδες,> νῆσος ἐν τῷ Ἰνδικῷ κόλπῳ.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 558, line 12
- <Σαυρομάται,> ἔθνος Ἰνδικόν.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 562, line 3
- <Σεσίνδιον,> πόλις Ἰνδικῆς.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 562, line 20
- <Σῆρες,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἀπροσμιγὲς ἀνθρώποις, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῳ Ἀραβικῶν.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 563, line 12
- <Σίβαι,> Ἰνδικὸν ἔθνος, ἅμα Δηριάδῃ μαχεσάμενον Διονύσω, καθὰ φησι Διονύσιος.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 569, line 25
- <Σίνδα,> πόλις πρὸς τῷ μεγάλῳ κόλπῳ τῆς Ἰνδικῆς, ἐνθεν οἱ καλούμενοι Σίνδαι.
Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 596, line 19
- <Σώλιμνα,> πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν ἐνδεκάτῳ.

6.48. SCHOLIA IN DEMOSTHENEM

- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 602, line 8
<Τάξιλα,> πόλις Ἰνδική.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 602, line 16
<Ταπροβάνη,> νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσει.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 624, line 12
καὶ ποταμὸς Ἰνδός.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 628, line 16
<Τόπαζος,> νῆσος Ἰνδική.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 643, line 7
ἔστι καὶ πόλις Ἰνδίας καὶ Λυδίας καὶ Πισιδίας.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 645, line 9
<Ῥδάρακαι,> ἔθνος Ἰνδικὸν ἀντιταξάμενον Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῳ.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 677, line 11
<Χαδραμωτῖται,> ἔθνος περὶ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον, τῷ Πρίονι παροικοῦντες ποταμῷ, ὡς φησι Μαρκιανὸς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 697, line 10
ἔστι καὶ ἄλλη χερσὶν ῥόνησος τῆς Ἰνδικῆς, Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ “ἐν δὲ τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ χρυσῇ καλουμένη χερρὸν ῥόνησος”.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 708, line 15
<Ῥπίαι,> ἔθνος Ἰνδικόν.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 708, line 16
Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ “ἐν δὲ αὐτοῖσι οἰκέουσι ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν Ῥπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλῆιον.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 708, line 18
μέχρι τούτου Ῥπίαι, ἀπὸ δὲ τούτων ἐρημὴ μέχρις Ἰνδῶν”.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 710, line 9
<Ῥρίται,> ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 710, line 10
Στράβων πεντεκαίδε-κάτῃ “τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ῥριτῶν· Ἰνδῶν δὲ ἔστι καὶ αὕτη μερίς, ἔθνος αὐτόνομον”.
- Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 710, line 13
καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ “ἔπειτα δ’ Ῥρίτας τε καὶ Γεδρωσίους, ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων .

6.48 Scholia In Demosthenem

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

The Demosthenes Scholia

Malcolm Heath (Contributor Webpage)

DOI:10.1093/acprof:oso/9780199259205.003.0005

This chapter presents a source-critical analysis of the scholia (explanatory notes) found in the medieval manuscripts of Demosthenes. These scholia are based on remnants of commentaries composed in late antiquity. It is shown that the scholia have been transmitted in three main strands of tradition. A lightly redacted version of Menander's commentary is the sole source of one strand. In the other two strands, material derived from Menander has been combined with material from other commentators: one of these commentators was probably Zosimus (fifth century AD), the other is unidentified. Some material, which is identified as Menander's, is attributed to Ulpian in manuscript superscriptions. The identity of this Ulpian and the nature of his contribution to the formation of the scholia is unknown. (From Wikipedia⁴⁵)

Scholia In Demosthenem, Scholia in Demosthenem (scholia vetera) (fort. auctore Ulpiano) (5017: 001) "Scholia Demosthenica, 2 vols.", Ed. Dils, M.R. Leipzig: Teubner, 1:1983; 2:1986. Oration 17, section 2, line 43

ὅτι δὲ οὐ διὰ γῆρας οὐδὲ δι' ἀτονίαν λόγου τοῦτο συμβέβηκεν, εὐδὴλον ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου λόγου, ὃς πολὺ μεταγενέστερός ἐστι ταύτης τῆς δημηγορίας· ὁ μὲν γὰρ εἴρηται ἐν ἀρχῇ τῆς Ἀλεξάνδρου καταστάσεως, ὁ δὲ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος Ἀλεξάνδρου ὄντος ἐν Ἰνδοῖς ἢ Πέρσας.

6.49 Joannes Chrysostomus

John Chrysostom (c. 347–407, Greek: Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος), Archbishop of Constantinople, was an important Early Church Father. He is known for his eloquence in preaching and public speaking, his denunciation of abuse of authority by both ecclesiastical and political leaders, the Divine Liturgy of St. John Chrysostom, and his ascetic sensibilities. After his death in 407 (or, according to some sources,

45. <http://www.oxfordscholarship.com/view/10.1093/acprof:oso/9780199259205.001.0001/acprof-9780199259205-chapter-5>

6.49. JOANNES CHRYSOSTOMUS

during his life) he was given the Greek epithet chrysostomos, meaning "golden mouthed" in English, and Anglicized to Chrysostom.[2][5]
(From Wikipedia⁴⁶)

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De incomprehensibili dei natura (= Contra Anomoeos, homiliae 1–5) (2062: 012) "Jean Chrysostome. Sur l'incompréhensibilité de Dieu", Ed. Malingrey, A.–M. Paris: Cerf, 1970; Sources chrétiennes 28 bis. Homily 2, line 263

Μὴ ἀπλῶς παρέλθῃς τὸν λόγον, ἀλλ' ἀνάπτυξον τὸ εἰρημένον καλῶς καὶ ἐξέτασον· ἀναλόγισαι πάντα τὰ ἔθνη, Σύρους, Κίλικας, Καππαδόκας, Βιθυνούς, τοὺς τὸν Εὐξείνιον πόντον οἰκοῦντας, Θράκην, Μακεδονίαν, τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, τοὺς ἐν ταῖς νήσοις, τοὺς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, τοὺς ὑπὲρ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην, τοὺς ἐν ταῖς νήσοις ταῖς Βρεττανικαῖς, Σαυρομάτας, Ἰνδοὺς, τοὺς τὴν τῶν Περσῶν οἰκοῦντας γῆν, τὰ ἄλλα τὰ ἄπειρα γένη καὶ φύλα ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα ἴσμεν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη «.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1–21) (2062: 024); MPG 49. Vol 49, pg 106, ln 8

Εἰ μὲν γὰρ διὰ βιβλίων ἐπαίδευσεν καὶ διὰ γραμμάτων, ὁ μὲν εἰδὼς γράμματα ἔμαθεν ἂν τὰ ἐγγεγραμμένα, ὁ δὲ οὐκ εἰδὼς ἀπῆλθεν ἂν μηδὲν ἐκεῖθεν ὠφεληθεὶς, εἰ μή τις ἐνήγαγεν ἕτερος· καὶ ὁ μὲν εὖπορος ἐπρίατο ἂν τὸ βιβλίον, ὁ δὲ πένης οὐκ ἂν ἴσχυσε κτήσασθαι· πάλιν ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐκείνην εἰδὼς τὴν διὰ τῶν γραμμάτων σημαινομένην ἔγνω ἂν τὰ ἐγκειμένα, ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ βάρβαρος, καὶ ὁ Ἰνδός, καὶ ὁ Αἰγύπιος, καὶ πάντες οἱ τῆς γλώττης ἐκείνης ἀπεστερημένοι ἀπῆλθον ἂν μηδὲν μαθόντες· ἐπὶ δὲ τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ Σκύθης, καὶ βάρβαρος, καὶ Ἰνδός, καὶ Αἰγύπιος, καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς βαδίζων ταύτης ἀκούσεται τῆς φωνῆς· οὐ γὰρ δι' ὧτων, ἀλλὰ καὶ δι' ὀφθαλμῶν εἰς τὴν διάνοιαν ἐμπίπτει τὴν ἡμετέραν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1–21) Vol 49, pg 106, ln 12

γραμμένα, ὁ δὲ οὐκ εἰδὼς ἀπῆλθεν ἂν μηδὲν ἐκεῖθεν ὠφεληθεὶς, εἰ μή τις ἐνήγαγεν ἕτερος· καὶ ὁ μὲν εὖπορος ἐπρίατο ἂν τὸ βιβλίον, ὁ δὲ πένης οὐκ ἂν ἴσχυσε κτήσασθαι· πάλιν ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐκείνην εἰδὼς τὴν διὰ τῶν γραμμάτων σημαινομένην ἔγνω ἂν τὰ ἐγκειμένα, ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ βάρβαρος, καὶ ὁ Ἰνδός, καὶ ὁ Αἰγύπιος, καὶ πάντες οἱ τῆς γλώττης ἐκείνης ἀπεστερημένοι ἀπῆλθον ἂν μηδὲν μαθόντες· ἐπὶ δὲ τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ Σκύθης, καὶ βάρβαρος, καὶ Ἰνδός, καὶ Αἰγύπιος, καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς βαδίζων ταύτης

46. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Chrysostomus

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀκούσεται τῆς φωνῆς· οὐ γὰρ δι' ὧτων, ἀλλὰ καὶ δι' ὀφθαλμοῦ εἰς τὴν διάνοιαν ἐμπίπτει τὴν ἡμετέραν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1-21) Vol 49, pg 165, ln 41

Ἰδοὺ γοῦν ἐξ ἐκεῖ-
νου μέχρι νῦν πόσος διαγέγονε χρόνος, καὶ λαμπρότε-
ρον τὸ ὄνομα τοῦ δεσμίου γέγονε τούτου· καὶ ὑπατοὶ μὲν ἅπαντες, ὅσοι γεγόνασιν ἐν
τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, σε-
σίγηται καὶ οὐδὲ ἐκ προσηγορίας εἰσὶ γνώριμοι τοῖς
πολλοῖς· τὸ δὲ τοῦ δεσμίου τούτου ὄνομα τοῦ μακαρίου Παύλου πολὺ μὲν ἐνταῦθα,
πολὺ δὲ ἐν τῇ βαρβάρων χώ-
ρᾳ, πολὺ δὲ παρὰ Σκύθαις καὶ Ἰνδοῖς, καὶ πρὸς αὐτὰ
τῆς οἰκουμένης ἔλθῃς τὰ πέρατα, ταύτης ἀκούσῃ τῆς προσηγορίας, καὶ ὅπουπερ ἂν
τις ἀφίκηται, Παῦλον παν-
ταχοῦ ἐν τοῖς ἀπάντων στόμασι περιφερόμενον εἴσεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De sancta pentecoste (homiliae 1-2) (2062: 037); MPG 50. Vol 50, pg 459, ln 19

Ὁ βαπτιζόμενος εὐθέως ἐφθέγγετο τῇ τῶν Ἰνδῶν φωνῇ, τῇ τῶν Αἰγυπτίων, τῇ
τῶν Περσῶν, τῇ τῶν Σκυθῶν, τῇ τῶν Θρακῶν, καὶ εἷς ἄνθρωπος πολλὰς ἐλάμβανε
γλώσσας, καὶ οὗτοι οἱ νῦν εἰ ἦσαν τότε βαπτισθέντες, εὐθέως ἂν ἤκουσας αὐτῶν
διαφόροις φθεγγομένων φωναῖς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1-4) (2062: 064); MPG 51. Vol 51, pg 87, ln 45

Καὶ ὅτι πανταχοῦ τῆς οἰ-
κουμένης τὰς Γραφὰς ἤπλωσεν, ἄκουσον τοῦ προφή-
του λέγοντος· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-
ος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Καὶ πρὸς Ἰνδοὺς ἀπέλθῃς, οὓς πρῶτους ἀνίσχων ὁ
ἥλιος ὀρᾷ, καὶ εἰς τὸν ὠκεανὸν ἀπέλθῃς, καὶ πρὸς τὰς Βρεταννικὰς νήσους ἐκείνας,
καὶ εἰς τὸν Εὐξείνιον πλεύσης πόντον, καὶ πρὸς τὰ νότια ἀπέλθῃς μέρη, πάντων
ἀκούσῃ πανταχοῦ τὰ ἀπὸ τῆς Γραφῆς φιλοσοφούντων, φωνῇ μὲν ἑτέρᾳ, πίστει δὲ
οὐχ ἑτέρᾳ, καὶ γλώσσῃ μὲν διαφόρῳ, δια-
νοίᾳ δὲ συμφώνῳ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1-4) Vol 51, pg 88, ln 28

Οὐ γὰρ τὸν Τίγρητα, οὐδὲ τὸν Εὐφράτην, οὐδὲ τὸν Αἰγύπτιον Νεῖλον, οὐδὲ τὸν
Ἰνδὸν Γάγγην, ἀλλὰ μυρίους ἀφίησι ποταμοὺς αὕτη ἡ πηγὴ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1-4) Vol 51, pg 92, ln 47

Ἐπειδὴ γὰρ ἔτι ἀσθενέστερον διέκειντο οἱ τότε, καὶ τὰ νοητὰ χαρίσματα ὀρᾷ
οὐκ ἠδύναντο τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς τῆς σαρκὸς, ἐδίδοτο αἰσθητὸν χάρισμα, ὥστε τὸ
νοητὸν γενέσθαι καταφανές· καὶ ὁ βαπτισθεὶς εὐθέως καὶ τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ, καὶ
τῇ τῶν Περσῶν, καὶ τῇ τῶν Ἰνδῶν, καὶ τῇ τῶν Σκυθῶν ἐφθέγγετο, ὥστε μαθεῖν
καὶ τοὺς ἀπίστους, ὅτι Πνεύματος ἁγίου ἡξίωτο.

6.49. JOANNES CHRYSOSTOMUS

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad eos qui scandalizati sunt (2062: 087)
 “Jean Chrysostome. Sur la providence de Dieu”, Ed. Malingrey, A.–M. Paris: Cerf, 1961; Sources chrétiennes 79. Chapter 22, section 9, line 6

Ἐκαστος γὰρ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκων τοῦτο, λέγει· «Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναιῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου»· καὶ τοῦ Εὐαγγελίου χωρὶς ἐν συλ- λόγοις καὶ συνουσίαις, ταῖς οἴκοι, ταῖς ἐν ἀγορᾷ, ταῖς ἀπανταχοῦ, καὶ εἰς τὴν Περσῶν χώραν ἀπέλθης, καὶ εἰς τὴν Ἰνδῶν, καὶ εἰς τὴν Μαύρων, καὶ ὅσῃν ἡλῖος ἐφορᾷ γῆν καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς ἐσχατίας, ταύτης ἀκούσης τῆς φωνῆς καὶ ὅφει τὸν δίκαιον ἐκεῖνον ἔτι καὶ νῦν βοῶντα, ἐνηχοῦντα καὶ τὴν κακίαν ἐλέγχοντα τοῦ τυράννου καὶ οὐδέποτε σιγῶντα, οὐδὲ τῷ πλήθει τοῦ χρόνου τὸν ἔλεγχον μαραινόμενον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Chananaea [Dub.] (2062: 101); MPG 52. Vol 52, pg 453, ln 48

ἡ δὲ οἰκουμένη πᾶσα ἔρημος, Σκύθαι, Θραῖκες, Ἰνδοὶ, Μαῦροι, Κίλικες, Καππάδοκες, Σύροι, Φοίνικες, ὅσῃν ὁ ἡλῖος ἐφορᾷ γῆν;

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Chananaea [Dub.] Vol 52, pg 460, ln 2

Ὅπου ἐὰν ἀπέλθης, ἀκούεις τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις. Εἴσελθε εἰς Περσῶν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀκούσεις τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· εἰς τὴν Γότθων, εἰς τὴν βαρβάρων, εἰς τὴν Ἰνδῶν, εἰς τὴν Μαύρων, ὅσῃν ἡλῖος ἐφορᾷ γῆν· ἓνα λόγον ὁ Χριστὸς ἐφθέγγετο, καὶ οὐ σιωπᾷ ὁ λόγος, ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ ἀνακηρύττει τὴν πίστιν αὐτῆς, λέ- γων, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις. Οὐκ εἶπε, Θεραπευθήτω τὸ θυγάτριόν σου· ἀλλ’, Ὡς θέλεις. Σὺ αὐτὴν θεράπευσον· σὺ γενοῦ ἰατρός· σοὶ ἐγχειρίζω τὸ φάρμακον· ὕπαγε, ἐπίθες, Γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις. Τὸ θέλημά σου θεραπευσάτω αὐτήν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In pentecosten (sermo 1) [Sp.] (2062: 107); MPG 52. Vol 52, pg 808, ln 12

Ὅπου δ’ ἂν ἀπέλθης, εἰς Ἰνδοὺς, εἰς Μαυ- ροὺς, εἰς Βρετανοὺς, εἰς τὴν οἰκου- μένην, εὐρήσεις, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ βίον ἐνάρετον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Genesim (homiliae 1–67) (2062: 112); MPG 53:21–385; 54:385–580. Vol 53, pg 258, ln 21

Κὰν πρὸς Ἰνδοὺς γὰρ ἀπέλθης, καὶ πρὸς Σκύθας, καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν, πανταχοῦ εὐρήσεις τοῦ Χριστοῦ τὴν διδασκα- λίαν καταυγάζουσιν τὰς ἀπάντων ψυχὰς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Anna (sermones 1–5) (2062: 114); MPG 54. Vol 54, pg 664, ln 8

Βασιλεῖς μὲν γὰρ καὶ στρατηγοὶ καὶ δυνάσται, πολλὰ πραγματευσάμενοι πολ- λάκις, ὥστε αὐτῶν ἄλῃ- στον γενέσθαι τὴν μνήμην, καὶ τάφους λαμπροὺς οἰκο- δομησάμενοι, καὶ ἀνδριάντας ἀναστήσαντες, καὶ εἰκό- νας πολλὰς πολλαχοῦ, καὶ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

κατορθώματων ὑπομνήματα μυρία καταλιπόντες, σεσίγηνται, καὶ οὐδὲ ἀπὸ ψιλῆς προσηγορίας εἰσὶ τινι γνώριμοι· αὕτη δὲ ἡ γυνὴ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ᾄδεται νῦν· καὶ εἰς Σκυθίαν ἀπέλθης, καὶ εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἰς Ἰνδοὺς, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, πάντων ἀκούσῃ τὰ κατορθώματα τῆς γυναικὸς ταύτης ᾄδόντων, καὶ πᾶσαν ἀπλῶς, ὅσῃν ἡλὶος ἐφορᾷ γῆν, ἡ δόξα τῆς Ἀννης καταλαμβάνει.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Homilia de capto Eutropio [Dub.] (2062: 142); MPG 52. Vol 52, pg 409, ln 19

Πρὸς Θρᾶκας, πρὸς Σκύθας, πρὸς Ἰνδοὺς, πρὸς Μαύρους, πρὸς Σαρδονίους, πρὸς Γοτθούς, πρὸς θηρία ἄγρια, καὶ μετέβαλε πάντα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos (2062: 143); MPG 55. Vol 55, pg 58, ln 4

Οὐ γὰρ οὕτω Σκύθαι, οὐδὲ Θρᾶκες, οὐ Σαυρομάται, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Μαῦροι, καὶ ὅσα ἄγρια ἔθνη πολέμειν εἰώθασιν, ὡς λογισμὸς ἀτοπώτατος ἐνδομυχῶν τῇ ψυχῇ, καὶ ἐπιθυμία ἀκόλαστος, καὶ χρημάτων ἔρωσ, καὶ δυναστείας πόθος, καὶ τῶν βιωτικῶν πραγμάτων ἡ προσπάθεια.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 203, ln 7

Ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς οὐκ ἂν δύναίτο νομοθετεῖν Πέρσαις, οὐδὲ ὁ Περσῶν Ῥωμαίοις· οἱ δὲ Παλαιστῖνοι οὗτοι καὶ Πέρσαις, καὶ Ῥωμαίοις, καὶ Θραξί, καὶ Σκύθαις, καὶ Ἰνδοῖς, καὶ Μαύροις, καὶ πάσῃ τῇ οἰκουμένη νόμους ἔθηκαν· καὶ οὐχὶ ζώντων αὐτῶν ἐκράτησαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τελευτησάντων· καὶ μυριάκις ἂν ἔλαιντο οἱ νομοθετηθέντες τὴν ψυχὴν ἀφεῖναι, ἢ τῶν νόμων ἀποστῆναι ἐκείνων.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 390, ln 16

Ἐφη γὰρ, Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἡ τε γὰρ Κασπία, ἢ τε Ἰνδική, ἢ τε Ἐρυθρὰ διηρημέναι σχεδὸν ταύτης εἰσὶ, καὶ ἔξωθεν περικείμενος ὁ Ὠκεανός.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 467, ln 57

μένων καὶ περὶ ἡμᾶς, τροπὰς ἐτησίους, ἡμέρας, παραδείσους, λειμῶνας, ἄνθη ποικίλα, ὕδωρ πότιμον καὶ γλυκὺ, καὶ τὸ ἐκ τῶν ὑετῶν χρήσιμον, τῆς γῆς τὰς ὠδῖνας, τοὺς ποικίλους καρποὺς, τὰ δένδρα τὰ διάφορα, τοὺς ἀνέμους τοὺς προσηνεῖς, τὴν ἡλιακὴν ἀκτῖνα, τὴν σεληνιαὴν λαμπάδα, τὸν ποικίλον τῶν ἄστρον χορὸν, τὸ προσηνὲς τῆς νυκτός· καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων, πρόβατα, καὶ βοῦς, καὶ αἶγας· καὶ ἐπὶ τῶν ἀγρίων, δορκάδας, καὶ ἐλάφους, λαγωούς, καὶ ἕτερα πλείονα· καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν, τοὺς ὄρνιθας τοὺς Ἰνδικούς· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἴδιοι τις ἂν οὐ κολάζοντα μόνον, ἀλλὰ καὶ εὐεργετοῦντα πολλῷ πλεον ἢ κολάζοντα.

6.49. JOANNES CHRYSOSTOMUS

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiae: Ego dominus deus feci lumen (2062: 148); MPG 56. Vol 56, pg 143, ln 53

Οἷόν τι λέγω, Ἑλλάδι διαλεγόμενῳ μοι γλώττῃ, ἂν τοίνυν τὴν φωνὴν εἶδῃ τις, ἐκεῖνος ἀκούσεται μου· ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ Θρᾶξ, καὶ ὁ Μαῦρος, καὶ ὁ Ἰνδὸς οὐκέτι· ἡ γὰρ διαφορὰ τῆς γλώττης οὐκ ἀφήσιν εὖσημον αὐτῷ γενέσθαι τὴν ἐμὴν διά- λεξιν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiae: Ego dominus deus feci lumen Vol 56, pg 144, ln 18

Οὐ γὰρ ἐστὶ λαλιὰ, φησὶ, τουτέστιν, οὐκ ἔστιν ἔθνος, οὐκ ἔστι φωνή, ἔνθα μὴ ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ καὶ ὁ Σκύθης, καὶ ὁ Θρᾶξ, καὶ ὁ Μαῦρος, καὶ ὁ Ἰνδός, καὶ ὁ Σαυρομάτης, καὶ πᾶσα λαλιὰ, καὶ πᾶσα γλώττα, καὶ πᾶν ἔθνος δυνήσεται ταύτης ὑπακούειν τῆς φωνῆς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiae: Ego dominus deus feci lumen Vol 56, pg 144, ln 39

Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῇ ταῦτα μαθεῖν, ἀλλ' ὄψει καὶ θεωρία, ὅψις δὲ πᾶσι μία, εἰ καὶ ἡ γλώττα διάφορος, καὶ Βάρβαρος, καὶ Σκύθαι, καὶ Θρᾶκες, καὶ Μαῦροι, καὶ Ἰνδοὶ ταύτης ἀκούουσι τῆς φωνῆς, τουτέστι, τὸ θαῦμα βλέποντες, τὸ κάλλος ἐκπληττόμενοι, τὴν φαιδρότητα, τὸ μέγε-θος, τὰ ἄλλα ἅπαντα τὰ πρὸς τὸν οὐρανὸν, δόξαν ἀνα- φέρουσι τῷ Δημιουργῷ οἱ καλῶς φρονοῦντες.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De prophetiarum obscuritate (homiliae 1–2) (2062: 150); MPG 56. Vol 56, pg 179, ln 24

Οὐκ ἦν ἑτερόγλωσσος ἀπ' ἀρχῆς, οὐκ ἦν ἑτερόφωνος, οὐκ ἦν Ἰνδός, οὔτε Θρᾶξ, οὔτε Σκύθης, ἀλλὰ πάντες μιᾷ διελέγοντο γλώσση.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Matthaeum (homiliae 1–90) (2062: 152); MPG 57:13–472; 58:471–794. Vol 58, pg 725, ln 53

καὶ στρατηγῶν ἀνδραγαθήματα, ὧν καὶ τὰ ὑπομνήματα μένει, σεσίγηται· καὶ πόλεις ἀναστήσαντες, καὶ τεῖχη περιβαλόντες, καὶ πολέμους νικήσαντες, καὶ τρόπαια στήσαντες, καὶ ἔθνη πολλὰ δουλωσάμενοι, οὐδὲ ἐξ ἀκοῆς, οὐδὲ ἐξ ὀνόματός εἰσι γνῶριμοι, καίτοι καὶ ἀνδριάντας ἀναστήσαντες καὶ νόμους θέντες· ὅτι δὲ πόρνη γυνὴ ἔλαιον ἐξέχεεν ἐν οἰκίᾳ λεπροῦ τινος, δέκα ἀνδρῶν παρόντων, τοῦτο πάντες ᾔδουσι κατὰ τὴν οἰκουμένην, καὶ χρόνος τοσοῦτος διῆλθε, καὶ ἡ μνήμη τοῦ γενομέ-νου οὐκ ἐμαράνθη· ἀλλὰ καὶ Πέρσαι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Σκύθαι, καὶ Θρᾶκες, καὶ Σαυρομάται, καὶ τὸ Μαύρων γένος, καὶ οἱ τὰς Βρεττανικὰς νήσους οἰκοῦντες τὸ ἐν Ἰουδαίᾳ γενόμενον λάθρα ἐν οἰκίᾳ παρὰ γυναικὸς πεπορνευμένης περιφέρουσι.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Joannem (homiliae 1–88) (2062: 153); MPG 59. Vol 59, pg 32, ln 20

Ἄλλ' οὐ τὰ τοῦ ιδιώτου καὶ ἀγραμμάτου οὕτως· ἀλλὰ καὶ Σύροι, καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες, καὶ μυρία ἕτερα ἔθνη, εἰς τὴν αὐτῶν μεταβα-

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

λόντες γλωτταν τὰ παρὰ τούτου δόγματα εἰσαχθέντα, ἔμαθον ἄνθρωποι βάρβαροι φιλοσοφεῖν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Joannem (homiliae 1-88) Vol 59, pg 361, ln 58

Ὁ ἐν Ῥώμῃ καθήμενος τοὺς Ἰνδοὺς μέλος εἶναι νομίζει ἑαυτοῦ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1-55) (2062: 154); MPG 60. Vol 60, pg 47, ln 32

Καὶ ὁ μὲν πολλὰ ληρήσας Πλά- των, σεσίγηκεν· οὗτος δὲ φθέγγεται, οὐχὶ παρ' οἰκείοις μόνοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ Πάρθοις, παρὰ Μή- δοις, παρὰ Ἑλαμίταις, καὶ ἐν Ἰνδία, καὶ πανταχοῦ γῆς, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1-55) Vol 60, pg 56, ln 26

Κἂν εἰς Ἰν- δοὺς ἀπέλθῃς, ἀκούσῃ τούτων· κἂν εἰς Ἰσπανίαν, κἂν πρὸς αὐτὰ τῆς γῆς τὰ τέρματα, οὐδεὶς ἄν- ήκοος τυγχάνει, πλὴν εἰ μὴ παρὰ τὴν οἰκείαν ῥαθυ- μίαν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1-55) Vol 60, pg 220, ln 18

Καὶ ἐν Ἰνδοῖς δὲ τὸ μέγα θηρίον καὶ φοβερὸν τῶν ἐλεφάντων λέγεται καὶ δεκα- πεντάετι παιδὶ γεγονότι μετὰ πολλῆς εἵκειν τῆς προθυ- μίας.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam ad Romanos (homiliae 1-32) (2062: 155); MPG 60. Vol 60, pg 517, ln 18

Καὶ οὐ παρ' ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ Σκύθαις καὶ Θραξὶ καὶ Ἰνδοῖς καὶ Πέρ- σαις, καὶ ἐτέροις δὲ βαρβάροις πλείοσι, καὶ παρθένων χοροὶ καὶ μαρτύρων δῆμοι καὶ μοναχῶν συμμορίαι, καὶ πλεί- ους οὗτοι λοιπὸν τῶν γεγαμηκότων εἰσὶ, καὶ νηστείας ἐπίτασις καὶ ἀκτημοσύνης ὑπερβολή· ἅπερ, πλὴν ἐνὸς ἧ δυεῖν, οὐ φαντασθῆναι ὄναρ οἱ κατὰ τὸν νόμον ἡδυνή- θησαν πολιτευόμενοι.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) (2062: 156); MPG 61. Vol 61, pg 52, ln 3

πῶς δ' ἂν τὰ γραφέντα, καὶ εἰς τὴν βαρβάρων καὶ εἰς τὴν Ἰνδῶν, καὶ πρὸς αὐτὰ τοῦ ὠκεανοῦ τὰ πέ- ρατα ἀφίκετο, οὐκ ὄντων τῶν λεγόντων ἀξιοπίστων;

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 53, ln 12

Ἡμεῖς δὲ βουλό- μεθα πολλῆς ἀπολαύειν τρυφῆς καὶ ἀναπαύσεως καὶ ἀδείας· ἀλλ' οὐκ ἔχεῖνοι, ἀλλ' ἐβόων, Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνη- τεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν. Καὶ ὁ μὲν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ ἔτρε- χεν, ὁ δὲ εἰς τὴν Ἰνδῶν, ὁ δὲ εἰς τὴν Μαύρων, ἄλ- λος δὲ πρὸς ἄλλα μέρη τῆς οἰκουμένης· ἡμεῖς δὲ οὐδὲ τῆς πατρίδος ἐξελθεῖν τολμῶμεν, ἀλλὰ τρυφὴν ζητοῦμεν καὶ οἰκίας λαμπράς καὶ πᾶσαν τὴν ἄλλην ἀφθονίαν.

6.49. JOANNES CHRYSOSTOMUS

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44)
Vol 61, pg 68, ln 22

διὰ τοῦτο αὐτὸ μάλιστα θαυμάζειν ἐχρῆν, ὅτι ἄν-θρώπους βαρβάρους τοιαύτην ἐπεισαν καταδέξασθαι πίστιν, καὶ χρηστὰς περὶ τῶν μελλόντων ἔχειν ἐλπίδας, καὶ τὸ πρότερον τῶν ἁμαρτημάτων φορτίον ἀπεσκευασμένους μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς ἄπτεσθαι πόνων, καὶ πρὸς αἰσθητὸν μὲν μηδὲν κεχηγέναι, πάντων δὲ ἀνωτέρους τῶν σωματικῶν γεγενημένους νοεράς δέ-ξασθαι δωρεάς, καὶ τὸν Πέρσην καὶ τὸν Σαυρομάτην, καὶ τὸν Μαῦρον καὶ τὸν Ἰνδὸν εἰ-δέναι ψυχῆς καθ-αρμὸν, καὶ Θεοῦ δύναμιν καὶ φιλανθρωπίαν ἄφατον, καὶ πίστεως φιλοσοφίαν, καὶ Πνεύματος ἁγίου ἐπι-φοίτησιν, καὶ σωμάτων ἀνάστασιν, καὶ ζωῆς ἀθανάτου δόγματα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44)
Vol 61, pg 239, ln 39

Ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰδώλων προσιόντες, οὐδὲν εἰδότες σαφῶς, οὐδὲ ταῖς πα-λαιαῖς ἐντραφέντες βίβλοις, βαπτισθέντες εὐθέως Πνεῦμα ἐλάβανον, τὸ δὲ Πνεῦμα οὐχ ἐώρων· ὁράτον γὰρ ἐστὶν αἰσθητὸν τινα ἔλεγχον ἐδίδου τῆς ἐνεργείας ἐκείνης ἢ χάρις· καὶ ὁ μὲν τῇ Περσῶν, ὁ δὲ τῇ Ῥω-μαίων, ὁ δὲ τῇ Ἰνδῶν, ὁ δὲ ἐτέρᾳ τινὶ τοιαύτῃ εὐ-θέως ἐφθέγγετο γλῶσση· καὶ τοῦτο ἐφανέρου τοῖς ἔξωθεν, ὅτι Πνεῦμά ἐστιν ἐν αὐτῷ τῷ φθεγγομένῳ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44)
Vol 61, pg 296, ln 45

Καὶ ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς πυρ-γοποιίας ἡ μία γλῶττα εἰς πολλὰς διετέμενετο· οὕτω τότε αἱ πολλαὶ πολλάκις εἰς ἓνα ἄνθρωπον ἤεσαν, καὶ ὁ αὐτὸς καὶ τῇ Περσῶν καὶ τῇ Ῥωμαίων καὶ τῇ Ἰνδῶν καὶ ἐτέραις πολλαῖς διελέγετο γλωτταῖς, τοῦ Πνεύματος ἐνηχοῦντος αὐτῷ· καὶ τὸ χάρισμα ἐκαλεῖτο χάρισμα γλωττῶν, ἐπειδὴ πολλαῖς ἀθρόον ἐδύνατο λαλεῖν φωναῖς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44)
Vol 61, pg 299, ln 2

Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον. Του-τέστι, Τοσαῦται γλῶσσαι, τοσαῦται φω-ναί, Σκυθῶν, Θρακῶν, Ῥωμαίων, Περσῶν, Μαύρων, Ἰνδῶν, Αἰγυπτίων, ἐτέρων μυρίων ἐθνῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam ii ad Corinthios (homiliae 1-30) (2062: 157); MPG 61. Vol 61, pg 506, ln 45

Τοιούτους τοὺς ἁμαξοβίους εἶναι φασι, τοὺς παρὰ Σκύθαις νομάδας, τοὺς γυμνοσοφιστὰς τοὺς τῶν Ἰνδῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam ad Philippenses (homiliae 1-15) (2062: 160); MPG 62. Vol 62, pg 237, ln 17

ἀλλ' οὐχ οὕτως, ὥς οἱ Ἰνδικοὶ μύρμηκες.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Thessalonicenses (homiliae 1–11) (2062: 162); MPG 62. Vol 62, pg 405, ln 16

Ὡσπερ οὖν, εἰ περί τινος ἔλεγον φυτοῦ ἐν Ἰνδία τικτομένου, οὗ μηδεὶς μηδὲ πεῖραν ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἴσχυσεν ὁ λόγος παραστῆσαι, καὶ εἰ μυρία εἶπον· οὕτω καὶ νῦν ὅσα ἂν εἴπω, εἰκῇ ἐρῶ· οὐδεὶς γὰρ ἐπιστῆναι δυνήσεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1–18) (2062: 164); MPG 62. Vol 62, pg 513, ln 15

Καυχᾷ ἐπὶ πράγματι, ὃ σκώληκες τί- κτουσι, καὶ ἀπολλύουσι· λέγονται γὰρ Ἰνδικά τινα ζώδια εἶναι, ὅθεν τὰ νήματα ταῦτα κατασκευάζεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1–18) Vol 62, pg 513, ln 39

Τί ἂν τις εἴποι τὴν τῶν ἀρωμάτων πολυτέλειαν, τῶν Ἰνδικῶν, τῶν Ἀραβικῶν, τῶν Περσικῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1–18) Vol 62, pg 596, ln 38

Ἐν δὲ τῇ ἀρωματοφόρῳ Ἀραβία καὶ Ἰνδία, ἐνθα εἰσὶν οἱ λίθοι, πολλὰ τοιαῦτα ἔστιν εὐρεῖν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Homilia habita postquam presbyter Gothus concionatus fuerat (2062: 177); MPG 63. Vol 63, pg 501, ln 5

οὐκ ἐν Ἰουδαίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τῶν βαρβάρων γλώττῃ, καθὼς ἠκούσατε σήμερον, ἡλίου φανότερον διαλάμπει· καὶ Σκύθαι καὶ Θρᾶκες καὶ Σαυρομάται καὶ Μαῦροι καὶ Ἰνδοὶ καὶ οἱ πρὸς αὐτὰς ἀπωκισμένοι τὰς ἐσχατίας τῆς οἰκουμέ- νης, πρὸς τὴν οἰκίαν ἕκαστος μεταβαλόντες γλῶτταν, τὰ εἰρημένα φιλοσοφοῦσι ταῦτα· ἃ μηδὲ ὄναρ ἐφαντάσθησαν οἱ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τὸν πώγωνα ἔλκοντες, καὶ τῇ βακτηρίᾳ τοὺς ἀπαντῶντας ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς σοβοῦντες, καὶ τοὺς βοστρύχους ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σείοντες, λεόντων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων ἐπιδεικνύμενοι πρόσωπα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud: Messis quidem multa (2062: 179); MPG 63. Vol 63, pg 519, ln 55

Σκύθαι μὲν γὰρ καὶ Θρᾶκες καὶ Μαῦροι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Πέρσαι καὶ Σαυρομάται, καὶ οἱ τὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ τὴν Ἑπειρον οἰκοῦντες, καὶ πᾶσα, ὡς εἶπεῖν, ἡ ὑφ' ἡλίῳ τοῖς δαίμοσιν ἐτελεῖτο, καὶ ὑπὸ τῶν ἀλαστόρων ἐκείνων ἐξεβακχεύετο καὶ χώρα καὶ πόλις καὶ ἔρημος, καὶ γῆ καὶ θάλαττα, καὶ βάρβαρος καὶ Ἑλλάς, καὶ ὄρη καὶ νάπαι καὶ βουνοί· μόνον δὲ τὸ Ἰουδαίων ἔθνος τὸ δοκοῦν εὐσεβεῖν προφήτας εἶχε καὶ θεογνωσίας σπέρματα μικρά· ἀλλὰ καὶ ταῦτα χρόνῳ κατεχώννυτο, καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ γένους ἐκείνου κατ- ἡγοροὶ πικροὶ τῶν ἁμαρτανομένων αὐτοῖς ἐγίνοντο·

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Fragmenta in Jeremiam (in catenis) (2062: 186); MPG 64. Vol 64, pg 829, ln 5

Σαβὰ δὲ χώρα ἐστὶν Ἰνδῶν.

6.49. JOANNES CHRYSOSTOMUS

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De perfecta caritate [Sp.] (2062: 211); MPG 56. Vol 56, pg 282, ln 7

Ὡς- περ γὰρ εἰ ἔλεγον περὶ τινος φυτοῦ ἐν Ἰνδία τικτομέ- νου, καὶ οὐ μὴδεῖς πεῖραν ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἴσχυσεν ὁ λόγος παραστῆσαι, καὶ μὴ μὴ μὴ περὶ αὐτοῦ ἔλεγον· οὕτω καὶ νῦν ὅσα ἂν εἴπω, μάτην ἐρῶ· οὐ γὰρ συνιοῦσί τινες τὰ λεγόμενα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Genesim (sermo 3) [Sp.] (2062: 216); MPG 56. Vol 56, pg 527, ln 17

Διὸ ταύτην ὑποδεξώμεθα, τὸ τίμιον δῶρον, τὸ ἅγιον κειμήλιον, τὸ τῆς ἀληθείας ἵνδαλμα, τῆς εὐσε- βείας τὸ κεφάλαιον, τὸν τῆς πνευματικῆς διδασκαλίας συνήγορον, τῶν παθῶν τὴν νέκρωσιν, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀναίρεσιν, τῆς κακίας τὸν ἀντίπαλον, τῆς παρθενίας τὴν ὁμόδοξον, τῶν δαιμόνων τὴν ἀφανίστριαν, τοῦ διαβόλου τὴν ἀποτίμη- σιν, τῶν εἰδώλων τὴν καθάρσιν, τῶν Ἑκ- κλησιῶν τὴν εὐπρέπειαν, τῶν βασιλέων τὸ κράτος, τῶν ἱερέων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν ἀνδρῶν τὴν φρόνησιν, τῶν γυναικῶν τὴν σωφροσύνην, τῶν νηπίων τὴν παιδαγωγίαν, τῶν δούλων τὴν ἀνάγκην, τῶν πτωχῶν τὴν

παραμυ-

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In adorationem venerandae crucis [Sp.] (2062: 326); MPG 62. Vol 62, pg 753, ln 38

Τοῦτο τὸ τί- μιον καὶ σεβάσμιον ξύλον ὑπὸ πάντων τιμώμενον προς- κυνεῖται· Ἑλληνέες τε καὶ βάρβαροι, Μακεδόνες καὶ Θετταλοὶ, Παῖονες, καὶ Ἰλλυριοὶ, Ἀθηναῖοι καὶ Ἀργεῖοι καὶ Λάκωνες, Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καπ- παδοκίαν, Πόντον καὶ Ἀσίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, Κρήτες καὶ Ἀραβες, Ἰνδοὶ καὶ Αἰθίοπες, καὶ Ὀμηρεῖται, καὶ πάντες οἱ λοι- ποὶ τῶν ἐθνῶν, ὅσους ὁ ἥλιος ἐφορεῖ, τὴν ἑαυτῶν κατα- λιπόντες ἀπάτην, τῷ σταυρῷ σημειούμενοι προσκυ- νοῦσι, φεύγοντες τὰς πολυπλόκους σειρὰς τοῦ διαβόλου.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud: Si qua in Christo nova creatura [Sp.] (2062: 359); MPG 64. Vol 64, pg 27, ln 1

ἀλλ', ὅπου ἂν ἀπέλθῃς, ἀκούεις, ὅτι Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ ἐν χώρᾳ, καὶ ἐν πόλει, προέλαβεν, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ ἐν Περσίδι καὶ ἐν Ἰνδία καὶ ἐν τῇ Μαυ- ριτανῶν χώρᾳ λάμπει τὸ ῥῆμα τοῦτο ἡλίου φανερώ- τερον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De laudibus sancti Pauli apostoli (homiliae 1–7) (2062: 486) “Jean Chrysostome. Panegyriques de S. Paul”, Ed. Piédagnel, A. Paris: Cerf, 1982; Sources chrétiennes 300. Homily 4, section 8, line 3

Πάντως ἠκούσατε, ὅτι καὶ παρὰ Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς πολλοὶ γεγονάσι μάγοι, καὶ εἰσιν ἔτι καὶ νῦν· ἀλλ' οὐδὲ ὄνομα αὐτῶν ἐστὶν οὐδαμοῦ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De laudibus sancti Pauli apostoli (homiliae 1–7) Homily 4, section 10, line 8

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἄνθρωπος γὰρ ἐπ’ ἀγορᾷς ἐστηκώς, περὶ δέρματα τὴν τέχνην ἔχων, τοσοῦτον ἴσχυσεν, ὥς καὶ Ῥωμαίους, καὶ Πέρσας, καὶ Ἰνδοὺς, καὶ Σκύθας, καὶ Αἰθίοπας, καὶ Σαυρομάτας, καὶ Πάρθους, καὶ Μήδους, καὶ Σαρακηνοὺς, καὶ ἅπαν ἀπλῶς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαναγαγεῖν ἐν ἔτεσιν οὐδὲ ὅλοις τριάκοντα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Commentarius in Job (2062: 505) “Johannes Chrysostomos. Kommentar zu Hiob”, Ed. Hagedorn, U., Hagedorn, D. Berlin: De Gruyter, 1990; Patristische Texte und Studien 35.

6.50 Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (date?)

? (From Wikipedia⁴⁷)

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) (1379: 002) “Les alchimistes grecs, vol. 1 [Papyrus de Leyde, Papyrus de Stockholm, fragments de recettes]”, Ed. Halleux, R. Paris: Les Belles Lettres, 1981.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 60, line 3

| Ἄν δέ ποτε τῇ χρήσει τὸ ἀληθινὸν μάργαρον | ἐκπνεῦσαν ῥυπωθῆ, ὧδε ἀπο-
σμῶσιν Ἰνδοί· | ἐνιᾷσιν ὥς ἐδωδὴν ἀλεκτρούνι τὴν ψῆφον | ἐσπέρας.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 63, line 6

Καὶ τῇ τὸν χρυστα | κρύσταλλον βήρυλλον ἔξεις αὐτὸν ἄρα | ἀραΐωσας τὸν λίθον
καὶ μετὰ τὴν πύρωσι(ν) || τὴν πύρωσιν ἀποφυγέντα εἷς τε τὴν προειρη|μένην ῥητίνην
ἰνδικῶ τε τῷ φαρμάκῳ συμ|μεμιγ- μένῳ ἐμβάλων.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 64, line 2

|| Ἐλύδριον μειχθὲν ἰνδικῶ χρώματι γίνε|ται χλωρόν.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 84, line 3

Χρυσοκόλλης Σ’θ’, ἰ|οῦ μείζας Σ’ά, ἐλυδρ<ί>ου Σ’ά, ἰνδικοῦ τρι|ώβολον ῥητί-
νην χρῆ.

Fragmenta Alchemica, Lexicon alchemicum (= Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς χρυσοποιίας) (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 131r) (1379: 008) “Collection des

47.

6.50. FRAGMENTA ALCHEMICA, TRACTATUS ALCHEMICUS
(FRAGMENTA) (DATE?)

anciens alchimistes grecs, vol. 2", Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 9, line 4

<Ίός> ἐστὶ ξάνθωσις, καὶ ὕδωρ θεῖον ἄθικτον, καὶ κώμαρις σκυθικὴ, καὶ ἴσατις ἰνδική, καὶ βατράχιον, καὶ χρυσόπρασον, καὶ χρυσό- κολλα.

Fragmenta Alchemica, Lexicon alchemicum (= Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς χρυσοποιίας) (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 131r) Volume 2, page 11, line 6

<Μία φύσις> ἐστὶ θεῖον καὶ ὑδράργυρος διαφόρως οἰκονομηθέντα. <Μέλαν>9 ἰνδικὸν ἀπὸ ἰσάτιος γίνεται καὶ χρυσολίθου.

Fragmenta Alchemica, Περί ποιήσεως κινναβάρεως (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 106r) (1379: 024) "Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2", Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 38, line 12

– Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἡ μαγνησία ἢ ὑελουργικὴ ταύτη ἐστὶν ἡ τῆς Ἀσίας, δι' ἧς ὁ ὕελος τὰς βαφὰς δέχεται, καὶ ὁ ἰνδικὸς σίδηρος γίνεται, καὶ τὰ θαυμάσια ξίφη.

Fragmenta Alchemica, Περί βαφῆς σιδήρου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 104r) (1379: 028) "Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2", Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 343, line 21

– Ἔστι δέ τις καὶ ἄλλη βαφῆς ἰδέα, ἡ οὐ μόνον τὸ κοινὸν τῶν σιδηρῶν ἀποβάπτουσα, στίλβον τε καὶ λαμπρότερον ἤπερ ἡ προειρημένη βαφή, ἀπεργάζεται, ἀλλὰ γε καὶ τὸν ὀνομαζόμενον ἰνδικὸν παραπλησίως ἢ μικρὸν πλέον στομοῦσα.

Fragmenta Alchemica, Περί βαφῆς σιδήρου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 104r) Volume 2, page 345, line 1

Αὕτη ἐστὶν ἡ μυστικωτάτη βαφή, τὸν ἰνδικὸν ἐκβάπτουσα σίδηρον.

Fragmenta Alchemica, Βαφή τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα ἀπὸ ἀρχῆς Φιλίππου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 118v) (1379: 030) "Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2", Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 347, line 8t

ΒΑΦΗ ΤΟΥ ΙΝΔ*ΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ, ΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΩι ΑΥΤΩι ΧΡΟΝΩι.

Fragmenta Alchemica, Βαφή τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα ἀπὸ ἀρχῆς Φιλίππου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 118v) Volume 2, page 348, line 7

Ἡυρέθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, καὶ ἐξεδόθη Πέρσαις, καὶ παρ' ἐκείνων ἦλθεν εἰς ἡμᾶς.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφή λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) (1379: 032) "Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2", Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 351, line 24

Φησὶ γὰρ καὶ ἡ <Μαρία>· «Ἐὰν μὲν χλωρὸν θέλῃς, συμμάλασσε τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ μετὰ χολῆς χελώνης, ἐὰν δὲ κάλλιον βούλῃς, τῆς ἰνδικῆς χελώνης, ἐπίβαλε,

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

καὶ ἔσται πάνυ πρωτεῖον· ἐὰν δὲ μὴ εὖρης χολὴν χελώνης πνεύμονι θαλασσίῳ τῷ κυανέῳ χρῶ, καὶ κάλλιον ποιήσεις· συντελες- θέντες δὲ, φέγγος βάλλουσιν· ὥστε τὰς μὲν χολὰς τῶν ζώων καὶ τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ <Ὀστάνης,> ἐπὶ τῶν σμαράγδων ἐξέλαβε, μὴ προσθεῖς τὸ θαλάσσιον· ἐπὶ ὑακίνθου δὲ, πῶαν ὑακίνθον, καὶ μέλαν ἰνδικόν, καὶ ἰσάτιδος ῥίζαν· ἐπὶ δὲ τοῦ λυχνίτου, τὴν ἄγχουσιν καὶ τὸ δρακόντειον αἶμα· ἡ δὲ <Μαρία,> τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ καὶ τὰς χολὰς τῶν θαλασσίων ζώων· ἐπὶ δὲ τοῦ νυκτοφανοῦς δῆλον <ὅτι> καλοῦσιν ὑακίνθον οἱ περὶ λίθων σοφοί.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφὴ λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) Volume 2, page 360, line 22

– Λαβὼν χαλκοῦ κεκαυμένου ἰὸν, καὶ ἔλαιον δόδινον, καὶ ὀλίγον ἰνδικόν, καὶ χρυσοκόλλης καὶ ἐλυδρίου μέρη γ', ἔμβαλε ἐντὸς τοῦ ἄγγους ἔνθα τὸ ἔλαιον, καὶ ἔψει μαλθακῶ πυρὶ ἐπὶ ἀνθράκων.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφὴ λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) Volume 2, page 362, line 14

Εἴτα ὀλίγον τοῦ ἰνδικοῦ ἐπίβαλε, καὶ τὴν χρυσόκολλαν, τριπλασίαν τοῦ ἰνδικοῦ.

Fragmenta Alchemica, Διαφοραὶ μολίβδου καὶ χρυσοπετάλου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 130r) (1379: 042) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 38, line 11

Ἐπὶ χρυσολίθου Νο α' πηχῶν ζ', μίξεως μύσεως, κασσιτέρου παλαιοῦ, ἄρτεμισίας ἰνδικῆς.

6.51 Anonymi In Aristotelis (date ?)

? (From Wikipedia⁴⁸)

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., Scholia in sophisticos elenchos (= commentarium 2) (4193: 002) “Commentators and commentaries on Aristotle’s *sophistici elenchi*. A study of post-Aristotelian ancient and medieval writings on fallacies, vol. 2”, Ed. Ebbesen, S. Leiden: Brill, 1981; Corpus Latinum commentariorum in Aristotelem Graecorum 7. Bekker pagēline 165a8-9, line of scholion 9

ὁ Σωκράτης ἄρα καὶ ὁ Ἰν- δὸς ποταμὸς οἱ αὐτοί.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., Scholia in sophisticos elenchos (= commentarium 2) Bekker pagēline 165a8-9, line of scholion 18

48.

6.51. ANONYMI IN ARISTOTELIS (DATE ?)

ὁ Πλάτων ἄρα καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οἱ αὐτοί.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., In Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis (4193: 012) “Anonymi in Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis”, Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1884; Commentaria in Aristotelem Graeca 23.4. Section 24, line 12

καὶ πάλιν ὁ Ἰνδὸς μέλας ὢν ἀπλῶς λευκός ἐστιν τοὺς ὀδόντας, ὥστε λευκός καὶ οὐ λευκός.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., In Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis Section 79, line 15

ἐν οἷς τε μὴ ὀνόμασι σημαίνεται τὸ καθόλου, ἀλλὰ τῇ κατὰ μέρος ὁμοιότητι λόγῳ τὸ κοινὸν θηρεῖται, χρηστέον πρὸς τὸ συμφέρον· οἷον ἐπεὶ τὸ κερασφόρον μὴ ὄνομα ὄν ἀλλὰ λόγος τῷ εἶναι σύνθετον, καὶ ἐξ ὁμοιότητος ἐπὶ τὰ μὴ τῶν ζώων ἀμφοδόντα εἴληπται, οἷον αἶγα, πρόβατον, βοῦν καὶ τὰ λοιπά, χρηστέον ταῖς ἐπαγωγαῖς πρὸς τὸ συμφέρον, ὥς ἐπεὶ τὸ καὶ τὸ κερασφόρα ὄντα οὐκ ἀμφοδόντα, καὶ πᾶν ἄρα· καὶ ἄλλου μὲν ἐπάγοντος αὐτὸν φέρειν ἔνστασιν τὸν ὄνον τὸν Ἰνδικὸν ἀμφοδόντα ὄντα καὶ κερασφόρον, αὐτὸν δὲ χρώμενον προσομολογεῖν οὕτως ἐπὶ πάντων.

Chapter 7

Byzantine

Contents

4.1	Posidonius Phil.	81
4.2	Historia Alexandri Magni	88
4.3	Claudius Ptolemaeus	125
4.4	Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293)	138
4.5	Adespota Papyracea (SH), Epigrammata	138
4.6	Dionysius Scytobrachion	139
4.7	Vettius Valens	140
4.8	Apollodorus of Artemita	142
4.9	<i>Scholia In Homerum</i>	143
4.10	Timon	144
4.11	<i>Lyrice Adespota</i>	145
4.12	Theopompus	145
4.13	Anaxarchus	146
4.14	Speusippus	147
4.15	Callixenus of Rhodes	148
4.16	Paradoxographus Vaticanus	149
4.17	Theophrastus	150
4.18	Ephraem the Syrian	154
4.19	<i>Artaxerxis Epistulae</i>	154

CHAPTER 7. BYZANTINE

4.20	Polemon Periegetes	154
4.21	Phylarchus	155
4.22	Demosthenes	156
4.23	<i>Scholia In Apollonium Rhodium</i>	157
4.24	Philochorus	157
4.25	Aristodemus	158
4.26	<i>Scholia In Euclidem</i>	158
4.27	Ephorus	159
4.28	Lycophron (scholia in)	161
4.29	Phaenias of Eresus	162
4.30	Berossus	163
4.31	<i>Scholia In Theocritum</i>	163
4.32	Megasthenes, <i>Indica</i>	164
4.32.1	About Megasthenes	164
4.32.2	<i>Indica</i>	166
4.33	Hipparchus	195
4.33.1	About Hipparchus	195
4.33.2	Fragmenta geographica	195
4.34	Nicander	197
4.35	Aristophanes of Byzantium	197
4.36	Callisthenes	204
4.37	Duris of Samos	206

7.1 Cosmas Indicopleustes Geogr.

Cosmas Indicopleustes (Greek Κοσμάς Ἰνδικοπλεύστης, literally "Cosmas who sailed to India"; also known as Cosmas the Monk) was an Alexandrian merchant and later hermit. He was a 6th-century traveller, who made several voyages to India during the reign of emperor Justinian. His work *Christian Topography* contained some of the earliest and most famous world maps. Cosmas was a pupil of the East

7.1. COSMAS INDICOPLEUSTES GEOGR.

Syrian Patriarch Aba I and was himself follower of the Church of the East.

Around 550 Cosmas wrote the once-copiously illustrated Christian Topography, a work partly based on his personal experiences as a merchant on the Red Sea and Indian Ocean in the early 6th century. His description of India and Sri Lanka during the 6th century is invaluable to historians. Cosmas seems to have personally visited the Kingdom of Axum in modern Ethiopia, as well as Eritrea, India, and Sri Lanka.

"Indicopleustes" means "Indian voyager". While it is known from classical literature, especially the *Periplus Maris Erythraei* that there had been trade between the Roman Empire and India from the 1st century BC onwards, Cosmas's report is one of the few from individuals who had actually made the journey. He described and sketched some of what he saw in his Topography. Some of these have been copied into the existing manuscripts, the oldest dating to the 9th century. In 522 AD, he visited the Malabar Coast (South India). He is the first traveller to mention Syrian Christians in India. He wrote, "In the Island of Taprobane (Ceylon), there is a church of the Christians, and clerks and faithful. Likewise at Malé where the pepper grows; and in the town of Kalliana, The present Day Kalyan where Comas used to rule, there is also a bishop consecrated in Persia." (Reference: Travancore Manual, page 248).

A major feature of his Topographia is Cosmas' worldview that the world is flat, and that the heavens form the shape of a box with a curved lid. He was scornful of Ptolemy and others who held that the world was spherical. Cosmas aimed to prove that pre-Christian geographers had been wrong in asserting that the earth was spherical and that it was in fact modelled on the tabernacle, the house of worship described to Moses by God during the Jewish Exodus from Egypt. However, his idea that the earth is flat has been a minority view among educated Western opinion since the 3rd century BC.[7] Cosmas's view has never been influential even in religious circles; a near-contemporary Christian, John Philoponus, disagreed with him as did many Christian philosophers of the era.[2] David C. Lindberg asserts: "Cosmas was not particularly influential in Byzantium, but he is important for us because he has been commonly used to buttress the claim that all (or most) medieval people believed they lived on a

CHAPTER 7. BYZANTINE

flat earth. This claim...is totally false. Cosmas is, in fact, the only medieval European known to have defended a flat earth cosmology, whereas it is safe to assume that all educated Western Europeans (and almost one hundred percent of educated Byzantines), as well as sailors and travelers, believed in the earth's sphericity.”[8]

Cosmology aside, Cosmas proves to be an interesting and reliable guide, providing a window into a world that has since disappeared. He happened to be in Adulis on the Red Sea Coast of modern Eritrea at the time (c. 525 AD) when the King of Axum was preparing a military expedition to attack the Jewish king Dhu Nuwas in Yemen, who had recently been persecuting Christians. On request of the Axumite king and in preparation for this campaign, he recorded now-vanished inscriptions such as the Monumentum Adulitanum (which he mistakenly attributed to Ptolemy III Euergetes). (From Wikipedia¹)

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana (4061: 002) “Cosmas Indicopleustès. Topographie chrétienne, 3 vols.”, Ed. Wolska-Conus, W. Paris: Cerf, 1:1968; 2:1970; 3:1973; Sources chrétiennes 141, 159, 197. Book pinax, section 3, line 33

Ἔτι ἔξωθεν τῆς βίβλου· Λόγος ἰα΄ Καταγραφὴ ζώων ἰνδικῶν καὶ περὶ αὐτῶν διήγησις· ἔτι καὶ περὶ δένδρων καὶ τῆς Ταπροβάνης.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 27, line 15

Υἱοὶ δὲ Σήμ, Ἑλάμ καὶ Ἀσούρ», τουτέστιν Ἑλαμίτας καὶ Ἀσσυ-ρίους καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ ὅσα ἐξ αὐτῶν ἐπεκτάθησαν ἕως Ἀσίας καὶ ἐπὶ ἀνατολήν, Περσῶν, Οὐννων, Βάκτρων, Ἰνδῶν ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 29, line 9

Ἴσασι δὲ τὸ λεγόμε-νον Ζίγγιον οἱ τὴν Ἰνδικὴν θάλατταν διαπερῶντες, περαιτέρω τυγχάνον τῆς λιβανωτοφόρου γῆς τῆς καλουμένης Βαρβαρίας, ἣν καὶ κυκλοῖ ὁ Ὠκεανὸς εἰσβάλλων ἐκεῖθεν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κόλπους.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 30, line 1

Ἐν οἷς ποτε πλεύσαντες ἐπὶ τὴν ἐσωτέραν Ἰνδιαν καὶ ὑπερβάντες μικρῶ πρὸς τὴν Βαρβαρίαν, ἔνθα περαιτέρω τὸ Ζίγγιον τυγχάνει – οὕτω γὰρ καλοῦσι τὸ στόμα τοῦ Ὠκεα-νοῦ – , ἐκεῖ ἑθεωροῦμεν εἰς τὰ δεξιὰ εἰσερχομένων ἡμῶν πλη-θος πετεινῶν

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Cosmas_Indicopleustes

7.1. COSMAS INDICOPLEUSTES GEOGR.

πετομένων, ἃ καλοῦσι σοῦσφα· εἰσὶ δὲ ὡς διπλοὶ ἰκτῖνες, καὶ μείζους μικρόν· καὶ δυσασερίαν πολλήν ἐν τῷ τόπῳ, ὡς καὶ δειλιᾶν πάντας.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 45, line 7

Αὕτη δὲ ἡ χώρα τοῦ μεταξίου ἐστὶν ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ πάντων Ἰνδία, κατὰ τὸ ἀριστερόν μέρος εἰσιόντων τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, περαι- τέρω πολὺ τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῆς νήσου τῆς καλου- μένης παρὰ μὲν Ἰνδοῖς, Σελεδίβα, παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλησι, Ταπροβάνη, Τζίνιστα οὕτω καλουμένη, κυκλουμένη πάλιν ἐξ ἀριστερῶν ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ, ὥσπερ καὶ ἡ Βαρβαρία κυκλοῦ- ται ἐκ δεξιῶν ὑπ' αὐτοῦ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 45, line 13

Καὶ φασιν οἱ Ἰνδοί, οἱ φιλόσοφοι, οἱ καλούμενοι Βραχμάνες, ὅτι ἐὰν βάλης ἀπὸ Τζίνιστα σπαρτίον διελθεῖν διὰ Περσίδος ἕως Ῥωμανίας ὡς ἀπὸ κανόνος τὸ μεσαίτατον τοῦ κόσμου ἐστί, καὶ τάχα ἀληθεύουσιν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 46, line 9

Ὅσον γὰρ διάστημα ἔχει ὁ κόλπος ὁ Περσικὸς εἰσερχόμενος ἐν Περσίδι, τοσοῦτο διάστημα πάλιν ἀπὸ τῆς Ταπροβάνης καὶ περαιτέρω ποιεῖ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ εἰσερχόμενός τις ἐν αὐτῇ τῇ Τζίνιστα, μετὰ τὸ καὶ διαστήματα πάλιν ἱκανὰ ἔχειν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Περσικοῦ κόλπου, ὅλον τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἕως Ταπροβάνης καὶ ἐπέκεινα.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 47, line 5

Μετρητέον δὲ οὕτως· ἀπὸ τῆς Τζίνιστα ἕως τῆς ἀρχῆς τῆς Περσίδος πᾶσα ἡ Οὐννια καὶ Ἰνδία καὶ ἡ Βάκτρων χώρα εἰσὶ περί που μοναὶ ρν', εἰ μὴ τι πλείους, οὐκ ἔλαττον· καὶ πᾶσα ἡ Περσῶν χώρα μο- ναὶ π' καὶ ἀπὸ τοῦ Νίσιβι εἰς Σελεύκειαν μοναὶ ιγ'· καὶ ἀπὸ Σελευκείας εἰς Ῥώμην καὶ Γάλλους καὶ Ἰβηρίαν, τοὺς νῦν λεγομένους Ἰσπανούς, ἕως Γαδείρων ἕξω εἰς τὸν Ὠκεανόν, μοναὶ ρν' καὶ πλεόν, ὡς γίνεσθαι τὸ πᾶν μοναὶ υ' πλεόν ἔλαττον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 49, line 8

Ἔστι δὲ ἡ χώρα ἡ λιβανωτοφόρος εἰς τὰ ἄκρα τῆς Αἰθιοπίας, μεσόγειος μὲν οὔσα, τὸν δὲ Ὠκεανὸν ἐπέκεινα ἔχουσα, ὅθεν καὶ οἱ τὴν Βαρβαρίαν οἰκοῦντες, ὡς ἐγγύθεν ὄντες, ἀνερχόμενοι εἰς τὰ μεσόγεια καὶ πραγματευόμενοι κομίζουσιν ἐξ αὐτῶν τὰ πλείστα τῶν ἡδυσμάτων, λίβανον, κασίαν, κάλαμον καὶ ἕτερα πολλά, καὶ αὐτὰ πάλιν διὰ θαλάσσης κομίζουσιν ἐν τῇ Ἀδούλῃ καὶ ἐν τῷ Ὀμηρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ Ἰνδία καὶ ἐν τῇ Περσίδι.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 59, line 5

Κυριεύσας δὲ τῆς τε ἐντὸς Εὐφράτου χώρας πάσης, καὶ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Ἰωνίας καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ Θράκης καὶ τῶν δυνάμεων τῶν ἐν ταῖς χώραις ταύταις πασῶν καὶ ἐλεφάντων ἰνδικῶν, καὶ τοὺς μονάρχους τοὺς ἐν τοῖς τόποις πάντας ὑπηκόους καταστήσας, διέβη τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καί, τὴν Μεσοποταμίαν καὶ Βαβυλωνίαν καὶ Σουσιάνην καὶ Περσίδα καὶ Μηδείαν καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν ἕως Βακτριανῆς ὑφ' ἐαυτῷ ποιησάμενος καὶ ἀναζητήσας ὅσα ὑπὸ τῶν Περσῶν ἱερὰ ἐξ Αἰγύπτου ἐξήχθη καὶ ἀνακομίσας μετὰ τῆς ἄλλης γάζης τῆς ἀπὸ τῶν τόπων εἰς Αἴγυπτον, δυνάμεις ἀπέστειλε διὰ τῶν ὀρυχθέντων ποταμῶν .

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 79, line 2

Ἐφόρου ἐκ τῆς δ' Ἱστορίας

Τὸν μὲν γὰρ Ἀπηνιώτην καὶ τὸν ἐγγὺς ἀνατολῶν τόπον Ἴνδοι κατοικοῦσι, τὸν δὲ πρὸς Νότον καὶ μεσημβρίαν Αἰθίοπες νέμονται, τὸν δὲ ἀπὸ Ζεφύρου καὶ δυσμῶν Κελτοὶ κατέχουσι, τὸν δὲ κατὰ Βορρᾶν καὶ τὰς ἄρκτους Σκυῖται κατοικοῦσιν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 79, line 7

Ἔστι μὲν οὖν οὐκ ἴσον ἕκαστον τούτων τῶν μερῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν Σκυθῶν καὶ τῶν Αἰθιόπων μείζον, τὸ δὲ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν Κελτῶν ἔλαττον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 79, line 9

Οἱ μὲν γὰρ Ἴνδοί εἰσι μεταξὺ θερινῶν καὶ χειμερινῶν ἀνατολῶν, Κελτοὶ δὲ τὴν ἀπὸ θερινῶν μέχρι χειμερινῶν δυσμῶν χώραν κατέ- χουσι.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 81, line 4

Ὁ μὲν Φεισῶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρᾳ, ὃν καλοῦσιν τινες Ἰνδὸν ἢ Γάγγην, ἐκ τῶν μεσογείων που κατερχόμενος πολλὰς ἐκροίας ἔχει ἐν τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 3, section 65, line 1

Ἐν Ταπροβάνῃ νήσῳ ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ Ἰνδίᾳ, ἔνθα τὸ Ἰνδικὸν πέλαγός ἐστι, καὶ Ἐκκλησία χριστιανῶν ἐστὶν ἐκεῖ καὶ κληρικοὶ καὶ πιστοί, οὐκ οἶδα δὲ εἰ καὶ περαιτέρῳ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 3, section 65, line 7

Ὅμοίως καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Διοσκορίδους κατὰ τὸ αὐτὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ἔνθα καὶ οἱ παροικοῦντες ἑλληνιστὶ λαλοῦσι, πάροιχοι τῶν Πτολεμαίων τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ὑπάρχοντες, καὶ κληρικοὶ εἰσιν ἐκ Περσίδος

7.1. COSMAS INDICOPLEUSTES GEOGR.

χειροτονούμενοι καὶ πεμπόμενοι ἐν τοῖς αὐτόθι καὶ χριστιανοὶ πλῆθος· ἦν νῆσον παρέπλευσα μέν, οὐ κατῆλθον δὲ ἐν αὐτῇ· συνέτυχον δὲ ἀνδράσι τῶν ἐκεῖ ἐλληνιστὶ λαλοῦσιν, ἐλθοῦσιν ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 3, section 65, line 14

Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ Βάκτροις καὶ Οὐννοῖς καὶ Πέρσαις καὶ λοιποῖς Ἰνδοῖς καὶ Περσαρμενίοις καὶ Μήδοις καὶ Ἑλαμίταις καὶ πάσῃ τῇ χώρᾳ Περσίδος καὶ ἐκκλησίαι ἄπειροι καὶ ἐπίσκοποι καὶ χριστιανοὶ λαοὶ πάμπολλοι καὶ μάρτυρες πολλοὶ καὶ μονάζοντες ἡσυ- χασταί.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 6, section 3, line 8

Ὅθεν ἀπαιτηθεὶς τῷ Θῶθ μηνὶ τῆς παρούσης δεκάτης ἰνδικτιῶνος παρὰ ἀνδρὸς ἐπιστήμονος, Ἀναστασίου τοῦνομα, μηχανικοῦ ἀνδρὸς λογίου καὶ ὑπὲρ πολλοὺς ἐμπείρου, προειπεῖν ἔκλειψιν ἡλίου, ἔφη γενέσθαι ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ κατὰ τὴν δωδεκάτην τοῦ Μεχείρ μηνὸς καὶ σεληνιακὴν Μεσορὴ εἰκοστῇ τετάρτῃ πάλιν τῷ αὐτῷ καιρῷ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 68, line 11t

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Ἁγία Θεοφάνια, εἰς τὴν γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ ἡμέραν, Χοιὰκ λ', ἰνδ. ι'

Ἔτεκεν ἡ Παρθένος ἄνθρωπον τέλειον, ἀναμάρτητον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 69, line 6t

Καὶ πάλιν, ἐν τῷ Ἀγίῳ Θεοδώρῳ, Τυβὶ η', ἰνδ. ι'

Διὰ γὰρ τοῦ φαινομένου ἔδειξε τὴν δύναμιν τοῦ κρυπτο- μένου.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 69, line 11t

Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ Κυρίνου ἐκκλησίᾳ, Κυριακῆς οὔσης, Παχῶν κβ', ἰνδ. ε', ἀναγνωσθέντος τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου »ὁ δὲ Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο»

Τοιγαροῦν ἐπειδὴ Θεός ἐστιν ἅμα καὶ ἄνθρωπος ὁ αὐτός, πιστοῦται διὰ τῶν ἔργων ἀμφοτέρω καὶ λανθάνειν τοὺς ὁρῶν- τας οὐκ ἀνέχεται.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 72, line 13t

Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμέρᾳ, Παχῶν κε', ἰνδ. θ', εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου τὸ λέγον »συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω»

CHAPTER 7. BYZANTINE

Ἄλλ' οἷα καὶ νῦν τὰ παρ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀοιδίμους μαθητὰς εἰρημένα κατανόησωμεν· «Συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section t, line 2

ΛΟΓΟΣ ΙΑ' Καταγραφή περὶ ζώων ἰνδικῶν καὶ περὶ δένδρων ἰνδικῶν καὶ περὶ τῆς Ταπροβάνης νήσου.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 3, line 1

Τοῦτο τὸ ζῶον ὁ ταυρέλαφος καὶ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ εὐρίσκεται.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 3, line 2

Ἄλλὰ τὰ μὲν τῆς Ἰνδίας ἡμερὰ εἰσι, καὶ ἐν αὐτοῖς ποιοῦσιν ἐν δισχαλίοις βασταγὰς πιπέρεως καὶ ἐτέρων φορτίων, καὶ γάλα ἀμέλγουσιν ἐξ αὐτῶν καὶ βούτυρον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 5, line 1

Ἀγριοβους ἐστὶ μέγας, τῆς Ἰνδικῆς τοῦτο τὸ ζῶον, ἐξ οὗ ἐστὶν ἡ λεγομένη τοῦφα, ἣ κοσμοῦσι τοὺς ἵππους καὶ τὰ βάνδα οἱ ἄρχοντες εἰς τοὺς κάμπους.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 11, line 2

Τὸ δὲ ἄλλο τῶν ἀργελλίων ἐστὶ τῶν λεγομένων, τουτέστι τῶν μεγάλων καρύων τῶν ἰνδικῶν· παραλλάττει δὲ τοῦ φοίνικος οὐδέν, πλὴν ὅτι τελειότερόν ἐστι καὶ ἐν ὕψει καὶ ἐν πάχει καὶ ἐν τοῖς βαταῖς.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 11, line 8

Οὐ βάλλει δὲ καρπὸν, εἰ μὴ δύο ἢ τρία σπάθια ἀπὸ τριῶν ἀργελλίων· ἔστι δὲ ἡ γεῦσις γλυκεῖα πάνυ καὶ ἡδεῖα, ὥς τὰ κάρυα τὰ χλωρά· ἐξ ἀρχῆς μὲν τοῦ ὕδατος γέμει γλυκέος πάνυ, ὅθεν καὶ ἐξ αὐτῶν πίνουσιν οἱ Ἰνδοὶ ἀντὶ οἴνου· λέγεται δὲ τὸ πινόμενον ῥογχοσοῦρα ἡδὺ πάνυ· τρυγώμενον δὲ καὶ παραμένον αὐτὸ τὸ ἀργελλιν, πηγνυται τὸ ὕδωρ αὐτοῦ κατὰ πρόσβασιν τὸ ἐπὶ τὸ ὄστρακον αὐτοῦ, καὶ μένει τὸ ὕδωρ εἰς τὸ μέσον ἄπηκτον, μέχρις ὅτου καὶ αὐτὸ ἐκλίπη· ἐὰν δὲ καὶ πλέον παραμείνη, ταγγίζει ὁ καρπὸς αὐτοῦ ὁ πεπηγὼς καὶ οὐ δύναται ἔτι βρωθῆναι.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 13, line 2

Περὶ τῆς Ταπροβάνης νήσου

Αὕτη ἐστὶν ἡ νῆσος ἡ μεγάλη ἐν τῷ Ὠκεανῷ, ἐν τῷ Ἰνδικῷ πελάγει κειμένη, παρὰ μὲν Ἰνδοῖς καλουμένη Σιελε-δίβα, παρὰ δὲ Ἑλληνσι Ταπροβάνη, ἐν ᾗ εὐρίσκεται ὁ λίθος ὁ ὑάκινθος· περαιτέρω δὲ κεῖται τῆς χώρας τοῦ πιπέρεως.

7.1. COSMAS INDICOPLEUSTES GEOGR.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 15, line 1

Ἐξ ὅλης δὲ τῆς Ἰνδικῆς καὶ Περσίδος καὶ Αἰθιοπίας δέχεται ἡ νῆσος πλοῖα πολλά, μεσῖτις οὖσα, ὁμοίως καὶ ἐκπέμπει.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 1

Ἡ Σινδοῦ δὲ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Ἰνδικῆς.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 2

Διαιρεῖ γὰρ ὁ Ἰνδὸς ποταμός, τουτέστιν ὁ Φεισῶν, εἰς τὸν κόλπον τὸν Περσικὸν ἔχων τὰς ἐκροίας, τὴν τε Περσίδα καὶ τὴν Ἰνδίαν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 4

Εἰσὶν οὖν τὰ λαμπρὰ ἐμπόρια τῆς Ἰνδικῆς ταῦτα, Σινδοῦ, Ὅρροθᾶ, Καλλιανᾶ, Σιβῶρ, ἡ Μαλέ, πέντε ἐμπόρια ἔχουσα βάλλοντα τὸ πέπερι, Πάρτι, Μαγγαρούθ, Σαλοπάτανα, Ναλο-πάτανα, Πουδαπάτανα.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 14

Αὕτη οὖν ἡ Σιελεδίβα μέση πως τυγχάνουσα τῆς Ἰνδικῆς, ἔχουσα δὲ καὶ τὸν ὑάκινθον, ἐξ ὅλων τῶν ἐμπορίων δέχεται καὶ ὅλοις μεταβάλλει, καὶ μέγα ἐμπόριον τυγχάνει.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 20, line 4

Ἀνώτεροι δέ, τουτέστι βορειότεροι, τῆς Ἰνδικῆς εἰσὶ λευκοὶ Οὕννοι, ὁ λεγόμενος Γολλᾶς ἐκβάλλων εἰς πόλεμον, ὥς φασιν, οὐκ ἔλαττον τῶν δισχιλίων ἐλεφάντων καὶ ἵππων πολλήν· κατακρατεῖ δὲ καὶ τῆς Ἰνδικῆς καταδυναστεύων καὶ φόρους ἀπαιτῶν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 20, line 8

Ποτὲ γοῦν, ὥς φασι, βουλό-μενος πόλιν τῶν Ἰνδῶν μεσόγειον πορθῆσαι, τῆς δὲ πόλεως κύκλῳ ὕδατι φρουρουμένης, αὐτὸς ἱκανὰς ἡμέρας περικαθίσας καὶ φρουρήσας καὶ ἀναλώσας τὸ ὕδωρ διὰ τῶν ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ τοῦ στρατοπέδου, ὕστερον διὰ ξηρᾶς περάσας τὴν πόλιν παρέλαβεν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 21, line 4

Εἰσφέρουσι γὰρ οἱ Αἰθίοπες συναλ-λαγὰς ποιοῦντες μετὰ τῶν Βλεμμύων ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ τὸν αὐτὸν λίθον ἕως εἰς τὴν Ἰνδίαν· καὶ αὐτοὶ τὰ καλλιστεύοντα ἀγοράζουσι.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 22, line 1

Οἱ δὲ κατὰ τόπον βασιλεῖς τῆς Ἰνδικῆς ἔχουσιν ἐλέφαντας, οἷον ὁ τῆς Ὀρροθαῖ καὶ ὁ Καλλιανῶν καὶ ὁ τῆς Σινδοῦ καὶ ὁ τῆς Σιβῶρ καὶ ὁ τῆς Μαλέ, ὁ μὲν ἐξακόσια, ὁ δὲ πεντακόσια, ἕκαστος πλεόν ἢ ἔλαττον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 23, line 8

Ὅδοντας δὲ μεγάλους οἱ Ἰνδικοὶ οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐὰν σχῶσι, πρίζουσιν αὐτοὺς διὰ τὸ βάρος, ἵνα μὴ βαρῇ αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 23, line 13

Οἱ δὲ Αἰθίο- πες οὐκ ἴσασιν ἡμερῶσαι ἐλέφαντας, ἀλλ' εἰ τύχοι θελῆσαι τὸν βασιλέα ἓνα ἢ δεύτερον πρὸς θέαν, μικροὺς πιάζουσι καὶ ἀνατρέφουσιν· ἔχει γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν πλῆθος καὶ μεγάλους ὀδόντας ἔχοντας· ἐκ τῆς γὰρ Αἰθιοπίας καὶ εἰς Ἰνδίαν πλωῖ- ζονται ὀδόντες καὶ ἐν Περσίδι καὶ ἐν τῷ Ὀμηρίτῃ καὶ ἐν τῇ Ῥωμανίᾳ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 24, line 1

Πᾶσαν δὲ τὴν Ἰνδικὴν καὶ τὴν Οὐννίαν διαιρεῖ ὁ Φεισῶν ποταμός.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 24, line 3

Καλεῖται γὰρ παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ ἡ γῆ τῆς Ἰνδικῆς χώρας «Εὐιλάτ»· οὕτως γὰρ γέγραπται ἐν τῇ Γενέσει· «Ποταμός δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἑδὲμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς· ὄνομα τῷ ἐνὶ Φεισῶν, οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐιλάτ· ἐκεῖ οὖν ἐστὶ τὸ χρυσίον, τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν· ἐκεῖ ἐστὶν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος», γῆν Εὐιλάτ σαφέστερον αὐτὴν ὀνομάσας.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 24, line 12

Οὗτος δὲ Εὐιλάτ ἐκ τοῦ Χάμ ἐστίν· οὕτω γὰρ πάλιν γέγραπται· «Υἱοὶ Χάμ, Χοὺς καὶ Μεσραεῖμ, Φοῦδ καὶ Χαναάν· υἱοὶ δὲ Χοὺς, Σαβᾶ καὶ Εὐιλάτ», του- τέστιν Ὀμηρίται καὶ Ἰνδοί· ἡ Σαβᾶ γὰρ ἐν τῷ Ὀμηρίτῃ κεῖται, καὶ Εὐιλάτ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ἐστὶ· τὰς δύο γὰρ ταύτας χώρας ὁ Περσικὸς κόλπος διαιρεῖ.

7.2 Theognostus Gramm.

Theognostus the Grammarian (Greek: Θεόγνωστος ὁ Γραμματικός;

7.2. THEOGNOSTUS GRAMM.

Latin: Theognostus Grammaticus) was a 9th-century writer, known for his book *Canons* (*Canones* in Latin and most citations). This work is one of the source texts for *A Greek-English Lexicon*, a standard work on the Ancient Greek language. (From Wikipedia²)

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* (3128: 001) “*Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium*, vol. 2”, Ed. Cramer, J.A. Oxford: Oxford University Press, 1835, Repr. 1963. Section 88, line 3

Ἡ ι συλλαβὴ εἴτε κατ’ ἀρχὴν λέξεως, εἴτε κατὰ τὸ μέσον ἐν ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει λήγουσα εἰς ν, ἐπαγομένου τοῦ δ, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, ἴνδικτος· ἴνδαλμα· ἴνδιξ· Ἰνδός· σινδών· σκινδαψός· Πίνδαρος· γίνδος· γινδαρις· καλινδοῦμαι· πινδηρα, ἄροτρον· Πίνδος ὄρος Θεσσαλίας· πίνδακας θραύ- ματα σανίδων· σκινδαλαγμός· σκίνδιον τὸ λευκόν· φυγίνδα· βασιλίνδα· χρυπτίνδα· τὸ ἦνδανε ἐκ τοῦ ἀνδάνω γεγονὸς οὐ μάχεται, ὥς οὐδὲ τὸ ἥσχαλλον, εἰστήκειν, ἐκ τοῦ ἀσχάλλω, εἰστήκω, γεγονότα εἰς τὸν προλαβόντα κανόνα.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 89, line 5

Ἡ ι συλλαβὴ εἴτε κατ’ ἀρχὴν λέξεως, εἴτε κατὰ τὸ μέσον ἐν ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει λήγουσα εἰς ρ, ἢ εἰς ἓν τι τῶν ἀμεταβόλων τῆς ἐξῆς συλλαβῆς ἀρχομένης ἐκ συμφώ- νου, διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ κατ’ ἀρχὴν μὲν λέξεως ἴννος· Ἰμβρος· ἰνδάλω· ἴνδαλμα· Ἰνδός· ἴνδικτος· Συλιμβρία· Κιμμέριος· σκίνπους· στίλβων· στίλβανός· οἰκτίρμων· σκιρτῶ· κερνῶ· κίρκος· θίρρον τὸ τρυφερόν· ἰλκαγλοῖός, ῥύ- πος· Ἴλλον, πλάγιον, στραβόν· ἰλλάδας ἀγελαίας, διεστραμ- μένας· Ἰλλυρίς· ἰλμηδεσμός, σειρά· ἴννος ὁ ἐξ ὄνου θηλείας καὶ ἵππου, ἢ τὸ ἐν τῇ κυήσει νοσῆς βρέφος· κιλλαγκτήρ ὁ ὄνελάτης· κίλλοι ὄνοι τὸ ἐρμός ἐκ τοῦ εἴρω γεγονὸς τοῦ τάσσω ἐν κινήσει ὄν, οὐκ ἀντίκειται· σεσημείωται τὸ εἴργω τὸ κωλύω, ἐξ οὗ καὶ εἰρκτὴ διὰ τῆς ει διφθόγγου· καὶ μή- ποτε παρὰ τὸ ἔργω ἐστὶν ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ οὐ

γνη-

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 293, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ἰνδος, εἴτε δισύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλα- βάς, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον, Ἰνδός· Ἄλινδος· Ἰσινδος πόλις Μακεδονίας· Ἄρινδος ὄνομα ποταμοῦ· Βερέκινδος.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 851, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ἰνδῶ ῥήματα περισπώμενα διὰ τοῦ ι γρά- φει τὴν παραλήγουσαν· κυλινδῶ· ἄλινδῶ· καλινδῶ.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 999, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ἰνδα ἐπιρῥήματα παροξύνονται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται, καὶ ἐπὶ παιδίων λαμβάνονται, καὶ πρὸς αἰτιατι- κὴν συντάσσεται· οἶον, βασιλίνδα παιδίαν·

2. http://en.wikipedia.org/wiki/Theognostus_the_Grammarian

CHAPTER 7. BYZANTINE

χυτρίνδα· δρα- πετίνδα· ποσίνδα· ἐπαιτίνδα· ξιφίνδα· δαληκίνδα· μυίνδα, ἀπὸ τοῦ μύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐρωτώμενον λέγειν τινὰ τάδε καὶ πόσα τάδε, ἐάν τις ἐπιτύχη· φυγίνδα· χυτρίνδα· ὀστρακίνδα, καὶ εἴτι ἕτερον.

7.3 Joannes Scylitzes Hist.

John Skylitzes, Latinized as Ioannes Scylitzes (Greek: Ἰωάννης Σκυλίτζης, also Σκυλλίτζης/Σκυλίτσης, Iōannēs Skylitzēs/Skylitzēs/Skylitsēs) was a Greek historian of the late 11th century. He was born in the early 1040s and died after 1101.

Very little is known about his life. The title of his work records him as a kouropalatēs and a former droungarios of the Vigla, whereby he is usually identified with a certain John Thrakesios.

His major work is the Synopsis of Histories (Σύνοψις Ἱστοριῶν), which covers the reigns of the Byzantine emperors from the death of Nikephoros I in 811 to the deposition of Michael VI in 1057; it continues the chronicle of Theophanes the Confessor. There is a continuation of this work, known as Scylitzes Continuatus covering 1057 – 1079; some historians hypothesize that it was also written by Skylitzes. (From Wikipedia³)

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum (3063: 001) “Ioannis Scylitzae synopsis historiarum”, Ed. Thurn, J. Berlin: De Gruyter, 1973; Corpus fontium historiae Byzantinae 5. Series Berolinensis. Emperor life Leo5, section 2, line 5

ἐξαπέστειλε γοῦν τινὰ τῶν οἱ πιστοτάτων, ἀναθήματά τε ὡς αὐτὸν κομίζοντα καὶ ἔπιπλα καὶ σκεύη ἀργύρεα καὶ χρύσεια καὶ εἶδη εὐώδη τῶν εἰς ἡμᾶς ἐξ Ἰνδίας κομιζομένων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich2, section 6, line 16

χεῖρα δὲ πολλὴν αὐτός τε συλλέγει καὶ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν λαμβάνει, οὐ μόνον δὲ τῶν προσ- οίκων ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ τῆς περαίας Αἰγυπτίων, Ἰνδῶν, Περσῶν, Ἀσσυρίων, Ἀρμενίων, Χάλδων, Ἰβήρων, Ζεχῶν καὶ Καβείρων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 9, line 15

3. http://en.wikipedia.org/wiki/John_Skylitzes

7.4. PSEUDO-ZONARAS LEXICOGR.

ἀρχῆς εἰς Σαρακηνοὺς διαλυθείσης, καὶ τῆς τῶν Σαρακηνῶν ἐπικρατείας μὴ μόνον Περσίδος καὶ Μηδίας καὶ Βαβυλῶνος καὶ Ἀσσυρίων κυριευούσης, ἤδη δὲ καὶ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης καὶ μέρους οὐκ ὀλίγου τῆς Εὐρώπης, ἐπεὶ περ ἔτυχον ἐν διαφόροις καιροῖς ἀλλήλων καταστασιάσαντες καὶ ἡ μία καὶ μεγίστη αὕτη ἀρχὴ εἰς πολλὰ διηρέθη μέρη, καὶ ἄλλον μὲν ἀρχηγὸν εἶχεν ἡ Ἰσπανία, ἄλλον δὲ ἡ Λιβύη, ἄλλον δὲ ἡ Αἴγυπτος, ἄλλον δὲ ἡ Βαβυλών, ἕτερον δὲ ἡ Περσίς, καὶ πρὸς ἀλλήλους μὲν οὐχ ὁμονόουν, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ προσεπολέμουν οἱ γειτονοῦντες, ἀρχηγὸς Περσίδος καὶ Χωρασμίων καὶ Ὀρητανῶν καὶ Μηδίας ὑπάρχων Μουχούμετ κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ βασιλέως, ὁ τοῦ Ἰμβραήλ, καὶ πολέμων Ἰνδοῖς καὶ Βαβυλωνίοις καὶ κακῶς ἐν τῷ πολέμῳ φερόμενος, ἔγνω δεῖν πρὸς τὸν ἄρχοντα Τουρκίας διαπρεσβεύσασθαι καὶ συμμαχίαν ἐκείθεν αἰτήσασθαι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 9, line 30

ὑποστρέψας δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἡπείγετο καὶ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας Ἰνδοὺς διαγωνίσασθαι μετ' αὐτῶν.

7.4 Pseudo-Zonaras Lexicogr.

“” (From Wikipedia⁴)

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon (3136: 001) “Iohannis Zonarae lexicon ex tribus codicibus manuscriptis, 2 vols.”, Ed. Tittmann, J.A.H. Leipzig: Crusius, 1808, Repr. 1967. Alphabetic letter alpha, page 231, line 18

πέτρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἐν ἣ οὐ κάθεται ὄρνις διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπερύψηλον.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter alpha, page 327, line 8

παρὰ τὸ ἄχω, ἀφ' οὗ ἄχομαι, γίνεται ἀχάλλω, ὥσπερ ἄγω ἀγάλλω, εἶδω εἰ- δάλλω καὶ ἰνδάλλω.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter delta, page 478, line 20

κατὰ γὰρ τὴν τῶν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βα- σιλεύς.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1109, line 8

κύριον. [<Ἰνδακος>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1109, line 9

κύριον.] <Ἰνδοί>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 4

παρὰ Ῥωμαίοις τοῖς ἀσθενέσι διδό- μενον σιτίον, ὃ οὐτε ζῆν οὐτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. <Ἰνδικτίων>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 4

4.

CHAPTER 7. BYZANTINE

λέγεται καὶ Ἰνδικτος.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 12
ὄνομα θεᾶς. <Ἰνδαλμα>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 14
[παρὰ τὸ εἶδω, τὸ ὁμοιω, εἰδάλλω καὶ ἀποβολῇ τοῦ <ε> καὶ πλεονασμῷ τοῦ
<ν>, Ἰνδαλμα.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 21
ἰσχὺν παρέχω. <Ἰνδάλλεται>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1123, line 8
ὁ ποταμὸς ὁ παρ' Ἑβραίοις Φεισσών, παρὰ δὲ Ἰνδοῖς Γάγγης, παρὰ δὲ Αἰθιοψῶν
Ἰν- δὸς, παρ' Ἑλλησι δὲ Δανούβιος.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter kappa, page 1209, line
2

λέγει δὲ καὶ Διονύσιος, ὅτι ἔθνος ἐστὶν Ἰνδικόν.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter nu, page 1409, line 11
οἱ μὲν τὸ Σίναιον ὄρος φασὶν, οἱ δὲ ἕτερον ὄρος τοῦ Διονύσου, ἐνδότερον καὶ
ἐπέ- κεινα τῆς Ἰνδικῆς.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter sigma, page 1686, line
30

ἡ κειμένη πρὸς τῇ θαλάσ- ση τῇ Ποντικῇ τῇ φερομένη ἐπὶ Περσίδα καὶ Ἰνδίαν
καλεῖται Συρία.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter tau, page 1738, line 13

λίθος διαυγέστατος καὶ ὑποχλωρίζων, ἐν Τοπάζῳ, πόλει Ἰνδικῇ, εὕρισκόμενος·
ὃς τριβόμενος ἐν ἱατρικῇ ἀκόνῃ οὐκ ἐρυθρὸν ἀπο- δίδωσι κατὰ τὸ χρῶμα χυμὸν,
ἀλλὰ γαλακτώ- δη· ἐμπύπλησι δὲ κρατῆρας, ὅσους ἂν ἐθέλῃ ὁ ὑποτρίβων, καὶ οὔτε
τῷ σταθμῷ, οὔτε τῇ πε- ριφερείᾳ ἐλαττοῦται, ὃ καὶ παράδοξον.

7.5 Zosimus Hist.

Zosimus (Greek: Ζώσιμος ['zosimos]; also known by the Latin name Zosimus Historicus, i.e. "Zosimus the Historian"; fl. 490s–510s) was a Byzantine historian, who lived in Constantinople during the reign of the Byzantine Emperor Anastasius I (491–518). According to Photius, he was a comes, and held the office of "advocate" of the imperial treasury.

7.5. ZOSIMUS HIST.

Zosimus' *Historia Nova* (Ἱστορία Νέα, "New History"), is written in Greek in six books. For the period from 238 to 270, he apparently uses Dexippus; for the period from 270 to 404, Eunapius; and after 407, Olympiodorus. His dependence upon his sources is made clear by the change in tone and style between the Eunapian and Olympiodoran sections, and by the gap left in between them. In the Eunapian section, for example, he is pessimistic and critical of Stilicho; in the Olympiodoran section, he offers precise figures and transliterations from the Latin, and favors Stilicho.

The first book sketches briefly the history of the early Roman emperors from Augustus to Diocletian (305); the second, third and fourth deal more fully with the period from the accession of Constantius Chlorus and Galerius to the death of Theodosius I;[1] the fifth and sixth, the most useful for historians, cover the period between 395 and 410, when Priscus Attalus was deposed; for this period, he is the most important surviving non-ecclesiastical source. The work, which breaks off abruptly in the summer of 410 at the beginning of the sixth book, is believed to have been written in 498–518.

The style is characterized by Photius as concise, clear and pure;[1] other historians[who?] have judged his accounts confused or muddled, and valuable only because he preserves information from lost histories. The historian's object was to account for the decline of the Roman Empire from the polytheistic point of view. Zosimus is the only non-Christian source for much of what he reports.

In contrast to Polybius, who had narrated the rise of the Roman Empire, Zosimus documented the events and causes which led to its decline (i. 57). Though the decline of the Roman Empire was Zosimus' primary subject, he also discussed events connected with Persian, Greek, and Macedonian history, perhaps in imitation of Polybius. It is clear that Photius and Evagrius did not have any more of Zosimus' work than what survives today. Yet it is likely that either a part of the work has been lost or, more likely, that Zosimus did not live to finish it; for it does not cover all the areas that Zosimus himself tells us he intended to discuss (iv. 59. §4, 5, i. 58. §9, iv. 28. §3). There does not seem much probability in the conjecture that the monks and other ecclesiastics succeeded in suppressing that portion of the work in which the evil influences of their body were to be more especially touched upon.[2] If the work was thus left incomplete, that

CHAPTER 7. BYZANTINE

circumstance would account for some carelessness of style which is here and there apparent. There may appear some difficulty at first sight, however, in the statement of Photius, that the work, in the form in which he saw it, appeared to him to be a second edition. But it would seem that Photius was under some misapprehension. It is called in the manuscripts *Historia Nova* (in what sense is not quite clear). This may perhaps have misled Photius. He himself remarks that he had not seen the first edition.

Zosimus was a polytheist, and is by no means sparing of the faults and crimes of the Christian emperors. In consequence of this his credibility has been fiercely assailed by several Christian writers, and has been sometimes defended merely because his history tended to the discredit of many leading persons in the Christian party. The question does not, as has sometimes been supposed, turn upon the credibility of the historians whom Zosimus followed, for he did not adhere in all cases to their judgment with respect to events and characters. For instance, although Zosimus followed Eunapius for the period 270–404, he entirely differed from Eunapius in his account of Stilicho and Serena. Of modern writers, Baronius, Lelio Bisciola, C. v. Barth, J. D. Ritter, Richard Bentley, and G. E. M. de Ste. Croix, have taken the derogatory side. Bentley in particular speaks of Zosimus with great contempt.[3] On the other hand, his historical authority has been maintained by Leunclavius, G. B. von Schirach, J. Matth. Schrockh, and Reitemeier. There are no doubt numerous errors of judgment to be found in the work, and sometimes (especially in the case of Constantine) an intemperate expression of opinion, which somewhat exaggerates, if it does not distort the truth. It is not to be wondered at that one who held to the old faith should attribute the downfall of the Roman Empire in great part to the religious innovations attendant upon the spread of Christianity. (From Wikipedia⁵)

Zosimus Hist., *Historia nova* (4084: 001) “Zosime. Histoire nouvelle, vols. 1–3.2”, Ed. Paschoud, F. Paris: Les Belles Lettres, 1:1971; 2.1–2.2:1979; 3.1:1986; 3.2:1989. Book 1, chapter 5, section 1, line 2

Ἐπεὶ δὲ Δαρεῖον μὲν Βῆσος ἀνεῖλεν, Ἀλέξανδρος δὲ μετὰ τὰς ἐν Ἰνδοῖς πράξεις ἐπανελθὼν εἰς Βαβυλῶνα τοῦ βίου μετέστη, τότε δὴ τῆς Μακεδόνων

5. <http://en.wikipedia.org/wiki/Zosimus>

7.6. APOMASAR ASTROL.

ἀρχῆς εἰς σατραπείας διαιρεθείσης, οὕτω τε τοῖς πρὸς ἀλλήλους συνεχέσι πολέμοις ἐλαττωθείσης, ἡ τύχη Ῥωμαίοις τὰ [τε] λειπόμενα τῆς Εὐρώπης πεποίηκεν ὑποχείρια.

7.6 Apomasar Astrol.

Abū Maʿshar, Jaʿfar ibn Muḥammad al-Balkhī (also known as al-Falakī or Ibn Balkhī, Latinized as Albumasar, Albusar, or Albuxar) (10 August 787 in Balkh, Khurasan – 9 March 886 in Wāsiṭ, Iraq), was an astrologer, astronomer, and Islamic philosopher, thought to be the greatest astrologer of the Abbasid court in Baghdad. He was not a major innovator and as an astrologer he was not intellectually rigorous. Nevertheless, he wrote a number of practical manuals on astrology that profoundly influenced Muslim intellectual history and, through translations, that of western Europe and Byzantium.

He found influence in the work of Greek, Mesopotamian, Islamic and Persian scholars.[4] Richard Lemay has argued that the writings of Albumasar were very likely the single most important original source of Aristotle’s theories of nature for European scholars, starting a little before the middle of the 12th century.[5]

It was not until later in the 12th century that the original books of Aristotle on nature began to become available in Latin. The works of Aristotle on logic had been known earlier, and Aristotle was generally recognized as “the master of logic.” But during the course of the 12th century, Aristotle was transformed into the “master of those who know,” and in particular a master of natural philosophy. It is notable that the work of Albumasar (or Balkhi), in question, is a treatise on astrology. Its Latin title is “Introductorium in Astronomiam”, a translation of the Arabic Kitāb al-mudkhal al-kabir ila ’ilm ahkam an-nujjum, written in Baghdad in the year 848 A.D. It was translated into Latin first by John of Seville in 1133, and again, less literally and abridged, by Herman of Carinthia in 1140 A.D. Amir Khusrav mentions that Abu Maʿshar came to Benaras (Varanasi) and studied astronomy there for ten years.[6]

Introductions to astrology

CHAPTER 7. BYZANTINE

Kitāb al-mudkhal al-kabīr, an introduction to astrology which received many translations to Latin and Greek starting from the 11th-century. It had significant influence on Western philosophers, like Albert the Great.[2]

Kitāb mukhtaṣar al-mudkhal, an abridged version of the above, later translated to Latin by Adelard of Bath.[2]

Historical astrology

Kitāb al-milal wa-l-duwal ("Book on religions and dynasties"), probably his most important work, commented on in the major works of Roger Bacon, Pierre d'Ailly, and Pico della Mirandola.[2]

Fī dhikr ma tadullu ʿalayhi al-ashkhāṣ al-ʿulwiyya ("On the indications of the celestial objects"),

Kitāb al-dalālāt ʿalā al-ittiṣālāt wa-qirānāt al-kawākib ("Book of the indications of the planetary conjunctions"),

Kitāb al-ulūf ("Book of thousands"), preserved only in summaries by Sijzī.[2]

Kitāb taḥāwīl sinī al-ʿālam (Flowers of Abu Ma'shar), uses horoscopes to examine months and days of the year. It was a manual for astrologers. It was translated in the 12th century by John of Seville.[4]

Genethliology

Kitāb taḥāwīl sinī al-mawālīd ("Book of the revolutions of the years of nativities"). translated into Greek in 1000, and from that translation into Latin in the 13th century.

Kitāb mawālīd al-rijāl wa-l-nisā, ("Book of nativities of men and women"), which was widely circulated in the Islamic world.[2]

Books available in Latin and Greek translations

De magnis coniunctionibus, ed.-transl. K. Yamamoto, Ch. Burnett, Leiden, 2000, 2 vols. (Arabic & Latin text) De revolutionibus nativitatium, ed. D. Pingree, Leipzig, 1968 (Greek text) Liber florum Translated by James Herschel Holden in Five Medieval Astrologers (Tempe, Az.: A.F.A., Inc., 2008): 13-66. Introductorium maius, ed. R. Lemay, Napoli, 1995–1996, 9 vols. (Arabic text & two Latin translations) Ysagoga minor, ed.-transl. Ch. Burnett, K. Yamamoto, M. Yano, Leiden-New York, 1994 (Arabic & Latin text) (From Wikipedia⁶)

6. http://en.wikipedia.org/wiki/Abu_Ma%27shar_al-Balkhi

7.6. APOMASAR ASTROL.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum (4361: 008) “Albumasaris de revolutionibus nativitatum”, Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1968. Page 2, line 12

καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ κοινωνοῦντος αὐτῷ β' Περὶ ὧν σημαίνουσιν οἱ τε ἀγαθοποιοὶ ἐπιμερίζοντες καὶ οἱ κακοποιοὶ καὶ οἱ κοινωνοῦντες κατὰ τε ὄριον καὶ κατὰ τὰς ἀκτῖνας γ' Καὶ περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ἕτερον δ' Περὶ τῆς σημασίας τῶν ἀστέρων ὅτε ὁ μὲν εἰς αὐτῶν ἐπιμερίζει, ὁ δὲ κοινωνεῖ αὐτῷ ε' Περὶ τῆς σημασίας τοῦ χρονοκράτορος καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος <καὶ> τοῦ ὠροσκόπου ς' Περὶ ὧν εἶπον οἱ Ἴνδοι περὶ τοῦ νουπεῦχρος καὶ περὶ ὧν σημαίνει ἀγαθῶν καὶ κακῶν Τμημα τέταρτον περιέχον λόγους <ζ> α' Περὶ τῆς περιόδου τῶν <ζ> ἀστέρων τῆς λεγομένης φαρταρίας β' Καὶ περὶ τοῦ Ἀναβιβάζοντος καὶ Καταβιβάζοντος Τμημα πέμπτον περιέχον λόγους <η> α' Περὶ τῆς ἀποκατα<στά>σεως τῶν ἀστέρων ἐν ταῖς τῶν χρόνων ἐναλλαγαῖς εἰς τοὺς ἰδίους τόπους καὶ τῆς εἰς ἀλλήλους αὐτῶν ἐπεμβάσεως

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 12, line 8

Περὶ ὧν συμβάλλεται πρὸς διά- γνωσιν τῶν διαθέσεων ἢ τῶν ἐτῶν ἐναλλαγῇ ἦτοι περὶ τῆς ὠφελείας τῆς ἀπὸ τῶν ἐναλλαγῶν τῶν ἐτῶν

Ἡ μὲν ἀρετὴ τῆς διαγνώσεως κατὰ τοὺς ἀνθρώπους πραγμάτων καὶ διαθέσεων ἀπὸ τῆς τῶν ἐτῶν ἐναλλαγῆς πρόδηλος· ἅπαντα γὰρ τὰ ἔθνη, οἱ τε Βαβυλώνιοι καὶ Πέρσαι καὶ Ἴνδοι καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ τοῦτων βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται οὐ πρότερον ἐπεχειροῦν τινὶ πράγματι ἐν τινὶ <ἔτει> πρὶν ἢ ἰδεῖν τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου τοῦ γενεθλίου αὐτῶν.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 170, line 12t

Περὶ τῶν λεγομένων νουπαχρατῶν καὶ τῶν κυρίων αὐτῶν καὶ τοῦ περιπάτου αὐτῶν καὶ τῆς τρίτης διαιρέσεως αὐτῶν, καὶ περὶ δια- γνώσεως παντὸς ἐπιμερίζοντος καὶ τῆς σημασίας αὐτοῦ καὶ τῆς σημασίας τοῦ συνεπιμερίζοντος αὐτῷ ἢ κατὰ σῶμα ἢ κατὰ ἀκτῖνα καθὼς οἱ Ἴνδοι ἐξέθεντο.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 170, line 15

Τῷ μὲν ἐπιμερισμῷ ᾧ προείπομεν ἑναγχος χρῶνται οἱ τε Βαβυλώνιοι καὶ οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι· οἱ μέντοι Ἴνδοι καὶ οἱ γειτνιαζόντες αὐτοῖς, ἰδόντες ἐν ἐνὶ ἐπιμερισμῷ διάφορα πάθη τοῖς ἀνθρώποις ἐπισυμβαίνον- τα, οὐκ ἐποίησαν τὸν ἐπιμερισμὸν κατὰ τὰ ὅρια ὡς οἱ λοι- ποί, ἀλλ' ἐποίησαν τοῦτον κατὰ τὰ νουπάχρατες ὡς ἂν ἀκριβέστερον προβαίνωσι τὰ ἀποτελέσματα.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 171, line 3

Τὸ δὲ τοιοῦτον ὄνομα τῇ Ἰνδῶν διαλέκτῳ ἐρμηνεύεται τὸ ἑννατον, καὶ ἔστι διακοσίων λεπτῶν ἦτοι τριῶν μοιρῶν καὶ τρίτου μοίρας ὀρθῆς· ἔσται οὖν ἐν ἐκάστῳ ζωδίῳ ἐννέα ἑννατα, ὧν ἕκαστον ἔχει ἴδιον ἐπικρατήτορα.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 172, line 22

CHAPTER 7. BYZANTINE

Τὸν δὲ περίπατον τῶν τοιούτων ἐννάτων ἐν τε τοῖς γενεθλίοις καὶ ἐν ἑτέροις καὶ τὴν διαίρεσιν αὐτῶν τὴν εἰς τὰ τρίτα ὡς ἐν μυστηρίῳ κατεῖχον οἱ Ἰνδοί, μὴ ἀπο- καλύπτοντες τοῦτο εἰ μὴ γε μόνοις τοῖς ἐπ' ἄκρον ἑλη- λακόσι τῆς ἐπιστήμης, ὀρκίζοντες αὐτοὺς πρότερον ἐν μυστηρίῳ ἔχειν τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν καὶ μὴ ἀνα- κοινοῦσθαι ταύτην τοῖς ἀγροικοτέροις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς γινώσκουσι τὸ μέτρον τοῦ μαθήματος καὶ ὅσον ὑπερέχει ὁ ἐπιστήμων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· οἱ δὲ παραλαβόντες τὴν τοιαύτην μέθοδον μεγάλας ὁμολόγουν χάριτας τῷ διδάσκοντι.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 178, line 20t

Περὶ διαγνώσεως τοῦ χρονο- κράτορος ἐκ τῶν ἐννάτων κατὰ τὴν Ἰνδῶν δόξαν
Ὅτε καταντήσῃ ὁ χρόνος εἰς τι ζῳδίων, λαμβάνουσιν οἱ Ἰνδοὶ χρονοκράτορα τὸν κύριον τοῦ πρώτου ἐννάτου, εἴτε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῳδίου κατήντησεν ἢ ἐναλλαγὴ εἴτε εἰς τὸ τέλος.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 179, line 19

εἰ δὲ καταντήσῃ τὸ ἔτος τυχὸν ἐπὶ τοὺς Διδύμους εἰς οἷονδῆποτε τόπον αὐτῶν, ἔσται ἡ Ἀφροδίτη κυρία τοῦ ἔτους διὰ τὸ κυρίαν αὐτὴν εἶναι τοῦ πρώτου ἐννάτου τῶν Διδύμων· εἰ δὲ τὸ ἔτος καταντήσῃ ἐπὶ τὸν Καρκίνον, παραλαμβάνουσιν ὡσαύτως οἱ Ἰνδοὶ τὴν Σελήνην κυρίαν τοῦ ἔτους διὰ τὸ κυριεύειν αὐτὴν τοῦ πρώτου ἐννάτου τοῦ Καρκίνου.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 180, line 10

περὶ δὲ τῶν κατὰ μῆνα καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἀποτελεσμάτων ἀπὸ τῶν ἐννάτων καθὼς ἐδό- ξασαν οἱ Ἰνδοὶ διηγησόμεθα εἰς τὸ μετέπειτα, τοῦ Θεοῦ θέλοντος.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 235, line 26

κατὰ τὸ μὲν [τὸ] ἀπὸ τοῦ ζῳδίου τοῦ καταντήματος ὀφείλεις ποιεῖν οὕτως· ἵνα ἐπιβλέπῃς πρὸς τὸν κύριον τοῦ κατα<ντήματος> ὅς ἐστιν κύριος τοῦ πρώτου ἐννατημορίου [τοῦ ἀπαντήματος] τοῦ ζῳδίου ὡς οἱ Ἰνδοὶ δοξάζουσιν, καθὼς ἐδηλώσαμεν ἐν τῷ τρίτῳ τμήματι ταύτης τῆς βίβλου.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 236, line 33

ὁ αὐτὸς γοῦν ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐστι ἐκάστου μηνός, διότι ποιοῦσι τὰς ἡμέρας τῶν ὅλων μηνῶν τῶν γενεθλιακῶν ἐτῶν ἴσας ὥστε μὴ εἶναι τὸν ἕνα μῆνα ἐλάττονα ἢ μείζονα τοῦ ἑτέρου.

7.7 Theodore (? Abu-Qurrah) | (? of Nicaea)

Theodore Abū Qurrah (Greek: Θεόδωρος Ἀβουκάρας, Theodoros Aboukaras; c. 750 – c. 823) was a 9th-century Orthodox Christian theologian who lived in the early Islamic period.

7.7. THEODORE (? ABU-QURRAH) | (? OF NICAIA)

He was born around 750 in the city of Edessa, in northern Mesopotamia, and was the Chalcedonian or Melkite bishop of the nearby city of Harran between 795 and 812. According to a late (and hostile) source, he was removed from his see by the Melkite bishop of Antioch, Theodoret (795–812), because of his heretical Christology, although this is unlikely: between 813 and 817 he debated with the Monophysites of Armenia at the court of Ashot Msakeri.[1]

He has traditionally been thought to have been a monk at the monastery of Mar Saba (the monastery where, earlier, John of Damascus had lived), but this has been shown to be due to a confusion with Theodore of Edessa.[2]

He died between 820 and 825.

Abū Qurrah was among the earliest Christian authors to use Arabic alongside Abu-Ra'itah of Tikrit, Ammar al-Basri and Abdulmasih al-Kindi. Some of his works were translated into Greek, and so circulated in Byzantium.[3] He wrote thirty treatises in Syriac, but none of these have yet been identified.[4] His writings provide an important witness to Christian thought in the early Islamic world. A number of them were edited with German translations by Georg Graf and have now been translated into English by John C. Lamoreaux.[5]

Abū Qurrah argued for the rightness of his faith against the habitual challenges of Islam, Judaism and those Christians who did not accept the doctrinal formulations of the Council of Chalcedon, and in doing so re-articulated traditional Christian teachings at times using the language and concepts of Islamic theologians: he has been described by Sidney H. Griffith as a Christian *mutakallim*. [6] He attracted the attention of at least one Muslim Mu'tazilite *mutakallim*, Isa ibn Sabih al-Murdaq (died 840), who is recorded (by the biobibliographical writer, Ibn al-Nadim, who died in 995) as having written a refutation of Abū Qurrah. [7] The subjects covered were, in the main, the doctrine of the Trinity, the Incarnation, and the Sacraments, as well as the practices of facing east in prayer (rather than towards Jerusalem or Mecca), and the veneration of the cross and other images.

In his *On the Existence of God and the True Religion*, he used a thought experiment in which he imagined himself having grown up away from civilization (on a mountain) and descending to 'the cities'

CHAPTER 7. BYZANTINE

to inquire after the truth of religion: an attempt to provide a philosophical argument in support of Chalcedonian Christianity from first principles.

Theodore also translated the pseudo-Aristotelian *De virtutibus animae* into Arabic from Greek for Tahir ibn Husayn at some point, perhaps around 816.[8] (From Wikipedia⁷)

Theodorus Epist., *Epistulae* (3158: 001) “Épistoliers byzantins du xe siècle”, Ed. Darrouzès, J. Paris: Institut Français d’Études Byzantines, 1960; *Archives de l’orient chrétien* 6. Epistle 7, line 21

Τὸν δὲ κοινωνοῦντά σοι καὶ τῆς στέγης καὶ τοῦ πρὸς ἐμὲ φίλτρου ὡς ἐξ ἡμῶν προσαγόρευσον· οὕτω γὰρ τὰς ὀλυμπιακὰς ἐδοξάμην θρίδακας ὑπὲρ τοὺς τῶν Ἰνδῶν λυχνίτας καὶ σμαράγδους· εἰ δὲ δι’ ἐπιστολῆς ἡμᾶς οὗτος δεξιῶσεται, τάχα ἂν τῶν αὐτοῦ σπερμάτων τοὺς καρποὺς φάγεται· ὅμως ἔρρωσο καὶ αὐτός· τοῦτο γὰρ φίλον ἐμοί.

7.8 Georgius Acropolites

George Akropolites, Latinized as Acropolites or Acropolita (Greek: Γεώργιος Ἀκροπολίτης, Georgios Akropolitēs, 1217 or 1220 – 1282), was a Byzantine Greek historian and statesman born at Constantinople. (From Wikipedia⁸)

Georgius Acropolites *Hist.*, *Epitaphius* in Joannem Ducam (3141: 009) “Georgii Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Section 13, line 16

ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ἀνδρείας ἐκείνου γνωρίσματα τοῦ στερροῦ καὶ καρτερικοῦ καὶ βεβηκότος ὡς τὸ τετράγωνον, τοῦ ὀξυτέρου πνεύματος ἢ πυρὸς ὁπότε καιρὸς καλοῖ καὶ ἀκμὴ κατεπεῖγει καιροῦ, κατὰ ταῦτά δὲ καὶ τὰ τῆς φρονήσεως σύμβολα, ἢ πασῶν τῶν ἀρετῶν ὑπερτέθεται ἢ μᾶλλον κρεῖττον εἰπεῖν ἢ τὰς ἀρετὰς εἰδοποίησε καὶ ἀρετὰς εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι πέπεικε, τούτων δὴ πάντων ὡς ἐνὸν ἡμῖν καὶ ὡς ὁ καιρὸς δίδωσιν οἱ χαρακτῆρες καὶ τὰ ἰνδάλματα προκεκέντηνται· ἐπεὶ δὲ καὶ καλοκαγαθίας

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Theodore_Abu_Qurrah

8. http://en.wikipedia.org/wiki/George_Akropolites

7.9. TESTAMENTA XII PATRIARCHARUM

καὶ ἡμερότητος ἐμνήσθημεν, ἐνταῦθά μοι τοῦ λόγου τὰ δάκρυα προπηδᾷ ἀναλογιζο-
μένῳ τὴν τούτου περὶ τοὺς ἐπταικότας συμπάθειαν, οἶμαι δὲ καὶ πάντες ἐν τούτοις
πλέον θρηνήσετε.

Georgius Acropolites Hist., In Gregorii Nazianzeni sententias (3141: 012)
“Georgii Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903,
Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Section 8, line 3

παῖσι δὲ λέγω Χαλδαίοις, Αἰγυπτίοις, Ἰνδοῖς, αὐτοῖς Ἑλλήσιν, ἀπα-
ξ ἀπλῶς τοῖς ὁπωσοῦν ἀψαμένοις θεολογίας καὶ βεβουλημένοις διαλεχθῆναι περὶ θεοῦ τοῦτο γοῦν
τὸ ὄν καὶ δημιουργικὸν καθω-
μολόγηται αἴτιον.

Georgius Acropolites Hist., In Gregorii Nazianzeni sententias Section 9, line
8

καὶ τοῦτο εἰκότως· τὰ γὰρ ἐκ διαμέτρου πρὸς ἄλληλα κείμενα ἰνδάλματά τινα
προβάλλουσιν ὁμοιότητος.

Georgius Acropolites Hist., Laudatio Petri et Pauli (3141: 013) “Georgii
Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978
(1st edn. corr. P. Wirth). Section 17, line 54

καὶ ἵνα συντόμως ἐρῶ· Πέτρον μὲν εὗρισκω τῆς πρακτικῆς εἰκόνας ἀκριβεστάτας
ἐμφαίνοντα, Παῦλον δὲ θεωρίας ὡς ἐναργῆ τὰ ἰνδάλματα.

7.9 Testamenta XII Patriarcharum

“” (From Wikipedia⁹)

Testamenta XII Patriarcharum, Testamenta xii patriarcharum (1700: 001)
“Testamenta xii patriarcharum, 2nd edn.”, Ed. de Jonge, M. Leiden: Brill, 1970;
Pseudepigrapha veteris testamenti Graece 1. Testamentum 11, chapter 11, section
2, line 2

Ἐλθὼν δὲ εἰς Ἰνδοκολπίτας μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἡρώτουν με· καὶ γὰρ εἶπον ὅτι
δοῦλος αὐτῶν εἰμι ἐξ οἴκου, ἵνα μὴ αἰσχύνω τοὺς ἀδελφούς μου.

7.10 Geoponica

The Geoponica (also spelled Geoponika) is a twenty-book collection
of agricultural lore, compiled during the 10th century in Constantino-
ple for the Byzantine emperor Constantine VII Porphyrogenitus. The

9.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Greek word *Geoponica* signifies "agricultural pursuits" in its widest sense.

The 10th century collection is sometimes (wrongly) ascribed to the 7th century author Cassianus Bassus, whose collection, also titled *Geoponica*, was integrated into the extant work. Bassus drew heavily on the work on another agricultural compiler, Vindonius Anatolius (4th century). The ultimate sources of the *Geoponica* include Pliny, various lost Hellenistic and Roman-period Greek agriculture and veterinary authors, the Carthaginian agronomist Mago, and even works passing under the name of the Persian prophet Zoroaster. (The names of the principal sources for each section are attached to the text, although the age and correctness of these attributions remains in doubt.) The Greek manuscript tradition is extremely complex and not fully understood. Syriac, Pahlavi, Arabic and Armenian translations attest to its worldwide popularity and complicate the manuscript tradition still further. Contents

The *Geoponica* embraces all manner of "agricultural" information, including celestial and terrestrial omens, viticulture, oleoculture, apiculture, veterinary medicine, the construction of fishponds and much more. (From Wikipedia¹⁰)

Geoponica, *Geoponica* (4080: 001) "Geoponica", Ed. Beckh, H. Leipzig: Teubner, 1895. Book 2, chapter 6, section 23, line 5

σχοίνους τε γὰρ φυομένους <ἄς> τινες ὀλοσχοίνους καλοῦσι, καὶ βούτομον, καὶ βάτους, καὶ κύπειρον, ἣν τινες ζέρναν καλοῦσιν· ἔτι δὲ καὶ ἄγρωστιν πολλὴν καὶ εὐτροφον, καλάμους τε τοὺς καλουμένους Ἰνδικούς, ὑπὸ τινων δὲ μεστοκαλάμους, ὑπ' ἐνίων βαλίτας, καὶ σύριγγας δασεῖς καὶ ἀπαλοὺς σημαίνειν φασίν, ὡς ὕδωρ ἔχοντος τοῦ τόπου.

Geoponica, *Geoponica* Book 6, chapter 8, section 1, line 2

β' νάρδου Ἰνδικῆς ἢ Κελτικῆς λι.

Geoponica, *Geoponica* Book 8, chapter 22, section 2, line 3

θ' νάρδου Ἰνδικῆς δραχ.

Geoponica, *Geoponica* Book 16, chapter 22, section 3, line 3

τὴν δὲ Βακτριανὴν κάμηλον, ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τῇ Ἰνδικῇ, ὑπὸ συάγρων τῶν συννεμομένων συλλαμβά- νειν, ὁ αὐτὸς Δίδυμός φησιν.

Geoponica, *Geoponica* Book 16, chapter 22, section 9, line 1

Ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἐνεχθεῖ- σαν ἐθεασάμην ἐν Ἀντιοχείᾳ καμηλοπάρδαλιν.

10. <http://en.wikipedia.org/wiki/Geoponica>

7.11 Constantine VII

Constantine VII Porphyrogennetos or Porphyrogenitus, "the Purple-born" (that is, born in the imperial bed chambers) (Greek: Κωνσταντῖνος Ζ΄ Πορφυρογέννητος, Kōnstantinos VII Porphyrogenētos; September 2, 905 – November 9, 959), was the fourth Emperor of the Macedonian dynasty of the Byzantine Empire, reigning from 913 to 959. He was the son of the emperor Leo VI and his fourth wife, Zoe Karbonopsina, and the nephew of his predecessor, the emperor Alexander.

Most of his reign was dominated by co-regents: from 913 until 919 he was under the regency of his mother, while from 920 until 945 he shared the throne with Romanos Lekapenos, whose daughter Helena he married, and his sons. Constantine VII is best known for his four books, *De Administrando Imperio* (bearing in Greek the heading Προς τον ἴδιον υἱόν Ρωμανόν), *De Ceremoniis* (Περὶ τῆς Βασιλείου Τάξεως), *De Thematibus* (Περὶ θεμάτων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως), and *Vita Basilii* (Βίος Βασιλείου). (From Wikipedia¹¹)

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus (3023: 001) "Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 1: excerpta de legationibus, pts. 1–2", Ed. de Boor, C. Berlin: Weidmann, 1903. Page 91, line 28

3. Ὅτι Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς, ἐν μὲν Αἰθίοφι βασιλεύοντος Ἑλλησθεαίου, Ἐσιμιφραίου δὲ ἐν Ὀμηρίταις, πρεσβευτὴν Ἰουλιανὸν <ἔπεμψεν> ἀξιῶν ἅμφω Ῥωμαίοις διὰ τὸ τῆς γνώμης ὁμόγνωμον Πέρσαις πολεμοῦσι ξυνάρασθαι, ὅπως Αἰθίοπες μὲν ὠνούμενοί τε τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν, ἀποδιδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται χρημάτων μεγάλων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκ ἔτι ἀναγκασθῆσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολέμους μετενεγκεῖν (αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ μέταξα, ἐξ ἧς εἰώθασι τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τὰ νῦν δὲ σερικὴν ὀνομάζουσιν), Ὀμηρίται δὲ ὅπως Κάϊσόν τε τὸν φυγάδα φύλαρχον Μααλδηνοῖς καταστήσωνται καὶ στρατῷ μεγάλῳ αὐτῶν τε Ὀμηριτῶν καὶ Σαρακηνῶν τῶν Μααλδηνῶν ἐσβάλῃσιν ἐς τὴν Περσῶν γῆν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 92, line 11

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Constantine_VII

CHAPTER 7. BYZANTINE

τοῖς τε γὰρ Αἰθίοψι τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι πρὸς τῶν Ἰνδῶν ἀδύνατα ἦν, ἐπειδὴ αἰὲν οἱ Περσῶν ἔμποροι πρὸς αὐτοῖς <τοῖς ὄρμοις> γενόμενοι, οὗ δὴ τὰ πρῶτα αἱ τῶν Ἰνδῶν νῆες καταΐρουσιν, ἅτε χώραν προσοικοῦντες τὴν ὁμορον, ἅπαντα ὠνεῖσθαι τὰ φορτία εἰώθασιν· καὶ τοῖς Ὀμηρίταις χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψαμένοις ἔρημόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσιν ἐπ' ἀνθρώπους πολλῶ μαχιμωτέρους ἶέναι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 123, line 30

ἡμῶν δὲ ἐς ἕτερα τρεψάντων τὸν λόγον καὶ φιλοφροσύνη τὸν σφῶν αὐτῶν καταπραΰνάντων θυμόν, μετὰ τὸ δεῖπνον ὡς διανέστημεν, δώροις ὁ Μαξιμίνος Ἐδέκωνα καὶ Ὀρέστην ἐθεράπευσε σσηρικοῖς ἐσθήμασι καὶ λίθοις Ἰνδικαῖς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 132, line 12

ἐπιμεληθέντες δὲ καὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν λοιπῶν ὑποζυγίων παρὰ τὴν βασιλίδαν ἀφικόμεθα, καὶ αὐτὴν ἀσπασάμενοι καὶ δώροις ἀμειψάμενοι, τρισὶ τε ἀργυραῖς φιάλαις καὶ ἐρυθροῖς δέσμασι καὶ τῷ ἐξ Ἰνδίας πεπέρει καὶ τῷ καρπῷ τῶν φοινίκων καὶ ἑτέροις τραγήμασι διὰ τὸ μὴ ἐπιχωριάζειν τοῖς βαρβάροις οὗσι τιμίους, ὑπέξιμεν εὐξάμενοι αὐτῇ ἀγαθὰ τῆς ξενίας πέρι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 428, line 10

49. Ὅτι πλεῖσται ὅσαι πρεσβεῖαι πρὸς Τραιανὸν παρὰ βαρβάρων ἄλλων τε καὶ Ἰνδῶν ἀφίκοντο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 478, line 9

ὀπηνίκα δ' εἶδε τὸ Ἰνδικὸν ζῶον ὁ Χαγάνος ἐλέφαντα, παραυτίκα καταλύει τὸ θέατρον καὶ παλιννοστεῖν προστάττει τὸ θηρίον παρὰ τὸν Καίσαρα, ἢ καταπλαγεὶς ἢ ἀποφαυλίσας τὸ θαυμαζόμενον, οὐκ ἔχω εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἂν ἐκρυψάμην.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 488, line 21

τετάρτη δὲ ἡμέρα, καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εὐσθενούσης τοῖς πρὸς ζωὴν ἀναγκαιοτάτοις τῷ βίῳ, ὁ Χαγάνος πρέσβεις ἐξέπεμψεν Ἰνδικὰς ὑπὸ τοῦ Πρίσκου λαβεῖν ἀξιῶν καρυκείας.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 488, line 23

ὁ μὲν οὖν Πρίσκος τοῦ βαρβάρου τὴν ἀξίωσιν ἐθεράπευε πέπερί τε ἐξέπεμψε καὶ φύλλον Ἰνδικὸν κασιάν τε καὶ τὸ λεγόμενον κόστον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 514, line 24

7.11. CONSTANTINE VII

αὐτῷ δὲ τὰ Ἰνδῶν ἔφη ἐν τῷ τότε μέλειν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 514, line 32

ἦκον δὲ καὶ παρὰ τῶν αὐτονόμων τῶν Ἰνδῶν πρέσβεις παρὰ Ἀλέξανδρον καὶ παρὰ Πάφρου ἄλλου του ὑπάρχου Ἰνδῶν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 7

6. Ὅτι παρεγένοντο παρὰ Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν τῶν ὑπολειπομένων πρέσβεις ἐνδιδόντες τὸ ἔθνος, καὶ παρὰ Ὀξυδρακῶν οἳ τε ἡγεμόνες τῶν πόλεων καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ καὶ ἄλλοι ἅμα τούτοις ἕκατὸν καὶ πεντήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐτοκράτορες περὶ σπονδῶν δῶρά τε ὅσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζοντες καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόντες.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 11

συγγνωστὰ δὲ ἁμαρτεῖν ἔφασαν οὐ πάλαι παρ' αὐτὸν πρεσβευσάμενοι· ἐπιθυμεῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐλευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἥντινα ἐλευθερίαν ἐξ ὅτου Διόνυσος ἐς Ἰνδοὺς ἦκε σώαν σφίσιν εἶναι ἐς Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ δοκοῦν ἐστιν, ὅτι καὶ Ἀλέξανδρον ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι λόγος κατέχει, ξατράπην τε ἀναδέξασθαι ὅντινα τάττοι Ἀλέξανδρος καὶ φόρους ἀποίσειν τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέξανδρος.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 18

ὁ δὲ χιλίους ἤτησε τοὺς κρατιστεύοντας τοῦ ἔθνους, οὓς, εἰ μὲν βούλοιντο, ἀντὶ ὁμήρων καθέξειν, εἰ δὲ μὴ, ξυστρατεύοντας ἔξειν, ἔστ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 24

7. Ὅτι καὶ παρὰ Ὀσσαδίων γένους αὐτονόμου Ἰνδικοῦ πρέσβεις ἦκον ἐνδιδόντες καὶ οὗτοι τοὺς Ὀσσαδίους.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 516, line 8

9. Ὅτι παρελθόντι Ἀλεξάνδρῳ ἐς Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον, ὑπὲρ ὧν μὲν ἕκαστοι οὐκ ἀναγέγραπται· δοκεῖν δ' ἔμοιγε αἱ πολλαὶ στεφανούντων τε αὐτὸν ἦσαν καὶ ἐπαινούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδικαῖς, καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει χαίρειν φασκόντων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis (3023: 002) "Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta,

CHAPTER 7. BYZANTINE

vol. 2: excerpta de virtutibus et vitiis, pts. 1 & 2", Ed. Büttner-Wobst, T., Roos, A.G. Berlin: Weidmann, 2.1:1906; 2.2:1910. Volume 1, page 147, line 23

Ἐπὶ τούτου γὰρ τοῦ μακαρίου καὶ οἱ ἐνδότεροι Ἰνδοὶ καὶ Ἰβηρες προσῆλθον τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, καὶ οἱ Ἀρμένιοι τελείως ἐπίστευσαν μετὰ καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Τιριδάτου διὰ τοῦ πολυάθλου μάρτυρος καὶ μεγάλου Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 1, page 246, line 30

(17, 108, 4). Ὅτι Ἀρπαλὸς ὁ τῶν ἐν Βαβυλῶνι θησαυρῶν καὶ τῶν προσόδων τὴν φυλακὴν πεπιστευμένος, ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐστράτευσεν, ἀπέγνω τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ· δοὺς δ' ἐαυτὸν εἰς τρυφὴν καὶ πολλῆς χώρας ἀποδεδειγμένος σατράπης τὸ μὲν πρῶτον εἰς ὕβρεις γυναικῶν καὶ παρανόμους ἔρωτας ἐξετράπη καὶ πολλὰ τῆς γάζης ἀκρατεστάταις ἡδοναῖς κατηνάλωσεν· ἀπὸ δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης πολὺ διάστημα κομίζων ἰχθύων πλῆθος καὶ δίκαιαν πολυδάπανον ἐνιστάμενος ἐβλάσφη μεῖτο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 1, page 300, line 26

(33, 18). Ὅτι ὁ Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς ἐπιείκειαν καὶ φιλανθρωπίαν ζηλώσας αὐτομάτην ἔσχε τὴν ἐπίρροιαν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλεῖον ἠὔξησε· μέχρι <γὰρ> τῆς Ἰνδικῆς διατείνας τῆς ὑπὸ τὸν Πῶρον γενομένης χώρας ἐκυρίευσεν ἀκινδύνως.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 2, page 253, line 14

καὶ αὐτῷ διὰ τοῦτο πολλοὶ μὲν δῆμοι πολλοὶ δὲ καὶ δυνάσται, ἄλλοι τε καὶ Ἰνδολογιστὴς καὶ Μανδόνιος Ἰαγερτανοί, προσεχώρησαν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis (3023: 003) "Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 3: excerpta de insidiis", Ed. de Boor, C. Berlin: Weidmann, 1905. Page 3, line 24

2. Ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδικὸν πόλεμον Σεμίραμις, ἐπεὶ ὁδοιποροῦσα ἐγένετο ἐν Μήδοις, ἀναβᾶσα ἐπὶ τι ὑψηλὸν ὄρος πάντοθεν πλὴν καθ' ἐν μέρος περιερρωγὸς καὶ ἄβατον λισσάδι καὶ ἀποτόμῳ πέτρᾳ, ἐθεῖτο τὴν στρατιὰν ἀπὸ τινος ἐξέδρας, ἣν παραχρῆμα ὠκοδομήσατο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 47, line 12

Ὁ δὲ νεκρὸς ἔτι ἔκειτο ἔνθα ἔπεσεν ἀτίμως πεφυρμένος αἵματι, ἀνδρὸς ἐλάσαντος μὲν πρὸς ἐσπέραν ἄχρι Βρεττανῶν τε καὶ Ὠκεανοῦ, διανοουμένου δ' ἐλαύνειν πρὸς ἑω ἐπὶ τὰ Πάρθων ἀρχεῖα καὶ Ἰνδῶν, ὡς ἄν, κάκείνων ὑπηκόων γενομένων, εἰς μίαν ἀρχὴν κεφαλαιωθείη γῆς πάσης καὶ θαλάττης τὰ κράτη· τότε δ' οὖν ἔκειτο,

7.11. CONSTANTINE VII

μηδενὸς τολμῶντος ὑπομένειν καὶ τὸν νεκρὸν ἀναι- ρεῖσθαι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 130, line 12

ὁ δὲ τοῦ βασιλέως γαμβρὸς Ζήνων τὴν ὕπατον ἔχων ἀρχὴν ἔστελλε τοὺς τὸν Ἰνδακὸν ἀπο- στήσοντας ἀπὸ τοῦ λεγομένου Παπρίου λόφου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 130, line 15

τοῦτον γὰρ πρῶτος Νέων ἐφώλευε· μεθ' ὃν Παπίριος καὶ ὁ τοῦδε παῖς Ἰνδακός, τοὺς προσοίκους ἅπαντας βιαζόμενοι καὶ τοὺς διοδεύον- τας ἀναιροῦντες.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 138, line 4

ὁ δὲ Ἰλλοῦς τὴν τοῦ φρουρίου φυλακὴν ἐπιτρέψας Ἰνδακῷ Κοττούνῃ τὸ λοιπὸν ἐσχόλαζεν ἀναγνώσει βιβλίων, καὶ ὁ Λεόντιος ἐν νηστείᾳ τε καὶ θρήνοις διετέλει.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 139, line 10

Ἐπράχθη δὲ καὶ ἡ τοῦ φρουρίου Χέρρις κατάληψις τρόπῳ τοιῷδε. Ἰνδακὸς ὁ Κοττούνης πάλαι τὴν προδοσίαν μελετῶν, ἅμα δὲ καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἐρύματος ἐπιτετραμμένος, πείθει τὸν Ἰλλοῦν ἔξω τοῦ φρουρίου τοὺς ἄμφ' αὐτὸν παρασκευάσαι, ὥς δὴ τῶν ἐναντίων διὰ τῆς νυκτὸς ἐπιόντων, αὐτὸν τε ἅμα Λεοντίῳ ἐν τῷ συνήθει κατευνασθῆναι κοιτῶνι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 139, line 18

καὶ πρῶτα μὲν οἱ τῶν πυλῶν φύλακες ἀποσφάττονται, ἔπειτα βοῆς ἀκουσθείσης, ὥς ἔθος ἐστὶ Ῥωμαίοις λέγειν· Ζήνων Αὐγούστε τούμβικας, παραχρῆμα μὲν Ἰνδακὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ προδόντες ἀναιροῦνται, Ἰλλοῦς δὲ καὶ Λεόντιος εἰς τὸ τέμενος τοῦ μάρτυρος Κόνωνος καταφεύγουσιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 158, line 17

καὶ δεξάμενος τὸ ἔτοιμον τῆς ἀπολογίας αὐτῶν συνεχώρησε τὸ πταῖσμα <καὶ> ἰνδουλγεντίας αὐτοῖς παρασχὼν ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἔκτισεν αὐτοῖς δημόσιον λου- τρὸν τὸ Σεβήριον καὶ ἱερά.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 168, line 8

καὶ ἄλλιν συνεκροτήθη πόλεμος μεταξὺ Ἰσαύρων, καὶ εἰσηνέχθησαν αἰχμάλωτοι Σιλούντιος καὶ Ἰνδῆς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας, καὶ Λογγῖνος ὁ ἀδελφὸς Ζήνωνος τοῦ βασιλέως ἐξωρίσθη.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 174, line 4

CHAPTER 7. BYZANTINE

οἱ δὲ τὴν αὐτὴν σκέψιν τῆς ἐπιβουλῆς μελετήσαντες ἦσαν οὗτοι· Ἀβλάβιος ὁ κατὰ Μελτιάδην ὁ μελιστής, καὶ Μάρκελλος ὁ ἀργυροπράτης ὁ τῶν Κιλίκων ὁ ἔχων τὸ ἐργαστήριον πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης τῆς ἀρχαίας καὶ νέας ὁ κατὰ Αἰθέριον τὸν κουράτορα, καὶ Σέργιος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ αὐ- τοῦ Αἰθερίου, ἵνα καθημένου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ παλατίῳ ὀφίας πρὸ μινσῶν σφάζωσιν αὐτὸν στήσαντες καὶ ἀνθρώπους ἰδίους εἷς τε τὸ Ἄρμα καὶ εἷς τὸ Σελεντιαρίκιν καὶ κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς καὶ κατὰ τὸν Ἀρχάγγελον, ἵνα, γινομένης τῆς αὐτῆς ἐπιβουλῆς, ταραχὴν ποιήσωσιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 194, line 1

10. Ὅτι οἱ Σκύθαι τὸν ὁμορον χῶρον οἰκοῦντες τῆς Ἰνδικῆς ἐξ ἀρχῆς μὲν ὀλίγην ἐνέμοντο χώραν, ὕστερον δὲ κατ' ὀλίγον αὖξιν- θέντες διὰ τὰς ἀλκὰς καὶ τὴν ἀνδρείαν πολλὴν μὲν κατεκτήσαντο χώραν, τὸ δὲ ἔθνος εἰς μεγάλην ἡγεμονίαν καὶ δόξαν προήγαγον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sententiis (3023: 004) “Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 4: excerpta de sententiis”, Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1906. Page 62, line 23

τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἔω μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παραπαμισσαδῶν χώραν ὡς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετὰγειν τῷ λόγῳ τοὺς Μακεδόνας, Παραπά- μισον ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύ- κασον τῆς Ἀλεξάνδρου ἕνεκα δόξης, ὡς ὑπὲρ τὸν Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sententiis Page 62, line 26

ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βούς ἰδόντας ἐγκε- καυμένας ῥόπαλον τεκμηριοῦσθαι ἐπὶ τῷδε ὅτι Ἑρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sententiis Page 63, line 11

καὶ Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ λόγῳ ἡσθεὶς τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πύρῳ τῶν τε αὐτῶν Ἰνδῶν ἔδωκε καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι οὔσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν προσέθηκεν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sententiis Page 64, line 8

18. Ὅτι φησὶν ὁ Ἀρριανός· ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσί τινας συλληφθέντας ὑπ' Ἀλεξάνδρου ὑπαι- θρίους ἐν λειμῶνι, ἵναπερ αὐτοῖς διατριβαὶ ἦσαν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ποιῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιᾶς, κρούειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν ἐφ' ἧς βεβηκότες ἦσαν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sententiis Page 356, line 6

7.11. CONSTANTINE VII

295. Ὅτι ὁ Ἰνδιβέλης ὁ Κελτίβηρ συγγνώμης τυχὼν παρὰ Σκιπίωνος καιρὸν εὐρὼν ἐπιτήδειον πάλιν ἐξέκαυσε πόλεμον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De strategematibus (olim sub auctore Herone Byzantio) (3023: 005) “Griechische Poliorketiker”, Ed. Schneider, R. Berlin: Weidmann, 1909, Repr. 1970; Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Philol.-hist. Kl., N.F. 11, no. 1. Wescher page 203, line 15

Οὐκ ἀπεικὸς οὖν πρὸς τοὺς πολυγραφοῦντας καὶ εἰς οὐκ ἀναγκαίους λόγους τὸν χρόνον καταναλίσκοντας, ἀνθηρολεκτοῦντας πρὸς κενοὺς λόγους, ἄψυχα ἐκφράζοντας κοσμεῖν καὶ ζῶα αἰνοῦντας ἢ ψέγοντας οὐ κατ’ ἀξίαν δι’ ἔμφρασιν τῆς ἑαυτῶν πολυμαθείας, καὶ Κάλανον τὸν Ταξιληνὸν Ἰνδὸν εἰρηκέναι· Ἑλλήνων φιλοσόφοις οὐκ ἐξο- μοιούμεθα παρ’ οἷς ὑπὲρ μικρῶν καὶ ἀφελῶν πραγμάτων πολλοὶ καὶ δεινοὶ ἀναλίσκονται λόγοι· ἡμεῖς γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων καὶ βιωφελεστάτων ἐλάχιστα καὶ ἀπλᾶ, ὥς πᾶσιν εὐμνημόνευτα, παραγγέλλειν εἰώθαμεν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio (3023: 008) “Constantine Porphyrogenitus. De administrando imperio, 2nd edn.”, Ed. Moravcsik, G. Washington, D.C.: Dumbarton Oaks, 1967; Corpus fontium historiae Byzantinae 1 (= Dumbarton Oaks Texts 1). Chapter 16, line 6

Ἐξῆλθον οἱ Σαρακηνοὶ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τρίτῃ, ἰνδικτιῶνος δεκάτης, εἰς τὸ δω- δέκατον ἔτος Ἡρακλείου, ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ϣρλ’.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio Chapter 27, line 54

Εἰσὶ δὲ μέχρι τῆς σήμερον, ἣτις ἐστὶν ἰνδικτιῶν ζ’, ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ϣνζ’, ἀφ’ οὗ ἐμερίσθη ἡ Λαγου- βαρδία, ἔτη σ’.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio Chapter 29, line 234

Ἀφ’ οὗ δὲ ἀπὸ Σαλῶνα μετώκη- σαν εἰς τὸ Ῥαούσιον, εἰσὶν ἔτη φ’ μέχρι τῆς σήμερον, ἣτις ἰνδικτιῶν ζ’ ἔτους ,ϣνζ’.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio Chapter 45, line 40

Ἀπὸ δὲ τῆς ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετοικήσεως αὐτῶν εἰς τὴν νῦν οἰκουμένην παρ’ αὐτῶν χώραν εἰσὶν ἔτη υ’ ἢ καὶ φ’ μέχρι τῆς σήμερον, ἣτις ἐστὶν ἰνδικτιῶν ι’, ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ϣυζ’ ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταν- τίνου καὶ Ῥωμανοῦ, τῶν φιλοχρίστων καὶ πορφυρογεννήτων βασιλέων Ῥωμαίων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De thematibus (3023: 009) “Costantino Porfirogenito. De thematibus”, Ed. Pertusi, A. Vatican City: Biblioteca Apostolica Vaticana, 1952; Studi e Testi 160. Asia-Europe Asia, chapter 1, line 5

CHAPTER 7. BYZANTINE

Πρὸς δὲ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν μεγάλην Ἀσίαν, ἐν ᾗ κατοικοῦσιν Ἰνδοὶ καὶ Αἰθίοπες καὶ Αἰγύπτιοι, λέγεται δυτικὸν μέσον καὶ Ἀσία μικρά· ἡ γὰρ Ἀνατολή, καθὼς περ ἔφημεν, Ἰνδῶν ἐστὶ καὶ Αἰθιοπῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν Ἀνατολὴν κατοικούντων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De thematibus Asia-Europe Europ, chapter 8, line 11

Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ καλουμένου Ἀκτίου καὶ τὰς καλουμένας ἰνδικτιῶνας ἐκάλεσεν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De thematibus Asia-Europe Europ, chapter 8, line 12

Οὕτω γὰρ γράφει Ἡσύχιος ὁ Ἰλλούστριος· «ἰνδικτιῶν τουτέστιν ἰνακτιῶν ἡ περὶ τὸ Ἄκτιον νίκη· διὰ τοῦτο ἄρχεται μὲν ἰνδικτιῶν ἀπὸ πρώτης καὶ καταλήγει μέχρι τῆς ιε΄ καὶ πάλιν ὑποστρέφει καὶ ἄρχεται ἀπὸ πρώτης, διὰ τὸ τὸν Ἀντώνιον συνάρχοντα γενέσθαι Αὐγούστῳ τῷ Καίσαρι μέχρι τοῦ ιε΄ χρόνου, μετὰ δὲ ταῦτα μόνος ἐκράτησεν Αὐγούστος».

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) (3023: 010) “Constantini Porphyrogeniti imperatoris de cerimoniis aulae Byzantinae libri duo, vol. 1”, Ed. Reiske, J.J. Bonn: Weber, 1829; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 433, line 4

τῇ οὖν τετάρτῃ τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἰνδ. ε΄, μαγίστρου ὄντος Τατιανοῦ, ἐκέλευσεν σιλέντιον καὶ κομέντον καὶ τὰς σχολὰς καὶ τὰ στρατεύματα πάντα παραγενέσθαι ἐν τῷ δέλφω.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 433, line 15

Τελευτήσαντος Ῥωμανοῦ βασιλέως τοῦ νέου, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ πορφυρογεννήτου βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ Μακεδόνοιο, εἰς μῆνα Μάρτιον ιε΄, ἰνδ. ς΄, ἔτους ςϞϞα΄, τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν νηστειῶν, κατέλειπεν τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν Βασιλείῳ καὶ Κωνσταντίνῳ, τοὺς νηπίους υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν ἰδίαν γαμετὴν καὶ αὐγούστην Θεοφανῶ βασιλεύειν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 434, line 2

ἐκράτησεν δὲ ἡ τῶν ῥηθέντων προσώπων ἐξουσία ἀπὸ πεντεκαιδεκάτης μηνὸς Μαρτίου ἰνδ. ς΄ μέχρι Αὐγούστου πεντεκαιδεκάτης, ἰνδ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 434, line 3

ς΄ μέχρι Αὐγούστου πεντεκαιδεκάτης, ἰνδ. τῆς αὐτῆς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 434, line 3

7.11. CONSTANTINE VII

Ἰουλίου δὲ μηνὸς δευτέρου, ἰνδ. ὁμοίως, ἀνηγορεύθη ἐν τοῖς τῆς ἀνατολῆς μέρεσιν ὁ εὐσεβὴς καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν Νικηφόρος παρὰ τοῦ ἰδίου στρατοπέδου βασιλεὺς Ῥωμαίων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 438, line 3

καὶ τῇ ἐπαύριον, ἑξ- καιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου μηνός, ἰνδ. ς', ἡμέρᾳ κυριακῇ πρωτὶ ἐμβὰς εἰς τὸ βασιλικὸν δρομόνιον προσέβαλεν ἐν τῇ χρυσῇ πόρτῃ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 511, line 1

περὶ τῆς δοχῆς τῆς γε- νομένης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλίνῳ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τοῦ Ἀμεριμνῆ ἀπὸ Ταρσοῦ ἐλθόντων πρέσβων περὶ τοῦ ἀλλαγίου καὶ τῆς εἰρήνης, μηνὶ Μαΐῳ λα', ἡμέρᾳ α', ἰνδικτίωνι δ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 514, line 11

Ἡ κατὰ τῆς αὐτῆς θεολέστου Κρήτης γενομένη ἐκστρα- τεία καὶ ἐξοδος ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων εἰς ἰνδικτίονα ζ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 570, line 15t

Περὶ τῆς γενομένης δοχῆς ἐν τῷ περιβλέπτῳ καὶ μεγάλῳ τρικλίνῳ τῆς μανναύρας ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεν- νήτων ἐν Χριστῷ βασιλέων Ῥωμαίων, ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τοῦ Ἀμεριμνῆ ἀπὸ τῆς Ταρσοῦ ἐλθόντων πρεσβέων περὶ τοῦ ἀλλα- γίου καὶ τῆς εἰρήνης, μηνὶ Μαΐῳ λα', ἡμέρᾳ α', ἰνδικτ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 588, line 16t

Περὶ τοῦ γεγονότος ἱπποδρομίου ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῶν φίλων Σαρα- κηνῶν, διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὸ ἀλλάγιον, εἰς ἰνδ. δ' ἐπὶ Κων- σταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων βασιλέων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 627, line 17

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι κατὰ τὴν τετάρτην τοῦ Ἰουλίου μη- νός, ἰνδ. ια', ὁ αὐτοκράτωρ καὶ μέγας βασιλεὺς θελήσας ἀναγορεῦσαι Ἡράκλειον τὸν τούτου υἱὸν ἀπὸ τῆς ἀξίας τοῦ καίσαρος εἰς τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐποίησεν οὕτως.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 628, line 23

Χρὴ εἰδέναι, ὡς τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός, ἰνδ. ιβ', ἐποίησεν πρόκενσον ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐξῆλθεν μετ' αὐτοῦ Κωνσταντίνος ὁ δεσπότης, φορῶν χλανίδιον, καὶ Ἡράκλειος ὁ δεσπότης καὶ υἱὸς αὐ- τοῦ, φορῶν πραισεκστον, καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ πα- ρακρατούμενος.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 630, line 14

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι τῇ ἰγ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς, ἰνδ. ιβ', ἐτελειώθη Σέργιος ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἡμέρᾳ κυριακῇ· καὶ μετὰ τὸ δέξασθαι τὸν βασιλέα τοὺς ἄρχοντας κατὰ τὸ εἰωθὸς, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ αὐ- τοῦ πατριάρχου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 641, line 3

καὶ εἰς ἰνδ. δ' ἀνεκαινίσθη ἐξ αὐτῶν ιβ', καὶ τῶν ε' τὰ ἔργα εἰσὶν κατακλα- σμένα μὴ ἔχοντα περιποίησιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 660, line 14t

Διὰ τῶν ἐν Λαγοβαρδίᾳ ταξειδευσάντων ἐπὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως εἰς ἰνδ. η'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 660, line 16

Τὰ κατελθόντα μετὰ τοῦ πρωτοσπαθαρίου Ἐπιφανίου βασιλοπλόιμα χελάνδια εἰς ἰνδικτίονα η' ια' τὰ προκατελ- θόντα μετὰ τοῦ πατρικίου Κοσμᾶ χελάνδια εἰς ἰνδικτίονα ζ' ια' Ῥῶς καράβια ζ' ἔχοντα ἄνδρας υἱε'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 664, line 6t

Ἡ κατὰ τῆς νήσου Κρήτης γενομένη ἐκστρατεία καὶ ἐξόπλισις τῶν τε πλοίων καὶ καβαλλαρικῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννητῶν ἐν Χριστῷ πιστῶν βασιλέων εἰς ἰνδικτίονα ζ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 665, line 2

κατελείφθη δὲ καὶ μία οὐσία εἰς τὸ κόψαι τὴν τῆς ὀγδόης ἰνδικτίονος ξυλὴν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 665, line 11

κατελείφθη δὲ καὶ εἰς τὸ κόψαι τὴν τῆς ὀγδόης ἰν- δικτίονος ξυλὴν οὐσίαι β'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 691, line 20

εἰς τὸν ὑπερέχοντα κυριεύοντα Ἰνδίας· “Κων- σταντῖνος καὶ Ῥωμανὸς, πιστοὶ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ μεγάλοι αὐτοκράτορες βασιλεῖς Ῥωμαίων, πρὸς ὃ δεῖνα τὸν ὑπερ- ἔχοντα κύριον τῆς Ἰνδίας, τὸν ἡγαπημένον ἡμῶν φίλον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 702, line 6t

7.12. PATRIA OF CONSTANTINOPLE

ΑΚΡΙΒΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΚΛΗΤΩΡΙΩΝ ΚΑΤΑ- ΣΤΑΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗ, ΣΥΝΤΑΘΕΙΣΑ ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΛΗΤΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΕΠΙ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ, ΙΝΔ*ΙΚΤ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1-92) (3023: 011) "Le livre des cérémonies, vols. 1-2", Ed. Vogt, A. Paris: Les Belles Lettres, 1:1935; 2:1939, Repr. 1967. Volume 1, page 127, line 22

Καὶ εἴθ' οὕτως ἐπαίρουσιν οἱ δεσπόται τὴν λιτὴν ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀπέρχονται λιτανεύοντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, κάκῃσε ἀποδιδόντες τὴν λιτὴν, ἴστανται μέχρι τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκτενοῦς εἰσέρχονται πάλιν οἰκειακῶς ἐν τῷ Χρυσοτρικλίνῳ, [Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο γενέσθαι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἰνδικ- τιῶνι γ', τῆς λιτῆς τελεσθείσης, καθὼς προείρηται, μετὰ τὴν τῆς λειτουργίας ἀπόλυσιν ἐγένετο μεταστάσιμον καὶ ἀπῆλθον πάντες οἱ ἄρχοντες ἐν τῇ Μανναύρᾳ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1-92) Volume 2, page 42, line 15

Καὶ μὴνύεται ἅφ' ἐσπέρας πᾶσα ἡ σύγκλητος, ἵνα προέλθωσιν ἐπὶ προελεύσει, καὶ τὸ πρῶτ' ἀλλάσσει ἡ σύγκλητος ἐν τῷ μάκρῳ τῶν κανδιδάτων, καὶ οἱ πατρί- κιοι ἀλλάσσουν εἰς τοὺς Ἰνδούς, μὴ ἔχοντες ἄδειαν εἰσιέναι ἐν τῷ Κονσιστωρίῳ, ἵσταμένου τοῦ σένζου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1-92) Volume 2, page 43, line 24

Ὁ δὲ προβληθεὶς μάγιστρος ἐξέρχεται εἰς τοὺς Ἰνδούς, καὶ ἀλλάσσει σαγίον ἀληθινὸν ἐπάνω τοῦ σι- χαρίου αὐτοῦ, καὶ ἀναχωρεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ εἰ μὲν ἐστὶν πλησιάζων τῷ παλατίῳ ὁ οἶκος αὐτοῦ, ὁψικεύε- ται ὑπὸ ἀξιωματικῶν καὶ δομεστικῶν πεδίτου καὶ σχολαρίων πεδίτου καὶ σκουταρίων τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαταρίων καὶ δεκα- νῶν· εἰ δὲ ἐστὶν μακρόθεν, οἱ αὐτοὶ ἄνευ τῶν ἀξιωματικῶν.

7.12 Patria of Constantinople

The Patria of Constantinople (Greek: Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως),[1] also known by the Latin name *Scriptores originum Constantinopolitarum* ("writers on the origins of Constantinople"), is a Byzantine collection of historical works on

CHAPTER 7. BYZANTINE

the history and monuments of the Byzantine imperial capital of Constantinople (modern Istanbul, Turkey).[2]

Although in the past attributed to the 14th-century writer George Kodinos,[3] the collection in fact dates from earlier centuries, being probably first compiled in ca. 995 in the reign of Basil II (r. 976–1025) and then revised and added to in the reign of Alexios I Komnenos (r. 1081–1118).[4] (From Wikipedia¹²)

Patria Constantinopleos, Διήγησις περὶ τῆς Ἀγίας Σοφίας (3120: 002)
“Scriptores originum Constantinopolitanarum, pt. 1”, Ed. Preger, T. Leipzig: Teubner, 1901, Repr. 1975. Section 23, line 14

Ἐπεκύρωσε δὲ καὶ κτήματα τῆς ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ Ἰνδίας καὶ πάσης ἐφάσκει καὶ δούσεως ὑπάρχοντα εἰς διοίκησιν τοῦ ναοῦ· ἐκτυπώσας μίαν ἐκάστην ἐορτὴν δίδοσθαι ἔλαιον μέτρα χιλιάδα μίαν καὶ οἴνου μέτρα τ', ἄρτους τῆς προθέσεως χιλίους.

7.13 Joannes Rhet (?)

? “” (From Wikipedia¹³)

Joannes Rhet., Prolegomena in Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν (4235: 001)
“Prolegomenon sylloge”, Ed. Rabe, H. Leipzig: Teubner, 1931; Rhetores Graeci 14. Volume 14, page 413, line 14

ἐπὶ τὴν θεωρίαν, ἔνθα δεῖξομεν κατὰ ποσὸν καταληπτοὺς εἶναι τοὺς χαρακτῆρας, εἴ γε καὶ οἱ περὶ Διονύσιον εἰς ὠρισμένον αὐτοὺς ἀποδεδώκασιν ἀριθμόν· ἐκεῖνο γὰρ λῆρος τὸ τὰς ἐπιτάσεις τούτων καὶ ἀνέσεις ἀντ' ἄλλων παρὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπολαμβάνειν· ὠρισμένοι γὰρ ὄντες τὴν ἀρχήν, καὶ αὖξῃσιν ἢ μείωσιν δέξονται, οὐδὲν ἥττον οἱ αὐτοὶ εἰσιν· ἐπεὶ καὶ τῶν σωμάτων οἱ χαρακτῆρες ἅπτεροι δοκοῦντες ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος συν-εστήκασι, ὧν ὁ μὲν πρὸς ἐκατέραν ἐπίτασιν λευκὸν λέγει τὸν χαρακτῆρα εἶναι ἢ μέλανα, Σκύθην τυχὸν ἢ Ἰνδόν, ἡ δὲ ἐκ τούτων μῖξις, καὶ ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον γένηται, ὑπόλευκον ποιεῖ καὶ εἶναι καὶ λέγεσθαι ἢ ὑπομέλανα ἢ σιτόχρουν καὶ ἡ συνήθεια καλεῖ· καὶ μέντοι ὑπερυθρόν τι εἶη ἢ φοινικοῦν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, οὐ διὰ τοῦτο ἐρυθρίας λέγεται ὁ ἔχων ἢ φοινικοῦς, ἀλλὰ τι τῶν ὠρισμένων, καὶ ἀπερρίφθω τὰ ἐκ πάνθους, παρατροπὴ γάρ ἐστι φύσεως.

Joannes Rhet., Commentarium in Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν (4235: 002)
“Rhetores Graeci, vol. 6”, Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1834, Repr. 1968. 6, Page 87, line 13

12. http://en.wikipedia.org/wiki/Patria_of_Constantinople

13.

7.14. MICHAEL APOSTOLIUS

τὸ τελέως, ὡς οὗτοι λέγουσιν, αἰσθήσει καταλαμβάνεται, καὶ οὐδὲν διαφέρει τοῦ ἀκριβοῦς κατὰ ταύτην, ὥς τινες οἶονται· ἀλλ' ὁ μὲν τὸ ὅλον ταύτῃ ἀνείς, περὶ τὴν ταύ- της τέχνην ἀλόγως ἔχει, καὶ τὴν ἐκείνης διοίκησιν ἀγνοεῖ, μᾶλλον δὲ καὶ πολὺ ῥαπίζεται καὶ ἀπορρίπτεται· ὥσπερ ἴσμεν τινὰ τοῖς θεολογικοῖς ἐπιστήσαντα, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου ἡλίω νυκτάλωπα· ὁ δὲ κατὰ μέρος ἔχων ἐπιστημό- νως καὶ ἐμβατεύων μετὰ λόγου ταῖς θεωρίαις, ὃ ἂν βού- ληται λογισμῶ καὶ τέχνῃ ποιεῖ, καὶ καθάπερ ὁ ἐπ' Ἀλε- ξάνδρου τοξότης Ἴνδός.

7.14 Michael Apostolius

Michael Apostolius (Μιχαὴλ Ἀποστόλιος or Μιχαὴλ Ἀποστόλης; c. 1420 in Constantinople – after 1474 or 1486, possibly in Venetian Crete)^[1] or Apostolius Paroemiographus, i.e. Apostolius the proverb-writer, was a Greek teacher, writer and copyist who lived in the 15th century CE.

Of his numerous works a few have been printed:

Παροιμίαι (Paroemiae, Greek for "proverbs"), a collection of proverbs in Greek an edition published in Basel in 1538, now exceedingly rare a fuller edition edited by Daniel Heinsius ("Curante Heinsio") and published in Leiden in 1619^[2] "Oratio Panegyrica ad Fredericum III." in Freher's *Scriptores Rerum Germanicarum*, vol. ii. (Frankfort, 1624) Georgii Gemisthi Plethonis et Mich. Apostolii Orationes funebres duae in quibus de Immortalitate Animae exponitur (Leipzig, 1793) a work against the Latin Church and the council of Florence in Le Moine's *Varia Sacra*. (From Wikipedia¹⁴)

Michael Apostolius Paroemiogr., *Collectio paroemiarum* (9009: 001) "Corpus paroemiographorum Graecorum, vol. 2", Ed. von Leutsch, E.L. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1851, Repr. 1958. Centuria 5, section 9, line 2

<Βοῦς εἰς ἀμητόν:> ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ καμνόντων ☒ <Πτολεμαίῳ τῷ> δευτέρῳ, φασίν, ἐξ Ἰνδῶν κέρας ἐκομίσθη καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν.

Michael Apostolius Paroemiogr., *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 4, line 3

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Apostolius

CHAPTER 7. BYZANTINE

<Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις:> ἐπὶ τῶν ἀναισθη- των· παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον· <Ἐλέφαντος> πω- λίῳ περιτυγχάνει λευκῷ πωλευτῆς Ἰνδός, καὶ παρα- λαβὼν ἔτρεφεν ἔτι νεαρὸν καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηγε χειροήθη, καὶ ἐπωχεῖτο αὐτῷ· ὁ τοίνυν βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθόμενος, ῥητεὶ λαβεῖν τὸν ἐλέφанта.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 4, line 10

ὁ δὲ ὡς ἐρώμενον ζηλοτυπῶν καὶ μέντοι περιαλγῶν, εἰ ἔμελλε δεσπόσειν αὐτοῦ ἄλλος, οὐκ ἔφατο δώσειν, καὶ ὥχeto ἀπιὼν ἐς τὴν ἔρημον, ἀνα- βὰς τὸν ἐλέφанта· ἀγανακτεῖ ὁ βασιλεὺς, καὶ πέμπει κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀφαιρησομένους, καὶ ἅμα καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐπὶ τὴν δίκην ἄζοντας· ἐπεὶ δὲ ἤκον, ἐπειρῶντο πείραν προς- φέρειν· οὐκοῦν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔβαλλεν αὐτοὺς ἄνωθεν, καὶ τὸ θηρίον ὡς ἀδικούμενον συνημύνητο· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 4, line 14

ἐπεὶ δὲ βληθεὶς ὁ Ἰνδὸς κατώλισθε, περιβαίνει μὲν τὸν τροφέα ὁ ἐλέφας κατὰ τοὺς ὑπερασπί- ζοντας ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τῶν ἐπιόντων πολλοὺς ἀπέ- κτεινε, τοὺς δὲ ἄλλους ἐτρέψατο· περιβαλὼν δὲ τῷ τροφῇ τὴν προβοσκίδα, αἶρει τε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ κομίζει, καὶ παρέμεινεν ὡς φίλῳ φίλος πιστός.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 8, line 5

<Ἐλέφας μὴν οὐκ ἀλεγίζει:> ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορώντων· <Λό- γος> τίς ἐστίν, ἐλέφанта μὴ πρό- τερον πίνειν, πρὶν ἂν ὑποθλώσῃ τῇ προνομαίᾳ τὰ νά- ματα· τὸ δ' αἴτιον, ὅτι μορμολύττεται τὴν ἑαυτοῦ σκιάν ἐν ὕδατι ὁ ἐλέφας θεώμενος· διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτη- ρεῖν ἀσέλγηνον νύκτα, ὀπηνίκα διαπορθμεύωσι, τουτὶ δεδιό- τες τὸ ζῶον.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line 1

<Ἐποπος Ἰνδοῦ στοργή:> ἐπὶ τῶν ἄγαν φιλοῦντων προσγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ὑπὲρ τούτων θανεῖν αἰρουμένων· <Περὶ τοῦ Ἰνδοῦ> ἔποπος μῦθόν φασιν οἱ Βραχμαῖνες.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line 4

Ἐγέ- νετο παῖς Ἰνδῶν βασιλεῖ, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν, οἵπερ οὖν ἀνδρωθέντες ἐκ- δικῶταί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι, καὶ τούτου μὲν ὡς νεωτάτου καταφρονοῦσι, τὸν δὲ πατέρα ἐκερτόμουν καὶ τὴν μητέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφαυλίσαν- τες· ἀναί- νονται οὖν ἐκεῖνοι τὴν σὺν τούτοις διατριβήν, καὶ ὥχοντο φεύγοντες ὃ τε παῖς καὶ οἱ γέροντες.

7.14. MICHAEL APOSTOLIUS

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line 29

ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι, προτέραν τῆς γῆς· κάπειτα νόσω τὸν πατέρα αὐτῆς ἀποθνήσκειν· γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμ- πταῖον, τὴν δὲ ἀποροῦσαν ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κε- φαλῇ κατορύξαι· > ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνι- θος, ἐπιρ- ῥεῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλησιν· ὠγύγιον γάρ τι χρόνου μῆκος λέγουσι Βραχυᾶνες, ἐξ οὗ αὐτῶ τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῶ, ἔτι ἀνθρώπων ὄντι καὶ παιδὶ τήν γε ἡλικίαν, ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line 32

προτέραν τῆς γῆς· κάπειτα νόσω τὸν πατέρα αὐτῆς ἀποθνήσκειν· γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμ- πταῖον, τὴν δὲ ἀποροῦσαν ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κε- φαλῇ κατορύξαι· > ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνι- θος, ἐπιρ- ῥεῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλησιν· ὠγύγιον γάρ τι χρόνου μῆκος λέγουσι Βραχυᾶνες, ἐξ οὗ αὐτῶ τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῶ, ἔτι ἀνθρώπων ὄντι καὶ παιδὶ τήν γε ἡλικίαν, ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 9, section 75, line 2

<Κερκιῶνων ἐλευθερία:> ἐπὶ τῶν ἀδεσπότης ζῆν ἐθελόντων & <Γίνεται ἐν τοῖς>20 Ἰνδοῖς ὄρνις ὄνομα κερ- κίων, μέγεθος κατὰ ψᾶρας, καὶ ἔστι ποικίλον καὶ μουσω- θέν ἀνθρώπων φωνήν.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 9, section 87, line 2

<Κορώνη γράμμα κομίζει:> ἐπὶ τῶν ἀγγελίας ταχείας φερόντων & <Τῷ γὰρ βα- σιλεῖ> τῶν Ἰνδῶν, Μάρης οὗτος ἐκαλεῖτο, ἣν κορώνη θρέμμα πάνυ ἡμερον· καὶ τῶν ἐπι- στολῶν ἃς ἐβούλετό οἱ κομισθῆναι ποὺ θᾶπτον ἐκόμιζεν αὕτη, καὶ ἦν ἀγγέλων ὠκίστη, καὶ ἀκούσασα ἥδει, ἐνθα ἰθὺναι χρὴ τὸ πτερὸν καὶ τίνα χρὴ παραδραμεῖν χῶρον, καὶ ὅπου ἤκουσαν ἀναπαύσεσθαι, ἀνθ' ὧν ἀποθανοῦσαν αὐτὴν ὁ Μάρης ἐτίμησε καὶ στήλῃ καὶ τάφῳ & <Λέγεται καὶ τοῦτο> περὶ κορωνῶν, ὅτι ἀλλήλαις εἰοὶ πιστόταται, καὶ ὅταν εἰς κοινωνίαν συνέλθωσι, πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσιν ἀλλήλας· καὶ οὐκ ἂν ἴδοι τις μιγνύμενα ταῦτα τὰ ζῶα

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 32, line 1

<Κύνες Ἰνδικοί:> θηρία δὲ οἷδε τὴν ψυχὴν θυμοει- δέστατα· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ζώων ὑπερφρονοῦσι, λέοντι δὲ ὁμόσε χωρεῖ κύων Ἰνδικὸς καὶ ἐγκείμενον ὑπομένει καὶ βρυχωμένῳ ἀνθυλακτεῖ καὶ ἀντιδάκνει δάκνοντα· καὶ πολλὰ λυπήσας τελευτῶν ἡττᾶται ὁ κύων.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 32, line 6

εἴη δ' ἂν καὶ λέων ἡττη- θῇς ὑπὸ κυνὸς Ἰνδοῦ, καὶ μέντοι καὶ δακῶν ὁ κύων ἔχεται καὶ μάλα ἐγκρατῶς· καὶν προσελθὼν μαχαίρα τὸ σκέλος ἀποκόπτῃ τοῦ κυνός, ὁ δὲ οὐκ ἄγει σχολὴν ἀλγήσας ἀνεῖ- ναι τὸ δῆγμα, ἀλλ' ἀπεκόπη μὲν πρότερον τὸ σκέλος, νε- κρὸς δὲ ἀνῆκε τὸ στόμα & <Ἀνθρώπου μόνου> καὶ κυ- νὸς κορεσθέντων ἀναπλεῖ ἡ τροφή.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 37, line 1

<Κώνωπος ἐλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 11, section 81, line 1

<Μύδας ὀφθαλμοὺς Ἰνδικὸς δοκιμάζει:> ἔστι δὲ ὁ μύδας λίθος ἐν Ἰνδίᾳ, διττὰ ἀφίει τὰ σέλα, τοῖς μὲν πονήρως ἔχουσι τῶν ὀμμάτων δριμύ καὶ πυρῶδες καὶ ἐπιεικῶς φλογωπὸν, τοῖς δὲ κατὰ φύσιν καὶ ῥωστικὸν καὶ σω- τήριον.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 12, section 82, line 4

<Ὅνος λύρας· ἀκούων κινεῖ τὰ ὦτα:> ἐπὶ τῶν ἀπαι- δεύτων· ἢ ἐπὶ τῶν συγκαταθεμένων μηδὲ ἐπαινούντων & <Πέπυσμαι> ὄνους ἄγρίους οὐκ ἐλάττοντας ἵππων τὰ με- γέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι· κέρας δὲ ἔχειν ἐπὶ τῷ μετώπῳ, ὅσον πῆχεως τὸ μέγεθος καὶ ἡμίσεος προσέτι, καὶ τὸ μὲν κάτω μέρος τοῦ κέρατος εἶναι λευκόν, τὸ δὲ ἄνω φοινι- κοῦν, τό γε μὴν μέσον μέλαν δεινῶς.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 14, section 71, line 1

<Ποηφάγου δειλότερος· τουτὶ τὸ> ζῶον ἐν Ἰνδοῖς ἐστί, καὶ πέφυκέ γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος· οὐρὰν δὲ ἔχει δασυτάτην καὶ μελαίνης ἀκράτως χροῶς· καὶ εἰσιν αὗται αἱ τρίχες τῶν ἀνθρωπίνων λεπτότεραι ἂν καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γὰρ τοὶ παραπλέκονται μάλα ἐξ αὐτῶν καὶ κοσμοῦνται ὡραίως, ταῖς πλοκαμίσι ταῖς συμφύτοις καὶ ταύτας ὑποδέουσαι.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 17, section 71, line 2

<Ὑς Διαροίδων:> ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀπαιδευτῶν· Κράτης & <Ὑν οὔτε> ἄγριον οὔτε ἡμερον ἐν Ἰνδοῖς γενέ- σθαι λέγει Κτησίας, πρόβατα δὲ τὰ ἐκείνων οὐρὰς πῆχεως ἔχειν τὸ πλάτος που φησὶν.

7.15 Pseudo-Macarius

7.15. PSEUDO-MACARIUS

Macarius of Egypt (ca. 300 – 391) was an Egyptian Christian monk and hermit. He is also known as Macarius the Elder, Macarius the Great and The Lamp of the Desert.

Fifty Spiritual Homilies were ascribed to Macarius a few generations after his death, and these texts had a widespread and considerable influence on Eastern monasticism and Protestant pietism. [5] This was particularly in the context of the debate concerning the 'extraordinary giftings' of the Holy Spirit in the post-apostolic age, since the Macarian Homilies could serve as evidence in favour of a post-apostolic attestation of 'miraculous' Pneumatic giftings to include healings, visions, exorcisms, etc. The Macarian Homilies have thus influenced Pietist groups ranging from the Spiritual Franciscans (West) to Eastern Orthodox monastic practice to John Wesley to modern charismatic Christianity.

However, modern patristic scholars have established that it is not likely that Macarius the Egyptian was their author.[6] Exactly who the author of these fifty Spiritual Homilies was has not been definitively established, although it is evident from statements in them that the author was from Upper Mesopotamia, where the Roman Empire bordered the Persian Empire, and that they were not written later than 534.[7] (From Wikipedia¹⁵)

Pseudo-Macarius Scr. Eccl., Sermones 64 (collectio B) (2109: 001) "Makarios/Symeon Reden und Briefe, 2 vols.", Ed. Berthold, H. Berlin: Akademie-Verlag, 1973; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Homily 34, chapter 7, section 1, line 3

ὁθεν ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος μόνον ἀκούσαντες βάρβαροι περὶ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐπεφάνη ἐν σώματι ἀνθρώπου, καὶ ἐποίησε σημεῖα σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς, ἐκ τῆς φήμης ἐπίστευσαν τοσοῦτον, ὅτι θεὸς ἐστίν, ὥστε καὶ εἰς μαρτυρίαν καὶ καῦσιν τὰ σώματα αὐτῶν παραδοῦναι.

Pseudo-Macarius Scr. Eccl., Sermones 64 (collectio B) Homily 34, chapter 8, section 1, line 1

Ὡς περὶ ἵνα ἡ πόλις καὶ εἰσελθόντες Ἰνδοὶ καὶ Σαρακηνοὶ κατάσχωσιν αὐτήν, ἔλθῃ δὲ ὁ βασιλεὺς, οὗ ἐστίν ἡ πόλις, καὶ ἐκβάλῃ αὐτοὺς καὶ δώῃ αὐτῇ ἰδίαν βασιλείαν καὶ ἰδίαν στρατιάν, ὥστε εἶναι ἐκείνην τὴν πόλιν ἐν χαρᾷ καὶ εἰρήνῃ βαθυτάτῃ, ἔχουσιν ἡμέρον βασιλέα.

15. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Macarius>

7.16 Michael Attaleiates

Michael Attaleiates or Attaliates (Greek: Μιχαήλ Ἀτταλειάτης) (c.1022-1080) was a Byzantine public servant and historian active in Constantinople and around the empire's provinces in the second half of the eleventh century.[1] He was a younger contemporary (possibly even a student) of Michael Psellos and likely an older colleague of John Skylitzes, the two other Byzantine historians of the eleventh century whose work survives.

Michael Attaleiates was probably a native of Attaleia (now Antalya, in Turkey) and moved to Constantinople between 1030 and 1040 to pursue studies in law.[2] During years of service in the empire's judicial system he built a small private fortune. Prominence on the judge's bench also brought him to the attention of a number of emperors who rewarded him with some of the highest honours available to civil servants (patrikios and anthypatos).

In 1072 Attaleiates compiled for Emperor Michael VII a synopsis of law, known as the *Ponema Nomikon*, based on the late ninth-century *Basilika*.

In addition he drew up an Ordinance for the Poor House and Monastery which he founded at Constantinople in the mid-1070s. This work, known as the *Diataxis*, is of value for students of the social, economic, cultural and religious history of Byzantium in Constantinople and the provinces during the eleventh century. It also provides invaluable information regarding the life of Attaleiates himself. It includes a catalogue of the books available in the monastery's library, while also offering details about the founder's fortune in the capital and in Thrace. From the *Diataxis* we learn that Attaleiates owned numerous properties (both farms and urban real estate) in Constantinople, Raideustos (mod. Tekirdag), Selymbria (mod. Silivri).

Around 1079/80 Michael Attaleiates circulated *The History*, a political and military history of the Byzantine Empire from 1034 to 1079. This vivid and largely reliable presentation of the empire's declining fortunes after the end of the Macedonian dynasty, offered Attaleiates the opportunity to engage with political questions of his time also addressed, albeit often from a different point of view, by

7.16. MICHAEL ATTALEIATES

his contemporary Michael Psellos.[3] The History concludes with a long encomium to Emperor Nikephoros III Botaneiates, to whom the whole work is dedicated. On account of this encomium and dedication, Attaleiates was for years considered an honest supporter of this elderly and largely ineffective emperor. Careful reading of his text, however, suggests that the words of praise may be less than honest. Instead Attaleiates appears to be partial towards the young military commander and future emperor Alexios Komnenos.[4]

Attaleiates probably died around 1080, shortly before the beginning of the Komnenian era. He therefore had no chance to rededicate his work to the founder of the Komnenian dynasty, Alexios I Komnenos, whom The History treats as a potential saviour of the Byzantine state. He was outlived by his son Theodore, who died sometime before 1085. Their bodies, along with those of the judge's two wives, Eirene and Sophia, were put to rest on the grounds of the church of St. George of the Cypresses in the southwestern side of Constantinople. This was the area where the family's Constantinopolitan estates were likely clustered, close to the monastery of Christ Panoikteirmon, of which the Attaleiatai were patrons. One may still visit the church of St George (Samatya Aya Yorgi Rum Ortodoks Kilisesi), which today, after two fires and extensive reconstruction, bears no resemblance to the church of Attaleiates' day.[5] (From Wikipedia¹⁶)

Michael Attaliates Hist., Historia (3079: 001) "Michaelis Attaliotae historia", Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1853; Corpus scriptorum historiae Byzantinae.

Michael Attaliates Hist., Historia Page 85, line 12

καὶ ἐφ' - κει τῇ μυθευομένη τοῦ Διονύσου στρατιᾷ, ὅτε μετὰ τῶν μαι- νάδων ἐκεῖνος καὶ τῶν Σειληνῶν ταύτην ἐπ' Ἰνδοὺς ἤλαυνεν.

Michael Attaliates Hist., Historia Page 148, line 9

Διελθὼν οὖν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὴν προκειμένην ὁδόν, κατέλαβε τὴν Θεοδοσίου πόλιν, ἐπὶ μὲν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ παραμεληθεῖσαν καὶ ἀοίκητον γενομένην διὰ τὸ ἐν τῇ πολι- τεῖα τοῦ Ἀρτζη πλησίον οὔσῃ καὶ ἐν καλῷ τῆς θέσεως ὁρω- μένῃ μεταθέσθαι τοὺς ἀνθρώπους τὴν οἴκησιν, καὶ μεγάλην ἐγκαταστῆσαι χωρόπολιν καὶ παντοίων ὠνίων, ὅσα Περσικὴ τε καὶ Ἰνδικὴ καὶ ἡ λοιπὴ Ἀσία φέρει, πλῆθος οὐκ εὐαρίθ- μητον φέρουσιν, πρὸ ὀλίγων δὲ χρόνων ἀνοικοδομηθεῖσαν καὶ κατοχυρω- θεῖσαν, τὴν Θεοδοσίου πόλιν λέγω, τάφρῳ καὶ τεί- χεσι διὰ τὴν τῶν Τούρκων ἐκ

16. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Attaliates

CHAPTER 7. BYZANTINE

τοῦ ἀνελπίστου γειτνίασιν, δι' ὧν ἐξ ἐπιδρομῆς ἡ πολιτεία τοῦ Ἄρτζη παμπληθεὶ τὴν σφα- γὴν προϋπέμεινε καὶ τὴν ἄλωσιν.

7.17 George Pachymeres

ation, search Georgios Pachymeres

Georgius Pachymeres (Greek: Γεώργιος Παχυμέρης) (1242 – c. 1310), a Byzantine Greek historian, philosopher and miscellaneous writer, was born at Nicaea, in Bithynia, where his father had taken refuge after the capture of Constantinople by the Latins in 1204. Upon the recovery of The City from the Latin Empire by Michael VIII Palaeologus, Pachymeres settled in Constantinople, studied law, entered the church, and subsequently became chief advocate of the church and chief justice of the imperial court. His literary activity was considerable, his most important work being a Byzantine history in thirteen books, in continuation of that of George Acropolites from 1261 (or rather 1255) to 1308, containing the history of the reigns of Michael and Andronicus II Palaeologus. He was also the author of rhetorical exercises on philosophical themes; of a Quadrivium (arithmetic, music, geometry, astronomy), valuable for the history of music and astronomy in the Middle Ages; a general sketch of Aristotelian philosophy; a paraphrase of the speeches and letters of Pseudo-Dionysius the Areopagite; poems, including an autobiography; and a description of the square of the Augustaeum, and the column erected by Justinian in the church of Hagia Sophia to commemorate his victories over the Persians. The History was first published in print by I Bekker (1835) in the *Corpus scriptorum hist. byzantinae*; also in JP Migne, *Patrologia Graeca*, vol. cxliii, cxliv; for editions of the minor works see Karl Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Litteratur* (1897). A more recent edition with French translation of the 'History' by Failler and Laurent was published in 1984. An English translation of Books I and II (up to the recovery of Constantinople in 1261), with commentary, exists in the form of a PhD thesis (author Nathan Cassidy) held in the Reid Library of the University of Western Australia. (From Wikipedia¹⁷)

17. http://en.wikipedia.org/wiki/Georgius_Pachymeres

7.18. ANTHOLOGIA GRAECA

Georgius Pachymeres Hist., Συγγραφικαὶ ἱστορίαι (libri vi de Michaelae Palaeologo) (3142: 001) “Georges Pachymérès. Relations historiques, 2 vols.”, Ed. Failler, A., Laurent, V. Paris: Les Belles Lettres, 1984; Corpus fontium historiae Byzantinae 24.1–2. Series Parisiensis.

Georgius Pachymeres Hist., Συγγραφικαὶ ἱστορίαι (libri vii de Andronico Palaeologo) Page 459, line 5

οὗτος αὐτανέψιον ἔχων Τουκταῖν, ᾧ δὴ προσῆκεν ἐκ γένους καὶ ἡ ἀρχή, ἐπεὶ πρὸς θανάτῳ ἦν καὶ οὐ τοῖς ἰδίοις τρόποις τοὺς ἐκείνου συμβαίνοντας ὑπετόπαζε, παριδὼν αὐτὸν ἔφεδρον εἰς ἀρχὴν ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ὄντα, πέμψας μετακαλεῖται τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν περὶ τοῦ τῆς Ἰνδίας μέρους σὺν ἰδίῳ στρατεύματι διατρίβοντα, ᾧ δὴ Χαρμπαντᾶς τοῦνομα· ὁρεοκόμον εἶπη τις ἂν ἐκείνον, οὕτω συμβὰν ἐπὶ τῇ γεννήσει, φανέντος εὐθύς τοιούτου, ὥς εἴθιστο σφίσι γεννωμένοις ποιεῖν κατὰ τι νόμιμον.

7.18 Anthologia Graeca

The Greek Anthology (also called Anthologia Graeca) is a collection of poems, mostly epigrams, that span the classical and Byzantine periods of Greek literature. Most of the material of the Greek Anthology comes from two manuscripts, the Palatine Anthology of the 10th century and the Anthology of Planudes (or Planudean Anthology) of the 14th century.[1][2] (From Wikipedia¹⁸)

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca (7000: 001) “Anthologia Graeca, 4 vols., 2nd edn.”, Ed. Beckby, H. Munich: Heimeran, 1–2:1965; 3–4:1968. Book 4, epigram 3, line 80

Ἄλλ' ἴθι νῦν ἀφύλακτος ὅλην ἡπειρον ὁδεύων, Αὐσόνιε, σκίρτησον, ὁδοιπόρε·
Μασσαγέτην δὲ ἀμφιθέων ἀγκῶνα καὶ ἄξενα τέμπεα Σούσων Ἰνδῶν ἐπίβηθι κατ'
ὀργάδος· ἐν δὲ κελεύθῳ εἴ ποτε διψήσεις, ἀρύεο δοῦλον Ὑδάσπην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 132, line 8

εἰ δ' Ὀπικὴ καὶ Φλώρα καὶ οὐκ ἄδουσα τὰ Σαπφοῦς, καὶ Περσεὺς Ἰνδῆς ἡράσατ'
Ἀνδρομέδης.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 251, line 1

ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΠΕΦΕΠΕΝΔΑΡΙΟΥ

18. http://en.wikipedia.org/wiki/Anthologia_Graeca

CHAPTER 7. BYZANTINE

Ὅμματα δινεύεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρσῶν, χεῖλεα δ' ἀκροβαφῇ λοξὰ παρεκτανύεις, καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖς εὐβόστρυχον αἶγλην, ἐκχυμένας δ' ὀρώω τὰς σοβαρὰς παλάμας.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 270, line 5

μάργαρα σῆς χροιῆς ἀπολείπεται, οὐδὲ κομίζει χρυσὸς ἀπεκτῆτου σῆς τριχὸς ἀγλαΐην· Ἴνδῶη δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθοπος αἶγλης, ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαυροτέρην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 6, epigram 261, line 1

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Χάλκεον ἀργυρέω με πανείκελον, Ἴνδικὸν ἔργον, ὄλπην, ἡδίστου ξείνιον εἰς ἐτάρου, ἤμαρ ἐπεὶ τόδε σεῖο γενέθλιον, υἱὲ Σίμωνος, πέμπει γηθημένη σὺν φρενὶ Κριναγόρης.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 7, epigram 153, line p1

ΟΜΗΡΟΥ, οἱ δὲ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΛΙΝΔ*ΙΟΥ

Χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 9, epigram 524, line 10

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύιον, εἰραφιώτην, ἀβροκόμην, ἀγροῖκον, αἰοίδιμον, ἀγλαόμορφον, Βοιωτόν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην, γηθόσυνον, γονόεντα, γιγαντολέτην, γελόωντα, Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διόνυσον, Εὖιον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσίκωμον, ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα, ἥπιον, ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἡπεροπῆα, θυρσοφόρον, Θρήικα, θιασώτην, θυμολέοντα, Ἴνδολέτην, ἱμερτόν, ἱοπλόκον, ἱραφιώτην, κωμαστήν, κεράον, κισσοστέφανον, κελαδεινόν, Λυδόν, ληναῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμον, μύστην, μαινόλιον, μεθυδώτην, μυριόμορφον, νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον, ξυστοβόλον, ξυνόν, ξενοδώτην, ξανθοκάρηνον, ὀργίλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσκιον, οὐρεσιφοίτην, πουλυπότην, πλαγκτῆρα, πολυστέφανον, πολύκωμον, ῥηξίνοον, ῥαδινόν, ῥικνώδεα, ῥηνοφορῆα, σκιρτητήν, Σάτυρον, Σεμεληγενέτην, Σεμελῆα,

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 9, epigram 544, line 1

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Θεσσαλῆς εὐίππος ὁ ταυρελάτης χορὸς ἀνδρῶν, χερσὶν ἀτευχήτοις θηρσὶν ὀπλιζόμενος, κεντροτυπεῖς πᾶλους ζεῦξεν σκιρτήματι ταύρων, ἀμφιβαλεῖν σπεύδων πλέγμα μετωπίδιον· ἀκρότατον δ' ἐς γῆν κλίνας ἅμα κεῦροπον ἅμα θηρὸς τὴν τόσσην ἐξεκύλισε βίην. ΑΔΑΙΟΥ}1 Ἴνδῆν βήρυλλον με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην εἶναι, καὶ μαλακαῖς χερσὶν ἀνῆκε κόμας· ἥνιδε καὶ χεῖλη νοτερὴν λειοῦντα θάλασσαν, καὶ μαστούς, τοῖσιν θέλγω ἀνηνεμίην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 11, epigram 428, line 1

<ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ>

7.19. THEOPHANES CONTINUATUS

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν;

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 16, epigram 39, line 1

ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Νεῖλος, Περσίς, Ἰβηρ, Σόλυμοι, Δύσις, Ἀρμενίς, Ἰνδοὶ καὶ Κόλχοι σκοπέλων
ἐγγύθι Καυκασίων καὶ πεδία ζείοντα πολυσπερέων Ἀγαρηνῶν Λογγίνου ταχινῶν
μάρτυρές εἰσι πόνων· ὥς δὲ ταχὺς βασιλῆι διάκτορος ἦεν ὁδεύων, καὶ ταχὺς εἰρήνην
ᾤπασε κευθομένην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 16, epigram 183, line 6

καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος· οἶδεν ἅπας μοι ἥρωου δμηθεὶς Ἰνδὸς ἅπ'
ὠκεανοῦ.

7.19 Theophanes Continuatus

Theophanes Continuatus (Greek: συνεχισταὶ Θεοφάνους) or *Scriptores post Theophanem* (Οἱ μετὰ Θεοφάνην, "those after Theophanes") is the Latin name commonly applied to a collection of historical writings preserved in the 11th-century Vat. gr. 167 manuscript.[1] Its name derives from its role as the continuation, covering the years 813–961, of the chronicle of Theophanes the Confessor, which reaches from 285 to 813. The manuscript consists of four distinct works, in style and form very unlike the annalistic approach of Theophanes.[2]

The first work, of four books consists of a series of biographies on the emperors reigning from 813 to 867 (from Leo the Armenian to Michael III). As they were commissioned by Emperor Constantine VII (r. 913–959), they reflect the point of view of the reigning Macedonian dynasty. The unknown author probably used the same sources as Genesios.[2] The second work is known as the *Vita Basilii* (Latin for "Life of Basil"), a biography of Basil I the Macedonian (r. 867–886) written by his grandson Constantine VII probably around 950. The work is essentially a panegyric, praising Basil and his reign while vilifying his predecessor, Michael III.[3] The third work is a history of the years 886–948, in form and content very close to the history of Symeon Logothetes, and the final section continues it until 961. It was probably written by Theodore Daphnopates, shortly before 963.[4] (From Wikipedia¹⁹)

19. http://en.wikipedia.org/wiki/Theophanes_Continuatus

CHAPTER 7. BYZANTINE

Theophanes Continuatus, *Chronographia* (lib. 1–6) (4153: 001) “Theophanes Continuatus, Ioannes Cameniata, Symeon Magister, Georgius Monachus”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1838; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*.

Theophanes Continuatus, *Chronographia* (lib. 1–6) Page 55, line 6

ὁθεν τοῦ μέν βουλευματος οὐ διήμαρτεν τοῦ οἰ- κείου, ἀλλὰ καὶ στέφους με-
ταλαγχάνει καὶ αὐτοκράτωρ ἀναγο- ρεύεται παρὰ τοῦ τὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ θρόνον τη-
νικαῦτα μεταποιου- μένου Ἰακώβ, καὶ χεῖρα συλλέγει πολλήν, μᾶλλον δὲ λαμβάνει
πρὸς τὴν αὐτοῦ κραταίωσιν· οὐ γὰρ Ἀγαρηνῶν μόνον τούτων δὴ τῶν ἡμῖν γειτονούν-
των καὶ ὁμορούντων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐν- δότερον οἰκούντων, Αἰγυπτίων Ἰνδῶν
Περσῶν Ἀσσυρίων Ἀρμε- νίων Χάλδων Ἰβήρων Ζηχῶν Καβείρων καὶ πάντων τῶν
δὴ Μά- νεντος συστοιχούντων δόγμασι καὶ θεσπίσμασι.

Theophanes Continuatus, *Chronographia* (lib. 1–6) Page 330, line 23

ἡ δὲ διείργουσα τὰ ἄδυστα τοῦ θείου οἴκου τούτου κιγκλῖς, Ἡράκλεις, ὅσον ὄλβον
ἐν ἑαυτῇ περιείλη- φεν! ἥς οἱ στῦλοι μὲν καὶ τὰ κάτωθεν ἐξ ἀργύρου διόλου τὴν
σύ- στασιν ἔχουσιν, ἡ δὲ ταῖς κεφαλῖσι τούτων ἐπικειμένη δοκὸς ἐκ καθαροῦ χρυ-
σίου πᾶσα συνέστηκε, τὸν πλοῦτον πάντα τὸν ἐξ Ἰν- δῶν περιεχυμένον πάντοθεν
ἔχουσα· ἐν ἣ κατὰ πολλὰ μέρη καὶ ἡ θεανδρική τοῦ κυρίου μορφή μετὰ χυμεύσεως
ἐκτετύπεται.

καὶ ταῖς γὰρ πολυτελέσι καὶ πολυόψοις ἐκείναις τραπέζαις τὴν σύγ- κλητον ἅπα-
σαν δεξιούμενος χορηγίαις εὐεργετικωτέραις τὸ φαιδρὸν τῆς ἐορτῆς ἐπολλαπλασί-
αζεν, σθηρικῶν περιβολαίων ἐπιδίδων, ἀρ- γυρίων πολλῶν καὶ ἀπείρων, ἐσθημάτων
ἀλουργῶν, ξύλων Ἰνδι- κῶν εὐωδίας, ἃ οὐ τις ἀκήχοεν ἢ γεγονότα τεθέσθαι.

7.20 Manuel Philes

Manuel Philes (c. 1275–1345), of Ephesus, Byzantine poet.

At an early age he removed to Constantinople, where he was the pupil of Georgius Pachymeres, in whose honour he composed a memorial poem. Philes appears to have travelled extensively, and his writings contain much information concerning the imperial court and distinguished Byzantines. Having offended one of the emperors by indiscreet remarks published in a chronography, he was thrown into prison and only released after an abject apology.

Philes is the counterpart of Theodorus Prodromus in the time of the Comneni; his character, as shown in his poems, is that of a begging

7.20. MANUEL PHILES

poet, always pleading poverty, and ready to descend to the grossest flattery to obtain the favorable notice of the great. With one unimportant exception, his productions are in verse, the greater part in dodecasyllabic iambic trimeters, the remainder in the fifteen-syllable "political" measure.

Philes was the author of poems on a great variety of subjects: on the characteristics of animals, chiefly based upon Aelian and Oppian, a didactic poem of some 2000 lines, dedicated to Michael IX Palaiologos; on the elephant; on plants; a necrological poem, probably written on the death of one of the sons of the imperial house; a panegyric on John VI Kantakouzenos, in the form of a dialogue; a conversation between a man and his soul; on ecclesiastical subjects, such as church festivals, Christian beliefs, the saints and fathers of the church; on works of art, perhaps the most valuable of all his pieces for their bearing on Byzantine iconography, since the writer had before him the works he describes, and also the most successful from a literary point of view; occasional poems, many of which are simply begging letters in verse. (From Wikipedia²⁰)

Manuel Philes Poeta, Scr. Rerum Nat., Carmina (2718: 001) "Manuelis Philae Carmina, vols. 1–2", Ed. Miller, E. Paris, 1855–1857, Repr. 1967. Chapter 1, poem 213, line 63

Φρενῶν δὲ μεστήν εὐτυχεῖς τὴν καρδίαν, Ἡρακλῆς Ἑρμῇ, καὶ σφριγᾶς πρὸς τὰς μάχας
Καὶ τοῖς πονηροῖς ἐξ ἀπόπτου συμπλέκη Πρηστῆρσιν ὀργῆς τὴν καλὴν θήγων
σπάθην, Καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς βελῶν περιστάσεις, Ὀρᾶς ἱλαρὸν ὀπτικὸν χέων μέλι·
Τομῶς δὲ χωρῶν εἰς τὸ πῦρ τοῦ κινδύνου, Τὸ βλέμμα γοργὸν καὶ φλογῶδες δεικνύεις
Καθάπερ ὀξὺς καὶ πολύστροφος δράκων Ὅταν πρὸς ἐλέφαντας Ἴνδοὺς ἐρπύση Καὶ
τὸν μαχιμώτατον αὐτῶν ἀρπάσῃ.

Manuel Philes Poeta, Scr. Rerum Nat., Carmina Chapter 2, poem 95, line 107

Καὶ τοῦτ' ἀπαρχὴν τῷ θεῷ δοὺς τοῦ κράτους, Εἴτα προχωρεῖς εἰς τὰ λοιπὰ τῆς
τύχης, Καὶ τῶν μὲν ἐθνῶν τὰς παρατάξεις λύεις, Στρατευμάτων ἄπειρον ἰσχὺν συλ-
λέγων· Καὶ τὸ ξίφος πρόκωπον εἰς πάντας φέρων, Οὓς εἶδεν ἐχθροὺς ὁ δρομεὺς
τότε χρόνος, Τῷ δὲ κράτει σχολίνισμα τὰς πράξεις δίδως Αἷς βαρβάρων ἥρηκας ἀρ-
χισατράπας, Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς δυσμενῶν ὁμαιχμίαν, Ὡς ἄχρις Ἰνδῶν καὶ Σκυθῶν
καὶ Περσίδος Καὶ γῆς Ἰταλῶν καὶ Μυσῶν πολυσπάρων, Τὴν σὴν διελθεῖν εὐχερῶς
κραταρχίαν· Ποῖος γὰρ οὐκ ἔγνω σε πορθμὸς δεσπότην;

20. http://en.wikipedia.org/wiki/Manuel_Philes

CHAPTER 7. BYZANTINE

Manuel Philes Poeta, *Scr. Rerum Nat.*, *Carmina* Chapter 2, poem 214, line 22

Γαλῇ δὲ μυὸς ἐξ ὀπῆς δεδραγμένη Τοῖς ὀστέοις βέβρυχε τοῦ θηράματος· Ὁξὺς δὲ κυνὸς καὶ πολύστροφος δρόμος Αἰρεῖ λαγῶν εἰς φυγὴν ἡπειγμένον· Φεύγει δὲ τοὺς δράκοντας Ἰνδὸς ἐλέφας, Στυγῶν τὸν ὀλκὸν ὥς ταχὺν πρὸς ἀγχόνην, Τάχα δὲ καὶ πῦρ καὶ κριὸν καὶ δέλφακα, Καὶ μῦν κρεμαστὸν εἰς λινόπλοκον βρόχον.

Manuel Philes Poeta, *Scr. Rerum Nat.*, *Carmina* Chapter 3, poem 58, line 71

Εἰς τόξα πυκνὰ καὶ βελῶν περικλάσεις, Εἰς ἀγρίας φάραγγας, εἰς τραχεῖς τόπους, Εἰς ἄξυλον γῆν, εἰς περιξυλον λόφον, Εἰς ὑδάτων ἔρημον οὐχ ἄπαξ τρίβον, Εἰς θῆρας ὀξεῖς, εἰς ἀνίκμους σκορπίους, Εἰς νιφετούς τε καὶ κρυμοὺς ὀλεθρίους, Εἰς ἡλιαχὰς ἐν μεσημβρίᾳ ζέσεις, Εἰς ἀκρατεῖς λαίλαπας, εἰς ἐπομβρίας, Εἰς Πέρσας, εἰς Ἀραβας, εἰς πτηνοὺς Σκύθας, Εἰς βαρβάρων δύναμιν, εἰς Ἰνδῶν θράσος, Τὰ παντοδαπὰ δυσχερῇ τῆς Περσίδος;

7.21 Joannes Zonaras

Ioannes (John) Zonaras (Greek: Ἰωάννης Ζωναρᾶς; fl. 12th century) was a Byzantine chronicler and theologian, who lived at Constantinople.

Under Emperor Alexios I Komnenos he held the offices of head justice and private secretary (*protasēkrētis*) to the emperor, but after Alexios' death, he retired to the monastery of St Glykeria, where he spent the rest of his life in writing books.

His most important work, *Extracts of History* (Greek: Ἐπιτομὴ Ἱστοριῶν, Latin: *Epitome Historiarum*), in eighteen books, extends from the creation of the world to the death of Alexius (1118). The earlier part is largely drawn from Josephus; for Roman history he chiefly followed Cassius Dio up to the early third century. Contemporary scholars are particularly interested in his account of the third and fourth centuries, which depend upon sources, now lost, whose nature is fiercely debated. Central to this debate is the work of Bruno Bleckmann, whose arguments tend to be supported by continental scholars but rejected in part by English-speaking scholars.[1] An English translation of these important sections has recently been published: Thomas Banchich and Eugene Lane, *The History of Zonaras from*

7.21. JOANNES ZONARAS

Alexander Severus to the Death of Theodosius the Great (Routledge 2009). The chief original part of Zonaras' history is the section on the reign of Alexios Komnenos, whom he criticizes for the favour shown to members of his family, to whom Alexios entrusted vast estates and significant state offices. His history was continued by Nicetas Acominatus. (From Wikipedia²¹)

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1–12) (3135: 001) “Ioannis Zonarae epitome historiarum, 3 vols.”, Ed. Dindorf, L. Leipzig: Teubner, 1:1868; 2:1869; 3:1870. Volume 1, page 16, line 8

καὶ Φεισῶν μὲν ὄνομα τῷ ἐνὶ· πληθὺν δὲ τοῦτο δη- λοῖ· τοῖς δ' Ἑλλησι Γάγγης οὗτος ὠνόμασται, τὴν Ἰνδικὴν διῶν καὶ ἐκδιδοὺς εἰς τὸ πέλαγος.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 24, line 14

Σὴμ δὲ τῷ υἱῷ Νῶε πέντε τίκτονται παῖδες, οἱ τὴν μέχρις ὠκεανοῦ τοῦ κατ' Ἰνδὶαν οἰκοῦσιν Ἀσίαν, ἀπ' Εὐφράτου ἀρξάμενοι.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 200, line 16

τῇ τε γὰρ Ἰνδία προσέβαλε καὶ τὸν Πῶρον ἐνίκησε καὶ τὸν Ταξίλην ὠκείωσατο καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἰνδικῆς κατέσχευεν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 228, line 6

ταῦτα δὲ διανοηθεὶς τοὺς τε ὑφ' ἑαυτὸν ἡτοιμάζεν, ἔπεμψε δὲ καὶ πρὸς Κροῖσον τὸν βασιλέα Λυδῶν καὶ πρὸς ἄμφω τοὺς Φρύγας, πρὸς Παφλαγόνας τε καὶ Ἰνδοὺς καὶ πρὸς Κᾶρας καὶ Κίλικας, αἰτῶν συμμα- χήσιν αὐτῷ κατὰ Μήδων ὠρμημένῳ, ὥς καὶ αὐτοῖς τοῦ πολέμου συμφέροντος, δυνατόν εἶναι λέγων τὸ ἔθνος, ἐπιγαμίαν τε πρὸς Πέρσας πεποιημένον καὶ τὴν παρ' ἐκείνων προσκτήσασθαι ἀρωγήν, καὶ θάτε- ρον συγκροτεῖσθαι παρὰ θατέρου, ὥστε εἰ μή τις αὐ- τοὺς φθάσας ἀσθενώσῃ, ἐκάστω τῶν ἐθνῶν ἐπιόν- τας κρατήσιν αὐτῶν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 228, line 31

ἐν τούτοις δὲ παρὰ Κυαζάρου ἦκεν ἄγγελος λέγων ὅτι Ἰνδῶν παρεῖη πρεσβεία, καὶ “δεῖ παρεῖναι καὶ σέ.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 2

φέρω δέ σοι καὶ στολὴν τὴν καλλίστην· βούλεται γὰρ σε προσάγειν ἐστολισμένον λαμπρότατα, ἵν' οὕτω τοῖς Ἰνδοῖς ὀφθῇς.

21. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Zonaras

CHAPTER 7. BYZANTINE

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 5

κληθέντες δὲ οἱ Ἴνδοι εἶπον ἐστάλ- θαι παρὰ τοῦ σφετέρου βασιλέως ἐρωτῶντος ἐξ οὗ ὁ πόλεμος εἴη Μήδοις τε καὶ τῷ Ἀσσυρίῳ, τὰ αὐτὰ δὲ πυθέσθαι κάκεινου, καὶ ἀμφοτέροις εἰπεῖν ὅτι ὁ Ἴν- δῶν βασιλεὺς τὸ δίκαιον σκεψάμενος μετὰ τοῦ ἡδι- κημένου ἔσται.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 13

ὁ δὲ Κῦρος εἶπεν “εἰ παρ’ ἡμῶν ἀδικεῖσθαι φησιν ὁ Ἀσσύριος, ὃ Ἴνδοί, αὐτὸν αἰ- ρούμεθα δικαστὴν τὸν βασιλέα ὑμῶν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 3

Ἦλθον δὲ τῷ Κύρῳ παρὰ τοῦ Ἴνδοῦ χρήματα, καὶ οἱ ἄγοντες αὐτὰ ἀπήγγελλον αὐτῷ ὅτι ὁ Ἴνδός λέγει ὡς “ἥδομαι, ὦ Κῦρε, ὅτι μοι περὶ ὧν ἐδέου ἐδήλωσας, καὶ βούλομαί σοι ξένος εἶναι, καὶ πέμπω σοι χρήματα, καὶ ἄν ἄλλων δέῃ, μεταπέμπου· ἐντέταλται δὲ τοῖς παρ’ ἐμοῦ ποιεῖν ἃ ἂν σὺ κελεύῃς.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 12

ὁ δὲ Κῦρος “κελεύω τοίνυν” εἶπε “τοὺς μὲν ἄλλους μένον- τας ἔνθα κατεσκηνώ- σατε φυλάττειν τὰ χρήματα, τρεῖς δέ μοι ἐλθόντες ὑμῶν εἰς τοὺς πολεμίους ὡς παρὰ τοῦ Ἴνδοῦ περὶ συμμαχίας, καὶ τὰ ἐκεῖ μαθόντες ὅ, τι ἂν λέγῳσί τε καὶ ποιῶσιν ὡς τάχιστα ἀπαγγείλατε ἐμοί τε καὶ τῷ Ἴνδῳ.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 14

οἱ μὲν δὴ Ἴνδοι συσκευασά- μενοι τῇ ὑστεραίᾳ ἐπορεύοντο, ὁ δὲ Κῦρος τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζετο μεγαλοπρεπῶς.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 24

οὕτω δὲ διατιθεμένων τῷ Κύρῳ τῶν τοῦ πολέμου ἤχον οἱ Ἴνδοι ἐκ τῶν πολε- μίων καὶ ἔλεγον ὅτι Κροῖσος ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ἥρῃται, καὶ πολλοὶ μὲν βασιλεῖς, πολλὰ δ’ ἔθνη καὶ Ἑλληνες συμμαχήσειν ἡτοίμασται.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 297, line 11

Μέλλων δὲ εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐμβάλλειν, συνε- σκευασμένων τῶν ἀμαξῶν πρώταις μὲν ταῖς οἰκείαις ἐνῆκε πῦρ, εἶτα καὶ ταῖς τῶν φίλων, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τὰς τῶν Μακεδόνων καταπρῆσαι ἐκέλευσε.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 7

7.21. JOANNES ZONARAS

Ὁ μέντοι Ταξίλης μοίρας ἄρχων τῆς Ἰνδικῆς παμ- φόρου τε καὶ εὐδαίμονος, οὐκ ἀποδεούσης Αἰγύπτου, σοφὸς δὲ ὢν ἀνὴρ, πέμψας ἡσπάσατο τὸν Ἀλέξαν- δρον καὶ “τί δεῖ πολέμων ἡμῖν” ἔφη, “εἰ μήτε ὕδωρ ἀφαιρησόμενος ἡμῶν ἀφίξει μήτε τροφὴν ἀναγκαίαν;

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 19

σπεισάμενος δὲ τινι πόλει τῶν Ἰνδικῶν, ἀπιόντας ἐκείθεν τοὺς ἐν αὐτῇ μισθο- φοροῦντας τῶν μαχιμωτάτων Ἰνδῶν ἀπέκτεινεν ἅπαντας· ὁ τοῖς αὐτοῦ πολεμικοῖς ἔργοις οἷά τις κηλὶς πρόσεστιν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 23

εἶτα πρὸς Πῶρον ἐμαχέ- σατο, καὶ τοῦτον χώρας Ἰνδικῆς βασιλεύοντα, τὸ μέ- γεθος τοῦ σώματος ἔχοντα εἰς τέσσαρας πήχεις ἀνα- τρέχον καὶ σπιθαμὴν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 299, line 17

ἐν δὲ Μαλλοῖς γεγονώς, μαχιμωτάτοις οὖσιν Ἰνδῶν, μικροῦ ἐκινδύνευσεν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 300, line 28

εἶτα ἀναστρέφων τὰς μὲν ναῦς παραπλεῖν ἐν δεξιᾷ τὴν Ἰνδικὴν ἐχούσας ἐκέλευ- σεν, αὐτὸς δὲ πεζῇ πορευόμενος εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν κατήντησε καὶ πλῆθος τοσοῦ- τον ἀπώλεσεν ὥστε τῆς στρατιᾶς μηδὲ τὸ τέταρτον ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀναχομισθῆναι διὰ νό- σους καὶ πονηρὰς διαίτας καὶ καύματα καὶ λιμόν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 2, page 280, line 8

καὶ μετὰ τοῦτο τὴν μισθοφορὰν τοῖς ἄλλοις δοὺς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸβιλιν καὶ ἐπὶ τὸν Μανδόνιον ἐστράτευσε.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 2, page 442, line 14

καὶ ὁ Αὐγουστος ἐθνῶν ἡγεμονίας τισὶ δεδο- κῶς ἐπανῆλθεν εἰς Σάμον, κάκει καὶ αὖθις ἐχείμασε καὶ πολλὰ διώκησεν· ἀφίκοντο γὰρ ἐνταῦθα πρες- βεῖται πλείεσται· καὶ οἱ Ἰνδοὶ τότε φιλίαν ἐποιήσαντο, δῶρα πέμψαντες ἄλλα τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε Ῥωμαίοις ὀφθείσας.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 3, page 17, line 16

ὁ δὲ τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς ἔλεγε, θύ- ρακα ἐνδυσάμενος καὶ ἐπ’ αὐτῷ χλαμύδα σηρικὴν ἀλουργῇ πολὺ μὲν χρυσίον, πολλοὺς δὲ λίθους Ἰνδι- κοὺς ἔχουσιν, καὶ ξί- φος περιζωσάμενος καὶ ἀσπίδα λαβὼν δρυῖ τε στεφανωσάμενος, σπουδῇ καθάπερ ἐπὶ πολέμιαν εἰς τὴν πόλιν εἰσῆλασε, παμπληθεῖς ἵππεῖς τε καὶ πεζοὺς ὠπλισμένους

CHAPTER 7. BYZANTINE

ἐπαγόμενος· καὶ ἄλλα δέ τινα τοιαῦτα ποιήσας καὶ ἑαυτὸν ἀποσεμνύ- νας ἐν δημη- γορίᾳ διὰ ταῦτα ἐς τὸν Δαρεῖον καὶ τὸν Ξέρξην ἀπέσκαπτεν, ὥς πολλαπλάσιον ἢ ἐκεῖνοι τῆς θαλάσσης μέτρον ζεύξας αὐτός.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 3, page 69, line 24

ἐνενόει δὲ καὶ Ἰνδούς, καὶ ἔλεγεν ὥς “εἰ νέος ἔτι ἦν, καὶ ἐπ’ αὐ- τοὺς ἂν ἐπεραι- ώθην.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) (3135: 002) “Ioannis Zonarae epitomae historiarum libri xviii, vol. 3”, Ed. Büttner-Wobst, T. Bonn: Weber, 1897; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 156, line 18

Ἐν δὲ τῇ στάσει ταύτῃ, ὥς εἴρηται, τῆς μεγάλης ἐκκλη- σίας καυθείσης, ἥς δομήτωρ ἦν ὁ Κωνσταντίος, ἑτέραν πολλῶ μείζω καὶ περιφανεστέραν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀπήρξατο καινουργεῖν, τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς ἀρχθείσης κατὰ τὸ ,σμ’ ἔτος, ἰνδικτιῶνος πεντεκαδεκάτης ἐνισταμένης ἐν Φευρουαρίῳ μηνί.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 172, line 6

μοναχοὶ δὲ δύο τινὲς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐξ Ἰνδίας ἀφικόμενοι τὴν ταύτης γένεσιν ἀφηγήσαντο καὶ ὑπισχνοῦντο κομίσαι τῶν σκωλήκων ἐκείνων γόνον, ᾧ ἂ ὄντα τὸν ὄγκον βραχύτατα, καὶ δεῖξαι Ῥωμαίοις ὅπως ἐκεῖνα ζωογονοῦνται θαλπόμενα καὶ εἰς σκώληκας μεταμείβονται, καὶ ὅπως δημιουργοῦσι τὴν μέταξαν, τὴν φύσιν σχόντα διδάσκαλον.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 241, line 6

Ἄ μαθὼν Ἰουστινιανὸς τοὺς μὲν τοῦ Ἡλίας παῖδας ἐν τῷ κόλπῳ κατέσφαξε τῆς μητρός, ἐκείνην δὲ δούλῳ αὐτῆς Ἰνδῶ μαγείρῳ συνέζευξεν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 634, line 11

ἐπεὶ δ’ ἡ Περσῶν ἀρχὴ ἦ μᾶλλον ἢ Μακεδόνων, ἢ τὴν Περ- σῶν βασιλείαν καθεῖλεν, ὑπὸ Σαρακηνῶν καθήρητο, εἴτα καὶ οὗτοι πρὸς ἀλλήλους στασιάσαντες εἰς ἀντιπάλους μοῖρας διήρηντο καὶ ἀλλήλοις ἐμάχοντο, Μουχούμετ ὁ τοῦ Ἰμβραήλ, Περσίδος ἄρχων καὶ Χορασμίων καὶ Μηδίας καὶ τινων ἄλλων, πόλεμον ἤρατο κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ βασιλέως κατὰ Βα- βυλωνίων τε καὶ Ἰνδῶν, ἡττώμενος δὲ συμμαχικὸν ἐκ Τούρκων μετεπέμψατο· ἦν δὲ τοῖς εἰς συμμαχίαν ἐλθοῦσι τῷ Μουχούμετ στρατηγὸς Ταγγρολίπιξ Μουκάλετ.

7.22 *Scholia In Clementem Alexandrinum*

7.23. PHALARIDIS EPISTULAE

Titus Flavius Clemens (c.150 – c. 215), known as Clement of Alexandria, was a Christian theologian who taught at the Catechetical School of Alexandria. A convert to Christianity, he was an educated man who was familiar with classical Greek philosophy and literature. As his three major works demonstrate, Clement was influenced by Hellenistic philosophy to a greater extent than any other Christian thinker of his time, and in particular by Plato and the Stoics.[1] His secret works, which exist only in fragments, attest that he was also familiar with pre-Christian Jewish esotericism and Gnosticism. Among his pupils were Origen and Alexander of Jerusalem.

Clement is regarded as a Church Father, and he is venerated as a saint in Orthodox Christianity, Eastern Catholicism and Anglicanism. He was previously revered in the Roman Catholic Church, but his cult was suppressed in 1586 by Pope Sixtus V due to concerns about his orthodoxy. (From Wikipedia²²)

Scholia In Clementem Alexandrinum, Scholia in protrepticum et paedagogum (scholia recentiora partim sub auctore Aretha) (5048: 001) “Clemens Alexandrinus, vol. 1, 3rd edn.”, Ed. Stählin, O., Treu, U. Berlin: Akademie-Verlag, 1972; Die griechischen christlichen Schriftsteller 12. Page 337, line 22

253, 21 ὄρνεις Ἰνδικοῦς] ψιττακοῦς φησι.

7.23 Phalaridis Epistulae

Who is this?

Phalaridis Epistulae, Epistulae (0053: 001) “Epistolographi Graeci”, Ed. Hercher, R. Paris: Didot, 1873, Repr. 1965. Epistle 86, section 1, line 3

Πολλὰ λέγειν ἔχων καὶ κατὰ σοῦ καὶ περὶ ἧς κατ’ ἐμοῦ πεφλυάρηκας ἐν Λεοντίνοις δημοκοπίας οὐδὲν ἐρῶ περισσότερον πλὴν ὅτι κώνωπος ἐλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

7.24 Theodorus Scutariota

Who is this? Theodorus Scutariota Hist., Additamenta ad Georgii Acropolitae historiam (3157: 001) “Georgii Acropolitae opera, vol. 1”, Ed.

22. http://en.wikipedia.org/wiki/Clement_of_Alexandria

CHAPTER 7. BYZANTINE

Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Fragment 33, line 46

ἐν δὲ τῇ κατὰ Λυδῖαν Μαγνησίᾳ, ὅπου καὶ τὰ πλείω τῶν χρημάτων ἀπέθετο, τί τις ἂν ἐζήτησεν ἅψ' ὧν ἄνθρωποι χρῆζομεν, καὶ οὐχ εὐρὼν ἐκκληρώσατο τὴν ἀπόλαυσιν, οὐ τῶν ἐν τοῖς ἡμετέροις τό- ποις εὕρισκομένων ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐνιαχοῦ τῆς οἰκουμένης, κατ' Αἴγυπτον φημι καὶ Ἰνδῖαν καὶ ἀλλαχοῦ;

7.25 Nikephoros I of Constantinople

St. Nikephoros I or Nicephorus I (Greek: Νικηφόρος Α', Nikēphoros I), (c. 758 – April 5, 828) was a Christian Byzantine writer and Ecumenical Patriarch of Constantinople from April 12, 806, to March 13, 815. (From Wikipedia²³)

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Breviarium historicum de rebus gestis post imperium Mauricii (e cod. Vat. gr. 977) (3086: 001) “Nicephori archiepiscopi Constantinopolitani opuscula historica”, Ed. de Boor, C. Leipzig: Teubner, 1880, Repr. 1975.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Breviarium historicum de rebus gestis post imperium Mauricii (e cod. Vat. gr. 977) Page 46, line 15

τούτων αἰσθόμενος Ἰουστινιανὸς καὶ μεῖζονι θυμῷ ἐξαπτό- μενος τὰ μὲν Ἥλια τέκνα τῷ μητρῷ κόλπῳ φερόμενα ἀναλίσκει, τὴν δὲ αὐτοῦ γυναῖκα τῷ ἰδίῳ μαγείρῳ ζευχθῆ- ναι ἠγάγκασεν, Ἰνδῷ τῷ γένει καὶ ὅλῳ δυσεῖδεϊ τυγχάνοντι.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.] (recensiones duae) (3086: 002) “Nicephori archiepiscopi Constantinopolitani opuscula historica”, Ed. de Boor, C. Leipzig: Teubner, 1880, Repr. 1975. Page 98, line 20

Τῷ ζ' ἔτει αὐτοῦ ἐπληρώθη κύκλος α' τοῦ ἁγίου πάσχα ἐτῶν φλβ', ἐξότε ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυ- ρώθη 8[ινδ. ς'] ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ϣξε'.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.] (recensiones duae) Page 99, line 11

Ἔτους γ' τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὁ Πέρσης 8[Χοσρόης] πλεῖστον μέρος τῆς Ῥω- μαίων παρέλαβε πολιτείας καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους ἐνέπρησε πλήθη τε λαῶν ἡχμαλώτευσεν σὺν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ καὶ τοῖς τιμίσις ξύλοις εἰς Περσίδα ἀπήγαγεν· ἔτει δὲ αὐτοῦ ιβ' Χοσρόης 8[ὁ Πέρσης] ἀνῆρέθη καὶ ἡ αἰχμα-

23. http://en.wikipedia.org/wiki/Nikephoros_I_of_Constantinople

7.26. JOSEPHUS GENESIUS

λωσία ἀνεκλήθη, καὶ ὁ ζωοποιὸς σταυρὸς τοῖς ἰδίοις τόποις ἀπεκατέστη 8[ἀνεγερ-
θεῖσιν]. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ ἤρξαντο τῆς τοῦ παντὸς ἐρημώσεως τῷ ,τρκτ' ἔτει ἰνδ.
ζ'.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.]
(recensiones duae) Page 102, line 22

Ἀπὸ δὲ Κωνσταντίνου ἕως Θεοφίλου ἰνδ. ε' ἔτη φλ'.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Refutatio et eversio definitionis
synodalis anni 815 (3086: 012) "Nicephori Patriarchae Constantinopolitani
Refutatio et Eversio Definitionis Synodalis Anni 815", Ed. Featherstone, J.M.
Turnhout: Brepols, 1997; Corpus Christianorum, Series Graeca 33. Chapter 2,
line 23

λα περιστολίζοντο· ὅτε θεῖος φόβος ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσε-
βούντων ἐνίδρυτο καὶ ἡ περὶ τὰ θεῖα αἰδώς καὶ εὐλάβεια· ὅτε τὸ τῆς ἀγάπης δῶρον πανταχοῦ διαφοι-
τῶν περιηγέλλετο· ὅτε τὰ τῆς ἱερωσύνης δίκαια κομῶντα συνδιεφυλάσσετο καὶ οἱ
ἱερεῖς κυρίου δικαιοσύνην ἐνδεδύκεσαν, ὥσπερ στολὴν ἁγίαν περιχλαινιζόμενοι τὴν
εὐσέβειαν, ἀμφιεννύμενοι δὲ κρίμα ἴσα διπλοῖδι, καὶ ἡ εὐλογία κυρίου πᾶσιν ἐπέπρε-
πεν, εἰ δεῖ τι καὶ τῶν Ἰωβ φθέγγεσθαι ῥημάτων· ὅτε καὶ βασιλεῖς μέγα ἐφρό-
νουν ἐπ' εὐσεβείᾳ μᾶλλον ἢ τῷ διαδήματι καὶ χρυσῷ καὶ λίθοις τοῖς Ἰνδικοῖς λαμπρὸν
ἀπαστρέπτουσιν, εὐθύτητι δὲ δογμάτων ἢ τῷ ἀλουργῷ ἐκαλλωπίζοντο χρώματι καὶ
ὅσον <***> τρόπαια στήσωσι.

7.26 Josephus Genesius

Genesius (Greek: Γενέσιος, Genesios) is the conventional name given to the anonymous Greek author of the tenth century chronicle, On the reign of the emperors. His first name is sometimes given as Joseph, combining him with a "Joseph Genesius" quoted in the preamble to John Skylitzes. Traditionally, he has been regarded as the son or grandson of Constantine Maniakes.

Composed at the court of Constantine VII, the chronicle opens in 814, covers the Second Iconoclast period and ends in 886. It presents the events largely from the view of the Macedonian dynasty, though with a skew less marked than the authors of Theophanes Continuatus, a collection of mostly anonymous chronicles meant to continue the work of Theophanes the Confessor.

CHAPTER 7. BYZANTINE

The chronicle describes the reigns of the four emperors from Leo V down to Michael III in detail; and more briefly that of Basil I. It uses Constantine VII's Life of Basil as a source, though it appears to have been finished before Theophanes Continuatus, and gives information present in neither Continuatus nor Skylitzes. Modern editions

English

Genesios, Joseph, A. Kaldellis. (trans.) On the reigns of the emperors. Byzantina Australiensia, 11. Canberra: Australian Association for Byzantine Studies, 1998. ISBN 0-9593626-9-X.

Greek

A. Lesmüller-Werner, and H. Thurn, Corpus Fontium Historiae Byzantinae, Vol. XIV, Series Berolinensis. Berlin: De Gruyter, 1973. ISSN 0589-8048.

(From Wikipedia²⁴)

Josephus Genesius Hist., Βασιλείαι (3040: 001) “Iosephi Genesii regum libri quattuor”, Ed. Lesmüller–Werner, A., Thurn, J. Berlin: De Gruyter, 1978; Corpus fontium historiae Byzantinae 14. Series Berolinensis.

Josephus Genesius Hist., Βασιλείαι Book 2, section 2, line 33

ποιεῖται τοίνυν σπονδὰς μετ’ Ἀγαρηνῶν, εἰδήσει τοῦ αὐτῶν ἀρχηγοῦ ἀναδεῖται στέφος βασιλείον παρὰ τοῦ ἀρχιερέως Ἀντιοχείας Ἰώβ, εἶτα μετ’ Ἀγαρηνῶν Ἰνδῶν Αἰγυπτίων Ἀσσυρίων Μήδων Ἀβασίων Ζηχῶν Ἰβήρων Καβείρων Σκλάβων Οὐν-νων Βανδῆ-λων Γετῶν καὶ ὅσοι τῆς Μάνεντος βδελυρίας μετεῖχον, Λαζῶν τε καὶ Ἀλανῶν Χάλδων τε καὶ Ἀρμενίων καὶ ἐτέρων παντοίων ἐθνῶν πολυθρύλ-λητον πανστρατιὰν στρατοπεδευσάμενος ἀπάσης τῆς ἀνατολῆς ἐκυρί-ευσεν, τελευταῖον μέρεσι τοῖς κατὰ Θράκην προσεμπελάσας ἐλεπολεῖν τὸ Βυζάντιον ἐκβιάζεται ἱππεῦ-σιν εὐόπλοις καὶ πετροβολισταῖς τοῖς ὑπὸ χεῖρα πεζοῖς, ἔτι καὶ σφενδονισταῖς γε καὶ πελτασταῖς ἀμέτροις ἐπιρρωννύμενος, προσέτι μὴν καὶ πολιορκητικοῖς οὐκ ὀλίγοις τεχνάσμασι κρατυνόμενος.

Josephus Genesius Hist., Βασιλείαι Book 2, section 5, line 47

μετ’ οὐ πολὺ δὲ καὶ αὐτὸς σὺν π’ χιλιάσιν ἐφίσταται τῇ πόλει, ἐπὶ δὲ τῷ προτέ-ρωι ποιηθέντι υἱῷ καὶ ἕτερον ἀναδείκνυσιν, Ἀναστάσιον ὄνομα, πάλαι μὲν εἰς τοὺς καλουμένους τελέσαντα μοναχοὺς, εἰς κοσμικῶν δὲ τρόπων φαυλότῃ τῇ τάξιν ἐληλυ-θότα, αἰσχρὸν τὸ εἶδος, ὥστε δοκεῖν ἐξ οἰνοποσίας ἰνδογενῆς εἶναι, μοχθηρότερον τῇ ψυχῇ ὑπὸ ἐμπληξίας ἐσχάτης.

24. http://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_Genesius

7.27 Nicephorus Gregoras

Nikephoros Gregoras, Latinized as Nicephorus Gregoras (Greek: Νικηφόρος Γρηγοράς; c. 1295-1360), Byzantine astronomer, historian, man of learning and religious controversialist, was born at Heraclea Pontica. (From Wikipedia²⁵)

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana (4145: 001) “Nicephori Gregorae historiae Byzantinae, 3 vols.”, Ed. Schopen, L., Bekker, I. Bonn: Weber, 1:1829; 2:1830; 3:1855; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Volume 1, page 9, line 22

οὐ μὴν ἄλλ’ ἔσθ’ ὅτε καὶ δι’ ἀμαθίαν τοῦ βελτίονος καὶ ἀπειρίαν πραγμάτων ἄπερ ὁτουοῦν ἡκηκόει- σαν, πρὶν βασανίσαι, εἰ τὰ μὲν τῶν εἰκότων τάδ’ ἦκιστα, καὶ τὰ μὲν ἔοικεν ἀληθείας οἴκοις ἐνδιδαιτᾶσθαι, τάδ’ ὑπερόριον ἀλη- θείας τείνουσι γλῶσσαν, οὕτω ταῦτ’ ἐφαπλοῦσι ταῖς ἐαυτῶν συγγραφαῖς καὶ τῷ χρόνῳ, αἰτιώμενοί τε τὰ ἀνάττια, καὶ φά- σκοντες ἃ μὴτ’ ἐγένοντο, μήτε γενέσθαι τῶν δυνατῶν ἦν· οἷας τοῦ Πλάτωνος τὰς ἰδέας ἀκούομεν, καὶ ὅσοι τοὺς τραγελάφους ἐκ τῶν τῆς Ἰνδίας τεράτων ἐς τὰς τῆς Ἀσίας διαβιβάζουσιν ἀκοὰς, ἐκ μὴ ὄντων αὐθις μὴ ὄντα καθιστῶντες, ἵνα μᾶλλον ἐκπλήττω- σι τοὺς ἀκούοντας.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 38, line 6

(Δ.) Ἀλλὰ γὰρ ἦρος ἐπιγενομένου, ὅτε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τὴν χλόην τῆς πόας ἐνδύεται, τὰ παρὰ τοὺς πρόποδας τῶν ὄρων χειμάδια καταλιπόντες οἱ Σκύθαι, καθάπερ αἰπόλια καὶ βουκόλια, κατὰ πληθὺς τὰς κορυφὰς τῶν ὄρων ὑπερβάλλουσι, ῥέουσί τε κατὰ τῶν ὑποκειμένων ἐθνῶν καὶ πάν- τας ἐν λόγῳ λείας ποιούμενοι, καταντῶσιν ἐς Ἰνδικὴν, ὁπόση ἐφ’ ἑκάτερα κεῖται τοῦ μεγίστου τῶν ποταμῶν Ἰνδοῦ.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 107, line 5

οἱ γὰρ κατ’ Αἴγυπτον Ἀραβες πλείστην προσηληφότες δύναιμι διὰ τοῦ Σκυθι- κοῦ στρατεύμα- τος ἐκείνου, καθάπερ ἔφθηνεν εἰρηκότες, πλείστον ὅσον μάλα ἐξῆν τοὺς οἰκείους παρέδραμον ὄρους· πρὸς μὲν ἐσπέραν Λιβύας καὶ ὅσα Μαυρουσίων ἔθνη δουλωσάμενοι· πρὸς δ’ ἀνατέλλοντα ἥλιον ἔνθεν μὲν Ἀραβίαν εὐδαίμονα πᾶσαν ὅσην τά τε ἄκρα τῶν Ἰνδικῶν ὀρίζει θαλασσῶν καὶ ἐκατέρωθεν ὃ, τε Περσικὸς καὶ ὁ Ἀραβικὸς τειχίζουσι κόλποι· ἔνθεν δὲ τὴν τε Κοίλην Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην πᾶσαν, ὅσην ὁ ποταμὸς Ὀρόντης ἔνδον ποιεῖ- ται, τοὺς τῶν Κελτογαλατῶν ἐκεί- νων ἐκγόνους τοὺς μὲν ἐκεῖθεν ἀποβήσαντες, τοὺς δ’ ἐς ὀλεθρον, οἷον πολέμιος ὑποτίθεται νό- μος, ὀλίγου παραπέμψαντες χρόνου.

25. http://en.wikipedia.org/wiki/Nicephorus_Gregoras

CHAPTER 7. BYZANTINE

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 188, line 21

τοιοῦτον μέντοι καὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς σοφιστῶν ἡ παραί- νεσις ὑφηγεῖται τὸν ἄρχειν βουλόμενον· οὕτω γὰρ ἂν τὰ μάλιστά φησι φιληθείη τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ἂν φύσει τούτων ὑπέρτερος ὦν, ὃ δ' ἔπειτ' ἐπιεικῆς ἐκὼν γε εἶναι σφισιν ὁράται καὶ μέτριος.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 332, line 23

πειθῶμαι γὰρ μὴδ' ἂν τοῖς ἐπ' ἔσχατα γῆς Κελτοῖς, οὐδ' ἂν οὐδέσιν ὅσοι πρὸς τῷ ὠκεανῷ τυγχάνουσιν ὄντες, οὐ μέντοι οὐδ' ἂν ἐνδεῖν σου τῆς φήμης, οὐδ' αὐτοῖς Ἰνδοῖς· ἀλλὰ κάκεῖθεν τὸ κῦρὸς σε δέχεσθαι τοῦ νικᾶν περιουσίᾳ φρονήσεως πάντα ἀνθρώπων γένη.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 369, line 13

Ἀλεξανδρεῖς μὲν γὰρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τοῦ καθ' ἡμᾶς Σεπτεμβρίου τὴν ἀρχὴν τοῦ σφετέρου τίθενται ἔτους· Αἰγύ- πτιοι δὲ νῦν μὲν αὐτὴν, νῦν δ' ἐτέραν, καὶ ἄλλοτ' ἄλλην αἰεῖ· καὶ Πέρσαι δὲ καὶ Μῆδοι καὶ Ἰνδοὶ τούτοις τε πᾶσι καὶ σφισιν αὐτοῖς ἀλλήλοις ἀσύμφωνα.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 2, page 807, line 24

ᾧ δ' ἐκατέροις τοῖς βίοις ἐν πείρᾳ γενέσθαι τετύχη- κεν, ἄρχεσθαι μᾶλλον οὗτος ἢ βασιλεύειν ἔλοιτ' ἂν οἷμαι μάλα προθύμως, καὶ πένητα μᾶλλον τρίβειν βίον, ἢ ὃς μυρίαὶ περι- στοιχίζεται δόξαις καὶ χρήμασιν· εἰ δ' οὖν, λεγέτω τις παρελθὼν, πῶς Ἀλέξανδρος ἐκεῖνος ὁ μέγας, ὁ μέχρις Ἰνδῶν τὰ τῆς Εὐρώ- πης διαβιβάσας ὅπλα, τὸν εὐτελεῖ τοῦ Διογένους πίθον καὶ τὴν διερῶργυῖαν ἀμπέχεσθαι μᾶλλον ἐσθῆτα ποθεῖν ὠμολόγει, ἢ τὴν τῆς ὅλης Ἀσίας τε καὶ Εὐρώπης ἔχειν ἀρχὴν, καὶ τὸν Βαβυλώ- νιον ἐκεῖνον περιβεβλησθαι πλοῦτον· ὅθεν καὶ τὸ πολὺ τῆς ῥα- στῶνης χεθὲν Δαρείῳ καὶ Πέρσαις ὄνειρον ἔδειξεν εἶναι σαφῶς τὰς δοκούσας εὐδαίμονας τύχας τοῦ βίου.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 3, page 19, line 3

ἐξ ὅτου γὰρ τὸ Σκυθικὸν ἐπιρρεῦσαν γένος καὶ ἐκχυθὲν ἄνωθεν ποθεν ἐξ ἀρ- κτικῶν πηγῶν καθάπερ ἄχανοῦς τινὸς ὕδωρ πελάγους, Πέρσας τε ἐδουλώσατο καὶ Μήδους καὶ πᾶσαν εἶπεῖν ταυτηνὴ τὴν Ἀσίαν ἄχρις Ἰνδῶν τε ἐκείνων πρὸς ἔω καὶ ἄχρις Ἀράβων τουτωνὶ πρὸς νότον, οὐ μόνον τὰ πλείω τῶν ἐγχωρίων ἡθῶν ἐκείνων ἔσβη καὶ ἐτεθνήκει, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τῶν ἐθνῶν ἐκείνων τὰ τοπικὰ διαστήματά τε καὶ ὅρια συγχέχεται καὶ παντάπασιν ἐστὶ δυσείκαστα νῦν.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 3, page 354, line 8

οὔτε γὰρ οὐδὲν πρὸς ἔπος ἔοικε λέγειν, ἀλλ' ἄλλην τρέχων ἄλλην ἐβάδισεν, οὔτε εἰ ἀντιλέγειν ἐβού- λετο, τὰς ὁμόσε προσηκούσας ἀντιθέσεις ἐπήνεγκεν, ἀλλ' ὅμοιον ποιεῖ ὥσπερ ἂν εἰ τὴν πρὸς ἔω τῶν τε Αἰθιοπῶν καὶ Ἰνδῶν εἶπεῖν ἀπαιτούμενος οἴκησιν, ὃ δ' ἐκ διαμέτρου τοὺς ἐσπε- ρίους ἐπειρᾶτο δεικνύειν Κελτούς, καὶ ὅποι τὰ Βρετανῶν προσοικοῦσιν ἔθνη.

7.28 Anthologiae Graecae Appendix

The Greek Anthology (also called Anthologia Graeca) is a collection of poems, mostly epigrams, that span the classical and Byzantine periods of Greek literature. Most of the material of the Greek Anthology comes from two manuscripts, the Palatine Anthology of the 10th century and the Anthology of Planudes (or Planudean Anthology) of the 14th century.[1][2] (From Wikipedia²⁶)

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata sepulcralia (7052: 002) “Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”, Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata sepulcralia Epigram 402, line 7

Ἄλλὰ σὺ, Γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ’ Ἀκυλίνῳ, καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ φύοις, ὅσσα κατ’ Ἀραβίους τε φέρεις, ὅσα τ’ ἔστι κατ’ Ἰνδοῦς, ὡς ἂν ἀπ’ εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἔνδοθι κεῖσθαι, λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata demonstrativa (7052: 003) “Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”, Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890. Epigram 55, line 3

..... Ὑσμίνην δεδάηκας ἀμετροβίων ἐλεφάντων Ἰνδοφόρων κρατεροὺς οὐ τρομέεις πολέμους.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata demonstrativa Epigram 76, line 1

Ἀμφιλόχου τοῦ Λάγου Ποντωρέως. Ἦκει καὶ Νείλου προχοὰς καὶ ἐπ’ ἔσχατον Ἰνδὸν τέχνας Ἀμφιλόχοιο μέγα κλέος ἄφθιτον αἶψα.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata exhortatoria et supplicatoria (7052: 004) “Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”, Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890. Epigram 77, line 19

Ἀπελθε τοίνυν εἰς τόπους τῆς Ἰνδίας, εἷς τ’ Ἀγησύμβων, εἷς τε Βλεμμύων πόλεις, ὅπου λέγουσιν ἀμπέλους μὴ βλαστάνειν· ἐκείσε δεῖξον σὴν ἰατρικὴν, σοφέ.

Anthologiae Graecae Appendix, Oracula (7052: 006) “Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”, Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890. Epigram 313, line 3

26. http://en.wikipedia.org/wiki/Greek_Anthology

CHAPTER 7. BYZANTINE

Ἐς δῖνας Ἰστροιο διυπετέος ποταμοῖο ἐσβαλέειν κέλομαι δοίους Κυβέλης θεράποντας, θῆρας ὀρειτρεφέας, καὶ ὅσα τρέφει Ἰνδικὸς ἀγρὸς ἀνθεα καὶ βοτάνας εὐώδεις· αὐτίκα δ' ἔσται νίκη καὶ μέγα κῦδος ἅμ' εἰρήνῃ ἐρατεινῇ.

7.29 Nicetas Choniates

Niketas or Nicetas Choniates (Νικήτας Χωνιάτης, ca. 1155 to 1215 or 1216), sometimes called Acominatos, was a Greek historian – like his brother Michael Acominatus, whom he accompanied from their birthplace Chonae to Constantinople. Nicetas wrote a history of the Eastern Roman Empire from 1118 to 1207. (From Wikipedia²⁷)

Nicetas Choniates Hist., Scr. Eccl., Rhet., Historia (= Χρονική διήγησις) (3094: 001) “Nicetae Choniatae historia, pars prior”, Ed. van Dieten, J. Berlin: De Gruyter, 1975; Corpus fontium historiae Byzantinae 11.1. Series Berolinensis. Reign Alex2, page 243, line of page 4

Ἐπεὶ δὲ ἡ κυρία τῆς ἀνόδου ἐνείστηκει, ὅποσοι τῶν ἐν τέλει καὶ ὅσοι τοῦ βήματος τοῦ καλοῦ ἔτρεπον ἔρωτα καὶ ὁ τῆς πόλεως ἅπας δῆμος εἰς τὸ ἱερὸν φροντιστήριον συνδραμόντες λαμπροτάτην ἐκείνῳ συνελοῦσι τὴν πρόοδον μύροις τὰς ἀγυιάς τέγοντες καὶ τοῖς Ἰνδικοῖς ξύλοις καὶ καρυκευτοῖς ἀρώμασι τὸν ἀέρα εὐωδιάζοντες.

7.30 Pseudo-Codinus

Jump to: navigation, search

George Kodinos or Codinus (Greek: Γεώργιος Κωδινός), also Pseudo-Kodinos, kouropalates in the Byzantine court, is the reputed 14th-century author of three extant works in late Byzantine literature.

Their attribution to him is merely a matter of convenience, two of them being anonymous in the manuscripts. Of Kodinos himself nothing is known; it is supposed that he lived towards the end of the 15th century. The works referred to are the following:

27. http://en.wikipedia.org/wiki/Nicetas_Choniates

7.30. PSEUDO-CODINUS

Patria (Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως), treating of the history, topography, and monuments of Constantinople. It is divided into five sections: (a) the foundation of the city; (b) its situation, limits and topography; (c) its statues, works of art, and other notable sights; (d) its buildings; (e) and the construction of the Hagia Sophia. It was written in the reign of Basil II (976-1025), revised and rearranged under Alexios I Komnenos (1081-1118), and perhaps copied by Codinus, whose name it bears in some (later) manuscripts. The chief sources are: the *Patria* of Hesychius Illustrius of Miletus, the anonymous *Parastaseis syntomoi chronikai*, and an anonymous account (ἔκφρασις) of St Sophia (ed. Theodor Preger in *Scriptores originum Constantinopolitanarum*, fasc. i, 1901, followed by the *Patria* of Codinus). Procopius, *De Aedificiis* and the poem of Paulus Silentiarius on the dedication of St. Sophia should be read in connexion with this subject. *De Officiis* (Τακτικόν περί των οφφικίων του Παλατίου Κωνσταντινουπόλεως και των οφφικίων της Μεγάλης Εκκλησίας), a treatise, written in an unattractive style between 1347 and 1368, of the court and higher ecclesiastical dignities and of the ceremonies proper to different occasions, as they had evolved by the middle Palaiologan period. It should be compared with the earlier *De Ceremoniis* of Constantine Porphyrogenitus and other *Taktika* of the 9th and 10th centuries. A chronological outline of events from the beginning of the world to the taking of Constantinople by the Turks (called Agarenes in the manuscript title). It is of little value.

Complete editions are (by Immanuel Bekker) in the Bonn *Corpus scriptorum Hist. Byz.* (1839-1843, where, however, some sections of the *Patria* are omitted), and in JP Migne, *Patrologia graeca civil.*; see also Karl Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Litteratur* (1897). (From Wikipedia²⁸)

Pseudo-Codinus Hist., *De officiis* (= officia palatii Constantinopoleos) (3168: 001) “Pseudo-Kodinos. Traité des offices”, Ed. Verpeaux, J. Paris: Centre National de la Recherche Scientifique, 1966; *Le monde byzantin* 1.

Pseudo-Codinus Hist., *De annis ab orbe condito* (3168: 004) “Die byzantinischen Kleinchroniken, vol. 1”, Ed. Schreiner, P. Vienna: Österreichische Akademie der Wissenschaften, 1975; *Corpus fontium historiae Byzantinae* 12.1. Series Vindobonensis.

28. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Codinus>

CHAPTER 7. BYZANTINE

Pseudo-Codinus Hist., Patria Constantinopoleos Book 2a, section 1, line 7

Ἡ πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν τῇ Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου συνελθόντων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων καὶ Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης· οἱ καὶ καθεῖλαν Ἄρειον, ὅστις ἦν πρῶτος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας· τὸν γὰρ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ψιλὸν ἄνθρωπον ἔλεγεν εἶναι· Ἰβηρες δὲ καὶ Ἰνδοὶ τότε ἐχριστιάνισαν.

Pseudo-Codinus Hist., Patria Constantinopoleos Book 3, section 89, line 2

(c255, m262) Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἤχθη ἐλέφας μικρὸς ἀπὸ Ἰνδίας καὶ ἐκεῖσε ἔτρεφον αὐτὸν εἰς τὰ οἰκήματα καὶ ἵππικου γενομένου ἔφερον αὐτόν.

7.31 Chronicon Paschale

Chronicon Paschale ("the Paschal Chronicle, also *Chronicum Alexandrinum* or *Constantinopolitanum*, or *Fasti Siculi*) is the conventional name of a 7th-century Greek Christian chronicle of the world. Its name comes from its system of chronology based on the Christian paschal cycle; its Greek author named it "Epitome of the ages from Adam the first man to the 20th year of the reign of the most August Heraclius."

The Chronicon Paschale follows earlier chronicles. For the years 600 to 627 the author writes as a contemporary historian - that is, through the last years of emperor Maurice, the reign of Phocas, and the first seventeen years of the reign of Heraclius.

Like many chroniclers, the author of this popular account relates anecdotes, physical descriptions of the chief personages (which at times are careful portraits), extraordinary events such as earthquakes and the appearance of comets, and links Church history with a supposed Biblical chronology. Sempronius Asellio points out the difference in the public appeal and style of composition which distinguished the chroniclers (*Annales*) from the historians (*Historia*) of the Eastern Roman Empire.

The "Chronicon Paschale" is a huge compilation, attempting a chronological list of events from the creation of Adam. The principal

7.32. LAONICUS CHALCOCONDYLES HIST.

manuscript, the 10th-century Codex Vaticanus græcus 1941, is damaged at the beginning and end and stops short at AD 627. The Chronicle proper is preceded by an introduction containing reflections on Christian chronology and on the calculation of the Paschal (Easter) cycle. The so-called 'Byzantine' or 'Roman' era (which continued in use in Greek Orthodox Christianity until the end of Turkish rule as the 'Julian calendar') was adopted in the *Chronicum* as the foundation of chronology; in accordance with which the date of the creation is given as the 21st of March, 5507.

The author identifies himself as a contemporary of the Emperor Heraclius (610-641), and was possibly a cleric attached to the suite of the œcumenical Patriarch Sergius. The work was probably written during the last ten years of the reign of Heraclius.

The chief authorities used were: Sextus Julius Africanus; the consular *Fasti*; the *Chronicle* and *Church History* of Eusebius; John Malalas; the *Acta Martyrum*; the treatise of Epiphanius, bishop of Constantia (the old Salamis) in Cyprus (fl. 4th century), on *Weights and Measures*. (From Wikipedia²⁹)

Andromachus Poet. Med., Fragmentum (0280: 001) "Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, vol. 2", Ed. Heitsch, E. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1964. Line 133

ἦ ἔτι καὶ σμύρνης καὶ εὐόδμου κόστοιο καὶ κρόκου, ὃν τ' ἄντρον θρέψατο Κωρύκιον, καὶ κασίην Ἰνδὴν τε βάλοις εὐώδεα νάρδον καὶ σχοῖνον νομάδων θαῦμα φέροις Ἀράβων καὶ λιβάνου μίσγοιο καὶ ἀγλαίην στήσαιο ἄμμιγα κυανέω κατθέμενος πεπέρει δικτάμνου τε κλῶνας ἰδὲ χλοεροῦ πρασίοιο καὶ ῥῆον, στοιχὰς δ' οὐκ ἀπάνευθε μένοι, οὐδέ νυ πετροσέλινον ἰδ' εὐώδης καλαμίνθη δριμύ τε τερμίνθου δάκρυ Λιβυστιάδος, θερμόν ζιγγίβερι κεῦκλωνον πενταπέτηλον· τὰς δοιὰς δραχμῶν πάντα φέροι τριάδας.

7.32 Laonicus Chalcocondyles Hist.

Laonikos Chalkokondyles, Latinized as Laonicus Chalcondyles (Greek: Λαόνικος Χαλκοκονδύλης, from λαός "people", νικᾶν "to be victorious", an anagram of Nikolaos which bears the same meaning; c.

29. http://en.wikipedia.org/wiki/Chronicon_Paschale

CHAPTER 7. BYZANTINE

1423 – 1490) was a Byzantine Greek scholar from Athens. (From Wikipedia³⁰)

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae (3139: 001) “Laonici Chalcocandylae historiarum demonstrationes, 2 vols. in 3”, Ed. Darkó, E. Budapest: Academia Litterarum Hungarica, 1:1922; 2.1:1923; 2.2:1927. Volume 1, page 4, line 1

μετὰ δὲ ταῦτα ὕστερον οὐ πολλαῖς γενεαῖς Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, Μακε-
δόνων βασιλέα Πέρσας ἀφελόμενον τὴν ἡγεμονίαν καὶ Ἰνδοὺς καταστρεψάμενον καὶ
Λιβύης μοῖραν οὐκ ὀλίγην, πρὸς δὲ καὶ Εὐρώπης, τοῖς μεθ’ ἑαυτὸν τὴν βασιλείαν
καταλιπεῖν, ἐς ὃ δὴ Ῥωμαίους ἐπὶ τὴν τῆς οἰκουμένης μεγίστην ἀρχὴν ἀφικομένους,
ἰσοτάλαντον ἔχοντας τύχην τῇ ἀρετῇ, ἐπιτρέψαντας Ῥώμην τῷ μεγίστῳ αὐτῶν ἀρχι-
ερεῖ καὶ διαβάοντας ἐς Θράκην, ὑψηγομένου ἐπὶ τάδε τοῦ βασιλέως, καὶ Θράκης ἐπὶ
χώραν, ἣτις ἐς τὴν Ἀσίαν ἐγγυτάτῳ ὥχεται, Βυζάντιον Ἑλληνίδα πόλιν μητρόπολιν
σφῶν ἀποδεικνύντας, πρὸς Πέρσας, ὑφ’ ὧν ἀνήκεστα ἐπεπόν- θεισαν, τὸν ἀγῶνα
ποιεῖσθαι, Ἑλληνὰς τε τὸ ἀπὸ τοῦδε

Ῥω-

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 110, line 11

διώρυχα μέντοι ἐπυθόμην ἔγωγε ἀπὸ ταύτης διήκειν καὶ ἐς τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν
ἐκδιδοῖ.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 110, line 14

καὶ ἰχθυὰς μὲν φέρει αὕτη ἡ θά- λασσα πολλοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, φέρει δὲ καὶ
ὄστρεα μαργαρί- τας ἔχοντα, ἥπερ δὴ καὶ ἡ Ἰνδικὴ θάλασσα.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 120, line 20

ἔστι δὲ τοῦτο τὸ γένος ἄλκιμόν τε τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ πολεμικώτατον,
καὶ σὺν τούτοις λέγεται Τεμήρης τὴν ἡγεμονίαν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραλαβεῖν, πλὴν
Ἰνδῶν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 124, line 19

ἔστι μέντοι, ἥ πυνθάνομαι, καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν Κασπίαν θάλασσαν καὶ τοὺς Μασ-
σαγέτας ἔθνος Ἰνδικὸν ἐς ταύτην τετραμμένον τὴν θρησκείαν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 135, line 4

ὁ γάρ τοι τῆς Χαταΐης βασιλεὺς τῶν ἐννέα καλούμενος, οὗτος δ’ ἂν καὶ ὁ τῆς
Ἰνδίας βασιλεὺς, διαβάς τὸν Ἀράξην τὴν τε χώραν ἐπέ- δραμε τοῦ Τεμήρεω, καὶ
ἀνδράποδα ὡς πλεῖστα ἀπάγων ὥχετο αὐθις ἐπ’ οἴκου ἀποχωρῶν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 139, line 20

καὶ τοὺς Τριβαλλοὺς αὐτοῦ δορυφόρους, ἐς μυρίους μάλιστα που γενομένους
τούτους, ἐφ’ οἷς δὲ μέγα ἐφρόνει ὡς, ὅποι παρα- τυγχάνοιεν, ἀνδρῶν ἀγαθῶν γε-
νομένων, καὶ προθέμενος ὡς Ἀλέ- ξανδρος ὁ Φιλίππου τοὺς Μακεδόνas ἔχων μεθ’

30. http://en.wikipedia.org/wiki/Laonicus_Chalcocondyles

7.32. LAONICUS CHALCOCONDYLES HIST.

ἑαυτοῦ καὶ ἐς τὴν Ἀσίαν διαβάς, Δαρεῖον αἰτιασάμενος τῆς ἐς τοὺς Ἑλλήνας Ξέρ-
ξεω ἐλάσεως, τῷ ἑαυτοῦ ἐλάσσονι δὴ στρατῷ ἐπιὼν κατε- στρέψατο, καὶ τὴν Ἀσίαν
ὑφ' αὐτῷ ἐποίησατο, ἔσπε ἐπὶ Ὑφασιν τῆς Ἀσίας ἐληλάκει· ἐπίστευε δὲ καὶ αὐτὸς
τῷ ἑαυτοῦ στρατεύ- ματι ἐπιὼν καθαιρήσειν ταχὺ πάνυ τὴν Τεμήρεω βασιλείαν καὶ
ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 151, line 15

Οὕτω μὲν οὖν ἤρει Τεμήρης τὰς πόλεις· ὥς δὲ ἤδη ἔαρ ὑπέφαινε, ἀφίκετο παρ'
αὐτὸν ἀγγελία, ὡς τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως πρεσβεία ἀφικομένη ἐπὶ Χεσίην μεγάλη
χειρὶ δεινὰ τε τὴν πόλιν ἐργάσαιτο, καὶ ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς παριῶν τοῦ βασιλέως
τόν τε φόρον λαβὼν οἴχοιτο, καὶ ἀπειλοίη, ὡς οὐκέτι ἐμμένοι ταῖς σπονδαῖς ὁ Ἰνδῶν
βασιλεύς.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 151, line 20

ταῦτα ὡς ἐπύθετο, περιδεὴς γενό- μενος, μὴ ἐπειδὴ ἀφίκοιτο ἡ πρεσβεία παρὰ
βασιλέα τῶν Ἰνδῶν, ἐπιὼν καταστρέφοιτο τὴν ἑαυτοῦ χώραν, σχόντος αὐτοῦ ἀμφὶ
τοὺς ἐπὶ τὴν πόλιν πολέμους, καὶ ἅμα ἐσῆει αὐτὸν καὶ τὰ ἀνθρώ- πεια ἐν οὐδενὶ ἐστηκότα
ἀσφαλεῖ, καὶ δεινὰ ποιησάμενος τοὺς Ἰνδοὺς πρέσβεις ἐξυβρίσαι ἐς αὐτὸν οὕτως
ἀναίδην, ἤλαυνεν, ὡς εἶχε τάχιστα, ἐπὶ Χεσίης, τὸν τε Παιαζήτην ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ
καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 152, line 15

Ὁ δὲ Ἰνδῶν βασιλεὺς οὗτος ἐστὶν ὁ τῶν ἐννέα βασιλέων τοῦνομα ἔχων, Τζαχα-
τάης βασιλεύς.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 152, line 20

Σίνης τε βασιλεύει καὶ Ἰνδίας [καὶ] ξυμπάσης, καὶ διήκει αὐτῷ ἡ χώρα ἐπὶ Τα-
προβάνην νῆσον, ἐς Ἰνδικὴν θάλασσαν, ἐς ἣν οἱ μέγιστοι τῆς Ἰνδίας χώρας ποταμοὶ
ἐκδιδούσιν, ὃ τε Γάγγης, Ἰνδός, Ἀκεσίνης, Ὑδάσπης, Ὑδραώτης, Ὑφασις, μέγι-
στοι δὴ οὗτοι ὄντες τῆς χώρας.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 2

φέρει δὲ ἡ Ἰνδικὴ χώρα ἀγαθὰ μὲν πολλὰ καὶ ὄλβον πολύν, καὶ ὃ τε βασιλεὺς
ξυμπάσης τῆς χώρας ὑπ' αὐτὸν γενομένης.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 5

ὁρμώμενος δὲ οὗτος ἀπὸ τῆς ὑπὲρ Γάγγην χώρας καὶ τῆς παραλίου Ἰνδικῆς
καὶ Ταπροβάνης, ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν βασιλέα Χαταΐης, τῆς χώρας τῆς ἐντὸς Γάγγου
καὶ Ἰνδοῦ, καὶ καταστρεφάμενον τὴν ταύτην χώραν τὰ βασίλεια ἐν ταύτῃ δὴ τῇ πόλει
ποιήσασθαι· ξυμβῆναι δὲ τότε γενέσθαι ὑφ' ἐνὶ βασιλεῖ ξύμπασαν τὴν Ἰνδικὴν χώραν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 19

φέρει δὲ ἡ Ἰνδική, ὡς λέγουσι, τοσοῦτον τὸ μέγεθος, ὥστε ἀπ' αὐτοῦ ναυπηγεῖ-
σθαι πλοῖα μεδίμνων τεσσαράκοντα Ἑλληνικῶν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 4

CHAPTER 7. BYZANTINE

γένος μέντοι ἰσχυρότατον γενόμενον τὸ παλαιὸν τοὺς τε Περσῶν βασιλεῖς καὶ Ἀσσυρίων, ἡγουμένους τῆς Ἀσίας, θεραπεύειν μὲν τοὺς Ἰνδῶν βασιλεῖς, ἐπεὶ τε Σεμί-
ραμις καὶ Κῦρος ὁ τοῦ Καμβύσου τὸν Ἀράξην διαβάντες με- γάλῳ τῷ πολέμῳ ἐχρήσαντο.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 7

ἥ τε γὰρ Σεμίραμις τῶν Ἀσσυρίων βασίλισσα ἐπὶ τῶν Ἰνδῶν βασιλέα ἐλαύνουσα
μεγάλῃ παρασκευῇ, ἐπεὶ τε τὸν ποταμὸν διέβη, ἐπεπράγει τε χαλεπώτατα καὶ αὐτοῦ
ταύτη ἐτελεύτησε.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 20

βασιλεὺς δὲ Τεμήρης ὡς ἐγένετο ἐς τὰ βασίλεια τὰ ἑαυτοῦ, τὰ τε ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ
καθίστη, ἣ ἐδόκει κάλλιστα ἔχειν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὸν Ἰνδῶν βασιλέα διενεχθεὶς
ἐπολέμει.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 156, line 3

πρὸς τοῦτον Μπαῖμπούρης τῶν ἐννέα βασιλέων ἐπιγαμίαν ποιησάμενος καὶ ἐπι-
τραφθεὶς ἔσχε τὴν βασιλείαν· καὶ τὰ Σαμαρχάνδης πράγματα κατασχών, καὶ Ἰνδῶν
συμμαχίαν ἐπαγόμενος, πρὸς τε τὸν Τζοκίην Παΐαγγούρεω ἐπολέμει παῖδα.

7.33 Etymologicum Gudianum

The Etymologicum Genuinum (standard abbreviation E Gen) is the conventional modern title given to a lexical encyclopedia compiled at Constantinople in the mid ninth century. The anonymous compiler drew on the works of numerous earlier lexicographers and scholiasts, both ancient and recent, including Aelius Herodianus, Georgius Choeroboscus, Saint Methodius, Orion of Thebes, Oros of Alexandria and Theognostus the Grammarian.[1] The Etymologicum Genuinum was possibly a product of the intellectual circle around Photius. It was an important source for the subsequent Byzantine lexicographical tradition, including the Etymologicum Magnum, Etymologicum Gudianum and Etymologicum Symeonis.[2]

Modern scholarship discovered the Etymologicum Genuinum only in the nineteenth century. It is preserved in two tenth-century manuscripts, codex Vaticanus graecus 1818 (= A) and codex Laurentianus Sancti Marci 304 (= B; AD 994). Neither contains the earliest recension nor the complete text, but rather two different abridgements. The manuscript evidence and citations in later works suggest

7.34. NIKEPHOROS BRYENNIOS

that the original title was simply τὸ Ἑτυμολογικόν and later τὸ μέγα Ἑτυμολογικόν. Its modern name was coined in 1897 by Richard Reitzenstein, who was the first to edit a sample section.[3] The Etymologicum Genuinum remains for the most part unpublished except for specimen glosses.[4] Two editions are in long-term preparation, one begun by Ada Adler and continued by Klaus Alpers,[5] the other by François Lasserre and Nikolaos Livadaras.[6] The latter edition is published under the title Etymologicum Magnum Genuinum, but this designation is not widely used and is a potential source of confusion with the twelfth-century lexical compendium conventionally titled the Etymologicum Magnum.[7] (From Wikipedia³¹)

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ἄλιον – ζειά) (4098: 001) “Etymologicum Gudianum, fasc. 1 & 2”, Ed. de Stefani, A. Leipzig: Teubner, 1:1909; 2:1920, Repr. 1965. Alphabetic entry alpha, page 196, line 10

τὸ δὲ <ινδην> .

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ζειδωρος – ὤμαι) (4098: 002) “Etymologicum Graecae linguae Gudianum et alia grammaticorum scripta e codicibus manuscriptis nunc primum edita”, Ed. Sturz, F.W. Leipzig: Weigel, 1818, Repr. 1973.

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ζειδωρος – ὤμαι)

Etymologicum Gudianum, Additamenta in Etymologicum Gudianum (ἄλιον – ζειά) (e codd. Vat. Barber. gr. 70 [olim Barber. I 70] + Paris. suppl. gr. 172) (4098: 003) “Etymologicum Gudianum, fasc. 1 & 2”, Ed. de Stefani, A. Leipzig: Teubner, 1:1909; 2:1920, Repr. 1965. Alphabetic entry delta, page 348, line 20

ἐνιοι δὲ αὐτὸν Δεύνυσον ὀνομάζεσθαι φασιν, ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης· κατὰ γὰρ τὴν τῶν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βασιλεὺς.

Etymologicum Gudianum, Additamenta in Etymologicum Gudianum (ἄλιον – ζειά) (e codd. Vat. Barber. gr. 70 [olim Barber. I 70] + Pari Alphabetic entry epsilon, page 519, line 16

οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς· παρὰ τὸ Ἑρεβος· μέλανες γάρ.

7.34 Nikephoros Bryennios

31. http://en.wikipedia.org/wiki/Etymologicum_Genuinum

CHAPTER 7. BYZANTINE

Byzantine general, statesman and historian, was born at Orestias (Orestiada, Adrianople) in the theme of Macedonia

At the suggestion of his mother-in-law he wrote a history ("Materials for a History", Greek: Ὑλὴ Ἱστορίας or Ὑλὴ Ἱστοριῶν) of the period from 1057 to 1081, from the victory of Isaac I Komnenos over Michael VI to the dethronement of Nikephoros III Botaneiates by Alexios I. The work has been described as a family chronicle rather than a history, the object of which was the glorification of the house of Komnenos. Part of the introduction is probably a later addition.

In addition to information derived from older contemporaries (such as his father and father-in-law) Bryennios made use of the works of Michael Psellos, John Skylitzes and Michael Attaleiates. As might be expected, his views are biased by personal considerations and his intimacy with the royal family, which at the same time, however, afforded him unusual facilities for obtaining material. His model was Xenophon, whom he has imitated with a tolerable measure of success; he abstains from an excessive use of simile and metaphor, and his style is concise and simple. (From Wikipedia³²)

Nicephorus Bryennius Hist., Historiae (3088: 002) "Nicéphore Bryennios. Histoire", Ed. Gautier, P. Brussels: Byzantion, 1975; Corpus fontium historiae Byzantinae 9. Series Bruxellensis. Book 1, section 7, line 24

ἐπικρατείας μὴ μόνον Περσίδος καὶ Μηδίας καὶ Βαβυλῶνος καὶ Ἀσσυρίων κυριεύουσας, ἀλλ' ἤδη καὶ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης καὶ μέρους οὐκ ἐλαχίστου τῆς Εὐρώπης, ἐπεὶ περ ἀλλήλων καταστασιάσαντες οἱ ἐξ Ἄγαρ τὴν μεγίστην ἀρχὴν εἰς πολλὰς ἐμερίσαντο, ἄλλος ἄλλης κατάρχων, καὶ εἰς ἐμφυλίους πολέμους τὸ ἔθνος ἐχώρησεν, ἀρχηγὸς Περσίδος καὶ Χω-ρασμίων καὶ Ἀβριτανῶν καὶ Μηδίας ὑπάρχων τότε Μουχούμετ ὁ τοῦ Ἰμβραήλ κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ πολέμων Ἰνδοῖς καὶ Βαβυλωνίοις, ἐπειδὴ πρὸς τὸ κατόπιν ἑώρα χωροῦντα ἑαυτῷ τὰ πράγματα, ἔγνω δεῖν πρὸς τὸν Οὐννων δια-πρεσβεύσασθαι ἄρχοντα καὶ ξυμμαχίαν ἐκείθεν αἰτήσασθαι.

Nicephorus Bryennius Hist., Historiae Book 1, section 7, line 38

Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἔσπευσε καὶ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας Ἰνδοὺς μετὰ τῶν ξυμμά-χων διαγωνίσασθαι.

32. http://en.wikipedia.org/wiki/Nikephoros_Bryennios_the_Younger.

7.35. PSEUDO–SPHRANTZES

7.35 Pseudo–Sphrantzes

“” (From Wikipedia³³)

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) (3176: 001) “Georgios Sphrantzes. Memorii 1401–1477”, Ed. Grecu, V. Bucharest: Academie Republicii Socialiste România, 1966; Scriptores Byzantini 5.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 2

Ὁ δὲ κύριος αὐτοῦ ἔμπο- ρος ὦν καὶ μετὰ ἐτέρων πολλῶν ἐμπόρων θέλοντες ἐλθεῖν κατὰ τὰ τῶν Ἰνδῶν μέρη ποιῆσαι τὴν αὐτῶν νενομισμένην ἐμπορίαν καὶ περιπατοῦντες ἡμέρας οὐκ ὀλίγας, ἤγ- γισαν ἕνδον τῆς τῶν Ἰνδῶν χώρας.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 12

Ἐκεῖ δὲ καὶ τὰ μεγάλα Ἰνδικὰ γίνονται κάρυα καὶ δυσπόριστα ἡμῖν καὶ πάνυ ἐπιθυμητὰ ἀρώματα καὶ ὁ μαγνήτης λίθος.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 34

Καὶ ἐνεθυμήθη, ἵνα ἐν τῇ πατρίδι ἐπανέλθῃ· καὶ τινι τῶν ἐντοπίων τὴν γνώμην αὐτοῦ εἰπὼν, παρέλαβεν αὐτὸν καὶ ἤγα- γεν ἐν τόπῳ τινί, ἔνθα ἐκ τῶν ἔξωθεν Ἰνδῶν ἀκάτια ἐρχόμενα καὶ φόρτον ποιοῦντα ἀρωμάτων ἦν.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 498, line 11

Ὁ δὲ ἕτερος Λουκᾶς, Ἑλληνικῶς δέ· καὶ ἐδόθη εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Περσίαν καὶ Ἰνδίαν καὶ Ἀραβίαν.

7.36 *Encomium Heraclii ducis*

“” (From Wikipedia³⁴)

Epica Adespota (GDRK), Encomium Heraclii ducis (PSI 3.253) (1816: 015) “Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, vol. 1, 2nd edn.”, Ed. Heitsch, E. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1963. Line 50

τῷ δὲ μέλας βοέοιο φ[ερῶ]νυμ[ος] πορφυρέ<ε>ι κ[.....] ο...ω[] Ἰνδῶν ἡλ[ιβάτων] κυαν.[] [].λ...α..εὐ μαστιγ..[] [].νε.....βασιληῖο[] [] [] [].ε....των κλ.[] [] [ο]ὔτος ἀνὴρ με[] [].μιν..αδιην[]

33.

34.

CHAPTER 7. BYZANTINE

7.37 Joannes VI Cantacuzenus

John VI Kantakouzenos or Cantacuzenus (Greek: Ἰωάννης ΣΤ΄ Καντακουζηνός, Iōannēs VI Kantakouzēnos) (c. 1292 – 15 June 1383) was the Byzantine emperor from 1347 to 1354.

His History in four books deals with the years 1320–1356. An apologia for his own actions, it needs to be read with caution; fortunately it can be supplemented and corrected by the work of a contemporary, Nikephoros Gregoras. It possesses the merit of being well arranged and homogenous, the incidents being grouped round the chief actor in the person of the author, but the information is defective on matters with which he is not directly concerned. Kantakouzenos also wrote a defence of Hesychasm, a Greek mystical doctrine. (From Wikipedia³⁵)

Joannes VI Cantacuzenus, *Historiae* (3169: 001) “Ioannis Cantacuzeni eximperatoris historiarum libri iv, 3 vols.”, Ed. Schopen, L. Bonn: Weber, 1:1828; 2:1831; 3:1832; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*.

Joannes VI Cantacuzenus, *Historiae* Volume 2, page 331, line 17

βασιλεὺς δὲ ἐπεὶ γένοιτο μακρὰν Φερῶν, συνιδὼν ὡς ἡ ἐπομένη στρατιὰ τῶν Τριβαλῶν ὄχλος μόνον ἀνόνητός εἰσι, (τοὺς ἀρίστους γὰρ αὐτῶν ἀπολεξάμενος πρότερον ὁ Κράλης, φρουρὰν κατέλιπε ταῖς πόλεσιν, ἃς Χρέλη ἔ- χοντος μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν ἔλαβεν αὐτός,) ἄλλως τε καὶ τῶν ὑπολειφθέντων χρονίῳ τε στρα- τεῖα τεταλαιπω- ρηκότων, (ἦσαν γὰρ πλέον ἢ δυσι πρότερον μῆσι Κράλη ἐπόμενοι στρατευομένῳ,) ἄλλως τε καὶ δέει ἀσχέτῳ κατε- χομένων καὶ νομιζόντων, οὐκ εἰς Θράκην, ἀλλ’ εἰς Πάρ- θους ἢ Ἰνδοὺς στρατεύεσθαι, ὅθεν οὐκ ἐξέσται μηχανῇ οὐ- δεμιᾷ οἴκαδε ἐπανελθεῖν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἵππους πολεμι- στηρίους καὶ ὅπλα καὶ εἴ τι ἐπεφέροντο χρήσιμον πρὸς τὸν πόλεμον, οἴκαδε ἀποπεμπόντων, ἵνα ταῦτα γοῦν τοῖς παισὶν ὑπολειφθείη, ὡς ἐκείνων ἀπολουμένων πάντως· ταῦτα δὲ συνορῶν ὁ βα- σιλεὺς καὶ βουλόμενος εἰς Διδυμότειχον μὴ οὐ- τως ἀφικέσθαι ἀσθενῆς, ὥσθ’ ὑπὸ Βυζαντίων καὶ αὐτὸς πο- λιορκεῖσθαι, (οὐτ’ αὐτῷ γὰρ οὔτε τοῖς συνοῦσι τοῦτο μάλι- στα συνοίσειν,) ἐσκέψατο εἰς Κράλην ἀναστρέφειν καὶ στρα- τιὰν ἀξιόχρεων αἰτεῖν, ὥστε εἰς Διδυμότειχον φοβερὸν τοῖς

7.38 Constantinus Manasses

35. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Cantacuzene

7.38. CONSTANTINUS MANASSES

Constantine Manasses (Greek: Κωνσταντῖνος Μανασσῆς; c. 1130 - c. 1187) was a Byzantine chronicler who flourished in the 12th century during the reign of Manuel I Komnenos (1143-1180). He was the author of a chronicle or historical synopsis of events from the creation of the world to the end of the reign of Nikephoros Botaneiates (1081), sponsored by Irene Komnene, the emperor's sister-in-law. It consists of about 7000 lines in the so-called political verse. It obtained great popularity and appeared in a free prose translation; it was also translated into Bulgarian and Roman Slavic in the 14th century and enjoyed a great popularity. (From Wikipedia³⁶)

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum (3074: 001)
“Constantini Manassis breviarium historiae metricum”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1837; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Line 924

Οὗτος Περσῶν ἐκράτησεν, οὗτος Ἰνδῶν κατήρξε, τούτῳ καθυπετάγησαν Συρία καὶ Φοινίκη καὶ πᾶν ἔθνος καὶ πάσης γῆς χωράρχαι καὶ σατράπαι ἀπ’ ἄκρων τῶν ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν ἐσχάτων.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1367

τὸν οὖν Ταντάνην τῶν Ἰνδῶν Πρίαμος ἱκετεύει, καὶ μετὰ πλήθους στέλλεται Μένων ἀπειραρίθμου.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1369

ὁ δὲ στρατὸς ἦσαν Ἰνδοὶ πάντες μελανοχρῶτες· οὐσπερ ἰδόντες Ἕλληνες ἐν ἄλλοκοτῷ θέα, καὶ δειλιάσαντες αὐτῶν μορφὴν καὶ πανοπλίαν, καὶ ζῶα περιτρέσαντες ἄπερ Ἰνδία τρέφει, νύκτωρ φυγεῖν ἐσκέπτοντο καὶ προλιπεῖν τὴν Τροίαν.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1375

ἀλλ’ ὅμως ἀντετάξαντο πρὸς τοὺς κελαινοχρῶτας, καὶ τῶν Ἰνδῶν τοῖς αἵμασιν ἠρύθρωσαν ἀρούρας, καὶ τοῦ Σκαμάνδρου τὰς ῥοὰς ἐφοίνιζαν τοῖς λύθροις.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 2931

ὁ Βασιλίσκος γὰρ πολλῶ φαρμακευθεὶς χρυσίῳ ἔβλεψε πρῶτος εἰς φυγὴν κατὰ τὰς ὑποσχέσεις, ἀντεῦθεν ἀνετράπησαν τὰ πράγματα Ῥωμαίοις, καὶ τὸν Ἰνδοὺς φοβήσαντα καὶ τοὺς ἐν Βρεττανίᾳ καὶ πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαν γῆν στόλον τὸν φρικαλέον μόνῃ χρυσίου στιλβηδῶν ἴσχυσεν ἀφανίσαι ἄνευ χειρῶν, ἄνευ βελῶν, ἄτερ ὀπλοφορίας.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 3129

φιλίαν γάρ τοι καθάραν καὶ πρὸ τῆς βασιλείας πρὸς τὸν Ἰνδέρικον πλουτῶν τῶν Οὐανδήλων ῥῆγα, καὶ γράμματα δεξάμενος ὥς ὁ σκαιὸς Γελίμερ ἐπανασταίῃ κατ’ αὐτοῦ καὶ κατακλείσας ἔχοι αὐτόν τε τὸν Ἰνδέρικον καὶ γαμετὴν καὶ τέκνα, καὶ

36. http://en.wikipedia.org/wiki/Constantinus_Manasses

CHAPTER 7. BYZANTINE

τὴν ἀρχὴν ἀφέλοιτο σύμπασαν Ἰνδερίχου, ταῦτα μαθὼν ὁ βασιλεὺς, πληγείς τε τὴν καρδίαν καὶ μέγα παθηνάμενος ὑπὲρ τοῦ δυσπραγοῦντος, στόλον κατὰ Γελίμερος μυρίανδρον ἐκπέμπει, στολάρχην δὲ καθίστησι καὶ στρατηγὸν τῆς μάχης τὸν μέγαν Βελισάριον, τὴν τῶν Ῥωμαίων χεῖρα,

7.39 Michael Glycas

Michael Glycas or Glykas (Greek: Μιχαὴλ Γλυκάς; 12th century) was a Byzantine historian, theologian, mathematician, astronomer and poet. He was probably from Corfu and lived in Constantinople (now Istanbul).

His chief work is his Chronicle of events from the creation of the world to the death of Alexius I Comnenus (1118). It is extremely brief and written in a popular style, much space is devoted to theological and scientific matters. Glycas was also the author of a theological treatise and a number of letters on theological questions.

A poem of some 15-syllable verses, written in 1158/1159 during his imprisonment on a charge of slandering a neighbor and containing an appeal to the emperor Manuel I, is extant, and is commonly regarded as the first dated work of Modern Greek literature, since it contains several vernacular proverbs. The exact nature of his offence is not known, but his punishment was to be blinded. (From Wikipedia³⁷)

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales (3047: 001) “Michaelis Glycae annales”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1836; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 27, line 13

ὁ μὲν οὖν Θεοδώρητός φησιν ὅτι καλῶς εἶπε καὶ συναγωγὴν καὶ συναγωγὰς ἐπὶ τῶν ὑδάτων· τὰ γὰρ πε- λάγη κατὰ τὴν ἔξω ἐπιφάνειαν διηρημένα δοκοῦσιν (ἄλλο γὰρ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος καὶ ἄλλο τὸ Ὑρκανικόν), κάτωθεν δὲ συν- ἡρμοσται διὰ τινων ὑπογείων πόρων.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 82, line 7

λέγεται γὰρ ὅτι γενόμενος ἔγκυος ὁ γῆψ πορεύεται εἰς τὴν Ἰνδικήν, καὶ λαβὼν λίθον τὸ καλούμενον εὐτόκιον ἐπά- νω αὐτοῦ κάθηται συνεχόμενος ὥδισι, καὶ οὕτως ἀποτίκτει.

37. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Glycas

7.39. MICHAEL GLYCAS

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 100, line 7

διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτηρεῖν ἀσέλγηνον νύκτα φασίν, ὁπηνίκα διαπορθμεύουσι τουτὶ δι' ὑδάτων τὸ ζῶον.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 100, line 11

τὸν γὰρ Ἰνδὸν ποταμὸν ἔστιν ὅτε δια- περαιούμενοι οὐχ ἀπλῶς καὶ ὥς ἔτυχε τὴν ἐκεῖσε ποιοῦνται διάβασιν, ἀλλ' ὁ μικρότατος πάντων τῆς περαιώσεως πρῶτος ἀπάρχεται, μετὰ τοῦτον ὁ μείζων αὐτοῦ, ἔπειτα καὶ ὁ ἄμφο- τέρων ἐπέκεινα.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 105, line 2

Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι γεννήτορες τοῦ ἀρώματος μόσχου οἱ ἐν Ἰνδίᾳ νεμόμενοι ἔλαφοι.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 236, line 15

ἀλ- λὰ καὶ συναγόμενα ὀρῶντες τὰ θηρία πάντα, καθά φησιν ὁ θεῖος Ἐφραίμ, ἐλέφαντας μὲν ἀπὸ Ἰνδικῆς καὶ Περσίδος ἐρχόμενα, λέοντας καὶ παρδάλεις μετὰ προβάτων καὶ αἰ- γῶν μιγάδας, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ ἄνευ τινὸς διώκοντος ἐρχό- μενα καὶ κύκλῳ τῆς κιβωτοῦ αὐλιζόμενα, οὐδαμῶς κατε- νύγησαν.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 269, line 2

Οὗτος μὲν οὖν Ἀλέξανδρος καὶ μέχρι τῶν ἐνδοτάτων Ἰνδῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῆς μεγίστης νήσου τῶν Βραχμάνων φθάσας, ὦν καὶ τὸν θαυμάσιον βίον θαυμάσας καὶ τὴν εἰς θεὸν εὐσέβειάν τε καὶ λατρείαν ἐξεπλάγη, ἐν ᾧ τό- πῳ καὶ στήλην στήσας ὑπέγραψεν “ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἔφθασα μέχρι τούτου.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 269, line 17

καὶ οἱ μὲν ἄνδρες εἰς ποταμὸν παροικοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἐντεῦθεν εἰσι τοῦ ποταμοῦ Γάγγου τοῦ παραρρέοντος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 318, line 3

τούτων οὖν ἔνεκεν ὁ παρὰ τῷ βασιλεῖ μέγι- στος Ἀμμάν λυπηθεὶς ἔπεισε τὸν βασιλέα κατὰ Ἰουδαίων ἐπεξελθεῖν, καὶ γράμματα στείλαι τοῖς τῶν εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χωρῶν ἄρχουσιν, ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Αἰθιοπίας, τοὺς ὅπουδὴ ποτε παρευρισκομένους Ἰουδαίους τελείως κατασφάττειν κατὰ τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ δωδεκάτου μηνός.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 501, line 17

μοναχοὶ δὲ δύο τινὲς ἐξ Ἰνδίας ἐλθόντες τὴν γένεσιν αὐτῆς διηγῆσαντο, καὶ ὑπισχνοῦντο κομίσαι τὸν τῶν σκωλήκων ἐκείνων γόνον, ᾧ ὄντα καὶ πάνυ σμι- κρά, δεῖξαι τε Ῥωμαίοις ὅπως ἐκεῖνα ζωογονοῦνται θαλπόμενα καὶ εἰς σκώληκας μεταβάλλονται, καὶ ὅπως δημιουργοῦσι τὴν με- τάξιν.

7.40 Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni

“” (From Wikipedia³⁸)

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni (ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) (4303: 004) “Λεξικά τῶν ἐπῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μετὰ γενικῆς θεωρήσεως τῆς πατερικῆς λεξικογραφίας”, Ed. Kalamakis, D. Athens: Papadakis, 1992. Alphabetic letter iota, lemma 38, line 1

<ικέσιον>· ικέτην <ιχαλέω τε>· καὶ διύγρω, ἰδρωτοποιῶ <ἴκωμαι>· παραγένωμαι <ἴλαος <εἴης>>· <εὐμενῆς> γένοιο <ἴλαος>· εὐμενῆς <ἴλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυόεντι>· καὶ πηλώδει <ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπιθυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυμητικόν <ἴνδαλμα>· ὁμοίωμα, εἶδωλον <Ἰ<ν>δοῖσι>· τοῖς Ἰνδοῖς <ἰνδάλματα>· εἶδωλα, ἀπεικασματα <ἴζεται>· παραγενήσεται <ἴομεν>· βαδίσωμεν <ἰόντα>· περαιούμενον <ἰόντι>· πορευομένῳ <ἰότητι>· τῇ βουλήσει <ἰούσης>· συντρεχούσης <ἰρεῖαις> (nusquam)· ταῖς διαφόροις τῇ ἱριδι ἐοικυῖαις

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni (ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) Alphabetic letter iota, lemma 39, line 1

<ιχαλέω τε>· καὶ διύγρω, ἰδρωτοποιῶ <ἴκωμαι>· παραγένωμαι <ἴλαος <εἴης>>· <εὐμενῆς> γένοιο <ἴλαος>· εὐμενῆς <ἴλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυόεντι>· καὶ πηλώδει <ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπιθυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυμητικόν <ἴνδαλμα>· ὁμοίωμα, εἶδωλον <Ἰ<ν>δοῖσι>· τοῖς Ἰνδοῖς <ἰνδάλματα>· εἶδωλα, ἀπεικασματα <ἴζεται>· παραγενήσεται <ἴομεν>· βαδίσωμεν <ἰόντα>· περαιούμενον <ἰόντι>· πορευομένῳ <ἰότητι>· τῇ βουλήσει <ἰούσης>· συντρεχούσης <ἰρεῖαις> (nusquam)· ταῖς διαφόροις τῇ ἱριδι ἐοικυῖαις <ἱρι (ἱριν)>· τοῖς ἱριδι ἐοικυῖαις ἐστὶ δὲ ὡς τόξον ἐν οὐρανῷ

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni (ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) Alphabetic letter iota, lemma 39, line 1

<ἴκωμαι>· παραγένωμαι <ἴλαος <εἴης>>· <εὐμενῆς> γένοιο <ἴλαος>· εὐμενῆς <ἴλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυόεντι>· καὶ πηλώδει <ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπιθυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυμητικόν <ἴνδαλμα>· ὁμοίωμα, εἶδωλον <Ἰ<ν>δοῖσι>· τοῖς Ἰνδοῖς <ἰνδάλματα>· εἶδωλα, ἀπεικασματα <ἴζεται>· παραγενήσεται <ἴομεν>· βαδίσωμεν <ἰόντα>· περαιούμενον <ἰόντι>· πορευομένῳ <ἰότητι>· τῇ βουλήσει <ἰούσης>· συντρεχούσης <ἰρεῖαις> (nusquam)· ταῖς διαφόροις τῇ ἱριδι ἐοικυῖαις <ἱρι (ἱριν)>· τοῖς ἱριδι ἐοικυῖαις ἐστὶ δὲ ὡς τόξον ἐν οὐρανῷ

38.

Chapter 8

Unsorted entries

8.1 Vitae Dionysii Periegetae, Vita Dionysii

Vitae Dionysii Periegetae, Vita Dionysii (4173: 001) “Antimachos in der Vita Chisiana des Dionysios Periegetes”, Ed. Kassel, R. Basel: Seminar für klassische Philologie, 1985; Catalepton. Festschrift für Bernhard Wyss. Line 38

Ἀλέξανδρος μὲν οὖν ἐπὶ Σκύθας ἰὼν καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἔγνω τὸν ἐῷιον Ὀκεανόν, Ἀντίοχοί τε καὶ Πτολομαῖοι περιμόντες οὐκ ὀλίγην ἱστορήσαν γῆν.

8.2 Apomasar Astrol.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum (4361: 008) “Albumasaris de revolutionibus nativitatum”, Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1968. Page 2, line 12

καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ κοινωνοῦντος αὐτῷ β' Περὶ ὧν σημαίνουσιν οἱ τε ἀγαθοποιοὶ ἐπιμερίζοντες καὶ οἱ κακοποιοὶ καὶ οἱ κοινωνοῦντες κατὰ τε ὄριον καὶ κατὰ τὰς ἀκτῖνας γ' Καὶ περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ἕτερον δ' Περὶ τῆς σημασίας τῶν ἀστέρων ὅτε ὁ μὲν εἷς αὐτῶν ἐπιμερίζει, ὁ δὲ κοινωνεῖ αὐτῷ ε' Περὶ τῆς σημασίας τοῦ χρονοκράτορος καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος <καὶ> τοῦ ὠροσκόπου ς' Περὶ ὧν εἶπον οἱ Ἰνδοὶ περὶ τοῦ νουπεῦχρες καὶ περὶ ὧν σημαίνει ἀγαθῶν καὶ κακῶν Τμῆμα τέταρτον περιέχον λόγους <ζ> α' Περὶ τῆς περιόδου τῶν <ζ> ἀστέρων τῆς λεγομένης φαρταρίας β' Καὶ περὶ τοῦ Ἀναβιβάζοντος καὶ Καταβιβάζοντος Τμῆμα πέμπτον περιέχον λόγους <η> α' Περὶ τῆς ἀποκατα<στά>σεως τῶν ἀστέρων ἐν ταῖς τῶν χρόνων ἐναλλαγαῖς εἰς τοὺς ἰδίους τόπους καὶ τῆς εἰς ἀλλήλους αὐτῶν ἐπεμβάσεως

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 12, line 8

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Περὶ ὧν συμβάλλεται πρὸς διά- γνωσιν τῶν διαθέσεων ἢ τῶν ἐτῶν ἐναλλαγὴ ἦτοι περὶ τῆς ὠφελείας τῆς ἀπὸ τῶν ἐναλλαγῶν τῶν ἐτῶν

Ἡ μὲν ἀρετὴ τῆς διαγνώσεως κατὰ τοὺς ἀνθρώπους πραγμάτων καὶ διαθέσεων ἀπὸ τῆς τῶν ἐτῶν ἐναλλαγῆς πρόδηλος· ἅπαντα γὰρ τὰ ἔθνη, οἳ τε Βαβυλώνιοι καὶ Πέρσαι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ τούτων βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται οὐ πρότερον ἐπεχείρουν τινὶ πράγματι ἐν τινὶ <ἔτει> πρὶν ἢ ἰδεῖν τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου τοῦ γενεθλίου αὐτῶν.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 170, line 12t

Περὶ τῶν λεγομένων νουπαχρατῶν καὶ τῶν κυρίων αὐτῶν καὶ τοῦ περιπάτου αὐτῶν καὶ τῆς τρίτης διαιρέσεως αὐτῶν, καὶ περὶ δια- γνώσεως παντὸς ἐπιμερίζοντος καὶ τῆς σημασίας αὐτοῦ καὶ τῆς σημασίας τοῦ συνεπιμερίζοντος αὐτῷ ἢ κατὰ σῶμα ἢ κατὰ ἀκτῖνα καθὼς οἱ Ἰνδοὶ ἐξέθεντο.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 170, line 15

Τῷ μὲν ἐπιμερισμῷ ὃ προείπομεν ἑναγχος χρῶνται οἳ τε Βαβυλώνιοι καὶ οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι· οἱ μέντοι Ἰνδοὶ καὶ οἱ γειτνιάζοντες αὐτοῖς, ἰδόντες ἐν ἐνὶ ἐπιμερισμῷ διάφορα πάθη τοῖς ἀνθρώποις ἐπισυμβαίνον- τα, οὐκ ἐποίησαν τὸν ἐπιμερισμὸν κατὰ τὰ ὅρια ὡς οἱ λοι- ποί, ἀλλ' ἐποίησαν τοῦτον κατὰ τὰ νουπάχρατες ὡς ἂν ἀκριβέστερον προβαίνωσι τὰ ἀποτελέσματα.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 171, line 3

Τὸ δὲ τοιοῦτον ὄνομα τῇ Ἰνδῶν διαλέκτῳ ἐρμηνεύεται τὸ ἔννατον, καὶ ἔστι διακοσίων λεπτῶν ἦτοι τριῶν μοιρῶν καὶ τρίτου μοίρας ὀρθῆς· ἔσται οὖν ἐν ἐκάστῳ ζῳδίῳ ἑννέα ἔννατα, ὧν ἕκαστον ἔχει ἴδιον ἐπικρατήτορα.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 172, line 22

Τὸν δὲ περίπατον τῶν τοιούτων ἐννάτων ἐν τε τοῖς γενεθλίοις καὶ ἐν ἐτέροις καὶ τὴν διαίρεσιν αὐτῶν τὴν εἰς τὰ τρίτα ὡς ἐν μυστηρίῳ κατεῖχον οἱ Ἰνδοί, μὴ ἀπο- καλύπτοντες τοῦτο εἰ μὴ γε μόνοις τοῖς ἐπ' ἄκρον ἐλη- λακόσι τῆς ἐπιστήμης, ὀρκίζοντες αὐτοὺς πρότερον ἐν μυστηρίῳ ἔχειν τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν καὶ μὴ ἀνα- κοινοῦσθαι ταύτην τοῖς ἀγροικοτέροις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς γινώσκουσι τὸ μέ-τρον τοῦ μαθήματος καὶ ὅσον ὑπερέχει ὁ ἐπιστήμων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· οἱ δὲ παραλαβόντες τὴν τοιαύτην μέθοδον μεγάλας ὠμολόγουν χάριτας τῷ διδάσκοντι.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 178, line 20t

Περὶ διαγνώσεως τοῦ χρονο- κράτορος ἐκ τῶν ἐννάτων κατὰ τὴν Ἰνδῶν δόξαν Ὅτε καταντήσῃ ὁ χρόνος εἰς τι ζῳδῖον, λαμβάνουσιν οἱ Ἰνδοὶ χρονοκράτορα τὸν κύριον τοῦ πρώτου ἐννάτου, εἴτε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῳδίου κατήντησεν ἢ ἐναλλαγὴ εἴτε εἰς τὸ τέλος.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 179, line 19

εἰ δὲ καταντήσῃ τὸ ἔτος τυχὸν ἐπὶ τοὺς Διδύμους εἰς οἰονδήποτε τρόπον αὐτῶν, ἔσται ἡ Ἀφροδίτη κυρία τοῦ ἔτους διὰ τὸ κυρίαν αὐτὴν εἶναι τοῦ πρώτου ἐννάτου τῶν

8.3. [CLITOPHON] HIST.

Διδύμων· εἰ δὲ τὸ ἔτος καταντήσῃ ἐπὶ τὸν Καρκίνον, παραλαμβάνουσιν ὡσαύτως οἱ Ἴνδοι τὴν Σελήνην κυρίαν τοῦ ἔτους διὰ τὸ κυριεύειν αὐτὴν τοῦ πρώτου ἐννάτου τοῦ Καρκίνου.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 180, line 10

περὶ δὲ τῶν κατὰ μῆνα καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἀποτελεσμάτων ἀπὸ τῶν ἐννάτων καθὼς ἐδό- ξασαν οἱ Ἴνδοι διηγησόμεθα εἰς τὸ μετέπειτα, τοῦ Θεοῦ θέλοντος.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 235, line 26

κατὰ τὸ μὲν [τὸ] ἀπὸ τοῦ ζωδίου τοῦ καταντήματος ὀφείλεις ποιεῖν οὕτως· ἵνα ἐπιβλέπῃς πρὸς τὸν κύριον τοῦ κατα<ντήματος> ὅς ἐστιν κύριος τοῦ πρώτου ἐννα- τημορίου [τοῦ ἀπαντήματος] τοῦ ζωδίου ὡς οἱ Ἴνδοι δοξάζουσι, καθὼς ἐδηλώσαμεν ἐν τῷ τρίτῳ τμήματι ταύτης τῆς βίβλου.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 236, line 33

ὁ αὐτὸς γοῦν ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Ἴνδοις ἐστὶ ἐκάστου μηνός, διότι ποιοῦσι τὰς ἡμέρας τῶν ὅλων μηνῶν τῶν γενεθλιακῶν ἐτῶν ἴσας ὥστε μὴ εἶναι τὸν ἕνα μῆνα ἐλάττονα ἢ μείζονα τοῦ ἐτέρου.

8.3 [Clitophon] Hist.

[Clitophon] Hist., Fragmenta (1281: 002) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment t1, line 1

INΔ*IKΑ.

[Clitophon] Hist., Fragmenta Fragment 1, line 2

E LIBRO DECIMO.

Plutarch. De fluv. 25, 3: Φύεται δὲ καὶ βοτάνη (sc. ἐν Ἰνδῷ), Καρπύκη καλου- μένη, βουγλώσσω πα- ρόμοιος· ποιεῖ δ' ἄριστα πρὸς ἰκτερικοὺς μεθ' ὕδατος χλιαροῦ διδομένη τοῖς πάσχουσιν· καθὼς ἱστορεῖ Κλει- τοφῶν ὁ Ῥόδιος ἐν ἰ' Ἰνδικῶν.

8.4 Georgius Syncellus Chronogr.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica (3045: 001) “Georgius Syncellus. Ecloga chronographica”, Ed. Mosshammer, A.A. Leipzig: Teubner, 1984. Page 2, line 32

πρωτόκτιστος ἡμέρα, ἦν ὡς θεμέλιον ἀρραγῇ καὶ βάσιν ἄσειστον πηξάμενος τῆσδε τῆς συγγραφῆς, λιπαρῶ τὸν ἐν αὐτῇ καὶ κατ' αὐτὴν οὐ μόνον τὴν αἰ- σθητὴν κτίσιν ὑποστησάμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτῷ καινὴν κτίσιν Χριστὸν θεὸν ἡμῶν συνεργῆσαι μοι τῷ ἀμαθιστάτῳ, ὥστε σαφῶς ἀποδείξαι τῷ ,εφ' ἔτει τοῦ κόσμου τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ γεγενῆσθαι οἰκονομίαν, καὶ ὅσα ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ γέγονεν

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἐπίσημα πράγματα περί τε ἔθνη καὶ βασιλείας καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ὀκτακοσίων δύο ἐτῶν, λγ' μὲν ἐτῶν καὶ ἡμερῶν μ' τῆς ἐπὶ γῆς οἰκονομίας, ἐπτακοσίων δὲ καὶ ξγ' καὶ μηνῶν ι' καὶ ἡμερῶν κ' τῶν μετὰ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ἀνάληψιν, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τῆς πρωτοκτίστου ἡμέρας ἕως τοῦ κοσμικοῦ καθολικοῦ ,στ' ἔτους ἰνδικτίωνος α', ὡς ὑποτέτακται.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 6, line 12

μάτων ἀκολουθίας, διαφορὰς φημι βασιλέων καὶ ἱερέων ἀριθμόν, προ- φητῶν τε καὶ ἀποστόλων καὶ μαρτύρων καὶ διδασκάλων, καὶ τῶν παρ' Ἑλ- λησιν ἢ ἄλλοις ἔθνεσιν ἐπὶ σοφίᾳ βεβοημένων ἢ ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ ἢ ἀριστείᾳ πολεμικῇ καὶ ἐπὶ μοχθη- ρίᾳ προδὴλῳ, πάντα ὡς οἶός τε ὢν ἀναλεξάμενος ἐκ τῶν προειρημένων ἱστορικῶν ἀνδρῶν· ἐπὶ πᾶσι τὴν κατὰ Χριστοῦ καὶ τοῦ γένους ἡμῶν θεοβδέλυκτον διαθήκην, ἣν διέθετο τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσραηλῖται διώκοντες τὸν κατὰ τὸ πνεῦμα λαόν, θείοις κρίμασι καὶ ἀποστασίαν μελετῶντες τὴν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμε- ρῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου προφητευσθεῖσαν, διαγράψω κατὰ δύναμιν, ἕως τοῦ νῦν ἐνεστῶτος ,στ' ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἰνδικτίωνος α'.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 6, line 22

διὸ καλὸν ἡγούμενος τὰς ἐπισημοτέρας αὐτῶν διαφορὰς τρεῖς οὕσας καὶ ταῖς πατρικαῖς δι- δασκαλίαις εὐδιαγνώστους εἶναι τοῖς φιλομαθέσιν ἐκνήθσομαι τὰς λοιπὰς παρεῖς, ὡς ἀτρίπτους οἶον εἰπεῖν, Ἰνδῶν ἢ Χαλδαίων ἢ ἄλλων τινῶν ἀσυνήθων.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 46, line 24

Σὴμ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ υἱῷ κατάγοντι <ἔτος> υλὰ ἔδωκεν ἀπὸ Περ- σίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς μῆκος, πλάτος δὲ ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Ῥινο- κουρούρων τῆς Αἰγύπτου, ἥτοι τὰ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μέρους τῆς μεσημ- βρίας, τὴν τε Συρίαν καὶ Μῆδειαν καὶ ποταμὸν διορίζοντα αὐτοῦ τὰ ὅρια τὸν Εὐφράτην.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 49, line 8

ιδ' Ἑλμωδάμ, ἀφ' οὗ Ἰνδοί.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 49, line 17

κγ' Σαβάτ, ἀφ' οὗ Ἀραβες Ἰνδῶν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 49, line 21

Οὗτοι πάντες ἐκ τοῦ Σὴμ κατάγονται, ὧν ἡ κατοικία ἐστὶ κατὰ μῆκος μὲν ἀπὸ Βάκτρων καὶ Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκουρούρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσι- νόην τῆς Ἰνδικῆς, κατὰ πλάτος δὲ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰν- δικῆς.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 50, line 9

οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἰνδοί, Ἀσσύριοι.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 52, line 20

8.4. GEORGIUS SYNCELLUS CHRONOGR.

αἱ δὲ χῶραι αὐτῶν Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδοὺς πρὸς εὐρόνοτον, ἄλλη Αἰθιοπία πρὸς νότον, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ Νεῖλος ποταμός, ἐρυθρὰ ἢ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς, Θηβαίς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κορκυρίνης, Μαρμαρὶς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασαμῶνας, Μάκας, Ταυταμαίους.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 56, line 2

τοῦ δὲ Χάμ πλεῖστα μέχρι καὶ νῦν ἔθνη ἐστὶν ἐν ἀποστασίᾳ κατὰ τε τὰς Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ Μαυριτανίας, ἐν οἷς Ἀραβία καὶ Ἰδοῦ- μαῖαι κατὰ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ θρασύνονται τῇ τοῦ Χάμ καὶ Χα- ναὰν κατάρᾳ καθυποβεβλημένοι.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 71, line 20

πρῶτος ἦρξε Νίνος ἀπάσης τῆς Ἀσίας, πλην Ἰνδῶν, ἔτεσι τριακοσίοις, οὐ πολὺ πρότερον Ὠγύγου.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 177, line 11

Αἰθίοπες ἀπὸ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀναστάντες πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ ὤκησαν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 190, line 8

Διόνυσος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἐστράτευσε καὶ Νῦσαν πόλιν ἔκτισε πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 190, line 16

Διονύσου πράξεις καὶ τὰ περὶ Ἰνδοὺς, Λυκοῦργόν τε καὶ Ἀκταίωνα καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περσεΐ συστάς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὥς φησι Δείναρχος ὁ ποιητής, οὐχ ὁ ῥήτωρ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 194, line 22

καὶ ἐπάγει· αὕτη μὲν οὖν βασι- λεύσασα τῆς Ἀσίας ἀπάσης πλην Ἰνδῶν ἐτελεύτησε τὸν προειρημένον τρόπον, βιώσασα μὲν ἔτη ξβ', βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς τοῖς μ'.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 195, line 29

στρατεῖν τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν καὶ ἤτταν καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνείλεν υἱοὺς καὶ ὑπὸ Νίνου τῶν παίδων ἑνὸς ἀνῆρέθη τοῦ διαδεξαμένου τὴν ἀρχήν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 259, line 22

καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Ἰούδα ἀρχιερέως υἱοῦ Ματθίου ἕως λγ' ἔτους Ἡρώδου, τессαρακοστοῦ δὲ τρίτου ἔτους Αὐγούστου Καίσαρος, ὅτε τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου ὁ κύριος ἐτέχθη, ἔτη ρξζ', κόσμου δὲ ,εφα', μηνὶ Δεκεμβρίῳ Ἰνδικτ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 264, line 1

Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὃς ἀνδρεία μεγάλη Λιβύης τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβηρίας κατεστρέψατο.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 277, line 2

Ὁ αὐτὸς πάππος ἦν Κύρου, Δαρεῖος, Ἀσούηρος ὁ καὶ Ἀστυάγης. Κατ' Ἰνδῶν καὶ ἄλλων ἐθνῶν ἐορτάζων ἐπινίκια Οὐασθὴν τὴν ἰδίαν γυναῖκα ὥς ὠραιότατην ὀφθῆναι τοῖς συνισταμένοις αὐτῷ μεγιστᾶσιν ἡξίου· τὴν δὲ μὴ βουλευθεῖσαν ἠτίμωσε, προστάξας ἐπιλεγῆναι παρθένους ἐκ πάσης αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας, ὧν εὐρέθη πασῶν

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

εὐμορφοτάτη Ἐδεσα ἢ καὶ Ἐσθήρ, ἀνεψιὰ Μαρδοχαίου Ἑβραία ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἐπὶ Σεδεκίου.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 314, line 26

ὁ αὐτὸς τὴν Ἀορνὴν πέτραν ἐχειρώσατο καὶ Βερναβοῶν ποταμὸν Ἰνδῶν πρὸς Δάνδαμιν διέβη Βραχμανόν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 318, line 19

κάκειθεν μεταχωρήσας ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς παντός τε κρατήσας ἔθνους Ἰνδικοῦ μέχρι ποταμοῦ Γάγγου πάλιν ἀναζεύγνυσι διὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, καὶ οὕτως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν ἐπάνεισι Βαβυλῶνα, πᾶσαν ἔχων Εὐρώπην ὑπὸ χεῖρα καὶ τὴν Ἀσίαν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 368, line 10

Τῷ εὐξ' ἔτει τοῦ κόσμου δεύτερον ἐχρημάτισεν Αὐγούστου Καίσαρος πλήρες καὶ ἀρχὴ τοῦ τρίτου, ἐν ᾧ καὶ ἡ Ἰνδικτος ὑπ' αὐτοῦ ἦτοι ἐπινέμησις ἐθεσπίσθη, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μακάριος Μάξιμος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 376, line 6

Τότε καὶ Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπεκηρυκέυστο φίλος Αὐγού- στου γενέσθαι καὶ σύμμαχος.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 376, line 15

Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς φίλος Αὐγούστου καὶ σύμμαχος εἶναι πρεσβεύεται.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 416, line 22

τὸν γὰρ πρεσβύτε- ρον υἱὸν Τίτον τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον ἐκτελέσαντα καταλιπὼν αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παραγίνεται, χαίρων, ὡς Ἕλληνες μυθεύονται, ἐφ' οἷς ἡκηκόει παρὰ τοῦ Τυανέως Ἀπολλωνίου περὶ τοῦ χρόνου τῆς βασιλείας καὶ τῶν λοιπῶν εὐδοκιμήσεων, κατὰ τὴν Αἴγυπτον συντυχὼν αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν καὶ Βραχμάνων ἐπανελθόντι τῶν ἐκεῖσε Γυμνοσοφιστῶν.

8.5 Plutarchus Biogr.

Plutarchus Biogr., Phil., Lycurgus (0007: 004) "Plutarch's lives, vol. 1", Ed. Perrin, B. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1914, Repr. 1967. Chapter 4, section 6, line 3

ταῦτα μὲν οὖν Αἰγυπτίοις ἔνιοι καὶ τῶν Ἑλληνικῶν συγγραφέων μαρτυροῦσιν· ὅτι δὲ καὶ Λιβύην καὶ Ἰβηρίαν ἐπῆλθεν ὁ Λυκοῦργος καὶ περὶ τὴν Ἰνδικὴν πλανηθεὶς τοῖς Γυμνοσοφισταῖς ὠμίλη- σεν, οὐδένα πλὴν Ἀριστοκράτη τὸν Ἰπάρχου Σπαρτιάτην εἰρηκότα γινώσκωμεν.

8.5. PLUTARCHUS BIOGR.

Plutarchus Biogr., Phil., Aemilius Paullus (0007: 019) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 12, section 11, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς ἐπ’ Ἰνδοὺς στρατείας ἀπτόμενος, καὶ βαρὺν ὄρων καὶ δύσογκον ἤδη τὸν Περσικὸν ἐφελκομένους πλοῦτον τοὺς Μακεδόνας, πρῶτας ὑπέπρησε τὰς βασιλικὰς ἀμάξας, εἶτα τοὺς ἄλλους ἔπεισε ταῦτ’ ποιήσαντας ἐλαφροὺς ἀναζεύξαι πρὸς τὸν πόλεμον ὥσπερ λελυμένους.

Plutarchus Biogr., Phil., Crassus (0007: 039) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 16, section 2, line 4

τότε δ’ ἐπλημένος κοιμῶν καὶ διεφθαρμένος, οὐ Συρίαν οὐδὲ Πάρθους ὄρον ἐποιεῖτο τῆς εὐπραξίας, ἀλλ’ ὥς πα- διὰν ἀποφανῶν τὰ Λευκόλλου πρὸς Τιγράνην καὶ Πομπηίου πρὸς Μιθριδάτην, ἄχρι Βακτρῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ τῆς ἔξω θαλάσσης ἀνήγγεν ἑαυτὸν ταῖς ἐλπίσι.

Plutarchus Biogr., Phil., Comparatio Niciae et Crassi (0007: 040) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 2, section 7, line 5

ὁ μὲν γὰρ τῆς εἰρήνης ἔρως θεῖος ἦν ὥς ἀληθῶς, καὶ τὸ λῦσαι τὸν πόλεμον ἐλληνικώτατον πολίτευμα, καὶ τῆς πράξεως ἕνεκα ταύτης οὐκ ἄξιον Νικίᾳ παραβαλεῖν Κράσσον, οὐδ’ εἰ τὸ Κάσπιον φέρων πέλαγος ἢ τὸν Ἰνδῶν ὠκεανὸν τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ προσώρισε.

Plutarchus Biogr., Phil., Comparatio Niciae et Crassi Chapter 4, section 2, line 4

ὁ μὲν γὰρ ἐμπειρία καὶ λογισμῷ χρησάμενος ἡγεμόνος ἔμφρονος, οὐ συνηπατήθη ταῖς ἐλπίσι τῶν πολιτῶν, ἀλλ’ ἔδεισε καὶ ἀπέγνων λήψεσθαι Σικελίαν· ὁ δ’ ὥς ἐπὶ ῥᾶστον ἔργον τὸν Παρθικὸν ὁρμήσας πόλεμον, ἤμαρτε <μέν>, ὠρέχθη δὲ μεγάλων, Καίσαρος τὰ ἐσπέρια καὶ Κελτοὺς καὶ Γερμανοὺς καταστρεφόμενου καὶ Βρεττανίαν, αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἕω καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐλάσαι θάλασσαν καὶ πρὸς <κατ>εργάσασθαι τὴν Ἀσίαν, οἷς Πομπήιος ἐπῆλθε καὶ Λεύκολλος ἀντέσχευ, ἄνδρες εὐμενεῖς καὶ πρὸς πάντας ἀγαθοὶ διαμείναντες, προελόμενοι δ’ ὅμοια Κράσσῳ καὶ τὰς αὐτὰς ὑποθέσεις λαβόντες· ἐπεὶ καὶ Πομπηίῳ τῆς ἀρχῆς διδομένης ἢ σύγκλητος ἦν ἀντιοῦτο, καὶ Καίσαρα μυριάδας τριάκοντα Γερμανῶν τρεψάμενον συνεβούλευεν ὁ Κάτων ἐκδοῦναι τοῖς ἡττημένοις καὶ τρέψαι τὸ μήνιμα τοῦ παρασπονδήματος εἰς ἐκείνον, ὁ δὲ δῆμος ἐρρωσθαι φράσας Κάτωνι πεντεκαίδεκα ἡμέρας ἔθυεν ἐπινίκια καὶ περιχαρῆς ἦν.

Plutarchus Biogr., Phil., Eumenes (0007: 041) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 1, section 5, line 1

μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν οὔτε συνέσει τινὸς οὔτε πίσται λείπεσθαι δοκῶν

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

τῶν περὶ Ἀλέξ- ανδρον, ἐκαλεῖτο μὲν ἀρχιγραμματεὺς, τιμῆς δ' ἥσπερ οἱ μάλιστα φίλοι καὶ συνήθεις ἐτύγχανεν, ὥστε καὶ στρατηγὸς ἀποσταλῆναι κατὰ τὴν Ἰνδι- κὴν ἐφ' ἑαυτοῦ μετὰ δυνάμεως, καὶ τὴν Περδίκκου παραλαβεῖν ἱππαρχίαν, ὅτε Περδίκκας ἀποθανόντος Ἡφαιστίωνος εἰς τὴν ἐκείνου προῆλθε τάξιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Pompeius (0007: 045) “Plutarch’s lives, vol. 5”, Ed. Perrin, B. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1917, Repr. 1968. Chapter 70, section 3, line 1

πολὺ δὲ καὶ Σκυθία λειπόμενον ἔργον καὶ Ἰνδοί, καὶ πρόφασις οὐκ ἄδοξος ἐπὶ ταῦτα τῆς πλεον- εξίας ἡμερῶσαι τὰ βαρβαρικά.

Plutarchus Biogr., Phil., Pompeius Chapter 70, section 3, line 5

τίς δ' ἂν ἡ Σκυθῶν ἵππος ἢ τοξεύματα Πάρθων ἢ πλοῦτος Ἰνδῶν ἐπέσχε μυριά- δας ἐπτὰ Ῥωμαίων ἐν ὅπλοις ἐπερχομένας Πομπηίου καὶ Καίσαρος ἡγουμένων, ὦν ὄνομα πολὺ πρότερον ἤκουσαν ἢ τὸ Ῥωμαίων;

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander (0007: 047) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.2, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1968. Chapter 13, section 4, line 2

ὅλως δὲ καὶ τὸ περὶ Κλεῖτον ἔργον ἐν οἴνῳ γενόμενον, καὶ τὴν πρὸς Ἰνδοὺς τῶν Μακεδόνων ἀποδειλίασιν, ὥσπερ ἀτελῇ τὴν στρα- τεῖαν καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ προεμένων, εἰς μῆνιν ἀνῆγε Διονύσου καὶ νέμεσιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 47, section 11, line 3

διὸ καὶ πρὸς ἀλλήλους ὑπούλως ἔχοντες, συνέκρουον πολλάκις, ἅπαξ δὲ περὶ τὴν Ἰνδικὴν καὶ εἰς χεῖρας ἤλθον σπασά- μενοι τὰ ξίφη, καὶ τῶν φίλων ἐκατέρῳ πα- ραβοηθούντων, προσελάσας <ὁ> Ἀλέξανδρος ἐλοιδορεῖ τὸν Ἡφαιστίωνα φανερώς, ἔμπληκτον καλῶν καὶ μαινόμενον, εἰ μὴ συνίησιν ὥς ἐάν τις αὐτοῦ τὸν Ἀλέξανδρον ἀφέλῃται, μηδὲν ἐστίν· ἰδίᾳ δὲ καὶ τοῦ Κρατεροῦ πικρῶς καθήψατο, καὶ συν- αγα- γὼν αὐτοὺς καὶ διαλλάξας, ἐπώμοσε τὸν Ἀμμωνα καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, ἢ μὴν μάλιστα φιλεῖν ἀνθρώπων ἀπάντων ἐκείνους· ἂν δὲ πάλιν αἰσθηται διαφερομένους, ἀποκτενεῖν ἀμφοτέρους ἢ τὸν ἀρξάμενον.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 55, section 9, line 7

ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν οἱ μὲν ὑπ' Ἀλεξάνδρου κρεμασθέντα λέγουσιν, οἱ δ' ἐν πέ- δαις δεδεμένον καὶ νοσήσαντα, Χάρης δὲ (FGrH 125 F 15) μετὰ τὴν σύλληψιν ἐπτὰ μῆνας φυλάττεσθαι δεδεμένον, ὥς ἐν τῷ συνεδρίῳ κριθεῖη παρόντος Ἀριστοτέλους· ἐν αἷς δ' ἡμέραις Ἀλέξανδρος [ἐν Μαλλοῖς Ὁξυδράκαις] ἐτρώθη περὶ τὴν Ἰνδιάν, ἀποθανεῖν ὑπέρπαχυν γενόμενον καὶ φθειριάσαντα.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 57, section 1, line 1

Μέλλων δ' ὑπερβάλλειν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ὥς ἐώρα πλήθει λαφύρων τὴν στρατιάν ἤδη βαρεῖαν καὶ δυσκίνητον οὔσαν, ἅμ' ἡμέρᾳ συνεσκευασμένων τῶν ἀμαξῶν πρῶ-

8.5. PLUTARCHUS BIOGR.

τας μὲν ὑπέπρησε τὰς αὐτοῦ καὶ <τὰς> τῶν ἐταίρων, μετὰ δὲ ταύτας ἐκέλευσε καὶ ταῖς τῶν Μακεδόνων ἐνεῖναι πῦρ.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 59, section 1, line 1

Ὁ δὲ Ταξίλης λέγεται μὲν τῆς Ἰνδικῆς ἔχειν μοῖραν οὐκ ἀποδέουσιν Αἰγύπτου τὸ μέγεθος, εὐβοτον δὲ καὶ καλλίκαρπον ἐν τοῖς μάλιστα, σοφὸς δὲ τις ἀνὴρ εἶναι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀσπασάμενος “τί δεῖ πολέμων” φάναι “καὶ μάχης ἡμῖν Ἀλέξανδρε πρὸς ἀλλήλους, εἰ μήθ’ ὕδωρ ἀφαιρησόμενος ἡμῶν ἀφίξει, μήτε τροφὴν ἀναγκαίαν, ὑπὲρ ὧν μόνων ἀνάγκη διαμάχεσθαι νοῦν ἔχουσιν ἀνθρώποις;

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 59, section 6, line 1

Ἐπεὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ μαχιμώτατοι μισθοφοροῦντες ἐπε- φοίτων ταῖς πόλεσιν ἐρρωμένως ἀμύνοντες, καὶ πολλὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐκακοποιοῦν, σπεισάμενος ἐν τινὶ πόλει πρὸς αὐτούς, ἀπιόντας ἐν ὁδῷ λαβὼν ἅπαντας ἀπέκτεινε.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 62, section 1, line 2

Τοὺς μέντοι Μακεδόνας ὁ πρὸς Πῶρον ἁγὼν ἀμβλυτέρους ἐποίησε, καὶ τοῦ πρόσω τῆς Ἰνδικῆς ἔτι προελθεῖν ἐπέσχε.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 62, section 4, line 4

Ἀνδρόκοττος γὰρ ὕστερον οὐ πολλῷ βασιλεύσας Σελεύκῳ πεντακοσίους ἐλέφαντας ἔδωρή- σατο, καὶ στρατοῦ μυριάσιν ἐξήκοντα τὴν Ἰνδικὴν ἐπῆλθεν ἅπασαν καταστρεφόμενος.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 63, section 2, line 3

πρὸς δὲ τοῖς καλουμένοις Μαλλοῖς, οὓς φασιν Ἰνδῶν μαχιμωτά- τους γενέσθαι, μικρὸν ἐδέησε κατακοπῆναι.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 65, section 5, line 2

τὸν μέντοι Καλανὸν ἔπεισεν ὁ Ταξίλης ἐλθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον· ἐκαλεῖτο δὲ Σφίνης· ἐπεὶ δὲ κατ’ Ἰνδικὴν γλῶτταν τῷ καλῷ προσαγορεύων ἀντὶ τοῦ χαίρειν τοὺς ἐντυγχάνοντας ἡσπάζετο, Καλανὸς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὠνομάσθη.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 66, section 3, line 2

καὶ τὰς μὲν ναῦς ἐκέλευσε παρα- πλεῖν, ἐν δεξιᾷ τὴν Ἰνδικὴν ἐχούσας, ἡγεμόνα μὲν Νέαρχον ἀποδείξας, ἀρχικυβερνήτην δ’ Ὀνησίκριτον· αὐτὸς δὲ πεζῇ δι’ Ὀρειτῶν πορευόμενος, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν προήχθη, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἀπώλεσε <το- σοῦτον>, ὥστε τῆς μα- χίμου δυνάμεως μηδὲ τὸ τέταρτον ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀπαγα- γεῖν.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 69, section 8, line 2

(τοῦτο πολ- λοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἄλλος Ἰνδὸς ἐν Ἀθήναις Καίσαρι συνὼν ἐποί- ησε, καὶ δείκνυται μέχρι νῦν τὸ μνημεῖον, Ἰνδοῦ προσαγορευόμενον).

Plutarchus Biogr., Phil., Demetrius (0007: 057) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1971. Chapter 7, section 2, line 4

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Ἐπεὶ δὲ Σέλευκος ἐκπεσὼν μὲν ὑπ’ Ἀντιγόνου τῆς Βαβυλωνίας πρότερον, ὕστερον δ’ ἀναλαβὼν τὴν ἀρχὴν δι’ αὐτοῦ καὶ κρατῶν ἀνέβη μετὰ δυνάμεως τὰ συνοροῦντα τοῖς Ἰνδοῖς ἔθνη καὶ τὰς περὶ Καύκασον ἐπαρχίας προσαζόμενος, ἐλπίζων Δημήτριος ἔρημον εὐρήσειν τὴν Μεσοποταμίαν καὶ περάσας ἄφνω τὸν Εὐφράτην, εἰς τὴν Βαβυλῶνα παρεισπεσὼν ἔφθη, καὶ τῆς ἐτέρας ἁκρας – δύο γὰρ ἦσαν – ἐκκρούσας τὴν Σελεύκου φρουρὰν καὶ κρατήσας, ἰδίους ἐγκατέστησεν ἐπτακισχιλίους ἄνδρας.

Plutarchus Biogr., Phil., Demetrius Chapter 32, section 7, line 5

Κιλικίαν δ’ ἄξιῶν χρήματα λαβόντα παραδοῦναι Δημήτριον, ὥς <δ’> οὐκ ἔπειθε Σιδῶνα καὶ Τύρον ἀπαιτῶν πρὸς ὀργήν, ἐδόκει βίαιος εἶναι καὶ δεινὰ ποιεῖν, εἰ τὴν ἀπ’ Ἰνδῶν ἄχρι τῆς κατὰ Συρίαν θαλάσσης ἅπασαν ὑφ’ αὐτῷ πεποιημένος, οὕτως ἐνδεής ἐστίν ἔτι πραγμάτων καὶ πτωχός, ὥς ὑπὲρ δυεῖν πόλεων ἄνδρα κηδεστήν καὶ μεταβολῇ τύχης κεχρημένον ἐλαύνειν, λαμπρὰν τῷ Πλάτῳ μαρτυρίαν διδούς, διακελευομένῳ (leg. 5, 736e) μὴ τὴν οὐσίαν πλείω, τὴν δ’ ἀπληστίαν ποιεῖν ἐλάσσω τὸν γε βουλόμενον ὥς ἀληθῶς εἶναι πλούσιον, ὥς ὁ γε μὴ παύων φιλοπλουτίαν [οὗτος] οὔτε πενίας οὔτ’ ἀπορίας ἀπήλλαχται.

Plutarchus Biogr., Phil., Antonius (0007: 058) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1971. Chapter 37, section 5, line 2

τοσαύτην μέντοι παρασκευὴν καὶ δύναμιν, ἥ καὶ τοὺς πέραν Βάκτρων Ἰνδοὺς ἐφόβησε καὶ πᾶσαν ἐκράδανε τὴν Ἀσίαν, ἀνόνητον αὐτῷ διὰ Κλεοπάτραν γενέσθαι λέγουσι.

Plutarchus Biogr., Phil., Antonius Chapter 81, section 4, line 3

Καισαρίῳ δὲ τὸν ἐκ Καίσαρος γεγονέναι λεγόμενον ἢ μὲν μήτηρ ἐξέπεμψε μετὰ χρημάτων πολλῶν εἰς τὴν Ἰνδικὴν δι’ Αἰθιοπίας, ἕτερος δὲ παιδαγωγὸς ὅμοιος Θεοδώρῳ Πρόδῳ ἀνέπεισεν ἐπανελεῖν, ὥς Καίσαρος αὐτὸν ἐπὶ βασιλείαν καλοῦντος.

Plutarchus Biogr., Phil., Comparatio Dionis et Bruti (0007: 062) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 4, section 3, line 3

Διονυσίου μὲν γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν κατεφρόνησε τῶν συνήθων, ἐν μέθαις καὶ κύβοις καὶ γυναιξὶ τὰς πλείστας ποιούμενου διατριβάς· τὸ δὲ τὴν Καίσαρος κατάλυσιν εἰς νοῦν ἐμβαλέσθαι καὶ μὴ φοβηθῆναι τὴν δεινότητα καὶ δύναμιν καὶ τύχην, οὗ καὶ τοῦνομα τοὺς Παρθυαίων καὶ Ἰνδῶν βασιλεῖς οὐκ εἶα καθεύδειν, ὑπερφουοῦς ἦν ψυχῆς καὶ πρὸς μὴν ἐν ὑφίστασθαι φόβῳ τοῦ φρονήματος δυναμένης.

Plutarchus Biogr., Phil., De tuenda sanitate praecepta (122b–137e) (0007: 077) “Plutarch’s moralia, vol. 2”, Ed. Babbitt, F.C. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1928, Repr. 1962. Stephanus page 133, section C, line 1

ἀλειπτῶν δὲ φωνὰς καὶ παιδοτριβῶν λόγους ἐκάστοτε λεγόντων ὥς τὸ παρὰ δεῖπνον φιλολογεῖν τὴν τροφήν διαφθείρει καὶ βαρύνει τὴν κεφαλὴν τότε φοβητέον,

8.5. PLUTARCHUS BIOGR.

ὅταν τὸν Ἰνδὸν ἀναλύειν ἢ διαλέγεσθαι περὶ τοῦ Κυριεύοντος ἐν δείπνῳ μέλλωμεν.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) (0007: 081) “Plutarchi moralia, vol. 2.1”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 181, section B, line 5

Τῶν δ’ Ἰνδῶν τὸν ἄριστα τοξεύειν δοκοῦντα καὶ λεγόμενον διὰ δακτυλίου τὸν ὀιστὸν ἀφιέναι λαβὼν αἰχμὰ- λωτον ἐκέλευσεν ἐπιδείξασθαι, καὶ μὴ βουλόμενον ὀργισθεὶς ἀνελεῖν προσέταξε· ἐπεὶ δ’ ἀγόμενος ὁ ἄνθρωπος ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄγοντας ὅτι πολλῶν ἡμερῶν οὐ μεμελέ- τηκε καὶ ἐφοβήθη διαπεσεῖν, ἀκούσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐθαύμασε καὶ ἀπέλυσε μετὰ δώρων αὐτόν, ὅτι μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπέμεινε ἢ τῆς δόξης ἀνάξιος φανῆναι.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) Stephanus page 181, section C, line 1

Ἐπεὶ δὲ Ταξιάρχης, εἷς τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ὢν, ἀπαντήσας προυκαλεῖτο μὴ μάχεσθαι μηδὲ πολεμεῖν Ἀλέξανδρον, ἀλλ’ εἰ μὲν ἐστὶν ἡττων, εὖ πάσχειν, εἰ δὲ βελτίων, εὖ ποιεῖν, ἀπεκρίνατο περὶ αὐτοῦ τούτου μαχη- τέον εἶναι, πότερος εὖ ποιῶν περιγένηται.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) Stephanus page 181, section C, line 6

Περὶ δὲ τῆς λεγομένης Ἀόρνου πέτρας ἐν Ἰνδοῖς ἀκούσας, ὅτι τὸ μὲν χωρίον δυσάλωτόν ἐστιν ὁ δὲ ἔχων αὐτὸ δειλὸς ἐστὶ, ‘νῦν’ ἔφη ‘τὸ χωρίον εὐάλωτόν ἐστιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Apophthegmata Laconica [Sp.?] (208b–242d) (0007: 082) “Plutarchi moralia, vol. 2.1”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 219, section E, line 8

ΔΑΜΙΣ

Δᾶμις πρὸς τὰ ἐπισταλέντα περὶ τοῦ Ἀλέξανδρον θεὸν εἶναι ψηφίσασθαι, ‘συγχωρῶμεν’ ἔφη ‘Ἀλεξάνδρῳ, ἐὰν θέλῃ, θεὸς καλεῖσθαι.’

ΔΑΜΙΝΔ*ΑΣ

Δαμίνδας, Φιλίππου ἐμβалόντος εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰπόντος τινὸς ‘κινδυνεύουσι δεινὰ παθεῖν Λακεδαιμόνιοι, εἰ μὴ τὰς πρὸς αὐτὸν διαλλαγὰς ποιήσονται,’ ‘ἀνδρό- γυνε’ εἶπε, ‘τί δ’ ἂν πάθοιμεν δεινὸν θανάτου καταφρονή- σαντες;

Plutarchus Biogr., Phil., Apophthegmata Laconica [Sp.?] (208b–242d) Stephanus page 236, section A, line 8

ὥς δ’ ἐκεῖνος ἀγασθεὶς ἀπέλυσε τοὺς ἄνδρας καὶ ἡξίου μένειν παρ’ αὐτῷ, ‘καὶ πῶς ἂν’ ἔφασαν ‘δυναίμεθα ζῆν ἐνταῦθα, πα- τρίδα καταλιπόντες καὶ νόμους καὶ τούτους τοὺς ἄν- δρας, ὑπὲρ ὧν τοσαύτην ἧλθομεν ὁδὸν ἀποθανούμενοι;’ Ἰνδάρνου δὲ τοῦ στρατηγοῦ ἐπὶ πλεόν δεομένου καὶ λέ- γοντος τεύξεσθαι αὐτοὺς τῆς ἴσης τιμῆς τοῖς μάλιστα ἐν προαγωγῇ φίλοις τοῦ βασιλέως, ἔφασαν ‘ἀγνοεῖν ἡμῖν δοκεῖς,

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἡλίκον ἐστὶ τὸ τῆς ἐλευθερίας, ἥς οὐκ ἂν ἀλλά- ξαιτό τις νοῦν ἔχων τὴν Περσῶν βασιλείαν.

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d–345b) (0007: 087) “Plutarchi moralia, vol. 2.2”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 327, section A, line 10

πρῶτον ἐν Ἰλλυριοῖς λίθῳ τὴν κεφαλὴν ὑπέρω δὲ τὸν τράχηλον ἡλόηθην· ἔπειτα περὶ Γράνικον τὴν κεφαλὴν βαρβαρικῇ μαχαίρᾳ διεκόπην, ἐν δ’ Ἴσσω ξίφει τὸν μηρόν· πρὸς δὲ Γάζῃ τὸ μὲν σφυρὸν ἐτοξεύθη, τὸν δ’ ὦμον ἐμπεσὼν βῶλος ἐξ ἔδρας περιεδίνησε· πρὸς δὲ Μαρακανδάνοις τοξεύμασι τὸ τῆς κνήμης ὁστέον διεσχίσθη· τὰ λοιπὰ δ’ Ἰνδῶν πληγαὶ καὶ βίαι **** θυμῶν· ἐν Ἀσπασίοις ἐτοξεύθη τὸν ὦμον, ἐν δὲ Γανδρίδαις τὸ σκέλος· ἐν Μαλλοῖς βέλει μὲν ἀπὸ τόξου τὸ στέρνον ἐνερρυσθέντι καὶ καταδύσαντι τὸν σίδηρον, ὑπέρου δὲ πληγῇ παρὰ τὸν τράχηλον, ὅτε προστεθεῖσαι τοῖς τεῖχεσιν αἱ κλίμακες ἐκλάσθησαν, ἐμὲ δ’ ἡ Τύχη μόνον συνεῖρξεν οὐδὲ λαμπροῖς ἀνταγωνισταῖς, ἀλλὰ βαρβάροις ἀσήμεοις χαριζομένη τηλικούτον ἔργον· εἰ δὲ μὴ Πτολεμαῖος ὑπερέσχε τὴν πέλτην, Λιμναῖος δὲ πρὸ ἐμοῦ τοῖς μυρίοις ἀπαντήσας βέλεσιν ἔπεσεν, ἤρειψαν δὲ θυμῷ καὶ βίᾳ Μακεδόνες

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d–345b) Stephanus page 328, section C, line 8

ὦ θαυμαστῆς φιλοσοφίας, δι’ ἣν Ἰνδοὶ θεοὺς Ἑλληνικοὺς προσκυνοῦσι, Σκύθαι θάπτουσι τοὺς ἀποθανόντας οὐ κατεσθίουσι.

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d–345b) Stephanus page 328, section F, line 6

οὐκ ἂν εἶχεν Ἀλεξάνδρειαν Αἴγυπτος οὐδὲ Μεσοποταμία Σελεύκειαν οὐδὲ Προφθασίαν Σογδιανὴ οὐδ’ Ἰνδία Βουκεφαλίαν οὐδὲ πόλιν Ἑλλάδα Καύκασος παροικοῦσαν, | αἷς ἐμπολισθείσας ἐσβέσθη τὸ ἄγριον καὶ μετέβαλε τὸ χεῖρον ὑπὸ τοῦ κρείττονος ἐπιζόμενον.

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d–345b) Stephanus page 332, section B, line 1

νῦν δὲ σύγγνωθι, Διόγενης, Ἡρακλέα μιμοῦμαι καὶ Περσέα ζηλῶ, καὶ τὰ Διονύσου μετιῶν ἴχνη, θεοῦ γενάρχου καὶ προπάτορος, βούλομαι πάλιν ἐν Ἰνδίᾳ νικῶντας Ἑλλήνας ἐγχορεῦσαι καὶ τοὺς ὑπὲρ Καύκασον ὀρείους καὶ ἀγρίους τῶν βακχικῶν κώμων ἀναμνησάμενοι.

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d–345b) Stephanus page 341, section B, line 6

ἰδοῦ κατατετρωμένον· ἐξ ἄκρας κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν δια- κέκοπται καὶ περιτέθλассται τυπτόμενον ὑπὸ τῶν πολε- μίων (Hom. Λ 265. 541) ‘ἔγχεϊ τ’ ἄορί τε μεγάλαισι τε χερμαδίοισιν·’ ἐπὶ Γρανίκου ξίφει διακοπεῖς τὸ κράνος ἄχρι τῶν τριχῶν, ἐν Γάζῃ βέλει πληγείς τὸν ὦμον, ἐν Μαρακάνδοις τοξεύματι τὴν κνήμην ὥστε τῆς κερκίδος

8.5. PLUTARCHUS BIOGR.

τὸ ὁστέον ἀποκλασθὲν ὑπὸ τῆς πληγῆς ἐξαλέγθαι· περὶ τὴν Ὑρκανίαν λίθῳ τὸν τράχηλον, ἐξ οὗ καὶ τὰς ὄψεις ἀμαυρωθεὶς ἐφ’ ἡμέρας πολλὰς ἐν φόβῳ πηρώσεως ἐγέ- νετο· πρὸς Ἀσσοκάνοις Ἰνδικῶ βέλει τὸ σφυρόν, ὅτε καὶ πρὸς τοὺς κόλακας εἶπεν ἐπιμειδιάσας ‘τουτὶ μὲν αἷμα, οὐκ (Hom. E 340) ‘ἰχώρ, οἶός περ τε ῥέει μακά- ρεσσι θεοῖσιν’· ἐν Ἰσσω ζῖφει τὸν μηρόν, ὡς Χάρης (fr. 1) φησὶν, ὑπὸ Δαρείου τοῦ βασιλέως εἰς χεῖρας αὐτῷ συνδραμόν- τος· αὐτὸς δ’ Ἀλέξανδρος ἀπλῶς γράφων καὶ μετὰ πάσης ἀληθείας πρὸς Ἀντίπατρον ‘συνέβη δέ μοι’ φησί ‘καὶ αὐτῷ ἐγχειριδίῳ πληγῆναι εἰς τὸν μηρόν· ἀλλ’ οὐδὲν ἄτοπον οὔτε παραχρῆμα οὐθ’ ὕστερον ἐκ τῆς πληγῆς ἀπήντησεν.

Plutarchus Biogr., Phil., De Iside et Osiride (351c–384c) (0007: 089) “Plutarchi moralia, vol. 2.3”, Ed. Sieveking, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 362, section B, line 11

Οὐ γὰρ ἄξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν, ἐν οἷς λέγεται † χαροπῶς τοὺς μὲν τοῦ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγάτηρ, † ἰσριαχοῦ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὁ Τυφών, οὐδὲ Φυλάρχου μὴ καταφρονεῖν γράφοντος (FGrHist. 81 fr. 78), ὅτι πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἐξ Ἰνδῶν Διόνυσος ἤγαγε δύο βοῦς, ὧν ἦν τῷ μὲν Ἄπις ὄνομα τῷ δ’ Ὅσιρις· Σάραπις δ’ ὄνομα τοῦ τὸ πᾶν κοσμοῦντός ἐστι παρὰ τὸ σαί- ρειν, ὃ καλλύνειν τινὲς καὶ κοσμεῖν λέγουσιν.

Plutarchus Biogr., Phil., De defectu oraculorum (409e–438d) (0007: 092) “Plutarchi moralia, vol. 3”, Ed. Sieveking, W. Leipzig: Teubner, 1929, Repr. 1972. Stephanus page 422, section D, line 8

ἐλέγχει δ’ αὐτὸν ὁ τῶν κόσμων ἀριθμὸς οὐκ ὦν Αἰγύπτιος οὐδ’ Ἰνδὸς ἀλλὰ Δωριεὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἱμεραίου τοῦνομα Πέτρω- νος.

Plutarchus Biogr., Phil., An vitiositas ad infelicitatem sufficiat (498a–500a) (0007: 099) “Plutarchi moralia, vol. 3”, Ed. Pohlenz, M. Leipzig: Teubner, 1929, Repr. 1972. Stephanus page 499, section C, line 3

καὶ μὴν τὸ πῦρ σου Δέκιος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς προέ- λαβεν, ὅτε τῶν στρα- τοπέδων ἐν μέσῳ πυρὰν νήσας τῷ Κρόνῳ κατ’ εὐχὴν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκαλλιέρησεν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας. Ἰνδῶν δὲ φίλανδροι καὶ σώφρονες γυναῖκες ὑπὲρ τοῦ πυρὸς ἐρίζουσι καὶ μάχονται πρὸς ἀλλήλας, τὴν δὲ νικήσασαν τεθνηκότι τῷ ἀνδρὶ συγκα- ταφλεγῆναι μακά- ριαν ἄδουσιν αἱ λοιπαί· τῶν δ’ ἐκεῖ σοφῶν οὐδεὶς ζηλωτὸς οὐδὲ μακαριστὸς ἐστίν, ἂν μὴ ζῶν ἔτι καὶ φρονῶν καὶ ὑγιαίνων τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν πυρὶ διαστήσῃ καὶ καθαρὸς ἐκβῇ τῆς σαρκὸς ἐκνιψάμενος τὸ θνητόν.

Plutarchus Biogr., Phil., De facie in orbe lunae (920b–945e) (0007: 126) “Plutarchi moralia, vol. 5.3, 2nd edn.”, Ed. Pohlenz, M. Leipzig: Teubner, 1960. Stephanus page 921, section B, line 2

ὥσπερ οὖν τὴν Ἰ<ριν> οἶεσθ’ ὑμεῖς ἀνακλωμένης ἐπὶ τὸν ἥλιον τῆς ὀψεως ἐν- ορᾶσθαι τῷ νέφει λαβόντι νοτεράν ἡσυχῇ λειότητα καὶ <πῇ>ξιν, οὕτως ἐκείνος

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἐνορᾶσθαι τῇ σελήνῃ τὴν ἔξω θάλασσαν οὐκ ἐφ' ἧς ἐστὶ χώρας, ἀλλ' ὅθεν ἡ κλάσις ἐποίησε τῇ ὄψει τὴν ἐπαφὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἀνταύγειαν· ὥς που πά- λιν ὁ Ἀγησιάνναξ εἶρηκεν (fr. 2)

ἢ πόντου μέγα κύμα καταντία κυμαίνοντος δείκελον ἰνδάλλοιτο πυριφλεγέθοντος ἐσόπτρου.

Plutarchus Biogr., Phil., De facie in orbe lunae (920b-945e) Stephanus page 938, section B, line 11

τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ῥίζαν, ἣν φησι Μεγασθένης τοὺς <μήτ' ἐσθίων- τας> μήτε πίνοντας ἀλλ' ἀστόμους ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμῷ καὶ τρέφεσθαι τῇ ὁσμῇ, πόθεν ἂν τις ἐκεῖ φυο- μένην λάβοι μὴ βρεχομένης τῆς σελήνης;

Plutarchus Biogr., Phil., Aquane an ignis sit utilior [Sp.] (955d-958e) (0007: 128) “Plutarchi moralia, vol. 6.1”, Ed. Hubert, C. Leipzig: Teubner, 1954, Repr. 1959. Stephanus page 957, section A, line 9

νυνὶ δὲ τοῦτο μὲν παρ' Ἰνδῶν ἄμπελον τοῖς Ἑλλησιν, ἐκ δὲ τῆς Ἑλλάδος καρπῶν χρη- σιν τοῖς ἐπέκεινα [ὁ] τῆς θαλάσσης ἔδωκεν, ἐκ Φοινίκης δὲ γράμματα μνημόσυνα λήθης ἐκόμισε, καὶ ἄοινον καὶ ἄκαρπον καὶ ἀπαίδευτον ἐκάλυπεν εἶναι τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων γένος.

Plutarchus Biogr., Phil., De sollertia animalium (959a-985c) (0007: 129) “Plutarchi moralia, vol. 6.1”, Ed. Hubert, C. Leipzig: Teubner, 1954, Repr. 1959. Stephanus page 970, section F, line 5

φασὶ δὲ καὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν † καὶ μαχεσθέντα πρὸς Ἀλέξαν- δρον, ἐλάφου <μὲν> ἀφιεμένου καὶ κάπρου καὶ ἄρκτου, ἡσυχίαν ἔχοντα κεῖσθαι καὶ περιορᾶν, ὁφθέντος δὲ λέοντος εὐ- θὺς ἐξαναστῆναι καὶ διακονέσθαι | καὶ φανερόν εἶναι αὐτοῦ ποιούμενον ἀνταγωνιστήν, τῶν δ' ἄλλων ὑπερφο- νοῦντα πάντων.

Plutarchus Biogr., Phil., De sollertia animalium (959a-985c) Stephanus page 975, section D, line 9

ἀλλὰ μὴ φοβηθῆτε· χρήσομαι γὰρ αὐτῇ μετρίως, οὔτε δόξας φιλοσόφων οὔτ' Αἰγυπτίων μύθους οὔτ' ἁμαρτύ- ρους Ἰνδῶν ἐπαγόμενος ἢ Λιβύων διηγήσεις· ἃ δὲ παν- ταχοῦ μάρτυρας ἔχει τοὺς ἐργαζομένους τὴν θάλατταν ὁρώμενα καὶ δίδωσι τῇ ὄψει πίστιν, τούτων ὀλίγα παρα- θήσομαι.

Plutarchus Biogr., Phil., Fragmenta (0007: 145) “Plutarchi moralia, vol. 7”, Ed. Sandbach, F.H. Leipzig: Teubner, 1967. Fragment 9, line t

ζηαeroneus plut- archus nostrarum esse partium comprobatur, qui in Oetaeis verticibus Herculem post morborum comitialium ruinas dissolutum in cinerem prodidit.

<ΠΙΝΔ*αΡΟΥ ΒΙΟΣ>

8.6. EUSTATHIUS

8.6 Eustathius

Eustathius, Prooem. Comm. Pindaricorum, c. 25. Ἐπι- μεμέληται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ εἰς γένους ἀναγραφὴν τὴν κατὰ τε Πλούταρχον καὶ ἑτέρους, παρ' οἷς φέρεται ὅτι κώμη Θηβαίων οἱ Κυνοσκέφαλοι.

8.7 Pytheas Perieg.

Pytheas Perieg., Fragmenta (1650: 001) “Pytheas von Massalia”, Ed. Mette, H.J. Berlin: De Gruyter, 1952. Fragment 5, line 17

τί<ς> γὰρ ἡ πιθανότης πρῶτον μὲν τῆς κατὰ τὸν Ἰνδὸν περιπετείας;

(See also Posidonius Phil., Fragment 13, line 209.)

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6a, line 52

ὅτι μὲν γὰρ πλεον ἢ διπλάσιον τὸ γινώριμον μῆκος ἐστὶ τοῦ γινώριμου πλάτους, ὁμολογοῦσι καὶ οἱ ὕστερον καὶ τῶν ἄλλων οἱ χαριέστατοι· λέγω δὲ <τὸ> ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰβηρίας τοῦ <ἀπὸ τῶν> Αἰθιοπῶν ἕως τοῦ κατὰ Ἰέρνην κύκλου.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6a, line 57

φησὶ δ' οὖν τὸ μὲν τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ στενώτατον σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων – τὸ γὰρ ἐπὶ τὰ ἄκρωτήρια τεῖνον τρισχιλίοις εἶναι μεῖζον – , τὸ δὲ ἔνθεν ἐπὶ Κασπίους Πύλας μυρίων τετρακισχιλίων, εἴτ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην μυρίων, ἐπὶ δὲ τὸν Νεῖλον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου πεντακισ- χιλίων, ἄλλους δὲ χιλίους καὶ τριακο- σίους μέχρι Κανωβικοῦ Στόματος, εἴτα μέχρι τῆς Καρχηδόνης μυρίους τρισχιλίους πεντακοσίους, εἴτα μέχρι Στηλῶν ὀκτακισχιλίους τοῦλάχιστον· ὑπεραίρειν δὲ τῶν ἑπτὰ μυριάδων ὀκτακοσίους.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6b, line 3

ὅρα γάρ, εἰ τοῦτο μὲν μὴ κινοίῃ τις τὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς τὰ μεσημβρινὰ ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, μηδὲ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸ στόμα τὸ κατὰ τὸ Βυζάντιον ὅτι ἐστὶ περὶ μυρίους σταδίους καὶ ὀκτακισχιλίους, ποιοίῃ δὲ τρισμυρίων τὸ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν Ἰνδῶν μέχρι τῶν Ὀρῶν, ὅσα ἂν συμβαίῃ ἄτοπα.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 9b, line 1

KOSMAS DER INDIENFAHRER Χριστιανικὴ τοπογραφία II p. 82, 18 E. O. Winstedt: <Πυθέας> δὲ ὁ <Μας<ς>αλιώτης> φησὶν <ἐν τοῖς Περί Ὠκεανοῦ> ὅτι παραγενομένῳ αὐτῷ ἐν τοῖς βορειοτάτοις τόποις εἰδείν- νυον οἱ αὐτόντι βάρβαροι τὴν ἡλίου κοίτην, ὡς ἐκεῖ τῶν νυκτῶν αἰετογενομένου παρ' αὐτοῖς.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

8.8 Maximus Confessor Theol.)

Maximus Confessor Theol., Quaestiones et dubia (2892: 002) “Maximi confessoris quaestiones et dubia”, Ed. Declerck, J.H. Turnhout: Brepols, 1982; Corpus Christianorum. Series Graeca 10. Section 119, line 20

Κατὰ δὲ τὴν θεωρίαν οὕτως ἐκληπτέον τὸν τόπον· ὁ γνωστικὸς νοῦς κατὰ τὸν Παῦλον ἔχει συνόντας αὐτῷ τοὺς λογισμοὺς· κατὰ οὖν τὴν πρώτην τοῦ λόγου πρὸς τὸν νοῦν γινομένην ἐμφάνειαν οἱ λογισμοὶ ἀπηχήματα μόνον καὶ ἰνδάλματα τῆς γνώσεως ἀκούουσιν, οὐδὲν δὲ τετρανωμένον θεωροῦσιν· προκόπτον- τος δὲ τοῦ νοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν γινομένου, τουτέστιν ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς θεωρίας, οὐκέτι οἱ λογισμοὶ ἰνδαλμάτων ἀλλὰ τοῦ φωτὸς τῆς γνώσεως τέλειον ἐν μετουσίᾳ γίνονται.

Maximus Confessor Theol., Scholia in Ecclesiasten (in catenis: catena trium patrum) (2892: 097) “Anonymus in Ecclesiasten commentarius qui dicitur catena trium patrum”, Ed. Lucà, S. Turnhout: Brepols, 1983; Corpus Christianorum. Series Graeca 11. Section 1, line 65

Τῶνδ’ εἰρημένων 8. Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι· οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν, καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως. Δηλαδή, ὁ διὰ τελειότητα φρενῶν τῆς κατὰ τὴν ἄστατον φορὰν τῶν ὄντων ὑπεριδὼν ματαιότητος, καὶ τῆς τούτων φύσεως πάντας τοὺς καθόλου ἐρευνώμενος λόγους, πολλὰ καμῶν, μόλις νῶ μόνῳ ἐν ἄλλῃ ἐξ ἄλλου φαντασίᾳ ἐν τι συλλέξει τῆς ἀληθείας ἰνδαλμα, πρὶν κρατηθῆναι φεῦγον καὶ πρὶν νοηθῆναι διαδιδρασκον.

8.9 Sextus Empiricus Phil.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes (0544: 001) “Sexti Empirici opera, vol. 1”, Ed. Mutschmann, H. Leipzig: Teubner, 1912. Book 1, section 80, line 2

διαφέρει μὲν γὰρ κατὰ μορφήν σῶμα Σκύθου Ἰνδοῦ σώματος, τὴν δὲ παραλλαγὴν ποιεῖ, καθάπερ φασίν, ἢ διάφορος τῶν χυμῶν ἐπικράτεια.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 1, section 80, line 7

ταῦτά τοι καὶ ἐν τῇ αἰρέσει καὶ φυγῇ τῶν ἐκτὸς διαφο- ρὰ πολλὴ κατ’ αὐτοὺς ἐστίν· ἄλλοις γὰρ χαίρουσιν Ἰνδοὶ καὶ ἄλλοις οἱ καθ’ ἡμᾶς, τὸ δὲ διαφοροῖς χαίρειν τοῦ παρηλλαγμένας ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων φαντασίας λαμβά- νειν ἐστὶ μνηυτικόν.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 1, section 148, line 6

οἷον ἔθος μὲν ἔθει οὕτως· τινὲς τῶν Αἰθιόπων στίζουσι τὰ βρέφη, ἡμεῖς δ’ οὐ· καὶ Πέρσαι μὲν ἀνθοβαφεῖ ἐσθῆτι καὶ ποδήρει χρῆσθαι νομίζουσιν εὐπρεπὲς εἶναι, ἡμεῖς δὲ ἀπρε- πές· καὶ οἱ μὲν Ἰνδοὶ ταῖς γυναῖξι δημοσίᾳ μίγνυνται, οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν ἄλλων αἰσχρὸν τοῦτο εἶναι ἡγοῦνται.

8.9. SEXTUS EMPIRICUS PHIL.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 3, section 200, line 6
καὶ τὸ δημοσίᾳ γυναικὶ μίγνυσθαι, καίτοι παρ' ἡμῖν αἰσχρὸν εἶναι δοκοῦν, παρὰ
τισι τῶν Ἰν- δῶν οὐκ αἰσχρὸν εἶναι νομίζεται· μίγνυνται γοῦν ἄδια- φόρως δημοσίᾳ,
καθάπερ καὶ περὶ τοῦ φιλοσόφου Κράττητος ἀκηκόαμεν.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 3, section 227, line 3
Αἰθιοπῶν δὲ οἱ ἰχθυοφάγοι εἰς τὰς λίμνας ἐμ- βάλλουσιν αὐτούς, ὑπὸ τῶν ἰχθύων
βρωθησομένους· Ὑρκανοὶ δὲ κυσὶν αὐτούς ἐκτίθενται βοράν, Ἰνδῶν δὲ ἔνιοι γυψίν.

Sextus Empiricus Phil., Adversus mathematicos (0544: 002) “Sexti Empirici
opera, vols. 2 & 3 (2nd edn.)”, Ed. Mutschmann, H., Mau, J. Leipzig: Teubner,
2:1914; 3:1961. Book 7, section 249, line 7

δεύτερον δὲ τὸ καὶ ἀπὸ ὑπάρχοντος εἶναι καὶ κατ' αὐτὸ τὸ ὑπάρχον· ἔνιαι γὰρ
πάλιν ἀπὸ ὑπάρχοντος μὲν εἰσιν, οὐκ αὐτὸ δὲ τὸ ὑπάρχον ἰνδάλλονται, ὥς ἐπὶ τοῦ
μεμνηνότες Ὁρέστου μικρῷ πρότερον ἐδείκνυμεν.

Sextus Empiricus Phil., Adversus mathematicos Book 7, section 425, line 4
τοῦτο μέντοι τῶν ἀδυνάτων ἐστίν· καὶ γὰρ παρὰ τὰς διαφορὰς τῶν τόπων καὶ
παρὰ τὰς τοῦ ἐκτὸς περιστάσεις καὶ παρ' ἄλλους πλείονας τρόπους οὔτε τὰ αὐτὰ
οὔτε ὡσαύτως ἰνδάλλεται ἡμῖν τὰ πράγματα, κα- θάπερ ἀνώτερον ἐπελογισάμεθα,
ὥστε ὅτι μὲν φαίνεται πρὸς τῇδε τῇ αἰσθήσει καὶ τῇδε τῇ περιστάσει δύ- νασθαι
λέγειν, τὸ δ' εἰ ταῖς ἀληθείαις τοιοῦτόν ἐστιν οἷον καὶ φαίνεται, ἢ ἀλλοῖον μὲν ἐστιν,
ἀλλοῖον δὲ φαίνεται, μὴ ἔχειν ἡμᾶς διαυθεντεῖν, διὰ δὲ τοῦτο μηδεμίαν εἶναι φαν-
τασίαν χωρὶς ἐνστήματος.

Sextus Empiricus Phil., Adversus mathematicos Book 9, section 45, line 3

Οἱ δὲ καὶ πρὸς τοῦτό φασιν, ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς νοή- σεως τοῦ εἶναι θεὸν γέγονεν
ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς ὕπνους ἰνδαλλομένων ἢ ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν κόσμον θεωρουμένων,
τὸ δὲ αἰδίδιον εἶναι τὸν θεὸν καὶ ἄφθαρτον καὶ τέλειον ἐν εὐδαιμονίᾳ παρῆλθε κατὰ
τὴν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων μετά- βασιν.

Sextus Empiricus Phil., Adversus mathematicos Book 11, section 15, line 5

Ἄλλοι δὲ κάκείνως ἐνέστησαν· πᾶσα γάρ, φασίν, ὑγιῆς διαίρεσις γένους ἐστὶ
τομὴ εἰς τὰ προσεχῆ εἶδη, καὶ διὰ τοῦτο μοχθηρὰ καθέστηκεν ἡ τοιαύτη διαίρεσις·
“τῶν ἀν- θρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρ- σαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., Adversus mathematicos Book 11, section 16, line 1

τῷ γὰρ ἑτέρῳ τῶν προσεχῶν εἰδῶν οὐ τὸ συζυγοῦν καὶ προσεχὲς εἶδος ἀντι-
διέζευκται, ἀλλὰ τὰ τούτου εἶδη, δέον οὕτως εἰπεῖν· “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν
Ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι”, καὶ κατ' ὑποδιαίρεσιν λοι- πόν “τῶν δὲ βαρβάρων οἱ μὲν
εἰσιν Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., Adversus mathematicos Book 11, section 17, line 4

ἑώρακε γὰρ ἡ μὲν τοιαύτη διαίρεσις τῇ λε- γούσῃ “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν
Ἕλληνες, οἱ δὲ βάρ- βαροι, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ μὲν Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

δὲ Ἰνδοί”· ἡ δὲ ἐκκειμένη ὁμοίωτο τῇ τοιοῦτοτρόπῳ· “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 20, line 3

περὶ μὲν γὰρ τῆς πρὸς τὴν φύσιν ὑποστάσεως τῶν τε ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδετέρων ἱκανοὶ πῶς εἰσιν ἡμῖν ἀγῶνες πρὸς τοὺς δογματικούς· κατὰ δὲ τὸ φαινόμενον τούτων ἕκαστον ἔχομεν ἕθους ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ ἀδιάφορον προσαγορεύειν, καθάπερ καὶ ὁ Τίμων ἐν τοῖς ἰνδαλμοῖς ἔοικε δηλοῦν, ὅταν φῇ· ἡ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι καταφαίνεται εἶναι, μῦθον ἀληθείης ὀρθὸν ἔχων κανόνα, ὥς ἡ τοῦ θείου τε φύσις καὶ τάγαθοῦ αἰεὶ, ἐξ ὧν ἰσότατος γίνεται ἀνδρὶ βίος.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 122, line 10

ὁ ἄρα τὸν πλοῦτον μέγιστον ἀγαθὸν ἰνδαλλόμενος ἐν τῷ σπεύδειν ἐπὶ τοῦτον γίνεται φιλάργυρος.

8.10 Eustathius Philol., Scr. Eccl.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Iliadem* (4083:001) “Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Iliadem pertinentes, vols. 1–4”, Ed. van der Valk, M. Leiden: Brill, 1:1971; 2:1976; 3:1979; 4:1987. Volume 1, page 309, line 11

Αὕτη ἡ ἀρχή, ἡ βασιλική δηλαδὴ, καὶ τὰς θρυλλουμένας ποτὲ μεγάλας ἀρχὰς κατέστησε, τὴν τῶν Περσῶν, τὴν τῶν Ἰνδῶν, τὴν τῶν Ῥωμαίων· καὶ οὐδεμία τις ἀρχὴ ἐπὶ τοσοῦτον ἤλθε λόγου, ὅσον ἡ βασιλική.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 319, line 23

ὑπερφρονεῖ γὰρ τοῦ φαυλοτάτου Θερσίτου, καθὰ καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου φασὶ κύνα τὰ μὲν μικρὰ θηρία παριέναι, ὁρμᾶν δὲ ἐπὶ τὰ κρείττω, ὅπερ ὁ Θεμιστιος ἐπὶ κυνῶν Ἰνδικῶν οὕτω φράζει· «κύων Ἰνδὸς λέοντι μὲν ἐπέξεισι καὶ παρδάλει, λύκους δὲ ὑπερορᾷ καὶ ἀλώπεκας».

Eustathius Philol., Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 479, line 25

Καὶ ἡ Βουκεφάλα δὲ τῆς τοιαύτης ἐφόδου ἐστὶ, πόλις Ἰνδικὴ ἐκείνη, κτισθεῖσα ὑπ’ Ἀλεξάνδρου ἐπ’ ἀμφοτέραις, φασί, ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ Ὑδάσπου, διότι διαβάντος Ἀλεξάνδρου ἐκεῖ καὶ μαχομένου ὁ Βουκεφάλας ἵππος ἀπέθανε.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 481, line 19

Ὅρος δέ τι Ἰνδικὸν Μηρὸς ἐκλήθη, Διονύσῳ ἀνακείμενον, ὅθεν μηροτραφῆς μεμύθευται, φασίν, ὁ Διόνυσος.

8.10. EUSTATHIUS PHILOL., SCR. ECCL.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 1, page 518, line 26

ἔστι δὲ καὶ Ἀστερουσία Κρήτης, φασίν, ὄρος καὶ πόλις δὲ περὶ τὸν Ἰνδικὸν Καύκασον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 1, page 569, line 4

ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ πολὺς ποὺ ὁ ἔβενος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 1, page 606, line 24

καὶ κύων δὲ εὐγενὴς ὑπηγάγετό τινα εἰς ὅμοιον πάθος, ὅποια τις ἢ τοῦ Τρωϊκοῦ Φοινοδάμαντος, ἣν Κρημισσὸς ὁ ποταμὸς λέγεται ζεῦξαι λέκτροις »ἰνδαλθεῖς κυνί».

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 1, page 750, line 17

καὶ τοῦτό ἐστι τὸ ἐπὶ τριῶν ταχθῆναι τὴν φάλαγγα, ὃ δὴ φησιν Ἀρριανὸς ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἡγουν ἐπὶ τρεῖς ὥς εἰπεῖν στίχους ἢ ὀρδίνους.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 4, line 14

κινδυνεύων γὰρ ἐκείνός ποὺ ἐν Ἰνδίᾳ ἐτινάξατο τοῖς ὅπλοις κατὰ τὴν ἱστορίαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 261, line 2

Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι Νύσσαι κατὰ τὰς ἱστορίας, αἱ μὲν ὄρη, ὥς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδικῇ καὶ Λιβύῃ, ἡ δὲ τις καὶ νῆσος ἐν τῷ Καυκασίῳ ὄρει καὶ τῷ ποταμῷ Νεῖλῳ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 561, line 12

Παρὰ μέντοι τῷ Γεωγράφῳ δοκεῖ διαφορὰ τις εἶναι σίτου καὶ πυροῦ, ἐνθα λέγει γίνεσθαι ἐν Ἰνδίᾳ σῖτον αὐτοφυῆ ἐοικότα πυρρῷ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 744, line 12

Ὅμοίως καὶ τὸ «ὄστρακον φέρει τὸν θαυμαζόμενον μαργαρί- την λίθον, ὃ καλοῦσιν Ἰνδοὶ βέρβερι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 42, line 22

ὅποιοι καὶ οἱ παρ' Ἰνδοῖς κύνες, οὓς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ ὁ σοφὸς Θεμίστιος, γράψας, ὥς καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῦται, κύνα Ἰνδὸν λέοντι μὲν ἐπεξιέναι καὶ παρδάλει, λύκους δὲ ὑπερορᾶν καὶ ἀλώπεκας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 225, line 2

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ὥς δὲ καὶ ἑτεροῖον ὄστρακον χαλαζᾷ κατὰ τὸν Κωμικὸν εἰπεῖν χαλάζαις τοιαύταις, καὶ ὅτι βέρβερι παρὰ Ἰνδοῖς ἐκεῖνο καλεῖται ἀλλαχοῦ δηλοῦται σαφῶς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 621, line 5

Ὅρα δὲ ὡς Ἥρα μὲν ἀπλῶς οὕτω φιλότητα καὶ ἡμερον ἐξ Ἀφροδίτης ἐζήτησε τὰ κατὰ μῦθον ἰνδάλ-ματα, Ὅμηρος δὲ καὶ τὸ αὐτοῖς ὑποκείμενον ἡρμήνευσε, τὸν κεστὸν ἱμάντα, καὶ πλεῖον δέ τι ἐδήλωσεν αὐτὸν ἔχειν, ὅπερ ἦν ἡ ὀαριστὺς πάρφαις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 727, line 2

Ἰδαῖα δὲ ὄρη τὴν Ἰδὴν φησὶν, ἣν καὶ αὐτὴν πληθύνει τὸ ἐν αὐτοῖς μέγεθος, καθὰ καὶ τὰ Ἡμωδὰ Ἰνδίας ὄρη καὶ τὰ Ἀρμένια καὶ τὰς Ἀλπεις καὶ ἄλλα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 804, line 17

ἐκεῖνο δὲ καὶ ἀστεῖον, εἴπερ ἐνταῦθα μὲν Ἀχιλλέως εἰκασμὸς ἐκφοβεῖ τοὺς Τρῶας, ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ τοὺς αὐτοὺς ὁ αὐτὸς εἰκασμὸς τέρπει, ὅτε δηλαδὴ αὐτὰ Ἑκτωρ φορῶν ἰνδάλλεται τῷ Ἀχιλλεῖ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 40, line 20

μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους ἔβη μέγα ἰάχων. ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος», ἥγουν εἰκασμὸν ἑαυτοῦ ἔπεμπε τοῖς βλέπουσιν καὶ οὐκ ἐμφανῶς ἐγινώσκετο Ἑκτωρ εἶναι, οἷα μὴ τὰ ἑαυτοῦ φορῶν, ἀλλὰ τοῖς Ἀχιλλέως ὄπλοις λαμπόμενος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 40, line 23

ἑτεροὶ δὲ φασιν, ὅτι μεγαθύμῳ Πηλείωνι ἰνδάλλετο, ἀπὸ κοινοῦ τὴν τοιαύτην λαβόντες δοτικὴν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 47, line 19

(v. 262) Ἐπάγει γὰρ «Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἥρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ», ποιῶν τε, ὡς εἰκός, ἀντιστῆναι τῷ Αἴαντι, καὶ ἵνα μὴδὲ τὸ πρὸς Ἀχιλλέα ἰνδαλμα αἰσχύνῃ ἀχρειώσας, εἰ μὴ προμάχοιτο.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 110, line 6

(v. 698 s.) Ὅτι Ἀντίλοχος θέων εἰς Ἀχιλλέα τὰ οἰκεῖα τεύχεα ἔδωκεν ἀμύμονι Λαοδόκῳ ἑταίρῳ, οὐ μόνον ἵνα ἐλαφρῶς ἔχη θέειν, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ βῆτα ῥαψωδίᾳ τὴν χλαῖναν ἀποβαλὼν, ἀλλὰ καὶ ἵνα ἰνδαλλόμενος δοκῇ παραμένειν τῷ πολέμῳ, καθὰ φασιν οἱ παλαιοί.

8.10. EUSTATHIUS PHILOL., SCR. ECCL.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 111, line 13

πρὸς μέντοι ταῖς ναυσὶ πρὸ τῆς τοιαύτης ὀπλοποιΐας ἐπιφανεῖς μόνον καὶ οὐ πέμψας ἱνδαλμα ἑαυτοῦ ὡς ἐπὶ Πατρόκλου γέγονεν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκφήνας, τρέφεται τοὺς Τρῶας εἰς φυγὴν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 216, line 5

Σημεῖωσαι δὲ καὶ ὅτι τοσαῦτα ποιήσας Ἥφαιστος δαίδαλα οὐδαμοῦ ναυτιλίας ἱνδαλμα θέμενος ἔτευξεν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 468, line 12

(v. 107 s.) Σημεῖωσαι δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καθὰ καὶ τινι σμικροτάτῳ ἐνόπτῳ, ἱνδαλμά τι ὅλου ἐγκωμίου ἐμφανίζεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 484, line 4

Σημεῖωσαι δὲ ὅτι ἔδει μὲν ἐν τοιούτῳ τόπῳ συγκρίσεως τὸν ποιητὴν μὴ Ἀχελῷου μνησθῆναι, ἀλλὰ τινος ἐτέρου τῶν μειζόνων ἢ μεγίστων, ὅποιοι πολλοὶ ποταμοί, ὁ Ἰνδός, ὁ Ἴστρος, ὁ Νεῖλος, ὃν Αἴγυπτον ὁ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ καλεῖ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 764, line 8

(v. 459 – 64) «Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι, ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ που αὐτοῦ ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ», ἤγουν ἐβλάβησαν, «αἱ κεῖσε φέρτεραι ἦσαν· ἦτοι γὰρ τάς», ἤγουν ταύτας, «πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας, νῦν δ' οὐ πη δύναμαι ἰδέειν», καὶ ἐξῆς, ὡς προγέγραπται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 9

(v. 459 s.) Ὅρα δὲ καὶ ὅτι τὸ δοκεῖν ταῦτόν εἶναι δοξάζει Ὅμηρος τῷ ἰνδάλλεσθαι ἐν τῷ «ἄλλοι μοι δοκέουσι», καὶ «ἄλλος ἰνδάλλεται».

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 11

λέγεται δὲ ἐπὶ εἰκασμοῦ καὶ ὁμοιώσεως καὶ δοκῆσεως τὸ ἰνδάλλεσθαι, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ εἰδώλων τὸ ἱνδαλμα λέγεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 12

ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ ἰνδάλλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν τὸ εὖ διαγινώσκειν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 13

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

γίνεται δὲ τὸ ἰνδάλλω ἐκ τοῦ εἶδω, τὸ ὁμοιω̃, τραπέντος τοῦ <ι> εἰς <ν> ὥς ἐπὶ τοῦ αἰεῖ αἰέν, καὶ αὐτίκα τετραμμένον καὶ τοῦ <ε> εἰς <ι>, ὥς ἐπὶ τοῦ ἔχω ἴσχω καὶ τῶν ὁμοίων γίνεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 766, line 6

(v. 459 s. et v. 467) Οὐ μόνον γοῦν φησιν, Ἴδομενεύς, ὥς «ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι», καὶ «ἄλλος ἡνίοχος ἰνδάλλεται», ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐκπεσέειν οἶω τὸν Εὐμηλον καὶ ἐξῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam (4083: 003) “Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Odysseam, 2 vols. in 1”, Ed. Stallbaum, G. Leipzig: Weigel, 1:1825; 2:1826, Repr. 1970. Volume 1, page 25, line 41

καθὰ καὶ κύων φασὶν Ἴνδὸς λέοντι ἔπε- ξιών καὶ παρδάλει, λύκους ὑπερορᾷ καὶ ἁλώπεκας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 124, line 8

ὥς τέ μοι ἀθανάτοις ἰνδάλ- λεται εἰσοράσθαι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 124, line 10

Καὶ ὅρα τὸ ἰνδάλλεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 124, line 11

οὐ γὰρ θεὸς ἄντικρυς ὁ ἐπὶ μακρὸν βιοῦς, ἀλλὰ θεοῦ ἵνδαλμα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 124, line 12

μακρόβιος δὲ ὁ Νέστωρ, ὥστε καὶ ἵνδαλμά τι ἔχει πρὸς θεόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 149, line 35

καὶ ὅτι Μενέλαος πρὸς Αἰθίοπας ἦλθε κατὰ μέν τινας, περιπλεύσας τὸν Ὀκεανὸν διὰ τῶν Γαδεύρων μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 150, line 14

τινὲς δὲ Ἑρεμ- βούς, τοὺς Ἴνδοὺς νοοῦσι παρὰ τὸ ἔρεβος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 151, line 43

καὶ τὰ μὲν Ἰνδικὰ, σιγάσθω.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 251, line 19

8.10. EUSTATHIUS PHILOL., SCR. ECCL.

ὁ ἐστὶ μελαίνας κατὰ τὸν ὑάκινθον τὸ ἄνθος, ὁποίας καὶ τοῖς Ἴνδοις ὁ περιηγητὴς χρώζει τὰς κόμας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 437, line 18

ἦν δὲ αὕτη παρ' Ἴνδοις πόσις ἐν ποτηρίοις μεγάλοις, ἐξ ὧν ἐκεῖνοι καθεύδειν μέλλοντες ἔπινον, κύπτοντες ἐπὶ τὰς φιάλας ὡς λέγεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 437, line 20

φασὶ δὲ καὶ ὑπὲρ φιλότητος τὸ ποτὸν τοῦτο εὐρῆσθαι τοῖς Ἴνδοις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 437, line 22

Καὶ ὅρα τὸ περιώνυμον τοῦ Ταντάλου εἰ καὶ Ἴνδοις ἔγνωσται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 148, line 7

Σημείωσαι δὲ, ὡς εἰ καὶ ἐπίσημα κυνῶν παραδέδονται γένη, Ἴνδοι, Ὑρκανοί, Μολοσσοί, πρὸς δὲ ἄλλοις καὶ Λακωνικοί, ὡς Πίνδαρος οἶδεν, εἰπὼν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἑρπετόν, ὅμως ἡ φύσις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασι τόποις διασπείρει κύνας ἀγαθοὺς, ὁποῖός τις καὶ ὁ Ἄργος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 163, line 1

ἄριστα οὖν τοῦτό γε φρονοῦσιν Ἴνδοι· παρ' οἷς, ὡς ἱστορεῖ Κτησίας, οὐκ ἔστι τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 175, line 27

ἐκεῖνο μὲν γὰρ μέλαν ἐπιφαίνεται, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν αὐτὸν Ἴνδὸν θῆρα κελαινόρριον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 199, line 46

ἀκχισάμενος οὖν πρῶτον καὶ εἰπὼν, ὡς ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα εἰπέμεν, ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστὶν ἐκ τότε, εἴτα ὑποσχόμενος εἰπεῖν ἐν τῷ, (Vers. 224.) ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ, τουτέστι φαντάζεται ἀνειδωλοποιεῖται, ἃ περ εἶποι ἂν ὁ δυσχερῶς μεμνημένος τινὸς, ἐπιφέρει· χλαῖναν πορφυρέην οὖλην ἔχε διὸς Ὀδυσσεὺς, διπλῆν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 240, line 41

ἐδήλου δὲ ταῦτα τῷ μαντικοῖς ὄμμασι βλέποντι χύσεις αἱμάτων καὶ γόους καὶ δάκρυα, ὧν πειράσονται οἱ καχοί· ὥς που καὶ ἡ παρὰ Λυκόφρονι Κασάνδρα οἰμωγὴν αὐτῇ λέγει ἰνδάλλεσθαι μαντευομένη τὰ ὕστερον τῶν Τρώων κακά.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 333, line 34

sqq.) Ὅτι βραχύτατόν τι τῶν κατὰ τὴν Ἰλιάδα Ἰνδαλμα σεμνῶς ἐμφαίνων ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς πλάττει τὸν Ὀδυσσεύα οὕτω σφοδρὸν ἐμπεσόντα τοῖς προμάχοις ἐπικουρούσης Ἀθηνᾶς, ὥς μὴ ἂν ἄλλως ἐκεῖνον παύσασθαι, εἰ μὴ Διὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐκφοβήσαντος ἐπεσχέθη αὐτὸς ὑπ' ἐκείνης τοῦ πολεμεῖν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., De capta Thessalonica (4083: 004) “Eustazio di Tessalonica. La espugnazione di Tessalonica”, Ed. Kyriakidis, S. Palermo: Istituto Siciliano di Studi Bizantini e Neoellenici, 1961; Testi e Monumenti. Istituto Siciliano di Studi Bizantini e Neoellenici. Testi 5. Page 64, line 9

Καὶ ἦσαν οὕτως αὐτῷ οἱ ἱππῶται οἱ ἀλαζονεύεσθαι κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς φύσιν τριηκοσίων ἀνδρῶν ἕκαστος ἅντα κατὰ πόλεμον στήσεσθαι, οὐδὲν ἀπει- κότες οὐδ' αὐτοὶ τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μόνος ἐδόξαζε τὴν τοσαύτην βασιλείαν ταχὺ καταλῆψεσθαι, βραχὺ κατ' αὐτῆς παρακαλπάσας τὸν ἵππον, καὶ κατα- κτήσεσθαι αὐτὴν χειρωσάμενος ὥσει καὶ στρουθοῦ φωλεόν, λόγῳ μὲν τῷ Σικελῷ, ὃν καὶ γνησίως αὐθέντην ἐπεγράφετο, ψυχῇ δὲ ἑαυτῷ. Ἰνδάλλετο γάρ, οὐκ οἶδαμεν ὅπως, καθὰ καὶ προεξεθέμεθα, ἅμα τε ἐκφαίνεσθαι που καὶ πάντας εὐθύς τοὺς Ῥωμαίων ὀφθαλμοὺς εἰς αὐτὸν ὥς ἥλιον ἐπιστρέφεσθαι καὶ αὐτοῦ μόνου γίνεσθαι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., De capta Thessalonica Page 140, line 3

Δοτέον μοι τοὺς αὐτοὺς καλέσαι καὶ χρυσωρύχους τὴν ἐπιβολὴν κατὰ γε τοὺς Ἰνδό- θεν μύρμηκας· τοιαύτης γὰρ ὕλης ἔρωτι παρηνώχλουν τῇ γῇ· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ τυμβωρύχους μυριαχοῦ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem (4083: 006) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 28, line 9

Καὶ ὁ μὲν πρὸς ζέφυρον ὠκεανὸς Ἀτλας ἐσπέριος λέγεται, ἡγουν ἐσπέριον πέλαγος καὶ Ἀτλαν- τικόν· ὁ δὲ πρὸς βορρᾶν πεπηγὼς λέγεται πόντος καὶ Κρόνιος καὶ νεκρὸς, ὥς μετ' ὀλίγα ῥηθήσεται· ὁ δὲ τῆς ἀνατολῆς ἡῶς καλεῖται καὶ Ἰνδικὸς, ὁ δὲ πρὸς νότον Ἐρυθραῖός τε ὀνομάζεται καὶ Αἰθιοπίος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 28, line 12

Ση- μειωτέον δὲ ὅτι ἐν οἷς μέρος τι λέγει τοῦ ὠκεανοῦ, πόντον Κρόνιον καὶ αὐθις Ἰνδικὸν κῦμα θαλάσσης, καὶ ἐν τῷ «οἱ εἰσιν ἀπὸ νοτίας ἄλός», καὶ «σχιδνάμενος ἐκ Κρονίας ἄλός», οὐ ποταμὸν νοεῖ τὸν ὠκεανὸν κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ποιητῶν· τὸ γὰρ πόντος καὶ τὸ κῦμα θαλάσσης καὶ τὸ ἄλλ' οὐδὲν προσήκουσι ποτα- μοῖς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 36, line 3

Ὅτι τὴν ἀνατολὴν οὕτω περιφράζει, ὅπου πρῶτιστα φαίνεται ἀνθρώποις ἥλιος,

8.10. EUSTATHIUS PHILOL., SCR. ECCL.

ἤτοι ὅπου ἐστὶν ἡ ἀνατολή, ἔνθα καὶ τὸν ἥϊον καὶ Ἰνδικὸν εἶναι φη-
σιν ὠκεανόν· ἥϊον μὲν λεγόμενον, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἀνα- τέλλοντος ἡλίου τὴν ἡμέραν γίνεσθαι, ἥ
καὶ, ὥς ἐν ἀνθ' ἐνὸς εἰπεῖν, ἥϊον ἀντὶ τοῦ ἀνατολικόν, ἥως γὰρ πολλάκις καὶ ἡ
ἀνατολή· Ἰνδικὸν δὲ διὰ τοὺς παροι- κοῦντας Ἰνδούς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 41, line 3

Ὅτι εἰπὼν τέσσαρα τὰ πελάγη τοῦ ὠκεανοῦ, τὸ ἐσπέριον Ἀτλαντικόν, καὶ τὸ
ἀρκτῶον Κρόνιον, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἕω Ἰνδικόν, καὶ τὸ νότιον Αἰθιοπικόν, καὶ οὕτω
τοῖς τοῦ κόσμου τέσσαρσι κέντροις ἐπεξελθὼν, ἐπάγει συμπληρωματικῶς ἅμα καὶ
ἐπιφωνηματικῶς, ὅτι «Οὕτως ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν»· ὥς ἤδη δείξας
ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν στεφανοῖ, ὥς προεῖρηται· εἰ καὶ τινες τῶν παλαιῶν ἀντιλέγειν
ἐβούλοντο, καθὰ καὶ Ἡρόδοτος, ὃς οὐκ ἀποδέχεται τοὺς γράφοντας τὸν ὠκεανὸν
ῥέειν πέριξ τῆς γῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 142, line 53

Ἔστι δὲ καὶ Βόσπορος Ἰνδικός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 239, line 12

Ἐκλήθη δὲ ποτε κατὰ τὴν ἱστο- ρίαν ἡ τοιαύτη χώρα καὶ Ἀερία καὶ Ποταμία καὶ
Αἰ- θιοπία διὰ τοὺς ἐκεῖ Αἰθίοπας, περὶ ὧν πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἱστοροῦσι· ναὶ μὴν
καὶ Ἀετία ἔκ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ καλουμένου, καὶ Ὠγυγία δὲ καὶ Μελάμβωλος καὶ
Ἡφαιστία.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 323, line 6

Διὸ καὶ Ἡρόδοτος λέγει τοὺς Θρᾷκας ἐθνῶν μέγιστον μετὰ τοὺς Ἰνδούς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 566, line 33

Εἴτα συγκρίνων ῥητορικῶς ταῦτα τὰ ἱερὰ πρὸς ἄλλα ὁμοιά φησιν, οὐχ οὕτως οἱ
Ἀψίνθιοι Θρᾷκες, οὐδ' οὕτως οἱ Ἰνδοὶ μελανδίνην ἀνὰ ποταμὸν Γάγγην κῶ-
μον, ἥγουν κωμαστικὴν ἐορτὴν ἄγουσι τῷ Διονύσῳ, ὥς αἱ νησιώτιδες αὗται γυναιῖκες
ἀνευάζουσι, τουτέστιν ὑμνοῦσι τὸν Εὐεῖον Διόνυσον, εὐοῖ εὐᾶν ἀνακράζουσαι, ταῦτα
δὴ τὰ ἐπὶ Διονύσῳ ἐνθουσιαστικὰ ἐπιφωνήματα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 566, line 40

Λόγος γὰρ τὰς τῶν Ἀμνιτῶν γυναιῖκας δι' ὅλης νυκτὸς ἐξαλλομένας χορεύειν,
ὥστε ἐν τούτῳ καὶ τοὺς Θρᾷ- κας εἵκειν αὐταῖς καὶ τοὺς Ἰνδοὺς, καίτοι καὶ αὐτοὺς
κατόχους ὄντας τῷ Διονύσῳ, καὶ πάνυ ὀργιάζοντας αὐτῷ.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 568, line 5

Ὅτι τὸ μέγεθος τῶν Βρεττανίδων νήσων, ὅς ἄλλοι, ὡς προερρέθη, διὰ τοῦ π Πρεττανίδας καλοῦσιν, οὐ μόνον ὁ Διονύσιος ἐνέφηνεν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἀλλὰ δηλοῖ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῇ γεωγραφικῇ ὑφη- γήσει, λέγων ὅτι τῶν νήσων πρωτεύει ἡ Ἰνδικὴ Τα- προβάνη μεγέθει καὶ δόξῃ, μεθ' ἣν ἡ Βρεττανικὴ, τρίτη ἡ Χρυσὴ χερρόνησος, τετάρτη ἑτέρα Βρεττανῶν ἡ Ἰουερνία, πέμπτη Πελοπόννησος, Σικελία μετ' αὐτὴν ἕκτη, ἐβδόμη Σαρδῶ, ὀγδόη Κύρνος, Κρήτη ἐννάτη· ἐπὶ δὲ ταύταις ἡ Κύπρος οὕσα δεκάτη γίνεται τοῦ καταλόγου κορωνίς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 606, line 11

Οἱ δὲ κατὰ ἐπίθετον ἐθνικὸν Ἑρυθραῖον βα- σιλέα τὸν Δηριάδην νοοῦσιν αὐτόθι τεθαμμένον, οὗ καὶ πρὸ τούτων ἐμνήσθημεν, ὃς Ἑρυθραῖος μὲν ἦν τῷ γενεῖ, χρόνῳ δὲ ὕστερον εἰς Ἰνδοὺς ἐλθὼν ἀντέστη λαμπρῶς τῷ τοῦ Διὸς Διονύσῳ στρατευσα- μένῳ κατὰ τῶν Ἰνδῶν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 623, line 4

Ὡς περ γὰρ ἐν Γαδεῖροις περὶ τὸ ἐσπέριον ὁξὺ τοῦ κώνου Ἡράκλειαι ἐστᾶσι στῆλαι, οὕτω καὶ ἐν Ἰνδίᾳ πύματον περὶ ῥόον ὠκεανοῦ Ἰνδῶν ὑστατίοις ἐν οὖρεσι στῆλαι Θηβαίου Διονύσου, ἐλθόν- τος μέχρι καὶ ἐκεῖ, ὅτε καὶ ὑφ' ἐαυτῷ τὴν χώραν ἐποίησεν, ὡς καὶ ἐν τῷ τέλει λεχθήσεται τῆς περιη- γήσεως.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 625, line 1

Ὅτι ἐν οἷς λέγει ὡς ὁ Γάγγης ὁ Ἰνδικὸς πο- ταμὸς λευκὸν ὕδωρ Νυσσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνει, οὐ κυρίως ἔοικε χρῆσθαι τῇ λέξει, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους λέγει τὸν πλαταμῶνα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 625, line 12

Φασὶ δὲ τοὺς περὶ τὴν Νυσσαῖαν Ἰνδικὴν ταύτην ὁδὸν ὄντας καὶ τοὺς περὶ τὸ Νυσσαῖον ὄρος τοῦτο οἰκοῦντας ἀνθρωποφάγους εἶναι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 638, line 2

Ὅτι ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀρξάμενος ἐκ τῆς Παμ- φυλίας, ὡς οὗτος δοξάζει, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν παρήκει, διὰ πάσης ἥκων Ἀσίας· ἄλλοτε μὲν, φησὶ, λοξὸς καὶ ἀγκύλος, καί, ὡς ἐρεῖ κατωτέρω, πολλὰς ἔχων στρο- φάλλιγγας, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερος ἴχνεσιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 647, line 7

8.10. EUSTATHIUS PHILOL., SCR. ECCL.

Ὁ δὲ Γεωγράφος οὕτω περὶ τοῦ Ταύρου φησί· «διέζωκεν ὁ Ταῦρος μέσῃν τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἑω τετραμμένος, οὗ τελευταῖον τὸ Ἰμάιον τῇ Ἰνδικῇ θαλάσῃ συνάπτον».

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 700, line 7

Οὗτοι οἱ Καμαρῖται τὸν Βάκχον Ἰνδῶν ἐκ πολέμου, φησί, δεξάμενοι ἐξένισαν, καὶ ταῖς Ἀθήναις, ὃ ἔστι ταῖς Βάκχαις, συνεχόρευσαν, τὰ ἐκείνων φορῆματα, ζώματα δηλαδὴ καὶ νεβρίδας, ἐπὶ στήθεσι βαλόντες, εὐοῖ Βάκχε λέγοντες.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 747, line 5

Ὅρος δὲ τὸ Ἡμῶδον Ἰνδικὸν πρὸς ταῖς τοῦ Διονύσου στήλαις, ὅπερ τινὲς προ-
παροξυτόνως Ἡμῶδον λέγουσι, καθὰ καὶ τὸ Ἰμάιον, ὅπερ ἐστὶ τμήμα τοῦ Ταύρου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 775, line 27

Καὶ ὁ Γάγγης δὲ πεδίον τι ἐν Ἰνδίᾳ προσέχωσεν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 875, line 21

Ἰστέον δὲ ὅτι ἔστι καὶ ἔθνος μαχιμώτατον Ἰνδικὸν οἱ Μαλλοὶ πληθυντι-
κῶς, ἐνθα παρὰ βραχὺ ἐκινδύνευσεν ἂν εἰς ζωὴν ὁ μέ- γας Ἀλέξανδρος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 936, line 4

Σκοπητέον δὲ εἴτε ὁ ἐνταῦθα εὐώδης κάλαμος ὁ αὐτός ἐστι ταῖς παρὰ τῷ Γεω-
γράφῳ Ἰνδικαῖς καλάμοις, ἃς μελιτοποιεῖν ἐκεῖνός φησιν, εἴτε καὶ διαφέρει μάλιστα
ἐκείνων οὗτος ὡς εὐώδης μὴ τοιούτων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 936, line 8

Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὴν πα- λαιὰν ἱστορίαν, Ἀλέξανδρος διενοεῖτο μετὰ τὴν ἐξ
Ἰνδῶν ἐπάνοδον βασιλείῳ ἑαυτοῦ τὴν Ἀραβίαν ποιῆ- σαι, καὶ ὅτι εἰσὶ καὶ Σκηνῖται
Ἀραβες περὶ τὰ πέραν Εὐφράτου ἕως Κοίλης Συρίας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 988, line 15

Ὅτι δευτερεύουσι μετὰ τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς Εὐφράτης καὶ Τίγρις, καὶ ὅτι
μείζων Εὐφράτης Τίγρις ῥέοντος ἀπὸ Νιφάτα ὄρους, καὶ πλείω διέξεισι χώραν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1039, line 40

Ἀφ' οὗ μέντοι εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, καὶ τετράπλευρόν τι χωρίον περιέγραψε
πλευραῖς τῷ τε Ταύρῳ καὶ τῷ Νεῖλῳ καὶ τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ καὶ τῷ νοτίῳ, τότε

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

δὴ πλατύτερον τοῖς ἱστορουμένοις ἐπ- ἐξέρχεται, ὡς δῆλον ἔκ τε τῶν εἰς Ἀραβίαν λεχθέντων καὶ τῶν περὶ Μηδείας ἱστορηθέντων καὶ τῶν νῦν δὲ ἐκτεθέντων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1039, line 46

Ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ καὶ ἡ Ἰνδία ἱκανὴν αὐτῷ παρέξει λόγου τρι- βήν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1069, line 4

Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ Ἰνδικὸν ἔθνος οἱ Σάβαι εὐρίσκονται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1073, line 2

Ὅτι Κύρος ποταμὸς Περσικὸς, ἔτι δὲ καὶ Χοάσπης Ἰνδὸν μὲν ὕδωρ ἔλκων, ὡς ἔκ τοῦ Ἰνδοῦ σχι- ζόμενος ποταμοῦ, παραρρέων δὲ τὰ Σοῦσα, ἐξ οὗ καὶ μόνου ἔπινεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς· καὶ ἦν βασιλι- κὸν ὕδωρ τὸ Χοάσπειον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 1

Ὅτι πρὸς αὐγὰς τῆς Γεδρωσίας ὁ Ἰνδὸς μέ- γιστος ποταμὸς, ὃν Σκύθαι νότιοι παροικοῦσιν, οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι συνθέτως λεγόμενοι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 5

Ῥέειν δέ φασιν τὸν Ἰνδὸν, καθὰ καὶ τὸν Γάγγην, ἀρξάμενον ἀπὸ τινος Καυκάσου ὄρους ἀρκτικοῦ ἀνατο- λικοῦ, λαβρότατον ῥόον ὄξυν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνοντα, κατεναντίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἡγουν τοῦ Ἐρυ- θραίου καὶ Αἰθιοπικοῦ ὠκεα- νοῦ, περὶ τὰ ἑῷα τοῦ Περ- σικοῦ κόλπου, καὶ σχιζόμενον εἰς δύο στόματα διέχοντα ἀλλήλων στάδια α καὶ ὦ, ὡς καὶ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, ἃ δὴ στόματα ποιοῦσι τὴν Παταληνὴν οἷα νῆσον ἀπο- λαμβανομένην, ἣν καὶ ἐπαναλαμβάνει ὡς λόγου ἀξίαν,

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 18

Φησὶ γοῦν Ἀρριανός· «δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς, καὶ Δέλτα ποιεῖ καὶ οὗτος ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν γῇ, τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 24

Τοῦ δὲ μεγέθους καὶ τῆς ὀξύτητος τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ δεῖγμα καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐκλιπὼν τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρόν ποτε καὶ εἰς πεδία τινὰ κοῖλα ἐκτραπόμενος καὶ οἷον καταρ- ράξας ἡρήμωσε χώραν πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων σὺν ταῖς κώμας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1095, line 1

Ὅτι πρὸς δύσιν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ Ὡρεῖται, διὰ διχρόνου γραφόμενοι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τῷ Ὡρεῷ τῆς Εὐβοίας Ὡρεϊτῶν.

8.10. EUSTATHIUS PHILOL., SCR. ECCL.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1095, line 9

Μέμνηται γὰρ τοιούτου ἔθνους Ἰνδικοῦ ὁ Γεωγράφος, λέγων· Ἄρβιες ὁμώνυμοι ποταμῷ Ἄρβει, ὁρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ὠριτῶν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1096, line 5

Τοὺς δὲ Ἄρα- χώτας τινὲς Ἀραχωτοὺς φασιν ὀξύτόνως, λέγοντες ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, εἴτα πρὸς νότον Ἀραχωτοί· πρὸς ἐσπέραν δὲ τοῖς Παροπαμισάδαις πα- ράκεινται Ἄριοι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1097, line 2

Ὅτι βούλονται τινες Παρπάνισον προπαρο- ξυτόνως λέγεσθαι ὄρος Ἰνδικόν, οὐ μὴν Παρνησόν, ὥς πολλὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1097, line 9

Καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Ἀριανὴ κατὰ τὸν Γεωγράφον, λέγοντα ὅτι μετὰ τὴν Ἰνδικὴν ἡ Ἀ- ριανὴ μερίς, ἔνθα καὶ οἱ Ἄρβιες, εἴτα Ὠρίται, οἷς ἐφεξῆς Ἰχθυοφάγοι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 1

Ὅτι ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, ἔθνους μεγίστου πάντων καὶ εὐδαιμονεστάτου, πασῶν ἐσχάτη παρὰ τοῖς τοῦ ὤκεανοῦ κεῖται χεῖλεσιν, ἣν ὁ ἥλιος πρῶταις ἐπιφλέγει ἀκτῖσιν, ἐπὶ τὴν γῆν ἀνερχόμενος, τουτέστιν ἀνίσχων, ἀνατέλλων· διὸ καὶ θερμότητος παρ' αὐτοῖς ὁ ἥλιος τὸ ἐωθινόν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἢ ἐν μεσημβρίᾳ κατὰ τὴν Ἑλλάδα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 10

Ὁ δὲ Διονύσιος πολλὴν ἔπαινον κατατείνων τῆς Ἰνδικῆς φησι, διὸ τὸν τε χροᾶ οἱ ἐκεῖ κυανέουσι θε- σπέσιον λιπόωντες, τρίχας τε πιστάτας φοροῦσιν ὑακινθῶ ὁμοίας, ὅπερ ὁ Ποιητὴς πού φησιν, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, ἥτοι μελαίνας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 14

Μελανότριχες δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν μάλιστα οἱ μεσημβρινοί, καὶ τὴν χροᾶν ὅμοιοι τοῖς Αἰθίοψι, διὰ τὸ ἐπιλείπειν τὴν ἐπιπολῆς ἰκμάδα, ἐπικαίοντος τοῦ ἡλίου, ὅθεν οὐδὲ οὐλοτριχοῦσιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 23

Καὶ οἱ μὲν, φησί, χρυσοῦ μεταλλεύουσι γενέθλην, τὴν χρυσῖτιν ψάμμον μακέλ- λαις λαχαίνοντες, ὃ ἔστιν ἀνοίγοντες, σκάπτοντες· ἐξ οὗ καὶ τὸ λάχανον· οἱ δὲ

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἱστοὺς ὑφαίνουσι λινεργέας, οἱ δὲ ἐλεφάντων λευκοὺς πρισθέντας ἀποξύνουσιν ὁδόν-
τας, οὓς ἕτεροι ἐλεφάντων κέρατά φασιν, ἄλλοι δὲ, φησὶ, τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ ταῖς τῶν
χειμάρρων προβολαῖς ἢ προμολαῖς, ἤγουν ἐκρύσεσιν, ἢ βηρύλλου γλαυκὴν λίθον
ἰχνεύουσιν ἢ ἀδάμαντα μαρμαίροντα ἢ χλωρὰ διαυγάζουσιν ἱασπιν ἢ γλαυκὴν λίθον
καθαροῦ τοπάζου καὶ γλυκερὰν ἀμέθυσον ὑπη- ρέμα πορφύρουσαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 1107, line 36

Οὕτω τιμίους λίθοις κα- ταστρώσας τὴν Ἰνδικὴν ὁ Διονύσιος ἐπάγει ἐπιφωνη-
ματικῶς κατὰ συντομίαν, ὅτι παντοῖον ὄλβον αὖξει, ποταμοῖς οὔσα κατάρρυτος ἔνθα
καὶ ἔνθα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 1107, line 42

Ναὶ μὴν, φησὶ, καὶ οἱ λειμῶνες ἐκεῖ ἀεὶ κομῶσι πετάλοις· ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος
αὖζεται, ἄλλοθι δὲ ὕλαι θάλλουσιν Ἐρυ- θραίου καλάμου, τοῦ ἀρωματικοῦ δηλαδὴ,
Ἐρυθραίου λεγομένου διὰ τὸ τὴν Ἰνδίαν ἕως καὶ εἰς τὸν Ἐρυθραῖον παρῆκειν ὠκε-
ανόν· ὅπερ δῆλόν ἐστι καὶ ἐκ τοῦ τὴν Γαγγῆτιν χώραν κατὰ τὸν Διονύσιον περὶ τὰ
τέρματα ἔλκεσθαι τῆς Κωλιάδος γῆς, ἥτοι τῆς Ταπροβάνης, ὅπου τὰ μέγιστα κήτη,
ἅπερ αὐτὸς Ἐρυθραίου πόντου εἶπε βοτά.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 1107, line 48

Ἐτεροι δὲ καὶ πολυφάρμακον τὴν Ἰνδικὴν ἱστοροῦσι καὶ πολύρριζον καὶ πολυ-
χρώματον καὶ δίκαρπον καὶ διφόρον, καὶ τοὺς ἐκεῖσε ἄνδρας εὐμεγέθεις καὶ πενταπῆ-
χεις τοὺς πολλοὺς ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας· ὦν καὶ ὁ βασιλεὺς Πῶρος ὑπὲρ πεντάπηχυν
ἱστόρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 1107, line 52

Καὶ φιλωδοὶ δὲ οἱ Ἰνδοὶ λέ- γονται, καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 1107, line 54

Ἐλεύθεροι δὲ πάντες Ἰνδῶν, καὶ οὐτις δοῦλος Ἰνδός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 1107, line 57

Φασὶ δὲ καὶ Σηρικὰ παρ' Ἰνδοῖς γίνεσθαι ἐκ τινων φλοιῶν ζαινομένης βύσσου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 1107, line 62

Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἰχθυοφαγοῦσι πολλοὶ τῶν Ἰνδῶν ὠμοὺς ἰχθύας σιτούμενοι,
καὶ ὅτι τὰ ἑῷα τῆς Ἰνδίας ἐρημία ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον, καὶ ὅτι οἱ ἰχθυοφάγοι πλοῖα
ποιοῦνται καλάμινα, καὶ ὅτι ἐν γόνυ καλάμου πλοῖον ἀπαρτίζει, ὥς φησιν Ἡρόδοτος.

8.10. EUSTATHIUS PHILOL., SCR. ECCL.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 71

Καὶ ἄλλως δὲ κάλαμοι ἀπλῶς ἕτεροι παράσημοι ἐν Ἰνδίᾳ, ὡς ἐρρέθη, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἐσπερίοις Αἰθίοψιν, ὧν καλάμων ἕκαστον γόνυ χωρεῖν λέγεται χοίνικας τρεῖς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 74

Λέγεται δὲ νόμον ἄριστον εἶναι παρ' Ἰνδοῖς, τὸν εὐ- ρόντα τι ὀλέθριον ἀνάγκην ἔχειν ἐξευρίσκειν καὶ ἄκος τοῦ κακοῦ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 1

Ὅτι τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς, ὡς καὶ ὁ Γεω- γράφος φησὶ, τέσσαρσιν ἡρμοσται πλευραῖς λοξαῖς πά- σαις, ῥόμβον ἀποτελούσαις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 4

Ὡν ἐσπερία μὲν ἡ πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, νοτία δὲ ἡ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν νεύουσα, ὁ δὲ Γάγγης ἑῷα, εἰς δὲ πόλον ἄρκτων ὁ Καύκασος, ἡγουν κατὰ τὸν Γεωγράφον τὰ τοῦ Ταύρου ἔσχατα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 8

Καὶ σημειῶσαι ὅτι κατὰ τὸν Διονύσιον καὶ Ἰνδικός ἐστι Καύκασος, ὡς καὶ ἀνόπιν εἴρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 11

Ὅτι δὲ ὁ Γάγγης καὶ ὁ Ἰν- δὸς μέγιστοι ποταμῶν, καὶ αὐτὸ προείρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 20

Γάγγης. Ἰνδός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1138, line 1

Ὅτι οἱ Δαρδανεῖς Ἰνδικὸν ἔθνος· οἱ μέντοι Δάρδανοι Τρωϊκόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1139, line 1

Ὅτι ὁ Ὑδάσπης (ποταμὸς δὲ καὶ οὗτος Ἰνδι- κός) πλωτός ἐστι ναυσὶν, εἰς δὲ Ἀχεσίνης ἐμβάλλει, λοξὸς ἀπὸ σκοπέλων φερόμενος· περὶ οὗ ὁ Γεωγράφος φησὶν, ὅτι Ἀχεσίνης ἐν τροπαῖς θεριναῖς ἀναβαίνει πῆχεις μ', ὧν οἱ μὲν κ' πληροῦσι μέχρι χεῖλους τὸ ῥεῖθρον, οἱ δὲ κ' ὑπερχέονται εἰς τὸ πεδῖον, διὸ καὶ νησιζοῦσιν οἷον αἱ πόλεις, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, ἴδρυν- ται γὰρ ἐπὶ χωμάτων.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1140, line 1

Ὅτι καὶ ὁ Κώφης Ἰνδικὸς ἐστὶ ποταμὸς, ὃν Ἡρωδιανὸς μὲν καὶ αὐτὸν ἐν τῇ καθόλου βαρυτόνως ἐκφέρει καὶ μετὰ τοῦ σ, ὡς τὸ Χρύσης, Ἀριστοτέλης δὲ ὡς φασιν ἐν πέμπτῳ περὶ Ἀλεξάνδρου τὸν Κωφῆν φησιν, ὡς τὸν σωλῆνα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1140, line 7

Ὁ Γεωγράφος δὲ ὁμοίως τῷ Διονυσίῳ ἐκφέρει, λέγων «Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει» καὶ πάλιν «μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς, εἴτα ὁ Ὑδάσπης, εἴτα ὁ Ἀκεσίνης, καὶ ὕστατος ὁ Ὑπανίς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1141, line 2

Ὅτι εἰ καὶ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων Τοξίλους γράφουσι τὸ Ἰνδικὸν ἔθνος, ἀλλ' ὁ Γεωγράφος Ταξίλους γράφει διὰ τοῦ α, καὶ Τάξιλα τὴν κατ' αὐτοὺς πόλιν, μεγάλην αὐτὴν λέγων καὶ εὐδαίμονα καὶ εὐνομωτά- την, καὶ τινα ἄνδρα Ταξίλην ἱστορῶν αὐτῆς καὶ βασι- λέα, καὶ λέγων ὅτι φιλανθρώπως αὐτὸς καὶ οἱ ἐκεῖ δεξάμενοι τὸν Ἀλέξανδρον ἔτυχον πλειόνων ἢ ἔδωκαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1141, line 9

Διὸ καὶ φθονοῦντες οἱ Μακεδόνες ἔλεγον ὡς οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος οὕς εὐεργετήσει, πρὶν διαβῆναι τὸν Ἰνδόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 1

Ὅτι ἔθνος Ἰνδικὸν οἱ Πευκαλεῖς, ἄγρια φύλα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 2

Τινὲς δὲ διὰ τοῦ ν γράφουσι Πευκανεῖς. Ἰνδοὶ δὲ καὶ οἱ Γαργαρίδαι, οὓς Διονύσου καλεῖ θεράποντας, ὅπου, φησὶ, χρυσὸν καταφέρουσιν ὁ Ὑπανίς τε ποταμὸς ὁ καὶ ἀνωτέρω ῥηθεῖς, καὶ ὁ Μάγαρσος, λαβρότατοι πο- ταμῶν, ἀπὸ τοῦ Ἡμωδοῦ ὅρους προρρέοντες ἐπὶ τὴν Γαγγήτιδα χώραν, πρὸς νότον εἰς τὴν προγραφεῖσαν Κωλιάδα νῆσον τετρασυλλάβως, ἢ Κωλὶδα τρισυλλά- βως κατὰ συγκοπὴν, ἣν καὶ προνενευκένοι εἰς τὸν ὠκεα- νὸν φησιν, ὡς ὑπ' αὐτοῦ νησιζομένην, καὶ δυσέμβατον οἰωνοῖς εἶναι λέγει, διὸ καὶ καλεῖσθαι ὙΑορνιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 26

Λέγεται δὲ καὶ πέτρα τις ὙΑορνος περὶ τὴν Ἰνδίαν, ἥπερ ὁ Ἡρακλῆς μὲν προσβα- λὼν εἰς τρεῖς ἀπεκρού- σθη, Ἀλέξανδρος δὲ κατὰ μίαν εἴλε προσβολήν.

8.10. EUSTATHIUS PHILOL., SCR. ECCL.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 29

Ταύ- της δὲ τῆς Ἀόρνου τὰς ῥίζας ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ὑπο- ῥέειν λέγεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 35

Πολὺς δὲ ἐν ταῖς ἰστο- ρίαις ὁ Ἰνδικὸς Ὑπανις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 45

Μεθ' ὃν δευτέρον εἶναι λέγουσι τὸν Ἰνδὸν, καὶ τρίτον καὶ τέταρτον Ἰστρον καὶ Νεῖλον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 48

Φασὶ δὲ καὶ ἰε' ποταμοὺς τοὺς ἀξιολογωτάτους εἰσβάλλειν εἰς τὸν Ἰν- δὸν, ὧν ὕστερον εἶναι τὸν Ὑπανιν· οὗς πάντας ὁ Ἰνδὸς παραλαβὼν, ὥς φησιν Ἀρριανὸς, καὶ τῇ ἐπῶνυ- μίᾳ κρατήσας ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 61

Τὸν δὲ Ἰνδὸν ποταμὸν εὐρύ- νεσθαί πού φασι καὶ ὑπὲρ πεντήκοντα σταδίου, ὅτε πληρωθείη, τὸ δὲ ἐλάχιστον εἰς ἐπτὰ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 66

Ἀρριανὸς δὲ φησιν ὅτι ἵνα μὲν στενότατος ὁ Ἰνδὸς, μ' σταδίου διεχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος καὶ ἑκατόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 2

Ὅτι ὁ Θηβαῖος Διόνυσος τοὺς κελαινοὺς Ἰν- δοὺς ὀλέσας ἀντιστάντας αὐτῷ δύο στήλας ἔστησε περὶ τὰ τῆς γῆς τέρματα, καὶ αὖθις καγχαλόων, ὃ ἔστι χαί- ρων, εἰς Θήβας ἐπανῆλθε.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 6

Καὶ ὅρα ὅτι ὥσπερ κυανέους ἀλλαχοῦ εἶπε τοὺς Αἰθίοπας, οὕτως ἐνταῦθα κελαι- νοὺς εἶπε τοὺς Ἰνδούς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 21

Νύσσα δὲ κατὰ τὸν Γεωγράφον πό- λις ἐν Ἰνδίᾳ, κτίσμα Διονύσου, καὶ ὅρος αὐτόθι Μηρὸς, ὅθεν παρὰ τοῖς μύθοις μηροτραφῆς ἐνομίσθη Διόνυσος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 36

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Ἀρριανὸς δὲ λέγει καὶ ὅτι κισσὸς ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς γῆς μὴ φυόμενος παρὰ Νυσσαίοις φύεται, καὶ ὅτι εἰς τὸ Νυσσαῖον ὄρος τὸν Μηρὸν ἐλθόντες οἱ Μακεδόνες ἠδέως τὸν κισσὸν εἶ- δον, καὶ στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ἐποιοῦντο, καὶ ὅτι Νυσσαίων πρέσβεις τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ὅπλοις ἰδόντες κεκονιμένον ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐθάμβησάν τε τὴν ὄψιν καὶ πεσόντες εἰς γῆν ἐπὶ πολὺ σιγὴν εἶχον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 53

Πάντων γάρ, φασί, τὰ κατὰ τὸν δεσμὸν τοῦ Προμηθέως ὑποθεμένων ἐν τῷ ἀρκτώῳ γενέσθαι Καυκάσῳ, οἱ Μακεδόνες κολακείᾳ τῇ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον μετέ- θηκαν τῷ λόγῳ τὸν Καύκασον εἰς τὴν ἐφ' ἃν θάλασσαν, καλέσαντες Καύκασον ὄρη τινὰ ἐκεῖ Ἰνδικά.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 72

Οἱ δ' αὐτοὶ κολακες κατὰ τοὺς παλαιοὺς Καύκασον ὠνόμα- σαν ὁμοῦ τὸν τε Παροπαιμὸν καὶ τὸ Ἡμῶδον καὶ τὸ Ἰμάϊον, τὰ Ἰνδικὰ ὄρη.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 76

Ἀρριανὸς δὲ τάδε γράφει περὶ τῆς εἰς Ἰνδοὺς τοῦ Διονύσου στρατείας· «Διόνυ- σον πολεμῆσαι Ἰνδοῖς λόγος, ὅστις δὴ οὗτος ὁ ἐπὶ Ἰν- δοὺς στρατεύσας Διόνυσος.

8.11 Scholia In Aristotelem

Scholia In Aristotelem, Scholia in Aristotelis sophisticos elenchos (scholia recentiora) (e cod. Vat. Urb. gr. 35) (5015: 001) “Vaticanus Urbinas Graecus 35. An edition of the scholia on Aristotle’s *sophistici elenchi*”, Ed. Bülow-Jacobsen, A., Ebbesen, S., 1982; Cahiers de l’Institut du moyen-âge grec et latin 43. Bekker page 5, line 167a7-8m, line of scholion 1

ὄν> <οἶον ὁ ἰνδός>) <λευκὸς καὶ οὐ λευκός οὐ λευκὸς μὲν ἐστὶ κατὰ τὴν ἐπι- φάνειαν· λευκὸς δὲ κατὰ τοὺς ὁδόντας ὁ αἰθίοψ> <λευκός μέλας αἰθίοψ> <ἄμφω>· <μέλας καὶ λευκός>

8.12 Uranius Hist.

Uranius Hist., Fragmenta (2461: 003) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 20, line 1

Idem: Σῆρες, ἔθνος Ἰνδικόν, ἀπροσμιγὲς ἀνθρώ- πους, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῳ Ἀραβικῶν.

8.13. SCHOLIA IN LUCIANUM

8.13 Scholia In Lucianum

Scholia In Lucianum, Scholia in Lucianum (scholia vetera et recentiora Arethae) (5029: 001) “Scholia in Lucianum”, Ed. Rabe, H. Leipzig: Teubner, 1906, Repr. 1971. Lucianic work 14, section 19, line 2

VTφΟΥΩ <μίσγονται μὲν ἀναφανδόν>] Ἡρόδοτον [3, 101] καμωδεῖ Ἰνδοῖς τοιοῦτον γίνεσθαι ἱστοροῦντα.

Scholia In Lucianum, Scholia in Lucianum (scholia vetera et recentiora Arethae) Lucianic work 77,25, section 6, line 2

>] σὺ σωφρονέστερον διεγένεου, Ἀμμου- νίδη, Ἰνδίας ἀποχωρῶν, ὃς πᾶσαν τὴν ἀπὸ ταύτης ἐπὶ Πέρσας ὁδὸν ἀσελγέστατα πάντων διήεις αὐτῷ στράτο- πέδῳ μέθῃ καὶ γυναικεῖα ὕβρει δουλεύων, καὶ τοῦτο ἐκείνο τὸν Λυαῖον Διόνυσον καὶ λυσιμελῆ μετιών, καὶ ταῦτα φιλοσοφεῖν ἐπ’ ἀνηρημένος.

8.14 (H)eren(n)ius Philo Gramm.

(H)eren(n)ius Philo Gramm., Hist., Fragmenta (1416: 006) “FGrH #790”. Volume-Jacoby’-F 3c,790,F, fragment 26, line 4

> ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων <καὶ <γ> Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων> καὶ Δημοδόμας ὁ Μιλήσιος (428 F 3).

(H)eren(n)ius Philo Gramm., Hist., Fragmenta (1416: 008) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 16, line 11

Ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων (?), καὶ τρίτη Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδόμας ὁ Μιλήσιος.

8.15 Dionysius Hist.

Dionysius Hist., Fragmenta (2354: 002) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 5, line 7

protr. c. 4: Πολλοὶ δ’ ἂν τάχα που θαυμάσειαν εἰ μάθοιεν τὸ Παλλάδιον τὸ διοπετὲς καλούμενον, ὃ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς ἱστοροῦνται μὲν ὑφελέσθαι ἀπὸ Ἰλίου, παρακαταθέσθαι δὲ Δημοφῶντι, ἐκ τοῦ Πέλο- πος ὁστῶν κατεσκευάσθαι, καθάπερ τὸν Ὀλύμπιον ἐξ ἄλλων ὁστῶν Ἰνδικοῦ θηρίου.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

8.16 Antenor Hist.

Antenor Hist., Fragmentum (2322: 003) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 14

Λέγει δὲ ὁ Ἀντήνωρ καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ἰδὴν τὴν Κρησσαν ἐκείνου τοῦ γένους τῶν μελιττῶν εἶναι ἰνδάλματα, οὐ πολλὰ μὲν, εἶναι δ’ οὖν καὶ πι- κρὰς ἐντυχεῖν, ὥς ἐκεῖναι ἦσαν.

8.17 Julianus Scr. Eccl.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job (4105: 001) “Der Hiobkommentar des Arianers Julian”, Ed. Hagedorn, D. Berlin: De Gruyter, 1973; Patristische Texte und Studien 14. Page 173, line 14

> οὐδὲν τούτων τῶν ἐπὶ γῆς καλλίστων ἢ τιμίων τῇ σοφίᾳ συγκριθῆναι δύναται· οὐκ ἄβυσσος, οὐ πλῆθος, οὐ θαλάσσης σεσωρευμένα πελάγη, οὐχ ὁ ταύτης ὄγκος περιγράφει ταύτην <δύναται>· οὐ στυλινότης ἢ χρυσίου μαρμαρυγή, οὐ λίθων Ἰνδικῶν ξένη θέα σέλας ἐκπέμπουσα εἰς τὰς τῶν ὁρώντων ὄψεις, οὐδὲ τὰ κάλλιστα τῶν ὄντων, οὐδὲ τὰ ἐκλελεγμένα, οὐχ ὕψος οὐρανοῦ, οὐ πλάτος γῆς ἀντιταλαντεύσει ποτὲ τῇ σοφίᾳ, οὐχ ὁ διειδὴς καὶ καθαρὸς ὕελος.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 236, line 1

χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον μόλιβδον κασσίτερον ἐκ τῶν λαγόνων τῆς γῆς ἀνωρύξατο, λίθους Ἰνδικοὺς καὶ πέπλον τὸ ἐκ Σηρῶν σκολήκων ὃν γένημα ἐξεῦρεν, καὶ τῆς θαλαττίας κόχλου τὸ αἷμα πολυπραγμονῶν ἔσχεν τὸ εὐανθὲς τῆς πορφύρας.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 236, line 5

οὐκ ἔλαθεν αὐτὸν πῖνα, οὐ κατεκρύβη αὐτὸν ὁ βόμβυξ, καὶ οὐκ ἔφυγεν αὐτὸν τὰ διάφορα τῶν βυσσοποιῶν χρώματα οὐδὲ τὰ ποικίλα τῶν ἀρωμάτων, οὐκ Ἰνδικοὶ κόκκοι, οὐχὶ ποῶν τὰ ἄνθη, οὐ τῶν ῥιζῶν αἱ δυνάμεις, οὐ τῶν ἔρπε- τῶν αἱ ἐνέργειαι, οὐχὶ ἰχθύων ἢ ὀρνίθων ποικιλία, οὐ τῶν βλαβερῶν ἢ ἀποφυγῇ, οὐ τῶν προσφόρων ἢ χρήσις, οὐχ ἡ ἐξ ἰατρικῆς ὑγίεια, οὐχὶ τῶν μελιττῶν ἡ ἐργα- σία, οὐ τοῦ γάλακτος τὸ προσήνες, οὐ τῶν ἀκροδρύων τὸ πολυσχιδές, οὐχ αἱ τού- των ποιότητες.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 291, line 17

εἶδος δὲ ἐστὶ λίθου οὕτω καλούμενον παρ’ Ἰνδοῖς, ὅπερ σίδηρος οὐ δύναται διατεμεῖν, τοῦναντίον δὲ πρὶν τι ἂν αὐτὸν διὰθῃται αὐτὸς φθάσας θρύπτεται διὰ τὸ ἀντιτιπές.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 311, line 19

καὶ Ἡρόδοτος ὁ ἱστοριογράφος φησί· περιτέμνονται δὲ Ἰνδοὶ καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Ἀραβες καὶ οἱ ἐν Παλαιστίνῃ Σύριοι, τοὺς Ἰουδαίους καταλέγων.

8.18 Simplicius Phil.

Simplicius Phil., In Aristotelis quattuor libros de caelo commentaria (4013: 001) “Simplicii in Aristotelis de caelo commentaria”, Ed. Heiberg, J.L. Berlin: Reimer, 1894; Commentaria in Aristotelem Graeca 7. Volume 7, page 548, line 2

εἰ δὲ μὴ πάνυ μεγάλη, φησὶν, ἐστὶν ἡ γῆ, οὐ χρὴ νομίζειν ἄπιστα λέγειν τοὺς ὑπολαμβάνοντας τὸν δυτικώτατον καὶ τὸν ἀνατολικώτατον τῶν ἐγνωσμένων ἡμῶν τόπων τὸν τε περὶ τὰ Γάδειρα καὶ τὰς Ἡρακλείους στήλας, ὃν Ἡράκλειαν ἐκάλεσε, καὶ τὸν περὶ τὴν Ἰνδικὴν συνάπτειν ἀλλήλοις οὐ πόρρωθεν, καὶ οὕτως εἶναι τὴν θάλατταν μίαν τὴν τε Ἐρυθρὰν καλουμένην καὶ τὴν παρ’ ἡμῶν.

8.19 Pseudo-Symeon Hist.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) (3182: 001) “Theophanes Continuatus, Ioannes Cameniata, Symeon Magister, Georgius Monachus”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1838; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 723, line 3

9. Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μηνί, ἰνδικτιῶνος γ’, Παγκρατοῦ- κας ὁ Ἀρμένιος τὴν Ἀδριανούπολιν τῷ Συμεὼν προδεδόκεν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 731, line 13

17. Τῇ κδ’ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τιμᾶται Ῥωμανὸς τῇ τοῦ Καίσαρος ἀξίᾳ, καὶ τῇ ιζ’ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς στέφεται παρὰ Κωνσταντίνου βασιλέως καὶ Νικολάου πατριάρχου ἐν ἔτει τῷ ς, ἰνδικτιῶνος η’.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 731, line 15

καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τῆς ε’ ἰνδικτιῶνος Χριστοφόρος ὁ υἱὸς Ῥωμανοῦ διαγορεύεται βασιλεύς· στέφεται δὲ τῇ πεντηχοστῇ παρὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ προέρχονται οὗτοι οἱ δύο μόνοι ἐν τῇ προελεύσει.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 731, line 19

18. Τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνί τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος γίνεται ἔνωσις τῶν ἀποσχιστῶν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 733, line 16

24. Τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνί, τῆς ι’ ἰνδικτιῶνος, τῇ κ’ τοῦ μηνός, Θεοδώρα ἡ σύμβιος Ῥωμανοῦ τελευτᾷ, καὶ κατατίθεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ῥωμανοῦ τὸν ὑπ’ αὐτοῦ εἰς μοναστήριον γενόμενον· καὶ στέφεται Σοφία ἡ τοῦ βασιλέως Χριστοφόρου γυνή.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 735, line 14

29. Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μηνί, τῆς β' ἰνδικτιῶνος, πάλιν Συμεὼν ὁ Βούλγαρος πανστρατὶ κατὰ Κωνσταντινουπόλεως ἐκ- στρατεύει, καὶ ληΐζεται μὲν Θρόακην καὶ Μακεδονίαν, ἐμπυρίζει δὲ πάντα καὶ καταστρέφει καὶ δενδροτομεῖ, μέχρι τῶν Βλαχερνῶν παραγενόμενος, καὶ δὴ ἐπιζητῶν ἀποσταλῆναι αὐτῷ τὸν πατριάρ- χην Νικόλαον καὶ τινὰς τῶν μεγιστάνων, ὥστε περὶ εἰρήνης αὐτοῖς συντυχεῖν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 739, line 13

32. Τῇ δὲ ιε' τοῦ Μαΐου μηνός, ἰνδικτιῶνος γ', τελευτᾷ ὁ πατριάρχης Νικόλαος, κρατήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ ἀναβάσει τοῦ πατριαρχείου ἔτη ιγ', καὶ θάπτεται ἐν τῇ μονῇ αὐτοῦ τῶν Γαλακηνῶν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 740, line 4

33. Μηνὶ Μαΐῳ κζ', ἰνδικτιῶνος ιε', Ἰωάννης ὁ ἀστρο- νόμος εἶπεν Ῥωμανῷ τῷ βασιλεῖ ὅτι ἡ ἱσταμένη στήλη ἐπάνω τῆς καμάρας τοῦ Ξηρολόφου καὶ ἐπὶ δυσμὰς βλέπουσα τοῦ Συμεὼν ἐστι· καὶ εἰ ταύτης τὴν κεφαλὴν ἐκκόψεις, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ὁ Συ- μεὼν τελευτᾷ.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 742, line 13

37. Τῇ ιη' τοῦ Ἰουνίου μηνός, τῆς ς' ἰνδικτιῶνος, τελευτᾷ Στέφανος πατριάρχης, κρατήσας ἔτη β' μῆνας ια'.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 744, line 21

41. Τῷ δὲ Αὐγούστῳ μηνί, τῆς δ' ἰνδικτιῶνος, τελευτᾷ Χριστοφόρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐ- τοῦ.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 745, line 15

43. Τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνί, τῆς ς' ἰνδικτιῶνος, τῇ ἑορτῇ τῆς ὑπαπαντῆς, χειροτονεῖται πατριάρχης ὁ ῥηθὲς τοῦ βασιλέως υἱὸς Θεοφύλακτος, τοποτηρητῶν ἐκ Ῥώμης ἀνελθόντων καὶ τόμον συνοδικὸν ἐπιφερομένων περὶ τῆς αὐτοῦ χειροτονίας διαγορεύοντα· οἱ καὶ τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τοῦτον ἐνίδρυσαν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 746, line 1

44. Μηνὶ Ἀπριλλίῳ, ἰνδικτιῶνος ζ', γέγονε πρώτη ἐκ- στρατεία τῶν Τούρκων κατὰ Ῥωμανίας· καὶ κατατρέχουσι μέχρι τῆς πόλεως, καὶ λεηλατοῦσι πᾶσαν Θρα- κίαν ψυχὴν.

8.19. PSEUDO-SYMEON HIST.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 748, line 1

47. Τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνί, τῆς α' ἰνδικτιῶνος, πάλιν ἦλθον οἱ Τοῦρκοι μετὰ πλείστης δυνάμεως· ὁ δὲ παραχοιμώμενος ἐξελθὼν σπονδὰς εἰρηνικὰς μετ' αὐτῶν ἐποίησατο, ὅθεν καὶ ἐπὶ χρόνους ε' ἡ εἰρήνη διεφυλάχθη.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 748, line 5

48. Τῇ δὲ β' ἰνδικτιῶνι, Πασχάλιος πρωτοσπαθάριος καὶ στρατηγὸς Λαγουβαρδίας ἀποστέλλεται πρὸς ῥῆγα τῶν Φράγγων, ἀγαγεῖν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Ῥωμανῶ τῷ Κωνσταντίνου τοῦ γαμ- βροῦ αὐτοῦ υἱῷ εἰς νύμφην.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 748, line 9

ἦν καὶ μετὰ πλούτου πολλοῦ ὁ Πα- σχάλιος ἀνήγαγεν· καὶ γέγονεν ὁ γάμος Σεπτεμβρίῳ μηνί, ἰνδι- κτιῶνος γ'.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 748, line 13

49. Τῷ Δεκεμβρίῳ μηνί, τῆς δ' ἰνδικτιῶνος, ἀνέμου βιαίου καὶ σφοδροῦ πνεύσαν- τος οἱ λεγόμενοι ἐν τῷ ἱππικῷ ἐξ ἑναν- τίας τοῦ βασιλικοῦ θρόνου Δῆμοι κατέπεσον, καὶ συνέτριψαν τὰ ὑποκάτω αὐτῶν βάρη καὶ στήθεα.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 753, line 2

Ἐπελείφθη οὖν αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ τούτου γαμβρός, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ', ἰνδικτιῶνος γ', ἐν ἔτει ,ϡυνδ'.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 754, line 10

3. Τῷ Δεκεμβρίῳ μηνί, τῆς ε' ἰνδικτιῶνος, ἐπιβουλῆς γενομένης εἰς τὸ τὸν Στέφανον ἐκ τῆς νήσου ἀγαγεῖν ἐν τῷ παλα- τίῳ, ἐπεὶ παρὰ Μιχαὴλ τοῦ Διαβολίνου ἐμηνύθη, πάντων κρα- τηθέντων τῶν μὲν τὰς ῥῖνας καὶ τὰ ὦτα ἀπέτεμε, τοὺς δὲ δαρμῷ ἀφορήτω ὑπέβαλεν καὶ ὄνοις ἐπικαθίσας καὶ θριαμβεύσας ἐξ- ὥρισεν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 754, line 16

4. Τῇ δὲ κε' τοῦ Ἰουλίου μηνός, τῆς ε' ἰνδικτιῶνος, Ῥω- μανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ νήσῳ τελευτᾷ, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει διακομισθὲν ἐν τῇ αὐτοῦ ἀπετέθη μονῇ.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712)
Page 756, line 17

ἔζησε δὲ χρόνους νε', καὶ ἐτελεύτησε μηνὶ Νοεμβρίῳ ιε', ἰνδικτιῶνος ε', ἔτους ,ϡυνε', καταλείψας αὐτοκράτορα Ῥωμανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ μετ' Ἑλένης τῆς μητρὸς

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

αὐτοῦ.

8.20 Joannes Antiochenus Hist.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta (4394: 001) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 24, line 16

3. Δίχτυς ὁ μετὰ Ἰδομενέως συστρατεύσας ἐπὶ Τροίαν φησὶν ὅτι Πρίαμος ἔπεμψε καὶ πρὸς τὸν Δαυλὶδ πρεσβείαν, καὶ πρὸς Ταυτάνην βασιλέα Ἀσσυρίων· καὶ ὁ μὲν Δαυλὶδ οὐ προσήκατο ταύτην, ὁ δὲ Ταυτάνης ἔπεμψε τὸν Τιθωνὸν καὶ τὸν Μέμνονα μετὰ πλήθους Ἰνδῶν.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 41c, line 1

Suidas l. 1: Ὑστερον δὲ εἰς Ἰνδίαν ἀφικόμενος ὑπὸ Κανδάκης τῆς βασιλίσσης συνελήφθη ἐν ἰδιώτου σχήματι.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 206, line 25

– Ὁ δὲ τοῦ βασιλέως γαμβρὸς Ζήνων, τὴν ὕπατον ἔχων ἀρχὴν, ἔστελλε τοὺς τὸν Ἰνδακὸν ἀποστή- σοντας ἀπὸ τοῦ λεγομένου Παπίριου λόφου.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 206, line 28

Τοῦτον γὰρ πρῶτος Νέων ἐφώλευε· μεθ’ ὃν Παπίριος καὶ ὁ τοῦδε παῖς Ἰνδακὸς, τοὺς προσοίκους ἅπαντας βια- ζόμενοι, καὶ τοὺς διοδεύοντας ἀναιροῦντες.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 214, line 71

Ὁ δὲ Ἰλλοῦς, τὴν τοῦ φρουρίου φυλακὴν ἐπιτρέψας Ἰνδακῷ Κοττοῦνη, τὸ λοιπὸν ἐσχόλαζεν ἐν ἀναγνώσει βιβλίων.

8.21 Clemens Romanus et Clementina Theol.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Epistula i ad Corinthios (1271: 001) “Clément de Rome. Épître aux Corinthiens”, Ed. Jaubert, A. Paris: Cerf, 1971; Sources chrétiennes 167. Chapter 23, section 2, line 1

Διὸ μὴ διψυχῶμεν, μηδὲ ἰνδαλ- λέσθω ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐπὶ ταῖς ὑπερβαλλούσαις καὶ ἐνδόξοις δωρεαῖς αὐτοῦ.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Homiliae [Sp.] (1271: 006) “Die Pseudoklementinen I. Homilien, 2nd edn.”, Ed. Rehm, B., Irmscher, J., Paschke, F. Berlin: Akademie-Verlag, 1969; Die griechischen christlichen Schriftsteller 42. Homily 4, chapter 4, section 2, line 1

Ἡ Βερνίκη δὲ ἀξιωθεῖσα· Ταῦτα μὲν οὕτως, ἔφη, ἔχει ὡς ἠκούσατε, τὰ δὲ ἄλλα τὰ κατ’ αὐτὸν τὸν Σίμωνα, ἅπερ ἴσως ἀγνοεῖτε, ἀκούσατε· φαντάσματά τε γὰρ καὶ

8.21. CLEMENS ROMANUS ET CLEMENTINA THEOL.

ἰνδάλματα ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ φαίνεσθαι ποιῶν δι' ἡμέρας πᾶσαν ἐκπλήττει τὴν πόλιν καὶ προϊόντος αὐτοῦ ἀνδριάντες κινοῦνται καὶ σκιαὶ πολλαὶ προηγοῦνται, ὥσπερ αὐτὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων εἶναι λέγει.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] (1271: 008) “Die Pseudoklementinen II. Rekognitionen”, Ed. Rehm, B., Paschke, F. Berlin: Akademie-Verlag, 1965; Die griechischen christlichen Schriftsteller 51. Book 9, chapter 20, line 1

Παρὰ Ἰνδοῖς καὶ Βάκτροις εἰσὶ χιλιάδες πολλὰ τῶν λεγομένων Βραχ- μάνων, οἵτινες κατὰ παράδοσιν τῶν προγόνων καὶ νόμων οὔτε φονεύουσιν οὔτε ζόανα σέβονται, οὐκ ἐμφύχου γεύονται, οὐ μεθύσκονται ποτε, οἴνου καὶ σίκερος μὴ γεύομενοι, οὐ κακίᾳ τινὶ κοινωνοῦσι προσέχοντες τῷ θεῷ, τῶν ἄλλων Ἰνδῶν φονευ- όντων καὶ ἐταιρευόντων καὶ μεθυσκομένων καὶ σεβομένων ζόανα καὶ πάντα σχεδὸν καθ' εἰμαρμένην φερομένων.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 20, line 8

ἔστι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ κλίματι τῆς Ἰνδίας φυλὴ τις Ἰνδῶν, οἵτινες τοὺς ἐμπίπτον- τας ξένους ἀγρεύοντες καὶ θύοντες ἐσθίουσι· καὶ οὔτε οἱ ἀγαθοποιοὶ τῶν ἀστέρων κεκωλύχασιν τοῦ- τους μὴ μισοφονεῖν καὶ μὴ ἀθεμιτογαμεῖν οὔτε οἱ κακοποιοὶ ἠνάγ- κασαν τοὺς Βραχμᾶνας κακουργεῖν.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 4

Οἱ Μῆδοι πάντες τοῖς μετὰ σπουδῆς τρεφομένοις κυσὶ τοὺς νεκροὺς ἔτι ἐμπνέον- τας παραβάλλουσι, καὶ οὐ πάντες σὺν τῇ Μῆνι τὸν Ἄρεα ἐφ' ἡμερινῆς γενέσεως ἐν Καρκίνῳ ὑπὸ γῆν ἔχουσιν. Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς καίουσιν, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκού- σας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καιόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν Ἥλιον ἐν Λέοντι ὁρίοις Ἄρεος.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 5

Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς καίουσιν, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καιόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν Ἥλιον ἐν Λέοντι ὁρίοις Ἄρεος.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 13

καὶ οὐκ ἀναγκάζει ἡ γένεσις τοὺς Σῆρας μὴ θέλοντας φονεύειν ἢ τοὺς Βραχμᾶ- νας κρεοφαγεῖν ἢ τοὺς Πέρσας ἀθεμίτως μὴ γαμεῖν ἢ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ καίεσθαι ἢ τοὺς Μῆδους μὴ ἐσθίεσθαι ὑπὸ κυνῶν ἢ τοὺς Πάρθους μὴ πολυγαμεῖν ἢ τὰς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ γυναῖκας μὴ σωφρονεῖν ἢ τοὺς Ἑλλήνας μὴ γυμνάζεσθαι γυμνοῖς τοῖς σώμασιν ἢ τοὺς Ῥωμαίους μὴ κρατεῖν ἢ τοὺς Γάλλους μὴ γαμεῖσθαι ἢ τὰ ἄλλα

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

βάρβαρα ἔθνη ταῖς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγομέναις Μούσαις κοινωνεῖν· ἀλλ', ὡς προεῖπον, ἕκαστον ἔθνος καὶ ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων χρῆται τῇ ἑαυτοῦ ἐλευθερίᾳ ὡς βούλεται καὶ ὅτε βούλεται, καὶ δουλεύει τῇ γενέσει καὶ τῇ φύσει δι' ἣν περικείται σάρκα, πῇ μὲν ὡς βούλεται, πῇ δὲ ὡς μὴ βούλεται.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 27, line 2

μνημονεύειν τε ὀφείλετε ὧν προεῖπον, ὅτι καὶ ἐν ἐνὶ κλίματι καὶ ἐν μιᾷ χώρᾳ τῶν Ἰνδῶν εἰσιν ἀνθρωποφάγοι Ἰνδοὶ καὶ εἰσιν οἱ ἐμφύχων ἀπεχόμενοι· καὶ ὅτι οἱ Μαγουσαῖοι οὐκ ἐν Περσίδι μόνῃ τὰς θυγατέρας γαμοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει, ὅπου ἂν οἰκήσωσι, τοὺς τῶν προγόνων φυλάσσοντες νόμους καὶ τῶν μυστηρίων αὐτῶν τὰς τελετάς.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] (1271: 009) “Die Pseudoklementinen II. Rekognitionen”, Ed. Rehm, B., Paschke, F. Berlin: Akademie-Verlag, 1965; Die griechischen christlichen Schriftsteller 51. Book 9, chapter 20, line 3

Νόμος δὲ καὶ παρὰ Βακτριανοῖς ἦτοι Βραγμανοῖς ἡ ἐκ προγόνων παιδεία, μὴ μεθύειν μηδὲ ἐμφύχων ἀπογεύεσθαι, οὐκ οἴνου ἀπλοῦ ἢ νόθου μετέχειν, θεὸν τὸν ἐμὸν δεδοικότας, καίτοι τῶν παρακειμένων αὐτοῖς Ἰνδῶν μαιο- νούντων καὶ οἰνοφλυγούντων καὶ μονιῶν ἀγρίων ἢ συῶν δίκην θηλυμανούντων καὶ τῷ πάθει κραδαιομένων.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 20, line 6

ἐν δὲ τοῖς ἐσπερίοις κλίμασιν ἐνδοτέρῳ τῶν ἐκεῖσε Ἰνδῶν ξενοβόροι τινὲς ὑπάρχοντες τοὺς ἐπὶ γλυκασίας ἀναιροῦντες ἐσθίουσι, καὶ οὐδεὶς τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων τῆς μαιοφρονίας αὐτοὺς ἀποστῆσαι ἴσχυσε μέχρι τήμερον.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 6

Μῆδοι δὲ πάντες μετὰ σπουδῆς ἔτι ἐμπνέοντας τοὺς κάμνοντας κυσὶ βορὰν προτιθέασιν ἀναλγήτως· καὶ οὐ πάντως σὺν τῇ Μῇνῃ, ὥς φατε, τὸν Ἄρεα ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως ἐν Καρκίνῳ Μῆδοι ἔλαχον; Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς ἑαυτῶν τεφροποιοῦσι πυρὶ, μεθ' ὧν καταφλέγουσιν τινῶν τὰς συμβίους.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 7

καὶ οὐ δῆπου παῖσαι αἱ πυριάλωτοι Ἰνδῶν γυναῖκες [ἢ] αἱ ζῶσαι ἔλαχον ὑπὸ τῆς νυκτερινῆς συνελεύσεως τῶν γονέων σὺν Ἄρει τὸν Ἥλιον, ἐν νυκτὶ μὴ φαίνοντα ἐν μοίραις Ἄρεος.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 17

8.22. PHILOSOPHUS CHRISTIANUS ALCHEM.

οὐ γὰρ οἷα τε ἡ καθ' ὑμᾶς γένεσις ἀναγκάσαι Σῆρας ἀναιρεῖν ἢ Βραχμᾶνας κρεβορεῖν καὶ σικερο- ποτεῖν ἢ Πέρσας μὴ μητρογαμεῖν καὶ ἀδελφοφθορεῖν ἢ Ἰνδοὺς μὴ πυρὶ διδόναι τοὺς νεκροὺς ἢ Μήδους μὴ κυσὶ τοὺς θνησκομένους προτιθέναι ἢ Πάρθους μὴ πολυγαμεῖν ἢ τοὺς Μεσοποταμίτας μὴ ἄκρως σωφρονεῖν ἢ Ἑλλήνας μὴ σωμασκειῖσθαι ἢ τὰ βάρβαρα ἔθνη ταῖς ὑψ' Ἑλλήνων προσαγορευομέναις <Μούσαις> κοινωνεῖν· ἀλλ', ὥς προέφην, ἕκαστος βροτῶν χρῆται τῇ τοῦ νόμου ἐλευθερίᾳ, τὰ ἐκ τῶν ἄστρον μυθουργούμενα καθ' Ἑλλήνας παραπεμπόμενος, τῷ ἐκ τῶν νόμων δέει ἢ τῷ ἐξ ἔθνους ἔθει πατρίῳ τῶν φαύλων εἰργόμενος· αἱ μὲν γὰρ τῶν ἀρετῶν ὑπάρχουσι προαιρετικά, αἱ δὲ περιστατικά, ἀνάγκη ἐπὶ τὸ κρεῖττον χωροῦντος τοῦ ζητουμένου ὑπὸ τῶν νόμων.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 27, line 1

πῶς δὲ ἐν ταύτῳ τμήματι τοὺς ἀνθρωποβόρους Ἰνδοὺς καὶ τοὺς ἐμψύχων καὶ θοίνης ἀπάσης ἀπεχομένους Βραχμανοὺς οἰκοῦντας ὁρῶμεν;

Clemens Romanus et Clementina Theol., Pseudo-Clementina (epitome altera auctore Symeone Metaphrasta) [Sp.] (1271: 011) “Clementinorum epitomae duae, 2nd edn.”, Ed. Dressel, A.R.M. Leipzig: Hinrichs, 1873. Section 45, line 3

φαντάσματα γὰρ, ἔφη, μετὰ τὸ τῇδε αὐτὸν ἐπιστῆναι καὶ ἰνδάλματα καθ' ἑκάστην ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ποιῶν πᾶσαν ἐκπλήττει τὴν πόλιν· ὥς ἀνδριάντας μὲν αὐτοῦ διερχομένου κινεῖσθαι, καὶ σκιάς δὲ πολλάκις αὐτοῦ προηγείσθαι, ὅς καὶ τῶν τεθνηκότων ψυχὰς αὐτὸς ὀνομάζει.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Pseudo-Clementina (epitome de gestis Petri praemetaphrastica) [Sp.] (1271: 012) “Clementinorum epitomae duae, 2nd edn.”, Ed. Dressel, A.R.M. Leipzig: Hinrichs, 1873. Section 45, line 2

Ἡ δὲ Βερνίκη εἶπεν· ταῦτα οὕτως ἔχει, τὰ δὲ ἄλλα τὰ κατὰ τὸν Σίμωνα ἀκούσατε· φαντάσματα καὶ ἰνδάλματα ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ποιῶν καθ' ἡμέραν πᾶσαν ἐκπλήττει τὴν πόλιν· διερχομένου γὰρ αὐτοῦ ἀνδριάντες κινεῖνται καὶ σκιαὶ πολλαὶ προηγούνται, ὥστερ αὐτὰς ψυχὰς τῶν τεθνη- κότων λέγει.

8.22 Philosophus Christianus Alchem.

Philosophus Christianus Alchem., Τίς ἡ ἐν ἀποκρύφοις τῶν παλαιῶν ἐκδιδομένη τάξις (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 124v) (4328: 012) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 418, line 22

Οὕτω γὰρ δεκτικὰ γίνεται τῶν χρωμάτων· ὥστερ δὲ χοοποιηθεῖς ὁ ἐστὶν λάχιον ὁ καλοῦσιν <λαχάν> οἱ λαχωταί, τουτέστιν οἱ ἰνδιχοβάφοι.

8.23 Scholia In Dionysium Periegetam

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) (5019: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 56

Τό τε Ἰνδικὸν πέλαγος, ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἑρυθρᾶς, ἄρχεται μὲν ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, παρατείνει δὲ μέσον ἔχον Ταπροβάνην νῆσον ἕως Μεγάλου τοῦ παρ’ Ἰνδοῖς τε καὶ Σινδοῖς οὕτως καλουμένου ἑώρου κόλπου.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 69

Φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ (Ptol. 7, 5) διαιρεῖσθαι μὲν τὴν οἰκουμένην ἅπασαν εἰς τρεῖς ἡπείρους, Λιβύην, Εὐρώ- πην, Ἀσίαν· καὶ ἐκ μὲν τῶν ἐώρων ἀγνώστῳ γῇ περιορι- ζεσθαι τῇ παρακειμένη τοῖς ἀνατολικοῖς ἔθνεσι τῆς Μεγάλης Ἀσίας, Σιναῖς τε καὶ Σηρικῇ· ἐκ δὲ μεσημβρίας ὁμοίως ἀγνώστῳ γῇ περικλειούσῃ τὸ Ἰν- δικὸν πέλαγος· ἐκ δὲ τῶν δυτικῶν γῇ τε ἀγνώστῳ περιλαμβανούσῃ τὸν Αἰθιοπικὸν οὕτω λεγόμε- νον κόλ- πον καὶ τῷ δυτικῷ ἑφεξῆς ὠκεανῷ καὶ πελάγει [τῷ περιέχοντι] τοῖς ἐκεῖ πέρασιν ὁμοῦ Λιβύης τε καὶ Εὐ- ρώπης· ἐκ δὲ τῶν ἄρκτων αὐτὴν περιέχεσθαι [τῷ περιέχοντι] Θούλην ὠκεανῷ καὶ Βρεττανίαν καὶ τὰ βορειότερα μέρη τῆς Εὐρώπης· καλεῖσθαι δὲ φησι τὸν ἄρκτων ὠκεανὸν Σαρματικόν τε καὶ Δουηκαληδόνιον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ γῇ ἀγνώστῳ περιέχεσθαι, παρακει- μένη ταῖς ἄρκτικωτάταις χώραις τῆς μεγάλης ἑώρας,

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 90

Τὰς δὲ θαλάσσας ὥδε ἔφη καθόλου κεῖσθαι· μίαν μὲν τὴν καθ’ ἡμᾶς ἅμα τοῖς κόλποις, Ἀδριατικῷ τε καὶ τῷ Αἰγαίῳ πελάγει καὶ Προποντίδι καὶ Πόντῳ καὶ Μαιώ- τιδι λίμνῃ, φέρεσθαι δὲ διὰ τῶν Ἑρακλέους στηλῶν, ἀρχομένην ἐκ τῶν Ἰβήρων· ἑτέραν δὲ διώνυμον οὕτω λέγεσθαι Κασπίαν τε καὶ Ὑρκανίαν, ἣν ἀποκλείουσά τις ἡπειρος ἐκ τοῦ ἐναντίου νησοποιεῖ τὴν θάλασσαν· τρίτην δὲ εἶναι τὴν Ἰνδικήν, ἐπιφανῆ τοῖς ἐν αὐτῇ διαπρέπουσι κόλποις, Ἀραβίῳ τε καὶ Περσικῷ, Γαγ- γητικῷ τε καὶ τῷ ἰδίῳ οὕτω καλουμένῳ Μεγάλῳ· περιλαμβάνεσθαι μέντοι καὶ αὐτὴν ὑπὸ ἀγνώστου, καὶ μείζονα μὲν ἔφη τῷ καταλόγῳ τῶν ἄλλων καὶ πρώτην, δευτέραν δὲ τὴν καθ’ ἡμᾶς τῷ μεγέθει, ἐλατ- τοῖ δὲ τὴν Ὑρκανίαν, καὶ ὑπὸ ταύτης * ὀρίζει.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 108

8.23. SCHOLIA IN DIONYSIUM PERIEGETAM

Πρωτεύει μὲν ἡ Ἰνδικὴ Ταπροβάνη με- γέθει καὶ δόξῃ· μεθ' ἣν ἡ Βρεττανικὴ καλουμένη, παρὰ δὲ τοῖς οἰκοῦσιν αὐτὴν Ἀλουιωνίς, τρίτη δὲ ἡ Χρυσῇ, χερρόνησος Ἰνδική· τετάρτη τῶν Βρεττανῶν ἡ ἑτέρα, λεγομένη παρ' αὐτοῖς Ἰουερνία· πέμπτη τούτων ἡ Πελοπόννησος, καὶ ἡ Σικελία μετ' αὐτὴν ἕκτη· Σαρδῶ μετ' ἐκείνην ἑβδόμη· μετὰ δὲ ταύτην ἡ Κύρνος ὀγδόη· Κρήτη δὲ τάξεως ἑννάτης· μετὰ δὲ ταύτην ἡ Κύπρος οὔσα δεκάτη τῷ καταλόγῳ, εἰπεῖν δὲ κορωνίς.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 37, line of scholion 1

Ὅτι τὸ πρὸς ἔω μέρος ἡῶν καὶ Ἰνδικόν.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 37, line of scholion 2

Οἱ γὰρ Ἰνδοὶ ἀνατολικοί.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 37, line of scholion 2

Ἐνθα καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμός.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 180, line of scholion 6

Εἰσὶ γὰρ καὶ ἀνατολικοί, Ἰνδοὶ καλούμενοι.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 593, line of scholion 4

Ταύτην δὲ Χρυσῇν χερ- σόνησον ὁ Πτολεμαῖος φησί· κεῖται δὲ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰνδῶν.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 607, line of scholion 8

Ἐρύθρας δὲ βασιλεὺς, ἄφ' οὗ τὸ πέλαγος, ἦν τοῦ Δηριάδου, ὃς ἀντετάξατο Διονύσῳ ὑπὲρ Ἰνδῶν.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1074, line of scholion 1

<Ἐλκων Ἰνδὸν ὕδωρ>] ἀπὸ Ἰνδῶν ἐξίῳν ἐπὶ Σοῦσα δι' ἀδήλων.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

verse of Orbis descriptio 1097, line of scholion 3

Παρνησοῖο] Τὰ κρείττονα τῶν ἀντιγράφων ἢ <Παρπάνισσον> γράφουσι προπαροξυτόνως, ὅρος δὲ Ἰνδικόν, ἢ Παρπαμισσόν ὀξυτόνως διὰ τοῦ μ. <Ἀριηνοῦς>] οὕτω καλουμένους πάντας ὁμοίως Ἀριηνοῦς· εἶπε γὰρ ἄνω Ἐρυθραίων Ἀριηνῶν· πάντας τοὺς Ἀριηνοῦς καλουμένους ὁμοίως· ἀλλ' ὅμως ἀφορ- μαὶ καὶ ὁδοὶ τοῦ βίου πολλαὶ εἰσι τοῖς ἀνθρώποις.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1139, line of scholion 8

Περὶ τῶν συμβεβηκότων οὖν ὁ βασιλεὺς ἀθυμήσας τὴν μὲν ἐνεδρεύσασαν αὐτὸν γραῦν ζῶσαν κατέχωσε, τὴν δὲ θυγατέρα σταυρώσας διὰ λυπῆς ὑπερβολὴν ἔρριπεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Ἰνδόν, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ὑδάσπης με- τωνομάσθη· ἔστι δὲ τῆς Ἰνδίας καταφερόμενος εἰς τὸν Σαρωνικὴν Ἀρότην.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio append, line of scholion 39

Ὅτι ὁ ὤκεανός εἰς τέσσαρα πελάγη μερίζεται· εἰς τὸ Ἀτλαντικόν, Κρόνιον τὸ καὶ νεκρὸν, Ἰνδικόν Ἐρυ- θραῖόν τε ἢ Αἰθιοπικόν.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (5019: 002) “Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos, vol. 2”, Ed. Ludwich, A. Leipzig: Teubner, 1885, Repr. 1971. Vita-scholion 43, line 14

BV. δύο δὲ νοτίους ἤττονας ἔχειν μὲν γένεσιν θαλάσσης Ἰνδικῆς, ὀνομάζεσθαι δὲ Περσικὸν καὶ Ἀραβικόν.

8.24 Hephaestion Astrol.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (2043: 001) “Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres, vol. 1”, Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1973. Page 9, line 4

κατὰ δὲ μέρος τῷ μὲν βορείῳ Διδύμων ὑπόκειται κατὰ τοὺς πόδας Βοιω- τία, παρὰ τὴν χεῖρα Θράκη, ὑπὸ τὸν νότον Γαλατία, τοῦ δὲ νοτίου ὑπὸ τὸν γλουτὸν Πόντος, κατὰ νότον Κιλικία, κατὰ τὴν ὠμοπλάτην Φοινίκη, κατὰ τὴν κορυφὴν Ἰνδική.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 24, line 22

κατὰ δὲ Πτολεμαῖον Ἰνδική, Ἀριανή, Γεδρωσία, Θράκη, Μακεδονία, Ἰλλυρίς.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 29, line 9

κατὰ μὲν τὸν Ὠδαφὸν τὰ ἐμπρόσθια Εὐφρατησία καὶ Τίγρις, καὶ τὰ μέσα Συρία καὶ Ἐρυθρὰ θάλασσα, Ἰνδική, μέση Περσίς, καὶ ὑπὸ τὸν νότον Ἀραβικὴ θάλασσα

8.24. HEPHAESTION ASTROL.

καὶ Βορυσθένης, κατὰ δὲ τὸν σύνδεσμον τοῦ βορείου Θράκη, τοῦ νοτίου Ἀσία καὶ Σαρδῶ.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 56, line 5

τὴν δὲ Σελήνην τὸν δυναστεύοντα Συρίας πρὸς ἄλλον δυνάστην συγκρούσει καὶ τινὰ μέγαν ἄνδρα ἀπολέσθαι, ὑπὸ τε τῶν ὄχλων προδοθήσεσθαι τὸν ἡγούμενον καὶ τόπους ἐπιφανεῖς ἀφανισθήσεσθαι ὑπὸ σεισμῶν καὶ ἀνθρώπους ἐνδόξους ἀναιρεθήσεσθαι, ἐν δὲ ταῖς <β> τριώροις ταῖς τελευταίαις Βαβυλῶνι καὶ Αἰθιοπία φθορὰν ἔσεσθαι, Ἰνδοῖς δὲ εὐστάθειαν, ἀφανισμόν δὲ τοῖς ἀπανταχοῦ ζώοις.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 60, line 12

Ἡλίου δὲ ἐν Αἰγοκέρωτι περὶ τὴν πρώτην τρίωρον ἐκλείποντος τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι κακὰ σημαίνει, περὶ δὲ δευτέραν τρίωρον κακὰ Ἑλυμαίᾳ, Περσίδι, Μηδίᾳ, Γερμανίᾳ, Ἰνδίᾳ δηλοῖ καὶ τοῖς πρὸς ἀνατολήν καὶ ἀπηλιώτην οἰκοῦσιν, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τριώρῳ τοῖς ἐν τῷ Πόντῳ πόλεμον καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Κύπρῳ καὶ τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι σημαίνει, ἔτι δὲ νόσους καὶ φθορὰς καρπῶν καὶ φυτῶν καὶ γῆς, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ τριώρῳ τετραπόδων διαφθορὰν τῶν ἐν τῇ δύσει.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 64, line 5

ἐὰν δὲ ἐν Καρκίνῳ αἱματώδης γένηται, ταράζει τὴν Ἰνδῶν καὶ Σύρων καὶ Αἰγυπτίων βασιλείαν.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 222, line 8

ἐν δὲ τοῖς τοῦ <Ἄρεως ὁμμάτων ἀσθeneίας ποιεῖ, μ>άλιστα ἐπὶ ἡμέρας, καὶ αὐ<ξίφως οὖσα πυρετούς, αἱμαγμούς, κ|2ινδύνους, στομάχου πόνον <καὶ ἀνασκευὰς ποιεῖ, νυκτὸς> δὲ ἐν πᾶσιν ἀγαθὴ τοῖς ἐγ<χειριζομένοις, καὶ ὀξέως τὰς> πράξεις διαλύσει, καὶ <δοκοῦντες βλάπτεσθαι ἀπροσδο>κῆτως ὠφελοῦνται.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) (2043: 002)
“Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres, vol. 2”, Ed. Pingree, D.
Leipzig: Teubner, 1974. Page 128, line 17

τῆς δὲ Σελήνης ὥρα πρώτη, δευτέρα καὶ τρίτη ἐκλείπουσας τὸν δυναστεύοντα τῆς Συρίας πρὸς ἄλλον δυνάστην συγκρούσει καὶ τινὰ μέγαν ἄνδρα ἀπολέσθαι, ὑπὸ τε <τῶν ὄχλων> προδοθήσεσθαι τὸν ἡγούμενον καὶ τόπους ἐπιφανεῖς ἀφανισθήσεσθαι ὑπὸ σεισμῶν τε καὶ ἀστραπῶν καὶ ἀνθρώπους ἐνδόξους ἀναιρεθήσεσθαι, ἐν δὲ τῇ β' τριώρῳ ἦτοι δ', ε', ς' τῆς τε Βαβυλῶνος καὶ Αἰθιοπίας φθορὰν ἔσεσθαι, Ἰνδοῖς δὲ καὶ ἀφανισμόν τοῖς ζώοις, ζ' δὲ καὶ ἡ' καὶ θ' ἐν Περσίδι φθορὰν σημαίνει, ι' καὶ ια' καὶ ιβ' ὁμοίως ἐν Βαβυλῶνι φθορὰν ἔσεσθαι ἀνθρώπων καὶ προβάτων.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 132, line 10

Τοῦ Ἡλίου δὲ ἐν Αἰγοκέρωτι περὶ τὴν πρώτην τρίωρον ἐκλείποντος τοῖς πλησίον νότου οἰκοῦσι κακὰ σημαίνει, περὶ δὲ δευτέραν τρίωρον κακὰ Ἑλυμαίᾳ, Περσίδι, Μηδίᾳ, Γερμανίᾳ, Ἰνδίᾳ δηλοῖ καὶ τοῖς πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀπηλιώτην οἰκοῦσιν, ἐν

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

δὲ τῇ τρίτῃ τριώρῳ τοῖς ἐν τῷ Πόντῳ πόλεμον καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Κύπρῳ καὶ τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι σημαίνει;

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 140, line 13

ὥς δὲ κατὰ μέρος οἱ παλαιοὶ διωρίσαντο, τῷ μὲν βορείῳ Διδύμῳ κατὰ τοὺς πόδας ὑπόκειται Βοιωτία, τῇ χειρὶ Θράκη, ὑπὸ τὸν νότον Γαλατία, τῷ δὲ νοτίῳ ὑπὸ τὸν γλουτὸν Πόντος, κατὰ δὲ τὸν νότον Κιλικία, κατὰ τὸν ὠμοπλάτην Φοι- νίκη, κατὰ τὴν κορυφὴν Ἰνδική.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 154, line 10

Προσφκείωνται δὲ αὐτῷ χῶραι κατὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς Κιμμέριοι τε καὶ ἡ παν- ἔρημος, κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Ἰνδική, Ἀρ[ρ]ιανή, Γεδρωσία, Θράκη, Μακεδονία, Ἰλλυρίς.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 158, line 4

ὥς δὲ κατὰ μέρος οἱ ἀρχαιότεροι διεῖλον τοῖς μὲν ἐμπρος- θίοις Εὐφράτης καὶ Τίγρις, τοῖς δὲ μέσοις Συρία, Ἑρ- θρὰ θάλασσα, Ἰνδική, μέση Περσίς, τοῖς δ' ὑπὸ τὸν νότον Ἀραβικὴ θάλασσα καὶ Βορυσθένης, τῷ συνδέσμῳ τοῦ βορείου Ἰχθύος Θράκη, τῷ δὲ τοῦ νοτίου Ἀσία καὶ Σαρδῶ.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 171, line 26

τῆς δὲ Σελήνης τὸν δυνα- στεύοντα τῆς Συρίας πρὸς ἄλλον δυνάστην συγ- κρούσειν καὶ τινα μέγαν ἄνδρα ἀπολέσθαι, ὑπὸ τε τῶν ὄχλων προδο- θήσεσθαι τὸν ἡγούμενον καὶ τόπους ἐπιφανεῖς ἀφανί- θήσεσθαι, ἐν δὲ ταῖς δευτέραις τριώροις καὶ ταῖς τελευταί- ας Βαβυλῶνι καὶ Αἰθιοπία φθορὰν ἔσεσθαι, Ἰνδοῖς δὲ εὐ- στάθειαν καὶ ἀφανισμόν τοῖς ἀπανταχοῦ ζώοις.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 175, line 2

Ἐν δὲ Αἰγοκέρωτι Ἡλίου ἐκλείποντος κατὰ τὴν α' τρί- ωρον τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι κακὰ σημαίνει, περὶ δὲ τὴν β' τρίωρον τοῖς Ἑλυμαίοις, τῇ Περσίδι, τῇ Μηδικῇ, τῇ Γερμανίᾳ, τῇ Ἰνδίᾳ καὶ τοῖς πρὸς ἀνατολὴν καὶ ἀπηλι- ώτην οἰκοῦσιν, κατὰ δὲ τὴν γ' τρίωρον τοῖς ἐν τῷ Πόντῳ πόλεμον καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Κύπρῳ καὶ πρὸς νότον οἰκοῦσιν, ἔτι δὲ νόσους καὶ φθορὰς καρπῶν καὶ φυτῶν γῆς, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν τρίωρον τετραπόδων δια- φθορὰν τῶν ἐν τῇ δύσει.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 178, line 4

ἐν Καρκίνῳ δὲ αἱματώδης γενόμενος ταραῖξει τὴν Ἰνδῶν καὶ Σύρων καὶ Αἰγυπτίων βασιλείαν.

Hephaestion Astrol., Excerptum (e cod. Paris. gr. 2506) (2043: 003)
“Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres, vol. 2”, Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1974. Page vii, line 12

καὶ ἐπεὶ ὁ Ἥλιος ὁ τὸ πατρικὸν ἐπέχων πρόσωπον πρὸς τὴν τοῦ Διὸς καὶ Ἑρμοῦ ἐπιμαρτυρίαν καὶ κόλλησιν φέρεται ἔστιν εὐτυχίας ἐλπίς· μετὰ γὰρ ἔτη <ιγ> πλήρη καὶ ἡμέρας <κδ> ὁ τοῦ Διὸς ἐπέρχεται τῷ ἡλιακῷ τόπῳ, καὶ ἔστιν ὁ καιρὸς τῆς

8.25. ETYMOLOGICUM GENUINUM

ἐπερχομένης ἰνδικτιῶνος γ' περὶ τὸν Ὀκτώβριον· εἴτε γὰρ εἰς κριτικὸν ἀξίωμα ἢ χαρτουλαρικὸν ἢ βασιλικὸν νοτάριον ἢ εἰς ἀναστροφὰς δημοσίων πραγμάτων ἢ τι τοιοῦτον προβληθεῖη.

Hephaestion Astrol., Excerptum (e cod. Vat. gr. 1056) (2043: 005)
“Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres, vol. 2”, Ed. Pingree, D.
Leipzig: Teubner, 1974. Page xxii, line 2

..> Ὑπόδειγμα ἕτερον

Μηνὶ Ἰουνίῳ α' ἰνδ. ε' ἦλθεν ἀγγελία ἀπὸ τῆς δύσεως ὡς τοῦ μεγίστου κάστρου τῶν Σερβίων παρὰ τοῦ βασιλέως κρατηθέντος.

8.25 Etymologicum Genuinum

Etymologicum Genuinum, Etymologicum genuinum (ἀνάβλησις – βώτορες) (4097: 002) “Etymologicum magnum genuinum. Symeonis etymologicum una cum magna grammatica. Etymologicum magnum auctum, vol. 2”, Ed. Lasserre, F., Livadaras, N. Athens: Parnassos Literary Society, 1992. Alphabetic letter alpha, entry 1332, line 4

philox. l. c. <Ἀσχάλλων> (Eur. Or. 785): ἀδημονῶν, λυπούμενος, χαλεπαίνων, ἢ ἀγανακτῶν· παρὰ τὸ ἄχω, ἀφ' οὗ ἄχομαι, οἷον (σ 256)· νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέσευεν κακά, γίνεται ἀχάλλω, ὥσπερ ἄγω ἀγάλλω, εἶδω εἰδάλλω καὶ ἰνδάλλω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ <σ> ἀσχάλλω· ἐκ δὲ τοῦ ἀσχάλλω γίνεται περισπῶ-μενον ῥῆμα ἀσχαλῶ, τὸ τρίτον πρόσωπον ἀσχαλᾷ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ <α> ἀσχαλάα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ (B 292 – 293)· καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο ἀσχαλάα.

8.26 Scholia In Pindarum

Scholia In Pindarum, Scholia in Pindarum (scholia vetera) (5034: 001) “Scholia vetera in Pindari carmina, 3 vols.”, Ed. Drachmann, A.B. Leipzig: Teubner, 1:1903; 2:1910; 3:1927, Repr. 1:1969; 2:1967; 3:1966. Ode O 3, scholion 52a, line 13

ὅτι δὲ συνέβαινε καὶ εἰκός ἐστιν ἐνίας ἔχειν, ἐκεῖθεν δῆλον, ὅτι τῶν ἐλεφάντων οἱ μὲν ἐξ Αἰθιοπίας καὶ Λιβύης πάντες σὺν ταῖς θηλείαις ὀδόντας ἔχουσιν, ἢ κέρατα, ὥς τινες· καθὰ καὶ Ἀμυντιανὸς (Script. rer. Alex. M. p. 162 M.) ἐν τῷ περὶ ἐλεφάντων φησί· τῶν δὲ Ἰνδικῶν αἱ θή- λειαι χωρὶς ὀδόντων εἰσὶν. 53eCDQ 54E <ἄν ποτε:> ἦν ποτε.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

8.27 Eratosthenes et Eratosthenica Philol.

Eratosthenes et Eratosthenica Philol., Catasterismi (0222: 001)
“Pseudo-Eratosthenis catasterismi”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1897;
Mythographi Graeci 3.1. Chapter 1, section 5R|:], line 19

Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναι φασιν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων ἰνδικῶν· ἱστορεῖται δὲ διὰ τούτου καὶ τὸν Θησέα σωθῆναι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου ποιούντος τοῦ στεφάνου φέγγος· ἐν δὲ τοῖς ἄστροις ὕστερον αὐτὸν τεθεικέναι, ὅτε εἰς Νάξον ἦλθον ἀμφοτέροι, σημεῖον τῆς αἰρέσεως· συνεδόκει δὲ καὶ τοῖς θεοῖς.

Eratosthenes et Eratosthenica Philol., Catasterismi Chapter 1, section 5D, line 14

Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναι φασιν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων ἰνδικῶν· ἱστορεῖται δὲ καὶ διὰ τούτου τὸν Θησέα σεσῶσθαι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου, φέγγος ποιούντος.

Appendix A

Sri Lanka: Ταπροβάνη

A.1 Periplus Maris Erythraei

“” (From Wikipedia¹) Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Section 61, line 4

Περὶ δὲ τὴν μετ’ αὐτὴν χώραν, ἥδη πρὸς ἀνα- τολὴν τοῦ πλοῦς ἀπονέοντος, εἰς πέλαγος ἔκκειται πρὸς αὐτὴν τὴν δύσιν νῆσος λεγομένη Παλαισιμούνδου, παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις αὐτῶν Ταπροβάνη.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio (0084: 001) “Dionysios von Alexandria. Das Lied von der Welt”, Ed. Brodersen, K. Hildesheim: Olms, 1994. Line 593

κεῖθεν δὲ στρεφθεὶς νοτίης προπάροιθε κολώνης, αἰψά κε Κωλιάδος μεγάλης ἐπὶ νῆσον ἴκοιο, μητέρα Ταπροβάνην Ἀσιηγενέων ἐλεφάντων, ἥς ὕπερ, οὐρανίησιν ἀειρόμενος στροφάλιγξι, δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι Καρκίνος αἰθων· αὐτὴ δ’ εὐρυτάτη μέγεθος πέλει· ἀμφὶ δὲ πάντα κήτεια θῖνες ἔχουσιν, Ἐρυθραίου βοτὰ πόντου, οὖρεσιν ἡλιβάτοισιν ἑοικότα· τῶν δ’ ὑπὲρ ἄκρων τέτρηχεν νώτων περιμήκετος ὀλκὸς ἀκάνθης.

A.2 Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil.

“” (From Wikipedia²) Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo (0086: 028) “Aristotelis qui fertur libellus de mundo”, Ed. Lorimer, W.L. Paris: Les Belles Lettres, 1933. Bekker page 393b, line 14

1.
2.

APPENDIX A. SRI LANKA: ΤΑΠΡΟΒΑΝΗ

Τούτων δὲ οὐκ ἐλάττους ἢ τε Ταπροβάνη πέραν Ἰνδῶν, λοξὴ πρὸς τὴν οἰκουμένην, καὶ ἡ † Φεβόλ καλουμένη, κατὰ τὸν Ἀραβικὸν κειμένη κόλπον.

A.3 Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet.

“” (From Wikipedia³) Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica (0087: 001) “Grammatici Graeci, vol. 3.1”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1867, Repr. 1965. Part+volume 3,1, page 102, line 30

ἔστι καὶ ἄλλος ποταμὸς Φᾶσις ἐν τῇ Ταπροβάνῃ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 248, line 8

Τὰ εἰς <α> μακρὸν καὶ εἰς <η> τῶν εἰς <ους> περισπωμένων περισπᾶται ἀργυροῦς <ἀργυρᾶ>, ἔστι δὲ καὶ μητρόπολις τῆς ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνης νήσου.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 328, line 25

<Στεφάνη> πόλις Φωκίδος. <Ταπροβάνη> νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσει.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 328, line 27

Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Λύχνος νῆσος τετράπλευρος, ἀλιστέφανος Ταπροβάνη θηρονόμος πέπληθεν ἐϋρρίνων ἐλεφάντων.

A.4 Strabo Geogr.

“” (From Wikipedia⁴) Strabo Geogr., Geographica (0099: 001) “Strabonis geographica, 3 vols.”, Ed. Meineke, A. Leipzig: Teubner, 1877, Repr. 1969. Book 1, chapter 4, section 2, line 12

ἐὰν οὖν ἔτι προσθῶμεν ὑπὲρ τὴν Με-ρόην ἄλλους τρισχιλίους τετρακοσίους, ἵνα τὴν τῶν Αἰγυπτίων νῆσον ἔχωμεν καὶ τὴν Κινναμωμοφόρον καὶ τὴν Ταπροβάνην, ἔσεσθαι σταδίους τρισμυρίους ὀκτακισχιλίους.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 3

αὕτη δ' ἐστὶν ἡ περὶ τὴν Ταπροβάνην· ἡ δὲ Ταπροβάνη πεπίστευται σφόδρα ὅτι τῆς Ἰνδικῆς πρόκειται πελαγία μεγάλη νῆσος πρὸς νότον, μηχανέται δὲ ἐπὶ

3.

4.

A.5. CLAUDIUS PTOLEMAEUS MATH.

τὴν Αἰθιοπίαν πλέον ἢ πεντακισχιλίους σταδίους, ὥς φασιν, ἐξ ἧς καὶ ἐλέφαντα κομίζεσθαι πολὺν εἰς τὰ τῶν Ἰνδῶν ἐμπορία καὶ χελώνεια καὶ ἄλλων φόρτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 17, line 2

Οἱ δέ γε περὶ Διήμαχον τοῖς τρισμυρίοις ἔαν πρὸς- λάβωσι τὸ ἐπὶ τὴν Ταπροβάνην καὶ τοὺς ὄρους τῆς διακεκαυμένης, οὓς οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακισχιλίων θετέον, ἐκτοπιούσι τὰ τε Βάκτρα καὶ τὴν Ἀρίαν εἰς τοὺς ἀπέχοντας τόπους τῆς διακεκαυμένης σταδίους τρισμυρίους καὶ τετρακισχιλίους, ὅσους ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἐπὶ Βορυσθένη φησὶν εἶναι ὁ Ἱππαρχος.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 14, line 32

τῆς τε γὰρ Ἰνδικῆς νοτιωτέραν πολὺ τὴν Ταπροβάνην καλουμένην νῆσον ἀποφαίνουσιν, οἰκουμένην ἔτι καὶ ἀνταίρουσαν τῇ τῶν Αἰγυπτίων νήσῳ καὶ τῇ τὸ κιννάμωμον φερούσῃ γῇ· τὴν γὰρ κρᾶσιν τῶν ἁερῶν παραπλησίαν εἶναι· τῆς τε μετὰ τοὺς Ἰνδοὺς Σκυθίας τῆς ὑστάτης ἀρκτικώτερα ἔστι τὰ κατὰ τὸ στόμα τῆς Ὑρκανίας θαλάττης καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ κατὰ τὴν Ἱέρνην.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 32, line 9

ἐν δὲ τῇ νοτίᾳ ταύτῃ θαλάττῃ πρόκειται τῆς Ἰνδικῆς νήσος οὐκ ἐλάττων τῆς Βρεττανικῆς ἢ Ταπροβάνης· μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐπὶ τὰ ἐσπέρια νεύουσιν, ἐν δεξιᾷ δ' ἔχουσι τὰ ὄρη χώρα ἔστι συχνή, φαύλως οἰκουμένη διὰ λυπρότητα ὑπ' ἀνθρώπων τελέως βαρβάρων οὐχ ὁμοεθνῶν· καλοῦσι δ' Ἀριανούς, ἀπὸ τῶν ὀρῶν διατείνοντας μέχρι Γεδρωσίας καὶ Καρμανίας.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 35, line 17

ἐκπίπτει δ' ὁ παράλληλος οὗτος τῇ μὲν ἐπὶ τοὺς νοτιωτέρους μικρὸν τῆς Ταπροβάνης ἢ ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους οἰκοῦντας, τῇ δ' ἐπὶ τὰ νοτιώτατα τῆς Λιβύης.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 14, line 1

Τὴν δὲ Ταπροβάνην πελαγίαν εἶναι φασὶ νῆσον ἀπέχουσαν τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν κατὰ τοὺς Κωνιακοὺς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν ἑπτὰ πλοῦν, μήκος μὲν ὥς πεντακισχιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 15, line 4

οἷον περὶ τῆς Ταπροβάνης Ὀνησίκριτός φησι μέγεθος μὲν εἶναι πεντακισχιλίων σταδίων, οὐ διορίσας μήκος οὐδὲ πλάτος, διέχειν δὲ τῆς ἡπείρου πλοῦν ἡμερῶν εἴκοσιν· ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναῦς, φαύλως μὲν ἰστιοπεποιημένας κατεσκευασμένας δὲ ἀμφοτέρωθεν [πρώραις] ἐγκοιλίων μητρῶν χωρίς.

A.5 Claudius Ptolemaeus Math.

“” (From Wikipedia⁵)

5.

APPENDIX A. SRI LANKA: ΤΑΠΡΟΒΑΝΗ

Claudius Ptolemaeus Math., *Syntaxis mathematica* (0363: 001) “Claudii Ptolemaei opera quae exstant omnia, vols. 1.1–1.2”, Ed. Heiberg, J.L. Leipzig: Teubner, 1.1:1898; 1.2:1903. Volume 1,1, page 104, line 12

καὶ γράφεται διὰ Ταπρο- βάνης τῆς νήσου.

Claudius Ptolemaeus Math., *Geographia* (lib. 1–3) (0363: 009) “Claudii Ptolemaei geographia, vol. 1.1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1883. Book 1, chapter 14, section 7, line 4

Ἄλλ’ ὁ μὲν διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μεσημβρινὸς ὀλίγω δυτικώτερός ἐστι τοῦ βορείου τῆς Ταπρο- βάνης ἀκρωτηρίου κατὰ τὸν Μαρίνον, ὅπερ ἀντίκειται τῷ Κῶρυ· τοῦτου δ’ ἀφέστηκεν ὁ διὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαίτιος ποταμοῦ ὠριαία διαστήματα ἢ, μοίρας δὲ ραί, καὶ ἔτι ὁ διὰ τῶν ἐκ- βολῶν τοῦ Βαίτιος τοῦ διὰ τῶν Μακάρων νήσων μοίρας εἴ· ὥστε καὶ ὁ μὲν διὰ τοῦ Κῶρυ μεσημ- βρινὸς ἀπέχει τοῦ διὰ τῶν Μακάρων νήσων μι- κρῶ πλέον μοιρῶν ραί, ὁ δὲ διὰ Καττιγάρων τοῦ διὰ τῶν Μακάρων νήσων μικρῶ πλέον τῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοιρῶν ροζ’, κατὰ τὴν αὐτὴν σχε-

Claudius Ptolemaeus Math., *Geographia* (lib. 4–8) (0363: 014) “Claudii Ptolemaei geographia, vols. 1–2”, Ed. Nobbe, C.F.A. Leipzig: Teubner, 1:1843; 2:1845, Repr. 1966. Book 7, chapter C, section 4, line 1

[Πίναξ δέκατος] Ἰνδικῆς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ· [Πίναξ ἐνδέκατος] Ἰνδικῆς τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ· Σινῶν· [Πίναξ δωδέκατος] Ταπροβάνης νήσου καὶ τῶν περὶ αὐτήν· Ὑπογραφή κεφαλαιώδης τοῦ τῆς οἴκου- μένης πίνακος· Κρικωτῆς σφαίρας μετὰ τῆς οἰκουμένης κατα- γραφή· Ὑπογραφή τοῦ ἐκπετάσματος.

Claudius Ptolemaeus Math., *Geographia* (lib. 4–8) Book 7, chapter 4, section T, line 1

<γ> οὔτε μέντοι χαλκᾶ τεῖχη φασὶν αὐτὴν ἔχειν, οὔτε ἄλλο τι ἀξιόλογον· περιέχεται δὲ ἀπὸ τῶν Καττιγάρων πρὸς τὰς δυσμὰς ἀγνώστῳ γῆ, περιλαμβανούσῃ τὴν <Πρασώδη> θάλασσαν μέχρι τοῦ Πράσου ἀκρωτηρίου, ἀφ’ οὗ ἄρχεται, ὡς εἴρηται, ὁ τῆς <Βατραχείας θαλάσσης> κόλπος, συνάπτων τὴν γῆν τῷ τε Ῥαπτῷ ἀκρωτηρίῳ καὶ νοτίοις μέρεσι τῆς Ἀζανίας.

Ταπροβάνης νήσου θέσις.

Claudius Ptolemaeus Math., *Geographia* (lib. 4–8) Book 7, chapter 4, section 1, line 2

Τῷ δὲ Κῶρυ ἀκρωτηρίῳ, τῷ τῆς Ἰνδικῆς, ἀν- τίκειται τὸ τῆς Ταπροβάνης νήσου ἄκρον, ἣτις ἐκαλεῖ- το πάλαι Σιμούνδου, νῦν δὲ Σαλίκη· καὶ οἱ κατέχον- τες αὐτὴν κοινῶς <Σάλαι>, μάλλοις γυναικείοις εἰς ἅπαν ἀναδεδεμένοι.

Claudius Ptolemaeus Math., *Geographia* (lib. 4–8) Book 7, chapter 4, section 11, line 1

A.6. CLAUDIUS AELIANUS SOPH.

Πρόκειται δὲ τῆς Ταπροβάνης στίφος νή-
σων, ὅς φασιν εἶναι τὸν ἀριθμὸν
,<α<τοη>>.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 11, line 3

Τῶν δὲ ἀξιολογωτέρων <νήσων> ἡ χερσονήσων πρώτη μὲν Ταπροβάνη, δευτέρα δὲ τῶν Βρετανικῶν ἡ Ἀλουϊῶνος, τρίτη δὲ ἡ Χρυσῇ Χερσό- νησος, τετάρτη δὲ τῶν Βρετανικῶν ἡ Ἰουερνία, πέμ- πτη δὲ ἡ Πελοπόννησος, ἕκτη δὲ ἡ Σικελία, ἑβδόμη δὲ ἡ Σαρδῶ, ὀγδόη δὲ ἡ Κύρνος, ἐνάτη δὲ ἡ Κρήτη, δεκάτη δὲ ἡ Κύπρος.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 1, section 3, line 3

Παρά γὰρ ταύτην τὴν αἰτίαν τὸ μὲν Ἰνδικὸν πέλαγος μετὰ τὴν Ταπρο- βάνην ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἀπέστρεψαν, ἐνστάντος αὐτοῖς τοῦ πίνακος πρὸς τὴν ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς προχώρησιν, ἐπεὶ μηδὲν εἶχε τοιοῦτον ἐπὶ τῆς ὑπερκειμένης κατὰ τὸ βόρειον Σκυθίας ἀντιπαραγράφειν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 28, section 1, line 2

Ὁ ι<β> καὶ τελευταῖος πίναξ τῆς Ἀσίας περιέχει τὴν <Ταπροβάνην> νῆσον σὺν ταῖς περὶ αὐτὴν νήσοις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 29, section 28, line 2

Ἰνδικὴ ἡ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Σινῶν χώρα· πίναξ ιβ'. Ταπροβάνη ἡ νῆσος.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 30, section 26, line 5

Ὁ δωδέκατος καὶ τελευταῖος ἀπὸ μοιρῶν ρ<ι>τ ἕως μοιρῶν ρλ<ε>. γίνεται μῆκος μοιρῶν <ι>θ· πλάτος ἀπὸ βορείων μοιρῶν <ι>β ☒ ἢ διὰ τὴν Κῶρυ ἀκρωτη- ρίου καταγραφὴν ὥς ἂν φαινόμενον τῆς πρὸς τὴν Ἰνδικὴν σχέσιν τῆς Ταπροβάνης ἐμφαίνῃ μοιρῶν ι<γ> γ'. ἀπὸ δὲ νοτίων μοιρῶν <τ> ☒· ὥς συνάγεσθαι πλάτος μοιρῶν <ι>θ ☒ γ ἢ ὅλων εἴκοσι.

A.6 Claudius Aelianus Soph.

“” (From Wikipedia⁶) Claudius Aelianus Soph., De natura animalium (0545: 001)

“Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta, vol. 1”, Ed. Hercher, R. Leipzig: Teubner, 1864, Repr. 1971. Book 16, section 17, line 3

6.

APPENDIX A. SRI LANKA: ΤΑΠΡΟΒΑΝΗ

Ἐν δὲ τῇ καλουμένῃ Μεγάλῃ θαλάττῃ καὶ νῆσον ἄδουσι μεγίστην, καὶ ὄνομα αὐτῆς ἀκούω Ταπροβά- νην· πάνυ δὲ δολιχὴν πυκνάζομαι καὶ ὑψηλὴν τὴν νῆσον εἶναι, καὶ μῆκος μὲν ἔχειν σταδίων ἑπτακισχι- λίων, πλάτος δὲ πεντακισχιλίων, καὶ ἔχειν οὐ πόλεις, ἀλλὰ κώμας πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας· στέγας δὲ ἔχουσιν ἔνθα κατὰγονται οἱ ἐπιχώριοι ἐκ ξύλων πε- ποιημένας, ἥδη δὲ καὶ δονάκων.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 18, line 2

Ἡ τοίνυν νῆσος ἡ ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, ἣν καλοῦσι Ταπροβάνην, ἔχει φοι- κῶνας μὲν θαυμα- στῶς πεφυτευμένους ἐς στοῖχον, ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς ἄβροῖς τῶν παραδείσων οἱ τούτων μελεδωνοὶ φυτεύ- ουσι τὰ δένδρα τὰ σκιαδηφόρα, ἔχει δὲ καὶ νομὰς ἐλεφάντων πολλῶν καὶ μεγίστων.

A.7 Aristophanes Gramm.

“” (From Wikipedia⁷) Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome sub junctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* (0644: 001)

“Excerptorum Constantini de natura animalium libri duo. Aristophanis historiae animalium epitome”, Ed. Lambros, S.P. Berlin: Reimer, 1885; *Commentaria in Aristotelem Graeca*, suppl. 1.1. Chapter 2, section 130, line 1

Ἡ μέντοι νῆσος ἡ μεγάλη ἣν καλοῦσιν Ταπροβάνην ἔχει φοι- κῶνας μὲν θαυ- μαστῶς πεφυτευμένους εἰς στοῖχον, ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς ἄβροῖς τῶν παραδείσων οἱ τούτων μελεδωνοὶ φυτεύουσι τὰ δένδρα τὰ σκιαδηφόρα.

A.8 Alexander Rhet.

“” (From Wikipedia⁸) Alexander Rhet., *Fragmenta et titulus* (0698: 002) “*Supplementum Hellenisticum*”, Ed. Lloyd-Jones, H., Parsons, P. Berlin: De Gruyter, 1983. Fragment 36, line 1

Ἀσία

Δῶρός τ' ἀγχιάλός τ' Ἰόπη προύχουσα θαλάσσης Μελίταια Σάταλα εἰς Ὑρκα- νίδα λίμνην μεσσοβαθῆς δ' ἄρα νῆσος ἀλὸς κατὰ βένθος Ἐρυθρῆς Ὠγυρις, ἔνθα τε τύμβος ἀλὸς μεδέοντος Ἐρύθρα κέκληται Βήλου δ' αὖ Κίτιόν τε καὶ ἱμερόεσσα Λάπηθος νῆσος τετράπλευρος, ἀλίστεφανος Ταπροβάνη, θηρονόμος πέπληθεν ἐϋρ- ρίνων ἐλεφάντων.

7.

8.

A.9. PYTHEAS PERIEG.

A.9 Pytheas Perieg.

“” (From Wikipedia⁹)

Pytheas Perieg., Fragmenta (1650: 001)

“Pytheas von Massalia”, Ed. Mette, H.J. Berlin: De Gruyter, 1952. Fragment 6a, line 13

ἐὰν οὖν ἔτι προσθῶμεν ὑπὲρ τὴν Μερόην ἄλλους τρισχιλίους τετρακοσίους, ἵνα τὴν τῶν Αἰγυπτίων Νῆσον ἔχωμεν καὶ τὴν Κινναμωμοφόρον καὶ τὴν Ταπροβάνην, ἔσεσθαι σταδίου τρισμυρίου ὀκτακισ- χιλίους.

A.10 Epiphanius Scr. Eccl.

“” (From Wikipedia¹⁰) Epiphanius Scr. Eccl., Appendices ad indices apostolorum discipulorumque (2021: 043) “Prophetarum vitae fabulosae”, Ed. Schermann, T. Leipzig: Teubner, 1907. Page 127, line 6

Ὁ εὐνοῦχος Κανδάκης τῆς βασιλείσσης Αἰθιοπῶν ἐν Ἄρα- βία τῇ εὐδαίμονι καὶ ἐν Ταπροβάνη νήσῳ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἐρυθρᾷ ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, λόγος δὲ ἔχει καὶ μεμαρτυρηκεῖν αὐτὸν ἐνδόξως καὶ ταφῇ- ναι ἐκεῖ· καὶ ἐστὶν αὐτοῦ τὸ κοιμητήριον ὄπλον ἀκαταμάχη- τον τοῖς πιστοῖς ἀλιτηρίων βαρβάρων, φυγαδευτήριον νόσους ἀπελαύνον καὶ ἰάματα ἐνεργοῦν ἕως καὶ σήμερον.

A.11 Theon Math.

“” (From Wikipedia¹¹)

Theon Math., Commentaria in Ptolemaei syntaxin mathematicam i–iv (2033: 001) “Commentaires de Pappus et de Théon d’Alexandrie sur l’Almageste, vols. 2–3”, Ed. Rome, A. Vatican City: Biblioteca Apostolica Vaticana, 2:1936; 3:1943; Studi e Testi 72 & 106. Page 657, line 2

οὗτος δὲ ἀπέχει τοῦ ἰσημερινοῦ μοίρας δ δ’, »καὶ γράφεται διὰ Ταπροβάνης τῆς νήσου.

Theon Math., Commentaria in Ptolemaei syntaxin mathematicam i–iv Page 662, line 5

Ὅτι δὲ καὶ διὰ Ταπροβάνης ἐστὶν ὁ τοιοῦτος παράλληλος γέγραπται ἐν τῇ Γεω- γραφίᾳ.

9.
10.
11.

APPENDIX A. SRI LANKA: ΤΑΠΡΟΒΑΝΗ

Theon Math., Commentaria in Ptolemaei syntaxin mathematicam i-iv Page 664, line 8

§Διαλαβὼν οὖν περὶ τῶν ιδιωμάτων τοῦ δευτέρου καὶ διὰ Ταπροβάνης ἀμφισκίου παραλλήλου, καὶ ἔτι τῶν τούτου ἐξῆς ἀμφισκίων, ἐλθὼν ἐπὶ τὸν ἔβδομον διὰ Σοήνης γραφόμενον παράλληλον, ἔνθα ἡ ἀπόστασις τοῦ παραλλήλου ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἦτοι τὸ ἕξαρχμα μοιρῶν ἐστὶν κγ να, ὅσον ἔγγιστα καὶ ὁ ἰσημερινὸς ἀπέχει τοῦ τροπικοῦ, φησὶν ὅτι «πρῶτος» δέ ἐστιν οὗτος τῶν καλουμένων ἑτεροσκίων.

Theon Math., Commentaria in Ptolemaei syntaxin mathematicam i-iv Page 704, line 12

Οἷον ὡς ἐπὶ τῆς ὀρθῆς σφαίρας, ἐπειδὴ ἐπὶ μὲν τῆς μεγίστης ἡμέρας ὥρων οὔσης ἰσημερινῶν ἰβ τῇ πρώτῃ δεκαμοιρίᾳ συναναφέρονται χρό- νοι θ ι, ἐπὶ δὲ τοῦ διὰ τοῦ Αὐαλιτικοῦ κόλπου, ἔνθα ἡ μεγίστη ἡμέρα ὥρων ἐστὶν ἰσημερινῶν ἰβ ☐', παράκειται τῇ αὐτῇ δεκαμοιρίᾳ τοῦ Κριοῦ συναναφερόμενοι χρόνοι η λε, ἐὰν τοὺς συναναφε- ρομένους χρόνους τῇ αὐτῇ δεκαμοιρίᾳ ἐπὶ τῆς διὰ Ταπροβάνης οἰκήσεως, ἔνθα ἡ μεγίστη ἡμέ- ρα ὥρων ἐστὶν ἰσημερινῶν ἰβ δ', βουλόμεθα λαμβάνειν διὰ τῶν γραμ- μικῶν δείξεων, εὐρήσομεν διὰ τῶν ἐπιλογισμῶν συναναφερομένους τῇ εἰρημένῃ δε- καμοιρίᾳ τοῦ Κριοῦ χρόνους η νβ ἔγγιστα, ὅσοι καὶ ἐκ τῆς καθ' ὁμαλὴν παραύξησιν ἑξαναλογίας καταλαμβάνονται.

A.12 Joannes Stobaeus Anthologus

“” (From Wikipedia¹²) Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium (2037: 001) “Ioannis Stobaei anthologium, 5 vols.”, Ed. Wachsmuth, C., Hense, O. Berlin: Weidmann, 1–2:1884; 3:1894; 4:1909; 5:1912, Repr. 1958. Book 1, chapter 40, section 1, line 134

Ἐν τούτῳ γε μὴν νῆσοι μεγάλαι τυγχάνουσιν, αἱ [τε] δύο Βρετανικαὶ λεγό- μεναι [καὶ] Ἀλβιον καὶ Ἰέρνη, τῶν προϊστορημένων μεί- ζους, ὑπὲρ Κελτοὺς κείμεναι· τούτων δὲ ἐλάττους ἢ τε Ταπροβάνη πέραν Ἰνδῶν, λοξὴ πρὸς τὴν οἰκουμένην, καὶ ἡ Φοβέα [Εὐβοία] καλουμένη, κατὰ τὸν Ἀράβιον κειμένη κόλπον.

A.13 Philostorgius Scr. Eccl.

“” (From Wikipedia¹³) Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) (2058: 001) “Philostorgius. Kirchengeschichte, 3rd

12.

13.

A.14. PALLADIUS SCR. ECCL.

edn.”, Ed. Winkelmann, F. (post J. Bidez) Berlin: Akademie-Verlag, 1981; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Book 3, fragment 10, line 9

ἔτι δὲ καὶ διότι ὁ νῦν Ὑφασις καλούμενος ποταμός, ὃν ἡ γραφὴ Φησῶν ὀνομάζει, καὶ αὐτὸς τοῦ Παραδείσου ἀναβλύζων, ἐκ τῶν ἀρκτῶων μᾶλλον τῆς Ἀνατολῆς μερῶν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν φαίνεται ῥέων καὶ εἰς τὸν ταύτῃ Ὠκεανὸν τὸ ῥεῖθρον εἰσερευγόμενος, ἀντικρὺ τῆς νήσου Ταπροβάνης.

A.14 Palladius Scr. Eccl.

“” (From Wikipedia¹⁴) Palladius Scr. Eccl., De gentibus Indiae et Bragmanibus [Sp.] (2111: 005) “Palladius. De gentibus Indiae et Bragmanibus”, Ed. Berghoff, W. Meisenheim am Glan: Hain, 1967. Chapter 1, section 4, line 5

ἐκεῖ δὲ χρονί- σας καὶ πολλὴν συνήθειαν κτησάμενος ἠθέλησε καὶ ἐπὶ τὴν Ταπροβάνην εἰσελθεῖν νῆσον, ἔνθα εἰσὶν οἱ λεγόμενοι Μακρόβιοι. ζῶσι γὰρ εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην ἕως ἑκατὸν πεντήκοντα ἐτῶν οἱ γέροντες δι’ ὑπερβολὴν τῆς τῶν ἀέρων εὐκρασίας καὶ ἀνεξηρευ- νήτου κρίματος θεοῦ.

Palladius Scr. Eccl., De gentibus Indiae et Bragmanibus [Sp.] Chapter 1, section 10, line 3

ἀπελύθην δέ, φησιν, ἐκεῖθεν τῷ τρόπῳ τούτῳ. ἕτερος βασιλεὺς ποιήσας μάχην μετὰ τοῦ κατέχοντός με διέβαλεν αὐ- τὸν πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα τὸν ἐν Ταπροβάνῃ νήσῳ καθεζόμε- νον ὡς ἄνδρα ἀξιόλογον Ῥωμαῖον αἰχμάλωτον λαβὼν τοῦτον ἔχει εἰς ὑπηρεσίαν ἀγενεστάτην.

A.15 Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol.

“” (From Wikipedia¹⁵)

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei (2934: 004) “Die Schriften des Johannes von Damaskos, vol. 2”, Ed. Kotter, B. Berlin: De Gruyter, 1973; Patristische Texte und Studien 12. Section 24b, line 25

ιδίως, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ γ’ Φρυγία μεγάλη δ’ Λυκία ε’ Γαλατία ς’ Παφλαγονία ζ’ Παμφυλία η’ Καππαδοκία θ’ Ἀρμενία μικρά ι’ Κιλικία ια’ Σαρματία ἡ ἐντὸς Ἀσίας ιβ’ Κολχίς ιγ’ Ἰβηρία ιδ’ Ἀλβανία ιε’ Ἀρμενία μεγάλη ις’ Κύπρος νῆσος ιζ’ Συρία κοίλη ιη’ Συρία Φοινίκη ιθ’ Συρία Παλαιστίνη κ’ Ἀραβία Πετραία κα’ Μεσοποταμία κβ’ Ἀραβία ἔρημος κγ’ Βαβυλωνία κδ’ Ἀσσυρία κε’ Σουσιανή κς’ Μηδία κζ’ Περσίς κη’ Παρθία κθ’ Καρμανία ἔρημος λ’ Καρμανία ἑτέρα λα’ Ἀραβία εὐδαίμων λβ’ Ὑρκανία

14.

15.

APPENDIX A. SRI LANKA: ΤΑΠΡΟΒΑΝΗ

λγ' Μαργιανή λδ' Βακτριανή λε' Σογδιανή λς' Σακῶν λζ' Σκυθία ἡ ἐντὸς Ἰμάου ὅρους λη' Σκυθία ἡ ἐκτὸς Ἰμάου ὅρους λθ' Σηρικὴ μ' Ἀρεία μα' Παροπανισάδαι μβ' Δραγγιανή μγ' Ἀραχωσία μδ' Γεδρωσία με' Ἰνδικὴ ἡ ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μς' Ἰνδικὴ ἡ ἐκτὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μζ' Σῖναι μη' Ταπροβάνη νῆσος.

A.16 Joannes Camaterus Astrol., Astron.

“” (From Wikipedia¹⁶)

Joannes Camaterus Astrol., Astron., *Introductio in astronomiam* (3014: 001) “Johannes Kamateros. Εἰσαγωγὴ ἀστρονομίας”, Ed. Weigl, L. Leipzig: Teubner, 1908. Line 3916

ἐπέχει δὲ καὶ τὰς χώρας πόλεων ἐπισήμων Λιβύην Ἀραβίαν τε, Ἰνδικὴν ἐντὸς Γάγγου, Αἰθιοπίαν τὴν ἐντὸς Αἰγύπτου τὴν ἐκτὸς τε, Σινώπην καὶ Ταπροβάνην ἢ καὶ Νῖσαν, ὑπάρχων καὶ ποδισμοὺς .

A.17 Laonicus Chalcocondyles Hist.

“” (From Wikipedia¹⁷)

Laonicus Chalcocondyles Hist., *Historiae* (3139: 001) “Laonici Chalcocandylae historiarum demonstrationes, 2 vols. in 3”, Ed. Darkó, E. Budapest: Academia Litterarum Hungarica, 1:1922; 2.1:1923; 2.2:1927. Volume 1, page 152, line 21

Σίνης τε βασιλεύει καὶ Ἰνδίας [καὶ] ξυμπάσης, καὶ διήκει αὐτῷ ἡ χώρα ἐπὶ Ταπροβάνην νῆσον, ἐς Ἰνδικὴν θάλασσαν, ἐς ἣν οἱ μέγιστοι τῆς Ἰνδίας χώρας ποταμοὶ ἐκδιδοῦσιν, ὃ τε Γάγγης, Ἰνδός, Ἀκεσίνης, Ὑδάσπης, Ὑδραώτης, Ὑφασις, μέγιστοι δὲ οὗτοι ὄντες τῆς χώρας.

Laonicus Chalcocondyles Hist., *Historiae* Volume 1, page 153, line 6

ὀρμώμενος δὲ οὗτος ἀπὸ τῆς ὑπὲρ Γάγγην χώρας καὶ τῆς παραλίου Ἰνδικῆς καὶ Ταπροβάνης, ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν βασιλέα Χαταΐης, τῆς χώρας τῆς ἐντὸς Γάγγου καὶ Ἰνδοῦ, καὶ καταστρεφάμενον τὴν ταύτην χώραν τὰ βασιλεία ἐν ταύτῃ δὴ τῇ πόλει ποιήσασθαι· ξυμβῆναι δὲ τότε γενέσθαι ὅφ' ἐνὶ βασιλεῖ ξύμπασαν τὴν Ἰνδικὴν χώραν.

A.18 Marcianus Geogr.

“” (From Wikipedia¹⁸)

16.

17.

18.

A.18. MARCIANUS GEOGR.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri (4003: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Book 1, section A, line 18

Ἰνδικῆς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κόλπων καὶ νήσων περίπλους. Ταπροβάνης νήσου περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 1, line 24

ποις, ἡ τῶν πολλῶν σπουδὴ καὶ φιλομαθία σαφῆ κατ- ἔστησεν) ἐκ τῆς γεωγραφίας τοῦ θειοτάτου καὶ σοφω- τάτου Πτολομαίου ἔκ τε τῆς Πρωταγόρου τῶν σταδίων ἀναμετρήσεως, ἣν τοῖς οἰκείοις τῆς γεωγραφίας βιβλίοις προστέθεικεν, ἔτι μὴν καὶ ἐτέρων πλείστων ἀρχαίων ἀνδρῶν, τὸν περίπλουν ἀναγράψαι προειλόμεθα ἐν βιβλίοις δυοῖ, τὸν μὲν ἐῷον καὶ μεσημβρινὸν ὠκεανὸν ἐν τῷ προ- τέρῳ βιβλίῳ, τὸν δ' ἐσπέριον καὶ τὸν ἀρκτῶον ἐν τῷ δευτέρῳ, ἅμα ταῖς ἐν αὐτοῖς κειμέναις μεγίσταις νήσοις, τῇ τε Ταπροβάνη καλουμένῃ, τῇ Παλαισιμούνδου λεγομένη πρότερον, καὶ ταῖς Πρεττανικαῖς ἀμφοτέραις νήσοις· ὧν τὴν μὲν πρώτην κατὰ [τὸ] μεσαίτατον τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους κεῖσθαι συνέστηκε, τὰς δ' ἐτέρας δύο ἐν τῷ ἀρκτῶ ὠκεανῷ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 8, line 2

Τῶν δὲ μεγίστων νήσων ἡ χερσονήσων, καὶ τῆς πρώτης τάξεως, πρώτη μὲν ἡ Ταπροβάνη νήσος ἡ Πα- λαισιμούνδου καλουμένη πρότερον, νῦν δὲ Σαλική· δευτέρα δὲ τῶν Πρεττανικῶν ἡ Ἀλβίων, τρίτη δὲ ἡ Χρυσῇ χερσονήσος, τετάρτη δὲ τῶν Πρεττανικῶν ἡ Ἰουερνία, πέμπτη δὲ ἡ Πελοπόννησος, ἕκτη δὲ [ἡ] Σικελία, ἐβδόμη δὲ ἡ Σαρδὼ, ὀγδόη δὲ [ἡ] Κύρνος, ἐνάτη [ἡ] Κρήτη, δεκάτη [ἡ] Κύπρος.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 16, line 8

Καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Γεδρωσίας ἔθνος κείμενον τυγχάνει· ἐξῆς δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Ἰνδικὴ ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ κει- μένη, ἥς κατὰ τὸ μεσαίτατον τῆς ἡπείρου νήσος κατ- αντικρὺ κεῖται μεγίστη Ταπροβάνη καλουμένη.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 35T, line 1

Καὶ ἡ μὲν ὅλη πε- ριγραφὴ τοιαύτη· [τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτως ἔχει·] [Λεῖπει τὰ κατὰ μέρος] Ὁ δὲ πᾶς περίπλους ἀπὸ τοῦ Ναυστάθμου λιμένος μέ- χρι τοῦ Κῶρου ἀκρωτηρίου τοῦ μέρους τοῦ προειρημέ- νου τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς σταδίων „β αψκέ’.

ΤΑΠΡΟΒΑΝ*ἡΣ ΝΗΣΟΥ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 35, line 2

Τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Ἰνδικῆς τῷ καλουμένῳ Κῶρου ἀντίκειται τὸ τῆς Ταπροβάνης νήσου ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Βόρειον.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 35, line 3

Ἡ δὲ Ταπροβάνη νήσος πρότε- ρον μὲν ἐκαλεῖτο Παλαισιμούνδου, νῦν δὲ Σαλική.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 36, line 2

APPENDIX A. SRI LANKA: ΤΑΠΡΟΒΑΝΗ

***** Μετὰ δὲ τὸ Βόρειον τοίνυν ἀκρωτήριον ἡ ὅλη περιγραφὴ καὶ ὁ περίπλους τῆς Ταπροβάνης νήσου τὸν τρόπον ἔχει τοῦτον· κατὰ μὲν διάμετρον τῷ μήκει στά- διοι ϑφ', τῷ δὲ πλάτει στάδιοι ζφ'.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 36, line 9

Οἱ πάντες τοῦ περίπλου τῆς Ταπροβάνης νήσου στάδιοι <β, ςτπε'>.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 36, line 10

Καὶ περὶ μὲν τῆς Ταπροβάνης νήσου τοσαῦτα εἰρήσθω.

A.19 Stephanus Gramm.

“” (From Wikipedia¹⁹) Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) (4028: 001) “Stephan von Byzanz. Ethnika”, Ed. Meineke, A. Berlin: Reimer, 1849, Repr. 1958. Page 115, line 1

<Ἀργυρᾶ,> μητρόπολις [τῆς] ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνης νήσου, ὃ ἐστὶ κριθῆς νήσου· καὶ γὰρ εὐφορωτάτη ἐστὶ καὶ πλεῖστον ποιεῖ χρυσόν.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 602, line 16

ὁ πολίτης Ταποσειρίτης. <Ταπροβάνη,> νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσση.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 602, line 18

Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Λύχνος νῆσος τετράπλευρος, ἁλιστέφανος Ταπροβάνη, θηρονόμος πέπληθεν ἐυρρίνων ἐλεφάντων.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 661, line 6

ἐστὶ καὶ ἄλλος ποταμὸς <Φᾶσις> ἐν τῇ Ταπροβάνη.

A.20 Cosmas Indicopleustes Geogr.

“” (From Wikipedia²⁰) Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana (4061: 002) “Cosmas Indicopleustès. Topographie chrétienne, 3 vols.”, Ed. Wolska-Conus, W. Paris: Cerf, 1:1968; 2:1970; 3:1973; Sources chrétiennes 141, 159, 197. Book pinax, section 3, line 34

Ἔτι ἔξωθεν τῆς βίβλου· Λόγος ἰα' Καταγραφὴ ζώων Ἰνδικῶν καὶ περὶ αὐτῶν διήγησις· ἔτι καὶ περὶ δένδρων καὶ τῆς Ταπροβάνης.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 45, line 11

Αὕτη δὲ ἡ χώρα τοῦ μεταξίου ἐστὶν ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ πάντων Ἰνδία, κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος εἰσιόντων τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, περαι- τέρω πολὺ τοῦ Περσικοῦ

19.

20.

A.20. COSMAS INDICOPLEUSTES GEOGR.

κόλπου καὶ τῆς νήσου τῆς καλου- μένης παρὰ μὲν Ἰνδοῖς, Σελεδίβα, παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλησι, Ταπροβάνη, Τζίνιστα οὕτω καλουμένη, κυκλουμένη πάλιν ἐξ ἀριστερῶν ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ, ὥσπερ καὶ ἡ Βαρβαρία κυκλοῦ- ται ἐκ δεξιῶν ὑπ' αὐτοῦ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 46, line 6

Ὅσον γὰρ διάστημα ἔχει ὁ κόλπος ὁ Περσικὸς εἰσερχόμενος ἐν Περσίδι, το- σοῦτο διάστημα πάλιν ἀπὸ τῆς Ταπροβάνης καὶ περαιτέρω ποιεῖ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ εἰσερχόμενός τις ἐν αὐτῇ τῇ Τζίνιστα, μετὰ τὸ καὶ διαστήματα πάλιν ἱκανὰ ἔχειν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Περσικοῦ κόλπου, ὅλον τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἕως Τα- προβάνης καὶ ἐπέκεινα.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 3, section 65, line 1

Ἐν Ταπροβάνη νήσῳ ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ Ἰνδίᾳ, ἔνθα τὸ Ἰνδικὸν πέλαγός ἐστι, καὶ Ἑκκλησία χριστιανῶν ἐστὶν ἐκεῖ καὶ κληρικοὶ καὶ πιστοί, οὐκ οἶδα δὲ εἰ καὶ περαι- τέρω.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section t, line 3

ΛΟΓΟΣ ΙΑ' Καταγραφή περὶ ζώων ἰνδικῶν καὶ περὶ δένδρων ἰνδικῶν καὶ περὶ τῆς Ταπροβάνης νήσου.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 12, line 8t

Περὶ τῆς Ταπροβάνης νήσου

Αὕτη ἐστὶν ἡ νῆσος ἡ μεγάλη ἐν τῷ Ὠκεανῷ, ἐν τῷ Ἰνδικῷ πελάγει κειμένη, παρὰ μὲν Ἰνδοῖς καλουμένη Σιελε- δίβα, παρὰ δὲ Ἑλλησι Ταπροβάνη, ἐν ᾗ εὐρίσκεται ὁ λίθος ὁ ὑάκινθος· περαιτέρω δὲ κεῖται τῆς χώρας τοῦ πιπέρεως.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 9

Λοιπὸν ἔξω ὡς ἀπὸ πέντε νυχθημέρων τῆς στερεᾶς εἰς τὸν Ὠκεανόν ἐστὶν ἡ Σιελεδίβα, τουτέστιν ἡ Ταπροβάνη.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 17, line 3

Ποτὲ γοῦν τις ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα πραγματευομένων ὀνόματι Σώπατρος, ὃν ἴσμεν πρὸ τριάκοντα πέντε ἐτῶν τελευ- τήσαντα, εἰσελθὼν ἐν τῇ Ταπροβάνη νήσῳ πρα- γματείας ἕνεκα ἔτυχε καὶ ἀπὸ Περσίδος ὀρμησαι πλοῖον.

A.21 Eustathius Philol., Scr. Eccl.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem (4083: 006) “” (From Wikipedia²¹)

“Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 568, line 6

“Οτι τὸ μέγεθος τῶν Βρεττανίδων νήσων, ἃς ἄλλοι, ὡς προερρέθη, διὰ τοῦ π Πρεττανίδας καλοῦσιν, οὐ μόνον ὁ Διονύσιος ἐνέφηεν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἀλλὰ δηλοῖ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῇ γεωγραφικῇ ὑψη- γήσει, λέγων ὅτι τῶν νήσων πρωτεύει ἡ Ἰνδικὴ Τα- προβάνη μεγέθει καὶ δόξῃ, μεθ’ ἣν ἡ Βρεττανικὴ, τρίτη ἡ Χρυσὴ χερρόνησος, τετάρτη ἐτέρα Βρεττανῶν ἡ Ἰουερνία, πέμπτη Πελοπόννησος, Σικελία μετ’ αὐτὴν ἕκτη, ἐβδόμη Σαρδῶ, ὀγδόη Κύρνος, Κρήτη ἐννάτη· ἐπὶ δὲ ταύταις ἡ Κύπρος οὕσα δεκάτη γίνεται τοῦ καταλόγου κορωνίς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 591, line 1

“Οτι ἡ Ταπροβάνη ποτὲ Σαλικὴ ὀνομασθεῖσα νήσος ἐστὶ πελαγία, οὐκ ἐλάττων τῆς Βρεττανικῆς, κατὰ τὴν ἱστορίαν, τετράπλευρος, θηρονόμος, πεπλη- θυῖα εὐρίνων ἐλεφάντων, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Λύχνος ἐπιλεγόμενος· ταύτην τὴν νῆσον ὁ Διονύσιος μητέρα φησὶν ἐλεφάντων Ἀσιηγενέων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 591, line 9

Λέγει δὲ αὐ- τὴν καὶ Κωλιάδος νῆσον μεγάλην, ὃ ἐστὶν Ἀφροδίτης, ὅποια καὶ ἡ Κύπρος, διὰ τὸ καὶ τοὺς ἐν τῇ Ταπρο- βάνη ἀνθρώπους γυναικείῳ κόσμῳ φαιδρύ- νεσθαι, ἄλλως τε τὰ εἰς Ἀφροδίτην θρυπτομένους, ἔτι δὲ καὶ ἐμπλε- κομένους τὰς τρίχας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 596, line 1

“Οτι εὐρυτάτη τὸ μέγεθος ἡ Ταπροβάνη.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 596, line 2

Φη- σὶν οὖν καὶ ὁ Γεωγράφος· «Ταπροβάνη πελαγία νήσος μεγάλη, πολὺ τῆς ἡπείρου διέχουσα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 45

Ναὶ μὴν, φησὶ, καὶ οἱ λειμῶνες ἐκεῖ αἰεὶ κομῶσι πετάλοις· ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος αὔξεται, ἄλλοθι δὲ ὕλαι θάλλουσιν Ἐρυ- θραίου καλάμου, τοῦ ἀρωματικοῦ δηλαδὴ, Ἐρυθραίου λεγομένου διὰ τὸ τὴν Ἰνδίαν ἕως καὶ εἰς τὸν Ἐρυθραῖον παρῆκειν ὡκε-

21.

A.22. PARAPHRASES IN DIONYSIUM PERIEGETAM

ανόν· ὅπερ δῆλόν ἐστι καὶ ἐκ τοῦ τὴν Γαγγίτιν χώραν κατὰ τὸν Διονύσιον περὶ τὰ τέρματα ἔλκεσθαι τῆς Κωλιάδος γῆς, ἥτοι τῆς Ταπροβάνης, ὅπου τὰ μέγιστα κήτη, ἅπερ αὐτὸς Ἑρυθραίου πόντου εἶπε βοτά.

A.22 Paraphrases In Dionysium Periegetam

“” (From Wikipedia²²)

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem (4174: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 587-605, line 6

Ἐκεῖθεν δὲ στραφεὶς ἔμπροσθεν τῆς νοτίας ἄκρας ταχέως ἐπὶ τὴν Ταπροβάνην, μεγάλην νῆσον τῆς Κωλιάδος, ἥτοι τῆς Ἀφροδίτης, παραγενήσῃ, τὴν μητέρα τῶν ἐλεφάντων τῶν ἐξ Ἀσίας τὸ γένος ἔχόν- των· ὑπὲρ ἧστινος Ταπροβάνης ἄνωθεν ἐν τῷ ζωδιακῷ τοῦ οὐρανοῦ κύκλῳ ὁ διάπυρος καρκίνος ἀναστρέφεται, ὡς ἐπιπολάζοντος τοῦ ἡλίου ἐκεῖ διὰ τὸ μέγεθος αὐτῆς.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 587-605, line 12

Καὶ γὰρ πλατεῖά ἐστιν ἡ Ταπροβάνη κατὰ τὸ μέγε-θος.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 933-953, line 16

Τότε δὲ καὶ τὰ πρόβατα τοῖς δασέσι μαλλοῖς ἐν τῇ βοσκῇ ἐβαρύνετο, αὐτόματοι δὲ τοῖς ὕδασι καὶ αἱ λίμναι κατέρρεον, ἀπὸ δὲ τῶν ἐτέρων ἀοικήτων νήσων, ἤγουν τῶν περὶ Ταπροβάνην, αἱ ὄρνιθες παρεγένοντο ἀκεραίων καὶ ἀφθάρτων κιναμώ-μων τὰ φύλλα φέρουσαι.

A.23 Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol.

“” (From Wikipedia²³)

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) (4374: 001) “Anonymi christiani Hermippus De astrologia dialogus”, Ed. Kroll, W., Viereck, P. Leipzig: Teubner, 1895; Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. Page 55, line 18

Μετὰ δὲ τὸν ἰσημερινὸν καὶ τὴν θέσιν ἐκείνην ἱστορεῖται εἶναι ἡ Ταπροβάνη νῆσος, καὶ μετ’ αὐτὴν τὸ διὰ Μερόης κλίμα, ὅπερ ἐγνωσμένον ὄν πρῶτον εἴρηται.

22.

23.

A.24 Scholia In Dionysium Periegetam

“” (From Wikipedia²⁴) Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) (5019: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 58

Τό τε Ἰνδικὸν πέλαγος, ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἑρυθρᾶς, ἄρχεται μὲν ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, παρατείνει δὲ μέσον ἔχον Ταπροβάνην νῆσον ἕως Μεγάλου τοῦ παρ’ Ἰνδοῖς τε καὶ Σινδοῖς οὕτως καλουμένου ἑξῆς κόλπου.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 108

Πρωτεύει μὲν ἡ Ἰνδικὴ Ταπροβάνη με- γέθει καὶ δόξῃ· μεθ’ ἣν ἡ Βρεττανικὴ καλουμένη, παρὰ δὲ τοῖς οἰκοῦσιν αὐτὴν Ἀλουιωνίς, τρίτη δὲ ἡ Χρυσῇ, χερρόνησος Ἰνδικῇ· τετάρτη τῶν Βρεττανῶν ἡ ἑτέρα, λεγομένη παρ’ αὐτοῖς Ἰουερνία· πέμπτη τούτων ἡ Πελοπόννησος, καὶ ἡ Σικελία μετ’ αὐτὴν ἕκτη· Σαρδὼ μετ’ ἐκείνην ἑβδόμη· μετὰ δὲ ταύτην ἡ Κύρνος ὀγδόη· Κρήτη δὲ τάξεως ἑννάτης· μετὰ δὲ ταύτην ἡ Κύπρος οὔσα δεκάτη τῷ καταλόγῳ, εἰπεῖν δὲ κορωνίς.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 593, line of scholion 1

Ἡ δὲ Ταπροβάνη τῆς Ἀφρικῆς νῆσος ἱερά· χρυσῇ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρυθρά.

24.